

دۆن كيشۆت

به‌رگی به‌که‌م

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی نیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ به‌زدین

سرنووسیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌یب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

دۇن كىشۇت

بەرگى يەكەم

نووسىنى:

سىرقانتىس

وەرگىرانى:

ئەحمەد قازى

ناوی کتیب: دؤن کیشوٽ - بهرگی یه کهم
نووسینی: سیرفانتیس
وهرگیپانی: نه حمه د قازی
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۶۹۹
ههلهگری: فههاد نه کهبری
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس نه کهرم
بهرگ: مریه مونه قیبیان
چاپی یه کهم، ههولیر ۲۰۰۸
له بهرپوهه رایه تیبی گشتیبی کتیبخانه گشتیبیه کان ژماره ۱۶۷ ی سالی ۲۰۰۸ ی دراوه تی

پيشه‌کي

رهنگه تا ئيسټا هيچ کٽيټيک به بارستاي «دؤن کيشوٽ» له لايهن گه لاني جوړاوجوړه وه پيشوازي لى نه کرابي. زؤر کٽيټ هه ن که ته نيا تاييه تن به گهل و نه ته وه يهک و ناگه نه نه وه بيري سنووري ولاټيکي تاييهټ؛ زؤري تريس هه ن که له نيو گه لاني لاهه کيدا خوينه ريان هه يه، به لام ته نيا له نيو رووناکبيران يا چين و توټيټيکي بهرچاودا لايهنگرييان لى ده کړي. به لام «دؤن کيشوٽ» هه موو ديوار و په رټينټيکي جوگرافيايي و په گه زي و کومه لايه تي و چينا يه تي تيک شکاندووه و ناوي خوټي تيکه لاوي مروټايه تي و دنيا کردووه. تو سهرنج بده که نه م رومانه له ده سپيکي سه ده ي حقه ده هه مه وه تا ئيسټا زؤرتر له هه زار جار به زؤرتر له سي زباني جوړاوجوړ ترجه مه کراوه و ته نيا له يه کيه تي سوټيه ندا له ۱۹۱۷ به دواوه په نجا جار و هر جار له ۹۰۰/۰۰۰ بهرگدا و به چارده زبان وهر گټر دراوته وه و له چاپ دراوته وه. تا ئيسټا نه و داستانه دوله مند و خه فته رويه نه، چه ناي چهن شانوانمه، و کورته نامه ي لى ناماده کراوه و زؤر جارن ده قابلي نوټيټرا و باليت و فيلمی سينه مايبدا نيشان دراوه، و ئيسټاش که ئيسټايه، له سه ر نه وه شرا که له ماوه ي چند سه ده ي رابردوودا سه ليقه ي نه ده بي زؤر، نالوگوري به خووه ديتووه؛ دؤن کيشوٽ پر خوينه رترين کٽيټي نه م جيهانه يه. نه لټهټ پټويسته بزانه ن که دؤن کيشوٽ له باري تيکنيکي داستانونو سييه وه هيندهش له سه ر نييه و نو سه ره که شي وا نييه بيټرين که هيچ هه له يه کي نه کردووه. له سه ر نه وه شرا باوه کو دؤن کيشوٽ کاريکي بي عيب و ئيرادي هونه ري نييه، به لام به و حاله ش له ريزي بهر زترين و بهنر ختريني داستانه گه وره کاني جيهاندا راوله ستاوه. رهخنه گريک ده لي: «هينديک ناسه واري هونه ري نه وهنده به پله ي که مال گه يشتون که له سنووري مروټاني تي ده کشين به لام دؤن کيشوٽ نه وهنده مروټانييه که له که مال دوور ده که ويته وه. با بزانه ن که نافرينه ري «دؤن کيشوٽ» نه و که سه ي که ماوه ي سه دان ساله زهين و شعوري ئيسنانه کان بو لاي خوټي راده کيشي، کتبه و چؤن ژياوه.

ميگيل دؤ سيرفانټيس ساناويدرا (Miyuel de cervantes savedra) (۱۶۱۶ - ۱۵۴۷) له شاري نالکالا Alkala له ولاټي ئيسپانيا چاوي به سه ر رووناکي جيهاندا کرده وه. باوکی پزيشکيکي گه روک بوو که له شاريکه وه بو شاريکي تر ده چوو. ميگيلي ساوا له زؤر به ي

ئەم سەفەراندەدا ھاۋرىيى باۋكى بوو. ھەرگىز پىي دەھىچ قوتابخانەيەك نەكەوت و ۋەكى دېھقانچىلىق ماکسىم گۆزكى مەكتەب و زانكۆيەكى بىجگە لە گۆرەپانى كۆمەلگا نەدیت.

لاۋىكى بەجەرگ و دەست بەشمشپىر بوو، لە سەفەر و گەران ماندوو نەدەبوو. لە تەمەنى ۲۳ سالىدا رۆيشتە ئىتاليا و لە قشووئىكدا خزمەتى كرد. كاتىك بىست و پىنج سالانە بوو (۱۵۷۱) لە شەرىكى دەريايىدا بەشدارىيى كرد و لە چەند جى برىندار بوو و دوو سال دواتر رەگەل دەستەيەك كەوت كە خەرىكى كەشف و دۆزىنەۋەي دەريايى بوون. ماۋەيەك لە ژىر دەستى دۆن ژوانى ئۆتريشىدا خزمەتى دەكرد، بەلام سالى ۱۵۷۵ كاتى گەرانەۋەي بۆ ئىسپانىا لە لايەن عەرەبانەۋە بەدىل گىرا و لە ئەلجەزىرە كەوتە زىندان و بەغولامى برىدان. پاش سالىك بەردەيى ويستى بۆي دەرباز بى، بەلام سەرنەكەوت. دووبارە بەدىل گىرا و تووشى زەحمەت و زەجر و كۆپرەۋەرييەكى زۆر ھات. دايك و باۋكى چەند كىسەيان زىر ناردە ئەلجەزىرە كە بۆ ئازادكردنى بەشى نەكرد. پاش ھەۋلادان بۆ دەريازبوونىكى بى ئاكامى تر، برىدانە لاي ھەسەن پاشاى والىي ئەلجەزىرە. پاشا سىرئانتىسى لە خاۋنەكەي كرىيەۋە. ماۋەيەك دواتر سىرئانتىسى دىل و بەردە نامەيەكى بۆ ۋەزىرى كاروبارى دەروەي ئىسپانىا نووسى و پلاننىكى بۆ گرتنى ئەلجەزىرە پىشنىار كرد كە گوئى پى نەدا. سەرەنجام بەتىكۆشان و تەقالاى دايك و باۋك و يارمەتىي بازركانانى مەسىحى دانىشتوۋى ئەلجەزىرە، تۆقى بەردەگى و دىلى لە ئەستۆي سىرئانتىس ھەلگىرا و رۆيشتە پورتهقال، سالى ۱۵۸۱ كارىكيان پى ئەسپارد كە بچىتە «ئۆران». پاش جىبەجىكردنى ئەم كارە لە شەرىكەنى «ئازرووس»دا بەشدارىيى كرد. ھىندىك دواتر دەگەل كچىك زەماۋەندى كرد. بەلام ئەم زەماۋەندەش نەيتوانى ژيانى ئالۆز و تىكھالۆي ئەو مرۆفە نەھەجمىۋە جىگىر بكا.

لەو رۆژانەدا، سىرئانتىس لىپىرا كە قەلەمى خۆي تاقى كاتەۋە و لە رىگەي نووسىنەۋە بژوبى خۆي دابىن بكا. تا سالى ۱۵۸۷ چەند شانۆنامەي نووسىن كە خۆي زۆرى پى باش بوون. بەلام لە راستىدا كەلك و بايەخىكى ئەوتۆيان نەبوو. (سىرئانتىس لە لاي خۆي پىيى ۋابوو كە بەھرىيەكى عەسكەرى گەۋرەشى ھەيە و تەنانەت بەھرىي عەسكەرىي خۆي لە تواناي نووسىنەكەي بەزۆرتەر دەزانى و پىي دەخورى، شىئەرىشى دادەنا، بەلام بەۋاتەي «لۆپ دۆۋىگا» شانۆنامەنووسى بەناۋيانگى سەردەمى سىرئانتىس «لە سەرانسەرى ئىسپانىادا، خودا ھىچ شاعىرىكى لە سىرئانتىس ناشاعىرتەر خەلق نەكردوۋە». سالى ۱۵۸۴ رۆمانىكى بەناۋى «گالاتيا» نووسى كە نىۋيانگى دەركرد. لەمەر ئەو كىتەبەكوتوۋيانە كە: «ھەرچەند رەۋانبىژىي پەخشانى سەدەكانى ناۋىنى بەخۆۋە گرتوۋە، ساختەيى و

گریگوگولیکی تیدا ھہیہ کہ پرنائلیسمی دولہمہند و دروشاوهی سیرفاننتیس دھخنکتیی (Encyclopedia Britanica) «سیرفاننتیس کہ خویشی ناگای لہوہ ھہبوو، لہمہر کتیبہکہیوہ دھگوت: «شتیک ھلدہبہزینتتہوہ بہلام بہناکامی ناگہیہئی.»

سیرفاننتیس کہ بوی رپون بووہوووہ، ناتوانی لہ بہرہکەتی قہلمی خوئی نان بخوا، پویشتہ شاری «سیویل» تا کاریک بدوزیتہوہ (۱۵۸۷). شوغلئیکی کہ بویان دیاری کرد، پیراگہیشتن بہکاریاری خوڑاک و خواریاری یهکیک لہ ناچہکان بوو، بہلام ئو کاری بہدل نہبوو. پاش ماوہیکہ نامہیہکی بۆ پاشا نووسی و تکای لئی کرد کاریکی لہ موستہعمہرہکانی ئیسپانیا لہ ئەمریکا پی بسپیری. لہ جوابدا بویان نووسیہوہ کہ: «وا باشتہہ کاریک لہ نزیکی خاکی وەتەن بۆ خوئی رەچاوا بکا.» بیکاری و دەستکورتی بہجاریکی ژیانئو ھہژارہ سہرگہردانہیان پەرشان کردبوو. لہ دەوروبہری سالی ۱۵۹۰دا ئوہوندہ نەدار و دەستەنگ بوو کہ پوولی کرینی کراسیکی نہبوو و ناچار بۆ کرینی ئو کراسہ پوولی قہرز کرد.

پاش ئەم دەورانہ، سیرفاننتیس لہبەر ناچاری رپوری دە ھەریمی ئەدەبیات کردہوہ و دەگەل بلاوکەرہوہیکہ پەیمانی بہست کہ شەش شانۆنامہی بۆ بنووسی و بۆ ھەر کام ۵۰ دۆکا وەرہگری، بہو مەرچہ ھەر کام لہوانہ بہبروای بلاوکەرہوہ» لہ باشترین شانۆنامہکانی ئیسپانیا بن کہ تا تیتستا نووسراون.» بہلام سیرفاننتیس لہو کاریشدا سہرکەوتنیککی وەدەست نہہینا. سیرفاننتیسی لہ ھەموو جی راونراو دووبارہ ھاتہوہ «سیویل» و ئەمجار بوو بہکاربەدەستی کۆ کردنہوہی مالیات. بہلام سالی ۱۵۹۷ بہھوی خافل بوون و ناشارہزایی لہ کارہکید، لہ سندوووقدا کہمی ھینا و پاش لپرسینہوہ لہ سہرکاریان وەدەرنا و زۆرتەر لہ جاران دە زەلکاوی فہقیری و نەداریدا دہگیر کەوت. ھیتستا بہباشی رپون نہکراوہتہوہ کہ سیرفاننتیس سی سالی پاش لہسەر کار لاچوونی چۆن گوزہراندوہ و چۆن ژیاوہ. ھیندیک دەلئین دە زیندان کەوت و تا سالی ۱۶۰۰ لہوئی ماوہتہوہ. کہواپو بہشیک لہ شاکارہکەمی خوئی دہبی دە زینداندا نووسیئی.

«بەشی یەکەمی دۆن کیشۆت یەکەم جار سالی ۱۶۰۵ چاپ کرا. ھەر لہ سہرہتاوہ لہ ئیسپانیا و پورتہقالدا پیشوازی بی وینہی لئی کرا. «ئەنسیکلۆپیدیای بریتانیا» نووسیویہتی: «خۆشەویستی کوتوپری دۆن کیشۆت زۆرتەر لہ جۆرباجۆری رپوداوەکانی و دولہمہندی و زۆری کۆمیدی و گالتہجارییہکانی و شاہد لہو تازیانہ و زہبرانہوہ بی کہ لہو کتیبہدا لہ جہستہی ھاوچاخ و ھاوزمەنہ دەسہلاتدار و بہرچاوا و ماقولہکانی راکیشاوہ؛ غەمی شاراوہ و بیدەنگ و ھەرای ئو، مرۆڤایہتی گەورہی ئو، و رەخنہیہکی

كارىگەر كه له ودا له ژيان كراوه، هه مووى كه وته بهر سه رنجى هه شامه تى خه لكو و ديجىتال
خوينه ران.

به شى دووه مى دۆن كيشۆت ده سال دواتر يانى سالى ۱۶۱۵ بلاو بووه وه. (پيش نه و نووسه رىكى تر يا به نه زمى سوود وه رگرتنى خوى يا له سه ر نه م بر وايه كه سىرفان تىس پير بووه و ناتوانى به شى دووه م بنووسى كتيبيكى كه ده راستيدا داستانى دۆن كيشۆتى ته واو ده كرد، بلاو كرد بووه وه.) له به شى دووه مدا، ته نز و گالتهى سىرفان تىس پوخته تر و ناسكتره، شىوهى نووسينه كهى گه شهى زۆرتري كردوه، كه سايه تيبه پله دووه كانى له به شى دووه مدا جوانتر له به شى يه كه م وينا كراون. يه كه م به شى «دۆن كيشۆت سالى ۱۶۱۲ به ئىنگلىسى و ۱۶۱۴ به فرانسى وه رگه راوته وه. سىرفان تىس گه شته ته شقى ئاسمانى نيويه ده ره وهى، به لام نه م ناويانگه بو نه و نه بو به نان و ناو و هر وهك جار ان «سه ر يازى فه قير» به پيرى و نه دارى را يده بوارد.

«دۆن كيشۆت» ره خنه يه كى گالته ئاميز و ته نز او بيه له بيه هو و ده يى و له كار كه و توويى دابى پاله وانى كه له دورى سىرفان تىسدا به ره وه هه لد ترى نه مان ده چوو. له و سه ره ده مه دا ئيسپانيا ئيمپراتوريه يه كى گه و ره و به هيز و ده وه له مه ند بو. چيني ده سه لاتدار له نه شراف و نه جيب زاده كان پيك هات بوو. به لام بازركان و سه ودا گه ران كه له به ره كه تى بازركانى ده گه ل موسته عمه ره كاندا سه روه ت و سامانىكى زۆريان وه سه ريه ك نابوو رۆژ له رۆژ زياتر كاروبارى كو مه لگايان به ده سته وه ده گرت و بازنه ي ده سه لات و لايه نگرى خويان له ناو جه ماوه ردا په ره پى ددا. كو مه لگا له سه ر ته وه رى سه روه ت و سامانى بازركانه كان هه لده سوورا و ده سه لات و هيزى نه جيب زاده كان و شىواليه كان كه يه كيان به پالپشتى عه سل و نه سه ب و په سه نا يه تيبه وه خوى را گرتبوو و نه وى تريس به زۆرى شانوا هوى خوى ده خو رى، رۆژ به رۆژ كزتر و له ر زۆكتر ده بوو و له كو مه لگادا جيگه ي ته نگر و به رته سكرت ده بووه وه. سىرفان تىس هونه ر مه ندى مه زن نه يده توانى نه م ئالوگۆره ي ناو كو مه لگا بخاته پشتگوى و ناورى لى نه داته وه. نه و كه عومرىكى ده نامر ادى و ده سته نكى و په ريشانيدا را بوارد بوو، هه رگيز نه كه وته دنياى ره شى نا هو مي دى و ره شبيني و كتيبيكى نووسى كه چه ند سه ده يه ئاده مييه كانى لىو به خه نده و دل زىندوو را گرتوو. نه و يش وهك بيته و هۆقين، ده ويز بارى قورسترين مه راره ت و مه ينه تيدا سه رو دى شادمانىيى چريوه و له ناخى غم و په ژاره دا شادىيى په روه رده كردوه. ئىستا كه سىرفان تىس مان ناسى وا باشه ده گه ل «دۆن كيشۆت» يش كه ئافه ريده ي قه له مى نه وه ئاشنا بين.

دۆن كيشۆتى نه جيب زاده له ده ورا نىكدا كه شىواليه گه رى (عه ييارى و پاله وانىيى

سہدہکانی ناوین) باوی نہ ماوہ دہیہوئی بہ زمی پالہوانی و ہری بخا، ئەو دہیہوئی خھیالات و غایلہی دہروونی خوئی، کہ بہ ہوی خویند نہ وہی شہو و رۆژی داستانہ پالہوانیہ کان لہ زہین و شعوریدا ہیٹلانہیان کردوہ، جلوہرگی راستی و بوونیان دہبہر بکا و زیندوویمان کاتہوہ. باوہکو توانایی ئەوہی نییہ، میٹیک لہ خوئی دہر بکا، زری دہبہردہکا، کلاو خود لہ سہر دہنی، نیزہ بہدہست و شمشیر لہ کہ مہر سواری ئەسیکی لہ خوئی بی ہیتر دہبی و بو ئەنجامی کاری پالہوانی بہدوای رووداوی یا کارہساتی گہوردہا روو دہ چۆل و سہحرا دہکا. بہ لآم واقع و راستہقینہ لہ کوئی و خھیالات و خہونووچکہکانی ئەو لہ کوئی! دۆن کیشۆت کہسیکی بی ٹامانج نییہ و نارمان و فکری بہرزی ہہیہ، بہ لآم چون راستی و راستہقینہکان دہگہلی یار نین و ژیان دہگہل ئەندیشہکانی ئەو جوہر دہرنایہ، ناچار دہگہل راستہقینہ بہرہنگار دہبیٹہوہ. شہری تہن بہتہنی ئەو دہگہل ناشہ بایییہکان زیندووترین نمونہی بہگژدا چوونی سہرہرۆیانہی ئەوہ دہگہل جیلوہی واقعی و عینی ژیان. خھیالپلاو، خھیال ہلہبہستن بووہتہ خۆراکی رۆژانہی دۆن کیشۆت. کاروانسہرای کہ لاوہ و ویران بوو بہقہلای تۆکمہ و

ئاوہدان دادہنی، ریبوارانی بی تاوان دہکاتہ کاروانی جادووگہران، ژنانی قہرہواش و رووسی داوین پیس بہشارادہ خانم و شاژن دہزان و ناشہ بایییہکان و ہک لۆزہندر و دیوی ئەفسانہیی دینیتہ بہر چاو، ماسیی قانگدراو بہقرل ئالاتی دہگا و بارہبار و کارہکاری بہرخ و مہر لہ گوئی ئەودا و ہک حیلہ و کوژرئی ئەسپان و دہنگی شہییور و تہپل و ہوہوہوی سواران دہنگ دہداتہوہ. سہریچی وہ یا بی توانایی لہ تیگہیشتنی راستہقینہکان دہبیٹہ ہوی ئەوہ کہ دۆن کیشۆت توانای بہراوردکاری و ہلہسہنگاندن و ناسینہوہی «واقع» کان لہ دہست بدا و دہگہل ہیژ و ہۆکار و دیاردہی وا رووہروو بیٹہوہ کہ دہیان جار زۆرتہر لہو بہہیترن و سہرہنجام تووشی شکست و شہرمہزاری و تیپہلدان و سووکایہتی بیٹہوہ، بہ لآم ہیچ کام لہوانہ بہٹاکامی بی توانایی و بیہیزی خوئی دانانی و دہیانباتہوہ سہر ہۆکاری تری و ہک تہلیسم و سیحر و جادوو.

دۆن کیشۆت لہ دژاہیہتی کردنی سرٹغانہی خویدا دہگہل راستہقینہکان دہگاتہ جیگاہیک کہ ئەزمونہ تالہکانی رۆژانہ لہ جیاتی ئەوہی و ہخوی بینیتہوہ و لہ خہوی بیہودہی خھیال و پرووچ رزگای بکا، زۆرتہر دہبیٹہ ہوی سہرلیشتیواوی و لہخۆبایی بوون و خۆ بہزلتر زانین و لہم رووہوہ، سات بہسات زۆرتہر لہ ہلڈیری دہردناکی تیداچوون و نہمان نزیک دہبیٹہوہ. ہەر جارہ کہ زہبری کاربتری وئی دہکوہی و شہویلکہ و چہنہگہی تیک دہشکینن قسہی زہلامتر دہبن و خوئی با دہکا و ہک نہ بای پیداہاتی و نہ باران. ہەر ئەو بہخۆ

نازىن و له بار نه كه وتنه وه يه كه خوښنه وه پيكنه نين دهخا و جارى وايه له وانه يه ليه بهن دېڭىتالى پيكنه نين ژان بكا. ئەگەر ئاوا نه بووايه حاله تى غه مه پنه ر و به زه بزىوى ئەم پالوان په مۆيه و موسيبه ت و رووداوه گيان هه ژينه كانى كه به سه رى دههات، هه رگيز ئيجازه ي به دلره قترين خوښنه رانيش نه ده دا كه بزهيه كيان بېتى.

به لآم لايه نى رشقه ن و پيكنه نين هينه رى دۆن كيشۆت ده بى به چاوپكى تر ببينين:

دۆن كيشۆت مرۆفدۆسكى شه ريف و مرۆفدۆس و خۆش نيه ته و ئارمانى مرۆفدۆستانه ي هيه: دهيه وئ سته ملنكر اووان و مه زلوومان له ژير بارى سته م بئيتته ده ر و يار و ياوه رى مه ينه تكي شان بى. ئەدى چۆنه كه مرۆفدۆسكى ئاوا هه ميشه ده بئيتته هۆى پيكنه نينى هه موو كه س و بى وچان گالته و جه فه نگ له كاره كانيدا سه ر هه لده دن؟ پازى ئەم چمكه له وه دا يه كه دۆن كيشۆت به جى گه ي ئەوه بو لاهردنى سته م و زۆرى ريگا چاره ي كرده كى و راسته قينه بدۆزيتته وه و له هه لومه رجى له بارى كوومه لايه تى كه لك وه ربگرئ، تى ده كو شى كه ئەم بارودۆخ و ده رفه تانه ده مي شكى ناساغى خويدا پيكنه بئيتى و دهعاله مى وه هم و خه يالدا په روه رده يان بكا، به جئى ئەوه ي بو ده كار هئنانى ئارمانه به رزه كانى خوئى سه رنج بده ته واقيعى ده وروبه ر، سه رتغانه و له ورا نه دژى ئەوان ياده وه ستئ. وه كه سيك ده چئى كه دهيه وئ به ليقه و ماويكى پشت ديوارى ك يارمه تى بدا به لآم ريگه ي كاره كه نازانى و خوئى به ديواره كه دا ده دا و سه ر و گوئلاكى خوئى تيك ده شكينئ. له م رووه وه ئيمه باوه كو ئارمانى ئەو بو يارمه تيدانى ليقه و ماوان ستايش ده كه ين، ديسانيش ناتوانين پيش به پيكنه نين و رشقه نى خو مان بگري ن. بلينسكى ئەم سه رنجه ي زۆر جوان باس كر دووه: «لايه نى رشقه نى كه سايه تى دۆن كيشۆت له دژايه تى فكره هه لپژارده كانى ئەو ده گه ل پيدا ويستى و نياز هه كانى زه مانه يه. له وه دا يه كه ئەم فكرانه ناتوانن ببنه كرده و برژينه ناو قاوغى عه مه ل.... هه ر كه سيك خوئى كه ميك دۆن كيشۆته، به لآم له هه مووان زۆر تر ئەوانه دۆن كيشۆتن كه هيزى خه يال خو لقي نييان زۆر تره. ئەوانه به گيان و دل خه لكيان خۆش ده وئ، دليان نه جيب و شه ريفه و ته نانه ت ئيراده شيان به هيزه و عه قل و تيگه يشتيان به رزه، به لآم له زرنكى و كارايى به كرده وه بى به شن.

به لآم سانكو پانزا، چه ك هه لگر و مه يته رى دۆن كيشۆت، به هه موو ساويلكه يى و گوئرايه لى خو بيه وه، چون گيرۆده ي خه يالپلاو و ماليخولياى ئەربابى خوئى نيه، راسته قينه هه ست پئ ده كا و هه رگيز حاشاى لئ ناكا. ئەو به پيچه وانه ي دۆن كيشۆت، كه ئەگه ر تا سنوورى مه رگ كو ته ككارى كرابئ وه رووى خوئى ناهينئ و به خوئى حالى ده كا كه هيج كوئى ناهيشئ و عه له مى نه گه يوه تئ، هه موو شتيك هه ر ئەو جوړه ي كه هيه به بئ خو

فریودان، قبول دہکا و ہستی پی دہکا. له راستیدا هاوړتییه تی سانکو پانزا دهگل دؤن کیشوت نامرازیکه بؤ ئهومی که خاله کزهکانی دؤن کیشوت باشر و پرونتر ببیندرین.

ئوهش با لهبیر نهکهین که کهسایه تی دؤن کیشوت و سانکو زور وئ دهچی له لایهن زور کهسهوه نه ناسرابی و زور وئ دهچی تیکوشابن بهپی مهیل و نیه تی خویان کهسایه تی ئه دوکهسه به پیچه وانه بناسین، بؤ نمونه ویزه ناسیکی رؤژاوی گوتوویه که: «دؤن کیشوت نوماشت و لاسا کردنه وهیه کی مهسخره یه له کهریه تییه کانی مرؤفانی... چون ئیمه کهریه تییه کانی خومان ده قالبی دؤن کیشوتدا، ددهوزینه وه و نه زانی و بی خبهری و بی ناوشیاریی خومان ده قالبی سانکو پانزادا دهبین و پیکه نین دهمانگری...»

دؤن کیشوت نه تهنیا نوینهری «بی عهقلییه ئینسانیه کان» نییه به لکو ئه و خوئی مرؤفیکی بی عهقل و ئهحمق نییه. کام مرؤفی عهقل سووکه ئه م نارمان و ئامانجه مرؤقدؤستانه بهرز و بی وینانه دهخویدا کو بکاته وه و گیان و سهر و مالی خوئی بؤ بهخت بکا؟ تورگینه ف دنووسی: «بؤ خو ژیان و له غمی خودا بوون، شتیکه که دؤن کیشوت بهشهرمی دهزانی. ئه گهر بتوانین ئه وه بیژین، ئه وه همیشه له دهرهومی خوئی و بؤ دیتران دهژیا. بؤ برایانی خوئی دهژی و بؤ بهرهنگاری دهگل ئه وه هیزانه ی که دوژمنی ئادهمیزان دهژی.» وه لؤرد بایرون له مەر رؤمانی سیرفان تیس بهدروستی نووسیویه تی که: «دؤن کیشوت له هه موو رؤمانیک غم هه ژینتره. وه به تایبه تی بویه غم هه ژینه چونکو ده بیته هؤی پیکه نینمان. پاله وانی ئه و داستانه پیاوکی دروستکاره و هه موو کات لایهنگری حق و عه داله ته. تهنیا ئامانجی ئه و، بهرهنگار بوونه وه ی زالمانه...» ههروه ها سانکوش ئه وهنده ی نیشان ددها ئهحمق و ساویلکه نییه و ئه و جوره ی ئورونبورگ نووسیویه تی: «زرنگی و چه شنیک فلهسه فه ی کرده یی تاییه ت بهخوئی هیه. وهفاداری ئه و بهرانبهر بهدؤن کیشوت نیشان ددها که ئارمانه کانی ئه م یه که بؤ ئه و پیاوه دپهاتیه ش خوشه ویست و بایه خدارن.»

گرؤیه کی تری رهخنه گرانیس هه ن که «دؤن کیشوت» به ئهفسانه یه کی خه یالی دهزانن که هیچ لایهنکی هاوبه شی ده لایهنه راستینه کانی ژیاندا نییه و له ریئالیسم دور که وتووته وه. ئایا به راستی لایهنی ریئالیسم له و کتیه ده هیچ نایهنه بهرچاوه؟ له وانه یه بگوتری که دؤن کیشوت کاریکارتوری نه جیب زاده کان و پاله وانانی سه دهکانی ناوینی ئیسپانیایه و که و ابو وینه کانی خه یالی و باوه پی نه کراون و ناتوانن لایهنی ریئالیستیان هه بی. به لام مه گهر «گرانده» ی بالزاک، بیجگه له کاریکارتوری پیاوکی خه سیس شتیکی تر؟ به و حاله شه وه، بالزاک به یارمه تی ئه م مباله غه و پیوه نانه توانیویه تی هه موو

تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی چینیکی کۆمه‌لایه‌تی ده‌ و جودوی «گرانده»ی پیردا کۆ بکاته‌وه‌ و دینتایی
 خه‌سیسی و ده‌ستقووچاوی و قرنیسی و په‌ستی، زیندووتر و زه‌قتر له‌وه‌ی ده‌ حوجره‌ و
 دووکان و ده‌ککه‌ و مه‌غازه‌ و خه‌یابان و ده‌ روخساری تاکه‌تاکه‌ی خه‌سیساندا ده‌بیندری
 نیشان بدا و بینه‌خشینی، سیرفانتیس ژێ هه‌ر ئه‌و کاره‌ی کردووه‌. ئه‌و له‌ و جودوی دۆن
 کیشۆتدا دارووخانی نیزامی پاله‌وانی و تیداچوونی دامودزگای نه‌جیب زاده‌یی به‌هه‌موو
 لایه‌نه‌ رشفه‌ن و غمه‌یه‌نه‌ره‌کانییه‌وه‌ زیندوو و جه‌سته‌دار، نیشان ده‌دا.

دۆن کیشۆت نوینه‌ری چینیکی داته‌پاوه‌ که‌ هێز و شه‌وه‌که‌تی خۆی دۆراندوو و به‌ره‌و
 زه‌وال ده‌چێ، به‌لام ناتوانی ئه‌م زه‌واله‌ باوه‌ر بکا یا وه‌رووی خۆی بینی. هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ دۆن
 کیشۆت، نه‌جیب زاده‌ی فه‌له‌کزه‌ده‌ و داماو، شمشیر ده‌به‌ستی، زری ده‌به‌ر ده‌کا و سواری
 ئه‌سپی «په‌سه‌ن» ده‌بی و له‌ جه‌نگه‌ی ده‌سته‌نگی و نه‌داریدا مه‌یته‌ر و چه‌که‌ه‌لگر راده‌گرێ و
 بیروبه‌ویدا ده‌چێ و شه‌ر ده‌فرۆشی.

کورتی ببرییه‌وه‌، سیرفانتیس تراژیدیای زۆر غه‌م هه‌ژینی ئینسانیکی شیت و زه‌لیل و
 داماو ده‌گه‌ل کومیدی زۆر رشفه‌نی که‌سانیک که‌ له‌ کۆمه‌لگادا جیگایه‌کیان بۆ
 نه‌ماوته‌وه‌ زۆر وه‌ستایانه‌ تیکه‌ل ده‌کا و شاکاریکی خولقاندوو که‌ زه‌ق کردنه‌وه‌ و
 به‌جه‌سته‌ کردنی (تجسم) ژبانی ده‌ردناک و به‌زه‌بزیوی که‌سانیکه‌ که‌ شه‌رافه‌ت و
 دروستیان هه‌یه‌ و خاوه‌نی فکر و ئارمانی به‌رز، به‌لام سه‌ریان لی شیواوه‌ و نازانن بۆ
 وه‌دییه‌نانی ئارمانه‌کانیان به‌ چ رێگایه‌کدا برۆن. لێره‌وه‌یه‌ که‌ دۆن کیشۆت، له‌ هه‌موو خانه‌
 و کاشانه‌یه‌کدا جیی خۆی کردووته‌وه‌. دۆن کیشۆت ده‌گه‌ل ئیمه‌ بیگانه‌ نییه‌ و ده‌نیو
 ئیمه‌دایه‌.

وه‌رگێراویکی که‌ ئه‌وه‌تا ده‌ده‌ست خوینه‌ردایه‌ بیگومان په‌وانترین و جوانترین
 وه‌رگێراویکه‌ که‌ تا ئیستا به‌ده‌ست خوینه‌ری فارسی زبان گه‌یشتوو. به‌رێز محه‌مه‌دی
 قازی به‌ر له‌ هه‌موو شت شیواز و سه‌بکی نووسه‌ری ده‌به‌رچا و گرتوو. به‌رێز قازی بۆ
 وه‌رگێرانی خۆی باشتترین ته‌رجه‌مه‌ی فه‌رانسه‌وی «دۆن کیشۆت»ی ده‌کار هیناوه‌ که‌
 به‌ئیقراوی مۆریس باردۆن، دوکتۆر له‌ ئه‌ده‌بیاتی فه‌ره‌نسیدا و مامۆستای زبانی
 ئه‌سپانیایی و پورته‌قالی، هه‌مان وه‌رگێراوی لووی ویاردۆ، نووسه‌ر و ئه‌دیبی گه‌وره‌ی
 فه‌رانسه‌وییه‌ و شیکردنه‌وه‌ تییینییه‌کانی مۆریس باردۆنیشی له‌ جیگای خۆیدا هیناون.
 له‌به‌ر ئه‌وه‌، ئه‌م وه‌رگێراوه‌ی ئیستا ده‌یبین، بیجگه‌ له‌ په‌وانی و وه‌فاداری به‌ده‌قی بنه‌ره‌تی
 له‌ جوانترین و ته‌واوترین وه‌رگێرانگه‌لێکه‌ که‌ تا ئیستا به‌زبانی فارسی کراوه‌.

پیشه‌کیمی دوکتور موریس باردون

۱

له ژانویه‌ی سالی ۱۶۰۵ له شاری مادرید، بلاوکه‌روهیه‌ک به‌ناوی ژوان دولاکوستا Juan de la Questa کاریکی رهنه‌یی گالته‌جاری و رشقه‌نی له چاپخانه‌ی خویدا به‌چاپ گه‌یاند که له ماوهیه‌کی که‌مدا له ئه‌سپانیا و پورته‌قال و یه‌نگی دنیا (ئامریکای لاتین) دا دهنگی دایه‌وه و هه‌زاران هه‌زار که‌سی وه‌پیکه‌نین خست. ئه‌م کاره به‌شی یه‌که‌می کتیب یا داستانی دۆن کیشۆت بوو که له ژیر عینوانی ژیرودا بلاو کرایه‌وه:

EI INGENIOSO HIDALGO DON QUIXOTE DE LA MANCHA , COMPUESTO POR MIGUEL DE CERVANTES SAAVEORA , DIRIGIDO AL DOQUE DE BEJAR

ده‌لیل و به‌لگه‌ی زۆر بۆ ئه‌و پیشه‌سوازییه گشتیه و بلاویونه‌وه‌ی له ناکاوی ئه‌و کاره نایابه‌ده‌سته‌وه‌یه، نووسه‌ری رۆمانی «پیکاراژۆستینا» که ئه‌ویش له سالی ۱۶۰۵ دا بلاو کرایه‌وه ئه‌م قسانه ده‌زاری خاتوونی قاره‌مانی کتیبی خو‌ی ده‌کوشی که شایه‌دیه‌کی راسته له‌سه‌ر ناویانگی دۆن کیشۆت:

«من مه‌له‌که‌ی پیکاردیم که له گای نیچاوان سپی به‌رچاوترم، ئاوازه‌ی ناوبانگی من له «دۆنا ئۆلیوا» و «دۆن کیشۆت» و «لازاریل» و... تیی په‌راندووه». له کاتی چیژنی ناوانی شازاده فیلیپ، وه‌لیعه‌هدی ئه‌سپانیا دا ته‌نیا گۆچان بازی و گابازی نه‌بوون که خه‌لکیان سه‌رگه‌رم و خو‌شحال ده‌کرد. سه‌فیری پورته‌قال له ده‌رباری ئه‌سپانیا به‌ناوی پین هه‌پرو دا ویگا Pinheiro da vega که له و جه‌شنه‌دا به‌شدار بووه له‌م باره‌وه ده‌نوسى: «وه‌ک نیوان په‌رده ده‌نیو به‌رنامه‌کانی چیژندا، دۆن کیشۆت ده‌ لییاسی گۆنگه‌ل سازیکی رووداوخوازدا، یانی پاله‌وانی مه‌یدان، ده‌هاته به‌روه‌وه و پیش مه‌یته‌ره‌که‌ی سانکو پانزا به‌ریدا ده‌پۆیشت.»

له ئه‌سپانیاوه تا ولاتی پیروو ده‌ ئه‌مریکای باشووریدا له هه‌ر شوینیک بآلماسکه‌یه‌ک

بەريا كرابا، داوھلىكى وپچووى ئەو دوو مروّفه جياوازه، يانى «پالەوان و مەيتەرهكە» شىخا بۇق دىجىتال پىنكەنن و سەرگەرمىي خەلكەكە دروست دەكران.

بەو حالەشەوھە رۆماننووسى نىوچاوان رەش زۆرى نەكىشا دەگەل بەدئىقبالىيەكى تازە كە بۇ ئەو شتىكى ئاسايى بوو رووبەروو بووھو و جارىكى تىرىش تامى تالى نامرادىيەكى تىرى چىشت. مەسەلەكە ئەوھ بوو لە كاتىكدا ئەو خەرىكى نووسىنى بەشى دووھى رۆمانىيەكەى بوو، دۆن كيشۆتتىكى بەدەلى و سانكۆيەكى بەدەلى لە «تاراگون» ھوھ كەوتنە رى (لە چاپخانەى پياويك بەناوى فېلىپ رۆبىرتۆم)، تا بەلاسا كردنەوھى دۆن كيشۆت و سانكۆى سەرھى، لە دەشتانەوھە بۇ تەپە و ماھوورەكان لە دىكە زىيەكانەوھە بۇ مېشەلان برون. ئەم نوسخە بەدەلە نەنجىب و حەرام زادانە لە باوكىكى زەين كويز و بى عەقّل و بى بەھرە كە ھىچ ئافرىنەرى و ھەلكەوتەبىيەكى تىدا بەدى نەدەكرا ھاتبوونە سەر ئەم دنيايە. ئەم كابرايە كە خۆشى لەو دىيەى كە لە سىرفانتىسى كردبوو شەرمى دەكرد خۆى دەژىر ناوى بەدەلى «خوئند كارى تەواو بوو، ئالونزو فېرناندز دۆ ئاولاندا، خەلكى، تۆردەزىلاسدا شارەدبووھو و تا ئەمروش كەس بۆى نەچووتەوھە سەر يەك كە ئەم كىتەب دزە بى شەرمە كى بووھ. ھەنگى سىرفانتىس بەھەرەمە بەشى دووھى داستانى دۆن كيشۆتى گەياندە كۆتايى و سالى ۱۶۱۵ بەو ناوھى ژىرەوھە بلاوى كردهوھ:

SEGUNDA PARTE DEL INGENIOSO CAVALLERO DON QUIXOTE DE LA MANCHA , POR MIGUEL DE CERVANTES SAAVEDERA , AUTOUR DE LA PRIMERA PARTEI

سەرگەوتوويى ئەم نووسىنە ئەمجارىش زۆر بەرچا بوو. ئىمە بۇ سەلماندى ئەم داوايە ئارىفلىكى كە ھاورپىيانى نەجىب زادە «دووك دۆماين» بالۆيزى فەرانسە لە دەربارى ئەسپانیا لە نووسەرى كاستىلى كرديووانە لە ژىرەوھە دىنن. ئەم تارىفە لە ھەمان كاتدا كە سەيرە، گەرم و سەمىمانەشە. زانكۆ تەواو كرديوو، ماركيز Marquez لە رىسالەى خۆيدا لە پەسن دان و تارىفى دۆن كيشۆتدا نووسىويەتى:

«ئەم نەجىب زادانەى فەرەنسى لەمەر تەمەن و شوغّل و ھەلكەوتى شوئىنى كۆمەلايەتى نووسەرى دۆن كيشۆت پرسىيارىان لى كردم. من ناچار بەوانم گوت كە ئەو پىرە سەربازىكى نەجىب زادەيە بەلام زۆر فەقىرە. يەككىك لەوان لىنى پرسىم، بۆچى ئەسپانیا ئەو پىاوهى بەمال و سەرەوت نەگەياندووه؟ بۆچى خەرج و مەخارىجى ئەو لە مالى دەولت نادن؟ يەككىكى تر لە نەجىب زادەكان كە پىاويكى زىرەك بوو زۆر جوان جوابى داوھ:

«نگہ فقیری و نہاریہ کہ ہم پیاوہ دہاتہ بواری نووسین، خودا بکا هیچ کانت
دہولہ مند نہ بی. تا بہ فقیری خوی ئاسہوار بخولقینی و بہ ئاسہواری خوی دنیا دہولہ مند
بکا.»

سیرفانتیس له ریکهوتی ۱۹ی ئاوریلی ۱۶۱۶دا شاکاری نہمری خوی پیشکش
بہشتیوانی خوی کونت دلولوس کرد و له نامہیہ کدا کہ بۆ کۆنتی نارد ئاواى نووسی:
«ساته کانی تہمہن بہتوندی تی دہپہرن، ہەر ساتیک نیگہرانی و پەشیویم له زۆر بوونداپہ،
و ہومید له دلم بار دہکا، بہو حالہشہوہ تہنیا شتیکی منی لەسەر پی راکرتووہ ہہمان
عہشقی بہژیانہ.»

سیرفانتیس چہند رۆژ پاش نووسینی ئەم یادداشتہ یانی رۆژی ۲۲ی ئاوریلی ۱۶۱۶
چاوی بہسەر دنیا دا قووچاند، له حالیک دا وەک ہہمیشہ ئاغا و زانا و جوامیر بو.

۲

ماوهیهکی دووردیژ - له ماوهی سی سهدهدا - رهخنهگرانی ئەسپانیۆلی و بیگانه بهرهزامهندی و بریوای پتهو ئەم وتهیهی ههواآنێری بهناویانگ «تۆماس تامایو دۆ وارگاس»یان لێک دهداوه و دووپاتیان دهکردهوه که: «میکل دو سیرفانتیس سائادۆرا، شادی بزوینتین میدشکی ئەسپانیایه، بهلام له مهعریفهت و عقل بێ بههرهیه!» ئەم قسهیه ههم دور له عقله ههم بێ ئیسنافییه و نادروسته. چون رهخنهگرانی زیرهک و پیر و زانای ئەوروپایی سهرهنجام به «تۆماس تامایو»ی بێ چارهیان حالی کرد که میکل دۆسیرفانتیس بههیچ بارێکدا ههڵکهوتهیهکی بێ شعور و ئاویینهیهکی ژهنگاوی و بێ ههست نهبووه که تهنیا وینهیهک دهخۆیدا بنوینی و بیجگه لهوه شتیکی تر نهبی. له زومرهی ئەو رهخنهگرانهدا دهتوانین ناوی «ئامریکو کاسترۆ» ئەسپانیایی، «تۆفانین»ی ئیتالی و «پۆل هازار»ی فهرهنگی ناوبهیرین. هیندی کهسی تر و لهوانه ئیمه خۆمان بهبروا و ئیمانی تهواو لهسهر تیگهیشتهویی و عقل و هزر و زانایی و فلهسهفه و ههڵکهوتهیهی سیرفانتیس لیکۆلینهوهمان کردوه و ئیمه ههمیشه لهسهر ئەم بریویه بووین و ههین و دهین که سیرفانتیس نووسهریکی بهفهرهنگ و پهروهردی فهرهنگی ئیتالی بووه و ئەوهشی بهزحمهت و مهراههت کیشانی زۆر وهدهست هیناوه. ئیمه لهسهر ئەو باوهرهین که سیرفانتیس نه تهنیا توانی له گرینگترین گهڕیانه ئەدهبییهکانی زهمانی خۆی بههره وهرگیری بهلکو شانبهشانی ئەم گهڕیانه له پیشکهوتوانهترین بیروبروای زهمان، یانی رۆنیسانس پیشوازیی کرد. ئیمه له ئیشاره کردن بهفکر و بریو «نئوئەفلاتوونی»یهکانیشیدا هیچ شک و گومانمان نییه و تی دهکۆشین تا بیسهلمین که ئیدئالیسمی ئەویش وهک ئیدئالیسمی بێرکیلی Berkeley فیلسوفی ئیرلهندی بهتهواوی بههرهتی و تیکدهرانهیه و سهرهنجام هیندی که له بهشهکانی نووسراوه گهورهکهی ئەو زۆر وهئاسهواوی «پیراندلۆ» نووسهری گهورهی ئیتالیایی دهچن.

ئهمرۆ زۆرتر بایهخ بهوه دهدهین که له نووسهری دۆن کیشۆتدا زۆرتر بهدوای لایهنی گالتهبیژی و روون ناسی و پهخشان نووسی و هونهری ئەودا بگهڕین و ئەو خۆی دهلی:

«سهرتاسهری کتیبی من، جنیو و سووکایهتی کردنه بهکتیبهپالهوانییهکان» و ئیمه دهزانین که رۆمانه پالهوانییهکان که چاوهپروان دهکرا له سهدی چاره بهم لاره له ناو

چووبایہن له سهدهی پازدهدا دووباره زیندوو بوونهوه و له سهدهی شانزدهه مدام رور برهویان پهیدا کردوه. له م بهستینه سیرفانتیس هر له سه رها تاه و له بهشی یه که می کتیبه که پیدا دست دهاته کاریکی نازایانه و له په خسانی حهله مه للاق (مطنن) و سهیروسه مه ری کتیبی پالوانی «فلوریسل دونیکه» بهقه له می فلیسیانو دوسیلو (۱۵۳۲) چه ند نموونه یه کی له کتیبی خویدا هیئاوه:

«ئهی یاری غه داری جه فاکاری مه کرباز، من له دست سووکه سه ری و بی خه به ری تو وها بوومه هاوسه فه ری دهر به ده ری و خوینین جگه ری که بوومه له رزه که وتوووته کۆله که کانی کۆشکی بیرگه و شعورم و ژه هری هه لاهیل پڑاوته کاوی هه راوی ژیانم...» یا: «ئهی پالوانی ناودار ئهی شیر ی جه نگه ل و میشه و لیره وار و ئهی رۆله ی بی وینه ی رۆزگار، ئه لحه ق که ئاسمانی به رز و فه له کی ته رز و خولانه وه ی سال و مانگ و وهرزه کان به یارمه تی ئه ستیره ی به دره وش و مانگه شه وی گه ش به زاتی ناسووی تو جه لال و شکوی مه له کووی ده به خشن....»

پاشان به بی ره می ته واو، کتیبخانه ی نه جیب زاده ی مانس له کتیبی وردودرشتی پالوانی که به قاره مانانی ئه فسانه یی و پر له سه ره رۆیی و به په خسانی حهله ق مه للاق و ناریکوپییک بوونه ته هوی ریسوایی و بی قه دریی دۆن کیشۆت خالی دهکا، و به زه حمه ت ئیزن دهدا پالوانانیککی وهک «ئامادیسسی گۆل» یا «پالمیرنی ئینگلیسی» که ده لئین باوکی پالوانانی سه رگه ردان بوون له م تووره له آدان و وه درنانه مه عاف بکه ن.

به تایبه تی له به رانبه ر پالوانانیککی سه رگه ردانی وهک: «پلاتیر» و «بیلیانیس» و «فلیکس مارت» و «بیرنادل کاریبو» و ده یان که سی تری له م چه شنه پالوان په مۆیه کی وهک دۆن کیشۆت زه ق ده کاته وه که له راستیدا کاریکاتۆری ئه وانه و هه روه ها ده به رانبه ر سواره به ران و ئه سپانی خو ش به ز و که حیلی ئه واند، بارگینگی کز و لاوازی مرده لوخه ی په راسوو به دره وه ی به کلکی، دینتته مه یدان و به م جو ره رشقه نیان پی دهکا و ده یانکاته گالته جاری ئه و دنیا یه. دۆن کیشۆت ده باته نیو رووداوی جو را و جو ره وه. له رووداویکه وه هه لی ده دیریتته نیو کاره ساتیککی دلّه ژین و له ویرا هه میسان تووری هه لده اته زه لکاوی به سه ره اتیککی ناله بارتر، به عه رزیدا ده دا، دم و ددانی تیک ده شکیتنی، په راسووی ده باته نیو زگی و له به ر چاوی ئه و حه شیمه ته ده یکاته په ند و سووکایه تی پی دهکا و ئه وی به لایه به سه ری ده هیننی و به تایبه تی ئه و شو ر و حاله تی پالوانییه که که وتوووته که لله ی پالوان به مه سه خره و رشقه ن ده گری. نووسه ر به م جو ره بو پیکه نه ین و سه رگه رمیی خه لکانی

سەردەمى خۆى گۆرەپانى قارەمانەتى و پالەوانەتیی كىتیبە پالەوانىيەكانى زەمانى خۆى دىجىتالى بەگالته دەگرئ و تراژىدى دەكاتە كومىدى و بابەتى جىددى دەكاتە جەفەنگ و شوخى.

بەو حالەشەو، بەبروای ئیمە، ئەم رۆمانە گالته جارپىيە كە «گلكۆى» تەواوى ئەدەبىياتى پالەوانىيە زەمانى خۆيەتى، خۆى لە خۆى دا بەو لەحنە پر لە رشفەن و سووكايەتى پى كرنەشەيەو جۆرىك رۆمانى پالەوانى دىتە ئەژمار. سىرفانتىس، ئەو نووسەرەى كە دەستىكى خۆى لە شەرى دەريايى «لېچانت» دا لە دەست داو و لە ئەلجەزىرە بەدىل گىراو، لە ھەمان كاتدا كە فىداكارى و لەخۆبووردووى دۆن كيشۆتانەى مەسخەرە كروو، خۆى ستايشى ئەم خەسلەت و سىفەتانەى كروو و ئەو دزايەتى و ناتەبايى يە سەيرەى نىوان دل و عەقلى سىرفانتىس بەجوانى و ئاشكرايى لە دوايىن نووسىنى ئەودا بەناوى «پىرسىل و شىرىمۆنە» دا خۆى دەنوئى (۱۶۱۶). كارى عەجىب و ئەفسانەيى ئەم دوو قارەمانە، نىشان دەدا كە سەرەنجام دل و سۆز و ھەستىارى بەسەر عەقل و مەنتىقدا زال دەبن.

لە خودى داستانى دۆن كيشۆتیشدا لە ژىر پەردەى پالەوانى گالته جارپى نەجىب زادەى سەرگەرداندا، جاروبارە نموودىك لە پالەوانى سادە و رەسەن كە لە ھەمان كاتدا زۆر شكۆمەند و بەرزە، خۆ دەنوئى و ھەست پى دەكرئ.

بىگومان سىرفانتىس لە نىوان خەيالات و بروا ھەم ئامىزەكانى قارەمانى نەجىب زادەى خۆى، دۆن كيشۆت و واقع و راستەقىنەكانى زەماندا تىك ھەلچوون و دزايەتى دايمي دروست دەكا و بەم جۆرە رووداوە پالەوانىيەكان كە گوند بەگوند و كاروانسەرا بەكاروانسەرا دەگەرپن و روو دەدەن سەير و پىكەنىنى نىشان دراون. دەگەل ئەوئەشدا بۆ ئەوئەى نووسەر بتوانى نە يەك جار بەلكو ھەموو جارپىك ئەم رووداوە پالەوانىيە تىك بەھارى و نابوتى بكا، ناچار بوو ھەر جارپىك بىخولقئىنى و بىخولقئىنى و بىخولقئىنەتەو و بەم جۆرە رووداوى پالەوانى بووئە بەناغەى كارى ئەو. لەبەر ئەوئەى لە ھەر لاپەرەيەكدا تووشى ئەم رووداوانە دەبين و دۆن كيشۆت بەو ھەموو تەقالايەى كە دەيدا تا خۆى ھەك پالەوان پەمۆيەك نىشان بەدا دىسانىش ھەر پالەوانە. بۆ ئیمەى خوينەرانى سەدەى بىستەم كە لە كەسايەتى و تايبەتمەندىيەكانى پالەوانانىكى ھەك «ئامادىسى گۆل» و «بىليانىس» و «تىرانى سپى» و ئەوانى تر ناسياوييەكمان نىيە، ئازادىن چۆنى دلمان وىستى لەمەر ئەوان داوھرى بكەين و بۆ ئەوئەى بزانىن ئەوانە چ جۆرە بنىادەم گەلپك بوون ئەوئەندە بەسە بەپىچەوانەى ئەوئەى سىرفانتىس ئاوا وەستاينە وئىناى كروو، فكر بكەينەو. ئەوئەندە

به‌سه که دؤن کیشوټ جحیل بکه‌ینه‌وه (ه‌روهک وینه‌گه‌ریکی سده‌ی هه‌ژده‌هه‌م به‌ناوی «ناتوار» کردوویه‌تی) و هیژیکي جه‌سته‌یی زور گه‌وره‌ی پي به‌خشین و شور و هه‌ستیا‌ری نه‌و به‌چند سهرکه‌وتنی به‌رچاو له مه‌یدانی شه‌ره‌کاندا به‌هیژتر بکه‌ین و نه‌هی‌لین نه‌و هه‌موو لیدان و کوتانه‌ی وی بکه‌وی و له جیاتی نه‌و عیژه‌ت و سه‌ربلندی و شانازی پي بده‌ین. نه‌و خوئی له نیعمه‌تی گه‌وره‌یی روچ به‌هرمه‌نده و ته‌نیا سهرکه‌وتن و شانازی ده‌وی که نه‌ویش نیمه‌ پي ده‌ده‌ین. نه‌و دم ده‌بینین که باری رشقن و مه‌سخره‌ی داستانه‌که لاده‌چی و بی نه‌وه‌ی هه‌ست پي بکه‌ین، هه‌ویه و شوناسی داستانه‌که ده‌گورچ و وای لی دئ که ناوی «هه‌ماسه‌ی دؤن کیشوټی» به‌سهردا برین. دؤن کیشوټ ته‌نیا رو‌وبه‌ندی‌که له‌سهر روخساری نامادیسه‌کان و پالمیرنه‌کان و به‌هیچ شیوه نه‌وانی له ناو نه‌بردووه.

به‌ره‌می کاری سیرفانتیس له هه‌مان کاتدا که په‌خنه‌یه‌که له‌سهر رو‌مانه پال‌ه‌وانیه‌کان و له روانگه‌یه‌کیش‌ه‌وه خوئی به‌ره‌می‌کی پال‌ه‌وانیه به‌جوانی نیشان د‌دا که دانه‌ره‌که‌ی نو‌وسه‌ریکی زور به‌توانا و چیروک بیژیکي شیرین راویژه و روانی‌کی هه‌مه‌لاینه و هه‌مه‌ره‌نگی هه‌بووه. شاکاره نه‌به‌دییه‌که‌ی به‌و رسته ئاهه‌نگین و جوان و ری‌کوپیت‌کانه دست پي ده‌کا که له ده‌قی رو‌مانه‌که‌یدا وینه‌یان سه‌د قات زورتره:

«له یه‌کتک له شاره دییه‌کانی ولاتی مانشدا که نامه‌وی ناوه‌کی وه‌بیرینمه‌وه، ماوه‌یه‌ک به‌ر له نی‌ستا، نه‌جیب زاده‌یه‌ک، له‌وانه‌ی که نیژه شکاویک و کونه مه‌تالیکیان له جبه‌خانه‌که‌یان و بارگینیکي له‌ر و لاواز و تازییه‌کی راوییان هه‌یه، ژیانی تیپه‌ر ده‌کرد.»

En un lugar de la Mancha, Cuyo nombre no quiero acordarme, no ba mucho tiempo que vivia flaco y galgo corredor.» un hidalgo de los de lanza en astillero, adarga antigua, rocín

نیمه له نیوان زوریک له رو‌داوه‌کان، دوو رو‌داوی سه‌رنجر اکتش له هونه‌ری به‌ریزی داستان بیژیی سیرفانتیس ده‌خه‌ینه به‌رچاو که یه‌کیان به‌زه‌بزوین و نه‌وی تر ناوی‌ته‌یه‌که له بی به‌زه‌یی و پی‌که‌نین:

«کاروانسه‌رایه‌که له ولاتی مانش. شه‌وه و هی‌ندیکی ماوه بو سپیده‌ی به‌یان. دوو کیژی له‌بار به‌ناویی «دور‌وته» و «کلارا»، سه‌ریان پی‌که‌وه ناوه و خه‌ویان لی که‌وتووه. له ناکاو ده‌نگیکي په‌زاره‌زی هه‌لده‌ستی و بیده‌نگی شه‌و ده‌چرژینی. یه‌کتک به‌ناواز ده‌لی:

من که‌شتی‌وانی نه‌وینم و سه‌فه‌ریم
به‌سه‌ر ده‌ریای بی بندا به‌ری‌وهم

ناھومیدم له‌وهی له دونیادا بگه‌مه به‌نده‌ریک

و هه‌رگیز بتوانم له شوینیک له‌نگه‌ر بگرم

دۆرۆته، کلارا ومه‌به‌ر دینی و کلارا که هیندیک خه‌والووه، کاتیک باش گوئی راده‌گرئ، ده‌نگی ئه‌وینداری خۆی «دۆن لوویی» ده‌ناسیته‌وه و ده‌شه‌مزی. هه‌نگی دۆرۆته گوئی خۆی ده‌بانه بن زاری کلارا و پیتی ده‌لی که به‌سه‌ره‌اتی خۆی به‌وردی بۆ بگێرتتیه‌وه. دۆرۆته گوئی راده‌گرئ و کلارا داستانی شیرین و ته‌روتازه‌ی دۆراندنی دلی ساکار و منالانه‌ی خۆی بۆ باس ده‌کا. هیشتا نه‌بووته شازده سال و دۆن لوویی هه‌روه‌ها. که‌وابوو هیچ وی ناچی ئه‌و دوو ئه‌وینداره بتوانن به‌و زوانه زه‌ماوه‌ند بکه‌ن. بێجگه له‌وه‌ش مه‌گه‌ر دۆن لوویی کوره نه‌جیب زاده‌یه‌کی ئه‌شرافی نییه؟ له‌ حالیکدا کلارا کیژی مووچه‌خۆریکی دیوانیه و هیچی تر. هه‌رچی بی کلارای دلپاک و مه‌سسوم هیچ شک و گومانیک له ئه‌وین و خۆشه‌ویستی زولالی خۆیدا نییه. پروانن به‌چ گه‌رمی و شوێنیکه‌وه باسی خۆی ده‌کا: «من له ماوه‌ی ته‌مه‌ندا چاوم به‌و نه‌که‌وتوه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌شرا ئه‌وه‌نده‌م خۆش ده‌وی که چرکه‌ساتیک ناتوانم بی ئه‌و بژیم.» دۆرۆته که غه‌م و مه‌ینه‌تی رۆژگار پوخته‌ی کردوه دل‌داری ده‌داته‌وه و تی ده‌کووشی وره‌ی به‌رز کاته‌وه و متمانه‌ی پی ده‌دا یا ئه‌و کاره جیبه‌جی ده‌کا یا ئابرووی خۆی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌رکه به‌با ده‌دا و ئه‌و دوو کچه ناسکۆله نازنه‌نیانه دووباره چه‌ند سه‌عاتیک له‌ بێده‌نگیدا ده‌خه‌ونه‌وه.

به‌یانه، رۆژ بووه‌ته‌وه، کاروانسه‌را جمه‌ی دی و هه‌رایه. له‌ لایه‌ک کلارا و دۆرۆته، له‌ لایه‌ک کاربه‌ده‌ستی دیوانی و دۆن لوویی و دۆن فی‌رنان، ئه‌ول‌تر کاردینیۆ، سانکۆپانزا و دۆن کیشۆت، له‌ لایه‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌ که‌وان دارانی «سینت هیرماندا». ئه‌وه‌ش دیاره شتیکی ئاساییه، کاروانسه‌رایه و هه‌موو که‌س پرووی تی ده‌کا. ده‌نیو ئه‌م خه‌لکه‌دا، باس و ده‌مه‌قاله‌یه‌ک هه‌لایسه‌وه: ئایا کلاوخودی مامبیرن کلاوخودی راستیه یا له‌گه‌نی ریش تراشی؟ که‌وان دارانی پاشا قسه‌ی دۆن کیشۆت به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه و دۆن کیشۆت به‌سه‌ر یه‌کیاندا ده‌زیقینی: «تۆی دیهاتی په‌ست و نارسه‌ن وه‌ک سه‌گ درۆ ده‌که‌ی!» ده‌سه‌به‌جی شه‌ر و هه‌را ده‌ست پی ده‌کا. هه‌موو تیک به‌رده‌بن و هه‌ر هاوار و کوته و شلپه‌ی شه‌ق و زله‌یه که به‌گوئی ده‌گا. ژنه‌کان هه‌راسان و زه‌نده‌ق چوو، هیندیکیان ده‌گرین و چه‌ندیکیان له‌هۆش ده‌چن. جه‌نگی مه‌غلووبه‌یه! له‌ نا‌کا و بۆلژنیکه هه‌تره‌شبه‌ر ده‌گاته گوئی: «ده‌ست رابگرن! راره‌ستن! هه‌موو خه‌نجه‌ران ده‌کالانان رابکه‌نه‌وه و ئارام بگرن و ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وی نه‌کوژین گوئی بۆ قسه‌کانم رادین!» ئه‌وه ده‌نگی دۆن کیشۆته، له‌حنی شه‌رانی و تووره و

بہہیبہ تی پالہ وان کوتای بی شہر دینی. دیوانہ یک بہ سہر سہد عاقلدا زال دہبی و وہگ زور شوینی تری ئەم بہرہمہ پر لہ دژوازییہ، رشقن و پیکہنن دہگاتہ تخووبی حماسہ: ئیمہ لہ ژیر دەمامکی نہجیب زادہیکہ کی بی عہقلی دیہاتی پالہ وانیکدا، قارہمانیکی زانا و ناوہزمنہند دەبینن. ئەوانہن ہیز و توانی ئافرینہری نووسہر کہ بہشپوہیکہ کی سادہ و رہوان دہنووسی و ہەر کات بیہوی نەرمی و نیانی یا توانا و توورہیی دہرژینیتتہ ناو بہرہمہکہ کی خوی. قہریحہی خولقینہری، گیان دہبہخشی، زیندو دہکاتہوہ و دہخولقینتی. ئەو خاوەنی ہونہری ئافراندنی بی پسانہوہیہ.

نہجیب زادہی سہوزہپوش، پیای گہورہگہورہ، نوکەران، نەدیمہ و قہرہواش، کەشیش، پیش نوژ، شوانان، زیندانی سزاکیش بہکاری زورہملی، وەرژیران، مہیتہران، ئاشہوانان و زور چہشنہ بہنیادہمی تر لہو داستانہدا دینہ مہیدان و ہەر کام کہم تاکورت دہگہل قارہمانیکی مالیخولیایی تیک ہلڈہنگون. پاشان بی ئەدا و ئەتوار لہ مہیدان و دہدردہکەون و لہو ماوہیہدا بہقسہ و کار و ہلہبہزادہزی خویان، وینہیہکی زیندو لہ رۆحی ئەسپانیای کۆن و ئەسپانیای ئەمرۆ وینا دہکەن. لہ قہراغ ئەوانیش، پالہوان پەمۆی نہجیب زادہ، لہ کاتہ جیاوازہکاندا رہوانبیز و گوتہزانی خوی نیشان دہدا و جاروبارہش بہنسحت و رینۆینی حەکیمانہ و زانایانہ دہبیتہ ہۆی سہرسامیی ہەموو لایک.

سادہیی و ساکاری بیروہری بزۆینی دیمہنہکان، دہنگی زوال و ئاسمانیی ناوازہکان و دوعا و نزای شہوانہ، سیبہری داکشاوی کلیسہ یا کۆشکیک، کووچہباغہکان، میثہ و لیروارہکان، دۆل و دەرہکان ہەموو ویکرا سروشت و ہونہر تیکہلاو دہکەن. قسہی خویش و پیکہنن، ہلکەوتی شوخی و بزہبزوین، کۆمیدی زوتتپہر و کورت یا دریز و دریزخایہن، وینہی سادہ یا پر لہ وردہکاری، بنہما و دژہبنہما، خەون و خہیال، پەند و قسہی نەستہق، قسہویاسی عہوامانہ، داوہری و بۆچوونی کەشیشانہ لہم بہرہمہدا، زور و زہونہند، زبانی بہرہم زبانیکی دہولہمہندہ، رہنگاوپرہنگ و تہژی لہ ئاھہنگ، لہودا لہ بیندراو ئەزموون کراو، لہ رہوتیکی سہبر و لہسەرخۆ تا بزوتنہوہیکہ توند و بہپہلہ تا فرینیکی لہپرا و بہہشتاویی لہ ناکاو، لہ شیعری ئەویندارانہوہ تا پەخشانی ئاسایی، ہەمووی تیندا ہہیہ. پەخشانی کتیبہکە پەخشانیکی زیندوی بالدارہ. لہ ہەموو سووچیکی ئەم داستانہ ژیان ہلڈہرژ و لہ ہەر دیریکی دادہباری. رپوباریکی گہورہ و ہەر اوہ کہ دیتہ خواری، گا توندہ و گا ئارام، ہیچ کات شلوئی ناب و ہەمیشہ بہہیز و ہہشتاوہ.

كەوابو نابی لەبەر هیندیک بى سەرنجى و كارى سەير و ناشییانە رەخنە لەو ھەینزە دېيىتايى خولقینەرە بگرین. دەپیشدا بۆ دارشتنى ئەم بەرھەمە گەلالەھیکى ریکوپیک دەبەرچا و گیراوە. «پۆل ھازار» دەلای: «ناتوانین بێژین داستان ھاوسەنگیەھیکى جوانى ھەھە.» لە وردەکارییەکانیشدا بى سەرنجى و سەرشىواویى زۆر دەبیندرى! خیزانى سانکۆپانزا لە جیھەک ناوی «ژان گووتیز»ە، لە جیگایەھیکى تر «مارى گووتیز» و ھیندیک ئەولاتر «ژان پانزا» و لە شوینتیکى تر ناوی «تريز کاسکۆژا»ى بەسەردا بپراوە. لەو جیگایە کە مەیتەرى پالەوان بەدواى کاریکدا رەوانە کراوە نازانین سى پۆژى پى چووہ یا یەک پۆژ؟ لە جیگایەک دەبینین کەرى دۆزیووتەوہ بى ئەوہى باسى ون بوونى کرابى! نازانین چ رووداویک بووتە ھۆى ون بوونى کەرى یا دۆزانەوہى. ئەگەر بمانەوئى ناویک بۆ ئەم وردەعەییانە بدۆزینەوہ، دەبى بلین ئەمانە وردەپەلەن. بەلام ئیمە، ئیمەى خوینەرى سادەدل کە شەيدای ئەو پەخشانە جوان و بى وینەھە بووین، بوونى چەند پەلەھیک لەسەر رووى خۆر بەئیراد نازانین.

رەوان ناس لە نەزىلەبێژ لەسەرتەرە. دۆن كيشۆت ئەوئەندەى کە قارەمانە، ئەوئەندەش کارىکاتۆر و داوھلى قارەمانە. مێشكى شلەقاوہ، بەلام ویزدانى بیدار و ئیرادەى بەھیز و خیرخوازە. دەورووژى، وەخۆدەکەوئى و بەنیزەکەى خۆى بپوچان ستەم و خراپە دەکوئى. ناکەوئى و نابەزى مەگەر ئەوہى باشتر و لىبراوانەتر ھەستیتەوہ. مەغرور و پىرشۆر و گەورەھە. ئەوہى کە زۆرترى کات پشقەن و سەير و سەمەرەھە لە بەر ئەوہیە کە ئەو یادگارى رابردوویە کە مۆرى بەتالى و بى کەلکى وئى کەوتووہ، ھەقالى دەخەوماوى پالەوانانە کە زۆر درەنگ ھاتوووتە سەر ئەم دنیا پیر و پەرپووتە. ناچار خۆى دەگەل دابونەریت و ویست و پیداووستییەکانى کە نە دەتوانى تى بگا و نە دەتوانى وەریان بگرئى لە دژایەتییەھى ترسناکدا دەبینى. بەو حالەشەوہ، ئەم چلەکیشە، ئەم کەشیشە، ئەم سەوداسەرى عەدل و دادە، لە ھەموو ھەز و خووشییەکانى ژيان، چاوى پۆشیوہ، دەستى لە ژيانى شارنشینى ھەلگرتووہ تا بەسوارى سوارەبەرى شەرى خۆى روو لە دەشت و بیابان بکا، لەسەر دوورپیان و چوارپیان و خوارەکە و پىچەکەى جادەکاندا بۆسە ھەلگى و لە کەمىنى جینایەتکار و خراپەکاراندا خۆى مات بکا و عەدل و داد و ناشتى بگەپینیتەوہ سەر دنیا. و ئەو پۆژەى کە تى دەگا تەلاشەکانى بى ھوودە بوون و ساویلکانە فریوى خەيال و خەون و ھەمى خۆى خواردووہ؛ دەمرئ.

ئەم قارەمانە کۆنەسالە – کە ھەر چەند چاوى وەک بلیسەى ناگر دەدرەوشى ئەسکلپتى

تہق ولہقی پالہوانیہ بہہرحال شتیکی له مرؤفایہتی دہخویدا ہیہہ . راستہ کہ ئہو، ئہو پالہوانہ خیرخواز و نیہت پاکہ له ساتگہ لئکی زور بہدہگمہندا تووشی توورہیی و دہرہلبوون دہبی و وک ہمووی ئیمہ، کہ ئہغلہب توورہ دہبین و خویمان پی راناوہستی، تا جیگیہک دہچیتہ پیش کہ مہیتہری بی حہیای خوئی کوتہک کاری دہکا و تہنانت لهو کاتہدا کہ قبوولی کردوہ مہیتہرہکی له نوکہریہوہ بگہیہنیتہ پلہ و پایہی سہرورہی خوئی و خووی ناخوش دہبی و نیوچاوانی گرژ دہکا . دہگہل ئہوہشدا دیسان مرؤفہ و نمونہیہکی تہواوی له مرؤف ہیہہ و ئہگر عہقلی تہواو و کہمالیشی نہبی بہدروستی و باشی عہقلی خوئی دہکار دہکا . زانستیکی پربایہخ و ہراوی ہیہہ و تیبینییہکانی وک زانایہکی (علم الاخلاق) وایہ . ہرورہا زانیاریہہ سیاسیہکانیشی له رادہی زانستی یاساکار و یاسادانہریک دایہ و ہر کاتیک له زہنی شیواویدا جادووگہران و سحربران و سہرمہشقہ پالہوانیہکانی وک نامادیس و پلاتیر و ئہوانی تر له نارادا نہبن رؤشبینی و عہقلی توکمہی خوئی دووبارہ دہست دہکہویتہوہ .

لہو مرؤفانی تر سانکو پانزا مہیتہرہکہیہتی . بہتاییہتی ئہم پیاوہ له لایہنہ ناحہزہکانی مرؤفانیہکہیہوہ له دؤن کیشوت ئینسانترہ؛ ترسہنوکہ، بہتہماعہ، زورخور و نہوسنہ، مردووی حہسانہوہ و پشودانہ، دلی دہیہوی باش بخوا و باش بخواتہوہ و باش بخہوی و له راستیدا سی له چواری وجودی سانکو لهو شتانہ پیک ہاتوہہ . بہلام سانکو کاتیک له پلہی دپہاتیہکی سادہوہ دہبیتہ مہیتہری پالہوانیکی سہرگہردان لانی کہم ئہگر ئہدا و ئہتوار و ہہستان و دانیشتنی ناگورپی فکر و ہہست و سہلیقہی له تیفتر و ہہستیارتر دہبن . ئہگر ئہو خوئی بوژیانی سیاسی بہلایق دہزانی ئایا بہہلہ ناچی؟ کاتیک له عالہمی خہیالدا خوئی بہحاکم و دہسہلاتداری ئہفریقا دہبینی ہہست دہکا کہ ہہزاران نوکہری قولہزہنگیی ہیہہ و سہودا و موعامہلہیان پی دہکا و وک قوماشیکی بازرکانی دہیانفرؤشی و قازانج دہکا . ئیستا له ہمان خاکی ئہسپانیادا، ہر بہو پیاوہ دورگہیہک، ہہرچہند دورگہیہکی بہراستیش نہبی، بدن دہبین کہ چ موعجزیہک روو دہدا! چؤن تی دہکؤشی بہدادی ہر ستہملیکراویک بگا و دادی ہر کہس بدا کہ روو له دیوانی ئہو دہکا . تہنانت شہوانہ له کوئلانہکانی پیتہختی خویدا دہخولیتہوہ و گوئی دہداتہ دہردہ دلی زولم لیکراوان و بہمجورہ عہدالت و نہزم و ناشتی له ولاتی خوئی دا جیگر دہکا . ئہم ئہزموونہ له بہرگی دووہمی داستاندا نیشان دراوہ و کاتیک سانکو نہ بہہوی شورشیکہوہ بہکو بوخوی واز له دہسہلات دینی جہستہی خہستہ و کوتراوہ، بہلام فکری ئاسوودہیہ و

ويژدانی نارامه. کاتیک گویدرېژه که ی خوی له باوهش دهگرې، حیوانی بهسته زمان بۆ ئهوه دیجیتالی نارام بهخشی خاتره و ئهوه پتی عهیب و عار نییه که بهانه وشکه یه که له نیو ئهوه هه موو جهلال و شکویه دهگه ل خوی هیناویه تی، شامی شهو بخوا.

لهو داستانه گه وره یه دا زۆتر له شهش سه د کهس دین و دهچن و تیک داوین و زۆربلایی دهکهن و پیکه وه شه رهندووکه یانه، تهواوی ئهوانه وینه یه کی چووک کراوه ی یه ک دنیا و یه ک نه ته وهن: نه ته وه ی به ره وه هه لڈیری تیداچوون له زهمانی فیلیپ گه لی ئه سپانیا دا.

ئهو داستانه ته ژی له دێوانه یه. له جینگایه ک دێوانه یه که وه ک «ئانسلیم» که بۆ ئه وه ی له نه جیبی و نامووس پارێزیی ژنه که ی خاتره جم بی یه کی که له نزیکترین دۆستانی خوی مه جبوور ده کا هه زلی کردووی ده گه ل بکا و له ئاکامی ئه وه که ریه تییه ی خۆیدا ده مرئ. دێوانه یه کی تر له ولاره به ناوی «کار دینیۆ» به هۆی سه رنه که وتن له ئه وینی خۆیدا په نای بر دووه ته نیو درپه زئ و چیا سه خته کانی «سیرامۆنا» و به قسه ی خوی رووی ده کیوان کردووه. ئه وه شیته بی به ندوباره کاری شیتانه ده کا و به و نیو درپک و دالانه دا هه لبه ز هه لبه زیه تی و به زۆر نان و پخۆر له شوانه و ئله کان ده ستینئ. دێوانه ی تریش هه ن وه ک «مارسیلی شوان» و «رۆک گیناری» رپگر که حازر نین هه یچ یاسا و رپسایه ک و هه یچ نه زم و نیهامیک ئازادی کرده وه کانیان سنووردار بکا یا هیله دیاره کانی لایه نه ئه خلاقیه کانیان بگۆرئ. ئهوانه برای دایک و بابی دۆن کیشۆتن و وه ک ئه وه شیتی له که لله ی داون، به لام شیتی ئه وان ته نیا له خۆپه سندی و خۆخوازییه وه سه رچاوه ده گرئ. ئه وان بزاقیک بۆ چاکه و خزمه ت به خه لک نا که ن و ته نیا ده فکری خۆیان دان و خۆخواز و خۆپه سندن و به سم رسم ر ده یانه وئ تا پالوته یی و تایبه تمه ندیی «تیپی» خۆیان بپارێزن.

مۆریس باردۆن

دیباچه

ئهی خوینهری بی خهم و خهیا؁ ئهگهر بیٲ بلیٲم ده‌مویست ئهم کتبیبه که له جیگهی منالی قهریحه‌ی منه ئه‌وه‌نده جوان و به‌رچاو و تهژی له فکر و مانا بی به‌جوریک که له دنیا یان و به‌رینه‌دا وینه‌یه‌کی ده‌ست نه‌که‌وئی؁ بی ئه‌وه‌ی سویندت بۆ بخۆم؁ باوهرم پی بکه؁ به‌لام مه‌خابن که من نه‌متوانی له یاساکانی سروشت که به‌پی ئه‌وان «گیا له‌سه‌ر پنچی خۆی ده‌روپته‌وه» سه‌ریچی بکه‌م. له به‌ر ئه‌وه؁ قهریحه و سروشتیکی له‌و چه‌شنه که من هه‌مه و هه‌تا بلیٲی نه‌زۆک و وشکه؁ بیجگه له داستانی کورپکی کز و لاواز و تهق و رهق و سه‌رلیٲشیواوی تهژی له بیروکه و فکری سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌یتوانی چ شتیک بیٲته سه‌ر دنیا؟ کورپک که ته‌نیا له شوینتیکی وه‌ک زیندان که جیگهی هه‌موو ناله‌باریه‌که و گۆره‌پانی هه‌ر چه‌شنه ده‌نگۆیه‌کی نامبارکه؁ ده‌یتوانی بیٲته سه‌ر گۆره‌پانی هه‌بوون؟ ئاسووده‌یی و بی غه‌می و مالیکی ئه‌مین و رازاو بی و جوانی ده‌شت و سه‌حرا و دیمه‌نی ئاسمانی ساف و زه‌مزه‌می ئاوی کانیاوی کویتسانی زه‌نویر و ئارامی فکر و رۆح هه‌موو ده‌ست به‌کارن تا نه‌زۆکترین خواوه‌ندانی زه‌وق و شیعر و هونه‌ر ئاوس بن و میوه و به‌ر و به‌ره‌میکی وا به‌و دنیا ئاره‌زوومه‌ند و سه‌وداسه‌ره پیٲشکه‌ش بکه‌ن که ببه‌ هۆی شادی و ره‌زامه‌ندی ئه‌و. زۆر وا هه‌یه که باوکیک منالیکی دزیوی بی به‌ری له هه‌موو گه‌وره‌یی و هونه‌ریک ده‌بی. خۆشه‌ویستی باوکانه‌ کاریکی وا ده‌کا باوک چاوی له ئاست ئه‌و ناحه‌زی و عه‌یب و عارانه بقووچینی؁ به‌پیچه‌وانه؁ ئه‌و عه‌یب و عارانه به‌هونه‌ر و سیفه‌تی په‌سند و نیشانه‌یه‌کی ئاشکرا له هۆش و وشیری له لای دۆستان دابنی. من هه‌ر چه‌ند به‌روآله‌ت باوکی دۆن کیشۆتم^(۱)؁ به‌لام له راستیدا هه‌ر به‌نیو باوکی ئه‌وم؁ نامه‌وئ که به‌شیوه‌ی عورف و عاده‌تی رۆمیان؁ یا وه‌ک هیندیکی تر؁ له تو ئه‌ی خوینهری عه‌زیز؁ به‌چاوی به‌گریانه‌وه داوا بکه‌م تا عه‌یب و عاره‌کانی ئه‌م زارۆکه‌ی من دابپۆشی و له که‌موکۆریه‌کانی ببووری. ئیستا که تو

۱- وه‌ک له دوایدا ده‌بیٲن وه‌ک مه‌ولای رۆم که دیوانی غه‌زه‌له‌کانی به‌ناوی شه‌مسی ته‌وریزی هۆنیوه‌ته‌وه؁ سپروانتیٲس زی کتبیی دۆن کیشۆت وه‌ک ئاسه‌واری که‌سیکی تر ده‌ناسینی؁ به‌لام گومان له‌وه‌دا نییه که نووسینی خۆیه‌تی. (مه‌مه‌د قازی).

دهگه‌ل ئه‌و نه خزمایه‌تیت هه‌یه و نه هاوړی و هه‌فالی یه‌کترن، ئیستا که توشن وهک دجینالی
میرخاسان و گه‌وره‌پیاوان گیانکی نازاد و سه‌ره‌ستت ده‌چوارچپوهی جه‌سته‌ی خوتدا
هه‌یه، ئیستا که له چوار دیواری مالی خوتدا دانیشتووی و پاشاش به‌نۆکه‌ر ناگری،
ده‌توانی بی ئه‌وه‌ی له به‌دگۆیی بترسی یا له پی هه‌لاگوتن ئومئیدی پاداشیکت بی، هه‌ر چی
دلّت ده‌یه‌وئ له‌مه‌ر ئه‌م داستانه بیلئی.

ویستی من ته‌نیا ئه‌وه‌نده بوو که داستانه‌که‌م سه‌رتاپا پروت وقووت و بی خشل و
زیروزه‌نبه‌ری دیباچه و سه‌ره‌تا و شیعر و پیه‌ه‌لاگوتن که ئه‌غلب له سه‌ره‌تای کتیباندا
به‌چاپی ده‌گه‌یه‌نن^(۱)، به‌تۆی پیشکه‌ش بکه‌م، چون ناچارم به‌تۆ بلیم که هه‌ر چه‌ند دارشتن
و نووسینی ئه‌م داستانه به‌کویره‌وه‌ری و زحمه‌ت مه‌یسه‌ر بوو، به‌لام هیچ زحمه‌ت و ماندوو
بوونیک به‌قه‌ده‌ر نووسینی ئه‌م دیباچه‌یه که ئه‌وه‌تا تۆ ده‌خوینیته‌وه، بۆ من ئه‌سته‌م نه‌بوو.
زۆر جار بۆ نووسینی ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ قه‌له‌مم به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت، به‌لام چون نه‌مه‌دزانی ده‌بی
چ بنووسم قه‌له‌مه‌که‌م داده‌ناوه سه‌ر جیتی خۆی. تا ئه‌وه‌ی رۆژیک که کاغه‌زم له به‌ر دم پان
کردبووه‌وه و قه‌له‌مم له پشت گویم نابوو، ئانیشکم له‌سه‌ر میز داکوتابوو، دم و چاوم
ده‌له‌پی ده‌ستم گرتبوو، فکرم له‌وه ده‌کرده‌وه که چ بنووسم له نه‌کاویه‌کیک له دۆستان که
پیاویکی به‌هۆش و ره‌زاشیرین و زانا بوو له ده‌رگا وه‌ژووور که‌وت و که منی به‌و حاله
په‌ریشان و غه‌مناکه‌وه چاوی پی که‌وت ده‌لیله‌که‌ی لی پرسیم. من که نه‌مه‌دووست هۆی
داماویی خۆمی لی بشارمه‌وه، پیم گوت چت لی بشارمه‌وه، ده‌مه‌وئ سه‌ره‌تایه‌ک بۆ
داستانی دۆن کیشۆته‌که‌م بنووسم، به‌لام ئه‌وه‌نده ناھومئید بووم که لی براوم وازی لی بینم
و له‌مه‌ودوا باسی نازایه‌تیی ئه‌و پال‌ه‌وانه نه‌جیبه نه‌هینمه سه‌ر کاغه‌ز. له ئاخیری دا گوتم:

«تو چۆن ده‌ته‌وئ که من له داوهری و بیروپای ئه‌م داوهره پیر و کۆن ساله که پینی ده‌لین
«جه‌ماوهری گشتی (عامه)» نه‌ترسم. داوهریک که چون ببینی من پاش چه‌نای چه‌ن سال
بیده‌نگی و له‌بیری خه‌لک چوونه‌وه ئه‌م‌پرو به‌باری پیری و زورھانییه‌وه^(۳) به‌ئه‌فسانه‌یه‌کی
وشکی وهک پووش و په‌لاش هاتوومه‌ته ناو مه‌یدان که داستانه‌که‌م سه‌بک و داھینانی تیدا
نییه و په‌ند و مه‌ته‌ل و قسه‌ی خۆشی تیدا نابیندری. نه باب‌ه‌ت و شیکردنه‌وه‌یه‌ک له

۲- له سه‌ده‌ی شازده و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی حه‌فده له ئیسپانیا و فه‌رانسه‌دا باو بوو که ئاسه‌واری
نووسه‌رانیان به‌شیعر و پی هه‌لاگوتن بلاو ده‌کرده‌وه. (مۆریس باردۆن)
۳- سیروانتیس کاتیک له سالی ۱۶۰۵دا به‌شی یه‌که‌می دۆن کیشۆتی بلاو کرده‌وه ۵۷ سال له
ته‌مه‌نی رابردبوو. (مۆریس باردۆن)

سهرتادا و نه لیكدانه‌مویهك له بنه‌تا و په‌راوێزدا، ئه‌وه‌ش له‌ حالێكدایه‌ كه‌ نووسراوه‌كانی كورته‌قسه‌ی تر جا چ ئه‌فسانه‌ بن و چ بابه‌تی كوفراوی و بێ دینی، ده‌بینم پرن له‌ په‌ند و كورته‌قسه‌ی ئه‌فلاتوون و ئه‌ره‌ستوو یا فیلسوفانی تر كه‌ ده‌بنه‌ هۆی ئافه‌رینی خوێنه‌رانی خوێان تا ئه‌و جیگه‌ی كه‌ نووسه‌رانی ئه‌م كتیبه‌انه‌ به‌پیاوی زانا و ئه‌هلی موتالا و لیكوئینه‌وه‌ له‌ قه‌له‌م ده‌دن و په‌نا بۆ خودای گه‌وره‌ و دلۆقان! كاتیك كه‌ له‌ كتیبه‌ی پیروژ (ئینجیل) شتیك نه‌قل ده‌كهن خوێان دینه‌ه‌ ریزی «سه‌ن تۆماس» و باقیی زاناکانی ئاینی! و له‌و به‌سته‌ینه‌دا وه‌ها فیلبازانه‌، ئاداب زانی له‌ خوێان نیشان ده‌دن كه‌ هه‌ر مه‌پرسه‌! بۆ نموونه‌ پاش ئه‌وه‌ی له‌ دیرێكدایه‌ باسی عاشقیکی فاسق و داوین پیس ده‌كهن، له‌ دیرێ دواییدا مه‌وعیزه‌یه‌کی كورته‌ی مه‌سیحاییت بۆ ده‌كهن كه‌ ده‌بێته‌ هۆی گه‌شانه‌وه‌ و شادیی ده‌روون! كتیبه‌ی من هه‌یچ كام له‌و تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی نییه‌. چون‌ نه‌ تیبینییه‌كم هه‌یه‌ له‌ په‌راوێزدا بینوووسم و نه‌ لیكدانه‌وه‌یه‌ك كه‌ له‌ كۆتاییدا به‌یه‌نم. ئه‌وه‌ش نازانم له‌ نووسینی ئه‌م داستانه‌مدا لاسای كام نووسه‌رم كردووه‌ته‌وه‌ و سه‌بب و شیوازی چ كه‌سه‌یكم ره‌چاو كردوو تا ناوه‌كانیان له‌ سهره‌تای كتیبه‌كه‌مدا تۆمار بكه‌م. وه‌ك خه‌لكی تر كه‌ به‌پیتی پیته‌كانی ئه‌لف و بێ له‌ ئه‌ره‌ستوو ده‌ست پێ ده‌كهن تا ده‌گه‌نه‌ «گزینفون»^(٤) یا به‌ «زۆئیل»^(٥) و «زۆكسیس»^(٦) كۆتایی پێ بینن، هه‌رچه‌ند ئه‌ویان ره‌خنه‌گریکی به‌غیله‌ و ئه‌میان وینه‌گه‌ره‌ و هه‌روه‌ها كتیبه‌ی من له‌و شیعراوه‌ی كه‌ وه‌ك سهره‌تا ده‌یه‌ینن، شیعره‌گه‌لیك كه‌ لانی كه‌م شیعره‌ی دووكه‌كان و كۆننه‌كان و مارکییه‌كان و ئۆسقۆفه‌كان و خاتوونه‌ ناوبه‌ده‌ره‌وه‌كان یا شاعیرانی ناودار بن، بیه‌ش ده‌بێ، هه‌ر چه‌ند ئه‌گه‌ر داوام له‌ چه‌ند دۆستی ئه‌هلی شیعر و شاعیریه‌ی خۆم كردبا ده‌زانم كۆتاییان نه‌ده‌كرد و شیعره‌ی وایان بۆ داده‌نام كه‌ گه‌وره‌ترین و ناوبه‌ده‌ره‌وته‌ترین شاعیرانی ئه‌سپانیایی ده‌عومری خوێاندا شتی وایان نه‌گوتبێ. پاشان

٤- گزینفون Xénophon مێژوونووس و فه‌یله‌سووف و سه‌رداری یۆنانی و شاگردی سوقرات كه‌ ده‌ شه‌ری «پلۆیونیز» و كاره‌ساتی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌هه‌زار یۆنانیدا ناوی ده‌ركرد. «٤٢٧ - ٣٥٥ پێش زاین»

٥- زۆئیل Zoile ره‌خنه‌گری سه‌سوود و بێ ئینسافی یۆنانی كه‌ ره‌خنه‌ی بێ مه‌عنای له‌ هۆمیر شاعیریه‌ی گه‌وره‌ی یۆنانی ده‌گرت و هه‌ر به‌و هۆیه‌وه‌ به‌دناو بووه‌. «سه‌ده‌ی چواره‌می پێش زاین».

٦- زۆكسیس Zeuxis وینه‌گه‌ری به‌ناویانگی یۆنانی و یه‌كێك له‌ هونه‌رمه‌ندانیه‌ گه‌وره‌ی دنیای قه‌دیمه‌. «٤٦٤ - ٣٩٨ پێش زاین» (مه‌مه‌د قازی)

له دريژهی قسه‌کاندا گوتم: به‌لای جا ئەوی دۆست و ئەوی سەرورەری من، ئیستا هاتووومە دێبێتای سەر ئەو بروایه که پایه‌به‌رز دۆن کیشۆتی پالەوان، له بێدهنگی خۆیدا له مانس کفن و دفن بکری تا به‌لکو خودا روحمیک بکا و کهسێک بنیتری و ئەو خشل و سمل و زیڕ و زیوهر و خرینگه و په‌ره‌نگه‌ی پێوه هه‌لباوه‌سی چون من خۆم به‌هۆی که‌می زانست و بێ ده‌سه‌لاتی و نه‌داری، ناتوانم ئەو شتانه‌ی بۆ دا‌بین بکه‌م و هه‌روه‌ها من چون خۆم پیاویکی ته‌مه‌بەل و ته‌ن په‌روه‌م ناتوانم بێرو به‌ویدا هه‌لێم و به‌شوین نووسه‌ر و قه‌له‌م به‌ده‌ستاندا بگه‌رێم و هاوار بکه‌م وهرن به‌قوربان‌تان بم، ده‌سه‌رتان گه‌رێم، پێشه‌کیم بۆ بنووسن! ئەوه‌یه که تۆ، من به‌په‌ریشانی و غه‌مناکی ده‌بینی.»

کاتیک دۆسته‌که‌م گوئی له‌م وتاره‌ بوو له‌پی ده‌ستی له‌ نیوچاوانی خۆی راکیشا و دای له‌ قاقای پێکه‌نین و گوئی: «برای خۆشه‌ویست، قه‌سه‌م به‌خودا که تۆ منت له‌ هه‌له‌یه‌ک رزگار کرد که له‌وه‌تا ده‌گه‌ل تۆ ئاشنا بووم، دوچاری بووم. من تۆم وه‌ک مرۆفیکێ تیژین و وشیار و هۆشمه‌ند دانابوو که ده‌هه‌موو ره‌فتار و کرداریکدا فه‌رزانه و ئاگاداری. به‌لام ئیستا ده‌بینم جیاوازیی تۆ ده‌گه‌ل ئەوه‌ی من فکرم لێ ده‌کرده‌وه‌ عه‌رز و عاسمانه. چون شتی وا ده‌بێ که بابه‌تیکێ ئاوا سه‌هل و سانا و کۆسپیکێ ئەوها چکۆله‌ توانیبیتی فکریکی پوخته‌ی وه‌ک فکری تۆ که ده‌به‌رانبه‌ر گرفتاری و چه‌رمه‌سه‌ره‌ی زۆر گه‌وره‌تر دا خۆراگر و چاره‌سازه، بوه‌ستینی و بیخاته‌ حاله‌تی داماوێ یه‌وه. له‌ راستیدا ئەوه له‌ بێ قه‌ریحه‌یی و بێ به‌هه‌رییه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ناگرێ، به‌لکو به‌ره‌می حاله‌تی بێ کاری و بێ فکری و ته‌مه‌بەلییه. ئیستا ئەگه‌ر ده‌ته‌وی راستیی قسه‌کانی من نا‌قی بکه‌یته‌وه‌ سه‌رنج بده‌ بزانه‌ چلۆن له‌ ترووکه‌یه‌کدا ته‌واوی ئەو گرفتارییه‌نه‌ له‌سه‌ر پێت هه‌له‌گه‌رم و بۆ لابردنی ته‌واوی ئەم ناته‌واوییه‌نه، که به‌واته‌ی خۆت ده‌ست و پایان به‌ستووی و وه‌هایان ترساندووی که به‌ناچار ده‌بێ له‌ داهیتان و نووسینی داستانی پالەوانی ناواری خۆت، دۆن کیشۆت یانی ئاوینه و دره‌وشانه‌وه‌ی هه‌موو پالەوانانی سه‌رگه‌ردان چاوپۆشی بکه‌ی، چاره‌سازی ده‌که‌م. من له‌ جوابیدا گوتم: باشه، تۆ به‌چ شیوه‌یه‌ک ده‌ته‌وی ئەو بۆشایی یه‌ی که بووته‌ هۆی په‌شیویی من پڕ بکه‌یته‌وه‌ و که‌لافی ئالۆزی گرفتارییه‌کانی من بکه‌یته‌وه‌؟ ئەو له‌ جوابدا گوئی:

«بۆ بابه‌تی یه‌که‌م که بووته‌ هۆی نا‌ره‌حه‌تی تۆ یانی نه‌بوونی شی‌عر و مه‌دح و پێه‌لاگۆتن و چوارینه و قه‌سیده و غه‌زه‌ل و بابه‌تی له‌و چه‌شنه‌ که ده‌بێ له‌ سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌تا بیانیه‌نی ئیستا من رێگا چاره‌یه‌کت له‌به‌ر دم داده‌نێم: باشتر ئەوه‌یه خۆت

زحمهت بدهی و، ئەو شتانه بنووسی و هەر نیویکی دتهوئ له سهريان دابنئ و بهتیوی هەر کەس که بوخۆت پیت خوشه له سهرتادا جئیان بۆ بکهوه. بۆ نمونه کهشیش «جان هیندی»^(۷) یا «ئیمپراتوری تهرابووزان» که من دهزانم ناوبانگی هەر دووکیان وهک شاعیریکی گهوره له ههموو جیهاندا بلاو بووتهوه، بکهیه باوکی تهعمیدی ئەم شاعر نووسراوانه. ئەم دووانه، گریمان که شاعیریش نهبووین و خوتیندکارانی خۆ بهزۆرزان ئیرادت لئ بگرن و تیت رۆبئین و لاقت بگرن، گوئ مهدهیه و بۆ قسهکانیان هیچ بایهخیک دامهنئ، چون ئەگەر درۆکەش ئاشکرا بئ، خۆ دهستی نووسەر ناپهاریئن.

بهلام لهههرا ناو بردنی کتیب و نووسهران له پهراویزدا که تۆ دههه پسته و ریکه وهندگه لیک لهوان ده داستانهکهی خۆتدا بئینتهوه ئاسانتترین ریکه ئەوهیه که چهند پهند و مهته لئ لاتین لهوانه که خۆت له بهر دهیانزانی یا دۆزینهوهیان زحمهتیک بۆ تۆ تیدا نییه، بهپتی باس و له جئیی خۆی دابنئ، بۆ نمونه لهو جئیهدا که باسی ئازادی دئته گۆرئ ئەو شاعر بکهیه دهست مایه:

Non bene pro toto libertas venditur auro^(۸)

(ئازادی ئەوهنده پر بههیه که ناتوانی بهههموو سهروهت و سامانی دنیا بیگۆرپتهوه.) پاشان له پهراویزدا له هۆراس^(۹) یا کهسیکی که شاعرکهی گوتوه ئیو بهری. ئەگەر قسه لهسهه قودرهت و هیزی مهرگه، دهتوانی بئ درهنگ ئەو شاعر بئنی:

Pallida mors aequo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres^(۱۰)

(مردن یهکسان دهچئته ناو کۆخی گه دایان و کاخی پاشایان)

ئەگەر باسی ئەوین و خوشهویستی هاته گۆرئ که خودا فهرموویهتی بهران بهر بهدوژمنان

۷- Le preste Jean des Indes که سایهتییهکی ئەفسانهیهیه که له سهدهکانی ناویندا ناوی هاتوه و جاروبار بهناوی خانی تاتار و جاروبار ئیمپراتووری هیندوستان و سولتانی هههشه کوتراوه. (محهمه قازی)

۸- ئەم شاعر له کۆمهله شاعریک بهناوی ئەفسانهکانی نۆزۆپ وهگرراوه نه له هۆراس. (مۆریس باردۆن).

۹- Horace شاعیری گهوهه رۆمی و دانهری چهند کاری گهوره و ههلههستی رهخنهیی که بوالق، شاعیر و رهخنهگری فههنسی له سهبک و شیوازی ئەو پیرهوی کردوه. «۶۵ یا ۶۸ سال پیش زاین»

۱۰- ئەم شاعر له کتیبی کارمینای هۆراس وهگرراوه.

له خۆمانى نیشان بدهين، دهستبهجى له كتيبى پيرۆزدا ليكۆلینهوه بکه و ئهوهش زۆن ديجيتال کارىكى ئاسانه و لانى كهه ئهه قسانه له خودا خۆى نهقل بکه:

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestro

(من به ئیوه ده ئیتم: كه دوژمنانى خۆتان خوش بوئ.)

ئهگه باسى فكرى چهپه ل دهكهی له ئینجیل یارمهتی وه بگره كه ده لئ:

De corde exeunt cogitationes mala (١١)

(فكرى چهپه ل و ناحهزى ئادهمی له دلى ئهه سه رچاوه دهگرئ.)

ئهگه باسى دۆستانى بئ وهفا و ناراست هاته گۆرئ، ئهوهتا كاتون (١٢) كه ئهه شيعره ی خۆى به قهرز ددها بهتۆ:

Donec eris felix, multos numerabis amicos; tempora si fuerin nubile, solus eris

(له رۆژانى خوشى و سهروهريدا دۆستت زۆن و كاتيک بهخت پرووى لئ وهرگيرای، تاك و ته نیا ده مینيته وه.)

به لئ جا هه ره بهو چهند رسته لاتینییه و چهند رسته ی تری لهه قوماشه لانی كهه به مامۆستای زبان و ریزمانت ده ناسن و ئهوهش لهه چاخه دا ههه جیگه ی شانازییه و ههه قازانجی تری تیدايه. به لام له مه ر پروون كرده وه و ليكدهانه وه ی كۆتایى داستانه كهت، ده توانی به خاترجه می ئاوا بکه ی: ئهگه له كتيبى خۆتا ناچارى ناوی ديويك بينی کارىكى وا بکه ئهه ديوه گوليات Goliath بئ. چون له باره ی ئه ودا بئ ئه وه ی پيويستی به زهحمه تی تۆ هه بئ، شه رحیک له دهست دایه بهه چهشنه:

«گۆلیاس یا گۆلیات، دپو یا غوولیکى فهلهستینی بوو كه داودی شوان له دهره ی «تره بينت» دا به زهبرى قۆچه قانئ كوشتی! هه ره وهك باسى ئهه پروداوه له كتيبى پاشایان (١٣) له بهشى خۆیدا هاتووه.» پاشان بۆ ئه وه ی خۆت به پیاویكى زانا و پسپۆر له زانستگه لی ئه ده بی و كۆمه لایه تی و ئه ستیره ناسیدا نیشان بده ی کارىكى وا بکه له

١١- له ئینجیلی مهتا بهشى پینجههه و پاژدهه. (مههمهه قازی)

١٢- Caton فهيله سووف، رهخنه گر و ویزاوه ری به ناوبانگی رۆمی كه سه نای رۆمی بۆ له ناوبردنی كارتاژ وهخۆ خست و له هه موو جیگه یه كه دهگه ل رۆحی زهرق و بهرق و جوانپه رسته یی رۆمییه كان به ره رهكانتی كرد. «٢٣٤ - ١٣٩ پیش زاین»

١٣- كتيبى پاشایان چوار كتيب له كتيبى گه وه ری دوو عه سرى ته وراته كه له مه ر ميژووی قه ومی جووله كه له زهمانی دامه زرانى پادشایه تی له نپو ئه وه قه ومه دا باس دهكا. (مههمهه قازی)

کتیبه که تدا ناویک له رووباری تاژ بېته گوږی و ئه وها له سهر ئەم رووباره باسټکی دورودریژ ههیه که دهتوانی وهک خووی نهقلی بکهی: ئەم رووباره به ناوی یه کیک له پاشایانی که ونارای ئه سپانیا ناوزده کراوه. له فلان شوینه وه سه رچاوه دهگری و هه لدهستی و پاش ئه وهی قه لا و بورج و بارووی لیسبونی تیرا کرد له فلان شوین ده رژیته نیو ئوقیانوس. ده لاین ئەم رووباره خیزی زیترین دهگه ل خووی دینئ و هند «...» ئه گهر ویستت باسی دزان بکهی من داستانی کاکووس^(۱۴) باش ده زانم و ئاماده م بو تووی بنووسمه وه. ئه گهر باسی ژبانی به دکارهیه، ئه وها کتیبی ئوسقوف مؤندوندو^(۱۵) بخوینه وه که داستانی لامیا Lamya و لایدا Layda و فلورا Flora به ئه مانه ت دها و ئه گهر باسی سته مکارانی بېبه زه ت کرد، شاعیری گه وره ی رۆم ئووید^(۱۶) سته مکاریکی وهک میده^(۱۷) ت

۱۴- کاکووس Cacus به پتی نه زیله کوئه یونانییه کان دز و ریگریکی زۆر به سام و هه بیه ت بوو که له غاریکی تاریک له چیا ی ئاوتیندا نیشته جئ بووبوو. کاکووس هه یکه لیک زه لام و ره شید و ترسناکی بوو و ئاوری له زاری ده هاته دهر. کاتیک هیرکول پاله وانی به ناوبانگی یونان له خه ودا بوو، کاکووس چوار گای لی دزی و بو ئه وهی هیرکول پئ نه زانی و له شوین پتی و گایه کانرا نه زانی بو کوئ ره پتچکه دراون، پاشه وپاش گایه کی به ره ئه ئه شکه وت برد. هیرکول له بو ره ی گایه کانرا به ره غاره که چوو و دهگه ل کاکووس تیک به ربوون و سه ره نجام دزه که به دهستی هیرکول خنکا و له ناوچوو. ئەم شه ره یه کیک له جوانترین به شهکانی ئه نه ئید Enéide کاری ویرژیل شاعیری به ناوبانگی رۆمییه. (محهمه قازی)

۱۵- ئوسقوف Mondonedo به ناوی ئانتونیو دۆ گه وارا Antonio de Guevara «۱۵۴۵ - ۱۶۸۰» له یه کیک له نامهکانی خویدا به سه رهاتی سه رنجراکیشی ئه و سی ژنه حیزه، یانی Lamia و - lay da و Flora ی نووسیوه. (مۆریس باردۆن)

۱۶- ئووید Ovide شاعیری رۆمی «۴۳ ی پیش زاین - ۱۷ ی پاش زاین» ویزه وارپکی ناو به ده ره وه و له دۆستانی نزیک هۆراس و ویرژیل و شاعیرانی گه وره ی رۆم بووه. ئەم شاعیره مه زنه له پتیشدا خو شه ویستی قه یسه ری رۆم بوو، به لام سالی ۹ ی زاینی به هۆکاریکی نامه علومه وه ناردیانه مه نفا و له وئ مرد. له ئاسه وارهکانی ئه و «مه سخ» و «فه نی ئه وین» ده توانین ناو به رین.

۱۷- میده Médée کچی پادشای کۆلشید و ژنیکی سیحرباز که دهگه ل ژازون Jason سه روکی قه بیله ی ئارگنۆت Argonates هه لات. ئەم ژنه به پتی ریوایه تهکانی ئوستووره ی یونانی خه سووی خو ی به زه بری سیحر و جادوو جحیل کرده وه، به لام چون پاش ماوه یه ک میرده که ی به جیبی هیشت، زۆر دهره لبوو و به تو له ی ئەم کاره، سه ری منالهکانی بری. ئەو داستانه ناو ره وکی یه کیک له شیعرهکانی ئوویدی پیک هیناوه و «ئوری پید» ی شاعیری گه وره ی یونانی تراژیدییه کی له سه ر خو لقا ندووه. (محهمه قازی)

پى دەناسىنى. ئەگەر قىسەش لەسەر ژنانى جادووكەرە ھۆمىر يەكى ۋەك كالىپسو^(۱۸) ۋە دىجىتالى وىرژىل كەسىكى ۋەك سىرسەي^(۱۹) ھەي. ئەگەر داستانى سەردارانى ئازا و ئىوبەدەرە ۋەت مەبەست بى ژوول سىزار لە كىتەبى «لىكدانە ۋەكان» دا^(۲۰) نمونەي ۋەك خۆي، ۋەك پلوتارك^(۲۱) ۋە هەزارانى ۋەك ئەسكەندەرەت پى نىشان دەدا. ئەگەر بتەھوي قىسە لە دلدارى ۋە ئووين بگەي ھەر ئەۋەندە چوار ۋەشەي ئىتالىيائى بزانى لە كىتەبى لىئۆنى عىبرىدا^(۲۲) ئەۋەندەي دلت بخوازى بابەتى جۆرباچۆر ھەيە ۋە ئەگەر بۆ ئەم لىكۆلىنە ۋەيە پىت خۆش نىيە بچىتە ۋلاتى بيانى لە ۋلاتى خۆت يەكى ۋەك فۆنسك^(۲۳) ۋە كىتەبى «خواپەستى» ئى ئەۋت بەدەستە ۋەيە كە لەودا ھەر چى بتەوي لەمەر خۆشەويستى ۋە ئووين بۆ تۆ ۋە بالاتر لە تۆش دەست دەكەوي. كورتى بېرمەۋە، ھىچ كارىك لەۋە ئاسان تر نىيە كە ئەۋ ناوانەي من باسەم كردن تۆش باسيان بگەي يا ئەم نەقل ۋە نەزىلانە دەكتەبى خۆتدا بىنى ۋە بەلام كارى دابىن

۱۸- كالىپسو Calypso ژنىكى جادووكەر ۋە يەككە لە قارەمانانى ئۆدىسەي ھۆمىرە. ئەم ژنە ئۆلىسى پالەۋان ۋە پاشاي يۆنانى لە جىزىرەي خۆيدا ۋەرگرت ۋە ھوت سال بەخىيوى كرد. (محەمەد قازى)

۱۹- Circé ژنىكى جادووكەرى خاۋەن دەۋرىكى گەۋرەيە لە ئۆدىسە شاكارى ھەرتىمى ھۆمىردا. ئاشكرا نىيە بۆچى سىروانتىس ۋەك پالەۋاننىكى ئاسەۋارى وىرژىل باسى دەكا، لەۋانەيە وىرژىلىش باسى ئەۋ ژنەي كىردى، بەلام ئەۋەي سەلىنراۋە ئەۋەيە كە سىرسە لە ئۆدىسەي ھۆمىردا ھەيە ۋە لەۋ كىتەبدا نەقل كراۋە كە كاتىك ئۆلىس دەگەل ھاورپىيان گەپشە دورگەي سىرسە ئەۋ ژنە سىحىربازە شەربەتتىكى سەيرى دەرخوارد دان كە ھەموو بوون بەبەراز. ئۆلىس ناچار كارىكى كرد كە ئەۋ ژنە دلى پى دۆراند ۋە لە ئاكامدا ھاورپىتەكانى دىسان بوۋنەۋە بەئىنسان.

۲۰- لىكدانە ۋەكان les Commentaires كارى سىزارى قەيسەرى رۆم كە لەمەر بىرەۋەرىيە مېژوۋىيەكانى خۆي لە شەرىكانى «گۆل» ۋە شەرە ناخۆيىيەكانى رۆم نووسىۋىە. «سەدەي يەكەمى پىتەش زاين»

۲۱- پلوتارك Plutarque مېژوۋىيەكانى يۆنانى. «لە دايكبوۋى ۴۵ تا ۵۰ ي زىنى ۋە ھفات ۱۲۵ زىنى»

۲۲- Léon Hébreu خاخام ۋە مالى پورتەقالى كە پاشان لە شارى وىنيز كارى پزىشكىي كىردە پىشە. ئەم كەششە عىبرىيە، دەۋرۋەرى سالى ۱۵۲۰ كىتەبىكى بەناۋى «وتوۋىژى دلدارى» بلاۋ كىردەۋە. (مۆرىس باردۆن)

۲۳- Fonseca «پىدرو» زاناي عىسەۋى ۋە فىلسوفى پورتەقالى كە بەئەرەستوۋى پورتەقالى ناۋبانگى رۆيشتوۋە. «۱۵۲۸ - ۱۵۹۹» (محەمەد قازى)

کردنی یادداشت بۆ په‌راویز و کۆتایی، بۆمن به‌جی به‌یـ لـه . من به‌لینی ددهم گه
په‌راویزه‌کان پر که‌مه‌وه و چوار لاپه‌ره‌ش بۆ کۆتایی بنوسم .

ئیسټا با بگه‌رتینه‌وه سه‌ر بردنی ناوی ئه‌و نووسه‌ر و دانهرانه‌ی له کتیبه‌کانی تردا
ناویان ده‌بن، به‌لام کتیبی تۆ ئه‌وه‌ی نییه . چاره‌ی ئه‌م گرفته‌ش به‌راستی زۆر ئاسانه . یانی
ته‌نیا ده‌بی په‌کتیک له‌و کتیبانه که ناوی هه‌موو ئه‌و نووسه‌ر و دانهرانه‌ی به‌وته‌ی خوت تیدا
هه‌یه و به‌پیتی ئه‌لف و بی ناوی هه‌مووانی تیدا هه‌یه وه‌ده‌ست بخه‌ی، جا ئه‌گه‌ر خه‌لک تـی
گه‌یشتن که تۆ درۆت کردوه ئه‌م نووسه‌رانه هه‌چ فایده‌یه‌کیان بۆ تو نه‌بووه غه‌می پـی ناوی .
ره‌نگه هه‌ندێ ساویلکه‌ش په‌یدا بن که وا تـی بگه‌ن تۆ به‌راستی له نووسینی داستانی جوان
و بی وینه‌ی خۆتدا که‌لکت له‌وان وه‌رگرتوه . ئه‌گه‌ر ئه‌و پیرسته درێژه هه‌چ سویدیکی نه‌بی
لانی که‌م ئه‌م فایده‌یه‌ی ده‌بی که‌ سام و هه‌بیه‌تیک بدا به‌کتیبه‌که‌ت . ئه‌وجار کـی هه‌یه له‌وه
بکۆلته‌وه بزانی تۆ له ئاسه‌واری ئه‌وان که‌لکت وه‌رگرتوه یا نا؟ ئه‌وه‌ش با بلیم من پیم
وايه کتیبی تۆ چکۆله‌ترین نیازتکی به‌و شتانه نییه . چون کتیبه‌که‌ی تۆ سه‌رتاسه‌ری جنیو
و سووکایه‌تییه به‌کتیبه پاله‌وانییه‌کان» که هه‌رگیز ئه‌ره‌ستوو و سیسروۆن که‌مترین
ئاگاداریان لێی نه‌بووه و سین بازیل وشه‌یه‌کی له‌و بواراندا به‌سه‌ر زارایدا نه‌هاتوه و
هه‌چیان ئه‌م کتیبه پاله‌وانیانه‌یان نه‌دیتوه . له لایه‌کی تروه ، مه‌گه‌ر داستانه
سه‌رسوره‌ینه‌ره‌کانی کتیبی تۆ هه‌چ وچوونیکیان ده‌گه‌ل راستییه‌کانی زانست و
بهنراوه‌کانی ئه‌ستیره‌ناسیدا هه‌یه؟ پتوهر و پتوانه ئه‌ندانه‌یییه‌کان و ده‌به‌رچاوه‌گرته‌ی
قاعیده و بنه‌ماکانی مه‌عانی و به‌یان چ سوودیکیان بۆ کتیبی تۆ ده‌بی؟ ئاخ‌ر مه‌گه‌ر کتیبی
تۆ ده‌یه‌وێ به‌تیکه‌لاو کردنی باسه ئینسانیه‌کان و حیکمه‌تی ئیلاهی که‌سێک بکاته
مه‌سیحی؟ له‌ حالیکدا وه‌ها پیکهاته‌یه‌که به‌پیتی قاعیده ده‌بی هه‌ر جوژه مه‌یل وخوازیک بۆ
مه‌سیحیه‌ت ره‌د کاته‌وه . لاسا کردنه‌وه‌ی نووسه‌ران ته‌نیا ده‌بی له‌ روانگه‌ی شیوازی
نووسه‌رانه‌وه ئه‌نجام بدری و هه‌ر چه‌ندی ئه‌م لاسایی کردنه‌وه‌یه ته‌واوتر بی، کتیبی تۆ له
که‌مال نزیکتر ده‌بیته‌وه . که‌وابوو ئیسټا که‌ کاره‌که‌ی تۆ ئامانجی له‌ناوبردنی بایه‌خ و
قورسایی و کارتیکردنی ئه‌و کتیبه‌پاله‌وانیانه‌یه چ پتویسته به‌وه‌ی که له‌ کورته‌قسه‌کانی
فیلسوفان و په‌ند و رینوینیی کتیبی ئاسمانی و خه‌یال هۆندنه‌وه‌ی شاعیران و وه‌عز و
خیتابه‌ی خه‌تیان و باسی موعجیزه و کاری نه‌کردویی پاکان و خاسان سوال بکه‌ی؟ تۆ
ته‌نیا هه‌ولی ئه‌وه بده نووسراوه‌که‌ت ریکوپییک و یه‌کده‌ست و قسه‌کانت روون و راستگۆیانه
و به‌جی و رسته‌کانت خۆش ئاهه‌نگ و داستانت شادی هه‌نهر بی و هه‌ر چی به‌زه‌ینت دا تـی

دەپەرىي بە جوانترىن شىۋە بىخەيتە بەر ھەست و فكرەكانى خۆت بى پىچ وپەنلادە دىجىتالى بەردەنگ بگىەنى. ھەرۋەھا ھەول بەدە بەخوئىندەنەۋەى داستانەكەت سەر بەقور وپىكەنەن بەكەۋى و ساۋىلكە ھەست بەماندوۋىي نەكا و زىرەك و زانا بۆ داھىنەرىي تۆ ئافەرىن بىئىرى و پىاۋى بەفەيز و ئىفادە سووكاىەتى پى نەكا و مرۆقى تىگەىشتوۋ ناچار بى ستايشى بكا. بەتايبەتى لە ناۋ بردنى داۋودەزگای لەرزۆك و بى بناغەى كىتەبەپالەۋانىيەكان كە ھىندىك لىيان بىزارن و جەماۋەرىكى زۆرتەر پىيان ھەلادەلەن ھەموو دەم بەكەيتە ئامانجى سەرەكى خۆت. چون ئەگەر بتوانى ئەۋە بەكى كارىكىي زۆر گەرەت كر دوۋە.»

من لە بىدەنگىيەكى تەۋاۋدا، گويم دابوۋە قسەكانى ئەۋ دۆستەم و ئەۋەى گوتى ۋەھا لەسەر لەۋحى بىروبروام نەخش بوو كە بى زىادوكەم ھەموۋىيم بەلاۋە مەنتىقى و دروست بوو، تا ئەۋ جىگەى كە بىپارم دا ئەم دىباچە و سەرەتايەى پى برازىنمەۋە. دىباچەيەك كە ئەۋ خوينەرى ئازىز، دەۋدا، تىبىنى و كارزانى دۆستى من و بەختەۋەرىيەك كە لە دىدارى پراۋىزكارىكى ئاۋا بەنسىبى من بوو و سەرەنجام ئەۋ رەزنامەندىيەى كە تۆ خۆت لە سادەبىي و يەكەستى و بى پىچ وپەنايى داستانى دۆن كيشۆتى پالەۋانى ناۋدارى مانشدا دەستت دەكەۋى، دەبىندىن. پالەۋانىك كە تەۋاۋى دانىشتۋانى دەشتى مۆنتىل Montiel لەسەر ئەۋ بروايەن كە سالانىكى زۆر و دوورودىرژە عاشقىكى لەۋ دەرويش مەسلەكتەر و پالەۋانىكى لەۋ ئازاتر، لەۋ ھەرىتمەدا نەھاتوۋەتە سەر دنيا. من ناخوۋازم ئەۋ خزمەتەى دەناساندنى پالەۋانىكى ئاۋا بەرپىز و شەرىف دا بەتۆم كر دوۋە زۆرتەر لەۋە خۆمى پىۋە ھەلكىشم و مەتبارت بەكم، دەگەل ئەۋشدا لەۋەى كە ئىۋەم دەگەل سانكۆ پانزاي بەناۋبانگ، مەيتەرى پالەۋان، پىك ناساندوۋە دەمەۋى ئەمەگناس بى، چون من لەسەر ئەم بروايەم كە دەۋجودى ئەۋ مەيتەرە ئازىزەدا تەۋاۋى ئەۋ ھونەرە زەرىفانەى دەكارى مەيتەرىدا دەۋ كىتەبەپالەۋانىيەندا لىرەۋەۋى و پىچىچىر باس كراۋە، ھەموۋىيم بۆ تۆ كۆ كر دوۋەتەۋە. لە كۆتايىدا ھىوادارم خوداى مەزن لەشىكى ساغ بەتۆ بدا و مەنىش لەبىر نەباتەۋە. ئامىن!

باسی ناکار و کردهوهکانی نهجیب زادهی ناودار دؤن کیشؤتی مانشی

له یهکیتک له شاره دئییهکانی ولاتی مانشدا که نامهوی ناوهکی وهبیربیمهوه، ماوهیهک بهر له ئیستا نهجیب زادهیهک، لهوانهیی که نیزه شکاویتک و کۆنه مهتالیکیان له جبهخانهکه بیان و بارگینتیکی لهرولاواز و تازییهکی راوییان ههیه،ژیانی تیپهردهکرد.

ههموو شهوان دیزهیهک شۆرباو، ئهویش بهگۆشتی مهردنه گا^(۲۴) و زهلاتهیهکی سرکه و رۆژانی شهممهش هیلکه و رۆنیک بهدووگهی بهراز و جومعانه نیسکینه و یهکشهممهکانیش بیجگه له خۆراکی ئاسایی، جووچکه کۆتریک سی چۆارهمی داهااتی ئهویان بۆ تهرخان دهکرا. باقیی داهاتهکهیی بۆ کرینی قوله بالتۆیهکی پیاوانه له پارچهیهکی زهریف و شالوار و گۆرهوی له پارچهیهکی وهک مهخمهر و کهوشی سهریپیی بۆ رۆژانی جیژن و دهستیک جلوبهگی باش له پشمینهی گران و بهقیمهت که نهجیب زاده ده رۆژانی ههوتوودا دهیکهنه بهریان، خهرج دهکرا.

له مآلدا کهیبانوویهکی بوو که تهمنی له چل سال تیپهریبوو. خوشکهزایهکیشی بوو که هیشتا پای نهنابووه تهمنی بیست و بیجگه لهوانه نۆکهریکی بۆ کاروباری ناوماڵ و دهشت و سهحرا ههبوو که ههه ئهسپی بۆ زین دهکرد و ههه بهباشی دهیتوانی بهداسه گچکهکهی درۆینه بکا. تهمنی ئهه نهجیب زادهی ئیمه نزیک بهپهنجای، بنیاتی پتهو. ئهندامی کز و روخساری وشک و تیک قوپاو بوو. بهیانان زۆر زوو له خهوه لهدهستا و زۆر هۆگری راو بوو. وهک دهگیپنهوه بهکیکزادا Quixada یا کزادا Quesada بهناویانگ بوو، چون لهه بارهوه له نیوان نووسهراکتیدا که لهمهرد ئهه بابهتیاان نووسیهو جیاوازیی بیرورا ههیه. ههر چهند له رووی مهزنده کردن و گومانی نزیک بهیهقین دهتوانین به تیرادیوی بیژین که ناوی کیژانا Quijana بووه. بهلام ئهه خالانه له روانگهی داستانی ئیمهوه زۆرگرینگ نین بهه مهرحهیی که دهگیژانهوهی رووداواندا بهقهدهر وردیهیهک له راستی لانهدهین.

۲۴- له ئهوروپا گۆشتی گا له گۆشتی مهرد بهباشتر دهزانن. چون مهردی ئهوروپا دووگهیان نییه و گۆشتهکهشیان زۆر ناخۆشه. لهبهرهئوه گۆشتی مهرد لهوی زۆرتر خواردنی چینه ههژارهکانه. لیرههه مهبهستی سیروانتیپس دهستنیشانکردنی نهرداری و فهقیری دؤن کیشؤته. (محهمهد

قازی)

با ئهوه بزانی که ئەم نهجیب زادهیه هه‌موو کاتی بیکاری خۆی، یا باشتره بلێن هه‌موو دجینتالی رۆژه‌کانی سال کاتی خۆی به‌خویندنه‌وه‌ی کتیبی پال‌هوانان پر ده‌کرده‌وه و به‌وه‌ها شۆر و علاقه‌یه‌که‌وه خویی به‌وکاره گرتبوو که کاری شکار و راپه‌راندنی کاروباری ملک و مائی خۆی به‌ته‌واوی فه‌رامۆش کردبوو. کار و ئاکاری سه‌رسوره‌ینه‌ری گه‌یشته پله‌یه‌که که چهن‌دین جه‌ریبی له مه‌زرای گهنم و جۆی خۆی بۆ کرین و خویندنه‌وه‌ی کتیب و داستانه‌لی پال‌هوانی فره‌شت و تا ئه‌و جیگایه‌ی بۆی کرا له‌م جۆره کتیبانه‌ی ده مائی خۆیدا کۆ کرده‌وه، به‌لام له نیو ته‌واوی ئه‌و کتیبانه‌دا هه‌چکامیانی به‌بارستای نووسراوه‌کانی فلیسیانو دۆ سیلوا^(۲۵) ی به‌ناویانگ به‌لاوه په‌سند و ته‌واو نه‌بوو. ده‌راستیدا ره‌وانی و شیوایی له‌را‌ده‌به‌ده‌ری په‌خشانه‌که‌ی ئه‌و نووسه‌ره ئه‌وی سه‌رمه‌ست ده‌کرد و ریکه‌وه‌ند و رسته دژواره‌کانی به‌لايه‌وه وه‌ک زێری هه‌ژده عه‌یار وابوون، به‌تایبه‌تی کاتیک ده‌گه‌یشته نامه ئه‌وینی و پر له هه‌ره‌شه و گوهره‌شکان و له چهن‌د شوینی کتیبه‌که‌دا ده‌بخویندنه‌وه که «ئهی یاری غه‌داری بێ به‌لێن و ئهی دل‌به‌ری جه‌فاکار و مه‌کر باز، من له ده‌ست سووکه سه‌ری و بێ خه‌به‌ریی تۆ وه‌ها بوومه‌ته هاوڕێ و هاوسه‌فه‌ری ده‌ربه‌ده‌ری و خوینی جه‌رگم ده‌خۆمه‌وه که بوومه‌له‌رزه که‌وتووته کاخی بیرگه و هۆش و هه‌ستم و ژه‌هری هه‌لاهیله‌ی رژاوته گه‌رووی ژیانم. ره‌وايه که بێ سه‌رکۆنه‌ی ئه‌م و ئه‌و ده‌فته‌ری سکالا په‌رپه‌ر هه‌ل‌ده‌مه‌وه و هاواری بێ ئۆقره‌یی له ده‌ست ته‌نیایی و غه‌ریبی و بێدای و بێ وه‌فایی تۆ بگه‌یه‌نمه گوێی فه‌له‌کی مینایی....» هه‌روه‌ها کاتیک ده‌بخویندنه‌وه که: «ئهی پال‌هوانی ناودار و ئهی شێری جه‌نگه‌لی کاره‌سات و ئهی رۆله‌ی بێ وینه‌ی رۆژگار، ئه‌له‌ق که ئاسمانی بلێند و گه‌ردوونی گه‌ردان به‌یارمه‌تی ئه‌ستیرانی به‌په‌شنگ، زاتی خواوه‌ندی و فره‌شته ئاسای تۆ له جه‌لال و شکۆ ته‌ژی ده‌که‌ن، و ده‌ته‌نه سه‌ر دواین پله‌ی ناوبه‌ده‌ره‌وه‌یی و شه‌رابی فه‌تح و سه‌رکه‌وتنت پێ ده‌چێژن و ده‌تکه‌ن به‌زاتیکی خاوه‌ن سیفه‌تی زۆر باش و جوان که شایانی وجودی مبارکی تۆیه.....» له شادی و چه‌ز بردن لیۆرپێژ ده‌بوو.

نه‌جیب زاده‌ی چاره‌په‌ش، به‌مجۆره بابه‌تانه دیوانه ده‌بوو. شه‌وانه خۆی بێ خه‌و ده‌کرد و بۆ ئه‌وه‌ی ده مانای ئه‌و ریکه‌وه‌ند و ده‌سته واژه و رسته‌نه بگا و ده مانا‌کانیاندا قوول بیته‌وه و له‌ناخیانه‌وه شتی‌ک ده‌ربکێشی، خۆی ئازارده‌دا. وای لێ هاتبوو ئه‌گه‌ر

۲۵- Feliciano de silva وه‌رگێری فه‌ره‌نسی، «ویاردۆ» که دۆن کیشۆتی وه‌رگێراوه، ناوی کتیبه پال‌هوانیه‌کانی ئه‌و نووسه‌ره‌ی ناو بر دووه و دنووسی که ئه‌و خۆی‌شی وێرای نووسه‌ری پال‌هوانه‌تیشی کردوه. (مۆریس باردۆن)

خوالیخوئشبوو ئه‌ره‌ستووش زیندوو بباوه و ماناکانی بۆ لیک داباوه رازی نه‌ده‌بوو. ئه‌و برینانه‌ی «دون بلیانیس»^(۲۶) ده‌یخسته له‌شی دیتران یا خوئی وئی ده‌که‌وت نارحه‌ت ده‌بوو، چون وای بیر ده‌کرده‌وه هه‌ر چه‌ند پزیشکیکی کارزان برینه‌کانی مه‌له‌م ده‌کا، به‌لام له‌وانه بوو دیسانیش جیگه‌ی ئه‌و برینانه له‌سه‌ر له‌ش یا روخساری مابیتته‌وه و له‌سه‌ر ئه‌وه‌شرا ئافه‌رینی بۆ چێژو زه‌وقی نووسه‌ر ده‌نارد که کتێبه‌که‌ی به‌به‌لێنی کۆتایی پێهێنانی ئه‌و داستانه دوورودریژه کۆتایی پێ هێنابوو، ته‌نانه‌ت جاروباره هه‌وه‌سی ئه‌وه‌ی ده‌کرد خوئی ده‌ست بداته قه‌له‌م و داستانه‌که هه‌ر به‌و شتیه که دارپێژابوو ته‌واو بکا. بێگومان ئه‌گه‌ر فکری گه‌وره‌تر و کونپشکنتر پێشی پێ نه‌گرتبایه، ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد و ته‌نانه‌ت به‌سه‌رکه‌وتوویش کاره‌که‌ی به‌ئه‌نجام ده‌گه‌یاند. زۆر جاران ده‌گه‌ل که‌شیشی ئه‌و هه‌ریمه که پیاویکی زانا و ده‌رس خویندووی زانکۆی سیگومنز^(۲۷) بوو له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌مه‌ته‌قه‌ی کردبوو تا روونی بکه‌نه‌وه که له پالمیرنی ئینگلیسی^(۲۸) و ئامادیسسی گۆل^(۲۹) کام یه‌ک ئازاتر و پاله‌وانتر بوون. وه‌ستا نیکۆلای سه‌روردین تاشی گوند، لای وا بوو که هه‌یچ که‌س ناگاته پاله‌وان فییبوس^(۳۰) و ئه‌گه‌ر که‌سیک هه‌بێ که بتوانی به‌رامبه‌ر ئه‌و راوه‌ستێ ته‌نیا دۆن گۆلار^(۳۱) ی برای ئامادیسسی گۆلییه و به‌س. چونکه ئه‌و بێ ئه‌وه‌ی خوئی به‌زل بزانی و فیز و ئیفاده بفرۆشی یا نیوچاوانی گرژ بکا، بۆ هه‌موو کاریک ئاماده بووه و هه‌یچ کات وه‌ک براکه‌ی گرینۆک نه‌بووه و ده ئازایه‌تیشدا به‌قه‌ده‌ر وردیله‌یه‌ک له وی کورتی نه‌هێناوه.

سه‌ره‌نجام نه‌جیب زاده‌ی ئیمه وها به‌کتیب خویندنه‌وه سه‌رگه‌رم بوو که شه‌و و رۆژ له به‌یانیرا تا شه‌و یا له شه‌ورا تا به‌یانی خه‌ریکی خویندنه‌وه ده‌بوو تاوای لی هات که‌میشکی وشک بوو و کار گه‌یشته ئه‌و جیگایه که عه‌قل و ئاوه‌زی خوئی له ده‌ست دا و فیری به‌سه‌ر دنیاوه نه‌ما. زه‌ینی ته‌ژی بوو له بابه‌تگه‌لیکی جۆراجۆری وه‌ک سیحر و جادوو، شه‌ر و پێکدادان و به‌گه‌ژاچوونی ته‌ن به‌ته‌ن و هه‌راوه‌هنگامه‌ی جه‌نگاوه‌ران و کوژران و بریندار

۲۶- Don Belianis یه‌کیکه له قاره‌مانانی داستانه پاله‌وانییه‌کان.

۲۷- Sigûenza لی‌رده‌ا سێروانتیس زانکۆ چکۆله‌کانی زه‌مانی خوئی و خویندکاره‌کانی ریشقه‌ن ده‌کا و هه‌روه‌ک له به‌رگی دووه‌می ئه‌م کتێبه‌شدا گالته‌ی زانکۆی ئوسونا Osuna کردوه. (مۆریس باردۆن)
۲۸- ئه‌و که‌سانه و زۆربه‌ی ئه‌و پاله‌وانانه‌ی ناویان لی‌رده‌ا له‌و کتێبه‌دایه وه‌ک رۆسته‌م و ئه‌میر ئه‌رسه‌لان و ئه‌سکه‌نده‌ر و ئه‌سفهندیاری نیو نه‌قل و نه‌زیله‌کانی خۆمان. (مه‌مه‌د قازی)

۲۹- بېروانه په‌راویزی ژووروو.

۳۰- بېروانه په‌راویزی ژووروو.

۳۱- بېروانه په‌راویزی ژووروو.

بوون و ناز و غەمزەى ژنان و ئەوین و دلدارى و شتى لەو چەشنە كە دەكتی بێباندا دجيتائى
خویندبوویەو، وای بەخۆی تەلقین کردبوو كە ئەوانە هەمووی راستەقینەى حاشاھەلنەگرن
و بەلای ئەووە هێچ ڕووداویك لەوانە واقعیى تر نەبوون. بەبروای ئەو سیدرووی دیان: (۳۲)
پالەوانىكى زۆر هەلكەوتە بوو بەلام هێچ كات نەگەییووتە پلەوپایەى پالەوانى ئاگرین تیغ (۳۳)
كە بەیەك زەبرى شمشیر دوو دیوی زەبەلاحی لەندەھۆرى خوینخۆرى کردووتە دوو لەت.
بۆ بێرناردلكارپیتو زۆرتر ڕیزی دادەنا، چونكە ئەم پالەوانە بەچاویكەرى ھێركوول كە
ئانتە (۳۴) ى كورپی زەوی دەنیو باسكەكانى خۆیدا خنكاندبوو و ڕۆلانى رووین (*) تەنى لە
كەلى ڕونسەو (۳۵) كوشتبوو. بەچاكە باسى مۆرگانى دیوی دەگرد چونكە ئەم غوولە،
باوھكوو، لە نەسلى دیوان بوو، ئەو ڕەگەزەش زۆر بى شەرم و بى ئەدەبن، بەلام زۆر بەحەیا
و بەئەدب بوو. تەنیا پالەوانىك كە ئەو لە سەرووی هەمووانى دادەنا ڕۆنۆدۆمۆنتۆیان (۳۶)
بوو، بەتایبەتى كاتىك دەیخویندەووە كە ئەو پالەوانە لە قەلاى خۆى وەدەرکەوتوو و ڕیگای
لە تاقمىك كە تووشیان ھاتوو گرتوو یا لەو بەرى تەنگە (*) بوتى محەمەدى كە بەپىتى
ھیندىك گێرانەو لە زىرى خالیس بوو، دزیو. و بەلام دەگەل گانلۆنى (۳۷) غەیان، وەھا بوو

۳۲- Cid Ruy Diaz پالەوانى تەوھیبى ئەسپانیا كە لە سەدەى یازدەدا ژیاو، دەگەل عەرەبان
زۆرى شەر کردوو و پالەوانەتى و ئازایەتیەكەى بووتە ناوناخنى زۆر ئاسەوارى ئەدەبى.

۳۳- Le Chevalier de I Ardent - Epee مەبەست ئامادیس پالەوانى بەناویانگى یۆنانە.

۳۴- Antee دیویكە كە بەپىتى ئەفسانە و میتۆلۆژیى یۆنانى كورپی نیتۆن و زەوی بوو. ھێركوول
قارەمانى ناودارى یۆنانى دەگەل ئەم دیو بەرھنگار بوو. دەنیو باسكى ئاسنینى خۆیدا وەھای
رێك گۆشى كە گیانى لى ستاند. دەلین دەو شەرەدا ھێركوول دەبىنى كە دیو كە ھەتا
وہەرزى دەكەوئى و دەست لە دایكى خۆى «زەوی» دەدا بەھیزتر دەبى. ھێركوول كە وای دیت
لە زەوی جیا کردوو و دەنیو باسكە بەھیزەكانى خۆیدا خەفى كرد.

۳۵- La gorge de Roncevaux بەیككە لە كەلە ھەرە ئەستەمەكانى چىای پیرنە لە نیوان فرانسە و ئیتالیا دا.

۳۶- Renaud de Montauben پالەوانى میژوویى و قارەمانى شیعرى حیماسى بەناوى «چوار كورپی
ئایمۆن» كە بەیارمەتیی براكانى دەگەل شارلیمان بەشەر ھات و سەرئەنجام ھەر چوار
كەسیان سەریان بۆ ئەم ئیمپراتورە دانەواند.

۳۷- Ganelon كەسایەتیی ئەفسانەیی «ھەماسەى رۆلان» كە لە كەلى رۆنسە و خەیانەتى بەرۆلان
كرد و بوو بەھۆى مەرگى ئەو. گانلۆن دە ئەدەبیاتی ئەوروپاییدا وەك ڕەمزی خەیانەت ناسراو.
(* تیبىنى: لە لای ھەر وشەيەك كە ئەستىرە لە نیوان دوو كەوانە ھەبوو ئەوا ئەم وشەيە لە
فرەھنگى كۆتایى كتیبەكە ماناكەى بەرامبەرى ھەبە.

که ناماده بوو، بیداته دهست که بیانونوی مال و خوشکه‌زا می‌رمندا له‌که‌ی تا نه‌وهندی دنان تا نه‌وهندی کون بکه‌ن.

سه‌ره‌نجام کاتیک عه‌قلی خوئی به‌ته‌واوی له دهست دا و عیلاجی نه‌کرا، سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ترین فکریک که تا ئیستا به‌میشکی هیچ دیوانه‌ک له عالهمدا تّی نه‌په‌ریوه، هاته میشکی ئه‌و. هاته سه‌ر ئه‌م پروایه که پئویسته بو پاراستن و په‌ره‌پیدانی شه‌رافه‌تی زاتی خوئی و بو خزمه‌ت به‌ولاتی خوئی بیته «پاله‌وانی سه‌رگه‌ردان» و به‌ئه‌سپ و چه‌کی خوئی هه‌موو شوینتیکی ئه‌م جیهانه بخاته ژیر پکینف و به‌دوای ماجه‌رایاندا بگه‌رّی و ئه‌وه‌ی ده کتیباندا خویندبوویوه به‌کرده‌وه ئه‌نجامیان بدا و له هه‌ر جیگایه‌ک تووش هات ده‌گه‌ل زولم و بیدادی به‌ره‌نگاری بکا و ئه‌وه‌ند ده‌گه‌ل حه‌ریفانی ئازا و پیکرا و مه‌ترسی و هه‌نگامه‌ی جوراجور روپه‌روو بیته‌وه که به‌تیکشکاندنیان و زالبوون به‌سه‌ریاندا ناوبانگی ئه‌به‌دی و ده‌سه‌ت بی‌تی. ئه‌و بی‌ نه‌وایه مالخولیاییه هه‌ر له ئیستاوه له دنیای خه‌یالدا ده‌یدیت که زورّی باسک و باهوئی که‌وتووته به‌ر سه‌رنج و ستایشی ئیمپراتوری ته‌رابووزان. له‌و عالهمه شیرین و خه‌یال پلاوه خو‌شاندا به‌هه‌ر مه‌ ده‌سه‌ت به‌کاربوو تا به‌زوتترین کات هه‌وه‌سه‌کانی ده‌کار بی‌تی.

پیش هه‌موو کاریک ده‌ستی کرد به‌خاوین کردنه‌وه‌ی زرّی و کلاوخووده^(*) ژه‌نگاوی و له به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شاوه‌کانی باوک و باپیران که سه‌دان سال بوو دیرو ده‌ویدا که‌وتبوونه‌وه و ژه‌نگ و ژار و توّز و خوئی ده‌ورانیا لّی نیشتبوو و له‌بیر چوو بوونه‌وه. هه‌مووی شو‌ردن و خاوینی کردنه‌وه و ژه‌نگی لّی سوونه‌وه و ساغی کردنه‌وه. به‌لام تّی گه‌یشت که ئه‌و لیباسی شه‌ره شتیکی گرینگی که‌مه. ئه‌ویش کلاوخووده‌که‌ی بوو که ته‌پله سه‌ره‌که‌ی نه‌ما بوو. ئه‌وجار به‌سه‌لیقه‌ی خوئی ئه‌و ناته‌واوییه‌ی وه‌لابرد یانی به‌مه‌قه‌ببا به‌شی ته‌پله‌سه‌ری کلاوه‌که‌ی ساغ کرده‌وه و بوو به‌کلاوخوودیک که به‌رواله‌ت هیچ جیاوازی ده‌گه‌ل کلاوخوودی راستی نه‌بوو. ئه‌وجار بو ئه‌وه‌ی بزانی کلاوخووده‌که‌ی مه‌حکه‌م و توکمه‌یه و ده‌به‌رانه‌ر زه‌بری شمشی‌ری دوژمناندا خو راده‌گرّی یا نا شمشی‌ری له کالان ده‌رکیشا و دوو زه‌بری به‌هه‌یزی له کلاوه‌که‌دا و هه‌ر به‌زه‌بری یه‌که‌م زه‌حمه‌ت و کویره‌وه‌ری ئه‌و حه‌وته‌یه‌ی به‌بادا چوو. تیکشکانی کلاوخوود به‌و ئاسانییه پاله‌وانی تووشی په‌ژاره کرد و

38- Pietro Gonela ده‌لقه‌ک و گالته‌بازی ده‌رباری دووک بوژسو دۆ فرار «سه‌ده‌ی پاردم» -duc bor-so de ferrare که بارگینتیکی چه‌مووش و سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی هه‌بووه و بووته هۆی گالته‌چار و ئه‌فسانه‌ی پي له گالته و پیکه‌نین.

ديسان بۆ سازکردنەوئەي كلاًوخوودىكى قايمتر دەست بەكار بووئەو ئەوجار تەسەيمەي ديجىتال بارىكى ئاسنى تى ھەلكيشا و لە مەحكەم بوونەكەي دلنيا بوو و بى ئەوئەي تاقي بكاتەوئە، وەك كلاًوخوودىكى لىئوئەداری(*) پالەوانى دەگەل شتومەكانى خست.

پاش راپەواندى ئەم كارە، ئەوجار رۆيشتە لای بارگینەكەي، ھەر چەند بارگینەكەي بەمەقەست گۆشتى لى نەدەگىرا و لە ئىسك و پىستىكى رەق و وشك ھەلاتو بەدەر شتىكى تر نەبوو، لە ئەسپى گونلا^(٣٨)ش كزو كەنەفتتر بوو بەلام لە بەر چاوى پالەوان نە بۆسفال^(٣٩) ئەسپى ئەسكەندەر و نە بابىكە ئەسپى سىد ھىچكام نەدەگەيشتە ئەسپى ئەو تۆزىان نەدەشكاند. چوار رۆژى تەواو خەرىك بوو تا نىوتىكى شىاو بۆ ئەسپەكەي بدۆزىتەوئە و لە بەرخۆيەوئە دەيگوت «چۆن دەبى پالەوانىكى ناودارى وەك من ئەسپەكەي ناويكى خۆشى نەبى» ھەر بەو ھۆيەوئە تى كۆشا ناويك بۆ بارگینەكەي بدۆزىتەوئە كە نیشان بدا ئەو ھەيوانە پىش ئەوئەي بىتە نىو جىھانى پالەوانانى سەرگەردان چ بووئە و ئىستا چىيە. لە لايەكى تروە عەقل ھوكمى دەكرد كە چونكا خاوەنەكەي بارودۆخى خۆى گۆرپوئە دەبى ئەوئەي ناوى بگۆرئى و ناويكى شكۆمەند كە دەگەل بارى ئىستاي يەك بگريتەوئە بۆ خۆى ديارى بكا. ئەوئەي بوو كە پالەوان پاش ئەوئەي دەيان ناوى دەزەينى خۆيدا ھىئا و برد، تىكى ھەلشىلان و كورت و درىژى كردنەوئە، سەرەنجام لەسەر ناوى رۆسىنانت^(٤٠) ساغ بووئەوئە. ئەو ناوى زۆر بەلاوئە جوان و شكۆدار و خۆشاھەنگ بوو. ئەم ناوئە دەيگەياند كە ئەسپەكەي دەپىشدا چ بووئە و ئىستا چىيە و چۆن بووئەتە خۆشەبەزترىن ئەسپى جىھان.

كاتىك پالەوان لە دىتەنەوئە ناويكى باش بۆ ئەسپەكەي پرگارى ھات و ھەساوئە ئەوجار وىكەوت(*) كە ناويكى شايستەش بۆ خۆى ھەلبژيرئى و ھەشت رۆژى تەواوئە بەمبۆرە تىپەي بوو و لە كۆتايى ئەو چەند رۆژەدا لى برا(*) ناوى خۆى بنى دۆن كيشۆت. وەك دەلئىن ھەر لىرەوئەيە كە نووسەران رايان دەربريوئە كە نازناوى پىشووئە پالەوان كىكزادا بووئە نە «كزادا» كە ھىندىك كەس وىستووئەيە بەدىترانى بقبووئەين^(٤١).

٣٩- Bucephale ئەسپى بەناويانگى ئەسكەندەرى مەكدۆنى. زۆر ئەسپىكى سەرگىش و ياغى بووئە و ئەسكەندەر لە چاخى لاوئەتيدا ئەوئەندى بەرەو رۆژ ھىئا و برد تا رام بوو.

٤٠- Rossinante لە دوو واژەي رۆسىن بەماناي بارگىن و ئانت بەماناي «پىشوو» دروست كراوئە.

ماناكەشى ئەوئەيە كە ئەو ھەيوانە دەپىشدا بارگىنىكى مردەلوئە بووئە و ئىستا لە ھەموو ئەسپان چاپووك و خۆش بەزترە.

٤١- كيشۆت يا كىگزۆت لە زباني ئەسپانىيادا بەو زىيە گوتراوئە كە رانى پالەوانى =

ئه‌وجار که وه‌بیری هاته‌وه ئامادیسی نه‌به‌ز و دلاوه‌ر ته‌نیا به‌ناوی ئامادیس پزانی نه‌تووه
و ناوی نیشتیمانه‌که‌شی ره‌گه‌ل خستوووه تا ولاتی خوئی نی‌توبه‌ده‌روه بکا و به‌خوئی گوتوووه
ئامادیسی گۆلی^(٤٢) ئه‌ویش وه‌ک پاله‌وانیکی خاوه‌ن شوکۆی ناودار ویستی ناوی ولاته‌که‌ی
به‌دوای ناوی خویدا بئینی تا ببیتته هۆی ناوه‌ده‌رکردن و شکۆمه‌ندیی زید و نیشتیمانی
خوئی و به‌مجۆره ناوی «دۆن کیشۆتی مانشی» بۆ خوئی هه‌لبژارد.

ئه‌وجار پاش ئه‌وه‌ی دۆن کیشۆت زریکه‌ی خوئی خاوی‌ن کرده‌وه و له‌ کلاوه‌ تیکشکا‌وه‌که‌ی
کلا‌وخو‌ودیکی ساغی دروست کرده‌وه و ناویکی بۆ بارگینه‌ مرده‌لۆخه‌که‌ی هه‌لبژارد و بۆ
خویشی وه‌ک نووی ئاینان ناویکی تری له‌ خوئی نا، متمانه‌ی په‌یدا کرد که ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی
ماوه‌ که خاتوونیک له‌ولا‌را وه‌پێی که‌وی و دل‌داری ده‌گه‌ل بکا و ئیتر له‌هیچی که‌م نابێ،
چون، به‌پروای ئه‌و پاله‌وانی سه‌رگه‌ردان به‌بێ خاتوونیک و ئه‌وین و دل‌داری وه‌ک داری بێ
به‌رگ و به‌ر یا له‌شیکی بێ گیان وابوو. له‌م پرووه‌وه به‌خوئی ده‌گوت: «ئه‌گه‌ر به‌که‌فاره‌ی
گوناهه‌کانم یا به‌رینوونیی ئه‌ستیره‌ی به‌ختم، رۆژیک له‌ رۆژان ده‌گه‌ل دیویک پرووه‌پروو بم –
هه‌ر وه‌ک زۆر جار بۆ پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان دیتته‌پیش – و به‌یه‌که‌م زه‌بری شمشیر
شعه‌قه‌ی بکیشم یا به‌سه‌ریدا زال بم و به‌چۆکی دابینم و ناچاری که‌م له‌ به‌رم بپارێتته‌وه
ئایا باشتر ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ دل‌به‌ریکم هه‌بێ و دیوه‌که‌ی به‌ره‌سمی دیاری بنیترمه‌ خزمه‌ت ئه‌و تا
پرواته ئه‌نده‌روون و به‌سه‌ر پێی خاتوونی دل‌به‌رمدا بکه‌وی و به‌لالانه‌وه و پارانه‌وه بلی: «من
کاراکۆلیامبرۆی^(٤٣) دیو فه‌رمانه‌وه‌ی دو‌رگه‌ی مالین درانیام که‌ پاله‌وانی ده‌ تاریف
نه‌هاتوو، دۆن کیشۆتی مانش، منی ده‌ نه‌به‌ردیکی ته‌ن به‌ته‌ندا به‌زاندوووه و ئه‌مری پێ
کردووم بگه‌مه‌ خزمه‌ت به‌پیزتان تا ئه‌و خاتوونه‌ زۆر جوانه‌ هه‌رچی ئه‌مر بکا هه‌روابکه‌م»؟
وای که‌ پاله‌وانی خیرخوازی ئیمه، پاش ئه‌و گوتنه‌ به‌نرخه‌ چه‌نده‌ شادمان و که‌یف خو‌ش

=داپۆشیوه. به‌بۆچوونی کۆلانسۆن «١٨٢٧»، سی‌روانتی‌س له‌به‌رئه‌وه ئه‌م ناوه‌ی داوه
به‌قاره‌مانی داستانی خوئی تا هه‌م ده‌گه‌ل ئه‌رکی تازه‌ی پاله‌وان ریک بینه‌وه و هه‌میش پاشگری
«ote» ده‌ زاراه‌ی کاستیلیدا به‌دوای ناوی شته‌کاندا دی و مانای پیکه‌نینی و به‌که‌م زانینیان
پێ دهدا و ویستوووه به‌م جۆره‌ پاله‌وانه‌که‌ سووک بکا و بیکاته‌ گالته‌جار. کیکزادا به‌شه‌ویلاکه
ده‌لێن و کزادا ناوی موربه‌بایه‌کی تاییه‌ته‌ که‌ په‌نیریشی تیکه‌ل ده‌که‌ن. (مۆریس باردۆن)

٤٢- گۆل به‌ولاتی فه‌رانسه‌ی ئه‌ورۆ گوتراوه. (وه‌رگێر)

٤٣- Caraculiambro ئه‌م واژه‌یه‌ مانایه‌کی پیس و خراپیشی هه‌یه‌ که‌ له‌ گوتنی چاوپۆشی ده‌که‌م.
ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ ده‌لێم که‌ «کارا» به‌مانای رووخساره. (مۆریس باردۆن)

بووه. به تايبه تي ئه و كاته ي كه يه كي كيشي ديته وه كه ناوي دل به ري جانانه ي خۆي ديچينالي به سهر دابري. ئه و دل به ره وهك ده ركه وتووه ژنه دي هاتي به كي جوان و سه حهت سووك بوو كه له گونديكي نزيكي گونده كه ي دۆن كيشۆت ده ژيا و نه جي ب زاده ي مازماني خۆشي ده ويست، به لام كي ژه كه هيچ كات بۆني ئه و ئه وينه ي نه كرد و هيچ كات سه رنجي به ئه وينداره كه ي نه دابوو. ناوي ئه و ژنه «ئال دۆنز لۆرينزۆ» بوو. Aldonza Lorenzo. هه ر ئه ويش بوو كه دۆن كيشۆت ناوي خاتون ي بي هاوتاي ئاره زوو هكاني خۆي پي به خشي. ئه و جار كه خهريك بوو ناويكي بۆ بدۆز يته وه كه ده گه ل ناوي خۆي يهك بگري ته وه و له هه مانكاتيشدا كه سايه تي خاتوون يكي خاوه ن شكۆي تيدا رهنگ بداته وه، ناوي نا دۆلسينه دۆتۆيۆزۆ Dulcinee de toboso چونكه زيدي ئه و ژنه «تۆيۆزۆ» بوو. ئه و ناوه له روانگه ي پاله وان وه به ئاههنگ و پر و اتا بوو، بي وينه و سه رفيرازانه بوو. وي پراي ئه وهش وهك هه موو ناواني كه سوكاره كاني كه خۆي بۆي ديارى كرد بوون جوان و پرمانا و گۆيا بوو.

لهمه ږ په کمه م دهرکهوتنی دؤن کیشوؤتی فهرانه له ولاتی خوی

دؤن کیشوؤت پاش حهسانهوه له تدارهک و دابین کردنی دهسپیکي کار، نهیویست لهوه زیاتر ده جیبهجي کردنی پلانی خویدا درهنگ بکا. هؤکاریک که ئهوی بؤ دست بهکار بوون هان ددا ئهوه بوو که وای بیرلی دهکردهوه ههچهندی درهنگ تر بجوولیتهوه، دنیااش ئهوهنده تووشی دواکهوتوویی دهبی. چونکه پالؤهان بهو هیوايه بوو که تؤلهی زولم و زؤران بکاتهوه و پیش بهدهستدریژیان بگری و تؤلهی بزنی کؤلّه له بزنی شاخدار بکاتهوه. بهو دهلیله، بی ئهوهی باسی ئهوه بهرنامهیه دهگهّل هیچ گیان دهبریک بینیتّه گؤری یا کهسیک پی بزانی، رؤژیکیان بهری بهیانی پیش تاو ههلات، بهیانهی یهکیک له گهرمترین رؤژهکانی مانگی ژووییّه، خوی دهچهکاندا رهش هه لگتیرا، سواری، «رؤسی نانت» بوو، کلاوخودی لهسهری نا، مهتالی بهشانیهوه ههئواسی، نيزهه بهدهستهوهگرت و له دهرکی حهساری پشتهوه که تهویلهی لی بوو، رپوی ده سهحرا کرد و لهوهی که وا سووک و ئاسان مهیدانی دابوو بههوهسه گهورهکانی لهخوشیان حهجمینی لی برابوو. بهلام هیشتا وهری نهکهوتبوو که فکریکی ترسناک بهسهریدا زال بوو. تا ئهوه جتیه کهچی وای نهمابوو پهژیوان بیتهوه و لهو کارهی که دهیویست بیکا، چاوپوشی بکا. وهبیری هاتهوه که بهئاینی پالؤهانان چهکی ههلهنه گرتووه یانی بهشپوهیهکی رهسمی نهبووته پالؤهان و ههر له بهر ئهوهش بهپی یاساکانی پالؤهانی نهیدهتوانی و نهدهبووايه دهگهّل هیچ پالؤهانیک له مهیداندا بهرهنکاری بکا و تهنانهت ئهگهر پیداوېستییهکی ئهوتؤ بیته پیش، دهبی بهرهسمی شاگرد پالؤهانان جلوبه رگیک بپوشی که نیشان پالؤهانتهی پیوه نهبی و هیچ علامهتیکی لهسهر مهتالّه کهی نهبی تا رؤژیک که ئه مافه بههیزی باسک و باهوی خوی وهدهست بخا. ئه م فکرانه ئهوی دوو دل کرد، بهلام چونکه شپتییه کهی بهسهر ههر عهقل و مهنتیقیکدا زال بوو، لی برا وهک زؤر پالؤهانی تر که باسی کار و ئهحوالیانی دهکتیباندا خویندبووهوه، لهدهست ههر کهسیک که بؤ یه کم جار دهگهلی رپوبه رپوو بی، چهک بستینی. لهمه ږ بی نیشان بوونی چهکیش لی برا که ده یه کم دهرفتهدا چهکهکانی خوی ئهوهنده بسوئتهوه که وهک بهفری یهکشهوه سپی ببنهوه بپروقتینهوه. بهمجؤره پالؤهان خهیالی خوی ئاسوده کرد و دریژهی بهرپگیای خوی دا. یانی بهرپگیایه کدا که ئهسپه کهی دهرؤیشت، چون ئهوه پی

وابوو که بنهماو سه‌ره‌تای کاره‌ساتخوازی دهو کاره‌دایه.

شه‌رخوازی تازه‌کاری ئی‌مه هه‌روا که به‌ریگا دا تئ ده‌په‌ری ده‌گه‌ل خوئی قسه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت: «شکم ده‌ودا نییه کاتیک له داهاتوودا میژووی هونەر نوینییه‌کانی بلأو بیته‌وه، ئەو زانییه‌ی که ئەو میژوووه دهنووسی لهو جیگایه‌ی که باسی یه‌که‌م ده‌رکه‌وتنی من دهو به‌ره به‌یانیه‌دا تۆمار ده‌کا ئاوا دهنووسی: «هیشتا فیبووسی»^(٤٤) قژ زیڤین، بسکی زیڤینی خوئی به‌سه‌ر پانتایی زه‌وی پان و به‌ریندا بلأو نه‌کردبووه و بالنده هه‌زار ره‌نگ و خو‌ش چریکه‌کان به‌چه‌نگی خو‌ش ئاوازی زبانی گۆیای خو‌یان و به‌ناه‌نگ و نه‌وایه‌کی دلبزویڤن، هه‌لاتنی سپیده‌ی گول‌ه‌نگیان، که له نوین و بانی می‌ردی هه‌سوودی خوئی ده‌ره‌په‌ریوه و له به‌رزایی شان‌شینه‌کانی ئاسۆوه رووی به‌ره‌و مان‌ش به‌ئاده‌مزاده خاکیه‌کان نیشان ده‌دا ده‌ر نه‌په‌ریوه و مرۆفه خاکیه‌کان دروود و سلأوی خو‌یان پیتشکه‌ش نه‌کردبوو که پال‌ه‌وانی ناو‌دار دۆن کیشۆتی مان‌ش له خه‌وی ناز هه‌ستا سواری ئەسپی خو‌ش به‌زی خوئی، رۆسینانت، بوو و ریگه‌ی خوئی به‌ده‌شتی کۆن و ناسراوی «مۆنتیل» دا گرته به‌ر...» و به‌راستیش هه‌ر ده‌و ده‌شته‌دا بوو که دۆن کیشۆت به‌ره‌وپیش داژوا.

ئەو پاشان ئاوا‌ی درێژه به‌ورته‌ورته‌کانی دا «ئە‌ی چاخی مباره‌ک و ئە‌ی سه‌ده‌ی په‌رۆز که داستانی نه‌به‌رد و نازیه‌تییه‌کانی من ده‌ تۆدا ئاشکرا ده‌بن، داستانی‌ک که شایانی ئە‌وه‌یه له‌سه‌ر له‌وحی زه‌رد بنووسری، له‌سه‌ر به‌ردی مه‌رمه‌ر هه‌لکه‌ندری و له‌سه‌ر چۆ ئاژن بکری تا ده‌ بیرگه‌ی به‌ره‌کانی داهاتوودا بۆ هه‌تاه‌تا بمینیته‌وه. ئە‌ی زانی سی‌حرا‌ک که ده‌ستی ته‌قدیر ئە‌رکی نووسینه‌وه‌ی میژووی سه‌رسوره‌ینه‌ری ژبانی منی پئ ئە‌سپاردووی، هه‌ر که‌سیک هه‌ی له‌تۆ ده‌پارێمه‌وه و به‌سه‌ر پیتدا ده‌که‌وم که ئە‌سپی ره‌سه‌نی من «رۆسی نانت» یانی هاو‌ده‌می هه‌میشه‌یی هه‌موو سه‌فه‌ره‌کان و هه‌موو ریگا دووردریژه‌کانم له‌بیر نه‌که‌ی!...» پاشان وه‌خۆ هاته‌وه وه‌ک بلی به‌راستی دلی به‌دلبه‌ریک دۆراند بی گوتی: «ئە‌ی شابانوو دۆلسینه‌(*)»، ئە‌ی دلبه‌ری دل‌ه‌ه‌ژاره پر له‌ په‌ژاره‌که‌م، چ جه‌فایه‌کی گه‌وره‌ت کرد که منت له‌ به‌ر ده‌رگای خو‌ت وه‌ده‌رنا و فه‌رمانت دا که هه‌رگیز له‌ خزمه‌ت روخساری وینه مانگت رانه‌وه‌ستم و مه‌حوی ته‌ماشای جوانی و جه‌مالت نه‌بم! ئاخ ئای دلبه‌ره خو‌شه‌ویست و نازداره‌که‌م به‌زه‌بییت پیمدا بی و چاریک له‌و دل‌ه‌ به‌که‌سه‌ر که‌وتووهم که به‌نده‌ی ده‌رگاته، یادیک بکه‌!» و سه‌تان قسه‌ی تری له‌و چه‌شنه‌ که له

کتیبه پالّه‌وانییه‌کان فتری بووبوو، به‌سەر زبانیدا جاری بوو و تا ده‌توانی لاسای شیوه‌ی وتاری ئه‌وانی ده‌کرده‌وه. وێرای ئه‌وانه یه‌کجار زۆر ئارام و له‌سه‌رخۆ به‌پێگادا ده‌رۆشیت و رۆژیش ورده‌ورده بلیند ده‌بوو، هه‌وا وه‌ها گه‌رم بوو که بۆ تواننده‌وه‌ی برووکه‌میشکێک که ئه‌گه‌ر ده‌سه‌ری پالّه‌واندا مابوو‌یتته‌وه به‌س بوو.

دۆن کیشۆت ئه‌وێ رۆژێ بێ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ڵ رووداوێک رووبه‌روو بێته‌وه، نزیکه‌ی ته‌واوی ئه‌و رۆژه به‌پێگادا رۆیی. به‌لام که‌م که‌م ناھومید ده‌بوو، چون ده‌یه‌ه‌ویست زووتر تووشی هه‌ریفیک بێ و زۆر و هیزی باسکی به‌توانای خۆی له‌سه‌ر تا‌قی بکاته‌وه. نووسه‌ران و میژوو نووسان گوتوو‌یانه یه‌که‌م رووداوێک که به‌سه‌ر دۆن کیشۆت هات رووداوی پۆرت لاپیس port lapice بوو. تا‌قمیکێ تر داستانی ئاشه‌ باییه‌کان به‌یه‌که‌م رووداو ده‌زانن، به‌لام پاش لیکۆلینه‌وه‌ی زۆر ده‌میژووی و لاتێ مانشدا بۆ من روون بووه‌وه که ئه‌و رۆژه پالّه‌وان تا رۆژاوا به‌خۆی و بارگینه‌که‌یه‌وه درێژه‌یان به‌پێگادا و له‌کۆتایی ئه‌و رۆژهدا خۆی و بارگین له‌کارکه‌وتن و وه‌ها شه‌که‌ت بوون که نه‌یان‌توانی چیر بچنه‌پیش. ئه‌وجار پالّه‌وان به‌و هیوایه که کاخیکێ شاهانه یا کۆخیکێ شوانانه بدۆزیتته‌وه و ده‌ویدا بۆ هه‌سانه‌وه و ده‌ست به‌ئاو گه‌پاندن جێگیر بێ، چاوی به‌ده‌وربه‌ردا گیرا تا سه‌ره‌نجام له‌قه‌راخ پێگا چاوی به‌کاروانسه‌رایه‌ک که‌وت، ئه‌ستیره‌ی به‌ختی خۆی چاوی پێ که‌وت که به‌ره‌و ده‌روازه‌کانی کاخ پینۆینی ده‌کا، له‌خۆشیان ده‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی راخوری و له‌سه‌ره‌تای داها‌تنی شه‌ودا گه‌یشه‌ ئه‌و شوینه. ئه‌زقه‌زا له‌ به‌ر ده‌رکی کاروانسه‌را دوو کیژێ جحیل له‌وانه‌ی که پێیان ده‌لین «کچی به‌زم و شادی»^(٤٥) راوه‌ستا‌بوون. ئه‌و دوو کیژه‌ حیزه، ده‌گه‌ڵ چه‌ند کاروانچی ده‌چوونه‌ سیویل (Seville) و هه‌موویان ته‌مایان وابوو شه‌وێ له‌و کاروانسه‌رایه‌ بمیننه‌وه. جا چونکه هه‌رچێ به‌سه‌ر پالّه‌وانی ئیمه‌ ده‌هات، یا ده‌بیت به‌پێی ئه‌و شتانه‌ی خۆیندبوویه ده‌ بوونه شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره، لێره‌ش که چاوی به‌کاروانسه‌را که‌وت، پێی وابوو ئه‌وه کاخیکه که هه‌ر چوار لای بورج وباره‌یه^(*) و سه‌رستوون^(**) و کۆنگره‌کانی^(*) هه‌موو زیوین و سه‌یقه‌ل کراون و کاخه‌که خاوه‌ن پرديکه که کاتی خۆی لای ده‌بن بۆ ئه‌وه‌ی که‌س نه‌توانی بێته‌ ژوور و ده‌ورانده‌وری خه‌نده‌کی قوول لێ دراوه. به‌مجۆره له‌ کاروانسه‌را که له‌به‌ر چاوی ئه‌و قه‌سریک بوو، نزیک بووه‌وه. چاوه‌روان بوو

٤٥- مه‌به‌ست ئه‌و ژنه‌ خۆفرۆش و حیزانه‌ن که ده‌بنه‌ هۆی سه‌رگه‌رمی و رابواردنی میوان و موسافیران.

پیاویکی قولہ بنه له پشت کۆنگرهی قهسرهوه سهه ره بیتی و به نیشانهی هاتنی پالهلوانیکی دیبینالی نهاسراو ده شه یپوور بتوورینتی. له نزیکی دهروازه، جلهوی پۆسینانتهی کیشا، به لام که دیتی ئەو ته شریفاته و هدرهنگی کهوت و ئەنجام نه درا و پۆسینانتهی بۆ گه یشتن به ته و پله به په له بوو، ناچار له دهروازه نزیکی بووهوه و چاوی بهو دوو کچه کهوت که لهوئ راوه ستابوون که به پۆچوونی ئەو دوو شازاده خانمی جوان و نازهنین بوون که له بهر ده رگاکانی ئەو قهسره به شکۆیه خه ریکی گالته و کایه کردن.

دهو عانهدا به هه لگهوت، به راز له وه رینیک که خه ریک بوو په ویهکی به رازان که بلآو بوو بوونه له په رینیکی گهنمدا کۆ بکاتهوه، ده شه پۆووریکی تووراند که بۆ خه رکردنهوی ئەم ئازهلانه ده کار ده کری. دۆن کیشۆت، وهک دهیه ویست، له جیوه پئی وابوو که پیاویکی قولہ بنه هه والی هاتنی ئەوی داوه. به مجۆره شاد و دم به پیکه نین له کاروانسههرا و کیزهکان نزیکی بووهوه و کچهکان هه ر که چاویان بهو پیاوه چه کداره نیه و مه تال به دهسته وه کهوت له ترسان خۆیان ده ژووری قه لا کوتاوه و هه لاتن، به لام دۆن کیشۆت که له هه لاتنه یان زانی که کیزهکان ترساون، زوو نیقابه (*) مه وه ایینه کهی لادا و روخساری وشک و توژاوی خۆی ده رخت و به قیافه یه کی میهره بان و دهنگیکی به و یقار پئی گوتن: «خاتونه به ریزهکان هه لمه یه ن و ترسی هیه چه شنه بی حورمه تیه که به دل تاندا نه یه. چون ده ئاینی پالهلوانیدا که کارو پیشه ی منه، ته وه ین به هیه که س به تایبهت کیزانتهی پایه به رزی وهک ئیوه نه دابه و نه شایسته یه.» کیزه هه رزه کارهکان چاویان تی بریبوو، به وردی چاویان لهو روخساره ناشیرینه ده ژیر ئەو نیقابهدا ده کرد، به لام کاتیک گوئیان له واژهی «خاتون» بوو که ده گه ل شوغل و کاری ئەوان یه کتری نه ده گرته وه له قاقای پیکه نینان دا و دهنگی پیکه نین وهها به رز بووهوه که دۆن کیشۆت ره نجا و به توندی گوتی: «ئه ده ب شایسته ی جوانیه و پیکه نینیک که هۆیه کی سووکه سه ره انه ی له پشته وه بی، بی ئە ده بییه، به لام من ئەم نوکته یه م بۆ ره نجاندهی ئیوه نه گوت و نامه وی خولقی خوشتان بکه مه بهد خولقی، چون خه سلتهی من بیجگه له خزمهت به ئیوه شتیکی تر نییه.» ژنهکان له م قسانه تی نه ده گه یشتن و له لایه کیشه وه قیافه ی کریت و ناله باری پالهلوانی ئیمه، ناگری پیکه نینی ئەوان و تووره یی ئەوی زۆرتر ده کرد، تا ئەو جیگایه ی ئەگه ر دهو ساته دا کاروانسهه راداری قه لهو، که له بهر قه لهویان پیاویکی نارام و له سه رخۆ بوو، نه گه یشتبایه، له وانه بوو کار بکیشیته جیگه یه کی ناسک و ناله بار. کابرا هه ر که چاوی بهو روخساره سهیره و ئەو لغاو و نیه شکاو و مه تاله کۆن و زری هه لوه ریوه کهوت، چی وای نه مابوو ئەویش وهک کچهکان له قاقای

پیکه‌نین بدا . به‌لام له ترسی ئەو پمووزنه چه‌کداره خۆی خپرک‌ده‌وه و لئ برا که به‌پێژ و حورمه‌ته‌وه ده‌گه‌لی بدوئ . بۆیه گوتی : «چه‌زهرتی پاله‌وان ئەگه‌ر به‌پێژتان بۆ مه‌نزل گرتن ته‌شریفتان هاتوووته ئێره ، بێجگه له ته‌ختی خه‌و که ته‌نانهت یه‌ک دانه‌شی له‌م کاروانسه‌رایه‌دا وه‌گیر ناکه‌وئ ، هه‌مووشته‌هرچه‌ندی دلخوازی به‌پێژتان بێ ده‌ست ده‌که‌وئ .» دۆن کیشۆت که چاوی به‌خۆبه‌که‌م زانین و ئەده‌بی قه‌لاپاریز ، یانی فه‌رمانده‌ی قه‌لا که‌وت – چون به‌لای ئەوه‌وه کاروانسه‌را که قه‌لاو کاروانسه‌راداره‌که‌ش فه‌رمانده‌ی قه‌لابوو – ده‌جوابدا گوتی «ئهی جه‌نابی قه‌لاپاریز . من هه‌رچی بمه‌ندی پێی دلخۆشم . ساز و به‌رگی سپا زیوه‌ری منه و نوێن و بانم خاک وخۆلی مه‌یدانی پیک‌دانه‌» کاروانسه‌رادار وای بۆچوو که ئەو غه‌ریبه‌یه‌ بۆیه ناوی قه‌لاپاریزی پێ ده‌دا چونکه ئەوی ده‌گه‌ل یه‌کێک له هه‌لاتووانی قه‌لائی کاستیل لئ تیک چوو ، له حالیکدا ئەو خه‌لکی ئەندلۆس و قه‌راخ ده‌ریای سان لۆکار San locar و که‌سێک بوو که ده‌ دزی کردندا له «کاکوس» و ده‌لاسیی کردنه‌وه و گالته‌جاریدا له خۆپن‌دکاران یا ده‌لقه‌کانی ده‌رباری له‌سه‌رتر بوو . که‌وا بوو ده‌ وه‌لامی ئەودا گوتی : «تۆ له‌وان که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر به‌ردی په‌ق ده‌خه‌وی و شه‌و تا به‌یان بیداری و ده‌توانی نه‌خه‌وی . ئیستا که وایه ده‌توانی پیلوت له‌سه‌ر چاوم دابنێی و خاتر جه‌م بی له‌م کاوله‌ کۆنه‌دا ده‌رفه‌ت یا ده‌رفه‌تانیکی زۆرت گیرکه‌وئ که نه‌ک هه‌ر ئەم‌شه‌وه‌ به‌لگه‌وه ده‌ته‌واوی سالدا خه‌وت لئ نه‌که‌وئ .»

پاش ئەو قسانه ، رکێفی دۆن کیشۆتی گرت و ئەویش وه‌ک که‌سێک که به‌درپێژایی ئەو پۆژه زه‌وادای له‌ت نه‌کردوه و به‌پۆژوو بووه له ئەسه‌پ دابه‌زی و له جیوه ده‌ستووری به‌کاروانسه‌را دا که به‌ئەسه‌پکه‌ی رابگا و تیماری بکا . چون ئەسه‌پکه‌ی باشترین ئەسه‌پکه‌ که تا ئیستا له دنیا دا زینی له سه‌رپشتی پۆندراوه . کاروانسه‌رادار چاوی له ئەسه‌په کرد و دیتی ئەو تاریف و پێ هه‌لگوتنه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی نیوه‌ی وا نییه . له‌سه‌ر ئەم‌ری پاله‌وان ئەسه‌پی ده‌ ته‌ویله کیشا و به‌سته‌تییه‌وه و گه‌راوه دیتی که‌ه‌کان ده‌گه‌لی ناشت بوونه‌وه و خه‌ریکن چه‌ک و زریی له به‌ر دامالن . تا ئەوه‌کاته زریی سه‌ر سینگ و شانیان دا که‌نده‌بوو ، به‌لام هه‌رچی کردیان و کراندیان نه‌یان‌توانی تۆقی ئاسنینی ده‌وری گه‌ردنی و کلاوخووده لارو گیره‌که‌ی که به‌نه‌واری سه‌وز لیک به‌سته‌رابوون ، ده‌ریپن . چون نه‌یان‌ده‌توانی گریئ نه‌واره‌کان بکه‌نه‌وه ، ده‌یانویست بیانبرن ، به‌لام دۆن کیشۆت به‌هیچ شیوه‌یه‌ک رازی به‌وکاره نه‌بوو ، به‌باشتری زانی که ته‌واوی ئەو شه‌وه به‌کلاوخوود دانیشی ، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش قیافه‌ی وه‌ها سه‌یر و خه‌نده‌دار بوو که سه‌ر به‌قه‌ور پێی پێ ده‌که‌نی . له کاتی ئەو

تەشريفاتەدا، دۆن كيشۆت بەمتمانەي ئۇو كچەكان كە لىباسيان لەبەر دادەكەندەلە شىعيرانەي خاتونە بەپىزەكانى كاخەكەن رووى تى كىردن و بەنەرم و نىانىيەكى زۆرەوئە ئۇو شىعيرانەي بۆ خويىندنەوئە كە بەشىك بوون لە ئاسەوارى شىعەرى كۆن. (۶۷) «هەرگىز هېچ پالەوانىك وەك دۆن كيشۆت لەو كاتەدا كە لە گوندى خۆپرا هات نەكەوتە بەر لوتف و پىراگەيشتنى خاتوونان. كىزەكان بەخۆي رادەگەيشتن و سازادە خانمەكان ئاگادارىيان لە ئەسپەكەي دەكرد. چون ئەي خاتونە نازەننەكان ناوى ئەسپەكەي من، پۆسىنانتە، هەر وەك ناوى منى غولامى ئىو، دۆن كيشۆتى مانش. هەر چەند من دەمويست لە رىگەي نىشاندانى ئازايەتى و خۆبەخت كىردن لەرپى ئىوئەدا بناسرىم، بەلام پىداوويستى هەنانەوئەي شىعەرى لانسىلو بوو بەهۆي ئۇو كە زووتر لە كاتى ديارىكراو ئىو لە ناوونىشانى من خەبەردار بىنەو. بەلام ئۇو پۆزە دادى كە ئىو خاتوونانى خاوەن شەوكتە، فەرمان بەدن و من فەرمان جىبەجى بەكەم و هيزى شان و باھۆم شاهىدى ئارەزووى من بۆ خزمەت كىردن بەئىو بى.» كچە هەرزەكارەكان كە بۆ بىستنى ئەم چەشنە فەرمایشاتە خەلق نەكرابوون جوايان نەداو و لىيان پرسى دەپەوئى شتىك مەيل بكا؟ دۆن كيشۆت گوتى «هەرچى بى پى رازىم و ئەگەر بەهەلە نەچوويم، هەموو شتىك بەمىزاجى من سازگارە.»

بەختەوئەرانە ئۇو پۆزە هەينى بوو، لە تەواوى كاروانسەرادا بىجگە لە چەند كوت گۆشت ماسى ئەويش لە ماسىي وشك كراو كە دە هەرىمە جۆراوچۆرەكاندا سەگ ماسى، ماش، يا كەپوربان پى دەلین هېچ شتىكى تر و دەست نە دەكەوت. لە جەنابى پالەوانيان پرسى كە سەگ ماسى دەخوا يا نا، و بۆ روون كىردنەوئە گوتيان كە بىجگە لەو ماسىيە هېچ نەوئىكى تریان نىيە. دۆن كيشۆت گوتى: «دەخۆم بەومەرجهي چەند كوتىكەم بەدەنى تا بەجىگەي قزل ئالايەكى تەواو حىساب بكرى، چون ئەگەر قەرار بى هەشت رىئال پوولم بەدەنى، تەفاوئەت ناكە ئەو هەشت رىئالە پوولى ورد بى يا سكەيەكى هەشت رىئالى. لە لايەكى تىشەوئە رەنگە هەمان سەگ ماسى وەك گوشت كوتلك كە لە گۆشتى گا ناسكتەرە و يا گوشتى گيسك كە لە گۆشتى بزن نەرمترە، لە باقىي گوشت ماسىيەكان باشتەر بى. بەهەر حال هەرچى هەيە زو بۆم بىن چون زەحمەتى هەلگرتنى چەكوچۆل تەنيا بەزگى تىر مەيسەر دەبى.» مىزى خواردنى دۆن كيشۆتيان لە بەر دەركى كاروانسەرا دانا تا جىگەي فىنكتەر

۶۷- ئەم چەكامە كۆنە هەمان چەكامەي لانسىلو پالەوانى ئەفسانەيىيە كە دەلى: «هېچ كام لە پالەوانانى دنيا، نەكەوتنە ژىر لوتف و لاواندەوئەي خاتوونان، مەگەر لانسىلو...»

بئی و کاروانسه‌رادار خۆراکێکی لهو سهگ ماسییه بۆ هیتنا که زۆر خراپ دروست کرابوو، چاشنییهکی زۆر خراپیشی لێ درابوو دهگهڵ هیتدیک نانی برشاو(*) که بهقه‌دهر چه‌کوچۆلی پالەوان رهش و برشاوی بوو. دیتنی خۆراک خواردنی دۆن کیشۆت سه‌ر به‌قۆری ده‌خستنه پیکه‌نین، چون کلاو خوده‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌ری بوو، نيقابه‌که‌ی لادابوو و به‌دهستی خۆی نه‌یده‌توانی شتیک ده‌زاری خۆی بنی و ناچار که‌سیکی تر ده‌بوایه پارووی ده‌زاری را‌کا و یه‌کیک له ژنه‌کان ئەم ئەرکه‌ی به‌ئەستۆ گرتبوو. خوارده‌وه‌ی ئاو یا شه‌راب ئەسته‌م و دژوار بوو، ره‌نگه‌ ئەگه‌ر فه‌کرێک به‌بیری کاروانسه‌دار نه‌گه‌یشتبايه، ئەو شه‌وه پالەوان له‌ توونیان خنکابا، به‌مجۆره‌ که کاروانسه‌رادار قامیشیکی هیتنا و هه‌ر دووک سه‌ری کون کرد، سه‌ریکی ده‌زاری دۆن کیشۆت را‌کرد و له‌سه‌ره‌که‌ی تر را شه‌رابی تی کرد. پالەوانی بئی ئەنوا ئەو هه‌موو مه‌راره‌ته‌ی ده‌کیشا، به‌لام حازر نه‌بوو ته‌سمه‌ی کلاوه‌که‌ی هه‌لبێرن. ده‌و ئانه‌دا پیاویک که کاری یه‌خته‌کردن و خه‌ساندن به‌رازان بوو، به‌هه‌لکه‌وت هاته کاروانسه‌را و کاتی وه‌ژوور که‌وتن، پینچ شه‌ش جاران ده‌ بلوێری خۆی تووړاند، هه‌ر ئەوه‌ش بوو به‌هۆی ئەوه که دۆن کیشۆت ده‌خه‌یالاته‌کانی خۆیدا شتیلگیرتر بئی و پتی وای که ده‌قه‌سریکی ناوبه‌ده‌ره‌وه‌دا بئی و وای دابنێ که خۆراکیان ده‌گه‌ڵ نه‌وای مۆسیقا بۆ هیتناوه و پتی وای ئەو سه‌گ ماسییه قزل ئالایه و ئەو که‌چه‌تیوه حیزانه‌ش، خاتوونی به‌شان و شکۆی ده‌ربارین و کاروانسه‌راداریش قه‌لاپاریزی کاخیکی به‌شکۆیه. به‌م هۆیه ته‌ما گرتن و ده‌ست به‌کار بوون بۆ ده‌رکه‌وتنی به‌پێویست زانی. به‌و حاله‌شه‌وه، فه‌کرێک ئازاری هه‌دا ئەویش ئەوه بوو که به‌ئاینی تابه‌ته‌ی پالەوانی ده‌ست به‌کار نه‌بووه، چون به‌پروای ئەو تا کاتیک نه‌گاته پله‌ی پالەوانی، به‌پتی یاسا نه‌یده‌توانی ده‌هیچ کاره‌ساتیکدا ده‌رگیر بئی.

له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی دۆن کیشوۆت، به‌شێوه‌یه‌کی شیرین و خوۆش،

ئاوی پالئه‌وان وهرده‌گرئ

دۆن کیشوۆت که ئه‌م فکهره ئازاری هه‌دا به‌په‌له شامه فه‌قیرانه‌که‌ی کاروانسه‌رای خوارد، پاشان که ده‌ستی له خواردن کیشاوه، بانگی کاروانسه‌راداری کرد، ده‌گه‌ل خوۆی بردییه ته‌ویله، ده‌رگای ته‌ویله‌ی قه‌پات کرد و ده‌ به‌رانبه‌ر کاروانسه‌راداردا که‌وته سه‌ر چۆک و گوتی: «ئه‌ی پالئه‌وانی خاوه‌ن ریز، من له به‌رپزتان تکایه‌کم هه‌یه که هه‌م ده‌بیته هۆی شانازی ئیوه‌ی پایه‌به‌رز و هه‌میش خزمه‌تیکه‌ی گه‌وره‌یه به‌به‌ره‌ی ئاده‌میزاد و تا کاتیک له رووی لوتف و مه‌رحمه‌ته‌وه به‌ئینیم پێ نه‌ده‌ی که به‌قسه‌م ده‌که‌ی، ئیره هه‌ئناستم» کاروانسه‌رادار که میوانی خوۆی له‌به‌ر پێی خویدا دیت و ئه‌م قسانه‌ی گوئی لێ بوو بێ ئه‌وه‌ی بزانی ده‌بێ چ بکا و چ بلی به‌سه‌رسورماوییه‌وه چاوی ده‌وهری، تێ کۆشا میوان به‌رزکاته‌وه سه‌ره‌پێ، به‌لام تا قه‌ولی نه‌دا که خواهیشتی پالئه‌وان به‌جێ بێنی نه‌یتوانی ئه‌و کاره بکا. دۆن کیشوۆت گوتی: «من له پله و پایه‌ی حه‌زه‌رتی ئیوه بێجگه له‌وه چاوه‌راونییه‌کم نه‌بوو، ئیستا مه‌به‌سته‌ی خوۆمتان به‌عه‌رز را‌ده‌گه‌یه‌نم: خواهیشتی من که ئیوه قبوولتان فه‌رمو ئه‌وه‌یه که سه‌به‌ی به‌یانی به‌ئاینی تابه‌ت شانازی پله‌ی پالئه‌وانیم بێ ببه‌خشی. من ئه‌مشه‌و سه‌رتا پا به‌چه‌که‌وه ده‌نوێژخانه‌ی ئیره‌دا شه‌و بیدار ده‌بم و سه‌به‌ی به‌یانی وه‌ک عه‌رزم کردی ئه‌و پێوره‌سمه‌ی که ئه‌و هه‌مووه به‌ئاره‌زوویه بووم، ئه‌نجام ده‌درئ تا بتوانم، ئه‌و جووره‌ی پێویسته، ده‌ دنیا‌ی پان و به‌ریندا، به‌شوین رووداوی پالئه‌وانیدا، به‌مه‌به‌سته‌ی یارمه‌تیدانی نیازمه‌ندان و هه‌ژاران و به‌پێی ئاینی پالئه‌وانی و ئه‌رکی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان که شووری ئه‌م چه‌شنه ئازایه‌تی و قاره‌مانه‌تییه‌یان ده‌ سه‌ر دایه، هه‌رپه‌مه بکه‌م.»

کاروانسه‌رادار که وه‌گ گوتمان، کابرایه‌کی تا را‌ده‌یه‌ک فیلباز بوو، پێشه‌کیش گومانی ئه‌وه‌ی کردبوو که میوانه‌که‌ی عه‌قلی سووکه کاتیک ئه‌و قسانه‌ی بیست گومانی لێ بوو به‌یه‌قین، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی زه‌مینه‌ی به‌زمیکه‌ی خوۆش ده‌و شه‌وه‌دا بۆ خوۆی دا‌بین بکا، وه‌سه‌ر خوۆی نه‌هێنا و ده‌ جوا‌بدا گوتی که پالئه‌وان مافی خوۆیه‌تی وه‌ها ئاره‌زوویه‌کی هه‌بێ و گرته‌نی

وډها ته‌مايه‌ک(**) له لايهن نه‌جيب زاده پايه‌بهرزه‌کان که دؤن کيشوتيش به‌ديمه‌ن و پړاوه‌تی
پړاوه و هه‌یکه‌ل و سه‌رو پوټه‌راکی و پچووويه، ده پيزی ئه‌واندايه، ويستیکي سروشتی و
مه‌نتيقييه. پاشان دريژهي به‌قسه‌کانی دا: «منيش ده سه‌رده‌می لاوه‌تيمدا ئه‌و ئه‌رکه
ئابرومه‌نده‌م هه‌بوو، به‌ه‌موو شوينتيکی ئه‌م جيها‌نده‌ا و به‌دوای پرودوای پرکاره‌ساتدا
گه‌پروم، شاره‌ دتی بالا به‌رزان له مالاکا و دورگه‌کانی ريارون Riaron و قوتب نماي سيويل
و کاريزی سه‌گووی Segovie و کارگهی پونکيشی والانس و سه‌مای دارینی غه‌رناته Gre-
nade و قه‌راخه‌کانی سان لوکار و په‌وه ئه‌سپه‌کانی کوردوه Cordue و که‌لاوه‌کانی شاری
تولیده Toledو و زؤر شوینی ترم دینووه و له هه‌موو جيگايه‌ک توانیومه هيزی باسک و
زه‌بری ده‌ستی خوټم، نيشان بده‌م. له هه‌موو شوينتيک بوومه‌ته هؤی زؤلم و ده‌ستدریژی
وده‌گه‌ل بيوه‌ژنان که‌يفم کردوه و په‌رده‌ی کچينی زور کيزانم دراندووه، زؤرم هه‌تيو مه‌تيو
فريوداون و سه‌ره‌نجام ده هه‌موو مه‌حکه‌مه و ده‌رباره‌کانی ئه‌سپانیا‌دا خوټم خسته سه‌ر
زبانان و ناوبانگم رويشت، ئيستاش پاش ئه‌و هه‌موو کاره‌ساتانه لي‌ره ده‌کاخی خوټدا
دانيشتووم و به‌سه‌روه‌ت و سامانی خوټم و ديتران به‌ري ده‌چم. له پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان،
ته‌نیا له به‌ر ئه‌وه‌ی زؤرم خوټم ده‌وين، په‌زیرایي ده‌که‌م، به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌وانيش له پادا‌شتی
ئو نيازپاکييه‌ی مندا نه‌غدينه‌ی خوټان ده‌گه‌ل من به‌ش بکه‌ن.» هه‌روه‌ا کاروانسه‌رادار
به‌دؤن کيشوتی گوت که ده‌قه‌سری خوټدا نوټ‌خانه‌ی نييه تا پاله‌وان شه‌و به‌چه‌که‌وه
کيشک بدا چون نوټ‌خانه‌که تیک دراوه تايه‌کی تازه‌تری له شوينه‌که‌ی دروست بکه‌نه‌وه.
به‌لام ئه‌گه‌ر پيويسته ده‌توانی ئه‌و شه‌ويدياريه له هه‌ر شوينتيک که به‌دلی بی ئه‌نجام بدا، و
باشتر ئه‌وه‌يه‌که شه‌وه‌که‌ی ده‌هوشی کاخدا به‌ريته سه‌ر تا سبه‌ی به‌یانی به‌ويستی
خوداوه‌ند، ته‌واوی رپوره‌سمه‌کان به‌ئه‌نجام بگه‌ن و ئه‌و به‌شيوه‌يه‌کی گونجاو پله‌ی پاله‌وانی
وده‌ست بينی و بيته پاله‌وانتيکی بی وينه‌ی ئه‌م جيها‌نه.

بيجگه له‌وه، کاروانسه‌رادار لتي پرسى که پوولی نه‌غدی هه‌يه؟ دؤن کيشوت جوابی داوه
که فلسيکی پی نييه چونکه ده داستانه پاله‌وانيه‌کاندا له هيج کوئی نه‌يخويندووه‌ته‌وه که
پاله‌وانی سه‌رگه‌ردان پوول و پاره‌يه‌کی هه‌لگرتی. کاروانسه‌رادار له وه‌لام دا گوتی که
پاله‌وان لي‌رده‌ا به‌هه‌له‌ چووه، چون هه‌ر چه‌ند ده داستانه‌کاندا ئيشاره‌يه‌ک به‌و باسه
نه‌کراوه، چونکه نووسه‌رانی ئه‌م داستانه‌گه‌له به‌پيوستيان نه‌زانيوه مه‌تله‌بيکی ئاوا ئاشکرا
و بی هه‌ميه‌ت بنووسن و وه‌بیر بخه‌نه‌وه که پاله‌وان ده‌بی پاره و کراسی سپی ده‌گه‌ل خوټی
هه‌لگرتی، به‌لام نابی له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مايه وا بزانی که پيويست ناکا پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان

پاره و پوول دهگه‌ل خۆیان هه‌لبگرن. به‌مجۆره کاروانسه‌ردار به‌متمانه‌ی ته‌واو جه‌ختی کردووته‌وه ده له‌سه‌ر ئه‌وه‌کرد که ته‌واوی پالئه‌وانان که ناو و ناوبانگیان هه‌زاران کتیبی پر کردووته‌وه ده هه‌موو سه‌فه‌ر و کاره ساتیکدا کیسه‌ی پر له نه‌غدینه و چه‌ند ده‌ست جلو به‌رگ و سندوقچه‌یه‌کی پر له مه‌ره‌م و ده‌رمان بۆ ساریژ کردنه‌وه‌ی برینه‌کانیان ده‌گه‌ل خۆیان بردوو. دیسان درێژه‌ی پی دا و گوئی: «ده راستیدا له‌و ده‌شت و بیاباناندا که پالئه‌وانان شه‌ریان کردوو و برینیان هه‌لگرتوو، هه‌میشه‌ وا نه‌بووه که که‌سیک ده‌سته‌ونه‌زهر له‌وئ راوه‌ستا بووی و برینه‌کانیان ده‌رمان کردبی. مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی پالئه‌وانان دۆستیکی چه‌کیم و جادووگه‌ریان هه‌بووی که ده‌سته‌جی که‌نیزه‌کیک یا غولامیکیان له‌سه‌ر په‌له‌ هه‌وریک به‌ئاسماندا هینابیی و شووشه ئاویکیان به‌چه‌ندین تایه‌تمه‌ندیه‌وه ده‌گه‌ل خۆ هینابیی که به‌خواردنه‌وه‌ی چه‌ند دلۆپیک له ئاوه‌که هه‌موو برینه‌کانیان ساریژ بووبنه‌وه به‌جۆریک که پیت و ابی هه‌رگیز ئه‌له‌میان (***) نه‌گه‌یبیستی و نووکه ده‌رزیه‌کیان تیرانه‌چووپی. به‌لام پالئه‌وانانی که‌ونارا که ده‌ستیان به‌م شته رانه‌گه‌یشتوو هه‌مووکات به‌مه‌رجی عه‌قلیان ده‌زانی که مه‌یته‌ره‌کانیان نه‌غدینه و پیداوایستی برینپیی و مه‌ره‌می جۆراجۆریان پی هه‌بی و ئه‌گه‌ر به‌هه‌لکه‌وت پالئه‌وانان مه‌یته‌ریان نه‌بووایه - که زۆرکه‌م وا ده‌بوو - به‌ناچار خۆیان ئه‌و پیداوایستیانه‌یان ده‌ خورجیپیی که‌په‌شمین و رهنگاوره‌نگ ده‌نا و له پاش ته‌رکی ئه‌سه‌پی خۆیان ده‌به‌ست. خه‌لک لایان و ابوو شتیکی به‌نرختر له داووده‌رمان ده‌و خورجینه‌دایه، چون بیجگه له‌م مه‌وریده تایه‌تیه‌ ده ئاینی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌رداندا خورجین له پاش ته‌رکی ئه‌سپ به‌ستن باو نه‌بووه» له ئاکامدا کاروانسه‌رادار زۆر شتی پی راگه‌یاند و ته‌نانه‌ت وه‌ک پالئه‌وانیک که به‌پیی پیداوایستی و نیاز ئه‌وه‌ی لازمه، به‌شاگردی خۆی فێرده‌کا، به‌دۆن کیشۆتی ئه‌مر کرد که له‌مه‌و دوا بی پوول و بی تۆشه و زه‌وادری ریگا و که‌ره‌سه‌ی پیوست وه‌رئ نه‌که‌وئ و ده‌بینی که ئه‌و تیبینیانه زۆرتر له‌وه‌ی خۆی فکری لی کردووته‌وه، به‌کاری دئ و ده‌بیته‌ مایه‌ی خۆشحالی. دۆن کیشۆت به‌ئینی دا که رینوینییه‌کانی ئه‌و موویه‌موو ده‌کار بیئ.

ده‌سته‌جی هه‌موو پیداوایستییه‌ک دابین کرا تا دۆن کیشۆت ئه‌و شه‌وه‌ی ده‌حه‌وشی ته‌ویله‌ی ته‌نیشته کاروانسه‌رادا به‌چه‌کوچۆله‌وه به‌شه‌وییداری و کی‌شک کی‌شان به‌ریته سه‌ر. پالئه‌وان هه‌موو پارچه‌ که‌که‌کانی خۆی کۆ کرده‌وه و له‌سه‌ر ئاوخۆرگه‌یه‌کی به‌ردینی قه‌راغ چالویکی دانان. پاشان مه‌تالی به‌شانیه‌وه هه‌لواسی و نیزه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و به‌ئارامی ده‌ستی کرد به‌پیاسه‌ کردن به‌ده‌وری ئاوخۆرگه‌که‌دا. کاتیک دۆن کیشۆت ئه‌م

گه‌شتی شه‌وانه‌ی ده‌ست پیکرد شه‌و به‌سهر‌دا ده‌هات کاروانسه‌رادار داستانی دیوانه‌یی می‌وانی خۆی و شه‌وی‌یدارییه‌که‌ی به‌چه‌ک و ئه‌سه‌له‌ه‌وه و پئوره‌سمیک که ده‌بی دۆن کیشۆتی تیدا ببیته پالّه‌وان بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که له کاروانسه‌رادا بوون حیکایهت کردبوو. می‌وانان که له‌و شتی‌تیه سه‌یر و سه‌مه‌ریه واقیان و پما بوو رویشتن تا له‌ دوور، چاو له‌ دۆن کیشۆت بکه‌ن. پالّه‌وان جاروبار سه‌برسه‌بر پیاسه‌ی ده‌کرد و جاروباریش پالی وه‌ نیزه‌که‌ی ه‌دا و زه‌ق زه‌ق چاوی ده‌ چه‌کوچۆله‌کانی ده‌بری و تا سه‌عاتیکه‌ی ته‌واو چاوی لی‌ نه‌ده‌ترووکاندن. شه‌و دره‌نگان بوو، به‌لام پرشنگی مانگه‌شه‌و، ئه‌ستیره‌گه‌شه‌ی به‌زاندبوو، وه‌ها رووناک بوو ده‌بووايه ده‌زووی له‌به‌ر به‌ده‌رزیه‌وه بکه‌ی، به‌جۆریک که هه‌رچی شاگرد پالّه‌وان ده‌یکرد هه‌موو ده‌یان‌دیت.

ده‌و چرکه‌ سه‌اته‌دا یه‌کیک له‌ ئیسترداره‌کان که له‌ کاروانسه‌رادا ئوتراغی کردبوو هه‌وه‌سی کرد بر‌واو ولاغه‌کانی ئاو بدا و بۆ ئه‌نجامی ئه‌م کاره‌ ده‌بووايه چه‌که‌کانی دۆن کیشۆت له‌سه‌ر ئاوخورگه‌که هه‌لگیرین. پالّه‌وان هه‌ر که چاوی به‌کابرا که‌وت به‌سه‌ریدا گو‌راند و گو‌تی: «ئه‌ی ره‌شایی، ئه‌ی پالّه‌وانی به‌وره که به‌مه‌به‌ستی ده‌ستدریژی به‌چه‌کوچۆلی ئازترین پالّه‌وانی سه‌رگه‌ردانی عاله‌م که هیشتا که‌س وه‌ک ئه‌و شمشی‌ری له‌ که‌مه‌ر نه‌به‌ستوه، هاتوو‌یه پیش. ئامان، سه‌د ئامان ئه‌گه‌ر ناته‌وی گیان‌ت له‌سه‌ر ئه‌و جه‌ساره‌ته‌ت به‌خت بکه‌ی، بکش‌یه‌وه دواوه و ده‌ست بۆ لای ئه‌و چه‌کانه‌ درێژ نه‌که‌ی!» ئیستردار گو‌یی نه‌دا ئه‌و قسانه‌ و له‌و بی‌ مبالاتی و گو‌یی پی‌ نه‌دانه‌ش زیانی پی‌ گه‌یشت و ئه‌گه‌ر بی‌ په‌روا نه‌بووايه ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر نه‌ده‌هات. به‌لام به‌په‌یچه‌وانه‌ ده‌ستی درێژ کرد و چه‌کوچۆل و خرتوپرتی دۆن کیشۆتی توور هه‌لدا گو‌شه‌یه‌ک. دۆن کیشۆت که‌ وای دیت سه‌ری به‌ره‌و ئاسمان به‌رز کرده‌وه له‌ کاتی‌کدا ده‌تگوت رۆحی خۆی پی‌شکه‌ش به‌دۆلسینه‌ ده‌کا، ده‌نگی هه‌لپنا و گو‌تی: «ئه‌ی دل‌به‌ری من، ده‌بینی که بۆ یه‌که‌مجار بی‌ حورمه‌تیم پی‌ کراوه و ئه‌تک کراوم. به‌هاوارم بگه‌! و نه‌کا که سایه‌ی لوتف و مه‌رحه‌مه‌ت له‌م یه‌که‌مین کاره‌سه‌اته‌دا له‌ سه‌رم که‌م بکه‌یه‌وه!» و له‌ کاتی‌کدا هه‌ژده‌ر (*) هه‌ژده‌ر ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد مه‌تالی هه‌لداشته‌ که‌ناریک و به‌هه‌ر دووک ده‌ستان نیه‌زی به‌رز کرده‌وه و زه‌بریکی وه‌ها گرچوو‌یری له‌ ته‌پلی سه‌ری ئیستره‌وان دا که کردییه‌ نه‌خشی زه‌وی و وه‌های لی‌ کرد که ئه‌گه‌ر زه‌بریکی تری لی‌ دابا ئیتر نیازی به‌چوونی لای هیچ برینکاریک نه‌ده‌ما. پاش ته‌واوکردنی ئه‌و کاره‌ چه‌که‌کانی خۆی کو‌ کرده‌وه و دیسان هه‌ر به‌و ئارامیه‌ی پیشوو ده‌ستی کرده‌وه به‌پیاسه‌ له‌ درێژیای و پانایی حه‌وشه‌ که‌دا.

هئندیک دواتر یه کیک له هاورییانی ئیسترهوان بی ئهوهی ئاگای لهو رووداو بی چیون دیبتانی هاوریکه ی ئیستا به بیتهوشی له سهر زهوی که وتبوو - به ئهزمی ئاودانی ئیسترهکانی له چالاوکه نزیك بووهوه. به لام له وکاته دا که چه کوچۆلهکانی دۆن کیشۆتی له سهر ئاوخۆرگه ی بهردین وه لا دهبرد، له نه کاو پالؤهوان بی ئهوهی دهنگی لیۆه بی یا له بهر که سیک بپارپتهوه، دیسان مهتاله که ی فری دایه لایهک و نیره که ی بهرز کردهوه و زهبریکی وه های له سهری کابرا دا که ههر چند که لله ی پرژ و بلاو نه بوو، به لام له چوار لاهه قه لشی تی که وت. ههموو دانیشتووانی ئه و کاروانسه رایه و له وانه کاروانسه رادار به بیستنی شهقه ی ئه و زهبره، سهر لشیواوانه هه لاتن بزائن چ قه و ماوه. دۆن کیشۆت ههرکه چاوی پیمان که وت مهتالی هه لگرت و شمشیری دهست دایه و دهنگی لی هه لئنا: «ئهی دل بهری مانگ روخساری من، ئهی هیز و تینی دلی هه ژاری من، ئیستا کاتی ئه وه هاتووه که نه زهری لوتفی خۆت بخه یته سهر ئه م پالؤهوانه که بهنده ی تۆیه و که وتوووته بهر مه ترسیی رووداوی سامناک»: ئه و واژانه وه ها هیزیکی دا به دلی پالؤهوان که ئه گهر ههموو ئیستر دارانی دنیای وه سهر گه رابان، هه نگاو یک پاشه کسه ی نه ده کرد. هاورییانی ئه و دوو برینداره کاتیک دۆستانی خۆیان به و جۆره دیت له دووره وه دۆن کیشۆت یان بهرده باران کرد و ئه ویش تا دهیتوانی خۆی ده ژیر مهتالدا حاشار دها و بو ئه وهی چه که کانی له دهست نه چن له ئاوخورگه ی چالاو دوور نه ده که وته وه، کاروانسه رادار ده یز یقاند و ده یگوت که ئهی جه ماعت له کۆلی بینه وه. من پیم گوتبوون که ئه و پیاوه عقلی ده سه ریدا نییه و شیته و چون دپوانه یه ئه گهر هه مووتان بکوژی ئیرادی لی ناگیرئ. له ولا شه وه دۆن کیشۆت هاواری ده کرد و ئه و عاله مه ی به بی دین و غه یان ناو ده برد و ده یگوت که خاوه نی ئه و قه لایه پالؤهوانیکی نمه ک به حه رام و بی ئه ده به، چون ئیزنی داوه ده گه ل پالؤهوانی سه رگه ردان به مجۆره هه ل سوکه وت بکه ن. دوايه دریزه ی به قسه کانی دها: «من ئه گهر گه یشتبامایه پله ی پالؤهوانی تیم ده گه یاند که غه یانه، به لام ئیوه ئهی خویریه پیاوه کان هیچتان به به نی ئادم نازانم. ئیوه ههر چه ندی ده توانن به رد م پیداده ن و لیم وهر نه پیدستر و هیرشم بو بینن! ده بینن که ئه م جه ساره ته شیتانه یه تا چه ئه ندازه یه ک بۆتان به گران ته واو ده بی.» و ئه م قسه انه ی به قیافه یه کی وه ها لیبر اوانه و به ده نگیکی وه ها مه غرورانه ده گوت که هیرش به ران له ترسان له سه رجیی خۆیان وشک هه لاتبوون، تا ئه و جیگه ی له ترسان به قسه ی کاروانسه راداریان کرد و ده ستیان له به رد هاویشتن هه لگرت. ئه و جار دۆن کیشۆت ئیزنی پی دان برینداره کانیان به رن و خۆی، ههر به و یقار و ئارامیه ی پیدشوو دریزه ی

کاروانسه‌رادار چی تر نه‌یده‌توانی جلفرییه‌کانی(*) میوانی خوی قبول بکا و لی برا پیش نه‌وهی کاره‌ساتیکی تر بقه‌ومی هه‌رچی زووتر دهرجه‌ی پال‌هوانی بدا به‌دۆن کیشۆت. به‌م هۆیه‌وه به‌ترس و له‌رزیک‌ی زۆروه له‌ی نزیک بۆوه و له‌ بی شه‌رمیی نه‌و جه‌ماوهره‌ی که هیرشیان بۆ هینا بوو، نه‌ویش پۆچی خه‌به‌ردار نه‌بوو، عوزری خواست، به‌تایبه‌ت که نه‌وانیش به‌باشی ته‌می کرابوون و به‌سزای کاری ناشیرینی خویان گه‌یشتبوون. هه‌روه‌ها دووپاتی کرده‌وه که له‌م قه‌سره‌دا نوێژخانه نییه، به‌لام بۆ نه‌نجامدانی باقیی کاره‌کان نوێژخانه پئویست نییه. چون به‌پتی نه‌و ناگاداریانه که نه‌و له‌ ئاینی پال‌هوانی هه‌یه‌تی ده‌زانی که بۆ گه‌یشتن به‌و پله‌و پایه‌یه، نه‌سل نه‌وه‌یه که دوو زهر له‌ شانوپشتی شاگرد پال‌هوان بدری و نه‌و کاره له‌ نیوه‌راستی بیابانیشدا نه‌نجام دهدری. له‌مه‌ر شه‌و بیداری و کیشک‌کیشان به‌جلوبه‌رگی شه‌ره‌وه نه‌وه‌ی پئویسته کراوه؛ چون بۆ نه‌م کاره دوو سه‌عات وهخت به‌س بوو له‌ کاتیکدا پال‌هوان چوار سه‌عات بیداری و بی‌خه‌ویی کیشاوه.

دۆن کیشۆت قسه‌کانی کاروانسه‌راداری باوه‌ر پی کرد و گوتی که بۆ نه‌نجانی فه‌رمانی نه‌و ناماده‌یه و تکای کرد که ئاینی دیاریکراو هه‌رچی زووتر کوتایی پی به‌ینری و گوتی: «نه‌گه‌ر من بگه‌مه‌ پله و پایه‌ی پال‌هوانی و دیسان هیرشم بۆ بێتن، تاقه‌ که‌سه‌یک له‌م قه‌سره‌دا به‌زیندوویی نا‌هیل‌مه‌وه مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که تۆ لایه‌نگری لی بکه‌ی، که نه‌لبه‌ته له‌ به‌رخاتری تۆ ده‌یبه‌خشم»، قه‌لاپاریز که له‌م قسه‌یه هیندیک ئارامیی خه‌یالی بۆ پیک هاتبوو بۆ لای ده‌فته‌ریک چوو که حیسابی کاو و جۆی ئیسترداره‌کانی تیدا دهنووسی. پاشان زۆر زوو ده‌گه‌ل کوریکی می‌رمندال که کوته شه‌میکی چکۆله‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو ده‌گه‌ل دوو کیژه هه‌رزه‌کاره‌کان گه‌راوه نه‌و شوینه‌ی که دۆن کیشۆت چاوه‌پروانی بوو. فه‌رمانی به‌پال‌هواندا که بکه‌ویتته سه‌رچۆک، پاشان له‌ رووی ده‌فته‌ره‌که‌ی، وهک نه‌وه‌ی ویردودوعای پیروژ ده‌خۆینیته‌وه، ده‌ستی کرد به‌ورته‌ورت. ده‌ نیوه‌راستی دوعا‌کانیدا زه‌بریکی توندی له‌ نیوشانی دۆن کیشۆت دا و به‌رواله‌ت هه‌روا خه‌ریکی دوعا کردن و ویرد خۆیندن بوو. پاش نه‌وکاره نه‌مری به‌یه‌ک‌یک له‌ خانمه‌کان کرد که شمشیر له‌ که‌مه‌ری پال‌هوان به‌سته‌ی و خانم له‌سه‌رخۆ به‌نازوغه‌مزیه‌کی زۆروه و به‌خۆراگرییه‌وه نه‌و کاره‌ی نه‌نجام دا؛ چون هه‌رکام له‌ پاژه‌کانی نه‌نجامدانی نه‌و ته‌شرفاته نه‌وه‌نده مه‌سخه‌ره و پیکه‌نینی بوون که پیاو به‌زه‌حمه‌ت خوی پی راده‌گیرا. به‌لام نه‌و دلاوه‌ریانه‌ی که له‌ شاگرد پال‌هوانی دیتراوو، پیکه‌نینی پی کردبوونه ریزدانان و خۆراگرتن. خاتوونی می‌هه‌ره‌بان که شمشیری که‌مه‌ری

دۆن كيشۆت دهبست گوتى: «خوای مهزن به پريژتان ئاخر به خيربكا و ده شه ره كياندل ديجيتالى»
www.rabari.org

سه ركه وتنت به نسيب كا!

دۆن كيشۆت ناوى كيژه كهى پرسى تا بزانى له مه و دوا قهرزدارى لوتفى كييه، چون له داييدا بوو كه ئهوى دهوشانازييانه دا كه وه ده ستيان دينى به شدار بكا. خانم به كرنووشه وه وه لآمى داوه كه ناوى تولوزا Toloza يه و كچى پينه چييه كى خه لكى شارى توليده و له ده كه (*) يه كى چيوينى «سانكو بيه نايدا»^(٤٧) مزليكى هيه و له هر شوينيك بئى به دل و گيان خوئى به خزمه تكارى پالءوان ده زانئى و به وه لى نيعمهت و ئه ربابى خوئى داده نئى. دۆن كيشۆت خواهيشتى لئى كرد كه له مه و دوا له بهر دلئى ئه و ناوى «دؤنا»^(٤٨) له سه رخوئى دابنئى و به خوئى بلئى «دؤناتولوزا» و خانم به ئينئى دا كه هه روا ده كا. كيژه هه رزه كار كهى تر مامزه ي دۆن كيشۆتى به ست و پالءوان هه ر ئه و قسانه ي به كچه كهى ترى گوتبوو به ويشى گوت. كاتيك دۆن كيشۆت ناوى پرسى خانم جوابى داوه كه ناوى «مؤنيه ره»^(٥٠) و كچى ئاشه وانئيكى شه ريفى خه لكى «ئانته كرايه» Antequera. دۆن كيشۆت تكاى له ويش كرد كه له قه بى دؤنا ده كار بينئى و ناوى خوئى بكا ته «دؤنامؤلينرا». dona Molinra ئه ويشى خسته ژيئر لوتف و مه رحه مه تى خوئى و ئاماده يى خوئى بؤ خزمهت و چاوه ديئرى راگه ياند. پاش ئه وه ي ئه و دابونه ريت و پيوره سمه كه ويئه ي هه رگيز نه بينداربوو به په له كوئايى پئى هات، دۆن كيشۆت ئوقره ي لئى هه لگييرا و ده ئاگرى ئيشتيادا ده سووتا كه كه ي ده بئى پئى ده ركيئف بنئى و به دواى رووداواندا بروا. له بهر ئه وه به هه ره مه روئسيانئتى زين كرد و سوار بوو. كاروانسه رادارى به ره سمى مالاوايى ده ئامئز گرت و به شوكرانه ي ئه و لوتفه ي ده حقه ي ئه ودا كردبووى و به په له و پايه ي پالءوانى گه يانديبوو، قسه ي وا سه ير و سه مه ره ي

٤٧- Sanco Bienaya ناوى مه يدانئيكى شارى توليده.

٤٨- don كه ريشه ي لاتينيه كهى dominus نازناويكه كه قه ديم ده ياندا به نه جيپ زاده كان پاشان بوو به واژه يه كى ئاسايى و كه وته سه ر زاران. ئه مرؤ ئه م واژه يه ده پئش ناوى هه ر كه ستيك كه سه رى پئوه بئى، ده كار ده كرئى. ده فارسى و كورديدا وه ك خان يا «ئاغا» وايه. بؤ ژنان ئه م واژه يه ده بئته dona كه به رامبه رى «خانم» يا «به گم» يا «خات» و «خاتوون» ه. (وه رگيئر)

٤٩- La Meuniere به ماناى ئاشه وانى ژنه.

٥٠- saint Barthelemy مه به ست كوشتارى فه جيئى پروئستانه كان ده زمانى پادشايه تى شارلى نوئيم، پادشاي فه رانسه دايه كه به دنه دانى «كاترين دؤ ميديسى» مه له كه و بنه ماله ي «گيز» شه وى ٢٤ ئووتى ١٥٧٢ رووى دا و بوو به هؤكارى شه رى ناوخؤ. (محه مه د قازى)

دەکرد که گێرانهوهیان لێرهدا ناگونجی، کاروانسه‌راداریش بۆ ئەوهی هەرچی زووتر
کاروانسه‌راکه‌ی له شه‌ری ئەو پزگار بکا، به‌چهند پسته‌ی کورت وه‌لام ی دایه‌وه و بۆ
ئەوه‌ی داوای خه‌رج و حیسابی لێ بکا به‌ئهمانی خودا به‌رپێ کرد.

ئەو رووداوەی پاش بەجی هیشتنی کاروانسەرا بەسەرپالەوانی ئیمە هات

بەیان بوو پووناکی تازە دادەهات کە دۆن کیشۆت لە کاروانسەرا هاتەدەر و لەوەی کە سەرەنجام بووئە پالەوان ئەوئەندە شاد و خۆشحال بوو کە لە تەپلی سەرەووە تا تەنگەیی ئەسپەکەیی لە خۆشیان ڕادەتڵەکا. بەو حالەشەووە چون رینوینییەکانی میزبانێ (* خۆی لەمەر ئەووەی کە دەبێ پێداویستیەکانی سەفەر وەک کراسی سپی و نەغدینە دەگەڵ خۆی هەلگرێ وەبیر هاتەووە، لی برا هەر لەوێتووە بگەریتەووە مالا تا هەم ئەم شتانە هەلبگرێ و هەم مەیتەریکیش بۆ خۆی پەیدا بکا. و بۆ مەیتەر وەرزی جیرانی خۆی کە کابرایەکی فەقیر و خێزاندار بوو، بەلام خودا بۆ مەیتەری پالەوانانی سەرگەردانی خۆلقانندبوو، دەبەرچا و گرت. پاش ئەو ڕایە، هەوساری رۆسینانتي بەرەو گوندەکەیی خۆی وەرسووراند و ئەسپ کە دەتگوت رێگای تەویلەیی خۆی باش دەناسی، وە های بال گرت (* کە سمی وە عەرزێ نەدەکەوت.

دۆن کیشۆت هیشتا رێگایەکی زۆری نەبریبوو کە پیتی وابوو لە قوولایی میشەیهکەووە کە لە دەستی راستی هەلکەوتبوو، هاوار هاواری دلسووتینی کەسێکی بەگوێ دەگا. دەگەڵ ئەو دەنگەدەنگەیی بیست، هاواری بەرز بوووە کە: «سپاس بۆ یەزدانی مەزن کە کەرەمی فەرموو ئاوا زوو هەلی بۆ رحساندم کە بەهاواری مەزلوومان بگەم و ئەرکی سەر شانی خۆم ئەنجام بدەم و لەو کارە باشەیی کە دەیکەم بەهەری پێویست وەرگرم. ئەم نالەنالە بیگومان هی ژن یا پیاویکی نیازمەندە کە پێویستییان بەیارمەتی و پشتگیری من هەیه.» ئەوجار جەلوی رۆسینانتي بۆ ئەو لایە کە پیتی وا بوو دەنگەکە لەوێتووە دی بادا. هیشتا بیست هەنگاوێک دە میشکەدا نەچوو بوو بەرەو ماینتیکی چاوی کەوت کە لە داربەرەوویەک بەسترا بوووە و بەداریکی تریشەووە لاویکیان شەتەک دابوو (* کە تەمەنی لە پازدە ساڵ تێ نەدەپەری و لە سەریرا تا کەمەری روتوقووت بوو. ئەو هاوارە دل هەژینانە هی ئەو لاووە بوون و بەراستیش لە خۆرا نەبوو چون وەرزیتریکی مل ئەستور بەقایشیکی چەرمی تیی بەر بوو بوو! دەگەڵ هەر زەبریک جینوویکی پێ دەدا و قسەیهکی سووکیشی پێ دەکرد و پیتی دەگوت: «زارت بەسەستە و چاوت بکەو!» لاووەکە دە جوادا دەیگوت: «ئەربابی

من، ئامان که چی تر ئەو کاره ناکەم! بەخوا سویند دەخۆم که چی تر وا ناکەم و قەبول دەدەم که لەمەو پاش زۆتر ئاگاداری میگەل بم» دۆن کیشۆت بەچاو پینکەوتنی ئەو دیمەنە، نەعرەتەیه‌کی غەزەبناکی لێدا و گوتی: «ئەئی پالەوانی نامەرد، هێرش بردنە سەر که‌سیکی که مه‌جالی بەرگری کردن له‌ خۆی نییه‌ شایسته‌ی تۆ نییه‌. ئەگەر پیاوی سواری ئەسپت به‌و و نێزەت هەلگەر (چون هەر له‌و شوینە که ماینه‌که به‌سترا بووه‌وه نێزەبه‌کیش به‌داره‌که‌وه هەلپه‌سێرابوو) تا پیت نیشان بده‌م که ئەو رەفتاره‌ی تۆ کاری پیاوی بێ غیره‌ته‌.» وەرزی که ئەو تاپۆ سەرتاپا چه‌کداره‌ی له‌ ژوور سەری خۆی چاوی پێ که‌وت که نێزەکه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ده‌م و چاوی به‌نیشانە‌ی هەره‌شه‌ پارگرتبوو، چی وای نەما بوو فه‌راقی ره‌ش بکاو و به‌زبان لووسی گوتی: «هەزەرته‌ی پالەوان، ئەو لاوه‌ که ده‌یبینی من وا خه‌ریکم ته‌می ده‌کم، یه‌کیک له‌ خزمه‌تکارانی منه و له‌م ده‌قەرە مه‌رم بۆ ده‌له‌وه‌رینێ، به‌لام ئەوه‌نده بێ مبالات و سه‌ره‌رۆیه‌ که رۆژ نییه‌ یه‌کیک له‌ مه‌ره‌کانم ون نه‌کا. و من که ئیستا جه‌زای ته‌مه‌لی یا ده‌غه‌لیی ئەو ده‌ده‌مه‌وه ئەو ده‌لی که ئەو ته‌می کردنه بۆ ئەوه‌یه که حه‌قه‌که‌ی پێ نه‌ده‌م و له‌ رووی ناجسنییه‌وه‌یه که لێی ده‌ده‌م. به‌لام من به‌و خودایه سویند ده‌خۆم که درۆ ده‌کا. دۆن کیشۆت گوتی: «درۆ؟ ئەویش له‌ لای من؟ ئەئێ به‌د زاتی نگریس؟ سویند به‌و رۆژه که به‌نووری خۆی ئیمه‌ رووناک ده‌کا، نازانم چ ده‌ستیکه که ناهێلێ به‌و نێزیه‌ کونکونت که‌م. هەر ئیستا بێ عوزر و بیانوو حه‌قه‌سته‌که‌ی بده‌یه. دهن‌ا به‌خودا سویند ده‌خوم هەر ئیستا لێره‌ ده‌تم‌رینم. زوو له‌و داره‌ی بکه‌وه!» وەرزی سەری به‌رداوه و بێ ئەوه‌ی قسه‌یه‌کی تر بکا شوانه‌که‌ی له‌ دار کرده‌وه و پالەوان له‌ لاوه‌که‌ی پرسى که چه‌ندی قه‌رز له‌سه‌ر ئەریابه‌که‌ی هه‌یه. ئەویش گوتی: «نۆ مانگ، هەر مانگه‌ی حه‌وت رینال.» دۆن کیشۆت لێکی داوه‌ ده‌کاته شپست و سێ رینال، به‌وه‌رزی ئه‌مر کرد، ئەگەر له‌ ژبانی خۆی تیر نه‌بووه ئەو پوولە‌ی هەر له‌و بده‌ت. کابرای دپهاتی که له‌ ترسان ده‌له‌رزى، جوابی داوه‌ هەر چه‌ند له‌ بارودۆخیکى دژواردايه، هەر به‌و سوینده‌ی که ده‌ پيشدا خواردوويه‌تی (له‌ حالیکدا ئەبه‌ده‌ن سویندی نه‌خواردبوو) یه‌قین ده‌زانێ که قه‌رزى شوانه ئەوه‌نده نییه‌ و ده‌بێ هیندیکى لێ که‌م بکریته‌وه. چون تا ئیستا سێ جووتی که‌وش بۆ نوکه‌رى خۆی کړیوه و رینالیکیشی بۆ خوین لێگرتن له‌ کاتى نه‌خۆشیدا داوه‌ که ده‌بێ حیساب بکړی. دۆن کیشۆت گوتی: «ئەوانه‌ی ده‌لیی هه‌موو دروست به‌لام ده‌بێ قیমে‌تی که‌وش و حه‌قی خوین لێگرتن بخریته‌ به‌ر ئەو کوته‌ککارییه‌ی که کردووته. پاک له‌پاک. ئەگەر تۆ که‌وشت بۆ کړیوه و ئەو دراندوویه‌تی ئەتۆش به‌لێدان پێستى له‌شى ئەو به‌سته‌ زمانه‌ت درپوه و ئەگەر ده‌لاک(*) له‌ کاتى نه‌خۆشیدا خوینی لێ گرتووه تۆ ئیستا له‌ کاتى سلامه‌تی و ساغیدا

خوینت رشتوو، بهو حیسابه‌ی ئیدی هیچت پی قهرزدار نییه. وهرزیر گوتی: حه‌زره‌تی دیناری پالّه‌وان، منی چاره‌رەش لیره پووئیکم پی نییه. بفرموو ئاندره ده‌گه‌لم بیته‌وه ما‌ل تا دیناری ئاخری بده‌می. لاوه‌که هاواری لی به‌رز بووه‌وه که: ئە‌ی ئامان، من و ره‌گه‌ل ئە‌و که‌وتن؛ ئاخ! ئە‌ی حه‌زره‌تی پالّه‌وان خودا نه‌کا من ئە‌و کاره بکه‌م! ئە‌گەر به‌ته‌نیا وه‌ده‌ستی که‌وم، پیستی به‌ده‌نم به‌زیندووپی وه‌ک پرۆتیستانی بارتیلیمی ۵۰ داده‌مالی. دۆن کیشۆت گوتی: نا، نا، خاترجه‌م به‌ کاری وا نا‌کا. ئە‌وه‌نده به‌سه که من ئە‌مری پی بکه‌م و ئە‌ویش ریز بۆ فەرمانی من دابنی. به‌و مه‌رجه‌ی به‌ئاینی پالّه‌وانی که فەرمانی ئە‌و کاره‌ی وهرگرتوو سه‌ویندم بۆ بخوا من ئازادی ده‌که‌م برّوا و ده‌بمه زامن که قهرزی تۆش بدا. کورپیژگه گوتی: «حە‌زره‌تی پالّه‌وان ئاگادار ده‌که‌مه‌وه که ئە‌ربابی من که وا ئیستا له‌ خزمه‌ت راوه‌ستاوه، پالّه‌وان نییه و هیچ کات نه‌گه‌یوه‌ته پله و پایه‌ی پالّه‌وانی. ناوی ئە‌و «ژوان هالدۆدۆ» Juan Haldudo له‌ ده‌وله‌مه‌ندانی «کوینتانه‌ره» Guinta nar. دۆن کیشۆت گوتی: قه‌یدی چییه. ره‌نگه پالّه‌ وانانیکیش به‌ناوی هالدۆدۆ هه‌بن. له‌وه‌ش واوه‌تر هه‌ر که‌س کورپی کرده‌وه‌ی خو‌یه‌تی. ئاندره گوتی: فەرما‌یشی جه‌نابت راسته، به‌لام ئاخ‌ر، ئە‌ربابی من که له‌ دانی حه‌قه‌ده‌ستی من که به‌ره‌می ئاره‌قی نی‌وچاوان و په‌نج و مه‌ینه‌تی ئە‌و ده‌ستانه‌مه، خو‌ی ده‌دزیته‌وه ده‌توانی کورپی کامه کردار بی؟ وهرزیر گوتی: ئاندره، دۆستی من، من سه‌رکیشی نا‌که‌م، تکایه ده‌گه‌لم وهره‌وه بۆ ما‌ل و من به‌هه‌رچی ئاینی پالّه‌وانی که ده‌ دنیا‌دا هه‌یه سه‌ویندت بۆ ده‌خۆم، قهرزه‌که‌ت تا دیناری ئاخ‌ر بده‌مه‌وه و ته‌نانه‌ت به‌هه‌رکه‌شت بۆ حیساب ده‌که‌م. دۆن کیشۆت گوتی: به‌هه‌رکه‌ی پیشکیش، تۆ حه‌قه‌ده‌سته‌که‌ی بده‌یه، من شتیکی ترم لیت ناوی. به‌لام وریا به که به‌سه‌وینده‌که‌ت پابه‌ند بی ده‌نا سه‌ویندم به‌و سه‌وینده‌ی که خواردت دیسان دیمه‌وه جه‌سته‌ت و له‌ هه‌ر جیگایه‌ک بی چاوت ده‌ردینم. ئە‌گەر ببیه مارمیلکه و بچی ده‌ قه‌لشتی دیواریشه‌وه ده‌رتده‌کیشم. و ئە‌گەر پیت خو‌شه بزانی ده‌گه‌ل کی ته‌ره‌فی و کتیه ئە‌و فەرمانه‌ت پی د‌دا تا ملت بشکینی و زۆر به‌وردی هه‌ر چی ده‌لیم بیکه‌ی بزانه و ئاگادار به که من دۆن کیشۆت دلاوه‌ری مانشم وکارم ئە‌وه‌یه زامان ته‌می که‌م و به‌دادی سه‌ته‌ملیکراوان بگه‌م. ئیستا به‌خیرچی، به‌ئامانی خودا، به‌لام سه‌وینده‌که‌ت له‌بیر نه‌چیته‌وه، ده‌نا به‌و سزایه ده‌گه‌ی که پیم گوتوو. پاش ئە‌و قسانه رکیفی له‌ رۆسینانت دا و به‌چاوترووکانیک له‌ به‌ر چاوان ون بوو.

وهرزیر چاوی به‌دوو‌یه بوو. هه‌ر که دیتی دۆن کیشۆت له‌ می‌شه وه‌درکه‌وت و تازه ناگه‌ریته‌وه هاته لای نۆکه‌ره‌که‌ی و گوتی: «باشه، رۆله، وهره ئیره بزانه. ئیستا ده‌مه‌وی به‌پیی فەرمانیک که ئە‌و لابه‌ری سه‌ته‌م و ناحه‌قه به‌منی داوه، قهرزه‌که‌ت بده‌می. ئاندره

گوتی: من یه قین دهنانم که حه زره تی ئه رباب ئه مری ئه و پالئه وانه خیرخوازه که هیوادانم
 خواوهندی مه زن به پاسی ئه و دلاوهری و دادگهری و پیاوه تییهی هه زار سال ته مهنی بداتی،
 به باشی به ریوه دبا، دهنه ئه گهر حه قی خۆم نه دهیتهی، به گیانی حه زره تی «سین رووک»^(۵۱)
 سویند ده خۆم که پالئه وان ده گهریته وه و به لینی خۆی ده باته سه ر. وهرزیر گوتی: منیش
 سویند ده خۆم که هه ر وایه. به لام چونکه تۆم له چاوی خۆم خوشتر ده وی، ده مه وی
 قه رزه که ت زۆرتر که م تا پولکی زۆرت تر بده می.» ئه وهی گوت و باسکی ئاندره ی گرت و
 دوورباره له داره که ی به سته وه و ئه وهندی لی دا تا له گیانی خست. ئه و جار گوتی: «فه رموو
 جه نابی ئاندره ئه و سه گبابه ی بانگ بکه، ئه و لابه ری زۆلم و بیدادییه با بزانی چۆن زۆلم
 له سه ر تۆ لاده با، هه ر چه ند من پیم وایه هیشتا زۆلم له سه ر تۆ نه گه یوه ته بارستای خۆی،
 چون ده مه وی به زیندوویی، وه ک دهرتسای، که ولت که م و پیستی سه رت هه لکه نم.» ده
 ئاخریدا هه تیوی به ره له دا کرد که بره و فریاره سه که ی بدۆزیته وه تا بیت و حوکم و سزاکه ی
 که دابووی نه نجامی بدا. ئاندره به گریان و کروزه کرووز وه ری که وت و سویندی خوارد که
 بره و و دۆن کیشۆت دلاوهری مانش ببینته وه و مووبه موو ئه وه ی به سه ری هاتوو، بۆی
 بگپزیته وه و چوار به رابه ری ده سته قه که ی له وهرزیر بستینی. به مجۆره ئه و به سته زمانه
 وه ری که وت و ئه ربابه که شی له وی به جی ما و قاقا پی ده که نی. به لی به مجۆره بوو که دۆن
 کیشۆت دلاوهری مانش بۆ یه که مجار پیشی به زۆلم و چه وسانه وه گرت.

به لام دۆن کیشۆت که له و رووداوه زۆر که یفخۆش بوو و لای وا بوو ئه وه ده سپیکیکی
 پیروزه بۆ دلاوهری و پالئه وانه تییه کانی، به ره و گونده که ی خۆی وه ری که وت و سه بریک ده
 ژیر لیواندا ده یگوت: «تۆ ئه ی دۆلسینه دۆ تۆ بۆزۆی ره عنا، ئه ی که له سه رووی هه موو
 جوانانی دنیا، ئیستا جیهی ته ی که خۆت له ته واوی ژنانی دنیا به به خته وه رتر بزانی چون
 ده سته ته قدير تۆی لاواندوه ته وه و پالئه وانکی دلاوهری وه ک دۆن کیشۆتی بۆ به جی
 هینانی ئه مر و فه رمان و نۆکه ری تۆ دیاری کردوو، ئه و پالئه وانه ی که دوینی وه ک هه موو
 ئاگادارن به ئاینی پالئه وانان بوو به پالئه وان و ئه ورۆ گرینگترین زۆلمیک که خودای
 بیدادگه ری و بی به زه بی خه لقیان کردوو، له سه ر مه زلوومیکم وه لابرده یانی تازیانه له

۵۱- «سه ن روک» Saint Roch یه کیک له گه وره ئیماندارانی مه سیحی بوو که هه موو ته مهنی خۆی
 بۆ چاودیری کردنی تووشبووان به نه خۆشیی کولیره ته رخان کرد. سه ره نجام خۆی تووشی
 تاعوون هات و خۆی ده قوژبنیک خزانده. به لام سه گیک شوینه که ی دۆزییه وه و خواوه نی سه گ تا
 ئه و ئیمانداره چاک بووه وه پیی راگه یشت. (مه مه د قازی)

دهست جه لادايكى دلرهق كه به ده ليلايكى هيچ وپوچ له شى مندا ايكي پى هله دهرى ديجيتالى

دهر هيناوه .»

دۆن كيشۆت كه هه روا به قسانه ورتهى دههات گهيشته چوار ريبانايك و له جيوه كهوته يادى ئەو چوار ريبانانه كه پالەوانانى سەرگەردان دە سەفەرى دوور ديريژياندا تووشيان دين و حەيران و سەرسورماو نازانن بەكامياندا برۆن . بەلاسايى كردنەوى ئەوان چەند ساتيک واق ورمائو دەبیرەوه چوو، پاش ئەوى زۆر باش فکرى لى کردەوه، جـلـەوى رۆسيانانتى بەردا و ئیختيارى خۆى دا بە دەست ئەسپەكەى و ئەویش وهک فکرى لى کردبووهوه يەك راست ريگهى بەرهو تهويلهى گرتە بەر . دۆن كيشۆت پاش برينى مه ودايهكى دوو مايلى له دوورهوه چەند كهسيكى چاو پى كهوت كه پاشان روون بووهوه له بازرگانانى شارى توليدۆن و بۆ كرينى ئاوريشم دهچنه «مورسى» Murcie . ژمارى ئەوان شەش كهس بوو كه ههموو چهتریان له سەر سەرى خويان هەلدا بوو تا هورمى (*) گەرما نه يانسووتينى . دهگەل ئەو بازرگانانه چوار نۆكەرى سوار و سى ججیلی ئیستردارى پياده هاوړى بوون . دۆن كيشۆت هيشتا چاوى بهو تاقمه نه كه وتبوو كه پى و ابوو دهگەل رپوداويكى تازه پروبه پروو بووتهوه و بۆ ئەوى تا ئەو جيگهى بۆى دهكرى رپوشوينى ئەو پالەوانانهى له داستاناندا خویندبوويهوه رهچاو بكا ، يانى بهشمشير سەر رى به ريبواران بگرى . هه لگه وته كهى بۆ ئەمكاره به باش زانى . ئەوجار به ههيبهت و فيز و ئيفادهيهكى له راده بهدر و قيافهيهكى خاترجه مه وه له سەر ركيف خۆى بهرز كردهوه ، نيزهى به دهسته وه گرت ، مه تالى له پيش سينگى راگرت و نيوه راستى ريگاي گرت و چاوهروانى ئەو پالەوانه سەرگەردانانه بوو كه بيته پيش (پى و ابوو ئەوانهى دين پالەوانى سەرگەردانن)

هەر كه كاروانيهكان گهيشتنه شوينيك كه به باشى دهبيندران و دهنگيان دهبيسرا دۆن كيشۆت به دهنگيكي دليرانه به سهريدا گوراندن كه : «راوهستن! نه بزوون! تا هه مووتان ئيقرار نهكەن كه هيچ خاتوونيك به جوانيى شازنى مانش يانى «دۆلسينه دۆتۆبۆزو» له سه رانسەرى عالەمدا نييه ، ههنگاويك هه لئا هيننه وه!» بازرگانان به بيستنى ئەو نه عره تهيه رپاوهستان تاقيافهى سهير و سه مه رهى بوژده كهى ته ماشا كهن و هه موويان له سه ر و پۆته راکير تى گهيشتن كه ئاگا له خو نه ماويكه له وه دهسته و ميشكى ده سهريدا نييه . به لام ويستيان بزائن سه ره نجامى ئەو ئيقراره كه له وانى ويستبوو چى لى دپته وه . له بهر ئەوه يه كيك له وان كه ئەهلى شوخى و گالته بوو له جوابدا گوتى : «حه زه تى پالەوان ئيمه ئەو خاتوونهى كه تۆ باسى ده كهى نانسين . ئەومان نيشان بده تا ئەگەر جوانى و جه مالى

ئەوتۆیە که تۆ تاریفی دەکە، ئیمە له ناخی دلەوه بۆ هیچ ترس و دلەراوه‌که‌یه‌ک حازرین ته‌سدیقی فەرمایشه‌که‌ی به‌رێرتان بکه‌ین. دۆن کیشۆت گوتی: «من ئەگەر ئەوتان پێ نیشان بدهم ئەو‌دهم ئیقرار و دان پێداهێنان به‌راسته‌قینه‌یه‌کی ئاشکرا چه‌ بایه‌خێکی ده‌بێ؟ گرینگ ئەوه‌یه نه‌دیته ئەم راستیه‌ی قبول بکه‌ن و دانی پێدا بێن، جه‌ختی له‌سه‌ر بکه‌ن و سویندی له‌سه‌ر بخۆن و به‌زه‌بری شمشیر به‌هه‌موو که‌سی بقبوولێن، ده‌نا ئیوه ئه‌ی تا‌می خو‌په‌سند و ناجسن، چ به‌ره‌سم و ئایینی پالەوانی تاک تاک بۆم بینه مه‌یدان یا به‌پێی ره‌سم و ئاینێکی کریت که ده‌نیۆ بۆره‌ پیاوی خو‌پێی وه‌ک ئیوه‌دا باوه‌ هه‌مووتان پێکه‌وه هێرشم بۆ بێن. من لیره‌ نابزووم و چاوه‌ریتانم و به‌پالپشتی ئەوه‌ی که حه‌ق به‌لای منه‌وه‌یه هه‌مووتان ده‌خاک ده‌گه‌وزینم. بازرگان گوتی: حه‌زه‌تی پالەوان، من له‌ لایه‌ن خو‌م و هه‌موو ئەوانه‌و که شازاده‌ین، له‌ به‌رێرتان تکه‌ ده‌که‌م بۆ ئەوه‌ی به‌ئیقرار به‌شتێکی نه‌ دیتومه‌انه و نه‌ بیستومه‌انه و بێجگه‌ له‌ وه‌ش به‌زیانی شا ژنان و ئیمپراتریسه‌کانی «ئالکاریا»^(٥٢) و «ئیسترامادۆر»^(٥٣) ده‌شکێته‌وه‌ باریکی قورس مه‌خه‌ سه‌ر وێژدانی ئیمه‌. تکه‌یه وینه‌یه‌ک له‌و خاتوونه‌ هه‌ر چه‌ند به‌قه‌درایی ده‌نکه‌ جو‌یه‌کیش بۆ بۆ نمونه‌ نیشانی ئیمه‌ بده‌ تا ئیمه‌ له‌ مسته‌وه‌ پهی به‌خه‌روار ببه‌ین. ئەو‌دهم هه‌م خه‌یالی ئیمه‌ ئاسووده‌ ده‌بۆ و هه‌م به‌رێرتان خو‌شحال و شادمان ده‌بن. ته‌نانه‌ت من پیموایه‌ که هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ ئیمه‌ هه‌موومان به‌و خاتوونه‌ به‌رێزه‌ ئەوه‌نده‌مان ئیراده‌ت په‌یدا کردووه‌ که ئەگه‌ر له‌ رووی وینه‌که‌یه‌وه‌ لێمان مه‌علووم بۆ که چاویکی خێله‌ و له‌ چاوه‌که‌ی تری ریبۆق^(*) و چلک و ریقنه^(*) دیته‌ ده‌رێ دیسانیش بۆ ئەوه‌ی خاتری شه‌ریفی تۆ لێمان رازی بۆ، هه‌رچی بفرمووی ده‌ تاریفی ئەودا ده‌یلێین و هه‌ر چه‌ندی دلت بخوازی پێی هه‌له‌لێین. دۆن کیشۆت که له‌ به‌ر توورهبی سوور هه‌لگه‌را بوو گوتی «ئهی دزی بۆ شه‌رم له‌ چاوی وی نه‌ ریقنه‌ و ریبۆق دیته‌ ده‌ر به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌ی وه‌ره‌ وه‌ری تۆ میسک و عه‌نبه‌ری لێهه‌له‌وه‌رێ. ئەندامی خو‌ار و خێچ و پشتی کۆم نییه‌ به‌لکوو به‌ژن و بالایه‌کی هه‌یه‌ ده‌لێی ته‌شیی ده‌زوو رستنی «گواداراما» Guadarama، و ئیوه هه‌ر ئیستا سزای ئەو کوفره‌ گه‌وره‌ی که ده‌رحه‌ق به‌نازه‌نینی وه‌ک مانگی شه‌وی چاره‌دی من کردووتانه‌ ده‌بین.»

دۆن کیشۆت ویرای ئەو قسانه‌ له‌ جێگای خو‌ی ده‌رده‌په‌رێ، نێزه‌که‌ی ئاماده‌ ده‌کا و به‌وه‌ها رق و قینێکه‌وه‌ هێرش ده‌کا که ئەگه‌ر ئەسته‌یره‌ی به‌ختی بازرگانی جه‌سوور،

٥٢ - Alcarria ناوی ناحیه‌یه‌کی قه‌زای کاستیلی ئه‌سپانیایه‌.

٥٣ - Estramadure یه‌که‌یک له‌ هه‌ریمه‌کانی ئه‌سپانیا.

رۆسىنانتى دە خالى تەرەختندا هەلنەخلىسكاندبا و بەعەرزىدا نەدابا، رۆژگارى لى دەبوو دىجىتال دېجىتال دېجىتال مار. رۆسىنانت وە عەرزى كەوت و خاوەنەكەى لە مالى زىنى پەرى و دە گەز لەو لاترە كەوتە زەوى و وىستى ھەستىتەو، بەلام نىزە و مامزە و كلاًوخوود و زرى كۆنەكەى ئەوھەندە قورس و گران بوون كە نەيتوانى قەد راست كاتەو و ھەروا كە خەرىكبوو ھەر چۆنىك ھەيە، ھەستىتەو سەرى، پەيتاپەيتا دەيگوت: «ئەى ترسنۆكىنە ھەلمەيەن! ئەى نۆكەرانى رەزىل، دەرباز مەين! بزائن و ئاگادار بن كە خەتاي من نىيە كە كەوتووم بەلكو گوناھى ئەسپەكەمە.» كورە حجیلەيەكى ئىستردار كە دەگەل كاروان بوو، و بىگومان پياويكى توورە و تۆسن بوو، ئەو ھەموو جنىو سووكايەتییەى پالەوانى بىچارەى لە ئەسپ كىلوى(*) پى قبوول نەكرا و بى مەيل نەبوو كە بەدار دەستەكەى ھىندىك دە كەلەكە و دەندەى دۆن كيشۆت بسەرەوینى. بەو رقەو ھە دەن دۆن كيشۆت نزیك بوو ھە نىزەكەى لە دەستى دەرهینا و كرديیە چوار لەت، پاشان بەيەك كىك لەو لەتەنە و گەرا(*) پالەوانى ئیمە و خورى شۆرى كرد و پالەوان بەو ھەموو چەك و چۆلەيەو نەيتوانى دەست بكاتەو. ھەر چەندى ئەربابەكانى كابرارى ئىستردار ھاواريان كرد كە دەست لەو بەستە زمانە ھەلگىرى و چى تری داركارى نەكا، سوودى نەبوو و ئىستردەوان كە تازە درندەخويیەكەى گولى كرديوو تا دىقداى و توورەيى خۆى بەسەردا خالى نەكرد دەستى ھەلنەگرت. ئىستردەوان باقىي لەتگە نىزەكانى ھەلگرتەو و ھەمووى دە دۆن كيشۆتدا ورد كردن و ئەو باوھكوو بارانى ئەو زەبرانەى بەسەر شان و پىليدا دەبارى، ھەروا فلتەفلتە دەكرد و زەمین و زەمانى تىك دەدا و ھەرەشەى لەو رىگرانە دەكرد كە ئەو بەلايەيان بەسەر ھیناوە. سەرەنجام ئىتسەرەوان شەكەت بوو و بازركانەكان بەرىي خۆياندا كەوتنەو رى و يادى رووداوى ئەو شىتە كوتەك خواردوو ھە بى ئەنوايەيان دەگەل خۆيان برد تا لە ھەموو شوینىك بۆ خەلكى بگىرنەو.

بەلام پالەوان ھەر كە خوى بەتەنيا دیتەو، ئەوجارىش تى كۆشا تا لەزەوى ھەستىتەو. بەلام ئەو كە لە كاتى سلامەتى و ساغیشدا ئەو كارەى بۆ زەحمەت بوو، ئىستا بەو لەش و ئەندامە زامار و كوتراو چۆنى دەتوانى؟ لەسەر ئەو ھەشرا دۆن كيشۆت دلى خۆى ناخۆش نەكرد و ئەو نامرادى تىكشكانەى بەبەشىكى پىويست لە ژيانى پالەوانانى سەرگەردان لە قەلەم دا، بەتايبەتى كە خەتاي ھەموو ئەو رووداوە تالەى خستە سەر ئەستوى ئەسپەكەى. ھەر چۆنىك بى ھەستانەو ھە عەرزى بەو ھۆيەو كە لەشى بەلیدان تىك ھارىندرابوو، دەستى نەدا.

داستانی نامرادیی پالہوانی نیمه دریژہی ھمیه

دۆن کیشۆت که دیتی بهراستی ناتوانی له جیی خۆی بجوولی، لی برا که پهنا بهریتته بهر دهرمانی ھه میشهیی خۆی، یانی چه ند به شیک له کتیبه پالہوانییه کان بپننته وه بیر خۆی و دهمیشکی خۆیدا پپیاندا بپننه وه و شپتییه کهی دهستبه جی ئهوی خسته وه یادی «بوودوین» Budouin و «مارکی دۆمانتۆ» Marquis Mantou ئه و کاتهی که شارلۆ، بوودوینی به برینداری و به حالی نالین ده چیداا به جی هیشته: داستانی که مندا لان دهریزان و لاوان دهریناسن و پیران ستایشی ده کهن و ته نانه ت باوهریشیان پتیته و به وه هموو حالته وه، وهک موعجزهکانی محهمه د راستن. به لی دۆن کیشۆت پتی و ابوو که داستانی بوودوین به نه نقهست و بۆریک هاننه وه دهگه ل ئه و بارودوخهی که تیدیاه وه بیرری هاتووته وه. ئه وه بوو که ئیش و نازاری زۆری خۆی ئاشکرا کرد و به سه ره رزیدا خۆی دهگه وزاند و به ناله یه کی کپ و کز دهستی کرد به گوتنه وهی واژه گه لیک که ده لاین ئه و پالہوانی بریندار ده چیداا گوتبوونی: «ئاه ئه ی دل به ره که م، له کوپی که وا له درده م بی خه به ری؟ له حالی زارم ناپرسی؟ نه کا ده گه لم ناکۆکی و به زه بیته پیمدا نایه؟» به مجۆره خویندنه وهی ئه م ئاوازه ی دریژه پی دا و که گه یشته ئه و شیعره ی که ده لی: «ئه ی «مارکی دۆمانتۆ» گه و ره و مه زن، ئه ی وه لی نیعمه ت و مامی من!» ئه زقه زا له و کاته دا یه کتیک له وهرزیرهکانی گوندی دۆن کیشۆت که جیرانی شی بوو، به ویدا تۆ ده پهری و گه نمی ده برده ئاشی. هه ر که چاوی به و پیاوه که وت که له وئ له سه ر زه وی که وتوو و ناله نالی دل هه ژینی دلی مرؤف ده کاته ئاو، لئی نزیک بووه و لئی پرسی دهرت چیه و ئه و ناله ناله ت له چیه و چیت لئقه ماوه؟ دۆن کیشۆت بئشک پتی و ابوو ئه و پیاوه هه مان مارکی دۆمانتۆی مامیه تی، ئه وه بوو که به جیگه ی جواب دانه وه باقی ته رانه که ی خویندنه وه که ده ویدا بوو دۆوین داستانی نامرادیی خۆی و عشق بازیهکانی کوپی ئیمپراتور دهگه ل ژنی خۆی حیکایه ت ده کا. بی ئه وهی واژه یه کی لی دابخا^(۵) کابرای وهرزیر

۵۴- بهیت و باو یا باشتره بلیم ته رانه ی بوودوین بریتین له شیعرگه لیکه ههست بزۆین و په ژاره هین له مه ر ئه وینداریی بوودوین و نامرادییهکانی و له سی بهش پیک هاتوو و بویره که ی نه ناسراوه و سالی ۱۵۵۵ له شاری ئانقیرس Anvers ی بلژیک له چاپ دراوه.

(لوویی و یاردۆ)

گویتی دا ته‌واوی ئه‌و هاته‌ران پاته‌رانه و سه‌ری سوپما بوو که ئه‌وه ده‌لی چی! ئه‌وجان ديجيتالی
 کلاوی پالّه‌وانی که به‌زه‌بری دار له‌توپه‌ت بووبوو له‌سه‌ری هه‌لگرت و ده‌موچاوی که زۆر
 تۆزای بووبوو ئه‌ستریه‌وه، هه‌ر که ده‌موچاوی خاوین بووه‌وه وه‌رزیرکه ناسییه‌وه و هاواری
 کرد: «وای خودایه، خۆ ئه‌وه سینیۆر کیژادای خۆمانه (وهک ده‌لین ناوی دۆن کیشۆت ئه‌و
 زهمانی که هیشتا مروفیکی عاقل بوو و له‌نه‌جیب زاده‌یه‌کی سه‌لیم و ئارامه‌وه نه‌بووبوه
 پالّه‌وانی سه‌رگه‌ردان، ئه‌و بووه). ئاه سینیۆر کیژادا کی ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هیناوی؟»
 به‌لام دۆن کیشۆت له‌جی جواب دانه‌وه هه‌روا خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ته‌رانه‌که‌ی خۆی بوو.

وه‌رزیری ساده‌دل کاتیک وای دیت زری سینه‌به‌ند و شان و پیلی دۆن کیشۆتی دره‌هینا
 تا بزانی. کویتی برینداره، به‌لام هه‌یج خوینی چاوی نه‌که‌وت. پاشان به‌هه‌زار زه‌حه‌مت دۆن
 کیشۆتی هه‌ستانده سه‌ر پئی و هه‌ر چۆنیک بوو سواری که‌ریکی کرد که له‌هه‌مووان ئارامتر
 بوو. پاشان چه‌کوچۆله‌که‌ی بۆ کۆ کرده و ته‌نانه‌ت له‌تکه‌ نینه‌کانیشی هه‌لگرته‌وه و هه‌مووی
 لیک به‌ستن و خسته‌یه سه‌ر پشتی رۆسینانت. ئه‌وجار به‌ده‌ستیک جله‌وی ئه‌سپ و
 به‌ده‌سته‌که‌ی تری هه‌وساری گویدریژی ده‌کیشا و که‌وته‌ری و له‌هه‌مان حالدا گویتی دابووه
 ئه‌و تره‌هاته‌ی(*) که دۆن کیشۆت هه‌روا ده‌خوینده‌وه و به‌ره‌و گوندی خۆیان وه‌رچی که‌وت.
 دۆن کیشۆتیش که ئازای به‌ده‌نی به‌ولیدان و کوتانه شپه‌زه بووبوو نه‌یده‌توانی به‌باشی
 خۆی له‌سه‌ر پشتی گویدریژ رابگرژی ده‌فکروه چووبوو. جارجار هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لده‌ کیشا
 که ده‌گه‌یشه ئاسمان، تا ئه‌و جیگه‌ی که وه‌رزیر دیسان لئی پرسی، که ده‌ردی چیه‌ و
 کویتی دیشی. به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌یتان چووبی ده‌کلیشه‌ی پالّه‌وانه‌وه و ئه‌و داستانه‌ی که
 وه‌ک بارودۆخی ئیستا که‌ی جی وه‌بیر دۆن کیشۆتی ده‌هیناوه. چونکه ئه‌و ده‌و حاله‌ته‌ و
 ده‌وانه‌دا داستانی بوودۆینی له‌بیر چووه‌وه وه‌بیر نه‌زیله‌ی عه‌ره‌بی مه‌راکیشی یانی ئیبنی
 سه‌راج^(٥٥) که‌وته‌وه. ده‌ زه‌مانیکدا حاکمی «ئانتیکرا» Antequerra به‌ناوی «رۆدریکۆ دۆ
 ناروائین» Rodrigo de narvaez ئه‌وی به‌دیل گرت و برییه‌ قه‌لا‌ی خۆی، ئه‌وجار که وه‌رزیر
 دووباره ئه‌حوالی پالّه‌وانی پرسیه‌وه، دۆن کیشۆت هه‌ر به‌و رسته‌ و واژانه که ئیبنی
 سه‌راج رۆدریکۆی داندبوو و ئه‌و ده‌ کتیبی «دیاندۆمندمایر» La dian de montemayor دا

٥٥- سیروانتیس ده‌پیتشدا ئه‌م ناوه‌ی به‌ئین ده‌رایز Aben Darraez هیناوه و چه‌ند دیر دواتر
 نووسیه‌تی ئین سیراج Aben cerrage که هه‌ردوکیان یه‌ک که‌سن (مه‌مه‌د قازی) و بۆ
 خوینده‌وه‌ی داستانی ئیبنی سیراج بروانه کتیبی ویاندۆمنیت جابر به‌شی نۆیه‌می ته‌رانه
 گشتیه‌کان Romancero general. (مۆریس باردۆن)

خوٲٲندبووییه وه، وه لآمی داوه و ئه وه قسانه ی وه ها ده گه ل باروځوئی ئیستای خوئی ړٲگ خست که وه رزیری واق وړماو له وانه بوو په نا بو شهیتان به ری. ئه وه هر له وپړا تی گه یشٲ که جیرانه که ی گومانی ٲٲدا نییه، شٲٲ بووه و ویستی هه رچی زووتر بیگه یه نیٲه وه گونده که یان تا له چه نگ ئه وه هم مو تووره یی و بیزارییی که ئه وه شیعر و هاته ران ٲانه رانه ی دۆن کیشوٲ بوئی ٲٲک هیٲا بوو، ړزگاری بی. به لآم دۆن کیشوٲ هیٲستا وتاره که ی کوٲایی ٲٲ نه هیٲابوو و درٲژه ی ٲٲ دا و گوٲی: «تو ئه ی جه نابی دۆن ړوډریکوٲاروائیز، ده بی بزائن و ناگدار بن که ئه م «گزاریفا» Xarifa یه که ئیستا تاریفی ئه وم بو باس کردی، هه مان دؤلسینه دؤتوٲوژوئی جوانه که من به خاتری ئه وه گوره ترین و به ناوبانگترین نازایه تی و دلاوره یی خوٲم که دهو دنیا ٲان و به رینه دا تا ئیستا وٲنه ی نه بیٲندراوه و له مه ووداش نابیندری، نیشان داوه و له مه ووداش نیشانی دده م. وهرزیر گوٲی: وای له منی خه تبار، ئاخر ئه ی سینٲوړ خوٲ من نه «دۆن ړوډریکو دؤناروائیز» م و نه «مارکی دؤمانتو» من «ٲیرنالونزو» pierre Alonzo جیرانی دیوار به دیواری ئیوهم، به ړزیشٲان نه بوودوٲوین و نه ئیبنی سیراج به لکو هه مان نه جیب زاده سینٲوړ کیژادی و ته و او. دۆن کیشوٲ گوٲی: «من خوٲم ده زانم کیٲم و ده زانم که ده توانم یه کیٲک له وان که سانه بم که ئیستا ناوم بردن به لکو ده توانم یه کیٲک له دوازه سواره ی^(٥٦) فه رانسه و له ناودارانی نوگانه^(٥٧) بم، چون دلاوره ی و نازایه تییه کی ئه وان به ته نیا یا به گه له کوٲه کی کردوویانه، هیچ ناگه نه ٲاله وانه تییه کانی من.» ئه م قسانه و زور بابه تی تری له و چه شنه ئه وانی خافلان، تا سه ره نجام لای ئیواری گه یشٲنه وه گوند، به لآم وهرزیر بو ئه وه ی خه لک، ئه وه نه جیب زاده خه سته و کوتراوه، به و حاله نه بیٲن ړاوه سٲا تا تاریکان به سه ردا هات.

کاتیٲک سه عاتی خوئی گه یشٲ، وهرزیر هاته نیو دی و له مآلی دۆن کیشوٲ که زور

٥٦- دوازه سواره ی فه رهنسی Le douze parrs de France هه مان قاره مانان و شه ړکه رانی نه ته وه یی بوون که ده زه مانی شارٲلی دووه مدا یانی سآلی ٨٥٦ زور نازایه تیان نواند. دواپی هه ر ئه وانه بوون که ده یانٲوانی گه وره کانی ولآت دادگایی بکن. شه ش له وانه ړوٲحانیی دهره جه یه ک و ئه وانی تریش ٲاله وانی نیو به دهره وه بوون. (محه مه د قازی)

٥٧- ناودارانی نوگانه Le neuf chevalier de la Renomee٤ بریتین له سی جووله که به ناوی یه هوه وه، داود، یه هودا و، سی که س نه جیب زاده به ناوی هیکتور، ئه سکه ندر، فه یسه ر سه رداراری ړومی و سی که س له مه سیچی به ئیمان به ناوی ئارتور، شارلمانی و گوودفروا دو بوئی یون، ٲاله وانی به ناوبانگی فه رهنسی ده شه ری سه لیبیدا. (لووی و یاردؤ)

شېواو و پېر بوو له ههرا و زهنازهنا وهژووركهوت. كه شيش و دهلاك كه ههردو كيشان ديجيتال دۆستى دۆن كيشۆت بوون، لهوئى خېر بووبوونهوه و كهيبانوى مالّ دهينالاند و بهسهرى خويدا دهدا و پئى دهگوتن: «ئەى بهرپيز پيدرپيريز pedro pereze (ناوى كه شيش ئەوه بوو) جهنابتان لهمهري ئەو بهلايهى كه بهسهر ئهربابم هاتووه، بيروراتان چيهه؟ ئەوه تا شهش رۆژه كه ديار نيهه و له خوئى و ئەسپهكهى و نيزه و مهتالّكهشى خه بهريك نيهه. وهى خودا من چهنده چاره پهشم! من سوئندت بۆ دهخۆم كه چۆن مردن حهقه ئەوهش بهيهقين دهزانم كه ئەم كتيبّه لهعنه تيهه پالّهوانيهه كه ئهربابم كوئى كردوونهوه و له بهيانيرا تا شهو كلا دهبوو دهخوئندنهوه، ميشكى ئەويان خراب كر دووه. ئيستا وهبيرم ديتتهوه كه زۆر جار دهيفه رموو دهمهوي بيمه پالّهوانى سه رگهردان و به شوين پروداوى پالّهواناندا ههموو سووچ و قوژبنى ئەو دنيايه بجم. خودا ئەو كتيبانه به زياد نهكا كه واين لهو پياوه كرد. خوشكهزاي دۆن كيشۆت شيس ههردو چهنه قسانهه بهبالّ و بهرگيكي زۆرتروه بۆ دهلاك دهگپراوه:» ئەى وهستا نيكولا (ناوى دهلاك ئەوه بوو) بزانه و ئاگادار به كه زۆر جار واده بوو، خالم دوو شهو و دوو رۆژ كاتى خوئى سهرفى خوئندنهوهى ئەم كتيبّه شوومانه دهكرد و له كوئتايدا كتيبى توور ههلهدها و دهستى دهدا شمشيرهكهى و دهگهّل دار و ديوار شمشير بازى دهكرد و كاتيک ماندوو دهبوو، دهگوت چوار ديوى زهلامى كه بهقه دهر چوار موناره دهبوون كوشتووه و بهو ئارهقهش كه له ههموو گيانى دهتكا دهيكوت ئەوه خوئنى ئەو برينانهه كه دهو شهردا. ههلى گرتوون. پاشان جاميكي گه وهى ئاو دهخواردوه و ههستى دهكرد كه چاك بووهتهوه و ماندوويى له لهشى چووته دهر و پيى وا بوو ئەم ئاوه شهريه تيكي زۆر گرانباييهه كه ئيسكيف Esquife^(٥٨) جادووكهري ههكيم كه دۆستى خو شه ويستيه تى بۆي هيناوه. بهلام بۆ ههموو ئەوشتانه من گونا هبارم، دهبوويه ئيوهم لهم قسه هاته ران پاته رانانه ئاگادار كرده بيايهوه تا به وهخت چارهه دهردى بكهن و تهواوى ئەو كتيبّه خراپانه بسووتينن؛ چونكه دهنپوياندا زۆر كتيب ههه كه وهك كتيبى كفر و زهندقه ههردو سووتاندن باشن. كه شيش وهقسه هات و گوتى: منيش ههردو لهسهه ئەم برىويه، سبهينى رۆژ ئاوا نابى كه ئەو جيژنى كتيب سووتاندنه بهريوه دهچى و تهواوى ئەو كتيبانه ده ئاور داوئيرين. تا ئيتر كه سانپك ئەو كتيبانه نهخوئندنهوه و سهوداى ئەم چۆره كارانه كه دۆستى چاره رهشى ئيمه كر دوويه تى له كهلهيان نهدا.»

٥٨- خوشكهزاي دۆن كيشۆت ناوى جادووكه رهكهى بههله وهرگرتووه. دروستهكهى ئيلكيف يا ئەلقينى ههكيمه. (مؤريس باردۆن)

ته‌واوی ئەو قسانه‌یان دۆن کیشۆت و وهرزیر له دهره‌وه‌ی دهرگاوه زۆر به‌باشی گۆی لی ده‌بوو و وهرزیر به‌ته‌واوی له نه‌خۆشیی ه‌اوساکه‌ی خۆی خه‌به‌ردار بووه‌وه. ئەوه بوو که به‌هه‌موو ه‌یزی خۆیه‌وه قیژاندى: «تکایه دهرگا بۆ سینیۆر بوودۆوین و سینیۆر مارکی دۆمانتۆ که زور برینه‌که‌ی کاریه‌ه و هه‌روه‌ها بوو سینیۆری عه‌ره‌ب ئیبنی سیراج که پاله‌وان رۆدریکو دوناروا ئیزی دلیر حاکمی ئانته‌کرا به‌دیلى گرتوویه‌تی، بکه‌نه‌وه!» هه‌موو به‌بیسنتی ئەو دهنکه دهرپه‌رینه دهره‌وه و هه‌رکه ه‌یندیکیان دۆستی خۆیان و ه‌یندیک خال و ئه‌ربابی خۆیان چاوپۆت کهوت که له به‌ر بپه‌یزی ه‌یشتا له که‌ره‌که دانه‌به‌زیبوو، ناسیه‌وه، به‌تاسه‌ی ده‌ ئامیز گرتیه‌وه به‌پیشوازه‌وه چوون. دۆن کیشۆت دهنگی دان و گوتی: «هه‌موو له جیی خۆتان راوه‌ستن! من به‌هۆی خه‌تای ئەسپه‌که‌مه‌وه سه‌خت بریندار بووم. من به‌رنه‌ سه‌ر جیگاوبانه‌که‌م و ئەگه‌ر ده‌کرێ «ئۆرگانده» Urgande‌ی حه‌کیم خه‌به‌ر که‌ن، با بۆ برینانم دهرمان کا و مه‌ره‌مه‌یان له‌سه‌ر دابنۆ. که‌بیانوو دهنگی به‌رز کرده‌وه گوتی که: «هان! هان! من چم به‌ئیه‌وه گوت؟ مه‌گه‌ر دل‌م شایه‌دی نه‌ده‌دا که ئه‌ربه‌به‌که‌م چ دهردیکیه‌تی؟ وه‌ره ئه‌رباب، وه‌ره‌سه‌ر، به‌خیر هاتی و ئیمه‌ نیازتیکمان به‌خه‌به‌ر کردنی ئۆرگاندا و بۆرگاندا و که‌سی وا نییه و بۆ خۆمان باش ده‌زانین برینه‌کانت دهرمان که‌ین و مه‌ره‌مه‌یان له‌سه‌ر دابنیه‌ین. من جارێک و سه‌د جارێ تریش ده‌لیمه‌وه: له‌عنه‌ت له‌و کتیه‌به‌پاله‌وانیه‌یه‌ که به‌پزنتیان که‌یاندووته ئەو حال و رۆژه!» به‌لێ دۆن کیشۆت‌یان ده‌ستبه‌جی برده سه‌رجیوبانه‌که‌ی، سه‌رتاپای له‌شیان به‌وردی پشکنی به‌لام ه‌یچ بریندیکان نه‌دیه‌ته‌وه. ئەوجار دۆن کیشۆت پتی گوتن: «من بئجگه له‌وه‌ی به‌که‌وتن له ئەسپه‌که‌م به‌ده‌نم کوتره‌وه، ه‌یچ عه‌له‌میکی ترم لێ نییه. چون له‌ کاتیکدا ده‌گه‌ل ده‌که‌س له ترسناکترین و له‌نده‌هۆرتترین دپۆی ئەم جیهانه‌ که وینه‌یان له ه‌یچ شویندیک نه‌ بیندراوه دهرگیر بووبووم، ئەسپه‌که‌م رۆسینانت ده‌ژیر مندا وه‌عه‌رزى که‌وت. که‌شیش له جیی خۆی دهرپه‌ری و گوتی: «واى! واى! دیسان که دپوه‌کان ده‌ستیان کرده‌وه به‌به‌زم و سه‌ما! سویندم به‌چه‌لیپا که سه‌به‌ی پیش رۆژاوا بوون هه‌موو کتیه‌به‌کان ده‌سووتینم، پاشان ئەوانه‌ی له‌وئى بوون هه‌زاران پرسیاران ئاراسته‌ی دۆن کیشۆت کرد و به‌لام ئەو ته‌نیا پرسیارتیکیشی جواب نه‌داوه، چون ئەوه‌ند شه‌که‌ت و برسی بوو که گوتی جارێ پیش هه‌موو شتیک ده‌بی، شتیک بخۆم و به‌سه‌یمه‌وه، فه‌رمانی ئەویان به‌جی ه‌ینا. که‌شیش به‌وردی له وهرزیری پرسى که دۆن کیشۆتی له چ حال و بارو دۆخیکدا تووش بووه، وهرزیر بۆ که‌م و زیاد هه‌موو شتیکى بۆ گه‌یراوه و ته‌نانه‌ت ئەو درۆ و ده‌له‌سانه‌ی که له کاتی

دۆزىنەۋەي پالەۋان لەۋى بېستېۋى ھەمۋى بۆكەشش گىراۋە. ئەم داستانە ھەۋەسى دىجىتالى
 كەششى تىزتر كرد تا ئەۋى دەۋىست سبەي ئەنجامى بىدا، ھەتمەن ئەنجامى بىدا. يانى
 بچىتە لاي دۆستى خۆي، ۋەستا نىكۆلاي دەلاک و ھەردووك پىكەۋە بۆ مالى دۆن كيشۆت...

کەشیش و دەلاک کتیبخانه‌ی نه‌جیب زاده‌ی فه‌رزانه ده‌پشکنن

... که هیشتا ده خه‌ودا بوو، بچن. کەشیش هاچه‌ری وه‌تاغی کتیبه‌کانی، یانی هۆکاری ئه‌و به‌لایه‌ی که به‌سه‌ر پال‌ه‌وان هاتبوو، له خوشکه‌زا داوا کرد، ئه‌ویش به‌ئیشتیا کلپه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی کەشیش. هه‌موو پیکه‌وه، که‌یپانووش به‌دوایانه‌وه‌ چون ده‌ کتیبخانه‌وه، که زۆرت‌تر له سه‌د کتیبی گه‌وره‌ی به‌رگ تۆ گیراو و هیندیکیش کتیبی چکۆله‌تریان تیدا دیته‌وه. که‌یپانوو هه‌ر که‌ چاوی به‌کتیبه‌کان که‌وت، به‌هه‌ر‌مه‌ له وه‌تاغ رۆیشته‌ ده‌روه‌ه و زۆر زوو به‌کاسه‌یه‌ک ئاوی متفه‌رک و گولوپاشیک گه‌راوه‌ به‌که‌شیشی گوت: «جه‌نابی کەشیش تکایه‌ له‌و ئاوه‌ پیرۆزه‌ هیندیک‌ی بپژینه‌ تا ئه‌گه‌ر جادووگه‌ریک له‌وانه‌ی خۆیان ده‌ لاپه‌ره‌کانی ئه‌و کتیبانه‌دا مه‌لاس داوه، لێزه‌ بۆ و بیه‌وئۆ پێش به‌کارمان بگرۆ و جادوو‌مان بکا له‌ ناو بچۆ و سیحه‌ره‌که‌ی به‌تال بپته‌وه.» که‌شیش له‌ ساده‌یی که‌یپانوو قاقا پۆ که‌نی و به‌ده‌لاکی گوت، یه‌کیه‌کی کتیبه‌کانی پی بناسینۆ تا روون بپته‌وه‌ که‌ ناوه‌رۆکیان چپیه، چون له‌وانه‌یه‌ ده‌نیو ئه‌واندا تووشی کتیبگه‌لیک بن که‌ بۆ سووتاندن نه‌بن. خوشکه‌زا هاواری کرد که‌: «خیر، خیر، نابۆ هیچ کامیان مه‌عاف بکه‌ن. چون هه‌موویان زیان ده‌گه‌یه‌نن. باشته‌ر ئه‌وه‌یه‌ هه‌موویان له‌ په‌نجه‌روه‌ه فریۆ بده‌نه‌ نیو‌ه‌وشه‌ و له‌سه‌ر یه‌کیان که‌له‌که‌ بکه‌ن و یه‌کجی ئاگریان تۆ به‌ر بدن. یا ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موویان به‌رنه‌ سه‌ساری ته‌ویله‌ و له‌ وئۆ ئاوریان تۆ به‌ربده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که‌ دووکه‌له‌که‌یان که‌سه‌ ناره‌حه‌ت نه‌کا.» که‌یپانووش هه‌ر وای پۆ باش بوو چون هه‌ر دووکیان له‌ دل‌ه‌وه‌ ده‌یانویست ئه‌و کتیبه‌بۆ زبانه‌ هه‌رچی زووتره‌ له‌ ناو ببری‌ن. به‌لام کەشیش نه‌یده‌ویست تا لانی که‌م ناوی کتیبه‌کان نه‌زانۆ مل بۆ ئه‌و کاره‌ راکتیشۆ و یه‌که‌م کتیبی که‌ وه‌ستا نیکۆلا دایه‌ ده‌ستی چوار به‌رگ داستانی ئامادیس‌ی گۆل^(۵۹) بوو. که‌شیش گوتی ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ ره‌مزیک‌ی تیدا بۆ چون ئه‌و جوۆره‌ی که‌ من بیستوومه‌ ئه‌وه‌ یه‌که‌م کتیبی پال‌ه‌وانیه‌ که‌ له‌ ئه‌سپانیا له‌ چاپ دراوه‌ و کتیبه‌کانی تر هه‌موو له‌م کتیبه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یان گرتووه. که‌وابوو به‌رای من ئه‌م کتیبه‌ده‌بۆ وه‌ک بنه‌مای

۵۹ - Amadis de Gaule رۆمانیکه‌ که‌ ئه‌سه‌له‌که‌ی به‌زبانی پورته‌قالیه‌یه‌ و ره‌نگه‌ نووسه‌ره‌که‌ی که‌سه‌یک بۆ به‌ناوی ژان دۆ لوبی‌یرا Juan de Lobeira. یه‌که‌م چاپی ته‌واوی ساڵی ۱۵۲۵ به‌زبانی ئه‌سپانی بلاو کراوه‌ته‌وه. (مۆریس باردۆن)

ئائىنى نەفرەت لىكراوى پالەوانى بى ھىچ بەزەبى و رەھمىك بەسوتاندن سزا بىدەين، دېجىتال
 ۋەستا نىكۆلا گوتى: خىر جەنابى كەشىش. چون من ئەۋەشم بىستووھ كە ئەۋە باشتىن
 ئاسەۋارى پالەۋاننىيە كە تا ئىستا نووسراۋە و چون لە نەۋى خۆيدا وپنەھى دەست ناكەۋى
 بۆى ھەيە كە ببەخشىرى.

كەشىش گوتى: «ئەۋەش قسەيەكى دروستە كەۋابوۋ با جارى بىبەخشىن. ئەى ھۆ ئەۋ
 كىتەبى لە تەنىشت ئەۋەۋەيە چىيە؟»

. دەلاك گوتى ئەۋە داستانى دلاۋەرىيەكانى «ئىسپلاندىان» رۆلەھى حەلال زادەھى
 ئامادىسى گۆلە. كەشىش گوتى سوبحانەللا! نابى فەزىلەت و خەسلەتانى باشى باۋك
 بەھىسابى كور دابندرى. ۋەرە كەبىبانوۋ پەنجەرەھى بىكەۋە و ئەۋ كىتەبەباۋىژە ھەۋشە.
 زبەنەھى ئاگرىك كە ئەۋ رۆ دەمانەۋى ھەلى بايسىنن بەۋ كىتەبەدەست پى دەكا. «كەبىبانوۋ
 دەستبەجى ئەمرى كەشىشى بەجى ھىنا و كىتەب بەبالەفركە كەۋتە نىۋ ھەۋشە و
 چاۋەرۋانى ئاگرىك بوۋ كە ھەرەشەھى لە مانى دەكرد. كەشىش گوتى كىتەبىكى تر ھەلگرە.
 دەلاك گوتى: كىتەبى دۋاى ئامادىسى يۆنانىيە و بەبرۋاى من كىتەبەكانى ترىش كە دەۋ
 رەدیفەدا چىندراۋن، ھەموۋى لە قوماشى ئامادىسن. كەشىش گوتى دەيجا لەچى
 پراۋەستاۋى، تىكرىيان فرىئ بدە ھەۋشە، چون نە تەنبا داستانى «مەلەكەكىنتى
 كىنترا» kintiquinestra و دارىنەھى Darinel شۋان و ئاۋازە دېھاتىيەكانى و قسە زەلامەكانى
 نووسەرەكانىيان، دەبى دەئاور باۋىژرىن بەلكو ئەگەر باۋكىشم بەشكىلى پالەۋانى
 سەرگەردان لە من ۋە دياركەۋى ئەۋىشم رەگەل ئەۋ قۆرىاتە دەخست و بەگرەپچەھى ئاگر
 دەسپاردن. دەلاك گوتى مەنىش لەسەر ئەم برۋاىم. خوشكەزا گوتى مەنىش ھەر دەگەلتانم.
 كەبىبانوۋ گوتى: «دە جا ھەموۋىانم بەدەنى با بىناھۋىمە نىۋەرەستى ھەۋشە». كىتەبەكان زۆر
 بوۋن، ھەموۋىان دەستە دەستە كەردن و داياننە دەست كەبىبانوۋ، ئەۋىش بۆ ئەۋە زەھمەتى
 چۈۋنە خۋار و ھاتنەۋە سەر بەپلەكاناندا نەدا بەخۆى، ھەموۋى بەپەنجەرەدا ھەلداشتنە
 خۋارەۋە.

كەشىش پرسى: «ئەۋ كىتەبە ئەستۋورە چىيە؟» دەلاك گوتى: «ئەۋە بەسەرھاتى «دۆن
 ئۆلىۋانت لۆرايە»^(۶۰). كەشىش گوتى: نووسەرى ئەم كىتەبەھەر ئەۋەيە كە كىتەبى باغى

۶۰- Don Olivante de Laura و Jardin de Fleurs ھەردوۋك ئاسەۋارەھى ئانتونىۋ دۆتۆركماندان
 Antonio de Torquemada كە يەكەمىيان سالى ۱۵۴۶ لە بارستىلۆن و دوۋمى سالى ۱۵۷۰ لە
 سالامانك لە چاپ دراۋە. (مۆرىس باردۆن)

گولانی نووسیوه و من به‌راستی نازانم کام یه‌ک له‌م دوو کتیبه‌واقیعی‌ترین یا به‌واتایه‌کی دروستتر کامیان درۆ ده‌له‌سه‌ی زۆرتری تیدایه، به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌توانم بیلیم ئه‌وه‌یه که ئه‌م یه‌که‌یان وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی درۆ و چاخان ده‌بی فری بد‌ریته ناو حه‌وشه. ده‌لاک گوتی کتیبه‌کانی تر سه‌ره‌هورده‌ی «فلورسیماردیترکانی»^(۶۱) یه. که‌شیش گوتی: «به‌ه به‌ه! به‌ریز فلورسیماش ته‌شرفی‌یان لی‌ره‌یه! زۆر باشه، جا ئه‌ویش به‌سزای تاریخچه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی له‌ دایک بوون که هه‌یه‌تی و به‌سزای روودای روئیایی خو‌ی با به‌دوای ئه‌وانی تردا ته‌شرفی مباره‌کیان برواته حه‌وشه، چون وشکی و بی سه‌لیقه‌یی تایبه‌ت که ده‌شیوه^(*) و سه‌بکی نووسینی ئه‌و کتیبه‌دا ده‌کارکراوه، چاره‌نووسیکی بی‌جگه له‌ سووتان بو دیاری نا‌کا. یاللا که‌ی‌بانوو هر دووکیان توور هه‌له‌هه‌له‌ با برۆن! که‌ی‌بانوو گوتی: ئه‌ی به‌چاوان عالیجه‌نا‌ب!^(*) و به‌خۆش‌حالییه‌وه ئه‌مری که پتی درابوو، به‌ئه‌نجامی گه‌یاند. ده‌لاک گوتی ئه‌م یه‌که‌ داستانی شی‌والیه^(*) پلاتیره^(۶۲). که‌شیش گوتی ئه‌وه له‌و ئاسه‌واره کۆنانه‌یه، به‌لام من هه‌یه‌ک نا بینم که له‌ گونا‌هی خو‌ش بم، که‌وابوو ئه‌ویش بی پرس ورا به‌دوای ئه‌وانی تردا با برواته حه‌وشه.

کتیبی‌کی تریان کرده‌وه و دیتیان که عینوانه^(*) که ئه‌وه‌یه: پال‌ه‌وانی چه‌لیپا^(۶۳). که‌شیش گوتی: به‌و ناوه‌ پیرۆزه‌ی که ئه‌م کتیبه‌هه‌یه‌تی، حه‌ق ئه‌وه‌یه له‌ که‌ریه‌تییه‌که‌ی بگوزه‌ری‌ین، به‌لام نابی له‌و په‌نده به‌ناوبانگه‌ش غافل بین که ده‌لی «له‌پشت چه‌لیپا شه‌یتان خو‌ی مات داوه». که‌وابوو ئه‌ویش بو ناگر باشه، ده‌لاک کتیبی‌کی تری به‌ده‌سته‌وه گرت و گوتی: ئه‌مه‌یان ئاوینه‌ی ئه‌سپ سوارانه^(۶۴).

که‌شیش گوتی: به‌ه! به‌ه! من له‌ خزمه‌ت‌یان ئیراده‌تم هه‌یه. له‌م کتیبه‌دا باسی «رینۆدۆمۆنتۆبان» Renaud de Montauban و یاران و هاوده‌ستانی کراوه که هه‌موویان له «کاکووس» دزترن. و له‌ دوازه‌ سواری فه‌رنسی و له‌ نووسه‌ری واقیعی میژووی ئه‌وان

۶۱ – Florismars de Hircanie نووسراوی میلشیۆر ئورتیگا Melchior Ortega که سالی ۱۵۰۶ له شاری ولادۆوید چاپ کراوه.

۶۲ – Le Chevalire Platir نووسه‌ره‌که‌ی نه‌ناسراوه ئه‌م کتیبه‌ش سالی ۱۵۳۳ له چاپ دراوه.

۶۳ – Le Chevalier de La Croix به‌شی یه‌که‌می ئه‌م کتیبه‌ جاریک سالی ۱۵۲۱ له والانس و پاشان سالی ۱۵۰۸ له سیویل و به‌شی دووه‌می سالی ۱۵۶۳ له توئیدۆ بلۆ کرایه‌وه. (مۆریس باردۆن)

۶۴ – Miroir de Chevalerie مه‌به‌ست هه‌مان داستانی «هماسه‌ی رۆلان Chanson de Roland که له‌ سی به‌شدا سالی ۱۵۸۶ له میدینا دیکامپۆ له چاپ درا. (مۆریس باردۆن)

یاد کراوه که ناوی «تورین»^(۶۵)ه. من پیچ وایه ئەوانه بۆ هەتا هەتا دەبی بۆ مەنفا^(*) دیوون دییبتانی بخرینهوه. چونکه هەموویان دە خەیاڵپلاوهکانی نووسەری بەناویانگی حەماسە «ماتیئویۆیاردو»^(۶۶) دا دەستیان هەبووه و شاعیری مەسیحی «لۆدویک ئاریۆست» هەر وهها قوماشی خۆی بەتانیۆی ئاسەواری خەیاڵبزوینی هەمان نووسەر هۆندوووتەوه. لەمەر کتیبی ئاریۆست خۆی ئەگەر دەنیو ئەم کتیبانەدا هەبی و بەزبانی ئەسلیی خۆی شاعیر نەبی بایەخیکی بۆ دانانیم، بەلام ئەگەر بەزبانی ئەسلی بی، بەرێزهوه لەسەر سەرمی دادەنیم. دەلاک گوتی: من کتیبی ئاریۆستم بەزبانی ئیتالی هەیه، بەلام هیچی لێ تێ ناگەم. کەشیش گوتی. چاکتر که هیچی لێ حالی نابی و ئەی کاش کابرای بەنیو کاپیتانیش^(۶۷) هیچی لێ تێ نەگەیشتبایه و هەریه گێر ابایهوه سەر ئیسپانیۆلی، یانی زاراوهی کاستیلی، تا بایهخ و نرخ و قیمەتی ئاوا نەهاتبایه خوارهوه. کاری ئەوانەهی که ئاسەواری هۆنراوه له زبانی سەرەکی وەر دەگێرێن سەر زبانیکی تر هەمووی هەر وایه. ئەوانه هەر چەندی سەرنج بدەن و بەهره و لیزانی خۆیان دەکار بێنن هەرگیز ناتوانن ئەو ئاسەوارانە بگەیهننە ئاستی خۆیان. بەپرۆای من باشتر وایه ئەم کتیبەو باقی ئەو کتیبانەهی لەسەر کاروباری فەرانسە نووسراون لێره بەرنه دەری و دە قوولکەیه کدا بیانشارنەوه تا بەوخت و بەحەوسەلەیهکی زۆرترهوه بزانی دەبی چیان لێ بکەین. بەو حالەشەوه دەبی لهو دەستەیه دوو کتیبان جوئ بکەینهوه. یهکیان «بیرنارد دۆ کارپیۆ»^(۶۸) و ئەوهی دی «روون سۆ وو»^(۶۹) که ئەگەر ئەوانه دەنیو ئەو کتیبانەدا بن له جێوه دەیان دەمه دەست کە ییانوو که ده ئاوریان باوێژێ.»

-
- ۶۵- تورپن Turpin قەشەهی رۆنس که ده سالی ۸۰۰ی زاینیدا ده ژیا. ناوی ئەم قەشەیه ده حەماسەهی رۆلاندا هاتوو. تەنانت دەلێن که کتیبیک بەزبانی لاتین لەمەر ژبانی شارلمان و رووداوه پالەوانییەکانی رۆلان نووسراوه.
- ۶۶- Mayteo Boyardo نووسەری داستانی حەماسی رۆلانی عاشق و ئاریۆست وهک هەموو دەزانن نووسەری داستانی «رۆلانی تووره» یه. (مۆریس باردۆن)
- ۶۷- مەبەست له کابرای بەنیو کاپیتان Don Géromino Xemenez de Urrea یه که رۆلانی توورهی بەرهمی ئاریۆستی بەناتەواوی کردووته ئەسپانیۆلی. (مۆریس باردۆن)
- ۶۸- بیرنارد دۆکارپیۆ Bernaed de Carpio بەرهمی ئۆگۆستین ئالۆنزۆیه Augustin Alonzo که سالی ۱۵۸۵ له شاری تۆلیدۆ بلۆ کرایهوه.
- ۶۹- Ronceveaux نووسینی Carrido de Villena سالی ۱۵۸۳ له تۆلیدۆ بلۆ کرایهوه.

ده‌لاك ده‌گه‌ل ته‌واوي ئه‌و قسانه موافيق بوو و حوكمي دهر كراوي به‌دادگه‌رانه دانا، چون كه‌شيشي خوي ئه‌وه‌نده به‌ئيمان و ئوگري ئايني مه‌سيح و لايه‌نگري حه‌ق و راستي ده‌زاني كه‌ يه‌قيني هه‌بوو ئه‌گه‌ر هه‌موو سه‌روه‌ت و ساماني دنياي ده‌ني له‌ راستي لانا و دروي به‌سه‌ر زاريدا نايه. ده‌لاك كتيبيكي تري كرده‌وه كه‌ ناوي «پالميرن دوليو»^(٧٠) بوو. له‌ ته‌نيشت ئه‌و كتيبيكي تر به‌ناوي پالميرن ئينگلستان^(٧١) داندرابوو. كه‌شيش هه‌ر چاوي پي كه‌وتن، هاواري لي هه‌لستا: كتيبي «ئاليو» ده‌بي و نجر و نجر كه‌ن و وه‌هاي بسووتين كه‌ خوله‌ميشه‌كه‌شي نه‌ميني. به‌لام كتيبي پالميرن ئينگلستان ده‌بي وه‌ك عه‌نتيكه‌ رابگرن و بو پاراستني سندوقچه‌يه‌ك دروست بكه‌ن كه‌ له‌ سندووقه‌كه‌ي ئه‌سكه‌ندركه‌ بو تالاني كاخي دارا دروستي كرد و پاشان بو هه‌لگرتني ئاسه‌ه‌واري هوميري شاعيري ته‌رخان كرد، به‌قيمه‌تر بي. به‌هه‌رحال ئه‌ي ماموستا ئه‌م كتيبه‌له‌ دوو روانگه‌وه ده‌بي سه‌ير بكرئ. يه‌كه‌م ئه‌وه‌ي كه‌ ده‌ ئه‌سلدا كتيبيكي به‌نرخه. بي‌جگه‌ له‌ وه‌ش ده‌لين يه‌كيك له‌ پاشاياني زانا و فه‌رزانه‌ي پورته‌قال نووسيوه‌تي. هه‌موو رووداوه‌كاني قه‌لاي «ميراگواردا» Miraguard دوو كتيبه‌دا زور سه‌رنجراكتش و به‌رزن. وتوويزه‌كاني مه‌نتيقي و په‌سندی زه‌وقي^(*) سه‌ليمن و هه‌مووي ده‌گه‌ل ئه‌خلاق و كه‌سه‌ياه‌تبي ويژه‌ره‌كه‌ي يه‌ك ده‌گه‌رنه‌وه و بي‌جگه‌ له‌ وانه‌ش نيشانه‌ي عه‌قل و زانين و هوش و ليزاني به‌هه‌موويه‌وه دياره. كه‌وا بوو ئه‌ي جه‌نابي وه‌ستانيكولا ئه‌گه‌ر تو بوچوونيكي پته‌وترت نيبه‌ با ئه‌و كتيبه‌و ئامادي سي گول له‌ سووتاني مه‌عاف بكرين. به‌لام باقبي كتيبه‌كان هه‌رچي زووتر بكه‌نه‌ خواردني ناگر. ده‌لاك گوتي نا، جه‌نابي كه‌شيش وا مه‌فه‌رموو، چون ئه‌وه‌ي به‌ده‌ست منه‌وه‌يه كتيبي «ئون بليانيسي»^(٧٢) ناوبه‌ده‌روه‌يه .... كه‌شيش گوتي له‌مه‌ر ئه‌و كتيبه‌وه ده‌بي عه‌رزت بكه‌م كه‌ به‌شي دووهم و سيبه‌م و چواره‌مي مفته‌لاي^(*) سه‌فرايه‌كي^(*) زور تونده و بو خاوين كردنه‌وه‌ي ميزاجي^(*) ئه‌و كه‌ميك پيوه‌ندي^(*) چيني لازمه. بي‌جگه‌ له‌ وه‌ش ده‌بي ته‌واوي داستاني «قه‌لايناوبانگ» و چه‌ند داستاني بي تام و بي ماناي تريشي لي دهرباويزي. بو

٧٠- Palmerin d, Olive دوو به‌شه، كه‌ به‌شي يه‌كه‌مي سالي ١٥٢٦ له‌ وينيز و پاشان سالي ١٥٨٠ له‌ توليدو چاپ كرا و به‌شي دووهميشي له‌ ميديناديلكارپيو سالي ١٥٨٠ چاپ كرا.
 ٧١- Palmerin dAngleterre له‌ شه‌ش به‌ش پيك هاتوو كه‌ قه‌ديمترين چاپي تا ئه‌و جيگه‌يه‌ي زانراوه سالي ١٥٤٨ له‌ شاري توليدو چاپ كراوه.
 ٧٢- Don Belianis نووسيني ژريمينو فرنانديز Géremino Fernández كه‌ سالي ١٥٤٧ له‌ شاري بوژگوس Borgos له‌ چاپ دراوه. (مؤريس باردون)

ئەم كارە دەبى شەش مانگ^(۷۳) مۆلەت بەو كىتەبەبدرى تا ئەگەر لەو ماوەيەدا چاك كىرل دىجىتال بېخىشرى دەنا دەبى بەسزاي خۆى بگا. جارى هەقال. ئۇ ئەوى لە مالى خۆت پابگرە و مەيئەلە كەس وەيخوئىنى. دەلاك گوتى ئىتاعەى ئەمرت دەكەم.»

ئەوجار كەشيش بى ئەوى خۆى بەهەلەدانەوى لاپەرەى كىتەبە ئەستورەكانەو مەندوو بگا، بەكەيبانوى ئەمر كرد كە كىتەبە گەرەكان فرى داتە حەوشە. بەردەنگى^(*) كەشيش نە كەر بوو نە كەر، وەخۆى زۆر تاسەى سووتاندنى ئەو كىتەبانەى دەكرد زۆرتر لەوى كە قەوارەيەك قوماش بەپارچەبا^(*) سفارش بدا، هەرچەند ئەو كارە زۆر گران بوو. جا بەهەر باوەشىك حەوت هەشت بەرگى لەو كىتەبقورسانە هەلدەگرت و لە پەنجەرەو هەلى دەداشتە ناو حەوشە. بەلام چون ويستبووى ئەو هەمووانە بەيەكجار هەلبگرى، يەككە لەوان كەوتبوو بەرپى دەلاك و ئەويش بۆ ئەوى بزائى عىنوانى كىتەبەكە چىيە هەلى گرتەو دەبى كە لەسەر بەرگەكەى نووسراو: «داستانى پالەوانى ناودار تىرانى سپى»^(۷۴) كەشيش هاوارى لى بەرز بوو: تەبارەكەللا! هەوال ئەو كىتەبەى بەدەست تۆوئە داستانى تىرانى سپىيە؟ زوو بىدە بەمن. چون متمانەت پى دەدەم كە دەو كىتەبەدا دەريايەك بەزم و كەيف و خۆشى هەيە و من دەزانم چەندە سەرگەرمى تىدايە. هەر لەو كىتەبەدايە كە پالەوانى دلەور «دۆن كىرى ئىلزۆن دۆمۆن تالبان» Don kyrie Eleison de Montalban و براكەى «تۆماس دۆمۆن تالبان» و پالەوانىكى تر بەناوى «فۆن سىكا» Fonséca دەگەنە يەكتر و باسى نەبەردى پالەوانى دلەور تىران دەگەل سەگىكى سەير و عەجايب هاتووئە گۆرپى و ئەوجار دەچتە سەر باسى زىرەكى و رندى^(*) كچك بەناوى «عەيشى ژيان» و دلدارى و مەكربازى بىوئەژنىكى فىلباز و حىلەت باز بەناوى ئارمىدە و ديسان باسى شارژنىك دەكا كە عاشقى مەيتەرەكەى خۆى بەناوى «هپپۆلىت» Hippolyte بوو و دەستى دەگەل تىكەل كروو. هەقال، من بەراستى پىت دەلتم كە ئەم كىتەبە لە پروانگەى سەبك و شىوازو لە دنيادا وئەنى نىيە. دەو كىتەبەدا پالەوانان وەك بنىادەم دەخۆن و دەخون و دە

۷۳- دە دەقى ئەسلىدا نووسراو مۆلەتتىك بەرانبەر بەزەمانى پىويست بۆ حازرىوونى دانىشتووانى كۆلۆننىيەكان لە دادگادا كە دەبى لەولای دەرياكەنەو بىن و ئەوئەش لىنكەم شەش مانگ دەخايەنى. (لووى وياردۆ)

۷۴- Histoire de Fomeux chevalier Tiranl Le Blanc رۆمانى بەناوبانگى پالەوانىكە كە ئەسەكەى بەزاراوى كاتالونىيە ئەسپانىيانى تەرجمە كراو «۱۶۹۰» و سالى ۱۵۱۱ وەرگىردراوئە سەر زاراوى كاستىلىيە ئەسپانىيەى. (مۆرىس باردۆن)

جیگاوایانی خۆیاندا دەمرن و پێش مردن وەسیەت دەکەن و بێجگە لەوانەش دەو کتیبەکان
هەزار نوکتەى تر هەیه که کتیبەکانى لەم چەشنە نیانە. بەو حالە‌شەوه من بەمتانەوه
دەلیم که حەق ئەوه بوو دانەرى ئەم کتیبە‌بە‌گوناهى هەلبە‌ستنى ئەو هەموو تێ‌هاتە (بى)
ئەوهى مە‌جبوور بووبى) بۆ ماوهى تەواوى تەمەنى دەکە‌شتى دەولە‌تیدا بە‌سه‌ول لێدان
مە‌حکووم بکړى^(٧٥). تۆ ئەم کتیبە‌بەرەوه مالم و بىخوینەوه بۆ ئەوهى بزانی قسە‌کانم
دروستە یا نا. دە‌لاک گوتى: ئیتاعت. بە‌لام چ لەو کتیبە‌چکۆلانە بکەم که لێره ماون؟
کە‌شیش گوتى: ئەوانە نابى کتیبى پالەوانى بن. بە‌لکو دیوانە شیعرن.»

پاشان یە‌کێک لەوانى کردەوه و دیتى که عینوانە‌کە‌ى شه‌پوور^(٧٦) لە ئاسە‌وارى
«ژۆرژدۆمونت مایۆره». و بەو بۆ‌چوونە که باقى کتیبە‌کانیش هەر لەو قوماشەن، رووى دە
دە‌لاک کرد و گوتى: «ئەم کتیبانە نابى وەک ئەوانى تر دە ئاور باوێژى، چون هیچ کات وەک
کتیبە‌پالە‌وانییه‌کان زەرەریان بۆ کە‌س نە‌بووه و ناشیانى. خوشکە‌زا هاوارى لى بە‌رز
بووهوه و گوتى: ئەى جە‌نابى کە‌شیش تۆ بىخودا ئەوانە‌ش دە‌گە‌ل باقى کتیبە‌کان
بسووتینە، چون ئە‌گەر خالم لە نە‌خۆشى پالەوانە‌تى چاک ببیتە‌وه، بە‌خویندە‌وهى ئەو
کتیبانە ئە‌وجار خۆى بە‌شوان دادە‌نى و بە‌گۆرانى گوتن و بلوێر لێدان، روو دە‌مێرگ و
چیمەن و جە‌نگە‌ل و لێره‌واران دە‌کا. یا دە‌بیتە شاعیر، ئە‌وه‌ش لە پالەوانە‌یه‌تییه‌کە‌ى
خراپتر، چون وەک دە‌لێن شاعیرى دە‌ردىکى بى دە‌رمانە و خە‌لکى تریش دە‌یگرنە‌وه.
کە‌شیش گوتى، حەق بەو کچه لاوه‌به و چون دۆستى ئیمە زوو هە‌لدە‌خلىسکى وا باشە ئە‌م
هۆیه‌ى دووبارە خلیسکانە‌وهى بۆ نە‌هیلینە‌وه. کە‌وابوو ئیستا که دە‌مانە‌وى لە کتیبى
شه‌پوور، نووسینى «مۆنت مایۆر» دە‌ست پى بکە‌ین، من لە‌سەر ئە‌م بڕوايه‌م که
نە‌یسووتین، بە‌لکو ئە‌و بە‌شە‌ى که لە «حە‌کیم مېاره‌ک» *Londe enehntée* باس دە‌کا و
هەر‌وه‌ها شیعەرە درێژە‌کانى بقرتین. باقىیه‌کە‌ى که دە‌گە‌ل بە‌خشانە‌کانى لە هە‌موو
کتیبە‌کانى نە‌وعى خۆى باشتەرە با بمینى. دە‌لاک گوتى: کتیبى دوايش دیسان عینوانى

٧٥- دوکتۆر باردۆن دە‌لێ دە‌قى ئە‌سلى ئە‌م رستە‌یه بە‌زبانى ئە‌سپانىۆلى زۆر روون نییه و هەر
وهرگێر و نووسەر و پە‌خنە‌گريک بە‌سه‌لیقه‌ى خۆى نووسیویه، بە‌لام من بى کە‌موزیاد لە رووى
دە‌قى فەرەنسى لویى و یاردۆ وهرم گێزرايه‌وه سەر فارسى. (محە‌مەد قازى)

٧٦- *La Diane de Montemayor* داستانیکە لە ژيانى شوانە‌وی‌لە‌یه‌ک لە سالى ١٥٥٨ - ١٥٥٩ له
دالاس بلو کراوته‌وه. ئە‌دهبیاتى شوانى سە‌دە‌کانى دواى که شاکارە‌کە‌ى بە‌زبانى فەرەنسه
کتیبى ئاستره *l' Astrée* له کتیبى ناوبراو مایه و ئیلهامى وهرگرتووه. (مۆریس باردۆن)

شەپپوورى ھەيە و ناوى شەپپوورى دووھى «سالمانتېن»^(۷۷) ى بەسەرھويە . كەشيش گوتى: دىجىتالى شەپپوورى سالمانتېن باشترە رەگەل سزادراوھكانى ناو ھەوشە بكوئى . بەلام شەپپوورى «ژىل پۆلۇ» دەبى ۋەك شوئىنەوارى خودى «ئاپۆلۇن» ئاگادارى ى لى بكوئى بەھرحال جەنابى مامۆستا ، بەكتىبىكى تر رابگەين ، كاتمان كەمە . دەلاك كە كتىبىكى ترى كر دبووھە گوتى: ئەمەيان كتىبى «دە فەسلى خەزىنەى ئەوئىنە»^(۷۸) كە «ئانتونىۆ دولفۇرازۆ» شاعىرى خەلكى ساردىنى ھۆندوويەتەوھ . كەشيش بەدەنگى بەرز گوتى: سوئند بەو پلە و پاىە ئاينىيە كە من پىيانگەىشتوم ، لەزەمانىكەوھ كە ئاپۆلۇن يانى خوداى ھونەر و شىعر و مۇسقىقا خودايەتى دەكا ھىشتا كىتېك بەو جوانى و ناسك خەيالئىيە دانەندراوھ ، ئەم كتېبە لە تەواوى ئەوانەى كە تا ئىستا بلاو كراوئەوھ ، بەكەلكتر و بى وئىتەرە و ھەر كەس نەخوئىندبىتەوھ ، دەتوانى بەتيرادىوى بلى دە عومرى خوئىدا كتېبىكى شادى ھىنى نەخوئىندووھتەوھ . تو جەنابى مامۆستا ، تىكايە بو مى بىنە . چونكە ئەو كتېبەبەلاى منوھ زۆر لە عەبايەكى درىژ لە پارچەى فلۇرانسى كە بەرھەسى ديارى بو مى دىن بەكەلكترە و كەشيش پاش ئەو قسەيە كتېبەكەى بەكەفخوشىيەكى زۆرەوھ لە گۆشەيەك دانا . دەلاك درىژەى بەقسەكانى دا و گوتى: كتېبەكانى تر برىتىن لە شوانى ئىبرى^(۷۹) و خوئىيەكانى ھىنارەس^(۸۰) و چەند دەرمانىك بو نەخوشى بەغىلى^(۸۱) . كەشيش گوتى باشترە ئەوانە بەدەين بەكەبىانوو . تىكايە دەلىلى ئەم فتوايەشم لى مەپرسە . چون ئەو باسە زۆر دوورودرئىژە . دەلاك گوتى: ئەو يەكەيان كتېبى «شوانى فىلدايە»^(۸۲) . كەشيش گوتى ئەو كىبراىە شوان نىيە بەلكو زانايەكى ھەكىم و ھۆشمەندە و دەبى كتېبەكەى ۋەك ئاسەوارى پىرۆز بىاريزىن . دەلاك گوتى كتېبى دوايى كە زۆر ئەستورە ناوى «كەنجىنەى ھەلبەستى جوارەوچۆرە»^(۸۳) .

۷۷- Le Seconde Diane de Salmantin بەرھەمى ئالۆنۆ پرىز Alonzo Perez پزىشىكى سالامانك «ئالكالا ۱۵۶۴» . (مۆرىس باردۆن)

۷۸- Dix livrea de Fortune damour نووسىنى ئانتونىۆ دولفۇرازۆ Antonio Delofraso چاپى بارسىلۆن . دەوروبەرى ۱۵۷۳ . (مۆرىس باردۆن)

۷۹- Le Pasteur d'Ibérie نووسىنى Bernardo de lavega چاپى سىوئىل ۱۵۹۱ .

۸۰- Le Nymphes de Hénarés نووسىنى Gonzales de Bobadilla چاپى ئالكالا ۱۵۸۷ .

۸۱- Remédes ála Jalousie نووسىنى Lopez de Enciso چاپى مادرىد ۱۵۸۶ .

۸۲- Berger de philida نووسىنى Golvez de Montalvo چاپى مادرىد ۱۵۸۲ .

۸۳- Tésor de poesies Varieés نووسىنى Pedro de Padilla سالى ۱۵۸۰ لە مادرىد بلاو كراوئەوھ .

که‌شیش‌گوتی: ئەم‌نوعه‌کتیبا‌نه‌هه‌رچه‌ندی‌که‌متر‌بن‌باشتره‌ئەو‌کتیبه‌ش‌ده‌بی‌خا‌وین‌کریت‌ه‌وه‌در‌کودا‌لی‌لی‌فری‌بدری‌و‌زۆر‌شیعری‌په‌ست‌و‌بی‌که‌لکی‌تیدا‌یه‌ده‌بی‌لای‌انه‌ری‌ن‌به‌و‌حاله‌ش‌چونکه‌شاعیره‌که‌ی‌دۆستی‌منه‌و‌به‌شوکرانه‌ی‌ئەوه‌ی‌که‌باقی‌ئاسه‌واره‌کانی‌باشتر‌و‌قاره‌مانی‌ترن‌،‌رای‌گرن‌و‌بیپاریزن‌.‌ده‌لاک‌گوتی:‌کتیبه‌که‌ی‌تر‌ته‌سنی‌فسان‌(٨٤)‌کاری‌«مال‌دۆنادۆیه»‌.‌که‌شیش‌گوتی:‌ئەوه‌ی‌ئەو‌شیعره‌شی‌هۆند‌وه‌ته‌وه‌دۆستی‌کی‌خۆشه‌ویستی‌منه‌.‌شیعره‌کانی‌به‌را‌ویژی‌(*)‌خۆی‌بیسه‌ر‌سه‌رمه‌ست‌ده‌کا‌و‌له‌حنی‌ده‌نگی‌شاعیر‌ئەوه‌نده‌دا‌نشینه‌که‌کاتی‌شیعیر‌خویندنه‌وه‌،‌پیا‌وی‌جادوو‌ده‌کا‌.‌له‌په‌هه‌لا‌گوتندا‌هیندی‌ک‌زۆری‌له‌سه‌ر‌رۆیش‌تووه‌،‌به‌لام‌ش‌تیک‌که‌باش‌بی‌،‌دریژیش‌بی‌،‌ماندووت‌نا‌کا‌.‌ئەو‌یش‌ره‌گه‌ل‌ئەو‌کتیبا‌نه‌بخه‌که‌ده‌بی‌بمینه‌وه‌.‌باشه‌هۆو‌کتیبه‌که‌له‌هه‌موان‌نزی‌کتره‌چیه‌؟‌ده‌لاک‌گوتی:‌ئەم‌کتیبه‌گالاته‌(٨٥)‌کاری‌«می‌گلدوس‌یرفان‌تیس»‌ه‌.‌که‌شیش‌گوتی:‌ئەم‌س‌یرفان‌تیس‌ه‌چه‌ند‌سالة‌دۆستی‌منه‌و‌ده‌زانم‌که‌ده‌ناسینی‌نامرادی‌و‌رۆژه‌ره‌شیه‌یه‌کانی‌به‌ره‌ی‌مرو‌فدا‌زۆرت‌ر‌شاره‌زایه‌تا‌ده‌هونه‌ری‌شیعیر‌و‌شاعیریدا‌.‌ئەلبه‌ته‌کتیبه‌که‌شی‌بابه‌تی‌باش‌و‌سه‌رنج‌را‌کتیشی‌تیدا‌هه‌یه‌به‌لام‌ئەو‌کابرایه‌زۆرت‌ر‌قسه‌ده‌کا‌و‌هیچ‌کات‌به‌ره‌مه‌یک‌وه‌رنا‌گرئ‌.‌وا‌باشه‌چاوه‌روانی‌به‌شی‌دووم‌بین‌که‌نوسه‌ر‌به‌لینی‌ده‌رکردنی‌داوه‌.‌شایه‌د(*)‌ئەو‌به‌لا‌بردنی‌عه‌یبی‌خۆی‌له‌دوا‌رۆژدا‌وه‌به‌ر‌لی‌بووردنیک‌بکه‌و‌ئ‌که‌ئەم‌رۆ‌سزاواری‌نییه‌.‌به‌هه‌رحال‌،‌مامۆستا‌ئەو‌کتیبه‌ش‌له‌مالی‌خۆت‌را‌بگره‌.‌وه‌ستا‌نیکۆلا‌گوتی:‌ئە‌ی‌به‌چاوان!‌ئەوه‌ش‌س‌ی‌کتیبی‌تر‌که‌پنیکه‌به‌ده‌ستمه‌وه‌هاتن‌و‌بریتین‌له‌ئارۆکانا‌(٨٦)‌کاری‌«دۆن‌ئالۆنزود‌وارچیللا»‌و‌«ئۆستریادا»‌کاری‌«ژوان‌روفۆ»‌قازی‌شاری‌«قه‌رته‌به»‌و‌«مۆنسیرات»‌(٨٧)‌کاری‌«کریستووال‌دۆویرووس»‌شاعیری‌والانسی‌.‌که‌شیش

٨٤- Le Chansonnier کاری Lopez de Maldodado که سالی ١٥٨٦ له مادرید له چاپ درچوووه.

٨٥- گالاتی Galateé کاری میگل دۆس‌یروان‌تیس‌نوسه‌ری‌دۆن‌کی‌شو‌ته‌که‌به‌شی‌یه‌که‌می‌سالی ١٥٨١ له ئالکالا بلاو کراوته‌وه‌،‌به‌لام‌ئەجه‌ل‌مۆله‌تی‌نه‌دا‌که‌به‌شی‌دووه‌می‌«به‌لین‌دراو»‌ته‌واو‌بکا‌.‌(مۆریس‌باردۆن)

٨٦- Aroucana کاری Alonzo de Ercilla هۆنراوه‌یه‌کی‌هه‌ماسی‌و‌داستانی‌فه‌تحی‌ولا‌تی‌ئارۆکانی‌له‌پاریژ‌گاکانی‌شیلی‌به‌ده‌ست‌ئەسپانیاییه‌کان‌.‌ئەم‌کتیبه‌دوو‌جار‌له‌مادرید‌ده‌سالة‌کانی‌١٥٦٩ و ١٥٩٠ دا بلاو کراوته‌وه‌.

٨٧- Monserrate له نووسینی Gristovale de Virués هۆنراوه‌یه‌که‌ده‌رباره‌ی‌دروستکردنی‌کلێسای‌به‌ناوبانگی‌کاتالان‌له‌سه‌ده‌ی‌نۆیه‌م‌که‌سالی ١٥٨٨ له مادرید بلاو کراوته‌وه‌.‌(مۆریس‌باردۆن)

گوتی ئەوانە ھەر سێکیان لە باشتترین شیعەرە ھەماسییەکانی زبانی ئیسپانیۆلین و شان لە دیحیناتی شانی بەرزترین ھەماسەکانی ئیتالیا دەدەن. دەبێ ئەو کتیبانە ھەک بەنرخترین گەنجینەیی شیعیری ئەسپانیایی چاوی بکەین و بیانپاریژین.

دە ئاخریدا کەشیش لە ژیر و پروو کردنی ئەو ھەموو کتیبەماندوو بوو، ویستی بێ پرس ورا ھەمووان دە ئاورۆ باوئ، بەلام دەو دەمیدا ھەستای دەلاک کتیبیکی کردبوو ھو و ناوھەمی ئاوا راگەیاندا: فرمیسکەکانی ئانژلیک^(۸۸). کەشیش گوتی: ئاخ ئەگەر من فەرمانی سووتاندنی ئەم کتیبەم دابایە، ئیستا دەبوو ھۆلھۆل بۆی بگریم و فرمیسکان ھەلپێرم، چون ۆیژەری ئەم شیعەرانە، یەکیک لە بەناویانگترین شاعیرانی ئەسپانیا، بەلکو دنیا بوو. خودا ھەلناگری دە ھەرگێرانی ھیندییک لە ئەفسانەکانی ئۆویدیشدا قیامەتی کردەوو.

۸۸- Les Larmes d. Angélique بەرھەمی Luis Barabona da soto شاعیری ئەسپانیایی. ھۆنەنامەیەکە دە دوازدە نەغمەدا کە بەشی یەکەمی دە سالی ۱۵۸۶ لە غەرناتە بلاو بوو ھو. شاعیر دۆستێکی نزیکی سێروانتیس بوو. (مۆریس باردۆن)

لهمر دووهمین ودهرکهوتنی پالھوانی دلۆقانی ئیمه

دۆن کیشۆتی مانش

تەفتیش گەشتبووه ئیره که له نهکاو دۆن کیشۆت بهدەنگی بڵیند، نهەرته لیدانی دەست پێ کرد و دهیگوت: لیرهیه، ئەه پالھوانی دلاوهر، لیرهیه که دەهێ هیزی شان و باهۆت نیشان بەدی. دەنا پالھوانانی پاشا هەموو خەلاتهکانی کێبهرکی دەبەنەوه. «کهشیش و دەلاک بۆ ئەوهی بزانی ئەو هەراوهوریایه چیه له پێراگەشتنی باقی کتێبهکان دەستیان هەلگرت و بهو هۆیهوه کتێبگەلی کارۆلئا^(۸۹) و لیئۆنی ئەسپانیایی^(۹۰) و ئەتواری ئیمپراتور^(۹۱) ئاسهواری «دۆن لووی دۆئاویلا»، بۆ تەفتیش و پشکنین و لایهنگری رەنگه سووتینراين. چون ئەم کتێبانه له کتێبخانهدا هەبوون و رەنگه ئەگەر کهشیش چاوی پێ کهوتبان، چاره‌نووسیان سووتان نەبووایه.

کاتیک دۆستان گەشتنه لای دۆن کیشۆت پالھوان له تەختی خەوهکهی دابه‌زیبوو و هەراو خەریکی داد و بێداد و دیوانه بازیه‌کانی خۆی بوو، به‌نووکی شمیشر و لێواهرکهی زهبری له دار و دیواره دهوێشانده و هه‌ها بیدار وزیت و سه‌رحال بوو ده‌تگوت هه‌رگیز نه‌خه‌وتوو. فه‌وره‌ن ده‌ ئامیزیان گرت و به‌زۆر له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ی تخیلیان^(*) کرده‌وه. دۆن کیشۆت پاش ئەوهی هیندیک هینور بووه‌وه پرووی کرده کهشیش و پێی گوت: «به‌راستی

۸۹- کتیبی کارۆلئا هەماسه‌یه‌کی هۆنراویه که لهمه‌ر سه‌رکه‌وته‌کانی شارلکه‌ن پاشای ئەسپانیا و ئیمپراتوری ئەلمان و ئوتریش هۆنراوته‌وه و له‌ سالی ۱۵۶۰ له‌ شاری والانس له‌ لایه‌ن جیرونیمو سەمپەر Géronimo بلاو کراوته‌وه. کارۆلئاکه‌ی تر Juan Ochoa da la Salde سالی ۱۵۸۶ له‌ شاری لیسبۆن ئاماده‌و بلاوی کردووته‌وه. (مۆریس باردۆن)

۹۰- Léon de Espagne هەماسه‌یه‌کی کۆنه‌ ده‌رباره‌ی قاره‌مانان و شه‌هیدانی ولاتی کۆنی لیئۆن که‌ سالی ۱۵۸۶ له‌ لایه‌ن P. dela Vecihha Castellanos له‌ شاری سالامانک بلاو کراوته‌وه. (مۆریس باردۆن)

۹۱- Les Gestes de Lampeeuer هۆنه‌ شیعریکی هەماسییه‌ ده‌ ۵۰ نه‌غمه‌دا که‌ به‌پێچه‌وانه‌ی نووسراوه‌ی سێروانتیس هۆنراوه‌ی don Luis de Avila نییه‌، به‌لکه‌ ده‌ سالی ۱۵۶۶ له‌ شاری والانس به‌ناوی لووی زاپاتا Luis Zapata بلاو کراوته‌وه. (مۆریس باردۆن)

جهنابی ئۆسقوفی گهره‌ی تۆرین* چ نه‌نگیگ له‌وه بالاتره، ئیمه که خۆمان ناوانوه دوازده دییاتنی سواره‌ی پالوانانی سه‌رگه‌ردان و ده‌و سۆ رۆژی دوایدا^(۹۲) خه‌لاتی کتبه‌رکیمان رفاندووه، بیلین پالوانانی دهرباری به‌و ئاسانییه به‌سه‌رماندا سه‌رکه‌ون؟

- که‌شیش گوتی: بیده‌نگ هه‌وال! که نه‌گه‌ر خودا بیه‌وی باره‌که ده‌گۆرئ و نه‌وه‌ی نه‌م‌رۆ دوراندووتانه سبه‌ی دووباره دیه‌نه‌وه. جارئ بێجگه له سلامه‌تی خۆت بیه‌ر له هه‌یج شتیک مه‌که‌وه. چون به‌رای من، تۆ زۆر ماندووی و په‌نگه زۆر سه‌ختیش بریندار بی. دۆن کیشۆت گوتی: بریندار نیم، به‌لام شک ده‌وه‌دا نییه که ئازای له‌شم کوتراوه و دارم له‌سه‌ر به‌ردی نه‌ماوه؛ چونکه نه‌و پۆلانه زۆله، به‌داری به‌پوو تێم به‌ربوو و خوری شۆری* کردم. نه‌وه‌شی له به‌ر به‌غیلیان بوو، چونکه ده‌زانئ ته‌نیا که‌سیک که ده‌توانئ ده به‌رامبه‌ریدا پراوه‌ستی منم. من نه‌گه‌ر له‌و جی‌پوانه هه‌ستمه‌وه، با هه‌زار ته‌لیسم و جادووش پارێزگاری لئ بکه‌ن نه‌گه‌ر حه‌قی خۆی ده‌به‌ری ده‌ستی نه‌نیم و حه‌شری سه‌گی پئ نه‌که‌م، بزانه ناوم رینۆدومۆنتۆبان نییه! جارئ بفرموو شتیکم بده‌نئ، بیخۆم. جارئ خوارده که له هه‌مووشت سازگارتره و کاری تۆله کردنه‌وه بۆ خۆم به‌جئ بیلین. ده‌سته‌به‌جئ دهرپه‌پین فه‌رمانی پالوان جیه‌به‌جئ بکه‌ن و چوون خۆراکیان بۆ هینا. پاش خواردن دۆن کیشۆت خه‌وی لئ که‌وته‌وه و نه‌وانه‌ی له‌وی بوون له شتیه‌که‌ی واق ورموا مانه‌وه.

هه‌ر نه‌و شه‌وه که‌بیانوو، هه‌رچی کتیبی ده‌سه‌ساری ته‌ویله و مآلیدا بوون ئاوریدان و کردنی به‌خۆله‌میش. ده‌و نیوه‌دا کتیبانی‌ک سووتان که حه‌ق بوو هه‌تا هه‌تا ده کتیبخاناندا به‌یادگار بمیننه‌وه. به‌لام به‌ختی نه‌وان و ته‌مه‌بایی پشکنه‌ر نه‌یه‌ه‌شت له‌و چاره نووسه شوومه‌ رزگار بن و به‌مجۆره په‌ندی «بێگونا ه زۆر جار به‌ئاگری گونا‌ه‌کار ده‌سووتئ» له‌سه‌ر نه‌وان وه‌راست گه‌را. رێگا چاره یا ده‌رمانیک که که‌شیش و ده‌لاک ده‌و ساته‌دا بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی دۆسته‌که‌یان به‌بیریاندا هاتبوو، نه‌وه بوو که ده‌رکی کتیبخانه‌که‌ی تیغه بکێشن تا له‌و کاته‌دا که دۆن کیشۆت له جی‌پوانی نه‌خۆشی هه‌له‌ده‌ستیته‌وه چاوی به‌کتیبخانه‌که نه‌که‌وئ و پئی بیلین که جادووگه‌ریک قه‌ه‌سه‌ی کتیه‌کانی به‌هه‌رچیکی تیندا بووه بردوویه‌تی و نه‌م کاره به‌وه‌سته‌یه‌تییه‌کی زۆره‌وه نه‌نجام درا. دوو رۆژ دواتر دۆن کیشۆت له جی‌ی خۆی هه‌ستا و یه‌که‌م کاری که کردی نه‌و بوو که سۆراغی کتیه‌که‌کانی گرت و به‌لام چون کتیبخانه‌ی له جی‌ی جارن نه‌دیته‌وه، به‌چه‌پ و راستدا ده‌ستی کرد

۹۲- ئاماژه‌یه و به‌جێژن و کتیه‌رکی پالوانی پیرسپۆلیس که به‌وردی ده کتیبی «دۆن بیلانیسی» یۆنانیدا باسی لئ کراوه. (لووی و یاردۆ)

به‌خولانه‌وه و به‌پیی‌ عاده‌تی رابردوو، هه‌موو جارێک ده‌هاته‌وه‌ ئه‌و شوینه‌ که پیتیدا ده‌رۆیشه‌ ژووری کتیبخانه‌که‌ی و ده‌ستی به‌سه‌ر جیگا ده‌رگا‌که‌دا ده‌کیشا و بئ‌ ئه‌وی هه‌یج بلی، چاوی به‌هه‌موو لایه‌که‌دا ده‌گیژا. پاشان که ماوه‌یه‌ک تیپه‌ر بوو، سوژاگی کتیبخانه‌ی له‌ که‌یبانوو ویست. که‌یبانوو که ده‌پیتشدا فیر کرابوو چ وه‌لام ی‌ک بداته‌وه، گوتی: «کام کتیبخانه؟ چ شتی‌ک؟! جه‌نابی ئه‌ریاب له‌چی ده‌پرسی؟ له‌م ماله‌دا نه‌ کتیب هه‌یه‌ نه‌ کتیبخانه. چون شه‌یتان هه‌مووی ده‌گه‌ل‌ خۆی بردوو! شه‌یتان نه‌بوو، جادووگه‌ریک بوو که شه‌ویک دوا‌ی رۆیشه‌تی جه‌نابت بۆ سه‌فه‌ر، به‌سواری په‌له‌ هه‌وریک هات و هه‌رکه‌ نیشه‌ته سه‌ره‌زوی له‌ ماریک که سواری بووبوو دابه‌زی و یه‌کر است رۆیشه‌ته ناو کتیبخانه‌که. نازانم له‌وئ‌ چی کرد، چی نه‌کرد. به‌لام پاش ساتیک هاته‌ ده‌روه له‌ سه‌ربه‌انه‌وه هه‌لفری و مالی پر له‌ دووکه‌ل‌ به‌جئ‌ هیشت. کاتیک ویستمان بزانی‌ن چ کراوه و چ بووه، دیتمان شوینه‌وارێک له‌ کتیب و کتیبخانه نه‌ماوه. ته‌نیا من و خوشکه‌زا باشمان له‌بیره‌ کاتیک ئه‌و پیره‌ پیاوه شه‌رووره له‌ عه‌رزى بلیند بوو له‌و سه‌روه‌ به‌سه‌رمانیدا قیژاند و گوتی چون دوژمنایه‌تییه‌کی نه‌پینی ده‌گه‌ل‌ خاوه‌نی ئه‌و کتیبخانه و ئه‌و کتیبانه هه‌یه، زیانیکی وای به‌و ماله‌ که‌یاندوووه که پاشان لیتان مه‌لوم ده‌بی‌ چیه. ئه‌وه‌شی گوت که ناوی «موغناتون» Mugnaton ی‌ هه‌کیمه. دۆن کیشۆت گوتی: ده‌بی‌ «فریستۆن» Freston بووبی. که‌یبانوو گوتی: من ئیدی نازانم، فریستۆن بوو، فریتۆن بوو، هه‌رچی بوو ناوه‌ به‌زیاد نه‌بووه‌که‌ی به‌(تون) کۆتایی پی ده‌هات. دۆن کیشۆت گوتی راستیه‌که‌ی ئه‌و کابرایه‌ جادووگه‌ریکی زانایه‌ و به‌خوینی سه‌ری من تینوووه چون به‌یارمه‌تی زانستی خۆی و کتیبه‌ جادووپییه‌که‌ی ده‌زانئ‌ که رۆژیک له‌ رۆژان من ده‌بی‌ ده‌گه‌ل‌ پاله‌وانیک له‌ نه‌زه‌ر کرده‌کانی (*) ئه‌و ده‌ نه‌به‌ردیکی ته‌ن به‌ته‌ندا به‌ره‌نگارییه‌ک بین و بی‌ ئه‌وه زانستی ئه‌و کاریکی له‌ ده‌ست بی‌ به‌سه‌ر ئه‌و پاله‌وانه‌دا زال‌ بم. ئه‌وه‌یه که تا له‌ ده‌ستی بی‌، ده‌یه‌وی نارمه‌تم کا. به‌لام با بزانی و ناگادار بی‌ که ناتوانئ‌ نه‌ له‌ قه‌زای ئاسمانی خۆی پرگار بکا و نه‌ پیش به‌تیکشکان بگرئ‌. خوشکه‌زا گوتی: له‌عنه‌ت له‌وه‌ی گوومان ده‌کا. به‌لام خاله‌ گیان تۆ بۆ خوت ده‌خه‌یته‌ ناو ئه‌و قه‌رقه‌شه‌ و کیشمه‌کیشه؟ ئایا باشتر نییه‌ که له‌مالئ‌ خۆت ئاسوو ده‌ پالی لی‌ بده‌یته‌وه و به‌ته‌مای نانی گه‌نم به‌ده‌وری دنیا‌دا خول نه‌خۆئ‌؟ ده‌شزانی‌ن که له‌و دنیا‌یه‌دا زۆر کۆسه‌ به‌دوا‌ی ر‌دیندا چوون و سمیل‌یشیان له‌ ده‌ست داوه؟ دۆن کیشۆت گوتی: «ناخ ئه‌ی خوشکه‌زای من، تۆ چه‌نده له‌ دنیا بی‌ خه‌به‌ری! پیش ئه‌وه‌ی که‌سیک بیه‌وی موویه‌ک له‌ من هه‌لکه‌نی من ریش و په‌شمی هه‌موو ئه‌وانه له‌ بنه‌وه‌را ده‌تاشم،»

خوشكەزا و كەپيانوو ھەر دووكيان وسكوت(*) بوون و ئىتر نەيانويست زۆرتون لەو ھە دەمبەدمەى پالەوان بکەن، چون زانبيان که سەودای رق و کینه لەسەرى دۆن كيشۆتى داوھ .

لە راستيدا دۆن كيشۆت پازدە رۆژى تەواو، زۆر بەھيمنى و بى ئەوھى نيشانەيەك لە ئەزمى ھەلاتنى دووبارەى خۆى نيشان بدا دەمالدا دانىشت. لەو ماوھەيدا لەمەر ئەوھەكە دنيا پيداويستى بەبوونى پالەوانانى سەرگەردانە و دەبى ئاينى پالەوانانى سەرگەردان بپوژنریتەوھ وتووێژ و دەمەتەقەى زۆر شيرينى دەگەل كەشيش و دەلاک ھينا گۆرئى.

كەشيش جاروبار دژايەتتى دەکرد و جاروبار بۆى لەملى دەدا، چون بيجگە لەوھ چارەيەكى نەبوو بۆ ئەوھى قسەكەى خۆى بباتە سەر.

دەماوھى ئەو چەند رۆژانەدا دۆن كيشۆت بەنھيتنى دەگەل وھرزيرىكى جيران كە پياويكى باش بوو (ئەگەر بەھەر تەقدير بكرئ ناوى «باش» بدرئ بەخەلكى فەقير) بەلام ھينديك عەقلى سووك بوو، دەستى كەرد بەوتووێژ. سەرەنجام ئەوھندەى بەگوييدا خويند كە وا دەكەم و وا بچئ و ھەزار چۆر قەول و بەليني پى دا تا سەرەنجام كابرأ ساويلكە نامادە بوو دە خزمەتيدا برأ و ببیتە مەيتەرى پالەوان. لەوانە، دۆن كيشۆت پتى دەگوت كە پيوستە بەدل و بەگيان ببیتە ھاوړئ، چون لەوانەيە رووداويكى وھاا بپتەپتیش كە بەچاوترووكانتيك ببیتە خاوەنى دورگەيەك و حكومەتى ئەو دورگەيە بۆ ھەتاھەتا بداتە دەست ئەو. سانكۆ پانزا Sancho panza (ناوى وھرزيرەكە ئەوھ بوو) كە بەم وھعد و بەلينيانە فريوى خواردبوو، ژن و مندالى لە مالەوھ بەجئ ھيشت و بوو بەمەيتەرى جيران. دۆن كيشۆت زوو ھەولى دا ھينديك پارە پەيدا بكا و پاش ئەوھى ھينديكى لە ملك و مالەكەى فرۆشت و بەشيكى دەگريو ناو ئالوگۆرى بەھينديكى تر كەرد، پووليكى باشى وھدەست ھينا. مەتالكي ئاسنينى لە دۆستيك بەئەمانەت وھرگرت و كلاوخوودە شكاوھەكى تا بۆى دەكرا ساغ كەردوھ. پاشان، رۆژ و سەعاتيكى كە پتى وابوو بو وھريكەوتن باشە بەئاگادارىي مەيتەرەكەى گەياند تا ئەويش ھەرچى پتى دەوئ دەگەل خۆى ھەلگريئ.

بەتايبەتى پتى راگەياند كە خورجيني لەبیر نەچئ. سانكۆ بەليني دا كە ھەروا بكاو گوتيشى كە گويدريئيكى زۆر دەستوپەل قايىمى(*) ھەيە و باشترە ئەويش دەگەل خۆى بينئ چون خۆى دەكارى بەپى رۆيشتندا زۆر ئازا نيە. بەبيستنى باسى گويدريئ، دۆن كيشۆت ھينديك دەفكرەوھ چوو و گوشارى بۆ خۆى ھينا كە وھبیر بينيتەوھ كە ئايا تا ئیستا وابووھ پالەوانيكى سەرگەردان مەيتەريكى كەرسوار –وھك ئەوانەى دەچنە ئاشى – وھدواى خۆى خستبئ. بەلام ھەرچى فكرى كەردوھ، پالەوانيكى ئاواى وھبیر نەھاتەوھ. بەو

حاله‌شه‌وه رازی بووکه سانکۆ که‌ره‌که‌ی ده‌گه‌ل خۆی بێنی و ده‌دلی خۆیدا گوتی له‌ یه‌که‌م ده‌رفه‌تا که‌ بێته‌ پێش، یانی به‌ئه‌ستاندنی ئه‌سپی پاله‌وانیکی بێ ئه‌ده‌ب که‌دێته‌ سه‌ر رێتی، ئه‌سپیکی باش بۆ سانکۆ وه‌ده‌ست دێنی. هه‌روه‌ها به‌سفارشی کابرای کاروانسه‌ردار چه‌ند کراس و شتومه‌کی تری که‌ ده‌یتوانی بۆ خۆی ئاماده‌ کرد. پاش ئه‌وه‌ی ته‌داره‌کی هه‌موو شتیکی گه‌را و ئاماده‌ی رویشتن بوون، بێ ئه‌وه‌ سانکۆ پانزا له‌ ژن و منداڵه‌که‌ی و دۆن کیشۆت له‌ خوشکه‌زا و که‌بیانوو مالاوایی بکه‌ن شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌ چاو له‌ گوند وه‌درکه‌وتن بێ ئه‌وه‌ی که‌سیکی بیانبینی یا پێ بزانی. ته‌واوی ئه‌و شه‌وه‌ کوتایان و رویشتن و ئه‌وه‌ند دوور که‌وته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر که‌سیکیش وه‌ دویان که‌وتبووی ده‌ستی پێیان رانه‌گا. سانکۆ پانزا به‌خورجین و مه‌شکی ئاوه‌وه‌ ده‌تگوت ریدین سپی ئه‌و ده‌قه‌ریه‌ و به‌توندی داژواو ده‌و ئاره‌زووه‌دا ده‌سووتا که‌ هه‌رچی زووتر بێته‌ حاکی دورگه‌یه‌که‌ که‌ ئه‌رباب وه‌عه‌دی پێ دا‌بوو. دۆن کیشۆت هه‌ر ئه‌و رێگایه‌ی گرت به‌ر که‌ ده‌وه‌درکه‌وتنی یه‌که‌مه‌دا گرتبوویه‌ به‌ر، یانی به‌ده‌شتی مۆنتیلا. به‌لام ئه‌وجار به‌ناره‌حتیه‌کی که‌مه‌تره‌وه‌، چونکه‌ ئێستا سه‌ره‌تای به‌یانی بوو و پڕشنگی هه‌تاو نازاری نه‌ده‌دا. هه‌نگی (*سانکۆ پانزا به‌ئهربابی خۆی گوت: «حه‌زه‌تی پاله‌وان تکایه‌ ئه‌و به‌ئینییه‌ی بۆ دورگه‌ پێتداوم له‌بیرت نه‌چی. چون دورگه‌که‌ هه‌رچه‌ندی گه‌وره‌ش بێت من ده‌توانم پێیرابه‌گه‌م... دۆن کیشۆت جوابی داوه‌: «هه‌واڵ سانکۆ پانزا تۆ ده‌بی بزانی که‌ پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردانی پێشوو هه‌میشه‌ عاده‌تیا‌ن وا بووه‌ که‌ مه‌یته‌رانی خۆیان کردووته‌ خاوه‌ن و حاکی ئه‌و دورگه‌ و هه‌ریمانیه‌ی که‌ وه‌ده‌ستیا‌ن ده‌هێت‌ان و منیش له‌سه‌ر ئه‌و قه‌راره‌م که‌ ئه‌م دابه‌ په‌سنده‌ نه‌ ته‌نیا له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ له‌ ناو نه‌چی به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌م بروایه‌م که‌ ده‌بی له‌ دیترا‌نیش وه‌پێش که‌وم. چونکه‌ ئه‌و پاله‌وانانه‌ زۆر جار یا با بلێم هه‌میشه‌ سه‌بریا‌ن ده‌کرد تا مه‌یته‌ره‌کانیا‌ن پیربن و هه‌رکه‌ مه‌یته‌ره‌کان له‌ خه‌زه‌ت کردن ماندوو ده‌بوون و له‌ رابواردنی رۆژانی سه‌خت و شه‌وانی سه‌ختتر له‌ تا‌قه‌ت ده‌که‌وتن، ئه‌وه‌دم ئه‌ربابه‌کانیا‌ن عینوانیکی «کۆنتی»^(٩٣) یا لانی که‌م «مارکی»^(٩٤) یا «ده‌ره‌بی» یا «شارستانی» یا به‌رێژه‌ی پله‌ و پایه‌ و بارودۆخیا‌ن پێ ده‌دان. به‌لام ئه‌گه‌ر من و تۆ پێکه‌وه‌ بژین هه‌یچ به‌دووری نازانم پاش شه‌ش رۆژی تر ولاتیکی داگیر بکه‌م که‌ چه‌ند ولاتی تریش سه‌ر به‌و ولاته‌بن و ئه‌وجار

٩٣- مه‌قام و پله‌ و پایه‌ی باوبوون له‌ ئه‌وروپا وه‌ک «خان» و «به‌گ» و «ئاغا» له‌ فه‌ره‌نگی کورده‌واریدا. (وه‌رگێتی)

٩٤- بۆ مانای ئه‌م واژه‌یه‌ بڕوانه‌ شیکردنه‌وه‌ی ژماره‌ی ژووورو.

چەند خۆش دەبىي كە من تاجى پاشايەتتى يەككىك لەو ولاتانە لەسەر سەرى تۆ دابنىم، تۆ دىجىتال نىبى لەو قەسەيەى من سەرت سور بىمىنى، چونكە بۆ پالەوانان رۆوداوى سەير و دورور لە چاوەروانى دىتەپىش كە لەوانەيە من بتوانم زۆرتەر لەوہى كە قەولم پى داوى بەتۆ بەدم.

سانكۆ پانزا گوتى: «بەو قەرارە ئەگەر بەھۆى يەككىك لەو موعجىزاتە كە جەنابت دەفەرمووى من بىمە پاشا، لا بود «ژواناگوتىيرز» Juana Gutierrez ى خىزانم كەمتر لەمەلەكە و منداڵەكانم كەمتر لە شانزادە نابن. دۆن كيشۆت جوابى داوہ: هيج گومانى تىدا نىيە. سانكۆ گوتى: من خۆم گومانم هەيە، چون واى تى دەگەم ئەگەر خودا بارانى «ولات» بەسەر ئىمەدا ببارىنى، يەكيان وە سەرى «مارى گوتىيرز» ناكەوى. باوەر بفرموو ئەرباب ئەو ژنەتيوہ بۆ بوونەشاژن دوو فلووسان ناھىنى. ديسان عىنوانى «كۆنتىيس» بۆ وى باشتەر. ئەويش ئەگەر خودا بىهوى. دۆن كيشۆت گوتى: «زۆر باشە سانكۆ، دەجاتۆ ئەم موشكىلە حەواللەى خوداى تەبارەك وە تەعالا بكە. ئەو خۆى ئەوى شايانى خىزانى بى دەيداتى. بەلام تۆ خۆت بەكەم مەزانە و بەكەمتر لە حكومەتى ئەيالەت رازى مەبە. سانكۆ جوابى داوہ: نەخىر، ئەرباب. بەراستى من بەكەمتر لەوہ رازى نام. بەتايبەتى كە ئەربابىكى وەك تۆ باش و بەھىز و لىھاتووم هەبى كە دەتوانى ئەوہى شايانى منە و ئەوہى شان و باھۆى من دەتوانى ھەلگىرى بى، بىمىتتى.

لهمهر شهري سهرکهوتووانه و قارهمانانه دؤن کيشؤت دهگهڻ

ئاشه بابيهکان و زؤر رووداوی تر

لهو کاتهدا سی چل ئاشی بایان لهو دهشتهدا چاوپئی کهوت و ههرکه دؤن کيشؤت چاوی پئیان کهوت گوتی: «بهخت باشتر لهوهی که ویستی ئیمهیه، کاران جیبهجی دهکا»، تهماشاکه سانکو، ئهوه تا ههر ئیستا سی دپوی بهد قهوارهی ناقؤلا له بهرامبهر ئیمهدا ههلتهزیونهوه و من دهمهوی دهگهڻ ههموویان بهشهپریم و ههر چند کهسیک بن ههمووان بنیرمه دهرهک(*) و سلاریان(*) کهمهمهوه. بهو دستکهوتهی لیره وهدهستمان دهکهوی کهمکهم دهولمهند دهبن، ئهوه خوئی شهریکی حهقخوازانهیه و پاک کردنهوهی دنیا لهو رهگهزه گلاوه له خزمهت خودای مهزندا وهک عیبادهتیکی گهوره دپته ئهژمار. سانکو پانزا پرسى «کوا دپو؟ ئهریاب وهلامی داوه، هؤئهوانهه که تۆ لهوی بهباسکی درپژ و کراوه دهیانینی.

ده نیوانیاندای دپوی وا ههیهکه درپژیی باسکیان دهگاته دوو فهرسهنگ. سانکو ده جوابدا گوتی «وریا به ئهریاب، ئهوهی ئیمه له دوورهوه دهیانبنین دپو نین، ئاشی بان و ئهوهی ئیمه بهباسکی تی گهویین پهپرهی ئاشین که بههانتی با دهسوورپینهوه و بهرداشی ئاشهکان وهگر دهخن.

دؤن کيشؤت گوتی: «وا دیاره که تۆشتیک له رووداوه پالؤهوانیهکان نازانی. من بهتۆ دهلیم ئهمانه دپون. ئهگهر دهرسی خۆت بکیشه دواوه و لهوکاتهدا که من شهري بی ئامانیان دهگهڻ دهکهم، تۆ دوام بۆ بکه.» پاش ئهوه قسانه بی سهرنجدان بهقسهکانی مهیتهرهکهی که بهسهریدا دهقیژاند: ئهه هاوار! کوره پیاوی چاک به ئهوانه ئاشی بان. دپوی چی و ژههری ماری چی؟ ئهوه پکیفی له رۆسینانت دا! وهها چوووو دهمیشکیهوه که ئهوانه دپون که نه تهنیا داد و بیداد و سویند و تهلاقی مهیتهرهکهی سانکو، نهدهبیست بهلکو کاتیک گهپشته نزیک ئاشهکانیش دیسان نهیتوانی دهو راستیه بگا که ئهوانه دپو نین و ئاشن. بهپچههوانه له کاتیکدا بهتهقلهکوت رووی ده ئاشهکان کردبوو نههرتههی لی دها: «ده ههلمهیهن، ئهه مهخلووقاتی دزپوی ناشیرین و پهست و بی کهلک! من بهتهنیام!

تەنیا يەك پالەوان كە ھەلمكوتاو تە سەرتان! لەو دەمەدا كزەبا يەك (*) ھەلى كىردى و دىجىتالى
پەرپرەكانى ئاش وە سووران كەوتن، ھەر كە دۆن كيشۆت ئەو ھى دىت دووبارە نە پىراندى «ئىو ھە
ئەگەر زۆرتەر لە «بىر يارە» Briarrée دىووش باسكان ھەلسوورپىن. بەسزای بى شەرمىى
خۆتان دەگە يەنم.» پاش دەر بىرىنى ئەو قسانە، لە قوولايى دلەو ھى خۆى بە دل بەرە نازدار ھەكى
دۆلسىنە ئەسپارد و داواى لى كرد كە دەو ھەنگامە يەدا بە دادى بگا. پاشان لە پەناى
مەتالە كە يەدا بە نىزە ھى ئامادە ھى ھىرشى رۆسىنانتى بە چوارنالا (*) تاودا و ھىرشى بر دە سەر
يەكە مین ئاش كە لە پىشە ھە ھەمووان بوو. بە لآم ھەر دەو كاتەدا كە پالەوان بەزە بىرىكى
مەكە مە نىزە پەرپرە يەكى كون كرد، با يەكە توندى كرد و پەرپرەكان وەك خولخولە ھەلدە
سووران و نىزەكە بوو بە چەند لەت و ئەسپ و ئەسپ سوار لە جى خۆيان ھەلكە ندران و
بە حالىكى پەرپىشان توور ھەلدەرانە ئەولاتر و بە عەرز دادران.

سانكۆ پانزا ئەو ھەندى دە تاقە تىدا بوو، بە غارەكەر بۆ بە ھاوار گەيشتنى ئەرباب خۆى
گەياندە لای و چاوى پى كەوت كە ئەو زەبەرى وى كەوتوو و بە ھۆى بەر بوونەو ھە لەو
ھەوا يەرا و ھا كوتراو ھە پالەوان تانوانى لە جى خۆى بچوولپتەو ھە. سانكۆ بە دەنگى بەرز
ھاوارى كرد «يا ئەللاى لەسەر! ئاخر پىم نەگوتى ئەرباب، و رىبا بە ئەوانە بىجگە لە ئاشى با
شنىكى تر نىن؟ پىاو دەبى مىشكى دەسەرىدا نەبى تا لەو بارەدا بە ھەلە بچى! دۆن كيشۆت
لە جوادا گوتى «لەسەر خۆبە، لەسەرى مەرۆ، نەپنى و رەمزەكانى شەر زۆرتەر پىو ھەندىيان
بە بەخت و يەغبالەو ھە يە. تا ئەو جىگە ھى مەن عەقلم پى دەشكى و دەبى ھەر واش بى ئەو.
فرىستۆنى ھەكىمە كە كىتەبەكانى دىيوم دەگەل مەن ئەو ھەندى دوزمنا يەتى ھە يە كە ئەم
دۆوانە ھىناو تە سەر شكلى ئاشى با تا نە ھىلى شانازى سەر كەوتن بەسەر ئەواندا،
بە نىسىبى مەن بى، بە لآم ھەر چى بىكا ناتوانى خۆى لە بەر شمشىرى تىزى مە رابگرى.

سانكۆ گوتى: خودا بكا ئەوتو بى» و ھەنگى يارمەتى ئەربابى خۆى، كە شانى لە جى
دەرچووبوو، دا تا دووبارە سوارى رۆسىنانت بپتەو ھە.

ھەر دووكىيان وىراى باس كردن لەو رووداو ھە رىگەى «پۆرلاپىس» Port Lapis يان گرتە
بەر. چون وەك دۆن كيشۆت دەىگوت ئەو چوار رىيان بوو و بە ھىوا بوون لەو دەگەل
ھەموو چەشنە رووداوىك رووبەر و ببنەو ھە. تەنیا پەژارە ھى دۆن كيشۆت ئەو بوو كە
نىزەكە ھى نەما بوو، بۆ دەر بىرىنى ئەم پەژارە ھەش بە مە پتەرەكە ھى گوت: «لە بىرمە رۆژىك
داستانى پالەوانىكى ئەسپانىا يىم دەخو پندەو ھە كە ناوى «دىگۆ پىرزدو و ارگاس» Diego Perez
de vargas بوو. دە يەك كە لە شەرەكاندا شمشىرەكە ھى شكا و لقىكى داربەر وى بە دەستەو ھە

گرت و هیندی‌کیش ده‌لێن داربه‌پرووه‌که‌ی هه‌لکه‌ند و به‌و داره ئه‌وه‌نده‌ی شه‌ر کرد و عه‌زه‌ی به‌داوه‌هه‌ و مه‌راکیشی کوشته‌ که‌ نێویان لێ نا پاله‌وانی گوپال به‌ده‌ست. له‌ وی به‌داوه‌هه‌ و ئه‌ولاده‌کانی ئەم له‌قه‌به‌یان به‌ناوی «وارگاس» هه‌ لکاند. من ئه‌و نه‌قله‌م بۆیه‌ بۆ تۆ گێپراوه‌ که‌ ده‌مه‌وێ هه‌ر که‌ بگه‌مه‌ داربه‌پروو چ سه‌وزبێ و چ گه‌لای وه‌راندبێ، له‌قیکی به‌و ئه‌ستوورییه‌ لێ وه‌که‌م و ئه‌وه‌نده‌ی هونه‌ری پاله‌وانی خۆم پێ ئه‌نجام بده‌م که‌ تۆ به‌سه‌رسورماوییه‌وه‌ شانازی به‌خۆت بکه‌ی. سانکۆ گوته‌ی: خوا یار بێ ئه‌وه‌ی ده‌یفه‌رمووی راست بێ، به‌لام جارێ تۆ له‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌ته‌ راست دانیشه‌، چون وا ده‌بینم که‌ خوار دانیشه‌تووی و ئه‌وه‌ش له‌وه‌رپایه‌ تۆ زۆر خۆت ده‌جوولینیته‌وه‌. دۆن کیشه‌وت گوته‌ی قسه‌که‌ته‌ ته‌واو دروسته‌ و ئه‌گه‌ر من له‌و ئێشه‌ و ئازاره‌ی که‌ ده‌یکیشم ناناڵینم، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان مافی ئه‌وه‌یان نییه‌ له‌ هه‌چ برینیک بناڵن، ته‌نانه‌ته‌ ئه‌گه‌ریش جه‌رگ و رێخۆله‌یان به‌زارکی برینه‌که‌یاندا بێته‌ ده‌رێ. (95) سانکۆ جوابی داوه‌: ئێستا که‌وايه‌ من عه‌رزیکم نییه‌، به‌لام خودا ده‌زانێ که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌ندامیکه‌ له‌شی تۆ وه‌ئێشه‌ که‌وێ، من به‌بیستنی ناله‌ی تۆ خۆشحال نابم. به‌لام له‌مه‌ر خۆم ده‌توانم عه‌رزت بکه‌م که‌ به‌که‌مه‌ترین ئێشه‌ و ئازار هه‌وارم لێ بلیند ده‌بیته‌وه‌ به‌و مه‌رجه‌ی قانوونی قه‌ده‌غه‌ کردنی ناله‌ و هه‌وار مه‌یته‌ری پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان نه‌گریته‌وه‌.»

دۆن کیشه‌وت نه‌یتوانی به‌ساوولکه‌به‌ی مه‌یته‌ری خۆی پێ نه‌که‌نێ و پێی گوت، چون تا ئێستا ده‌ قانوونی پاله‌وانیدا ئه‌سلێکی پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌دیوه‌ که‌وابوو، ئه‌و ده‌توانێ هه‌ر وه‌خت ویستی به‌که‌یفی خوی بناڵینێ.

ئه‌وجار سانکۆ وه‌بیر ئه‌ربابی خۆی هه‌یناوه‌، که‌ وه‌ختی نه‌هاوه‌. دۆن کیشه‌وت جوابی داوه‌ که‌ جارێ هه‌چ ئێشه‌تیای نییه‌، به‌لام ئه‌و هه‌رچه‌ندی ده‌یه‌وێ با بخوا. سانکۆ که‌ ئێجازه‌ی خواردنی پێ درابوو، جێی خۆی له‌سه‌ر پشته‌ی که‌ره‌که‌ی خۆش کرد و له‌و نان و پێخۆره‌ی ده‌ خورجینه‌که‌دا بوو، هه‌روا که‌ ورده‌ورده‌ له‌ پشت سه‌ری ئه‌رباب ده‌رۆشیت له‌به‌روه‌ ده‌یخوارد. جار جاره‌ش ده‌می به‌زارکی مه‌شکه‌که‌وه‌ ده‌ناو وه‌ها به‌ئێشته‌ ده‌یخواردو که‌ ئاوی ده‌زاری مه‌ی فرۆشه‌کانی مالاگاش ده‌گێرا و ده‌و حاله‌دا که‌ به‌م شه‌یوه‌ ده‌رۆشیت و پاروو دوا‌ی پارووی قووت ده‌دا، هه‌چ به‌بیر و عه‌ده‌کانی ئه‌رباب نه‌بوو، رۆشیتن به‌دوا‌ی

95- به‌ندی نو‌ی قانوونی پاله‌وانی ده‌لێ: هه‌چ پاله‌وانیک مافی ئه‌وه‌ی نییه‌ له‌به‌ر ئێشه‌ی برین بناڵێ.

رووداوهكاندا هەر چەندەش پرخۆف و ترسینەر بووایە بەلایەوه سەخت و دژوار نەبوو، دیبینائی بەلکو وەك سەرگەرمی و پرابواردنیکی خۆش چاوی لێ دەکردن.

سەرەنجام ئەو شەوهیان دەنیو میشەیهکی چروپردا تێ پەرانند و دۆن كیشۆت لقیکی وشکی لە دارێك كردهوه كه وهختی پێویست دەیتوانی لە جیات نێزە دەکاری بێنی و پەیکانی نێزە شکاوهکەشی دەسەری رۆکرد. دۆن كیشۆت تەواوی شەو، چاوی لەسەر یەك دانەنا و بەیادی دلەبری جانانەیی خۆی دۆلسینە بەخەبەر مایەوه تا وهزعی خۆی دەگەڵ ئەو باسەیی دەکتیباندا خۆیندبوویەوه كه پالەوانانی سەرگەردان زۆر شەوان لە دلی بیابان و قوولایی جەنگەلاندای بەبیداری رایدەبووین و بەیادی دلدارەکیان دلی خۆیان خۆش دەکن، بەراورد بکا. بەلام سانکۆ پانزا بێ خەیاڵ تا بەیانی جوولەیی نەکرد و خرپ خەوی لێ کەوت. بەیانی تا ئەرباب بانگی نەکرد لە خەو هەلنەستا و نە گەرمای خۆرتاوه كه بەتوندی دە چروچاوی چەقیبوو، نە دەنگ و نەغمە و ئاوازی هەزاران بالندەیی دەنگخۆش كه داهاتنی رۆژیان پیرۆز دەکرد لە خەوی هەلنەستاند. سانکۆ كه چاوی خۆی كوشی و دەستی پێداهینا و دستێکی بەمەشکی شەرابەكەیی داکیشا و كه دیتی خەریكە بەتال دەبی و چی وای تیدا نەماوه، دلی ماتەم دای گرت چون دەیزانی ئەو رینگایەیی گرتووایانەتە بەر شوینێکی لێ نییه كه قاتی و قری شەرابەكەیی لێ قەرەبوو بکاتەوه. دۆن كیشۆت بەیانیش فراوینی نەخوارد، چون وەك گووتووایانە. ئەو بەكاوێژ کردنەوهی بیرهوهرییه خۆشەکانی خۆی بەرێ دەچوو.

دوو باره رینگەیی «پرلایس»یان گرتە بەر و دەورووبەری سەعاتی سیی پاش نیوه رۆ گەیشتنە سەرەتای رینگا. دۆن كیشۆت دەگەڵ چاوی بەوی کەوت، گوتی: «رەفیع سانکۆ ئێرەیه كه دەتوانین باسکی لێ هەلمالین و دەستمان تا ئانیشکمان بەرینە ناو رووداوه پالەوانییەکان، بەلام نامان ئەگەر تۆ ئەمن دەژێر گەورەترین مەترسیی دنیا شادا ببینی، نابێ دەست بۆ شمشیر بەری و لەسەرم وه جواب بێی. مەگەر ئەوهی لیت سوور بێ ئەوانەیی هێرشم بۆ دین دز و درۆزن و پیاوی بێ سەرۆپان، كه لەو کاتیدا تۆ دەتوانی بگهیه هاوارم. بەلام ئەگەر پالەوان بن، چون تۆ خۆت فەرمانی پالەوانیت نییه. بەپێی یاساكانی پالەوانی بەهیچ کلۆجیک حەقت نییه لەسەرم بکەیهوه. سانکۆ گوتی: «ئەرباب، بەراستی ئەمن لەم واره دا ئەمەری تۆ لەسەر چاوم دادەنێم. بێجگە لەوهش من خۆم بنیادەمێکی ئەهل و سەهلم و زۆرم ئیشتیا لەو پیکهه لپرژان و شەرو هەرایانە نییه. بەلام ئەگەر بەراستی وای لێ بێ كه دەبی لەسەر خۆم وهجواب بێم، جوابی ئەم یاسانە نادەمەوه. چون یاسای شەرع و

عورف ئیزنی ئەوهم پێ دەدەن دە بەرانبەر دەستدریژیدا لە خۆم بەرگری بکەم. دۆن کیشۆت گوتی: منیش هەر ئەو دەلێم. بەلام دە واری بەرگری لە من دە بەرانبەر پالەواناندا، تۆ دەبێ غەریزه و ویستی سروشتیی خۆت لغاو بکە. «سانکۆ گوتی: «دیسان دووپاتی دەکەمەوه بەهەر دووک چاوان و ئەم فەرمانەش وەک فەرمانی تەعتیل کردنی رۆژانی یەکشەممە دەبەر چاوان دەگرم.»

هەر دووکیان وێرای ئەو وتووێژە دۆستانەیه، چاویان بەدوو کەس لە کەشیشانی «سن بێنوا» Saint Benoit کەوت کە بەسواریی وشتی یەک کۆهانه یا بەواتایەکی تر سواری ئیستری زەلام کە بەقەد و شتر دەبوون، لەوێ دەهاتن. هەر دووکیشیاڵان عەینەکی سەفەریان دە چاوی خۆیان کردبوو، چەتری بەرگری لە هەتاویشیاڵان لەسەر سەری خۆیان هەڵدایوو. لەپشت سەریانەوه کالیسکەیهک دەهات کە چوار پێنج سوار دەوریان گرتبوو و دوو نەفەر لاوی ئیستریچیش پیاده بەدایاندا دەهاتن. دەو کالیسکەیهدا وەک دواپە دەرکەوت، خاتوونیکێ بەشانوشەوکهوتی خەلکی بیسکای Biscaye تیدا بوو کە دەپڕۆشێتە سیویل تا دەگەڵ مێردەکهی کەوێ کە بەشوغلایکی گرینگەوه بۆ هیندوستان دەچوو. کەشیشەکان دەگەڵ ئەو خاتوونە نەبوون، بەلام بەهەمان رێگادا دەپڕۆشێتن. دۆن کیشۆت تا چاوی پێیان کەوت بەمەیتەرەکهی گوت: «یا من بەهەڵ چووم یا دەگەڵ کارە ساتیک کە هەرگیز وێنە نەبیندراوه رووبەرۆوین. چون ئەو رەشاییانە لە دورووه دیارن دەبێ جادوگرانیک بن کە شاژنیکیان بەزۆر دە کالیسکەدا رفاندوو و گومانم دەوهدانییه. من دەبێ بەهەموو تواناوه ئەم دەستدریژییه پیش پێ بگرم و لە هیچ مەترسییهک ناپرینگیمەوه. سانکۆ وەلامی داوه، بەرای من ئەو کارە لە رووداوی ئاشەکانیش خراپتره. بۆ خاتری خودای ئەرباب نەکە! ئەوانە کەشیشانی خانەقایی سن بێنوا و کالیسکەکەش جەماعەتیکن دەچنە سەفەر. دووبارە دووپاتی دەکەمەوه کە باشتره ئاگاداری رەفتاری خۆت بی و شەیتان نەچێ دە کلێشه تەوه. دۆن کیشۆت گوتی سانکۆ من دەپێشدا پێم گوتی کە تۆ سەرت لە کارویاری پالەوانەتی دەرنا چێ. ئەوهی من پێت دەلێم، عەینی راستییه. تا چەند چرکە ساتی تر بەچاوی خۆت دەبیینی.»

دۆن کیشۆت وێرای گوتنی ئەو قسانە خۆی گەیانده بەرەوه و رێگای بەکەشیشەکان گرت. هەرکە ئەوندە نزیک بوونەوه کە دۆن کیشۆت هەستی کرد دەنگی دەگاتە گوێیان، بەبانگی بلێند تێیان راخوړی و گوتی: «ئەو خەلکی سەرای ئەبەدی و ئەو نفووسی شەیتانی، زوو ئەو شاژنە بەشان و شەوکهتانه کە رفاندووتان و بەزۆرێ دەو کالیسکانەدا

دهيانبه نازاد بكن. دنا بهسزاي ئو كاره رهش و شهيتانيه نامادهي مهرگه بن،» ديگيتال كيشوشه كان جلهوي ئيستره كانيان كيشا و له كاتيكدا له سهر و قيافه و قسه كانى دۆن كيشوت واقيان ورمابوو پراوهستان و جوابيان داوه: «جهنابي پالءوان ئيمه نه نفووسى شهيتانين و نه لهو دنيايشرا هاتووينه وه. بهلكو دوو كه شيش له خانه قاي سن بيتواين كه بهر تي خوماندا دهروين و له وهش ئاگادار نين كه دهو كاليسكانه دا شاژنيان فراندوون يا خير. دۆن كيشوت گوتى: من به قسه ي فريو ده رانه تان بروانا كه م و ئيوه دزى چه پهل و ناپاك ده ناسم.» پاشان بي ئه وه چاوه پروانى جوابيك بي، ده رو سينانتي راخوري و به نيزه زه برىكى وه هاى دا هينا كه شيشى به كه م كه نه گهر ئو چاره ره شه خوئى له ئيستره كه ي فرى نه دا با و ئو زه بره ي وى كه وتبا، زور به سه ختى بريندار ده بوو يا فه راقى ره شى لى ده برا. كه شيشه كه ي تر كه ئه وه ي ديت دوو لاقى تريشى بو ئيستره كه ي قهرز كرد و وهك باى سه رسه رى(*) له مه عره كه درهبان بوو. سانكو پانزا كه ديتى كه شيش وه عه رزى كه وتوووه، سه برىكى له گويدر پژه گه ي دابه زى و خوئى به سه ر كه شيش كيشا و خهريك بوو جبه و عه باى له بهر دابكه نى. ههنگى ئو دوو نوكه ره ي كه هاو رپى كه شيشه كان بوون هاتنه پيشه وه و له سانكو يان پرسى كه له بهر چى ئه ربا به كه يان رووت ده كا، سانكو جوابى دانه وه كه جلوه برى ئه ربا به كه يان ده سكه وتى ئو شه ره سه ركه وتووانه يه كه دۆن كيشوتى پالءوان تيدا سه ركه وتوووه و به پى ياسا ده بيته هى ئو. نوكه ره كان كه لهو قسه قورانه حالى نه بوون و نه يانده زانى شه ر و غه نيمه ت و ده سكه وت چيه، سانكو پانزا يان به زه برى شهق و پيلاقه خسته سه ر پشت و ته واوى ريش و سميليان ده رينا و ئه وهنده يان تى هه لدا كه له زبان كه وت، دۆن كيشوت له وى نه بوو له سه رى بكاته وه؛ چونكه خوئى گه يان دبووه سواره كانى ده ورو به رى كاليسكه بو ئه وه ي بزاني كين و چ كه سن. كه شيش كه له ترسان ده له رزى زور به په له سوارى ئيستره كه ي خوئى بووه وه و له كاتيكدا كه رهنگى به روويه وه نه مابوو، رويشته لاي هه وائه كه ي كه له ولتر چاوه پروانى بوو. هه ر دوو كيان بي ئه وه ي چاوه پروانى كو تايى پى هاتنى ئو روودا وانه بن تيبان ته قاند و ئه وهنده يان چه لپيا كيشا و دوعا خويند، ده تگوت شه يتان راوده وويان ده نى.

له ولتر، وهك ديتمان دۆن كيشوت ده گه ل خانوونى كاليسكه نشين ده ستى به قسان كرده بو ده يگوت: «حه زه رته ي شابانوو له ئيستنا وه سه ره به ستى چونت پى خوشه وابه! چون سه ردارى ئو تا قمه ي كه توئى فراندبوو ئيستنا به زه برى باسكى من ده خاك گه وزيوه. بو ئه وهش بو زانينى ناوى رزگار كه رى خوتان زه ينى مباره كتان زه حمه ت نه دن، به عه رزى

خاتوونی گهوره رادهگهيهنم که من ناوم «دۆن کيشۆتی مانس»^ه، پالەوانی سه‌رگه‌ردان و ئه‌سیری که‌مهندي پرچی دلبه‌ری بێ هاوتا «دۆلسينه دۆتۆبۆز»م؛ و به‌پاداشی ئه‌و چاکه‌يهی که ده‌گه‌ڵ ئیوه‌م کردووه، ته‌قازایه‌کم زۆرتر نیه و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه بگه‌رێنه‌وه شاری «تۆبۆزو» و له لای منه‌وه ته‌شريف به‌رنه خزمه‌ت دلبه‌ری جانانه‌ی من و ئه‌وه‌ی من بۆ نه‌جاتی ئیوه کردوومه بۆی بگێرێنه‌وه»، یه‌کێک له مه‌یته‌ره‌کان که خه‌لکی بێسکای بوو ته‌واوی قسه‌کانی دۆن کيشۆتی ده‌بیست و چون تۆ گه‌یشت که دۆن کيشۆت نایه‌وێ ئیزن بدا کالیسه‌که به‌رێگای خۆیدا بروا و به‌پێچه‌وانه‌وه ده‌یه‌وێ به‌ره‌ «تۆبۆزو» ی به‌رێ کا لێی نزیک بووه‌وه و نێزه‌که‌ی له ده‌ستی ده‌ره‌ینا و به‌زاراوه‌یه‌ک که نه‌ کاستیلی بوو نه‌ بێسکایی، پرووی تۆ کرد و گوتی «برۆ ئه‌ی پالەوانی به‌دره‌فتار! سویندم به‌وه‌ی که ئافه‌ره‌یده‌ی کردووم، ئه‌گه‌ر نه‌یه‌لی کالیسه‌که‌که بروا، که لاکت ئه‌لیژه ده‌خه‌م.» دۆن کيشۆت ئه‌و قسانه‌ی به‌ته‌واوی بیست و به‌ئارامیه‌کی زۆر سه‌یره‌وه گوتی: «ئه‌ی نابووته‌ی^(*) بێبايه‌خ، من ده‌زانم که تۆ پالەوان نی، به‌لام ئه‌گه‌ر پالەوان بووایه‌ی سزای ئه‌و بێ شه‌رمی و روودامالاییه‌مه ده‌ به‌ری ده‌ستی ده‌نای.»

بێسکایی جوابی داوه: ئه‌من پالەوان نیم! قه‌سه‌م به‌خوا تۆ به‌قه‌ده‌ر مه‌سیحیه‌که درۆ ده‌که‌ی! ئه‌گه‌ر نێزه‌ت توور هه‌له‌ده‌ی و شمشیرت بکێشی ده‌بینی چۆن وه‌ک پشیله‌ی نیو ئاوت لێ ده‌که‌م. بێسکایی له‌وشکانی و نه‌جیب زاده له‌سه‌ر ده‌ریا، نه‌جیب زاده ده‌گه‌ڵ شه‌یتان و ئه‌گه‌ر شتیکی تر بێژی، درۆت گوتوووه^(٩٦). دۆن کيشۆت جوابی داوه: زۆر باشه هه‌ر ئێستا ده‌بینین.»

وه هه‌نگی نێزه‌که‌ی فرێ دها و ده‌ست ده‌داته شمشیر و مه‌تال هه‌له‌ده‌گرێ و به‌ئه‌زمی کوشتن پروو ده‌ کابرای بێسکایی ده‌کا. بێسکایی که دیتی به‌وحاله‌ته‌وه دیته پێش له ئێسته‌ره‌که‌ی که به‌کرێی گرتبوو و نه‌ده‌کرا متمانه‌ی پێ بکه‌ی، ویستی خۆی بخاته خواره‌وه. به‌لام ته‌نیا مه‌جالی ئه‌وه‌ی بوو شمشیره‌که‌ی له کالان ده‌رکێشی و له به‌ختی باشی چون نزیک به‌کالیسه‌که‌وه راوه‌ستا بوو توانیی بالنجیک له کالیسه‌که‌که ده‌رکێشی و بیکاته مه‌تال. ئه‌و دووه وه‌ک دوو دوژمنی بابه‌کوشته تیک به‌ر بوون. ئه‌وانه‌ی له‌وێ بوون ویستیان

٩٦- له زهمانی سپروانتێسدا به‌خه‌لکی باسک یانی دانیشتوانی کیۆپاره‌کانی پیر نه‌یان ده‌گوت بێسکائی که زاراوه‌ی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو. زبانیکی که لێرده‌دا کابرای بێسکایی قسه‌ی پێ ده‌کا، ئه‌وه‌نده تیکه‌ل و پیکه‌له که‌س تێی ناگا. سپروانتیس وه‌ک نووسه‌رانی چاخی زێرین ئه‌و زبانه‌ی مه‌سخه‌ره کردووه و بۆ گالته‌ پیکردن ده‌کاری هێناوه. (مۆریس باردۆن)

لیکیان جودا بکه نه وه، به لّام سه رنه که وتن چون کابرای بیسکایی بهزاراوه ناحه زه که ی خۆی جنیوی دهدا و هه ره شه ی ده کرد نه گهر لئی نه گه پین شه ره که ته واوکا، به دهستی خۆی خاتوونی خۆی و هه مووکه سه کانی تر ده کوژی. خاتوونی کالیسکه نشین که له وهی ده دیدت سه رسام و هه راسان بوو به سوورچییه که ی گوت، که میک کالیسکه که واوه به ری و خۆی له مه و دایه کی که مه وه به وردی چاوی له وه شه ره خۆیناوییه ده کرد.

بیسکایی که نزیك بووه زه بریکی وه های له شانی دۆن كيشۆت دا که نه گهر مه تاله که نه بووايه تا نیوقه دی شه ققه ی ده کرد. دۆن كيشۆت که قورسایي نه و زه بری هه ست پی کردبوو هاواریکی بلندی کیشا و گوتی: «ئه ی دل به ری جانانی من دۆلسینه، ئه ی غونچه گولی باغی جوانی و شوخ و شهنگی. پاله وانى خۆت که بۆ دلخۆشی تۆ تووشی ئه و گرفتارییه بووه یاریده ده!» ته واو قسه کانی ته واو نه کردبوو که مه تالی به روویه وه گرت و شمشیری ده ده ستیدا ریک گۆشی و هه لئى کوتا سه ر بیسکایی! پاله وان به و نه زمه هیرشی برد که گیانی خۆی به قیমে تی زه به تیکی کاری له حه ریفدان بخاته مه ترسییه وه. کابرای بیسکایی که دیتی دۆن كيشۆت به ته واوی رق و کینه وه خه ریکه بۆ لای دى نه ویش هه ر به و حاله ته وه رووی ده دۆن كيشۆت کرد و راوه ستا و بالنجی کرده مه تال، به لّام نه ی توانی ئیستره که ی له جی خۆی بزیوی و بیبانه نه ولاتر. جا هه ر وه ک گوتمان دۆن كيشۆت به نه زمی دوولت کردنی بیسکایی به پارێزه وه هیرشی بۆ برد و کابرای بیسکایی هه ربه و نییه ته شمشیری ده رکیشا بوو و مه تالی له سه ر سه ری راگرتبوو و چاوه پروان بوو، ته واوی حازران به ترس و دلکه وته وه چاوه پروانی به ره مه ی زه بری زراوتۆقینی نه و دوانه بوون که هه ره شه یان له یه کتری ده کرد. خاتوونی کالیسکه نشین ده گه ل ده ستوپتوه ند و ژنه خزمه تکاره کانی هه زاران نه زریان وه خۆ گرت و هه زاران شه میان پێشکەش به نوێزخانه کانی ئه سپانیا ده کرد تا خودای مه زن مه یته ره که یان و خۆیان له و مه ترسی و کاره ساته گه وره یه که بۆیان ها تووته پێش رزگار بکا.

به لّام خراپتر له هه مووشته نه وه یه که نووسه ری ئه م داستانه لێردها باسی نه و شه ره به ناتا وه ی به جی دلی و به بیانووی نه وه ی هه یچ نووسراوه و به لگه یه کی له وه ی زیاتر تا ئیستا باس کراوه، له مه ی دۆن كيشۆت به ده سه ته وه نییه، داستانه که لێره ده بریته وه. راستییه که ی نه وه یه نووسه ری دووه می⁽⁹⁷⁾ ئه م داستانه نه یه و یست بروا به وه بکا که

97- مه به ست سیروانتیس خۆیه تی.

داستانێکی ئاوا گه‌وره ده‌ژێر خاکوخۆلی فه‌رامۆشیدا کفن و دفن کرابێ و خاوهن پرایان بێ پیاو ماقوولانی ولاتی مانس نه‌وه‌نده به‌رامبه‌ر به‌شانازییه‌کانی نیشتیما‌نی خۆیان بێ مبالات بوو بن که ده‌بایه‌گانی (*) یا کتیب‌خانه‌کانی خۆیاندا چه‌ند پوونووس و نوسخه‌ی ده‌ست خه‌تیان له شه‌رحی حال و پالنه‌وانه‌تییه‌کانی نه‌و قاره‌مانه پانه‌گرتبێ. نه‌وه بوو له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌م گومانه، ناهومید نه‌بوو که ئاخری پوژتیک له روژان به‌شی کۆتاییی نه‌و داستانه‌ی وه‌ده‌ست بکه‌وێ و ده‌راستیدا به‌لوتفی خودای مه‌زن، سه‌ره‌نجام ده‌ستی به‌سه‌رچاوه‌یه‌ک پراگه‌یشت که ده‌به‌شی دووه‌می نه‌م کتیب‌ه‌دا (۹۸) باسی لێ ده‌کری.

۹۸- سێروانتیس سه‌ره‌تا کتیب‌ه‌که‌ی کرده چوار به‌ش، به‌لام کاتیک به‌رگی دووه‌می بلاو کرده‌وه نه‌م دابه‌شکردنه‌وه‌ی له هه‌ردوو به‌رگدا له‌ناو برد. (مۆریس باردۆن)

کۆتایی شهری زراوتقینی بیسکایی بهورهو پالهلوانی دلاوهری مانس

ده بهشی یهکهمی داستاندا، بیسکایی دلاوهر و دۆن کیشۆتی بهناوبانگمان بهشمشیری پرووتهوه له حالیکدا بهجی هیشت که ههر دووک ئاماده بوون زهبری کاری له فهرقی (*) سهری یهکتر بدن، ئهگهر ئهو کارهشیان کردبایه ههر دووک یهکتریان وهک خه یاری تازه دهکرده دوو لهت. بهلام ئهم داستانه شیرینه دروست ههر لهو جیگه ههستیارهدا بهههلواسراوی برپایهوه بی ئهوهی دانهری (*) داستان رینۆنییمان بکا باقی رووداوهکه له کوئی سؤراغ بگرین. ئهو مهبهسته دلپراوکتییهکی زۆری بۆ من پینک هانی، چونکه کاتیک فکرم دهکردهوه که هومییدی سهرکهوتن ده دۆزینهوهی کهموکهسهیری ئهو داستانه سهرنجراکیشهدا چهنده کزه، خۆشییهکی له خۆیندنهوهی کورتهیهک لهو دهستی پی دابووم، ده بوو بهناهومیدی و دلساردی. دهگهل ههمووی ئهوانهشدا، بهراستی بهلای منهوه، مهحال و دور له داب و شوینی باش بوو که پالهلوانیکی ئاوا دلپاک کهسیکی زانای دهگهل نهبووی و شهرحی پالهلوانهتییهکانی نهنوسیبی؛ چونکه ههر پالهلوانیکی سهرگهردان که وهشوین کارهسات و رووداوی لهو چهشنه کهوتوه یهک یا دوو پیاوی زانا و تیگهیشتووی رهگهل خۆی خستوه که نه تهنیا شهرحی کارو چالاکي و ههلسوکهوتی ئهویان دهنووسی، بهلکو بی کهلکترین و مندالانهترین ئاکار و فکر و نهینیهکانی ژيانی ئهویشیان لهبیر نهدهکرد. بهراستی که پالهلوانیکی ئاوا خیرخواز شایان و سزاوار نهبوو که ئهوهنده بهدبخت و چاره رهش بووی که له هاودهمیکی زانا و ماقوول که وهکانی پالهلوان پلاتیر و دیتران ههمووکات ههیانبوو، بی بهش مابووپیتهوه. بهلی من نهمدهتوانی باوهر بکهم که داستانیکی ئهوا خۆش و بی وینه، بهناتهواوی کۆتایی پی هاتبی و گوناوهکهم دهخسته سهر ملی رۆژگاری غهدار که ههموشت قووت هدا و لهناو دهب. فکرم لهوهش دهکردهوه رهنگه له ناویش نه چووبی، له شوینیک پاریزرابی. له لایهکیشهوه بهخۆم دهگوت «له جیگایهک که دهنیو کتیبهکانی پالهلوانی ئیمهدا کتیبگهلیک بهتازهیی «دهرمانی بهغیلی» و «حۆریانی ههنارس» وهدهست کهوتوه، میژووی بهسهرهاتی خۆی نابی زۆر کۆن بی و گریمان نهشنووسرابیتهوه و نهشکرابیته کتیب بیگومان لهبیر خه لکیدا ماوه و دهکری ئهو رووداوانه له بیرگهی خه لک دهبریکشیرین.»

ئەو خەیاڵە شوۆریکی دەخستە سەرم و ھەوەسیکی بەتینی دە دڵ و دەرووندا، دادەگرساند که له بەسەرھاتی ژیان و کارە سەرسورھێنەرەکانی ھاوولاتی ناواری خۆم، دۆن کیشۆتی مانس ئاگاداری و دەست بێنم، پالەوانیک که ئاوینە و شوۆی پالەوانانی مانس و تەنیا کەسیک بوو که لەم زەمانە زالمەئە ئیمەدا کاری پالەوانەتیی سەرگەردانی کردە پیشەیی خۆی و یەکەم کەلە پیاو بوو که بۆ خەبات درژی زولم و زۆر و یارمەتی گەیاندن بەبیبو ژنان و ئاگاداری له کیزۆلان باسکی گیرەتی لێ ھەلمالی، کیزۆلانیکی بێ گوناھ که تازیانە بەدەست و سواری ئەسپ دەلاپال و کێواندا بەتەرەختەن دەرویشتن و باری گرانی کچینی خۆیان و کەلکەلە و نیگەرانی پاراستنی ئەو کچینییەیان دەگەل خۆیان دەبرد که دەنگوت پالەوانیکی ناپیاوی خۆینخۆر یا ناجوامیتریکی چەکدار بەجلوبەرگی شەرەوہ یا دیویکی لەندەھۆر دەستدریژی بەنامووسییان ناکا و دە پۆژگارانی قەدیمدا، ھەبوون کچانیک لەو کچانە که پاش ھەشتا ساڵ تەمەن باوھکو یەک تاقەشەو دەژێر میچیکدا نەخەوتبوون وەک ئەودەمەئە لە دایک بووبوون دەست لێ نەدراو و شەقل و مۆر نەشکاو سەرنخوونی گۆر بوون^(٩٩). کەوابوو من دەلێم دۆن کیشۆتی ئیمە: بەو دەلیلە و بەزۆر دەلیلێتیش شایانی قەدرزانی و ریزگرتنیک ئەبەدیە و ئەلھق ئەو ریزگرتنەئە نابی لە منیش درێغ بکەن چونکە بۆ دۆزینەوہی باقیی ئەم بەسەرھاتە، زۆرم زەحمەت کیشاوە. بەلام باش دەزانم ئەگەر فەلەک و ھەلکەوت و یەغبال نەگەیشتبانە یاریدەم، دنیا لەو داستانە شیرین و لەو سەرگەرمییە خۆشە، بێ بەش دەبوو. ئیستا باسی ئەو دەکەم که چۆن باقیی داستانەکم وەگیرھینا.

رۆژیک که له شاری تۆلید دەکۆلانی ئالکانادا دەخولامەوہ تازە لاویکم چاوی پێ کەوت که دەفتەرچەئە کۆنی بەدووکانداریک که پارچەئە ئاوریشمینی ھەبوو دەفرۆشت. من که عاشقی خۆیندەنەوہم و تەنانەت کاغەزەکوونی شەقامانیش ھەلدەگرمەوہ بزانی چیان تیدا نووسراوە بەھوکی مەیلی زاتی یەکیک لەو دەفتەرچانەئە که تازە لاوھکە دەفرۆشت ھەلم گرت و تەماشام کرد خەتتەئەئە عەرەبی بوو. ھەر ئەوئەندەم دەزانی که ئەو خەتتە عەرەبییە و نەمەزانی بێخۆینەوہ. چاوم بەھەموو لایەکدا گێرا، بەلکو عەرەبیکی ئەسپانیایی^(١٠٠)

٩٩- سێروانتیئەس لە زۆر جێگەئە تری داستانی دۆن کیشۆتدا، ئەو شوۆخییەئە کردووە و تەنانەت «دۆلسینە»ی دلەبری خەیاڵی دۆن کیشۆتیشی نەپاراستووە. (مۆریس باردۆن)

١٠٠- عەرەبی ئەسپانیایی یا Moisques ئەو عەرەبانە بوون که لە ئەسپانیا مابوونەوہ و بووبوونە ئەسپانیایی و خەلک بەشەق کردبوویانە مەسیحی. (مۆریس باردۆن)

ببینمه‌وه که بزانی و پیم بلئی ئەوه چیه. وا هاته پيش که بۆ دۆزینه‌وهی وه‌ها که‌سیک زۆن دیجیتالی مه‌حتهل نه‌بم. چونکه ئەگەر بمویستایه بۆ زمانیکی پیرۆزتریش وەرگێرێک ببینمه‌وه زۆر زوو دهمدیته‌وه. (۱۰۱) به‌لئی جا هەر که قه‌زاو قه‌دره‌یه‌ک له‌وه‌رهبانه‌ی گه‌یانه‌ من، مه‌به‌ستی خۆم پئی راگه‌یاند و کتیبه‌که‌م دایه‌ ده‌ستی. ئەو کتیبه‌که‌ی له‌ نیۆه‌راستدا کردوه و هیشتا چهند دێری نه‌خویندبووه که ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین. من هۆی پیکه‌نین و تریقانه‌وه که‌یم لئ پرسی ئەویش گوتی: به‌و روون کردنه‌وه‌یه پێده‌که‌نم که ده‌ په‌راویزدا نووسراوه. من تکام لئ کرد ئەو روون کردنه‌وه‌یه‌م بۆ مه‌عنا بکاته‌وه و ئەویش بئی ئەوه‌ی له‌ تریقانه‌وه بکه‌وئ، گوتی: گوئی بگره‌ بۆت بخوینمه‌وه:

... وه‌ ئەو دۆلسینه‌ تۆبۆزۆیه که ئەغله‌ب ده‌و کتیبه‌دا ناوی هاتوو به‌ بۆ خوئی کردنی گوشت به‌راز ئەوه‌ند ده‌ست ره‌نگین(*) بوو که هیچ ژنیک له‌ولاتی مانش ده‌سکه‌نه‌ی(*) له‌ دوو نه‌ده‌کرد» من کاتیک ناوی دۆلسینه‌تۆبۆزۆم بیست واقم و پرما؛ چونکا ده‌سته‌به‌جئ لیم حالی بوو که ئەم لاپه‌رانه‌ ناوه‌رۆکی داستانه‌که‌ی دۆن کیشۆتن. به‌و فکروه‌ فه‌وره‌ن له‌ کابرای عه‌رهبم تکا کرد که هه‌رچی زووتر پیم بلئی عینوانی کتیبه‌که‌ چیه. ئەویش به‌زاراوه‌ی کاستیلی ئاوا‌ی وەرگێرایه‌وه: «داستانی دۆن کیشۆتی مانش، به‌قه‌له‌می سه‌ید حامید کورپی ئەنجیلی (۱۰۲) میروونوسی عه‌رهب» کاتیک ناوی ئەم کتیبه‌م به‌گوئی خۆم بیست. به‌خۆپراگری و زهمه‌تیک زۆر توانیم خۆشحالیی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر که ده‌ستی پئی دابووم، هیندیک بشارمه‌وه. به‌په‌له‌ ده‌فته‌ره‌که‌م له‌ ده‌ست هه‌ریره‌رۆش ده‌ره‌یتناو و هه‌موو ده‌فته‌ره‌کانم به‌قیمه‌تی نیو ریئال له‌ کوره‌که‌ کرپی. ئەگەر ئەو کوره‌ زانیبا‌ی که من تا چ ئاستیک مه‌یلی کرینی ئەو ده‌فته‌رانه‌م هه‌یه به‌سانایی ده‌یتوانی به‌ش‌ه‌ش ریئالیش پیم بفرۆشی.

هه‌ر ده‌گه‌ل ئەوه‌ی من و عه‌رهبه‌که‌ پیکه‌وه له‌وئ دوور که‌وتینه‌وه. ئەوم برده‌ سه‌رسه‌رای گه‌وره‌ی کلیساو و تکام لئ کرد بئی ئەوه‌ی شتیکی لئ زیاد یا که‌م بکاته‌وه، ئەوه‌ی ده‌و ده‌فته‌رانه‌دا هه‌یه، بۆم وەرگێرێته‌ سه‌ر زاراوه‌ی کاستیلی و هه‌رچی بیهه‌وئ بیده‌می. عه‌رهب

۱۰۱- مه‌به‌ستی سیروانتیسی له‌ بزانی پیرۆز، بزانی عیبرییه و لیتره‌دا مه‌به‌ست زۆربوونی جووله‌کانی دانیشتووی تۆلیدۆیه. (مۆریس باردۆن)

۱۰۲- سیروانتیسی چون کتیبی خۆی به‌شێوه‌ی داستانی پاله‌وانی نووسیوه؛ لیتره‌دا وای داناوه که ئەسلئ کتیبه‌که‌ عه‌رهبیک نووسیویه‌تی، ئیبنی ئەنجه‌لی Ben Angeli له‌ واژهی Badenjal «باینجان» وەرگێراوه.

به‌حه‌قیکی به‌رامبەر به‌په‌نجا «لیور» میوژ و چوار ته‌غار گه‌نم را‌زی بوو و قه‌ولی پی‌دام به‌ئه‌مانه‌ت و به‌زویه‌کی زۆر زوو بووم وهرگێڕی. به‌لام من بۆ کار ئاسانی و له‌ترسی ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌نجینه‌ دۆزراوه‌یه‌م له‌ ده‌ست نه‌چی، عه‌رهبه‌م برده‌ مائی خوومان و ده‌ماوه‌ی شه‌ش چه‌وتوو‌دا ته‌واوی داستانه‌که‌ی به‌وجوده‌ که‌ ده‌وکتیبه‌دا هاتوو، بۆی وهرگێڕامه‌وه‌ سه‌ر کاستیلی.

له‌ ده‌فته‌ری یه‌که‌مه‌دا، وینه‌یه‌کی ته‌واو سه‌روشتی له‌ شه‌ری دۆن کیشۆت ده‌گه‌ڵ کابرای بیسکایی ده‌بیندرا. هه‌ر دووکیان ده‌ حاله‌تیکدا که‌ داستانی به‌جیی هیشتبوون به‌شمشیری رووته‌وه‌ یه‌کیان ده‌ژێر مه‌تالی ترسینه‌ری خویدا و ئه‌وه‌ی دیش بالنج له‌ سه‌رسه‌ر، به‌رامبەر به‌یه‌که‌ راوه‌ستا‌بوون. ئیستری کابرای بیسکایی له‌ وینه‌که‌دا وه‌ها به‌رچاو بوو که‌ پیاو له‌ مه‌ودای تیره‌سه‌ی (*) شمخالیکیشرا (*) ده‌یزانی که‌ ئه‌وه‌ مائی کرێه. له‌ بن پای بیسکایی ده‌ وینه‌که‌دا نووسرا‌بوو «دۆن سانکو‌دۆئا‌زپیتی تیا» «Don sancho de Azpitia» وه‌ ئه‌وه‌ بیگومان و هیچ شکی تیدا نه‌بوو که‌ ناوی ئه‌و بوو. له‌ ژێر پێی رۆسیناندا ناویکی تر نووسرا‌و بوو که‌ ناوی دۆن کیشۆت بوو. رۆسینانته‌ له‌م وینه‌یه‌دا زۆر وه‌ستایانه‌ کیشرا‌بووه‌؛ چونکه‌ ئه‌ندامی ئه‌و حیوانه‌ وه‌ها شق و ره‌ق و کز و لاواز و ده‌نده‌کانی وه‌ها ده‌ره‌په‌ریبون و ئیسی به‌ده‌ن و په‌راسووی ئه‌وه‌ند به‌رچاو بوون که‌ به‌راستی ناوی «رۆسی نانت = کزولاوان» بۆ ئه‌و چه‌هیوانه‌ به‌سته‌زمانه‌ پر به‌پێست بوو. له‌ ته‌نێشت رۆسینانته‌ سانکو‌پانزا هه‌وساری که‌ر به‌ده‌سته‌وه‌ راوه‌ستا‌بوو و له‌ ژێر پێیدا ئه‌م نووسرا‌وه‌ ده‌خوینرایه‌وه‌: «سانکو‌زانکاس»^(۱۰۳). ناوی زانکاس بیگومان بۆ ئه‌وه‌ درابوو به‌سانکو‌ که‌ هه‌روه‌که‌ له‌ وینه‌که‌دا ئاشکرا بوو، زگیکی زل و قه‌دیکی کورت و قاچی باریک و خوار و خێچی هه‌بوو و په‌نگه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ بێ که‌ ده‌داستانه‌که‌دا جاری وایه‌ پانزا جاری واشه‌ له‌قه‌بی زانکاسی پی‌ درایی. ورده‌ سه‌رنجی تریش له‌م ره‌سم و وینه‌دا هه‌بوون، به‌لام گرینگیه‌که‌ بیان هێنده‌ نه‌بوو که‌ شتی که‌ له‌ داستانی ئێمه‌ زنده‌ بکه‌ن. داستانی که‌ ده‌توانین بیژین، ئه‌گه‌ر راست بێ و رووی دابی، ناحه‌ز نییه‌.

ئه‌گه‌ر ئیرادی که‌ به‌راستی بوونی داستانه‌که‌ هه‌بێ ئه‌وه‌یه‌ که‌ دانه‌ره‌که‌ی له‌ په‌گه‌زی عه‌رهبه‌و درۆکردنیش ده‌نیو ئه‌و قه‌ومه‌دا زۆر باوه‌، به‌لام له‌ لایه‌کی تروه‌، ئه‌وان ئه‌وه‌نده‌

۱۰۳- زانکاس Zancas ده‌ فه‌ره‌نگی واژده‌، به‌مانای ده‌عبای لینگ درێژ هاتوو و سێروانته‌س ئه‌م له‌قه‌به‌ سه‌یره‌ی ته‌نیا لێرده‌دا داوه‌ به‌سانکو‌ بۆ ئه‌وه‌ی شکل و قیافه‌ی سه‌یر و کز و لاوازیی قاچ و قول و زگ زلیی ئه‌ومان بخاته‌ به‌رچاو. (مۆریس باردۆن)

دهگه‌ل ئيمه دوژمنن كه دهتوانين بئژين دانهر له بهياني راستيدا نه تهنيا چاپوگوپي (*). ديجيتالي نهكردوو، بهلكو كه ميشي نووسيوه. من خوشم له سهر ئهم برهوايم؛ چونكه دانهر له و جياگايانه دهيتواني و دهبووايه دهمه‌ح و ستايشي پالاهانكي ئاوا دلپاكا قسه‌ي ته‌واوي كردبايه، ده‌لئي به‌ئه‌نقه‌ست خوئي له هه‌مووش بئده‌نگ كردوو و ئه‌وه كارئكي زور خراپ و فكرئكي زور بئجئيه، چونكه ميژوونوسان ده‌بي ورد و راستگو بن و هه‌رگيز نه‌كه‌ونه ژير باري هه‌وا و هه‌وه‌سي خويان. ده‌بي ترس و قازانجي خويان يا رق و كينه و حه‌ز و خوشه‌ويستبي خويان وه‌لا بنين و له شارپي راستي لاري نه‌بن، چونكه ميژوو دايمي راستيبه‌كانه و گه‌نجينه‌ي كردوو و كار و ئاكارى مرؤقه‌كانه و سه‌ر مه‌شقي ئيستا و ماموستاي داهاتوومانه. من ده‌زانم كه له‌م داستاندا بابته‌ي زور خوڤ و به‌تام و چيژ هه‌يه. به‌لام ئه‌گه‌ر بابته‌يكي باشي تيدا نه‌بي واي تي ده‌گه‌م گوناهي ئه‌و دانهره سه‌گه‌يه^(١٠٤) نه له بابته‌كه خوئي. هه‌رچي بي، به‌پي وه‌رگيپراوه‌كه داستان ئهم جوهره ده‌ستي پي ده‌كرد:

له ديتني شمشيري رووت و تيژي ئه‌و دوو پالاهانه شه‌ر خواز و رق له دل و له وه‌زعي قيافه‌ي لئيروانه و ئاماده‌يان، وا ده‌رده‌كوئي كه هه‌ر شه‌ له عه‌رز و عاسمان ده‌كهن. يه‌كه‌م كه‌س كه زه‌بري خوئي وه‌شان، بيسكايي بوو، ئه‌ويش وه‌ها توند و مه‌حه‌كم و به‌قه‌و (*). كه ئه‌گه‌ر شمشير له كاتي داهيتاندا له ده‌ستيدا نه‌سووربا، هه‌ر ئه‌و زه‌بره بؤ كوئايه‌يتان به‌و شه‌ر ترسناكه و ئه‌و داستان و ته‌واوي رووداوه‌كاني ژياني به‌س بوو، به‌لام ئه‌ستيره‌ي به‌ختي دۆن كيشۆت كه ئه‌وي بؤ رووداوي گرینگتر ده‌پاراست شمشيري دوژمني وه‌ها ده‌ستي ئه‌ودا خول پي دا كه هه‌رچه‌ند زه‌ريه وه‌نتوه‌راستي شاني چه‌پي پالاهان كه‌وت به‌لام بئجگه له‌وه‌ي ده‌ستي چه‌پي له كارنجا و نيويك له كلاخوود و نيويك له نه‌رمه‌ي گويجگه‌ي ده‌گه‌ل خوي دا بري، سه‌ده‌مه‌يه‌كي تري پي نه‌گه‌ياند و ئه‌وانه هه‌مووي به‌ده‌نگيكي ترسناكه‌وه كه‌وتنه سه‌ر زه‌وي. په‌نا بو خودا!... كي هه‌يه بزاني كه به‌دروستي پيمان بلي ده‌وسه‌عاته‌دا كه ئه‌و په‌فتاره‌يان ده‌گه‌ل پالاهاني مانش كرد، چ قينيكي ژه‌هراوي ده‌روچ و گيانيدا سه‌ري هه‌لدا؟ له‌و باره‌يه‌دا بئجگه له‌وه، ناتوانين شتيك بئژين كه پالاهان دووباره خوئي هاويشته سه‌ر ركيئف و شمشيره‌كه‌ي به‌هه‌ر دووك ده‌ست مه‌حه‌كم گرت و به‌رق و قين

١٠٤- ليزه‌دا سيروانتييس بيگومان ويستويه‌تي ئيشاره به‌وه بكا كه ده‌ زه‌ماني ئه‌ودا مه‌سيحي و عه‌ره‌به‌كاني ئيسپانيا به‌يه‌كترين گوتوو «سه‌گ». دهنه قه‌ستي ته‌وه‌ين و سووكايه‌تي، ئه‌ويش به‌نووسه‌ريكي خه‌يالي، نه‌بووه. (لوويي وياردو)

و قەوێکی وەها لە فەرقي سەری بیسکایی دا که هەر چەند مەتالی بانجی لەسەر بوو، بەلام خۆین بەکونە تەفەنگا*) و کونە گوێجکەیدا فیچقەهێ*) کرد و چی وای نەمابوو لە ئیستەرەکهی بکەوێتە خوارەوه. وەها بوو ئەگەر هەر دووک دەستی لە ملی ئیستەرەکهی گری نەدابا بەیەقین بەر دەبوووه بەلام بەهەر حال لاقەکانی لە رکیف هاتنە دەر و پاشان دەستەکانی کرانەوهو ئیستەرەکهش که بەو زەبرە رەویبوووه بەتەرمختەن پرووی دە سەحرا کرد و پاش سێ چوار جار هەلاویشتن*) سواری خۆی بەعەرزێ دادا.

دۆن کیشۆت ئارام و پشوو لەسەرەخۆ تەماشای رەقیبەکهی دەکرد. کاتیک دیتی لەپشت ئیستەرە کهوتە زەوی، لە ئەسپەکهی دابەزی و بەسووکە غار خۆی گەیاندى. پاشان نووکی شمشیرەکهی لە نێو هەر دووک چاوی راگرت و بەسەریدا گورپراند که یا تەسلیم بە یا سەرت لە لەشت جودا دەکەمەوه. کابرای بیسکایی ئەوهەندە پەشۆکا و شپرزە بوو، وەلامی پێ نەدراوه. رق و توورەهیش وەها بەرچاوی دۆن کیشۆتی تاریک کردبوو که ئەگەر خاتونەکانی کالیسکه بەهاواری مەیتەرەکهیان نەگەشتان، کاری تەواو بوو. خاتونەکان که تا ئەم چرکەساتە مات و سەرسۆرما و چاویان لەو شەرە کردبوو، کاتیک ئاویان دیت، بەپەله خۆیان گەیانده لای پالەوان و تکایان لێ کرد که بەپیاوہتی خۆی رەحمی بەمەیتەرەکهیاندا بێ و نەیکوژێ. دۆن کیشۆت بەفیس و ئیفادەیهکی فیرعەونی دەولامی ئەواندا گوتی: «خاتونە جوانەکانی من، بیگومان ئیتاعەهێ ئەمر و فەرمانی ئیۆه دەبیتە هۆی بەختەوهری نۆکەری خۆتان، بەلام بەمەرچیک که ئەم پالەوانە بەلێنی بەمن بدا هەر ئیستا بچیتە گوندی «تۆبۆزو» و لە لایەن منەوه خۆی بەرپیسەمی دەرگای خاتونە بێ وینە، دۆلسینە بناسینێ تا ئەو هەرچی بیهوی دەگەلی بکا». خاتونەکان بەترس و لەرز و کرووزانەوه، بێ ئەوهی لە دۆن کیشۆت بپرسن دۆلسینە کێیە و داستان لە چ قەرارە، بەلێنیاں دا که مەیتەر موویەموو فەرمانەکهی جیبەجی دەکا و لە ئەمری دەرناچی. دۆن کیشۆت گوتی: «زۆر باشە هەرچەند ئەو سزاواری مەرگ بوو، بەلام بەو قەولەهێ که داواتانە دەییەخشم و ئازادی دەکەم.»

وتووژیکی شیرین له نیوان دۆن کیشۆتی پالەوان و

سانکۆ پانزای مهیتهردا

له چهند ساتیک پیشهوه، سانکۆ پانزا پاش ئهوهی نوکهرانی که شیشهکان تیر و پریان تی هه‌لداو و بهجییان هیتشت، له عهرزی ههستا بووهوهو، بهسه‌رنجهوه ته‌ماشای شه‌ری دۆن کیشۆتی ئه‌ربابی و کابرای بیسکایی ده‌کرد و له قوولایی دلّهوه، له‌بهر خودای ته‌باره‌ک و ته‌عالا ده‌پاراو که پالەوان سه‌رکه‌وتوو بی تا ئه‌و بتوانی بیته‌ته‌ خاوه‌نی دورگه‌یه‌ک و به‌پئی قه‌ولی پیاوانه‌ی ئه‌رباب، له دورگه‌که‌دا ده‌سه‌لاتداری بکا. سانکۆ ده‌گه‌ل چاوی پی که‌وت که شه‌ر کۆتایی هاتوو و ئه‌ربابی خه‌ریکه‌ سواری رۆسینانت بیته‌وه، به‌هه‌لاتن رۆیشته به‌روه تا رکیفی بو‌بگری، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی بیلی ئه‌و سوار بی، ده‌بهر پییدا چۆکی دادا و ده‌ستی ماچ کرد و گوتی: «ئهی ئه‌ربابی دلۆقانی من، هه‌زهرتی دۆن کیشۆت! له‌بهرتان ده‌پاریمه‌وه حکومه‌تی ئه‌و دورگه‌ی که ده‌وشه‌رده‌دا وه‌دستت هیناوه، بده‌یه ده‌ست من، چون ئه‌و دورگه‌ با زۆریش گه‌وره‌بی من توانایی هه‌لسووراندنی کاروباره‌که‌ی باشتر له‌هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌و جیهانه‌دا به‌سه‌ر دورگه‌کاندا ده‌سه‌لاتدارییان کردوو، ده‌خۆمدا ده‌بینم.» دۆن کیشۆت ده‌ جوابی ئه‌و داخووزیه‌دا گوتی: «ئهمان، برای من سانکۆ، بزانه که ئه‌م رووداوه و رووداوی تری له‌م چه‌شنه، دورگه‌هین نین»، به‌لکو ئه‌وانه رووداوی ریگاو‌بان و جاده‌ی گشتین و به‌ره‌مه‌کانی بیجگه‌ له‌سه‌ر شکاوی و گوئی براوی و برینداری شتیکی تر نییه. به‌لام تۆ سه‌برت هه‌بی، رووداوی تریش دینه پیش و من ده‌توانم نه‌ ته‌نیا بتکه‌مه‌ حاکمی دورگه، به‌لکو به‌پله‌وپایه‌ی به‌رزتریشت بگه‌یه‌نم.» سانکۆ به‌شوکرانه‌ی دلۆقانیی ئه‌رباب زۆری له‌سه‌ر رۆیشته و پاش ئه‌وه‌ی ده‌ستی دۆن کیشۆت و داوینی زریکه‌ی ماچ کرد، یارمه‌تی دا تا سواری رۆسینانت بیته‌وه. هه‌نگی خۆیشی سواری که‌ره‌که‌ی بووه‌وه و به‌دوای ئه‌ربابدا رۆیی که بی خودا‌حافیزی له‌ خاتوونه‌کانی کالیسکه‌نشین، به‌ته‌ره‌خته‌ن تپی ته‌قاند و خۆی ده‌میشه‌یه‌ک، که له‌وئ زور نریک بوو، را‌کرد.

سانکۆ تا ئه‌و جیگه‌ی که‌ره‌که‌ی ده‌یتوانی و ده‌تاقه‌تیدا بوو به‌دوای ئه‌ربابدا به‌غاره‌که‌ر رۆیشته به‌لام رۆسینانت وه‌ها بالی گرتبوو که مه‌یته‌ر به‌جی ما، ناچار هه‌رای له ئه‌رباب

کرد که له‌سهری راوهستی تا دهیگاتی. دۆن کیشۆت جلهوی رۆسینانتی کیشا و راوهستی تا مه‌یته‌ری شه‌که‌ت و ماندوو گه‌یشته خزمه‌تی. سانکۆ کاتیک گه‌یشته ئه‌رباب گوتی: «ئه‌رباب به‌بۆچوونی من وا باشتره بچین په‌نا بۆ کلیسیایه‌ک به‌رین، چون ئه‌وه‌که‌سانه‌ی تۆ ده‌گه‌لیان به‌شه‌ر هاتی ئه‌وه‌نده شپ‌رزه بوون که په‌نگه رووداوه‌که به‌گوتی «سینته‌ی‌رماندا»^(۱۰۵) بگاته‌وه و ئیمه تووشی قه‌رقه‌شه بین. به‌راستی ئه‌گه‌ر ئه‌وه رووبدا تا له زیندان رزگاریمان دئی، چاومان سپی^(*) ده‌بی. دۆن کیشۆت گوتی: بیده‌نگ به، تۆ تا ئیستا له کویت بیستوووه پالئه‌وانیکی سه‌رگه‌ردان، ئه‌گه‌ر «قه‌تلی نه‌فسی»^(۱۰۶) شتی‌ک نازانم و ده‌عومری خۆمدا ئه‌وه‌م له‌سه‌ر که‌س تا‌قی نه‌کردووته‌وه. به‌لام ده‌زانم ئه‌گه‌ر که‌سانیک له سه‌هرادا به‌شه‌ر بێن ده‌یانبه‌نه لای هێرمانداد و هه‌ر بۆیه‌ش من نامه‌وی له‌م کارانه‌دا، ده‌خاله‌ت بکه‌م. دۆن کیشۆت گوتی: باشه هه‌واڵ، تۆ نیگه‌ران مه‌به، چون ئه‌گه‌ر پێویست بئی من له ده‌ست هێرمانداد که سه‌هله له ده‌ست فه‌له‌ستینیانیانیش رزگار ت ده‌که‌م. به‌لام تۆ گیانی خۆت بلئی بزانه هه‌رگیز پالئه‌وانیکی له‌من نازاترت دیوه؟ ئایا هه‌رگیز ده‌کتیبه‌میژووپییه‌کاندا خۆیندووته‌وه که که‌سیک له هێرشکردندا بێباکتر، له به‌رگری کردندا ئاماده‌تر، ده زه‌بر وه‌شانندا کارامه‌تر، ده سه‌ره‌وین کردنی دۆزمندا چابوکتر له‌من بووبی؟ سانکۆ گوتی: راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که من هه‌رگیز ده‌ته‌منی خۆمدا هیچ کتیبیک نه‌خۆیندووته‌وه چونکه نه‌خۆینده‌وارم. به‌لام شتیکی که به‌متمانه‌وه ده‌توانم عه‌رزت بکه‌م من تا ئیستا خزمه‌تی ئه‌ربابیکی بئی باکتر له به‌رپزتانم نه‌کردوووه و خودا بکا ئه‌م بئی باکیانه به‌و قیমে‌ته‌ی که ئیستا عه‌رزم کردی، ته‌واو نه‌بئی. به‌لام ئه‌وه‌ی که ئیستا له به‌رپزتان داوا ده‌که‌م ئه‌وه‌یه که برینی گویتان به‌سه‌تن چون خۆینی زۆر لی دئی. من ده

۱۰۵- سینت هێرمانداد La sainte Hermandad یا سینت کونفیریری saint Conferérie داداگایه‌ک بوو به‌چهند مه‌حکه‌مه‌وه که مه‌ئمووری زۆری هه‌بوو. کاربان ده‌ستگیرکردن و سزادانی رێگر و جه‌رده و پیاوخراپ بوو.

۱۰۶- سانکۆ چون سه‌وادی نییه‌ واژه‌ی Homicide یانی قه‌تلی نه‌فس «بیاو کوشتن» به‌ homicide تی ده‌گا و ده‌بیستی که هیچ مانای نییه‌ و ده‌گه‌ل یه‌که‌م واژه‌ ویک ده‌چن و ناچار ده‌ فارسییه‌که‌دا بۆ ویکچوون «قه‌تعی نه‌فس» مان داناوه. (مه‌مه‌د قازی)
ئیمه‌ش لێرده‌ا هه‌مان واژه‌کانی جه‌نابی مه‌مه‌دی قازیمان له‌به‌ر جیناس و ویکچوونه‌کان هیناوه. (وه‌رگێر)

خورجینه که مدا هیندیکم پارچهی برینپچی و مهره می سپی هیناوه. دۆن کیشۆت گوتی: دجینالی من ئەگەر له بیرم بووایه شووشهیهک شهربه تی (*) فیربراس (۱۰۷) دروست بکه م و دهگه له خۆمی بینم ئەو کارانهی پتیویست نهدهبوو. ئەو شهربه ته دلۆپیکی کاری ههزار داوودهرمان دهکا. سانکۆ پرسى ئەوه چ جور شهربه تیکه؟ دۆن کیشۆت گوتی: ئەوه شهربه تیکه که من پیکهاته که هی دهزانم و له بهر مه و به هه بوونی ئەو شهربه ته ئیتر نابى له مردن بترسى و هیچ برینیک ناتوانى بتکوژى. شهربه تیکه که دروستم کرد و دامه دهست تۆ، ئەگەر دیتت له شه ریکدا منیان له نیۆقه درا کردووه ته دوو لهت - زۆریش بۆی ههیه ئەوه روو بدا - ئەوهنده بهسه که ئەو له تهی له شم که که وتوووه ته سه ر زهوی زۆر به خاوینى هه لگریه وه و پیش ئەوهی خۆینه که م ده له مه بى و بیبهستى به سه رنجیکی زۆر وه به نیوه که ی تری به ده نمه وه که له سه ر مالى زین ماوه ته وه، بنووسینی به جوریک که ئەو دوو له ته زۆر جوان بکه ونه وه سه ر جیى خۆیان و سواری یهک بینه وه ئەوجار ته نیا دوو قلم (*) له و شهربه ته به گه روویدا که، ده بینى که ساغتر و ته روتازه تر له سیوی ئیندرقاش (*). زهق و زیندوم! سانکۆ گوتی: دهجا ئەگەر وایه به سه ده قهت بم من له ده سه لاتدار یتى دورگه ی وه عه دراو سه رفینه زه ر ده که م و به پاداشی ئەو هه موو خزمهت و نۆکه ریبه م ته نیا له به ر یتزان نوسخه ی ئەم ده وایه م ده وى. چون وا تى ده گه م هه ر مسقا لیک له و ده رمانه له هه ر ولاتیک بى، دوو ریئال به ره واجی ده کا. هه ر ئەوه ش بۆم به سه که باقیی ته مه نم به تیروپری و شادی و ئاسووده یی رابویرم. به لام ئەوه ش با بزانه ئایا دروست کردنی ئەو ده رمانه گرانه یا هه رزان؟. دۆن کیشۆت گوتی به سی ریئال شتیک که متر، ده کرى سی په یمانه ی لی دروست بکه ی. سانکۆ گوتی: دهجا تۆ چه زه ته ی عیسا له سه ر چی راوه ستاوی؟ بۆ خۆت دروست ناکه ی و بۆ به من فیرناکه ی؟ دۆن کیشۆت گوتی: «ئارام به ئارام، هه وال، هیوادارم راز و نه یینی گه وره تر ت فیر بکه م و لوتفی گه وره تر ت ده ر چه ق بکه م. جاری وه ره برینی گۆیجگه م بیه سه ته چون ئیش و نازاره که ی له ئەندازه به ده ره.»

سانکۆ هیندیکی پارچه و مهره م له خورجینه که ی ده ره ئینا، به لام کاتیک دۆن کیشۆت تى گه یشت که کلاو خودی شکاوه، چی وای نه ما بوو له هۆش بچی. دهستی بۆ شمشیر برد و رووی ده ئاسمان کرد و هاواری کرد «به و خودایه ی که خولقینه ری هه موو شته و

۱۰۷ - Fierbras دیوی بوتپه رست و پاشای ئەفسانه یی ئەسکه نده رییه بووه که ده لێن شه ربهت یا ماجوومیکی تابه تی هه بووه که برینه کانی به چاوتر و کانتیک پی ساریژ کردووه ته وه. (مۆریس

باردۆن)

بەچوار ئینجیلی پیرۆز سویند دەخۆم تا رۆژیک تۆلەى خۆم لەو کەسە کە ئەو سووکایەتییەى پێ کردووم نەستینمەوه، منیش بەشیوهى «مارکی دۆمانتۆی» گه‌وره، تەمەنم بەرمە سەر. ئەوجار سویندی خوارد تا تۆلەى خوینى برازاكەى «بۆ دۆئین»^(١٠٨) نەستینیتەوه لەسەر سفەر دانەنیشی و دەگەڵ خیزانى خۆى ئەوینداری نەکا و زۆر شتى تریش لە خۆى حەرام بکا. (هەرچەند تەواوی ئەو شتانەم لەبیر نەماوه کە لە خۆمى حەرام دەکەم، بەلام سویندەکەم ئەوانیش دەگریته‌وه). سانکۆ کاتیک ئەوهى بیست، قەسەى ئەربابى خۆى برى و گوتى: ئەرباب، حەزرتى ئەرباب! ئەوه‌تان لەبەرچاوى بى، ئەگەر پالەوانى تیتیشکاوى برواته لای خاتوون دۆلسینە دۆتۆبۆزۆ و بەو ئەرکە هەلسابى کە بۆت دیارى کردبوو، ئیتر دەبى ببەخسرى و موجازات نەکرى، مەگەر ئەوهى گوناھىکى تری لى سەر بدات. دۆن کیشۆت گوتى: سانکۆ ئەلحەق کەتۆ وەک فریشتەى عالەمى غەیب قەسەت کرد و قەسەکەت زۆر دەجى خۆیدایە. کەوابوو من عەهدى^(*) خۆم بۆ تۆلە کردنەوه لەو خەتابارە فەسخ دەکەمەوه بەلام لەمەر ئەوشتانەى گوتم نایانکەم عەهدوپەیمان تازە دەکەمەوه و دووبارە دەیلیمەوه تا رۆژیک کلاوخوودىکى جوان وەک کلاوخوودى خۆم بەزۆر لە پالەوانىک نەستینم دەست لە چلەکیشى هەلنەگرم. نەچى پیت و ابى چاپوگووپ دەکەم، چون ئەو کارەى من دەیکەم، دەپیش منیشدا کراوه و وینەى ئەم رۆوداوه مووبەموو لەمەر کلاوخوودى «مامبیرین» Mambirin روى داوه کە بۆ «ساکریپان» Sacripan زۆر بەگران^(١٠٩) تەواو بوو. سانکۆ گوتى: ئەرباب باوهر بفرموو کە جەنابتان باشتەر ئەم عەهدوپەیمانانە کە دژى ساغى و سلامەتییى ئێوه و نارەحەتییى وێژدانتانە، حەوالەى شەیتان بکەن. دەنا فرموو بزەنم، ئەگەر خواى نەخواستە تا چەند رۆژى تر تووشى پیاویکى چەکار نەبەن کە کلاوخوودى لەسەر بى، دەبى چ قوریکى وەسەر خۆمان کەین؟ ئایا دەگەڵ ئەو هەموو گرفتارى و پیشهاته ناخۆشانه دەبى عەهدى خۆمان بەرینە سەر یانى دەبى بەجلوبەرگەوه بخەوین، رۆو دە ئاوه‌دانى نەکەین و هەزاران چلەکیشى شیتانەى تر کە بەشیک لە نەزرى ئەو پیرە خەرەفاوه، یانى مارکی دۆمانتۆ بوون، ئەنجام بدەین؟ کە جەنابت دەتەوێ ئیستا لاسایان بکەیتەوه؟ ئەوجار لەبیرت نەچى کە هەرگیز پیاوى چەکار بەو رێگایەدا ئاموشۆ ناکەن و

١٠٨- لەمەر مارکی دۆمانتۆ و بۆدوئین بروانە سەرەتای بەشى پینجەم.

١٠٩- ئیشارەیه بەکتیبى «رۆلانى تووره» بەشى هژدەم. لێردەدا دۆن کیشۆت بەهەلە چوو چون کلاوخوودى مامبیرین، داردنیل Dardinil هەلى گرت نە ساکریپان. داردنیل بوو کە کوژرا، کلاوخوودى مامبیرین لەسەرى بوو. (مۆریس باردۆن)

رېپواره‌کانی ته‌نیا ئیستره‌وان و گاریچی و له‌و قوماشه‌ن که نه ته‌نیا کلاو‌خوود له‌سنه‌ن دیبتالی ناکه‌ن له‌وانه‌شه جیا‌وازیی کلاو‌خوود و کلاوی خو‌یان نه‌زانن. دۆن کیشۆت گوتی: ده‌جا هه‌له‌ی تۆ لیره‌دایه. چون ئیمه تا دووسه‌عاتی تر له‌و جاده‌یه‌دا تووشی ئه‌وه‌نده پیاوی چه‌کار ده‌بین که ته‌نانه‌ت ده‌به‌رامبه‌ر قه‌لای «ئالبراکیش» دا کاتی رفاندنی «ئانژلیک»^(۱۱۰) جوان و نازنه‌ن ئه‌وه‌نده کۆ نه‌بووبه‌وه. سانکۆ گوتی: زۆر باشه. خودا بکا هه‌ر وابی! خوا بکا کاره‌کان به‌مرادی ئیمه بچنه پیش و کاتی ئه‌وه‌ی که بمه‌ خاوه‌نی دورگه‌یه‌ک که زۆر گرانم بۆ ته‌واو ده‌بی گه‌یشتبۆ. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ من ده‌پیشدا پیم گوتووی غه‌می ئه‌م شتانه مه‌خۆ. ئه‌گه‌ر ئیمه دورگه‌یه‌کمان وه‌ده‌ست نه‌که‌وۆ و لاتانیکي وه‌ک «دینامارک» و «سوبرادیز»^(۱۱۱) هه‌ن که وه‌ک ئه‌نگوستیله بۆ ده‌ستی تۆ به‌کار دین. بی‌جگه له‌وه‌ش چون له‌سه‌ر عه‌ردی ره‌ق و پته‌ون، زۆرتر مناسبی حالێ تۆن. جا وا باشته هه‌مووشت بۆکاتی خو‌ی به‌جۆ بیلین. جارێ وا باشته چاویک له‌ نیو خو‌رجینه‌که‌ت بکه‌ی بزانه چی تیدایه بیخۆین و پاشان برۆین قه‌سریک بدۆزینه‌وه که شه‌و له‌وۆ بمینینه‌وه و ئه‌و شه‌ربه‌ته‌ی که پیم گوتی دروستی بکه‌ین. چون سویند به‌خودا گوچگه‌م زۆر ده‌برژێته‌وه و دیشی و نازارم ده‌دا. سانکۆ گوتی: من ده‌ خو‌رجینه‌که‌مه‌دا ته‌نیا پیا‌وازیک و که‌میک په‌نیر و نازانم چه‌ند نانیکي به‌یاتم هه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ندووکه نان و پیخۆره لایقی سفره‌ی پاله‌وانیکي دلاوه‌ری وه‌ک جه‌نابت نییه. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ ئه‌تۆ زۆر نا‌حالی‌ت! که وایه بزانه بۆ پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان مایه‌ی شانازییه که به‌مانگ هیچ نه‌خۆن و ئه‌گه‌ر بشخۆن به‌هه‌رچی وه‌ده‌ستیان که‌وۆ قانیه‌ بن. ئه‌گه‌ر تۆش به‌قه‌درایی من داستانی پاله‌وانانت خویند بایه‌وه، هیچ شکت له‌م بابه‌ته‌وه نه‌ده‌بوو. ژماری پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان هه‌رچه‌ندی بوو بۆ من ده‌سه‌رگوزه‌شتی هیچ کامیاندا نه‌مدیوه که مه‌گه‌ر به‌هه‌لکه‌وت یا ده‌میوانیی گه‌وره‌دا که به‌شانازیی ئه‌وان ساز کراوه، شتکیان خو‌اردبۆ، باقیی ژیانیان به‌بای به‌ری چوون. له‌ لایه‌کی تروه ده‌بی قه‌بوول بکه‌ین که ئه‌م پاله‌وانانه تا خو‌راکیان نه‌خو‌اردبا و باقیی پیداوایستی و نیازه‌کانیان دابین نه‌کردبایه نه‌یانده‌توانی بژین و بمینن، چون به‌هه‌ر حال ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه به‌شه‌ر بوون، ناچار ده‌بی ئه‌و نوکته‌ش قه‌بوول بکه‌ین که خو‌راکی

۱۱۰- نووسه‌ری کتیبی رۆلانی عاشق ده‌لی که زۆرتر له‌ دوو ملیۆن سه‌رباز بۆ رفاندنی ئانژلیک

هیرشیان کرده سه‌ر قه‌لای ئالبراک. (مۆریس باردۆن)

۱۱۱- دینامارک Dinamark و سوپرادیز Sobradise ناوی ولاتانیکي خه‌یالین ده‌ کتیبی ئامادیس

گۆلدا. (مۆریس باردۆن)

ئاسایی ئەوان دەبێ هەر ئەو خۆراکه ساده و ئاساییه بووبێ که دێهاتییهکان دهیخۆن یانی هەر ئەوهی که ئیستا لای تو ههیه و دتهوێ بۆ منی دابنێی. ئیستاش ئەهی ههوال سانکۆ! تو لهشتیک که سروشتی من پێی خۆشه مهلول (*مههه وه گهړی که دنیا تازه بکهیته وه و کاری پالنهوانه تی له تهوه ره ی خۆی بترازینی. سانکۆ گوتی: نازانم ئاگاداریه کهیشم له دابونه ریتی پالنهوانی نییه. بهلام له مهه و دوا بۆ بهرێرتان که پالنهوانن هه موو جوړه وشکه باریک ده خورجینه کهم ده کهم و بۆ خۆشم که پالنهوان نیم گۆشتی بووقه له موون و مریشک و هەر شتیکی بهقه وهت بێ دینم. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ خۆ من نه مگوت پالنهوانانی سه رگه ردان مه جبوورن ته نیا ئەو میوه وشکانه بخۆن که تو باست کرد، گوتم ده بێ خۆراکی ئاسایی ئەوان زۆرتر له میوه ی وشک و گیاوگۆلی بیابان بووبێ که له سه حرادا لێی گه راون و ناسیویانه و منیش وهک ئەوان ده یانناسم. سانکۆ گوتی: «ناسینی ئەم گیاوگۆله شتیکی زۆر باشه، چونکه وای تی ده گه م رۆژیک دادی که پێدواو یستیمان به وانه هه بێ و ده بێ له و زانیاریه یی به برێرتان به ره وه رگرن.»

ده گه ل ئەو قسانه سانکۆ ئەو شتانه ی که باسی کردبوون له خورجینه که ی ده رکێشا و هەر دوو کیان وهک دوو دۆستی هاو بییر و لێک نزیک به خۆشییه وه ده یانخوارد. به لام هەر دوو کیان ده فکری شوینێکدا بوون که شه وی لێی به سه ئینه وه. ده خواردنی ئەو شته که م و بێ که لکه یدا که پێیان بوو، په له یان کرد. پاشان هەر دوو ک لێی سوار بوون و بۆ ئەوه ی پێش رۆژاوا بوون بگه نه ئاوه دانییه ک، به له ز وه ری که وتن. به لام رۆژ ئاوا بوو و نه گه یشتنه ئەو شوینه ی که ده یانه وه یست و به هه ناسه ساردی مانه وه. هەر دوو کیان خۆیان له نیو چه ند کۆخته ی تێکرووخاودا که بز ن له وه رینه کان دروستیان کردبوون دیته وه و لێ بران شه وی له وی دا بمیننه وه. هەر چه ندی سانکۆ له وه ی که مز لێکی ئاسووده ی وه گیر نه که وتوه، غه مگین بوو، به پێچه وانه دۆن کیشۆت له وه ی که ده هه وای ئازاد و له ژێر دره وشانه وه ی ئەسته ره کانداهه نۆی، خۆشحال بوو. چون هەر کات شتیکی وا رووی دها پێی وا بوو «چله کیشی خۆراگری»^(۱۱۲) ئەنجام دها و تاقیکردنه وه یه کی تازه ده وابه سه ته یی خۆیدا به ناینی پالنهوانی تی ده په رینێ.

۱۱۲- چله کیشی خۆراگری «ریاضت تملک» acte de possession له ئەسپانیای قه دیمدا به و کارانه یان ده گوت که بۆ نیشان دانی شه رافه ت و پاکی خوی ن و ره گه ز و ره سه نابه ته یی بنه ماله ئەنجام ده درا. (مۆریس باردۆن)

رووداوی نیوان دۆن کیشۆت و بزَن له وه پینه کان

پالّهوانی ئیمه له لایهن بزَن له وه پینه کانه وه پیشوازیی گهرمی لی کرا و سانکۆ پاش ئه وهی تا ئه و جیگه ی بۆی ده کرا جیگایه کی مناسبی بۆ رۆسینانت و گویدر پێژه که ی دابین کرد، بۆنی کرد و له رووی ئه و هه لمه وه که له دیزه یه کی به قولته قولتی سه ر ئاگره وه هه لده ستا و چه ند کوته گوشتی کی کارژیله ی تیدا بوو تیگه یشت که ئاوگوشتیکیش له ئارادا هه یه . هه ر ئه وده مه ویستی بزانی گۆشته کان هه لپه ل(*) بوون تا هه ر له جیوه یه ک دووپل(*) ئاودیوی ورگی بکا، به لام بزَن له وه پینه کان نه یانه یشت ئه و زهممه ته بکیشی، یانی دیزه یان له سه ر ئاور لابرده و چه ند که وه ل(*) مه رپان راخست و زوو سفره ی دیتها تیه انه ی خۆیان پان کرده وه و ئه و دوو بیگانه یان به مه یته ربانه ی دلۆفانه یه وه بانگ کرد تا هه رچی هه یه ، پیکه وه بیخۆن. شه ش که س له بزَن له وه پینه کان که ئه وئۆ شه وئۆ له وئۆ بوون له ده وری که وه لکه کان دانیشتن و بی ته عاروف ته به کیکیان(*) سه ره وین له وئۆ دانا و فه رموویان له دۆن کیشۆت کرد که له جیاتی کورسی له سه ر ئه و ته به که دابنیشی. دۆن کیشۆت دانیشتن و سانکۆ له خزمه تی راوه ستا تا جامیک ئاو که ئه لبه ته بلوور و کریستال نه بوو، به لکو له شاخی بزَن دروست کرابوو، بداته ده ست ئه رباب. ئه رباب که ئه و ی به پێوه دیت گوتی: «سانکۆ بۆ ئه وه ی له هه رچی ئاکاری جوانی پالّه وانه تیه نه ئاگادار بیه وه و بزانی که ئه و تایفه ده هه ر مه قام و پله وپایه یه کدا بن ده دنیا یه دا، به چ عیزه ت و حورمه تیکه وه پیشوازییان لی ده کړی من وام پی خۆشه که تۆ هه ر لیره له ته نه یشت من و ده گه ل ئه و پیاوه باشانه دابنیشی و ده گه ل من که ئه رباب و وه لی نیعمه تی تۆم، یه کسان بی و له جامی من بنۆشی چون له عاله می پالّه وانیدا ههروهک عاله می ئه وین ده توانین بیژین که هه مووشت یه کسان و به رامبه ره .

سانکۆ گوتی، زۆر مه منووم ئه رباب، به لام من ده مه وئۆ ئه و مه به سه ته عه رزی ئیوه ی به رپێژ بکه م که ئه گه ر شتیک هه بی پیاو بیخوا، ته نیاش له گۆشه یه ک رابوه ستم وه ک کاتیک که پالم وه ئیمپراتوور یکدا بی، ته نانه ت له وه ش بالتر خۆم تیر ده کم و دیسان ئه گه ر به مه وئۆ هه موو راستیه کت عه رز بکه م ده لیم که ئه گه ر له گۆشه یه ک به تاقی ته نیا و بی ته شریفات نان و پیوازیکم هه بی بیخۆم، پیم باشتره له وه ی له سه ر سفره ی پیاو ماقوولان دانیشم و بووقه له موون و گوشتی چه ور و نه رم سه بر سه بر بچووم و ده نگم لی نه یا و زووزوو به ده سه ره

دهم بستر مه‌وو و نه‌ویژم به‌که‌یفی خۆم پارووی لیّ بادهم. که‌وابوو ئە‌ی ئه‌ربابی من، تگات لیّ ده‌که‌م به‌جی‌گه‌ی ئە‌م شانازیانه که‌ ده‌تانه‌وی و ه‌ک ئە‌ندام‌یک‌ی هه‌میشه‌یی ته‌ریقه‌تی پال‌ه‌وانانی سه‌رگه‌ردان پیم ئیلیفات به‌که‌ی، خواهیشتم ئە‌وه‌یه شتی ترم بده‌یه که‌ ئاسایش و سه‌وودیک‌ی زۆرتری بۆ من هه‌بێ. چون من هه‌ر چهند وا ده‌زانم که ئە‌م شانازیانه‌م وه‌رگرتوو، به‌لام ئاماده‌م لی‌ره‌وه تا رۆژی قیامت لی‌یان بوگزه‌ریم. دۆن کیشۆت گوتی: «سانکۆ، به‌هه‌موو ئە‌و حاله‌تانه‌وه تو ده‌بێ دابنیشی. چون هه‌ر که‌س خۆی به‌که‌م بزانی خودا به‌رزی ده‌کاته‌وه» دوايه باسکی گرت و به‌زۆر له‌ ته‌نه‌یشت خۆی دای نیشاند.

بزن له‌وه‌رینه‌کان شتیکیان له‌ زبانی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی مه‌یته‌ران و پال‌ه‌وانانی سه‌ره‌گه‌ردان نه‌ده‌زانی. بیده‌نگ دابنیشبوون و نانی خۆیان ده‌خوارد و چاویان بریبوووه میوانانی خۆش ئیشتیا که‌ پارووی زه‌لام زه‌لام به‌قه‌در مستی ده‌ستیان ده‌کرد و هه‌لیان داویشت. کاتیک گۆشته‌کان ته‌واو بوون، بزن له‌وه‌رینه‌کان بارستایه‌کی زۆریان به‌رووی شیرین و نیو قالب په‌نیری ره‌ق که‌ ده‌تگوت ئاهه‌که له‌سه‌ر سفه‌ری چه‌رمین دانا. ده‌نیو ده‌ستانیشدا، جام شاخ وه‌ک ده‌نگه ته‌سه‌بیح ده‌گه‌را و ئە‌و ده‌سته‌و ده‌ستی ده‌کرد و چی وای نه‌ما‌بوو یه‌ک‌یک له‌ دوو مه‌شکه پر شه‌راهه‌کان دلۆپتیکیان تیدا نه‌می‌نی.

پاش ئە‌وه‌ی دۆن کیشۆت مه‌عه‌دی خۆی له‌ شه‌راب پر کرد، مستیکی به‌روو هه‌لگرت وله کاتیکدا تییان رامابوو ئا‌وای ده‌ست به‌قسان کرد:

«خۆش به‌و زه‌مانه مبارک و ئە‌و چاخه پیره‌زه که‌ قه‌دیمییه‌کان نیوی چاخ‌ی زیرینان لیّ نابوو و ئە‌وه‌ش له‌به‌ر ئە‌وه نه‌بوو که ئە‌م کانه‌زایه^(*) که‌ ده‌عه‌سری ئاسنی ئە‌ورۆدا تا به‌و ده‌ره‌جه‌یه به‌قه‌در وقیمه‌ته، ده‌وان رۆژانی مباره‌کدا، له‌هه‌موو جی‌گایه‌ک بی زه‌حمه‌ت و کویره‌وه‌ری وه‌ده‌ست ده‌که‌وت، به‌لکه بۆیه پییان ده‌گوت: «چاخ‌ی زیرین» که‌ خه‌لکی ئە‌وان سه‌رده‌مان ده‌گه‌ل دوو ده‌سته‌واژه‌ی «مالی من و مالی تو» ئاشنا نه‌بوون. ده‌و ده‌ورانی مباره‌کدا هه‌مووشت هی هه‌مووکه‌س بوو. هیچ که‌سیک بۆ دابنکردنی پید‌اویستی رۆژانه‌ی خۆی لازم نه‌بوو بی‌جگه له‌وه زه‌حمه‌تیک به‌خۆی بدا که‌ ده‌ستدریژ بکا و خواردنی خۆی له‌ لقه ئە‌ستوره‌کانی داربه‌روو که‌ به‌رووی خۆشه‌وه هه‌مووانی بۆ خواردنی میوه‌ی شیرین و گه‌یشتووی خوی بانگه‌یشت ده‌کرد^(۱۱۳) بچنیته‌وه. کانی‌وای سارد و زولال و چۆماوی

۱۱۳- داری به‌روو «بلوط» نه‌مبیس‌توووه میوه‌ی شیرین و ئا‌وداری بووی و نازانم چۆنه به‌پرز مه‌مه‌دی قازی سه‌رنجی به‌وه نه‌داوه. ره‌نگه ده‌ ده‌قی سه‌ره‌کیدا داری به‌روو نه‌بووی، یا سیروانتیس خۆی تووشی ئە‌م هه‌له‌یه بووی. (وه‌رگیز)

خاویز و پروون ئاوی حەياتی خۆیان دەدا بەهەموو کەس. دەقەلشتە بەردی رەهەزاندان و نادە دجینتالی بۆشایی کۆلکەیی ئەستووری دارەکاندا مێش هەنگۆینەکان کۆماری خۆیان بەرپا دەکرد و حاسلی شیرینیکاریی خۆیان دەدا بەهەر ریتواریک کە بەلایاندا تێ پەربیا. داری ئەستووری چوو پەنبە^(*)، بەنەزاکەتی تەواو و لەخۆوە تووژ و توئلیکی پانودرێژیان لەخۆیان فریژ دەدا و خەلک بانی کۆختە و کەلاوەی خۆیانیان پێ دادەپۆشی تا دەو کۆختە و کەلاوانەدا لە بێرەحمی و توندوتیژیی ئاسمان دە ئەماندا بن. دەوان رۆژاندا هەمووی هەر دۆستی و برایەتی و هاو دەردی بوو. دەوان رۆژاندا گاسنی تیزژی جووت کردن نەیدەتوانی سنیگی دایکی پیرۆزی زەوی هەلبدری، چونکە ئەو بێ ئەوەی زۆری لێ بکەن ئەوەی کە دەیتوانی بۆ تیرکردنی رۆلەکانی ئەو رۆژی وەدی بینی، لەسەر سینیگی خۆی بەرەمی دەهینا و پیشکەشی دەکرد. هەر دەوان رۆژاندا کیزۆلە شوخوشەنگ و لەبارەکان بەسەری پرووت و پرچی هۆنراوەبانەوه، بێجگە لەوەندە جلو بەرگە کە نامووسی دادەپۆشین، دۆل و لاخری و شیو و لاپالان بەدوای مێگەلاندا دەخولانەوه و زیروزەمبەر و خشل و متموورویان لە چەشنی ئەوەی ئیستا باوه نەبوو. ئەوان دەمان لە ئاوریشمی هەزار رەنگ و هەزار جۆر دووراو کە بەئەرغەوانی سوور دەرازینراوه، خەبەرێک نەبوو. جلو بەرگی ئەوان لە گەلای ئەرقەتیوون^(۱۱۴) و پێچەک بوو کە ئەندامی ئەوانی زۆر رازاوتر و بەشکۆتر لەو جلو بەرگی ئیستای خاتونانی دەرباری نیشان دەدا کە لەبەر بیکاری فێری هەزار داھێنانی عەجایب و لەوەندانە بوون. دەو زەمانیدا هەبەجانی ئەوینداری رۆچی ئادەمیزاد زۆر سادەدلانە و هەر بەو چلۆنایەتییه خۆی دەنواند کە رۆچی ئەوینداران هەستی پێ دەکرد و بۆ بەیانی خۆی هیچ کات پێویستی بەدەکار هێنانی قسەیی ساختەچییانە و دوو لایەنی نەبوو. دەو دەوانیدا درۆدەلەسە و فیلبازی دەبنەرەتدا نەبوون تا دەگەل دەق و دۆغری بوون و سەداقت و ئیمان تیکەل بین و تەنیا دەنگی عەدالەت بوو کە بەرز دەبوووه و هەرگیز دەنگی لایەنگری و سوودخواری کە ئەمرۆ عەدالەت دەخنکێنی و لە ناوی دەبا نەیدەتوانی عەدالەت ئالۆز و شیواو بکا. قانونی سەرەرویی بەسەر رۆچی دادوەرەکاندا زال نەبوویوو چون هێچکەس و هیچ شتیک نەدەکێشراپە پای دادگا. کچە جەیلەکان وەک دەپێشدا گۆم بێ ئەوه کەسیک ئاگادارییان لێ بکا شانبەشانی عیسمەت و عیقفەتی خۆیان دەهاتن و دەچوون و ترسی ئەوهیان نەبوو زبان شریک یا پیلانی پیس و چەپەل داوینیان ئالوودە^(*) بکا و ئەگەر بۆخۆیان ویستبایان پروویان دە کاری خراب دەکرد. بەلام ئیستا لەم رۆژگارە

قیزه‌ونه‌دا(*) هیچ کچیک هر چند ده ده‌خمه‌یه‌کی(*) وه‌ک ده‌خمه‌ی «کریت» دا(۱۱۵) کتبخانه‌ی دیجیتالی
www.rab.ir

بشاریت‌ه‌و دیسانیش ده ئەماندا نییه. چون به‌که‌لینکی زۆر چکۆله‌دا عیش‌وه‌گه‌ری و دلفراندن ده‌چنه ژوور و تاعوونی هه‌وه‌س ده‌گه‌ل هه‌وا ده‌چیته‌ ناو ده‌خمه‌که و هه‌موو بنه‌ما ئەخلاق‌ی و مرۆفانه‌یه‌کان تیک ده‌دا. به‌لی جا له‌به‌ر زۆر بوونی فه‌ساد، ئاینی پالنه‌وانانی سه‌رگه‌ردانیان دامه‌زراند تا ئاگاداری له‌ کچان بکه‌ن و پشتیوانی بیوه‌ژنان بن. ده‌ستی هه‌تیوان بگرن و به‌هاواری لیتقه‌وماوان بگهن. من ئیستا ئە‌ی بریانی بز له‌وه‌رین لایه‌نگری ئە‌و ئاینه‌م و له‌ ئیوه‌ش به‌خاتری ئە‌و په‌زیراییه‌ گه‌رمه‌تان له‌من و مه‌یت‌ره‌که‌م له‌ قوولایی دله‌وه، سپاس ده‌که‌م. چون هه‌ر چه‌ند به‌پتی قانونی سه‌روشت، هه‌موو ئە‌و که‌سه‌نه‌ی که‌ له‌سه‌ر رووکاری زه‌وی دین و ده‌چن ئە‌رکدارن یارمه‌تی پالنه‌وانانی سه‌رگه‌ردان بدن به‌لام که‌ دیتم ئیوه‌ بئ ئە‌وه‌که‌ ئاگاداری ئە‌و یاسایه‌ بن، به‌گه‌رمی منتان وه‌رگرت و ره‌فتاری پیاوانه‌تان ده‌گه‌لم هه‌بوو، پدویسته‌ منیش سپاستان بکه‌م و تا ئە‌و جیگه‌ی ده‌کرئ نییه‌ت پاکیی ئیوه‌ به‌ته‌واوی جواب بده‌مه‌وه.»

ته‌واوی ئە‌و وتاره‌ دووردریژه‌ که‌ ده‌کرا کورت بکریته‌وه، پالنه‌وانی ئیمه‌ بۆیه‌ پدوی هه‌لسا؛ چونکه‌ به‌دیتنی به‌رووه‌کانی سه‌ر سه‌فره‌ وه‌بیر سه‌ده‌ی زیترین که‌وته‌وه‌ و ئە‌و بیره‌وه‌ریه‌ ئە‌وی هینایه‌ سه‌ر ئە‌و شووق و هه‌وه‌سه‌ که‌ ئە‌م وتاره‌ هیژایه‌ بۆ بز له‌وه‌رینه‌کان به‌یان بکا و ئە‌وان بئ ئە‌وه‌ی که‌لیمه‌یه‌که‌ جواب بده‌نه‌وه‌ مات و مه‌به‌هوت و گه‌ژو و گه‌ژواندا قسه‌کانی. سانکۆش بیده‌نگ بوو به‌لام به‌رووی شیرنی ده‌خوارد و ساته‌سات سه‌ریکیشی له‌ مه‌شکی شه‌راهه‌که‌ ده‌دا که‌ بۆ ئە‌وه‌ی فینک بئ، به‌داری چوو په‌نه‌وه‌ هه‌لیانواسیبوو. نو‌تقی دۆن کیشۆت زۆتر له‌ شام خواردنه‌که‌ی دریژه‌ی په‌یدا کرد و کاتیک پالنه‌وان بیده‌نگ بوو په‌کیک له‌ بز له‌وه‌رینه‌کان گو‌تی:

«ئە‌ی جه‌نابی پالنه‌وانی سه‌رگه‌ردان! بۆ ئە‌وه‌ی به‌رپرتان به‌حه‌ق پیتان وابئ که‌ ئیمه‌ به‌پتی توانای خۆمان په‌زیراییمان لیتکردوو ده‌مانه‌وئ دیسان وه‌سیله‌ی سه‌رگه‌رمی و خۆشیی ئیوه‌ دا‌بین بکه‌ین. مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه‌ که‌ په‌کیک له‌ دۆستانی ئیمه‌ که‌ هاتنه‌وه‌ی زۆر ناکیشی، گۆرانییه‌کی خۆشت بۆ بلی. ئە‌و کوره‌ لاویکی دانه‌رو عاشق پیشه‌یه‌ و

۱۱۵- جزیره‌ی کریت Crète له‌ ده‌ریای مه‌دیته‌رانه‌ سییی ناوه‌راستدا زه‌مانی قه‌دیم له‌سه‌ر ولاتی یۆنان بوو. ده‌لین ئە‌و جزیره‌ش وه‌ک میسری که‌ونارا لابیرینت یا ساختومانیکی گه‌وره‌ی به‌چه‌ندان وه‌تاغی چکۆله‌ چکۆله‌وه‌ تیدا بووه‌ که‌ تاریک و پێچ ده‌ریچ بوون که‌ که‌س نه‌یتوانیوه‌ سه‌رده‌ریان لئ ده‌ربکا. (مه‌مه‌د قازی)

كەمىكىشى سەۋادى خويىندىن و نووسىنەۋە ھەيە. بىجگە لەۋەش رىۋاب(*) ۋەھا باش ئالى دىجىتال دەدا كە عەقّل و ھۆش لە پىاۋ دەستىنى.» بزن لەۋەرىن ھىشتا قسەكانى تەۋاۋ نەكرىبوۋ كە دەنگى رىۋاب لە دوورەۋە بەگوۋى گەيشت و زۆرى پى نەچۈۋ كە رىۋاب ژەنىش پەيدا بوۋ. لاۋىك بوۋ نىك بىست و دوو سالا و زۆر جوانچاك. ھاورىكانى لىيان پرسى، شامى خواردوۋە يان نا. ديار بوۋ شامى كرديوۋ. ئەۋجار ئەۋەى ناساندبوۋى روى تى كرد و گوتى: «ئانتونىۋ بەۋ قەرارە تۆ دەتوانى بەۋ رىۋابەھىندىكمان بەزم بۆ سازكەى با ئەۋ پايەبەرزە بزانى كەلە كويستانىش كەسانىك پەيدا دەبن كە مۇسقىقا بزائن. ئىمە باسى ھونەر و بەھرى تۆمان بۆ كرديوۋە و دەمانەۋى كارىك بكەى كە بەدرۆزن دەر نەچىن. جا تكايە دانىشە و ئاۋازىكى عاشقانىەى خۆتمان بۆ بىژە. ھەر ئەۋ ئاۋازەمان بۆ بلى كە مامە كەشيشەكەت شىعەرەكانى بۆ داناۋە و خەلكى گوند ھەموو زۆريان پى خۆشە.» ئانتونىۋ گوتى: «بەچاۋان دە خزمەت دام» و بى ئەۋەى نازونووزىك بكا لەسەر بنەكۆلكەى داربەرۋوۋىك دانىشت. رىۋابەكەى كۆك كرد و دەستى كرد بەگوتنى ئاۋازىكى زۆر دلېزۋىن كە شىعەرەكانى ئاۋا بوون:

«ئۇلالاى خۆشەۋىستىم، ھەر چەند تۆ بەنىگات كە زبانى بىدەنگى ئەۋىنە ھىچت بەمن نەگوتوۋە بەلام دەزانم كە دەمپەستى.»

«چون دەزانم كە دەرازى دلم دەگەى بەخۆم متمانە دەدەم كە خۆشت دەۋىم چون رازى ئەۋىن كاتىك ئاشكرا بوۋ ئىتر ھەرگىز لىي بى بەش نابم.

«ئۇلالاى ئازىز، راستە كە تو زۆر جارار منت تى گەياندوۋە كە رۆچىكى بەپتەۋىي مەفرەقت(*) ھەيە و دەۋ سىنگە سىپىيەتدا دلېك لەبەرد حەشار دراۋە.»

بەلام لە پشت پاكىي ناز و سەركىشى تۆ تروسكەيەك لە ھومىد دەبىنم.»

«ئەگەر ئەۋىن ئەۋ نەزاكەتەيە كە تۆ لە خۆتى نىشان دەدەى، يەقىنم ھەيە سەرنجام ھومىدەكانم ھەر ئەۋانە دەبن كە خۆم دەزەينىدا پەرۋەردەم كرديوۋ»

«ۋە ئەگەر خۆش خزمەتى بتوانى دلېكى بەردىن نەرم بكا، ئەۋەى من توانىمە بۆ تۆى بكەم، ھىواكانم بەھىز دەكا»

«چون ھەرچەندى تۆ مەيلىشت كەم بوۋى، بىگۆمان زياتر لە جارىك دىتوۋتە كە من ھەمان جلوۋبەرگى رۆزانى يەكشەممەم كە بەشانازى دىدارى تۆۋە پۆشيوۋ، دوۋشەممەيانىش ھەر دەبەرم كرديوۋ.»

«چون ئەۋىن و رازاۋىي ھەر دوۋك بەرىيەكدا دەرۆن و من ھەمىشە ۋىستومە لەبەر

چاوى تۆ جوان و له‌به‌ر دلان بم»

«من به‌خاترى تۆ سه‌مام وه‌لاناوه و بى‌ نياز م له‌وهى كه نه‌و ئاهه‌نگانه‌ت وه‌بیر بى‌نمه‌وه كه به‌شه‌وگاران يا كاتى كه‌له‌بابى سه‌هه‌رى ده‌خوینى گوييان ده‌دهيتى.»

«من هه‌موو نه‌و شى‌عرا نه‌ى كه ده‌ وه‌سفى جه‌مالى تۆدا گوتوومن ناژمىرم. نه‌و شى‌عرا نه‌ى كه به‌و هه‌موو پراستىيه‌وه نى‌وانى منى ده‌گه‌ل چه‌ند كه‌س له‌ كىژانى دۆستى تۆى زۆر به‌توندى تىك داوه.»

«رۆژىك كه به‌تۆم هه‌لده‌گوت «ترىزا دىل برۆكالى» Tresa del berrocal گوتى فلانى مه‌يموونىكى خۆش ده‌وى وا ده‌زانى فرشته‌يه»

«وه نه‌وه به‌خاترى خشل وزىوه‌رى زۆر و پرچى ده‌ستكرد و جوانىيه‌كى درۆزنانه‌يه كه خودى ئه‌وينىشى فرىوه‌ده‌دا»

«من پىم گوت درۆزنى. نه‌و دلئى ئىشا. ئامۆزاكه‌ى بۆ نه‌وهى له‌سه‌رى بكاته‌وه لىم پراسته‌وه» (*). بوو. بۆ به‌به‌ره‌كانى بانگه‌يشتى كردم و به‌زمى پى گرتم و تۆ خۆت ده‌زانى من چم كرد و نه‌و چى كرد.

«من تۆم سه‌رسه‌رى خۆش ناوى و ده‌پرېرنى نه‌وينه‌كه‌م بۆ نه‌وه نىيه تۆ ببىه كچى جىژوانم. نىيه‌تى من له‌وانه پاكتره»

«كلىسا گرى پىرۆزى هه‌يه كه هه‌مان به‌نده ئاورىشمىنه‌كانن؛ تۆ سه‌رى خۆت ده‌و به‌نده بنى تا بزانى منىش چۆن سه‌رى خۆم داده‌نىم.»

«وه نه‌گه‌ر تۆ سه‌ركىشى بكه‌ى هه‌ر لىره‌وه قه‌سه‌م به‌گه‌وره‌ترىن پاكان. كه من له‌و كىچوپاران هه‌در ناكه‌وم مه‌گه‌ر نه‌وهى ببمه كه‌شىش و جلو به‌رگى كه‌شىشان ده‌به‌ركه‌م»

لىره‌دا بزى له‌وره‌ين بىده‌نگ بوو. هه‌ر چه‌ند دۆن كىشۆت تكاى لى كرد، دووباره شتىك بلئى، به‌لام سانكۆ پانزا حازر نه‌بوو گوتى بداتى. چون نه‌و نووستنى له‌ بىستنى ئاواز پى خۆشتر بوو به‌ئه‌ربابى خۆى گوت: «جه‌نابتان ده‌توانن له‌ ئىستاوه ده‌فكرى شوپىنكى تردا بن بۆ شه‌وبىدارى خۆتان. چون نه‌و خه‌لكه نه‌جىبه به‌رۆژ نه‌وه‌نده ماندوو ده‌بن كه ناتوانن شه‌وانه به‌گۆرانى گوتن رابوین. دۆن كىشۆت له‌وه‌لام دا گوتى: «سانكۆ من له‌ مه‌به‌ستى تو حالىم، ده‌بىنم كه زوو زوو به‌دزى سه‌رىك له‌ مه‌شكى شه‌راب ده‌دهى و نه‌وه‌ش خه‌وى بۆ تۆ له‌ مۆسىقا واجىبتر كردوه.» سانكۆ گوتى «سوبحانه‌للا! من لىره كه‌سىك ناىبىنم كه ئىشتىباى له‌ خه‌و نه‌ بى. دۆن كىشۆت گوتى: زۆر باشه. تو ئىزنت هه‌يه هه‌ر جوړىكى دلئ

دهیهوئی رهفتار بکهی بهلام بۆ کهسانیک که کاری منیان ههیه شهویداری له خهوتن دیحینائی جوانتره. بهلام جارێ باشتترین کار ئهوه گویم بۆ دهرمان بکهیهوه، چون دهردهکهی وهئامانی هیناوم.

سانکۆ ههستا فهرمان جیبهجی بکا، بهلام بهکیک له بزنی لهوهرینهکان ههه که چاوی بهگوچگهی دۆن کیشۆت کهوت گوتی «مهترسه من دهرمانیکم پییه که دهستهجی گویت چاک دهکاتهوه و بی ماتل بوون چهند گهلا رهکیشهی(*) که له وی زۆر بوو، لیوهکرد و هیندیکی خوئی پیدا کرد و لهسهه گوچگهی پالئهوانی دانا و مهحکم پیچایهوه و متمانهی پی دا که ئیدی نیازی بهتهیب نامینی. ئهزقهزا ههرواش بوو.

یه کیک له بزڼ له وهرینه کان حه کایه ټیک ده گپړټه وه

دهوکاته دا کورټکی تر له وانه که نان وپېخوړ له گونده وه بؤ شوانه کان دینن گه یشته جی و گوتی: «دوستان ده زانن له گوند چ خه بهره؟ یه کیک له وان گوتی: ئیمه له کوټی بزانیڼ؟ کورکه گوتی: زور باشه که وا بوو بزانی که ئه مړو به یانی «کریزوستومی» chrysostome به ناوبانگ، ئه و خوینده واره شوانه، کوچی دواپی کردووه له نیو خه لکدا دهنگوټیه که به خاتری ئه وینی «مارسیلی» شهیتان کچی گیومی ده وله مه ند، مردووه. هر ئه و کچه ی که به جلوبه رگی شوانییه وه له بیاباناندا ده گه پړی. یه کیک له شوانه کان قسه که ی پی بری و پرسى: گوتت به خاتری مارسیل؟ کورکه گوتی: به لئ به خاتری ئه و و جوانی کاره که شی له وه دایه که وه سیه تی کردووه، وهک عره بان ده سهرادا و دروست له بن ئه و ره و نه ی که کانی «لیه ژ» Liéye له بنی دټه دهری، ئه سپه رده ی خاکی بکن. چون وهک له قه ولی ئه و خودا لیخو شبووه ده گپړنه وه یه که م جار مارسیلی له سهر ئه و کانییه چا و پی که وتووه. وه سیه تی تریشی کردوون که به پی فهرمایشتی به پرسانی کلیسا، هیچکام جیبه جی ناکرین، چونکه بونی کفرو زنده قه یان لی دئ. به لام دوستی خو شه ویستی ئه و «ئامبروان» Ambroide که وهک ئه و خویندکاره و جلوبه رگی شوانی ده به ردایه، ده جواپی ئه وانه دا ده لئ ده بی وه سیه ته کانی بی که موکه سری هه مووی جیبه جی بکرین و هر له بهر ئه وهش ئیستا له گوند هه رایه که مه پرسن. هر چیکو خه لکه که یه ده لئین هرچی ئامبروان و شوانه کانی دوستی ده لئین ده بی و ابکن. سبه ی جه ناره که ی به داب و ره سمیکی به شکووه له وجی که گوتم به خاک ده سپیرن و به رای من ئه و به رنامه یه زور ته ماشای ده بی و من ئه گه ر خاترجه م بووایه م که سبه ی نی پیویست نه بووایه بگه پټمه وه گوند، ده چومه ته ماشای ئه و رپوره سمه. بزڼ له وهرینه کان گوتیان ئیمه ش هه روا ده کین و له نیو خوماندا یه کیک به پشک هاویشن هه لده بژپړین که ناگای له بزنه کانی هه موومان بی. یه کیک له وان گوتی قسه که ت ته واره «پیدرو» Pedeo، به لام پیویست ناکا، من له جی هه مووتان ده مینمه وه. واش مه زانه که ئه وه نیشانه ی پیاوه تی یا نه بوونی هه ستی کونپشکنیمه (*)، به لام دوینی په لیک ده لاقم رو چووه، که نایه لئ پی ده به رپټم (*) نیم. پیدرو گوتی: «به و حاله شه وه ئه وه شټیک له منه تباری ئیمه بؤ تو که م ناکاته وه.»

ئەوجار دۆن كيشۆت لە پیدرووی ویست تا پیتی بلی ئەم کورە شوانە جوانەمەرگە و ئەو دجیناتی کچە جوانە کۆ بوون. پیدرۆ لەوەلام دا گوتی: «ئەو هی من بیزانم ئەو هیە کە ئەو هی مردووه یهکیک له نهجیب زاده هه ره دهوله مهندهکانی یهکیک له شارهدییهکانی ئەم کویستانانەیه. ئەو چەند سال بوو له زانکۆی سالامانک «salamanque» دەرەسی دەخویند و له پاشان گه رابوووه گوندهکەهی خۆی. وهک دهیانگوت زۆر زانا و خویندهوار و ئەهلی کتیب بوو. ههروهها دهلێن ده زانستی ئەستیرهناسیدا زۆر شارەزا بووه و دەیزانی کە مانگ و رۆژ لەو حەوا یە خەریکی چین. چون ئەو بێ ئەملا و ئەولا دەیزانی کەنگی خسووبوکسووب دەبێ. دۆن كيشۆت گوتی: «ههوال خسووفوكوسووف دروسته نه خسووبوكسووب»^(۱۱۶). کە ئەو هەش بریتییه له تاریک بوونی ئەم دوو مەشعەله ئاسمانییه، بەلام پیدرۆ کە ئەم قسانە بەلایهوه گرینگ نەبوون له درێژەیی داستانەکەهی خۆیدا گوتی: ئەو ههروهها پيشبينی دهکرد که سال سالی قاتیوقرییه یا سالی زۆریی رسق ورۆزی. بهههه حال ئەو تاقمه له دۆستان و خزمان کە بریایان بەقسەکانی بوو هه موویان به پيشبينییهکانی ئەو دهوله مهنده بوون. بۆ نمونە پیتی دهگوتن ئەمسال جۆی بجین و له گەنم بگه پین. سالی تر دهیگوت نۆک بجین و جۆ مەکەن یا دهیگوت سالی داها توو رۆن زهیتوون زۆر دهبی و سی سال دواتر دلۆپیک گیرناکهوێ. دۆن كيشۆت گوتی بهو زانسته دهلێن «نجوم». پیدرۆ گوتی نازانم نیوی چیه، بەلام دەزانم کە ئەو شتانه و زۆر شتی تریشی دەزانی. ئاخری ئەو سەر دەمی کە تازه چەند مانگیک بوو له سالامانک گه رابوووه، رۆژیک بهری بهیانی عهباي خویندهواری فری دا و بهجلوبه رگی شوانییهوه راسته وه بوو. هه ره ئەو سهردهمیش دۆستی خۆشه ویستی ئامبرواز کە ههفالی مه درسه هی بوو، جلوبه رگی شوانی ده بهر خۆی کرد. له بیرم چوو بلیم کە خوالیخۆشبوو کریزۆستۆم ئاههنگسازیکی بهناوبانگ بوو، بۆ نمونە ئاههنگهکانی نوئیل کە بۆ مونساهیهی له دایک بوونی خواوهندگاری ئیمه، حه زه تهی مه سیح ده شانۆگه ریی عه زادا ریدا دهیخویننه وه ئەو دروستی ده کرد. دهو شانۆگه رییانه دا کورهکانی گوندی ئیمه دهوریان دهگێرا و هه مووانیش دهیانگوت کە ئەو ئاههنگانه زۆر جوانن. کاتیک خه لکی گوند ئەم دوو خویندکاره یان بهجلوبه رگی شوانییه وه دیت زۆریان پی سهیر بوو. هیچکەس نهیده توانی له وه حالی بی کە بۆچ ئەوه یان کردووه. دهوان رۆژاندا باوکی کریزۆستۆم تازه

۱۱۶- له فارسییه کهیدا جهنابی محهمه دی قازی بۆ جوانی کایه ی بهواژه کردووه و «خسووب و کسووب» ی بهزبانی پیدرۆوه لهجیاتی خسووف و کسووف کە بهمانای گیرانی مانگ و رۆژه، دهکار هیناوه. منیش لیره دووپاتم کردوونهوه. (وه رگێر)

مرد بوو، کورکهش بیجگه له مالآتی وردهوگه وره و پوولتیکی زۆر، میراتیکی رۆزیشی وهک
ملک ومهزرا و ئەسبایی نیو مال بۆ بهجی ما. ئەو لاهو بوو بهخاوهنی بی بهندوباری ئەو مال
و سامانه زۆره و ئەلهق لیشی دهوهشاوه، چونکه یارویاوهری پیاوچاکان و دۆستی پیاوی
باش بوو، روخساریکی نورانیشی ههبوو. پاشان خهڵک لێیان حالێ بوو که ئەم ئالوگۆری
جلوبه رگه تهنیا بۆیه بووه که ده بیاباناندا بهدوای مارسێلی، کیژۆله شواندا، که هه
ئێستا ئەو دۆستهی ئیمه ناوی هینا، بگهڕی. چون کریزۆستۆمی چاره رپهش سهخت دلێ
پێ دوراندبوو.

ئێستا دهمهوی بهئیهه بلیم که ئەو بنیادهمه سهیرهیک بوو. چون پێویسته ئیهه له
ئهحوالی باخه بهر بن و ئەم نوکتهیههیش بزنان که پهنگه یا یهقینه که ده تهواوی عومری
خۆتاندا سه بههوردهیهکی ئاوا سهیر و سه مه رهتان نه بیستبێ. تهنانهت ئەگه رهقه دهه
«سارنا» ش ته مهنتان درێر بوو بێ. دۆن کیشۆت که نهیده توانی ههله زهقهکانی بز له وهه رین
قووت بدا. گوتهی: بلی «سارا» نه «سارنا»، پیدرۆ گوتهی سارا یا سارنا ته وهفیرناکا و ئەگه ره
به پیزتان بتانهوی هه رچی ده پلیم لیم به ئیراد بگرن ئەو داستانه تا دوو سالی تریش کۆتایی
پێ نایه! دۆن کیشۆت گوتهی: ببوو هه وال، جیاوازیی ئەو دوو واژهیه له وه زۆتره که تو
فکری لێ ده که یه وه، به لام فه رموو داستانه که ت بگه روه. من ئیتر نایه مه نیو قسه کانت.
به لێ جا، عه رزی خزمه تی ئاغای خۆم، که جه نابت بی، ده که م که له گوندی ئیمه وه رزیریک
بوو زۆر ده وله مند و ده سترۆیش تووتر له باوکی کریزۆستۆم و ناوی گیۆم بوو. بیجگه له
مالی دنیا، خودا کچیکیشی دابوو یه که دایکی له سه ره ئەو منداله چوو بوو. له و دایکه
به پیزتر و گه وره تر له و لاته هیکهس نه بوو. ئیستا ش روخساری ئەو رنه که نیوهی رۆژ و
نیوهی مانگ بوو له بهر چاومه⁽¹¹⁷⁾. به تابه تهی که ئەورنه که یه بانووی وه ک خۆی هه ره نه بوو،
ده سته فه قیرانی ده گرت و شک ده وهدا نییه که ئەورۆ رۆچی پاکێ له به هه شتی به ریندایه.
گیۆم مێردی ئەو رنه جوانه له تاوان دلێ تۆقی و مرد و کچه که ی مارسێل که هیشتا مندال
بوو، سه ره و ته و مالێکی زۆریشی بۆ به جی ما بوو خرایه ژیر سه ره په رستی مامی که
که شیشیکی موچه خۆری گونده که بوو. ئەو منداله ورده ورده گه وره بوو، ئەوه ند جوان و
له بهر دلان بوو که ئیمه ی وه بیر دایکی ده خسته وه. تهنانهت زۆترتی خه لکه که لایان و ابوو

117- مه به ست له رۆژ ئیشاره به چاوی گه ش و جوان و مه به ست له مانگیش خروپیری
گۆناکانیه تی. (مۆریس باردۆن)

ئەو كچه له دايكى جوانتر دەبى. ئەزقەزا ھەر واشى لى ھات، چون كاتىك گەيشتە تەمەنى دېجىتال چارده يا پازده سالى ھىچكەس نەبوو چاوى پىي بگەوى و روو دەخوادانەكا و لەوھى كە ئافەرىدەھىكى بەو جوانىيە دروست كر دووھ، و ستايشى نەكا و زۆرپش بۆى شىت وشەيدا دەبوون. مامى نەيدەھىشت زۆر بىتە بەرچاوان و لەسەر ئەوھشرا نىوبانگى جوانىيەكەى وھا ھەموو جىيەكى گرتەوھ كە نە تەنيا لاوانى گوندى خۆمان بەلكو زۆر گەورەزاو(*) كورە دەولەمەندى شوپنى زۆر دوور دەياننارده سەرى و ماميان ھەراسان كر دبوو. بەلام مامى كە بەشىوھى مەسىحىيەكى مۆمن و تەواو عەيار بەرپىگەى راستى خۆيدا دەرپۆشست ھەر چەند بى مەيل نەبوو كچەكەى پاش گەيشتن بەتەمەنى عەزەبى، بەشوو بدا بەلام نەيدەوېست ئەو كارە بەبى مەيلى كچەكە بى. ھىچ چاوشى لەو فزانجە نەبوو كە لە مال و سامانى كچەكە پىي دەگەيشت و سوپندم بەئىمانى خۆم كە خەلك دەشەونشينيەكانى خۆياندا لە گونەدكەمان ئەو قسانەيان لەمەر پاكى و پياوچاكى كەشيشەوھ دەگوت. بەتايبەتى جەنابى «سەرگەردان»^(۱۱۸) من دەمەوى تۆ بزانى كە لەم دىھاتە چووكانەدا خەلك باسى ھەمووشت دەكەن و خۆيان دەھەموو شتىك ھەلدەقوتپن و تۆش دەتوانى وەك من ئەو بابەتەى بەمىشتك بسپىرى كە كەشيش دەبى زۆرتر لە ئەندازە باش بى تا بتوانى كارىكى وا بكا مریدەكانى لە ھەموو جىگەيك بەتايبەتى لە دىھاتەكاندا بەباشى يادى بگەن. دۆن كيشۆت گوتى: ئەوھ راستە، بەلام تۆ داستانەكەمان بۆ بگىرەوھ، چون بەراستى ھەم داستانەكە خۆشە و ھەم خۆت پياوى چاكى؛ كاكە پىدرو بەراستى راوپرت خۆشە و خۆشى دەگىرپىوھ. پىدرو گوتى: ھىوادارم لە مەرحەمەتى جەنابى ئاغا بى بەش نەبم. مەبەستىش ھەر ئەوھىە. بەلى سەرتان نەيەشىنم، مامى كچەكە ھەر خوازىپنىكەرىك دەھات بەكچەكەى دەناساند و باسى پياوچاكى و جوانى و ئاغايەتتى دەگرد و كچى ھان دەدا مېردىكى باش بۆ خوى ھەلبىرى. كچەش ھەرگىز جوابىكى بىجگە لەوھ نەدەداوھ كە جارى مەيلى مېردكردى نىيە و خۆى لەوھ بەبى ھىزتر دەزانى كە بتوانى كاروبارى مالە مېردىك ھەلسوورپنى. مامەكەى دەبەرانبەر ئەو عوزر و بىبانووانەدا بىدەنگ دەبووھ و سەبرى دەگرد تا كچ ھىندىكى ترىش گەورەبى و بتوانى مېردىكى بەدى خۆى ھەلبىرى. چونكە لەم بارەيەوھ بەخۆى دەگوت و چەند خۆشيشى دەگوت، كە: «دايك وباب نابى بەزۆر مندالى خۆيان بەمىرد بەدن يا ژنيان بۆ بىن».

۱۱۸- دىھاتىيەكە بەمەسخەرە و سووكايەتى ناوى «سەرگەردان» دەكار دىنى. (مەھمەد قازى)

به‌لئی واهات، رۆرپیک به‌یانی بوو که مارسپیل، ئەو کچه‌ی که له‌همموو کەس بیزار بوو، بی ئەوه‌ی که سیک چاوه‌روانی شتی وابوو، بوو به‌شوان و ده‌جلوبه‌رگی شوانیدا وه‌ده‌رکه‌وت و بی ئەوه‌ی مامی و ته‌واوی خه‌لکی ئەو دێیه‌ بتوانن په‌ژبوونی بکه‌نه‌وه ده‌گه‌ل کچه‌کانی ئاواپی رۆیشته‌ سه‌حرا و ئاگاداری له‌ رانه‌م‌ری خۆی وه‌عه‌وده‌گرت. باوه‌ریم پی بکه‌ هه‌رکه ئەو کچه‌ وای کرد و جوانییه‌که‌ی بۆ هه‌موو کەس ئاشکرا بوو، چت بۆ بگێریم‌وه که چه‌ند نه‌فه‌ر له‌ لاوانی دئی، له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کان، له‌ نه‌جیب زاده‌کان و وه‌رزیره‌کان هه‌موو وه‌ک کریزۆستۆم جلوپه‌رگی شوانییان ده‌به‌رکرد و به‌هه‌وای ئەو سه‌ریان ده‌ سه‌حرا کرد.

یه‌کێک له‌وان هه‌روه‌ک ده‌زانی خواله‌خۆشبوو کریزۆستۆمی خۆمان بوو که ده‌یانگوت ئەو کچه‌ی نه‌ ته‌نیا خۆش ده‌ویست، به‌لکو ده‌شپه‌رست. وا باشه ئەوه‌ش بزانی که مارسپیل پیت وانه‌بی به‌هه‌لبژاردنی ئەو شیوه‌ ژیانه ئازاده‌ رووی ده‌ بی به‌ندوباری و هه‌رزیکرد بی، به‌پێچه‌وانه‌وه شه‌رافه‌تی خۆی وه‌ها زیره‌کانه‌ پاراستوووه که له‌ ته‌واوی ئەو لاوانه‌ی که ده‌ خزمه‌تیدان و دلایان بۆی تۆقیوه، به‌کیان نه‌یتوانیوه و ناتوانی بلئی که مارسپیل به‌قه‌ده‌ر سه‌ری ده‌رزی رووی پی داون. ئەو هه‌رچه‌ند ده‌گه‌ل هه‌موویان داده‌نیشی وله‌ هاوده‌نگی وپێکه‌وه‌ بوون ده‌گه‌لیان خۆش‌حاله‌ و ره‌فتاری ده‌گه‌ل هه‌مووان زۆر دۆستانه‌یه، به‌و حاله‌شه‌وه هه‌رکات یه‌کێک له‌وانه‌ نییه‌تی خۆی بۆ هاوسه‌ری که ده‌زاتی خۆیدا نییه‌تیکی پاک و پیرۆزه له‌ لای ئەو ده‌درکینئی وه‌های له‌ لای خۆی ترۆ^(*) ده‌کا ده‌لئی ده‌ستی لی داوه‌ته چه‌ک و ده‌یه‌وی بیکوژی. وای لی هاتوووه‌ بوونی ئەو کچه‌ له‌ دیدا به‌و ئەخلاق و ره‌فتاره‌یه‌وه زۆر له‌ نه‌خۆشییی تاعوون، زه‌ه‌رروزیانی زۆرت‌ره. چونکه‌ جوانییه‌که‌ی ئەوتۆیه هه‌رکەس بیینی عقل و هۆشی له‌کن نامینئی و ده‌که‌ویتته‌ که‌مه‌ندی ئەوینی و رزگاری نابئی. هه‌موو بۆ خزمه‌ت کردن و نۆکه‌ری کردنی ئاماده‌ن و به‌قوربان و سه‌ده‌قه‌ی ده‌بن و پاش ماوه‌یه‌ک بی میالاتی و دلره‌قییه‌که‌ی هه‌مووان ناهومید و دل‌سارد ده‌کا و ئەوجار بیجگه‌ له‌وه‌ هاوار و ناله‌ و داد وپیدا بکه‌ن و باسی بیوه‌فایی و دلره‌قی و بی به‌زه‌بی ئەو به‌سه‌د، زبان بکه‌ن، کاریکیان له‌ده‌ست نایه. جه‌نابت چه‌زهره‌تی ئاغا ئەگه‌ر چه‌ند شه‌و و رۆرپیک له‌و بیابان و سه‌حرايه‌ بمینیه‌وه، به‌گویتی خۆت گویت له‌ ناله‌ و هاواری عاشقانی ره‌نج به‌باچوو که به‌دوای ئەو کچه‌ که‌وتوون، ده‌بی.

«له‌ نزیک ئەم کوختانه‌ شوینتیک هه‌یه که بیست، سی داری «قان» لی هه‌یه و داریکیان تیدا نابینی که ناوی مارسپیلی له‌سه‌ر هه‌لنه‌که‌نداربی. ئەغه‌لب له‌سه‌ر ناوه‌که‌شی وینه‌ی تاجیک هه‌لکه‌ندراوه که مانای ئەوه‌یه مارسپیل پاشای مه‌مله‌که‌تی جوانی و جه‌ماله‌. لیره

شوانىك بهه ناسه ساردى ئاخ هه لده كيشى وله ولاتره وه شوانىك ناله و فيغانى بهرن ديجىتال
 بووه ته وه و ليره نه غمه و ئاههنگى دلدارى ده بيسى و له ولاوه نووكه نووكى دلدارى دلشكاو.
 فلان، تابه يانى ته و اوى سه عاته كانى شه و چاوى به فرمىسكى له سه ر يهك دانانى و له بن
 گاشه به ردىك يا دار به پروويه كه هه لده كورمى تا پوژ له نيوچاوانى دها و وه خوى دى نى ته وه.
 ئه وى تر ده تا قهت پرووكى نى ترين روژه كانى گهرمى ها ويندا له سه ر خاكي سووره وه بوو
 راده كشى تا ناله كانى خوى به ره و فه له كى دلنهرم به پرى بكا. به لام مارسىلى جوان و به ناز
 به پيشى ئهم و ئه و پى ده كه نى و سه رمه ست له شه رابى غرور و جوانى له نجه ده كا. ئيمه
 كه هه موومان ده يناسين، بى سه برانه چاوه پروانين بزانبين عاقيبه تى ئهم هه موو نازوفيز و
 ئيفاده ئى ئه و كچه، به كوئى ده كا و ئه و خوازى نى كره به خته وه ره كه مقه ددره ر پوپرىك له
 پوژان به سه ر خووخده ي سه ركيشى ئه و كچه دا زال بى و ئه و سه روه رى جوانانه بكاته
 ملكى خوى، كيشى و چون ته و اوى ئه وى من گوتم هه مووى راسته، و اى تى ده كه م خه به رى
 مه رگى كرىزۆستۆم كه ها و الى ئيمه هيناويه تى، دروست بى. هر بۆيه من به حه زره تى عالى
 عه رز ده كه م كه ده رپوره سمى به خاك ئه سپاردنى ئهم خوالى خۆشبووه دا به شدارى
 به فرمون، چون زۆر ته ماشايى و سهيره. كرىزۆستۆم دۆستانىكى زۆرى ههيه و ليره وه تا
 ئه و شوينه ئى كه خوى گووتويه له وى بينيژن زۆرتر له نيو فرسه خ ريگا نابى.

دۆن كيشۆت گوتى: من ئه ركى خۆم ئه نجام ده دم و له وه ش كه به گىرانه وه ئه و داستانه
 خۆش و سه رنجرا كيشه خۆش حال ت كردم زۆر زۆر سپاست ده كه م. بزن له و رپن گوتى: ئاخ!
 باوه ركه من نيوه ئه و به لايانه ئى به سه ر عاشقه كانى مارسىل هاتووه، نازانم. به لام رهنگه
 به يانى تووشى شوانىك بين كه پاشماوه ئى ئه و داستانه بزانى و بۆمانى بگىرپته وه. جارى
 وا باشته ره به رپرتان له ژير ميجپك له ژورپكدا بخه و چونكه شه ونمى شه وانه بۆ برينى
 گوئجگت خراپه، هر چه ند ئه و مه ره مه ئى له سه ريان داناوه ئه وهنده باشه كه جپى هيج
 مه ترسيه كه نيه.

سانكو پانزا كه گوپى نه دها فره و پىژى بزن له وه رپنه كه به ئه ربابى گوت كه بپوا و ده
 كوله ئى پىدرودا بخه وى. ئاخرى دۆن كيشۆت پازى بوو بۆ ئه وى وهك دلداره كانى مارسىل
 شه وى به يادى دۆلسينه بيدار بمى نى ته وه و به لام سانكو له سه ر هيندىك كاوكۆت له نيوان
 پۆسىنانت و كه ره كه ئى جپى خوى خۆش كرد و خه وى لى كه وت، به لام نهك به شپوه ئى
 عاشقىكى دلشكاو، به لكو وهك كه سىكى كه زۆرى گه ده ئى خوى ئاخنيوه و تا توانيويه
 خوار دوويه تى و پشتيشى به زهبرى زۆر كوترا بى.

ئەو جیگەى كە داستانى ماریسل كۆتایی پئی دئ و باقی رووداوهكان

بەلام بەیانی زوو، بەواتەى شاعیران، پروناکایی تازه خەریک بوو لە شانشینەکانی رۆژەلاتەوه رپوی خۆی بنوینى كە پینچ كەس لە شەش بزى لەوهرینهكان هەستان و بەهەرەمه چوونە لای دۆن كیشۆت و پپیان گوت. ئەگەر ئیستاش ئەزمى رۆیشتنى بۆ سەرگلكۆی كریزۆستۆم و دیتنى رپورەسمى ئەسپەردەکردنى هەیه، ئەوان حازرن دەخزمەتیدا بچن، دۆن كیشۆت كە لە خوای دەویست هەستا و ئەمرى كرد كە سانكۆ ولأغهكان زین و پالان بكا. سانكۆ بەپەله ئەمرى ئەربایی بەجى هینا و كاروان بى ئەوهى چى تر ساوهساو(*) بكا وەرپى كەوت.

هیشتا چارهگە فەرسەخىك نەرۆیشتبوون كە دەپپچى كووچە باغىكدا، چاویان بەشەش حەوت شوان كەوت كە هەموویان بەجاش(*) بەلتوى پپستی رەش و تاجىك لە لقی سەرورژالە لەسەر و هەر یەكەى چۆماغىكى(*) ئەستوور لە دارى راج بەدەستەوه، بەرەرورویان دەهاتن. لە پشت سەرى ئەوانەوه، دوو نەجیب زاده جلو بەرگی رازاوهى سەفەر لەبەردا، بەسوارى ئەسپ دەهاتن و سى نوکەرى پیاده دەخزمەتیاندا بوون. هەر دووك دەستەكە گەیشتنە یەك بەئەدب و ریزهوه سلأویان لە یەكترى كرد و كاتىك پرسىاریان كرد بۆ كوئى دەچن، رپوون بووهوه هەر دووك لا دەچنە سەر قەبرى لاوه جوانەمەرگەكە، لەبەر ئەوه هەموو پپكەوه وەرپى كەوتن. یەكىك لە سوارەكان رپوی دە هاورپى خۆى كرد و گوتى:

«بەریز سینیۆر ویوالدۆ Vivaldo لە رپوی ئەو قسە سەیر و سەرسورھینەرانهوه كە ئەو خەلكە نەجیبەلمەر شوانى جوانەمەرگ و ئەو كچە شوانە پیاوكۆژە بۆ ئیمەیان گپراوهتەوه بەبۆچوونى من ئەگەر تەماشاشا كەردنى ئەو رپورەسمە كە حەتمەن سەرنجراكپش دەبى، رپاوهستانىك دە حەرەكەتماندا پپك بپنى، بەهیچ كلوجىك ناپیتە هۆى نارەحتى و پەژارە. ویوالدۆ گوتى منیش هەر وای بۆ دەچم و بۆ حازر بوون لەو رپورەسمەدا حازرم نە رۆژىك بەلكو چوار رۆژ وه درەنگى كەوم.

ئەوجار دۆن كیشۆت لپى پرسین كە لەمەر ماریسل و كریزۆستۆم چپیان بیستووه. موسافیر لە جوابدا گوتى ئیمەش ئەمرۆ بەیانی تووشى ئەو شوانانە هاتین و چون

ئەوانمان بەو سەرو ۋەزەو ۋە چاۋ پى كەوت ھۆى رەشپۆشى ۋ دەبەردا بوونى جلۇبەرگى دىجىتال دىجىتال دىجىتال
ئازىبەتبارىمان دەگەل ئەو شوپىنەى بوى دەچن لى پرسىن. يەككىك لە شوانەكان داستانى
جوانىي كچىكى شوانى بەناۋى مارسىل ۋ رەفتارى نارەۋاى ئەۋكچە ۋ خىلى ئەو
عاشقانى ۋە شوپىنى كەوتوون ۋ نەقلى مردنى كرىزۆستۆمى بۆ گىراپىنەۋە ۋ گوتى كە ۋا
ئىستا خەرىكىن بچىن دەپتورەسى ئەسپەردە كرىندا، بەشدارى بگەين. لە كۆتايىدا،
تەۋاۋى ئەو قسانەى پىدرو بەدۆن كيشۆتى گوتبوو، ئەۋىش دووبارە گىراپەۋە.

پاش كۆتايىي ئەو ۋتوۋىژە باسىكى تر دەستى پى كرد ۋ ئەو سوارەى ناۋى ۋىۋالدىق بوو
لە دۆن كيشۆتى پرسى كە چۆنە بەجلۇبەرگى شەرى، ئەۋىش لە كاتىكدا لەم ۋلاتە سولخ ۋ
ئاستى سەقامگىرە، سەفەر دەكا. دۆن كيشۆت لە ۋەلام دا گوتى «ئەۋ كارەى من كرىدومەتە
پىشە ۋ عەھد ۋپەيمانىك كە بەستومە بەھىچ جۆر ئىزىم پى نادا كە بەجۆرىكى تر سەفەر
بگەم. ئاسوودەىي ۋ پالداۋنەۋە ۋ رابواردن ۋ ناز ۋ نىعمەت بۆ دەربارىيە ژنانىلەكان(*)
دانداراۋە، بەلام ماندوۋىي ۋ شەۋ نخوونى ۋ ئەسلەھەى شەرى ۋ چەك ھەلگرتن، بىجگە لە
پىۋاۋانىك كە دىنيا بەناۋى پالەۋانانى سەرگەردان دەيانناسى ۋ ئەم عەبەدە ناقابىلە باۋەكوو
چوۋكەى ھەموۋانم، شانازى دەكەم كە يەككىك لەۋانم، دانەندراۋە»

دەگەل بىستىنى ئەم ۋەلامە ھەمو پىيان ۋابوۋ ئەۋە شىتە بەلام ۋىۋالدىق بۆ ئەۋەى زۆرتىر
تەمانە پەيدا بكا ۋ بزانى شىتتىيەكەى دۆن كيشۆت لە چ چەشنىكە، درىژەى بەباسەكەدا ۋ
پرسى «مەبەست لە پالەۋانى سەرگەردان چىيە؟»

دۆن كيشۆت جۋابى داۋە: «ئايانەنابان تا ئىستا مېژوۋ يا سالنامەكانى
ئىنگلىستانتان نەخوۋىندوۋەتەۋە كە لەۋىدا باسى شەرى بەناۋبانگەكانى «ئارتورشا» يا
بەقەۋلى ئىمە كاستىلىيەكان ئارتووس شا كراۋە؟ بەپىي رىۋايەتتىكى(*) زۆر كۆن كە
دەتەۋاۋى برىتانىادا برويان پىي ھەيە ئەۋ پاشايە نەمردوۋە، بەلكو بەھىزى سىحر ۋ
جادوۋ ھاتوۋەتە سەر شكىلى قەلەرەشە ۋ قەرار ۋايە پاش سالانىكى زۆر بگەرتەۋە ۋ تاج ۋ
عەساي پاشايى خۆى

ۋەرگىرتەۋە. ئەۋەيە كە لە خاكى برىتانىا ئا ئىستا ھىچ بەشەرىك نەبىنراۋە
قەلەرەشەيەكى كوشتىبى(۱۱۹) ئەۋجار، دە زەمانى ئەۋ پاشادا بوو كە ئالغەى پالەۋانانى

۱۱۹- پىۋىستە بەبىرمان بى كە بەپىي داۋونەرتى كۆن لە ۋلاتى كال - يەككىك لە ھەرىمەكانى
ئىنگلىستان - كوشتى قەلەرەشە قەدەغە بوۋە، چۈن ئەم بالندەيان بەدوژمنى جىر ۋ جانەۋەرى
زىانبەخش زانىۋە. (مۆرىس باردۆن)

میژی خری (۱۲۰) دامه‌زرا و هه‌روه‌ها وه‌ک ده‌گینه‌وه پرووداوه

لدلارییه‌کانی «دۆن لانسیلۆت» Don Lancelot، پالّه‌وانی ده‌ریاچه ده‌گه‌ل مه‌له‌که «ژنیفر» Genievre هه‌مووی ده‌و زه‌مانیدا پروویان داوه و مه‌هره‌می راز و ده‌لالی ئه‌و لدلارییه‌نه‌ش هاوده‌می به‌ریز خاتوون کۆنتانینۆن Quintagnone بوو که ئه‌م شی‌عه‌ره به‌ناویانگ و له‌سه‌ر زاره له‌ولاتی ئیمه یانی ئه‌سپانیا بو ئه‌و دروست کراوه:

هه‌لنه‌که‌وتوو له‌م جیهانه پالّه‌وان
هینده خو‌ش ئه‌ندام و مه‌قبوولی ژنان
قاره‌مانیک بوو نه‌به‌ز، دۆن لانسیلۆت
چه‌رخ‌ی گه‌ردوون لپی ده‌ترسا ئه‌و زه‌مان

هه‌روه‌ها زۆرتری پرووداوه عیشتقی و شه‌ره‌کانی ئه‌و پالّه‌وانه، ده‌زه‌مانی ئه‌و پاشایه‌دا پرووی دا، له‌و کاته‌دا ئاینی پالّه‌وانی ده‌ستاوده‌ست گه‌را و به‌به‌ره‌کانی دوایی گه‌یشت و لی‌ره‌وله‌ویی جیهانه‌دا په‌ره‌ی گرت. له‌ داوینی ئه‌م ئاینه‌دا بوو که «ئامادیسسی گۆل» ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌ولاد و نه‌وه و نه‌تیجه‌کانی تا پینچ نه‌سل و هه‌روه‌ها پالّه‌وانی به‌ناویانگ «فلیکس مارسیه‌یرکانی» و «تیرانی سپی» که به‌که‌س تاریف نا‌کرێ، به‌هونه‌ر نواندن و نازایه‌تی خۆیان له‌ دنیا‌دا ناویان رو‌یشت و ئه‌وجار ئیمه هینده له‌میژ نییه پالّه‌وانی هه‌میشه سه‌ره‌که‌وتوو «دۆن بیلانسیسی یۆتانی» مان دیوه و بیستوو. ئیستا با به‌ریزتان بزنان پالّه‌وانی سه‌ره‌گه‌ردان به‌کی ده‌لین. بزنان که من باسی کام ئالقه‌ی پالّه‌وانی ده‌که‌م، ئالقه‌یه‌که که منیش به‌و هه‌موو گونا‌ه‌کاریه‌وه، تپیدا به‌شدارم و ئه‌و کاره‌ده‌که‌م که ئه‌وان ده‌یان‌کرد. بزنان که من له‌به‌رچی له‌و بیابانه چۆل وه‌ولانه‌دا به‌دوای رووداوند ده‌گه‌ریم و لی براوم که زۆری باسک و گیانی خو‌م له‌سه‌ر سامناکترین مه‌ترسی ومه‌هله‌که دانیم که چاره‌نووس ده‌یخاته سه‌ر ریگام. به‌و شه‌رته کاره‌که‌م به‌سوودی لیقه‌وماوان و هه‌ناسه‌ساردان بی.

بو ئه‌وه‌ی موسافیره‌کان تی بگه‌ن و به‌ته‌واوی یه‌قین بکه‌ن که دۆن کیشۆت عه‌قلی ته‌واو نییه و بزنان که چ جو‌ره شی‌تییه‌که ده‌ستی پی داوه قسه‌ی تر پیویست نه‌بوو. هه‌ر ئه‌وه‌ندش ئه‌وانی وه‌ک که‌سانیک که یه‌که‌مجار شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌بیسن، تووشی

۱۲۰- بازنه‌ی پالّه‌وانانی میژی خری Table ronde به‌ده‌ست ئارتوس شای ئینگلستان دامه‌زریندرا و له ۲۴ پالّه‌وان یان شی‌والیه پیک هاتبوو که شا خۆی سه‌رو‌کایه‌تی ده‌کرد. پالّه‌وانانی بیگانه‌ش له‌وانه رو‌لان و که‌سانیکی تر له‌ پالّه‌وانانی دوا‌ده‌وانه‌ی فه‌رنسی ئه‌ندامی بوون. (مۆریس باردۆن)

سەرسۆزماوی کرد. ویوالدۆ که پیاویکی خوش مەشرەب(*) و بەهۆش بوو، چون پێی خوش دجیناتی بوو ئەو مەودا کەمەمی تا ئەو تەپۆلکەمی شوپینی بەخاک ئەسپاردن دەپیشیاندا بوو بەخێرووخۆشی رابری، ویستی مەیدانیکی زۆرتر بدا بەدۆن کیشۆت بۆ ئەو می قۆریاتەکەمی خۆی هەلبێژێ و گوتی: «بەبروای من ئەمی جەنابی پالەوانی سەرگەردان بەرێزتان پێرەوی(*) دژوارترین و پێرەحمەتترین بازەکانی جیهان بوون و ئەگەر هەلەم نەکردبێ تەنانەت ئەرک و دابی ئەوانەمی دەیرنشینمی(*) دەکەن، ئەوەندە پێرەحمەت نییە. دۆن کیشۆت جوابی داو: رەنگە کاری ئەوانیش بەقەدەر کاری ئێمە سەخت و تاقەت شکین بێ، بەلام ئەگەر بەفرمووی کاری ئەوانیش بەقەدەر شوغڵەکەمی ئێمە بۆ دنیا پێویستە، شک و گومانم تێیدا دەبێ. چون ئەگەر بمانەوی راستی دەبەر چاو بگرین ئەرکی سەربازیک کە فرمانی فرماندەکەمی رادەپەرینتی کەمتر لە ئەرکی فرماندەکە نییە. مەبەستم ئەوەیە کە برایانی ئاینی و پۆحانی دەکەمائی ئاسوودەیی و ئارامیدا، خێرووخۆشی بۆ دنیا داوا دەکەن بەلام ئێمە پالەوانان و سەربازان ئەو می کە ئەوان بەدووا داوی دەکەن بەکردەووە ئەنجامی دەدەین و ئەو خێروکارە باشانە بەهیزی شان و باهۆمان و بەنووی شمشیرەکانمان دابین دەکەین. لەو پێگەشدا هەموو جۆرە بێ بەزەییەکی ئاسمانی قبوول دەکەین: جاری وایە گەرماي هاوین هەلمان دەقرچینی و جاری واشە سەرماي زستان دەمانکاتە سەهۆل، لەو قەرارە ئێمە ناییی خوی گەرەین لەسەر زەوی و ئامرازی بلاو کردنەووی عەدلی ئیلاھین، و چون کاروباری شەری و هەموو مەسەلە پێوەندیارەکان بەو ئەرکەووە بەخۆ فیدا کردن و خوین دان و زەحمەتی لەرادەبەدەر ئەنجام دەدری، دەگەینە ئەم ئەنجامە کە ئەوانی شەری و بەگژداچوونیان کردووەتە ئەرک و کاری خۆیان، بێگومان کاریکی زۆرگەرینگتر دەکەن لەوانەمی بەئاسوودەیی پالیان داووەتەووە و هەر ئەوەندەیان وە ئەستۆ گرتوووە کە لەبەر خودا بپارێنەووە تا رۆحمیک بەبێ ئەنویان و فەقیران بکا. من نامەوی بلیم کە کاری پالەوانانی سەرگەردان بەقەدەر ئەرکی کەشیشی دەیرنشین پیرۆز و مبارەکە (خودانەکا واییر بکەمەو!) من دەمەوی لە نامرادی و مەینەتیەک کە خۆم دەیکیشم، بەو ئەنجامە بگەم کە ئەرکی پالەوانی بەزەحمەتتر، پرکارتەر و هەژارانەترە و پالەوان زۆرتر دەکەوێتە بەر مەودای توونییەتی و برسییەتی و نەخۆشی، بەراستی شک و گومانی تیدا نییە کە پالەوانانی سەرگەردانی سەدەکانی رابردوو بەدریایی تەمەن هەر دەکوێرەوهریدا ژیاون و ئەگەر هیندیک لە وان بەهیزی باسکی خۆیان بوونەتە ئیمپراتووریش بەبروای من پاداشیکی شایستە بوووە کە بەقیمەتی خوین و ئارەقەمی نیوچاوان و دەستیان کەوتوووە و دیسانیش

ئه‌گەر ده‌نیۆ پالئه‌وانانیکدا که به‌و مه‌قامه به‌رزه گه‌یشتون که سانیکی هه‌بوو بن گه‌ جادووگه‌ر یا هه‌کیمیان بۆ ئاگاداری له خۆیان نه‌بوو بۆ، بێشک هیوا و هومێده‌کانیان بووته ناھومییدی و ئاره‌زووه‌کانیان با بر دوویه‌تی.

موسافیر له‌وه‌لامدا گوتی: به‌راستی منیش هه‌ر ئه‌م بۆچوونه‌م هه‌یه، به‌لام یه‌کیک له چهن‌دین سیفه‌تی خراپی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان ئه‌وه‌یه که کاتیکی به‌هه‌لکه‌وت تووشی رووداوی گه‌وره و پرمه‌ترسی ده‌بن و یا گیانیان به‌ئاشکرا ده‌که‌وتیه مه‌ترسییه‌وه، هه‌رگیز له‌و ده‌مه‌دا وه‌بیریان ناکه‌وتیه‌وه که رۆچی خۆیان به‌خودا بسپێرن. که هه‌ر مه‌سیحیه‌کی به‌ئیمان له کاتی وادا ئه‌رکی ئه‌و کاره‌ی له‌سه‌ره؛ به‌پێچه‌وانه‌وه زۆر به‌عشق و ئیمانه‌وه خۆیان به‌گراوییه‌که‌یان ده‌سپێرن که ده‌لێی گراوییه‌کی خودایانه‌یه‌و ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌ نه‌چووبم ئه‌م کاره بۆنی کفر و بێ ئیمانی لێ دێ. دۆن کیشۆت گوتی: دیاره لێی حالی نی! بێجگه له‌وه چاره‌یه‌ک نییه و هه‌ر پالئه‌وانیک ئه‌وه نه‌کا تووشی به‌لایه‌ک ده‌بێ. ده ئاینی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌رداندا دابونه‌ریت، به‌م جو‌ریه که پالئه‌وانی سه‌رگه‌ردان کاتیکی له خزمه‌ت دلبه‌ری جانانه‌ی خۆی بێ و خه‌ریکی شه‌ڕیکی سامناک بێ، نیگای خۆی ئه‌ویندارانه بۆ لای گراوی خۆی وهرده‌سوورپێنی. ده‌لێی به‌نیگا داوای یارمه‌تیی لێ ده‌کا و تکای لێ ده‌کا له‌و مه‌عه‌رکه‌یه‌دا نه‌هێلێ سه‌ده‌مه‌ی پێ بگا و، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر که‌س ده‌نگیشتی نه‌بیسێ دیسان ئه‌رکی ئه‌وه‌یه له ژێر لێودا شتیکی زمزه‌مه بکا و خۆی له ناخی ده‌روونه‌وه به‌دلدار بسپێرێ و ئیچه له‌سه‌ر ئه‌و باسه زۆر نمونه‌مان ده‌ داستانه‌کاندا هه‌یه. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه نابێ وا بزانی که پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان له ئه‌سپاردنی رۆچی خۆیان به‌خودای گه‌وره سه‌رپێچی ده‌که‌ن؛ چونکه ئه‌وان ده‌گه‌رمه‌ی شه‌ڕ و لێدان و کوتاندا، ده‌رفه‌تی ئه‌و کاره‌یان هه‌یه. موسافیر گوتی: دیسان له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو روون کردنه‌وه‌یشدا مه‌سه‌له‌یه‌ک بۆ من روون نه‌بووه‌ته‌وه. من زۆر جار خۆیندوممه‌ته‌وه که پالئه‌وان شه‌ره‌ ده‌ندووکه و شه‌ره‌ قسه‌ ده‌که‌ن و جینو و قسه‌ی ناحه‌ز به‌یه‌کتری ده‌لێن تا ئاگری تووره‌یی خۆیان پتر هه‌لگه‌رسێن. پاشان هه‌ر دووک سه‌ری ئه‌سپیان وهرده‌گه‌پرن تا مه‌یدان بگرن. ئه‌وجار بێ دره‌نگ و به‌هه‌ر مه‌ روو ده‌یه‌کتری ده‌که‌ن و جله‌وی ئه‌سپیان ده‌کێشن و به‌نیزه ده‌یه‌کتری ده‌کوئن. له‌ حالیکدا له ناوه‌راستی ئه‌و هه‌رایه‌دا خۆیان به‌دلدار ده‌سپێرن و ئه‌غله‌ب ئه‌نجامی ئه‌و کاره‌ش ئه‌وه‌یه له‌ حالیکدا یه‌کیک له پالئه‌وانه‌کان به‌ده‌نی به‌نیزه‌ی دوژمن کون بووه له ئه‌سپ به‌رده‌بیته‌وه و ئه‌وی دیش ئه‌گه‌ر ده‌ست به‌یالی ئه‌سه‌پکه‌ی نه‌گرێ و هه‌رزێ ده‌که‌وێ. ئیستا چۆن ده‌توانی ئه‌و پالئه‌وانه‌ی وا زوو کوژراوه رۆچی خۆی به‌خوا بسپێرێ؟ ئایا باشتتر ئه‌وه نییه که ئه‌و له

کاتی هیرش کردندا له جیاتی ئهوهی یادی گراوییه کهه ی بکا و خۆی پئی بسپیرئ، وهک دیبینائی مه سیحیه کی به ئیمان ئه و قسانه به خودا بلی؟ به تاییه تی که ده شزانین که هه موو پالئهوانانی سه رگهردان گراوییان نییه تا خۆیان پئی بسپیرن چون ئاخر خۆ هه موویان هه ر عاشق نابن.

دۆن کیشۆت گوتی: شتی وا هه ر نابئی، پالئهوانی سه رگهردان نابئی بئی گراوی بئی، ئه وه قهت نه بینراوه. بۆ ئهوان یانی بۆ هه موویان هه بوونی گراوی به هه مان ئه اندازه سه روشتی و به ره تییه که هه بوونی ئه ستیره ده ئاسماندا، تۆ هه رگیز داستانیکت نه خویندوو مه ته وه که پالئهوان گراوی نه بوو بئی، چون ئه وها که سیک هه ر به ده لیلی بئی گراوی بوون به حه لال زاده نازانری و زۆله و له مه ر که سیک ئاوا گووتویانه له جیاتی وهی به ده روازی گه وردها بیه ته نیوقه لای پالئهوانی، به دزی به که لینی په رژیندا خۆی تی را کردوه!

موسافیر گوتی: به لام ئه گه ر بیرگه م یاریده م بدا لام وایه له کتیبدا خویندوو مه ته وه که «دۆن گالائور» Don Gala برای پالئهوانی دلاره «ئامادیس گۆل» هه رگیز گراوی نه بووه که ده مه عه رکه و هه رادا خۆی پئی بسپیرئ به و حاله شه وه هه موو به پالئهوانیکی گه وره و ناوبه ده ره وهی ده ناسن. دۆن کیشۆت ده وه لامی ئه م قسه یه دا گوتی: «هه زه رته ئاغا به گولیک به هار نایه! له لایه کی تروه من له سه رچاوه یه کدا خویندوو مه ته وه که ئه و پالئهوانه ش به نه ئینی عاشق بووه. بێجگه له وه ش ئه و شیتیه ی هه بووه که هه ر ژنیکی دیتوویه تی دلئی پئی دۆراندوو، له سه ر ئه وه شرا ئاشکرایه که گراوییه کی زۆرتر نه بووه که به سه ر ئیراده و وره و فکری ئه واندا زال بووبی و پالئهوان په یته په یته خۆی به وی ئه سپاردوو، به لام به دزی، چون ئه و له وهی که عاشقیکی رازدار و وه فادار و خۆراگر بووه شانازی به خۆی کردوو.

موسافیر دووباره گوتی: ئیستا که مه رچی سه ره کی بۆ هه ر پالئهوانیکی سه رگهردان ئه وه یه که عاشق بئی ده توانین باوه ر بکهین که به ریزیشان له قاعیده و یاسای خۆتان سه ر پیچیتان نه کردوو و ئه گه ر جه نابیشته وهک «دۆن گالائور» به خۆت نانازی که عاشقیکی خۆراگری، به ناوی هه موو یارانی کاروان و به ناوی خۆم تکات لی ده که م له مه وته ن و عینوان و باشیه کانی گراوی خۆتان ئاگادارمان بفرموو و شک ده وه شدا نییه که ئه ویش نابئی به رانبه ر به و شانازی و به خته وه رییه بئی مه یل بئی که هه موو دنیا بزانه ئه ویش خۆشه ویست و گراوی پالئهوانیکی وهک جه نابی به ریزتانه، دۆن کیشۆت به بیستنی ئه و قسانه، هه ناسه یه کی ساردی کیشا و گوتی: «من ناتوانم ئه وه ته سدیق که م که دوژمنی

نازەنینى من خۆى دەيهوئى يا دەترسى لهوهى دنيا بزانی که من خزمەتکاری ئەوم. من دەه
جوابى ئەو داخوازییهى ئیۆدها که بهههموو ئەدهب و نهزاکهتهوه له منتان داوا کردووه
تهنیا دهتوانم بلیم که ناوی دۆلسینه و مهوتهنیشی «تۆبۆزۆ»، یهکتیک له گوندهکانی مانشه و
عینوانهکهی بهلانی کهمهوه «شازاده خانمه». چون ئەو مهلهکه و گراوی منه. جوانیهکهی
له سهرووی ههموو جوانیهکی بهشهپیه، چون ده و جوودی ئەودا تهواوی ئەو جوانی و
خهسلته باشانهى شاعیران دهیدنه پال گراوی خۆیان کۆ بووتهوه: پرچهکانی کهمهندی
هۆنراوهن له تالی (* زێرین، تهویلی وهباغی بهههشت دهچۆ، برۆ وهک کۆلکه زێرینه، چاو
بهمهعان رۆژ، کۆلمه وهک سووره گۆل، لیومهلی مهرجان بلی! ددان مهلی مرواری بلی!
گەردن مهپهپى سپى داتاشراو سینگ مهپهپ، دهست وهک عاج و لهش و ئەندام سپى،
وهک بهفری یهکشهوه! و بهلام ئەو ئەندامی ئەو که حهیا و عیفته له چاوی پیاوانی
دادهپۆشی، بهپروای من دهبی وایى که بهوردترین پشکنین تهنیا بتوانین بزانی چ شته و چ
بهقیمهته. بهلام ناتوانین هیچ شتی که بهو جوانی و بهو شکله بدۆزینهوه.

ویوالدۆ دهست بهردار نهبوو، دیسان گوئی: ئیستا دهمانهوی بنهماله و عهسل و نهسهبی
ئهویش بزانی. دۆن کیشۆت گوئی: ئەو نه له بنهماله قهديمیهکانی رۆمه وهک «کۆریتۆس»
و «کایۆس» و «سیپۆن» نه رۆمی تازه وهک «کهلنا» و «نۆرسینی»، نه له بنهمالهکانی
کاتالۆنییه وهک «مونکادا» و «رکهزن» نه والانس وهک «ریبلا» و «ویلانۆوا» نه ئارگۆن وهک
«پالافۆکس» و «نۆزا» و ئەو جۆرهخانه دانانه. نه کاستیل وهک «سیروا» و «مانریک»
نه پورتهقال وهک «ئالهن کاسترۆ» و «پالها» و «مهنهزهس»؛ ئەو له بنهمالهى «تۆبۆزۆی»
مانشه که هەر چهند بهراستی تۆرمهیهکی تازهن، بهلام وهایه که لانکی پیگهیانندی
بهناوبانگترین تۆرمهکاتی ههموو سهدهکان و چاخهکانی داهااتو دهبن. و ئەوه قسهیه که
هیچ جیگهى پرسیار و گومان نییه مهگه بهمهرجیکی که «زهربن» Zerbin له بن چهکهکهی
رۆلانی نووسی: «هیشتا کهس له دایک نهبووه که بویری دهست بهری بۆ جلوهرگی شهپری
رۆلان و توورپیهی و رقی پالهاوان نهیهارپیهی.» (١٢١)

موسافیر جوابی داوه: هەر چهند من له بنهمالهى «کاشویپین دۆلاردۆ»م بهلام هەرگیز
دهخۆمدا نابینم که دوودمانی خۆم دهگهڵ تۆرمهیهى «تۆبۆزۆ»ی مانش بهرانبهر بزانی. بهو

١٢١- ئەم شیعره له بهشی بیست و چوارهى کتیبى «رۆلانی تووره» نووسینی ئاریۆست نهقل
کراوه. وارهکهی ئەوهیه که رۆلان چهکی پالهاوانانی تیکشکاووی وهردهگرت و بهداریکهوه ههلی
دهواسین.

حاله شهوه ئه گهر راستت دهوئ من تا ئيستا ئه م ناوهم نه بيستبوو. دۆن كيشۆت گوتئ: ديجينائى
www.rabari.org

سهيره و من به راستى سهرم له و قسه يهت سوڤ ده مينئ.»

ئهوانى تر به سه رنجه وه گوڤيان بۆ قسه كانى ئه و دوو كه سه راگرتبوو، تا ورده ورده بزى له وڤينه كان و شوانه كانيش تئ گه يشتن ئه وى ميشك بئ ده كه للهى پاله واندا نيه. تهنيا سانكو پانزا بوو، پيى وابوو هه رچى ئه رباب ده يلئى مووى ده به ره وه (*) ناچئ و به ته واوى دروسته، چون ئه و له ميژ بوو ده يزاني دۆن كيشۆت تا چ ئاستيک ئازايه و چيى له باراندا هه يه، له مندا ليه وه ده يناسى، به و حاله شه وه تهنيا شتيكى كه شك وگوماني ده سانكوڢا ده وروژاند و باوه ركردنه كه ي به لايه وه ئه سته م بوو ئه و درۆ و ده له سه يه بوو كه له مه ر دۆلسيه نى نازهنين سازى كردبوو. چونكه سانكوڢ كه له نزيك ئه و گونده ده ژيا هه رگيز ناوى شازاده خانميكى به و ناو و نيشانه نه بيستبوو.

ياران ده وڤيشتن و هه روا قسه يان ده كرد كه له ناكاو چاويان به ژماره يه كى نزيك به بيست نه فهر شوان كه وت كه له ده ره يه كى نيوان دوو كئوى بلند ده هاتنه خوار و هه موويان جاش بالته ي دريژيان له خوريبى ره ش، ده به ردا بوو تا جيكيان له گوڢ و گيا له سه ر خۆيان نابوو كه پاشان روون بووه وه هينديكيان له سوورهدار و هينديكيان له لقوڤڤي سهر ون. شه ش كه سيان ته ختيكيان له سه ر شانى بوو كه سه رتاپاي به گوڢ و لقوڤڤي سه وڤ داپوشرابوو. هه ر كه چاويان پئ كه وت، يه كيك له بزى له وه پينه كان هاواري كرد: ئه وانه جه نازه ي «كريزۆستوم» يان هيناوه. ئه و خواله خۆشبووه وه سيه تي كر دووه له داوئنى هه ر ئه و كئوه ئه سپه رده ي خاكى بكه ن!» ئه م قسانه بوو به هۆى ئه وه كاروان وه په له كه وئ و دروست ئه و كاته ي كه شوانه كان تابووته كه يان داده نا، بگه نه جي. چواركه س له وانيش له بن ته خته به رديك خه ريكي هه لكه ندى قه بر بوون. هه ر دووك ده سته زۆر به نه زاكه ت و حورمه ته وه ده گه ل يه ك ڤووبه روو بوون و پاش سلاو و ئه حوالپه رسي، دۆن كيشۆت و هاوڤياني ئه و خه ريكي ته ماشاي ئه و تابووته بوون كه جه نازه يه ك ده جلو به رگى شوانيدا، غه رقى گوڢ و شينايى له سه رى دريژ كرابوو. و سى ساله ده هاته به رچاو. هه ر چه ند مرده بوو قيا فه ي نيشانى ده دا كه كاتئ زيندوو بووه، جوان چاك و خۆش هه يكه ل بووه. له ده وران ده ورى جه نازه له سه ر تابووت، چه ند كتئب و هينديك لاپه ره ي ئاواله و قه دكراو داندرابوون.

ئهوانه ي ده جه نازه كه رامابوون و ئه وانه ي قه بر يان هه لده كه ند و هه موو ئه وانه ي له وئ بوون ده بده هنگيه كى سه ر سوڤه ينه ردا نو قم بوو بوون. ئاخري يه كيك له وانه ي جه نازه كه يان هينا بوو، به دۆستيكي خۆى گوت: «بروانه ئامبرواز. تۆ كه ده ته وئ وسيه تي دۆسته كه ت

بهتهواوی بهجی بئنی بزانه ئەوجییه هەر ئەو شوینیه که کریزۆستۆم دهیویست لهوای بنیزی؟ نامبروان گوتی، بهلێ هەر ئیرهیه. چون ئەو ههواله چاره رهشهی من سهت جار داستانی دلسووتینی خوێ هەر لهم شوینه بۆ من گیرابوووه. ئەو بهمنی دهگوت که ئەو دوژمنه جینایهتکارهی نهوعی مرۆفی هەر ئالیره بۆیهکهمجار چاو پێ کهوتوو و خوشهویستی خوێ پێ راگهیاندوووه. سهرهنجام هەر لهو شوینهش بوو که مارسیل بهبی مهیلی و بی شهرمیهوه ترۆی دهکا و تووشی ناهومیدی و سهر لیشیواوی دهکا تا وای لێ هات بهم شیویه کۆتایی بهژیانی خوێ بینیت.

بهلێ هەر ئەم شوینیه که ئەو ویستویه بهیادی ئەو ههموو نامرادییه دهسینگی فهرامۆشییهکی ههتاهاهتاییدا بشیردریتهوه، «پاشان له حالیکدا کهرووی بهره و دۆن کیشۆت و باقی موسافیرهکان وهردهگیرا ئاوی درێژه بهوتهکانی دا: «ئهی بهریزان، ئەم تهرمه که ئیوه بهچاوی بهگریانهوه تێی ههلهدروانن لهمهو پێش مهکوێ رۆحیک بوو که گهردوون بهشی زۆری نیعمهت و بهرهکهتهکانی خوێ تیدا بهئهمانهت دانابوو. ئەوه تهرمی کریزۆستۆمه که ده عهقل و تیگهیشتندا تاقانه و ده لوتف و رهسهنایهتیدا له سهرووی ههموو کهس بوو. ئەو سیمورگی چپای قافی خوشهویستی بوو، سهخی و دلۆقانییهکی بی حیساب، بهویقار و بهئهدهب، خوش خولق و سهنگین و بهههیهت بوو. بهکورتی ههچی پێیان وایه سیفهت و خهسلهتی باشه لهو پیاوهدا له ئەوپهری خۆیدا بوو. لهچاره رهشیشدا ههروا له ژوورووی ههمووان بوو. ئەو خوشهویستی نواند و نهفرهتی وهگیر کهوتهوه. پهستی کرد و بیزاریی دیتهوه! ئەو دهیویست سهلیتهیهکی خوین خۆر رام بکا و بهردی خارا نهرم بکا و بهدوای بادا بروا و بیابان وادار(*) بکا، گوێ بۆ نالهکانی شل بکا. ئەو، سهرهنجام خزمهتی ناسپاسی کرد و سزاکهی ئەوه بوو که دهنیوهی ڕیدا ببیته پارووی مهرگ و کچۆلهیهکی شوانهوێله که ئەو دهیویست تا دنیا به بیرگهی خهلکی دنیا دا بمینی، کۆتایی بهژیانی هینا و ئەم په ره کاغهزانهی که دهیبین ئەگهر ئەو بهریزه وهسیهتی نهکردبایه، پاش بهخاک ئەسپاردنی بیانسووتینم، ئەو قسانهی بهعهرزم گهیاندن مسۆگهری دهکرد.

ویوالدۆ گوتی: ئەی ئاغا سووتاندیی ئەم لاپهرا نه جهوروجهفایهکی زۆره که دهر حق نووسه رهکهی دهیکهن، جیبهجیکردنی وهسیهتهکانی پیاویک که بهپێچهوانهی عهقل و مهنتیق وهسیهت دهکا، نه دروسته و نه عاقلانه. ئەگهر «ئۆگۆست» قهیسهری رۆم رازی بووبایه که وهسیهتی مانتۆ Mantoue ئەو سرود خوینه رووحانییه جیبهجی بکری چ

دهقه وما؟ كهوا بوو جه نابی ئامبرواز به ریتان هەر ئه وهنده بهن كه تهرمه كهی به خاكی به سپین و باقیی ئاسه واری ئه و فهاموش به فرمون. ئه وهی ئه و هك عاشقیکی دل بریندار ئه مری کردوه، جه نابت وهك ئامرازکی کهر و کوپر جیبه جیبی مه که. به پیچه وانه وه به زیندوو راگرنتی نووسراوه کانی هه واله کهت دل ره قی و بیره حمیی مارسیلیش بکه بابه تیکی هتا هه تایی تا بو داها توه کان بیته پهنه و پیاوان دهنه لکاوای ئاوا نه که ون. ئیمه که له دورت کو بووینه وه، هه موومان له داستانی ئه وین و نامرادیی هاواله که تان ئاگادارین. ئاگامان له دۆستایه تیی ئیوانتان هه یه، دهنانین بو مردووه و له سه ره مه رگا چ وه سیه تیکی کردوه. ئیمه له و داستانه دل هه ژینه ده توانین تی بگهین که ئه وینی کریزۆستۆم و جه فای مارسیل و سه فای دۆستی ئیوه تا چ راده یه که بووه و چ سه ره نجامیکی شووم چاوه پروانی ئه وان که سانه یه که ده ریگهی ئه ویندا ئه سپی خویان لینگ دهن. دوینی پاش نیوه رو، که له مه رگی کریزۆستۆم هه واله مان پی گه یشت که قه راره لیره ی بنژن، په ژاره و هه ستیاری وای لی کردین سه ری ئه سپه کانمان باده یین و ئه وکه سه ی که داستانی دل دارییه که ی دلئ ته زانده بووین به چاوی خومان ببینین. ئیستا به پاداشی ئه و هه ست و عاتیفه ی که ئیمه نیشانمان داوه و به پاسی ئه و نیه ته خیره ی که ئه گه ر له ده ستمان هاتبایه، پشیمان به و رو داوه ده گرت. هه موومان ئه ی ئامبروازی رازدار، یا لانی که م من به تهنیا، تگات لی ده که یین له سووتاندنی ئه م لاپه رانه چاوپۆشی بکه و ئیزن بده من چه ند لاپه ریه کیان هه لبرگم» بی ئه وه ی چاوه پروانی وه لām ی شوانه ویوالدۆ بی ده سستی دریز کردو له و لاپه رانه ی نزیکتر بوون، چه ند دانه یه کی هه لگرت. ئامبرواز به دیتنی ئه و کاره گوتی: «ئهی ئاغا» من به پاسی ئه دهب رازیم ئه و لاپه رانه ی هه لت گرتوون له لات بمینه وه.»، به لām ئه گه ر پیت وایی لاپه ره کانی تر ناسووتینم خه یالت خاوه».

ویوالدۆ که ده ئاگری تاسه ی سه ر ده رینان له ناوه روکی ئه و لاپه رانه دا ده سووتا، به په له یه کیانی کرده وه که به خه تیکی درشت له سه ری نووسراوو «نه غمه ی ناهومیدی» کاتیک ئامبرواز ئه وی دیت هاواری کرد و گوتی «ئه وه دواین شیعره که ئه و چاره ره شه گوتوو یه تی. بو ئه وه ی بزانی بی وه فایی گراوی ئه وی هاویشتوو هه ته چ رۆژگاریکی تاریک، شیعره کان به دهنگی به رز بخویننه وه تا هه موو بیستن. ئیستا تا قه بره که که ئاماده ده بی کات هه یه. ویوالدۆ گوتی: «زۆر باشه، به چاوان، من ئه وه ده که م» و چون هه موو ئاماده بووان ده گه ل ئه و ویسته دا بوون له ده وری ویوالدۆ کو بوونه وه و ئه ویش به دهنگیکی به رز و به نه وایه کی خوش ئاوی خوینده وه:

شیرعه پر له ناھومیٲدییهکانی شوانی بی مراد نهغمی کریزوستوم

«ئهی یاری غه دار، تو خوت دتهوی که داستانی تالی جه و روجه فای تو زار به زار و دیار به دیار بگه ری و بکه و یتته سهر زبانان. من کاریک ده که که ته نانهت دوزمخی گریگرتوو، ئاههنگی نالهی سینهم به هیترتر بکا و شیوهی به یان و دهنگم بگوری. ئه و دم من که ده مه وی دهرد و مهینه تی خوم و غه در و ئه شکه نهجی تو بگیرمه وه، چریکه یه کی وه ها له سینهی پرسوزم دهرده برم که له ت و کوتی جه رگی خوینیم، ده گه لی ئاویته بی. که و ابو به وردی گویم بوشل که و بزانه که نه غمه یه کی به ئاههنگ نا، به لکو ها واریکی به سوزو پرله دهرد ده بیسی که به ویستی من و بی ئه وهی تو بزانی له قوولابی سینهی شه قارشه قارم یتته دهره وه.

«دلّم دهیه وی که نه عره تهی هه ترهش بهری شیر و لوورهی ترس هی نه ری گورگ و هاشه ی زراوتوقینی ماری سوجهی سوور و هاواری به سامی دپندهی خوین خور و دهنگی نامباره کی قه له ره شه و خرّوشی توفانی دهریا شیوین و بوری بی ئه مانی گای به زیو و نه غمه ی کز و دامرکاوای قومری مییه مردوو و گاله ی کوندی شووم و ناله ی تاپوی ره شی دوزخ ده گه ل ئاه و ناله ی رّوحی غه مبارم تیکه ل بن و له و تیکه لپوونه ش ئاهه نگیک هه لستّی و حه واسی عالهم بشیوینی، چون غه م و دهردیکی که گیانی من ده خوا وه هایه که باس کردنی که ره سه و ئامرازی تازه ی پی ده وی.

«نه ره لم و خیزی زیرینی شه تتی «تاژ» و نه داره زه یتوونه کانی «بیٲتیس» Betis بی ناودار، هیچکام ره نگدانه وهی ئه م غه و غا سهیره نابیسن. چون دهرد و په ژاره ی جه رگ سووتینی من ته نیا له سه ر ره وهزه به رزه کان و دهنه بانی گومی قوول و به گیزه ودا به زبانیکی مردوو، به لام واژه گه لیکی هه رده م زیندوو، دهنگ ده داته وه. یا له دهره و دّولی تاریک یا له ره خه (*) و شک و سووتینه ره کاندایا له شوینگه لیک که هه رگیز رّوژ نووری خوی به سه ردا نه پژان. یا دهنیو جانه وهرانیکی ژه هراویدا که قورولیتهی نیل ده خویدا په روره دی کردن، ده پیچیتته وه و له و کاته دا که له بیابانی چول وه ول دهنگدانه وهی که س لی حالی نه بوو، له غه و غای دلی پر دهردی من و جه و روجه فای بی وینه ی تو، دهنگ بداته وه به خاتری چاره نووسی نه گبه تباری

من بهسه رانسهرى ئەو دنيا پانوبهرينه دهگا .

«بیزاری مه‌رگی به‌دواوه‌یه، شک و دوودلی، چ دروست چ نادروست، کاسه‌ی سیبوری لیورپژ دهگا، به‌خیلی به‌تیری خۆی مرۆف ده‌کوژۆ، جودایی درێژ خایهن ژیان پووک دهگا. هیوا به‌ته‌قدیر ناتوانی ده‌گه‌ل ترسی له‌بیرچوونه‌وه به‌رامبه‌ر بیته‌وه، چون له‌هه‌مووی ئەو حاله‌تاندا مه‌رگی هه‌تمی خۆ ده‌نوینۆ. به‌لام من چ ئافه‌ریده‌یه‌کی عه‌جایب وکه‌م وینه‌م که باوه‌کوو به‌غیل و دوور که‌وته‌ی نه‌فرین کراوم و ئاگام له‌به‌دگومانی دلی خۆم که‌ خه‌ریکن رۆحم ده‌خۆن، هه‌یه‌ دیسانیش زیندووم. ده‌ تاریکانی فه‌رامۆشییه‌کدا که‌ ئاوری تاسه‌م خۆشتر ده‌گا و ده‌نیو ئەو هه‌موو زه‌حه‌مت و ئەشکه‌نجه‌دا چاوم ناتوانی سیبهری هیوا به‌بینۆ و خۆیشم ده‌ناهومیدی و رۆژه ره‌شیی خۆمدا، مه‌یلی چاوپیکه‌وتنیم نییه‌، به‌پێچه‌وانه‌ بۆ ئەوه‌ی هه‌رچی زۆتر غه‌رقی نالینی خۆم بم و هه‌رچی زۆتریش پته‌و و قایم بم، سویند ده‌خۆم که‌ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ هیوا دوور که‌ومه‌وه.

«ئایا ده‌کری هاوکات هه‌م هیوامان هه‌بۆ و هه‌م به‌شترسین؟ و یا ئەوکاته که‌ هۆکاره‌کانی ناهومیدی له‌ هومید زۆترن، ئایا سزاواره‌ که‌ ئاده‌میزاد هیواداربی؟ ئایا له‌وکاته‌دا که‌ به‌غیلی، بۆ به‌زه‌یانه‌ هێرشم بۆ دینی و من له‌ پشتی هه‌زاران زامی ئەم گیانه‌ درده‌مه‌نده‌مه‌وه‌ ناچارم بیانبینم، دیسان ده‌بۆ چاوم به‌هه‌ستم؟ کۆ ده‌توانی رۆخساری بۆ په‌رده‌ی بیزاری و بۆ مه‌یلی دل‌به‌ر ببینی و ده‌وحاله‌دا که‌ به‌دگومانییه‌کانی به‌هۆی یه‌قینیکی تاله‌وه‌ بوونه‌ته‌ راسته‌قینه‌یه‌کی هه‌ست پیکراو و ده‌بینۆ که‌ راسته‌قینه‌ی رپوت ده‌ جلو به‌رگی درۆدا خۆ ده‌ نوینۆ، ده‌رگا بۆ ترس و ناباوه‌ری نه‌خاته سه‌ره‌پشت؟ تۆ ئە‌ی هه‌سه‌ودی، ئە‌ی سولتانی زالم و مله‌ه‌وری ولاتی ئە‌وین، هه‌ر دووک ده‌ستم ده‌ستبه‌ندی ئاسنینی لۆ بده‌. تۆ ئە‌ی نه‌فره‌ته‌ نه‌نافی دارم بخه‌ گه‌ردنۆ، به‌لام مه‌خابن که‌ ده‌رد و مه‌ینه‌ته‌ به‌سه‌رکه‌وتنی بۆ ئە‌مانی خۆی بیره‌وه‌ریی هه‌مووتان له‌مندا ده‌خنکینۆ.

«من سه‌ره‌نجام ده‌مرم و بۆ ئە‌وه‌ی هیوام به‌سه‌رکه‌وتنیکۆ دل‌خواز نه‌ده‌ژیاندا و نه‌ به‌مردوویی نه‌بۆ، ده‌وه‌یدا که‌ بییری لۆ ده‌که‌مه‌وه‌ سه‌رتغ و نه‌ گۆر ده‌مپنمه‌وه‌، یانی ده‌لیم که‌ دل‌داری کردن هه‌میشه‌ کاریکی دروست بووه‌ و ئیستاش هه‌ر دروسته‌ و ئازادترین دل‌ هه‌ر ئە‌و دل‌یه‌ که‌ زۆتر له‌ هه‌موو که‌س تۆقی عه‌دایه‌تی سولتانی ئە‌وینی له‌ملايه‌. ده‌لیم که‌ ئە‌وه‌ی هه‌مووکات دوژمنی گیانی من بوو، رۆحیشی به‌قه‌ده‌ر له‌ش و ئە‌ندامی جوانه‌ و خه‌تای بپه‌فایي ئە‌و له‌ ئە‌ستۆی خۆمه‌ و سولتانی ئە‌وین به‌و ئازار و درده‌ی که‌ به‌ئیمه‌ی ده‌چپژۆ ئیمپراتورییه‌که‌ی خۆی راده‌گرۆ و ده‌یپارپۆ. ئە‌گه‌ر ئە‌م بره‌وايه‌ وه‌ک هه‌ودایه‌کی

باریک زووتر من بگه‌یه‌نیتته ئەو سەرهنجامه شوومه‌ی جه‌وروجه‌فای تۆ، بی ئەوه‌ی چاوه‌روانی لقه‌زه‌یتوونی سەرکه‌وتن و تاجی شانازیی داهاتوو بم، گیان و له‌شی خۆم به‌بادا دەم.

«تۆ ئە‌ی دل‌به‌ره‌که‌م که به‌هه‌موو جه‌وروجه‌فاته‌وه ئاشکرای ده‌که‌ی که بۆمنیش ده‌گه‌ل ژینانی خۆم، که لێی بێزار و ماندوو بووم، جه‌وروجه‌فا ده‌که‌م، ئیستا ئەم برینه قووله‌ی دلی پێژانم به‌تۆ ده‌لی که له جه‌وروجه‌فا که‌ت گه‌لیک شادمانه، ئە‌گه‌ر له به‌ختی گه‌شم تۆ منت به‌نێچیریک داناوه و چاوه ئاسمانییه‌کانت تابشتی دیتنی گیان دانی منیان نییه، ئامان و سه‌د ئامان له کوشتنی من چاوپۆشی بکه، من نامه‌وئ ده‌به‌رامبه‌ر رۆحیکدا که له‌منی ده‌ستینی ئاخ و ئە‌پرویه‌کم پێشکه‌ش بکه‌ی. به‌پێچه‌وانه‌وه ده‌مه‌وئ قاقای پێکه‌نینت ده‌و ساته‌ماته‌مینهدا نیشان بدا که مردنی من بۆ تۆ جێ‌زنه‌یه‌ک بووه. به‌لام ئیستا که ده‌زانم تۆ به‌مراندن و گیان کێشانم فه‌خر ده‌که‌ی، گوونی ئەو قسه‌یه به‌تۆ عه‌ینی ساویلکه‌یییه.

«ئیستا، که سه‌عاتی به‌ئینی دراو گه‌یشتووه. بلی بابین: «تانتال»^(١٢٢) به‌تینوویه‌تی هه‌رگیز تیراو نه‌بووی خۆیه‌وه، «سیزیه‌ف»^(١٢٣) به‌گاشه‌و ره‌وه‌زه به‌رده قورس و گرانه‌که‌ی خۆیه‌وه و «پرومیتته»^(١٢٤) ده‌گه‌ل دالاشه‌که‌ی خۆی، هه‌موو له قوولایی گێژاو هاتنه‌ ده‌ری؛

١٢٢- Tantalé پاشای لیدی که کاتیک خودایان بوونه میوانی ویستی خودایه‌تییه ئه‌وان تاقی بکاته‌وه، سه‌ری کورپی خۆی، «پیلۆس»ی Pelops بری و له گوشتی ئەو خۆراک و خۆرشتی بۆ دروست کردن. ژووپیتر خودای خودایان ئە‌وی بۆ ولاتی تاتاران توور هه‌لدا و سزای دا که ده ته‌واوی عومری خۆیدا تینوویه‌تی و برسییه‌تی بکشی. ده ره‌سم و وینه‌کاندا هه‌میشه ئە‌وی له نیو رۆباریکدا نیشان دهن که تا ده‌یه‌وئ ئاو بخواته‌وه ئاوکه له لێوه‌کانی دوور ده‌که‌وتنه‌وه و له ژیر داریکدا تا ده‌یه‌وئ میوه‌یه‌ک بچنی، لقه‌کان بۆ لای ژوروو هه‌لده‌کشین. ده ئە‌ده‌بیاتدا هه‌ر هیوا و هومیدیک که له مه‌قسه‌د نزیک بیته‌وه، به‌لام ئاخری سه‌رنه‌که‌وئ به‌«هه‌زایی تانتال» ناو ده‌بن. (مه‌مه‌د قازی)

١٢٣- Sisyphe کورپی Eole و پاشای کورنیت که عومریکی به‌دزی و پیاوکوژی و رێگری تی په‌راند و پاش مردن مه‌حکوم بوو که له جه‌هه‌نده‌مدا گابه‌ردیکی گه‌وره له شاخیک وه‌سه‌رخا و به‌رده‌که هه‌موو جاریک جاله‌ ده‌بیته‌وه و ئە‌ویش ناچاره دووباره به‌ره‌نج و مه‌ینه‌تیکي ژۆروه دیسان وه‌سه‌ری ده‌خاته‌وه. گابه‌ردی سیزیه‌ف په‌مزی ره‌نجی ژۆر و سه‌رنه‌که‌وتنه.

١٢٤- Promété کورپی تیتان و خودای ئاگر که به‌پیی میتۆلۆژیای یونانی، بناغه‌دانه‌ری شارستانه‌تی به‌شه‌ریه‌یه. ئەم وینه خودایه ئاده‌میزادی له قور و لیته دروست کرد و کاتیک ویستی گیانی بداتی، ئاگری له ئاسمان پفاند. زیتئوس یا ژووپیتر غه‌زه‌بی لی گرت و =

بلی تا «ئیکسیۆن»^(۱۲۵) گەردوونەى ئاگرینی خۆی لە ھەلسووران رانەوہستینی و پەنجای دییبتالی خوشکان^(۱۲۶) دەست لە کارى بى کۆتاییی خۆیان ھەلنەگرن. بلی کە ھەموویان پیکەوہ عەزابی ورەبەزینی خۆیان دە ھەناوی من ھەلپێژن و بەدەنگیکى کز لەسەر جەنازەم کە لەکفنیکی متفەپک درێغی لى دەکەن دوعای دلەپین بخوین (ئەگەر پتویستە لەسەر جەنازەى کوزراوی دوعا بکری)؛ بلی تا دەرکەوانى سى سەرى دۆزەخ بەھەزاران تاپۆی ترسینەرى تر و ھەزاران جانەوہرى عاجباتى سامناکى ترەوہ، نەواى دەرشناک ئاویتەى ئەم مۆسیقایە بکەن. بەگومانى من بۆ بەپیکردنى جەنازەى کوزراوی ئەوین ھەرگیز پۆلە سواری بەشکوۆتر لەوہ رەمبازین^(*) ناکا.

«ئەى نەغمەى ناھومیدى و بى ھیواى، کاتیک ھاودەمى غەم بزوینى من بەجى دیلى، ھەرگیز شین و گابۆرم بۆ مەگێرە. بەپێچەوانە چون ئەوہى تۆى ئافراندا^(*) بەکلۆلیى من جەلالى خۆى دەباتە سەر، تەنانەت لە گۆریشدا غەم و پەژارەى خۆت دەرەمبەر!»

ھونراوہکانى کرىزۆستۆم بەلای بیسەرانەوہ زۆر بەرز و جوان بوون. بەو حالەشەوہ و یووالدۆ گوتى، ئەم شیعرانە دەگەل ئەوہى ئەو لەمەر ئەخلاق و سیفەتە باشەکانى مارسیل بیستووہیتى، یەک ناگرنەوہ. چون دەرستیدا کرىزۆستۆم لەم شیعرانەدا لەحەسوودى و بەدگومانى و دوورى لە گراوى و باتەتگەلیک دواوہ کە سەدەمە لە عیسەمت و داوین پاکى گراوى دەدەن. بەلام نامبرواز وەک کەسێکى ئاگای لە ھەموو ئەندیشە نەپنییەکانى دۆستى خۆى بوو بى گوتى: «ئەى ئاغا! بۆ ئەوہى شک و گومانى تۆ لە ناوچى، پتویستە بزانی دەو زەمانیدا کە ئەو جوانەمەرگە ئەو شیعرانەى دەگوت، زۆر لە مارسیل دوور بوو. ئەو خۆى، ئەم دوور کەوتنەوہى ھەلبژارد بوو تا بزانی ئایا دوورى لەیار بەھەموو ھیزی خۆیەوہ

= پاندۆر Pandore بەئەزمى تەمیکردنى ئەو بەرپى کرد. بەلام باوکى پرۆمیتتە لەو پلانە ئاگەدار بووہوہ و کورپەکەى رزگار کرد. سەرەنجام Hephaistos بەئەمرى زینئوس لە دوندی چىای قاف یا قەفقاز چوار میخەیان کیشا و ھەموو رۆژیک دالاشیکى گەورە کوتیک لە جەرگى دەخوا. دە ئاخريدا ھیرکول دالاشەکەى گوشت و پرۆمیتتەى رزگار کرد. (محەمەد قازى)

۱۲۵ - Ixion پاشای لاپیت کە ژووپیتتەر ئەوى لە کىوى ئۆلۆمپ دامەزراند. بەلام چون لە ئاست زونون بى حورمەتیی کرد، مەحکووم کرا کە ھەتا ھەتا بەگەردوونەىھەکى ئاگرەوہ ببەسترتتەوہ و ھەلسوورپى.

۱۲۶ - ئیشارە بەو پەنجا کچانەى کە وەک دە میتۆلۆژىای یۆناندا ھاتوہ، ھیرکول بەشەویک کچینى ھەمووانى ھەلگرت. (محەمەد قازى)

دهتوانی لهسه‌ری کاریگه‌ر بئی یا نا و چون بۆ عاشقی دووره‌وه که‌وتوو، هیچ گومانئیکی خراب نییه که وه‌شوئینی نه‌که‌وئ و هیچ ترسیک نییه که به‌سه‌ریدا زال نه‌بئی، کریزۆستۆمیش له مه‌ینه‌ت و ده‌ردی قوولی هه‌سوودییه‌کی خه‌یالییدا ده‌سووتا. راسته‌ ناوبانگی خه‌سه‌له‌ته باشه‌کانی مارسیل، دوور له‌هه‌ر شک و گومانئیکه و هه‌ر چه‌ند ئه‌م ناوبانگه ده‌گه‌ل ده‌نگۆی دل‌ره‌قی و هیندیک بئی شه‌رمی و فیس و ئیفا‌ده تیکه‌لاوه، هه‌سوودیش ناتوانی ره‌خنه‌ی لئ بگری و هیچ عه‌یبئیکی تیدا بدۆزئته‌وه.»

ویوالدۆ ملی (*) بۆقسه‌کانی ئامبرواز راکئشا و هه‌ر ئه‌وه‌ده‌مه‌ی ده‌یویست یه‌کئیکی تر له‌وه لاپه‌رانه بخوئینئته‌وه که له سووتان رزگاری کردبوون، به‌راستی یا به‌رواله‌ت به‌هۆی تاپۆیه‌کی سه‌یره‌وه که له‌به‌ر چاوی هه‌مووان خۆی ده‌رخست، له خوئندنه‌وه راوه‌ستا: له‌سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌به‌رده‌ی که له‌ژئیریه‌وه قه‌بری شوانه‌که‌یان هه‌لده‌که‌ند، مارسیل هه‌ر به‌و جوانیه‌ی که باسیان ده‌کرد ئاشکرا بوو. ئه‌وانه‌ی که نه‌یایدیتبوو ده‌بیده‌نگی سه‌رسورمان و ته‌حسینکردندا خیره (*) بووبوون و چاویان تئ بریبوو و سه‌رسورماوی ئه‌وانه‌ی له پێشداش دیتبوویان له‌وانی تر که‌متر نه‌بوو. به‌لام ئامبرواز هه‌ر که چاوی پئ که‌وت به‌ده‌نگئیکی پر له نه‌فره‌ت و بیزاری ده‌نگی هه‌لبه‌ری و گوتی: «ئه‌ی سووسماری وه‌حشی کۆساران که به‌نیگایه‌کت سه‌رتاسه‌ری ئه‌م چیا و کویستانه ژه‌هراوی بووه، ئایا هه‌روا به‌هه‌لکه‌وت بیره‌دا راده‌بری یا هاتووی ببینی بوونی تۆ لیره خوئینی دلئ ئه‌و چاره‌ره‌شه که کوشته‌ی عیشقی تۆیه، چون وه‌جۆش دینی و جاری ده‌کا؟ هاتووی تا بۆ دل‌ره‌قیه‌کانت چه‌پله‌ لئ بده‌ی و به‌جه‌فاکاریه‌کانی خوی خوئینخۆریی خۆت بنازی؟ هاتووی تا وه‌ک «نیرۆن» یکی سه‌تمکاری تر له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌وه شاری رۆمی خۆت ده‌گر و بلئسه‌ی بیدادی خۆندا ته‌ماشای بکه‌ی؟ و یا هه‌ر وه‌ک کچی ناچسنی «تارکن» (۱۲۷) که ته‌رمی باوکی خۆی خسته ژیر پیلایه، ده‌ته‌وئ تۆش ئه‌و ته‌رمه‌ بخه‌یته ژیر پیته‌وه؟ زوو پیمان بلئ بۆ هاتووی و له گیانی ئیمه‌ چیت ده‌وئ؟ چونکه ئیمه هه‌موومان ده‌زانین که کریزۆستۆم ده ژيانی خۆیدا هه‌رگیز له‌فه‌رمانت سه‌رپنجیی نه‌کرد، منیش پاش ئه‌وی هه‌رواده‌که‌م. کاریکی واده‌که‌م که هه‌موو دۆسته‌کانی سه‌ر بۆ فه‌رمانت دانه‌وینن. مارسیل جوابی داوه: «ئه‌ی ئامبرواز من بۆ هیچ کام له‌و شتانه تۆ باسیان ده‌که‌ی، نه‌هاتووم؛ هاتووم تا خۆم داکوکی

۱۲۷- لیره‌دا خۆ به‌زانا زانیی ئامبرواز هه‌له‌یه، چون تارکن باوکی Tullia نه‌بوو، به‌لکو می‌ردی ئه‌و بوو. توولپاش نه‌بوو که ته‌رمه‌که‌ی خسته ژیر پیتی خۆی، به‌لکو ته‌رمی می‌رده‌که‌ی خۆی

«سرۆیۆس تۆلیۆس»ی خسته ژیر پئی. (لووی و یاردۆ)

له خۆم بگم و بهه موو ئو كه سانهى من به باعيسى مهرگى كرىزۆستۆم دوزانن، بىستەلنىم دىجىتال دىجىتال دىجىتال، كه تا چ راديهك بهه له چوون. كه وابوو له هه موو ئيوه ئهى ئو كه سانهى ليره حازرن، تكاده كم به وردى گوئ له قسه كانم رابگرن. سه لماندى راسته قينهيك كه خاوهرن دلان دهيزانن نه پئويستى به كاتى زۆر، نه پئويستى به قسه كردنى زۆر ههيه. خواى مهزن، وهك ئيوه دهلّين، منى جوان ئافران دووه و ئو جوانييه بهو بارستايهيه كه ئيوه نه توانن خو رابگرن، وادارتان دهكا منتان خو ش بوئ و ده به ران بهر خو شه ويستى خو تاندا له منتان دهوئ منيش ئيوه م خو ش بوئ. من بهو هوشه بنه رتهى و خوا پيدا وهى كه هه مه، ده زمان كه هه ر شت يكي جوانه مرؤف خو شى دهوئ. به لام تى ناگه م بوچى كه سىك كه به خاترى جوانى خوئ خو شه ويسته، مه جبووره ئو كه سهى خو ش بوئ كه ئه وى خو ش دهوئ، ئه وه له كاتىكدا به كه رهنگه ئه وهى كه جوانى خو ش دهوئ خوئ، ناحه ز و دزىوبى. به لى چون ناحه ز هقى خو يه تى لى بىزار بى، شايسته نييه كه بىژين من تو م خو ش دهوئ، چونكه جوانى، تو ش ده بى منت خو ش بوئ هه ر چه ند ناحه زم. ئىستا واى دابندين كه جوانى ده هه موواندا به كسان بى. ئه وه نابيته به لگه كه ويستن ده هه موواندا به بهك ئه ندازه بى. چون ئه وين له هه مووچه شنه جوانييه كدا سه ره له ئاندا. جوانى وا هه به كه بى ئه وهى ئىرا ده و خوا زى مرؤف بكيشيته ژىر فه رمان، چه ز ده به خشيته چاوان. ئه گه ره هه موو جوانييهك كاريگه ر بوو بووايه و دلّه كانى كيشابا ناو كه مهندى خو يه وه دنيا به كپارچه ده بووه شو ر و غه وغا و ويسته كان بى ئه وهى رى باز و رىكارىكيان بى، ويك ده كه وتن و تىكه وه ده پىچران. چونكه كاتىك جوانييه كان له ئه ندازه به ده ر بوويان تاسه و مه يله كانيش له ئه ژمار به ده ر ده بوون. له كاتىكدا من بىستوومه ئه وينى راستين دابه ش ناكرى، ئه وينى راستى ده بى خو ت هه لى بژىرى و به زۆر نابى. ئىستا كه وايه و پيشم وايه دروست وايه، ئه دى بوچى ئيوه هه ر له بهر ئه وهى هاوار ده كه ن كه منتان زۆر خو ش دهوئ، دللى من مه جبوور ده كه ن كه به زۆر سه رتان بو دانه وينى، پىم بلين بزانه ئه گه ر خوداى مه زن منى ناحه ز ئافراندا ئايا من مافى ئه وم هه بوو بلنم بو منتان خو ش ناوئ؟ له لايه كى تریشه وه ئيوه ده بى سه رنج به م نوكته به بدن كه من ئه م جوانى و جه ماله م بو خو م هه لنه بژاردووه، به لكو په روه ردا ر به كه ره مى خوئ ئه م جوانييهى ئه م جو ره كه هه به، به من به خشيوه، بى ئه وهى له لايه ن منه وه داخوا زى به ك يا هه لى بژاردن يك كرابى و هه روهك ناتوانين مار له بهر ئه وهى ژه هرى كوشندهى ده زا رىدا به لو مه بگه ين، چون سه روشته كه ئه م ژه هرهى پى دا وه، منيش نابى به بو نهى ئه م جوانييهى كه پىم به خشا روه، سه رزه نىشت بگه ن. جوانى ده ژنى نه جييدا، وهك نا گرىك

دهچّی که دهستی پئی راناگا و وهشمشیریک دهچّی که له گۆشهیهک فریّ درابّی. ئەگەر که سیک له دووشته نزیک نهبیتهوه نه ئاگرهکه دهیسووتیّی و نه شمشیرهکه زاماری دهگا. شهرافهت و تهقوا زینهتی پۆحن و لهشیک ئەو دوو تایبهتمهندییهی تیدا نهبی، دهتوانی جوان بی، بهلام نابی جوان بی. ئیستا که شهرافهت له زومرەهی خهسلته پاکهکانه و زۆرتر له ههمووشته لهش و گیان دهرازیتیتهوه، بۆچی دهبی ژنیک که له بهر جوانیی خۆی ناوبانگی پۆیشتهوه، بۆ رازی کردنی ههواوهوهسی پیاویک که تهنیا له بهر ههوهس دهیهوی شهرافهتی ئەو ژنه بهتالان بهری، لیتی بی بهش بی؟ من ئازاد هاتومه سهر ئەو دنیا به بۆ ئەوه بتوانم ژیانیک ئازاد و پاک و خاوتنم ههبی، تهنیا ییم له گۆشهیی بیاباندا ههلبزاردووه. هاوونشینی من دارهکانی ئەو چیا یانه و ئاوینهشم ئاوی زولالی ئەو روبرارهیه. من دهرده دلی خۆم بهو دارانه ده لیم و جهمالی خۆم بهو ئاوانه نیشان ددهم. من ئەو ئاگره دووره دهستهو ئەو شمشیره ههلهپهسیراوه. ئەوانهیی من بهیهک نیگا عاشقی خۆم کردوون، بهو قسانهیی بۆم کردوون له بههله چوون رزگارم کردوون و ئەگەر ههوهسهکانی ئادهمی تهنیا له هیوا هیز وهردهگرن، من چون نه بهکریزۆستۆم ههرگیز کهترین هومیدم داوه و نه بههیچ کهسی تریش، دهتوانین بلین که مهرگی ئەو بی نهوايه له پیداکریی خۆی بووه نه له جهفای من.. ئەگەر رهخنه لئ بگرن و بیژن که نییهتی ئەو خیر بووه و بهو دهلیل له من دهبووايه سههری بۆ دانهوینم، دهجاوبدا ده لیم، من ههر له بن ئەو گابهردهکه خهریکن گۆری بۆ ههلهکهکن کاتیک له نییهتی پاکی خۆی ئاگاداری کردمهوه پیم گوت که نییهتی منیش ئەوهیه که له تهنیا یی رههائی ئەبهیدا رۆژگاری خۆم بهرمهسههر و تهنیا خاکی گۆر دهتوانی لهشی جوان و دهست لئ نه دراوی من ده ئامیز بگری، ئیستا ئەگەر ئەو پاش ئەو جوابهیی من که دهبووايه چاوی قووچاوی بکاتهوه، خۆی ویستویه پیداکری بکا و لۆتگهی خۆی روو بهتوفان بهریته پیش، ئایا هیچ جیگهی سههرسورمانه که لۆتکهکهی له گپژاوی دهریای بی ته دبیر خۆیدا غهرق بوو بی؟ من ئەگەر فریوم دابا خۆم بهخهتبار دادهنا و ئەگەر ئارمزویی ئەوم برآورده کردبا له پهیمانی پیرۆزی خۆم پاشگهز دهبوومهوه. ئەو باوهکو له بههله چوون هاتبووه دهرهوه پیداکریی کرد و بی ئەوهی نهفرهت کرابی ناهومید بوو. ئیستا داوهری بکن ئایا ئینسافه من بهخهتاکار بزائن؟ ئایا من کهسیکم فریوداوه که شکایهتیک لیم هه بی؟ ئایا وهعهدهیهکم داوه وهفام پی نه کرد بی؟ کهسیکم بانگ کردووته لای خۆم که دلگهرمم کرد بی؟ رووی خۆشم بهکس نیشان داوه که هیوایهک له دلیدا چهکهره بکا؟ کهوابوو کهسیکی نه بهلینی شتیکم پی داوه، نه بۆ لای

خۆم ھىناو، نە فرېيوم داوھ نە ھەلم بژاردوھ، مافى ئەوھى ھەيە بەزالم و پياو كوژم بزانن؟ دېجىتال خوداۋەند تا ئىستا نەيويستوھ كە من بەھوكمى تەقدىر كەسېكەم خۆش بوئ. كەوابوو گومانى ئەوھ كە كەسېكەم بەمەيل و ھەلبژاردنى خۆم خۆش بوئ، گومانىكى خەتايە، ئەم قسانە راگەياندىكى گشتىيە بەھەموو ئەو كەسانەي كە بەسەلىقە و چىژى خۆيان منيان خۆش دەوئ و ديانەوئ دلّم لى بستىن تا بزانن ئەگەر لەمەو پاش كەسېكەم بۆ من بمرئ، مەرگى ئەو نە لە ھەسوودىيە و نە لە نەفرەت. چون ژنىك كە كەسى خۆش ناوئ، ناتوانئ ھەسوودى ھەلگرسىنئ و پروون كردنەوھ و لە ھەلە دەرھىنانى كەسەكان بەماناي بىزارى لەوان نىيە. كەسېكەم پىم دەلئ سووسمار و درىندەي خوين خۆر وا باشتەرە ھەك گورگى دىتبئ يا بوونەوھرىكى نەفرەتلىكراوى تووش ھاتبئ لە من دوور كەوئتەوھ و خۆي دەرپاز بكا. كەسېكەم بەبئ ۋەفام دەزانئ، با ۋەدوام نەكەوئ. كەسېكەم بەناجسن و ناجۆرم دەزانئ، با خۆي دەمن ھەلنەقوتىنئ و ئەگەر زالم و غەدارم باوھشوئىم نەكەوئ. ئەو جانەوھرە خوين خۆرە، ئەو سووسمارە، ئەم غەدارە، ئەم زالمە نابەكارە، ئەو بوونەوھرە پىر ۋەرمز و پازە ھىچ ناپەوئ ۋەدواي كەس كەوئ و دەگەل كەس ئاشنا بئ. ئەگەر بئ ئۆقرەبئ و ھەوھسى ئاگرىن بووھتە ھۆي مردنى كرىزۆستۆم ئايا گوناھى ئەخلاقى نەجىبانە و ھيا و خۆراگرىي مەن؟ من ئەگەر بەمەوئ عىسمەتى خۆم دەنئو دارستان و لىرەوارى ئەم شوئىنە خەلۆت و چۆلگەبەدا بپارىزم، كەسېكەم دەبەوئ دەنئو پياوانىشدا ئەو عىسمەتە راگرم، ئەوئ بۆ خۆي دەبەوئ ئەوھم لى بفرىنئ؟ ۋەك ئىوھ ھەمووتان ئاگاردان من خۆم خاۋەنى مال و سامانم و تەماعم دەمالئ كەس نەكردوھ. ۋەزعى من، منى ئازاد پەرۋەردە كردوھ و پىم خۆش نىيە بەندە و غولامى كەس بىم. من نە كەسەم خۆش دەوئ و نە لە كەسىش بىزارم. ھىچ كەس ناتوانئ بلئ كەسېكەم فرىو دەدەم و يەكى تر دەلاوئىنمەوھ. يا بەرپىشى يەككەم بئ دەكەنم و رووى خۆش نىشانى يەكى تر دەدەم. ھاو دەمىي بئ شىلە و پىلەم دەگەل كچە شوانەكان و ئاگادارى لە بزەكانم بۆ دلخۆشىي من بەسە. ئەم كىوھ پانە جىگەي جەولەي ھەوھسەكانمە و ئەگەر جاروبار ئەم ھەوھسانە لە سنورى ئەم كىوانە وئوھتر دەچن لەبەر ئەوھىە كە جوانىي ئاسمانى شىن يانى يەكەمىن و ئاخرىن ئارامگەي رۆج باشتر ببىن.»

كاتىك كچە شوان لە گوتنى ئەو قسانە تەواو بوو بئ ئەوھى چاۋەرۋانى ھىچ ۋەلام ئىك بئ رووى ۋەرگىراو دە چىرتىن بەشى جەنگەلدا كە لاپالى چىاي داپۆشىبوو لەبەر چاۋان ون بوو و ھەموو ئەو عالەمەي دەئافەرىنى كەمالئ خۆيدا بەجئ ھىشت. دەستەيەك كە تىرى چاۋى شەھلاي ئەو پەرىيە دلئ پىكابوون، بئ ئەوھى سەرنج بدەنە قسەكانى، تەكانىكىان

لهخۆدا و کهوتنه پهی سهر و شوینی. بهلام ههر دهگه‌ل نهوهی دۆن کیشۆت لهنییهتی ئەوان بهناگا هاتهوه مهیدانی بۆ نیشاندانی پالەوانهتی خۆی بهمه‌بهستی یارمهتی گه‌یاندن بهو کچانه که بهیارمه‌تی نهو نیازیان هه‌یه، ناماده دیت. له‌به‌ر نهوه دهستی بۆ مشتووی (*). شمشیر برد و به‌دهنگی بلند هاواری کرد «هه‌رکس له ههر توێژ و پله و پایه‌یه‌کدا بی نابێ وهدوای مارسێلی جوان و له‌به‌ر دلان بکه‌وێ، دهنار ق و کینه‌ی من وه‌خه‌به‌ر دینی و ده‌گه‌ل قه‌هر و غه‌زه‌بی من رووبه‌روو ده‌بیته‌وه. نهو به‌ده‌لیلی به‌هێز روونی کرده‌وه که ده‌مه‌رگی کریزۆستۆمدا بیگونا‌هه. پێی نیشان داین که تا چ راده‌یه‌ک له فکری دابینکردنی ویستی نه‌وینداراندا دووره‌په‌ریزه. که وا بوو به‌جیگه‌ی نه‌وه‌ی به‌شوینیدا برۆن و به‌دوای بکه‌ون، حق نه‌وه‌یه که هه‌موو نفووسی پاک و شه‌ریفی نه‌م جیهانه‌ قه‌در و ریزی بگرن و ئافه‌رینی پێ بلین. چون بیگومان نه‌و ته‌نیا ژنیکه که به‌و نییه‌ته پاکانه‌وه روپگار تێ ده‌په‌رینی.»

چ به‌هۆی هه‌ره‌شه‌کانی دۆن کیشۆت یا به‌خاتری نه‌وه‌ی که ئامبرواز خواهیشتی کردبوو که هه‌موو نه‌رکی خۆیان به‌ران‌به‌ر به‌دۆستی جوانه‌مه‌رگ و بيم‌رادی خۆیان تا ئاخری نه‌نجام بدن، هه‌یچ کام له شوانه‌کان تا ته‌واو بوونی کاری هه‌لکه‌ندنی گۆر و سووتاندنی لاپه‌ره شیع‌ره‌کانی کریزۆستۆم و نه‌سپاردنی جه‌نازه به‌خاک له جیی خۆیان نه‌بزووتن؛ نه‌و کاره‌ش نه‌وه‌نده غه‌مبار و دل‌ه‌ژین بوو که فرمی‌سکی به‌چاوی هه‌موواندا هینا خوار. قه‌به‌ره‌که‌یان به‌ته‌خته‌به‌ردیکی پان داپۆشی تا نه‌وده‌مه‌ی که له کاتی خۆیدا به‌رده‌ قه‌بریکی بۆ بتاشن و به‌تکای ئامبرواز نه‌م شیع‌رانه‌ی له‌سه‌ر هه‌لکه‌نن:

«ئیره ئارامگای له‌شی سارده‌وه‌بووی نه‌وینداریکی نامراوه که شوانیی کرد و بوو به‌قوربانیه‌کی نه‌وینی بی سه‌ره‌نجام.»

«نه‌م نامراوه له بیدادی دل‌به‌ریکی بی‌وه‌فا گیانی له ده‌ست دا که سو‌لتانی نه‌وین داووده‌زگای مله‌وری خۆی به‌ده‌ستی نه‌و ده‌هه‌ریمی ئیمپراتوری خۆیدا په‌ره پێ ددا.»

پاشان گول و لق و گه‌لایه‌کی سه‌وزی زۆریان به‌سه‌ر گلکۆکه دادا و هه‌موو شوانه‌کان پاش نیشاندانی هاو‌ده‌ردی ده‌گه‌ل ئامبرواز، یه‌که یه‌ک و دوو‌دو مال‌اوایییان کرد و رویشتن. ویوالدۆ و هاو‌ریکه‌شی هه‌ر وایان کرد. دۆن کیشۆتیش به‌نۆبه‌ی خۆی له میزبان و موسافیران ئیزنی خواست و که‌وته ری. موسافیران لییان ویست ده‌گه‌ل نه‌وان پروه‌اته شاری (سیویل) و به‌ناگادارییان گه‌یاند که نه‌وێ بۆ زۆر و زه‌وه‌ندی کارو رووداوی پال‌هوانی له جیهاندا بی وینه‌یه. چون ده‌هه‌ر شه‌قام و کۆلانیکیدا رووی تێ که‌ی رووداوی جو‌راجۆر

چاوه پروانی مهردی مهیدانه، دۆن كیشۆت له لوتف و مهرحه مهتی ئەوان سپاسی كردبو دیحینائی گوتی چون دەلین كیو پاره كانی ئەو دهوروبه ره دز و ریگری زۆر تیدایه تا تهواوی ئەم هه ریمه لهوان خاوین نه كاته وه نایه وی و نابیی پرواته سیویل.

موسافیران كاتیک له نییه تی باش و خیرخو زانه ی ئەو ئاگادار بوونه وه. نه یانویست له وه زۆرتر زهحمه تی بدهن و پاش ئەوه ی ئەوجاریش مالاواییان کرد ریگه ی خویان گرته بهر و له ریگادا زۆرتر باسی مارسیل و کریزۆستۆم وشیت بازیه كانی دۆن كیشۆتیان ده کرد. دۆن كیشۆت ته مای گرت پرواته سو راغی مارسیل و خۆی بکاته خزمه تکاری ئەو، به لام پۆرگار به مه یلی ئەو نه جو لاره و ههروهك له درێزه ی ئەو داستانه راسته قینه یه كه به شی دووه می لێردها كۆتایی پی دی، ده یینین.

لهمهړ ړووداوی دلتهژینی ټیکه لچوونی دؤن کیشؤت دهگهل چهند کهسیک یانگواسی^(۱۲۸) نانه جیب

حهکیمی زانا سهیدحامید کورې نهجلی دهگپرتهوه کاتیک دؤن کیشؤت دهگهل میزبانهکانی خوې و هه موو ئه و کهسانه ی که ده رپورهمسی به خاک نه سپاردنی جه نازه ی کریزؤستؤمدا به شدارییان کردبوو مالواوی کرد. دهگهل مهیته ره که ی، خو یان دهو میشه یه ړاکرد که مارسیل کچه شوانی جوان دهویدا له بهر چاوان ون بوو یو؛ به لام کاتیک پاش نهوه ی دوو ساعات دهو میشه یه دا به دوا ی مارسیلدا هه موو شویندیک گه ړان و نیشانیکیان ودهست نه کهوت گه یشتنه میرگیکی سهوز و زنویر که چؤمیلکه یه کی مهند و نارام به نیویدا تی دهپه ری. چون هه ر دووکیان نهو شوینه یان زؤر پی خو ش و دلگر بوو، لی ېر ان که چهند سهعاتیکې خه و و هسانه وهی قاوه لتوون^(*) دهویدا رابویرن، چون گه رمای نیوه رؤ ودهورده له تاقه تی دهخستن^(*). دؤن کیشؤت و سانکو دابه زین و رؤسینانت و که ره که بیان به ره لا کرد تا به که یفی خو یان دهو چیمه ن و میرگه دا بله وه رین. خو شیان هیرشیان بو خورچینه که برد و ناغا ومه یته ر بی هیچ ته شریفاتیک زؤر دؤستانه و خو مانه دستیان کرد به خواردنی ئه و نان و پیخورهی که تییدا بوو.

سانکو فکری نه کردبووه که رؤسینانت پاش بهند^(*) یاده زبه ند بکا، چون ئه و حه یوانه ی ئه وه ند پی نه جیب و دووره هه وهس بوو که پی و ابوو هه موو ماینهکانی له وه رگاکانی «کؤردؤ» ناتوانن که مترین هه وهسی فحل بوون دهویدا وه خه بهر بیذن. به لام تهقدیر و شهیتان که که متر دهخه وی وایان دانابوو که ئه و رؤزه له هه مان دؤل و دهره دا ره وه یه ک «ماینی گالیسی»^(۱۲۹) خه ریکی له وه ر بن. ئه و ماینانه ش دهسته یه که قه تارچی دهگهل خو یان دهیان بردن که عاده تیان و ابوو له هه ر شویندیک تووشی ئاوو شینایی هاتن ر اوهستن و هیندیک بحه سیننه وه. به هه لکهوت رییان دهومیرگه کهوت که دؤن کیشؤت له وی بوو. ئه و جار

۱۲۸- یانگواسی Yangois یانی دانیشتونوانی یانگواس Yanguas له هه ریمهکانی ولاتی سهگؤفی Sagovie ئه سپانیا. خه لکی ئه م ولاته زؤرتر که ردار و قه تارچی بوون. (مؤریس باردؤن)

۱۲۹- خه لکی Galice شویندیکه له ئیسپانیا. (محمه د قازی)

رۆسینانت له ناکاو وههوههس كهوت كه بچپته زگ ماینان و نه‌ریانی (*) خۆی نیشان بدها دیجینانی

www.rabari.org

هەر که بۆنی ماینه‌کانی کرد دهستی له خۆلۆ و خووێ هه‌میشه‌یی هه‌لگرت و به‌رهو ماینه‌کان دزه‌ی (*) کرد و هه‌وه‌سی عاشقانه‌ی خۆی پێ نیشان دان. به‌لام ماینه‌کان که زۆر برسی بوون و زۆتر ده‌فکری زگیان (*) دابوون به‌جووته و له‌قه و گاز گرتن پیتشوازیان له رۆسینانت کرد و وه‌هایان شپرزه‌ کرد که ته‌نگه‌ و پالووی زین چکرا و خۆیشی به‌رووتی به‌عهرزیدا کهوت. به‌لام به‌دبه‌ختیه‌کی تریشی ده‌پیشدا بوو، قه‌تارچییه‌کان تا دیتیان که ئه‌و ده‌یه‌وێ ده‌ستدریژی به‌ماینه‌کانیان بکا، ده‌ستیان دا په‌یاغان و ئه‌وه‌نده‌یان کوتا، چی وای نه‌مابوو هەر چوار په‌لی ده‌حه‌واکه‌ن. دۆن کیشۆت و سانکۆ که له‌ دووره‌وه ئه‌م حاله‌ته ده‌هه‌ژینه‌ی رۆسینانتیان چاوپێ کهوت به‌هه‌شتاوان (*) خۆیان که‌یانه‌ مه‌عه‌رکه‌ و دۆن کیشۆت به‌مه‌یته‌ره‌که‌ی گوت:

«هه‌قال سانکۆ، ئه‌و جوهری من ده‌بینم ئه‌م جه‌ماعه‌ته له‌ تایفه‌ی پالنه‌وانان نین، به‌لکۆ هیندی‌ک دزو درۆزن و جه‌رده‌ی ناقابیلن، که‌وابوو تۆ ده‌توانی به‌خاترجه‌می و به‌مه‌یلی دلێ خۆت ده‌ته‌می‌کردنیا‌ندا یارمه‌تیم بده‌ی تا تۆله‌ی ئه‌م ته‌وه‌ین و ده‌ستدریژییه‌ی به‌رۆسینانتیان کرد، بکه‌ینه‌وه. سانکۆ گوتی: ئه‌رباب تۆله‌ی چ شتیکیان ده‌توانین لێ بستینینه‌وه؟ ئه‌وان بیست که‌س و ئی‌مه‌ دوو نه‌فه‌ر، نه‌وه‌للا نه‌فه‌ر و نیویک! دۆن کیشۆت گوتی «من خۆم ته‌نیا به‌سه‌د نه‌فه‌ر هه‌م!» و بێ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی تر بکا، ده‌ستی بۆ شمشیر برد و هیرشی برده‌ سه‌ر یانگواسییه‌کان. سانکۆش که به‌نازایه‌تی ئه‌رباب وه‌غیره‌ت که‌وتبوو په‌لاماری دان.

ده‌یه‌که‌م په‌لاماردا، دۆن کیشۆت زه‌بریکی وه‌ها کاریی به‌شمشیره‌که‌ی له‌ یه‌کیک له‌ قه‌تارچییه‌کان دا که کوله‌نجه‌ چه‌رمیه‌که‌ی به‌ری دادپری و به‌شپیک له‌ شانیشی له‌ له‌شی جوێ کرده‌وه. یانگواسی که دیتیان باوه‌کو ژماره‌یان زۆره‌ ئه‌و دوونه‌فه‌ر خه‌ریکن کاره‌که‌ی پیس ده‌که‌ن (*). ده‌ستیان دا چۆماغ و وه‌خۆ که‌وتن. وێگرا ئه‌و دوو که‌سه‌یان که‌مارۆ دا و به‌داران وه‌رگه‌رانه‌ سه‌ر و پشت و که‌له‌که‌یان. راستیه‌یه‌که‌ی وای لێ هات که له‌گه‌ری دووه‌مدا، سانکۆ به‌زه‌بری چۆماغان که‌وته سه‌رعه‌رز و دۆن کیشۆتیش به‌هه‌موو نازایه‌تی و شه‌رکه‌ری خۆیه‌وه هه‌لۆرۆژی له‌ سانکۆ باشت نه‌بوو. قه‌زاوقه‌ده‌ر وای هیناپیش که ئه‌ویش له‌ به‌رپێ ئه‌سه‌په‌که‌ی که هیشتا نه‌یتوانیوو هه‌ستیه‌وه سه‌رپێ، به‌بێهۆشی بکه‌ویته‌ سه‌ر زه‌وی. ئه‌م دیمه‌نه‌ په‌رده‌یه‌ک بوو که نیشانی ده‌دا چۆماغ به‌ده‌ست جه‌ماعه‌تیکی توورپه‌ویه و چ کاره‌ساتیک ده‌خولقینێ. ئه‌وجار یانگواسییه‌کان که دیتیان کاریکی زۆر وه‌حشیانه‌یان

کردوه، به‌په‌له‌په‌ل ماینه‌کانیان بار کرده‌وهه و تییان ته‌قاند و دوو رووداوخوازه‌کانیان به‌برینداری و شهل و کوتی به‌جی هیشته.

یه‌که‌م که‌س که وه‌هوش هاته‌وه، سانکۆ پانزا بوو. کاتیک خۆی له ته‌نیشته ئه‌رباب چاو پی‌که‌وت به‌ئاه و ناله‌وه گوتی: «وای ئه‌ربابی خۆشه‌ویستم، سینیۆر دۆن کیشۆت... پاله‌وان هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه جوابی دایه‌وه: «چت ده‌ویئ سانکۆ، براکه‌م؟ سانکۆ گوتی «ده‌مه‌ویست ئه‌گه‌ر له‌و شه‌ربه‌تی فی‌ربلاسه‌ت(*) به‌لاوه هه‌یه قومیک دوو قومم بده‌یه‌ی به‌لکو هه‌م ئیسکه شکاوه‌کانمی پی‌چابیته‌وه هه‌م ماسوولکه پچراوه‌کانم. دۆن کیشۆت گوتی: ئاخ! جا ئه‌گه‌ر ئه‌و شه‌ربه‌ته‌م به‌لاوه هه‌بایه غه‌می چم ده‌بوو؟ به‌لام سانکۆ من به‌ئاینی پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان سویند ده‌خۆم ئه‌گه‌ر ته‌قدیر به‌زمیکی ترمان بۆ نه‌گه‌یژی، تا دوو رۆژی تر یا ئه‌و شه‌ربه‌ته دروست ده‌که‌م، یا دوو ده‌ستی خۆم ده‌په‌رینم. سانکۆ گوتی: دوو رۆژ! ئه‌ی وای! مه‌گه‌ر جه‌نابی پاله‌وان پیتوایه تا چهند رۆژی تر نه‌توانین له‌سه‌ر پی‌ی خۆمان راوه‌ستین؟ پاله‌وانی شل و کوت گوتی: بۆ شه‌خسی خۆم ناتوانم بلایم چهند رۆژی تر به‌لام پی‌م وایه گوناھی ئه‌و به‌دبه‌ختییانه ته‌واوی به‌ستۆی منه؛ چونکه نه‌ده‌بووایه شمشیر به‌رووی که‌سانیکدا بکیشم که هیشته نه‌گه‌یشته‌ونه‌ته پله‌ی پاله‌وانی و بیگومان به‌سزای سه‌رکیشی کردن له یاساکانی پاله‌وانی بوو که خودای جه‌نگ ئه‌م تۆله‌یه‌ی له‌من کرده‌وه. له‌م رووه‌وه ئه‌ی براخاس، سانکۆ! من ده‌مه‌وی تۆ له شتیک ئاگا که‌مه‌وه که بۆ نه‌جاتی هه‌ر دوو کمان زۆر زۆر گرینگه و ئه‌ویش ئه‌وه‌به هه‌رکات دیتت که‌سانیک ی ناوا په‌ست و هیچه‌که و پووچه‌که جنیومان پی‌ده‌دن تۆنابی چاوه‌روان بی من ده‌ست بۆ شمشیر به‌رم و به‌زمی سه‌گیان(*) بۆ بگرم. تازه هه‌رگیز، حاشا من کاری وا بکه‌م! به‌لکو تۆ به‌ته‌نیایی هه‌لده‌کیشیه شمشیر و به‌دلخوازی خۆت به‌سزای کاری خۆیانیان بگه‌یه‌نه. به‌لام ئه‌گه‌ر پاله‌وانانیک بگه‌نه فریایان ئه‌وده‌م منیش ده‌توانم زۆر چاک پشتیوانیت بکه‌م و هه‌ریه‌که‌ی به‌لایه‌کدا ره‌پی نیم. خۆتۆ خۆت باش ده‌زانی و هه‌زار جارت دیوه که هیزی شانویاهۆی من تا چ راده‌یه‌که.» بیچاره پاله‌وان له‌و رۆژه‌وه که به‌سه‌ر بیسکایی دلاوه‌ردا سه‌رکه‌وتبوو هیشته ده‌ستی له به‌خودا هه‌لگوتن هه‌لنه‌گرتیوو.

به‌لام سانکۆ راو‌بو‌چوونی ئه‌ربابی زۆر پی‌خۆش نه‌بوو و به‌پێ‌ویستی زانی جوابی بداته‌وه، بۆیه گوتی: «ئه‌ی سینیۆری به‌رێز، من پی‌او‌یکێ ئارام و سه‌لیم و بی‌زه‌رم و ده‌توانم هه‌ر جنیویک به‌نه‌بیستوو دابنیم، چون عه‌یالی‌تکم هه‌یه ده‌بی نه‌فه‌قه‌ی بده‌م و چهند مندالی سه‌ر و پێچکه‌ش که ده‌بی گه‌وره‌یان بکه‌م. ئه‌گه‌ر نه‌توانم بلایم ئه‌م ئه‌مره به‌لام

دهتوانم بلّيم ئەو نوكتەيهت لهمن لهبیر بێ، كه من هەرگیز نه دژی كهسانی دزو درۆزن و ديجینالی خوێریلكه و نه پالەوانانی ناوبه‌دهروهه شمشیر ناكیشم ولهم چركه‌ساته‌وه تا رۆژی قیامت هەر چه‌شنه ته‌وهین و ده‌ستدریژییهك كه تا ئیستا كرديتیان یا له‌مه‌ودا بیکه‌ن، له لایه‌ن هەر كه‌سیكه‌وه كراوه یا ده‌كری، چ گه‌وره بێ چ چكۆله، ده‌وله‌مه‌ند بێ یا گه‌دا، نه‌جیب زاده بێ یا ره‌عیه‌ت، ده هەر پله و پایه‌یه‌كدا بێ، ده‌یبه‌خشم.»

ئه‌ربابی سانكۆ كاتیك ئەم قسانه‌ی بیست، گوتی «ئاه ئه‌ی پانزا به‌دل پیم خۆش بوو ئەوه‌ندهم نه‌فەس بایه بمتوانیبا به‌دروستی قسانت ده‌گه‌ل بكه‌م و ئەم ده‌ردی بێ ئەمانی كه‌له‌كه‌ی شكوم، هیندیک هیدی باوه تا ده‌تۆم گه‌یاندا كه تۆ چه‌نده به‌هه‌له رۆیشتوی! باشه ئه‌ی خه‌تاباری گوناهاكار، ئەگه‌ر شنه‌بای ره‌حمه‌ت كه تا ئیستا به‌پێچه‌وانه هاتوه ئه‌وجار به‌رحمه‌ت روومان تێ بكا و ئیمه له توش بوونی تۆفان و گه‌رده‌لوول بپاریزی و بمانگه‌یه‌نیته قه‌راغ یه‌كێك له‌و دورگانه‌ی كه وه‌ده‌م پێ دابووی، كاتیك من ئەو دورگه‌یه فه‌تخ بكه‌م و تۆ بكه‌مه ده‌سه‌لاتداری وینده‌رئ، تۆ چۆنت بۆ را‌ده‌برئ؟ رهنگه نه‌هیلئ ئەو دورگه‌یه بگرم. چون تۆ پالەوان نی و ناشته‌وئ ببی و ئەو ئازایه‌تی و غیره‌ته‌شت نییه كه ده به‌رانبه‌ر ته‌وهین و جنی‌واندا له‌هه‌یسه‌یه‌ت و حكومه‌تی خۆت به‌رگری بكه‌ی. جا با ئاگادارت كه‌مه‌وه كه ده‌ولاتان و مه‌مله‌كه‌تانیکدا كه تازه ده‌كه‌ونه ده‌ست ده‌سه‌لاتداریك خه‌لكی ئەو جوړه جیگایانه نه‌ئوه‌نده ئارام و له‌سه‌ره‌ خۆن و نه‌ئوه‌نده‌ش هه‌وادار(*) و لایه‌نگری فه‌رمانه‌روای تازهن كه‌ بلّی وه‌ك ماستی(*) مه‌یوو وان و دژایه‌تی ناكهن. كه‌وابوو ئەوه‌ی شوینیک فه‌تخ ده‌كا ده‌بی به‌بارستای پێویست بزانی و لاته‌ كه به‌پێوه به‌رئ و ده‌ویدا ئەوه‌نده غیره‌ت و پیاوه‌تی هه‌بێ كه‌ كاتی سه‌ره‌له‌دانی هەر چه‌شنه رووداویك په‌لامار بدا و به‌رگری بكا، سانكۆ گوتی: له‌مه‌ر ئەوه‌ی كه ئیستا به‌سه‌ر ئیمه هات زۆرم پێ خۆش بوو ئەو ته‌دبیر و تیبینی و ئازایه‌تییه‌ی كه ئیشاره‌ت پێ فه‌رموو هه‌مبواوه‌یه. به‌لام منی بیچاره له‌و حاله‌ته‌ی ئیستامدا زۆرتر پیداوایستیم به‌داووده‌رمان هه‌یه نه‌ك نه‌سیحه‌ت و مه‌وعیزه. ئیستا باشته‌ر وایه من و به‌پیزتان هه‌لستین و یارمه‌تی بده‌ین رۆسینانت هه‌ستینینه‌وه. هەر چه‌ند ئەو كلك به‌گوه‌ شایسته‌ی ئەوه نییه. چون ئەو بوو كه به‌تیه‌له‌دانی داین و ئەو په‌نده‌ی به‌سه‌ر هیناین. من پیم وابوو رۆسینانت وه‌ك خۆم سه‌لیم و ئارامه و قه‌ت چاوه‌روانی كاریکی وام لئ نه‌ده‌كرد. راستی به‌حه‌ق گوتووایانه: زۆر سالی پێ ده‌وئ تا خه‌لكی بناسی و له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌یچ شتیك بۆ باوه‌ر پێكردن نابێ. كئ فكري ده‌كردوه كه پاش ئەو زه‌بری شمشیرانه كه تۆ له‌سه‌ری كابرای چاره‌ره‌شت دا، به‌و هه‌ره‌مه‌یه باره‌كه

بگۆرئ و ره‌گباری کوته‌ک و تیتلا به‌سه‌ر شان و نئوشان و که‌له‌که و دهنده‌ماندا ببارئ؛ دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ دیسان سه‌ر و شان و پشت ئەستۆی خۆت بلّی که ده‌لّی خودا بۆ ئەم کوته‌ک خواردنانه‌ی دروست کردوو، به‌لام شان و پیلی من که ده ئەتله‌س و هه‌ریری هوله‌نیدیدا گه‌وره کراوه، ئاشکرایه که تا زهمانیکی دوورودریژ ئه‌و ئیش و ژانه‌ی لّی ته‌واو نابّی. باوه‌رکه ئەگه‌ر ئەمن خه‌یالمن نه‌کردبا چاوت له‌من بّی. ده‌لّیم خه‌یال! ئەگه‌ر یه‌قینم نه‌با که ته‌واوی ئەم ناخۆشی و گێره و قه‌رقه‌شانه پێوه‌ندیان به‌شوغلی پالّه‌وانه‌تییه‌وه هه‌یه، هه‌ر لیره جیبه‌جی له‌ عه‌یبه‌تان ده‌بوومه دلّۆپیک ئاو و به‌عه‌رزیدا ده‌چومه خوار! مه‌یته‌ر جوابی داوه: ئەرباب ئیستا که ئەم نامرادییانه به‌ره‌می به‌ره‌که‌تی پالّه‌وانییه ده‌کرئ بفرمووی ئایا هه‌موو رۆژانی سالّ پیمان ده‌برئ یا وه‌ک خه‌رمان و دروینه وه‌رزی تایبه‌تی خۆی هه‌یه؟ چون به‌بیروباه‌ری من ئەگه‌ر ئیمه دوو جاریته‌ر به‌مجۆره‌ حاصل هه‌لگرین ته‌مه‌نمان ناگاته ئەوه‌ی حاصلی سێیه‌م بدرووینه‌وه. مه‌گه‌ر ئەوه‌ی خودای مه‌زن به‌که‌ره‌می له‌ براننه‌هاتووی خۆی بگاته فریامان.

دۆن کیشۆت گوتی: «هه‌قالّ سانکۆ، بزانه که ژبانی پالّه‌وانانی سه‌رگه‌ردان ده‌بوا‌ری هه‌زاران مه‌ترسی و نامرادییایه. به‌لام هه‌روه‌ک ئەزموونی پالّه‌وانه‌تی که من سه‌رگه‌ریشته‌ی زۆرانم له‌به‌ره، نیشانی داوه. هه‌مووکات ئه‌و ئیمکانه‌شیان بۆ هه‌بووه که ببه‌ پاشاو ئیمپراتوو و ئیستا ئەگه‌ر ئەو ده‌رده‌ ئازاری ئەوه‌نده زۆر نه‌بووایه داستانی چه‌ند که‌س له‌وانم بۆ ده‌گێرایه‌وه که به‌زۆری باسکی خۆیان له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت دانیشتون. تازه هه‌ر ئەم پالّه‌وانانه پاش گه‌یشتن به‌و پله‌وپایه دیسان زۆر جار که‌وتونه‌ته رۆژه ره‌شی و هه‌ستانه‌وته‌وه، بۆ نمونه پالّه‌وانی دلاوه‌ر «ئامادیس گۆل»، جاریک وه‌ده‌ست دوژمنی خۆین خۆری خۆی «ئارکالا ئۆس» که‌وت و ئەوه هه‌موو ده‌زانن که جادووگه‌ر پالّه‌وانی ده‌زیندانی خۆیدا ده‌ستبه‌سته کرد و پاشان ئەوی له‌ یه‌کیک له‌ کۆله‌که‌کانی قه‌سری خۆی شه‌ته‌کدا و زۆرت له‌ دووسه‌ تازیانه‌ی (*) لی دا (١٣٠). هه‌روه‌ها نووسه‌ریکی ئەمین و موعته‌به‌ر حیکایه‌ت ده‌کا «کاتیک فیبوس» پالّه‌وان له‌ قه‌له‌په‌کدا که‌وته نێو چالوویکی سه‌رداپۆشراو که له‌سه‌ر رێی هه‌لکه‌ندرابوو که‌وته ژێرخانیک و ده‌ویدا ده‌ست و

١٣٠- ئامادیس دووجار وه‌ده‌ست «ئارکالا ئۆس» ی Archalatis جادووگه‌ر که‌وت. جاری یه‌که‌م جادووگه‌ر ئەوی ته‌لیسم کرد. جاری دووم ئەوی له‌ شوپنیک و هه‌ک ژێرخانیکدا زیندانی کرد و برسی و تینوو ده‌ویدا رای گرت؛ به‌لام له‌ داستانی ئامادیسدا باسی شیللاق لێدان نییه. (مۆریس باردۆن)

پنجان زنجیر کرد. لهوئێ تیکه لاوتکیان له به فراو و ورده خیز له خواره وهره ده ورگی کرد دیجینالی
 کهچی و نه مابوو پیتی بمرئ و نه گهر هه کیمیکی دۆستی خوی به هاواری نه گه ییایه
 پالوانی بیچاره تیدا دهچوو. لهو قه راره منیش رهنگه ههر ئه و به لایانه م به سه ر بی که
 به سه ر ئه و پیاوه گه ورانه هات و ئه وهی بزانه که ئه و ته وهین و سووکایه تییه ی به نه وان
 کراوه به ئیمه نه کراوه. به راستی سانکۆ من ده مه وئێ پیت بلیم نه گهر ئیمه به نامراز و
 چه کیکه وه که ده ده ست دوژمندا بووه، بریندار بووبین به هیچ کلۆجیک مایه ی شه رمه زاری
 نییه و ئه و بابته به پروونی ده یاسای شه ری ته ن به ته نی پالواناندا هاتوو. ده ویاسایه دا
 له سه ر ئه وه پیداکری کراوه که نه گهر که وش دروو به قالبه که وشیکه که ده ده ستیادیه
 زه ره بیه که له یه کیترا بدا، ههر چه ند به راستی ئه و قالبه له داریش دروست کرابی، ناتوانین
 بژین کابرای زه بر ویکه وتوو داری وئێ که وتوو. من ئه و بابته م بۆیه به تو گوت که وا تئ
 نه گه ی نه گهر ئیمه ده و هه رایه دا کوته کمان وئێ که وتوو، ته وهین مان پئ کراوه، چون چه کی
 ده ستی ئه م کابرایانه بیجگه له داری مالبه ند(*) شتیکی تر نه بوو و تاو جیگه ی که له بیرم
 مابی هیچکامیان خه نجه ر، شم شیر یا قه مه یان به ده سه ته وه نه بوو. سانکۆ گوتی: راستت
 ده وئێ ئه وان فرسه تیان نه دامی تا له نزیکه وه ببینم، چون من هیشتا ده ستم نه دا بووه
 چۆماغی خۆم که ئه وان به په یاغان به سه رمدا رژان و وه هایان کوتام که ئیدی چاوم هیچی
 نه دیت و نه متوانی له سه ر پئ راوه ستم و لیره دا و عه رزی که وتم. بیجگه له وه ش ئه وه ی که
 من پیتی ناره حته م ئه وه نییه که فکر بکه مه وه زه بری چوماغ ته وهینه یا ته وهین نییه، به لکو
 ئیش و نازاریکه که له سه ر له شم به جئ ماوه و تا ئه و رۆژه ی ئه و ئیشه ده شان و ملمدا
 هه بی ئه و کاره ساتم له بیر ناچیته وه.

دۆن کیشۆت گوتی: براهه م سانکۆ، له سه ر ئه م حال و رۆژه شرا، ناچارم شتیکی وه بیر
 بخه مه وه. له دنیا دا هیچ شتیکی نییه که له بیر نه چیته وه و ده ردیک نییه که مر دن چاره ی
 نه کا. سانکۆ گوتی: ئه ی بابا! به لام چ ده ردیک گه وره تر له وه ی که فه رامۆش کردنی به تپه ر
 بوونی زه مان له بیر بچیته وه و به مر دن عیلاجی بکری؟ دیسان نه گهر ده ردی ئه مرۆی ئیمه
 له وانه بووایه که به دوو جار مه ره م له سه ر دانا ن چاک ببایه وه، سه بر کردن کاریکی ره وا
 بوو، به لام که مه کم دیمه سه ر ئه م باوه ره که نه گهر ته واوی مه ره مه کانی
 نه خو شخانه یه کمان له سه ر برینان دا بنین دیسان به س نییه که پیتی هه ستینه وه سه ری.

دۆن کیشۆت گوتی: ئاخ ئه ی سانکۆ، ده ست له وه مه موو سکا لا و گازنده یه هه لگه ره و له بی
 تاقه تیی خۆت تاقه ت و هیز وه ده ست بینه. واباشه له من په ند وه ربگری! با جارئ بچین

بزاین پرسینانت ده چ حالیکدایه. چون ئەو به‌سته زمانه‌ش له‌و خه‌لات و به‌راته بی‌ته‌ش نه‌کراوه! سانکۆ گوتی: ئەگەر واش بی‌سه‌یر نییه! چون ئەویش پالەوانیکی سه‌رگه‌ردانه. به‌لام سه‌رم سووماوه که که‌ره‌که‌ی من له‌م کاره‌ساته به‌سلامه‌تی ده‌رباز بووه و وه‌ک ده‌لیتی له‌ حالیکدا ئیمه‌یان خوری شوۆر کردووه، ئەو مسته‌کۆله‌یه‌کی وی‌ نه‌که‌وتوو! دۆن کیشۆت گوتی له‌ نامرادی و پۆژه ره‌شیدا، خودا ئەگەر به‌حیکمه‌ت ده‌رکیک دابخا، به‌ره‌حمه‌ت ده‌رگایه‌کی تر ده‌کاته‌وه! و ئەمن ئەم په‌نده‌م بۆیه هیناوه که بلایم ئەم سه‌یوانه نه‌جیبه‌ده‌توانی کاری پرسینانت بو من بکا و بمگه‌یه‌ته‌ته قه‌لایه‌ک که له‌وی‌ بتوانن برینه‌کانم ده‌رمان بکه‌ن و چاکم بکه‌نه‌وه. ئەوه‌ش بلایم من هیچ کات باره‌به‌ریکی وام به‌که‌م نه‌زانیه چون له‌بیرمه زه‌مانیک ده‌کتیبا خۆیندومومه‌ته‌وه که «سیلن»^(۱۳۱) ئەو پیره دلۆزان و خۆشه‌ویسته و زر باوکی خودای شادی کاتی ده‌چیته شاری سه‌د ده‌روازه^(۱۳۲) به‌ویقار و هه‌یبه‌تیکی زۆره‌وه له‌سه‌ر پشتی که‌ریک پالی لی‌ دابوووه. سانکۆ گوتی: ره‌نگه هه‌روه‌ک جه‌نابی به‌پزتان ده‌فه‌رموون ئەو پیره پیاوه سواری که‌ر بووی، به‌لام فه‌رقیکی زۆر هه‌یه له‌ نیوان ئەوکه‌سه‌یدا که ناسووده سواری که‌ر ده‌بی و لاقه‌کانی به‌و به‌ره‌وبه‌ری که‌له‌که‌ی که‌ره‌که‌یدا شوۆر ده‌کاته‌وه ده‌گه‌ل ئەو که‌سه‌ی وه‌ک جه‌والی ئاردی بیه‌هاویژنه سه‌ر پشتی که‌ر! دۆن کیشۆت ده‌ره‌له‌بوو^(*) و گوتی: برینگه‌لیکی که له‌ شه‌ردا بکه‌ویته سه‌ر له‌ش جیگه‌ی شانازیه نه سه‌ر شوۆری! که‌وابوو ئەی هه‌فال سانکۆ له‌وه زۆرت ده‌مه‌دمه‌م ده‌گه‌ل مه‌که، به‌په‌چه‌وانه هه‌روه‌ک گوتم له‌جی خۆت راسته‌وه‌به و هه‌ر چۆنکی ده‌ته‌وی سواری که‌رت به‌ تا پیش ئەوه‌ی شه‌ودایی و ده‌و کونه‌جنده‌یدا^(*) غافلگیرمان بکا وه‌ری که‌وین. سانکۆ گوتی: به‌لام من زۆر جار له‌ جه‌نابتانم بیسته‌وه که پالەوانانی سه‌رگه‌ردان له‌سه‌ر ئەم عاده‌ته‌ن که شه‌وانه له‌ بیاباندا و ده‌ژیر پرشنگی ئەسته‌یراندا ده‌نوون و ئەو کاره‌یان زۆر پی‌ خۆشه. دۆن کیشۆت گوتی: ئەم کاره کاتیک رووده‌دا که یا عاشق بن یا چاره‌یان نه‌بی و به‌راستی ئەتۆ زۆر جوانت گوت، چون ده‌گه‌یرنه‌وه فلان پالەوان دووسالی ته‌واو و بی‌ ئەوه‌ی گراوییه‌که‌ی ئاگای لی‌ بووی له‌ به‌رتاو یا ده‌سپه‌ردا؛ ده‌گه‌ل ره‌شه‌باو تۆف و تۆفان، له‌سه‌ر ته‌قته‌قه به‌رریک مایه‌تته‌وه. یه‌کیک له‌م چه‌شنه پالەوانانه ئامادیس بوو که له‌و زه‌مانیدا ناوی خۆی نابوو «بۆتی نی برو» Beau Ténébreux له‌سه‌ر ته‌قته‌قه‌به‌ریکی به‌ناوی

۱۳۱- Siliéne خودا وینه‌ی فریژییه و می‌ردی «ساتیر» دایه‌ی باکووس که خودای شه‌راب بووه.

۱۳۲- روون نییه مه‌به‌ست سه‌د ده‌روازه‌ی شاری تیپ له‌ یۆنانه یا شاری تیپ له‌ میسر. (مۆریس

«تهفته قى فهقىر» Rochepauvre دانىشت و نازانم ههشت مانگ يا ههشت سال - باشم دىبتائى لهبىر نهماوه - هه لهوئى نهبزوت. ئه وهش بابزانين كه ئاماديس به هوى جهفاركارىبهك له گراوبى خوى «ئوريان» Oriane دىتبوى و من نازانم مهسهلهكه چۆن بووه، ئه و چلهپهه كيشاوه. به لآم ئهئى سانكۆ، جارئى واباشتره له و باسه دهست ههلبگرين و پئيش ئه وهى به لآيهكى وهك رۆسىنانت بهسهر كه رهكهش بئى، ئه و قسانه بېرىنه وه. سانكۆ گوتى: ئهئى خودا نهكا! گوئى شهيتان كهړ!»

پاش ئه وهى سى جار هه ناسهئى هه لكيشا و شئىست جار ئاخ و ئوخى كرد و سه دوبيست جار جئىئوى دا، دوعاى خراپى له و كهسانه كرد كه ئه و رۆژهيان به نسيب كر دووه. سه ره نجام به له قه لهق له جئى خوى ههستا، به لآم هئىشتا ته واو راست نه بوو بووه وه كه له نيوهيدا تا قه تى نه ماو و پشتى وهك كه وانى و ئىكهاتوى لئى هات و ئىدى نه يتوانى ته واو راست ببئته وه به و حاله ناله باره وه ناچار بوو كه رهكهئى بگرئى و ئه وئى رۆژئيش كه ر له هه موو رۆژان باشتر له وه رابوو و بئره وه بوئدا رۆئىشتبوو. هه ر چۆنئىك بوو كه رى هه وسار كرد و كورتانى هاوئىشته سه ر پشت و تهنگه و پالانى لئى كئىشا. پاش ئه و رۆسىنانتى هه ستانده سه رپئى، وه ئه گه ر ئه و به سته زمانه زبانى سكالآكردى هه بووايه، ده به رانبه ر ئه رباب و مه يته ردا زبانى شكايهت و ره خنهئى ده كر دووه سه ره نجام سانكۆ دۆن كيشۆتى سوارى كه رهكه كرد و هه وسارى رۆسىنانتىشى له كورتانى كه رهكهئى به ست تا ورده ورده به دوياندا بئى، خوئىشى هه وسارى كه رى به ده سته وه گرت و له پئىشه وه بۆ لآيهك كه پئى و ابوو ده گاته شارئيهك وه رئكه وت. خودا و رداستان پاش سه عاتئىك رئپئىوان، به خت كه ئه و جار رووى جوانى خوى دهنواند، له ناكاو ئه وى گه يانده شارئيهك و له قه راغ رئىگاكهش كاروانسه رايه كى لئى بوو كه به پئىچه وانهئى گومانى خوى، به بر و اى دۆن كيشۆت قه سريكى به شكۆ بوو: سانكۆ پئى و ابوو ئه وه كاروانسه رايه، به لآم دۆن كيشۆت ده يگوت نه خئىر ئه وه قه سه ره و ئه و شه ره دندوو كه يه هه ر درئژهئى كئىشا تا هه ر دوو كيان گه يشتنه ده ركى كاروانسه را. له وئى سانكۆ بئى ئه وهئى ده لئلىكى تر ببئئته وه به قافلئى خوئيه وه وه ژورر كه وت.

لهمبر ٺو رووداوانه‌ی ناو کاروانسرا یا به‌قسه‌ی دؤن کیشوٺ «قه‌لا» که به‌سهر نه‌جیب زاده‌ی ئیمه‌هات

کاروانسره‌ادار که دیتی دؤن کیشوٺ لابه‌لا سواری که‌ره‌که بووه له سانکۆی پرسى ٺم کابرایه بۆچی وایه و چیه‌تی. سانکۆ گوتی شتیک نییه، له‌سهر ره‌وه‌زه به‌ردیکه‌وه که‌وتووته خواره‌وه و که‌له‌که‌ی ٺه‌زیه‌تی پی گیشتووه. کاروانسره‌ادار ٺنیکى بوو که به‌پیچه‌وانه‌ی ٺو ٺنانه‌ی شوغلی کاروانسره‌اداری ده‌کن، خیرخواز و دلّی بۆ ههر که‌س ٺازار و ده‌ردیکى بووایه ده‌سووتا. ٺه‌وه بوو که ده‌ستی کرد به‌خزمه‌تکردن و ده‌رمانی دؤن کیشوٺ و که‌که‌شى که کیژیکى له‌بارى میهره‌بان و زۆر سه‌حه‌ت سووک بوو بۆ یارمه‌تیدان بانگه‌پشت کرد.

ههر له‌و کاروانسره‌رایه ٺنیکى خزمه‌تکاری خه‌لکى ئاستۆرى^(۱۳۳) لئ بوو که دم و چاویکی درشت و خه‌پله و پشتوملیکی پان و لووتیکى فلچ^(*) و گه‌وره‌ی هه‌بوو، چاویکی خیل و ٺه‌وی تریشى زۆر ساغ نه‌بوو. به‌لام ٺه‌ندامی ریکوپیٺک و به‌ژن و بالای به‌رزى تو‌له‌ی عه‌یبه‌کانى دم و چاوی بۆ ده‌کرده‌وه. قه‌دى له‌سه‌ریه‌وه تا به‌رپیٺى حه‌وت پالم^(۱۳۴) نا به‌لام چی واش که‌متر نه‌بوو. شانەکانى که قورسایییان ده‌خسته سهر پشتى که‌میکی کۆم ده‌نواد و ٺنه‌ش به‌پیچه‌وانه‌ی مه‌یلى خو‌ی ٺه‌غله‌ب سه‌رى داده‌خست و زۆر به‌حه‌یا بوو. ٺم ٺنه میهره‌بانەش هاته یارمه‌تى کچى خاوه‌ن مال و ههر دوکیان له وه‌تاغیکی چکۆله و ناخۆشدا که به‌روالته‌ چهنای چهن سال عه‌مبارى کا بووه، جی‌وبانیکی ناخۆش و ناله‌باریان بۆ دؤن کیشوٺ ئاماده کرد. ههر له‌م وه‌تاغ‌دا قه‌تارچییه‌ک مزلی هه‌بوو که ته‌خته‌که‌ی هیندیک له‌ه‌ی دؤن کیشوٺ ٺه‌ولاتر بوو و ههر چهند پیخه‌ف و راخه‌رى قه‌تارچی له‌ جلوجۆر و کورتانى ئیستره‌کانى پیک هاتبوو هیشتا سه‌دجار له‌ه‌ی پاله‌وان خاوینتر و ریکوپیٺکتر بوو. چونکه جیگه‌ خه‌وی دؤن کیشوٺ له‌ چوار ته‌خته‌ی خواروخپچ که خستبوویانه سهر دوو نیمکه‌تى گپروویٺر^(*) و دوشه‌گیکی ته‌نک پیک هاتبوو که زۆرتر

۱۳۳- Asturie له‌ پاریزگاكانى ئیسپانیایه که چیاکانی بیرنه‌ به‌ناوی ئاستۆرى ده‌گاته ٺه‌و شوینه.

۱۳۴- یه‌کانه‌یه‌کی ٺه‌ندانه‌کردنی دریزایی بووه به‌دریزایی ۲۲۵ میلیمه‌تر یا ۲۹ میلیمه‌تر.

وهجلا (*) دهچوو و ئهوهندهش زوور و گلووگلوو بوو كه دهستت پيدا دهكيشا دهتگوت لهجيات لهجياتى لوكه وركه بهرديان تى كردوو و تهنيا له چهند جىگهوه كه دوشهگهكه كون بووبوو دهترانى ئه و گلووگلووه هى گلوول خورى شى نه كراوهوهى ناوهوهيهوه. دوو ليفه له چهرمه گاو و ليفهيهكى پارچهيهى كه ئهوهنده كوڤن بوو هه موو نهخهكانى دهژميردران. بهلى جا لهسه ر ئهوجيوپانه بوو كه دۆن كيشۆت بۆى تخيل بوو و دهستبهجى ژنى كاروانسه رادار و كچهكهى له بهر پووناكى چراههكى كه ماريټوون Maritorne ژنه خزمهتكاره ئاستورييهكه راي داشتبوو، سهرا پاى نهجيب زادهيان مه رهه م كرد و نيوهنمهكيان (*) لهسه ر دانا.

دهگه ل ئه و پيټراگه يشتنه دا، ژنى كاروانسه ردار چون ديتى كه گه لىك جىگاي بهدنى دۆن كيشۆت رهشوشين هه لگه راوه پرسى: «ئوه كه زۆرتر وهجىگاي دار و كوتهك دهچى تا بهربوونهوه له بهرزايى؟ سانكو گوتى: بهلام لهسه ر ئه م ويچوونه شرا ئه وانه شوينى كوتهك نين. بهلكو ئه و بهردهى كه پاله وان بهسه ريدا كهوت زۆر كونجىكونجى (*) و ناساف بوو و ههريهك له و بهرده ده ره پريوانه شوينىكى لهسه ر لهشى بهجى هيشتوو» پاشان ديريژهى پى دا: «ئى خاتوون ئه گه ر بۆ بهريزان زهحمت نه بى، كاريكى وا بكه كه ميك له و مه ره مه بمينيتته وه، چون من يه كيك ده ناسم كه رهنگه ئه وهى ده مينيتته وه بهدردى بخوا. ئاخىر كه له كه كانى مينش هينديك ده برژينه وه. ژنى كاروانسه ردار گوتى: «بۆ مه گه ر تۆش هه لديروى؟ سانكو گوتى: راستيه كه ت بۆى نا، بهلام كه ئه ربايم هه لديره له بهر حه ول و ته كانان كه به ديتنى كه وتنى ئه و له خوڤم دا بهدنه م ئه وهنده كوټراوه و ئازارى زۆره كه ده لئى سه ت په يانم وى كه وتوو. كچى جحيلى كاروانسه رادار هاته قسه و گوتى: ئه وه ته و او دروسته چون له مينش پووى داوه كه زۆر جار ده خه ونمدا له سه ر بورجىكه وه كه وتوو مه خواروه، بهلام هه رگيز نه ده گه يشتمه زه وى: كاتيک وهخه بهر ده هاتم ده مديت بهدنه م ئه ونده ماندوو كه ده تگوت به راستى كه وتوو مه ته خوار. سانكو هاوارى كرد كه زار خوڤ مادموازيل! دروست ئه وهيه كه ده يفه رمووى و من نه ته نيا خه ونم نه ده ديت، بهلكو له ئيستاش بيدارتر بووم و ئيستا به ئه ندازهى ئه ربايم په له و جىگهى رهش و شين له سه ر لهش و ئه ندامى خوڤ ده بينم. ماري تۆرنى ئاستورى هاته قسه و گوتى: «گوت ناوى ئه م سواره چيهه؟ سانكو گوتى: «دۆن كيشۆتى مانش و ئه و يه كيك له پاله وانانى سه رگه ردانه كه له ميژ سه ليه كهى وهك له و ئازاتر و نه جيبتى له دنيا دا نه بينراوه. خزمهتكاره له باروله ونده كه پرسى: «به قوربانه پاله وانى سه رگه ردان ئيدى چيهه؟ سانكو گوتى: «چۆن يانى تۆ له م دنيا يه دا ئه وهنده تازه كارى كه نازانى پاله وانى سه رگه ردان چيهه؟ ... كه وايه بزانه خوشكم،

پالەوانی سه‌رگه‌ردان که سه‌تیکه که به‌کلۆسوریک یا کوته‌ک کاری ده‌کرێ یا ده‌بنێه ئیمپراتور! ئەوڕۆ برسییه و له سه‌ی سوآلی ده‌کا و سه‌بی تاجی پاشایه‌تی سی چوار مه‌مله‌که‌تی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌که به‌مه‌یته‌ری خۆی ده‌به‌خشی. ژنی کاروانسه‌رادار گوتی: ئەدی تۆ که مه‌یته‌ری ئەربابێکی ئاوا باشی بۆ تا ئیستا نه‌بوویه‌ خاوه‌نی «کۆنت نشین» (١٣٥) سانکۆ گوتی جارێ زووه، چون ئیستا نه‌بووه‌ته مانگیک که ئیمه وه‌دوای رووداو و کاره‌ساتان که‌وتوین و له‌و ماوه‌یه‌شدا تووشی شتیکی نه‌بووین که ناوی «رووداوی» لێ بنین. ئەغله‌ب وا دینه پێش پیاو به‌دوای شتیکیا ده‌روا و شتیکی تر تووش ده‌بی. به‌لام جارێ راوه‌سته با برینه‌کانی ئاسه‌واری به‌ربوونه‌وه‌ی ئەربابم ته‌واو بی و منیش له‌و کوترای و ماندووویییه بیمه‌ ده‌رێ تا بزانی که من هیواکانم ده‌گه‌ل باشترین هه‌ریمه‌کانی ئەسپانیاش ناگۆرمه‌وه.»

«دۆن کیشۆت له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه‌که‌یه‌وه به‌سه‌رنجه‌وه گوپی دابوو ئەم قسانه. پاشان تا ئەو جیگه‌ی له‌ تاقه‌تیدا بوو خۆی راست کرده‌وه و دانیشته و ده‌ستی ژنی کاروانسه‌راداری به‌میه‌ره‌بانی گرت و گوتی: «ئهی خاتوونی نه‌جیب و جوان، باوه‌ر بفرموو له‌وه‌ی که منت له‌ قه‌سری خۆتدا وه‌رگرتوو ده‌توانی خۆت به‌به‌خته‌وه‌ر بزانی چون من که سه‌تیکم که ئەگه‌ر باسی خۆم ناکه‌م له‌به‌ر ئەوه‌یه که زۆتر ده‌لێن به‌خۆ هه‌لگوتن کارێکی ناحه‌زه، به‌لام مه‌یته‌ری من به‌ئێوه ده‌لی که من کێم. من ته‌نیا به‌ئێوه ده‌لێم ئەو چاکه‌ی ده‌گه‌ل منتان کردوو وه‌ک نه‌خشیک له‌سه‌ر تاقه‌به‌ردی دلم هه‌لم که‌ندوو و هه‌تامام به‌رانبه‌ر به‌ئێوه ئەمه‌گناس ده‌بم و بریا خودای مه‌زن منی مو‌تیعی یاسای ئەوین نه‌ده‌کرد و هه‌تاهه‌تایه نه‌ده‌بوومه‌ خولامی ئالقه به‌گوپی چاوه‌ جوانه‌کانی دلبه‌ری نازه‌نینم که ناوی قه‌ت له‌سه‌ر لیوم ناکه‌وێ، دهنه هه‌ر ئیستا ئەو چاوه‌ شه‌ه‌لایانه‌ی (*) ئەم کێژه خۆشه‌ویسته‌م ده‌کرده خاوه‌نی ئیختیار و ئازادیی خۆم.» ژنی کاروانسه‌رادار و کچه‌که‌ی و ماریتۆرنی خزمه‌تکار له‌ بیستنی ئەم قسانه مات و گیژ و مه‌نگ بوون و وه‌ک ئەوه‌ی قسه‌که‌یان به‌زبانی یۆنانی بیستی، شتیکیان لێ ده‌زگیر نه‌بوو. به‌و حاله‌شه‌وه‌ وای بۆچوون که ئەم قسانه‌ی هه‌مووی نیشانه‌ی ده‌ربرینی منه‌تباری و شوکرانه و خۆشه‌ویستییه، به‌لام چون به‌مجۆره قسانه ئاشنا نه‌بوون چاویکیان له‌ وێژهر و له‌ خۆیان کرد و تی گه‌یشتن که دۆن کیشۆت وه‌ک

١٣٥- کۆنت نشین به‌قه‌له‌مه‌روه‌ی ده‌سه‌لاتداری «کۆنت» ده‌لێن. کۆنت به‌نه‌جیب زاده‌یه‌کی ده‌سه‌لاتدار که هه‌ریمێکی زۆری به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، ده‌گوترا.

پياوى تر ناچۆ و لهوان جياوازه. هه‌رسێكيان پاش سپاس كردن لهو قسانه‌ى كه به‌لوتفه‌وه ديچينائى به‌ژنى كاروانسه‌ردارى گوتبوو. ئه‌ويان به‌جۆ هيشت و رۆيشتن و ماريته‌ۆر ئه‌وجار په‌رژايه‌ (*) سه‌ر ده‌رمان كردنى برين و جيگا كوته‌كه‌كانى سانكو كه‌چى و له‌ه‌ى ئه‌ر بابه‌كه‌ى كه‌متر نه‌بوون.

به‌لام، ده‌بۆ بزانه‌ى كه‌ قه‌تارچى و ماري ته‌ۆر به‌نه‌ينى قه‌راريان دانابوو كه‌ ئه‌وئى شه‌وئى پي‌كه‌وه‌ كه‌يفي‌ك به‌كن و راي بو‌يرن. ژنه‌كه‌ وه‌عه‌دى دابوو كه‌ كاتي‌ك مي‌وانه‌كان بلاوه‌يان كرد و ئه‌ر بابه‌كانى خه‌وتن به‌چي‌ته‌ لاي و خۆى ده‌ ئيختياري بنۆ تا هه‌ر چوني‌ك دلۆ ده‌يه‌وئى و به‌ئاره‌زووى دلۆ خۆى چى ده‌يه‌وئى بي‌كا. وه‌ك ده‌گي‌ر نه‌وه‌ ئه‌و ژنه‌ مي‌ه‌ره‌بانه‌ هه‌رگيز وه‌عه‌ديه‌كى نه‌دا بوو كه‌ نه‌يباته‌ سه‌ر. فه‌خرى ده‌كرد و وه‌ك ده‌يگوت خويى نه‌جيب زادانى ده‌رگاندا دۆ و ده‌چۆ و هيچ كات پيى سه‌رشۆرى نيه‌يه‌ كه‌ خزمه‌تكارى كاروانسه‌رايه‌كه‌ و ده‌يگوت له‌به‌ر به‌ده‌ختى و جه‌فای چه‌رخى چه‌يگه‌ر كه‌وتوه‌ته‌ ئه‌م حال و رۆژه.

جيو‌بانه‌ ره‌قوته‌ق و ناجۆر و به‌رته‌سه‌كه‌ى كه‌ دۆن كيشۆت له‌سه‌رى كه‌وتبوو ده‌ريزيه‌كه‌مدا و له‌ نيوه‌راستى وه‌تاغه‌كه‌ بوو كه‌ له‌وي‌را ئه‌سته‌يره‌كان ده‌بيندرا و له‌ نزيك ئه‌و سانكو پانزا سه‌سي‌ريكى راخستبوو و ليفه‌يه‌ك كه‌ ويى ده‌چوو به‌جي‌گه‌ى په‌شم له‌ كه‌رباسى ئانژو (١٣٦) سازكرايى به‌سه‌ر خۆيدا كيشا بوو. پاش ئه‌وان جيو‌باني قه‌تارچى بوو كه‌ وه‌ك گوتمان له‌ جل و پالانى دوو سه‌ر له‌ باشترين ئي‌سته‌ره‌كاني پي‌ك هاتبوو، وه‌ ئه‌و دوازه‌سه‌ر ئي‌ستري قه‌له‌وو به‌قه‌وه‌تى ده‌گه‌ل خۆى هينابوو. چون وه‌ك دانه‌رى ئه‌م داستانه‌ ده‌گي‌رته‌وه‌، ئه‌و يه‌كي‌ك له‌ قه‌تارچييه‌ ده‌وله‌م‌نده‌كاني ئاروالۆ Arevalo بووه‌ و دانه‌ر بۆيه‌ ناوى بردوو كه‌ ده‌گه‌لۆ له‌ نزيكه‌وه‌ ئاشنا بووه‌ و ته‌نانه‌ت كه‌مي‌كيشى خزمه‌يه‌تى هه‌بووه‌. به‌راستى كه‌ ئه‌و سه‌يد حاميدى كورى ئه‌نجه‌لييه‌ له‌ هه‌ر واري‌كدا (*) مي‌ژوونووسىكى ورد و به‌سه‌رنج بووه‌ و ئه‌م نوكته‌يه‌ له‌ رووى ئه‌م شتانه‌وه‌ كه‌ بۆمان ده‌گي‌رته‌وه‌، دياري ده‌كا، چون ئه‌و پياوه‌ به‌ري‌زه‌ له‌ گي‌رانه‌وه‌ى قسه‌ى بۆ كه‌لك و ئاساييش نه‌گوزه‌راوه‌. مي‌ژوونووسانى وشك و خۆ به‌زلزان كه‌ كرده‌وه‌كاني قاره‌مانانى خۆيان ئه‌وه‌نده‌ به‌كورتى و ناته‌واوى ده‌گي‌ر نه‌وه‌ كه‌ شي‌رينى داستان به‌زه‌حمه‌ت ده‌گاته‌ ليو‌مان يا له‌ رووى نه‌زاني و سه‌گيه‌تى هه‌ستيارترين نوكته‌ى داستان ده‌نيو حوققه‌ى ده‌وات و مه‌ره‌كه‌بدا به‌جۆ ديلن، وا باشه‌ بين و له‌سه‌يد

١٣٦ - شارى Anjou و به‌تايه‌ت شارى Cholet له‌ پوانگه‌ى دروستكردنى كه‌رباسى زوور و خراپ به‌ناوبانگ بوون. (مۆريس باردۆن)

حامیدفیربن، هه‌زار ئافه‌رین بۆ دانه‌ری داستانی «تابلانت دۆریکامۆنتۆ» (۱۳۷) شهرخ و ورده‌کاریه‌کانی کۆنتدۆمیلاس (۱۳۸) که به‌چ دروستی و ئه‌مانه‌تیک هه‌مووشتیان باس کردووه! به‌لێ جا با بگه‌رێمه‌وه سه‌ر داستانی خۆم. قه‌تارچی پاش ئه‌وه‌ی سه‌ری له ئێستره‌کانی دا و جیره‌ی دووه‌می پێ دان له‌سه‌ر جیگا و بانه‌که‌ی خۆی راکشا و ده‌چاوهروانیی ژنه‌ خوش قه‌وله‌که‌دا چاوی ده‌ درگا بری. سانکۆ پانزا، به‌له‌شی مه‌رهم تێه‌لسوواوی درێژبوو بوو به‌لام هه‌رچی ده‌یکرد له‌به‌ر ئێشی به‌ده‌نی خه‌وی لێ نه‌ده‌که‌وت. دۆن کیشۆت که نه‌یده‌توانی له‌به‌ر ئێشی که‌مه‌ر و که‌له‌که‌ی بخه‌وێ چاوی وه‌ک چاوی که‌رویشک زه‌ق بووبونه‌وه. کاروانسه‌را هه‌مووی له‌ بێده‌نگیه‌کی قوولدا نغرو بوو بوو و بێجگه‌ له‌ چرایه‌ک که له‌سه‌ر ده‌رگای کاروانسه‌را دایسا له‌ هه‌یج کوێ ترووسکه‌یه‌کی روناکی نه‌ده‌بیندرا. ئه‌و بێده‌نگی و ئارامیه‌ غه‌ریبه‌و ئه‌و فکرا نه‌ی که له‌ وه‌بیر هه‌ینانه‌وه‌ی بیره‌وه‌ری سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی باسکراو ده‌کتیبه‌پاله‌وانیه‌کاندا – هه‌ر ئه‌وانه‌ی که بوونه هۆی به‌ده‌ختیی دۆن کیشۆت – هه‌میشه‌ ده‌میشکیدا جه‌وله‌یان ده‌کرد دیسان بوو به‌هۆی ئه‌وه‌که شیتیه‌کی سه‌رسور هه‌ینه‌ر له‌ که‌له‌ی بدا که هه‌ینانه‌ به‌ر چاوی و په‌سم کردنی له‌زه‌یندا ته‌نیا به‌په‌شوو درێژی مه‌یسه‌ر ده‌بی. ئه‌و یه‌قین ده‌ستی پێ دا که‌وا له‌قه‌لایه‌کی گه‌وره‌ وه‌ژوور که‌وتوو. چون هه‌ر کاروانسه‌رایه‌کی چووبایه‌ به‌قه‌لای تی ده‌گه‌یشت. بێجگه‌ له‌ وه‌ش کچی کاروانسه‌راداری به‌کچی قه‌لپاریز له‌قه‌له‌م دا بوو. هه‌روه‌ها پیتی وابوو که زۆر سه‌خت دلێ پێ دۆران دووه‌ و لێ براوه‌ هه‌ر ئه‌وشۆ دوور له‌ چاوی دایک و بابی بێته‌ ئه‌و شانشینیه‌ که ئه‌وی تیدا هه‌ساوته‌وه. دۆن کیشۆت کاتیک ئه‌م خه‌یالاته‌ پرپووچه‌ که به‌رهم و ده‌ستکردی می‌شکی رزیوی خۆی بوو، به‌راسته‌یه‌کی حاشالی نه‌کراو دانا، که‌مه‌کم له‌و مه‌ترسییه‌ سامناکه‌ی که ده‌که‌مینی عیسمه‌ت و ته‌قوای خۆیدا دیتی، حالێ گۆراو په‌ژاره‌ دای گرت. به‌لام له‌ قوولایی دل‌وه، خۆی ئاماده‌ کرد که ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر شازنی «ژینیویژ» Génievre ده‌گه‌ل نه‌دیمه‌ی (*) خۆی «کوینتانیۆن» Quintagnion بی و عشقی خۆی پیشکه‌ش بکا نیه‌به‌ت به‌دلبه‌ری جانانه‌ی خۆی دۆلسینه‌دۆتوویژۆ هه‌یج خه‌یانه‌تیک نه‌کا.

ده‌گه‌ل درێژه‌ پیدانی ئه‌م فکره‌ مالخولیاییانه‌دا زه‌مان تی په‌ری، ئه‌و ساته‌ی که بۆ ئه‌و

۱۳۷- داستانی Tablante Ricamontoe ناوی کتیبیکی پاله‌وانیه‌ که سالی ۱۵۹۹ له‌ شاری سیویل بلاو کراوته‌وه. (مۆریس باردۆن)

۱۳۸- داستانی Counte Tomillas ناوی کتیبیکی پاله‌وانیه‌ که سالی ۱۴۹۸ له‌ شاری سیویل بلاو کراوته‌وه. (مۆریس باردۆن)

شوموم و به ديووم (*) بوو، يانی ئەو سەعاتەي که دەبا خزمەتکاری ئاستووری بێتە ژوانی ديجيتالی قەتارچي، گەيشتە جي. چون ژنەکه به پای پەتي و به کراسي خەو له کاتيکدا قژەکانی دە شو و کلاويکی پەشمي و کەتانیه و پيچا بوو، به هەنگاوی بێدەنگ قەدەم به قەدەم خۆي دە وەتاغینک که ئەو سێ میوانه ي تیدا نەنووستبوون، راکرد. به لām هيشتا له بهر دەرگا که هەنگاوی بۆ ناو ژورورەکه نەنابوو که دۆن کيشۆت دەنگي پای بيست و باوه کوو نازای لەشي برين پيچ کرابوو. کەله که و کەمەريشي زۆر ديشا، راست لەسەر جيگەي خۆي قوت بووه وە و دانيشت و بۆ دە ئاميز گرتنی ژنە ئاستووري ئاميزی کردوه؛ ژنە که ش که خۆي ويک هينابوو و هەناسەي دەسينگيدا راولهستاندبوو به دەسته کوته بۆ دۆزینە وەي ياره که ي دەهاته به روه و کەوته ناو ئاميزی کراوه وەي دۆن کيشۆت. پالەوان مەچه کی گرت و ئەو چاره رەشەي که له ترسان قروکپ بوو بوو بۆ لای خۆي کيشا و له تەنیشت خۆي دای نيشاند. ئەو جار دەستيکی به کراسه که ي دا کيشا که هەر چه ند له کەرباسي زوور و ئەستوور بوو وەک ناسکترين پارچه ي که تانی هاته به رچاوي؛ له دەستي ژنە که دا بازنه يه کی دروستکراو له شووشەي خرخري بوو که له بهر چاوي دۆن کيشۆت درهوشانه وەي مراوريه کان ي رۆژ هەلاتي هەبوو؛ قژەکان ي ژنە که زۆر تر وەيالی بارگين دەچوو که له بهر چاوي پالەوان وەک تاروتالی زيړيني عەرەبستان و ابوو که ترووسکه و درهوشانه و ي رۆژي دەشاردوه. بۆگە نيوي زاري که بۆ هەر نه هوت ي سالادي (*) سيري دويني شه و ي لي دەهات بۆ لووت ي دۆن کيشۆت له عەتر و عەبیر خۆشتر بوو. به مجۆره دۆن کيشۆت دە خەيالی خۆيدا پي ي ابوو که شازاده خانميکی لي وەژوور کەوتوه که به پي ي ريوايه تي کتیبه پالەوان يه کان که خوي ندبوويه وە نيوشه وان دەچنه سۆراغي پالەوانانی بريندار و به دايک نا به سەد دل عاشقيان دەبن. پالەوان ي چاره رەش و اي لي گۆرا بوو که نه دەست کيشان به ئەندام ي ژنە دا و نه بۆ هەر نه هوت ي زاري و نه تايبه تمەنديه کان ي تری ئەم ژنە، به دبەخته وەخۆي نه هيناوه. دە حاليکدا هەريه ک له و تايبه تمەنديانه به س بوو بۆ ئەو ي هەر که سيک بيگه له قەتارچي، تووشي ريشانه وە و تيکچوون بکات. به پيچه وانه دۆن کيشۆت لای و ابوو فريشته ي ئەوين ريک دەگوشي و هەروا که ئەو ي تەنگ دە ئاميز ي خوي دا هەلده گلۆفي (*) به دەنگيکی دلبروين و عاشقانه گوتي: «ئەي خانووني خانومان و به نان، ئەي کاش بمتوانيبايه ئەم لوتفه بي پايانه ي تۆ يانی ئەو ي که جه مآلي بي وينه ي خۆت دەو شه وە تاريکه دا نيشانی من داوه. قەرەبوو بکه مه وە، به لām به ختي ناسازگار که هەرگيز له گەياندي نازار به نازاده گانی به رزه رەفتار دەست به ردار نييه، و اي هيناهوته پيش که من

به‌له‌شیکی زامار و کوترا و دهو جیویانه‌دا بکه‌وم و ئەگه‌ریش به‌هۆی نه‌توانم جوابی تاسه‌ و مه‌یلی عیشوه‌کانی تۆ بده‌مه‌وه، به‌لام له‌وش گه‌وره‌تر کۆسپێکی گرینگ‌ترم له‌سه‌ر پێگا هه‌یه و ئەویش عه‌هد و په‌یمانیکه که من ده‌گه‌ڵ دل‌به‌ری بی‌هاوتای خۆم دۆلسینه‌دۆتۆبۆزۆ، یه‌که‌م گراوی نه‌ینی خانه‌ی دلی خۆم به‌ستوومه. به‌یه‌قین ئەگه‌ر ئەم که‌ند و کۆسپانه‌م له‌سه‌ر پێ نه‌بوایه من پال‌ه‌وانیکی هێنده تینه‌گه‌یشتونیم که ئەم هه‌له‌ زێرینه‌ نه‌قۆزمه‌وه و بێلم لوفی بی‌پایانی تۆ وه‌ک دووکه‌ئیک به‌هه‌وادا بروا.»

ماری تۆرین له‌وه‌ی که دۆن کیشۆت ئاوا مه‌حه‌کم پێوه‌ی نووسابوو زۆر ناره‌حه‌ت و په‌شیۆ بوو و بی‌ئوه‌ی گوێ بۆ قسه‌کانی رابگرێ، هه‌ولی ئەوه‌ی ده‌دا بێده‌نگیک خوی رزگار بکا.

کابرای قه‌تارچیش له‌به‌ر تۆفانی هه‌وه‌سی نه‌فسی خۆی هه‌ر بیدار بوو و خشیه‌ی پای دۆسته‌که‌ی له‌و کاته‌وه‌که وه‌ ژوور که‌تبوو بیستبوو و به‌سه‌رنجیکی ته‌واو گوێی له‌ قسه‌کانی دۆن کیشۆت راکرتبوو و چون له‌ هه‌سه‌ودیی ئەوه‌ی که ژنه ئاستۆری قه‌ولی خۆی ده‌ژیر پێ ناوه‌ و ئەوی به‌خاتری یه‌کی تر له‌بیر کردوه، زۆر توورپه‌ و دلشکاو بوو، له‌ جیی خۆی هه‌ستاو له‌ جیویانی دۆن کیشۆت نزیک بووه‌وه تا تی بگا پایانی ئەوقسانه‌ که‌لیی حالی نه‌ده‌بوو، سه‌ره‌نجام ده‌بێته‌ چی. به‌لام تا چاری به‌وه‌ که‌وت که ژنی چاره‌رێش هه‌ولی ئەوه‌ده‌دا خۆی راپسکینی و ده‌رباز بی و دۆن کیشۆت خه‌ریکه به‌زۆر رای گری به‌هه‌موو هیزی خۆیه‌وه‌ مستیکی له‌ شه‌ویلاکه‌ی ریک گوشراوی پال‌ه‌وان دا و ده‌می پر کرد له‌ خوین و چون به‌وه‌نده تۆله‌ و سزادانه رازی نه‌بوو. خۆی هاویشته سه‌ر سینگی و به‌پیتلاقان وه‌رگه‌را سینگ و سه‌روگۆیلاکی. ته‌خته‌ خه‌وی پال‌ه‌وان که هێنده قایم و خۆراگر نه‌بوو، ده‌ژیر قورسای و گوشاری قه‌تارچیدا تیک ته‌پی و که‌وته سه‌ر عه‌رز. کاروانسه‌رادار که له‌و زرم و کوته‌ خه‌به‌ری بووبوووه و پتی وابوو که بۆ ماری تۆرینی خزمه‌تکار گرفتاریه‌ک هاتووته پێش. چونکه هه‌ر چه‌ندی هه‌رای کردی وه‌لام یک نه‌بوو، ناخری هه‌ر به‌و فکروه‌ه هه‌ستا و فتیه‌یه‌کی (*) داگرساند و خۆی گه‌یانه‌ ئەو شوپنه‌ که دنه‌گه‌ده‌نگه‌که‌ی لێوه ده‌هات. خزمه‌تکار که زانی ئەرباب ئەوه‌ دئ و زۆریش توورپه‌ و تۆسنه، به‌ترس و له‌رزوه‌ه خوی ده‌ جیویانی سانکۆ راکرد و خۆی وه‌ک ژووشک گلۆله‌کرد. کاروانسه‌رادار هاته ژووور و گوتی: «ئا‌های. دێله‌سه‌گ له‌کوپی؟ ده‌زانم ئەو هه‌راو هوریا‌یه هه‌مووی ده‌بن سه‌ری تۆدایه!» له‌وکاته‌دا سانکۆ وه‌خه‌ربه‌ر هات و که هه‌ستی کرد شتیکی قورسی له‌سه‌ر سینگیه‌. گومانی کردکه مۆته سواری سینگی بووه، له‌به‌ر ئەوه‌ به‌چپ و راست ده‌ستی کرد به‌مست لێدان و ته‌واوی ئەو مسته کۆلانه‌ش وه‌سه‌ر و گوپی ماری تۆرینی چاره‌ ر‌ه‌ش

دهكهوت، ئه‌وېش كه چى تر خۆى بۆ رانه‌گيرا وهرگه‌را سهر گوڤلاكى سانكو پانزاولو ديجيتالنى به‌مجۆره خه‌و له چاوى مه‌يته‌رى به‌دبه‌خت په‌رى و زانىى چ باسه.

سانكو كه ديتى ئه‌و ره‌فتاره بۆ جىييه‌ى ده‌گه‌ل كراوه بۆ ئه‌وه‌ى بزائى ده‌گه‌ل كۆ شه‌ر ده‌كا و بۆچى شه‌ر ده‌كا هه‌لسا و نىو قه‌دى مارى توڤرنى گرت و هه‌ر دووك وه‌ها ده‌يه‌كتري به‌ربوون و هه‌راو به‌زمىكى وه‌هايان خسته رۆ كه هه‌رگيز وىنه‌ى نه‌بيندرا بوو. له‌و حاله‌دا كاتيك له‌به‌ر نوورى چرا كه قه‌تارچى بارى ناله‌بارى گراوويه‌كه‌ى خۆى چا و پى كه‌وت ده‌ستى له دۆن كيشۆت هه‌لگرت و به‌هاوارى ژنه‌ گه‌شت. كاروانسه‌راداريش به‌هه‌لاتن رۆيشته ناو شه‌ره‌كه‌وه، به‌لام ئه‌و به‌مه‌به‌ستىكى تر خۆى تى هه‌لقوتاند. ئه‌و پى و ابوو خه‌تاي ئه‌م هه‌رايه هه‌مووى به‌ئه‌ستۆى مارى توڤرنه و رۆيشته ده‌روه كه ته‌مى بكا. سه‌رتان نه‌يه‌شېنم بوو به‌شه‌رى مه‌غلووبه و سه‌گ ساحه‌بى خۆى نه‌ده‌ناسىيه‌وه. قه‌تارچى له سانكوى دها، سانكو ژنه‌ى ده‌كوتا و كاروانسه‌راداريش هه‌ر له‌ژنه‌ى دها و هه‌ر چواريان وه‌ها به‌رق و قينه‌وه لىكيان دها كه يه‌ك چركه‌ش رانه‌ده‌وستان. خۆشيه‌كه‌ى له‌وه‌دا بوو كه فتيله‌ى كاروانسه‌ردار كوژايه‌وه و چون هه‌موويان له ناكاو چوون دناخى تاريكويه‌كى ره‌ش وئه‌نگوسته چاو، ئه‌وجار كه‌س نه‌يده‌زانى كۆ له‌كۆ دها و هه‌رمست و شه‌ق و له‌قه بوو كه به‌سه‌رياندا ده‌بارى و نه‌لباسيان ده‌به‌ريه‌كدا هيشت و نه له‌شيكى ساغ.

به‌هه‌لكه‌وت ئه‌و شه‌وه يه‌كك له كه‌واندارانى (*) ديوانخانه‌ى (*) سىنت هيرمانداد، لقى شارى توڤيد له كاروانسه‌را ميوان بوو. هه‌ركه ئه‌و هه‌را و هه‌نگامه‌يه‌ى به‌گوڤى گه‌شت، دارده‌ستى تايه‌ت و قوتووى (*) هه‌لبه‌بى حوكم و فه‌رمانه ديوانيه‌كانى هه‌لگرت، پاشان به‌ده‌سته‌كوته خۆى گه‌يانده ئه‌و ژووره‌ى كه شه‌رى تيدا به‌رپا بوو و نه‌عه‌رته‌ى لى دا: «من ئه‌مرتان پى ده‌كه‌م كه به‌ناوى عه‌داله‌ت و سىنت هيرمانداد ده‌ست رابگرن!» يه‌كه‌م كه‌س كه كه‌وته ده‌ست كه‌واندار دۆن كيشۆتى خودا غه‌زه‌ب لى گرتوو بوو. كه‌واندار ريشى پاله‌وانى گرت و به‌سه‌ريدا گوڤاند: «تۆ به‌ناوى عه‌داله‌ت ده‌گيرت!» به‌لام كه ديتى ئه‌وه‌ى گرتوويه‌تى جووله‌ ناكا. به‌و گومانه كه مردوو و ئه‌وانى تر كوشتوو يانه‌ ده‌نگى خۆى به‌رزتر كرده‌وه و قيژاندى!

«ده‌رگاي كاروانسه‌را قه‌پات كه‌ن و ئاگادارين كه‌س ده‌ربان نه‌بۆ. لى‌رده‌دا پياوڤكيان كوشتوو!» ئه‌م راگه‌يانده هه‌موو شه‌ر كه‌ره‌كانى ترساند و هه‌موويان له جىي خۆيان راوه‌ستان. كاروانسه‌رادار گه‌راوه ژوورى خۆى و خزمه‌تكار خزاويه‌وه نىو ده‌خمه‌كه‌ى و

قه تارچیش له سهه جیگاوبانه کهی که دهو شه رهدا تیک چوو بوو، دانیشته وه و ته نیادوو
که سی به ده بخت یانی دۆن کیشوۆت و سانکو پانزا بوون که نه یانتوانی له جیی خو یان
جوو له بکه ن.

دهستی ئاخر، کهماندار ریشی دۆن کیشوۆتی به رداو رۆیشته ده ره وه تا چرایه ک په پید
بکا بگه ریته وه خه تابه ره کان بگرئ، به لام چرای ده ست نه کهوت چون کاروانسه رادار ده
جهنگه ی هه لاتندا چرای بهر ده رگای کاروانسه رای کوژاند بو وه وه، کهماندار ناچار په نای بو
ئاگری ئاورگ(*) برد و به سه بر و هه وسه له و تپه پرکردنی کاتیکی زۆره وه توانی چرایه کی
تر هه ر چونیکه هه لگرسینی.

باشماوهی ئه و رووداوانهی که له کاروانسهره، یانی ئه و شوینهی دۆن کیشۆت له بهر بهدختیی خۆی بیی وابوو قه لایه، بهسه ر مهیته ر و ئه رباب هاتن

ده و مه و دایه دا، سه ره نجام دۆن کیشۆت وه هۆش هاتبووه وه و به هه مان نووزه نووزی رۆژی پیشتر، ئه و کاتی که له شه ری چۆماغ به ده ستاندا که وتبووه عه رد و مه یته ره که ی بانگ کردبوو، دووباره بانگی کرد و گوتی: «سانکۆ، دۆستی من، خه وتووی؟ خه وتووی هاوړپیی خوشه ویست؟ سانکۆ به نووزه یه کی مالا مال له نا هومیدی و تووړه بییه وه گوتی: خه وی چی؟ و تړه ماشی(*) چی؟ له جیگایه ک که هه موو شه ی تانه کانی دۆزه خ ئه مشه و په تیان پساندوه و رژاونه ته سه ر منی چاره ره ش خه و له کوئ بوو؟ دۆن کیشۆت گوتی: «ناخ سانکۆ، به راستی باوه رم پئ بکه یا من ه یچ نازانم یا ئه م قه لایه قه لای جادووگه رانه. به لام پیش ئه وه ی من شتی ک بلیم، ده مه وئ سویندم بۆ بخۆی که ئه و رازه ی ئیستا له لای تۆ ده یدرکینم تا رۆژیک له سه ر دنیا ماوی به ه یچ که سی نه لئی. سانکۆ گوتی: باشه سویند ده خۆم. دۆن کیشۆت گوتی: من بۆیه م ئه م سوینده م، له تۆ ده وئ، چون نامه وئ ئابرووی که س به رم. سانکۆ گوتی: به سه ده قه ت بم. من پیم گوتی، سویند ده خۆم تا رۆژیک که تۆ زیندوویی ئه م رازه رابگرم. به لام بریا بمتوانی بایه هه ر سه بی دووی بلاوی که مه وه! دۆن کیشۆت گوتی: «چۆن سانکۆ! یانی من ئه وه نده ده گه ل تۆ خراپم که ئاره زو ده که ی ئاوا زوو بمرم؟ سانکۆ گوتی: نه خیر مه به ستم ئه وه نییه. راستیه که ت ده وئ من پیم خوش نییه زۆر رازداری بکه م. چون ده ترسیم رازکان زۆر ده سینگمدا بمینده وه و بۆگه ن بن. دۆن کیشۆت گوتی: به هه رحال من به دۆستایه تی و حه یا و ئه ده بی تۆ زۆتر له هه موو شتی ک باوه رم هه یه. که واوو با پیت بلیم ئه و شه و سه یرترین رووداوێک که هه میشه ده بیته مایه ی شانازیم به سه ر من هات و بۆ ئه وه ی تا بۆم بکری به کورتی بۆت بگێرمه وه، ئه وه نده به سه پیت بلیم که هه ر چه ند ساتیک له مه وه بهر دیتم که کچی خاوه نی ئه و قه لایه که جوانترین له به رد لانتزین کچی ئه م جیهانه یه هاته لای من. من به خاتری دۆلسینه دۆتوویزی خوشه ویستم، باسی جوانی و جه مال و که مالی ئه و کچه نازداره ناکه م و له م واره وه مۆزی بیده نگی له لیۆم ده ده م. ته نیا ده توانم به تۆ بلیم که یا فه له کی سته مکار له بهر حه سوودی

نه‌یه‌یشت ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ گه‌وره‌یه‌م به‌نسیب بئی و یا به‌مه‌زنه‌ده‌ی یه‌قین چون هه‌زۆگه‌ گوتبووم ئه‌و قه‌لایه‌ جادووی تیدایه‌ له‌و ساته‌دا که من و ئه‌و به‌قسه‌ی شیرین و گه‌فت و به‌لینی دلبزۆینه‌وه‌ سه‌رخۆش بووین له‌ نه‌کاو بئی ئه‌وه‌ی شتی‌ک ببینم یا بزانه‌م چۆن و له‌ کوئی، ده‌ستی‌ک له‌ ئاستینی (*) دیوێکی له‌نده‌هۆر هاته‌ ده‌ری و مستی‌کی وه‌های له‌ شه‌ویلاکه‌م دا که ئیستاش ده‌م پری خوینه‌. پاشان ئه‌و دیوه‌ که‌وته‌ سه‌رم و وه‌های تیکوپی‌ک شکاندم که ئیستا حال و پۆژم له‌ دۆینی که‌ قه‌تارچییه‌ ناکه‌سه‌کان به‌هۆی «هه‌رزهی و هه‌وه‌سبازی» پۆسینانت به‌سه‌ریان هینان زۆر خراپتره‌. من لی‌روه‌ به‌و ناکامه‌ ده‌گه‌م که گه‌نجینه‌ی جه‌مال و جوانیی ئه‌م کیژه‌ نازده‌اره‌ به‌جادوگه‌ری‌کی به‌رپه‌ر ئه‌سپێرداره‌وه‌ و نسیبی منی تی نه‌که‌وتوه‌! سانکۆ گوتی: به‌نسیب منیش نه‌بوو چونکه‌ زۆرتر له‌ چواره‌سه‌ده‌ عه‌ره‌بی به‌رپه‌ر (*) وه‌هایان که‌ول کردم که‌ کوته‌ککاری به‌ قه‌تارچییه‌کانی دۆینی له‌ چاو ئه‌و به‌لایه‌ی ئه‌وانه‌ به‌سه‌ریان هینام، له‌ هه‌لۆای دۆشاوی خۆشتر بوو! به‌لام ئه‌ریاب چۆن ده‌فه‌رمووی ئه‌م رووداوه‌ی که‌ ئیمه‌ی خسته‌ ئه‌م بارودۆخه‌ ناله‌باره‌ له‌به‌ر چاوی به‌پێرتان خۆش و نایابه‌؟ دیسان باشه‌ که‌ موسیبه‌تی به‌پێرتان هینده‌ گه‌وره‌ نه‌بووه‌ چون به‌پێرتان ئه‌و دل‌به‌ر نازده‌اره‌تان ده‌باوه‌ش گرتوه‌، به‌لام من بی‌جگه‌ له‌و تیه‌له‌دانیه‌ی که‌ به‌عومری خۆم وینه‌ی ئه‌وم وئ نه‌که‌وتبوو، چ قازانجیکم پئی گه‌یشتوه‌؟ به‌د به‌حالی من و به‌حالی ئه‌ودایکه‌ی منی هینایه‌ سه‌ر ئه‌م جیهانه‌! من پاله‌وانی سه‌رگه‌ردان نیم و هه‌رگیزیش ئاره‌زووم نییه‌ به‌و پله‌یه‌ بگه‌م، له‌سه‌ر ئه‌وه‌شرا هه‌میشه‌ له‌و رووداوه‌ ناخۆشانه‌دا به‌شی گه‌وره‌ وه‌به‌رمن ده‌که‌وئ. دۆن کیشۆت پرسی: «بۆ مه‌گه‌ر، تۆشیا ن کوته‌ک کاری کرد؟ سانکۆ گوتی: «کوره‌ ئه‌وه‌ ده‌لێی چی، باپیره‌ گه‌وره‌شمیان ئاور تی به‌ردا! ئه‌دی ئه‌من سه‌عاتیکه‌ چیت پی ده‌لێم؟ دۆن کیشۆت گوتی: غه‌م مه‌خۆ هه‌قال سانکۆ. من هه‌ر ئیستا ئه‌و شه‌ربه‌ته‌ گرانه‌قیمه‌ته‌ دروست ده‌که‌م و هه‌ردووکه‌مان به‌به‌ره‌که‌تی ئه‌و شه‌ربه‌ته‌ به‌چاوترووکانیک وه‌ک گوێزی (*) ئازامان لی دیته‌وه‌.»

له‌م کاته‌دا که‌وانداری سینت هێرمان‌داد که‌ چرایه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو بۆ سه‌رکیشی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پئی وابوو کوژراوه‌ گه‌راوه‌ ژووره‌که‌. کاتی‌ک سانکۆ چاوی به‌که‌وت که‌ به‌تاقه‌ کراسی‌ک، ده‌سه‌ره‌یه‌ک له‌سه‌ر و چرا به‌ده‌سته‌وه‌ به‌قیافه‌یه‌کی کافران‌وه‌ دیته‌ ژوور له‌ ئه‌ریابی پرسی «حه‌زه‌تی ئه‌ریاب ئایا ئه‌وه‌ هه‌مان به‌ریبه‌ری جادوو نییه‌ که‌ چون ئیستا خورووی ده‌ست و لاقی نه‌شکاوه‌، بۆ ره‌قس و سه‌ما له‌سه‌ر له‌ش و به‌ده‌نی ئیمه‌ هاتووته‌وه‌؟ دۆن کیشۆت گوتی: «نه‌خێر نابئی ئه‌وه‌ هه‌مان به‌ریبه‌ری جادوو بئی، چون

جادوگه‌ران به‌چاو نابیندرین، سانکۆ گوتی ئەگەر وه‌بەر چاویش نه‌یه‌ن هه‌ست پێ ده‌کۆتین، دیبتالی ده‌لێتی نا له‌ شان وملی من بېرسه. دۆن کیشۆت گوتی: شان وملی منیش ده‌توانن شایه‌دی ئه‌وه‌ بده‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ ده‌لێله‌ به‌س نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئەم کابرایه‌ی که‌ ده‌یبین هه‌مان به‌رپه‌ری جادوو بێ.»

که‌ماندار نزیکتەر بووه‌وه‌ و کاتیک دیتی ئەم دوو که‌سه‌ زۆر له‌سه‌رخۆ غه‌رقی ده‌مه‌ته‌قه‌ی خۆیانن سه‌ری سوپما و راوه‌ستا. دیاره‌ که‌ دۆن کیشۆت هێشتا ده‌می روو ده‌ سه‌وا کربوو و له‌ئیش و ئازاری کوته‌ککاری و له‌به‌ر ئه‌وه‌ مه‌رهمه‌ی ده‌به‌ده‌نیان هه‌لسوو بوو، نه‌یده‌توانی بجوولێته‌وه‌. که‌ماندار هاته‌ لای و گوتی: «ها، کابرا، حالت چۆنه‌؟ دۆن کیشۆت گوتی: ئەگەر له‌جیی تو بام به‌ئه‌ده‌بتر قسه‌م ده‌کرد. گوێلپاری بێ ته‌ریبه‌ت! ئایا له‌م وڵاته‌دا ره‌سمه‌ ده‌گه‌ل پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان به‌مجۆره‌ قسه‌ بکه‌ن؟ که‌ماندار که‌ له‌ که‌سیکی ئاوا نابووته‌ ئه‌وه‌ ره‌فتاره‌ی ده‌گه‌ل خۆی دیت، نه‌یتوانی ئه‌وه‌ بێ شه‌رمیه‌ قبوول بکا. ئه‌وه‌ چرایه‌ی به‌ده‌ستییه‌وه‌ بوو بڵندی کرد و به‌و رۆنه‌وه‌ که‌ تێیداوو وه‌های به‌سه‌ر دۆن کیشۆت داکیشا که‌ ده‌تگۆت که‌له‌ه‌یان به‌دریشه‌ی(*) زه‌لام کون کردوو: پاشان که‌ هه‌مووشته‌ که‌وته‌ ناخی تاریکی که‌ماندار هه‌لات و خۆی ده‌رباز کرد. سانکۆ پانزا گوتی: «ئه‌رباب بێشک ئه‌وه‌ هه‌مان به‌رپه‌ری جادووکه‌ ئه‌رکی ئه‌وه‌یه‌ گه‌نج بۆ دیترا بپاریزی و بۆ ئیمه‌ بیجگه‌ له‌مست و شه‌ق و تیه‌ه‌ل‌دان هێچی پێ نه‌بێ. دۆن کیشۆت گوتی: ده‌بێ وابێ، به‌لام نابێ زۆر گرینکی به‌وه‌ هه‌موو سیحر و جادوو به‌دین و نابێ له‌وان رِقوقین هه‌لگرین. ئه‌وانه‌ چون بوونه‌وه‌ری خه‌یالی یا نه‌دیتراون پیاو نازانی تۆله‌ی خۆی له‌ کێ بستینێته‌وه‌. ئیستا سانکۆ ئەگەر ده‌توانی هه‌سته‌ فه‌رمانده‌ی ئەم قه‌لایه‌م بۆ بانگ بکه‌و و کاریکی وا بکه‌ هیندیک رۆن و شه‌راب و نمه‌ک و ئیکیلی(*) کێوی ده‌گه‌ل خۆی بێنی تا ئه‌وه‌ شه‌ربه‌ته‌ شفا(*) به‌خشه‌ دروست که‌ین. به‌راستی پیم وایه‌ من ئیستا زۆرم نیاز به‌وه‌ شه‌ربه‌ته‌ هیه‌، چون له‌ برینی سه‌رم که‌ ئه‌وه‌ به‌رپه‌ره‌ لێیداوم خوین فیچقه‌ی ده‌کا.»

سانکۆ به‌ئیش و ئازاریکه‌وه‌ که‌ تا سه‌ر ئیسقانه‌کانی چوو بووه‌ خوار له‌ جیی خۆی هه‌ستا و به‌کوێره‌کوێره‌ و ده‌سته‌ کوته‌ چوو کاروانسه‌رادار بدۆزێته‌وه‌. له‌سه‌ر رینگا تووشی که‌ماندار بوو که‌ له‌به‌ر وه‌تاغ راوه‌ستاوو تا بزانی دۆژمنی بریندار چیی به‌سه‌ره‌هاتوو، سانکۆ پیتی گوت: «جه‌نابی ئاغا، هه‌رکه‌سه‌ که‌ هه‌ی، پیاوه‌تیمان ده‌گه‌ل بکه‌ و هیندیکمان شه‌راب و نمه‌ک و رۆن و ئیکیلی کێوی به‌یه‌ که‌ بۆ ده‌رمان کردنی یه‌کێک له‌ گه‌وره‌ترین پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردانی سه‌ر گۆی زه‌وی پێداویستیمان پێی هه‌یه‌. پاله‌وانیک که‌ به‌ده‌ست

به‌رپه‌ری جادوو که ئیستا له‌م کاروانسه‌رایه دایه، زۆر سه‌خت بریندار بووه، به‌جیوانان که‌وتوو. « کاتی‌ک که‌ماندار ئه‌م قسانه‌ی له‌ سانکۆ بیست به‌دیوانه‌ی له‌ قه‌له‌م دا. به‌لام چون سپی‌ده‌ی به‌یانی خه‌ریک بوو ده‌نگووت ده‌رگای کاروانسه‌رای کرده‌وه و بانگی کاروانسه‌رادی کرد تا پپی بلّی که‌ ئه‌م مرۆقه‌که‌(*) چپی ده‌وی. کاروانسه‌رادار ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی دا به‌سانکۆ پانزا و ئه‌ویش خیرا بو دۆن کیشۆتی برد که‌ سه‌ری ده‌نیو هه‌ر دووک ده‌ستی گرتبوو و له‌ ژانی برینی سه‌ری ده‌ینالاند. به‌لام زه‌بری چراکه‌ سه‌ده‌مه‌یه‌کی وای له‌سه‌ری نه‌دابوو ئه‌وه نه‌بی که‌ له‌یه‌ک دوو جیگایان نیوچاوانی هه‌لتۆقاند(*) بوو. ئه‌وه‌ی که‌ دۆن کیشۆت به‌فیچقه‌ی خوینی دانابوو، شتی‌ک نه‌بوو بیجگه‌ له‌ رۆنی چراکه‌ و ئاره‌قه‌ی سه‌روچاوی که‌ ئیستا هه‌ر ده‌هاته خوار.

جا ئه‌وجار دۆن کیشۆت ده‌رمانه‌کانی ده‌ کووپه‌له‌یه‌ک کرد و ئه‌وه‌ندی کولاند تا به‌ته‌واوی وه‌ قه‌وام(*) هاته‌وه، ئه‌وجار داوای شووشه‌ی کرد که‌ شه‌ربه‌ته‌که‌ی تیبکا، به‌لام چون کاروانسه‌را شووشه‌ی لی دست نه‌که‌هوت ناچار مه‌عجونه‌که‌ی(*) ده‌ زه‌رفی‌کی حه‌له‌بی کرد که‌ کاروانسه‌ردار به‌خۆپایی دابوو. پاشان زۆتر له‌ هه‌شتا جار ناوی (اب) و (ابن) و (روح القدس) و مریه‌می عه‌زرا و باقیی ئیوه متفه‌رکه‌کانی(*) به‌ورته‌ورت خوینده‌وه و فووی به‌زه‌رفه‌که‌داکرد و ده‌گه‌ل گوتنی هه‌ر ناوی‌ک چه‌لیپایه‌کیشی له‌سه‌ر سینگی کیشا تا شه‌ربه‌ته‌که‌ متفه‌رک بی. ده‌ ئه‌نجامی ئه‌م ته‌شیریفاته‌دا، سانکۆ و که‌ماندار و کاروانسه‌رادار له‌وی حازر بوون. چون قه‌تارچی به‌خه‌یالی ئاسوده‌ چوو بوو سه‌ر له‌ ئیستره‌کانی خۆی بدا.

پاش ته‌واوکردنی ئه‌م کاره‌ گرینگه، دۆن کیشۆت ویستی تا کارلیکردنی شه‌ربه‌ته‌ گرانباپییه‌که‌ی تا‌قی بکاته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه هیندی‌ک له‌ شه‌ربه‌ته‌که‌ که‌ ده‌زرفی حه‌له‌بیدا جپی نه‌بوو بووه‌وه و ده‌بنی کووپه‌له‌دا مابوو هه‌ به‌سه‌ریه‌ونا(*) و خواردیوه‌وه. به‌لام هیشتا شه‌ربه‌ت له‌ گه‌رووی نه‌چوو بووه‌ خوار که‌ ده‌ستی کرد به‌رشانه‌وه، چ رشانه‌وه‌یه‌ک، ئه‌وی ده‌ رۆژ له‌مه‌به‌ریش خواردبووی، هینایه‌وه. ئاره‌قه‌یه‌کی زۆری کرد و بیحالی ده‌ستی پپی دا و تکای کرد بیبه‌نه‌وه سه‌ر جیگاو‌بانه‌که‌ی و ده‌وره‌ی(*) چۆل که‌ن. ماوه‌ی سی س‌ه‌عات خه‌ویکی قوول دای گرت و کاتی‌ک خه‌به‌ری بووه‌وه هه‌ستی کرد ئیش و نازاری ده‌ قابلیدا نه‌ماوه و ده‌نده‌کانی نایه‌شپین و به‌گه‌شتی به‌ته‌واوی چاک بووه‌ته‌وه و به‌رهمی ئاوا زووی ئه‌و چاک بوونه‌وه‌ی به‌وه دانا که‌ به‌راستی پیکه‌اته‌ی شه‌ربه‌تی (فی‌براس)ی دۆزیوه‌ته‌وه و له‌مه‌ودا ده‌توانی بی هیچ ترس و سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌ک ده‌گه‌ل هه‌ر مه‌ترسییه‌ک ر‌ووبه‌روو بیته‌وه‌وه

دەھەر شەرى و پىكادا نىكدا ھەرچەندەش گەورە ومەترسىدار بى، بەشدارى بكا . سىنانكۆ دىجىتال پانزا كە چاك بوونەو ھەرى ئەوا لەپىرى ئەربابەكەھى بەمۆجزە زانى ئىزنى لى خواست كە ئەويش ئەوھى دە كووپەلەدا بوو، كەمىش نەبوو، بەسەرىيەو ەبى و بىخواتەو ە. دۆن كيشۆت ئىزنى پى دا و سانكۆ بەئىمان و برىوايەكى پتەو دوو ھەنگلى كووپەلەھى گرت و ەك ئەرباب چۆنى كرىبوو، بەوشىپۆ ەشەربەتەكەھى دەگەرووى خۆى كرد .

بەلام مقەدەر ئەو ەبوو كە مەعدەھى سانكۆ بەقەدەر مەعدەھى ئەربابەكەھى نەتوانى ئەو شەربەتە كارى تى بكا . چۆن پىش ئەوھى ھالى رىشانەو ە دەستى پى بدا ، ئەو ەندەھى ئارەقە كرد دەتگوت دە ئاوت ھەلكىشاو ە. پاشان دل تىكەل ھاتن و تەنگە نەفەسىيەكى توند برىستى لى برى و چى واى نەمابوو ھەياتى رەشى لى بىرى و دەو ھالەتەدا كە زۆر پىس تىك چوو بوو ھەزار جنىو و قسەھى ناچايەزى ھەوالەھى شەربەت و شەربەتسان و شەربەت خۆر كرد . دۆن كيشۆت كاتىك ئەوى دەو ھالە پەرىشانەدا دىت، گوتى: من پىم واىە تۆ ھىشتا نەگەھىشتوو پەلەوپاىەھى پالەوانى و نارەھەتییەكەت لەو ھىە كە ئەم شەربەتە بۆ كەسانىك كە پالەوان نىن باش نىيە . سانكۆ گوتى: «ئەھى لەعنەت لە خۆم و لەعىل و ترو تىفەم! ئەگەر ھەزرەتى بەرىرتان ئەو ەتان دەزانى بۆ ھىشتت من تەنانت دلۆپىكى لى بچىژم» دەو ساتەدا شەربەت كارى خۆى كرد و مەيتەرى چارەرىش بەسەرو ھواردا دەرىشاو ە و زگى و ەكار كەوت و ئەو ەندە رىشاو ە خۆى پىس كرد كە ھەم روپۆشى سەرى و ھەم راخەرى بنى بۆ ھەمىشە لە كەلك كەوتن و توور ھەلدران! ئەو ەندەھى خۆ ھەلداو ىشت و تەقالاى دەكرد و ھالى تىك چوو بوو كە ئىدى تازە كەس بەھىواى نەبوو . ئەم ھالى نالەبار و رىشانەو ە زگ ئىشەھە نرىك دوو سەعات درىژەھى كىشا و پاش تەواو بوونىشى سانكۆ ەك ئەرباب چاك نەبوو ەو ە، بەپىچەوانە، ئەو ەندە خەستە و كوتراو و ماندوو بوو كە نەیدەتوانى ھەستىتە سەرى .

بەلام ھەر ەك گوتمان دۆن كيشۆت ھەستى بەسلا مەتى و چاك بوونەو ھى تەواو دەكرد، دەھەوىست ھەرچى زووتر ە دوای رووداوان بكەوئى، چۆن پى و ابوو ئەو ەختانەھى لەوئى خەسار دەبوون، دەرفەتگەلىك بوون كە دنیا لە دەستى دەچوو، بى ئەنوايانى دنیا تىدا زەرەرمەند دەبن، يانى ئەو دەرفەتانە لە دەست ئەوانەھى كە پىداو ىستىيان بەو ھەبوو دەچوو ەرى و بەتايبەت بىچگە لەو فكرە ھەتا ھەتايىيە، ئەو برىوايەھى كە بەشەربەتەكەھى بووى ئەوى دەخستە سەر بارى پەلە كردن و بەھەرمەبوون . كەواى دەخۆ رادىت، ھەر خۆى زىنى ھاو ىشتە سەر پىشتى رۆسىنانت و كەرى سانكۆشى كورتان كرد . پاشان يارمەتیی

مه‌یت‌ه‌ری دا خۆی کۆک و پۆشته‌کا و سواری که‌ره‌که‌شی کرد. پاش ئه‌وه پ‌ک‌ئ‌ف‌ی له
 پۆسیناندا و له‌گۆشه‌یه‌کی هه‌ساری کاروانسه‌را دارێکی درێژ و ئه‌ستووری هه‌لگرت تا له
 جێی نێزه که‌لکی لێ وهر‌بگرێ. هه‌موو میوان و ده‌ستوپێوه‌ندی کاروانسه‌را که بیست
 که‌سێک ده‌بوون بۆ ته‌ماشایا راهه‌ستا‌بوون. کچی کاروانسه‌راداریش چاوی لێ ده‌کرد و دۆن
 کیشووتیش که نیوان نیوان هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لده‌کێشا، چاوی لێ نه‌ده‌ترووکاند (*).
 به‌لام هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌وێ بوون یا لانی که‌م ئه‌وانه‌ی شه‌وی را‌بردوو به‌ده‌نیان چه‌ور
 کردبوو پێیان‌وابوو له‌به‌ر ئێش و نازاری له‌شی ناخ و هه‌ناسه هه‌لده‌کێشی.

کاتیک هه‌ردووکیان سوار بوون دۆن کیشووت له‌به‌ر ده‌رکی کاروانسه‌را راهه‌ستا و
 کاروانسه‌راداری بانگ کرد و به‌ده‌نگێکی پیاوانه و له‌سه‌ر خۆ پێی گوت: ئه‌ی به‌رێز
 قه‌لاپارێز، خۆشه‌ویستی و لوتف و مه‌رحمه‌تێک که له‌م قه‌لایه‌دا ده‌گه‌ل من کراوه زۆر
 گه‌وره‌یه‌وه. من به‌راستی به‌ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆمی ده‌زانم تا کۆتایی ژیانم به‌رامبه‌ر
 به‌حه‌زته‌ی ئێوه ئه‌مه‌گناس بم. من ئه‌گه‌ر بتوانم قه‌ره‌به‌ویی ئه‌وه هه‌موو په‌حمه‌ت و زه‌حمه‌ته
 بکه‌مه‌وه که تۆله‌ی ئێوه له‌ کابرای سه‌ره‌رۆ که ته‌وه‌ینی به‌که‌سایه‌تی (*). پیرۆزی ئێوه کردبێ
 بستیمینه‌وه خۆم به‌سه‌رکه‌ه‌توو ده‌زانم. ئه‌وه‌ش بزانی و ناگادار بن که پیشه‌ی من ته‌نیا
 ئه‌وه‌یه تۆله‌ی که‌سانێک که ئه‌تکی حورمه‌تیان کراوه، وهرگرمه‌وه و دز و پێگر و جه‌رده
 له‌ناوبه‌رم. که‌وابوو بیر بکه‌نه‌وه تا ئه‌گه‌ر خزمه‌تێکی له‌م چه‌شنه له‌ ده‌ست من دێ، هه‌واله‌ی
 منی بفه‌رمووی و من به‌هه‌مان ئایینی پاله‌وانی که شانازی گه‌یشتن به‌و پله‌یه‌م وه‌ده‌ست
 هێناوه. به‌ئێوه به‌ئینی ده‌دم که ئه‌وه زه‌حمه‌تانه‌ی به‌ئێوه‌م داوه و له‌م باره‌وه قه‌رزدارتانم.
 به‌جۆرێک که ببێته هۆی شادمانیتان قه‌ره‌به‌وو بکه‌مه‌وه.»

کاروانسه‌رادار هه‌ر به‌و شێوه، به‌هه‌مان له‌سه‌ر خۆیی و یقاره‌وه ئاوی جواب داوه:
 «ئه‌ی جه‌نابی پاله‌وان. من هه‌یج نیازم به‌وه نییه به‌رێزتان تۆله‌ی من بستینه‌وه. چون ئه‌گه‌ر
 که‌سێک ته‌وه‌ینم پێ بکا، خۆم ده‌توانم تۆله‌ی لێ بکه‌مه‌وه. من ته‌نیا تکا ده‌که‌م جه‌نابی
 به‌رێزتان خه‌رج و موخاریجی دۆینی شه‌وێتان له‌و کاروانسه‌رایه‌دا که له‌بابه‌ت کاو جۆی
 و لاغه‌کانتان و ته‌ختی خه‌و و شام و شتی وا له‌ عۆده‌تانه‌ بده‌ن به‌من. دۆن کیشووت به‌ده‌نگی
 بلند گوراندی: چون؟ مه‌گه‌ر ئێره کاروانسه‌رایه؟» کاروانسه‌رادار گوتی: «به‌لێ،
 کاروانسه‌رایه‌کی زۆریش ناسراوه. دۆن کیشووت گوتی: که‌وابوو تا ئێستا من به‌هه‌له
 چووبوم چون به‌راستی پێم وابوو ئێره قه‌لایه، ئه‌ویش چ قه‌لایه‌ک! به‌لام ئێستا که
 ده‌فه‌رمووی ئێره کاروانسه‌رایه و قه‌لا نییه به‌رێزتان له‌ وهرگرتنی خه‌رج و موخاریج

چاوپۆشی بفرموون. چون من ناتوانم له یاسا باوهکانی پالەوانانی سەرگردان سەرکێشی دییبتانی بکەم. ئەو یاسایانەی که من بهوردی شارەزاییم لێیان ههیه و تا ئەمڕۆش خێلافی ئەوانم له هیچ کتێبێکدا نەخویندوو هتوه و دەزانم که تا ئێستا هیچ پالەوانێک پوولی مەسکەن و خۆراک و شتی تری به هیچ کاروانسەراداریک نەداوه. دەراستیدا بەدەبەرچا و گرتنی ماف و حقوقی تایبەتی پالەوانانی سەرگردان و دەبەرانبەر زەحمەت و کوێرەوهریی پۆژان و شهوان بەهاوین و زستان پیاده و سواره بەتوونییەتی و برسێهەتی و بەگەرما و سەرما و هەزار چەشنە دەر دەسەری و گرفتاریی تر و پووبەر و بوونە دەگەڵ پوو گرژییەکانی ئاسمانی و گێرەوکیشەیی سەر زهوی که دەبی بیکیشن، هەموو کەس قەرزدارێ ئەوانە و دەبی ئاگاداریان لێ بکری. کاروانسەرادار گوتی، من کارم بەو قسانە نییه. دەبی ئەوهی دەپیتدایە بملەهتیی. ئیدی ئەو بەیت و بالۆرانەم بەگوێدا ناچی. بۆ من ئەوه گرینکه که بتوانم کاروکاسبیی خۆم بەرپۆه بەرم و قەرزێ خۆم وەر بگرم. دۆن کیشۆت گوتی: «پیاویکی کەر و تێنەگەپشتووی و قاوهچییهکی رەزێل و هیچ نەدیتووی.» پاشان بەمامزە و بەهەر دووک لاقان دە که لەکەیی پۆسینانتي کۆتا و ئەودارێ له بیری(*) نیزه هەلی گرتبووه وه بەدەستییه وه گرت و بی ئەوه که سێک وه دوای کهوێ یا ئاورێک بداتوه بزانی مهیتەری بەدوایه یا نا له کاروانسەرا دەرپەری و مەودایەک دوور کهوتەوه.

کاروانسەرادار که دیتی دۆن کیشۆت پۆیشت و پارەکەیی پێ نەدا، گەر اووه سەر سانکۆ و تەلەبی خۆی له وی ویست. ئەویش جوابی داوه که چون ئەربابەکەیی نەویستوووه پوول بەدا ئەویش ناخواری ئەو کاره بکا و چون خۆی مهیتەری پالەوانی سەرگردانە، ئەویش له هەمان سەرەتییەکانی(*) ئەربابی خۆی سوود وەر دەگرێ و نابێ له هیچ قاوهخانە و کاروانسەرایەک لهبابەت خەرچ و موخاریجەوه دەست بۆ گیرفانی بهری. کاروانسەرادار هەرچی گوراندی و توورە بوو و هەرەشەیی کرد و هینای و بردی و سویندی خوارد ئەگەر بەزبانی خۆش پارەکه نەدا، بەشەق له گەر ووی دەر دەکێشی، هیچ فایدهی نەبوو. سانکۆ بەپله و پایەیی پالەوانی که ئەربابەکەیی پێی گەیشتبوو، سویندی خوارد ئەگەر لەت و کوتیشی کەن فلووسێکی نادا، و لەم بارەدا دهیگوت: «من مافی ئەوهم نییه ئەم دابه پیرۆزه و ئەم نەریته کۆنەیی پالەوانانی سەرگردان بەهەلە و خەتای خۆم تیک بەدم و من نامەوێ مهیتەرائێک که له مەودا دینە سەر دنیا، له من گلهیی بکەن و بههۆی دەژیر پێ نانی یاسا و سەرەتییەکی ئاوا بهرحەق رەخنەم لێ بگرن.»

له بەختی رەشی سانکۆی بەدیەغبال. مقەدر ئەوه بوو که دەنیو ئەوانەیی له کاروانسەرا

میوان بوون چوار ماهوت فرۆشی خه‌لکی سه‌گۆوی و سی‌ورده‌واله‌(*) فرۆشی ده‌ق‌ر‌گ‌ه‌ر‌(*)، دیجی‌تالی له‌گه‌ره‌کی مالآت فرۆشانی شاری «کوردۆ» و دوو سنعاتکاری خه‌لکی سیویل که هه‌موولات و لووتی ولاتی خۆیان بوون و جه‌ماعه‌تیکی شه‌روور و به‌دفعه‌ی و نه‌حه‌جمیو بوون له‌و کاروانسه‌رایه ئۆتراغیان(*) گرتبووه‌وه. ئەو پۆله‌ پیاوه‌ ناجسنه‌ که ده‌تگوت له‌سه‌ر فکریک ساغ بوونه‌وه له‌ سانکۆ هاتنه‌ پێش و له‌پشت گویندیرێژه‌که‌یان هێنا خوار و یه‌کیک له‌وان به‌غاردان چوو لێفه‌ی سه‌ر ته‌ختی خانمی کاروانسه‌راداری هێنا و مه‌یته‌ری چاره‌ره‌شیان تێ ه‌اویشت، به‌لام که سه‌ریان هه‌لێنا دیتیان که میچی هه‌یوانی کاروانسه‌را زۆر نه‌وییه و بۆ مه‌به‌ستی ئەوان به‌کار نایه. ناچار لێ بران بچنه‌ سه‌ساری مریشکان که میچێکی بیجگه‌ له‌ ناسمان نه‌بوو و له‌وێ سانکۆیان به‌باشی له‌سه‌ر لێفه‌ درێژ کرد و هه‌ر ئەوکاره‌ی ده‌ «کارناوال» دا ده‌گه‌ل سه‌گانی ده‌که‌ن(۱۳۹) ده‌ستیان کرد به‌هه‌لاویشتن و گرتنه‌وه‌ی ئەو به‌دبه‌خته.

ئەو نه‌عه‌رته‌نه‌ی که له‌ سانکۆوه‌ ده‌ هه‌وادا ده‌بیسران وه‌ها دل‌رووشین بوون که به‌گۆیی ئەربابی گه‌یشتن و کاتیک راوه‌ستا که باشتر گۆیی له‌ ه‌اوارانه‌ بێ ده‌بیشدا پێی وابوو رووداوێکی تازه‌ی بۆ هاتووه‌ پێش. به‌لام پاش کورته‌ماوه‌یه‌که‌ تێ گه‌یشت که ئەو ه‌اواره‌ ترسینه‌رانه‌ ده‌نگی سانکۆن. پال‌ه‌وان ده‌سته‌به‌جێ سه‌ری ئەسپی وه‌رگێرا و به‌چوار ناله‌یه‌کی توند به‌ره‌و کاروانسه‌را گه‌راوه‌ و چون ده‌رگای کاروانسه‌رای به‌به‌ستراوی دیت، به‌ده‌وری قه‌لادا گه‌را تا به‌لکو رینگایه‌که‌ بدۆزێته‌وه‌. به‌لام که گه‌یشته‌ پشته‌ دیواری سه‌ساری کاروانسه‌راکه‌ هێنده‌ بلند نه‌بوو، ئەو به‌لایه‌ی به‌سه‌ر سانکۆیان دینا به‌چاوی خۆی دیتی. سانکۆ وه‌ها شیرین و به‌ئه‌توار له‌ هه‌وادا ده‌چوو سه‌ر و ده‌هاته‌ خوار که ئەگه‌ر گه‌رووی پال‌ه‌وان به‌رق و قین نه‌گیرابا، به‌یه‌قین له‌ قاقای پیکه‌نینه‌ی ده‌دا. دۆن کیشۆت تێ کۆشا که له‌سه‌ر پشته‌ی ئەسپه‌که‌پرا خۆی باوێته‌ سه‌ر دیوار، به‌لام ئەوه‌نده‌ خه‌سته‌و ماندوو بوو که ته‌نانه‌ت نه‌یتوانی پای له‌سه‌ر زه‌ویش دا بنی. ناچار هه‌روا که له‌سه‌ر ئەسپه‌که‌ی دانیشتبوو ده‌ستی کرد به‌هه‌ره‌شه‌ و گوره‌شه‌ و جنیودان به‌و که‌سانه‌ی که سانکۆیان هه‌ل‌ده‌به‌زاندوه‌وه. که گێرانه‌وه‌یان ده‌حه‌وسه‌له‌ی ئەم وتاره‌دا ناگونجی، به‌لام لات و لووته‌کان گۆییان نه‌دا شاتوشووتی پال‌ه‌وان و به‌پیکه‌نین و قاقاکێشان درێژه‌یان به‌کاری خۆیان ده‌دا. سانکۆش ده‌و مه‌عه‌ره‌که‌یه‌دا جنیوی ده‌دا، ه‌اواری ده‌کرد و جاروباره‌ش

۱۳۹- خۆپنکارانی ئێسپانیایی ده‌ رپۆره‌سمی جیژنی کاروناوالدا سه‌گی به‌ره‌ل‌دایان ده‌گرت و ده‌ لێفه‌ یا به‌تانه‌یان داویشتن و هه‌لیان داویشتن. (مۆریس باردۆن)

دهپاراوه. هه مووی ئهم ههرا و هوریاپه بئی فایده مایهوه تا سه ره نجام لاتولوته کان خۆیان ديجیتالی ماندوو نه بوون سانکۆیان به ره لالا نه کرد.

که ری سانکۆیان هیناوه و ئه ویان له سه ره پشتهی دانیشاند و بالاپۆشه که بیان به شانیدا داوه. خزمهتکاری دل ناسک، ماری تۆرن کاتیک دیتی سانکۆ زۆر شه کهت و شپرزیه به هیئانی گۆزهیه که ئاو لاواندیه وه و بۆ ئه وهی ئاوه که فینک بئی، رۆیشته سه ره چالاکه و ئاوی هه لکیشا، سانکۆ گوزه ئاوی له لیوان نزیك کرده وه تا ئاو بخواته وه، به لام به دهنگی ئه رباب دهستی راگرت. دۆن کیشۆت دهیگوت «سانکۆ، کوره کهم، له م ئاوه مه نۆشه! مه نۆشه رۆله گیان دهنه دهتکوژی. مه گهر نابینی من لیتره له و شه ره ته متفه رکه م پییه؟ (زه رفی چه له بیی خۆی هه لئینا و نیشانی دا) به خوارده نه وهی دوو دلۆپ له م شه ره ته درد و ئه له مت لی ده بری.» به و هاوارانه سانکۆ به غه زبه وه رووی وه رگیسرا و گوتی «مه گهر ئه و جه نابه له بیی چوه ته وه که من پاله وان نیم یا ده یانه وی ئه و بروکه دل و ریخۆله ی که له دوینی شه و ده زگمدا ماوه ته وه ئه ویش برشیمه وه؟ ئیوه به هه مووشه ی تانه کان سویند ده دم که شه ره ته ی خۆتان بۆ خۆتان رابگرن و له من گه رپین به ده ردی خۆم رۆکاسیم (*). گوتنی ئه و قسانه هه مان و به گۆزه دا نووسان هه مان. به لام سانکۆ پاش قومیک، که زانی ئاوه که بیان بۆ ئه و هیناوه، دهستی له خوارده نه وه هه لگرت و له ماری تۆرن خواهیشتی کرد شه رابی بۆ بیننی. ماری تۆرن له قوولایی دل وه حاجه تی به راورد کرد و ته نانه ت پوولی شه رابه که شی له باغه لی خۆی دا. چونکه ده رباره ی ئه و ژنه گوتوو یانه هه رچه ند که وتوو ته رۆژه ره شی ونه هه مته ی، به لام ئیستاش ترووسکه یه کی کزی مه سیحی بوونی تیدا ماوه.

هه ره ئه و کاته ی سانکۆ شه رابه که ی خوارده وه ده که له که ی که ره که ی کونا و ده رگای کاروانسه رای خسته سه ره گازه رای پشت و خۆشحال له وه ی که دیناریکی پاره نه داوه و توانیوه ته ی به مایه دانان له سه ره مایه ی ئاسایی خۆی یانی شانوپیلی، قسه ی خۆی به ریته سه ره، له وی و ده ره که وت. راسته که کاروانسه رادار له جیات حیساییک که له سه ره، ئه وانی بوو خورجینی سانکۆی به بارمه گیسرا بووه وه، به لام سانکۆ کاتی ده رباز بوون وه ها شتیواو و شپرزیه بوو که به و زیانه ی نه زانی. کاتیک کاروانسه رادار سانکۆی له ده ره وه ی حه وشه دیت ویستی ده رگای کاروانسه را قه پات بکا، به لام لات و لووته ده قه ره گه ره کان نه یانه یشت ئه و کاره بکا. چون ئه وان له و جۆزه بنیاده مانه بوون که ئه گهر دۆن کیشۆت به راست له زومره ی پاله وانانی میزی خریش بووایه. به قه د باله میشووله یه که به هیئیدیان نه ده زانی.

لهمبر و توویژی سانکو پانزا دهگئل دؤن کیشؤت و هیندیک رووداو

که بؤ باس کردن دهن

سانکو وها خسته و کوتراو رهگئل نهربابی کهوت که تهنانت تاقهتی وهی نه بوو دهکه ره که بوه ژینی^(*)، کاتیک دؤن کیشؤت ناوای به شه که تی چاوی پئی کهوت گوتی: «بیگومان سانکووی خوشه ویست، بؤمن مسؤگر بوو که ئەم قه لایه وهک تۆ ده لئی ئەم کاروانسه رایه جادوو کراوه. چون ئەوانه ی ناوا بی به زه یانه گالته یان به تۆ ده کرد، بیجگه له وهی تاپۆ یا که سانیک له و دنیا بوو بن، ده یانتوانی چ بن؟ شتیکی که ئەم بر وایه له مندا پته وتر دهکا ئەوهیه که من ئەوکاتی که له سه ر دیواری حه وشه وه وه زعی ناله باری تۆم چاوی لی ده کرد، به هیچ کلۆجیک نه متوانی له دیواره کان وه سه رکه وم یا به که لینی کدا بیمه ژووره وه یا تهنانت له ئەسه په که م دابه زم. شکم له وه دا نییه منیشیان جادوو کردبوو. چون من به نیمانی یه کیکی وهک خۆم سویند ده خۆم ئەگه رکو بمتوانی بایه له دیوار وه سه رکه وم یا له ئەسه پ پیاده بم، تۆله ی تۆم وها له و دزه ره زیله ناپیاوانه ده ستانده وه که بیره وه ربی ئەو ناپیاوییه ی خویان تا دنیا هه یه له بیر نه به نه وه. هه ر چهنده می کردنی ئەوان پیداویستی به وه بوو که من له یاساکانی پالنه وانی - که وهک زۆر جار پیم گوتوو ی مه گه ر بۆ به رگری له گیانوزیان یا واری پیویستی تر له خه لکی ناپالنه وان ده ست نه وشین - چاویوشی بکه م. سانکو وه لامی داوه: پالنه وان یا غهیری پالنه وان فهرق ناکا. من ئەگه ر خۆم بمتوانی تۆله ی خۆم ده کرده وه. به لام عه بیی کار له وه دا بوو که نه مده توانی. به هه رحال سویندت بۆ ده خوم ئەو که سانه ی منیان کرده له یستۆک^(*) و که یفی خویان پئی ته خت^(*) کردم به پیچه وانه ی فه رمایشتی به ریزتان نه تاپۆ بوون و نه جادووگه ر به لکو که سانیک بوون وهک خودی نیمه له گوشت و پیست و نیسقان، ئەو قسه ش به نیمانه وه ده لیم چون کاتیک منیان هه لداویشته به گوپی خۆم دم بیست که یه کترین بانگ ده کرد و هه رکامیان ناوی خوی هه بوو: یه کیان ناوی «پیدرو مارتینیز» Pedro Martinez بوو. ئەوی تر «تینوریو فرناندیز» tenerio Fernddes و خاوه نی کاروانسه را «ژوان پالموئیک» Juan palomeque ی چه پ ده ست. که وابوو ئەی نهرباب ئەگه ر جه نابت نه ی توانی وه له دیوار وه سه رکه وئ یا له ئەسه پ دابه زئ هویه که ی

شتيكي تر بوو نه جادوو و به لآم ئاكاميكي پوون، من لهو هه مووه وهري دهگرم ئه وهيه: ئه و دييتال
 رووداوانه ي ئيمه به دواياندا عه دالين له ئاخريدا و امان سه ر لئ ده شيونئى كه ده ستى
 راست و چه پى خۆمان نه ناسين. به عه قلى ناته واوى من باشترين و عاقلانه ترين كار ه ئه وهيه
 ئيستا كه وه رزى درويته و خه رمان گه يشتووه، بگه پرينه وه ولآت و به جيگه ي ئه وه وهك
 ده لئ ن مال به مال كۆبه كو ئاواره بين. مل*) له كاروكاسيبي خۆمان بنئين.

دۆن كيشۆت گوتى: سانكو، تو له مه ر كاروبارى پاله وانانى سه رگه ردان ئاگاداريت زۆر
 كه مه! كه وا بوو دهنگت ده رنهيه و وسكوت به! بهيه قين پوژيكدادئ كه تو تئ بگه ي ئه م
 شوغله چ كاريكي شه ريف و گه ورهيه. بلئى بزائم له دنيا دا چ خوشييه كه له وه بالآتر و چ
 هه زيك له وه شيرينتره كه مروف له شه ردا سه ركه وئ و به سه ر دوژمندا زال بئ. بيگومان
 هيچ! سانكو گوتى: هه رچه ند من شتيك له م بابه ته نازانم، به لآم رهنگه و ابئ. ته نيا شتيكي
 كه ده يزائم ئه وهيه كه له و زه مانويه وه كه ئيمه و يا لانى كه م هه زه رته ي به ريزتان پاله وانى
 سه رگه ردانن (چون من پيم ناكه وئ شانازى هاوشانى ئيوه م هه بئ) بيجگه له شه ر دهگه ل
 كا برائى بي سكايدا، هه رگيز سه ركه وتوو نه بووين. تازه ده وشه ريشدا به ريزتان نيوه ي
 گو جيگه و نيوه ي كلاوخو ده كه تان له ده ست دا.

له و ده مه وه هه ميشه به شى ئيمه مست و به دواى ئه ودا دار، يا ئه وه لدار و به دواى ئه ودا
 مست بووه. به لآم من بي جگه له وان هه ش شانازى سه ما و هه لبه زدا به زى هه واى ده نيو
 ليفه شمدا، ئه ويش به ده ست چه ند كه س جادووگه ر، وه ده ست كه وتوو ه كه چون هه رگيز
 ناتوانم تو له ي خۆميان لئ بستينمه وه، نازانم له زه رته ي زال بوون به سه ر دوژمندا تا كو پيه.
 دۆن كيشۆت گوتى: به لئى ئه وه هه مان ده رده كه من هه ستى پئ ده كه م و تو ش ئه گه ر له خۆت
 نه گو رى ده بئ هه ستى پئ بكه ي. به لآم له سه ر خۆيه، من له مه ودا ده فكري وه ده سه ته نيانى
 شمشيريكى ئاودرا وه دا*) ده بم. شمشيريك كه خا وه نه كه ي له هه موو سيح ر و جادويه كه
 ئه مين ده بئ. ته نه اته له وان هيه ته قدير هه مان شمشير به نسيبي من بكا كه ئاماديس، ده و
 زه مانيدا كه به پاله وانى «ئاگرين تيغ»^(١٤٠) ناوى ده ركرد بوو، به ده ستيه وه ده گرت، باشترين
 شمشيريك كه هه يچ پاله وانيك ده دنيا دا وينه كه ي نه بوو، چون ئه وشمشيره بي جگه له و

١٤٠- ده لئ ن ئاماديسى يونان نه «ئاماديسى گۆل» كاتي ك له دا يك بوو وينه ي شمشيريكى له سه ر
 له شى بوو كه له سه ر ئه زنوئى چه پيرا تا راستى دلئ كيشرا بوو. ئه م شمشيره رهنگ سووره
 وهك ئاگر ده ره وشاوه و به و بۆنه وه ناوى ئاماديسى ئاگرين تيغى I¹ Ardante Epée پئ دراوه.

(مؤريس باردۆن)

تایبه‌تمه‌ندییه‌ی که من گوتم وه‌ک تیغی سه‌رتاشه‌کان تیژ و هیچ چه‌کێک له‌دنیا دا، هه‌رچه‌ند به‌هێز و جادوویش بوو بێ، خۆی له‌به‌ر ده‌می مه‌رگه‌ینه‌ری ئه‌و شمشیره‌ رانه‌گرتوه. مه‌ینه‌ر گوتی: من ئه‌وه‌نده به‌دبه‌ختم که ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌خته‌ش ڕوو ده‌تۆ بکا و ئه‌و شمشیره‌ت بکه‌وێته‌ ده‌ست، ته‌نیا به‌کاری پالئه‌وانیک دێ که به‌ره‌سمی گه‌یشتبێته‌ پله‌ی پالئه‌وانی، وه‌ک دیتمان شه‌ربه‌ته‌که‌ش هه‌ر وابوو، به‌لام بۆ مه‌ینه‌ران چیت عه‌رزکه‌م... دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ، له‌م بابته‌وه‌ ترست نه‌بێ، فه‌له‌ک ده‌گه‌ل تۆ له‌وه‌ی که هه‌یه‌ باشتر ڕه‌فتار ده‌کا.

دوو گۆنگه‌ل(*) خواز ده‌و قسانه‌دا بوون که له‌ ناکاو دۆن کیشۆت ده‌و ڕینگه‌یه‌دا که ده‌ڕۆیشتن هه‌روێکی له‌ تۆزوخۆل چاوی پێ که‌وت که لێیان ده‌هاته‌ پێش. ده‌گه‌ل چاوی به‌و کێژه‌لووکه‌ی تۆزوغوباره‌ که‌وت، ڕووی ده‌ سانکۆ کرد و گوتی: «سانکۆ، ئه‌وه‌ ئه‌و ڕۆژه‌یه‌ که تو چاره‌نووسیکی گه‌وره‌ به‌چاوی خۆت ببینی که به‌ختی پیرۆز به‌ناوی منی له‌ره‌قمه‌ داوه‌! دووپاتی ده‌که‌مه‌وه‌، ئه‌مه‌ ئه‌و ڕۆژه‌یه‌ که باسکی من زۆتر له‌ هه‌ر ڕۆژیکی تر هونه‌ری خۆی نیشان دا. ڕۆژیکه‌ که من پالئه‌وانه‌تییه‌کی ئه‌وتۆ له‌ خۆم نیشان بده‌م که بۆ په‌ند وه‌رگرتن و ئافه‌رینی ده‌وران و سه‌ده‌ و سه‌رده‌مان له‌ ده‌فته‌ری ناوبه‌ده‌روه‌یی و شانازی ئه‌به‌دیدا بنووسرێ و ڕابگیرێ. تۆ سانکۆ، ئایا تۆفانی گه‌ردوتۆز و خۆل ده‌بینی؟ ئه‌و تۆزه‌ له‌ سپایه‌کی گه‌وره‌ی شه‌رکه‌رانی نه‌ته‌وه‌ جۆراوجۆره‌کان هه‌لده‌ستی که ئه‌وه‌تا به‌ره‌ و ڕوومان دینه‌ به‌ره‌وه‌. سانکۆ گوتی: که‌وابوو ده‌بێ دوو له‌شکر بن که به‌ره‌و ئیمه‌ دێن. چون ئه‌وه‌تا له‌ولایه‌ی تریشه‌وه‌ تۆفانیکی تر به‌رز بووته‌وه‌.» دۆن کیشۆت به‌په‌له‌ ڕووی وه‌رگیرا و که‌ دیتی سانکۆ راست ده‌لێ، خۆشحالییه‌کی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر هه‌موو گیانی داگرت. چون وای بۆچوو که ئه‌وا دوو له‌شکر به‌ره‌و ڕووی یه‌کتر دێن و له‌و ده‌شته‌ پان و به‌رینه‌دا به‌گژیه‌کدا ده‌چن. ده‌راستیدا چرکه‌ساتیک نه‌بوو که خه‌ونی شه‌ر و پێکدادان و سیه‌ر و جادوو و ڕووداوی ئه‌ویندارانه‌ و عاشقه‌ و ماشقه‌ و تزه‌هاتیکی له‌م چه‌شنه‌ که ده‌ کتیبی پالئه‌واناندا هاتوه‌، ده‌ مێشکی دۆن کیشۆتدا جه‌وله‌ نه‌که‌ن. هه‌رچی ده‌یکرد و هه‌رچی فکری لێ کردباوه‌ هه‌ر ئه‌و شتانه‌ بوون و نه‌یده‌توانی بیر له‌ شتیکی تر بکاته‌وه‌.

ئه‌م تۆفانی تۆزوخۆله‌ که ئه‌وان دیتبوویان له‌ دوو ڕه‌وه‌ مه‌ر هه‌لده‌ستا که له‌ دوو شوینی جیاوازه‌وه‌ به‌ره‌و ڕووی یه‌ک ده‌هاتن. به‌لام مه‌ره‌کان له‌نیو تۆزوخۆلدا شاردرابوونه‌وه‌ و تا زۆر وه‌نزیک نه‌که‌وتن نه‌ناسرانه‌وه‌. دۆن کیشۆت وه‌ها به‌ئیمان و پێداگرییه‌وه‌ حوکی ئه‌وه‌ی ده‌دا که ئه‌وانه‌ دوو له‌شکری دژ به‌یه‌کن که سانکۆش باوه‌ری لێ قایم بوو و گوتی: «باشه‌، ئه‌رباب ئیستا ئه‌رکی ئیمه‌ له‌و نیوه‌دا چییه‌؟ دۆن کیشۆت گوتی: ئه‌رکی مه‌ چییه‌؟»

ئىركى ئىمە ئەۋەپە زەئىف و ئىقەۋماۋان يارمەتى بەدەين. بەھەر حال سانكۆ ئەتۇ باششە دىجىتال بزانى كە لەشكرى رووبەروو بەسەرۆكايەتى و فەرماندەبى ئىمپراتورى پايبەرز عەلى لافزەن فەرمانرەۋاى دورگەى گەورەى «تاپرويانا»^(۱۴۱) يەو ئەو لەشكرەش لە پشت سەرمانەۋە دى ھى دوژمنەكەيەتى كە سۆلتانى قەۋمى «گارامانت»^(۱۴۲) ە كە پىي دەلین «باسكرووت» و ئەو پاشايەش بەو ھۆيە پىي دەلین باسكرووت كە ھەمىشە دە شەرەكاندا باسكى خۆى تا شانى ھەلدەكا. سانكۆ پىرسى: ئەدى ئەم دوو سۆلتانە شەرىان لەسەر چىيە؟ دۆن كيشۆت گوتى: دوژمنايەتتى ئەم دووانە لەبەر ئەۋەپە ئەو عەلى لافزەنە كافرىكى دلرەشە و عاشقى كچى زۆر جوان و مېھربانى سۆلتانى «باسك رووت» بوو و چون كچەكە مەسىحىيە باوكى نايەۋى بىدا بەو پاشا كافرە. مەگەر ئەۋەپە كە ئەو پاشايە دەپىشدا دەست لە ئاينى پىغەمبەرە درۆزنەكەى خۆى ھەلبگرى و بىتە سەر دىنى نامزەدەكەى. سانكۆ گوتى: بەو دىئە قەسەم حەقى سۆلتانى «باسك رووتە» و من تا ئەو چىگەى لە دەستم بى يارمەتتى دەدم. دۆن كيشۆت گوتى: سانكۆ تۆ دەبى بەئەركى خۆت ھەلسىتى*) و ئەۋەپە پىۋىستە بىكەى چون بۆ بەشدار بوون لەو جۆرە شەرەپاندا مەرجى سەرەكى ئەۋە نىيە كە مرۆف حەتمەن گەيشتبىتە پلەى پالەۋانى. سانكۆ گوتى: بەئى من ئەۋە باش دەزانم، بەلام نازانم كەرەكەم لە كۆى بىستەمەۋە تا لىم يەقېن بى پاش ئەو شەر و پىكدادانە دەيدۆزمەۋە. چون باۋەر ناكەم ئا ئىستە كەرسوارىك چوۋىتە ناو گۆرەپانى شەر و تىك بەزىن. دۆن كيشۆت گوتى راستە، بەلام باشتىن كار ئەۋەپە كەرت بەرھەلدەكەى تا سەرى خۆى ھەلگرى و بروا. دۆزرانەۋە يان ون بوونى ئەو كەرەپاش ئەو شەرە گرېنگ نىيە. چون پاش ئەۋە شەرە ئەۋەندەمان ئەسپ و ماين ۋەدەست دەكەۋى كە لەۋانەيە رۆسىنانتىش دەگەل يەكى تر بگۆرمەۋە. بەلام جارى بىدەنگ بەو ھەموو ھۆش و حەۋاست لای من بى! من دەمەۋى ئەو پالەۋانەى دەۋشەرەدا بەشدارى دەكەن، يەك يەك بەتۆ بناسىنم و بۆ ئەۋەپە ئاسانتر بىانبىنى و بىانناسى، ۋەرە با بچىنە سەر ھۆۋ تەپۆلكەيە، چون لەۋىرە ھەموۋىان بەباشى دەبىنن و دەيانناسىنەۋە.

ھەر دووكيان جادەيان بەجى ھىشت و تەپۆلكەكە ھەلگەران و ئەگەر تۆز وخۆلى رەۋە مەرەكان ئەۋانى دەخۆيدا ون نەكردبا دەيانتوانى دوو رەۋە مەرەكە بىين كە دۆن كيشۆت بەدوۋ لەشكرىان تى گەيشتبوو. سەرەنجام دۆن كيشۆت كاتىك ئەۋەپە بەچاۋى نەيدەدەت و

۱۴۱ - Taprotana ناۋى جزيرەى سيلان لە قەدىمدا. (لوۋبى وياردۆ)

۱۴۲ - Garumante لە قەۋمەكانى ئەفرىقاي ناۋەندى. (لوۋبى وياردۆ)

له‌بنه‌په‌تیشدا بوونی نه‌بوو، له‌زه‌ینیدا و ده‌عالمی خه‌یالدا دیتی به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستی به‌سه‌کردن کرد و گوتی: «سانکۆ ئەو پالەوانه که ده‌بیبینی چه‌کی زێڕینی پتۆهیه و له‌سه‌ر مه‌تاله‌که‌ی ره‌سمی شیریک کیشراوه که تاجی له‌سه‌ره و خۆی به‌سه‌ر پتی کیزتیکی جواندا داوه. پالەوانی دلاوه‌ر «لۆرکالکۆ» Laurcalco فه‌رمانه‌ره‌واى «سیمین پۆله» ئەوی تر که چه‌که‌که‌ی به‌گۆلی زێر پاراوه‌ته و له‌سه‌ر مه‌تاله‌که‌ی سێ تاجی به‌په‌نگی زیو له‌سه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی لاژوه‌ردی (*) نه‌خش کراوه پالەوانی به‌هه‌یبه‌ته و خوین خۆر «میکۆکۆلامبۆ» Micoco Lambo دووکی (*) گه‌وره‌ی ولاتی «کیرووسی» qirooieci هه‌وه‌یان که ئەندامی درشت و غوولانه‌ی هه‌یه و لای راستی دوو پالەوانه‌که‌ی پتیشی ناوم بردن پالەوانی نه‌ترس و بێ باک «براندا باربارهن» Brandbar baran ئەربابی گه‌وره‌ی سێ ولاتی عه‌ره‌بستانه. زړی به‌ده‌نی له‌پتستی ماره و مه‌تاله‌که‌ی لینگه‌ ده‌رکه‌ی مه‌عبه‌دیکه که ده‌لێن سامسۆن بۆ تۆله‌ کردنه‌وه له‌فه‌له‌ستینیان له‌بنه‌په‌تدا ده‌ری هینا و قه‌لای به‌سه‌ردا وێران کردن و گیانی خۆشی له‌سه‌ر دانا. ئیستا چاو له‌ولای تر بکه‌ تا له‌شکره‌که‌ی تر ببینی. له‌پتیشه‌وه پالەوانی هه‌رده‌م سه‌رکه‌وتوو تیمۆنیل دۆکراک سۆنا timonelde cqrasona شازاده‌ی «بیسکه‌ی نوێ» خه‌ریکه‌ دێ. به‌ده‌نی به‌چه‌ک وچۆلی نه‌خش چوارگۆش به‌په‌نگی لاژوه‌ردی، سه‌وز و نوقره‌یی و ته‌لایی داپۆشراوه، له‌سه‌ر مه‌تاله‌که‌ی نه‌خشی گورپه‌یه‌ک له‌سه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی به‌په‌نگی شیر کیشراوه‌ته‌وه و سێ پیتی «م، ی، و» له‌سه‌ر نووسراوه که پیته‌کانی سه‌ره‌تای ناوی گراوییه‌که‌یه‌تی. که وه‌ک نیوانگی رۆیشتوووه ده‌بێ

میۆلینای بێ هاوتا Mioulina کچی دووک د. ئالفیگنیکن دۆز ئالگراوئیز- Ducd Al- fegniquéendes Algraves بێ ئەوی تر که پشتی ئەسپی خۆشبه‌زی خۆی ده‌ژێر گوشار و قورسای هه‌یکه‌لی خۆیدا چه‌ماندووته‌وه و لیباسی شه‌ری وه‌ک به‌فرسپیه و مه‌تاله‌که‌ی هه‌یج نیشانیک پتوه نیه‌ شاگرد پالەوانیک فنه‌رنسییه به‌ناوی «پیرپاپین» (١٤٣) و فه‌رمانه‌ره‌واى بارۆن نشینی (*) «ئۆتریک» utrique، ئەوی ئەولاتر که به‌مامزه پانه‌کانی ده‌که‌له‌که‌ی خال به‌له‌کی گۆره‌ که‌ریک ده‌کوئێ و له‌سه‌ر جلپه‌رگی شه‌رپیشی ره‌سمی پیاله‌ی لاژوه‌ردی زۆره، دووکی پالەوانی «نیربی» Nerebie به‌ناوی «ئیسپارتا فیارد دۆدۆ بۆکاژ» Esparta Filardo du bocaye. نیشانه‌ی ره‌سم کراو له‌سه‌ر مه‌تالی ئەم پالەوانه

١٤٣- Pierre Papin که‌سایه‌تی راسته‌قینه‌ی هه‌یه. ئەو پیاووه فه‌رانسه‌وی بوو و ده‌وره‌یه‌ری کۆتایی سه‌ده‌ی شازده له‌شاری «سیویل» دووکانیک هه‌بووه و وه‌ره‌قی قوما‌ری تیدا فرۆشتوووه. (مۆریس باردۆن)

مەزىيەكى مارچىئوھىيە(*) و دروشمىكى بەزبانى ئىسپانىيانى لەسەرە كە ماناكەى ئەوھىيە «بىا دىجىتائى» نىسىبى من لەھەموو شوپىنكىك غەنىمەت و دەسكەوت بى!

دۆن كيشۆت ھەروا ژمارەھىكى زۆرى لە پالەوانان كە پىيى وابوو دەنۆۆ ئەو دووسپاھەدا دەيانبىنى ناوبرد و بى ئەوھى شك يا گومانىك دەستى پى بدا بەكەيفى خۆى بۆ ھەركامەيان پەنگى لىباس و نەوعى مەتال و چەك و ناوئىكىشى بۆھەرىكە لە پالەوانان دىارى دەكرد. پاشان بىدەنگ بەدواى قسەكانىدا گوتى:

ئەو فەوجانە(*) كە تۆ رووبەرۆوى ئىمە دەيانبىنى لە نەتەھى جۆراوجۆر و بى ئەژمار پىك ھاتوون، ئەوتەن ئەو قەومانەى كە لە ئاوە روون و زولالەكانى شەتىك تىراو دەبن كە خودايان پىي دەلئىن «گزانە» xanthe و ئادەمىزادەكانىش بە «سكاماندر» scamander ناوى دەبن. ئەوانەش شەركەرانى چىپاكان كە دەشتەكانى «ماسىلىن» Massyliens دەژىر پىي ئەسپەكانىندا دەلەرزىتەوھە. لەوئى دلەوھرائىك ھەن كە خاكى تىكەلاو دەگەل زىرى عەرەبستان بەتالان دەبن، ئەوانى تىرىش قەومەكانى لىوارە جوانەكانى شەتى زۇلالى «تىرمۆدون» termodon ، لەولاترىش ھۆزەكانى ترن كە بەھەلكەندى ھەزار بەند و جۆگە ئاوى رووبارى «پاكتۆل» Pactole دەگەل خىزە زىرىنەكانى دەبەنە سەر مەزراكانى خۆيان. لەولاش عەشايەرى «نۆمىد» Les Numides دەبىنى كە پرواسست و ئىمان لەرزۆكن و ئىمانىكى قورس و قايمىيان نىيە. ئەوانە پارسىيەكان كە دەتىراھوويشتن لەدنىادا بەناوبانگن و ئەوانى تىرىش ماد و ئەشكانىن كە دەشەرى زەھربلىداندا نمونەيان كەمە: عەرەبەكان بەخىئەتەوھە و ھۆزەكانى سىت كە دلرەق و سپى پىستن، حەبەشىيەكان كە ئالفة دەلىوئىيان دەكەن و سەد قەومى تر كە من دەيانبىنم و ھەموويان بەدەم و چاوياندا دەناسمەوھە بەلام ناويانم لەبىر چوووتەوھە. دە لەشكرەكەى تردا ئەوھتا قەومگەلىك دىنە پىش كە لەئاوھە ساف و روونەكانى رووبارى «بىتتىس» Bettice بەباغە زەپتوونىيەكانى لىوارىيەوھە تىراو دەبن و ئەوھش بەرە بابىك كە پوخسارى خۆيان دەشەپۇلانى زۆرى شەتى تاژدا دەشۆنەوھە. وھ قەومگەلىك كە لە ئاوھە پىر بەرەكەتەكانى شەتى ئاسمانىي «ژنىل» Genil بەھەرە وەرەدەگرن و ئەوانەى كە مەزرا و كىلگەكانى «تارتىزىن» Taetesiens بەلەوھەرگا سەوز و زنوئىرەكانىيەوھە ژىر پى دەكەن و ئەوانەى كە دەمپىرگە بەھەشت ئاساكانى «گزرس» xeris سەرمەست بەدواى يەك دەكەون يارى دەكەن. وھ خىلاتى دەولەمەندى مانىش كە تاجىكىان لە گۆلگەنمى زىرىن بەسەرەوھىيە وھ ئەوانەى كە سەرتا پا خوار غەرقى ئاسن و پۇلان و تەنيا يادگارى خۆىنى پاكى قەومى كەوناراي «گوت» Gotns لەسەر رووى زەمىن. و

هۆزگه‌لیک که ده‌به‌ستی نی نه‌رم و ئارامی پووباری پایزۆرگا Plsuerga دا مه‌له ده‌گه‌ن، پاشان ئه‌وانه‌ی که ده له‌وه‌رگا هه‌راوه‌کانی ده‌وردراو ده‌مارپێچی شه‌تی «گوادیانا» Guadiana، که هه‌شتا به‌شهر نه‌گه‌یه‌وته سه‌رچاوه‌کانی، ره‌وه ومیگه‌ل و رانه بی ئه‌ژماره‌کانیان ده‌له‌وه‌رین و قه‌ومگه‌لیک که له‌مه‌ر باساردوسه‌رکه‌نی ده‌ره‌ودۆلی چپای پیرنه یا به‌فره‌سپیه‌کانی ترۆپیک و دوندی ئاپیتن هه‌لده‌له‌رز و سه‌ره‌نجام هه‌موو خۆ لوعیل و هۆزگه‌کانی که ئه‌وروپا له داوینی پرنفووسی خۆیدا په‌روه‌ده‌یان ده‌کا.»

دوو پات کردنه‌وه‌ی ناوی ئه‌وه هه‌موو ولات و هه‌ریمانیه‌ی که دۆن کیشۆت هینانی و ئه‌وه هه‌موو قه‌وم و عه‌شیره‌تانه که ناوی بردن، به‌تایبه‌تی به‌وه روونیه سه‌رسوهره‌ینه‌ره که ده‌ژیر کارتیکردنی بیره‌وه‌ریه‌کانی له کتێبه‌پر له درۆ و ده‌له‌سه‌کانه‌وه، ده‌واری هه‌ریه‌که له لایه‌نه سه‌ره‌تی و سه‌ره‌کیه‌کانیان هه‌وه ده‌هینیدا مابوو به‌چ که سه‌یک ده‌کرێ؟ سانکۆ پانزا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێ کرابوو چاوی ده‌زاری ئه‌ربابی ببری، بی ئه‌وه‌ی مه‌جالێ وه‌ی بدریتی قسه‌یه‌که بکا. ته‌نیا جاروبار سه‌ری وه‌رده‌سووراند تا بزانی ئه‌وه پالێوان و غوول و پیاوخورانه‌ی ئه‌رباب هه‌ژده‌ره‌ژده‌ر نیویان ده‌با ده‌توانی به‌چاوی خۆی ببینی یا نا و چون نه‌یتوانی هه‌یج کام له‌وانه ببینی ئاخری تاقه‌تی نه‌ما و به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد: «ئه‌رباب به‌ئیمانم سویند ده‌خۆم، ره‌بی به‌وه له‌عه‌ته‌ی بم که خودا کردی له شه‌یتان! ئه‌گه‌ر یه‌که‌یک له‌وه پالێوان یا ئاده‌میانیه‌ی که تۆ ناویانت برد ببیندین. من لانی که‌م تاکه یه‌که‌یشیانم نه‌دیت و ای بۆ ده‌چم ئه‌وانیش وه‌ک تاپۆکانی شه‌وی رابردوو جادوو بن. دۆن کیشۆت گوتی: «تۆ چۆن قسه‌ی وا ده‌که‌ی؟ مه‌گه‌ر حه‌له‌ی ئه‌سپان و ده‌نگی شه‌پووران و بانگی ته‌پلان نابیسێ؟ سانکۆ گوتی من بیجگه له باره‌باری به‌رخ و مه‌ر شتیک نابیسم.» و ئه‌وه ته‌واو راست بوو چون هه‌ر دووک ره‌وه ئه‌وه‌نده نزیک بوویونه‌وه که ده‌نگیان به‌باشی بگاته گوێ. دۆن کیشۆت ده‌ستی پێ کرده‌وه و گوتی: سانکۆ ئه‌وه له‌ترسانه که تۆ هه‌موو شتیک به‌په‌چه‌وانه ده‌بینی و هه‌ر ده‌نگیک به‌عه‌کسه‌وه ده‌بیسێ. چونکه یه‌که‌یک له نیشانه‌کانی ئه‌وه ترسه په‌ژاره‌هینه ئه‌وه‌یه که حه‌واس و هۆش تیک ده‌دا و هه‌ر شتیک ده‌باته سه‌ر شکلیکی تر، به‌لام ئه‌گه‌ر ترسه‌که‌ی تۆ تا ئه‌م راده‌یه گه‌وره‌یه، برۆ به‌ته‌نیام جی به‌یله، من خۆم به‌ته‌نیا ده‌توانم به‌زۆری شان و باهۆی خۆم هه‌ر ده‌سته‌یه‌که که به‌هاوارییه‌وه بچم، بیگه‌یه‌نمه سه‌رکه‌وتن» و هه‌رکه ئه‌وه قسانه‌ی کرد رکیفی هینا رۆسینانت و مامزه‌ی ده که له‌که‌ی کوتا و نێزه‌که‌ی به‌باری هه‌رش کردندا به‌ده‌سته‌وه گرت و وه‌ک برووسکه‌ی کاره‌با له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌وه به‌ره‌وداویین داگه‌را. سانکۆ به‌هه‌موو هه‌نیه‌یه‌وه هاوار ده‌کا «کوره راوه‌سته

ئەرباب! كورە نەيكەى ئەرباب، قەستەم بەو خودايەى لە ژوروى سەرمانە كە تۆ ھېرش ديجيتال دەبەيە سەر بزن و مەر! بۆخاترى ئەو باوكەى منى ھىنا سەر ئەو دنيايە بگەرپوھ! ئاخر بۆ خۆت لەو عالەمەى كەر كردوھ؟! ئەوھ چ شىتتییەكە؟ باش بېروانە و ببینە نە غولونك دەكاردايە و نە پالەوانىك نە گورپە و نە مارچپوھ، نە مەرزا و نە مەتالى رەنگ لاژوردى. نە جلوبەرگى شەر و نە شتىك! ئاخر بۆ خاترى ئەو خودايە پىم بللى تۆ بۆچى دەچى؟

ئەو ھەموو داد و ھاوارە دۆن كيشۆتى نەگىراوھ. بەپىچەوانە ھەروا بەتەرختەن دەپۆيشت و بەدەنگى بەرزتر لە داد و ھاواری سانكۆ دەگرماند: ئازابن! ھەموو بەشوين مندا ھېرش بکەن تا بەچاوى خۆتان ببينن چلۆن تۆلەى ئەو لە عەلى لافزەن دەكەمەوھ. ئازا بن ئەى ئەو پالەوانانەى دە خزمەت ئىمپراتوى «باسك رووت» دان. دەگەل ئەو قسانە خۆى بەرئانەمەردا دەدا و وھا بەرق و قینەو بەنیزەى خۆى دەو بەستە زمانانە بەربوبوو كە دەنگوت دەگەل ترسانكترين دوژمنانى خۆى بەرەنگارى دەكا. شوانەكان كە ئەو رەوھيان لى دەخورى تىي دەخورن كە كارى بەو ھەيوانە بەستەزمانانە نەبى، بەلام چون دىتيان كە قسە و ھاواریان سوودىكى نىيە، قۆچەقانى بەنيان لە كەمەركردەو بەخركەبەردى بەقەت مست وەرپگەرئان. دۆن كيشۆت گوپى نەدا ئەو بەردە بارانە و بۆ ھەموولايەك ھېرشى دەبرد و دەيگوت. «كوای؟ ئەدى تۆ عەلى لافزەنى گەورە لە كوپى؟ ئەگەر پياوى وەرە شەرى من! من تەنيا پالەوانىك كە دەمەوئ دە شەرىكى تەن بەتەندا زۆرى باسكى تۆ تاقي كەمەوھ و بەتۆلەى دەرديسەريەك كە بۆ ئىمپراتوى دلاوهر «باسك رووت» پىكت ھىناوھ تۆ بنىرمە دەرك و ھەياتت لى بېرم! دەو ئانەدا خركە بەردىكى بەستىنى چۆمى وە قەبرغەى دۆن كيشۆت كەوت و دوو دەندەى بردە ناوژگى. ئەو بەوزەربەتە خۆى لە مردن نزيك دەبينى يا پىي وا دەبى زۆر خراب بريندار بووھ و چون دەستبەجى وەبىر شەربەتەكەى دەكەوئتەوھ؛ زەرفەكەى دەر دەكيشى و لە مەعجووونە كە دەخواتەوھ. بەلام پيش ئەوھى بەبارستاي پىويست بخواتەوھ خركە بەردىكى تر بەھاشەھاش دەگاتى و وەدەستى دەكەوئ و ئەوئەندەش بەتوندى وئ دەكەوئ كە زەرفى شەربەتەكە دەشكىنى و كوتەكانى دووقامكى دۆن كيشۆت بريندار دەكەن و سى چوار ددانىشى لە دەمى دەردەپەرئىن. توندى زەبرى يەكەم و دووھم وھا بەقەو بوون كە پالەوانى بى چارە خوى پى رانەگىرا و لە مالى زىن كەوتە خواروھ. شوانەكان لىي نزيك بوونەوھ بەلام چون پىيانووبو كوژراوھ زۆر زوو رەوھى بلاويان كۆ كردەوھ كەلاكى شەش ھەوت مەرە كوژراوھكانيان بەكۆلياندا دا و بى ئەوھى لە شتىك بکۆلنەوھ تىيان تەقاند و رۆيشتن.

سانکۆ له ریژایی ئەم ماوه‌یدا له‌سه‌ر ته‌پۆڵکه‌که‌ مابوووه له‌ویوه چاوی له‌شیتێتی به‌شیتێتی شووم بازیه‌کانی ئه‌ربابی ده‌کرد و پۆل پۆل ڕدینی خۆی هه‌ڵده‌کهند و له‌وه‌ی که ته‌قدیری شووم ڕه‌گه‌ڵ ئه‌و شیتێتی خستوووه نه‌فرینی بۆ زهمین و زهمان ده‌نارد. ئاخری کاتیک دیتی ئه‌ربابه‌که‌ی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی که‌وته خواروه و شوانیش ڕۆیشتبوون له‌ ته‌پکه‌که‌ هاته‌ خوار و ڕۆیشته بن سه‌ری. ئه‌رباب هه‌ر چه‌ند له‌ هۆش نه‌چوو، به‌لام حال و رۆژیکێ زۆر خراپی هه‌بوو. پیتی گوت: «باشه، ئه‌رباب دۆن کیشۆت ئاخ‌ر پیم نه‌گوتی وه‌گه‌ڕێ؟» عه‌رم نه‌کردی تۆ به‌گۆر په‌وه‌ی مه‌رڤادا ته‌وی و دۆژمێک له‌ئارادا نییه؟ دۆن کیشۆت، گوتی دیسان ئه‌و چه‌کیمه‌ سیحرباره‌ ناجسنه‌ که‌ دۆژمینی منه‌ هه‌موو شتی گۆڕی و به‌شکلێلی تری هینانه‌ به‌رچاوا! چون ئه‌ی سانکۆ تۆ ده‌بی بزانی که‌ بۆ ئەم جووره‌ که‌سانه‌ زۆر ئاسانه‌ که‌ هه‌ر شتیک به‌که‌یفی خۆیان بگۆرن و به‌شکلێکی ده‌ربێنن که‌ خۆیان ده‌یانوه‌ی. ئەم جادووگه‌ره‌ فیلبازه‌ش که‌ دايم به‌دوای ئازاردانی منه‌وه‌یه، چون به‌سه‌رکه‌وته‌نی گه‌ره‌ی من که‌ ده‌یزانی ده‌و شه‌رڤه‌دا وه‌ده‌ست من ده‌که‌وتی هه‌سوودی ده‌بێد فه‌وجی سه‌ربازه‌کانی لێ گۆڕیم و کردنی به‌میگه‌له‌ مه‌ر. ده‌نا ئه‌گه‌ر باوه‌رناکه‌ی، تۆ گیانی من، ئه‌و کاره‌ی پیت ده‌لیم بیکه‌. یانی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ به‌هه‌ڵه‌ چوون ڕزگار بی و بزانی که‌ من ڕاست ده‌که‌م، سواری که‌ره‌که‌ت به‌ و بی ئه‌وه‌ی خۆت ڕه‌نگ دز بکه‌ی به‌دوایاندا بڕۆ تا ببینی ئه‌وانه‌ هه‌ر که‌ هیندیک لێره‌ دوور که‌وته‌وه‌ له‌ شکلێ مه‌ر دینه‌وه‌ ده‌ر و دینه‌وه‌ سه‌ر شکلێ سه‌روشتیی خۆیان و ده‌بنه‌وه‌ مرو‌قی ته‌واو عه‌یار که‌ من له‌ پێشدا بۆم باس کردبووی. به‌لام پێویست ناکا جارێ من کارم زۆر پیتته‌. وه‌ره‌ پێشتر بزانه‌ چه‌ند ددانم نه‌ماوه. چون بۆ خۆم پیم وایه ئه‌وی پیتی بلین ددان ده‌زارمدا نه‌ماوه.» سانکۆ له‌ ئه‌ربابی نزیک بووه‌وه، ئه‌وه‌نده‌ نزیک که‌ ده‌تگوت هه‌ر دووک چاوی ده‌گه‌رووی ڕۆ کردوو. ئه‌زقه‌زا هه‌ر له‌وکاته‌دا بوو که‌ شه‌ربه‌ت کاری خۆی ده‌گه‌ده‌ی دۆن کیشۆتدا کردبوو و ده‌و ساته‌دا که‌ سانکۆ ده‌یویست به‌وردی ددانه‌کانی ئه‌رباب چاوا لێ بکا، حاالی پاله‌وان تیک چوو و به‌ته‌وژمێک که‌ تفه‌نگی سه‌رپه‌یش پیتی ناگرێ هه‌رچی ده‌گه‌ده‌یدا بوو به‌ر دینی مه‌یته‌ری دلسۆزیدا کرد. هاواری سانکۆ به‌رز بووه‌وه که‌ ده‌یگوت: «یا چه‌زته‌ی مه‌ریه‌م! چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ره‌ات! بیگۆمان ئەم تاوانباره‌ برینه‌که‌ی زۆر کاریه‌ که‌وا خوی‌ن ده‌رشیته‌وه.» به‌لام کاتیک له‌ نزیکه‌وه‌ چاوی له‌و پیس و پۆخلیه‌ کرد له‌ره‌نگ و بۆن و تامیرا لێی حاالی بوو که‌ ئه‌وه‌ خوی‌ن نییه‌ و هه‌مان شه‌ربه‌ته‌ پیسه‌که‌یه‌ که‌ ده‌زهرفی چه‌له‌هه‌یدا بوو. وه‌ خۆیشی دیتبووی که‌ دۆن کیشۆت بۆ لای زاری خۆی بردوو. ئه‌وجار نۆبه‌ی سانکۆ بوو حاالی تیک بچێ! ڕشانه‌وه‌یه‌کی وه‌ها ده‌ستی پێ دا که‌ ئه‌ویش هه‌رچی له‌

هوت سال له مه و پيشه وه خوار دبووى هينا يه وه و به سه روپيشى ئه رباييدا كړيدو ديجيتالې هه ردووكيان و ايان لى هاتبوو سه ربه قور پييان پى دهكهنى.

سانكو بى لاي كه ركه ي به غاردان چوو تا كوته په روپه ك بى خاوپن كړدنه وهى خوى و به ستنى برينه كانى ئه رباب بيلى به لام كه زانپى خورجپن نه ماوه چى واى نه ماوو له هوش بچى. ناچار ئه و جارپش هه زار جنپوى به خوى و جهدد و ئابادى خوى دا و له ناخى دلوه لى برا كه له ئه ربا به كهى دهست هه لبرگى و بگه رپته وه ولات. ته نانهت ئه گه ر ناچار بى له ماف و حقوقى خوى و هپوا وهومپدى دورگه ي چهند جار وه عده پى دراوى، سه رفى نه زه ر بكا. ده وساته دا دؤن كيشوت له جپى خوى راست بووه وه و له حالپكدا به ده ستنى چه پ شه وپلاكه ي خوى مه حكه م گرتبوو تا باقى دانه كانپشى هه لنه وهرن، و به ده ستنى راست جلوى رو سپنانتى گرت، كه ئه ونده خزمه تكارپكى نه جپبو باوه فا بو له ته نپشت ئه رباپى خوى نه بزوتبوو. پاشان روپشته لاي سانكو كه سپنگى خوى هاوېشتبووه سه ر پشتمى كه ركه ي و دم و چاوى خوى دهنپو ده سته كانى گرتبوو و قپافه ي كه سپكى هه بوو كه تپك رووخا بى.

دؤن كيشوت كاتپك وه زعى په ژاره هپن و نپشانه ي غم و كه سه رپكى قوولى ده سانكو دا به دى كرد، پى گوت: «ئهى سانكو، بزانه كه هپچ پپاوپك جپاوازپى ده گه ل پپاوپكى تر نپپه، مه گه ر ئه وهى كارى كه وهرتر له ئه وانى تر بكا. ئه و هه موو تو فانه ده ئپمه هالا و هه لى سو راندپن نپشانه په كه له وه: ئه و روژگار ه ژه ر اوپپه تاله راده برى و دووباره تووشى ژپانپكى شه كراوى ده بپنه وه. چون مومكپن نپپه چاكى و خراپى هه مپشه پاپه دار وه مپن و لپروه به م ئاكامه ده گه پن كه چون ده ورانى نا هومپدى زورى خاپاندووه. ناچار روژانپى خو شى ده بى نپزپك بووپنه وه. بپچگه له وهش تو نابى له و به ده ختپپانه ي به سه ر من دپن زور خوت نارمهت بكه ي، چون له ئپش و ئازاى من شتپك به رتو ناكه وى. سانكو گوتى: «قهت و امه فه رموو! ئه دى ئه وهى دوپنى ده لپفه دا چه قلله سه ماپان پى ده كرد، كورپى باوكى من نه بوو؟ و خورجپنپك كه ئه مرؤ به هه موو شتپكه وه ون بووه هى من نه بوو؟ دؤن كيشوت به سو ز و دهرده و گوتى: چون؟ مه گه ر خورجپنه كه ت دپار نپپه؟ سانكو گوتى: «نه خپر، دپار نپپه.» دؤن كيشوت گوتى: «به و هپسابه ئه مرؤ شتپكمان نپپه بپخو پن. سانكو گوتى: «به لى راسته. مه گه ر ئه وهى كه له مپرگه كاندا به و گپاپانه كه به رپرتان دلپن باشپان ده ناسپپه وه پاله وانانپكى سه رگه ردانى سه ر لپشپواوى وهك تو به پپى عادهت ده و جو ره لپفه و ماو پپانه دا له وان ده خو ن، خو مان تپر بكه پن. دؤن كيشوت گوتى: به و حاله شه وه من له م وهخت و

سه‌عاته‌دا کولتیره‌یه‌ک نانی به‌یات و دوو که‌له‌ماسی به‌هه‌زار گیاوگۆلی جوراجۆرگه‌ ده‌کتیبی دیۆسکۆریددا باسیان لێ کراوه‌ ناگۆڤمه‌وه‌ که‌ دوکتۆر لاگۆناش ته‌فسیر و لیکدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر نووسیون. به‌لام ئه‌ی سانکۆی عه‌زیز و میهره‌بان هه‌سته‌ سواری که‌رت به‌و به‌دوامدا وه‌ره‌. خوادیه‌ک که‌ پ‌س‌ق و پ‌ۆزیی هه‌موو جانه‌وه‌ران ده‌دا له‌ ئیمه‌ی عه‌بدی خۆی که‌ به‌دل و گیان عیباده‌تی ده‌که‌ین له‌که‌ره‌می خۆی بێ به‌ش ناکا. چون ئه‌و، نه‌ له‌ومیش و می‌ش‌وولانه‌ی ده‌ه‌وادان غافل‌ه‌ و نه‌ له‌و کرمه‌ بێ قابیله‌تانه‌ی ژێر خاک و نه‌ ج‌ر‌وجانه‌وه‌ری نیو ئاو. ئه‌و، ئه‌وه‌نده‌ که‌ریم و په‌حمیمه‌ که‌ خۆره‌تاوی خۆی به‌سه‌ر پیاوچاکان و پیاوخراپاندا وه‌ک یه‌ک داده‌پ‌یژێ و بارانی په‌حمه‌تی خۆی به‌سه‌ر زالم و عادلدا یه‌کسان ده‌بارین. سانکۆ گوتی ئه‌رباب ئه‌تۆ بۆ مه‌وعیزه‌ کردن باشتری تا بۆ پال‌ه‌وانه‌تی. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ، پال‌ه‌وانانی سه‌رگه‌ردان هه‌موو شتیان ده‌زانی. و ده‌بێ بشزانن بۆ نمونه‌ یه‌کتیک له‌وانه‌ ده‌سه‌ده‌کانی رابردوودا له‌سه‌ر شارپ‌یکان راده‌وستا و مه‌وعیزه‌ی وای ده‌کرد که‌ ده‌تگوت بر‌وانامه‌ی خۆی له‌ زانکۆی پاريس وه‌رگرتوه‌. بۆ سه‌لماندنی ئه‌و قسه‌یه‌، ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ شمشیر هه‌چ کات قه‌له‌می کول نه‌کردوه‌و و قه‌له‌میش هه‌چ کات له‌ تیژی شمشیری که‌م نه‌کردوه‌ته‌وه‌. سانکۆ گوتی: زۆر باشه‌ هیوادارم خودا به‌دلی حه‌ززه‌تی به‌پ‌یژتان بکا. جارێ با بر‌وین به‌لکو جیگایه‌کمان بۆ حه‌سانه‌وه‌ی شه‌و ده‌ست که‌وێ. به‌لام خوابکا تووشی جییه‌ک بێن که‌ نه‌ له‌ سه‌رمای سه‌ر ل‌یفه‌ و نه‌ له‌ سه‌ما پ‌ی که‌ران هه‌وال‌یک نه‌بێ. نه‌ له‌ تاپۆکان و نه‌ له‌ عه‌ره‌بی جادوو. چون ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی لێ بێ من له‌ خیره‌ویتری ده‌گوزه‌ریم.

دۆن کیشۆت گوتی: «کورم. شوکری خودای بکه‌ و بۆ هه‌ر جییه‌ک خۆت پ‌یت باشه‌ بمانبه‌. من ده‌مه‌وێ ئه‌مجاره‌ هه‌لب‌ژاردنی شوینی مانه‌وه‌ به‌تۆ بێ. به‌لام پ‌یش هه‌ر شتی که‌ ده‌ستت بده‌ به‌من و به‌قامکت موعایه‌نه‌یه‌کی بکه‌ بزانه‌ له‌ شه‌ویلکه‌ی راستم به‌شی سه‌روه‌ چه‌ند ددان که‌م بووه‌ته‌وه‌. چون له‌و به‌شه‌دا زۆرتر له‌ هه‌موو جییه‌ک هه‌ست به‌ئیش و ئازار ده‌که‌م.

سانکۆ ده‌ستی ده‌زاری دۆن کیشۆت راکرد، پاش ئه‌وه‌ ده‌ستی به‌سه‌ر و خواری شه‌ویلکه‌یدا گ‌یرا، پرسی: «ده‌پ‌یشدا له‌و لایه‌ چه‌ند ددان هه‌بوو؟ ب‌جگه‌ له‌ ددانه‌کانی پ‌یشه‌وه‌ی سه‌روه‌م، چوار خ‌لینه‌ی ساغ و سلامه‌تم هه‌بوو. سانکۆ گوتی: ئه‌رباب له‌وه‌یدا که‌ ده‌یفه‌رمووی زۆر وردبه‌وه‌. دۆن کیشۆت گوتی: ده‌ل‌یم چوار یا ته‌نانه‌ت پ‌ینچ؛ چون من ده‌ ته‌واوی ته‌مه‌نمدا هه‌چ ددان نه‌ک‌یشاوه‌. هه‌چ کاتیش نه‌ به‌هۆی کرمی بوون یا دووچاری

نهخۆشییی بهلغهم بوون، ددانیکم نهکهوتوه. سانکۆ گوتی: «زۆر باشه کهوابوو چهزهرهتی ديجيتالی بهپرزتان له شهويلکهی خوارهوهتاندا دوو ددان و لهتکیک زۆرترتان نییه. بهلام لهشهويلکهی سهروهویدا نه نیوه ددان نه ددانیکي تهواو نابیندری و وهک بهری دهست ساف و لووسه.»

دۆن کیشۆت له وههواله ناخۆشهی که مهیتهری پیی دا نالاندی و گوتی: «وای خاکم بهسهر که چهنده چارهپهشم! من پیم خۆشتر بوو که باسکیکم پهپریبا، بهمهرجی باسکی شمشیر وهشاندنم نهبا و ددانهکانم مابایهن. چون سانکۆ ئهتو دهی ئهوه بزانی که زاری بی ددان وهک ئاشی بی بهرداش وایه و ددانیک له ههزار ئهلماس بهکهکتره. بهلام چ دهکری، ئهوانه بهشیک لهو نامرادی و چارهپهشیاننه که ئیمه پالئهوانانی سهرگهردان که ئهوشۆغله شهریفهمان پهچاو کردوه، تووشیان دهبن. ئیستا فهرموو سواری کهرت بهو ئیمه ریئوینی بکه. من ههنگاو بهههنگاو بهدواتدا دیم.»

سانکۆ بهفهرمانی ئهرباب ههستا و پرووی ده لایهک کرد که هیوادار بوو مزلیک بۆ ههسانهوی شهو لهویدا بدۆزیتهوه. بهلام زۆر لهو شارپییهی بهویدا تی کشابوو و هاتوچۆی زۆر لهسهر بوو دوور نهکهوتهوه. بهلی جا ههروا که ههر دووکیان بهشوین یهکدییدا سهبرۆکه سهبرۆکه دهپۆیشتن، چون ئیش و ئازای شهویلاکهی دۆن کیشۆت ئاراو قارای لی ههنگرتبوو، سانکۆ بۆ ئهوی هیندیک لهو ئیش و ئازاره کهم کاتهوه و بهگێرانهوی نهقلیک بیخا فلینی، ئهوی بۆ گێراوه که دهبهشی دوااییدا دهیخویننهوه.

لهمهړ وٲوویژی فیٲل بازانهی سانکو دهگهل نهرباب و رووداوٲک که دهگهل جهنازهٲیک بهسهړ دۆن کیشۆٲ هات و باقیی رووداوه ناساییهکان

سانکو گوتی: «ئهی نهرباب! بهبروای من تهوای ئه و بهدبهختییانهی ده ماوهی چهٲد رۆژی رابردوودا بهسهړ ئٲمه هاتوو دهبی کهفارهی(*) گوناھٲک بی که جهنابت دژی یاسا و ئاینی پالهلوانی نهنجامت داوه و له بهشٲک لهو ئاینه سهړٲٲچٲت کردوو که باسٲ کردبوو، نهویش نهوهیه که دهسٲ بۆ سفره درٲژ نهکهی و دهگهل شاژن دلداری نهکهی و بهکاروباری لهو چهشنه ههلنهستی، مهگهر نهو رۆژهی که کلاوخوودی نهو کابرا عهربهکه نازانم ناوی «مالاندٲرن» یا شٲٲکی تر (ناوهکهیم باش لهبیر نهماوه) وهدهسٲ بیٲی. دۆن کیشۆٲ گوتی: سانکو، نهلهق، حهق بهٲۆیه، بهلام نهگهر راستت دهوی من ئهم سهړٲندهم لهبیر چووٲبووه. نهٲۆش نهوهٲ لهبیر بی که رووداوی سهمای سهړٲٲفه، که بهسهړ ٲۆ هات کهفارهی نهو گوناوه بوو که ٲۆ بهوهخت نهو مهبهسهٲت وهبیر من نهختهوه. بهلام من خهٲای خوۆم قهرهٲوو دهکهمهوه، چون ده ئاینی پالهلوانیدا رٲوشوٲٲٲک بۆ کهفارهی ههر گوناھٲک داندراره. سانکو گوتی: نهمن بۆ؟ مهگهر من سهړٲندم خواردبوو؟ دۆن کیشۆٲ گوتی: سهړٲندٲشٲ نهخواردبی گرینگ نییه، ههر نهوهٲده بهسه که ٲۆ بهخاتری هاودهستی دهگهل من نههماندا نی. کهوابوو خهٲات کردبی و نهکردبی، باشٲر نهوهیه ههر دووکمان کهفاره بدهین. سانکو گوتی: جا ئٲستا که وای لی هات بهرٲٲزان ئاگاداری خوٲان بن که نهمنهزهش وهک نهززی پٲشوو، فهرامۆش نهفهرمووی. چون لهوانهیه ٲاٲۆکان دیسان ههوهس بکهٲن، بیٲنهوه جهسهٲم و تهٲانهٲ جهٲایٲشٲ عهزهٲت بکهٲن.»

دهگهل نهو قسههویاسانه شهو داهاٲ و نهو دووه بی نهوهی گهٲشٲبٲنه جٲگایهک، یا شوٲنی حهسانهوهیهکیان دابین کردبی ده رٲدا ماٲبوٲنهوه. خراٲٲر له ههمووی نهوه بوو که ههر دووکیان له برسان هٲزٲیان دهبهردا نهماٲوو چون ههرچی ئازووقهی ههیان بوو دهگهل خوٲجٲنهکه لهدهسٲ چووٲوو، بۆ تهکمیل بوونی بهدبهختی رووداٲکی تریان بهسهړهٲات که نهوجار بهتهوای و بهراستی دهکرا نیۆی بهدبهختی لهسهړ دابٲٲی. شهو داهاٲبوو، ههواش

زۆر تاريك بوو، بهو حاله شه وه ههروا دووك ههروا ملي رتيان گرتبوو، چون سانكو پتي* وابوو ديجيتالي ده ئاخريدا پاش يهك دوو فرسه خي تر له سه ر شارئ دهگه نه كاروان سه رايهك. به ئي، له م وهخته دا كه ده وشه وه ئهنگوسته چاوه دا به پيدا دهرويشتن مه يتر له برسان له حالي مردندا بوو. ئه ربابيش له هميشه زۆرتر ئيشتياي خواردني بزوتبوو. له ناكاو له سه ر رتيگا چاويان به ژماره يه كي زۆر چرا كهوت كه وهك ئه ستيره ي گه رۆك ده هاتنه بهرچاو. له ديتني ئه م ديمه نه سانكو ده ست و پيي خوي ون كرد و دۆن كيشۆتيش مچوركي پيدا هات. يهكيان هه وساري كه ر و ئه وي دي جله وي ئه سپيان كيشا و هه ر دووك وشك هه لاتبوون و به سه رنجه وه چاويان ده چراكان بريبوو تا بزائن چ باسه. هه ر دووك ديتيان كه چراكان راست بو لاي ئه وان دين و هه تا نزيك تريش ده بنه وه گه ره تر دينه بهرچاو.

تهواوي ئه ندامي له شي سانكو وهك ميژۆكه(*) دهستي كرد به له رزين و مووي كه لله ي دۆن كيشۆتيش وهك بزمار راست بوو بوونه وه، بهو حاله شه وه پاله وان هينديك وه هيه جان هات و گوتي: «سانكو، بيگومان رووداويكي گرینگ هاتووه ته پيش و من ده بي تهواوي زۆر و نازايه تيي خۆم نيشان بدهم. سانكو گوتي: ئه ي به دبه خت خۆم! ئه گه ر ئه و جاريش ده گه ل تا پۆ و مۆته تي بكه وين و پيشم وايه هه روا ده بي، نازانم دهنده و گرده ملي(*) زيادي له كۆي بينم كه بهرگه بگرم؟ دۆن كيشۆت گوتي: ئه گه ر تا پۆش بن ناهيلم، موويهك له كه وا كه ت بكه نه وه. ئه گه ر جاري پيشوو تا پۆكان توانيان نازارت بدن له بهر ئه وه بوو كه من نه متواني له ديواري تهويله وه خۆم فرئ بدهم. به لام ئيستا دهو ده شته سافه دا راوه ستاوين و من ده توانم به دلخوازي خۆم، شمشير هه لسوورينم. سانكو گوتي: «ئه ي ئه گه ر وهك جاري پيشوو جادووت بكه ن و ئه ندامه كانت له جووله بخه ن، ئه وده م ده شتي پانوبه رين به كاري من چي دي؟ دۆن كيشۆت گوتي: به هه ر حال سانكو» من تكات لي ده كه م هينده خويزي مه به، هينديك وره ت به رزكه وه، ده بييني كه نازايه تيي من له چ راده يه كدايه. سانكو گوتي: «زور باشه خوا ياربي نازا ده بم.» و هه ر دووكيان هينديك له رتيگا كه كه نار بوون و به سه رنجه وه چاويان ده چرا كان بري بو ئه وي بزائن چييه.

زۆري پي نه چوو كه چاويان به پۆله پياويك كهوت كه جلوه رگي سپيان ده به ردا بوو(١٤٤) و ئه و ديمه نه ترسي نه ره وه هاي سانكو زرا توقين كرد كه ههروهك ئه وان هه ي نو به تي و ياويان دي تي، دداني دداني نه ده گرت. به لام ترسي سانكو و تهقه ته قه ي ددانه كاني كاتي ك گه يشته

١٤٤- ده بي بزائين كه ده وان رۆژاندا سه ربازاني هيرشبه ر له كاتي هيرشي شه وان هه دا كراسي سپيان ده به ر كر دووه تا له تاريكي شه ودا يه كتر بناسنه وه. (مؤريس باردۆن)

ئەوپەرى خۆى كە ھەردووكيان بەباشى لە ھەزەكە ھالى بوون. ڤوون بوو ھە كە تاقمىگ لانى كەم بىست كەس كراسيان دەبەردايە و مەشخەلىيان بەدەستە ھويە و لەپشت سەريانە ھە تەختىكى ڤەوان كە پارچە ھەكى ڤەشى تازىەبارىي بەسەر كىشرا بوو، بەڤۆ ھە بوون. لە پشت تابووتەكە ھە شەش سوار دەھاتن كە تا سەر چوارپەلى ئەو ئىسترانەى سواريان بوو بوون بەرگى ڤەشيان ڤۆشيبوو. چون لە ڤەفتارى ئارام و بى ھەلبەزدا بەزىانرا ديار بوو كە ئەسپ نين. ئەو تاپۆ سىپى ڤۆشانە لە ژىر لىو، بەدەنگىكى ئارام و دلسووتىن ورتەورتىكى نامەلومىيان زەمزمە دەگرد و بەرھەپىش دەھاتن.

ئەو ديمەنە سەپرە دە ھە سەعاتىك و ھە شۆڤنىكدا بۆ ئە ھە بەس بوو كە ترس و ھەراس بخاتە دلى سانكو و تەنانەت ئەربابەكەشى، باوھكو لەو ھالەتەدا سانكو تەواو خۆى دۆراندىبوو، بەپىچە ھوانەى ئەو ئەرباب دۆن كىشۆت ھە غيرەت كەوت. چون ديسان شىتتە ھەكى گولى كرد و واى لى كدا ھە كە دەگەل ڤوودا ڤىكى پالەوانى ڤووبە ڤوو بوو ھەتە ھە. واى تى گەيشت كە ئەم تابووتە تەرمى پالەوانىكى كوژراو، يا زۆر برىندارى تىدايە و دەستى تەقدىر تۆلە كردنە ھەى ئەو كوژرا ھەى تەنيا بەدەستى ئەو ئەسپاردو ھە. پاش ئەو بووچوونە، خۆى لەسەر خانى زىن قىت رادەگرى، نىزەكەى بەبارى ھىرش بردندا بەرھەپىش ئاراستەى دوژمن دەكا و بەمتمانە ھەكى زۆر ھە نىو ڤراستى ڤىگا دەگرى كە سىپى ڤۆشەكان دەبوو پىيدا تى پەرن و ھەركە ئەوانى دىت كە نىك دەبنە ھە بەدەنگىكى ترستىنەر بەسەرياندا گوراندى كە «راوھستن ئەى پالەوانان، راوھستن!، ھەركەس ھەن راوھستن و بەمن بلين چ كارەن چ كەسن، لە كوئۆ دەين، بۆ كوئۆ دەچن و ئە ھەى لەسەر ئەم تەختى ڤەوانە دەبەن چىيە؟ لە ڤالەتى كار وا دەردەكە ڤۆى كە يا خودى ئىو ھەتايەكتان كردو ھە يا كە سانىك دەگەل ئىو خراب ھەلسوكە وتيان كردو ھە، خەتابارن. كە وا بوو چ بۆسزادانى ئىو بەتاوانى كارىكى خراب كە كردو ھەتە ھە چ بۆ ڤەرگرتنى تۆلەتان لەوانەى زۆلميان لە ئىو كردو ھە دەبى لە ھەمووشت ئاگادار بىمە ھە. يەككە لە كراس لەبەرەكان گوتى: «ئىمە بەپەلەين، كاروانسەراش دوورە. كاتى ئە ھەمان نىيە ھەلامى ھەموو ڤرسىارىكى تۆ بدەبنە ھە.» ئە ھەى گوت و دەئىستەرەكەى راخورى تا تى پەرى و ڤروا، بەلام دۆن كىشۆت ھەوسارى ئىستىرى گرت و گوتى: پىت دەلئىم راوھستە و بەئەدەبتىرىش بە» يا جوابى ڤرسىارەكانم بدەنە ھە يا خۆتان بۆ شەر نامادە كەن، دەگەل ھەمووتان بەشەر دىم.» ئىستىرى كابران زۆر ڤەوھك و سەركىش بوو، دەوانەدا سەلمىيە ھە بەپشتدا كەوتە ھەرزى و سوارەكەشى ھەبن خۆى دا. يەككە لە نۆكەران كە پىدا ھە بوو كاتىك ئەربابى خۆى

دوھالەتەدا دیت دەستی کرد بەجنیودان بەدۆن کیشۆت و ئەویش کە ئاگری تووریەیی و دىجىتال رقى گرى گرتبوو، نێزەكەى داھىناىە و بى ئەوھى درەنگىك بكا ھىرشى برده سەر يەكىك لە سوارە رەشپۆشەكان و بەيەك زەبرى كارى، لەپشت ئىستەرەوە خستىە سەر زەوى. پاشان ھىرشى برده سەر ھەموو سوارەكان و بەراستىش دەبايە بىيە سەيرى پالەوان كە چۆن بەنازايەتییەكى بى وینەوھ ھىرشى دەبرد و يەك بەدواى يەكدا دەيخستەنە خوارەوھ. رۆسىنانتىش دەو مەعەرەكەيدا وھا تيژ و چاپوك ھەلەدەسوورا كە دەتگوت بالى لى رپاوە.

ھەمووى ئەو سپى پۆشانە بى ئازار و بى چەك بوون. لەبەر ئەوھ ھەر بەزەبرەكانى سەرەتاي ھىرشەكە ھەريەكەى بەلايەكدا پشتيان كردهوھ و ھەلاتن و بەمەشخەلەوھ رپويان دە بيابان كرد و ھەر كەس دەو ھالەدا دىتبانى ئەوانى دەگەل ئەو نىقابدارانەى دەشەوى كارناوالدا ھەلدين لى تىك دەچوو و بەلام رەش پۆشەكان وھا دەگەل جلويەرك و ئاتەگ و داوينى رىژى خۆيان لىك ھالابوون كە نەياندەتوانى بچوولینەوھ. لەبەر ئەوھ دۆن كيشۆت توانى بىانكوتى و ھەموويان تارومار(*) بكاو بەموفتە بىتتە تاقە پالەوانى مەيدان، رىپوارەكان لايان وابوو ئەوھ خودى ئىبلىسە لە دۆزەخ دەرباز بووھ و سەر رپى پى گرتوون و دەيوئى جەنازەكەيان لە دەست دەربىنى. دەو كاتەدا سانكۆ تەواوى ئەو رپووداونەى بەچاوى خۆى دەدیت و ئافەرىنى بۆ ئازايەتیی ئەربابى خۆى دەنارد و لە بن لىویدا زەمزمەى دەكرد كە بەراستى ئەو ئەربابەبە ھەمان ئەندازە كە خۆى دەلى ئازا و نەترسە.

لە نزيك يەكەم سوار كە ئىستى بەسەردا كەوتبوو مەشخەلىك كەوتبووھ سەر زەوى كە ھىشتا ھەر دايسا و نەكوژابووھوھ. دۆن كيشۆت كاتىك لەبەر رپوناكايى مەشخەلەكە كابرآى دیت نيزەى لەسەر گەرووى دانا و ھاوارى كرد يا تەسليم بەيا دەتكوژم. كابرآى وھەرزكەوتوو گوتى: «من تەسليمى تەسليم! چون ناتوانم ببزووم، لاشم وايە كە قاچم شكاوھ. بەلام ئەگەر ھەزەرتى جەنابتان مەسحىيەكى ئازادە و مەردورەندى تكات لى دەكەم ئەمن مەكوژە. كوشتنى من گوناھىكى گەورەيە چون من بروانامەى زانستە ئاينىيەكان و ئىزنى (ئىجتىھاد) وەرگرتووھ. دۆن كيشۆت گوتى: جا ئەگەر تۆ پياويكى رۆحانیت كام شەيتان فریوى داون و ھىناونىيەتە ئىرە؟

كەشيش گوتى: «بەفریوى كام شەيتان! بەفریوى بەختى رەشى خۆمان! دۆن كيشۆت گوتى «باشە ئەگەر جوابى پرسىيارەكانى ترىشم نەدەنەوھ بەدبەختىيەكى گەورەتر چاوەروانىتان دەكات. كەشيش گوتى: تۆ ھەرچى بەفرموى من وا دەكەم. بەلام دەپىشدا دەبى بەعەرزى خزمەتى بەرپزتان رابگەيەنم كە ئەگەرچى گوتم «لېسانسى»»(*)

(به‌کالیوس)ی دورهی زانسته دینییه‌کانم وهرگرتوو به‌لام ته‌نیا «دیپلۆمه»م هه‌یه. ناوم «ئالۆنزۆلۆپیز» Alonzolopez و زیدم «ئالکۆواندیس»ه له شاری «بائیزا» Baéza ده‌گه‌ل یازده که‌شیشی تر وهری که‌وتووم. هه‌ر ئه‌وانه‌ی که مه‌شخه‌ل به‌ده‌ست هه‌لده‌هاتن، ئیمه هه‌موومان بۆ به‌ریکردنی جه‌نازه‌یه‌ک که ده‌و تابووته‌یان ناوه ده‌چینه «سه‌گووی» ئم جه‌نازه‌ش ته‌رمی نه‌جیب زاده‌یه‌کی خه‌لکی بائیزایه که له‌وئ کۆچبار (*) بووه و ماوه‌یه‌ک له‌وئ ئه‌سپه‌رده‌ی خاک کرابوو، به‌لام وه‌ک عه‌رزم کردی ئیستا ئیسک و پرووسی ده‌به‌ینه‌وه سه‌گووی که مه‌غبه‌ره‌ی بنه‌ماله‌یان له‌وئیه. دۆن کیشۆت پرسی: قاتلی ئه‌و کییه؟ که‌شیش گوئی: قاتله‌که‌ی خودایه؟ که به‌یاوئیکی توند گیانی لی ئه‌ستانده‌وه. دۆن کیشۆت گوئی که‌وابوو خوداوه‌ند منی له زه‌حمه‌تی تۆله وهرگرتنه‌وه‌ی ئه‌و خوالیخۆشبووه مه‌عارف فه‌رموو، به‌لئ ئیستا که ئه‌و ویکه‌وتووئ ده‌ستی باری ته‌علاویه، بێجگه له‌وه‌ی لئوم بدرووم و سه‌ردابه‌م چاره‌یه‌کم نییه. به‌لام ده‌مه‌وئ به‌عه‌رزنی جه‌نابی به‌ریزتان بگه‌یه‌نم که من یه‌کیک له پاله‌وانانی مانشم و ناوم دۆن کیشۆته و شوغلی من ئه‌وه‌یه ده چوار قورنه‌ی دنیا دا بگه‌ریم و تۆله‌ی مه‌زلووم له زالم بکه‌مه‌وه و، بێدادگه‌رییه‌کان قه‌ره‌بوو بکه‌مه‌وه. که‌شیش گوئی: من دروست نازانم مه‌به‌ستی تۆ له لابرندی زولم و سته‌م چیه، به‌لام ده‌زانم من پیاویکی ره‌شید و ساغ و سلامه‌ت بووم و تۆ نه‌قوستانت کردم و لاقیتک شکاندم، که ره‌نگه تا ماوم تازه ئه‌و لاقه‌م راست نه‌بێته‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و زولمه‌ی ده‌ته‌ویست له‌سه‌ر منی لابه‌ری ئه‌وه بوو که ده‌رحه‌قی خۆم زولمئیکی وات کردوو که قه‌ره‌بوو ناکرئیه‌وه و هیچ رووداوئیک له‌وه خرابتر مومکین نه‌بوو بۆمن بێته پێش که تووشی که‌سئیکی وه‌ک تۆ، که و دوا‌ی گۆنگه‌لان که‌وتووئ بێم. دۆن کیشۆت گوئی جه‌نابی ئالۆنزۆلۆپیز، که‌شیشی دیپلۆمه، بزانه و ئاگادار به‌ که له دنیا دا گه‌ریانی (*) هه‌موو کارئیک له‌سه‌ر ره‌وشئیک نییه. سه‌ده‌مه‌یه‌کی که ئیستا به‌جه‌نابت گه‌یشته که به‌و شه‌وه به‌جلوبه‌رگی سپی و مه‌شخه‌ل به‌ده‌سته‌وه به‌ریگادا ده‌ری‌یشته‌ی و له‌ژیر لیۆتدا دوعات ده‌کرد و عه‌زادار بوون و ده‌و حاله‌ته‌دا وه‌ک مۆته‌و تاپۆ ده‌چووئ. من ناچار نه‌متوانی له ئه‌نجامی ئه‌رکی خۆم مل باده‌م و هێرشم بۆ هینای، یانی ئه‌گه‌ر له راستیدا ئیوه هه‌ر ئه‌وشته بووایه‌ن که من خه‌یاالم ده‌کرد، یانی خیلئیک له شه‌یتانانی هه‌لاتووئ دۆزه‌خ بووانایه، ناچار بووم هه‌ر ئه‌و کاره بکه‌م. که‌شیش گوئی: ئیستا که به‌ختی ره‌شی من وای ویستوه له به‌ریزتان ئه‌ی پاله‌وانی دنیاگه‌ی، که تا زه‌مانئیکی دووردریژ منت له‌گه‌رانی دنیاخست، تکا ده‌که‌م، یارمه‌تیم به‌ن تا من له بن ئه‌و ئیستهره که قاچم ده‌نیو رکیف وزینه‌که‌یدا ماوه‌ته‌وه بێمه ده‌ری. دۆن

كيشۆت گوتى: سەيرە! ئەدى بۆ وا درەنگ؟ دەتەويست سەبەينى ئەو داخوازىيەم لى بکەي؟
ئەدى چاوه‌پروانى چ بوى که دەردى خۆت بەمن نەدەگوت؟

دەستبەجى بانگى سانکۆى کرد که بى، بەلام ئەو پەلەيەكى بۆ هاتن نەبوو. چون خەريکى تالان کردنى بارى ئىستريک بوو که کەشيشانى خيزخواز هەموو نازووقە و تيشووى ريگيان لى بار کردبوو. سانکۆ لە بالاپۆشەکەى خۆى شتيكى وهک کۆلەپشتى دروست کرد و تا دەيتوانى هەرچى وەدەستى کەوت دەويى ناخنى و سوارى پشتى کەرەکەى خۆى کرد. پاشان بەهاواری بانگ کردنى ئەربابەوه چوو تا جەنابى کەشيش لە ژير لەشى قورسى ئىستر بينه دەر، هەر دووک بەزەحمەت توانيان کەشيش هەستينەوه و سوارى خانەى زينى بکەنەوه و مەشخەلەکەشى بدەنەوه بەدەستى. دۆن كيشۆت پيى فەرموو تا بەدواى هاوالەکانيدا بپروا و سفارشى پى کرد که لايەن ئەووه لەو دەستريژييهى که ناچار پيى کردوون، عوزرى بۆ بخوازى. سانکۆش بەکەشيشى گوت: «ئەگەر ئەو ناغايانە ويستيان بزەن ئەو دلاوهرى که ئەوانى تارومار کردووه کييه، بللى پالەوانى ناودار دۆن كيشۆتى مانش يا بەواتەيەكى تر پالەوانى غەمگين روخسارە.

کەشيش بى ئەوهى لەسەر باقىي قسەکانى راوەستى لەوى دوور کەوتەوه و ئەودەم دۆن كيشۆت لە سانکۆى پرسى که لەبەرچى دەوسەعاتە تايبەتییەدا ناوى «پالەوانى غەمگين روخسار»ى لەسەر داناوه. سانکۆ دەجوابدا گوتى: «ئەلعان عەرزت دەکەم، هۆيەکەى ئەوويه که من لەبەر رووناکيى ئەو مەشخەلەى بەدەست ئەو بەدبەختە شەلەوه بوو، بۆ ساتيک بەوردى چاوم لە سەروسيمای بەپزتان کرد و بەراستى جەنابت قيافە و سەروسيمايەكى ئەوهندە داماو و ناحەزت بوو که من دەعومرى خومدا ناوام نەديتبووى و هۆى ئەو حالەتەش يا ماندوو بوونى زۆر لەو شەرەدايه يا لەبەر ئەوويه که دادانەکانت هەلوهریون. دۆن كيشۆت گوتى وا نييه، بەلکو ئەو حەکيمي زانا که مقەدەرە روژيک ميژووى پالەوانى و دلاوهریەکانى من بنووسى واى بەباش زانیوه که منيش بەشيۆه پالەوانانى قەديم لەقەبيكى پرمانا بۆ خۆم هەلبژيرم. بۆ نمونە دەنيو پالەوانانى کە ونازادا يەکیان «پالەوانى ئاگرين تيغ» يەكى تر «پالەوانى ئەسپى شاخدار» ئەوى دى «پالەوانى کيژان»، يەک «پالەوانى غەنقا» (*) يەک «پالەوانى ئەژدەران» (*) و يەكى تريان «پالەوانى ئەجەل» ناو نابوون و لە سايەى ئەم ناو و لەقەبانەدا بوو که هەموويان لەسەرانسەرى جيهاندا ناسرابوون و ناويان دەرکردبوو. کەوابوو هەمان حەکيمي زانا که باسم کرد لەقەبى «پالەوانى غەمگين روخسار»ى که رەنگە لەمەودوا بۆ خۆمى هەلبژيرم، بەتۆى ئيلهام کردووه و هيتاويهتە سەر

زبانت؛ و بۆ ئەوهی ئەم ناوهم زۆرتر لى بکالیتەوه (*). سفارش ده‌که‌م که وینه‌ی روخسارێکی غه‌مگین و ترسینه‌ر، له‌سه‌ر مه‌تاله‌که‌م ره‌سم که‌ن. سانکۆ گوتی: ئەرباب خه‌رج کردنی پوول و زه‌مان بۆ ره‌سم کردنی وه‌ها وینه‌یه‌ک بۆ فایده‌یه. ئەوه به‌سه‌ که هه‌زره‌تی جه‌نابت روخساری خۆتان نیشان بده‌ن و چاو ده‌وانه‌ بپه‌رین که به‌رامبه‌رت دین یا راده‌وه‌ستن. من قه‌ولت پێ ده‌ده‌م بۆ ئەوه‌ی پێداوێستیه‌کت به‌ره‌سم و وینه‌ی سه‌ر مه‌تال بۆ هه‌موو ده‌ستبه‌جێ پیت بلین پاله‌وانی «غه‌مگین روخسار». باوه‌ر به‌رموو راستت پێ ده‌لێم، چونکه ئەگه‌ر به‌شو‌خیشی بزانی برسیه‌تی و بۆ ددانی قیافه‌یه‌کی وه‌ها په‌ژاره‌هێنی پێ داوی که هه‌ر وه‌ک عه‌رز م کردی به‌ناسانی ده‌توانی له‌ ره‌سمی سه‌رمه‌تال چاوپۆشی به‌فرمووی.»

دۆن کیشۆت له‌و گالته‌یه‌ی مه‌یته‌ره‌که‌ی وه‌ پێکه‌نین که‌وت، به‌لام ده‌ ئەزمی خۆیدا پێداگرتر بوو که ئەو له‌قه‌به هه‌لبژێری و ئەو ره‌سمه‌ی بیری لى کردبووه‌وه له‌سه‌ر مه‌تاله‌که‌ی ره‌سم بکا. پاشان رووی ده‌ مه‌یته‌ر کرد و گوتی: «سانکۆ هه‌چ ده‌زانی که من له‌سه‌ر بنه‌مای ئەم حوکمه‌ دینییه‌ که ده‌لی: "Si quise sundate diabola etc" «هه‌رکه‌س له‌ شتیکی پیروژ رابستی شه‌یتانه»... کافر بووم؟ و به‌وه‌حاله‌شه‌وه ئەگه‌ر راستت ده‌وی من له‌وان رانه‌ساوم و لێیان وه‌ده‌ست نه‌هاتووم. ته‌نیا به‌و نێزه‌یه لیم داوون! له‌لایه‌کی تریشه‌وه من هه‌رگیز فکرم نه‌ده‌کرده‌وه که ئەوانی هێرشیان بۆ ده‌بم که‌شیش و ئەربابی کلیسا بن. چون من خۆم پیاویکی مه‌سیحی و دیندار و کاتۆلیکیکی ته‌واوم و حورمه‌تی که‌شیش و پیاوی ئایینی راده‌گرم، پێم وابوو ده‌گه‌ل مۆته و جندۆکه و تاپۆیان به‌ره‌نگارم. ده‌نا من ئەو رووداوم فه‌رامۆش نه‌کردوه‌وه که بۆ پاله‌وانی ناودار «سیدرووی دیاز» هاته‌ پێش. ئەو پاله‌وانه ده‌ خزمه‌ت پادا کورسی یه‌کیک له‌ پاشایانی تیکشکاند و پاپیش ئەوی به‌کافر له‌قه‌له‌مدا. وه ئەم ته‌که‌فیره (*). نه‌بووه هۆی ئەوه که ده‌وی رۆژیدا «رۆدریکۆ دۆیوار» (١٤٥) وه‌ک جوامێریکی شه‌ریف و ئازا عه‌مه‌ل نه‌کا.

١٤٥- به‌پێی داستانیکی هه‌لبه‌ستراو که ده‌ شه‌رحی ئەحوالی «سیدرووی دیاز» پاله‌وانی میژوویی ئیسپانیادا هاتوه‌وه، «سید» کورسی عاجی پاشای فه‌رانسه‌ی به‌بیانوی ئەوه که له‌ سه‌ره‌وه‌ی کورسی پاشای کاستیل داندرا بوو شکاند و پاپ به‌سزای ئەو کاره‌ ته‌که‌فیری کرد. (مۆریس باردۆن) و له‌وه‌ی‌را که سێروانتیس یه‌که‌م جار ئەم کاره‌ی به‌ناوی «سید» و دوو دێر خوارتر به‌ناوی «رۆدریکۆ دۆیوار» نه‌قل ده‌کا، روون ده‌بێته‌وه که ئەم دوو که‌سه هه‌ردووکیان یه‌ک که‌سن. (مه‌مه‌د قازی)

چون لهو ساتهدا كه شيش لهوئ دور كه وتبووهوه دۆن كيشۆت هه وهسى كرد بزانئ ديببتالی
ئوهى ده تابوته كه دايه به پراستی جه نازهى مرؤفیکه يا نا، به لآم سانكۆ به هيج شپوه ملى
نهدا و له بهر ئهوه گوتى: «ئهرباب له ئيو هه موو رووداوه كاندا به پريزت به هه رزانترين قيمهت
ئو به كه يانت كۆتايى پئ هينا. كه وابوو پئويست ناكا له وه زۆرتر شهيتان بهارووژينى. ئهم
جه ماعه ته هه ر چه ند شكاون و هه لاتوون به لآم له وان هيه ده يه كه ئاندا ئاگادار بنه وه كه ته نيا
يه كه نه فه ر ئه و شكستهى پئ داون و ئه و جار له بهر قين و رق و شه رمه زارىي خۆيان و پكرا
بگه رينه وه سه رمان و ده ردی سه گيمان بده نئ. به قسهى من بكه. كه ره كه م بارى ئازووقه
له سه ر پشته. كئو پاره نزيكه و برسيه تيش تيمان ده وژينئ كه برۆين: كه وابوو هيج شتيك
له وه چاكتر نيه كلکمان ده گه لوزئ بگرين و ده رباز بين و به حوكمى ئه و په نده كه ده لئ:
«ئهى مردوو دهيه وئ قه بره و ئه وهى زيندروو دهيه وئ سفره» باشتره برۆين سفره رابخهين
و بخۆين و، پاش ئه و قسانه هه وسارى كه ره كهى گرت و له دۆن كيشۆتيش پاراوه به دواى
بكه وئ. دۆن كيشۆتيش كه تئ گه يشت حه ق به سانكۆيه به قسهى كرد.

پاش ئه وهى هه ر دووكيان به شيو پكدا كه كه وتبووه نيوان دوو ته پكى نه وى گه يشتنه
دۆليكى پان و به رين و سه وز و دلبلآوين، هه ر له وئ دابه زين. سانكۆ بارى له پشت
گويدرئزه كهى هينا خواره وه و ئهرباب و مه يته ر له سه ر چيمه نى سه وز راكشان و به ئيشتيا
فراوين و نه هار و شاميان يه كجئ خوارد. خواردنيان برىتى بوو له چه ند كوته گوشتى
سارد كه كه شيشانى هاوپئ جه نازه، كه له و دنيايه دا نايه لن به ديان لئ رابريئ، بارى پشت
ئىستري خۆيان كردبوو. به لآم بۆ ئه و دووانه رووداويكى ناخۆشى تر هاتبووه پيشئ كه
به لای سانكۆوه تالترین و ناخۆشترین رووداو بوو، ئه و يش ئه وه بوو كه شه رابيان پئ نه بوو.
ئه و جار تينوويئتى گوشارى بۆ هينا بوون و دلۆپكيشيان ئاو له و نزيكانه پئ شك نه ده ات.
سانكۆ كه ديتى له و سه وزه زاره دا گياى ورد و ته روتازه زۆره شتيكى به ئه ربا به كهى گوت كه
ده به شى دواييدا لئى ئاگادار ده بينه وه.

لهمەر رووداویکی سهیر و سهمه‌ره که دۆن کیشۆتی دلاوه
بهمه‌ترسییه‌کی کهم کۆتایی پی هیئا. به‌چه‌شنیک که هیچ پالئه‌وانیکی
ناوداری تر ئه‌وه‌ی پی نه‌کراوه

سانکۆ گوتی: «ئەرباب، ناکرێ ئەم سه‌ه‌وزەزار و می‌رگ و چیمه‌نه، چۆمیک یا سه‌رچاوه کانییه‌کی لی نه‌بی که تیراوی بکا. که‌وابوو باشتره هیندیک بچینه پیشتر، چون بی‌گومان تووشی ناویک ده‌بین که تینوویتی جه‌رگ و دل هه‌لقرچینی ئیمه دامرکینی، ئەو توونییه‌تییه‌ی که ئیمه‌ی له پی خستوووه و زۆر له برسیه‌تی ناخۆشتره.»

دۆن کیشۆت ئەم رایه‌ی په‌سند کرد و جل‌ه‌وی رۆسینان‌تی به‌ده‌سته‌وه گرت و سانکۆش پاش ئه‌وه‌ی باقی خۆراکه‌که‌ی خپ کرده‌وه و باری که‌ره‌که‌ی کرد، هه‌وساری که‌ری گرت. پاشان به‌کوتره کوتره^(*) و هه‌نگاوبه‌هه‌نگاو بۆ لای سه‌رووی می‌رگه‌که‌هه‌ چوونه پیش، تاریکایی ئەو شه‌وه ئه‌وه‌نده خه‌ست بوو که هیچ شتیکیان نه‌ده‌بینی. هیشتا دووسه‌ده هه‌نگاویک نه‌رۆیشتبوون که ده‌نگیگی ترسناک وه‌ک ده‌نگی ئاوه‌له‌دیریکی زۆر بل‌ند که هه‌لب‌رژێته سه‌ر گاشه‌به‌ردیک به‌گوئیان گه‌یشت. هه‌ر دووکیان له بیستنی ئەو ده‌نگه هه‌ستیان به‌خۆشحالی کرد و کاتیگ راوه‌ستان تا به‌سه‌رنجه‌وه گوێ رادێرن و شوینی ده‌نگی ئاوه‌که‌هه‌ بدۆزنه‌وه له نه‌کاو ده‌نگه‌ده‌نگ و هه‌مه‌مه^(*) یه‌کی تریان بیست، که شادی و خۆشحالییه‌کانی له ناو برد. به‌تایبه‌تی سانکۆ که عه‌سلی^(*) خۆی پیاویکی ترسه‌نۆک بوو. ده‌نگی زه‌برو کوتانی به‌سام و نامه‌علووم بوو که ئاهه‌نگین و یه‌که‌ده‌ست، تیکه‌ل ده‌گه‌ل جرینگه‌جرینگ و ویک که‌وتنی ئاسن و زنجیران ده‌گه‌یشته به‌رگوێ و چون ده‌گه‌ل هاشه‌هاشی سیتلاو تیکه‌ل ده‌بوو وای لی ده‌هات که دلی هه‌موو که‌سیکی بیجگه‌ له دۆن کیشۆت وه‌له‌رزه ده‌خست. شه‌و هه‌ر وه‌ک گوتم زۆر تاریک بوو، به‌هه‌لکه‌هوت ریگه‌یان که‌وبتوووه قه‌راغ می‌شه‌یه‌که‌ داری به‌رز که بای شه‌مال ده‌نگیکی خۆش و له هه‌مانکاتیشدا ترسینه‌ری لی هه‌له‌ده‌ستاند. وه‌هابوو که ئەو ده‌قه‌ره چۆل خه‌له‌وته و وه‌زعی شوینه‌که‌ و تاریکی شه‌و و ده‌نگی ئاو و زه‌مه‌زه‌می گه‌لا ولق و پۆپ هه‌مووی ترس و هه‌راسیان بلاو ده‌کرده‌وه. خراپ‌تریش ئه‌وه‌ بوو که ده‌نگی ئاسن و زنجیر هه‌روا بل‌ند بوو و باش هه‌ر ده‌هات و سپیده‌ی به‌یانیش جارێ نزیک نه‌بووبوووه تا ئەو دووه لانی که‌م به‌رپیتی خۆیان

به لأم دۆن كيشۆت به پشتیوانیی دلی نه ترس و بی باکی خۆی، سواری ئه سپه كهی بوو، مه تالی دهشانی كرد و نیزه ی له سه ر باری هیرش بردن راگرت و هاواری كرد: «هه قال سانكو بزانه كه من به ئه مری خودای مه زن له چاخى ئاسندا له دایك بووم تا چاخى زیر زیندوو كه مه وه. دهستی ته قدير هه رچی مه هله كه و مه ترسییه و هه رچی هونه ر نوینی دره وشاوه و ئازایه تی بی وینه یه به ناوی منی ره قه م لی داوه. دووباره دووپاتی ده كه مه وه منم كه ده بی بیره وه ریی بیست و پینچ پاله وانه كه ی میزی خړ و دوازه شاسواری فه رهنسی و ناودارانى نو نه فه ره زیندوو بکه مه و یادی «پلاتیر» هكان و «فیبوسن» هكان و «بلیانیس» هكان و «تابلان» هكان و «ئولیوان» هكان و «تیران» هكان و پاله وانانیکی بی ئه ژماری سه رگه ردانى سه ده و سه رده مه را بردوه هكان له بیر خه لکی به رمه وه و ده سه رده میتکا كه هه م ئه وه ند ئازایه تی و شاكارى عه جیب و سه رسوړه یته ر له خۆم نیشان بده م كه دره وشاوه ترین ئازایه تییه هكان كه مایه ی شانازی و پێ خورینی دیتران بوون له به ر چاوان بشارمه وه. تۆ ئه ی مه یته ری شه ریف و وه فاداری من به وردی ته ماشای تاریکی و بیده نگیی ئه و شه وه ئه نگوسته چاوه بکه و دهنگی نه ناسراوی پر راز و نه یینی داره كان و هاشه و شلپوه ژۆرئ ئاویك كه ئیمه لی ده گه رپین و ده لینی له سه ر ترۆکی چیاکانی مانگه وه هه لده رژینه سه ر زه وی و هه روه ها دهنگی كو ته كو ت و جرینگه جرینگی ئاسن كه په رده ی گویمان ده درپینئ گوئ بده یه و ئه و هه مووه نه به گشتی به لكو تاكه تاكه یان بو ئه وه به سن كه ترس و هه راس بخه نه دلی مه ریخ خودای شه ر و له سه رووی هه مووان ده دلی كه سیكدا كه له سه ره تاوه بو ئه و رووداوانه ئافه ریده نه كراوه، ترس و دلّه كو ته پیک بین. به هه رحال هه مووی ئه و شتانه كه بو تۆم شی كردنه وه، هه ك ده رزی ئازن كر دنیك وان كه خوینی مه ردایه تی و پیاوه تی ده ده مه ره كانمدا وه گه ر ده خه ن و هه ر له ئیستاوه به تاسه ی ده ست و په نجه نه رم كردن ده گه ل ئه و رووداوه، هه ر چه نده ش به مه ترسی و ترسینه ر بی، دلّم ده سینگمدا ده یكو تی، كه وابوو ئه ی سانكو هیندیك ته نگه ی رو سینان ت مه حكه م كه و به ئه مانی خودا سی ژۆر چاوه روانی من به، ئه گه ر له كو تایی ئه و ماوه یه دا نه هاته مه و تۆ ده توانی بگه رپیه وه گونده كه مان و له ویشه وه بو ئه وه ی كار یکی باش و خزمه تیك ت به من كرد بی، ده چییه گوندى تۆبۆزۆ به دل به ری بی هاوتای من دۆلسینه ده لینی كه پاله وانى دیلی ئه وینی تۆ ده رپگه ی ئه نجامدانى ئازایه تییه گه و ره و به رچاودا كه بتوانی ئه وی لایقی عینوانی پاله وانى بكا، گیانی خۆی له ده ست دا.»

کاتیڤ سانکۆ ئه‌و قسانه‌ی له ئه‌رباب بیست هۆله‌ؤل دهستی کرد به‌گریان و گوئی «ئه‌رباب، نازانم تۆ له‌به‌رچی ده‌چییه پێشوازیی ئه‌م رووداوه گه‌وره‌یه؟ ئه‌و سه‌عاته‌ی شه‌وه و هیچک‌ه‌س نامانبینی. ئیمه‌ ده‌توانین ریتگای خۆمان بگرین و له‌ مه‌ترسی ریزگارمان بی. جا با ناچاریش بین سی رۆژی تریش ئاو نه‌خوینه‌وه و، چون هیچ ک‌ه‌س نامانبینی هیچ ک‌ه‌سیش به‌ترسه‌نۆکمان نازانی. له‌ لایه‌کی تره‌وه من زور جار له‌ ک‌ه‌شیشی گوندی خۆمان، که‌ تۆش ده‌یناسی، بیستومه، ه‌ه‌ر ک‌ه‌س خۆی ده‌ مه‌ترسی باوئ گیانیشی له‌سه‌ر داده‌نی. که‌وابوو باش نییه‌ پیاو خودای ده‌ مه‌حزور و بخا و خۆی ده‌ مه‌ترسییه‌کی وا به‌هائۆ که‌ ریزگار بوونی به‌موعجیزه‌ نه‌بی جیبه‌جۆ نه‌کرئ. تا ئه‌و راده‌یه که‌ خودا تۆی تووشی سه‌مای سه‌رلیفه‌ نه‌کرد و بی ئه‌وه‌ی جیبه‌کت دارووشی، به‌سه‌ر ه‌ه‌موو دوژمنه‌کاندا که‌ جه‌نازه‌یان راده‌گوێزن، سه‌رکه‌وتی، خۆی موعجیره‌یه‌کی که‌م نه‌بووه. به‌لام ئه‌گه‌ر ته‌واوی ئه‌و باسانه‌ کارت لی نه‌کا و دلۆ وه‌ک به‌ردت نه‌رم نه‌کا لانی که‌م ئه‌و نوکته‌ ده‌به‌ر چاو بگره‌ که‌ ه‌ه‌رکه‌ ه‌ه‌نگاوێک لی‌ره‌ دوور که‌وتیته‌وه، من له‌ ترسان دلم ده‌تۆقی و رۆحی خۆم ته‌سلیمی ه‌ه‌رکه‌سه‌تیک که‌ بیه‌وئ بیکیشی، ده‌که‌م. من ژن و مندالی خۆم به‌جۆ ه‌یشت و ته‌رکه‌ وه‌ته‌ن(*) بووم بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ خزمه‌ت تۆدا بم و خزمه‌ت بکه‌م و وای تی ده‌گه‌یشتم که‌ زۆر یا که‌م بایه‌خیکم لای تۆ ده‌بی. به‌لام ه‌ه‌ر لای گه‌رئ وه‌ک په‌ندیکی قه‌دیمی ده‌لی: «به‌ته‌ماعی زۆر ه‌ه‌مبانه‌ت زۆر ماخه‌؛ چونکه‌ ئه‌گه‌ر زۆری تی باخنی ده‌درئ و له‌به‌ریه‌ک ده‌چۆ،» منیش ئیستا ده‌بینم ه‌ه‌مبانه‌ی هیوا و ه‌ومیدم دراهه‌ چون ده‌وکاته‌دا که‌ پیم و ابوو شتیکی وای نه‌ماوه بمه‌ خاوه‌نی ئه‌و دورگه‌ شووم و به‌زیاد نه‌بووه‌ی به‌ریرتان چه‌ندین جار به‌لینتان پئ داوم ئه‌وه‌ تا له‌باتی ئه‌جر و پاداش پێوه‌ی به‌جیم به‌یلۆ و تاکی ته‌نیا له‌و شوینه‌ په‌رت و نادیاره‌ دوور له‌ ئاده‌میزاده‌ به‌ره‌لام به‌کی! ئاخ ئه‌ی ئه‌رباب تۆ ئه‌و خودایه‌ی ده‌په‌ه‌رستی ده‌رحه‌ق به‌من ه‌ینده‌ دل‌ره‌ق و بی به‌زه‌یی مه‌به‌ و ئه‌گه‌ر به‌هیچ شیوه‌ له‌ رووبه‌پوو بوونه‌وه‌ ده‌گه‌ل ئه‌م رووداوه‌ ده‌ست ه‌ه‌لناگری لانی که‌م تا به‌یانی راوه‌سته. چون من له‌ رووی ئه‌زمونه‌کانی ئه‌و رۆژانه‌ی که‌ شوانیم ده‌کرد، پیم وایه‌ تا رۆژه‌لاتن سی ساعه‌تی زۆرت نه‌ماوه. چون ده‌راسته‌یدا زاری حه‌وته‌وانه‌ی گچکه‌ (ورچی گچکه‌ = دب اکبر) له‌سه‌رووی ئه‌سته‌یره‌ی چه‌لیپایه‌، له‌ حالیک‌دا نیوه‌شه‌و، ده‌ه‌یلۆ باسکی چه‌پی ئه‌و ئه‌سته‌یره‌یه‌دا دیاری ده‌کرئ. دۆن کیشۆت جوابی دوا: «سانکۆ ئه‌لئان که‌ شه‌و ئه‌وه‌نده‌ تاریکه‌ که‌ هیچ ئه‌سته‌یره‌یه‌ک نابیندرئ تۆ له‌کوئ ده‌توانی ه‌یلۆ باسکی چه‌پ ببینی و له‌ کوئ ده‌زانی سه‌ر و ده‌می ئه‌سته‌یره‌ له‌ کوئیه‌؟ سانکۆ گوئی: به‌لئۆ راسته‌ به‌لام ترس چاوی

تيزه و ئهگەر گوتووياڻه دعتوانى ژير زهوى ببينى كه وابوو دعتوانى ئاسمانيش له وسيره ديجىتال ببينى، له لايهكى تریشه وه زانينى ئه وهى كه تابه يانى زورى نه ماوه كاريكى ئاسانه. دۆن كيشۆت گوتى، چ زوو رۆژ بيتته وه و چ درهنگه هه رگيز كه سيك له م سه عاته و له هيچ سه عاتيكي تر دا ناتوانى به كپرووزانه وه و پارانه وه نه هيللى ئهركى پاله وانته يى خو م پارپه رينم. كه وابوو سانكو تكات لى دهكم ورتته لى نيا. خودايهك كه هه وهسى به رهنكاري دهگه ل پوودا ويكى ئاوا سهير و سه مه رهى خستوه ته دلى من دهفكرى رزگاريى من و پيكه ينانى ئاره زووى دلى توشدا هه يه. كاريك كه تو ده بى بيكه ي ئه وه يه كه تنه گه ي رۆسيانانت باش بكيشى و هه ر ليره نه بزووى. من به لىنى ددهم زيندوو يا مردوو زوو بگه ريمه وه.»

سانكو كه ديتى لىبراويى ئه رباب هيجى دهگه ل ناكرى و نه سيحه ت و پارانه وه و فرميسك هه لوهردانن كاريك ناكاته سه ر پاله وان، هاته سه ر ئه وهى كه به فيل و ته له كه هه ر چۆنىك بى تا رۆژ ده بيتته وه نه هيللى بپوا. بو ئه م مه به سته له و كاته دا كه تنه گه ي رۆسيانانتى مه كهم دهكر، بى ئه وهى بيللى ئه رباب بزانتى له سه ر خو هه ر دووك ده ستى رۆسيانانتى به هه وسارى كه ره كه ي به ست. به جۆريك كه دۆن كيشۆت كه سوار بو، نه يتوانى بپوا چون هه رچى ده رۆسيانانت ده خو رپى و ركي فى لى ددا جووله ي نه ده كرد. سانكو كه ديتى كه له كه كه ي گرتوويه تى گوتى: «ديوته ئه رباب، ده ببينى كه خوداي بارى ته عالا روحمى به فرميسك و گريانى من كرووه و ناهيللى رۆسيانانت ته كان له خو ي بدا. ئيستا ئه گه ر ئيوه هه ر له سه ر رۆيشتن سووربن*» و ئه م حه يوانه به سته زمانه ئازار بدهن وهك ئه وه وايه دهگه ل فه زاروقه ده ر به شه ر هاتبن يا ئاسن به مسته كو له بكوتن»

له و باس و خواسه دا دۆن كيشۆت ورده ورده ناھوميد ده بوو، چون هه ر چه ندى به مامزه ركي فى له ئه سپه كه ي ددا ئه و به سته زمانه نه يده توانى ههنگاو بنى. سه ره نجام دۆن كيشۆت بى ئه وهى بزانتى ده ستى ئه سپه كه ي به ستراوه. به باشترى زانى ئارام بگري و چاوهروان بى تا رۆژ بيتته وه يا رۆسيانانت وه رۆيشتن كه ويتته وه. به هه ر حال چون مانگرتنى رۆسيانانتى به هو ي شتيكى تروه زانى، به سانكو ي گوت: «ئيستا كه رۆسيانانت پى ده به رپى ناننى ناچارم سه بر بگه م تا به يان به رووماندا پى بكنى. هه ر چه ند له ته واوى ئه و ماوه يه دا كه سپيده وه درهنگى ده كه وي و خو مان پى نيشان نادا، من ده بى بگريم. سانكو گوتى هو يهك بو گريان نيه. من تا به يانى نه قلو نه زيله ي خوشت بو ده گيرمه وه. به و مه رجه ي توش دابه زى و به ره سمى پاله وانانى سه ر گهردان، هينديك له سه ر ئه م چيمه نه بخوا. تا

به‌یانی ماندوویه‌تیت ته‌واو له‌کۆل ده‌بیتته‌وه و به‌هیز و تاقه‌تییکی تازه‌وه ده‌گه‌ل هه‌را و هه‌نگامه‌ی ترسناک که ده که‌میدان، پووبه‌پوو ده‌بیتته‌وه. دۆن کیشۆت هاوارای لی هه‌ستا که چ جیی دابه‌زین و چ زهمانی خه‌وته‌ه؟ پیت وایه منیش له‌و پالئه‌وانه درۆزنانه‌م که له‌ کاتی مه‌ترسی و کاره‌ساتدا خۆیان ده‌خه‌و ده‌کن؟ تۆ که خودا هه‌ر بۆ خه‌وتنی دروست کردووی، فه‌رموو بخه‌وه و هه‌رچی دلت ده‌یه‌وی بیکه، به‌لام من ئه‌وه‌ی به‌مه‌سه‌له‌ته‌ی کارم بی، ئه‌وه ده‌که‌م. سانکۆ گوتی: ئه‌ربابی خۆشه‌ویستم، تکا ده‌که‌م ئیم دلگیر مه‌به، چون من ئه‌وه‌ی گوتم بۆ شوخی و پیکه‌نین بوو. ئه‌وه‌ی گوت له‌ ئه‌رباب نزیک بووه‌وه ده‌ستییکی له‌سه‌ر قه‌لپووزی پێشه‌وه‌ی زین و ده‌ستی تری له‌سه‌ر قه‌لپووزی داوه‌ه دانا به‌جۆرتیک که رانی چه‌پی ئه‌ربابی که‌وته ئامیژی، نه‌یده‌ویژا هه‌نگاوئیکی لی دوور که‌ویته‌وه، چونکه ده‌نگی زه‌بر و کوته‌ی که له‌ دووره‌وه ده‌هات زنده‌قی بردبوو.

ئه‌وجار دۆن کیشۆت به‌سانکۆی گوت، ئیستا که وه‌عه‌ده‌ت داوه نه‌زیله‌یه‌کم بۆ بگێره‌وه. مه‌هیته‌ر ده‌ جوابدا گوتی: ئه‌گه‌ر ئه‌و ترسه‌ لی بگه‌رێ، زیانم بگه‌رێ، به‌چاوان ئاماده‌م قه‌وله‌که‌م به‌رمه‌ سه‌ر، به‌و حاله‌شه‌وه تۆ ده‌کۆشم نه‌زیله‌یه‌کت بۆ بگێرمه‌وه که ئه‌گه‌ر بتوانم هه‌مووی وه‌بیر خۆم بینمه‌وه و شتیکی لی نه‌په‌رینم، خۆشترین نه‌زیله‌ی دنیا ده‌بی، جا، ئه‌رباب باش گویم بۆ راگره ئه‌وه ده‌ست پی ده‌که‌م:

«رۆژگارێک بوو، ئه‌وه‌ی بوو... خوداوه‌ند هه‌ر چاکه‌یه‌کی بێته‌ پیش به‌نسیبی هه‌مووانی بکا و خراپیش نسیبی که‌سیک بکا که وه‌دوای ده‌که‌وی. (١٤٦) من ئه‌رباب له‌ به‌رپزتان تکا ده‌که‌م، سه‌ره‌نج بده‌نه سه‌ره‌تایه‌ک که قه‌دیمییه‌کان بۆ نه‌زیله‌کان ده‌یانه‌یتنا. ئه‌م سه‌ره‌تایه ئه‌وه نه‌بوو هه‌ر که‌س هه‌رچی بیه‌وی بیلێ به‌لکو یه‌کتیک له‌ قسه‌ کورت و به‌نرخه‌کانی گاتۆن Gaton فیلسووف و مه‌دیحه‌ ویژی رۆمی بوو که ده‌لی: «خراپی بۆ ئه‌وه‌ی که به‌شوینیدا ده‌گه‌رێ!» و ئه‌م پرسته‌یه‌ مناسبی حالی به‌رپزتانه‌ که وه‌ک ئه‌نگوستیله‌یه‌ک ده‌ده‌ستی خۆتانی بکه‌ن و هه‌روه‌ها مناسبی حالی منیشه‌ تا به‌دوای خراپه‌دا نه‌گه‌ریم. به‌لکو هه‌ر دووکمان روو ده‌ رێگایه‌کی تر بکه‌ین، چون هیچ که‌س به‌زۆر نامانباته‌ ئه‌و رێگایه‌ی که پره‌ له‌ مه‌ترسی و گۆنگه‌ل. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ تو نه‌قله‌که‌ت بگێره‌وه و هه‌لپاردنی رێگایه‌ک که ده‌بی پێیدا بروین، بۆمن بێله‌وه.

١٤٦- به‌واته‌ی لوویی و یاردۆ، فه‌ره‌نسییه‌کان له‌ سه‌ره‌تای نه‌قل و نه‌زیله‌دا ده‌یانگوت: زه‌مانیک فلائه‌ شت و بوو... جاروباره‌ش پیریژنان ده‌یانگوت «چاکه‌ بۆ هه‌موو که‌س و خراپیش بۆ گراویی که‌شیش». (مه‌مه‌د قازی)

سانکۆ گوتی: که وایه گوئی بدهیه! له یه کینک له مه حاله کانی (*) «ئیسترامادۆر» دا شوانیککی دیبینائی
بزنان هه بوو که بزنی دهله وه پراند،

ئهم شوانه یا به پیتی ریوایهت، ئهم بزنی له وه پینه ناوی «لۆپ رویز» Lope Ruiz بوو، ئهو کاک لۆپ رویزهش یه که دل نا سه د دل عاشقی کچه شوانیک بوو، به ناوی «تۆرالوا» Tor- galva و ئهو کچه شوانه که ناوی تۆرالوا بوو، کچی مه پداریکی دهوله مه ند بوو، ئهو مه پداره دهوله مه نده... دۆن کیشۆت قسه ی به سانکۆ بری و گوتی: «تو ئه گهر بته وئی ناوام چه کایهت بۆ بکه ی و ههر واژه ی دوو جار دوویات بکه یه وه تا دوو رۆژی تریش کۆتایی پی نایه. چه کایه ته که ته به جوانی و به دهنگی بلند و بی دوویات کردنه وه وه که عیسانی چاک بگێرپه وه، دهنایه بیدهنگ به وه له و فلته فلته بگه ری! سانکۆ گوتی: په رسمه وه لاتی ئیمه ناوایه که نه زیله ی شه و بیداریه که کان ههر وه که من دهستم پی کردووه، ده یگێرپه وه. من جوړیکی تر نازانم و جه نایبشت نابئی چاوه روان بی به شیوه یه که تازه بوئ وه گێریم. دۆن کیشۆت گوتی: ده جا ههر چۆنیککی پیت خوشه بیگێرپه وه و ئیستا که چاره نووس ناچاری کردووم، گویت بۆ رابگرم، فه رموو درێژه ی پی بده! سانکۆ گوتی: عه زرت ده که م. عه رزی حزووری مباره کی ناغای خوّم که له رۆح و گیانی خوّم خوشتەر ده وئی ده که م که ئهم کورپه شوانه، ههر وه که عه رزم کردی، عاشقی تۆرالوای کچه شوان بوو. ئه ویش کچیک بوو قه له و و خه پله و توورپه و تۆسن و زۆرتەر وه پیاوان ده چوو، چه ند مووشی وه که سمیل له پشت لیتوی روا بوو. به جوړیک که ده لیتی ههر ئیستا له بهر چاومه. دۆن کیشۆت پرسی: بۆ مه گهر تو ئه وت دهناسی؟ سانکۆ گوتی: خیر من ئه وم نه دهناسی، به لام ئه وکه سه ی ئه و نه قله ی بۆ من ده گێرپه وه سویندی ده خوارد که هه رچی بلئی راست و یه قینه و یه که مووی ئه ولولانییه و هه ربۆیه ش وا چوو ده میتشکی منه وه که کاتیک بۆ که سه یکی تری ده گێرپه وه ده لیتی هه مووشته که له بهر چاوی خوّم رووی داوه. به لئی جا، هه روه که ده لیتن رۆژه کان به دوا ی یه کدا تیپه ر ده بوون و شه یتان که هه رگیز ناخه وئی و خوئی ده هه مووکاریک وه رده دا تا وه زه که تیک بدا کاریکی وای کرد که ئه وینی کورپه شوان ببیته رق و کینه و، هۆیه که شه ی به پیتی گێرپه وه ی ده مچه وتان (*) ئه وه بوو که کچه چه ند جاریک به قه شمه ری هه سته هه سوودی هه تیوی بزواندبوو. تا ئه و جیگه ی که به بری وای من له سنووری شوخی تی په ری بوو. له و ی به دوا وه کورپه شوانه ئه وه نده ی رق له کچه که هه لگرتبوو که هاته سه ر ئه وه ی ئه و مه حاله به جی بلی و سه ری خوئی هه لگرتی و بریوا. تا چاوی به نیتوچاوانی کچه نه که وئی. تۆرالوا ده گه ل پیی زانی که وه تو وه ته به ر نه فره تی «لۆپ» ناگری خوشه و یستییه که ی گری به رز

بووهوه و سه‌د هینده که کوره‌ئوی خوش ویستبوو ئه‌وجار ئه‌م ئه‌وی خوش دهویست. دۆن کیشۆت گوتی، ئه‌مه‌ خه‌سله‌تی هه‌موو ژنیکه. له‌که‌سانیکی که خۆشیان ده‌وین بیزارن وکه‌سانیکی که نه‌فره‌تی لێیان هه‌یه خۆشیان ده‌وین. باشه ده‌یفه‌رموو. سانکۆ گوتی به‌هه‌ر حال شوانه قسه‌ی خۆی برده‌ سه‌ر. یانی رۆژنیکیان بزنه‌گه‌لی ره‌پنچه‌ک دا و به‌نیو مه‌زراکانی ئیسترمامادۆردا بولای ولاتی پورته‌قال رۆیشت. تۆرالا کاتیک به‌وه‌ی زانی، سه‌ری خۆی هه‌لگرت و که‌وته شوینی. به‌پیی پیاده له‌ حالیکدا که وشه‌کانی به‌ده‌سته‌یکه‌وه گرتبوو و دارده‌سته‌یکی به‌ده‌سته‌که‌ی تری گرتبوو. خورجینیکی چووکیشی ده‌ملیدا بوو که ده‌لێن ئاوینیه‌یکی شکاو و نیوه‌ شانیه‌یک و قوتوویه‌کی سوورا سپیاو تیدا بوو. له‌ دووره‌وه له‌ دوایدا ده‌رۆیشت. به‌لام ئایا کچه‌ هه‌ر ئه‌و شتانه‌ی پی بوو یا شتی تریش، جارێ کاریکم به‌روون کردنه‌وه‌ی ئه‌م باسه‌ نییه. عه‌سله‌که‌ی ئه‌وه‌یه که کوره‌که ده‌گه‌ل ره‌وه‌که‌ی کاتیک گه‌یشتنه قه‌راغ رووباری گوادایانا تا به‌رپنجه‌وه‌ ئه‌وه‌ر، ئاوی چۆمه‌که توغیانی کردبوو و له‌به‌سته‌ینی خۆی ده‌رچوو بوو. ئه‌و لیاو ره‌ش که شوان له‌وی بوو نه‌ لۆتکه‌یه‌کی لێ بوو نه‌ پاپۆریک تا خۆی و بزنه‌کانی به‌رپنجه‌وه. ناچار زۆر تووره‌ بوو، چون ده‌بیدت که تۆرالا به‌دواوه‌یه‌تی و هیچ نه‌بی چاره‌گه‌ سه‌عاتیک به‌گریان و فینگه‌فینگ و دادوییداد وه‌ختی ده‌گرێ. سه‌ره‌نجام ئه‌وه‌نده‌ی بیره‌وه‌به‌ویدا روانی تا چاوی به‌ ماسیگریک که‌وت که لۆتکه‌یه‌کی چووک له‌ ته‌نیش خۆی دانا بوو. ئه‌وه‌نده چووک که ته‌نیا مروۆچیک و بزنیکی تیدا جی ده‌بووه‌وه. به‌و حاله‌شه‌وه هه‌تیو بانگی کرد و قه‌راری ده‌گه‌ل دانا که خۆی وسی سه‌د بزنه‌که‌ی بۆ به‌رپنجه‌وه. ماسیگر سواری لۆتکه‌ ده‌بی بزنیک ده‌گه‌ل خوی ده‌با و ده‌گه‌رپنجه‌وه بۆیه‌کی تر. دووباره‌ دپنجه‌وه و بزنیکی تر ده‌با... باشه، ئیستا به‌رپنجه‌وتان سه‌رنج بدن و ئه‌و بزنانه‌ی ماسیگر ده‌یانباته ئه‌وه‌ر بژمیره. چون ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ده‌حیسابی یه‌کیاندا هه‌له‌ بکه‌ی داستان ته‌واو ده‌بی. به‌جۆریک که ناتوانی وشه‌یه‌کی تر بلێی. به‌هه‌ر حال من نه‌قله‌که درێژه پی ده‌دم و ده‌لیم که هه‌ورازی ئه‌وه‌ری چۆمی له‌ خاکی رۆس و زۆریش خلیسک بوو وه‌موو جارێ چوون و گه‌رانه‌وه‌ی ماسیگر ماوه‌یه‌کی ده‌گرت. به‌و حاله‌شه‌وه دیسان هات بۆ بزنیکی تر و پاشان یه‌کی دی و دیسان یه‌کی دی. دۆن کیشۆت هاواری کرد: به‌سیه‌تی، به‌س! وای دانی ئه‌و هه‌موو بزنه‌کانی به‌راندنه‌وه. تۆ ئیدی وه‌خته‌که به‌و به‌راندنه‌وه‌یه مه‌گره. ده‌نا به‌سایک له‌و به‌راندنه‌وه‌یه ته‌واو نابی. سانکۆ پرسى: باشه تا ئیسته چه‌ند بزنی پیه‌ونه‌ته‌وه؟ دۆن کیشۆت گوتی: ده‌ برۆ ره‌حمه‌ت له‌ باوکت! ئه‌من چ بزانه‌م؟ سانکۆ گوتی مه‌گه‌ر عه‌رزمن نه‌کردی حیسابه‌که باش

رابگرى؟ باشە ئىستا داستان تەواو بوو، بەھىچ جۆرىك ناتوانم دريژەي پى بدەم دۆن كيشۆت ھاوارى لى بلىند بوو. چۆن شتى وا دەپى؟ يان راستى حىسابى بزنەكان ئەوئەندە دە حىكايەتى تۆدا گرینگە كە ئەگەر دەحىسابى يەك بزندا بەھەلە بچم تۆ ناتوانى وشەيەكى تر بگىرپىيەو؟ سانكۆ گوتى خىر ئەر باب. بەھىچ جۆر! چون ئەو كاتەي لە حەزەرتى بەريژتاتم پرسى، چەند سەربزن لە ئاوى پەريونەو ئەوئەندە فەرمووتان نازانم. دەستبەجى ئەوى دەمزانى لەبىرم چوو، و بەپرواى من ئەو بەشتىرىن و شىرىنترىن بەشى داستان بوو. دۆن كيشۆت گوتى: يانى دەتەوئى بىژى كە نەقلەكە بەراستى تەواوو بوو. سانكۆ گوتى: وەگ چۆن تەمەنى داىكى من تەواو بوو. دۆن كيشۆت گوتى: بەراستى سانكۆ تو يەككە لە سەيرترىن داستانەكانى ئەو دنيايەت بۆ من گىراو و ئەو جۆرە گىرانەوئەش تا ئىستا هىچ كەس نەيدىو و نايىنى. ديارە منيش نابى لەو زياتر لە عەقلى زۆرى تۆ چاوەروانىيەكم ببى. راستىيەكەى چىگەى سەر سوپمان نىيە، رەنگە دەنگى ئەو زرم و كوئە كە ئىستاس بەگۆيمان دەگا، مېشكى تۆي شلەقاندبى. سانكۆ گوتى، رەنگە واپى. بەلام لە نەقلەكەى من ئىدى شتىك نەماوئەتەو، بىگىرپەم و ھەر لەوجىيە تەواو بوو كە جەنابت حىسابى بزنەكانت لى تىك چوو. دۆن كيشۆت گوتى: زۆر باشە، لە كوئى مەيلى تۆيە با تەواو بى، بەلام با بزانم رۆسىنانت رى دادەگرى و دووبارە بەمامزە دەكەلەكەى كوتا و ئەسپ رىي دانەگرت. چون قاچەكانى وھا مەحكەم بەسترا بوونەو كە نەيدەتوانى تەكان بخوا.

دەو كاتەدا چ بەھۆى ھەواى فېنكى بەيانى بوو كە وردەوردە ھەست پى دەكرا، يا لەبەر ئەوئەى كە دۆنى پاش نيوەرۆ سانكۆ خۆراكىكى شل و ئاوەكى و رەوانى خواردبوو و يا ئەو زۆرتر و ئىدەچوو زگى دەيەويست كاربكا. ويستى بروا خۆى سووك بكا و كارىكى كە كەسى تر نەيدەتوانى بۆي ئەنجام بدا خۆى بىكا، بەلام ترس وھا بەسەر گيان و لەشىدا زال بووبوو كە نەيدەوئەرا بەقەدەر سەرى دەرزى لە ئەر باب دوور كەوئەتەو، لە لايەكى تريشەو و ھەواخستنى دەست بەئاوگەياندن كارى كردنى نەبوو. دەو حالە پەريشانەدا فكرىك بەمىشكىدا ھات كە دەستى راستى لە قەلپوزى دواوئەى زين ھەلبگرى. پاش ئەو كارە بەبىدەنگى بەندى شەلوارى كەردەو و شەلوار خزى ھاتە سەر پانىيەكانى و بەحالەتتىك دەرھات دەتگوت كۆت و زنجىرى دەپى كراو! ئەوجار بەئەسپايى داوئىنى كراسى ھەلداو و ھەر دووك سمتى قەلەو و خىروخۆلى پروت كرد و پاش ئەو كارە سەرھەتايىيانە كە پىي و ابوو سەختترىن بەشى كارەكەيە تووشى دەردەسەرييەكى خراپتر

بوو. چون دیتی ناتوانی کاره‌که‌ی بی به‌ردانی بایه‌کی ده‌نگدار ده‌ست پی بکا! ئەوه بوو که ددانه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک به‌توندی داگرت و شانەکانی خوار کرده‌وه و به‌هموو هیزیه‌وه ویستی هەناسە‌ی ده سینگی‌دا رابگری، به‌لام به‌وه‌هموو کاره سه‌ختانه‌وه به‌خت یاری نه‌کرد و ده‌نگیکی کز و که‌م هیز که ته‌فاوه‌تی ده‌گه‌ل ئەو ده‌نگه ترسینه‌رانه‌ی بووبونه هۆی هه‌تره‌شچوونی، له پاشه‌وه لی ده‌رچوو. دۆن کیشۆت بیستی و ده‌ستبه‌جی پرسی: سانکۆ ئەو ده‌نگه چ بوو؟ سانکۆ جوابی داوه: نازانم قوربان، به‌لام هه‌رچی هه‌یه ده‌بی شتیکی تازه بی، چونکه رووداوی چاک و خراب هه‌رگیز له‌شتیکی چووکه‌وه ده‌ست پی ناکا. پاشان دووباره به‌ختی خۆی تاقی کرده‌وه. و ئەوجار سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی ده‌ده‌ست هینا و بی ئەوه‌ی سه‌ر و سه‌دایه‌ک دروست بکا و ئاژیریک بکیشی له‌وباره قورسه‌ی حالی تیک دابوو رزگاری هات.

به‌لام چون دۆن کیشۆت هه‌ستی بۆن کردنی وه‌ک هه‌ستی بیستنی زۆر تیز بوو، له‌ولاشه‌وه سانکۆ هه‌ر له‌به‌ر ده‌می ئەو کاری خۆی کردبوو که هه‌لمی به‌رزوه‌وه بوو، یه‌ک راست ده‌گه‌یشه‌ته به‌رلووتی و ناچار بۆگه‌نیو گه‌یشه‌ته لووتی ئەرباب. هه‌ر که ئەو بۆگه‌نیوه له‌ده‌م و لووتی هالا به‌قامکه‌کانی کونه لووتی خۆی گرت و به‌ده‌نگیکی که له‌که‌پۆیه‌وه ده‌هاته‌ دهر: گوتی: سانکۆ وای بۆ ده‌چم ئەتۆ ده‌و ساته‌دا تووشی ترسیکی گه‌وره‌ بووی. سانکۆ گوتی: راست ده‌فه‌رمووی، به‌لام جه‌نابت به‌چیرا ده‌لپی ترسی من له‌چه‌ند ساتیک له‌مه‌وبه‌ر گه‌وره‌تره؟ دۆن کیشۆت گوتی، چونکه ئەلئان به‌رێژه‌ی چه‌ند سات به‌ر له‌ئیستا بۆنیک‌ی زۆر پیست لی دی و ئەو بۆنه‌ش مه‌علووم له‌میشک و عه‌نه‌ر هه‌لئاستی. سانکۆ گوتی: ئەوه‌ش ره‌نگه هه‌روایی. به‌لام ئەوه‌ش هه‌ر تاوانی خۆته که منت ده‌سه‌عاتانیک‌ی بی وه‌ختا هیناوه‌ته شوینی ئاوا چۆل و هۆل. دۆن کیشۆت بی ئەوه‌ی قامکه‌کانی له‌سه‌ر لووتی هه‌لگری گوتی: هه‌فال دوو سی هه‌نگاو واوه‌تر چووبای و له‌مه‌و دوا زۆرتر خۆت رابگره و ده‌فکری که‌سایه‌تی و ئابرووی منیشدا به. بیگومان ئەم بی ئەده‌بیه‌ له‌وه‌رایه که من له‌دانیشتن ده‌گه‌ل خۆمدا زۆرتر له‌را‌ده‌ی پیوست نازادیم پیداوی. سانکۆ گوتی چه‌تمه‌ن جه‌نابت پیت وایه من کاریکم ده‌گه‌ل خۆم کرده‌وه که نه‌ده‌بووایه بیکه‌م. دۆن کیشۆت گوتی: باشه ده‌ست هه‌لگره، له‌سه‌ری مه‌رۆ! ئەوانه بابه‌تیکن هه‌رچی زۆرتر لی بکۆلییه‌وه بۆگه‌نی زۆرتر ده‌بی.»

به‌لی جا، ئەرباب و مه‌یتەر باقیی شه‌وه‌که‌یان به‌و قسانه و شتی له‌م بابه‌ته رابوارد. هه‌رکه سانکۆ دیتی گزینگی به‌یانی خه‌ریکه سه‌ر هه‌لدا سه‌بریک‌ی به‌ندی ده‌ست وپتی

ئەسپەكەى كردهوه و حەيوانى بەستەزمان كە خۆى بەئازاد زانى، بەرواڵەت غىرەتتىكى، بەهەر دووك دەستى، وەبەر خۆى ناو ھەرچەند بەسروشەت سەركىش و نەعاملاو نەبوو، بەھەر دووك دەستى، دەستى كرد بەسەمكۆل كردن، بەلام لە جووتە ھاويشتن و خۆش بەزى خۆى بوارد، چونكە ھىزى ئەم كارانەى نەبوو. دۆن كيشۆت كاتىك دىتى ئەسپەكەى دە بزوى و دەپوا ئەوھى بەفالىكى باش لى كداوھ و بەنیشانەى ئەوھى دانا كە دەتوانى پىشوازى لە گۆنگەل و رووداوى ترسناك بكا.

دە ماوھى ئەو كەينوبەينەدا ھەوا تەواو رووناك بووھە ھەموو شتىك بەباشى دەبيندران. دۆن كيشۆت خۆى لەژىر مېشەيەك داربەرووى بلىند كە سىبەرىكى خەستيان ھەبوو دىتەوھ. بەلام نەيزانى ئەو زرم و كوتە بى براڤەوھىە لە كوئىرا دى و چىيە. لەبەر ئەوھ بى يەك چركە راوھستان، ركىفى ھىنا رۆسىنانت و پاش مالاوايىيەكى تر بەمەيتەرى گوت ھەر وەك دەپىشدا پىي گوتبوو، بەلانى زۆرھە تا سى رۆزى تر ھەر لەوئى چاوەروانى بى و ئەگەر دەو سى رۆژدا نەگەرەو ئەوھ بزانى كە بەپىي چارەنووسى ديارىكراو لە لاين بارى تەعالاھ، گيانى خۆى لەسەر ئەو رووداھ مەترسىدارە بەخت كردوھ. پاشان پەيامەكەى بۆ دۆلسىنە وەبىر مەيتەر ھىناوھ كە پىي رابگەيەنى. لە كۆتايىدا گوتى لەبابەت مواجىب و حەق و حقوقى خۆى ھىچ نىگەران نەبى، چونكە ئەو يانى دۆن كيشۆت، پىش ئەوھى وەدەر كەوئى وەسىەتنامەيەكى لە مالاھ خۆى داناوھ و دەوئىدا فەرمانى داوھ مواجىبى مەيتەرەكەى بەئەنعامەوھ بەتەواوى بدن. پاشان لە دىژەى قسەكانىدا گوتى: «بەلام ئەگەر خودا ويستى و لەم ھەراوبەزەمە بەسلامەتى گەرەمەوھ، تۆ دەتوانى بى ھىچ شك و گومانىك بىتە خاوەنى ئەو دورگەى كە پىم وەعدە داوى.» كاتىك سانكۆ فەرمايشتە دلەھژىنەكانى ئەربابى بىست، دووبارە وەگريان كەوت و لى برا تا كۆتايى كار لە وى جيا نەبىتەوھ. نووسەرى ئەم داستانە لە گريان و نارەحەتى سانكۆ پانزا و لە تەمامى پىاوانەى ئەو بەو نەتىجە دەگا كە ئەو بىگومان پىاوتىكى نەجىب و رەسەن بووھ و لە ژمارى كۆنە مەسىحىيەكاندا^(۱۴۷) دەبى بناسرى. پەژارەى سانكۆ تا رادەيەك ئەربابى غەمگىن كرد، بەلام نە بەو ئەندازەيە كە ئەو كەمترىن داماوويەك لە خۆى نىشان بدا. بەپىچەوانەوھ پەژارەى خۆى شار دەوھ و بى دەرنگ بەرەو ئەو شوپىنەى كە پىي وابوو دەنگى ئەو زرم و كوتە لە وئىرا دى وەرى كەوت.

۱۴۷- ئىستاش لە ئىسپانىا كۆنە مەسىحى بەوانە دەلئىن كە لە قەدىمەوھ باب و باپىريان مەسىحى بوون و دە شەجەرەياندا جوولەكە يا عەرەبى مەسىحى نەبى. (مۆرىس باردۆن)

سانکۆ وهک هه‌میشه پیاوه ده‌رۆیشت و وه دواى ئه‌رباب کهوت و هه‌وسارى که‌ره‌کى که
 هاوده‌مى رۆژانى خۆشى و ناخۆشى بوو، به‌ده‌سته‌وه گرت و ده‌یکیشا . کاتیک هر
 دووکیان ماوه‌یه‌ک ده‌ژیر لقو‌پۆی دابه‌ر‌پوه‌کاندا رۆی رۆیشتن، گه‌یشتنه چیمه‌نیکی چکۆله
 که له داوینى ر‌پوه‌زبه‌ردى به‌رزدا هه‌لکه‌وتبوو و تافگه‌یه‌کی جوان له‌سه‌ر ر‌پوه‌زکه‌انه‌وه
 هه‌لده‌ر‌زا . له بنارى ئه‌م ر‌پوه‌زانه‌دا، چه‌ند کۆخته‌یه‌کی فه‌قیرانه هاتنه به‌رچاو که زۆتر وه
 که‌لاهه ده‌چوون تا مال و ئه‌و دووه تیگه‌یشتن که ئه‌و زرم و کوته له‌ۆیوه دى و ئیستاش هر
 به‌رده‌وام بوو . رۆسینانت له هاشه هاشى ئاوه‌ل‌دی‌ر و ده‌نگى زرموکوت که‌میک سل‌میه‌وه
 به‌لام دۆن کیشۆت ده‌ستی به‌سه‌ردا کیشا و به‌ده‌نگى نهرم ئارامى کرده‌وه و له حالیکدا
 له ناخى دل‌وه خۆی به‌گراوییه‌که‌ی ده‌سپارد وداواى لى ده‌کرد ده‌و ر‌پوداوه هه‌تره‌ش به‌رده‌ا
 یارمه‌تییى بدا له کۆخته‌کان نزیك بووه‌وه و بيجگه له‌وه‌ش ده‌ر‌یگادا یارمه‌تییى له خوداش داوا
 ده‌کرد و به‌لام سانکۆ که له ته‌نیشت ئه‌رباب دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، جاروبار به به‌رزگی
 رۆسینانتدا به‌زدی چاویکی له‌وبه‌رى ده‌کرد، بزانی چ باسه، هر دووک سه‌ده هه‌نگاوێک
 زۆتر چوونه‌پیش تا له ناکاو له پشت یه‌ک‌یک له ر‌پوه‌زکه‌ان به‌ناشکرا هۆی ئه‌و هه‌موو
 زرموکوته دۆزه‌خیییه‌یان زانى . شتیکی ئاسایی بوو که ئه‌گه‌ر باسى بکه‌م، ر‌ه‌نگه ببیته هۆی
 که‌سه‌ر و پیکه‌نینى خوینهر . شه‌ش داووده‌زگای ئاودینگ بوون، که به‌زه‌بر و کوتانى بى
 برانه‌وه ئه‌و هه‌موو ده‌نگ و هه‌رایه‌یان دروست کردبوو .

له دیتنى ئه‌م دیمه‌نه دۆن کیشۆت لالایی گه‌یشتى و ر‌ه‌نگ له ر‌وخسارى په‌رى و ده
 سه‌رتاپای خۆیدا هه‌ستی به‌داماوى و زه‌بوونی کرد . سانکۆ چاوی له قیافه‌ی ئه‌ربابه‌که‌ی
 کرد و دیتی که وهک پیاویکی شه‌رمه‌نده و سه‌رسورماو سه‌رى ده‌به‌ر خۆی ناوه . دۆن
 کیشۆتیش چاویکی له قیافه‌ی سانکۆ کرد و دیتی که مه‌یته‌ره‌که‌ی خۆی هه‌لمساندوه و
 خه‌ریکه پى ده‌که‌نى . به‌دیتنى ئه‌و قیافه‌یه هه‌ر چه‌ند زۆر غه‌مگین و دا‌ه‌یزاو بوو، ئه‌ویش
 وه‌پیکه‌نین کهوت . سانکۆ که دیتی ئه‌ربابیش ئه‌وا پى ده‌که‌نى، پیش دهم و فل‌چى خۆی
 کرده‌وه و له قاقای پیکه‌نینى دا . تا ئه‌و ر‌اده‌یه‌ی که بۆ ئه‌وه‌ی نه‌پچرى، هه‌ر دووک ده‌ستی
 به‌که‌له‌که‌ی گرتبوو . چوار جار ئه‌هوه‌ن بووه‌وه هه‌موو جارێک توندتر له جارى پيشوو له
 قاقای پیکه‌نینى ده‌داوه . دۆن کیشۆت ورده‌ورده نار‌حه‌ت ده‌بوو و به‌تایبه‌تیی کاتیک زۆر ده‌ر
 هه‌لبوو که بیستی سانکۆ به‌شپوه‌یه‌کی گالته جارانه و به‌لاسا کردنه‌وه‌ی ده‌نگ و ئه‌دا و
 ئه‌تواری پاله‌وان، به‌ده‌نگی بل‌ند ده‌لئى : «ره‌فیع سانکۆ، بزانه که من به‌ئه‌مر و ته‌قدیری
 خوداوه‌ند له سه‌رده‌مى ئاسندا هاتوومه سه‌ر دنیا تا عه‌سرى زير بپو‌وژنمه‌وه و ده‌ستی

تەقدىر ھەرچى مەھلەكە و مەعرەكەى تەژى لەترس و ھەراسە و نيازى بەھونەر ئوڭىيى دېجىتال دەروشاوہ و دلاوہرى ھەيە، بەناوى منى رەقەم لى داوہ...» و ديسان دەست بەردار نەبوو و قسەكانى ئەربابى لە كاتى بىستنى يەكەم دەنگى كوتەكوتى ئاودىنگەكان، دووپات دەكردەوہ. دۆن كيشۆت كە دىتى سانكو خەرىكە گالتەى پى دەكا، وھا دەرھەلبوو كە نىزەكەى بەرز كرددوہ و بەدەسكەكەى دوو زەبرى زۆر توندى ھەوالەى نىوشانى كرد كە ئەگەر وە سەرى كەوتبايە، حىسابى ئەرباب لە بابەتى مواجىب و پاداش دەگەل ئەو پاك دەبوو مەگەر ئەوہى داباى بەمىراتگرەكانى. كاتىك سانكو دىتى كە پاداشى شوخى و گالتەكەى ئاوا پى درا، بۆ ئەوہى ئەرباب پاداشەكەى بۆ زىاد نەكا. خوڭى مەزلووم كرد و بەدەنگىكى كزترەوہ گوتى: «ھەزرتى ئەرباب ئارام بگرە، مەگەر نابىنى كە من شوخى دەكەم؟ دۆن كيشۆت گوتى: بەلى چون جەنابت شوخى دەكەى من شوخى ناكەم وەرە پىشتەر بەرپىز دەلقەكە(*) و جوابم بەدوہ. ئايا بەرپىزتان پىتان وايە كە ئەگەر لەجىبى ئەم ئاودىنگانە بەراستى دەگەل رووداوتىكى گرىنگ بەرەنگار بوواينەوہ من ئەوہندەم نازايەتى نەدەنواند كە پىاوانە بەگژىدا بچم ولەناوى بەرم؟ و ئايا من كە پالەوانم، ھەتمەن دەبى دەنگانىش بناسم و بزەنم دەنگى ئاودىنگە يان شتىكى تر؟ ئايا من كە ھەرگىز ئاودىنگە نەدىوہ و دەنگم نەبىستووہ دەبى ئەو دەنگە بناسمەوہ يان توڭى دىھاتى كەلەپووك كە رۆژ و شەو ئاودىنگت دىتووہ و دەنگت بىستووہ و لە پەنا ئاش گەرە بووى؛ دەبرۆ ئەو شەش ئاودىنگەم بۆ بكە شەش عفرىت(*) و يەك يەك يا پىكەوہ بەگژ منياندا بكە، ئەگەر ھەر شەشيانم لە عەرزى نەدا، ئەو دەم ھەتا چاوت دىتە دەر، ئىجازەت دەدەم پىم پى بكنى و گالتەم پى بكنى. سانكو بەلالانەوہ گوتى: بۆ خاترى خودا ئەربابى خوڭى وىستەم بەسى كە. من دان بەو دەدادەپىم كە پىم لەبەرەى خوڭم زياتر راکىشاوہ و زۆرتەر لە ئەندازە گالتە و شوخىم كرددوہ، بەلام ئىستا كە بى حىساب بووين و ئاشتىمان كرد و (خودا بكا لە ھەموو رووداوتىكدا ئاوا ساغ و سلامت بىپە دەرى!) بفرەموو بزەنم ئايا ئەو ترس و خوڭى كە مەرشكىنەى بەسەر مەدا زال بووبوو بۆ پىكەنەن نەبى و بۆيە نەدەبوو لە ھەموو جىگايەك بەنەقل بۆ خەلكى بگىرپنەوہ؟ ببووەرە من ترسى خوڭم دەلپم، دەنا دەزانم كە ھەزرتى بەرپىزتان تەنەنە ناوى ترسىشتان نەبىستووہ. دۆن كيشۆت گوتى: من نالپم ئەوہى بەسەرمان ھات، جىگەى پىكەنەن نەبوو، بەلام باوەر ناكەم بۆ گىرپنەوہ بى، چون بىسەرەنى تۆ ھەمىشە پىاوى عاقل و تىگەشىتونىن كە ھەمووشت لە جىبى خوڭ دابىن. سانكو گوتى: دەستت نەيەشى و ئافەرىن بۆ تۆ كە لانى كەم دەسكى نىزەكەت لە جىگاي

خۆی ده‌کار هێنا. چون‌جە‌نابت هەر چە‌ند سه‌ری منت نیشانه‌ گرتبوو، به‌لام به‌و‌یسته‌ی خودا و تیبینی و ئیحتیاتی خۆم، سه‌رم بۆ لای راست لادا و نێزه وه‌نیوشانم كه‌وت. به‌لام با لای گه‌ڕێین؛ چون‌به‌فه‌رمایه‌شتی به‌ڕێزتان «رابردوو ڕۆیی»، له‌هه‌مان كاتیشدا بیستووومه‌ ده‌لێن «دۆست ئه‌وه‌یه‌ بتگره‌نه‌ی» بێ‌جگه‌ له‌وانه‌ش ئه‌ربابانی گه‌وره‌ كاتێك جنێۆتێك به‌نۆكه‌ران ده‌دن به‌پتی عاده‌ت خه‌لاتیكیشیان ده‌كه‌ن. ئیتر نازانم ئه‌گه‌ر داركاربیان بکه‌ن چییان پێ ده‌دن؟ به‌لام پێم وایه‌ پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان پاش لیدانی نۆكه‌ره‌كه‌یان دو‌رگه‌یه‌ك له‌ ده‌ریا، یا ولاتێك له‌ وشکی ده‌دن به‌نۆكه‌ری خۆیان. دۆن كیشۆت گوتی: هیچ دو‌ر نییه‌ به‌ختمان یار بێ و ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یلتی بێته‌ دی. به‌هه‌ر حال سانكۆ حه‌لالم كه‌ و لیم ببوو‌ره و ئه‌وه‌ی رابرد، فه‌رامۆشی بکه‌. تۆ پیاویکی ژیری و ده‌زانی كه‌ یه‌كه‌م بزووتنه‌وه‌كانی ئاده‌میزاد به‌ده‌ست خۆی نییه‌. هه‌روه‌ها ده‌مه‌وێ له‌مه‌ودوا تۆ شتیك بزانی تا له‌ فره‌وێژی ده‌گه‌ل من خۆت بپاریزی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ كه‌ من ده‌هه‌موو كتیبه‌پالئه‌وانییه‌كاندا خۆیندووومه‌ته‌وه و ژماری ئه‌و كتیبه‌بانه‌ش ده‌حیساب نایه‌. هه‌رگیز نه‌مدیوه‌ مه‌یته‌ریك ئاوا بێ ئه‌ده‌بانه‌ ده‌گه‌ل ئه‌ربابی خۆی دوا بێ. راستت ده‌وێ، ئیمه‌ هه‌ر دووكمان له‌م باره‌وه‌ خه‌تاكارین، تۆ له‌م لایه‌نه‌وه‌ كه‌ ئه‌و جو‌ره‌ی پتویسته‌ ریز له‌من ناگری و منیش له‌م لایه‌نه‌وه‌ كه‌ ریزی خۆم راناگرم، بۆ نموونه «گاندالین» Gandalin مه‌یته‌ری ئامادیس كه‌ بوو به‌ «كۆنت»ی دو‌رگه‌ی بی‌ری Lile ferme ده‌لێن ئه‌و پیاوه‌ تا شه‌و داده‌هات كلاوه‌كه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌ده‌گرت و سه‌ری دانه‌ده‌نواند و قه‌دی بۆ كړنوش خوار نه‌ده‌كرده‌وه و ده‌گه‌ل ئه‌ربابی خۆی قسه‌ی نه‌ده‌كرد. باسی «گازابال» Gasabal مه‌یته‌ری «دۆن ئالاگور» چ بکه‌م كه‌ چهنده‌ به‌شه‌رم و حه‌یا بوو! بۆ ئاگاداری له‌سه‌ر به‌هره‌مه‌ندی ئه‌و ده‌راگرتنی بێ‌ده‌نگیدا هه‌ر ئه‌وه‌ند به‌سه‌، كه‌ ده‌ته‌واوی ئه‌و داستانه‌ گه‌وره‌یه‌دا ته‌نیا جارێك ناوی هاتوو. له‌وانه‌ كه‌ گوتم، تۆ ئه‌ی سانكۆ ده‌بێ به‌و ئاكامه‌ بگه‌ی كه‌ ده‌بێ له‌ نیوان ئاغا و نۆكه‌ر و ئه‌رباب و په‌عیه‌ت و پالئه‌وان و مه‌یته‌ر جیاوازی دابنێ. كه‌وا بوو له‌مه‌ودوا ده‌بێ بێ ئه‌وه‌ی پیمان له‌ به‌ره‌ی خۆمان زۆتر راکیشین و به‌خۆمان ئیزن بده‌ین زۆتر له‌ پتویست گالنه‌ و شوخی بکه‌ین، زۆتر ریز له‌ یه‌كتری بگرین، چون‌ هه‌ر چۆنێك من له‌تۆ بره‌نجیم، هه‌ر ده‌بیته‌وه‌ حه‌كایه‌تی به‌رد و گۆز^(١٤٨). پاداش و پیاوه‌تی و چاكه‌یه‌کی كه‌ من وه‌عه‌دم به‌تۆ داوه‌ له‌ كاتی خۆیدا ده‌گا و ئه‌گه‌ر نه‌شگا لانی كه‌م حقووقی تۆ وه‌ك چە‌ند جاری تریش

١٤٨- ئیشاره‌یه‌ به‌په‌ندیکی ئیسپانیایی كه‌ ده‌لێ «ئه‌گه‌ر به‌رد وه‌گۆزه‌ كه‌وێ وای به‌حالی گۆزه‌ و ئه‌گه‌ر گۆزه‌ وه‌به‌رد كه‌وێ، دیسان وای به‌حالی گۆزه‌». (لووی ویا‌ردۆ)

گوتوومه - له ناو ناچۆ و ناسووتی - سانکۆ گوتی: هەرچی ههزرهتی ئه رباب دهیقه زموئ دیجیټالی له جیټی خۆی دایه و دروسته. به لآم ئه گهر زهمانی ئه نعام و پاداش هه رگیز نه گا و من ته نیا به مواجیبه کهم رازی بم، دهمه وئ بزائم که مهیته رانی پآله وانانی قه دیم چه ندیان مواجیب وهرده گرت و ئایا قه رار و مه داریان مانگانه بووه یا وهک شاگرد به ننا رۆژانه؟ دۆن کیشۆت گوتی تا ئه و جیټی من بزائم مهیته ری قه دیم مواجبیا ن وهرنه ده گرت، به لکو به خۆرایی خزمه تیان ده کرد و ئه وهی که من ده وه سیه تنامه ی سه ر به مۆری خۆمدا که له مآله وه م داناوه حقوقیکم بۆ تۆ دهبه رچا و گرتووه له بهر روودا وگه لیکه که ره نگه بئته پیش. چون به راستی من ئیستا نازانم له م ده ورانه پر له هه را و ناکۆکییه دا که ئیمه تئیدا ده ژین، کاروباری پآله وانانی چۆن ده یگرئ و من نامه وئ به خاتری شتییکی که م و ناقابیل له و دنیا رۆحم بکه وئته عه زاب و نارعه تی. تۆ هه وآل سانکۆ به راستی ده بی بزانی که له م دنیا یه دا هیه چ شوغل و کاریک به ده رده سه ره یتر و پر مه ترسیتر له کاری پآله وانانی و رۆیشتن به دوا ی روودا وندا دژوار نییه. سانکۆ گوتی من با وه ریم به فه رمایشتی تۆ هه یه. چون ته نیا ده نگی ئاودینگه کان توانیی دلئ گۆنگه لخوازیکی وهک به رپرتان داخوریئنی و تووشی ترسان و په شیویی بکا. له وهش گه ری، خاترجه م به من له مه ودوا ته نیا بۆ ریز گرتن له ئیوه لیوم ده بزوی، ده نا قروکپ وسته م لئ نابیستی و چیتر شوخی و گآلته ناکه م. دۆن کیشۆت گوتی: ئه گه ر وابئ وهک گوتوویانه ده دۆشه گی په ری قوودا ده نووی، چونکه له پاش دایک و باب، ریز گرتن له ئه ربابان له هه موو شتیک و اجیبتره. چون ئه وانه هه ر دوکیان له روانگه ی حقوق و پله وپایه وه به رامبه رن.»

لهمر پروداوی گهوری به غنیمت گرتنی کلاو خودی «مامبرین»^(۱۴۹) و باقیی نهو پیشساتانهی که به سهر پالوانی لهشکان نهاتوو هات

لهو کاتهدا بارانیکی ورد دهستی کرد به بارین و سانکو دهیویست پهنا بهریتته ناو
ئاودینگهکان، به لام دۆن کیشۆت که دهنگی ئاودینگهکان بههلهیان بردبوو، زۆریان لی دلپ
بوو، نهیدهویست بههیچ کلۆجیک پتی بنیتته ناویانهوه، له بهر نهوه له نهکا پرووی ده لای راست
کرد و ههر دووک گهیشتنه ریگایهک که وهک نهو ریگایه دهچوو دوینی پتی دا هاتبوون.

دۆن کیشۆت له دوورهه چاوی بهسواریک کهوت که شتیکی بهبریه و ترووسکهی لهسهر
بوو. وهک بلایی له زیتر دروست کرابی. دۆن کیشۆت دهگهله چاوی بهسوارهکه کهوت، پرووی
دهسانکو کرد و گوتی: «بهرای من هیچ پهندیک نییه که راستیهکی تیدا نهبی. چون مهگهر
پهندهکان رستهگهلیک نین که حیکایهت له نهزموونیک دهکن و نهزموونیش خۆی دایکی
ههموو زانستانه؟ بهتایبهتی لهمهر نهو پهنده که دهلی: «خوداگهر له حیکمهت بههستی
دهریک، بهرحمهت دهرهخسینی بو تو ههلیک»^(۱۵۰) «بهتهواوی دروسته. چون له راستیدا
نهگهر دهستی نهقدیر، دوینی پاش نیوهپۆ، دهرگای پروداویکی به پروماندا بهست و ئیمه
بهدهنگی ئاو دینگان بههلهدابرد، نهوهتا دهرگای پروداویکی زۆر باشتر و مسۆگهر تری
بهسهرماندا خستووته سهر پشت و، نهو جار نهگهر نهتوانم دهرگای نه پروداوه
بدۆزمهوه، بی نهوهی عوزری نهناسینی دهنگی ئاودینگهکان یا تاریکی شهو لهمن قبول
بکری، نهو جار خهتاکه دهکوهیته نهستۆی خۆم و من نهو قسانه بۆیه دهکم که نهگهر ههله
نهکم، نهوهتا پیاویک دهبنیم که بۆ لای ئیمه دی و کلاو خودی مامبرینی لهسهره که من
سویندم خواردوو دهبی وهدهستی بینم و تۆش لهو سویندهی من ناگاداری. سانکو گوتی:
نهرباب بۆ خاتری خودا ناگات له قسهو رهفتاری خۆت ههبی. من نامهوی که بکهوینه ژیر

۱۴۹- کلاو خودی مامبرین Mambrin کلاویکی جادویی بو که «مامبرین» پادشای رگهز
عهربی ئهسپانیایی لهسهر خۆی دهکرد و ناخری کهوته دهست «پیتۆ دۆ منتۆبان» پالوانی
سهرگردان. (مۆریس باردۆن)

۱۵۰- وهرگهراوی نه شیعره فارسییه: «خدا گر ز حکمت ببندد دری/به رحمت گشاید در
دیگری». (وهرگیزی)

ئاودینگى تر و میشکمان بهئاودینگى تر بهارن. دۆن كيشۆت گوراندی و گوتى: لهعنهتئى ديبیتالی شهتانت لئى بئى، چ پياوئىكى! ئاخىر ئاودینگ له كوئى و كلاوخوود له كوئى؟ سانكۆ گوتى: چت عەرز كەم. به لآم ئەگەر وەك جارارن ئازادى قسه كردنم بووايه بهلگه و دەلىلى وام بۆ بهرترتان دیناوه كه دەتبىنى بهتەواوى بهههله چوون. دۆن كيشۆت گوتى: ئەى غەيانى بهدگومان. من چۆن مومكىنه بهههلهداچوویم. بلئى بزائىم مەگەر تۆ ئەو پالەوانه كه سواری ئەسپىكى قزله(*) و بهرهو ئیمه دئى و كلاوخوودىكى زيرپىنى لهسەر، نابىنى؟ سانكۆ گوتى: ئەوهى من دەبىنىم و تەماشای دەكەم پياوئىكه سواری كەرىكى بۆز بووه، وەك كەرەكهى خۆم و شتىكى لهسەر كه برووقهى دئى. دۆن كيشۆت گوتى: باشه ئىدى، ئەو شته هەمان كلاوخوودى مامبیرنه. ئىستا تۆ لهسەر رینگەم واوه برۆ و من دەگەل ئەو تەنیا بیلەوه، تا ببىنى كه چۆن بئى ئەوهى قسهیهك بكەم يا كاتىك بهفیرۆ بدەم كارەكه تەواو دەكەم و كلاوخوودىك كه ئەو هەمووه دە ئارەزویدا بووم و دەست دینم. سانكۆ گوتى، لادان لهسەر رینگە كارى خۆمه، به لآم خودا بكا ئەم گىايه «سەرخس»(*) بئى و ئاودینگ نهبئى. دۆن كيشۆت زىقاندی: كابرا! دەپشداش پئیم گوتى كه ئەو هەمووه دینگ و ئاودینگ و ئەو حەلەم قەلەمەم به گویدا مەده. چۆن سۆیندم بهتەواوى... حالى دەبئى؟ سۆیند دەخۆم كه رۆخت لئى دەستینم و ئىوى ئاودینگت لهبیر دەبەمەوه...» سانكۆ لهترسى ئەوهى مەبادا ئەرباب سۆیندەكهى بهریتە سەر، زوو وسكوت بوو، چۆن دۆن كيشۆت وەها توورە بووبوو كه دەبویست دەم و لووتى تىك كاتەوه. جا با بزائىن، ئەو كلاوخووده و ئەو ئەسپ و ئەو سواره كه دۆن كيشۆت له دوورهوه دەیدیت چ بوو. لەو دەقەرە دوو گوند له نزىك یهك هەبوون، یهكیان ئەوهنده چكۆله بوو كه نه داروخانهى هەبوو نه سەرتاشخانه و ئەوى تر گەرەتر و ئەو دوو شتانهى هەر دووك هەبوون. دەلاكى گونده گەرەكه، خزمەتى گونده چووكهكەشى دەكرد و له گونده چووكهكەدا، نهخۆشئىك بوو كه دەبووايه حەجامەت بكرئ و یهكئىكى دەویست كه ریشى بۆ بتاشئ. دەلاك بۆ ئەنجامدانى ئەو دوو كارە دەچوو ئەو دىیه و لهگەنئىكى ریش تاشىنى له مسى سوور پئى بوو. تەقدیر واى وىستبوو ئەو رۆژه دەلاك بكه ویتە بهرباران و ئەویش بۆ ئەوى كلاوهكهى كه تازه بوو تەرى نهبئى، لهگەنهكهى بهسەریدا گرتبوو و چۆن لهگەنهكەش لهمسى تازه بوو له دوورهوه برووقهى دەهات. دەلاك هەر وەك سانكۆ دەبگوت سواری كەرىكى بۆز بوو، هەر بهو هۆیشهشەوه دۆن كيشۆت پئى وابوو كه ئەسپىكى بۆزه و پالەوانئىك بهكلاوخوودى زيرپینهوه دەبئى. چۆن هەرچى ئەو بهچاو دەیدیت بههۆى فكرى بهریشان و عەقلى شىواوییهوه بهجۆرئىكى تری دەدیت و

به‌لّی جا دۆن کیشۆت ده‌گه‌ل دیتی که‌رسواری بّی ئه‌نوا، نزیك بووه‌ته‌وه. بّی ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی پّی بّلی نّیزه‌که‌ی به‌حاله‌تی هّیرش بردن به‌ده‌سته‌وه گرت و به‌چوار ناله‌ی رووی ده‌کابرا کرد. ئه‌زمی ئه‌وه بوو به‌نّیزه‌ به‌ده‌نی کوناودیو(*) بکا. به‌لام ئه‌و چرکه‌یه‌ی که‌یشته‌ حه‌ریف، بّی ئه‌وه‌ی له‌ توندی هّیرشه‌که‌ی که‌م کاته‌وه به‌سه‌ریدا گوێراند که: «ئه‌ی مه‌خلووقی مه‌فلووک، ئه‌ی بیچاره‌ی نابووته، یا له‌ خۆت به‌رگری بکه‌ یا شتێکی که‌ به‌حەق بۆ تۆ نابّی به‌په‌زا و خۆشی بیده‌ به‌من.»

ده‌لاک که‌ هّیچ کات فکری له‌شتی وا نه‌کردبووه‌وه و پّیش‌ب‌ینی و هها رووداوێکی نه‌کردبوو، کاتێک ئه‌و تاپۆیه‌ی دیت که‌ هّیرشی هّیناوته‌ سه‌ر، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وێته‌ به‌ر زه‌بری نّیزه، ناچار خۆی له‌ که‌ره‌بۆز فری دا خوارێ. پاشان هه‌ر که‌ پای گه‌یشته‌ زه‌وی، وه‌ک ئاسکی چالاک هه‌ستا و وه‌ها به‌توندی به‌نیو ئه‌و سه‌حرايه‌دا تّی ته‌قاند که‌ بای شه‌مألّیش تۆزی نه‌ده‌شکاند. ده‌لاک له‌گه‌نی به‌جّی هّیشت و دۆن کیشۆت که‌ بلی(*) ئه‌و شتێکی تری نه‌ده‌ویست ده‌نگی لّی هه‌لّینا که‌ «ئه‌و کافره‌ عیسانیکّی بّی عه‌قل نه‌بوو و لاسای شیوه‌ی کاری سه‌گاوّی(*) کرده‌وه که‌ وه‌ختیک راوچی ته‌نگیان پّی هه‌لّچنی، به‌دانی خۆی ئه‌و شته‌ی که‌ به‌حوکمی غه‌ریزه‌ ده‌زانّی له‌به‌ر ئه‌وی راو ده‌کن ده‌پچرّی و ده‌یدرّی.»

پاشان فه‌رمانی دا که‌ سانکۆ کلاووخووده‌که‌ له‌ عه‌رزى هه‌لگه‌رتیه‌وه. سانکۆش پاش ئه‌وه‌ی شته‌که‌ی له‌ ده‌ستی خۆیدا هه‌لسه‌نگاند و هّیناو برد گوتی: ماشاللّا چ له‌گه‌نیکه‌! سکه‌یه‌کی هه‌شت ریتالیی زۆر باش دیتّی! پاشان له‌گه‌نی دا به‌ده‌ست ئه‌رباب. دۆن کیشۆت له‌گه‌نی له‌سه‌رنا و به‌هه‌موو لایه‌کدا سووراندی و دووباره‌ سووراندی تا جیگه‌ی به‌نده‌کانی بدۆزیته‌وه و چون نه‌یتوانی ئه‌و کاره‌ بکا هاواری کرد که: «وئ ده‌جّی ئه‌و کافر بابه‌ی یه‌که‌مجار ئه‌و کلاووخووده‌ی به‌ئهن‌دازه‌ی سه‌ری بۆ دروست کراوه‌ که‌لله‌یه‌کی زۆرگه‌وره‌ی هه‌بوو بّی، خراپتریش ئه‌وه‌یه‌که‌ نیوه‌ی کلاوه‌که‌ نه‌ماوه.» کاتیک سانکۆ دیتی که‌ ئه‌رباب به‌له‌گه‌نی ریش تراشی ده‌لّی کلاووخوود نه‌یتوانی له‌ قاقا لّیدان خۆی رابگری. به‌لام که‌ وه‌بیر هه‌په‌شه‌ و توورهبی ئه‌رباب که‌وته‌وه، پّیکه‌نینه‌که‌ی به‌نیوه‌چلّی هّیشته‌وه. دۆن کیشۆت پرسی: «به‌چی پّی ده‌که‌نی سانکۆ؟ مه‌یته‌ر گوتی: به‌وه‌ی پّی ده‌که‌نم که‌ ئه‌و کافره‌، خاوه‌نی هه‌وه‌لّی ئه‌م کلاووخووده‌ چ که‌لله‌که‌ریک بووه‌ و کلاوه‌که‌ی هه‌مان ئهن‌دازه‌ که‌ مّیشنیک و مّیشنیک تر ده‌جّی، عه‌ینه‌هو له‌گه‌نی ریش تراشی! دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ ده‌زانى من فکر له‌چی ده‌که‌مه‌وه؟ من وا فکر ده‌که‌مه‌وه ئه‌و کلاووخووده‌ بّی وینه‌یه‌ به‌هه‌لکه‌وتیکّی

چاوه‌روان نه‌کراو وه‌دهست که‌سێک که‌وتوووه که‌قدر و قیমে‌تی نه‌زانیوه و چون دیتوویه‌تی دیجی‌تالی که‌ له‌ زێری خالیس دروست کراوه، بێ ئه‌وه‌ی خۆی بزانی چ ده‌کا نیوه‌ی توانوووه‌ته‌وه و کردوویه‌ته‌ پوول به‌جۆرێک که‌ نیوه‌که‌ی تر به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رهاتوووه که‌ ده‌یی‌نی و وه‌ک تۆ ده‌لێی وه‌له‌گه‌ن ده‌چی، به‌لام هه‌رچی ده‌یه‌وێ با ببی، بۆ منیک که‌ باش ده‌زانم چیه‌ ئه‌م گۆرانی شکه‌له‌ هه‌یج گرینگ نییه‌. من له‌ یه‌که‌م دیدا که‌ تووشی ئاسنگه‌رێک بم، چاکی ده‌که‌مه‌وه و کلاوخوودیکی وای لێ دروست ده‌که‌م که‌ خودای ئاسنگه‌ران بۆ خودای شه‌ریان دروست نه‌کرد بێ^(١٥١). جاری تا ئه‌و رۆژه من هه‌ر به‌مجۆره له‌سه‌ر خۆمی ده‌نیم؛ چون وه‌ک گوتووینه له‌ هه‌یج باشته‌ره، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌وه بۆ پاراستنی سه‌رم له‌ به‌رده‌باران زۆر باشه‌. سانکۆ گوتی: به‌لام به‌و شه‌رته‌ی وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ی که‌ شه‌ری دوو له‌شکر بوو و شه‌ویلاکه‌ی ئیوه‌یان ورد کرد و زه‌رفی شه‌ربه‌ته‌ متفه‌رکه‌که‌ی منیشیان شکاند، به‌رده‌کانمان به‌قۆچه‌قانی تێ هه‌لنه‌که‌ن. دۆن کیشۆت گوتی: له‌ نه‌بوونی ئه‌و شه‌ربه‌ته‌ زۆر نارمه‌حت نیم، چون هه‌ر وه‌ک ده‌زانی ئیستاش پیکهاته‌که‌ی ده‌زانم. سانکۆ گوتی: منیش پیکهاته‌که‌ی له‌به‌ر ده‌زانم، به‌لام خودا بمکوژی ئه‌گه‌ر به‌هه‌وێ جارێکی تریش دروستی بکه‌مه‌وه یا لێوی لێ ده‌م! بیدجگه له‌وه‌ش فکر ناکه‌م هه‌رگیز خۆم تووشی وه‌زعیک بکه‌م که‌ نیازم به‌و شه‌ربه‌ته‌ ببێته‌وه. به‌پێچه‌وانه‌وه ده‌و فکهدام که‌ به‌هیزی هه‌ر پینج هه‌ست، وه‌ها خۆم بپارێزم که‌ نه‌ بریندار بم و نه‌ که‌سه‌یش بریندار که‌م. به‌لام له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی جارێکی تر سه‌مای سه‌ر لێفهم پێ ده‌که‌ن یا نا ناتوانم شتی‌ک عه‌رز بکه‌م. چون ئه‌م رهوداوه یه‌کتیک له‌وه نه‌هامه‌تیانه‌یه که‌ پیاو ناتوانی پێش بینی بکا. و کاتیکیش هات بلی ئه‌وه‌ی پیاو شانەکانی خۆی ویک بینی و خۆی بداته ده‌ست چاره‌نووس و لێفه، چاره‌یه‌کی تری بۆ نامی‌نێته‌وه.

دۆن کیشۆت کاتیک ئه‌و قسانه‌ی دوا‌ی گوتی لێ بوو گوتی: سانکۆ به‌راستی تۆ مه‌سیحیه‌کی دروست و حیسابی نی، چون زۆر بۆق له‌زگی^(*) و ته‌وه‌ینیکی که‌ پێت کراوه فه‌رامۆشی ناکه‌ی. له‌ حالیکدا پیاوی ئازاده و ئازا و جوامیر هه‌یج کات نه‌ونده گرینگی به‌مجۆره گالته و شوخیانه نادا. پیم بلی بزانه ده‌و مه‌عه‌که‌یه‌دا کام قاچت له‌نگ بوو، کام

١٥١- لێرده‌دا دۆن کیشۆت به‌هه‌له‌ جووه، چون «وولکه‌ن» خودای ئاسنگه‌ران نه‌بوو که‌ بۆ مه‌ریخ خودای شه‌ر کلاوخوودی دروست کرد. به‌پێچه‌وانه‌ مه‌ریخ بۆ ئه‌وی دروست کرد. ئه‌وه‌یش چ کلاوخوودیکی خراپ! ئه‌و کاره‌شی وه‌ختیک کرد که‌ ده‌گه‌ل ژنی وولکه‌ن یانی زوه‌ره له‌ بنه‌وه پێوه‌ندی هه‌بوو. (رۆدریگز مارن...) وه‌ ئی‌مه ئه‌وه‌ی لێ زیاد ده‌که‌ین که‌ «وولکه‌ن» ئه‌سه‌له‌حه‌ی شه‌ری بۆ ئاشیل وریته دروست کرد. (مۆریس باردۆن)

په‌راسوت شکا که ئیستاش ئه‌و شوخییته له‌بیر نه‌چووته‌وه؟ بۆیه ده‌لیم شوخی و
 حه‌قیشمه‌ وای بلیم، چون هه‌رچی فکری لێ ده‌که‌مه‌وه، زۆرتر یه‌قیتم پته‌و ده‌بی که بێجگه‌ له
 شوخی شتیکی تر نه‌بووه. ئه‌گه‌ر من ئه‌و کاره‌ی ئه‌وانم به‌شوخییه‌کی بێ تام نه‌زانیا به‌یه‌ تا
 ئیستا ده‌گه‌رامه‌وه سه‌ریان و به‌تۆله‌ی تو هه‌رایه‌کم ساز ده‌کرد که یونانیانی قه‌دیم
 به‌تۆله‌ی «هیلین»^(١٥٢) نه‌یانکردی. مه‌به‌ستیشم له‌ هیلین هه‌مان کچه‌ جوانه‌که‌یه‌ که ئه‌گه‌ر
 ده‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیا با یا دۆلسینه‌ی خووم ده‌سه‌رده‌می ئه‌ودا ژیا با به‌یه‌قین نه‌یده‌توانی
 له‌باری، له‌باری و جوانیه‌وه هینده‌ نیو ده‌ریکا.

دۆن کیشوت پاش گوته‌ی ئه‌و قسانه‌، هه‌ناسه‌یه‌کی وه‌ها قوولی هه‌لکیشا که دووکه‌له‌که‌ی
 گه‌ه‌شته‌ قوولایی فه‌له‌کی غه‌دار. سانکو دیسان گوته‌ی: «ئیستا که ناتوانین ئه‌و
 سه‌روسا‌لکه‌رانه‌ وه‌گریان به‌خه‌ین، چاره‌مان نییه‌ و ده‌بی بلیتین بۆ شوخی و پیکه‌نن ئه‌و
 گۆنگه‌له‌یان به‌سه‌ر من هینا. به‌لام من باش ده‌زانم که ئه‌و کاره‌ کوپی بۆ پیکه‌نن و کوپی
 بۆ گریان بوو. تا رۆژیکیش ئیش و ژانی ئه‌و کاره‌ له‌شان و ییلم نه‌چیته‌ده‌ر، یاد و
 بیره‌وه‌رییه‌که‌شی له‌ رۆحم ده‌رناکه‌وی. به‌لام ئه‌رباب با ئیستا له‌و باسه‌ بگه‌رین، به‌ریتان
 بفرموون ده‌گه‌ل ئه‌م ئه‌سه‌په‌ بۆره‌ که به‌بروای من، که‌ریکی بۆزه‌ و ئه‌و کابرایه‌ که ئیوه‌ ئاوا
 جوان به‌ عه‌رزتاندا دا و که‌ره‌بۆزی به‌جی هیشته‌، ده‌بی چ بکه‌ین؟ ئه‌و جۆزه‌ی که ئه‌و بۆی
 ده‌رباز بوو وی ناچی تازه‌ بپته‌وه‌ سوواغی که‌ره‌که‌ی. سویندم به‌و ریتنه‌ش که که‌ره‌که‌ی
 که‌ریکی خراپ نییه‌. دۆن کیشوت گوته‌ی من هه‌چ کات ئه‌و عاده‌تم نه‌بووه، ئه‌وانه‌ی
 ده‌یانبه‌زینم تالانشیان بکه‌م. ئه‌وه‌ش له‌ دابونه‌ریتی پاله‌وانی به‌دووره‌ که ئه‌سپ و بارگینی
 به‌زیوان^(*) بستین و ئه‌وان به‌پیا‌ده‌یی له‌وی به‌یلنه‌وه. مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که پاله‌وانی
 سه‌ره‌که‌وتوو ئه‌سپی خۆی له‌ ده‌ست دا‌بی که ده‌و حاله‌ته‌دا ئیجازه‌ی هه‌یه‌ ئه‌سپی پاله‌وانی
 به‌زیو وه‌ک ده‌سه‌که‌وتی شه‌ر بۆ خۆی هه‌لبگرێ. که‌وایوو سانکو تو له‌و ئه‌سپ، بارگین،
 گویدرێژ یا هه‌رچی نیوی لێ ده‌نیی سه‌رفی نه‌زه‌ر^(*) بکه‌، چون خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ر که دیتی
 ئیمه‌ لیره‌ دوور که‌وتووینه‌وه، ده‌گه‌ریته‌وه‌ و سوواغی و لاغی سواریی خۆی ده‌گرێ. سانکو
 گوته‌ی، خودا ده‌زانێ ده‌مه‌ویست بۆ خۆمی هه‌لبگرم یا لانی که‌م ده‌گه‌ل که‌ره‌که‌ی خووم
 بێگۆرمه‌وه‌ و به‌راستی یاسا و ریتای پاله‌وانی چه‌ند وشک و به‌رته‌سکه‌ که ئیزنی ئه‌وه‌ش
 نادا که‌ریکی به‌که‌ریکی تر بگۆرییه‌وه. به‌لام ده‌مه‌وی بزانه‌م ئیزنه‌م ده‌ده‌ی لانی که‌م جل

١٥٢- ئیشاره‌یه‌ به‌داستانی رفا‌ندنی هیلین و شه‌ری یونانیان ده‌گه‌ل شاری میژوویی «ترپوا»
 (میتۆلۆژی)

و كورتان و پالان و هوسار هكانيان بگۆرمه وه. دۆن كيشۆت گوتى له م وارهدا زۆرخاتر جه م ديبیتائى نيم. به لآم تا وهدهستههينانى زانىارى زۆرتى من ئىجازهت دهدهم كه ئهگەر به راستى هيندهت پيداويستى بهگۆزىنه وهى ئه و شتانه ههيه، بيانگۆرپيه وه. سانكۆ گوتى ئه وهندهم پيداويستى به و پالان و هوسار و شتانه ههيه كه ئهگەر بۆ نهفسى خۆم ويستان ئه وهند لازم نهدهبوو و هيندهى بلّى يهك و دوو، پاش ئه و ئىجازهيه بهقهولى فهقئكان (عوضت تعويضا) (١٥٣) ى كرد و كه ره كهى خۆى وهها به پالان و هوسار و جل و جۆرى تازه رازانده وه كه تمهنى حه وسه د تمهنى هاته سهر! (١٥٤)

پاش ته و ابو بوونى ئه و كار هه ر دووكيان له باقىمه ندهى خوراكيك كه له پشت ئىستى باره كانى رۆحانى هه لى انگر تبوو نه هاريان كرد و له ناوى ئه و شه قه (*) جۆگه ى كه ده چوه سه ر ئا و دينگه كان ئاويان خوارده وه. به لآم وهها له ئاودينگه كان ترسابوون و ئه و ترسه ش هيشتا به رى نه دا بوون، سه ريان وه رنه گيرآ كه چاويك له ئاودينگان بكن. سه ر نه جام كاتيك به هۆى خواردن و تير بوونه وه و هينديك ئارام بوونه وه و ترس و نهره تيان له كه مى دا هه ر دووكيان سوار بوون و بۆ ئه وه رى ورسى پالنه وانى سه رگه رديان رچا و كردي، هه و ساريان له ولاغه كانيان (*) شل كرد و بى ئه وهى كه ريگايه كى تابه ت بگرنه به ر بۆ ئه و لايه ى كه رۆسيانانت روى تى بوو وه رى كه وتن و كه رى سانكۆش وه ك هاو رپيه كى باش، وه دواى رۆسيانانت كه وت. به مجۆره هه ر دووكيان هاته وه سه ر شارى و بى ئه وهى شوينى كيان رچا و كردي، ريگايان به ئه مانى خودا گرته به ر.

له و كاتيدا كه به ريگادا ده چوونه پيش. سانكۆ به ئه ربابى خۆى گوت: ئه رباب ئىجازه م ههيه چه ند قسه يه كى خۆمانه ت ده گه ل بكه م؟ له و كاته وه كه به ريزتان فه رمانى زالمانه ى بيه ده نگ بوونت به سه ر به نده ى خۆتا سه پاندووه، زۆرتى له چوار مه تلّه ب له دلّمدا كه وتوونه ته سه ريه ك و خه ريكن ده گنخين و هه ر ئىستا يه كى كيان له سه ر نووكى زبانه كه حه يفه زايه بى و نه گوترى. دۆن كيشۆت گوتى: بلّى، به لآم زۆرى له سه ر مه رۆ، چۆن هه ر گوتنىگ ئه گه ر زۆرى كيشا، تام و چيژى نامينى، سانكۆ گوتى: ده جا ده يلّيم. من له و چه ند

١٥٣- «عوضت تعويضا» وه رگيرايى زاراوه ى Omutatio Capparum كه كاردينال و ئۆسقوفه كانى رۆم كاتيک له جه زنى پاك ده يانويست پۆستينى خۆيان ده گه ل جلوه رگى ئاوريشمى جوانتر بگۆزىنه وه ده كاريان دينا. (مۆرىس باردۆن)

١٥٤- ده مه تنى سه ره كيدا نووسراوه يه ك چواره م و يه ك سيبه م له جار ان جوانتر بوو. (مه مه د قازى)

رۆژهدا تيگه‌يوم كه سه‌رگه‌ردان بوونى به‌پږتان له‌و چۆل و بيا بانانه و خواره‌كه و پتچه‌كه‌ش و پتچه‌كه‌ش، ټيگه‌له‌وه‌ش، مه‌ترسييه به‌ه‌لکه‌وته‌كان و زال‌بوون و سه‌رکه‌وته‌كان هرچى بن چون كه‌سيك نييه به‌چاوى خۆى بيانبنينى و لتيان ناگادار بښته‌وه. هونه‌ر نوښتيه‌كاني حه‌زرتى به‌پږتان كه به‌نييه‌تى خي‌ر ئه‌نجام ده‌درين ده‌تاريكايي فه‌راموښى ئه‌به‌ديدا كفن و دفن ده‌كړين. كه‌وابوو به‌پراى من، دياره ئه‌گه‌ر جه‌نابتان پراوېچوونځي باشترتان نه‌بى، مه‌سله‌حت نه‌وده كه ئيمه‌هر دووكمان خزمه‌تى ئيمپراتور يا سازاده‌يه‌كي پايه‌به‌رز بکه‌ين كه توشى شه‌ر هاتوون تا حه‌زرتى به‌پږتان بتوانن له‌ خزمه‌ت نه‌و پايه‌به‌رزهدا زۆرى باسك و هيتزه‌شاراوه‌كاني خوتان و به‌تاييه‌ت ليزانى و تيگه‌يشتيوويي خوتان كه له‌ هه‌مووان زۆرتره‌ نيشان بدن. بېگؤمان كاتيک نه‌و جه‌نابه‌ى كه ئيمه‌ ده‌بينه‌ لايه‌نگر و خزمه‌تکاري نه‌و له‌ سه‌ره‌تى و گه‌وره‌ييه‌كاني به‌پږت ناگادار بښته‌وه، پاداشى شايسته و به‌قه‌ده‌ر ليه‌اتوويي خوښمان ده‌داتى. بلى نه‌وه‌ش له‌ ده‌ربارى نه‌ودا كه‌شيشانى مي‌ژوونووس و رووداوه‌لگريش(*) هه‌ن كه داستانى دلاوره‌ييه‌كاني تو بنووسنه‌وه تا يادى نه‌و كارانه‌ ده‌ببرگه‌كاندا بمښتيته‌وه. من باسى خوښ ناکه‌م و نه‌و قسانه‌م له‌به‌ر خوښ نييه. چۆن هونه‌رى من له‌ راده‌ى شانازييه‌كاني مه‌يته‌رى واوتر ناچى، به‌و حاله‌شه‌وه به‌تيراديوى ده‌ليم كه نه‌گه‌ر ده‌ نايينى پال‌ه‌وانيدا رهم و ابووایه‌ كه نازايه‌تیی مه‌يته‌رانيش باس بكرى و به‌نووسين رابگيرى، بروام پى بکه كه شاکاره‌كاني منيش ده‌په‌راويزدا نه‌ده‌مانه‌وه. دؤن کيشؤت گوتى: خراپ نه‌گوت سانکو، به‌لام پيش گه‌يشتن به‌و پتچيه‌ ده‌پيشدا ده‌بى پال‌ه‌وان بؤ نه‌زموون ده‌هه‌موو شوښتيكى دنيا‌دا به‌دواى گؤنگه‌ل و رووداواندا بگه‌رئ تا به‌هونه‌ر نوښتيه‌كاني خۆى ناوبانگ و ده‌ده‌ست بښنى. به‌جؤړيک كه هاته‌ ده‌ربارى پاشايه‌كى گه‌وره، ده‌پيشدا به‌هؤى كاره گه‌وره و به‌رچاوه‌كاني خۆى ناسرابى و هيتستا له‌ ده‌روزه‌ى شار وه‌ژووړ نه‌كه‌وتبى مندالان وه‌دواى كه‌ون و له‌ده‌ورى كؤ بښنه‌وه و هاوار بکه‌ن كه نه‌وه‌تا پال‌ه‌وان شه‌مس^(١٥٥) يا نه‌وه‌تا پال‌ه‌وان سه‌عبان^(١٥٦) يا به‌ناوځي تروه كه نيشانه‌ى سه‌رکه‌وتن و گه‌وره‌بى بى، بانگى بکه‌ن و بؤ نمونه بلين نه‌و تا نه‌و پال‌ه‌وانه‌ى كه ده‌ به‌ره‌نگارى تن به‌ته‌ندا به‌سه‌ر ديوى ترسناكى هه‌تره‌ش به‌ر يانى «برؤكابرؤنو» Brocabruno سه‌رکه‌وت، يا نه‌وه‌ى كه ته‌ليسى پاشاى گه‌وره‌ى ئيرانى پاش نؤسه‌د سا

١٥٥- داستانى پالميرن دؤليؤ به‌شى چل و ستيه‌م. (مؤريس باردؤن)

١٥٦- داستانى نه‌سپلانديان به‌شى سه‌د و چل و هه‌وته‌م. (مؤريس باردؤن)

جادوو كراوى شكاندووو و بهمجۆره كۆلان بهكۆلان بگهړين و ئهم شاكاره پالءوانيانه پالءو ديگيتائى بكنهوه تا پاشاي ئهو ولاته له ههراهرهراى مندالان و همهمهمهى خهلكى شار بيته سهه ههيوانى قهسرى خوئى و دهگهل ئهوهى چاوى بهپالءوان بكهوئى له رهنگى جلوهبرگى شهري و نيشانهى سهه مهتالءكهى ئهو بناسئى و ناچار بهدهنگى بلنء فهران بدا: ئهئى پالءوانانى دهربارى من، زوو بگهه پيشوازيى پالءوانى ههموو پالءوانانى جيهان كه ئهوهتا ديتته بهرءوه!» بهبيستنى ئهم فهرانه ههموو برژينه مهيدان و، پاشا بو خوئى تا نيوهى پليكانهكانى قهسرهكهى بيته خوار و ميوانى خوئى بهتوندى دهناميز بگريئ و نيوچاوانى بهنيشانهى ئاستى و برايهتى ماچ بكا⁽¹⁵⁷⁾ پاشان دهستى ئهو بگريئ و بيباهه كوئشى ساژن و لهوئى پالءوان ئيزنى ديدارى دهگهل ساژن و كچهكهى كه قسهئى تيدا نيهه جوانيكى وا لهههموو دنيا دا دهست ناكهوئى پئى بدرئ. پاش ئهوه وا ديتته پيش كه شازاده خانم چاوئيك له پالءوان بكا و ههر دووكيان لهبهه چاوى بهكترى نهك وهك دوو بوونهوهرى بهشهرى بهلكو وهك ئايهتيكى مهلهكووتى بيتته بهرچاو و ههر دووكيان بيئ ئهوهى بزائن چوئن و لهبهه چى وايمان بهسهرهات، خوئيان دهتانوئوى شيواوى ئهويندا گرفتار ببينن و له پهژارهئى ئهوهئى نهزائن چوئن ههست و سوئزى دهروونى و رهنجهكانى خوئيان پيكرهوه باس بكنن جههريان ريزال ريزال بيئ و لهويوه پالءوان بهرهو بهيكيك له تالاره بهشكوئيهكانى كوئشك كه بهقهرش و مافوور و ئهسباباتى سهير و سهمهره رازاوهتهوه رينوئى دهكن، پاش ئهوهئى كه جلوهبرگى شهريان لهبهه دامالئى و بهرگيكي ئههغهوانى رهنگى شاهانهيان بو هيتا تا لهبههزم و ئاههنگدا دهبهه خوئى بكا، دياره ئهگهر پالءوان ده جلوهبرگى بههزم و بهههنگاريدا جوان وبههههيهت و ويچووويو بيئ، قسهئى تيدا نيهه كه ده جلوهبرگى بههزم و ميوانداريدا جوانتر و ريكوپيكتر دهبيندرئ و، كه شهو داهاه پالءوان دهگهل پاشا و پاشاژن و شادوئت(*) شام دهخوا و لهسهه سفره چاو له دلءههكهئى ههئناگرئ و دوور له چاوى ئاماده بووان، تيئى ههئدهروانى و شادوئتيش ههر بهه زيرهكويه ههر ئهو كاره دهكا، چون وهك گوتم ئهو شازادهبهكى زور ههيا بهخويه. پاش خپرکردنهوهئى سفره، له ناكاو له دهرگاى تالارهوه دهلهقهكيكى ناههز و كورتهبالا و له پشت سهريهوه خاتوونيكى زور جوان و لهبار ده نيوان دوو فيتهرى زهلامى وهك غوول ديتته ژوور و ئهو خاتوونه بهههنگاربوونهوه دهگهل رووئاويكى زور ئههستهه و دژوار كه نهخشه و پلانهكهئى بهدهست ههكميميكى زانائى سهردهمانى كوئن كيشراوتهوه، بخاته بهردهم و رابگههئى كه ههر پالءوانيك بتوانئ له

عۆده بېته دهر له ریزی سهرترین پالّه‌وانانی دنیا دېته ئەژمار^(١٥٨). پاشا ئەمر ده‌گه‌که ده‌ستبەجی ته‌واوی پالّه‌وانانی قه‌سر به‌ختی خۆیان دهر به‌رنگارییه‌دا نیشان بدن. به‌لام هیچ‌کام سهر‌نه‌که‌ون مه‌گهر، پالّه‌وانی غه‌ریب که به‌شانازی زۆره‌وه و به‌خۆش‌حالی زۆری شادووه‌ته‌وه به‌سه‌ر ئەو گرفته‌گه‌وره‌یه‌دا سهر‌ده‌که‌وی و شانزاده خانم ده‌که‌ویته‌ پۆز لێدان و ئیفا‌ده فرۆشتن و به‌خۆ نازین و ته‌نانه‌ت خۆش‌حالی دهر‌برین که له خورا دلی ده‌گرێوی ئەوینی ئەو شاباز به‌رزه فره‌نه‌ناوه. له‌وه‌ش جوانتر و خۆشتر ئەوه‌یه که ئەو پاشا، پاشازاده یا پیاو ماقوولّه که پالّه‌وان میوانییه‌تی ده‌گه‌ل شانزاده‌یه‌کی تری به‌هیز و قودره‌تی وه‌ک خۆی تووشی شه‌ره‌اتبی و پالّه‌وانی میوان پاش چه‌ند‌رۆژ مانه‌وه له کۆشکی شادا ئیزنی لێ وه‌رگرێ که برواته شه‌ر و ده‌خزمه‌ت ئەودا شمشی‌ر لێ بدا. پاشا به‌دل و گیان ئەو پێش‌نیاره قبوول بکا و پالّه‌وان به‌پاداشی ئەو لوتفه که دهر حه‌قی کراوه به‌نه‌زاکه‌ت و ئەده‌بیکي زۆره‌وه ده‌ستی پاشا ماچ بکا. ههر ئەو شه‌وه پالّه‌وان خۆی بگه‌یه‌نیته‌ دل‌به‌ری عه‌زیزی خۆی شادۆت و له پشت نه‌رده‌ی^(*) ئاسنینی باغی خه‌ملیو که وه‌تاغی خه‌وی شادۆت دهر‌وانیته‌ سه‌ری، ده‌گه‌لی مال‌اوی بکا. ده‌پ یشیش دا پالّه‌وان چه‌ند جار‌ان به‌هاوکاری کچیک له مه‌حره‌مانی تاییه‌تی خۆی که شادۆت هه‌موو نه‌ینیه‌کانی خۆی له‌لا باس کردوه له هه‌مان شوین رازونیازی هه‌بووه.^(١٥٩) پالّه‌وان ناخیک هه‌لکیشی و شانزاده خانم ببوو‌ریته‌وه و له هۆش بچی و کچه مه‌حره‌مه‌که ئاویینی و به‌خاتری ئابرووی خاتونه‌که‌ی له نزیک‌بوونه‌وه‌ی به‌یانی و له ترسی ئاشکرا بوونی رازی ئەوان غه‌مگین و شپه‌رزه سه‌ری لێ بشیوی. سه‌ره‌نجام شادۆت وه‌هۆش بېته‌وه ده‌سته سپیه‌کانی خۆی له پشت نه‌رده‌که‌انه‌وه بۆ لای پالّه‌وان درێژ بکا. پالّه‌وان پاش هه‌زار جار ماچ کردنی ئەو ده‌ستانه به‌سیلاوی فرمیسکی چاوان، ته‌ریان بکا. پاشان له‌سه‌ر ئاگادار کردنه‌وه‌ی یه‌کتر له هه‌والی خۆش و ناخۆش بگه‌نه‌ یه‌ک و شانزاده خانم له پالّه‌وانی بوی که هه‌رچی ده‌کرێ بیکا بۆ ئەوه‌ی ئەوی به‌ده‌ردی بۆ دهرمانی دووری، خۆی گیرۆده‌ نه‌کا. پالّه‌وان به‌هه‌زار سویندانه‌وه ره‌ش و شین بېته‌وه که هه‌روا بکا و پاش ئەوه‌ی جاریکی تریش ده‌ستی شادۆت ماچ بکا به‌وه‌ها دلته‌نگی و په‌ژاره‌یه‌کی تالّه‌وه دلی لێ هه‌لکه‌نی که پیت وابی گیانی خۆی

١٥٨- داستانی ئامادیسسی گۆل، به‌شی شانزدهم و داستانی پالّه‌وانی سه‌لیب و فه‌سلّی سه‌د و چواردهم. (مۆریس باردۆن)

١٥٩- داستانی ئامادیسسی گۆل، فه‌سلّی شانزدهم و داستانی پالّه‌وانی چه‌لیپا، به‌شی سه‌د و چواردهم. (مۆریس باردۆن)

ھەر لەوئى بەجى دەھىلئى. پاشان بگەرپتەوھ شوپنى مانەوھى خۆى بەلام لە غەمى دوورپنى، دىجىتال خۆى بەسەر تەختەكەيدابدا و تا كەرپرى (* بەيانى خەو لە چاوى نەكەوئى. بەيانى زوو ھەستى و بۆ مالاوايى لە شا و شازن و شادۆت بروتە خزمەتيان. شا و شازن ئەو ئيزن دەدەن بىتە خزور و مالاوايى دەگەل بکەن و ھاوکات پى بلىن كە شادۆت ناسازە و لەوەرگرتن و دىتنى دۆستان داواى لىببوردن دەکا. ئەودەم پالەوان بىر بکاتەوھ كە ئەم نەخۆشپىيە لە بەر دەردى دوورپى ئەوھ و دلئى بەئىش و ئازار وەژان كەوئى و شتىكى وای نەمىنئى كە رازى نەپنى دلئى خۆى دەربىرئى. كچە مەحرەمەكە لەو كۆرەدا بئى و ھەموو شت بەچاوى خۆى ببىنئى و بەھەرەمە بگەرپتەوھ خزمەت شادۆت و لە چلۆنايەتى بارودۆخ حالئى بکا. ئەویش بەچاوى گريان گوئى بداتە ھەكايەتى نەدىمەى خۆى وپئى بلى گەرەترين غەمىك كە ئاسمانى داگرتووھ، ئەوھىە كە نازانئى پالەوان كىيە و ئايا لە تۆمەى (* شارپارانە يا نە. كچەى مەحرەم شادۆت دلدارى بداتەوھ و بەشازادەخانم بلى كە خاترجەم بئى ئەو ھەموو گرانى و سەنگىنى و قودرەت و ئازايەتپىيە تەنبا دەجووڊى كەسىكدا كە لە تۆرەمەى پاشايان بئى كۆ دەبىتەوھ. شادۆت ئە و دلدانەوھ قىوول بکا و دە شاردنەوھى غەم و پەژارەى خۆيدا بكوئى تا داىك و باوك لىي دىرڤۆنگ نەبن و پاش دوو رۆژ بىتەوھ نىو خەلك. دەوكاتەدا كە پالەوان لە كوئى شا رۆشستووھ، دە شەردا بەشدارى بکا و بەرەنگارى دوژمنى پاشا بىتەوھ و بىشكىئى و بەسەر چەند شار و ھەرپمى ئەودا دەست دابگرئى و سەرکەوتن دواى سەرکەوتن و دەدەست بىنئى، پاش ئەوھ بگەرپتەوھ دەربارى پاشا و لە جىژوانى جاران دووبارە چاوى بەيارە نازەننەكەى بگەوئتەوھ و بەلئنى پى بدا بەپاداشى خزمەتەكانى خوازبىنئى ئەو لە پاشا بکا. پاشا بەبىانوى ئەوھ كە نازانئى پالەوان كىيە، رازى بەو خزمەتپىيە نىيە! بەو حالەشەوھ شادۆت چ بەھەلگرتن يا بەشىوھىەكى تر دەبىتە ھاوسەرى ژيانى پالەوان و باوكى لە ئاخريدا بەو خزمەتپىيەتى و زەماوئەندە شانازى دەکا. كاتىك شا روونى دەكاتەوھ كە ئەم پالەوانە كورپى پاشايە كە لە ولاتى «نەبوو لە جىھان»^(۱۶۰) دا لەتاوان دەمرئى و شادۆت دەبىتە مىراتگرى تاج و تەخت و سەرەنجام پالەوان دەبىتە پاشا. ئەوجار وەختى ئەوھ دەگا كە پالەوان دەستى كەرەم بەرووى مەپتەر و ئەو كەسانەى كە يارمەتپىيان داوھ تا بگاتە ئەو پلە و پاىە بەرزە دەكاتەوھ و كىژئىكى جوانى

۱۶۰- مەبەست ئەوھىە ئەو ولاتەى پالەوان دەلئى كورپى پاشاي و ئىندەرپىيە لە دنبادا نىيە. خوالئىخۆشبوو مەمەدى قازى دەستەواژەى «نىست در جھان» ى ھىناوھ و لە دەقى ئىنگلىزپىيەكەيدا نووسراوھ Unknown Country يانى ولاتئىكى نەناسراو. (وەرگىرئى)

که مه‌حریمی رازی پتوه‌ندی عاشقانه‌ی ئەو ده‌گه‌ل شادۆت بووه و قسه‌ی تیدانییه کچی
«دووک» یکی ره‌ده‌ی بالایی مه‌مله‌که‌ته به‌حه‌لالی و هاوسه‌ری دهدا به‌مه‌یتره‌که‌ی.

سانکۆ هاواری کرد که: بژی ئەریاب! ئەوه‌یه ئەو شته‌ی من دهمه‌وئ و به‌ دوایدا ئاواره‌ی
کیو و بیابانم. ئاه خودایا چ ده‌بوو ئەگه‌ر و ابا؟ و من یه‌قینم هه‌یه ئەگه‌ر به‌ریتزان خۆتان
نیو بنین پالەوانی «غهمگین روخسار» ته‌واوی ئەم رووداوانه یه‌ک به‌یه‌ک و به‌دوای یه‌کدا بۆ
ئیمه وه‌دی دین. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ له‌وباره‌وه شکت نه‌بی، چونکه پالەوانانی
رابردوو و داهاتوو هه‌موو به‌تپه‌راندنی ئەو پله‌ومه‌ودایانه و هه‌ر به‌مجۆره‌ی که‌من بۆم
گێڕاوییه‌وه گه‌یونه پله‌وپایه‌ی ئیمپراتوری^(۱۶۱) و پاشایی و له‌مه‌ودواش هه‌ر به‌مجۆره‌ ده‌بی.
ئێستا ته‌نیا که‌ مایه‌سیی کاری ئیمه ئەوه‌یه که‌ بگه‌رێین و بزاین ئه‌و پوژژانه کام یه‌ک له
پاشایانی مه‌سیحی یا کافر تووشی شه‌رێکی گه‌وره‌ هاتوو و کچیکی نازدار و
نازه‌نینیشی هه‌یه. به‌لام بۆ بیرکردنه‌وه له‌سه‌ر ئەم بابته‌ کارێکی وا بکه‌ین نیو و
نیوانگمان به‌نه‌یته‌وه. تازه که‌ مایه‌سییه‌کی تریش ده‌کاروباری مندا هه‌یه و ئەویش ئەوه‌یه
گریمان پاشایه‌کمان دیته‌وه که‌ ده‌شه‌ر دایه و کچیکیشی هه‌یه و منیش ده‌دنیا‌دا
ناوبانگیکی داگر و گه‌وره‌م وه‌ده‌ست هینابی، نازانم چون و به‌کویدا ده‌توانم تۆره‌مه‌ی خۆم
بگه‌یه‌نمه‌وه سه‌ر پاشایان و یا لانی که‌م یه‌کێک له‌ بن نامۆزا یا خالۆزای ئیمپراتوران
بیمه ئەژمار؟ چون ئاشکرایه که‌ پاداشی دلاوه‌رییه‌کانی من هه‌ر چیکی بی تا پاشا له
عه‌سل و نه‌سه‌بی من خاتره‌م نه‌بی کچم ناداتی و له‌ ئاکامدا هه‌رچی به‌هۆی ئازایه‌تی و
پالەوانه‌تی، وه‌ده‌ستم هیناوه له‌ کیسم ده‌چی، چون ناچمه‌وه سه‌ر بنه‌چه‌که‌ی خانه‌واده‌ی
پاشایان. راسته که‌ من نه‌جیب زاده‌م و عه‌سل و نه‌سه‌بیشم ناسراوه، مال و ملّکم هه‌یه، وله
چینیکی کۆمه‌لایه‌تیم که‌ ده‌توانم پینجسه‌د «سوو»^(۱۶۲) جه‌ریمه وه‌ر بگرم و ته‌نانه‌ت ره‌نگه
ئەو زانایه‌ی میژووی من ده‌نوسێ شه‌جه‌ره‌نامه‌ی^(*) من جۆزیک ریکوویک بکا که‌ ده‌پشتی
پینجه‌م یا شه‌شه‌مدا بچمه‌وه سه‌ر سولتانیک و نه‌بیره یا نه‌تیجه‌ی پاشایه‌ک بم. به‌هه‌ر

۱۶۱- داستانی تیرانی سپی، به‌شی یه‌که‌م، فه‌سلێ چل و دوو. هه‌روه‌ها «پالەوانی چه‌لیپا» کتیبی
یه‌که‌م، فه‌سلێ شه‌ست و پینجه‌م. (مۆریس باردۆن)

۱۶۲- به‌پیتی یاساگه‌لیکی که‌ له‌ زهمانی ده‌سه‌لاتداریی قه‌ومی گوټ Goths تا سه‌ده‌ی سیزده‌م له
ئیسپانیا له‌ گه‌ردان بوون هه‌رکه‌س سه‌ده‌مه‌ یان خه‌ساره‌تیکێ له‌ گیان و مالی نه‌جیب زاده‌کان
دابا، ده‌بوویه جه‌ریمه‌یه‌کی نزیک به‌ ۵۰۰ سوټلۆد Sueldos که‌ پوولی سپی بوو دابایه. (مۆریس
باردۆن)

حالا سانكو من دهبى شتيك فيرى تو بكم و ئويش ئوهيه كه عسل ونهسب دوو بهشه: دېڭىتالې
 هينديك هن كه دهچنوه سهر پاشايهك يا سولتانيك بهلام رۆڭگار وردوره لهوپهري
 پلهبهزيبهوه فيرى داونهته نهوتيرين پلهي زهليلي و رۆڭرهشي، وهك ههرم له پايهيهكي
 پان وبهرينهوه بنووكيكي تيژ كوتايبيان دى؟ هينديكيش له توپزه پهستهكاني خواروو سهر
 دهردين و وردوره سهردهكون تا دهنه گهوره و خان و پياوماقوول. بهجوريك كه ئه
 جياوازيه له نيوانياندا ههيه، ياني دستهيهكيان ئوه بوون كه ئستانين و دستهكهى ترن
 ئوهن كه دهپشدا نهبوون. وه چون من رهنهگه لهو دستهيه بيم كاتيک روون بيتهوه كه
 عسل ونهسبم ريزدار و گهوره بوون ناچار خهزوروى داهاتووى من دهبى سهرم بۆ
 دانهوينى و بهزاوايى خوويم قبول بكا و ئهگه ئوه نهكا شادوت خوى وهها عاشقى من
 دهبى كه بهپنجهوانهى ويستى باوكى و گريمان بوشى روون بووهوه كه من بيچگه له شاگرد
 قاوهچى، شتيكى ترنيم، من وهك ميترد و ئاغاي خوى هلهدهبزيرو و ئهگه ئوهش نهبوو
 ناچار كچه هلهدهگرم و بۆ ههر شوينديك بمهوى دهبهم تا رۆڭيک كه مردن يا مهوداي
 زهمان ناگرى توورپه يايك و بابى دابمركينى.

سانكو گوتى: كهوابوو ئوهى هينديك قهرهقوته (*) پهنديكيان ههيه و دهلين «ئوهى بهزور
 دهتوانى وهريگرى، بهحاجت داواي مهكه» لهمهر تو راسته ههرچند لهم بارهوه پهنديكى
 تريش ههيه كه زورت دهگهال حالى تو ديتتهوه. ئويش ئوهيه «له كاتى مهترسيديا پهري
 لهسهر ديوار باشته لهوى بههيواي دوعاي پياوچاكان لهوى بمينييهوه.» و من ئوه پهندهم
 بويه عهرزكردى كه ئهگه ئهعلا حهزرت خهزوروى داهاتووى حهزرتى بهريزان نهويست
 دلى خوى رازى بكا و كچت بداتى بهپيى فهرمائيشى خوتان چارهيهك نامتني بيچگه لهوى
 كچه بفرينى و بييهى له شوينكى دابنپى. بهلام عهيبى كار لهوهدايه تا گهيشتنى زهمانى
 ئاشتى و گهيشتنى ئيوه بهمهقامى پاشايهتى، مهيتهرى چارهپش دهبى بهداماوى و
 نرينوچاوانتيكى تالهوه، بهچاوهروانيى كهرم و وعدهكانت دابنپشى. مهگه ئوهى كه
 نهديمهى مههرم كه دهبى بيته هاوسهري مهيتهرى ئيوه، رهگهال خاتوونى خوى ريككهوى
 و مهيتهرى تو تا زهمانيك كه ويستى خوداوهند شتيكى ترى دهبه چاوه نگرتهى، تمهمنى
 پر له كویرهوهريى خوى دهگهال ئوه رابويروى. چون ئهگه بههله نهچوبم حهزرتى
 بهريزان دستهبهجي دهتوان نهديمهى له مهيتهرى خوتان ماره بكن. دۆن كيشوت گوتى:
 بهلى كى دهتوانى پيشم پى بگرى. سانكو گوتى كهوابوو ئيمه بلى وهى خومان بهخودا
 بسپيرين و گهريانى كاران بهدينه دستى قهزاوقهدهر، كاريكى ترمان نييه. دۆن كيشوت

گوتی: بهلّی سانکۆ، خودا ئارەزووی من و حاجەتی تۆی پێک هینا و هەرکەس خۆی بەکەم دابنّی، هیچ نییه و نهبّی باشتره. سانکۆ گوتی کارهکان هه‌موو به‌دهست خودایه و کهس چکاره نییه. من کۆنه‌مه‌سیحیم و هەر ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی بيمه «کۆنت» به‌سه. دۆن کیشۆت گوتی زیادیشه. تازه ئه‌گەر خۆشت نه‌بوویه کۆنت گرینگ نییه چون من هەر ده‌گه‌ل کو بوومه پاشا. ناوونیشانه‌ی په‌سانه‌یه‌تی و نه‌جیبی، بّی ئه‌وه‌ی مه‌جبوور بی، به‌پوول بیکری یا ده‌به‌رانبه‌ر خزمه‌ته‌کاندا و ده‌سته‌ته‌ینابّی به‌تۆ ده‌دم و کاتیک من کردمی به «کۆنت» ده‌سته‌به‌جّی ده‌چیبه‌ رده‌ی «ئەشرافه‌کان» وه له‌و حاله‌ته‌دا هەر چه‌ندی زبانی دم چه‌وت و درۆزان درێژیش بّی ناچار ده‌بن ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که رقیان لیت ده‌بّی، ئەیاله‌تیکت وه‌ک ملک بۆ دیاری بکه‌ن، سانکۆ گوتی: جا دیاره! مه‌گەر پێیان وایه من ناتوانم که‌سایه‌تی خۆم ده‌و پله‌وپایه‌دا نیشان بده‌م؟ من زه‌مانیک ئەندامی ئەنجومه‌نێکی خێرخوازی بووم و به‌گیانی خۆم سوپند ده‌خۆم رده‌ای (*) ئەندامه‌تی ئه‌و ئەنجومه‌نه‌م ئه‌وه‌نده لّی جوان بوو که هه‌موو ده‌یانگوت ریخت و هه‌یکه‌لم بۆ سه‌رۆکایه‌تی حیساب و کیتابی مال و دارایی کلیسا ده‌نالێنّی، خودایه چ ده‌بوو ئه‌گەر من شنلی (*) دووکیم به‌سه‌ر شاندا دابایه و به‌شێوه‌ی کۆنتیکێ ده‌روه جلوبه‌رگی رازاوه به‌زێروجه‌ و اه‌یترم ده‌به‌ر کردبایه! و فکر ده‌که‌م که ئه‌گەر وا بووایه خه‌لک له‌سه‌دفرسه‌خ به‌و لاوه ده‌هاتنه دیده‌نیم. دۆن کیشۆت گوتی: بێگومان قیافه‌یه‌کی باشت ده‌بّی، به‌لام باشتر ده‌بّی ئه‌گەر هه‌میشه ریشت بتاشی چون رڤینت ئه‌وه‌ند زۆر و ئالۆز و پیسه، ئه‌گەر لانی که‌م هەر دوو رۆژ جارێک نه‌یده‌یه ده‌ست تیغی تیز (*) خه‌لک له‌ مه‌ودای تیرهاوێژێ شمخالیکه‌وه ده‌تسانه‌وه. سانکۆ گوتی: زۆر باشه، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌وێ من ده‌لاکیک رابگرم و هه‌میشه ده‌مالدا رای گرم و ئه‌گەر پتویست بوو وه‌ک مه‌یته‌ری خانانی گه‌وره بۆ هه‌موو شوپنیک به‌دوای خۆمدا بیکێرم. دۆن کیشۆت پرسى: تۆ چووزانی که‌ خانه‌ گه‌وره‌کان مه‌یته‌ران وه‌دوای خۆیان ده‌ده‌ن؟ سانکۆ گوتی، ئەلئان عه‌رزت ده‌که‌م، من چه‌نای چه‌ند سال له‌مه‌ویه‌ر مانگیکم له‌ ده‌باردا رابردووه. له‌وێ یه‌کێک له‌وخانه ماقوولانه‌م چاو پّی که‌وت که‌ جه‌سته‌یه‌کی زۆر نابوته‌ی هه‌بوو و خه‌لکیش ده‌یانگوت پیاویکی زۆر گه‌وره‌یه. (١٦٣) ئه‌و پیاوه بۆ هەر کوپیه‌ک چووبا سواریکی به‌دواوه بوو. ئه‌و سواره‌ش وا پّی به‌پّی ده‌گه‌لّی ده‌رۆیشت که‌ پّیت وابوو کلکی ئه‌وه. من پرسیم ئەم سواره بۆ شانبه‌شانی ئه‌و پیاوه‌ی پّیشه‌وه ناروا و هه‌میشه به‌دواوه‌یه‌تی. جوابیان دامه‌وه ئه‌و

١٦٣- وێ ده‌جّی مه‌به‌ست Don pedro Tellez Giron دووکی ئوسونا Osuna بّی که‌ پیاویکی کورته

بالای وردیلانه بووه، به‌لام پیاویکی گه‌وره و به‌زیک و زاکون بوو. (مۆریس باردۆن)

مەيتەريەتى و رەسمى مەيتەرانىش ئەوھىيە ھەمىشە بەدوای ئەربابدا بېرۆن. من لەو رۆژەوھە دېجىتال ئەم نوكتەيە فېر بووم و تا ئىستا لەبېرم نەچووەتەوھە. دۆن كيشۆت گوتى بەبېروای منىش ھەق بەتۆيە و تۆ بە تېرادىوى دەتوانى دەلاک وەدوای خۆت بەدى. دابونەريت يەك جى و لەيەك زەماندا سەريان ھەلنەداوھ، بەلكو يەك بەدوای يەكدا ھاتوون. كەوابوو تۆ دەتوانى يەكەم كەس بى كە دەلاكت وەدوای خۆت خستووھ. بىجگە لەوھش كەسېك كە كارى ردىن تاشينە دەبى زۆرتەر لە كەسېك كە ئەسپت بۆ زىن دەكا، جىگەى متمانە بى. سانكو گوتى: ئەرباب، ئىوھ كارى دەلاک بەمن بسپېرن و دەفكرى ئەوھدا بەزووتر بگەيە تەختى پاشايەتى و من بگەيە «كۆنت». دۆن كيشۆت وەلامى داوھ: بەھىوای خودا ھەروا دەبى! و چون سەرى بەرز كەدوھە چاوى بەدېمەنېك كەوت كە دەبەشى دواييدا دەبېين.

لهمبر نازاد کردنی تاقمیکي ليقهوماو له لایهن دؤن کیشۆتوهه

که بهزۆر دهیانبردنه شوینیک

سهید حامید کوری ئهجهلی، دانهری عهرهب و «مانشی» له داستانی شیرن و بهشکو و ساده و خوۆشی خویدا وها دهگپرتیهوه، کاتیک دؤن کیشۆتی ناودار و مهیتهرهکهی سانکوپانزا له قسه و باسیک که له کوۆتایی بهشی بیست ویهکهه دا دیتمان خه لاسییان هات، دؤن کیشۆت سهری ههلبیری و بهو ریگیاهه دا که دهرویشته دوازده کهسی چاو پی کهوت که ئهستویان وهک تهسبیح بهزنجیریکی دریژی ئاسنین بهستراپوونهوه و دهستی ههمووشیان دهزبینی ئاسنی لی دراوو. هاوپی ئه و دهستهیه دوو سوار و دوو پیاده بوون که سوارهکان تفهنگی شمخالیان پی بوو، پیادهکانیش نیزه و شمشیریان بهدهستهوه بوو. ههر که سانکو چاوی پییان کهوت هاواری کرد: «ئهوانه تاقمیک زیندانیی پاشان بهکاری زۆرهملی سزادراون و ئیستا بۆ سهول* لیدان دهیانبهن بۆ نیو کهشتی دهولهتی.» دؤن کیشۆت گوتی: چۆن! سزادراو بهکاری زۆرهملی؟ مهگهر دهبی پاشا زولم له کهسیک بکا؟ سانکو گوتی: من وام عهرز نهکردی. دهلیم ئه و پیوانه بهسزای گوناهیکی که کردوویانه مهحکوومن بهوهی ده کهشتیهکانی پاشادا خزمهت بکهن. دؤن کیشۆت گوتی، ههرچی بی، ئه و کهسانه بهزۆر دهیهن نه بهویستی خویان. سانکو گوتی: بهلی راستهکهی ئهویه. ئهرباب گوتی: زۆر باش، کهوابوو لیڕهیه که پاپهراوندنی ئهركیک بۆ من وار پهیدا دهکا. یانی دهبی له زولم و دهستدریژی پیشگری بکهه و بگمه هاواری ليقهوماوان. سانکو گوتی: ئهوهی بزانه پاشا نمونهی دادگرییه و له نمونهی دادگری ههرگیز زولم ویتدای سهر هه لنادا و ئهوانه ی دهیانبینی دهستدریژیان پی نهکراوه.

هاوکات دهگه ل ئه و قسانه ریزی سزادراوان بهکاری دژوار، گهیشتهه ئاستی ئهوان و دؤن کیشۆت زۆر بهنهزاکهتهوه له نیگابانهکانی پرسی، پی بلین بهچ هۆیهک یا هۆگهلیک ئهه چارهپهشانه بهو حاله دهبن. بهکیک له نیگابانانی سوار گوتی: «ئهمانه سزادراوی کاری دژوارن که بۆ خزمهت بهپاشا دهنبردینه سهر کهشتیه دهولهتیهکان. من بلی ئهوه وهلامیک نییه و تۆش بیجگه لهوه نابی شتیکی تر پپرسی. دؤن کیشۆت گوتی: به گویتدا ناچی! من دهمهوی هۆی سزادانی تاکه تاکهیان له خوۆی بزانه، چهند قسهی تریشی زۆر

بهئەدەبەوہ گوت تا بەلکو ئەوان ئاگادارییەکی که دەیەویست بیدەنی. ئاخری یەکی تۆتالە دیکتاتاری نیگابانان گوتی: «ئیمە لێرە نووسراوہیە کمان پێ ھەییە کہ ھۆی سزادانی ھەر کامیانی تێدایە. بەلام مەجالێ ئەوھمان نییە راوہستین و نووسراوہ بدۆزینەوہ و بیخوینینەوہ. تۆ خۆت برۆ لایان و لە خۆیان بپرسە. ھەلبەت ئەگەر بۆ خۆیان ویستیان وەلام دەدەنەوہ و واش بزنام بێ مەیل نین، چون ئەوانە کہ سانیتکن لە باس کردن و گێرانی وەھێرانی خراپەکاری و شەڕپێی خۆیان ھەز وەر دەگرن.»

دۆن کیشۆت ھەر کہ ئەم ئیجازەییە درایە، کہ ئەگەر نەیاندا بایە بەزۆر دەییەستاند، لە ریزی زنجیرەکہ نزیک بووہوہ لە سزادراوی یەکہەمی پرسی کہ گوناهی چییە و بۆچی بەو تەرزە نالەبارە دەییەن. سزادراو گوتی: «بەتاوانی ئەوہی عاشق بوو بووم. دۆن کیشۆت ھاواری لێ ھەستا: چون؟ تەنیا لەبەر ئەوہ؟ قەسەم بەدینم ئەگەر قەرار بووایە خەلکی بەتاوانی ئەوینداری بەسەول لێدان سزا بەن، من زۆر لەمێژ بوو دەبووایە برۆمە سەول لێدان. سزادراو گوتی: «ئاخ! ئاخ قوربان لێداری من لەو لێدارییانە نییە کہ ھەزرتی بەرێرتان خەیاڵ دەکەن. من شیت و شەیدای سەبەتیک جلی شۆردراوی سپی بووم و وەھام دەباوش گرتبوون کہ ئەگەر دەستی عەدالەت بەزۆر لە دەستی منیان دەر نەھێنابایە، ئەلئانیش ھەر خەریکی ناز کردن و لاواندنەوہیان دەبووم. منیان لە کاتی ھەستان بەو تاوانەوہ دیت. پێداویستی یەک بەلێ پرسی نەبوو. زۆر زوو دادگاییان کردم و شان و ملیان بەسەد زەبری تازیانە قەدیلکە دام و بیجگە لەوہش ئەگەر تا سێ ساڵ مێرگی گەورە بدروومەوہ دەگەلیان بێ حیساب دەم. دۆن کیشۆت پرسی، مەبەست لە دروینە کردنی مێرگی گەورە چییە؟ سزادراو کہ نزیکەیی بیست و چوار ساڵێکی تەمەن بوو وەک دەشیگوت خەلکی «پیداریتا» *piédraita* پرسی گوتی، مەبەست سەول لێدان دەکەشتییەکانی دەوڵەت دایە.

دۆن کیشۆت ھەمان پرسیاری لە سزادراوی دووھم کرد، بەلام ئەو ئەوھندە داماو و فەقیرۆکہ بوو کہ ھەوسەلەیی نەبوو یەک کہ لیمە جواب بداتەوہ. نەفەری یەکہەم لە جیات ئەو گوتی: «قوربان ئەوہی وەک قەناری دەبەنە کاناری»^(١٦٤) و دەکەشتییە دەنین و مەبەستم ئەوہیە کہ ئەو گۆرانییێژ و دەنگ خۆشە. دۆن کیشۆت پرسی: «چۆن؟ مەگەر گۆرانییێژ و شاہەریش دەنیرنە سەول لێدان؟ سزادراو گوتی: «بەلێ قوربان، لێرەدا ھێچ شتیک ناخۆشتر لەوہ نییە دە کوێرەوہریدا گۆرانی بلێی»^{(*) (١٦٥)} دۆن کیشۆت گوتی: وا نییە، من

١٦٤ - Canarie چەند جزیرەیکەن لە ئۆقیانوسی ئەتلەسدا و ھی پورتنال.

١٦٥ - گۆرانی گوتن لە کوێرەوہری و مسیبەتدا مانای ئەوہیە دەژیر شکەنجەدا ئیقرار کرایی و سێروانتیسی ئەم زاراوہ عامیانەیی زۆر دەکار ھێناوہ. (مۆریس باردۆن)

بیستوومه ئەوانه‌ی غه‌م و په‌ژاره‌ی دل به‌ئاواز و چریکه ده‌رده‌برن، زۆرتر له هه‌م‌ئو
گۆران‌ییژی تر کار له‌سه‌ر سۆز و عاتیفه‌ی بیسه‌ران ده‌که‌ن. «سزاکیش (*) گوتی: «لێرده‌
به‌ته‌واوی پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌یه. یانی هه‌ر که‌س جارێک ئاوازیکی بلێ ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆی
ده‌بێ بگری. دۆن کیشۆت گوتی: «من ده‌وقسانه‌ ناگه‌م.» یه‌کیک له‌ نیگابانه‌کان رووی ده
دۆن کیشۆت کرد و گوتی: «جه‌نابی ئاغا به‌لای ئەم مروّفه‌ خێرخوازان‌ه‌وه‌ گۆرانی گوتن له
مسیب‌ه‌ت و کوێره‌وه‌ریدا به‌مانای دان هێنان به‌تاوان له‌ ژێر ئەشکه‌نجه‌ دایه. ئەو
ناجس‌نه‌یان هێنا به‌ر پرسیار و لیکۆلینه‌وه‌ و ئیقراری به‌جینایه‌ت کرد یانی ئاشکرا بوو که
مالات ده‌دزی و له‌سه‌ر ئیقراری خۆی شه‌ش سال سزادراوه‌ و ده‌بێ سه‌ول لێ بدا. ئەوه
بێجگه‌ له‌ دووسه‌ت تازیانه‌ که‌ له‌ شان و پیلیان داوه. ئەو پیاوه‌ هه‌میشه‌ غه‌مگین و
شه‌رمه‌زاره‌ و سه‌ری خۆی به‌رده‌داته‌وه‌، چونکه‌ ئەو زیندانیانه‌ی ده‌گه‌لنی یا ئەوانه‌ی له
زیندانداندا ماونه‌ته‌وه‌ هه‌مووسووکایه‌تی پێ ده‌که‌ن. چونکه‌ ددانی به‌خه‌تای خۆیدا هێناوه‌ و
غیره‌ت و خۆراگری ئەوه‌ی نه‌بووه‌ تا ئاخ‌ر هه‌یج نه‌درکینی. هه‌ر بۆیه‌ پێی پێ ده‌که‌ن و
گالته‌ی پێ ده‌که‌ن. چونکه‌ ده‌لێن ده‌ واژه‌ی «نا» شدا به‌هه‌مان ئەندازه‌ پیت هه‌یه‌ که‌ ده
واژه‌ی «ئا» و، بۆ تاوان‌بارکراویک به‌خته‌وه‌رییه‌کی گه‌وره‌یه‌ که‌ کلیلی (*) مه‌رگ و ژیا‌نی
له‌سه‌ر زبانی خۆیه‌تی نه‌ له‌سه‌ر زبانی مه‌دره‌ک و به‌لگه‌ و شاهیدان؛ من پێم وایه‌ ئەو قسه
زۆر دروس‌ته‌. دۆن کیشۆت گوتی: منیش هه‌ر پێم وایه‌. «پاشان رووی ده‌ سزاکیشی سی‌یه‌م
کرد و ئەوانه‌ی که‌ له‌وانی تری پرسیبوو له‌ویشی پرسی. سزاکیش راست و په‌وان گوتی
من به‌تاوانی ئەوه‌ی ده‌ «دۆکا» پوولم نه‌بوو، بیده‌م ده‌چمه‌ لای ئەو خاتوونه‌ به‌رێزانه‌ یانی
ئەو که‌شتیه‌ ده‌وله‌تییانه‌. دۆن کیشۆت به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: من ناماده‌م بیست «دۆکا» بده‌م
و تۆ له‌و گرفتارییه‌ رزگار بکه‌م.» سزاکیش گوتی: «من وه‌ک که‌سه‌یک وام که‌ به‌کیسه
پووله‌وه‌ له‌ نیوه‌راستی ده‌ریادا مابته‌وه‌ و چون ناتوانی ئەوه‌ی پێی ده‌وی بیکری» له‌ برسان
ده‌مری. من ئەوه‌م بۆیه‌ عه‌رز کردی ئەگه‌ر کاتی خۆی ئەم بیست دۆکایه‌م هه‌بایه‌ و سمیلی
مونشی مه‌حکه‌مه‌م پێ چه‌ور کردبا و زه‌ین و زبانی وه‌کیله‌که‌م باشتر پێ وه‌گه‌ر خستبایه‌،
ئەم‌رۆ به‌جینگه‌ی ئەوه‌ی وه‌ک سه‌گی قه‌لاده‌ کراو به‌و جاده‌یه‌دا وه‌ پیش خۆم بده‌ن له
مه‌یدانی «زۆکۆدۆیتر» Zocodover له‌ شاری «تۆلید» پیاسه‌م ده‌کرد. به‌لام به‌هه‌ر حال خودا
گه‌وره‌یه‌ و سه‌به‌ریشی داوه. ته‌واو!

دۆن کیشۆت رووی ده‌ سزاکیشی چواره‌م کرد. پیاویک بوو زۆر ویچوو ریشیکی دریزی
هه‌بوو، ده‌فه‌ی سینگیشی به‌مووی سپی داپۆشرا‌بوو. کاتیک لێی پرسی ئەو بۆ ده

زنجيركراوه، بى ئۇەوى يەك قسه بكا، ھۆل ھۆل دەستى كرد بەگريان. سزاكيشى پىنچەم دېيتانى
 له جيات ئۇە گوتى: «ئۇ پيره پياوه شەريفەيان پاش ئۇەوى بەجلوبەرگى رازاوهوه سواری
 ئۇسپ كرد و بەشاردا گىرايان، بەچوار سال سەول لىدان دەكەشتىدا سزايان داوه. سانكۆ
 ھاته نىوقسهكانيان و گوتى: ئۇگەر بەهەلە نەچووم ئۇ پياوهيان بەبووكى بردووه يانى
 ھەم ئابرووى چووه و ھەمىش سزايان داوه. (۱۶۶)

سزاكيش جواى داوه: راست وايه و خەتاي ئۇ پياوه كە ئۇ سزايەى لى كەوتووتەتووه
 ئۇە بوو كە قاسىدى نىوان گويچكەكان و تەنەت پىوھندى نىوان لە شەكانىش بووه؛
 مەبەستم ئۇەويە كە ئۇ پياوه بەرپىزە دەلالىي كردووه بۆيە رپى دىرە كەوتووه. بىچگە لەوھش
 تاوانى جادووگەرى و فىلبازىيان خستووتە سەر. دۆن كيشۆت گوتى: من كارىكم
 بەتاوانبار كردنى ئۇ بەجادووگەرى نىيە. بەلام لەبەر دەلالىيەكەى حەق ئۇە نىيە بىنپىرنە
 سەر كەشتى، مەگەر بۆ فەرماندەيى و ناخودايى كەشتىيەكە. چون دەلالى عىشق و ئووين
 كارى ھەموو كەس نىيە، كارىكە تەنيا لە دەست پياوى رازدار و بەئەزمون دى و لە
 كۆمارىكى رىكوپىنكدا زۆر پىداويستىيەكى گەورەيە و نابى بىچگە لە كەسانىكى رەسەن و
 نەجىب بدرىتە دەست ھەموو كەس. تەنەت بۆ ئۇم كارە دەبى بازرس و پشكەنر دابندرى
 و ژمارى ئۇە كەسانەى ئۇە كارە دەكەن، دەبى وەك دەلالانى بازار كەم و كارامە بن.
 بەمجۆرە لە بلاو بوونەوى زۆر نەخۆشى پىشگرى دەكرى. چونكە تەنيا ھۆى بلاو بوونەوى
 ئۇم نەخۆشىيانە ئۇەويە ئەمرۆ عالەمىكى زۆر بەوكاروھ خەرىكن بى ئۇەوى رىخت و قىافە
 و شعور و فامىكى و ايان ھەبى، كەسانىكى ژنانىلە و غولامى سادە و مىرمندال و بى
 ئەزمون كە دە بواری زۆر ھەستىاردا و دەوكاتانەدا كە دەبى كارلپھا تووبن دەستى راست
 و چەپى خۆيان ناناسن و كەوچكى ئاسن بەدەستىانەوھ سارد دەبىتەوھ و ناگاتە دەميان.
 پىم خۆش بوو لەسەر ئۇە باسە برۆم و بۆم روون كردبانەوھ كە بۆچى دەبى كەسانىك كە
 لەم ولاتە بەو كارە ھەلدەستن. دەبى گولچىن بكرىن؛ بەلام نە ئىرە جىگای ئۇە قسانەيە و نە
 مەجالىش ھەيە؛ بەلام رۆژىك ھەر دى لەسەر ئۇم بابەتە دەگەل كەسىك كە بتوانى چارەيەك
 بۆ ئۇم دەرە بدۆرپتەوھ، قسەيەك بەكم. ئەمرۆ تەنيا بەم وتەيە كۆتايى پى دىنم كە غەم و
 كەسەرپىك كە لە دىتنى ئۇم رپىش سىپىيە بەو سەروسىما پياوانەوھ منى داگرت، بەتايىبەتى

۱۶۶- خوالىخۆشبوو محەمەدى قازى نووسىويەتى «ھم چوب خورده هم پياز را - ھەم داركارى
 كراوه و ھەمىش پياواى خواردووه» من لە رووى مەتنى ئىنگلىزىيەوھ ئۇە رستەيەم گۆرپوھ.
 (وەرگىر)

که تهنیا به‌گه‌یاندنی چهند په‌یامیکی عاشقانه به‌موجازاتیکی قورس سزا دراوه، به‌بیستی تاوانه‌که‌ی تری که جادوگه‌رییه، نارام بووه‌وه. هر چهند من دهرانم که له دنیا‌دا سیحر و جادوویه‌ک که بتوانی به‌سهر ئیراده‌ی ئیساندا زال بئی و له‌ریی راستی لادا، به‌پتچه‌وانه‌ی بیرورای هیندیک ساویلکه، وجودی نییه. ئیمه هه‌موومان خاون ئیراده و ئیختیاری خو‌مانین و هیچ جادوویه‌ک ناتوانی ده‌ستدریژی به‌وه‌هریمه بکا. ئه‌وه‌ی هیندیک پیایو ژنانیله له‌بهر ساده‌یی و یا هیندیک فیلباز و ساخته‌چی دروستی ده‌کن و خه‌لکی پی شیت ده‌کن و وا دهنوین دهنوانن ئه‌وان گرفتاری دهردی ئه‌وین بکن، هه‌مووی فریوه و هه‌روه‌ک گوتم مه‌جبور کردنی ئیراده‌ی مرؤف به‌کس ناکرئ. ئه‌و شه‌ربه‌تانه و دهرمانانه‌ی ئه‌وانه دروستی ده‌کن، زۆرتر پتکه‌هاته‌یه‌که له چهند دهرمانی ژه‌هراوی و هیچی به‌کار نایهن. پیره پیایو می‌هه‌بان دهنگی دهربری که: به‌ته‌واوی دروسته! له‌مه‌ر تاوانی جادووه‌گری با پیت بلیم هه‌رچی داویانه‌ته پال من درویه و من ئه‌و گونا‌هه‌م نه‌کردوه. له‌مه‌ر ده‌لالی ئه‌ویندارییه‌وه ناتوانم حاشا بکه‌م به‌لام قه‌ت پیم وا نه‌بوو که کاریکی خراب ده‌کم. تهنیا نییه‌تی من ئه‌وه بوو که خه‌لک ده‌خۆشی و رابواردندا بن و بئی شه‌ر و کیشه ده‌ناشتی و نارامیدا بژین.. به‌لام ئه‌م نییه‌ته خیره پیشی به‌وه نه‌گرتوه که بمبه‌نه شویندیک که هیوای ئه‌وهم نییه بتوانم به‌سلامه‌تی لئی بگه‌ریمه‌وه. چون هه‌روه‌ک ده‌بینی پیر و شکسته‌م و چرته‌میزه‌ش^(*) وه‌ها برستی لی بریوم هه‌ر مه‌پرسه. نارام و قه‌راری پی نه‌هیشتونوم.» پیره پیاو پاش گوتنی ئه‌م قسانه دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌گریان و سانکو ئه‌وه‌نده‌ی دل پی سووتا که سه‌که‌یه‌کی چوار ریتالی به‌ره‌سمی سه‌ده‌قه به‌وه دا.

دۆن کیشۆت هه‌روا دریژه‌ی به‌پرسیار کردنی خۆی دها و له نه‌فه‌ری دوایی پرسی تاوانی چیه. سزاکیش به‌توندی وه‌لامی دایه‌وه؛ «تاوانی من ئه‌وه‌یه که زۆرم دوو کچه ئاموزای خۆم و دوو کچه ئاموزای زرم عه‌زیه‌ت ده‌کرد. سه‌ره‌نجام یارییه مه‌عسوومانه‌کانمان گه‌یشه ئه‌و چیه که ژماره‌یه‌کی زۆر له ئه‌ندامانی تازه له بنه‌ماله‌دا زیده بن و وزه‌عه‌که وه‌ها مه‌خشوش بوو که هیچ شه‌جه‌ره‌نامه نووسیک نه‌یده‌توانی له نیسه‌تی ئیمه ده‌گه‌ل یه‌کدی سهر دهریینی و بمانباته‌وه سهر یه‌ک! تاوانی منیان به‌به‌لگه و مه‌دره‌ک سه‌لماند و چون ده‌ولت و یه‌غبال هه‌ر دووک روویان لی وه‌رگه‌یرابووم خه‌ریک بوون به‌ته‌نافی دار بمخنکین، به‌لام دوایه به‌شه‌ش سال کاری زۆره ملی ده‌که‌شتیه‌کانی ده‌ولته‌ی دا سزا درام. من ره‌خنه‌م له حوکمی دادگا نه‌گرت چون موجازاتی تاوانی من هه‌ر ئه‌مه‌یه. من هیشتا لاوم و سالیانیکی زۆر ده‌ژیم و تا عومریش باقی بئی ریگا چاره هه‌ر ده‌مینئ.

ئىستا ئەي پالەوانى بەرپۆز، ئەگەر ئىوھ يارمەتییەكى ئەم لىقەوماوانە بدن خوداومندالە دییبتالی رۆژبازارى قیامەتتى جەزای خیرت دەداتەوھ و ئیمەش دەگەل ھەر نوپۆ و تاعەتیک دوعای بەخیرت بۆ دەکەین تا خودا تەمەنیکى درپۆزى بەعیزتە و گەورەبى و بەختەوهرى بەو جەنابە عەتا بکا، «سزاکیش جلوبەرگی فەقیکانى (دارالعلم) زانکۆی دەبەر دا بوو و یەکیک لە نیگابانان گوتى که ئەو ویژاوەریکی (*) بى وینەبە و دەزبانى لاتیندا زۆر شاراهزایە.

بەشوین ھەموو سزاکیشەکاندا پیاویکی نزیك بەسى سال، بەرپۆگادا دەھات کە چوارشانە و تیک سېماو، بەلام چاویکی خیل بوو. ئەو پیاوھیان بەشۆبەھەکی جیاوازتر لە باقیى ھاوالەکانى بەزنجیر کیشا بوو. زنجیریکی درپۆزىان دە قاچى کردبوو کە لە بەدەنیشى ھالابوو و سەریکی زنجیر لە یەکیک لە دوو ئالقیەى ئاسنى کە دەملی کرابوون جۆش درابوو. ئالقیەھەى بەشکلئى پارچە ئاسنیکى قورس و گران دەگەیشتە سەر کەمەرى زیندانى بەدوو دەزبىنى قەپانى (*) کۆتایى دەھات کە ھەر دووک دەستى کابرایان لى شەتەک دابوو. بەجۆریک کە ئەو چارەرەشە نەدەیتوانى دەستى بۆ لای سەرى بەرى، و نە دەشیتوانى سەرى بۆ لای کەمەر خوار کاتەوھ. دۆن کیشۆت پرسى کە بۆچ کۆت و زنجیری ئەو پیاوھ لەوانى تر زۆرتەر و قورستەر. نیگابان گوتى ئەوھیان بەتەنیا بەقەدەر ھەموو سزاکیشەکان جنیایەتى کردووھ و ئەوئەندەش ئازا و غەدارە کە بەو وەزەش کە تیندایە لئى خاترجەم نین و ھەردەم دەترسین لە دەستمان ھەلئى و پاكا. دۆن کیشۆت پرسى: مەگەر چ جنیایەتیکى گەورەى کردووھ کە سزاکەى لە بیگارى کردن دەکەشتییەکاندا زۆرتەر نییە؟ نیگابان گوتى: ئەوھ بەدە سال سزاکیشان مەحکووم کراوھ و حوکمى ئاواش مەرگی یاسایى (*) (١٦٧) بەدواوھیە. من ئیدى ھیچی تەرت پى نائیم ئەوئەندە نەبى کە بلیم ئەوھ ھەمان «ژینیس دو پاسامۆن» Ginés de passamont، یا بەواتایەکی تر «ژینزیل دۆ پاراپیلانە» Cinesille de parapilla مەحکووم گوتى: ئای جەنابى کەلانتەر، لەسەرەخۆتر قسان بکە و باشتر ئەوھیە کاتى خۆمان بە شیکردنەوھى بپھوودەى ناو یا ناسناو لە دەست نەدەین. ناوى من «ژینیس»ە نە «ژینزیل» و ناوى بنەمالەیشم بەپێچەوانەى فەرمايشتەکەى «تۆپاسامۆن»ە نە «پاراپیلا». باشتر ئەوھیە ھەر کەس چاو لە خۆى کا و پەرخنە لە خۆى

١٦٧- مەرگی یاسایى Mort Civile سزایەکی دواى بوو کە تا پپش شۆرشى گەورەى فەرانسە دە یاسای جەزایى فەرانسەدا ھەبوو، بەپێى ئەم یاسایە مەحکووم بەمردوو دادەندرا و مال و سامانەکەى میراتگر دەیانبرد و ژنەکەى بەتەلاق دراو حیساب دەکرا و لە ھەموو مافیکى کۆمەلایەتى بى بەش دەکرا. (محەمەد قازى)

بگری. که لانتەر جوابی داوه: ئەگەر ناتەوێ نیشانت بەتازیانە دامالم و بیدەنگت گەم، باشتەر لەسەر خوۆ قسان بگە. ئەی جەنابی دزی بەناوبانگ و ساختەچی و فیئل بازی حەوت خەت! مەحکووم گوتی: مەلوومە که ئینسان بەئیرادەى خودا بەریدا دەروا و ناخری یەکیک هەر پەیدا دەبێ که بزانی ناوی من «ژینزیل دۆپاراپنلایه یا نییه. نیگابان بەسەریدا زیقاند که: «بێ شەرم مەگەر تۆ بەم ناوه بانگ ناکەن؟ سزاکیش گوتی: «بەلێ دەزانم بەلام ناخری کاریک دەکەم که یا ئیدی کەس بەم ناوه بانگم نەکا یا هەموو پدینی خوۆم هەلەکهەنمەوه... پاشان رووی دە دۆن کیشۆت کرد و گوتی: ئەی پالەوانی بەرپز ئەگەر تۆش شتیکت هەیه بماندەیهی زووتر مەرحمەتی بفرموو و بەئەمانی خودا وەدوای کاری خوۆتان کەون. چون ئەو هەموو پرسسیار و جوابانە لەمەر ئە حوالی نەوعی بەشەر خەریکه ماندووومان دەکا و ئەگەر پیت خوۆشە بزانی من کیم، بزانه که من ناوم «ژینیس دۆپاسامۆن»ە و بەسەرھاتی خوۆشم بەو پینچ قامکانەى خوۆم نووسیوہتەوه. که لانتەر گوتی: راست دەلێ. ئەو پیاوه سەر گوریشتەى خوۆی وەها جوان نووسیوہتەوه که لەوه چاکتر بەکەس ناکرێ. بەلام ئەو کتیبەى لە زینداندا دەبەرامبەر بیست ریئالدا دە گریو ناوه. ژینیس گوتی: هەر چۆنیک بێ وەریدەگرمەوه. تەنانەت ئەگەر دە بەرانبەر دووسەد «دۆکا»شم دە گریو نابێ. دۆن کیشۆت پرسى: یانی ئەو کتیبەهیندە بەکەلکە؟ مەحکووم گوتی: ئەوئەندە باشە که دەستی کتیبی «لازاریل دوتۆرمیس»^(۱۶۸) و ئەو جوۆرە کتیبانە، ئەوانەى لەمەو پاش دەنووسرین لە پشتهوه دەبەستى. شتیکی که من دەتوانم بەبەرپزتانى عەرز بکەم ئەوہیه که سەر تا پای ئەو کتیبەهەمووی راستە بێ ئەم لاو ئەولا. راستییەکانیش ئەوئەندە شیرین و سەرنجراکیشن که هیچ درۆیهک تۆزیان ناشکینى. دۆن کیشۆت پرسى: عینوانی کتیبەکەت چییە؟ مەحکووم گوتی: بەسەرھاتی ژینیس دۆپاسامۆن. دۆن کیشۆت پرسى: کتیبەکە تەواوه؟ ژینیس گوتی: چۆن دەتوانى تەواو بێ لە کاتیکدا من هیشتا زیندووم؟ ئەوہی تا ئیستا نووسیومە بەسەرھاتی خوۆمە لە روۆژی لە دایک بوونمەوه تا ئەمڕۆ که دووبارە مەحکووم کراومەوه بەوہی که دە کەشتیدا کار بکەم. دۆن کیشۆت پرسى: مەگەر لەمەو پیدستریش دەوکەشتییە دەولەتیانەدا بووی؟ ژینیس

۱۶۸- Lazarille de Tormes یەکەمین روۆمانی کوۆمەلایەتییه «۱۵۲۹» که ئەخلاق و عادەتی خەلکی عەسەرى خوۆی باس دەکا و دەلین «هۆرتادۆ دۆ مین دۆزا Hertadode Mendoza وەزیر و سەفیری شارلەکن، ئیمپراتووری ئوتریش و ئەسپانیا نووسیویەتی، بەلام ئەوہ وا نییه. (مۆریس باردۆن)

گوتى: بەلّى بۆ خزمەت بەخودا و بەشا جارێكى تریش بۆ ماوهی چوار سال دەو دیجینالی
 كەشتیانیاندا گوزەراندوومهو و تامی بیسكویت و تازیانهی دەماری گام چیشتوووه. وه
 ئیستاش زۆر نارەحەت نیم كە دەمبەنەوه ئەوئى چون لەوئى وهختم دەبى كتیبهكەم تەواو
 بكەم. هیشتاش دنیاىەكم شتى باش پێیه كە بیلیم. دەكەشتییهكانى دەولەتى ئەسپانیادا
 زۆرتر لەوہی پیم دەوئى كات ھەیه: بيجگە لەوہش بۆ نووسینی ئەوہی كە ماوه وهختیكى زۆر
 پێویست نییە. چون ھەموویم ھەر لەبەرە. دۆن كیشۆت گوتى تۆ پیاوێكى زاناو و
 ئاوەزەمەندى(*) ژینیس گوتى ھەر وھا بەدبەختیش. چون بەدبەختى ھەمیشە پى بەپێى
 عەقل و زانایى دەرواڤە پێش. نیگابان ھاواری لى بڵند بوو: پى بەپێى دزی و پیاوخراپى
 دەرواڤە بەرەوہ. پاسامۆن گوتى: جەنابى كەلانتەر دەپێشداش پیم گوتى لەسەرەخۆ بەو
 بزانی دەلێتى چى. ئاغاىان كار بەدەستانى دادگا ئەو دار دەستەیان بۆیە نەداوڤە دەست ئێوہ
 كە دەگەلمان بەد رەفتارى بكەن بەلكو بۆ ئەوہیان داوڤەتێ تا بمانبەنە ئەو شوپنەى كە
 خاوەن شكۆ پاشا فەرموویەتى بمانبەن. دەنا بەگیانى... لااللهالاله! باشترە كە لەسەرى
 نەرۆم. پەلە و لەكەیهكى كە لە موسافیرخانە بەجلوبەرگەوہ دەنووسى رۆژتیک بەشۆردن
 پاك دەبێتەوہ. كەوابوو وا باشترە ھەموو بیدەنگ بین و نەفەسىكى ئاسوودە بكیشین و
 قەسەى باشتر بكەین و بەرپى خۆماندا برۆین و لەوہى زیاتر قەسەى لە خۆراپى نەكەین.
 كەلانتەر دار دەستەكەى بەرز كردهوہ كە جوابى ھەرەشەكانى ژینیس بداتەوہ. بەلام دۆن
 كیشۆت خۆى خستە نێوانیان و لە نیگابانى ویست كە لەمەحكوم نەدا و لەم بارەوہ گوتى:
 «لە كەسىكى كە دەستەكانیان ئاوا بەستووہ سەیر نییە لانى كەم ھیندیک ئیختیاری زبانی
 خۆى ھەبى.» پاشان رووى دەھەموو بەند كراوہكان كرد و گوتى: «برایانى زۆر
 خۆشەویستم لەو قسانەرا كە پێتان گوتم بەگشتى بەو ئاكامە گەیشتم كە ھەر چەند ئێوہ
 بەسزای گوناھانىكى كە كردووتانە تەمى دەكەن بەلام ئەم موجازاتەى كە دەيكیشین
 بەلاتانەوہ زۆر ناخۆشە و ھەمووتان بەپێچەوانەى مەیلی خۆتان دەبەنە سەر كەشتییهكانى
 دەولەتى. ھەر وھا تى گەیشتم كە نەبوونى ئازایەتى لە ھەكێك لە ھاوالەكانى ئێوہدا لە
 كاتى لێپرسینەوہدا و بى پارەبى ھەوالێكى تر نەھامەتییهكى تر و ھەلە و ھەواو ھەوہسى
 قازى بووڤتە ھۆى نابوودى ھەمووتان و ئێوہى لە گەیشتم بەمافى خۆتان ئەمجۆرەى كە
 یاسا و عەدالەت حوكم دەكا، بى بەش كردهوہ. تەواوى ئەو باسە لەو لایەنەوہ بەزەینى مندا
 دین كە من وادار بكەن تا بەئێوہى بەسەلینم خودای مەزن منى بۆچى ھیناوڤتە سەر دنیا.
 بۆ ئیرادەى ئەو لەسەر ئەوہ قەرارى داوہ كە من شوغلى پالەوانى رەچاو بكەم و بچم دە

بازنه‌ی ئەندامه‌تی ئه‌وانه‌وه و بۆچی عه‌هدم ده‌گه‌ڵ خۆم به‌ستوووه که بگه‌مه یارمه‌تی ئه‌وانه‌ی که پیشی‌لی سته‌م و مله‌وری مل ئەستووران بوون. به‌لام چون ده‌زانم یه‌کتک له مه‌رجه‌کانی ئیحتیات و دورروانین ئەوه‌یه گرتیه‌کی که به‌ده‌ست ده‌کریته‌وه به‌دان نه‌که‌مه‌وه و ئەو شته‌ی به‌زبانی خۆش ده‌ست ده‌که‌وه‌ی به‌زۆری نه‌ستینم، ده‌مه‌وی ده‌پیشدا له ئا‌غایانی نی‌گابانان و له ئا‌غای که‌لانته‌ر تکا بکه‌م مه‌رحمه‌ت به‌فرموون و به‌ندی ده‌ست و لاقی ئیوه بکه‌نه‌وه و ئیزن به‌دن که ئیوه بێ ده‌ردی سه‌ر وه‌دای کاری خۆتان بکه‌ون. بۆ خرزه‌ت کردنی شا ده‌هه‌لومه‌رجی باشتر دا قاتی ئاده‌میزاد نییه و به‌راستی جی‌گه‌ی شه‌رمه‌که‌سانیک که خودا و سروشت نازادی ئافه‌ریده کردوون بکه‌ینه به‌رده و به‌نده و غولام. له لایه‌کی تره‌وه ئە‌ی ئا‌غایانی نی‌گابان ئەم شه‌یتانه چاره‌ره‌شانه که ته‌وه‌ینیکیان به‌ئیوه نه‌کردوه و گونا‌هی هه‌ر که‌س به‌عۆده‌ی خۆی! خودا له‌و سه‌ره‌وه هه‌مووشت ده‌بینی و سزادانی پیاوخرپان و پاداش دانی پیاوچاکان له بیر نا‌کا و سزاوار(*) نییه که خه‌لکی شه‌رافه‌تمه‌ند بێ ئە‌وه‌ی قازانجی خۆیانی تیدا هه‌بێ ببه‌ جه‌للاد و پیاو کوژی که‌سانیکێ تر. من له‌به‌ر ئە‌وه‌ و ئارام و له‌سه‌ر خۆ ده‌گه‌ڵ ئیوه ده‌دویم، که ئە‌گه‌ر تکای من قبوول بکه‌ن، له ئیوه به‌خاتری شتیکی که ده‌مه‌وی سپاسم کرد بێ. به‌لام ئە‌گه‌ر به‌خۆشی قبوولی نه‌که‌ن ئەم نیزه و ئەم شمشیره به‌یارمه‌تی هیزی باسک و باهۆی من به‌زۆر واتان لی ده‌کا هه‌رچی ده‌لێم ئە‌نجامی به‌دن.

که‌لانته‌ر ده‌نگی هه‌لێنا که: ماشه‌للا! چ شو‌خیه‌کی به‌تام و خۆش! چ پێ‌ویست بوو که چ‌ه‌ند سه‌عات وه‌ختی خۆت بۆ ده‌رفرتان‌دی(*) ئەم فک‌ره خه‌سار بکه‌ی، سه‌یره! ئەو کا‌برایه ئازادیی مه‌حکووم کراوانی پاشای له ئی‌مه ده‌وی! پێی وایه ئی‌مه ده‌توانین ئە‌و کاره بکه‌ین و یا ئە‌و ده‌توانی ئە‌و کاره‌ی له ئی‌مه بوئی و ئە‌مرمان پێ بکا ئە‌نجامی به‌دین! باشه ئیدی، چه‌زهرته‌ی ئا‌غا وه‌رپکه‌وه و به‌رپێ خۆتدا برو و له‌گه‌نی سه‌ریشته هیندیک له‌به‌ر چاوت وا‌ه‌تر به‌ره و کارت به‌کاری ئی‌مه نه‌بێ و چت به‌وه‌ی نه‌دابی گورپه‌ی ئی‌مه چه‌ند پێی هه‌یه! دۆن کیشۆت گوتی: «گورپه ئی‌وه‌ن، مشک ئی‌وه‌ن. سزاکیشی کاری دژوار ئی‌وه‌ن! که‌سافه‌ت و پێسی ئی‌وه‌ن!» و بێ ئە‌وه‌ی مه‌جالی ئاماده بوونیک بدا وها به‌قینه‌وه هیرش ده‌با که که‌لانته‌ر به‌عه‌رزیدا ده‌که‌وه‌ی و به‌نوکی نیزه‌ی دۆن کیشۆت بریندار ده‌بێ. به‌خته‌وه‌رانه برینداره‌که هه‌ر ئە‌و پیاوه بوو که تفه‌نگی شمخالی به‌ده‌سته‌وه بوو. نی‌گابانه‌کانی تر له‌م هیرشه له نا‌کاوه تا ماوه‌یه‌ک تاسان؛ به‌لام زۆری پێ نه‌چوو وه‌خۆ هاتنه‌وه. سواره‌کان ده‌ستیان دا شمشیر و پیاده‌کانیش نوکی نیزه‌یان به‌حاله‌تی هیرش بردن هینایه‌ خواره‌وه

و هه موويان دهوري دۆن كيشوتيان گرت كه زۆر نارام و بى ئه وه بشله ژى چاوهر وان ديجيتالې راوه ستابوو، وه ئه گهر له م ههنگامه يه دا سزاكيشه كان دهرفه تى خو ئازاد كردنيان بۆ نه ره خسا با و به هه موو هيز و توانايانه وه خه ريكى پساندى زنجيره كانى خو يان نه بان؛ بىگو مان دۆن كيشۆت تووشى شپرزهبى وشپريؤى دههات.

وه زعيكى ناله بار و شيو وا و هاته به ره وه و نيگابانان كه جارى وابوو په لامارى سزاكيشه كانيان ده دا بۆ ئه وهى نه هيلن به ندى دهست و پى بكه نه وه و جاروبار روويان ده لاي دۆن كيشۆت ده كرد كه ئه ويش ئه مانى پى نه ده دان. سه رنه جام هيچيان پى نه كرا. سانكوش له و لاوه يارمه تى ژينيس دؤپاسامؤنى ده دا كه ئازادى بكا و يه كه م كه سيش كه له كو ت و زنجير رزگارى هات هه ر ئه و بوو. ده گه ل ئازاديش بوو هي رشى برده سه ر كه لانته ر و شميشر و شمخالى له دهست ده ره ينا. پاشان بى ئه وهى بيته قينى شمخالى به ره رووى نيگابانان راگرت و سپه رى لى گرتن و وه هاى ترساندن و له و لاشه وه به رده بارانى زيندانيه رزگار كرا وه كان ئه وه نده توند بوو كه نيگابانه كان پشتيان كرده وه و بؤى ده رباز بوون.

سانكو له و سه ركه وتنه به رچاوه زۆر غه مگين بوو، چون پتى وابوو هه لاتوو هه كان گه رپانى رووداوه كه به ئاگادارى دادگاي سېنت هيرماندا د رابگه يه نن و له و پرا فه وچيك به ته پل وشه بپووره وه بكه ونه شوينى خه تاباران. سانكو ئه و نيگه رانيه يى خو ي به ئه رباب راگه ياند و تكا ي لى كرد هه رچى زووتر له رپكا دوور كه ونه وه روو بكه نه چياكانى ده ور به ر. دۆن كيشۆت گوتى: «ئه وه فكرى كى دروسته به لام من خو م ده زانم ده بى چ بكه م!» ئه و جار ته واوى سزاكيشه كانى كه كه لانته ريان رووت كرد بوو و هه ر يه كه ي به لايه كدا هه لده اتن. بانگ كرد كه به هه رمه بچنه لاي. ئه وانيش بۆ ئه وهى بزائن دۆن كيشۆت چ كارى كى پتايان هه يه له دهورى كو بوونه وه. پاله وان رووى تى كردن و گوتى:

«ئهركى هه ر مرؤقى كى ره سه ن و جوامير ئه وه يه ئه گه ر چا كه بيان ده گه ل كرد ئه مه گناس بى و يه كيك له گونا هانى گه و ره كه خوداي مه زن زۆر تووره ده كا ئه مه گ نه ناسيه. من بؤيه ئه وه تان عه رز ده كه م كه هه مووتان ده زانن چا كه يه كى گه و ره م ده رحه ق ئيوه كرد و به چاوى خو تان ديتتان، ئيستا له به رام به ر ئه م چا كه يه دا ده مه وئى. يا با بلېم ئيراده ي من ئه وهى ده وئى كه ئيوه هه ر به و زنجيرانه وه كه من له مى ئيوه م كرده وه زوو وه رى كه ون و بچنه شارى توبؤزو، له وئى بچنه خزمه ت دل به رى نازه نينى من دؤلسينه توبؤزو و عه رزى بكن كه نو كه رى تو پاله وانى غه مگين روخسار سلاوت ده گه يه نئى و به و ردى باسى ئه م

ژینیس دۆپاسامۆن به‌نۆینه‌رایه‌تی له‌ لایه‌ن هه‌موو سزاکتسه‌کانه‌وه‌ جوابی دۆن کیشۆتی داوه‌: «جیبه‌جی کردنی ئەوه‌ی چه‌زه‌تی پال‌ه‌وان، رزگارکهری ئیمه‌ به‌ئیمه‌ ئەمر ده‌کا، مومکین نییه‌ و کاری کردن نییه‌. چون ئیمه‌ ناتوانین هه‌موومان پیکه‌وه‌ ده‌و شارپتیه‌دا رێ دابگرین، به‌لکو مه‌جبورین تاک تاک برۆین و هه‌ر یه‌که‌مان بۆ لایه‌ک ده‌رباز بین و ده‌ قوولکه‌ و قوولاییاندا خۆمان چه‌شار به‌دین تا به‌ده‌ست سێنت هێرماندا که‌ قسه‌ی تیدا نییه‌ سه‌گه‌له‌که‌یمان وه‌دوا ده‌خا، نه‌که‌وه‌ینه‌وه‌. کاریک که‌ به‌ریتزان ده‌توانن بیکه‌ن و دروستیش هه‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ وا بکه‌ن، ئەوه‌یه‌ که‌ به‌جیگه‌ی ئەو خزمه‌ت و چوونه‌ خزمه‌ت خاتوون دۆلسینه‌ توپۆزۆیه‌ ئیجازه‌ به‌رمووی ده‌ دوازه‌ جار دوعای «کره‌دۆ» و دوعای «مریه‌می عه‌زا» بخوینین و به‌حیسابی ئیوه‌ی دابنیتن. ئەم کاره‌ لانی که‌م که‌فاره‌یه‌که‌ ده‌توانین به‌شه‌و یا به‌رۆژ له‌ هه‌لاتن یا دانیشتندا، کاتی ناشتی یا شه‌ر دا بیده‌ینه‌وه‌. به‌لام فکری ئەوه‌ی که‌ ئیمه‌ ئیستا بگه‌رینه‌وه‌ و لاتمی میسر^(١٦٩). یانی دووباره‌ زنجیر له‌ خۆمان به‌ستینه‌وه‌ و ریتگی شاری تۆبۆزۆ بگرینه‌وه‌، وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ که‌ بێژین ئیستا شه‌وه‌ له‌ حالیکدا هێشتا سه‌عات نه‌بووه‌ته‌ ده‌ی به‌یانی و چاوه‌روانی شتیکی وا له‌ ئیمه‌ وه‌ک ئەوه‌ وایه‌ له‌ داری چنار داوای هه‌رمی بکه‌ی! دۆن کیشۆت که‌ له‌به‌ر تووره‌یی سوور هه‌لگه‌پابوو، قیژاندی: ئەی چه‌رامزاده‌! ئەی ژینزلل دۆپارۆپیلۆ ئەی نازانم چی وچی، به‌خودا سویند ده‌خۆم که‌ تۆ خۆت به‌تاک و ته‌نیا ده‌بی گۆیت شوڤکه‌یه‌وه‌، کلکت ده‌ گه‌لۆزت بگری، به‌باریک زنجیره‌وه‌ بچییه‌ شاری تۆبۆزۆ!» پاسامۆن که‌ ده‌زاتی خۆیدا زۆر ئارام و له‌سه‌ر خۆ نه‌بوو، بێجگه‌ له‌ وه‌ش نه‌یده‌زانی که‌ دۆن کیشۆت، هه‌ر چه‌ند ئەو کاره‌ شیتانه‌ی کردبوو و ئەوانی ئازاد کردبوو، عه‌قلی ته‌واو نییه‌، کاتیک دیتی که‌ پال‌ه‌وان ئاوا به‌سووکایه‌تی ره‌فتاریان ده‌گه‌ل ده‌کا، چاویکی له‌ دۆسته‌کانی داگرت و ئەوانیش مه‌ودای به‌رده‌هاوێژیک که‌شانه‌وه‌ دواوه‌ و ده‌ستیان کرد به‌به‌رد هاویشتن به‌جۆریک که‌ مه‌تاله‌که‌ی پال‌ه‌وان چی بۆ نه‌کرا و پۆسینانته‌ بچاره‌ی ده‌و به‌رده‌بارانه‌دا له‌ جیی خۆی چه‌قیبوو، گۆیی نه‌ده‌دا رکیف لیدان و مامزه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی و ده‌تگوت په‌یکه‌ره‌ی مه‌فره‌قه‌ له‌وێ راوه‌ستاوه‌. سانکۆ له‌ پشت که‌ره‌که‌ی خۆی مات کردبوو، یانی ئەو به‌سته‌زمانه‌ی کردبوو به‌مه‌تال و خۆی ده‌پاراست. به‌لام دۆن کیشۆت که‌ جیگا‌که‌ی وه‌ک هی سانکۆ نه‌بوو، ئەوه‌ندی به‌رد وه‌ قه‌برغه‌ی که‌وت که‌

١٦٩- مه‌به‌ست هه‌لاتنی قه‌ومی ئیسرائیه‌ له‌ ولاتی میسر. (مه‌مه‌د قازی)

وہ عہرزی کہوت، لہو حالہتہدا خویندکاری (دارالعلم = زانکۆ) ھیرشی بۆ ھینا و لہگہنی پالہوان
 رڊین تاشینی لہسہری ھلگرت و پاش ئہوہی سى چوار جاری دەشان و پیلی پالہوان
 کوتا، ئہوہندہی بەعہرزی دادا ھەتا لەتوپەتی کرد. پاشان ئہو دزہ ناپیاوانہ جاش بالتوی
 قۆل دریزی پالہوانیان کہ لہسەر جلوہرگی شەر دہبەری دەکرد، لہ بەریان داکنند و ئہگەر
 زری و جومگہ^(*) پیچہ ئاسنینہکەى نەبووايە ھەموو جلوہرگەکیان تا گۆرہویہکانیان
 لہبەر دادەکنند. بالاپۆشہ کورتەکەى سانکۆشیان برد و تەنیا ژێرکراسیٲک نەبى دەبەریاندا
 نەھیشت. پاشان دەسکەوتى شەریان دەنیو خویندا بەش کرد و ھەر یەکەى بەلایەکدا
 ھەلاتن و ھەموو تەلاشیان ئہوہ بوو، تووشى دادگای سڤنت ھیرمانداد نەبنەوہ چون زۆرى
 لى دەرسان. و لہوہ نەدەترسان کہ زنجیر لہ گەردن بگەنہ خزمەت خاتوون دۆلسینہ تۆبۆزۆ
 لہ مەیدانى شەرادا بیجگہ لہ کەر و رۆسینانت و سانکۆ و دۆن کیشۆت کەس نەمابوو.
 کەرەکە غەمگین و داماو جاروبار گوپی دەلەقاند. دەتگوت ئیستاش بارانى بەردى بەسەر دا
 دەرژى. رۆسینانت لہ تەنیشت خاوەنەکەى بەعەرزیدا پان بووبووہ. چون پاش سوارەکەى
 ئەویش لہبەر بەردەباران خوى پی رانەگیرابوو و کەوتبووہ عەرز. سانکۆ بەکراسیٲکەوہ
 مابووہوہ و زۆر لہ سڤنت ھیرماندا دەرسا و لہ ترسان دەلەرزى. لہو لاشەوہ دۆن کیشۆت
 کہ لہ جەفا و ئەمەگ نەناسیى ئہوانەى ئہو چاکە گەورہیەى دەگەل کردبوون، بەدلٲکی پر لہ
 ژانہوہ راوہستابوو.

لهمهړ ټو رووداوهی له چیاکانی سیرامؤرنا بهسهړ دؤن کیشؤت هات ړووداویک که وینهی تا ئیستا لهم داستانه راستیهدا نههاتوه

دؤن کیشؤت کاتیک خؤی دهواره ناله باره دا دیت، بهمهیتهرهکهی گوت: «سانکؤ من ههمیشه ټو قسهیهم بیستوهه که دهلی چاکه دهگه ل عیسانی نانهجیب بهرد له نهژنؤی خؤ دانه» من ټهگه بهقسهی تؤم باوهړ کردبا تووشی ټو مسیبهته نهدهبوم: بهلام ئیستا ئیدی کار له کار ترازوه کهوابوو، ئیستا دهبی پشوومان لهسهړ خؤ بی و بؤ داهاتوو لهو پتسهاتانه دهرس وهربگرین. سانکؤ گوتی: تورک بم ټهگه تؤ بؤ داهاتوو پهند وهربگری؟ ئیستا که خؤت دانای پیدا دینی که ټهگه بهقسهی منت کردبایه تووشی ټم گرفتاریه نهدههاتین و کهوابوو لهمهودوا باوهړت بهقسهکانم ههبی با چیدی تووشی مسیبهتی گهوره و چکؤله نهبین. چون رهپ وراست با پتت بلیم که دهگه ل دادگای سینت هیرمانداد تیکهوتن و باسی پالوانهتی کردن کاریکی بی جییه و ټو پالوان و مالوانی سهرگهردان بهپووشیک دانانی. پروام پی بکه من ئیستاش ویزهی گوللهی تیر ټندانزکانی سینت هیرماندام له بن گوپی دی. (۱۷۰) دؤن کیشؤت گوتی سانکؤ تؤ پیاویکی زؤر ترسهنؤکی و بؤ ټوهوی بهسهرهړؤ و کهلله شقم تی نهگهی و نه لپی گوی نادهمه رینوینی و نهسیحهتهکانت، ټهوجار دهمهوی بهقسهی تؤ بکه و له عاقیبهتیکی که هینده بووته مایهی ترس و هترهش چوونی تؤ خؤم بیاریزم. بهلام بهو مهرجه چ بهزیندوویی و چ بهمردوویی بهکس نه لپی که دؤن کیشؤت له رووداوی پر له مهترسی ترسا و دهریاز بوو، بهلکو بهخاتری هاوار و پارانهوه و لالانهوهی من ټو کارهی کرد. ټهگه بلی وهی شتیک بلپی درؤت کردوه و من ههر له ئیستاوه بؤ ټو کاته و ټو کاته بؤ ئیستا، قسهکانی تؤ بهدرؤ دهخمهوهو هاوار دهکم که تؤ مرؤقیکی درؤزنی. ټهگه بیجگه لهوه شتیک بلپی یا خهیا لیک بکهی دهییبه درؤزن. ټهوجار پیویست ناکا هیچ وهلامیکم بدهیهوه، چون ههرکه به زهیندا بی که له مهترسییهک و بهتایبهتی لهو مهترسییهی ئیستا هلدیم که بهبؤچوونی خؤم سیبهریک له ترس سهرچاوه گرتوو لهوه له خؤم نیشان ددهم، ههوهس دهکم که

۱۷۰- سینت هیرمانداد، ههر کهسی لهسهړ کاری خراب گرتبا دهستبهجی بهگولله دهیکوشت.

بەتاكى تەنيا ھەر ئەلپىرە نە تەنيا چاۋەرۋانى سېنت ھېرمانداد يا ھەر دادگايەكى كەتق دېجىتال لىي دەترسىي بەلكو چاۋەرۋانى برايانى دوازە قەبىلەي ئىسرائىل و ھەوت براكانى مەكابە^(۱۷۱) و جووتە براى ئاۋال دوانەي كاستور و پۇلق^(۱۷۲) و تەۋاۋى كاربەدەستانى ديوان و دادگاكاني دنيا بم. سانكۆ گوتى: ئەرباب پاشەكشە بەھەلاتن حىساب ناكرى و لە جىي خۆ نەبزۆتنيش لە كاتىكدا مەترسى لە ھەد گەورەترە كارىكى عاقلانە نيە. پياۋى عاقل ئەۋەيە كە ئەمرو خۆي بۆ سبەينى رابگرى و خۆي بەيەكجارى بۆ رۆژىك دەمەترسى نەھاۋىژى. ئەۋەش بزانه من لەسەر ئەۋ ھەموو نەزانىي خۆم و دىھاتى بوونمەۋە شتىك لەۋ زانستەي كە پىم وايە پىي دەلین «بەپىۋە بردنى ژيان» دەزانم. كەۋابوو لەۋەي كە نەسېھەتى منت قبول كىردوۋە، بەشيمان مەبەۋە و ئەگەر دەتوانى زوو سواری رۆسېنانت بە، دەنا من يارمەتيت دەدەم و بەدوامدا ۋەرە. چون دە دلم چەقيۋە كە ئىمە ئىستا زۆرتەر لە دەستەكانمان پىداۋىستيمان بەقاچەكانمان ھەيە.»

دۆن كيشۆت بى ئەۋەي و ستەي بكا، سواری ۋلاغى خۆي بوو و سانكۆش بەسواریي كەرەكەي ۋەپىش كەوت و ھەر دووكيان چون دەيەككە لە دۆل و لاپالەكانى كىۋى «سىرامورنا» Sierra Morena كە زۆريان لى نىك بوو. قەستى سانكۆ ئەۋە بوو پاش ئەۋەي چەند رۆژىك دەۋ شوپنە چۆل ۋەۋلانەدا خۆيان شاردەۋە و لە چەنگ مەعمورەكانى سېنت ھېرمانداد رىزگاربان ھات سەرانسەرى داۋىنەكانى ئەۋ چىايە بخولپنەۋە و پىيدا تىپەربن تا لە وىزۆ^(۱۷۳) يا «المۇدۆۋاردل كامپۆ»^(۱۷۴) سەر ۋەدەرئىن. شتىكى كە سانكۆي بۆ ئەم كارە دنە دەدا ئەۋە بوو كە خورجىنى ئازووقەكەي بەپشت كەرەكەيەۋە ھەر مابوو و تالانچىيەكان دەستيان لى نەدابوو. زۆرى ئەۋە پى سەير بوو. چون ئەۋ پياۋە باش و شەرىفانە ھەر ھىچيان بەخۆي و بەئەربابەكەيەۋە نەھىشتىبوو و لووس لووس تالانيان كىردبوون.

۱۷۱- برايانى مكابە Macchabée ھەوت كەس بوون لە قەۋمى بەنى ئىسرائىل كە لە سەردەمى

ھكۆمەتى ئانىۋىخووس ئەپىقاندا دەگەل داىكى خۆيان شەھىد بوون. «۱۶۸ى پىش زاین»

۱۷۲- ئاۋال دوانەي كاستور Castor و پۇلق Pallux قارمانى ئەفسانەيىي يونانى قەدىم و كورانى ژوۋىپتېر خوداى خودايانن كە چوونە ئاسمان و ئەستېرەكانى «جووتە برا»يان پىك ھىنا.

(محەمەد قازى)

۱۷۳- Vios شارىكى ۋلاتى مانش. (محەمەد قازى)

۱۷۴- Almodovar del Compo شارىكى ۋلاتى مانش. (محەمەد قازى)

ئەو دوو موسافیره هەر ئەو شەوه گەیشتنه قوولایی چیاکانی سیرامۆرنا و سانکۆ وای بەباش زانی که هەر لەوێ بمیئنەوه و تەنانهت چەند رۆژ یا لانی کەم تا زەمانیک که ئازووکه‌که‌یان بەشی دەکردن لەوێی بەسەر بەرن. لەبەر ئەوه له نیو دوو رۆهزه بەردی گەورەدا لێی پان بوونەوه و جەنگەلیک داری چۆپەمۆ(*) دەوری دابوون. بەلام دەستی تەقدیر که بەبروای دلرەشان و بێ دینان چەرخێ گەردوون بەدلخوازی خۆی هەلدەسووریتنی، وای ویستبوو که ژینیس دۆپاسامۆن یانی ئەو دزه زەبەردەستەش، که گەورەیی و شیتیی دۆن کیشۆت له بەندی رزگار کردبوو، له ترسی مەعموورانی سێنت هێرمانداد ده فکری خۆ حەشاردان لهو چیاپەدا بکەوێ. هەر وها هەمان تەقدیر ویستبووی که پاسامۆن بەرینوینی ترس و بەختی خۆی دروست پەنا بەریتە ئەو شوێنە که سانکۆ و دۆن کیشۆت لێی کەوتبوون. ژینیس خۆی تێ نەگەیاندن و لێیان گەرا بەئاسوودەیی لێی بخەون؛ بەلام چون پیاوی شەرپور هەمیشە ئەمەگ نەناسن و چون ئیحتیاج دەرڤەته که مرۆف دەکاته دز و بارودۆخی ئیستایه که رابردوو له‌بیر پیاو دهباته‌وه، ژینیس دۆپاسامۆن تەماعی دەکەری سانکۆ کرد که بیدزێ، کاری بەرۆسینانت نەبوو. چون ئەو کەته بارگینه‌ی نە بۆ فرۆشتن و نە بۆ دەگریۆ نان، بەهیچ نەدەزانی. سانکۆ زۆر قوول خەوی لێ کەوتبوو ژینیس کەرەکه‌ی لێ دزی و تا رۆژەهلات ئەو‌هنده دوور کەوتبووه‌وه که کەس نەیده‌توانی بیگاتی.

کارنیه‌ی به‌یان دەرکەوت و ولات رووناک بووه‌وه. بەلام ئەو رووناکییه پەژاره‌ی خسته دلی سانکۆی دلۆفان. چون مه‌یته‌ر که دیتی کەری نەماوه و خۆی له دووری ئەو دا چاو پێی کەوت، وها بەدەرد و حەسرەته‌وه دەگریا و دەینالاند که دۆن کیشۆت به‌و دهنگه له خه‌و راپه‌ری و گوێی لێ بوو که به‌نالە و گریانە‌وه دەلی: «ئە‌ی جەرگه(*) له‌ته‌ی خۆم، ئە‌ی خانەزاده‌که‌م، ئە‌ی هاو‌ده‌م و هاویاری و مایه‌ی دلخۆشیی ژن و مندالە‌کانم، ئە‌ی سووک کەرە‌وه‌ی باری قورسی ژیانم و ئە‌ی مایه‌ی به‌غیلی جیرانه‌کانم و سەرەنجام ئە‌ی دایانی(*) شیردەری نیویک له‌ بوونی من، چون به‌و بیست و شەش «ماراودی»‌یه‌ی که له‌ تۆوه‌ ده‌که‌وته‌ ده‌ست من، نیویک له‌ پێدوا‌یستییه‌کانی ژیانم دابین ده‌بوو! ئاخ‌ر بێ تۆ قورری کوێ وەسەر خۆم که‌م!» دۆن کیشۆت که چاوی به‌و دادویداده‌ کەوت و لێی حالێ بوو که‌ر دزراوه‌، به‌باشترین ده‌لیل و پاساودانه‌وه و نەسیحەت کردنیکی که‌ عه‌قل پێی ده‌شکا، ده‌ستی کرد به‌دل‌دانه‌وه‌ی سانکۆ و به‌لێنی پێی دا له‌و پێنج جاشکه‌که‌ره‌ی ده‌ ته‌ویله‌ی خۆیدا هه‌یه‌تی سێیان بدا به‌و. سانکۆ به‌بیستنی ئە‌م وه‌عه‌دیه‌ ئە‌هوه‌ن بووه‌وه و فرمیسکی چاوی

ئەستىزىيە ۋە دەستى لە گريان و نالین ھەلگرت و لەو پیاوھتییەى كە ئەرباب دەگەلى دەكرى دىبىتالى
 زۆر سىپاسى كرى.

دۆن كيشۆت لەو كاتەو كە پرووى دەو شاخانى كرىبوو چوون ئەو شوپنەى لە پروانگەى كيشە ۋە ھەراى پالەوانىيەو زۆر بەلاوھ پەسند بوو لە خۆشيان ھەجمىنى لى ھەلگىرابوو. ئەو پروداوھ سەير و سەمەرانى ۋەبىر خۆى دىناوھ كە لە شوپنى ئاوا ئەستەم و دوور لە ئاواى بەسەر پالەوانانى پىشوو ھاتبوون و ئەم خەيال و بىرەوھرىيانە ۋەھاي دەخۆيدا نغرى دەكرى و شاگەشكەى دەكرى كە ھەموو شتىكى فەرامۆش دەكرى. سانكۆش كە پىي و ابوو ئەو شوپنە زۆر ئەمىنە ھىچ غەمىكى بىجگە لە تىركردنى زگى خۆى بەو بەرماوھى كە لەكەشيشەكانى كاروان بەغەنیمەتى گرتبوو، نەبوو. ئەو لە ھالىكدا كە بارى كەرەكەى لە پشتى خۆى نابوو جاروبارەش شتىكى لە خورچىنەكە دەردەكيشا و دەزارى خۆى رادەكرى بەدواى ئەربابدا دەروۆشت و ئەوئەندەى ئەم پىپىوانەى پى خۆش بوو كە ھىچ گۆنگەل و پروداوئىكى بەفلسىك نەدەوئىست. دەو ساتەدا سانكۆ سەرى ھەلپرى و دىتى كە ئەرباب راوھستاوھ و خەرىكە بەنووكى نىزە بوخچەيەك لە عەرزى ھەلگىرئەوھ. كاتىك بەغاردان چوون تا ئەگەر پىوئىست بى يارىدەى ئەرباب بدا، دۆن كيشۆت ناز بانجىك(*) و چەمدانىكى كە لىك بەسترابوون و ھەر دووكيان درابوون و لە ھالى پزىن و لەبەرىك بلاو بووندا بوون لە عەرزى بلند دەكرى. بەلام بەستەكە ۋەھا قورس بوو كە سانكۆ ناچار بوو بەدەست بەرزى كاتەوھ. ئەرباب دەستوورى پى دا بزائى چەمدان چى تىدايە. سانكۆ دەستبەجى فەرمانى ئەربابى بەجى ھىنا و باوھكو چەمدان بەزنجىر و قفل بەسترابوو لە كەلنى چەمدانەكەوھ بەھاسانى توانى بزائى شمەكى نىو چەمدان چىيە: لە نىو چەمدانەكەدا چوار تۆپ كراس لە پارچەى زۆر ناسكى ھولەندى و چەند پارچە شتومەكى تر ھەر بەو خاوپنى و نايابىيە دەبىندران. بىجگە لەوھش دەسروكەيەكى چووكەى دىتەوھ كە مستىكى ئەشرفىي زىر تىدا ھەلگىرابوو. ھەر كە چاوى بەئەشرفىيەكان كەوت ھاوارى كرى كە: «شوكر و سىپاس بو خوداى تاك و تەنيا، خوداى ھەموو ئاسمانەكان كە ئاخىرى تووشى كرىن بەتووشى رووداوپكى نان و ئاودارەوھ. دىسان خولاوھ و ئەوجار دەفتەرىكى بىرەوھرى، تىدا دىتەوھ كە زۆر بەسەلىقە راگىرابوو، دۆن كيشۆت گوتى دەفتەرەكە بدە بەمن و پوولەكەش بو خوت ھەلگىرە. ھەمووى بەخۆت دەبەخشم.» سانكۆ دەستى ئەربابى بەپاسى ئەم لوتف و مەرحەمەتە ماچ كرى. پاشان چەمدانى كرىوھ و پارچەكانى دە خورچىنەكەى خۆى راكرى. دۆن كيشۆت لە دىتىنى ئەم رووداوھ، پرووى دە سانكۆ كرى و گوتى: «سانكۆ من واى

تئ ده‌گم و هر ده‌بیئ نه‌وش بی، که ریټیواریکی ریټ هه‌تله کردوو و ویستوویه نه‌و شاخانه‌دا تئ په‌ری. به‌لام ریگران سه‌ره ریټ یان پی گرتوو و کوشتوویمان و ده‌بی هر له‌و نزیکانه‌ش که زور چوله زیتر خاکیان کردبی. سانکو گوتی: شتی و نابئ، چون نه‌گر و ابا دزه‌کان نه‌و پوولیه‌یان به‌جئ نه‌ده‌یشت. دؤن کیشوټ گوتی: حاق به‌تویه، که‌و ابوو من ناتوانم لیکی ده‌مه‌وه که چی پووی داوه. به‌لام سه‌بر که، بزائم نه‌م ده‌فته‌ره چی تئ‌دایه که شتیک له‌م رووداوه پوون بکاته‌وه.»

دؤن کیشوټ ده‌فته‌رکه‌ی کرده‌وه و یه‌که‌م شتی که چاوی پی که‌وت ره‌شنوو سی غه‌زه‌لئیک بوو که به‌خه‌تیک خوش نووسرابوووه و بوئ نه‌وی سانکو گوتی لی بی به‌ده‌نگی بلند خوئندییه‌وه: غه‌زه‌له‌که نه‌وه بوو:

«با نه‌وین چاوی دینتی نییه، یا زورتر له نه‌ندازه زالم و دل ره‌قه.

یا خو سزای من ده‌گه‌ل نه‌و تاوانه‌ی که داویانه‌ته پالم و گه‌وره‌ترین نه‌شکه‌نجه‌م له‌سه‌ره نایخوئیتیه‌وه.

«به‌لام نه‌گر نه‌وینی خودایه هه‌موو ده‌زانن و عه‌قلیش و حکوم ده‌کا که خودا نابئ زالم بی. نه‌وی نه‌م نه‌شکه‌نجه تاله که من ده‌یچیژم و ده‌یکیشم و له هه‌مانکاتدا ده‌شی په‌رستم به‌فه‌رمانی کتیه؟»

«نه‌گر بلیم به‌ئه‌م‌ری تویه نه‌ی «فیلیس» philis هه‌للم کردووو چون نه‌م هه‌موو خراپه‌یه له‌وه هه‌موو چاکه‌یه ناکالیتیه‌وه و نه‌م دؤزه‌خه له‌وه به‌ه‌شته‌وه به‌نسیبی من نابئ.

«مسوگرترین مه‌سه‌له نه‌وه‌یه که ده‌بی بمری، چون بو دهر دیک که سه‌رچاوه‌که‌ی نادیاره دهرمان دؤزینه‌وه ته‌نیا به‌مؤجزات مه‌یسه‌ر ده‌بی!»

سانکو گوتی: ئیمه که له‌و شی‌عه‌ره شتیک حالی نابین مه‌گر نه‌وه‌ی که له‌و «فیل»^(۱۷۰) که فه‌رمووت سه‌ری که‌لافه‌که بدؤزینه‌وه. دؤن کیشوټ پرسى: باسی کام فیل ده‌که‌ی؟ سانکو گوتی پیم وایه حه‌زهرتی به‌ریژتان ئیستا باسی فیلتان ده‌کرد. دؤن کیشوټ گوتی

۱۷۰- نه‌سلی رسته ئیسپانیولییه‌که نه‌وه‌یه که: له‌وه سه‌ره‌به‌نه که ئیشاره‌ت پی فه‌رموو که‌لافه‌که بدؤزیتیه‌وه وه چون به‌فه‌ره‌نسی و ئیسپانیایی به‌«به‌ن» ده‌لین «فیل» سئروانتیس ویستوویه‌تی به‌دوو واژه‌ی فیل و فیلیس کایه بکا و «جنیاسی له‌فزی - جناس لفظی» بخولقینئ، بویه ئیمه‌ش ده‌وه‌رگیترا‌نی فارسیدا به‌جیگه‌ی «به‌ن - نخ» هر فیلمان ده‌کار کرد. تا لوتفی جنیاسه‌که بپاریژری. (مه‌مه‌د قازی) منیش له‌وه‌رگیترا‌نی کوردییه‌که‌دا هر به‌وه مه‌به‌سته که ماموستا مه‌مه‌د قازی باسی کردوو له‌جیات «به‌ن» «فیل» م ده‌کار هئناوه. (وه‌رگتر)

من ناوی «فیلیس»م برد که زۆر وی دهچی ناوی خاتونیک بی که شاعیر شکایهتی لئی دینتالی بووه و من پیم وایه یا ئەو شاعیره زۆر شاعیر نهبووه یامن باش ده شیعرهکه ناکهم. سانکو گوتی: چون؟ مهگەر به پیزتان ده شیعر گوتیشدا سەر رسته تان ههیه؟ دۆن کیشۆت گوتی: به لئی زۆر له وه پتر که تۆ فکری لی ده که یته وه. هەر بینا دهفته ریکم شیعیری خۆم به تۆدا بۆ دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ به پیری کرد، ئەو دەم ده زانی که شاعیرم. تۆ سانکو ده بی ئەوه بزانی که هه موو، یا لانی کهم زۆر به ی پالەوانانی رابردوو ئاهه ننگسازى گه وره بوون یانی هه مدمۆسیقادا سەر رسته یان هه بووه و هه م ده شیعره دا. چون ئەم دوو قهریحه یا ناسک سروشتییه له پیداو یستییه کانی ژیانى عاشقانى سەرگه ردا نه. ئەوهش راستیه که که ده شیعیری پالەوانانى قه دیمدا پته وى و تۆکمهی زۆرتره له ناسک خه یالی و سۆز. سانکو گوتی ئه رباب جیگایه کی تریش له وه دهفته رچه یه بخوینه وه، به لکو شتیکی تیدایى به کارمان بی. دۆن کیشۆت دهفته ری هه لدا وه و گوتی: نووسراوی ئیره ی په خشانه و رهنگه نامه بی. سانکو پرسى: نامه ی ئاسایی؟ دۆن کیشۆت جوابی داوه: له سه ره تا که یه وه مه علوممه ده بی نامه یه کی دلدارى بی. سانکو گوتی زۆر باشتر، دهجا له جه نابت تکا ده که م بۆمی بخوینه وه چون من باسى دلداریم زۆر پى خوشه. دۆن کیشۆت گوتی: ئەى به سه ر چاوا! و به و جوړه که سانکو ویستبووی، دهستی کرد به خویندنه وه:

«درۆ بوونی وعده کانی تۆ و متمانه یه کی که من به رۆژه ره شی خۆم هه مه، من ده به نه شوینیک که له وپوه هه والی مه رگی من ده پش ناله کانمدا ده کاته گوئی تۆ. تۆ ئەى بی وه فا، به خاتری پیاویک پرووت لی وه رگیترا م که مالى دنیای له من زۆرتره به لام به قه دهر من به که لک نییه. ئەگه ر فه زیله ت به مال و سامان داندرا با، من به سه عاده تی که س به غیلم نه دهات و بۆ به ده ختی خۆم نه ده گریام. ئەوه ی جه مالت رستبووی، کاره کانت لئی کردم وه په مو! له جوانیترا گوتم تۆ فریشته ی و به ئاکارترا زانیم ژنی. ئەى تۆ که ده گه ل من مه یلی به رهنگاریت هه یه، ئارام بگره! خدا بکا کاره ناحه زه کانی مێرده که ت هه میشه له ژیر په رده دا بمینیته وه و تا تۆ له کاری خۆت په شیمان نه بیته وه و منیش تۆ له ی خۆم له که سیک نه که مه وه که ئیتر مه یل و ئازه زووی له دلما نه ماوه.»

کاتیک دۆن کیشۆت له خویندنه وه ی نامه ته واو بوو گوتی: «ئهم نامه له شیعره کانیش که متر شتمان فیر ده کا، ته نیا ئەوه نده مان بۆ پروون ده کاته وه که نووسه ره که ی عاشقیکی داماوی نا هومیده.» پاشان ته واوی دهفته ره که ی هه لدا وه و زۆر شیعر و نامه ی تری تیدا بوون. هیندیک خوش خه ت و هیندیک باش نه ده خویندرا نه وه. به لام ناوه رۆکی هه مووان

بیجگه له ناله‌و هاوار له بی وه‌فایی و جه‌فا و باسی مه‌ینه‌تی و غه‌م و که‌سه‌ر و سوژی
دل‌داری شتیکی تر نه‌بوو.

له کاتیکدا دۆن کیشۆت خه‌ریکی هه‌ل‌دانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی ده‌فته‌ر و سه‌رنجدان
به‌ناوه‌روکی نووسراوه‌کانی بوو. سانکۆ هه‌ر خه‌ریکی پشکنینی چه‌مه‌دان بوو، ناز
بالنجه‌که‌شی وه‌پاش نه‌دا و ئه‌ویشی پشکنی. چون که‌شفی ئه‌شره‌فیه‌ی زی‌ره‌کان که له سه‌د
دانه زۆتر بوون وه‌های شاگه‌شگه کردبوو که ده‌و پشکنینه‌دا کونیک، ته‌قه‌لیک، درزیک
نه‌ما که نه‌یگه‌پری و لۆکه و هه‌ودایه‌ک نه‌ما له‌به‌ریه‌کی هه‌ل‌نه‌وه‌شینی تا مه‌بادا شتیکی تیدا
مابی و له‌کیسی بجی و هه‌ر چه‌ند بیجگه له‌و شتانه‌ی پیشوو شتیکی تری نه‌دیته‌وه، به‌لام
سه‌مای سه‌ر لی‌فه و رشانه‌وه به‌شه‌ربه‌تی «فی‌ربراس» و کوته‌ک کاری و زه‌بری دار و
چۆماگی قه‌تارچی و دزرانی خو‌رجین و پروت کران به‌ده‌ست سزاکیشه‌کان و ته‌واوی ئه‌و
برسیه‌تی و تینویتی و ماندوویتیانه‌ی له‌ خزمه‌ت ئه‌ربابی مه‌هره‌بانی کیشا بووی، حه‌لالی
کرد و ئینسافی دا که ئه‌رباب به‌سه‌رفی نه‌زه‌ر کردن له‌ گه‌نجی که‌شف کراو زۆتر له‌وه‌ی
پتو‌یسته‌ پاداشی داوه‌ته‌وه.

پاله‌وانی غه‌مگین رۆخسار زۆری پی‌ خو‌ش بوو که بزانی‌ خاوه‌ن چه‌مه‌دان کی‌یه و له
پرووی غه‌زل و نامه‌ی عاشقانه و کیسه‌ی زی‌ر و جلوه‌رگی جوان و به‌قیمه‌ت وای بۆچوو که
کابرای عاشق له‌ چینی ئه‌شرف بی که له‌ غه‌در و خه‌یانه‌تی گراوییه‌که‌ی تیکه‌لاوی
ناهۆمیدی و رۆژه‌ره‌شی هاتوو، به‌لام چون له‌و شوینه‌ چۆل وه‌ول و بی ئاو و شینایییه
که‌سی لی نه‌بوو که هه‌وا‌لیکی لی وه‌ده‌ست بینی، ناچار لی برا که ئه‌وی به‌جی بیلی و بۆ
هه‌ر شوینیک که رۆسینانت بجی ئه‌ویش روو ده‌وی بکا. هه‌ر پیشی وابوو که سه‌ره‌نجام
له‌و نیو داروده‌وه‌ن و درود‌اله‌دا تووشی به‌سه‌ره‌تییکی سه‌ر سو‌ره‌ینه‌ر ده‌بی. له‌و کاتانه‌دا
که ئه‌و به‌و خه‌یالانه‌وه ملی ریتگی گرتبوو له‌ ناکاو له‌سه‌ر ترۆپکی ته‌په‌یه‌ک له‌ رووبه‌رووی
خۆیدا چاوی به‌پیاویک که‌وت که وه‌ک ئاسکی چالاک له‌ به‌ردیک بۆ به‌ردیک و له‌ پۆله
ده‌وه‌نیکرا بۆ یه‌کی تر به‌هه‌لبه‌زدا به‌ز تی ده‌په‌ری. وای هاته به‌رچاو که نیویک له‌ به‌ده‌نی
ئه‌و پیاوه‌ پرووته و ریشتیکی ره‌شی ئالۆز و مووی دریز و په‌ریشانی هه‌یه و سه‌ری پرووته و
که‌وش و پیلایشی نییه و پی‌ خواسه. شالواریکی کورت که به‌رواله‌ت له‌ ماهووتی زه‌رد بوو
و له‌ چه‌ند جی درابوو و گوشتی به‌ده‌نی نیشان ده‌دا له‌به‌ریدا بوو. هه‌ر چه‌ند ئه‌و پیاوه
به‌تیزی کاره‌با به‌به‌رچاوی دۆن کیشۆتدا تی په‌ریبوو، به‌لام پاله‌وان به‌وردی ئه‌و شتانه‌ی
به‌بیرگی خۆی ئه‌سپارد بوو. دۆن کیشۆت زۆری پی‌ خو‌ش بوو، وه‌دوای ئه‌و پیاوه‌ بکه‌وی.

بهلام دهقاچ و قولى باريك و لاوازي رۆسينانتي راندهدديت كه بهو نيو بهردهوداردها بتوانن ديجيتال بهتوندى يا بهغاردان بروا. بيجگه لهوهش قاچهكانى بهسروشتي قوله و بو خوشى زور سست و وهستهكا(*) بوو. دۆن كيشۆت دستبجى كهوته ئهو فكره كه خاوهن چهمدان دهبي ههر ئهو كهسه بي و دهللى خويدا هاته سهر ئهو بروايه كه نهگهر ساايكيش بكيشى دهست ههلهنگري تا ئهو پياوه دهگريتهوه. لهبهر ئهوه فهرومانى بهسانكوڊا كه لايهكى كيوهكه بگري و بو خوشى بهلايهكى تردا بروا تا بهلكو بهم شيويه بتوانن كابراى گورين كه وهك برووسكه تى پهريبوو ببيننهوه. سانكو گوتى من ناتوانم ئومرى تو بهجى بينم، چونكه ههر قهدهميكت لى دور كهومهوه ترس ههلم دهگري. و ههزار جوړه تاپو و رهشكه و پيشكه دينه بهرچاوم و ئهو نوكتهش كه عهزم كردى وهك پى راگهياندينك دابنى كه لهمهودوا تهنانهت بهقهدهر بهندى قامكيك له من دور نهكهوييهوه. پالهلوانى غههگين روخسار گوتى: من قسهى تو قبوول و خوشوهختم لهوهى تو تا ئهو رادهيه بهنازايهتتى من بروات ههيه و نهگهر گيانيشت له لهشت بيته دهرهوه سايهى نازايهتتى منت ههر لهسهر دهمينى. كهوابوو پى بهپى يا ههرچونيك دهوانى بهدوامدا وهره و چاوهكانت بكه بهچرا. ئيمه ئهو لاپاله دور لى ددهين تا بهلكو ئهو پياوه كه سوور دهزانم خاوهنى ئهو شمهكانهيه، بگرين. سانكو گوتى: دهجا باشتر ئهويه وهداى نهكهوين، چون نهگهر بيدوزينهوه و نهزقهزا خاوهنى پوولكهش خودى خوئى بي، من دهبي پوولكهانى بدهمهوه. دووپاتى دهكهمهو باشتره بي ئهويه بهداوى ئەم كاره بيهودانهدا بچين، من ئهو پوولانه بهنييهتى خيروه له لاي خووم رابگرم تا رۆژيک كه خاوهنى راستينى خوئى بدوزينهوه و لهوانهشه تا ئهو رۆژه من ئهو پوولانهم خهرج كردي و پاشا له دانهوهى مهعافم بكا. دۆن كيشۆت گوتى: سانكو تو لهم واردهابههله چووى. چون ئيمه ههر كه پيمان وايى ئهو كابرايه خاوهنى ئهو ماللهيه دهبي به شوينيدا بچين و بيدينهوه و نهگهر به دوايدا نهگهريين، تهنيا ههر ئهو شكه بههيزه كه مومكينه ئهو خاوهنى پوول و ماللهكه بي، ئيمه دوچارى گوناھيک دهكا كه وهك ئهوه وايه سوور بزاني ههر ئهو خاوهنييهتى. كهوابوو ههوال سانكو، له دوزينهوهى ئهو نارحهت مهبهو بزانه كه نهگهر بيدوزينهوه من خووم له نيگهراى و نارحهتتياكى گهوره رزگارم دى.» پاش گوتنى ئەم قسانه، ريكيفى هينا رۆسينانت و سانكوخ بهپي پياده و له حاليكدا پاش دزاني كه رهكهى بهدست «ژينيس دوپاسامون» بارى كه رهكهى به پشت خويدا دها بهداوى نهربابدا ملي ريگاي گرت بهر.

كاتيک ئهو دووکهسه خولیک بهدهورى تهپکهکهدا سوورانهوه له قهراغ چۆمهلانیك(*)

که لاکى ئیستریکیان چا و پیکه‌وت که هیشتا زین و لغاوی پیوه بوو به‌لام گورک و قه‌ل و دال و نیه‌وی به‌دنیان خواردبوو، ئەو دیمه‌نه متمانه‌یه‌کی زۆرتری پی دان له‌وه‌ی که کابرای هه‌لاتوو ده‌بی خاوه‌نی چه‌مه‌دان و ئیستر بی: ده‌وکاته‌دا که خه‌ریکی ته‌ماشای که لاکه ئیستر بوون گوئیان له‌ فیتیه‌که بوو، فیتیه‌ی شوانیک که ره‌وه‌ی مه‌ری پی ده‌گیرانه‌وه لای یه‌ک. پاشان له‌پر چاویان به‌میگه‌له بزنیک له‌ ده‌سته چه‌پی خویان که‌وت و به‌دوای میگه‌لدا له‌سه‌ر کیوی، بز له‌وه‌رین که پیاویکی به‌ سالدآ چوو بوو، وه‌درکه‌وت. دۆن کیشوۆت به‌ده‌نگی بلند بانگی کرد که زوو بیته داوینی کیوه‌که بو لای ئەوان. شوانه‌ش به‌ده‌نگی بلند جوابی دوا و لئی پرسین که چۆنه هاتوونه‌ته ئەم چۆلگه‌یه که بیجگه له‌ گورک و بز و گیاندارى وه‌حشى که‌سی پیدا تی ناپه‌ری. سانکۆ گوتی ئەگه‌ر له‌ کیوه‌که دابگه‌ری له‌ هه‌موو شتیکی ناگادار ده‌کاته‌وه. ئەوجار بز له‌وه‌رین داگه‌را و که گه‌یشته لای دۆن کیشوۆت، پی گوت: مه‌رج ده‌به‌ستم که ئیوه خه‌ریکی ته‌ماشا کردنی که لاکى ئەو ئیستره بوون که له‌ نیو ئەم دۆله‌دا تۆپیوه. راستیه‌که‌ی ئەو ئیستره شه‌ش مانگیک ده‌بی سه‌قه‌ت بووه و هه‌ر له‌و جیی که دیتووتانه که لاکى که‌وتوو. به‌لام بلین بزانه ئیوه له‌م ده‌ور و به‌رانه‌دا خاوه‌نه‌که‌یتان نه‌دیوه؟ دۆن کیشوۆت جوابی داوه: ئیمه‌ تووشی که‌س نه‌بووین، ته‌نیا له‌م نزیکانه چه‌مه‌دانیک و ناز بالنجیکمان دیتووته‌وه. بز له‌وه‌رین گوتی: منیش تووشی ئەو چه‌مه‌دانه بووم به‌لام له‌ ترسی ئەوه‌ی مه‌بادا تووشی ده‌رده‌سه‌ریه‌ک بم و تاوانی دزی و فرییم لی بدن نه‌هه‌لم گرته‌وه و نه‌ لیشی چوومه‌ پیش. چون شه‌یتان چه‌رامزاده‌یه‌کی کۆنه‌کاره و به‌ئه‌نقه‌س شتیکی داویده‌ پیش پیاو تا لاقی هه‌لخلیسکی و که‌لله‌ی سه‌ری وه‌ عه‌رزی که‌وی، بی ئەوه‌ی بزانی چۆن و له‌به‌رچی وای لی هات. سانکۆ گوتی: به‌لی منیش هه‌ر ئەوه‌م ده‌گوت منیش تووشی ئەو چه‌مه‌دانه بووم به‌لام نه‌مویست ته‌نانه‌ت به‌مه‌ودای به‌رد هاوپییک لپی نزیک بيمه‌وه. من هه‌ر به‌و جوړه‌ی که له‌وی که‌وتبوو به‌جیم هیشت. چون هه‌ز ناکه‌م زه‌نگوله‌ ده‌ملی سه‌گ به‌کم. (۱۷۶) دۆن کیشوۆت گوتی: باشه، کابرا بلی بزانه تۆ ده‌زانی ئەو شتانه هی کین؟ بز له‌وه‌رین گوتی: ته‌نیا ده‌توانم ئەوه‌تان پی بلیم که نزیک شه‌ش مانگ له‌مه‌و به‌ر، لاویکی وپچووی جوان چاک و به‌ژن و بالا جوان به‌سواری ئەم ئیستره که ئەوه‌تا که لاکى له‌وی که‌وتوو هه‌ر به‌و چه‌مه‌دانه‌وه که ئیوه ده‌لین دیتووتانه‌ته‌وه و ده‌ستتان نه‌کردووته‌ی، هاته‌ کۆخته‌ی شوانیی ئیمه‌ که سی فرسه‌خ لی‌ره

۱۷۶- له‌و سه‌رده‌مه‌دا زه‌نگوله‌یان ده‌ ئه‌ستۆی سه‌گی مه‌ری ده‌کرد. تا دزه‌کان بزانه سه‌گ له‌وی

هه‌یه و نه‌ویرن په‌لاماری میگه‌ل بدن. (مۆریس باردۆن)

دووره و لتي پرسين نهو كويستانه كام شويني لههه مووي چرتر و نهسته متره. ئيمه شن بهن ديجيتالي نهو شوينه ي كه ئيستا لتي راوه ستاوين نيشانمان دا. راستيه كه شي هه روايه چون نه كه ره ئيوه نيو فرسه خي تر چووبانه، پيشتر سهرتان دهر نه ده كرد و رهنگه نه تان تانويبا لهو كيوانه وه ده كه ونه وه. وه من سهرم سوپماوه، ئيوه چون توانيوتانه تا ئيره ش بين. چونكو هيچ ريگا يا كويره ريه كه ناياته نه شوينه. خهريك بووم بوم ده گيرانه وه، جا كه لاوه كه نهو جوابه ي له ئيمه بيست سهر ي ئيستري وه رگيپرا و به ره وه نهو جيگايه كه پيمان نيشان دابوو وه ري كهوت. ئيمه ش مات و سهر لي نه ستوور بوو له جوان چاكي نهو لاوه و نهو بوئناغي و كووك و پوشته يي و نهو په له يه ي كه كردي، له وي به جي مابن. ئيمه له و رژوه وه نهومان نه ديه ته وه. تا نه وه ي كه چند رژويك پاش هاتني، تووشي شوايكي ئيمه ده بي و بي نه وه ي شتيكي بي لي تا توانيويي به مست و پيلاقه له شوانه ي ده دا. پاشان ده چي ته زگ كه ري شوان و هه رچي نان و په نيري كه باري كه ره كه كر ابو هه لي ده گري و وه كه بز نه كيوي تتي ده قوويچيني (*) و ده چي ته وه نيو (*) پاره ي نه م چيا سه ختانه. من و چند كه س له بز ن له وه ري نه كان كاتيگ له و رووداوه خه به رمان بووه وه وه دواي كه وتين و نزيك به دوو رژوان ده و لي ره وه ره چر و پرانه دا به دوويه وه بووين و له كو تايي نهو گه پرانه دا ناخري ديتمان وه كه ده بو شايي كو لكه ي داره چيويه مويه كدا هه لتر و وشكاوه و سهر ي غه مي له سهر نه ژنوي خوي داناوه. كه ئيمه ي ديت به گه رمي پيشوازي لي كر دين به لام جلويه رگي به ري هه مووي شرودر و دم و چاوي وه ها سووتا بووه وه و تيك چوويوو كه به زه حمه ت ناسيمان وه. تا نهو جيگه ي كه هه ر چند جلويه رگه كه ي به ته واوي در ابوو، به لام ئيمه له رووي شك و بيچميرا تي گه يشتين كه نه وه هه ر نه م كه سه يه كه ئيمه بوي ده گه ري ين. لاوه كه زور به نه ده به وه سلاوي لي كر دين، پاشان ده چند رسته ي قول ه به لام به ده ليل و به لگه به ئيمه ي گوت كه له ديتني نهو به مجوره و له و شوينه عه جايب نه مي نين چون گونا هاني زور واي لي كر دووه بو كه فاره كه يان نهو كاره بكا. ئيمه تكامان لي كر د، خوي مان بي بنا سي ني به لام ملي نه دا، نه وه شمان بي گوت نه گه ر نيازي به خو راك و نازووخه بوو پيمان بل لي له كو ي چاومان بي بي بكه وي. چون ئيمه ناماده ين به دلخوازي خو مان نه وي ده به وي بوي دابن بكه ين و نه گه ر به م شيويه ش رازي نيه با خوي بي و نه وي ده به وي له ئيمه ي وه ري گري، نه ك به زور و به لي دان له شوانه كانماني بستيني. لاوه كه نهو قسانه و پيشنياري ئيمه ي زور بي باش بوو، زورمان لي مه منون بوو قه ولي دا له مه دوا بي نه وي نازاري كه س بدا خوي بي ته لامان و ده ري خودا دا شتي لي مان بو ي. له مه ر شويني

حاوانه‌وه‌شی گوتی که هیچ جیگایه‌کی تایبه‌تی نییه و ده‌رویش له ههر شوێنێک بێ ده‌حاوێته‌وه. ئاخرییه‌که‌ی پاش ئه‌و هه‌موو پرسیار و جوابانه‌وه‌های له بانگیدا (*) ئیمه‌ش – که گوێمان له‌و شیوه‌نه‌ بوو – ئه‌گه‌ر نه‌گریاباین ده‌بووایه‌ بلێن له‌ به‌رد دروست کراوین! بۆ که‌سه‌ر و په‌ژاره‌ی ئیمه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌س بوو وه‌بیر خۆمانی بێنینه‌وه‌ رۆژی هه‌وه‌لێ چۆنمان دیتبوو و ئیستا چۆنمان ده‌دیت، چون هه‌ر وه‌ک گوتم ئه‌و جحیلێکی نه‌جیب و له‌به‌ردلان و ویچوو‌بوو و ئیمه‌ به‌هه‌موو دیهاتیکه‌ری خۆمانه‌وه‌ له‌ شیوه‌ی قسه‌ کردنی به‌پێ و جێ و به‌ئه‌ده‌بانه‌یه‌وه‌ لێمان حالێ بوو‌بوو که‌ به‌ماله‌یه‌کی ماقووله‌ و زۆریش باش گه‌وره‌ کراوه. له‌ روخساری و له‌ نیوچاوانیدا شوێنه‌واری نه‌جیبی و په‌سه‌نایه‌تی وه‌ها ده‌ره‌وشاوه‌ که‌ ئیمه‌ی دیهاتیش تێی گه‌یشته‌بووین. به‌لێ جا عه‌رزتان بکه‌م. ئه‌و کورپه‌ نازداره‌ ده‌دیت له‌ حالێکدا گه‌رمی قسه‌ کردنه، له‌په‌ر بێده‌نگ ده‌بوو، که‌لیمه‌یه‌کی نه‌ده‌گوت و چاوی ده‌هه‌ری ده‌بهری. ئیمه‌ش هه‌موو سه‌رلێشێواو، ده‌ست و پێی خۆمان لێ ون بوو‌بوو که‌ ئه‌م دانیشته‌نه‌ ئاخری به‌کوێ ده‌گا و دلێشمان زۆری بۆ ده‌سووتا، ده‌راستیدا چون لاوه‌که‌ جاروبار چاوی ده‌کرده‌وه‌ و ئه‌وجار چاوی ده‌قووچانده‌وه‌ یا بێ ئه‌وه‌ی بیه‌ترووکتینی ده‌نوخته‌یه‌کی عه‌رزێ ده‌بهری. پاشان نیۆ چاوانی تیک ده‌نا و گرژ ده‌بوو. ئیمه‌ به‌ناسانی لێمان پوون بوو که‌ تووشی شێتی هاتوه‌. زۆری نه‌کیشا که‌ خۆی نیشانی دا که‌ ئیمه‌ به‌هه‌له‌ نه‌چووین. چون له‌ ناکاوه‌ له‌ جیگایه‌ی که‌ لێی را‌کشابوو به‌غه‌زه‌به‌وه‌ هه‌ستا و وه‌ک پلنگ خۆی به‌یه‌کتیک له‌ براده‌رانی ئیمه‌دا دا که‌ له‌ نزیکێ دانیشته‌بوو که‌ ئه‌گه‌ر به‌دادی نه‌گه‌یباین و له‌به‌ر ده‌ستی نه‌مانه‌ینابا دهر به‌لێدان و گاز لێگرتن شپه‌زه‌ی ده‌کرد. ده‌گه‌ل ئه‌و لێدان و کوتانه‌ش په‌یتاپه‌یتا ده‌یگوت: « ئاخ، ئه‌ی فێرنانی Fernand خائین، ئیره‌یه، به‌لێ هه‌ر ئیره‌یه‌ که‌ ده‌بێ تو به‌سزای ئه‌و غه‌در و خه‌یانه‌ته‌ی به‌منت کرد بگه‌ی. من به‌و ده‌ستانه‌ی خۆم دلت که‌ سه‌رچاوه‌ و مه‌کوێ خه‌یانت و ناپیاوییه‌ له‌ سینگت ده‌رده‌کیشم!» زۆر قسه‌ی دیشی کرد که‌ هه‌مووی هه‌ر ده‌گه‌ل ئه‌م فێرنان ناوه‌ بوو، هه‌مووشی قسه‌ی سووک و جنێو بوون. به‌لێ ئیمه‌ به‌هه‌زار زه‌حمه‌ت هاوایی خۆمان پزگار کرد و ئه‌ویش بێ ئه‌وی قسه‌یه‌ک بکا وه‌ها به‌هه‌شتاوه‌ درپه‌ری و هه‌لات که‌ تو‌زمان نه‌شکاندو و نه‌مانتوانی بیه‌گرینه‌وه‌. ئیمه‌ وامان مه‌زه‌نده‌ کرد که‌ ئه‌و لاوه‌ جاروبار شێتی ده‌ستی پێ ددا و ده‌بێ که‌سێک به‌ناوی فێرنان به‌لایه‌کی وای به‌سه‌ر هه‌ینابێ که‌ ئه‌وی خستوه‌ته‌ ئه‌م حال و رۆژه‌ و ئه‌و گومانه‌ی ئیمه‌ کاتیک بوو به‌راستی که‌ چه‌ند جاری تریش به‌زبانی خۆش یا به‌زۆری هاته‌وه‌ لامان بۆ نان و پێخۆر و ئازووقه‌. ئه‌و کاتانه‌ی شێتییه‌که‌ی ده‌گرێ هه‌رچی

شوانه‌كان به‌مه‌یلی خۆیان و به‌خۆشییه‌وه بۆی ده‌به‌ن ئەو نایه‌وێ و به‌زۆری مست و پیتلاقه‌ دیجیتائی و لیدان وهریده‌گرێ. کاتیکیش ژیره و عه‌قلی له‌سه‌ر خۆیه‌تی به‌ئهدب ده‌پێی خودا دا داوای شتیک ده‌کا. کاتیک شتیکیش وهرده‌گری، زۆر دۆستانه‌ سپاسمان ده‌کا و ده‌ست ده‌کا به‌گریان.» بزن له‌وه‌پێن پاشان درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا که ئەمی به‌پێزان، راستیه‌که‌ی من و چوار که‌س له‌ شوانه‌كان که دوانیان شوانی خۆمن و دووه‌که‌ی تریش له‌ دۆستانی خۆمن، ته‌مامان ئەوه‌یه و دوا‌ی که‌وین و له‌هه‌ر جی‌گایه‌که‌ هه‌یه‌ بیدۆزینه‌وه و که‌ دیتیشمانه‌وه به‌زۆری بۆ و به‌خۆشی بۆ بیبه‌نییه‌ شاری «ئالمۆدووار» که له‌ هه‌وت فه‌رسه‌نگیی ئیره‌یه و له‌وێ ئەگه‌ر بزاین چا ده‌بیته‌وه ده‌رمانی بکه‌ین. یا لانی که‌م کاتیک چاک بووه‌وه و ئەگه‌ر خزم و قه‌ومێکی هه‌بۆ له‌و وه‌زع و له‌و به‌ده‌ختیه‌ی تیدیایه ئاگاداریان بکه‌ینه‌وه. ئەوه‌ بوو، ئەمی به‌پێزینه‌ ئەوه‌ی ده‌ جوابی پرسیاری ئیوه‌دا ده‌توانم عه‌رزتان بکه‌م. ئەوه‌ش یه‌قینه‌ ئەو شتانه‌ی که ئیوه‌ دیتوتانه‌ته‌وه هی ئەو کابرایه‌یه که به‌چاوی خۆتان دیتوتانه‌ به‌توندی به‌لاتاندا تۆ په‌ریوه‌»

دۆن کیشۆت که ده‌راستیدا بۆ بزن له‌وه‌پێنی باس کردبوو که چۆن ئەو پیاوه‌ی له‌ کاتی هه‌لاتن به‌نیو درێک ودالی ئەو شاخانه‌دا دیتوو، له‌ بیستنی ئەو به‌سه‌رهاته سه‌ری سوپما و چون هه‌ستی به‌وه ده‌کرد که به‌ناسین و زانینی ناو و نیشانی ئەو دێوانه‌ چاره‌په‌شه زۆتر عه‌لاقه‌ی په‌یدا کردوو، ده‌شوێن گرتنی فه‌ری هه‌وه‌ئیدی لۆ برا که ته‌واوی ئەو شاخانه‌ بگه‌رێ و هه‌موو غار و ئەشکه‌وت و ئەشکۆنی ئەو مه‌ئبه‌نده‌ بخولیته‌وه و ده‌ست هه‌ئنه‌گرێ تا ده‌یدۆزیته‌وه. به‌لام ته‌قدیر به‌ته‌دبیری ئەوی نه‌کرد و هه‌ر له‌و کاته‌دا له‌ ناکاو له‌ ترۆپکی شاخیکی لای سه‌رووی ئەواندا ئەو لاوه‌ی که ئەو ده‌یویست برۆا به‌ شوپیندا بگه‌رێ سه‌رو که‌له‌ی وده‌رکه‌وت. لاوه‌اته به‌روه‌ و له‌ بن لێویدا شتیکێ زه‌مزه‌مه‌ ده‌کرد که له‌ نیزیکیشه‌وه که‌س لێی حالێ نه‌ده‌بوو. لاوه‌که هاته‌ به‌روه‌، جلوه‌رگه‌که‌ی هه‌ر ئەوه‌ بوو که ده‌پیتشدا باسی لۆ کرا. ته‌نیا کاتیک نزیکتر بووه‌وه دۆن کیشۆت دیتی که کوله‌نجه‌یه‌کی (*) کۆن و شروۆلی به‌ شانیدا داوه‌ که له‌ پیتستی ئاسکه‌ و بۆنی میشک و عه‌نبه‌ری لۆ دێ و له‌وه‌په‌را بۆی روون بووه‌، که ئەوه‌ ناتوانی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی خواروو بۆ. لاوه‌که گه‌یشته ئاستی ئەوان به‌ده‌نگیکی وشک و توند به‌لام به‌نه‌زاکه‌ته‌وه سه‌لاوی کرد. دۆن کیشۆتیش هه‌روا به‌ئهدب و پێزه‌وه سه‌لاوی لۆ کرد و له‌ ئەسه‌په‌که‌ی دابه‌زی و ده‌ئامپیزی خۆی گرت و چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک وه‌های به‌خۆیه‌وه گوش‌ی که ده‌تگوت چه‌ند سه‌له‌ ئاشنای یه‌کتیرین. لاوه‌که که ئیمه‌ ده‌توانین «جل شری په‌ریشان حال»ی نیو بینین - هه‌ر وه‌ک ناوی دۆن کیشۆتمان

ناوه پالەوانی غەمگین ڕوخسار – پاش ئەوەی ماوهیەک دەباوەشی دۆن کیشۆتدا مایهوه، پالەوانی هێندیک کشاندهوه و دەستی لهسەر شانی دانا وهک شتیکى بیهوی بیناسیتهوه وه یا ڕهنگه لهوهزغ و قیافه و چهک و شمهکهکانی بهههمان ئەندازه سهرسورماو بوو که دۆن کیشۆت له دیتنی ئەو بهو حالهوه، خیرهخیره و بهچاوی زهقهوه تیى فکری، سهرهنجام یهکهم کهسیک که پاش ئەو تیک فکرینه هاته گو، «جل شری» بوو که قسهکانی دهبهشی دوااییدا دهبینین.

ئەو جیگەى که داستانی «سیرامۆرنا» درێژەى هەیه

دەگێرپنەوه که دۆن کیشۆت بەوردی و سەرنجی زۆرەوه گوێی بۆ قەسەکانی پالەوانی لێقەوموای کۆیستان راگرتبوو. لاوهکه درێژەى بەقەسەکانی دا و ئاواى بەدۆن کیشۆت گوت: «دیاره قوربان من ئێوه ناناسم، بەلام هەرکەس که هەن لەو هەموو لوتف و گەورەیی و نەزاکەتەى که دەگەڵ منى دەکەن سەپاس دەکەم و دلّم دەیه‌ویست که بەشێوهیهک بێجگە له عەرزى ئێرادەت و نیاز پاکى، بمتوانیبایه قەرەبووی لوتف و خۆشەویستیان بکەمەوه، بەلام بەختى نامبارەک بۆ رێزگرتن له ئێوه بێجگە له نیازپاکى هیچى پێى نەداوم. دۆن کیشۆت گوتی: نییەتى من تەنیا ئێوهیه خزمەتێک بەتۆ بکەم، تا ئەو پادەیه که تەمام بوو، تەواوی ئەو کێوانە بگەرێم و تا نەتینمەوه دەسبەردار نەبم و لێت بپرسم بۆ ئەو دەرده سەیرەى که ژيانت نیشان دەدا، تووشى هاتووی، دەرمانیکیش هەیه یا نییه؟ و ئەگەر دەرمانیک هەبێ بەهەموو توانامەوه خەریکی و دەستەهێنانی بم و ئەگەر دەردهکەت لەو دەرده قورسانەیه که هیچ چاره‌سەرییهکی ناکرێ دەمەوێ لانى کهم فرمیتسکه‌کانم تیکە‌لاوی نالە و هاوارەکانت بکەم و کیشانی ئەو دەردهت هێندیک لى سووک بکەم، چون گووتووینا:

هاودەردت که بوو غەمى دلّى خۆت له لای هەلرێژه
غەم له دلّت دەبا، بێ شک و گومان، ئەو وتووێژه

که‌وا‌بوو ئەى بەرپێز، ئەگەر خێرخوازیی من پێى دەوه‌شیتەوه که تۆ بەپاداشی ئەو نەجابهت بنۆینی، سویندم بەو نەجابهتە که له نێۆ چاوانتدا رەنگی داوه‌تەوه و سویندم بەوهی که له دنیا‌دا زۆرتر له هەمووشت خۆشت ویستوو‌ه یا خۆشت دەوێ بەمن بلێ تو کێى چ شتێک بووه‌ته‌ هوێ ئەوه که له‌و شوینە چۆل و هۆلانە‌دا وهک درنده بژی و دەگەل مردن دەست بە‌گرتیان بى و بەشێوهیهک بژی که وهک له روالەتى بوونتانه‌وه دیاره دەگەل شان و حورمەتى تۆ یهک ناگرنه‌وه؟ پاشان دۆن کیشۆت ئاواى درێژه پێى دا: من باوه‌کوو گونا‌ه‌کاریکی بێ که‌لکم، بەئاینی پالەوانی که فەرمانم پێى دراوه و بەشوغلی پالەوانی سەرگەردان قەسەم که ئەگەر بەرپێزتان رازى بن حاجەتى ئێوه پێک بێنم من بەهەموو توانا و گیان بازى خۆمەوه، خزمەتت دەکەم و ئەگەر دەرمانیک هەبێ که دەردهت چاره‌سەر بکا،

بۆتی دینم و دهنه هه‌روهه که به‌لێنیم پێی دای ده‌گه‌لت ده‌گریم و باری غه‌مانت لێ سووک ده‌که‌م»

پال‌هوانی جه‌نگه‌ل که ئه‌و قسانه‌ی پال‌هوانی غه‌مگین روخساری بیست، هیچ کارێکی نه‌ده‌کرد و زه‌ق زه‌ق تێی رامابوو و سه‌راپای هه‌یکه‌لی به‌سه‌رنجه‌وه چاوی لێ ده‌کرد و کاتیک تیری ته‌ماشای کرد گوتی: «مه‌حزی ره‌زای خودا ئه‌گه‌ر هیچ له‌ گۆزێی دا هه‌یه شتی‌کم بده‌نی بیخۆم و کاتیک خواردنیکم خوارده‌پاسی خۆشه‌ویستی و چاکه‌یه‌کی که ده‌گه‌لم ده‌که‌ن هه‌رچی ب‌لێن ده‌یکه‌م و ده‌لێم. ده‌سته‌به‌جێ سانکۆ له‌ خورجین و بزنی له‌وه‌رپێن له‌ لینگه‌باری خۆی هیندیکیان خۆراکی که بۆ تیر کردنی لای به‌شی ده‌کرد، دهر هینا. لای به‌هه‌رپه‌مه‌ وه‌که نه‌دیوبدی ده‌ستی کرد به‌خواردن که هیشتا پارووه‌که‌ی قووت نه‌ده‌دا یه‌کی تری ره‌زگ زاری دهنه و دیار بوو پارووه‌کانی به‌نه‌جوروی قووت ده‌دا. تا کاتیک ئه‌و خه‌ریکی خواردن بوو، هه‌چک‌ه‌س قسه‌یه‌کی نه‌کرد، به‌لام هه‌رکه خوارده‌که‌ی ته‌واو کرد ئیشاره‌ی به‌هه‌مووان دا که وه‌دوای که‌ون و ئه‌وانی بۆم‌په‌رگه‌یکێ سه‌وز برد که که‌وتبووه پشت ره‌وه‌زه‌به‌رپه‌که‌ هه‌ر له‌و نزیکانه. پاش ئه‌وه‌ی که‌یشتنه‌ مێرگه‌که‌، لای له‌سه‌ر چیمه‌ن دانیشته و ئه‌وانی تریش هه‌ر به‌مجۆره‌یان کرد. هه‌موو کێ و مات چاویان له‌ زاری «شپه‌ش» بوو ئه‌ویش پاش ئه‌وه‌ی جێی خۆی خۆش کرد گوتی: ئه‌ی به‌رپێزان ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێی من به‌سه‌ره‌اتی خۆمتان به‌کورتی پێی ب‌لێم، ده‌بێ به‌لێنم پێی بده‌ن به‌هیچ په‌رسیار و به‌هیچ جوولانه‌وه‌یه‌که‌ هه‌ودای داستانی پر له‌ په‌ژاره‌ی من نه‌په‌سێن. ده‌گه‌ل وا بکه‌ن داستانه‌که‌ش له‌وێی ده‌به‌رپه‌ته‌وه.» ئه‌م سه‌ره‌تایه‌ی پال‌هوانی «شپه‌ش»، دۆن کیشۆتی خسته‌وه‌ یادی داستانی‌ک که مه‌په‌ته‌ره‌که‌ی بۆی نه‌قل کردبوو و به‌هۆی نه‌ژماردنی بزنه‌گه‌لێک که له‌ چۆمی په‌رپه‌وونه‌وه‌ ناته‌واو مابوووه. له‌و ساته‌دا «شپه‌ش» درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا: «ده‌به‌رچاوه‌گرتنی ئه‌م تێبینیه‌ بۆ ئه‌وه‌یه که من ده‌مه‌وێی زۆر به‌په‌له‌ به‌سه‌ر داستانی نامرادییه‌کانی خۆمدا تێی په‌رم چون وه‌بیره‌هینانه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کانم بێجگه‌ له‌وه‌ی به‌ده‌ختی تازهم بۆ پێک دێنی، فایده‌یه‌کی تری نییه. که‌وابوو هه‌رچی که‌متر په‌رسیارم لێ بکه‌ن زووتر له‌ باسکردنیان ره‌زگاریم دێ. به‌لام له‌ باس کردنی هه‌یچ نوکته‌یه‌که‌ که بزانه‌م هه‌ستی زیتی و کون په‌شکنیی ئیوه‌ رازی ده‌کا خۆ ناپارێزم.» دۆن کیشۆت له‌ لایه‌ن هه‌مووانه‌وه‌ به‌لێنی دا که قسه‌کانی هه‌لنه‌برێ و ئه‌ویش به‌پال‌په‌شتی ئه‌و به‌لێنه‌ ده‌ستێی پێی کرد.

«ناوی من «کاردینیۆ» cardenio یه و له‌ شارێکی گه‌وره‌ی ئه‌ندلۆس له‌ دایک بووم. بنه‌ماله‌ی من له‌ نه‌جیب زاده‌کانن و دایک و باه‌م ده‌وله‌مه‌ندن و به‌ده‌ختی من ئه‌وه‌نده

گهورههه كه دايك و باب به حالئم دهگرين و خزمهكانم له دردم حالين. به لام بههه موو مال و ديجيتالي ساماني خوڻانهوه ناتوانن دردم درمان كهن، چون بۆ درماني ئهوه درده خودادادايانه هيچ سامان و سهروهه تيك بهكار نايه. ههر لهو ناوچهيهه ئيمه خوداي گهوره فريشتهيههكي خولقاندبوو كه خوداي ئهوين هه موو باشي و جواني و كهمالاتيكي كه من دهمه ويست دهوئافه ريدههه دا داي نابوو. به لئى جوانييهه كهى «لوسيند» Luscinde كه بنه ماله كهى له هه من رهسه نتر و بهخته وه رتر بوون، به مجۆزه بوو. به لام وه فايهه كي كه بتوانى شايستهى ههست و خوشه ويستهى من بى دودا نه بوو. من ئهم لووسيندم له سه ره تاى لاوه تيمه وه خوڻ ده ويست و دهمپه رست. ئه و يش ههر به و پاكي و وهفادارييه وه منى خوڻ ده ويست. دايك و بابمان به و ئه ويندارييه يان زانيبوو، به لام ليتمان تووره نه بوون چون ده يانزاني دلداريي ئيمه له مندالي به دواوه دريژي هه بووه. بيگومان سه ره نجامه كهى پيگ گه يشتن و زهماوند ده بى و ئه وهش كاريك بوو كه مه يسهر كردنى زۆر ئاسان بوو چونكه ههر دووك بنه ماله له باري ره سه نايه تي و سه روه ت و سامانه وه ده رده ده كه دا بووين. ده راستيدا دلداري به چوونه سه ري ته مه نمان ده چووه سه ر و گه شه ي ده كرد و باوكي لووسيند به پتي دابونه ريتي ئاسايي و به چاويلي كه ربي دايك و بابي تيسبه⁽¹⁷⁷⁾ كه داستاني دلداريي ئه و له لايهن شاعيرانه وه زۆر جار كراونه ته هۆنراوه، پتي وابوو كه ده بى درگاي مالى خوڻ به سه ر مندا قه پات بكا. ئهم مه نعي ديداره زۆرتر له جارمان تاسه ي ديداري له ئيمه دا توندتر و ناگري ئه وينماني گرگرتووتر ده كرد: چون ههر چه ند توانيي زباني ئيمه ببه ستي به لام نه يتواني قه له مي ئيمه بشكيني و قه له ميش جوانتر له زبان ده تواني ههست و خوشه ويسته به يان بكا. چونكه بووني دلبه ر ئه غله ب كو له كه ي تو كمه ترين ئيراده و خوڻاگري ده خاته لهرزه و جه سه ورترين زبان لال ده كا. ئاخ خوداوه ندا!... چ نامه گه ليك كه من بۆ ئه وم نووسي و چ جواب گه ليكي پاك و پر له ئه وين كه له وم پي گه يشته وه. چه ند م شيعر و چه ند م غه زه ل ده ئه وينى ئه ودا هۆنده وه و ده واندا سوۆزي ده روونم هه لپشت! تاسه ي ئه وين و هه يه جاني دل و بيه ره رييه كانم كرده ناواخنى شيعره كانم. سه ره نجام كاتي ك خوڻ

177- داستاني ئه وينى ناگريني تيسبه Thisbé ده گه ل بيرام، لاوي بابيلي ناوه روكي كتيبي «ئوويد» ه. ده لئين شييريكي مى هيرشي كرده سه ر تيسبه. كچۆله ي ترساو له ترسي گياني خوڻ هه لات و روووش و چارشوي لى كه وته عه رزي. بيرام روووشه كه ي ناسييه وه و پتي وابوو مردووه و له تاوان خوڻ كوشت. تيسبه گه راوه و كه ديتي بيرام مردووه، ئه و يش خوڻ كوشت. (مه مه د قازي)

ده‌دریای ناهومی‌دی و پرۆزه ره‌شیدا دیته‌وه و هه‌ستم کرد که گیانم له ناگری دووری لووسیند وهک مؤم ده‌تویته‌وه. لی برام ئازا بم و بۆ وه‌رگرتنی ئەو خه‌لاته‌ی که شایسته‌ی ئەوینی من بوو، به‌په‌رسی بنی‌رمه‌ سه‌ری و خوازینی له باوکی بکه‌م. به‌لی ئەو کاره‌م کرد. ئەو ده‌جواب دا گوته‌ی که له نیه‌ته‌ی پاکی من بۆ ئەوه‌ی ده‌مه‌وی به‌زه‌ماوه‌ند ده‌گه‌ل کچه‌که‌ی، هه‌م ئەو و هه‌م خۆم به‌شانازی بگه‌یه‌نم ئاگاداره، به‌لام چون باوکم هه‌شتا زیندوووه و له گۆرئ دایه، حه‌ق وایه ئەو خوازینییه له لایه‌ن ئەوه‌وه بکری چون ئەگه‌ر ئەو رازی نه‌بێ و ئەو زه‌ماوه‌نده‌ی به‌دل نه‌بێ لووسیند کچی‌ک نییه که ئاوا می‌رد بکا و به‌نه‌یته‌ی بیته‌ هاوسه‌ری که‌سیک. چون به‌رای من ئەو راستی ده‌کرد. له نیاز پاکی ئەو سپاسم کرد و هیوادار بووم باوکم هه‌رکات پتی بلیم رازی ده‌بێ.

«من به‌و هیواپه‌وه هه‌ر ئەوه‌دم چومه‌ خزمه‌ت باوکم تا مه‌به‌ستی خۆمی پێ رابگه‌یه‌نم. به‌لام له‌و کاته‌دا که چومه‌ خزمه‌تی تا مه‌به‌ستی خۆمی ده‌گه‌ل باس بکه‌م دیتم نامه‌یه‌کی سه‌ر ئاواله‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه و پێش ئەوه‌ی شتی‌ک بلیم نامه‌که‌ی دایه ده‌ستم و گوته‌ی: «کاردینیۆ، له‌و نامه‌یه‌دا تێ ده‌گه‌ی که دووک ریکاردۆ Ledue Recardo خیر و به‌خته‌وه‌ری توی ده‌وی.» دووک ریکاردۆ هه‌ر وه‌ک ئیوه‌ ده‌بی بزانه‌ن یه‌کی‌ک له‌ گه‌وره‌ پیاوانی ئەسپانیایه که م‌لک و زه‌ویوزاره‌کانی له‌ جوانترین به‌شی ئەندلۆسی خواروودا هه‌لکه‌وتوووه. نامه‌که‌م وه‌رگرت و خویندمه‌وه و له‌ شێوه‌ی رسته و به‌یانی نامه‌که‌را بۆم روون بووه‌وه که بۆ باوکم مومکین نییه بتوانی له‌و داخوازییه‌ی ده‌نامه‌که‌دا لی کراوه سه‌رپه‌چی بکا. دووک له‌ باوکمی ویستبوو تا بێ دره‌نگ من بنی‌رته‌ ئەو شوینه‌ی ئەوی لیه و نه‌ ته‌نیا کارگوزار به‌لکو ببه‌مه‌ هاو‌ده‌م و هاو‌په‌ی کوره‌ گه‌وره‌که‌شی و به‌لینی دابوو له‌ پاداشی ئەو کاره‌دا و به‌په‌ی حورمه‌ت و ریزی‌ک که بۆ منی داده‌نی پۆست و په‌لوه‌پایه‌یه‌کی باشم بۆ دابین بکا. «زبانم له‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ له‌ گو که‌وت به‌تایه‌ته‌ی کاتی‌ک گویم لی بوو باوکم ده‌لی: «کاردینیۆ تۆ به‌ئه‌نجامدانی فه‌رمانی دووک ده‌بی تا دوو روژی تر وه‌رئ که‌وی و شوکری خودای بکه که رێگایه‌کی له‌ رووتدا کردووه‌ته‌وه تا به‌و په‌لوه‌پایه‌ی که تۆ شایانی بگه‌ی.» و هه‌یندیکی تریشی رینوینی و نه‌سیحه‌ت کردم که خۆتان ده‌زانن باوکانه له‌ کاتی وادا ده‌یکه‌ن. کاتی رویشتم گه‌یشتم. شه‌وی‌ک پێشتر ده‌گه‌ل لووسیند قسه‌م کرد و مه‌سه‌له‌که‌م پێ گوتبوو. هه‌روه‌ها باوکی لووسیندیشم ئاگادار کرد بووه‌وه و تکام لی کرد تا ماوه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر قه‌ولی خۆی راوه‌ستی و هه‌ر جو‌ره‌ بریاریک له‌مه‌ر کچه‌که‌ی تا زه‌مانیک بۆم روون بیته‌وه، دووکی ریکاردۆ چ کاریکی به‌من هه‌یه رابگری. ئەو به‌لینی پێ دام و لووسیندیش

بههزار سوئند و فرميسك و لالانهوه و گريانهوه ئهم به ئينيهي دووپات كردهوه. سه رهنجام دييتاني من چوممه خزمهت دووك ريكاردۆ. كه زۆر به گهرمي وهريرگرم به جوژريك كه ههموو دهست وپوهند و كه ساني ماله كه به غيليان پي دهبردم، چون لوتف و مهره مه تي دووكيان دهگه ل من به زياني خويان ده زاني، به لام ئه وه ي كه زۆر له هاتني من خو شحال بوو كوري دووه مي دووك، به ناوي «دۆن فيرنان» بوو كه جحيلكي جوان و ئاداب زان و ئازاده و هه وهس باز بوو. ئه و جحيله ئه وه نده ي خو ش ده ويستم كه پتوه نديه كه مان هه موواني خسته ئيراد گرتن و پرته و بو له كردن، بيگومان كوره گه و ره ي دووكيش مني خو ش ده ويست و به لوتف و ريز گرتنه وه، ره فتاري دهگه ل ده كردم، به لام سه فا و نزيكي و خو شه ويست ي دۆن فيرنا ني نه بوو.

«به ئي جا به حوكمي ئه وه ي كه ده نيو دوستان ي به كدل و يه ك گياندا رازيك ده گوژيدا نيه و بي جگه له وه ش نزيكي من و دۆن فيرنان گه يشت بووه پله ي به كرهنكي و رازداري و هيچ شت ي كمان ليك نه ده شارده وه، هه موو رازيكي خو ي له لام باس ده كرد. له وانه رازي دلداريه كي به لامه وه ده رخست. كچه وهر زير يكي له ره عيه ته كاني باوكي خو ش ده ويست كه زوريش ده و له مه ند بوون و ئه و كچه ئه و نده جوان و زيره ك و عاقل بوو كه ئه وانه ي ده يانناسي نه يان ده زاني كامه سيفه تي جواني ئه و باس بكه ن. كو بوونه وه ي ئه و هه موو سيفه ته باشانه ده و كيژه له باره ديته ييه دا وها ئاگري مه يل و تاسه ي دۆن فيرنا ني به رز كر دبووه وه، به لام چون به هيچ ريگايه كدا ده ستي پتي رانه ده گه يشت بو و ده سته يني دلي ئه و، لي برا كه به ئيني زه ما وه ندي پي بدا. به حوكمي لوتفيكي كه دهگه ل مني بوو به ئه ركي خو م ده زاني كه به ده ليل و هينا نه وه ي به لگه و شاهيدي زۆر كه له بيرم بوون، پيش به و خه ياله ي ئه و بگرم. كاتي ك ديتم قسه ي من كاري تي ناكا لي برا م كه باسه كه به گو يي باوكي بگه يه نم، به لام دۆن فيرنا ن لاويكي زرنگ و فيله زان بوو. پتي زاني كه من ئه و كاره ده كه م چون ده يزاني كارگوزاريكي وه ك من وه فادار نا تواني كاريكي ئاوا كه دزايه تي دهگه ل پله و پايه و ريز و حورمه تي دووك هه بوو، بشار يته وه. بو ئه وي هه لمفريوني گوتي: عيلاحم ئه وه يه بو ئه وي ئه وي ني ئه و كچه وهر زيرم له سه ر بكه وي، چه ند مانگي ك خو م ون بگه م. واي دانا من و ئه و به بيانوي كر يني ئه سپ له دووك ئيجازه وهر بگرين و بچينه لاي باوكي من كه له شاره كه ي ئه و باشترين ئه سپي دنيا په رورده ده كر ين. كاتي ك ئه و قسانه م بيست به دنه داني خو شه ويست ي گراوي به كه م هه مووم ته سد يق كرد. دياره هر پيشن ياريكي له و خراپ تري شم وه ك باشترين پيشن يار قبول ده كرد. چون هه رچي بي، له و فرسه ته دا چام

به‌یاری نازنه‌ینی خۆم لووسیند ده‌که‌وته‌وه. من به‌و فکروه هانم دا ږانه‌وه‌ستی و هه‌رچی زووتر نه‌و کاره نه‌نجام بدا و پیم گوت که دور که‌وته‌وه توندترین هه‌ست و سۆزده‌کانیش سارد ده‌کاته‌وه. به‌لام وهک پاشان بۆم ده‌رکه‌وت دۆن فیرنان کاتیک نه‌و پیتش‌نیاره‌ی به‌من کرد، به‌بیانوو‌ی به‌لینی زهماوند و ماره‌کردن ده‌سد‌ریژی ده‌کاته سه‌ر نامووسی که‌که و ئیستا له ترسی نه‌وه‌ی مه‌بادا باوکی له‌و تاوانه به‌خه‌به‌ر بیته‌وه و ناگری تووره‌ییبه‌که‌ی بلایسه‌ی به‌رز بیته‌وه، ده‌یویست که‌لک له‌ده‌رفه‌ت وه‌رگری و پیتش نه‌وه‌ی دهنگۆی نه‌و شه‌رمه‌زاری و ریسوایی به‌ته‌نیته‌وه، بږواته جیگایه‌کی دور و ئەمین. چون نه‌وین به‌لای زۆرک له لاوانه‌وه ناوی پیروزی نه‌وینی پیوه نییه و ته‌نیا هه‌وه‌سیکی تی په‌ره که ئامانجه‌که‌ی رازی کردنی هه‌ستی شه‌هوت و هه‌وه‌سه و هه‌رکه نه‌و تاسه‌یان دامرکا ناگری نه‌وینیش خامۆش ده‌بی، له حالیکدا ده‌ه‌وینی به‌راستیدا شتی وا نایاته پیتش. هه‌رکه دۆن فیرنان ناگری هه‌وه‌سی خۆی به‌که‌که دامرکاند، خۆشه‌ویستیبه‌که‌ی سارد بووه‌وه و ناگری نه‌وینه‌که‌ی ورده و ورده کز و خامۆش بوو. نه‌گه‌ر ده‌پیتشدا له‌به‌ر پابه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی که‌که له‌و شاره دور نه‌ده‌که‌وته‌وه، ئیستا بۆیه هه‌لده‌هات که وه‌عد و به‌یمان بشکینئ و به‌لینیبه‌کانی بخاته پشتگۆئ. دووک ئیزنی سه‌فه‌ری پی دا و منیشی کرده مه‌عمور ده‌گه‌لی بږۆم. هه‌ر دووکمان گه‌یشینه شاری زیدی من و باوکم نه‌و جوژه‌ی شانی هه‌لی ده‌گرت په‌زیرایی لی کرد. من زۆر زوو چاوم به‌لووسیند که‌وت و ناوری نه‌وینم بی نه‌وه‌ی له کلپه‌ی که‌م بووبیته‌وه به‌و دیداره توندتر و گریگرتووتر بوو. له‌به‌ختی ره‌ش راز و نه‌ینی دل‌داری خۆم ده‌گه‌ل دۆن فیرنان باس کرد. چون پیم وابوو دابونه‌ریتی دۆستایه‌تی ده‌لی نابئ هیچ شتیک له‌و بشارمه‌وه. من له‌سه‌ر نازداری و جوانی و هۆش و زانایی لووسیند نه‌وه‌نده رۆیشتم که نه‌و هه‌موو په‌سن و پی هه‌لاگوتنه نه‌وی وه‌هه‌وه‌س خست که چاوی پی بکه‌وی و خاوه‌نی نه‌و هه‌موو سیفه‌ته باش و جوانی و جه‌ماله بناسئ. نیوچاوان ره‌شیم وای کرد که به‌قسه‌ی بکه‌م تا نه‌وه‌ی که شه‌ویک ده‌رپووناکایی مۆمیکدا و له‌پشت په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه که من و لووسیند پیکه‌وه قسه‌مان ده‌کرد نه‌وم به‌دۆن فیرنان نیشان دا. نه‌و گراویی منی دیت و ته‌واوی جوان و نازدارانی دنیا‌ی له‌به‌ر چا که‌وت. نه‌و لاوه به‌یه‌که‌جار دیتن عاشق و گرفتار و شیت و شه‌یدا بوو. لال بوویو قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات و سه‌ره‌نجانم وهک بۆتان ده‌گێرمه‌وه زۆر سه‌خت دل‌ی پی دۆراند. ده‌ستی ته‌قدیر بۆ گه‌شاندنه‌وه‌ی زۆرتری ناگری نه‌وینی دۆن فیرنان، که له منی ده‌شارده‌وه و بی‌جگه خودا لای که‌سی ئاشکرا نه‌ده‌کرد، پۆژیک نامه‌یه‌کی به‌ده‌ستی گه‌یاند که لووسیند بۆ منی نووسیوو و لی

ویستبووم بچمه خوازینی بۆ لای باوکی. ئەو نامە ئەوندە جوان و بەئەدەب و زەریفە و دیجیٹالی عاقلانە و نازدارانە نووسرابوو کە دۆن فیرنان کاتیک خۆیندبوویەو هاتبوو سەر ئەم باوەرە کە تەواوی جوانی و سەحەت سووکی و عەقڵ و زانایی ژنانی دنیا هەمووی دەویدا کەوتوو تە سەر یەک و «ئەوی جوانان هەموو لایانە بەتەنیا هەیه لای»^(۱۷۸) ئەو خۆی راستییەکە و من ئیستا ددانی پێدا دینم کە وەختیک دۆن فیرنان ئەو هەموو تەعریف و پێ هەلاگوتن و باس و خواسەیی لەمەر لووسیند دەهینا گۆری، پێ گرژ دەبووم و کەم کەم لێی دردۆنگ دەبووم و باوەریم پێی نەدەما. دە راستیدا دۆن فیرنان لەهەر هەلێکدا تەنیا باسی لووسیندی دەکرد و ئەگەر باسی شتیکی تریش کرابا، قسەکانی با دەداو هەر سەر لووسیند، هەر چەند هیچ پێوندییەکی بەبەسە کەوێ نەبا. ئەم وەزەعە دردۆنگی و حەسوودی لە دلی مندا پێک دینا. ئەو هەش نەک لەبەر ئەو کە من لە وەفاداری و شەرافەتی لووسیند بەشک و گومان بێ بەلکو لە تەقدیر و رایەلەیی ئەو داوانەیی لەسەر پێگام پانی دەکردهو دەترسام. دۆن فیرنان هەمیشە تی دەکوێشا نامەکانی من بۆ لووسیند و جوابەکانی ئەو بۆ من بخویندیتەو و بیانووی ئەو بوو کە نیشاناندانی زیرەکانەیی خۆشەویستی و عاشقانەیی ئێمەیی زۆر پێ خۆش بوو.

«ئەز قەزا رۆژیک لووسیند لە منی داوا کرد کە یەکیک لە کتیبە پالەوانییەکان بەناوی «نامادسی گۆل»ی بۆ بنێرم...»

دۆن کیشۆت هەر کە ناوی کتیبی پالەوانی بیست دەنگی هەلبێری کە: «ئەگەر جەنابی بەرپزتان لە سەرەتای داستانێ خۆتدا بەمنت گوتبایە کە خاتوونی شکۆدار مادموازیل لووسیند خۆیندنهوێ کتیب گەلی پالەوانی هیندە پێ خۆشە بۆ نیشاناندانی بەرزەمژی (*). ئەو پێداویستی بەو هەموو تاریف و قسە و باسانە نەدەبوو. ئەگەر شەوقی خۆیندنهوێ ئەم تەرزە کتیبانەیی نەبواوە قەت باوەریم بەو هەموو پەسن دان و باش ناساندنە نەدەکرد. کەوابوو لەو زۆرتر لازم بەتاریف و باس کردنی باشی و جوانی و عەقڵ و فامی ئەو ناکا. بۆ من هەر ئەو نەدەبەس بەس بوو کە بزەنم شۆق و سەلیقەیی لەسەر چیبە تا بە جوانترین و بە هۆشترین ژنانی عالەمی دابنێم. ئارەزووی من ئەو بوو کە بریا بەرپزتان بێجگە لە کتیبی

۱۷۸- خوالیخۆشبوو محەمەدی قازی بۆ ئەو هەموو جوانی و جەمال و سیفەتە باشانە ئەو نیو شیعەرە فارسییەیی هیناوە: «آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری» منیش ئەو نیو شیعەرەیی مەلا غەفوور حافزی مەهابادیم لە جێی دانا «ئەوی جوانان هەموو لایانە بەتەنیا هەیه لای».

(وەرگێڕ)

ئامادیسى گۆل كۆتیبى به‌نرخى «دۆن رۆگۆل یۆنانى»^(۱۷۹) یشت بۆ ناردبايه. چون من یه‌قین ده‌زانم كه مادموازیل لووسیند له شه‌رحى حالى «دارائیدا»^(۱۸۰) و «گارایا»^(۱۸۱) و له قسه خۆشه‌كانى «دارینل»^(۱۸۲) ی شوان و له ته‌رانهى شوانى و جوانیى ئەو كه به‌ده‌نگه خۆشه‌كه‌ی ده‌یگوتن و به‌چه‌نگ لیدان به‌ئاواز ده‌یخویندنه‌وه، هه‌زێكى زۆرى ده‌برد. به‌لام ده‌رفه‌تى ئەوه‌ی كه ئەم خه‌تایه به‌ئاسانى قه‌ره‌بوو بكریته‌وه، ده‌ست دهدا. ئەوه‌ش وه‌ختێكه كه جه‌نابت ده‌گه‌لم بێیه گونده‌كه‌م. چونكه له‌وى دته‌وانم زۆرت له سێسه‌د كۆتیب، هه‌ر له‌و مایانه‌دا كه هه‌موویانم له رۆحى خۆم خۆشتر ده‌وین پێشكه‌ش به‌جه‌نابت بكه‌م. هه‌ر چه‌ند پێم وایه جادووگه‌رانى به‌غیل و شه‌روور ته‌نانه‌ت یه‌ك دانه‌شیان بۆ نه‌هێشتومه‌وه. ده‌بى بشمبه‌خشی كه قسه‌كانى به‌رێرتانم برى چون ده‌گه‌ل باسى پالئه‌وانێك له پالئه‌وانانى سه‌رگه‌ردان دیته‌ گۆرێ، هه‌ر به‌هه‌جۆره كه پێش پرشنه‌گه‌كانى رۆژ ناگیرێ تا گه‌رما بلاو نه‌كه‌نه‌وه. و بۆ تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه‌یش بلاو كرده‌وه‌ی فینكى و نمناكى پێش پى ناگیرێ، بۆ منیش نامومكینه له ده‌ربرینى بیرورا خۆم بپارێزم. كه‌وابوو لیم بووبووهره و باقى داسته‌نه‌كه‌تمان بۆ بگێره‌وه كه هه‌چ كارێك له‌وه شایسته‌تر نییه.»

ده‌و ماوه‌به‌دا كه دۆن كیشۆت خه‌ریكى ئەو وێژاوه‌رییه بوو كه ئیستا باسما‌ن كرد. كاردينۆ سهرى ده‌به‌ر خۆى نابوو. قیافه‌ی كه‌سێكى بوو كه به‌قوولێ ده‌بیره‌وه چووێ و باوه‌كو دۆن كیشۆت دوو جارى تكا لى كرد كه به‌گێرانه‌وه‌ی داستانه‌كه‌ی درێژه‌دا ئەو نه‌سه‌رى له‌سه‌ر ئەژنۆ هه‌لگرت و نه‌یه‌ك كه‌لیمه‌شى جواب داوه، به‌لام ئاخى پاش بیده‌نگیه‌كى درێژ خایه‌ن سه‌رى هه‌لینا و گوێ: «شتێك هه‌یه كه له خه‌یالى من ناچیته‌ ده‌ر و هه‌چ كه‌سێش له‌م جیهانه‌دا ناتوانى من له‌و خه‌یاله‌ به‌ریته‌ ده‌ر و هه‌ر كه‌س جۆرێكى تر فكر بكاته‌وه یا پى بچه‌قینى و بلێ دیترا‌ن جۆرێكى تر فكر ده‌كه‌نه‌وه دز و درۆزن و ده‌غه‌لن. ئەو شته ئەوه‌یه كه ئەو دزه په‌سته نانه‌جیبه، وه‌ستا‌ه‌لى زه‌بیات ده‌گه‌ل شاژن «مادازیم» Maddassime پێوه‌ندى نا‌شه‌رعیی هه‌بووه. دۆن كیشۆت كه له بیستنى ئەو قسه‌یه زۆر ده‌ره‌له‌بوو‌بوو ها‌وارى لى بلند بوو: وێرای وه‌درۆخستنه‌وه‌ی ئەو تۆمه‌ته‌ گوێ:

۱۷۹- Don Rugel de Créce پالئه‌وانێكى قه‌دیم. (مه‌مه‌د فازی)

۱۸۰- له كه‌سایه‌تییه‌ گرینگه‌كانى داستانى «فلۆریسل دۆنیکه» به‌قه‌له‌مى فلیسیانوۆ دۆسیلوا.

(مۆریس باردۆن)

۱۸۱- بروانه په‌راویزی ژوو‌روو.

۱۸۲- بروانه په‌راویزی ژوو‌روو.

«ئاخ. لېرەدا ئېتر بى لوتفیت فەرمو! سوئندم بەھەموو شەیتانەکانی دنیا که ئەو تۆمەنتە دىجىتالى نىشانەى پەستى و نامەردى و بى حەيایى تەواوہ. شاژن مادازىم خاتوونىكى شەرىف و خاوپن بوو و ھەرگىز ناتوانىن بىرلەوہ بکەينەوہ که خانمىكى نەجىب و نەجىب زادە دەگەل بەيتارىكى(*) خوپىرى و نابووته دەستى تىکەل کردبى. ھەرکەس پىچەوانەى ئەوہ بلایى يا بىر بکاتەوہ وەک سەگ درۆ دەکا و من سوار يا پىادە، چەکدار يا بى چەک شەو بى يا پوژ بى وەھای لى حالى دەکەم که بۆ خۆى نەزانی له کوپوہ ھاتووہ.»

دەو کاتانەدا که دۆن كيشۆت قەسەى دەکرد کاردينیۆ زەق زەق تىی دەفکرى، چون ديسان تووشى نەخۆى شىتییەکەى بوو بووہوہ و نەیدەتوانى داستانەکەى درێژە پى بەدا. دۆن كيشۆتیش لەو تەوھینەى که بەشاژن مادازىم کرابوو چىدى حەوسەلەى بىستنى قەسەکانى ئەوى نەبوو. بەراستى سەیر بوو! دۆن كيشۆت دەژىر کارتیکردنى کتییە نەفرەتییەکانى(*) خۆیدا و ھەا عەقلى لە دەست دابوو و وەھای لە شاژن مادازىم لایەنگرى کردبوو که دەتگوت وەلینعمەتى بەراستى و قانونى خۆى بوو. بەلى جا کاردينیۆ وەک خۆى لى ھاتبووہوہ و شىتییەکەى دەستى پىدا بووہوہ، کاتیک دىتى دۆن كيشۆت قەسەکانى بەدرۆ دەخاتەوہ و جنىوان دەدا خۆى پى رانەگىرا و بەردىكى گەورەى لەبەر پى بوو، ھەلى گرت و وەھای لە سىنگى پالەوان راکىشا که بەپشتەوہدا خستى و بەعەرزىدا دا. سانکۆپانزا که ئەو رەفتارەى دەگەل ئەربابى خۆى چاوپى کەوت بەمستى گرىکرا و بەگژ ئەو دىوانەى دەدا ھات بەلام دىوانەى سەرشىت ئەویشى بەعەرزىدا دا و بەمست و پىلاقە تىی بەربوو. بزى لەوہرپنىش که دەیەویست بەھاوارى سانکۆ بگا تووشى ھەمان چارەنووس ھات. دىوانەى دەرھەلبوو پاش ئەوہى ھەرسىكى تىرو پىر کۆتان، دەستى لى ھەلگرتن و لەسەرھۆ، بى پەلەو ھەجەلە خۆى دەباوہشى لىرەوارەکانى داوینى کىوہکاندا ون کرد. سانکۆ لە جىی خۆى راست بووہوہ، بەلام لەسەر ئەوہى که لەخۆپایى ئەو تىھەلدانەى وى کەوتبوو جنىوى بەشوانەدا و خەتاکەى خستە سەر مى ئەو. چون دەىگوت ئەو ئەوانى لەوہ ناگا نەکردووہتەوہ که ئەو کابرایە جاروبار لەسەرى دەدا و شىت دەبى و ئەوان ئەگەر ئەوہیان زانىبا ناگایان لە خۆیان دەبوو. بزى لەوہرپن گوتى شكى دەوہدانىیە که دە پىشدا باسى ئەوہى کردووہ و ئەگەر کەس گوپى نەداوہتتى تاوانى ئەو نىیە. سانکۆ ھەروا رەخنەى لى دەگرت و شوانە جوابى دەداوہ و ئەم گەفتوگۆیە سەرەنجام بوو بەبىانوى ئەوہ که بەگژ یەکدا بچن و تىھەلدانى باش لە یەکتر بەدن و ئەگەر دۆن كيشۆت لىكى نەکردبانەوہ، یەکتريان ونجرونجر دەکرد. سانکۆ جومگەى دەستى بزى لەوہرپنى گرتبوو و بەدۆن

کیشۆتی ده‌گوت: «ئە‌ی‌ حە‌زرە‌تی پالە‌وانی غە‌مگین ڕوخسار! لێ‌م گە‌رێ‌ با بیکۆ‌تم ئە‌و خۆ‌پزێ‌یه‌ش وە‌ک خۆ‌م عیسانێ‌کی پە‌ست و ئاساییه‌ و نە‌گە‌یوه‌ته‌ پلە‌ی پالە‌وانی، کە‌ وابوو ئە‌من دە‌توانم وە‌ک پیاوێ‌کی ئازا، تە‌ن بە‌تە‌ن بە‌ گژیدا بچم و تۆ‌لە‌ی ئە‌و بە‌لایه‌ی بە‌سە‌رم هاتوو ه‌ له‌ وی بستێ‌نمە‌وه‌. دۆ‌ن کیشۆ‌ت گوتی: راسته‌، بە‌لام دە‌زانم له‌و ڕووداوه‌ی بە‌سە‌ر ئێ‌مه‌دا هات، ئە‌و هیچ تاوانێ‌کی نییه‌.»

وه‌ پاش ئە‌و قسانه‌ ڕێ‌کی خستنه‌وه‌. پاشان جارێ‌کی تر له‌ بزنی له‌وه‌ڕێ‌نی پرسی که‌ ئایا مومکینه‌ کاردینیۆ‌ ببیننه‌وه‌ دهن‌ا ده‌ حە‌سرە‌تی بیستنی باقیی داستانە‌که‌دا دهمرێ‌. بزنی له‌وه‌ڕێ‌نی ئە‌وی دە‌پێ‌شدا گوتبووی دووپاتی کرده‌وه‌ و گوتی بە‌شوێ‌نی کاردینیۆ‌ نازانی، بە‌لام ئە‌گەر به‌وردی ئە‌م ناوچه‌یه‌ بپشکنن دوور نییه‌ چ بە‌حالە‌تی شیتی یا ده‌خاله‌تیکی ئاساییدا تووشی ببنه‌وه‌.

لهمهړ نهو پيشهاته سهيرانه ده چياکانی سيرامورنادا بهسهړ
پالخوانی نازای مانس هات وه لهمهړ چلهکيشانی پالخوان به
لاسایي کردنهوهی «بوتینبیرۆ»^(۱۸۴)

دۆن کيشوټ که مالواوی له بز ن لهوهړین کرد دیسان سواری رۆسینانت بووهوه و بهسانکوئی نهمر کرد که ده خزمهتیدا بهسواریی کهرهکههی کهرهکهت بکا. ^(۱۸۵) ههړ دووک کهم کهم دهچوون ده قوولایی کتوهکانهوه. سانکو له کهسههتهی نهوهی وپرای رۆشستن دهگهټ نهرباب قسانیش بکا، رۆحی هاتبووه سهړ لیوی. بهلام بۆ نهوهی له دهستووراتی نهرباب سهړپچیی نهکردبئی پئی خوښ بوو دهپیشدا نهوه دست پئی بکا. ناخری چون نهیتوانی باری نهو بیدهنگییه درپژخایهنه هه لگری، بهنهربابی گوت: «نهی کهزههتهی دۆن کيشوټ له بهرپژتان تکا دهکهم حاللم بفرموون چون دهمهوی بگهړپتمهوه لای ژن و مندالهکانم که لانی کهم بتوانم بهکهیفی خوډم درده دلی خوډمیان بهلاوه هه لپژم. چون نهگهړ قهرار بئی شهو و رۆژ دهخزمهت تودا نهو چۆل و بیابانه بپیوم و ورتهشم لی نهیا، وهک نهوه وایه زینده بهگۆر کرابم. دیسانیش نهگهړ وهک سهردهمی گیزوپیت^(۱۸۶) موقهدهر بوايه کهیوانات

---

۱۸۳ – Le Maître Elisabad برینکار و بهیتاری ئامادیسى گۆل بووه. (مۆریس باردۆن)
۱۸۴ – Beau Tenebreux لهقهبیکه که راهیبیک دای بهئامادیسى گۆل له کاتیکدا که پالخوان لهسهړ «بهردی فهقیران» Roche Pauvre چلهکیشی کرد. بوتینبیرۆ بهمانای کهسیکه که چوپیته ناخی تاریکیهوه.

۱۸۵ – سیروانتیس لیرهدا و ده بهشهکانی دوایشدا له بیرى دهچى که دز کهرى سانکوئی دزیبوو. تهنیا له بهرگی دووهمدا وهبیر نهو رووداوه دهکهوئتهوه. (مۆریس باردۆن) سهیرهکش لهوهدايه که وهرگپری فهرههسی «لووی و یاردۆ» نهه ههلهیهی سیروانتیس راست دهکاتهوه و له وهرگپرانهکهی خویدا دهلی: «سانکو لهوهی که دهبئی بهپتیاں بروا گرژ بوو...» (محهمه قازی)
۱۸۶ – گیزوپیت Guisopete مه بهست هه مان «ئیزۆپ» یا «هزۆپ» Esope که سانکو لهبهر بئی سهوادى نهخوئیندهواری دهپیشوئینى. نهزۆپ هه مان نهفسانهوئیزی بهناویانگی قهديمه که ده سهدهکانی کهوت یا شهشى پتیش زایندا دهژیا و دهپیشدا، غولام بوو دوايه نازاد کرا. نهه وته بهناویانگه له نهزۆپ ماوهتهوه که دهلی: «باشترین شت له دنیادا زبان و خراپترینش ههړ زبانه».

قسان بکن ئەو دهرده زۆر گران نهدهبوو. چون ئەو دەم دهگه‌ڵ که ره‌که‌م یا هه‌ر گیاندازیکی تر له هه‌ر وارێکدا قسه‌م ده‌کرد و به‌مجۆره‌ دهرده و خه‌فته‌ی خۆم پێ هه‌ڵده‌گیرا. به‌لام ته‌واوی عومرت به‌دوای رووداواندا بگه‌ڕێی و بێجگه له‌مست و پیتلاقه و تێهه‌ڵدان و سه‌مای سه‌ر لی‌فه، هیچی ترت نسیب نه‌بی، به‌و حاله‌شه‌وه قه‌روه‌پ^(*) نه‌وێری ده‌مت بکه‌یه‌وه و نه‌وێری رازی دلت به‌که‌س بێژی و وه‌ک لالان ژین به‌سه‌ر بردن به‌ده‌بختیه‌کی گه‌وره‌یه. دۆن کیشۆت جوابی داوه: سانکۆ من دهردی تۆ هه‌ست پێ ده‌که‌م. تۆ ده‌حه‌سه‌رته‌ی ئەوه‌دا سووتاوی که ئەو قه‌له‌ی له زبانتم داوه هه‌لی گرم و فه‌رمانی بێده‌نگی بشکینم. زۆر باشه، ئیستا وای دابنی که من ئەو قه‌له‌م هه‌لگرت و تۆ هه‌رچی دلت ده‌یه‌وێ بیلێ به‌لام به‌و شه‌رته‌ی که هه‌لگرتنی فه‌رمانی بێده‌نگی له‌و ماوه‌یه تێنه‌په‌ری که ئیمه له‌و کێوانه‌دا به‌پیدا ده‌روین. سانکۆ گوتی: باشه با من ئیستا بتوانم قسان بکه‌م. بۆ دوايه خودا گه‌وره‌یه، هه‌ر چی دیته پێش با بێ و به‌خێر بێ و بۆ ده‌سپێکی ئەو ئازادیی به‌یانه له‌ هه‌زه‌رتی به‌پێرتان ده‌پرسم که جه‌نابت به‌چ ده‌لیل هه‌واداری و لایه‌نگریت له‌و شازنه «مارکاسین»^(۱۸۷) یا نازانم چییه کرد؟ یا بۆ حالی تۆ چه‌ فه‌رقیه‌کی ده‌کرد ئەو سه‌گبابه «عه‌لی سه‌وه‌ته»^(۱۸۸) که‌له‌گای ئەو شازنه بووه یا نه‌بووه؟ من پێم وایه ئەگه‌ر جه‌نابت که داوه‌ری ئەم کیشه نه‌بوون، له‌و قسانه گه‌رابان ئەو کابرا شیتته باقیی داستانه‌که‌ی ده‌گی‌راوه و ئەو گاشه‌به‌رده‌ش وه‌ ورگی جه‌نابت نه‌ده‌که‌وت و منیش ئەو تێهه‌ڵدانه‌م وێ نه‌ده‌که‌وت. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ، سویندم به‌دینم ئەگه‌ر تۆش بتزانیابیه که ئەو شازنه «مادازیمه» چ خاتوونیه‌کی گه‌وره و نه‌جیب بووه، یه‌قینم هه‌یه ده‌تگوت که من چه‌ند ئارام و له‌سه‌ر خۆم که شه‌ویله‌که و زاری ئەو کابرایه‌ی ئەو قسانه‌ی ده‌کرد، ورد ناکه‌م. هه‌ر ئەوه‌ی که یه‌کیک بلێ شازنێک ده‌گه‌ڵ به‌یتاریک له‌ بنه‌وه نیوانی خۆش کردووه، کوفه‌ریکی گه‌وره‌یه. راستیه‌ی میژووویییه‌که‌ی ئەوه‌یه که ئەم «وه‌ستا عه‌لی زه‌ببات». که ئەو دێوانه‌یه باسی کرد، پیاویکی فه‌رزانه و موشاویریکی راستگۆ بوو و له‌ خزمه‌ت شازنیش هه‌م عینوانی ته‌بیبی هه‌بوو هه‌م له‌له. به‌لام فه‌کری ئەوه‌ی که شازن دلبه‌ر و گراویی ئەو بووێ زۆر بێ شه‌رمانه‌یه و حه‌قی ئەوه‌یه هه‌ر که‌س وا ده‌لی به‌توندی سزا بدری. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه بۆ ئەوه‌ی بزانی که کاردینیۆ چ شه‌کرێک ده‌شکینی ده‌بووايه سه‌رنج بده‌ی کاتیک قسه‌که‌ی گه‌یانه ئیره ئەو حاله‌تی شیتیه‌ی دیسان

۱۸۷- سانکۆ دیسان ناوی شازن مادازیم و مامۆستا عه‌لی زه‌ببات ده‌شیوینی و ده‌یانکاته ماکارسین و عه‌لی سه‌وه‌ته. (مۆریس باردۆن)

۱۸۸- بڕوانه په‌راویزی ژووورو.

دەستی پى دا بووهوه. سانكۆ گوتى: عەرزى نۆكەرى خۆشت ھەر ئەوھىيە كە ئىوھ نەدەبووايە ديجيتال
 گوڤى بدەنە قسەى شىت و نەفامىك، چون ئەگەر ئىستىرەى بەختت دە ھاوارت نەھاتبا ئەو
 بەردەى دەستی دابوويە لە جياتى ئەوھى بەرھو وركى بەرپزتان چووبا وھتەپلى سەرى
 مبارەكتان دەكەوت و ئىستاكەنە كارى ھەر دووكمەن كرابوو. دۆن كيشۆت گوتى: بەلام
 سانكۆ ئەم نوكتەيە دەو مېشكە رزىوھت راکە كە دىوانەيەيش نەيدەتوانى تاوانى كاردينىۆ
 پاساو بداتەوھ و ئەوھش بزانه كە ھەر پالەوانىكى سەرگەردان لە رووى ئەخلاقەوھ ئەو
 ئەركەى لەسەر شانە دەبەرانبەر ھەر كەسدا، چ عاقل، چ دىوانە لە شەرافەتى ژنان بەرگرى
 بكا. ئەوئىش شازادە خانمىكى پايەبەرزى وەك شازن مادازىم كە من لەبەر سىفاتى جوان و
 گەورەبى و نەجىبىيەكەى بەتايبەتى خۆشم دەوئ، چون ئەو ژنە بىجگە لەوھى جوانىيەكەى
 سەرسورھىنەر بوو، دەزەمانى گرفتارى و پىشھاتى ناخۆش و لىقەومانىشدا خۆرا گر و
 پتەو بوو و بەعەقل و تەدبىر و لىزانى، كارەكانى دەبردە پىش و دەلەن ھەر دەوان رۆژاندا
 بوو كە ھاودەمى و يارمەتى وەستا عەلى، زەبىبات بۆ ئەو خاتونە نىعمەتىك بوو و
 بەيارمەتى و رېنۆينىيەكانى ئەو بوو كە تىوانى بارى گرانىي ئەو ھەموو مەينەتى و
 گرفتارىيانە ھەلبگرى. لەوئۆھ خۆپىريە پياو و ناكەسەكان ئەوھيان بۆ ھەلبەست كە گراوى
 وەستا عەلى. بووھ بەلام من دىسان دەلپتەوھ كە ئەوانە درۆيان كر دووھ و ئەوانەى ئىستاش
 بەخۆيان ئىجازە بدەن ئەو تەوھىنە بكەن دوو سەدجار درۆيان كر دووھ. سانكۆ گوتى: «من
 نە ئەو قسە دەكەم و نە خەيالئىكى ئاوا دەكەم و ھەر بزنىكىش نانى شوانى دەخوا ئەجەلى
 بەپاى خۆى» (١٨٩) ئەگەر ئەو دووھ پىكەوھ نووستوون يا نەنووستوون، خودا دەزانى و
 بەخودايە كە تا ئىستا سزای دابن. عىسا بەدینى خۆى مووسا بەدینى خۆى. من نەھىچ
 بىستووھ و نە ھىچم دىتووھ و قەتىش پىم خۆش نىيە خۆ دەژيانى خەلكى ھەلقوتىنم. دزى
 درۆزن بۆ خۆى شەرمەزارە و درۆكانى لە رەنگىرا ديارن. لە لايەكى تىرشەوھ من
 بەرپوتوقوتى ھاتووھ سەر ئەو دنيايە و ئىستاش رووت و رەجالم و لەو قسانە نە ھىچم
 دەست دەكەوئ و نە ھىچم لە كىس دەچئ. بەمن چى ئەوان پىكەوھ دۆست بوون يا نەبوون.
 خەلك لەبەر خۆيانەوھ قسان دەكەن و دمى خەلكى بەھىچ نابەستىرئ. مەگەر خوداى
 مەزنىشيان تاوانبار نەكرد؟ دۆن كيشۆت گوتى: يا مریەمى داوین پاك! راستى سانكۆ ئەو

١٨٩- بەرپز محەمەدى قازى ئەو پەندە فارسىيەى دەكار ھىناوھ: «ھر كس خزبرە بخورد پای
 لرزش هم باید بنشیند». من لە پەندى كوردى كەلكم وەرگرت و كردمە «بزن نانى شوانى بخوا،
 ئەجەلى دئ».

هه‌موو قسه بئی سهر وبنانه له کوئی دیتی؟ ناخر بابتهی باسه‌که‌ی ئیمه چ پۆهن‌دییه‌کی نهم هه‌موو نموونه و میسالانه‌وه هه‌یه که تۆ ده‌یان‌ه‌ینیته گۆرئی! تۆ ئه‌و خودایه‌ی به‌حقی دهناسی سانکۆ له ئیستاوه دهنگت دهرنیه و که‌ری خۆت لی خوړه و له‌مه‌ودا ده‌کارێکدا که به‌تۆوه پۆهن‌دی نییه ده‌خاله‌ت مه‌که و به‌یارمه‌تیی ههر پینچ هه‌سته‌کانته‌وه ئه‌وه‌ی به‌میشتک بسپیژه که هه‌رچی من کردومه و ده‌یکه‌م و له‌مه‌وداش ده‌یکه‌م به‌پۆهری عقلی ساغ و پۆدان‌ی یاسا‌کانی پال‌ه‌وانییه. چون من له‌و یاسایانه‌دا له هه‌موو پال‌ه‌وانانی جیهان شاره‌زاترم. سانکۆ گوتی: ئه‌ریاب ئایا ئه‌وه‌ش به‌شیکه له یاسا‌کانی پال‌ه‌وانی که ئیمه وه‌ک منالی سهر لی‌ش‌ی‌واو ده‌و کۆساره‌دا، بئی ئه‌وه‌ی ریگایه‌ک هه‌بئی و نه کوپره‌رییه‌ک له هه‌یچ کوئی دیار بئی ئاواره و سه‌رگه‌ردان به‌شوین دپوانه‌یه‌کدا بگه‌رێن که له‌وانه‌یه ده‌گه‌ل دیتمانه‌وه دیسان شیتی له که‌له‌ی داتوه و ئه‌و کاره‌ی به‌نا‌ته‌واوی به‌جیی ه‌یشتوووه ته‌واوی بکا! مه‌به‌ستیشم له کاره‌ نا‌ته‌واوه‌که ته‌واوکردنی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی نییه، به‌لکو ئه‌وه‌یه سهر و گوولاک‌ی به‌ریزتان و یه‌ک دوو دهنده‌ی من که ه‌یشتا نه‌شکا‌ون، تیک بشکینی و رزگارمان بئی. دۆن کیشۆت گوتی: «سانکو ئه‌وجاریش پیت ده‌لیم. خه‌فه‌به‌ وستنه‌ت لی بئی ئه‌وه نییه ده‌یزانی! چون تۆ ده‌بئی بزانی که من نه‌ تنیا بۆ دیتنی ئه‌و دپوانه‌یه نه‌هاتومه ئه‌م چۆلگه‌یه، به‌لکو به‌دوای ئه‌نجامدانی شا‌کارێکی بئی وینه‌م که ده‌توانی ناوی من بۆ هه‌تا‌ه‌تایه‌ بخاته سهر زبانا‌ن و سه‌رت نه‌یه‌ش‌ینم، کارێکی وا گه‌وره‌ بکه‌م که مۆری فه‌رامۆشی و سه‌رینه‌وه له ناوی هه‌موو پال‌ه‌وانانی سه‌رگه‌ردانی دنیا بدا.

سانکۆ پرسی: ئایا ئه‌و شا‌کاره ده‌گه‌ل مه‌ترسییش تیکه‌لاوه! پال‌ه‌وانی غه‌مگین روخسار گوتی: نه‌خیر. ههر چه‌ند له‌وانه‌یه تاس باشی نه‌هینی و له جیی دوو شه‌ش دوو بایه‌ک بئی و ئیمه بیدۆرینین! به‌لام هه‌رچی هه‌یه ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره به‌شی‌وه‌یه‌کی دروست به‌سه‌تراوه‌ته‌وه به‌کارزانیی تۆ. سانکۆ گوتی: چون ده‌فه‌رمووی به‌کارزانی منه‌وه به‌سه‌تراوه‌ته‌وه؟ دۆن کیشۆت گوتی: به‌لی چون ئه‌گه‌ر تۆ له‌و جییه‌ی که ده‌نتی‌رم زوو بگه‌رێیه‌وه. زه‌حمه‌ت و مه‌ینه‌تیی من زوو تئ ده‌په‌ری و سه‌رکه‌وتن و شانازیی من مسۆگه‌ر ده‌بئی، به‌لام با زۆرت‌ر مات‌لت (*) نه‌که‌م، ده‌مه‌وی ئه‌ی سانکۆ، تۆ ئه‌م نوکته‌یه بزانی که ئامادیس پال‌ه‌وانی ولاتی گۆل یه‌کیک له گه‌وره‌ترین و ته‌واوت‌رین پال‌ه‌وانانی سه‌رگه‌ردان بوو. ناخ! چاو له‌من که ده‌لیم چی؟! ته‌واوت‌رین پال‌ه‌وان چییه؟ ئه‌و یه‌گانه‌ی رۆژگار و بئی هاوتا و ناغا و وه‌لین‌یعه‌تی ته‌واوی پال‌ه‌وانانی سه‌رده‌می خۆی بوو. من له «دۆن بلیانس» و ئه‌وانه‌ی پیدیان وایه ئه‌ویش هاوتای ئامادیسه زۆر به‌گله‌بیم و دل‌م لییان ئیشاوه. چون قه‌سه‌م

بهئیمانم ئەوان بههلهدا چوون. له لایهکی تریشهوه دهلیم کاتیک وینهگهریک بیهوی دهکاری دجینتالی خۆیدا نیتوبهدهروه بئی، تی دهکۆشی له گهرهترین وینهگهرانیک که خۆی دهیانناسی تهقلید بکا و ئەو شیوه بۆچوونه یا ئەم یاسایه دهبی له واری ههمووکاری باش و کردهوهی بهجی که ئامانجیان سهربهزبی جهمبورهی(*) خه لکه پیرهوی لی بکری. ههروهها کهسیک که بیهوی ده ته دبیر و خۆراگریدا ناو دهر بکا دهبی وا بکا و ههر واش دهکا. ئەوه دهبی له «ئولیس»(۱۹۰) که «هۆمیر» نهخش و پهسمیکی زیندووی کار و کردهوهکانی و کهسایهتییه کههی بۆ ئیمه پهسم کردوه و ئەوی وهک نمونهی پیاوهتی نیشان داوه که ده رووبهروو بوونهوه دهگهڵ نامرادییهکانیدا تیبین و خۆراگره، تهقلید بکا و سهرمهشق وهرگیری. ههروهک ویرئیل دهبوونی ئەههEnéeدا ئازایهتی کورپکی بهئیمان و پاک و تیگه یشتوویی سهرداریکی ئازامان پی نیشان دهدا. ئەم ههر دوو هونهرمهنده، قارهمانانی ئاسهواری خۆیان وهک چۆن ههبوون نیشان نهداوه. بهلکو ئەو جۆرهی که دهبی ههین، تا بۆ مهردانی داهاوو نمونهیهکی تهواو بن له فەزیهت و تهقوا و ئیمان. ئامادیسش رووکه و ئەستیره و خۆری پالەوانان، ئازا و عاشق بوو و ئیمه که له ژیر ئالای ئەوین و پالەوانه تیدا کۆ بوینهوه دهبی تهنیا ئاکاری ئەو رهچاو بکهین، ئیستا کهوايه، ئەهی سانکو، بهبۆچوونی من پالەوانیکی سهرگهردان که بتوانی باشتر له ههموو کهس تهقلیدی ئامادیس بکا زۆرتر له ههمووان خۆی له کهمال و جهمال و شکۆی پالەوانهتی نزیک دهکاتهوه. جا، بهکیک لهو کارانهی زۆرتر له ههمووان بوو بههۆی ئەوه که دهنگۆی ناویانگ و عهقل و ته دبیر و ئازایهتی و سهبر و خۆراگریی ئەو ده جیهان دا بته نیتتهوه! ده زهمانیکدا بوو که پالەوان بههۆی نامیهرهبانی گراوییه کههی خۆی «ئوریان» Oriane ناچار بوو بخزیتته ناو گۆشهی ته نیایی و ناوی «بۆتینبرۆ» لهسهه خۆی بنی و لهسهه «بهردی فهقیران» دابنیشی و چله بکیشی. ئەم ناوه زۆر پر بهپیدست بوو و دهگهڵ ئەو ژبانیه دژوارهی که ئەو بهمهیل و رهزای خۆی ههلی بژاردبوو زۆر باش ریک دهکوت. کهوابوو چون تهقلید لهو پالەوانه دهو ریکایه دا بۆ من ئاسانتتره له شهق وپهق(*) کردنی غوولان و سهه برینی دیوان و تیکشکاندن لهشکران و رهپی نانی سپا و بهغه نیمهت گرتنی کهرسههی شهه و بهتالکردنهوهی تهلیسم و جادووان، له لایهکی تریشهوه چون ئەم شوینه چۆلانه لههه

۱۹۰ - Ulyse پاشای ئەفسانهیی ولاتی «ئیتاک»ی یۆنان و یهکیک له قارهمانانی گهرهی گهمارۆدانی «ترووا» بوو که هۆمیر بهشيعرهکانی خۆی ناوی ئەوی کردوهته ههتا ههتایی. (محهمه قازی)

باریکه‌وه بۆ ئەم کارانه سازگارە، من به‌هیچ جوړ حازر نیم ئەم دەرفه‌ته بۆ وینه‌یه که خۆی هاتووته پيش‌سوازم له دەست بدهم. سانکۆ پرسی: باشه، هه‌زره‌تی به‌پزتان له‌م شۆینه خه‌لوه‌ته‌دا ده‌تانه‌وئ چ کاریک بکه‌ن؟ دۆن کیشۆت گوتی: مه‌گه‌ر پیم نه‌گوتی به‌شێوه‌ی ئامادیسێ گۆل، قیافه‌یه‌کی ناھومید به‌خۆوه ده‌گرم و له‌هه‌مان کاتدا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پۆلانی دلاوه‌ریش ته‌قلیدم کردبۆ، شیت و توورەش ده‌بم؟ و ئاوا بوو که پۆلان کاتیک له‌سه‌ر داره‌کانی قه‌راغ کانیاویک نیشانه و شتگه‌لێکی دۆزییه‌وه که نیشانی هه‌دا ئانزلیک گراوییه زالم و بۆ وه‌فاکه‌ی شان و شکۆی خۆی هیناوه‌ته خوار و ده ئامیزی میدۆر Medor دا راکشاه و له‌و رووداوه وه‌ها غه‌مگین و په‌شێو بوو که که‌وته‌ حاله‌تی شیتی و داره‌کانی له‌ریشه هه‌لکه‌ند و ئاوی کانیاوانی قوراو کرد و شوانه‌کانی هه‌موو کوشت و په‌وه و میگه‌لی هه‌موو قری کرد و کۆخته و تاوله‌کانی سووتاند و ماله‌کانی وێران کرد و ماینه‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر زه‌ویدا راکیشا و کوشتی و سه‌ده‌ه‌زار شیتی تری گه‌وره که شایانی ناوبانگی هه‌تاهه‌تاین له‌و پاله‌وانه‌ی روودا. (١٩١) به‌راستی من خه‌یالی ئه‌وه‌م نییه که مووبه‌موو هه‌رچی نۆرلان، پۆلان یا پۆتۆلانی تووره (چون به‌هه‌رسیک ناو ناوی ده‌رچوو‌بوو) کردوویه‌تی و گوتوویه‌تی و بیرێ لێ کردووه‌ته‌وه منیش بیکه‌م. به‌لام تیده‌کۆشم لانی که‌م له‌و به‌شه له‌ کاره‌کانی که له‌ هه‌مووی بنه‌رته‌ی تر بوون سه‌رمه‌شوق وه‌ربرگرم. په‌نگه خۆشم رازی بکه‌م که به‌ته‌قلید له‌ ئامادیس بۆ ئه‌وه‌ی دێوانه‌یی بکه‌م یا هه‌را و فیننه هه‌لایبیسیم و هه‌را و هوریا به‌ریا بکه‌م، ته‌نیا بگریم و بکه‌ومه ده‌ریای په‌شبینی و ناھومیدی. کاریک که ئه‌و کردی و له‌ هه‌موو که‌س زۆتر به‌شۆرته و شانازی گه‌یشته. سانکۆ گوتی: به‌لام پاله‌وانانیک که ئه‌و کارانه‌یان ده‌کرد هانه‌یه‌کیان(*) هه‌بووه و له‌به‌ر هۆکارگه‌لیک ده‌چوون ده‌و به‌ستینه پر له‌ شیتی و کاره سه‌یر و سه‌مه‌رانه‌وه و چله‌کیشییان ده‌کرد. به‌لام ئه‌ربابی خۆم تۆ به‌کام ده‌لیل خه‌ریکی خۆتمان لێ شیت که‌ی؟ کام ئازا توانیویه‌تی تۆ له‌مه‌یدان ده‌ریکا. یا چ به‌لگه و نیشانه‌یه‌کت هه‌یه که خاتوون دۆلسینه‌دۆتۆبۆژۆ ده‌گه‌ل پاله‌وانیکی عه‌ره‌ب یا مه‌سیحی کاریکی مندا لانه‌ی کردبۆ؟ دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ قه‌سته‌م به‌خودا که مه‌سه‌له‌که راست لێره‌دایه و ئامانجی کاری منیش هه‌ر ده‌و نوکته‌یه دایه. ئه‌گه‌ر قه‌رار بۆ پاله‌وانیکی سه‌ره‌گه‌ردان به‌ده‌لیل و هۆکاریکه‌وه شیت و دێوانه بۆ لوتفیکی نابۆ! گرینگ ئه‌وه‌یه پاله‌وان له‌ خۆرا شیت بۆ یا خۆی شیت بکا و کاریکی وابکا به‌گراوییه‌که‌ی بیژن

١٩١- بڕوانه کتیبی «پۆلانی تووره» ته‌رانه‌ی بیست و سێهه‌م، بیست و چواره‌م و سێهه‌م و...

(مۆریس باردۆن)

كاتىك مېشكى عاشق ئاوا بى، سەبەب و بى ھۆ بشلەقى و تىك بچى وای بەوختىك كە دىيىنالى
 ھۆ و سەبەبىكىشى ھەبى. لە لايەكى ترەوھ چ سەبەبىك لەوھ بەھىزتر كە من ماوھىەكى
 زۆرە لە دلەرە نازدارەكەم دۆلسىنە دوور كەوتوموھە؟ چون تۆ ھەر وەك دوتىنە لە
 «ئامبىرۆزىۋى» شوانت گوتى لى بوو: «ھەر كەس دوور بى لە دۆست و يار، دەھارپووزى وەك
 شىت و ھار!» كەوابوو ئەى سانكۆ وەختى خۆت بەنەسىحەت كردنى من تىپەر مەكە و پىت
 وانەبى من لەو لاسايى كردنەوھ ناياب و بى وىنە و ئاخىرەخىرە دەست ھەلدەگرم. من
 دەمەوى نامەيەكەم بۆ بگەيەننەيە خزمەت نازەننەكەم دۆلسىنە و تا زەمانىك كە لەو سەفەرە
 نەگەرپاوھىەوھ و جوابت بۆ نەھىناومەوھ دىوانەوار دەژىم و دەبى دىوانە بىم. ئەگەر وەلام ى
 نامەكە ئەوھ بوو كە من دەمەوى زوو دەست لە چلەكىشى و خۆ شىت كردن دەكىشمەوھ و
 ئەگەر بەپىچەوانەش بى بەراستى دەبمە دىوانە و ھىچ ھەستىكە نامىنى. كەوابوو دلەبرى
 من ھەر جۆرە جوابىك بەداتەوھ من لەو رەنج و پەرىشانىيە كە تۆ منى دەگەل بەجى دىلى،
 ئاسوودە دەبم، چون لە جوابى باش و بەدلى من كە تۆ بۆم دىننەتەوھ، بەلوتفى عەقل و
 تىگەيشتن خۆشحال دەبم و خۆش دەژىم و لە جوابى ناخۆش و دلتنەزىن بەلوتفى شىتى
 ھەست بەئىش و ئازار ناكەم. بەلام سانكۆ، بلى بزەنم ئايا باشت ئاگادارى لە كلاًوخوودى
 مامپىرن كىرەوھ؟ من ئەو رۆژە كە سزاكىشە بەندىيەكە دەبوىست دەژىر پىي خۇيدا ورد و
 خاشى بكا و نەيتوانى، دىتم كە تۆ داھاتىيەوھ و لەزەوى ھەلت گرتەوھ؛ و ھەر ئەوھش ئەوھ
 دەگەيەنە كە چەندە وەستايانە دروست كراوھ و دارپىژراوھ. سانكۆ دە جوابى ئەم قەسەيەدا
 گوتى: ئاي ئەى پالەوانى غەمگىن روخسار! سوبحانەللا! بەخودا قەسەم من چى تر تاقەتى
 ئەوھم نىيە كە ھىندىك لە فەرمائىشەت تۆ ببىسم. من ئاخىرى لەو قسانەى دەيانكەى وای
 تى دەگەم كە ھەرچى بەرپىزتان لەمەپ رووداوى پالەوانى و گرتنى ولاتان و ئىمپىراتورىان و
 دانى دورگە و پاداش بەشىوھى پالەوانانى سەرگەردان دەيفەرەموى، ھەمووى بادى ھەوا و
 پرپووپوچە و ھىچى تىدا بەستە نىيە! چون ھەر كەس لە زارى جەنابت ببىستى كە بەلەگەن
 دەلىتى كلاًوخوود و زۆرتەر لە چوار رۆژە لەو ھەلەيە داى بىجگە لەوھى وا فكر بكا تەوھ كە
 مېشكى وىژەرى ئەو قسانە عىبى ھىناوھ، چ فكر دەكاتەوھ؟ من ئەو لەگەنى رىش تاشىنەم
 وەك خۆى بەتتىكشكاوى دەخورجىنەكەم ناوھ و دەمەوى رۆژىك ئەگەر بەدىدارى مال و
 مندالم شاد و شوکور بوومەوھ، ببەمەوھ مال و تەعمىرى كەمەوھ و رىدنىمى تىدا بتاشم.
 دۆن كيشۆت گوتى: چاوت لى بى سانكۆ، قەسەم بەو خودايەى كە تۆ سوپىندت پى خوارد،
 تۆ لە تەواوى ئەو مەيتەرەنەى تا ئىستا لەو جىھانەدا ژياون بى شعورترى! ئايا دەكرى كە
 تۆ لەو كاتەوھ كە دەگەل من دەھاتوچۆ داى، ھىشتا تى نەگەيشتبى كە تەواوى كاروبارى

پال‌وانانی سهرگردان هه‌مووی خه‌یال پلاو و ورتنه و دتوانه ئاسا و بی مه‌نا دینه به‌زجاو و هه‌موو ئیش و کاریان به‌پتچه‌وانه‌ی کاری خه‌لکی تره؟ و ده‌لیلی ئه‌وه‌ش ئه‌وه نییه که به‌راستی ئه‌و کارانه وه‌ه‌ابن، به‌لکو ده‌نیو ئیمه‌دا هه‌میشه ده‌سته‌یه‌ک جادوو‌گه‌ر هه‌ن که به‌پتی ئه‌وه‌ی لوتفیان ده‌گه‌لمان هه‌بی یا قه‌ستی نازاری ئیمه‌یان هه‌بی کاره‌کامان به‌دلخوازی خو‌یان ده‌گۆرن، پتچه‌وانه‌ی ده‌که‌ن و ده‌شپۆین. هه‌ر به‌و ده‌لیله‌شه که ئه‌و شته‌ی له‌به‌ر چاوی تۆ له‌گه‌نه، به‌لای منه‌وه کلاو‌خوودی مامبیرنه و له‌به‌ر چاوی یه‌کی تر شتیکی تره و چ تیبینی و کاریکی عاقلانه‌ی کرد ئه‌و حه‌کیمه‌ی لایه‌نگری من، که ئه‌و شته‌ی که به‌راستی کلاو‌خوودی مامبیرنه له‌به‌ر چاوی هه‌موو که‌س کردی به‌له‌گه‌نی ریش تاشی! ده‌نا چۆن ئه‌م کلاو‌خووده شتیکی به‌قیمه‌ته هه‌موو وه‌دوام ده‌که‌وتن تا له‌ ده‌ست منی ده‌ربینن. به‌لام چون ئیستا هه‌موو به‌له‌گه‌نی ریش تاشی لیتی حالین، هیچ ناوری وی ناده‌ن و کاریان پتی نییه. کاری ئه‌و که‌سه‌ش که ده‌یویست بی‌شکی‌نی و هه‌ر له‌وی به‌عه‌رزیدا دا ئه‌وه‌مان بۆ مسۆگه‌ر ده‌کا. چون به‌بروای من ئه‌گه‌ر ئه‌و زانیبای ئه‌و شته‌ چیه، به‌ده‌ستی به‌تال نه‌ده‌رپۆیشت. به‌هه‌رحال هه‌فال جاری با له‌ لای تۆ بی چون من کاریکم پتی نییه. چون ئه‌گه‌ر به‌مووی له‌ چله‌کیشیی خۆمدا به‌ریتی رۆلاندا برۆم ده‌بی هه‌موو چه‌کوچۆلیک له‌ خۆم دا‌رینم و وه‌ک چۆن له‌ دایک بووم ده‌بی ناو‌اش رووتوقووت بم.»

هه‌ر دووک له‌ کاتی‌کدا سهر‌گه‌رمی ئه‌و قسانه بوون، گه‌یشتنه بناری کتۆیکی بلند که به‌ته‌نیا له‌ به‌ردیکی یه‌کپارچه هه‌لته‌زیبووه‌وه و چه‌ند کتۆی تر ده‌وریان گرتبوو. له‌ داوینیی ئه‌و کتۆه‌دا چۆمه‌لانیکی چکۆله ده‌هاته خوار و له‌ ته‌نیشت ئه‌و ناوه‌ میترگ و چیمه‌نیکی ئه‌وه‌نده سه‌وز و زه‌نویر بوو که چاو له‌ دیتنی تیر نه‌ده‌ بوو. چه‌ند داریکی تر لیره و له‌وی و دوور له‌ به‌کتر و چه‌ند جوژه‌گولی سه‌حرایی ئه‌و دیمه‌نه‌یان سه‌ده‌ هینده رازاندبووه‌وه. پال‌ه‌وانی غه‌مگین روخسار ئه‌و شوینه‌ی بۆ چله‌کیشیی خۆی هه‌لبژارد. هه‌ر له‌و چرکه‌ساته‌دا که چاوی به‌و شوینه‌ که‌وت وه‌ک له‌ ده‌میک پتشته‌روه شیت بووی، به‌ده‌نگی بلند هاواری کرد: «ئاها! ئه‌ی ئاسمان! ئه‌وه‌تا ئه‌و شوینه‌ی من دیاریی ده‌که‌م تا بۆ رۆژه‌رشییه‌کی که خۆت بۆمنت پتک هیناوه فرمیسکان هه‌لوهرینم! ئه‌وه شوینیکه که فرمیسکی چاوم تیکه‌لاوی ناوی ئه‌م جو‌باره ده‌بی، شوینیکه که هه‌ناسه قوول و دریزه‌کانم به‌نیشانه‌ی په‌ژاره‌یه‌ک که دلم ده‌برژینیی، هه‌مووکات گه‌لای ئه‌و دارانه له‌و کو‌ساران‌ه‌دا ده‌له‌رینیته‌وه! ناخ ئه‌ی خواوه‌ندانی دیهاتی که ده‌و هه‌ریمه چۆلگه‌یه‌دا نیشته‌جی بوون، هه‌ر که‌س که هه‌ن، بو ناله‌ و هاواره‌کانی ئه‌و دلداره بی ئه‌نوايه که بۆ گریان له‌ دردی

دوورییه کی دریژ خایه ن و به به هانه ی حه سوودی و دلپسییه ک په نای بۆ ئەم بیابان و دیجیٹالی بیروونه هیناوه؛ گوئی بگرن. ئەو عاشقه ی که له جهفای دل بهری بی وهفای خۆی که نوینه ی جوانی و ئاخیرین گولواژه ی جه مالی به شهریه گازنده دهکا و په نای بۆ ئیوه هیناوه. ئە ی په ریه کانی میشه و میرغوزاران که زۆتر له دلی چیاکاندا جی دهگرن، خودا بکا ئەو جندۆکه سووکه سهر و هرزه و بی که لکانه که ئیوه بیهوه ده بوونه خودای ئەوان، هرگیز ئاسووده بی و ئارامی شیرینی ئیوه نه شیوینن، بهو مهرجه که ئیوهش دهستی من بگرن. یارمهتیم بدن و تا به سهر رۆژه رهشی خۆمدا بگریم. یا لانی کهم له بیستنی ناله کانی من روو گرژ مه کهن! ئە ی دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ، ئە ی رۆژی شهوگاری تاریکانیم، ئە ی شانازی مهینه تی و داماوی من، ئە ی رووگه ی سهفه ر و هاتوچۆکانم.

ئە ی ئەستیره ی به ختم، خواوه ند به ختی سپی بدا به تو و هرچی ئاره زوته پیتی بگه ی، بهو مهرجه تۆش ئاوری رهحمه تی وه من ده ی و ببینی که له دووریت رووم ده کوئی کردووه و که وتومه ته چ حال و رۆژیک و جوابیکی هیوا بزوین که شایسته ی خۆراگری من ده ئه ویندا بی بۆ منی بنیره یه وه! ئیوه ئە ی دارستانی گوشه گیر و ته نیا که له مه ودا هاوده می ته نیایی و گوشه گیری من ده بن، به زمزمه و چه پله یزانی گه لاکانتان نیشان بدن که بوونی منتان لیره پی ناخۆش نییه! ئە تۆش ئە ی مه یته ری چاک و وهفادار که هاوده می رۆزانی خۆشی و ناخۆشی، ژیا نی منی، کار و ئاکاری من، هرچی لیره ده ببینی به بیرگه تی بسپیره تا بۆ که سیک که ته نیا هاندر و بیانوی ئە م کارانه یه، بیگتیره وه و هه کایه تی بگه ی!...»

دۆن کیشۆت پاش گوته ی ئە م قسانه ی کوته یی له ئە سه په که ی پیاده بوو، لغاو و زین و بهرگی له رۆسینانت کرده وه و به دهستی خۆی سه بریکی له پاشه لی دا و گوته ی: ئە ی خۆش بهن، که ههر چه ند هه موو کارت شاکاره به لام تۆش وهک خۆم رۆژه رهشی. ئیستا له دهستی که سه یک که ئازادی خۆی له دهست داوه، ئازادی خۆت وه ربه گره و بۆ ههر شوینیک که دلخوازی تۆیه برۆ چون له نیوچاوانت نووسراوه که له باری هیز و تیژ هه لاتن و به تاقه تیدا، نه ئە سه پی بالدار ی «ئاستۆلف»^(۱۹۲) و نه «فرۆنتۆن» ی ناودار که ئە و گشته بۆ

۱۹۲- ئاستۆلف Astolphe شازاده ی ئە فسانه یی ئینگلیزی و یه کیک له پاله وانه ئازاکان بوو که ده خزمه ت «رۆلانی تووره» دا شمشیره شین بوو. ئە و شازاده یه ئە سه پکی بالدار و شه پیووریکی ره مزایوی هه بوو. که هه یچ زینه وه ریک تاقه تی بیستنی دهنگی گوئی پچرین و ناخۆشی ئە و شه پیووره ی نه بوو.

«برادامانت»^(۱۹۲) گران که‌وت، هیچ کام ده‌گه‌ل تۆ به‌ران‌به‌ر نه‌بوون. سانکۆ که ئه‌وه‌ای تیت به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: سه‌یره! چ کاریک‌ی باشی کرد ئه‌وه‌ی که‌ری منی دزی و ئیمه‌ی له زه‌حمه‌تی کورتان هه‌ل‌گرتن و جل و‌جۆر هه‌تانه خوار و هه‌وسار و پالوو رزگار کرد! بیتگومان ئه‌گه‌ر ئیستا لی‌ره بو‌وایه، ده‌بوو نازی بکه‌م و بیلاوینمه‌وه، قسه‌ی زه‌لام زه‌لامی عه‌رز بکه‌م. به‌لام ئه‌گه‌ر لی‌ره بو‌وایه ئیزنم به‌که‌س نه‌ده‌دا پالانی له‌سه‌ر پشتی هه‌لب‌گرئ چون ئه‌و کاره چ فایده‌یه‌کی هه‌بوو؟ ئه‌و چ کاریک‌ی به‌وه‌یه که نی‌وی عاشقان و نا‌هومیدان بیسی؟ چون خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌گه‌ر خودا حه‌زی لی با، هه‌ر خۆم ده‌بووم، که نه عاشقم و نه نا‌هومید و داسووتاو. به‌راستی ئه‌ی به‌پیز پاله‌وانی غه‌مگین رو‌خسار، ئه‌گه‌ر چوونی من بۆ لای «تۆبۆزۆ» و شیتیی چله‌کیشانی تۆ جه‌ف‌ه‌نگ نییه و به‌راستییه، کاری باش ئه‌وه‌یه دووباره رۆسینانت زین بکه‌ینه‌وه تا قه‌ره‌بووی بی گویدریژی من بکاته‌وه. به‌م شی‌وه هم ده‌رۆیشتن دا و هم ده‌گه‌رانه‌وه‌دا کاتمان به‌فیرۆ ناچئ و زووتر دیمه‌وه. چون ئه‌گه‌ر ئه‌و ریگایه به پتیا پرۆم ئه‌وه‌نده سه‌برسه‌بر ده‌رۆم و لاقم له دوو نایه‌ن که نازانم که‌ی ده‌گه‌می و که‌ی ده‌گه‌ریمه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ، من ده‌لیم تۆ هه‌ر چی پیت باشه هه‌روا بکه و ئه‌و فکه‌ری تۆ به‌رای من زۆر دروسته. با ئه‌وه‌شت پی بلیم تۆ ده‌بی پاش سی رۆژی تر وه ری که‌وی، تا ده‌وماویده‌دا هه‌رچی له دوربی ئه‌و ده‌یلیم و ده‌یکه‌م بیبینی و بۆی بگیرییه‌وه. سانکۆ پرسی: مه‌گه‌ر بیجگه له‌وانه‌ی دیومن، چ ماوه بیبینم؟

دۆن کیشۆت گوتی: جا تۆ تا ئیستا چیت دیوه؟ مه‌گه‌ر من نابئ ئیستا جلو به‌رگم دادرم، چه‌کوچۆل تووره‌له‌ده‌م و له‌سه‌ر ئه‌م گاشه‌به‌ردانه هه‌لبه‌زدا به‌ز و زۆر کاری تری له‌م چه‌شنه بکه‌م که تۆ سه‌رت سوپرمینی و هه‌زار جار ئافه‌رینم پی بلئی؟ سانکۆ گوتی: ئه‌ریاب بۆخاتری خودای ده‌وه‌لبه‌زدا به‌زه‌یدا که له‌سه‌ر ئه‌م به‌رد و گابه‌ردانه ده‌یکه‌ی، ئاگات له خۆت بی، ده‌نا له‌وانه‌یه هه‌ر ده‌یه‌که‌م بازداندا بکه‌ویتته سه‌ر ته‌ق ته‌قه به‌ر‌دیک یا تووشی بارودۆخیک بی که به‌رنامه‌ی چله‌کیشانت له کیس بجئ. من له‌سه‌ر ئه‌م بروایه‌م ئیستا که حه‌زیه‌تی به‌پیزتان ئه‌م هه‌لبه‌ز و بازدان و خۆف‌یدانه به‌پتویست ده‌زانن و ناتوانن له‌و کارانه سه‌رفی نه‌زه‌ر بفه‌رموون، چون ئه‌م کارانه هه‌مووی ساخته‌یی^(*) و بۆ شوخی و پیکه‌نین ده‌کرین، باشتر ئه‌وه‌یه ده‌نیو ئاودا یا له‌سه‌ر شتیکی نه‌رمی وه‌ک لۆکه

۱۹۲- برادامانت Bradamante کچی ئازا و پاله‌وان بوو که ده‌گه‌ل چه‌ند پاله‌وانی تر ره‌گه‌ل رۆلانی تووره که‌وتبوو. پاشان ده‌گه‌ل Roger زه‌ماوه‌ندی کرد. ئه‌سپیک‌ی بوو به‌ناوی «فرۆنتۆن» که زۆر به‌ناوبانگ بوو. (مه‌مه‌د قازی)

سەرمەقولتان(*) بەدى و لەوانى تر بگەپىي. باقىيەكەى بەمن بسپىرە. من خۆم دەزانم دېجىتال
 بەدۆلسىنە خاتوون بېژم كە حەزرەتى پالەوان لەسەر تىژەبەردان كە لە ئەلماس تىژتر بوون
 سەرمەقولتاي لى دەدا. دۆن كيشۆت دە جوابدا گوتى: هەفالى سانكۆ، من لە نيازپاكىي تۆ
 سپاسم هەيە بەلام دەمەوى تىت بگەيەنم تەواوى ئەو كارانەى من لىرە دەيانكەم نە تەنيا
 فشه و گالته نين، بەلكو بەتەواوى مانا بەراستى و جيدين، چون ئەگەر وا نەبى دەبىتە
 پىچەوانەى ياسا و رىساي پالەوانى كە ئىمەى لە درۆ كردن مەنە كردوو و كەسىك ئەو
 ياسا و رىسايە وەپشت گوى بخا لە زومرەى پالەوانان نىيە و ترو دەكرى: ئەوجار
 ئەنجامدانى كارىك بەجىي كارىكى تر هەر وەك درۆ كردن وايە. كەوابوو هەلبەزدا بەز و
 سەرمەقولتاي و كەوتن و هەستانەو كەنم دەبى راستگويانە و بەراستى بى و دەوكارانەمدا
 رەنگى رىا و سەفسەتە و روالەتبارى تىدا نەبى. تەنانەت پىويستە تۆ هينديك پارچە بو
 برين پىچى لىرە دابنىي. چون تەقدىر واى ويستوو، ئىمە شەربەتەكەمان لە دەست بەدين.
 سانكۆ گوتى: خراپتر لەوش ئەويە كە ئىمە كەرەكەشمان لە دەست داو، چون هەرچى
 پارچە و پىداويستى هەمانبوو دەگەل ئەو لە دەست چوون و من لە حەزرەتى پالەوان تكا
 دەكەم تازە باسى ئەو شەربەتە نەكەن چونكە هەر كە ناوى دەبىسم، دلم تىكەل دى و
 لەوانەيە جەرگ و رىخۆلەم بەهينجان بىنمە دەر. بىجگە لەوش تكام ئەويە ئەو سى
 رۆژەى كە مۆلەت داومى تا بىنمەو و شىت بازىيەكانت چاوى لى بكەم، بەتپەريو دابنى.
 من بەلىنى دەدەم كە هەمويانم دىتوو و شايدى دەدەم كە هەمووى راست و دروستە. من
 شتى سەير و سەمەرە لەمەر ئەم كارانە بەخاتوون دۆلسىنە دەلىم: بەلام تۆ نامەكەت
 بنووسە و هەرچى زووتر رەوانەم كە با برۆم. چون من لە قوولايى دلمەو نازەزوو دەكەم
 هەرچى زووتر حەزرەتى بەرىزتان لەم بەرزەخە بگىشمە دەرەو. دۆن كيشۆت گوتى:
 بەرزەخت گوت سانكۆ؟ دەبووايە بلئى دوزەخ، تەنانەت ئەگەر نيوئىكى خراپترىشت پى شك
 دى دەكارى بىنە. سانكۆ گوتى: وەك بىستووومە ئەوانەى لە دوزەخن «فيهم خالتون» (١٩٤)
 يشن. دۆن كيشۆت گوتى: من دەماناي «خالتون» ناگەم. سانكۆ گوتى ماناي «خالتون»
 ئەويە هەر كەس لە دوزەخدا بى، هەرگىز ناتوانى لىي دەرياز بى و تا هەتا هەتا لەويدا
 دەمىنئىتەو. ئەلبەتە لە وارى بەرىزتانەو كار بەپىچەوانەيە. چون ئەگەر من مامزە لە
 كەلەكەى رۆسىنانت وەكارىخەم، رۆسىنانت بال دەگرى و ئەوئەندە بەسە پام بگاتە شارى و

١٩٤ – In inferno nulla est redemptio رىستەيەكى لاتىنيە و بەماناي ئەو دەستەواژە عەرەبىيە
 هاتوو «هم فيها خالدون» يانى تا ئەبەد لە دوزەخدا دەمىنئەو. سانكۆ بەهوى
 نەخويئەوارىيەو «خالدون» بە «خالتون» دەخويئەتەو.

به‌خزمت خاتون دۆلسینه بگم. ئەو دەم لەمەر کەریه‌تی و دیوانه‌یی حەزره‌تی بەریتان (کەریه‌تی و دیوانه‌یی هەریه‌کن) که تا ئیستا کردووتانە یا ئیستا ماوه که بیکه‌ی، وها باس ده‌کەم و شتی وا ده‌گێرمه‌وه که ئەگەر دلی له کۆلکه‌داری چێوپه‌مۆش ره‌قتر بی له ده‌ستکێشی نه‌رمتر ده‌کەم و به‌و جوابه‌نهرم و دلخۆش کەر وه که جادووگه‌ریکی عه‌بیار به‌حه‌وادا ده‌گه‌ریمه‌وه و ئیوه له‌م به‌رزه‌خه که به‌لاتانه‌وه دۆزه‌خه‌ پرزگار ده‌کەم. هەر چه‌ند نا‌کرێ پێی بلێی دۆزه‌خ چون هیوام زۆره ئیوه‌ی لێ بێنمه‌ دهره‌وه، له کاتیکدا بۆ دۆزه‌خیه‌کان وه‌ک گوتم ئەم ئومیده له ئاردانییه و من پیم وانییه به‌ریتان بروایه‌کی ترتان هه‌بی. پال‌هوانی غه‌مگین روخسار گوتی: به‌لێ، ئەوه زۆر دروسته. به‌لام بۆ نووسینی نامه ده‌بی چ بکه‌ین؟ سانکۆ گوتی: وه‌ه‌روه‌ها بۆ نووسینی حه‌والله‌ی سی جاشه کەر هه‌کەش فکریک بکه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی: ئەویشته ده‌گه‌ل نامه‌که‌م بۆ دهنوسم و ئیستا که کاغه‌زمان ده‌ست ناکه‌وێ باشتر ئەوه‌یه که وه‌ک قه‌دیمییه‌کان له‌سه‌ر گه‌لای دار یا له‌و‌حی میوین بنووسین. هەر چه‌ند به‌راستی وه‌ده‌سته‌پێنانی مۆم (میو) له په‌یدا کردنی کاغه‌ز ئاسانتر نییه: به‌لام راوه‌سته شتی که به‌فکره‌م گه‌یشته که بۆ نووسین زۆر باشه و ته‌نانه‌ت له باشیش باشته و ئەویش هه‌مان ده‌فته‌رچه باغه‌لییه‌که‌یه که کاردینیۆ ونی کردوه. ئەلبه‌ته تۆ ده‌بی که گه‌یشتییه هه‌وه‌لێن گوند ئەم نووسراوه‌ بده‌ی به‌مامۆستایه‌کی قوتابخانه و به‌خه‌تیکی خۆش له‌سه‌ر کاغه‌زێکی جوان بینوسیته‌وه. ئەگەر مامۆستای قوتابخانه ده‌ست نه‌که‌وت، یه‌که‌م خادیمی کلیسا که تووشی بووی ئەم کاره‌ت بۆ نه‌جام ده‌دا: به‌لام ئامان ئامان! نه‌که‌ی نامه‌که‌ بده‌یه ده‌سته‌ردارانی (*سه‌بته‌ی، چون ئەم تا‌قمه‌ خه‌تیکی ره‌شکه و پێشکه‌یان هه‌یه که به‌شه‌پێنایش ناخویندریته‌وه. سانکۆ گوتی: ئەدی بۆ ئیمزا کردنی نامه‌که چ بکه‌م؟ دۆن کیشۆت گوتی: ئامادیسێ گۆل هه‌چ کات نامه‌کانی خۆی ئیمزا (مۆر) نه‌ ده‌کرد. سانکۆ گوتی: زۆر باشه، به‌لام حه‌والله‌ی سی جاشکه که هەر ده‌بی ئیمزا بکری، چون ئەگەر مه‌تنی حه‌والله‌که به‌رینه‌ سه‌ر کاغه‌زێکی تر ده‌لێن ئیمزاکه‌ی جه‌عه‌ (* و من بی جاشه‌که‌ر ده‌مێنمه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی: من حه‌والله‌که ده‌ ده‌فته‌رچه‌ی باغه‌لی کاردینیۆدا دهنوسم و ئیمزاشی ده‌کەم و کاتیک برازا که‌م ئیمزای من ببینی ده‌یناسیته‌وه و گرفتیک دروست ناکا. به‌لام بۆ نامه عاشقانه‌که به‌جیگه‌ی ئیمزا ده‌بی له بن نامه‌که بنووسی: «به‌نده‌ی هه‌تا سه‌ری تۆ، پال‌هوانی خه‌مگین روخسار» و ئەوه‌یش گرینگ نییه که ئەم نامه به‌خه‌ت و نووسینی که‌سیکی تر بی. چون ئەگەر باشم له‌بیر مابێ دۆلسینه سه‌وادای خویندنه‌وه و نووسینی نییه و له‌تواوی ژیانیدا نامه‌یه‌کی به‌خه‌تی من نه‌دیته‌وه.

دەرستیدا سانكۆ، دلداریی من و ئەو ھەمیشە زۆر ئەفلاتوونی بوو و هیچ كات لە دجینتالی سنووری چاودا برکتیەکی مەعسوومانە تی نەپەریو. ئەویش ئەوەند لە دوورەو بوو كە من دەتوانم بەویجدانگی ئاسوودەو سویندت بۆ بخۆم كە دەماوەی ئەو دوازدە سالەدا كە من ئەوم لە بیلبلەیی چاوم - كە رۆژیک دەبیتە خۆراکی مارومپروو - زۆرتر خۆش ویستوو، چوار جارم نەدیوو و لەو چوار جارەش رەنگە جارێك پیتی نەزانیبی كە ئەوا من چاوی لی دەكەم. ئەوەندەیی باوکی «لۆرینزۆ كۆرشوئیلۆ» Lorenzo corchoelo و دایکی «ئالدۆنزا نۆگالیس» Aldonza Nogles ئەویان دە جیگایەکی بەستراو و دەست بەسەردا بارھیناوە.

سانكۆ ھاواری كرد كە: چلۆن؟ چلۆن؟ ئەو ھەمان كچی «لۆرینزۆ كۆرشوئیلۆ»یە كە ئەمڕۆ بەخاتوون دۆلسینە تۆبۆزۆ ناویانگی دەر كردوو؟ ھەر ئەو ھەمی كە «ئالدۆنزا لۆرینزۆ»شی پی دەلین؟ دۆن كیشۆت گوتی: بەلی راست خۆیەتی، ھەمان ئەو كەسەیی كە شایستەییە بەسەر تەواوی دنیادا پاشایەتی بكا. سانكۆ گوتی: «سەیرە من باشی دەناسم و دەتوانم بیژم كە وەزنەیی ئاسن باشتر لە بەھیزترین كۆرەكانی گوند توور ھەلەدا پەنا بۆ خودا! عەجەب كچەتیوئێکی رووداما لاوی مل ئەستور و سەلێتەییە. باوەر بکە سەلێتەیی وەك خۆی كەمە و ھەر پالەوانێکی سەرگەردان خۆشەویستی، خۆی پی نیشان بدا تیدا دەچی. ئەو ھەزار كەری وا دەباتە سەر جۆگە و ئاوی نادا و دەیگەرینتەو. ئەو دایك قەحبەییە نازانی چ دەنگێکی ناخۆشی ھەییە و چ گەروویەك! ھەر ئەوندەت دەتوانم عەرز كەم رۆژیک رۆیشتە سەر بورجی كلیساكەیی دی تا كریكارەكانی مەزرای باوکی بانگ بكا و باوەكو كارگەرەكان نیو فرسەخ دوورتر بوون دەنگی ئەویان وەھا بەباشی گوئی لی بوو دەتگوت لە بن بورجەكە راوستان. باشترین سیفەتی ئەو كچە ئەو ھەمی كە حیز نییە و ئەداوئەتواری سەیر و سەمەری ھەییە. دەگەل ھەموو كەس شوخی و دم بەدەمی (*) دەكا و لەخۆرا پیدەكەنی و خۆی لە كەریەتی دەدا و خەلكیش بەكەر دەزانی. ئیستا ئەی پالەوانی خەمگین روخسار. من دەمەوی عەرزت بکەم كە جەنابت بەخاتری ئەو نە تەنیا دەبی دەست بەكاری شیتانە بەكەیی، بەلكو دەتوانی بەحەق لە زیان تیربی و خۆت بخنكینی و لە نیو گشت ئەوانەدا كە ئەو خەبەرەیان پی دەگا كەس نابی نەلی كاریکی چاكت كردوو. ئاخ پیم خۆش بوو ھەر ئیستا وەرپی كەوتبایەم، تەنیا بەشقی ئەو ھەمی جارێكتر چاوم پیتی بەكەوی، چون زۆر لەمیژە نەمدیو بەراستی ئیستا دەبی زۆر گۆرابی، چون ھەج شتیك بەقەدەر كار كردن لە سەحرا و لەبەر خۆرتا و با، رەنگ و رووی جوانیی ژنان لەناو نابا. بەو حالەشەو ئەی حەزرتی دۆن كیشۆت من دەبی لە خزمەت تۆ ئیقرار بەشتیكی بکەم كە تا ئیستا لەبیرم نەبوو. منی

ساویلکه پیم و ابو که دۆلسینه خانم کچی نه‌جیب زاده‌یه‌کی پایه‌برزه که هرزه‌تی به‌پرتان عاشقی بوون و ئەو شان و شکوئە‌ی هه‌یه و شایانی ئەو هه‌یه که دیاری وه‌ک «بیسکایی به‌زیو» و سزاکیشانی له‌بەند خه‌له‌ستوو(*) و زۆریکی تر له‌سه‌رکه‌وتنه‌کانی به‌پرتان که ماشه‌للا ده‌گه‌ل سه‌رکه‌وتنه‌کانی پیش مه‌یته‌ریی من ده‌ژمار نایەن، پیشکه‌شی بکه‌ی. به‌لام به‌سه‌رنج دان به‌گشت لایه‌نه‌کان، له‌وه‌ی که خاتوون «ئالدۆنزا‌ۆرینز» یا ببوره خاتوون دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ، ببینی که ئەو دوژمنه به‌زیوانه که جه‌نابت نارووتنه خزمه‌تی یا ده‌ینیرن، له‌به‌ر پیتی ده‌که‌ونه سه‌ر ئەژنۆ. بۆ ئەو چ قازانجیکی هه‌یه؟ له‌وانه‌یه ئەوکاتی که ئەسیره‌کانی ده‌گه‌نه خزمه‌تی خه‌ریکی پاک کردنی شه‌دانه یا کوتانی گه‌نم له‌عه‌مبار دا بۆ و ئەم که‌سانه له‌دیتنی ئەو ده‌و حاله‌ته‌دا تووره‌ بن یا ئەو خۆی ئەم دیاریانه مه‌سخه‌ره بکا و یا خۆشی له‌چاره‌یان نه‌یا. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ من سه‌دجارم پۆ گوتووی که زۆری ده‌رپسی(*) و به‌و فکره کورت و عه‌قله‌ ناته‌واوت ئەغله‌ب قسه‌ی بۆ تام ده‌که‌ی و ته‌شه‌ر و تانوونم لۆ ده‌ده‌ی. به‌لام بۆ ئەوه‌ی بزانی تۆ چه‌نده که‌ر و من چه‌ند عاقلم، ده‌مه‌وئ گوتی بۆ ئەم نه‌قله‌ چکۆله رادیری: «جا بزانه و ئاگادار به‌ که‌ بی‌وه‌ژنیکی له‌بار و جوان و بۆ به‌ندوبار و ده‌وله‌مه‌ند و به‌تایبه‌تی دلته‌ر هه‌بوو که عاشقی لاویکی مجیۆری کلیسا بوو، که کورپیکی چوارشانه و جوان چاک و شاد و خۆش مه‌شرف بوو. برا گه‌وره‌گه‌ی له‌م که‌ینوبه‌ینه ئاگادار بووه‌وه و رۆژیک به‌نه‌سیحه‌ت و دلسۆزییه‌وه به‌بی‌وه‌ژنه‌که‌ی گوت: خاتوون من به‌راستی به‌لامه‌وه سه‌یره که خانمیکی وه‌ک تۆ نه‌جیب و به‌شان و شه‌وکه‌وت عاشقی پیاویکی په‌ست و ئاسایی و عامی وه‌ک فلانی بۆ، له‌کاتیکدا هه‌ر له‌و کلیسایه ئەو گشته مامۆستا و زانا و پیاوی گه‌وره‌ی لێیه که به‌پرتان ده‌توانن وه‌ک هه‌رمییه‌کی شیرین و به‌تام له‌نیۆ سه‌دان هه‌رمیدا یه‌کیان هه‌لبژیری و بلێی «ئوه‌یان بۆ من باشه» یا «ئوه‌یه‌که‌م پۆ له‌هه‌مووان باشتره»، به‌لام خانم بۆ په‌رده و ده‌ق و دۆغری ده‌جوابیدا گوتی: «ئهی برای زۆر خۆشه‌ویست و ئهی وه‌لینعه‌تی من، ئه‌گه‌ر پیت وایه من ده‌هه‌لبژاردنی فلانیدا به‌هه‌له‌ چووم، هه‌ر چه‌ند به‌رای تۆ په‌نگه که‌ریک بۆ له‌و ده‌شته، با پیت بلێم که تۆ به‌هه‌له‌ چووی و وه‌ک قه‌دیمی یه‌کان فکرت کردووه‌ته‌وه. چون ئەو ده‌زانایی کاریکدا که من له‌به‌ر ئەو کاره هه‌لم بژاردووه، به‌قه‌ده‌ر ئه‌ره‌ستوو زانایه.» که‌وابوو ئهی سانکۆ، بۆ کاریکی که من به‌دۆلسینه‌م هه‌یه ئەو له‌به‌نرخترین شازاده خانمه‌کانی دنیا له‌سه‌رتره و زۆرت‌ر به‌کاری من دۆ. نه‌چی پیت وای توه‌وای ئەو شاعیرانه که ده‌په‌هه‌لاگوتنی ژاندا جوانترین شی‌عر ده‌هۆنه‌وه، به‌راستی عاشقی ئەوانن. تۆ فکر

دهكه‌یه‌وه كه «ئامادیلیس» و «فیلیس» و «سیلوی» و «دیان» و «گالاته» و كی و كی... ئه‌و ژنه دجیبتالی به‌ناوبانگانه كه نیویان بووه‌ته ناو ئاختی سه‌دان شیعر و قه‌سیده و غه‌زل و دیوانه شیعر و له دووكانی سه‌رتاشی و شانۆگه‌ریی كۆمیدیدا نیویان ده‌به‌ن و یادیان ده‌كهن. به‌پراستی له‌سه‌ر ئه‌رزى واقیع هه‌بوون و گراویى كه‌سانیک بوون كه ناویانى به‌رز کردووه‌ته‌وه؟ خیر، به‌پراستی وا نییه. زوریک له شاعیران ئه‌م خاتوونه‌یان ده‌دینای خه‌یالی خۆیاندا خولقاندووه تا بابته و مه‌زمونیکیان دایى به‌شیعره‌کانیان و خه‌لك به‌عاشقیان بزنان یا لانی كه‌م پێیان وایى ئه‌وانه سه‌ریان له دل‌داری ده‌رده‌چى و بۆیه ده‌بى عاشقیان بن. كه‌وابوو بۆ من هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه كه بیر بکه‌مه‌وه و لیم یه‌قین بى كه ئالدۆنزالۆریتروى خۆشه‌ویستی من جوانه و زانا شه. عه‌سل و نه‌سه‌بى ئه‌و زۆر گرینگ نییه؛ چون ئیمه خو نامانه‌وى له‌م باره‌وه لیکولینه‌وه بکه‌ین و تاجی شانازی له‌سه‌ر دابنێین. هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه كه من پیم وایه جوانترین شادۆتى ئه‌و دنیا به‌خۆیه‌تى: چون به‌هه‌ر حال سانکۆ، ئه‌گه‌ر نازانى بزانه كه دووشت زۆرتر له هه‌مووشت و پرووژینه‌رى دل‌دارین، یه‌کیان جوانیى روخسار، ئه‌وى دى جوانی ناوبانگ و ئاكار. وه ئه‌م هه‌ر دوو لایه‌نه له دۆلسینه‌دا كۆ بوونه‌ته‌وه. چون ده‌جوانیى روخساردا هیچ كه‌س نایگاتى و ده‌جوانیى ئاكار و ناوبانگیشدا كه‌م كه‌س هه‌یه كه بتوانین وه‌ك ئه‌وى هه‌لسه‌نگێنین. كورته‌ی كه‌لام، من وای تى ده‌گه‌م بى كه‌م زیاد كردن دۆلسینه‌ دروست ئه‌وه‌یه كه گوتم و من ئه‌وى له‌بارى ره‌سه‌نايه‌تیی بنه‌چه‌كه و هه‌م له‌بارى شوخ و شه‌نگی به‌دلخوازی خو‌م له‌سه‌ر ئاوینه‌ی بینینی خو‌م ره‌سم ده‌كهم تا ئه‌و جیگایه‌ی كه نه هیلین و نه لۆكریس و نه هیچ جوانیکی ئه‌و دنیا به‌ ژنانی رابردوو چ رۆمى و چ یۆنانی و چ به‌ریه‌ر ده‌سکه‌نه‌ی (*) له‌دوو نه‌كهن!

ئێستا هه‌ر كه‌س چ ده‌لى با بلى و ئه‌گه‌ر نه‌زانان ته‌شه‌ر و تانووتم لى دهن لانی كه‌م زانایان و دژوار په‌سندان (*) ئیرادم لى ناگرن. سانکۆ گوتى: منیش ده‌لیم كه‌ جه‌نابت فه‌رمایشته‌كانت هه‌مووى دروسته و من له كه‌ر كه‌رترم و بوخۆشم تى ناگه‌م بۆ ناوى «كه‌ر»م له زارى ناكه‌وى و هینده‌ی دووپات ده‌كه‌مه‌وه چون به‌پێى قاعیده ماره‌نگاز له په‌تكی ره‌ش و سپى ده‌ترسى^(١٩٥). دۆن كيشۆت ده‌فته‌رى كار دینیۆی هه‌لگرت و رۆیشه‌ گۆشه‌یه‌ك و ده‌ستی كرد به‌نووسین. كاتیک له نووسین، ته‌واو بوو سانکۆی بانگ كرد و پێى گوت كه ده‌یه‌وى نامه‌كه‌ی بۆ بخوینیه‌وه تا رسته‌كانی به‌زه‌ینى بسپێرى چون له‌به‌ختی ره‌شى ئه‌و

به‌دور نيينه نامه‌که له ريگا دا ون بکا. سانکۆ گوتی: باشتر ئه‌وه‌یه جه‌نابت نامه‌که دوو سى جار ده ده‌فته‌ره‌که وا بنووسی و پاشان به‌منى بسپیری. من خۆم ده‌زانم چۆنى هه‌لبگرم. به‌لام فکری ئه‌وه‌ی که من نامه‌که له‌به‌ر کهم فکریکی ئه‌حمه‌قانه‌یه. چون بیریگی من ئه‌وه‌نده کزه که جاری وایه نیوی خۆم له‌بیر ده‌چیته‌وه. به‌هه‌رحال نامه‌کهم بۆ بخۆینه‌وه که من له بیستنی ئه‌و خۆشحال ده‌بم. ده‌زانم ده‌بی جوانت نووسیی. دۆن کیشۆت گوتی: ده‌جا گویم بۆ راگره، ئه‌وه مه‌زمونی نامه‌که‌یه:

نامه‌ی دۆن کیشۆت بۆ دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ

«خاتوونی پایه‌به‌رز و گه‌وره‌وار!»

ئهی دل‌به‌ری نازهنینی من دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ، ئهم کوشته‌ی تیری جه‌رگبری دوورکه‌وته‌ی تۆ که دلی پرخوین و برینداره، گه‌رچی خۆی له نیعمه‌تی له‌ش ساغی بی به‌شه، سلامه‌تی و جووودی نازهنینی تۆ به‌دل ئاره‌زوو ده‌کا. ئه‌گه‌ر خودا به‌و پۆژه نه‌کا رووی خۆشه‌ویستیم لی وه‌رگیری یا چاوی ئاور لیدانه‌وهم لی بقووچینی یا به‌جه‌ور و جه‌فات گیانم بگه‌یه‌نیه‌ته سه‌ر لیوان، هه‌رچه‌نده من ده‌هه‌لگرتن و کیشانی باری مه‌ینه‌تی و دهرد و گرفتاریدا ئازا و خۆراگر، زه‌حمه‌ته‌هه‌ بتوانم ده‌به‌رانبه‌ر بی میه‌ری و تووره‌یی تۆدا، خۆم راگر و بمینم. ئهی دل‌به‌ری بی وه‌فا، ئهی دوژمنی به‌رپه‌رستی من. ئه‌وه سانکۆم نارده‌ خزمه‌ت. ئه‌و مه‌یته‌ره وه‌فاده‌ری من باسی پۆژگارپه‌شی و ژيانی تالی منت بۆ ده‌کا؛ ئه‌گه‌ر تۆ دلت به‌ئحوالی من بسووتی، به‌هاوارم بگه‌ که من به‌نده‌ی تۆم، ئه‌گه‌ر نا هه‌ر چی هه‌زت لی یه ئاوا بکه، چون من به‌کو‌تایه‌ه‌ینان به‌ژيانی خۆم په‌زانه‌ندی جه‌فای تۆ و وه‌فای خۆم پیک دینم.

«به‌نده‌ی هه‌تا سه‌ر، پاله‌وانی خه‌مگین روخسار»

سانکۆ کاتیک ده‌قی نامه‌که‌ی بیست هاواری کرد که: «به‌پۆچی باوکم من تا ئیستا نووسراوه‌ی ئاوا به‌رز و سه‌رنجراکیشم نه‌بیستووه. «جلّ الخالق!» راستی هه‌زرتی به‌پزتان ئه‌وه‌ی ویستووته پیی بلّی باشت گوتوه! به‌تایه‌تی ئاخری نامه‌که‌ت چه‌نده جوان به‌ئیمزای «پاله‌وانی خه‌مگین روخسار» کو‌تایی پی هیناوه! من پیی ده‌لیم که تۆ به‌راستی خۆت شه‌یتانیک و هیچ شتیک نییه نه‌یزانی. دۆن کیشۆت گوتی بۆ ئه‌و شوغله‌ی من، پیاو ده‌بی هه‌موو شتیک بزانی. سانکۆ گوتی: زۆر باشه، ده‌جا زه‌حمه‌ت نه‌بی

هه‌واله‌ى سى جاشه‌كه‌ره‌كه‌ش هه‌ر له ژي‌ر ئەم نامه‌يه بۆ من بنووسه و زۆريش به‌جوانى به‌جوانى دىجىتال به‌ئاشكرائى ئيمزاي بكه تا ئەوه‌ى كه چاويان پىي كهوت، ئيمزاهه‌ت بناسنه‌وه. دۆن كيشۆت گوتى: ئەى به‌چاوان! پاشان هه‌واله‌كه‌ى نووسى و بۆ سانكۆى خوڻنده‌وه:

«خوشكه‌زاي خو‌شه‌ويستم، تكايه به‌پىي ئەم نامه‌يه سى سهر له پىنج سهر جاشه‌كه‌رى من كه له ماله‌وه‌م به‌جى هيشتوون و ناگادارى له‌وانم به‌تۆ ئەسپاردوه، ته‌حويلي سانكۆيانزاي مه‌يته‌رى من بده و ئەوه‌شت پى بلىم كه پوولى هه‌ر سىك جاشه‌كانم لى‌ره لى وه‌رگرتوه. ئەم هه‌واله‌ و ره‌سىدى (*) جاشه‌كه‌ره‌كان له لاي خۆت رابگره كه به‌حيساب بگيرىن. نووسرا ده‌قوولايى چياكانى سىرامۆرنادا، ٢٧ ى ئوتى سالى جارى.»

سانكۆ هاوارى كرد: ئافه‌رين! ئافه‌رين! بۆى! بۆى! ئىستا هه‌زه‌تى به‌پىزتان هه‌ر ماوه ئيمزاي بكه‌ى. دۆن كيشۆت گوتى: ئيمزا كردنى ناوچ. ئەوه‌نده به‌سه ناوى خۆم له ژي‌ر هه‌واله‌كه بنووسم و هه‌ر ئەوه نه‌ ته‌نيا بۆ سى سهر جاشه‌كه‌ر به‌لكه بۆ سى سه‌د سهر كه‌ره‌گه‌ل، به‌ئهنه‌زاي ئيمزا ئيعتبارى هه‌يه. سانكۆ گوتى: «من پروام به‌هه‌زه‌تى به‌پىزتان هه‌يه، كه‌وابوو ئيزنم بده بچم رۆسينانت زين بكه‌م و جه‌نابيشت دوعاى به‌خىرم بۆ بكه، چون دهمه‌وى بى ئەوه‌ى هه‌لبه‌زدا به‌ز و جرت وفرتى به‌پىزتان ببينم، زوو وه‌پى كه‌وم و من خۆم ده‌زانم چۆن باسى كه‌ربازاريه‌كانى تۆ بكه‌م و بلىم چه‌ام ديتوه. دۆن كيشۆت گوتى: سانكۆ، به‌لام من له‌سهر ئەم بروايه‌م زۆر لازمه. لانى كه‌م من به‌پرووتى ببيني و ده‌ دوازه‌ جو‌ر كارى شىتانه‌م چاوى لى بكه‌ى، ئەم كاره هه‌مووى نيو سه‌عات زۆتر ناكيشى، ئەوه‌دم ده‌توانى به‌ويژدانى ئاسووده‌تره‌وه، هه‌رچى ده‌ته‌وى لىي زياد بكه‌ى. هه‌رچه‌ند ده‌زانم كه ديسان ناتوانى ئەوه‌ى كه دهمه‌وى ئەنجامى بده‌م به‌جوانى بيگىريه‌وه. سانكۆ گوتى: ئەرباب تۆ خودا كاريكى وا مه‌كه به‌پرووتى بتبينم. چون به‌ديتنى ئەو ئىسقانه ره‌ق و ته‌قانه و ئەو پىسته‌ى كه به‌سه‌ريان كشاوه، دلم بۆت ده‌بىته كه‌باب و ناتوانم پيش به‌گريانى خۆم بگرم و چون من دوينى شه‌وى بۆ دىنى كه‌ره‌كه‌م زۆر گريام، ئىستا سه‌رم زۆر پيس ديشى و ئىتر تا‌هه‌تى گريانم نه‌ماوه. ئەگه‌ر به‌پىزتان هه‌ر ده‌تانه‌وى سى چوار جو‌ر كارى ئىوه ته‌ماشاكه‌م به‌جلوبه‌رگه‌وه ئەنجاميان بده و هه‌ر چه‌ندى زووتر و ساده‌ترى بى باشته‌ره. له لايه‌كى تريشه‌وه، ئەنجامدانى ئەو كارانه له روانگه‌ى منه‌وه هيج پىويست نيه‌ به‌روه‌ك عه‌رزم كردى گرینگ ئەوه‌يه زوو بروم و زووش بگه‌رپه‌وه و هه‌وال و مزگىننى خۆش كه جه‌نابتان ده‌تانه‌وى و لايى ئىوه بى، بۆتان بىنمه‌وه. دهنه‌ واى به‌حالى خاتوون دۆلسينه! ئەو ئەگه‌ر ئەو جو‌ره‌ى كه عه‌ق و مه‌نتىق حوكم ده‌كا جواب نه‌داته‌وه به‌زۆرى

شەق و مست و زلله، جوابی دلخوازی توی له گەرووی دەرەدەکیشم. چون کۆ دەتوانی ئەوێه
قبوول بکا که پالەوانێکی سەرگەردانی گەورە وەک بەپیزتان بێ هیچ سەبەبێک دیوانە
بێ. ئەویش بەخاتری... ئەستەغفروللا! خودا بکا ئەو ژنەتیوێه کاریکی وا نهکا، چاوم
بقووچینم و زاری لێ بکەمەوه، دەنا بەو خودایه ئەوی بەسەر زارمدا بێ پیتی دەلێم و تفی
دەرپوو دەکوتم و قسەئە وای پێ دەلێم که بەهیچ سەلێتەیهک نهگوترا بێ. ئاخ. ئەمن بۆ ئەم
تەرزه دم بەدمانه و جینۆفرۆشییانه چەندە لێ هاتووم! دەلێی خودا منی هەر بۆ ئەوێه
دروست کردوو! حەیف که خاتوون دۆلسینه من نانسێ دەنا ئەگەر بیزانیبایه من کێم
بەقەدەر پیاویکی گەورە خودا ریزی بۆ دادەنام... دۆن کیشۆت قسەکەئە بری و گوتی:
روالەتی کار نیشان دەدا که تۆ لەمن عاقلتر نی. سانکۆ گوتی: من بەقەدەر تۆ دیوانە نیم،
بەلام زووتر هەلدەچم و توورە دەبم. باشە جارێ لەوه بگەرێین. فەرموو بزانی تا من
دەگەرێمەوه حەزەرەتی بەپیزتان چ دەخۆن؟ ئایا ئیوێهش وەک کاردینیۆ، بژیوی خۆتان بەزۆر
له شوانان دەستێن؟ دۆن کیشۆت گوتی: غەمی خواردنی منت نهبێ. من ئەگەر ئازووخوا
خوراکیکی زۆریشم لەلا بووایه، بێجگە لهگیا و گۆل و میوه که لەم مێرگ و دارستانه
وهدەستی دینم شتیکی ترم نه دەخوارد. من دەموئێ هیچ نهخۆم و چلهکیشی بکەم. سانکۆ
گوتی: عەرزێ ترم ئەوێه جەنابت دەزانی من لهچی دەترسم؟ ئەم شوپێنه ئەوێه پەرت و
دوور و چۆلگێه دەترسم که هاتمەوه نهتبێنمەوه. دۆن کیشۆت گوتی نیشانهکانی ئێره
بەجوانی بەزەینت بسپێره. من کاریک دەکەم لەم دەقەرە دوور نهکەومەوه و تەنانهت دەچمه
سەر دوندە بەرزەکان بۆ ئەوێه که گەراییتهوه له دوور بتبینم. لهوش گەرێ، بۆ ئەوێه
مەبادا ونم بکەئێ یا خۆت ون بێ، باشترین کار ئەوێه که لهو گۆلە تاوسیایه که لێره زۆرن
چەندین لق دەگەل خۆت ببەئێ و لێرهوه تا دەگەیتە دەشتایی ئێوه ئێوه دەعەرزێان چەقێنی.
ئەم لقانە دەبنه رینۆین تا له گەرانیوهتدا بتوانی من بدۆزێتهوه. هەر وەک «تیزه» (۱۹۶) که
بەهۆئێ هەوادای بەنیکەوه له دەخمە هاته دەرەوه. سانکۆ گوتی: هەر وا دەکەم و پاش ئەوێه
هیندیکێ گۆل هەلکەند، هاته لای ئەرباب و داوای دوعای خیری لێ کرد و پاش ئەوێه هەر
کام ماوهیک گریان سانکۆ ئیجازەئێ مەرەخەسی خواست. پاشان دۆن کیشۆت زۆری

۱۹۶ - Thesée «تیزه» قارەمانی نیوه ئەفسانەئێ و نیوه میژووویی یۆنانی قەدیم بوو که کارەکانی
وێه هیرکول دەچوون. ئەم پالەوانه بەهۆئێ بەنیکێ درێژەوه که ئاریان کچی مینوس پیتی
دابوو، رۆیشتە ناو دەخمە و مینۆتۆر جانەوهری دوو سەری مرفۆخۆزی کوشت. (محەمەد
قازی)

به سانكۆ گوت كه ئاگاي له رۆسينانت بى و وهك خۆي ئاگادارى لهو حەيوانه نهجيبه بگا. ديجيتال
 سانكۆ سوار بوو و بهرهو دهشت ئاژوا و بهو جۆره كه ئهرياب فيرى كردبوو بهمهو دا كولى
 تاوسى دهعه رزى دهجه قاند. زۆرى نهكيشا كه لهو مهلبه نده دوور كه وهته وه و دهو حاله دا
 دۆن كيشۆت زۆرى ئهفسوسى ئهوه دهخوارد كه دوو سى جۆر كارى شيتانهى خۆي پى
 نيشان نه داوه.

به لام سانكۆ هيشتا سه د ههنگاويك نه رويشتبوو كه گهراوه و به ئهريابى گوت: «ئهرياب
 من ده ليم حهق به جه نابت بوو، چون ئه گه ر به موى به ويژدانى ئاسووده سويند بخوم كه
 كارى شيتانه م له به ريزتان بينوه. باشتر وايه كه يهكيان به چاوى خوم ببينم. هه ر چەند
 به فه زلى خودا من گه وره ترين شيتى به ريزتانم كه هه وه سى مانه وه دهو كيوپاران ه دا يه
 به چاوى خوم ديتووه، دۆن كيشۆت گوتى: ديتت سانكۆ؟ من پيم نه گوتى كه من راست
 ده كه م! ئيستا سه بر كه! ده يه ك دوعا خويندن دا كار ته واو ده بى» بى راوه ستان شه لوارى
 خوى ده رينا و به توپى كراسي ك مايه وه. پاشان يه ك دوو مستى له قوونى خوى دا. دوو جار
 خوى هه لاويشت و ده ستى به رانى خوي دا كوتا و دوو سه ر مه قوولاتى دا و سه رى له سه ر
 عه رز دانا و قاچى ده حه وا كرد و ته واوى ئه ندا مانى خواره وهى به ته واوى خسته ده ره وه كه
 سانكۆ بۆ ئه وهى ئه و ديمه نه نه بينى، جله وى ئه سپى بادا و قنيا تى پهيدا كرد كه ده توانى
 به شيتى و ئاگا له خو نه ماوى ئه رباب سويند بخوا. ئيستا ئيمه ئه و مه يته ره تا گه رانه وهى
 كه زۆرى نه خاياند ده ريگا دا به جى ديلين.

ٲهو جیٲگایه‌ی که شیرینکاری دلداران‌هی دؤن کیشؤت

له سیرامؤرنادا به‌رده‌وامه

ٲه‌گهر بگه‌رٲینه‌وه سهر داستان‌ی پال‌هوان‌ی خه‌مگین روخسار، که پاش ٲه‌وه‌ی خؤ‌ی به‌ته‌نبا چاو ٲی که‌وت چی‌ی کرد، داستان‌بئژ ده‌لئ کاتیک دؤن کیشؤت به‌گه‌ل و قوون‌ی رووت و کراسیک له‌به‌ردا له‌سهرمه‌قوولات لیدان ته‌واو بوو و سانکؤ‌ی دیت که بی ٲه‌وه‌ی چاوهروان‌ی ته‌واو بوون‌ی دٲوانه‌بازی‌ی تری ٲه‌و بی، رؤیشتووه، به‌رٲه‌وه‌زیک‌ی به‌رزدا سهرکه‌وت و له‌وئ له باره‌ی مه‌سه‌له‌یه‌کی گرینگ که تا ئیستا زؤر جار فکری ٲه‌وی به‌خؤیه‌وه مه‌شغوول کردبوو، به‌لام تا ئیستا نه‌یتوانیبوو ٲیگا چاره‌یه‌کی بؤ بدؤزیت‌ته‌وه، چوو ده فکره‌وه. مه‌سه‌له‌که ٲه‌وه بوو که بزانی لاسا کردنه‌وه‌ی شیت بازیبه‌کان‌ی «رؤلان» بؤ ٲه‌و باشتره یا خؤ که‌ر کردنه مالخولیا‌ییبه‌کان‌ی نامادیس، ده‌گه‌ل خؤ‌ی قسه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت: «چی‌ی سهرسورمان نیبه ٲه‌گهر رؤلان، وه‌ک هه‌موو خه‌لک ده‌لئین، پال‌هوان‌یک‌ی ئازا و بی باک بووی. چون ٲه‌و ئاسن له‌ش(*) بووه و هیچ که‌س نه‌یده‌توان‌ی مه‌گهر به‌تئ ٲؤکردنی ده‌رزیبه‌کی ره‌ش ده‌به‌ری ٲی، گیان‌ی لئ بستینئ. ٲه‌وه بوو که ٲه‌و هه‌میشه شه‌ش وهره‌قی ئاسن^(۱۹۷) له بن ٲیلاوی خؤ‌ی ددها و به‌و حاله‌شه‌وه، ٲه‌م ته‌دبیره به‌کاری نه‌هات و ده‌به‌رهنگاری ده‌گه‌ل «بئرناردیل کاردٲوا» دا دوژمن به‌و خالی کزیه‌ی(*) زانی و له قه‌د پالی «رؤنسه‌وو» ده نیو باسکه به‌هیزه‌کان‌ی خؤیدا خنکاندی. به‌لام ٲیمه مه‌سه‌له‌ی ئازایه‌تی رؤلان به‌جئ دٲلین و ده‌گه‌رٲینه‌وه سهر شیت بازیبه‌کان‌ی، چون ٲه‌م نوکته سه‌لینراوه کاتیک ٲه‌و پال‌هوانه ئاسه‌وار و نیشانه‌گه‌لیکی له بی وه‌فایی گراویبه‌که‌ی «ئانژلیک» به‌سهرداره‌کان‌ی ده‌وروبه‌ری کانیاوه‌که‌وه چاو ٲی که‌وت و شوانیکیش هه‌والئ بؤ هینا که گراویبه‌که‌ی زؤرت‌ر له دوو نیوه‌رؤزان ده باوه‌شی «میدؤر» Medore ٲه‌و لاهو موو ٲیچ ٲیچه به‌رٲه‌ره‌دا که نؤکه‌ری «ئاگرامانه»^(۱۹۸) نووستوه، عه‌قلئ شٲوا. وه مسؤگه‌ریشه ٲه‌گهر رؤلان ٲه‌و خه‌به‌ره‌ی

۱۹۷- سئروانتیس لٲره‌دا به‌هه‌له‌ چوو. شه‌ش وهره‌ق یا ته‌خت نه‌بوو، حه‌وت بوون ٲه‌ویش رؤلان له بن‌ی که‌وشی خؤ‌ی نه‌ده‌دا؛ به‌لکو فئراگوس Feragus که ده خزمه‌تیدا بوو لئ ددها. بٲوانه ته‌رانه‌ی دوازه‌می رؤلانی تووره. (لووی وباردؤ)

۱۹۸- رؤلانی تووره، ته‌رانه‌ی بیست و سئ. (مؤریس باردؤن)

به راست زانیبى و گراویى ئەو خهیانهتهى پى کردبى شیت بوونهکهى روداویتکی دجیبتالی ناسروشتى و دور له چاوهروانى نهبووه. به لām لاسایى کردنهوهى من لهو، که شیتی به کهم بنه ما و پیشینهیه کهى ئەوتۆى نییه، چۆن دهبى؟ چون له مه ر دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ من به متمانوه سویند دهخۆم که ده ته مه نی خۆیدا سیبهرى لای به ربه رى، چ به پروتى، چ به داپۆشراوى، نه دیتووه و ئیستاش وهک رۆژى له دایک بوونى پاک و خاوینه. که و ابو ئەگه ر من وهک رۆلانى تووره، شیت بازى بکه م ده بیتته ته وهین و سووکایه تی به دۆلسینه ی گراویى خۆم. له لایه کی تره وه ده بینم که ئامادیسى گۆل بى ئەوه ی عه قلى خۆى له ده ست بدا و ده ست بکا به دیوانه بازى زۆتر له هه موو که س ده ئه وین و ئەوینداریدا ناوبانگی ده رکرد، ده حالیکدا ئەو به پى پى پى وایه تی داستان کاتیک دیتى گراوییه کهى «ئۆریان» پروى لى وه رگى پراوه و ئەو خاتوونه ئەمى پى کرد چى دى نه یه ته به ر چاوى، ته نیا کارى کی که کردى ئەوه بوو که ده گه ل راهیبیک رۆیشه سه ر «به ردی فه قیران» (* له وى ده ستى کرد به چله کیشان و ئەوه نده گریا که خاوه نده رحه مى به حالى په ریشانى کرد و ده و حاله شپزه یه دا به دادى گه یشت. ئیستا ئەگه ر ئەوه راست بى که بیگومان هه ر واشه، من له به ر چى زحمه تی جلو به رگ دا که نده ن به خۆم بده م و ئەو داره جوانانه که هه رگیز ئازار یکیان بۆ من نه بووه، ئازار بده م و چ لازمه ئەو ئاوانه لیل و قوراو بکه م که کاتى تینویتی تیراوم ده که ن؟ بڑى و به رده وام بى بیروه رى خۆشى ئامادیسى گۆل! با هه موو کرده وه کانی بینه سه ره شقى دۆن کیشۆتى مانش! ئەو دۆن کیشۆته ی که هه رچى له مه ر پاله وانانى رابردودا گوتراوه و له مه ر ئەویش له داها توودا ده بلین و ده نیووسن. که ئەگه ر نه یوانى کارى گه وره ئەنجام بدا، به لām گیانى خۆى ده و رى گایه دا به خت کرد! منیک که له دل به رى خۆم دۆلسینه خه یانه ت و بى وه فاییم نه دیتووه ئایا وهک ده پيشدا گوتم هه ر ئەوه نده به س نییه که ته نیا مفته لای ده ردی دوروى ئەو بم؟ ده جا ئەى ده ستانى ئاماده ی کار، غیره تان هه بى! ئەى کاره باشه کانی ئامادیس وه رنه وه بیرم و پیم بلین له کوپرا ده بى لاسا کردنه وه کانم ده ست پى بکه م؟ به لām ده زانم ئەو زۆترى کات دوعاى ده کرد و منیش هه ر وا ده که م.»

ئهو جار دۆن کیشۆت بۆ دروست کردنى ته سبیح، هیندیکى میوه ی دارى چپوهه مۆ چنى و ته سبیحیکى ده ده نکی لى دروست کرد، به لām له وه ی که هیچ راهیبیکى له لا نه بوو که گوئى له ئیقرارى ئەو بگرئى، زۆر نارحه ت بوو. به لى جا پاله وان زه مانى به گه ران و سه یران ده مێرگ و چیمه ندا راده بوارد و جاروبار شیعریکی ده گوت و له سه ر به ده نه ی دارى که لى

ده‌کهند یا له‌سه‌ر ره‌لم و خیز ده‌ینووسیییه‌وه، زۆر به‌ی شی‌عه‌ره‌کانی باسی غه‌م و په‌زاره و هیندی‌کی‌شیان باسی دۆلسینه بوون. به‌لام له‌و شی‌عه‌رانه‌ ته‌نیا پارچه‌ هه‌لبه‌ستیک و ده‌دست که‌وت و له‌و کاته‌دا که‌ هاتن دۆن کیشۆت بدۆزنده‌وه، هیشتا خوانا(*) و ته‌واو بوو:

«ئهی داره‌کان، ئهی ڕووه‌که‌کان، ئهی گوله‌کان که‌ به‌سه‌ر ئه‌و به‌رزایی و شوینه زهنۆیره‌دا جیلوه‌ی جوانی ده‌فرۆشن، ئه‌گه‌ر به‌رۆژه‌ره‌شیی من شاد نابن. گوێ بدنه‌ ئه‌و ناله‌ سه‌رنج‌راکیشانه‌ی من. خودا نه‌کا ده‌رده‌ دلێ من به‌هه‌موو ناخۆشی و ترس و له‌رزیکه‌وه که‌ تیی دایه، ئیوه‌ شپه‌زه‌ بکا. چون دۆن کیشۆت به‌پاسی په‌زیرایی گه‌رمی ئیوه‌ له‌ هه‌موو شوینیک له‌ دووریی

دۆلسینه دۆتۆبۆزۆدا گریا.

ئیره‌ شوینیکه‌ که‌ وه‌فاردترین عاشقی دنیا، خۆی دوور له‌ دل‌به‌ری خۆی ده‌شاریت‌ه‌وه‌ بێ ئه‌وه‌ی له‌ چه‌ندوچۆنی ئه‌و ناگادار بێ، تووشی ئه‌و گشته نامرادییه‌ بووه. ئه‌وینیکی به‌د گه‌وه‌هه‌ر(*) چه‌نگی به‌سه‌ردا گرتوه‌ و ئه‌وی کردووه‌ته‌ گالته‌جاری خۆی. به‌و ده‌لیلله‌ دۆن کیشۆت تا کووپه‌یه‌کی له‌ فرمێسک پڕ نه‌کرد، هه‌ر لیره‌ له‌ دووریی

دۆلسینه دۆتۆبۆزۆدا گریا.

له‌ نێوان ئه‌م ڕژد و هه‌له‌مووته‌دا، به‌دوای ڕووداواندا گه‌را و نه‌فرینی له‌و دلانه‌ کرد که‌ له‌ ڕه‌وه‌زه‌کان ره‌قتر بوون بێ ئه‌وه‌ی له‌ پشت ئه‌و دیک و دال و ئه‌و ڕه‌وه‌زه‌ به‌ردانه‌ بێجگه‌ له‌ رووداو ناخۆش، نسیبی هه‌بووبی. ئه‌وین ئه‌وی خسته‌ به‌ر زه‌بری تازیانه‌ی خۆی و ئه‌و به‌پشت و شان و پیلی زاماره‌وه‌ هه‌ر لیره‌ له‌ دووریی

دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ گریا.»

بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئه‌و شی‌عه‌ره‌یان دیته‌وه، هه‌م خودی شی‌عه‌رکه‌ و هه‌م زیده‌ بوونی ناوی «تۆبۆزۆ» به‌دۆلسینه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی دیری ئاخری هه‌ر شی‌عه‌ریک، بۆ پیکه‌نین و گالته‌ که‌م شتیک نه‌بوو. چون وای تی گه‌یشتن که‌ به‌بۆچوونی دۆن کیشۆت ئه‌گه‌ر «تۆبۆزۆ» زیده‌ نه‌کرا با مانای شی‌عه‌رکه‌ ڕوون نه‌ده‌بووه‌وه‌ و ده‌ راستیدا دۆن کیشۆت خۆی دوا‌یی ددانی به‌وه‌دا هینا. دۆن کیشۆت شی‌عه‌ری تریشی زۆر هۆنده‌وه‌. به‌لام وه‌گ گوتمان ته‌نیا ئه‌م سێ به‌نده‌یان بۆ خویندرایه‌وه‌. به‌لێ جا، پاله‌وانی عاشق جاروبار وه‌ختی خۆی به‌م چه‌شنه‌

تېپەر دېكرد. جاروبار ئاخ و ئەفسوسى دەخوارد، و خۆرى و پەرىبى جەنگەل و كانياوان و ديجىتالى «ئىكۆ» (۱۹۹) خواژنى سزاكىش و دەردمەندى مژاوى بانگ دېكرد، بېنە يارمەتى و بەگريان لەبەريان دەپاراوه گوئى بدەنە قسەكانى و جوابى بدەنەوه و دەرد و ئازارى لى كەم بەنەوه. جار و بارىش بەدواى گىيائى خۆراكىدا دەگەرا تا بەوان خۆى تىر بكا و تا گەرانەوهى سانكۆ لە برسان نەمرى و ئەگەر سەفەرى سانكۆ لە جىياتى سى پۆژ، سى حەوتەى كىشابا پالەوانى خەمگىن روخسار وەها شكل و سىماى دەگۆرا كە ناسىنەوهى بو دايكىشى، كە هېنابوويه سەر ئەم جىهانە، دژوار دەبوو، بەلام بەجىتە ئىستا دۆن كيشۆت دەگەل ئاھ و نالىنەكانى و شىعەرەكانى بەجى بىلین تا بزانین سانكۆ پانزا چى لى هات و دەو سەفەراندە چى بەسەر هات.

ئەو كاتىك گەيشتە سەر شارپ بەپرسىاران، سۆراغى تۆبۆزۆى گرت و سبەى ئەوى پۆژى گەيشتەوه ئەو كاروانسەرايهى كە لەوى سەماى سەر لىفەيان پى كرىبوو. هەر كە لە دوورەوه چاوى بەتاپۆى كاروانسەرا كەوت دەزەينىدا پى و ابوو كە دووبارە دەنىو لىفە كەوتوو و هەلى داوینە هەوا و باوەكو وەختى پىادە بوون و نان خواردن بوو ئەویش چەندىن پۆژ بوو خۆراكىكى بەكەلكى نەخواردبوو و بو جەمىك خۆراكى گەرم شىت و هار بووبوو، بەلام لى برا، لاندە و نەچىتە ئەو شوپنە، زگى برسى مەجبورى كرى كە لە كاروانسەرا نىك بىتەوه، بەلام دوو دل بوو كە دابەزى يا رىگەى خۆى درىزە پى بدا. دەو ساتەدا كە تى مابوو، دوو كەس لە كاروانسەرا وەدەر كەوتن و هەر كە چاويان پى كەوت يەكيان بەوى ترى گوت: «جەنابى كەشيش بەپرواى جەنابت ئايا ئەم سوارە هەمان سانكۆ پانزا نىيە كە كەيبانوى پالەوانى گۆنگەل خوازى ئىمە دەىگوت وەك مەيتەر وەدواى ئەربابى كەوتوو؟ كەشيش گوتى: بۆچى، خۆيتە و ئەوەش بارگىنى دۆن كيشۆتە.»

لە راستىدا ئەو دوو كەسە سوار و ولاغەكەيان بەئاسانى ناسىبوووه چون ئەوان هەمان كەشيش و دەلاكى گوند بوون كە كىتە پالەوانىيەكانىان دادگايى و مەحكوم بەسووتان دە ئاگردا كرىبوو. بەلى جا، ئەو دوو كەسە هەر كە سانكۆ پانزا و پۆسى نانتىان ناسىبەوه، چون زۆريان پى خۆش بوو لە حالى دۆن كيشۆت ئاگادار بنەوه، لە سوار نىك بوونەوه و كەشيش بەناوبانگى كرى و گوتى: «ئاھى هەفالى سانكۆ، بلى بزەم حالى ئەرباب چۆنە و چ

۱۹۹ - Echo ناوى يەكىك لە پەرى ئەفسانەبى خودايان بوو كە دەلین كاتىك ژۆنۆن خواژنى زەماوند لى توورە بوو كرى بەرەوزبەردىك و مەحكومى كرى بەوى كە هەمىشە واژەكانى كۆتايى قسەى خەلك دوويات بكاتەوه. (مەمەد قازى)

دهکا؟ سانکۆش ئهوانی ناسییهوه بهلام لئ برا شوینی دۆن کیشۆت و باری ژبانی ئهوانی نهیئی رابگری و له بهر ئهوه ده وهلامدا گوتی که ئه رباب له شوینیکی نهاسراودا خهریکی کاریکی زۆر گرینگه و ئهوانییه و ئهوانییه که هه دووک چاویشی بکۆلن، ناوی ئهوانییه شوینهیان پئی بیژی. دهلاک دهنگی بهرز کردهوه: نا، سانکۆ، نا! ئه گهر پیمان نهایی که دۆن کیشۆت ئهلعان له کوئییه و چ دهکا، ئهوانییه دیته میشکمانهوه که تو پرووت کردوه و کوشتوتوه. چون دهبینین که تو سواری ئهسپی ئهوانییه بووی. کهوابوو یا پیمان بلئی له کوئییه یا وای بهحالت! سانکۆ گوتی: ئهوانییه بابا! پیویست ناکا، هه ره شه م لئ بکن. من کهسیک نیم که کهسیک بکوژم یا پرووت بکنم. خودا بکا هه موو بهئه مر و ویستی خودا، که خه لقی کردوون، بمرن: ئه ربابی من ئیستا بهمهیلی خۆی له دلی ئهوانییه خهریکی چله کیشانه» و بئی برانهوه بئی ئهوانییه پشوو بدا، باری ژبان و کاروباری دۆن کیشۆت و ئهوانییه رووداوانه که بهسهریان هاتبوو و ئهوانییه که هه ئیستا هه لگری نامهیه که بۆ لای خاتوون دۆلسینه تۆبۆزۆ کچی «لورینزۆ کۆر شوئیۆ» - که دۆن کیشۆت بهدلیک نا بهسه دلی عاشقی بوو - له سه ره تاوه تا ئاخری هه مووی بۆ گێرانهوه.

ئهوانییه دوو پرسیارکه ره له و داستانهی که سانکۆ بۆی گێرانهوه سهریان سووما و باوهکو ههردووکیان له شیتی دۆن کیشۆت ئاگادار بوون، هه ره جارهی که بابتهیکی تازهبان له م بارهوه ده بیست، سه رسووماوهیه که بیان دوو قات زیادی ده کرد. ئهوانییه که سه خواهیشتیان له سانکۆ کرد، نامه ی خاتوون دۆلسینه دۆتۆبۆزۆیان پئی نیشان بدا. سانکۆ جوابی داوه که نامه که ده دهفته رچهیه کی باغه لیدا نووسراوه و ئه رباب ئه مری پئی کردوه له یه که م گوندی سه ر پێگادا بیگوژیته وه سه ر کاغه زیکی تر. که شیش گوتی: ئه گهر نامه که م نیشان بهی، هه ره خۆم حازرم به خه تیکی خۆش بۆت نه قل که مه سه ر کاغه زیکی تر. سانکۆ دهستی ده به رۆکی خۆی را کرد، به لام هه ره چی گه را دهفته رچه که ی نه دیته وه و ئه گهر تا ئهوانییه سه عاتهش به دوایدا گه را با نهیده دیته وه چونکه دۆن کیشۆت پاش نووسینی ئهوانییه نامه یه له بییری چوو بوو دهفته رچه که بدا به سانکۆ و سانکۆش له بییری چوو بوو دهفته رچه که ی لئ داوا بکا. مه یته ری دلۆفان که دیتی دهفته ری پئی نییه ئاره قه یه کی ساردی کرد و رهنگی وه ک مردوو سپی هه لگه را. پاشان دووباره سه رتا پای به دهنی خۆی پشکنی و چون دیسان هیچی دهست نه کهوت، ده ردینی خۆی به ربوو و نیوه ی مووه کانی هه لکه نده وه! پاشان پینچ شهش مسته کۆله ی به دهم و چاوی خۆیدا کوتا و هه موو دهم و چاوی پر بوو له خوین. که شیش و دهلاک که ئهوانییه دیت، لییان پرسی بۆ له خۆی دها و چی چی لئ قه و ماوه؟

سانكۆ گوتى: چ قەوماوه! دەتانهويست چ بقەومى! منى چاره پەش سى جاشەكەزم لە دەست چووہ كه هەر يەكەم بەكۆشكەك نەدەگۆرپيەوہ! دەلاک پرسى: پیمان بلّى چ باسە؟ باسى چى دەكەى؟ سانكۆ گوتى من ئەو دەفتەرچەى ئەرباب نامەى دۆلسينە و حەوالەى سى جاشى بۆ تيدا نووسيبووم، ونم کردووہ. ئەو بۆ خوشکەزاکەى نووسيبوو که لەو چوار پينج سەر جاشەى لە تەويلەدا هەيەتى سى سەريان بدا بەمن.» پاش ئەوہى سانكۆ داستانى ون بوونى کەرەکەى خۆيشى بۆ گيرانهوہ، کەشيش سانكۆى دلدارى داوہ و قەوليدا دەگەل ئەربابيان دۆزيبەوہ، وادارى دەکا ئەو پاداشەى ديسان بۆ ديارى بکاتەوہ و ئەوجار حەوالەکەش بەپيى دابونەريت و ياساى باو لەسەر کاغەز دەنووسرئ. چونکە حەوالەى نيو دەفتەرچە ئيعتبارى نيە و بەسەنەد حيساب ناکرئ. سانكۆ بەبيستنى ئەو قسەيه ئارام بووہوہ و گوتى کەوابوو ون بوونى نامەى دۆلسينە گرینگ نيە چون هەموو رستەکانى لەبەر کردووہ و هەر کات لازم بى دەتوانن ناوەرۆکەکەى بگۆزنەوہ سەر کاغەز. دەلاک گوتى: «باشە سانکۆ، کە وا بوو تۆ نامەکە بخوینەوہ تا ئيمە لەسەر کاغەز بينووسينەوہ.» سانکۆ لە ناکاو راچەنى و دەستى کرد بەخوراندنى سەرى تا ناوەرۆکى نامەکەى وەبیر بێتەوہ. بېچارە جارێک خۆى دەخستە سەر لاقیک و پاشان دەچووہ سەر لاقەکەى تری، بریک دە ئاسمان دەفکرى و پاشان دە عەرزى رادەما تا ئاخريەکەى پاش ئەوہى نيوەى نينوکی خۆى جووت و ماوہيەک بيسەرەکانى دەچاوەروانيدا هېشتەوہ، پاش کپ بوونیکى دريژخايەن، دەنگى دەربىرې کە «جەنابى کەشيش، بەزاتى خودا، چم لەبیر نەماوہ! ئەى ئەو بېرگەيەم بەزىاد نەبى! بەو حالەشەوہ راوہستە بزەنم. وەک شتيكى نامەکە ئاوا دەستى پى دەکرد: «خاتوونى گەورەبارى، بالاتەغار...» دەلاک قسەکەى پى برى و گوتى ئەوہ دەلێى چى؟ گەورەبار و بالاتەغارى چى؟ رەنگە گەورەوار و والاتەبار (نەجيب و رەسەن) بى.» سانکۆ گوتى: بەلّى بەلّى دروستە، هەر ئەوہيە کە فەرمووت. باقىي نامەکە ئەگەر دروست لەبیر من مابى ئەوہ بوو. زامار و بى خەو... وە تيرخواردە، دەستى حەزرتى خاتوون ماچ دەکەم، ئەى بى وەفا ئەى دلبريک کە ئيتەر ناتناسمەوہ... پاش ئەوہ ئيتەر نازەنم دوعا و سلاوى بۆ ناردبوو. پاشان نووسيبوو و نووسيبوو و نووسيبوو تا گەيشتبووہ ئەم رستەيە کە: «بەندەى هەتاسەرى تۆ پالەوانى خەمگين روخسار»

بيسەران بەتيژھۆشى و بېرتيزى سانکۆ زۆر پى کەنين، بەلام بەروالەت زۆريان پى ئەلاگوت و لايان ويست دوو جارى تريش نامەکە بخوینتەوہ تا ئەوان بتوانن دەقى نامەکە بەزەينى خۆيان بسپيرن و لە کاتى پيوست لەسەر کاغەز بينووسنەوہ. سانکۆ سى جارى

تریخ نامەکی خۆیندەووە و هەر جارەش هاتەران پاتەرانیکی تازەیی لێ زیاد کرد. پاشان بەسەر هاتەکانی پالەوانی گێپراوە. بەلام باسی سەمای سەر لێفەیی نەکرد که لەم کاروانسەراییەدا بەسەری هاتبوو. هەر نەشیدەوویست بچیتە ناو ئەم کاروانسەراییەووە. پاشان گوتی ئەگەر دۆلسینە جوباتیکی سازگار و دلخۆشکەر بداتەو بە پالەوان، بە پیتی قەراریکی که دای ناووە ئەوجار دووبارە سەر دە سەحرا و بیابان دەنی و بۆ گەیشتن بە پلەیی ئیمپەرآتوری یا سولتانی حەول دەدا. پێداگریش بوو که چون هیژی شان و باهوژی بێ وینەیی، بوونە ئیمپەرآتور یا پاشا و سولتان بۆ ئەو زۆر سەهل و ئاسانە: پاشان که لەسەر تەختی فەرمانرەوایی دانیشت، یەكەم کاری ئەو یە بۆ ئەو، یانی بۆ سانکۆ ژن بێنی. چون بێگومان سانکۆ تا ئەو دەم هەر بێ ژن و مال دەمینیتەووە. دەبی هەر واش بێ تا بتوانی هەر وەك ئەرباب بە لێنی پێ داووە دەگەڵ یەكێك لە ژنە هاو دەمەکانی شاژن که میراتگری مەملەكەتییکی گەورە دەبی زەماوەند بکا، وە پاش ئەو ئیتر چی تر نایەوئی دورگە یەك یا چەند دورگە یەکی وەگیر بکەوئی.

سانکۆ و پیرای ئەو یە جاروبار ریش و لووتی خۆی خاوین دەکردهووە، تەواوی ئەو بابەتەنەیی و هەما بە دلنیا یی یەو دەگوت و قسەکانی ئەو نەندە لە عەقڵی ساغ بە دورور بوون که ئەو دوو بیسەرە گێژ و وێ بووبوون و لە تەوژم و هەراویی شیتییەکانی دۆن کیشۆت که عەقڵی ئەم پیاووە چارەڕەشەشی شیواندبوو، زۆر زۆر سەریان لێ ماسیبوو. ئەوان نەیانویست خۆیان بە مەووە ماندوو بکەن که سانکۆ لەو زەلکاوێ ئەم بەهەڵە چوونە رێگار بکەن، چون هەر ئەو نەندە که لێیان حالێ بوو که وێژدانی ئەو کابرایە دەمەترسی دا نییە، وایان بە باش زانی لە کۆلی ببنەووە و زۆرتر بە قسە قۆر و بن دراووەکانی پێ بکەن. لەبەر ئەووە نەسحەتیان کرد که بۆ سلامەتی ئەربابی خۆی دوعا بکا و گوتیان وئ دەچی دۆن کیشۆت بە تێپەرینی رۆژگار، سەرەنجام بێتە ئیمپراتور، یا لانی کەم بگاتە پلە و پایەیی ئۆسقۆفیک یا شتیکی لەم چەشەنە. سانکۆ دە جوبایی ئەواندا گوتی: «دەو بارودۆخەدا جەنابی کەشیش ئەگەر کاروبار لە گریژنە بچی و ئەربابی من لە جیگەیی ئیمپراتور ویستی بێتە ئۆسقۆف، ئەو دەم مواجبە مەیتەری ئۆسقۆفی سەرگەردان دەبێتە چەند؟ کەشیش گوتی: ئۆسقۆفەکان شتیکی وا نادەن بە مەیتەران، مانگانە یەکی کەم دەگەڵ داهااتیکی که لە مردووان پێیان دەگا. یا دەیانکەنە خەزینە داری کلیسا که داهااتیکی زۆر و نەگۆری هەییە و ئەلبەتە داهااتی پای میحراییشی لێ زیاد دەبی که ئەویش پوولتیکی زۆر. سانکۆ گوتی بەلام بۆ ئەو کارە باشترە مەیتەر ژن و مالی نەبی و لانی کەم نوێژی

«مەس» پىش بزانى بكا. وه ئەگەر وا بى، واى بەحالى منى كافرى پورەش كه هەم: ژن، و دىجىتال
 مندالم ههيه وه هەميش تەنانەت يەك وشەم سەواد نىيە وه يەك پىتى ئەلف بىتكەش ناناسم!
 ئەى پەرورەدگارى عالەميان...! ئەگەر ئەر باب له كهلهى بدا و له جىي بوونه ئىمپراتور،
 بيهوى ببىته ئوسقوف، قورى كوئى بهسەر خۆمدا كه م! دهلاك گوتى: غەم مه خو هەفال
 سانكو، ئيمه له ئەر بابەكەت تا دهكەين و پىنوئىنى دەدەينى كه له ئوسقوفى بگەرى و ببىته
 ئىمپراتور ئەو كارەش بۆ ئەو ئاسانترە، چون ئەوهندەى كه ئازايە ئەوهندە عالم و زانا
 نىيە. سانكو گوتى: هەر چەند دەتوانم بەمتمانەوه بەلئىم ئەر بابى من بۆ هەموو كارىك
 لىهاتووى ههيه بەلام من خۆشم هەميشە ئەو برۆايەم هەبووه و كارىكى من بەخەيالم
 ئەنجامى بەدەم ئەوهيه له بارهگاي خوداي بارىتەعالا بپارىمەوه ئەر بابى من بنىرئىتە
 جىگايەك كه كارەكەى(*) بىگرئى و دەرەق بەمن چاكەى زۆرتر بكا. كه شيش گوتى: وهك
 پياوئىكى عاقل قسان دهكەى و وهك مەسيحىيەكى بەئيمان دەبزويوه. به لام شتىكى كه
 ئىستا زۆر پىويستە ئەوهيه كه ئەر بابەكەت له م چله كيشيه بى مانايە كه دەلئى لهوى پئيه وه
 خەريكە رزگار بكەين و بۆ ئەوهى فكرى تەدارەكى كەرەستەى كار بكەينه وه، نەهار بخوئىن
 كه ئىستا دروست وهختى خوئىتى، باشترە بچينه ناو كاروانسەرا. سانكو گوتى: «من
 نايەم، بەلام ئيوه فەرموون و پاشان دەليلى نەهاتنى خۆمتان پى دەلئىم، بەلام تكايە
 دەستور بەدەن خۆراكىكى باشم بۆ بىن. ديارە دەبى چىشت و نانەكەم گەرم و چەور و
 بەتام و خوئى بى. هيندىكىش جو بۆ رۆسىنانت بنىرن.» ئەو دوو دۆستە له كاروانسەرا
 وهژور كەوتن و سانكوئيان له دەرەوه بەجى هىشت و پاش ماوهيهكى كورت دهلاك نەهارى
 بۆ هئنا.

پاش ئەوه، ئەو دووه له مەهر ئامرازىك كه دەبوويه بۆ ئەنجامدانى پلانەكەيان دەكارى بىن
 پىكەوه دەستيان بەراوئىژ و وتووئىژ كرد و سەرەنجام فكرىكى تازه بەزەينى كەشيش
 گەيشت كه له هەموو بارىكەوه دهگەل چىژ و سەليقەى دۆن كيشۆت و مەبهستى خوئيان
 سازگار بوو. كەشيش دەشيكردنەوهى فكرى خوئيدا، بەدەلاكى گوت: «ئەوهى بەفكرى من
 دهگا ئەوهيه كه من جلوبەرگى كچىكى سەرگەردان دەبەر خۆم كەم و ئيوهش وهك مەيتهرى
 سەرگەردان بەدوام كەون. پاشان دەچينه سۆراغى دۆن كيشۆت و واى لى حالى دهكەين كه
 من كچىكى ستهملئىكراوم و پىداويستيم بىارمەتتى ئەو ههيه و شتىكم لىي دەوى كه ئەو
 ناتوانئى وهك پالەوانئىكى سەرگەردان له قبوول كردنى سەر كيشى بكا. بەلام ئەوهى من له
 ئەوى داوا دهكەم ئەوهيه كه هەر جىبهكى من دلم بيهوى بەدوامدا بى تا تۆلەم له پالەوانئىكى

سەرگەردانی ناجوامیڕ و ناپیاو کە زۆلمی لەمن کردوووە بستیتیتەوه، دەگەڵ ئەم داخوازییەدا پێی دەلێم تا کاتێک تۆلەمی منی نەکردوووە نێقاب لەسەر روخسارم هەلنەگرێ و لە کاروباری من نەپرسی. من یەقینم هەیه کە بەم شتێوهیه دەتوانین هەرچی بمانهوی، بەدۆن کیشۆتی بکەین و ئیمە دەتوانین بەمجۆرە ئەوی لەو شوێنەمی ئیستا لەوی جیگیر بووه دەربکیشین و بیگەرینینەوه و لات و ئەلبەتە لە مالهەوش تی دەکۆشین دەرمانیکی باش بۆ شتیتیهکەمی پەیدا بکەین.»

له مهر سهرکهوتنی که شیش و ده لاک ده پلانہ که یاندا و باقیی کاروباران که دہجی دہو داستانه گہورہیہوہ بگوتری

دہ لاک رخنہ کی له پلانہ که ی که شیش نہ گرت و ئہ و ہندی پی باش بوو کہ دستبہ جی دستیان کرد بہ جیبہ جی کردنی. له ژنی کاروانسہ راداریان خواہیشت کرد کہ کراسیک و پہچہ کیان بہ ئہ مانہت پی بدا و له جیاتی ئہ وانہش رہدای تازہی کہ شیشیان بہ بارمتہ بؤ بہ جی ہیشت. دہ لاک بہ کلکی گایہک کہ رہنگی سوور بوو و ژنی کاروانسہ ردار شانہی سہری خوی بہ مووہ کانیبہوہ ہلداوہسی ردینیکی پان و دریزی بؤ خوی دروست کرد. ژنی کاروانسہ ردار پرسی کہ ئم خرت و پرتی ژنانہیان بؤ چیبہ. کہ شیش دہ چند رستہ دا مہسہ لی شیتی دؤن کیشوتی بؤ باس کرد و تپی گہ یاند کہ بؤ دہر کیشانی ئہو لهو کیوپارانہ چہ ندہیان پیداویستی بہو گورینی جلو بہرگہ ہہیہ. کاروانسہ ردار و ژنہ کہ ی زوو تی گہیشتن کہ ئہو دیوانہیہ ہمان کہ سہ کہ رژیٹک لهوی میوان بووہ و ہمان کہ سہ کہ شہر بہتہ سہیرہ کہ ی دروست کرد و ئہریابی ئہو مہیتہریہ کہ سہمای سہر لیفہیان پی کرد. له بہر ئہوہ تہواوی ئہو رووداوانہی کہ دہ پیوہندی دہ گہل ئہودا لهو کاروانسہ رایہ رووی دابوو بؤ کہ شیشیان گپراوہ و ئہوی کہ سانکو نہیگپرا بووہہ باسی ئہویشیان بؤ کرد. سہرہنجام ژنی کاروانسہ ردار بہ شیبہ کی گالٹہ چارانہ کہ شیشی بہ جلو بہرگی ژنانہ رازاندہوہ. بہ مجورہ کہ داوینیکی له ماہووتی رہشی ہلبرہ لبر بہ پانایی بستیک و جلیتقہیہک له مہخمہری سہوز کہ دہرہوہ کہ ی بہ ئہ تلہسی سپی پراویزی لی نراوبوو، دہبہری کرد. داوین و جلیتقہیہک کہ دہتگوت له زہمانی دہقیانوسہوہ بہ یادگار ماوتہوہ! کہ شیش نہیدہویست کہ رووسہری بہ سہر خوی دادا. ناچار شہوکلایکی کہ تانی کہ شہوانہ پیئہوہ دہخوت له سہر خوی نا. پاشان نیچوانی خوی بہ بندیکی پانی گورہوی له تافتہی(*) رہش بہست و بہ لینگہ گورہواکہی تر نیقابیکی دروست کرد کہ تہواوی دہم و چاو و ریشی دادہپوشی. له سہر ہہموانیش کلای کہ شیشی خوی له سہر نا و کلواکہش ئہوہندہ گورہ بوو کہ سہر و روخساری ئہوی له خورہتاو دہپاراست. ئہوجار بالاپوشہ کہ ی بہ شانیدا دا و بہ شیبہی ژنان سواری ئیستریک بوو. دہلاکیش بہریشیکہوہ کہ دہگہیشتہ سہر کہمہری و چون له کلکی مانگاہیہکی بہ لہک ساز کرابوو و نیوہی رہش و نیوہی سوور

بو، سواری ئیستری خوئی بوو. پاشان، له ته‌واوی ئەهلی کاروانسەرا، تەنانەت له مازی
تۆرنیش ما‌لا‌واییان کرد و ئەو خزمەتکاره له‌باره قه‌ولی دا که دەوریک بەتەسبیح دو‌عیان
بۆ بکا تا خودای مەزن دەو کاره باشەدا سەرکەوتووێان بکات. بە‌لام کەشیش هێشتا له
حەساری کاروانسەرا دەر نەکەوتبوو که له ناکاو تووشی وەسواسێکی سەیر بوو. ئەوهی
بەفکردا هات که پۆشینی لیباسی ژنانه، جا با بۆ کارێکی خێر و نییه‌تیکی خێریش بێ، بۆ
کەشیشی‌کی بە‌پێز و ناسراو کارێکی باش نییه: له‌بەر ئەوه دەگە‌ڵ دە‌للە‌لاک باسی ئەو
مەسە‌له‌ی کرد و پێش‌نیاری پێ کرد جل‌وبەرگیان بگۆ‌رنه‌وه و پێی گوت: «بە‌بروای من وا
باشتره تۆ دە‌وری کچی سەتم لێ‌کراو بگێ‌ری و من بېمه مە‌یتره؛ بەم شیوه تە‌وه‌ین بە‌ئاین و
رۆحانی کەم دە‌بیتە‌وه. ئە‌گەر تۆ پێش‌نیاره‌کەم قبو‌ول نە‌که‌ی من هە‌نگاوێکت دە‌گە‌ڵ نایەم.
جا با شە‌یتانی‌ش دۆن کیشۆتی دە‌گە‌ڵ خوئی بباته دەرەکی (*). ئە‌س‌فە‌ل.»

له‌و کاتەدا سانکۆ گە‌یشتە لایان و له‌ دبتنی ئەو سەر و گوێ‌لاک و جل‌وبەرگیان له‌ قاقای
پێکە‌نینی دا. دە‌لاک پێش‌نیاری کەشیشی قبو‌ول کرد و کەشیش ئە‌وجار هێندێ پێ‌نوی‌نی
هە‌ق‌الی خوئی کرد که چ بکا و چ نە‌کا و چ بلی که دۆن کیشۆتی له‌و شوێنه چۆ‌له‌ بێ‌نیتە
دە‌ری، دە‌لاک گوتی که پێ‌دا‌وێستی بە‌پێ‌نوی‌نی نییه و خوئی دە‌زانی دە‌بی چ بکا. جارێ
نە‌یویست هەر له‌و چرکە‌یه‌دا لیباس بگۆ‌رێ و وای پێ باش بوو که گە‌یشتنه‌ نزی‌ک شوێنی
چله‌کێشیی دۆن کیشۆت ئەو کاره بکا. له‌بەر ئەوه هەر له‌و کاتەدا که کەشیش خە‌ریکی
چە‌سپاندنی ریش بە‌چه‌ناگە‌یه‌وه بووه، ئەو جل‌وبەرگه ژنانە‌که‌ی قە‌د کرد و هەر دووکیان
بە‌پێ‌نوی‌نی سانکۆ‌پانزا وەرێ کە‌وتن. سانکۆ دەرپێ‌گادا ئە‌وی بە‌سەر خوئی و ئە‌ربابە‌که‌ی
دە‌گە‌ڵ لاوه‌ دێوانه‌که‌ هاتیوو، گێ‌را‌یه‌وه، بە‌لام باسی چە‌مە‌دان و ئە‌وی تێ‌یدا بوو نە‌کرد. چون
بە‌هە‌موو رواله‌تی که‌رانە‌یه‌وه، هێندە‌ش بێ فکر نە‌بوو.

رۆژی دوایی گە‌یشتنه شوێنێک که سانکۆ گۆ‌لی تاوسی بۆ دیتنه‌وه‌ی شوێنی ئە‌ربابە‌که‌ی
دە‌عە‌رزی چە‌قاندبوو. دە‌گە‌ڵ ئەو شوێنه‌ی ناسییه‌وه بە‌هاورێکانی گوت که لێ‌روه دە‌گە‌ینه
زارکی کوێستان و ئە‌گەر جل‌وبەرگ گۆ‌رینی ئە‌وان بۆ رزگاری ئە‌رباب سوو‌دیکی هە‌یه،
دە‌بی هەر لێ‌ره ئە‌نجام بدرێ. له‌راستیدا کەشیش و دە‌لاک له‌ پێشدا پێ‌یان گوتبوو که
رۆیشتنی دە‌ستە‌جە‌معی ئە‌وان و گۆ‌رینی جل‌وبەرگ به‌و پێ‌یه‌ی که دانرابوو بۆ رزگار
کردنی ئە‌رباب له‌و بارودۆخه‌ی که دوچاری بووه گە‌لێک گرینگه: بێ‌جگه له‌وه‌ش رێ‌نوی‌نیان
کردبوو که لای ئە‌رباب خوئی بە‌ئاشنای ئە‌وان نیشان نە‌دا و پێی نە‌لی ئە‌وانه کێن و له‌چی
دە‌گە‌رین. ئە‌گەر دۆن کیشۆت پرسێ – که هیچ شکی تێ‌دا نییه دە‌شپرسێ – که نایا

نامهكەى گەياندوووتە دەستى دۆلسىنە، جواب بداتەووە كە ئەو كارەى كردوو، بەلام چون دىجىتالى خاتوون دۆلسىنە سەوادى خویندن و نووسىنى نىيە، ھەر بەزبان سلاوى بۆ نارىدوووتەووە و بەدەنگە گرەكەپەووە(*) ئەمرى كردوو كە دۆن كيشۆت بىرواتە خزمەتى دەنا دەكەووتە ژىر تۆفانى رىق وتووڕەبى ئەو، چون ھاتنى ئەو تەنیا مەسەلەپە كە بۆ ئەو خاتوونە گرینگە. سەرەنجام دەدرىژەى قسەكانياندا گوتيان كە بەگەياندى ئەو جوابەو بەبابەتگەلىكى تر كە ئەوان بەدۆن كيشۆتى دەلێن، يەقینیان ھەپە كە ئەوى دەگىرنەووە سەر ژيانكى باشتر و ادارى دەكەن تا ھەر چى زووتر بۆ گەيشتن بەپەلەى ئىمپراتورى يا سەلتەنەت ھەنگاو ھەلبگرى، چون ئىتر ئەو تەشویشە و ئەم نىگەرانیپە لە ئارادا نىپە كە ئەو بىھوى ببیتە ئۆسقۆف.

سانكۆ بەتەواوى سەرنجەووە گوپى بۆ قسەكانى ئەوان راگرت و يەك يەكى بابەتەكانى بەزەينى خۆى ئەسپارد و لە نىيەتى پاك و خىرخوازانەيان كە دەيانەوى دۆن كيشۆت رىنۆنى بکەن ببیتە ئىمپراتور و لە بوونە ئۆسقۆف چاوپۆشى بکا زۆر بەدەلەووە سپاسى كرد. چون ئەو خۆى يەقینی ھەبوو كە بۆ خەلات كردن و پيشكەش كردنى پاداش و چاكەى تر بۆ مەيتەران ئىمپراتور دەستى زۆر ئاوالەترە لە دەستى ئۆسقۆفى سەرگەردان و سەرلىشىواو و پى گوتن «وا باشە دەپيشدا بچم و ئەربابەكەم بدۆزمەووە و جوابى گراوپیەكەى پى بگەينم بەلكو ھەر ئەو جوابەى بەس بى بۆ ئەوئى لەو كىوانەى ببیتە دەرى و نيازىك بەزەحمەتى ئىو نەبى.» ئەو دوو كەسە پيشنارى سانكۆيان قبوول كرد و لى بران كە ھەر لەوئى چاوەروان بن تا ئەو بگەپتەووە و ھەوالى دۆزىنەوئى ئەربابيان بۆ بىنى. سانكۆ دەنئو بەرزایى و ملە و لاپالى كىوھكاندا ون بوو و ئەوانى لە دۆلىكى بارىكدا كە جۆگە ئاویكى پىدا دەھاتە خوار لە بن سىبەرى چەند رەوھزەبەرد و داروبارى دۆلەكەدا بەجى ھىشت. مانگى ئووت (گەلاوئىژ) وەرزیكە كە گەرما لەو مەلەبەندەدا بىداد زۆرە و سەعات نرىك سىى پاش نىوەرۆ بوو. بەلام ئەو دەم ئاوە، ئەو بن دار و سىبەرى بەردانە فینك بوو، موسافىرەكان زۆريان ئەو جىپە بەدل بوو و لەوئى مانەووە تا سانكۆ دەگەپتەووە. لە كاتىكدا لەوئى ھەسابوونەووە و پالیان لى دابوووە لەپرا گوپیان لە دەنگىك بوو كە بى ھاورى بوونى ھىچ سازىك دلبزوىن و خۆش بوو. ھەر دووكیان چون شكیان نەدەكرد لە جىگایەكى ئەوھا كەسىكى لى بى كە بەو خۆشپىيە گۆرانى بلئى، زۆريان پى سەیر بوو. دە راستىدا ھەر چەند دەلێن كە دە جەنگەل و دلئى بىبابان و سەھرادا شوانى دەنگ خۆش ھەن بەلام ئەو قسانە زۆرتر خەيالى شاعىرانەن و كەمتر دەگەل راستى يەك دەگرنەووە،

سه‌سورماوی یاران کاتیک زۆرتتر بوو که تی گه‌یشتن ئه‌وه‌ی ده‌بیسن شیعره‌ی و خوینه‌ره‌که‌شی شوانی ئاسایی نییه. به‌لکو کوره‌ شارستانییه‌کی شاره‌زا و فامیده‌یه. به‌ه‌رحال ئه‌وه‌یه ئه‌و شیعرانه‌ی که ئه‌وان له‌بیریان ماوه:

«چیئه ئه‌وه‌ی مایه‌ی مه‌ینه‌تی گیانی منه؟ نه‌فرت. چیئه ئه‌وه‌ی په‌ژاره‌م لی قورس ده‌کا؟ هه‌سوودی. کیئه ئه‌وه‌ی خۆراگری من به‌تاقی ده‌کاته‌وه؟ دووری. ده‌جا وه‌ی به‌حالم که ئه‌و درده‌ی ده‌مباته‌وه فه‌نایه‌ی ده‌رمانی نییه! چون هه‌ر هومیدیک ده‌ به‌رانبه‌ر نفرت و هه‌سوودی و دووریدا نه‌خشی سه‌ر ئاوه.

«کیئه ئه‌و درده‌ی ده‌گیانی من خستوو؟ ئه‌وین. کیئه که کۆسپی سه‌ر ریگی خۆش به‌ختی منه؟ ته‌قدیر. کیئه که ئه‌و غه‌مه‌ به‌من ره‌وا ده‌بینی؟ گه‌ردوون. ده‌جا وه‌ی به‌حالم که ده‌بی له‌ مردن به‌ده‌ست ئه‌و درده‌وه‌ی بترسم! چون ئه‌وین و گه‌ردوون و ته‌قدیر بۆ کوشتنی من ده‌ستیان داوه‌ته‌ ده‌ستی یه‌ک.

«کیئه که بتوانی چاره‌نووسی من چاره‌سه‌ر بکا؟ مه‌رگ. کیئه که ده‌ستی ده‌گاته‌ به‌خته‌وه‌ری ئه‌وین؟ بی وه‌فایی. و دردی ئه‌وین به‌چی ده‌رمان ده‌کری؟ شیتی. ده‌ جا شه‌رتی عه‌قل نییه‌ بته‌وی دردیک ده‌رمان بکه‌ی که ده‌رمانه‌که‌ی مه‌رگه‌ و بی وه‌فایی و شیتییه.»

وهخت و باری که‌شوه‌ه‌وا و بیده‌نگی و چۆلی ئه‌و شوینه و دلنشینیی ئه‌و ده‌نگه‌ و شاره‌زایی و جوان خویندنه‌وه‌ی شیعره‌کان کاری کرده‌ سه‌ر بیسه‌ره‌کان. هه‌ردووک بیده‌نگ بوون تا دووباره‌ ده‌نگه‌که‌ بیسته‌نه‌وه. ئاخیری که‌ دیتیان بیده‌نگییه‌که‌ درێژهی هه‌یه‌ هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و بروایه‌ که هه‌ستن و وه‌دای که‌ون و بزائن خاوه‌نی ئه‌و ده‌نگه‌ دلنشینه‌ کیئه. به‌لام ده‌گه‌ل هه‌ستان دووباره‌ ده‌نگه‌که‌ ده‌ستی پی کرده‌وه و ئه‌وانیش مه‌تقیان لی نه‌هات و دانیشه‌نه‌وه. خوینه‌ر ئه‌وجار ئه‌و غه‌زه‌له‌ی به‌تاهه‌نگ خوینده‌وه.

«ئه‌ی خۆشه‌ویستی پیروژ که وێچووێه‌کی (*) خۆت له‌سه‌ر زه‌وی به‌جی هێشت و خۆت بۆ لای رۆحه‌ مباره‌که‌ به‌هه‌شتییه‌کان دات له‌ شه‌قه‌ی بالان و ئیستا شاد و که‌یف خۆش هاوئشینی نزیکانی باره‌گای خاوه‌ندی،
«وه‌ له‌ویوه‌ هه‌رکات بخوازی، له‌ پشت په‌رده‌یه‌که‌وه‌ که له‌پشتییه‌وه‌ جاروباره‌

کار و ئاکاری باش ئامادهیه و رهنگ دهادتهوه و سهره نجام به رهو خرابی دیبتانی
 داده گهرین، سیمای جوان و خوشه ویستی خۆت به ئیمه ی خاکی نیشان
 ددهدی:

«ئهی دۆستی، له ئاسمان به رهو ئیمه داگه ری و مه هیله که بی شه رمی
 جلو به رگی تۆ د به ر خۆی بکا تا خاوینی و سه فای ده روون له ناو به ری.»
 «ئه گه ر تۆ روا له ته کانی خۆت له و وه رنه گریته وه، زۆری پی ناچی که دنیا
 ده بیته یه کپارچه دوو به ره کی و پشیوی و ناکوکی.»

ئهم ئاوازه به ئاخ هه لکیشانیکی قوول کۆتایی پی هات و هه ر دووک بیسه ر به هیوای
 ئه وه ی که ئاوازی تریشی به دوادا دی به هه مان سه ر نه چه وه گو پراگر بوون، به لام که دیتیان
 مۆسیقا که بوو به شه پۆر و شینی گریان، به په له هه لاتن تا بزنان ئه و ده نگ بیژه که نا له ی
 سووتینه ر و ده نگی ئاوا خۆشی هه یه کییه؟ گه رانه که یان زۆری نه خایاند چون له پشت
 ره وه زیک که هه لته زیبوو وه لاو یکیان چا و پی که وت به ئه ندام و روخساری که سیک که
 سانکو کاتی گپرا نه وه ی داستانی کار دینیۆ بۆیانی باس کرد بوو. لاو به دیتنی ئه وان نه
 ده ست و پی پی لی ون بوو نه سه رسورماوییه کی له خۆی نیشان دا. به لکو راوه ستا و وه ک
 که سیک که ده خه ویکی قووله وه روچوو پی سه ری ده به روکی خۆی را کرد و زۆتر له یه ک
 جار، ئه ویش ئه وده مه ی که له سه ره تادا که شیش و ده لاک ی چا و پیکه وت، سه ری هه لته هیتنا.
 که شیش که پی او یکی زبان شیرین و ئاداب زان بوو، له رووی نیشانه کانی که سانکو
 دابووی ئه و پی او هی ناسی و لپی نریک بووه وه و وه ک که سیکی که ئاگای له نامرادیی ئه و
 هه یه به چه ند واژه و قسه ی کورت به لام به ته نکید، تکای لی کرد ده ست له و ژبان ه پهریشه
 له ناخی ئه و بیابانه دا هه ل بگری دنا مه رگ که بالآتین روژه ره شییه سه ره نجام گریانی
 ده گری.

ده و کاته دا کار دینیۆ عه قل و شعور ی به ته واوی له جپی خۆیدا و له هیرشی رق و
 تووره یی ئازاد بوو. له بهر ئه وه کاتیک دیتی ئه و دوو که سه وه ک ری بواران ی ئه و مه لبه نده
 ناچن و سه ر و سه کوت و جلو به رگیان جیاوازه هیندیکی به لاوه سه یر بوو. به تاییه تی
 کاتیک دیتی که ئه وان وه ک ئه وه ی ئاگاداری باری ژیان و به سه رهاتی ئه ون، قسه ی ده گه ل
 ده کن، چون قسه کانی که شیش شکیکی بۆ نه هیشته وه که ئاگای له به سه رهاتی ئه و هه یه.
 لاو، ده جوابی ئه واند ا گوئی «ئهی به ری زان هه ر که سه هه ن من له دیتنی ئیوه وا تی ده گه م

چون خوداوند همیشه دهیهوئ بهخاسان و لهوان زۆرتر بهخراپان یارمهتی بگهینی، بی ئەوهی من سزاواری ئەو ڕهحمهته ب، کهسانیک له ئادهمیان دهنیریتته ئیره بۆ چا و پیکهوتنی من بۆ ئەوهی تیم بگهینن و پیم بسهلیئن که من بهو ژبانهی که ڕهچاوم کردوه، چهنده بی عهقل و شعورم و تی بکوئن من له م چۆلگه پهژارههینره بکیشنه درهوه و بمبهنهوه شوینی خوشتر. بهلام چون ئەو کهسانهی لهوهی من دهیزانم بی خهبرن و نازانن ئەگەر لهو بهلا و موسیبهتهی ئیستام بیمه درئ تووشی بهلائی گهورهتر دهم، بیگومان دهبی من بهبی میشک و تینهگهیشتوو بزائن. ئەگەر بهمجۆره بی هیچ جیگهی سهرسورمان نییه، چون من خۆم دهزانم که بیرهوهربی بهدبختیهکانی من ئەوهنده بهردهوام و قورس و ئەوهنده ده له ناو بردنم دا مکورن*) که من بی ئەوهی هیزی بهرنگاریم دهبهرانبهریاندا ههبی جاروبار وهک گاشه بهردیکی بیدهنگ و بی ههست و بی شعورم لی دئ و ئەوه خوئی راستیهکه که وهختیک خه لک بههینانهوهی دهلیل بهمن دهلین که له کاتی هیرشی ئەو حالهته زراوتقینانهدا کاری چۆن و چهند خراپم کردوه، دهبی ئیقراری پی بکه م. ئەوهدم بیجگه لهوهی زیانم بکه مهوه دهست بکه م بهگازندهی بیهوهوه و بی فایده بۆ ئەستیرهی نهحسیی خۆم نهفرین بنیرم و بۆ پاساودانهوهی شیتیهکانی خۆم بنه ما و ریشهی ئەو کارانه بۆ هه موو ئەوانهی که مهیلی بیستنیان هه بی، کاریکم له دهست نایه. به م شیهویه کاتیک پیایوی تیگهیشتوو هۆکار بدۆزنهوه له بهر هۆکار (معلول) سهریان سور نامینئ و ئەگەر هیچ درمانیک بۆ دردهی من نه دۆزنهوه لانی که م تاوانه کهش ناخه نه سه ر ملی من و ئەوهدم نهفرته له شیتیهکانی من دهگۆری و دهبیته بهزهیی و زگ پی سووتان بهرۆژه رهشیی من. کهوابوو ئەهی بهریزان، ئەگەر ئیوهش هه ر به م نیهته هاتوون که دیتران هاتن، پیش ئەوهی نهسیحهته دروست و مهنتیقیهکانتان درێژه پی بدن گوئی بۆ سهربهووردهی*) شوومی من ڕا بگرن؛ ڕهنگه بهمجۆره له زهحمهتی لاواندنهوهی ڕۆژه رهشیکی که ده رگای هه موو لاواندنهوهیهکی بهسه ردا بهستراوه ڕزگار تان بی.

ئەو دوو دۆسته که ته نیا ئەوهیان دهووست هۆی مهینهتی و ڕۆژه رهشیی ئەو له زبانی خویهوه بیستن و شتیکی تریان نه دهووست، تکایان لی کرد که بهسه ر هاتی خوئی بگیریتهوه و بهلینیان دا تا کو تایی بهسه ر هاته که هی قسه نه کهن و تا ئەو خوئی نهیهوئ پشنیاری هیچ چهشنه درمان کردن و دلدانه وهیه که نه کهن. ئەوه بوو که پالەوانی غه مناک داستانی دلته زینی خوئی ههروهک چهند ڕۆژ پشتر بۆ دۆن کیشۆت و بز ن لهوه پرینی گوتبوو، بهلام بههۆی ده رهه لبوونی دۆن کیشۆت سه بارهت به وهستا عه لی زه بیات و

ئەنجامدانى ئەركى پالەوانەتى، ناتەواو مابوۋە، دەستى پى كىرد. بەلام ئەمجارەيان ديجيتال
ھەلگەوتى (*) باش ۋا بوو كە كاردينىۆ توپرە نەبى ۋا داستانەكەى تا كۆتايى بگىرتتەۋە.

جا، كاردينىۆ كاتىك گەيشتە باسى نامەيەك كە دۆن فىرنان دە نىۆ كىتەبى ئامادىسى
گۆلدا دىتبوۋىيە، درېژەى بەقسەكانى دا: بەختەۋەرانە من دەقى تەۋاۋى نامەكەم لەبىرە ۋا
بەمچۆرە بوو كە دەيلىم:

نامەى لوسىند بۆ كاردينىۆ

«من ھەر رۆژ ئاكار ۋا سىفەتگەلىك دەتۇدا دەبىنمەۋە كە ۋادارم دەكەن،
زۆرتەر قەدرى تۆ بزانم. كەۋابوۋ ئەگەر بتەۋى كە من، بى ئەۋەى لە
شەرافەتى خۆم ماىە دابنىم، ئەركى خۆم ئەنجام بەدم ۋا قەرزى خۆم بەتۆ
بەدەمەۋە، بەئاسانى سەردەكەۋى. من باۋكىك ھەيە كە تۆ دەناسى ۋا منىشى
خۆش دەۋى ۋا بى ئەۋەى ئىرادەى خۆى بەسەر مندا بەسەپىنى ئامادىيە
ئارەزوۋى شەرىفى ئىۋە كە خاۋەن بوۋى ئىچكى ۋەك منە، پىك بىنى؛ بۆيە
ئەۋەم پى گوتى، چۈن ۋەك خۆت دەلىپى منت خۆش دەۋى ۋا منىش ھەر پىم
ۋا يە.»

ئەم نامەيە بوو ھەر ۋەك گوتم منى بۆ خوازىنى كىردى لوسىند ھان دا، ئەم نامەيە بوو
كە ئەۋى لەبەر چاۋى دۆن فىرنان ۋەك بە ھۆشتىن ۋا زىرەكتىن ئىنانى سەردەم خىستە
بەرچاۋ ۋا ئەۋى ھان دا تا پىش ئەۋەى بەئاۋاتى دلم بگەم، من لە مەيدان دوور خاتەۋە. من
بەدۆن فىرنانم گوت كە باۋكى لوسىند پى چەقاندوۋە كە دەبى باۋكى من بچىتە
خوازىنى كچەكەى ۋا منىش لە روم ھەلنايە خاھىشتىكى ئاۋا لە باۋكى خۆم بگەم، چۈن
دەترسم رومى خۆش نىشان نەدا، نە لەۋ بارەۋە كە ئەۋ لە جوانى ۋا باشى ۋا ھۆشيارى
لوسىند بەگىشتى بى خەبەر بى ۋا نەزانى كە ئەم خىزمەتتە مەيە شانازى ھەر
بەمەلەيەكى تى ئەسپانىيە، بەلكو لەبەر ئەۋە بوو، بەگومانى من تا لى روم نەباۋە كە
«دۆن رىكاردۆ» چ كارىكى بەمن ھەيە نەيدەۋىست من زەماۋەند بگەم. سەرنەجام بەدۆن
فىرنانم گوت كە من نامەۋى ئەۋ باسە دەگەل باۋكم بىنمە گورئ. دۆن فىرنان گوتى كە
ئامادىيە خۆى دەگەل باۋكم قسان بكا ۋا ۋادارى بكا لەم بابەتەۋە دەگەل باۋكى لوسىند
ۋا توۋىژ بكا. ئاخ ئەى ھەئالى خائىن، ئەى ئەمەگ نەناس، ئەى زالىمى بى شەرم، ئاخ ئەم
بەخت ۋەرگەر ۋاۋەى (*) كە راز ۋا شادى ۋا نەئىيەكانى دلى خۆى بى پەنا ۋا پەسىۋ بەتۆ

دهگوت، چ خراپه‌یه‌کی دهگه‌ل تۆ کردبوو؟ تۆ چ ئیهانه‌تیکت(*) له لای منه وه دیتبوو؟ من چ رینۆینییه‌کی خراپم کردبووی یا کام نه‌سیحت که به‌قازانجی تۆ نه‌بووی؟ به‌لام من کوا ئه‌و مافهم هیه که گازنده بکه‌م؟ ئه‌فسوس! مه‌گه‌ر ئه‌وه بابه‌تیک مسۆگه‌ر نییه که کاتیک به‌دبه‌ختی له ئه‌ستیره‌کانی نه‌حسه‌وه روومان تی ده‌کا، به‌وه‌ها ته‌وژمیکی تاقه‌ت پرووکیته‌وه له سه‌روه به‌ره‌و خوار هیرش ده‌کا که هیچ هیزیک له‌م جیهانه‌دا ناتوانی رای وه‌ستینی و هیچ عه‌قل و ته‌دبیریکی به‌شهری ناتوانی پیشی پی بگری. کئی فکری ده‌کرده‌وه که دۆن فیئران ئه‌و نه‌جیب زاده ره‌سه‌ن و رووناکیبیره که قه‌رزباری(*) خزمه‌ته‌کانی من بوو و ده‌یتوانی روو ده‌هه‌ر شوینیک وه‌هه‌ر که‌سێک بکا به‌مرادی دلّی خوئی بگا. «بکه‌وێته فکری ئه‌و شه‌که مییه‌ی من که هیشتا نه‌بوومه‌ خاوه‌نی، وه‌ک گورگ بیرفیننی» به‌لام با له‌و باسه بی‌حاسله‌ دور که‌وینه‌وه و هه‌ودای داستان پیکه‌وه گری بدینه‌وه.

«به‌لی جا، دۆن فیئران که بوونی منی وه‌ک کۆسپیک له‌سه‌ر ریکه‌ی جیبه‌جی کردنی پیلانی گلاوی خوئی ده‌زانی، لی برا که من بنیرویته لای برا که‌وره‌که‌ی، به‌بیانوی وه‌رگرنتی پوول بۆ کرینی شه‌ش سه‌ر ئه‌سپ، ئه‌و کاره‌ی بۆ لای براکه‌ی پی ئه‌سپاردم، ئه‌و ناپیاوه بۆ ئه‌وه‌ی من له‌سه‌ر ریکه‌ی مهنزوره‌ شه‌یتانییه‌که‌ی دور خاته‌وه هه‌ر ئه‌و رۆژه ئه‌و شه‌ش ئه‌سپه‌ی سه‌ودا کردبوو که قه‌رار بوو ده‌گه‌ل باوکم قسان بکا. مه‌خابن، کوا ئه‌م عه‌قله‌ ده‌ که‌له‌ی مندا بوو که بتوانم خه‌یانه‌تی ئاوا پیش بینی بکه‌م؟ هه‌رگیز شتیکی وام به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات. نه‌خیر! چون ئه‌و مو‌عامه‌له‌شم پی خۆش بوو، به‌خۆشییه‌وه ئاماده‌ی رۆیشتن بووم. شه‌وی رۆیشتن ده‌گه‌ل لووسیند قسه‌م کرد و ئه‌وم له‌ قه‌راریک که ده‌گه‌ل دۆن فیئران دام نابوو ئاگادار کرد و مزگینیی ئه‌وم پی دا که به‌و زوانه به‌ئاره‌زووی دلّی خویمان ده‌گه‌ین. ئه‌ویش که وه‌ک من له‌مه‌ر دۆن فیئران‌ه‌وه فکری خه‌یانه‌ت و فیلبازی نه‌ده‌کرد، پیی گوتم که هه‌رچی زووتر بکه‌ریمه‌وه. چون پیی وابوو هه‌ر چی زووتر باوکی من و باوکی ئه‌و پیکه‌وه قسه له‌ کاره‌که‌مان بکه‌ن باشتر ده‌بی. من نازام ده‌وساته‌دا چی بوو، به‌لام هه‌ر که ئه‌و چه‌ند قسه‌یه‌ی به‌کورتی ته‌واو کرد، چاوی پر بوون له‌ فرمیسک و بیده‌نگ بوو. ده‌تگوت بوغزی گریان گه‌رووی گرتوه‌ ناهیلّی قسه‌کانی ده‌بریی. من له‌و حاله‌ته‌ تازیه‌ که تا ئیستا به‌لووسیند مه‌وه نه‌دیتبوو، سه‌رم سووما. تا ئیستا هه‌ر کاتیک یه‌کترمان ده‌دیت به‌دیداری یه‌ک شاگه‌شگه‌ ده‌بووین و هه‌رگیز قسه‌یه‌ک که بۆنی ئازار و گومان و هه‌سه‌ویدی لی بی به‌زارمان دا نه‌هاتبوو. من بیجگه له‌وه‌ی شوکری خودا بکه‌م که گراوییه‌کی ئاوی پی به‌خشیوم باسی هیچی ترم نه‌ده‌کرد و ده‌تاریفی جوانی و جه‌مال و

ئاكاره باشهكانى ئەودا بەدریژی قسەم دەکرد. ئەویش مەسەسومانە ھەر ئەو جۆرە شتەنەى دىجىتال دەپويات دەکردەو ھە باسى ھەر لایەننىكى رەفتار و ئاكارى من، كە بەراى ئەو جوان بوو بەوردى دەخستە بەرچاوا. بىجگە لەوانەش ھەزاران حىكايەتى مندا لانەمان بۆ يەكتىرى دەگىراو ھە لەو رووداوانەى بۆ دەر و جىران و دۆستان دەھاتنە پىش قسەمان دەکرد و ھەرگىز جەسارەتى ئەو ھەم نەکرد كە جارىك لە جارەن دەستە سىپى و جوانە پەمەيىيەكانى كە لە كەلپنى نەردەكانى پەنجەرەيەكى بچووكەو ھە كە دەكەوتە نىوانمان بەتوندى بكوشم و لە لىوھەكانى نىزىك كەمەو ھە يا راى مووسم. بەلام ئەو شەو ھەى كە زگى بەسبەينەى شوومى سەفەرى من پىر بوو، لووسىند بەگريانەو ھە جىپى ھىشتم و منى لە كەشووھەوايەكى پىر لە دلەكوتە و نىگەرانىدا ھىشتمەو كە تا ئىستا ئەو حالەتەم پىوھ نەدیتبوو. بەو حالەشەو ھە بۆ ئەو ھەى كۆشكى ھىواى خۆم بەدەستى خۆم و پىران نەكردبى، ئەو حالەتەم بەھەيەجانى ئەو ھەى و پەژارەيەك كە دوورى دەيخاتە ناخى ئەو ھەىندارەنى يەكەدل و يەك گىان لىك دايەو ھە. سەرھەنجام غەمگىن و داماو، بەدللىكى پىر لە دوودلى و ترسەو ھە پىگام داگرت، بى ئەو ھەى بزەنم لە چى دوودلم و لە چى دەترسىم و ئەو ھەى خۆى نىشانەى زەبرىكى قورسى مەترسىدار بوو كە دەيوست و سەرم كەوئى.»

من گەيشتە ئەو شوپنەى كە دەبووايە چم و نامەكانم دا بەدەستى براى دۆن فىترەن. ئەو بەگەرمى ھەرىگرت بەلام دەبەرى كەردنەو ھەمدا پەلەى نەبوو چون بەپىچەوانەى پەلەپەلى من ھەشت پۆزى تەواو راى گرتەم. ئەویش لە شوپنىك كە نەتوانم چاوم بە «دووك» بكەوئى. چون دۆن فىترەن نووسىبووى پوولەكەى بەجۆرىك بۆ بنىترن كە دووك ئاگادار نەبى. ئەو ھەم مووى فىلبازىيەكى بى شەرمانە بوو، چون براى دۆن فىترەن كە سىك نەبوو كە بى پوول بى دەيتوانى دەستبەجى بمنىرتەو ھە، ئەم فەرمانە چاوەروان نەكراو ھە ئەو مافەى دەدا بەمن كە سەرىپچى بكەم، چون بەلامەو ھە مومكىن نەبوو بتوانم ئەو ھەموو ماوھە لە لووسىند دوور بكەومەو ھە. بەتايبەتى كە دەپەژارە و كەسەرىكدا بەجىم ھىشتبوو كە بۆم باس كەردن، بەو حالەشەو ھە بەپىچەوانەى ھىمنى و خۆراگرى خۆم ھەك خەزمەتكارىكى گوئى لە مست و راسنگو ئىتاعەى ئەمەم كەرد. پاش چوار پۆزان پىاوتىك لەپىوھە ھاتبوو منى داوا كەردبوو تا كاغەزىكم بەداتى كە من لە خەت و نىشانەكانىرا زانىم لە لايەن لووسىندو ھەتو ھە. لە ھاللىكدا دەست و پىپى خۆم لى ون بوو ھە ترس داى گرتووم، نامەكەم ھەلدەپچىم و فكر دەكەمەو ھە كە بىگومان مەسەلەيەكى گرىنگ ھاتو ھەتە پىش كە لووسىند نامەى بۆ نارووم. چون لووسىند زۆر كەم كە لىپى دوور دەبووم، نامەى دەنووسى. بەلام پىش خۆپىندەو ھەى

نامه‌که له هه‌لگره‌که‌ی ده‌پرسم کئێ ئەو نامە‌ی داووتئێ و ئەم ریگی‌یه‌ی ده‌چهند رۆژدا برێوه. هه‌لگری نامه‌ جوایم ده‌داته‌وه که به‌هه‌لکه‌وت رۆژیک نزیک نیوه‌رۆ که به‌کۆلانی‌کدا تئێ په‌ریوه له نه‌کاو خاتوونیکئێ زۆر جوان که چاوی پر له فرمی‌سک بوو له پشت په‌نجه‌ریه‌که‌وه بانگی ده‌کا و به‌په‌له‌ پئێ ده‌لئێ: «براکم، ئەگەر هه‌ر وه‌ک له روخسار‌ت‌را دیاره که مه‌سیحییه‌ کی به‌ئیمانی بۆ خاتری خودا ئەم نامه‌یه هه‌ر چی زووتر به‌ره بۆ ئەم شوینه و ئەو که‌سه که هه‌موو که‌س ده‌یناسن و ناوونیشان‌ه‌که‌ش له‌سه‌ر پا‌که‌ته‌که نووسراوه. بزانه که ئەو کاره‌ی تۆ له لای عیسا مه‌سیح خواوه‌ندگاری گه‌وره، بئێ پاداش نابئێ. بۆ ئەوه‌ی بشتوانی به‌ناسانی سه‌فه‌ره‌که‌ت بکه‌ی ئەم ده‌سه‌ریه و ئەوه‌ی تئیدایه بۆ خۆت هه‌لبگره.» خاتوون پاش ئەو قسانه ده‌سه‌ریه‌ک که سه‌د رێئالی پوولی نه‌غد و ئەم ئەنگوستیله‌ زێره‌ی که ده‌قاممک دایه و ئەو نامه‌ی بۆ هاویشتم. پاشان بئێ ئەوه‌ی چاوه‌پروانی وه‌لام ی من بئێ له‌پشت په‌نجه‌ره دوور که‌وته‌وه. به‌و حاله‌شه‌وه ناگای لئیبوو که من ده‌سه‌ره‌که‌م له‌عه‌رزئێ هه‌لگرته‌وه و نامه‌که‌م له‌ نیو دهره‌ینا و به‌ئیشاره تئیم گه‌یاند که کاره‌که‌ی بۆ ئەنجام ده‌دم. من دئیم ده‌به‌رامبه‌ر ئەو خزمه‌ته‌دا پاداشیکئێ چاکم دراووتئێ و له‌ نیشانی نامه‌که‌ش‌را تئێ گه‌یشتم که ده‌منیرئیه‌ خزمه‌ت ئیوه که باشتان ده‌ناسم و به‌تایبه‌ته‌ی به‌دینتی فرمی‌سکه‌کانی ئەو خانمه‌ جوانه، زۆر ناره‌حه‌ت بووم و لئێ برام متمانه به‌که‌س نه‌که‌م و شه‌خسی خۆتان بدۆزمه‌وه و نامه‌که‌تان بۆ بئینم. له‌به‌ر ئەوه به‌شازده سه‌عات پاش وه‌رگرتنی نامه، ئەو ریگی‌یه‌ی که خۆت ده‌زانی نزیک هه‌ژده‌ فه‌رسه‌خه بریومه و گه‌یشتوومه‌ته ئیره.

کاتیک فاسیدی ئەمه‌گ ناس ئەم باسه‌ی به‌وردی بۆ ده‌گه‌ی‌پرامه‌وه، من به‌ته‌واوی بووبوو مه‌ گوئێ، و ئەژنۆکانم وه‌ها ده‌له‌رزین به‌زه‌حمه‌ت ده‌متوانی له‌سه‌ر پئێ راوه‌ستم، ئاخیری نامه‌که‌م کرده‌وه که ئەم چهند رسته‌یه‌ی تئیدا بوو:

«وه‌عه‌دی‌ه‌کی که دۆن فئیرنان به‌تۆی دابوو تا ده‌گه‌ل باوکت قسان بکا و واداری بکا ده‌گه‌ل بابم باسی مه‌سه‌له‌که‌ بکا به‌جئێ هات. به‌لام بۆ دامرکاندنئێ ناگری هه‌وه‌سی خۆئێ، نه‌ به‌سوودی تۆ. ئەوه ناگادارت ده‌که‌مه‌وه که ئەو منی بۆ خۆئێ داوا کردوو و باوکیشم پئێ وایه دۆن فئیرنان له‌ تۆ باشتره و ئەم فک‌ره کوئیری کردوو و ئاماده‌یه من بدا به‌و. کاره‌که هئنده به‌گرینگ دانراوه که کاروباری خوازبئینی و گوئزتنه‌وه هه‌مووی له‌ ماوه‌ی دوو رۆژدا سه‌ر بگرئێ و ته‌واو بئێ. ئەوه‌نده‌ش مه‌هره‌مانه‌یه که بئجگه له‌ چهند که‌س له‌ ئەندامانی بنه‌ماله‌ هئچ که‌س به‌شدار نابئێ. ئئستا حال و رۆژئێ من چۆنه؟ خوت ده‌بئێ بزانی. ئەگەر به‌لاته‌وه گرینگه، زوو خۆت بگه‌یه‌نه‌وه: بۆ ئەوه‌ی لئشت سوور بئێ که من تۆم ده‌وئێ پئیشه‌ات

نیشانی دېدا. به هیوای خوا پیش نهوهی دهستم به زۆر بنینه ناو دهستی پیاویک که به هیچ دینانی
عهده و پهیمانیک وهفادار و پابه ند نییه، ئەم کوته کاغزه بگاته دهست.

ئهوه بوو ناوهرۆکی نامه که و به کورتی عهزم کردن. ههر له خویندنه وهی تهواو بووم، بئ
ئهوهی چاوهروانی پوول و جوابی نامه ی دۆن فیئران بم دهستبه جئ وهرئ که وتم. چون بۆم
روون بووه وه دۆن فیئران نه بۆ کرینی ئەسپ به لکو بۆ ئاماده کردنی زه مینه بۆ ئەنجامدانی
ئاره زووی خۆی منی نارده وه ته لای برا که ی. رق و تووره یی که به رامبه ر به هاوالی دور له
پیاوه تی دهخۆمدا ههستم پئ دهکرد و ترسی له دهستدانی دلێک که هیلانیه ئه وین و ئاواتم
بوو بالیان لی رواندم. سبه ی ئه و رۆژه دروست له کاتیکدا که بۆ قسه کردن دهگه ل
لووسیند مناسب بوو گه یه شتمه وه شاری خۆم. به دزی هاتمه وه ئیستره که م له ماله ئه و
جوامیره دانا که نامه که ی پئ گه یانده بووم. به هه لکه وتی (*) باش لووسیندم له پشت هه مان
په نجه ره کورته که ی که زۆری ئه وینداری ئیمه دیتبوو، چا و پئ که وته وه. من ئه وم ناسییه وه
و ئه ویش منی ناسی، به لام نه ئه و کیزه جوانه که ی جاران بوو نه منیش ئه و جورهی جاران
بووم. مه خابن! ده نیا دا که سێک هه یه که بتوانی بلی قوولایی فکری و دهروونی پر له
ئالوگۆری ژنی پشکنیه؟ بئگومان هه یچ که س! «لووسیند دهگه لکوو چاوی پیم که وت گوتی:
«من ئه وه تا جلوه به رگی بوو کینیم ده به ر دایه و ئیستا دۆن فیئرانی خائین و باوکی
زیده خوارم» (*) دهگه ل چه ند که سی تر که شاهیدی زه ماوه ندی من، به لام زۆر زوو شاهیدی
مه رگیشم ده بن، له وه تاغی میوانان چاوهروانی من. تۆ په ریشان و په شیو مه به هه فال،
به لکو تی کۆشه له کاتی ئەم خۆ بهخت کردن و فیدا کاریه مدا له وئ حازر بی. ئەگه ر
قسه کانم نه یان توانی پیش به و زه ماوه نده بگرن، ده شنه یه ک له وئ شاردر واته وه که ده توانی
له هه ر ده ستر دژیه که رزگارم بکا و نه هیلی من هیز و توانای خۆم له ده ست بدهم و
به کۆتاییه ئیان به ژیا نی من مۆری راستی له ئه وینی من بۆ تۆ، دها. من له ترسی نه وه ی
مه جالیکی وام نه بئ که قسه ی خۆمی پئ بلیم، ده سپاچه (*) و په ریشان جوابم داوه «ئهی
لووسیند هیوادارم رهفتاری تۆ قسه کانت به سلینتی. ئەگه ر تۆ ده شنه یه کت هه یه که به هۆی
ئه و په یما نی خۆت وه فا بکه ی، منیش شمشیریکم هه یه که به هۆی ئه و بتپاریزم. یا ئەگه ر
ته قدر به مرادی ئیمه ی نه کرد، خۆمی پئ بکوژم.» من پیم وایه لووسیند هه موو
قسه کانی منی بیستبئ چون هه ر له و کاته دا به په له هاتن تا بیبه نه ژوریک که زاوا
چاوهروانی بوو. ئه وده م ده توانم بلیم که خۆری شادیی من ئاوا بوو و شهوی تاریکی ژیا ن
دا که وت. ئیتر چاوم هه یچ جیگایه کی نه ده دیت و فکرم کاری نه ده کرد. به جوریک که نه متوانی

دەرگای چوونه ژووره‌وه‌ی مال‌ه‌که‌ی بدۆزمه‌وه و به‌هیچ لایه‌کدا برۆم. به‌لام سه‌ره‌نجام چۆن زانیم که بوونی من دوه چرکه‌ساته قه‌یرانی و گه‌وره‌ی‌ده‌ چهنده پئویسته تا راده‌یه ک غیره‌تم وه‌به‌ر خۆم ناو و چوومه ژووری مال‌ه‌که. به‌که‌لک وه‌رگرتن له قه‌ره‌بالغی و تیکه‌ولیکه‌ی ناو مال‌ه‌که‌ و چوومه ژووره‌وه که ه‌سه نه‌یدیتیم که‌م که‌م خۆم گه‌یاند ه‌گۆشه‌ی په‌نجه‌ره‌یه‌کی هه‌مان وه‌تاغی میوانخانه که له پشت چین و توپی دوو په‌رده‌ی قه‌له‌مکار له‌به‌ر چاوان دیار نه‌بوو و من ده‌متوانی له پشت ئه‌و په‌ردانه‌وه ته‌واوی رووداوه‌کانی ناو ژووره‌که زۆر چاک ببینم و خۆشم نه‌ده‌ببندرām. بێ‌جگه له خۆم کئی ده‌توانی بلی ده‌ده‌رووندا چ شۆرشیک به‌ریا بووبوو یا له‌و کاته‌دا که له‌و که‌مینگی‌ده‌دا بووم دلم چ کوته‌کویتیکی بوو؟ چه‌ندان فکری جۆراجۆر که به‌می‌شکمه‌دا تی نه‌په‌رین! چه‌ند جاران ته‌مام بوو کاریک بکه‌م! فکر و ته‌مای کاری وا که گێرانه‌وه‌یان لیره‌ دوور له ئەنجام و ناپه‌سنده. ئەوه‌نده به‌سه که بزنان زوا هه‌ر به‌جلوبه‌رگی ئاسایی هاته ژووری تالار. له جیی باوکی دۆن فیتران نامۆزای لووسیند ئه‌رکه‌که‌ی به‌رپه‌وه‌ ده‌برد و ده سه‌رانسه‌ری ئه‌م عیماره‌ته‌دا بێ‌جگه له خزمه‌تکاران که‌سی تری لی نه‌بوو. هێندیک دواتر لووسیند له وه‌تاغی ئارایشت(*) هاته دهره‌وه و دایکی و دوو نه‌دیمه‌ی ده‌گه‌ل بوون. بووکیان به‌پیی شان و شکۆ و جوانیی خۆی و سه‌لیقه‌ی خۆی پاراندبووه‌وه. ئەونده په‌ریشان بووم نه‌متوانی به‌چاکی ده‌لیباس و جلوپه‌رگه‌که‌ی هه‌لروانم و ته‌نیا ده‌زانم په‌نگیان سوور و سپی بوو و جه‌واهیرات و زیتر و زهنه‌ره‌تیکی زۆری پتوه‌بوو که بریقه‌یان له چاوی ده‌دا. به‌لام هیچ شتیک به‌قه‌ده‌ر پرچه‌خورمایی په‌نگه‌که‌ی جوان نه‌بوو که له جه‌واهیرات و ئەو چوار مه‌شخه‌له‌ی له تالاره‌که‌دا بوون دهره‌وش و ترووسکه‌ی زۆرت‌ر بوو. ئاخ! ئەی بیره‌وه‌ری! ئەی دۆزمنی بئی ئەمانی ئارام و قه‌راری من! وه‌بیر هێنانه‌وه‌ی جوانیی بئی وینه‌ی ئەم دۆزمنه که ده‌په‌ره‌ستم چ فایده‌یه‌کی بۆ من هه‌یه! ئەی بیره‌وه‌ری بئی به‌زه، ئایا باشتر نییه که ئەو کارانه‌ی ئەو ده‌و چرکه‌ساته‌دا کردی وه‌بیر منیان بخه‌یه‌وه و له‌به‌ر چاوم وینای بکه‌ی تا ئەو سووکایه‌تی پی‌کردنه ئاشکرایه ئه‌گه‌ر بۆ تۆله‌کردنه‌وه پام نه‌په‌رینئی لانی که‌م وادار به‌خۆ کوشتم بکا؟ ئیوه ئەی به‌پیزان له‌وه‌ی که ده‌بینن زۆر جار له‌بابه‌تی سه‌ره‌کیی به‌سه‌ر هاته‌که‌م لاری ده‌بم لۆمه‌م مه‌که‌ن و بئی ئۆقره‌یی نیشان مه‌ده‌ن. چون به‌سه‌ره‌اتی پر له‌په‌ژاره‌ی من له‌وانه نییه بکری به‌په‌له‌ به‌گرمه‌وه. به‌لکو به‌رای من هه‌ر به‌شه‌ی جیگه‌ی باس لی کردنیکی دووردریژه.

که‌شیش له‌جوابدا گوتی که ئەوان نه‌ته‌نیا له‌بیتسنی داستانی ئەو ماندوو نابن به‌لکو

به پيچيه وانه له تهواوى ورده باسه كانى ئەو به سەر هاته كه هه مووى وهك خودى داستانكه ديبينائى
 چيگه ي سهرنجه، چه زيكي بي پايان وهرده گرن.

ئەو جار كاردينيو ئاواى دەست پى كردهوه: «... وه كاتيک هه موو ده تالاردا كۆ بوونهوه
 كه شيشيان هينا ژور و ئەویش دەستی بووک و زاواى به دهسته وه گرت تا ئەركيک كه بۆ
 ئەم رەسم و دابه پيويسته راي پهرينى. پاشان كه گهيشته ئەم واژه شه رعيبانه كه:
 «خاتون، ئايا ئيوه ده تانه وي به پي دابونه ريتى داىكى پيروزى ئيمه، كليساى مه سيح،
 جه نابی دۆن فيرنان، حازر له م كۆرهدا، وهك هاوسه رى قانونى و شه رعى خۆت قبوول
 بكه؟» من له پشت په رده وه ملم كيشا و به گوپى تيژ و رۆحى شىواو گويم هه لخت تا
 بزنام لووسيند چ جواب ده داته وه. وه ده جوابى ئەودا چاوه روانى حوكمى مردن يا ژيانى
 خۆم بووم. ئاخ ئاخ! من بۆچى له و ساته دا له چه شار كه كه م ده رنه په ريم! بۆ هاوارم نه كرد
 كه: لووسيند! لووسيند! ئاگادار به، بزانه چ ده كه ي و له بيرت بي له به رامبه ر مندا چ
 قه رزيكت له ئەستويه؟ له بيرت نه چى تۆ هى منى و ناتوانى بيته هى كه سى تر! بزانه كه
 «به لى» گوتن هه مان و مردنى من هه مان! و تۆ ئەى دۆن فيرنان! ئەى غه يان! ئەى تالانكه رى
 هه موو سه روه ت و سامانى من، ئەى قاتلى من، چيت ده وي، داواكارى چى؟ مه گه ر نابينى
 تۆ به پي ئاينى مه سيح مافى ئەوه ت نيه ئەو كاره بكه ي؟ چون لووسيند ژنى منو و من
 ميتردى ئەوم...» بيچاره منى شيت! ئيستا كه له مه ترسى دوورم شتيك ده ليم كه ده با ئەو
 رۆژه بيكه م و نه كرد. ئيستا كه هيشتووومه به قيمه تترين خه زينه ي من تالان كه ن؛ بيهوده
 دزيك نه فرين ده كه م كه ئەگه ر هه ر به و ئەندازه يه كه بۆ گازنده و گله يى غيره ت نيشان
 ده دهم ئەودهم ئەو غيره ته م نواندبايه ده متوانى تۆله ي خۆم بكه مه وه، سه ره نجام چون من له و
 كاته دا بي عقل و بي غيره ت بووم، چه ق ئەوه يه كه شه رمه زار و په شيمان و ديوانه بمرم.

«كه شيش هه روا چاوه روانى جوابى لووسيند بوو، ئەویش ماوه يه كى دريژ بيده نگ بوو و
 ده و ساته داكه پيم وابوو ده شنه كه ي ده رده كيشى تا قه ولى خۆى به ريته سه ر يا زبان
 ده كاته وه و راستيه كان باس ده كا و مافى من دينيته گۆرئ. گويم لى بوو ئەم واژانه ي
 به ده نكيكى كز وله زرۆك به سه ر زاويدا هات «به لى من ئەو وهك ميترد قبوول ده كه م!» دۆن
 فيرنانيش هه ر ئەو قسه يه ي دووپات كرده وه و ئالفه ي ژن و ميتردايه تى ده قامكى لووسيند
 كرد و بوونه هاوسه ر و جووتى يه كترى. زاوا نزيك بووه وه تا هاوسه ره كه ي ماچ بكا، به لام
 ئەو ده ستى له سه ر دللى دانا و بيهوش كه وه ته ئاميزى داىكى.

«ئيستا له داستانى من هه ر ئەوه نده ماوه كه حال و رۆژى خۆمتان له و ساته دا كه ئەو

«به‌ئۆی» شوومه بیست و هه‌موو هیوا و هومی‌دیکم بابر دی و ده‌شمزانی تازه هیچم له ده‌ست نایه، بۆ ئۆوه باس بکه‌م. هۆش و هه‌ست و فکرم له ده‌ست دابوو. خۆم به‌نه‌فره‌تی زه‌وی و ئاسمان هاته به‌رچاو. چون هه‌وا ئه‌و تینه‌ی نه‌ما‌بوو هه‌ناسه‌کانم گرتی به‌ردا و ئاو ئه‌و هیزه‌ی نه‌بوو فرمی‌سه‌که‌نم هه‌ل‌رژینتی. دنیا یه‌که‌پارچه ناگر بوو و دلم به‌توره‌یی و هه‌سوودی هه‌ل‌ده‌قرا، بیهۆش بوونی لووسیند هه‌موو حازرانی کۆر‌ه‌که‌ی نیگه‌ران کرد و دایکی بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌شینی بکا و دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی ترازندبوو ده‌گری‌بانی ئه‌ودا نامه‌یه‌کی سه‌ر به‌مۆری چاو پتی که‌وت که دۆن فی‌ر‌نان فه‌وره‌ن له ده‌ستی رفاند و له‌به‌ر پووناکایی یه‌کیک له مه‌شخه‌له‌کان خوی‌ندییه‌وه. ده‌گه‌ل نامه‌که‌ی خوی‌نده‌وه، خۆی هاویشته سه‌ر موب‌ل‌یک و بی ئه‌وه‌ی بۆ وه‌هۆش هینانه‌وه‌ی بووک کار‌یک بکا، به‌حاله‌تی که‌سیک که ده‌فکریکی قووله‌وه رۆچووبی سه‌ری خسته سه‌ر ده‌ستی و دامرکا و به‌لام من کاتیک هه‌موو ئه‌ندامانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌م ده‌و په‌ریشانی به‌شپه‌رزه‌ییدا چاو پتی که‌وت. بی ترس له‌وه‌ی که ده‌بیند‌ریم له که‌مین هاتمه‌ ده‌ر و لی برا بووم، خوی‌ن وه‌ری بخه‌م بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو بزانی تۆله‌ی خۆم ده‌ستینمه‌وه و ده‌بی خائین ته‌می که‌م و ته‌نانه‌ت بزانی بی وه‌فایی دل‌به‌ره‌که‌م منی هه‌ل‌ته‌زان‌دوو‌وته‌وه. به‌لام ئه‌ستیره‌ی به‌ختی من که بیگومان منی بۆ مه‌راه‌تی گه‌وره‌تر را‌گرت‌بوو (ئه‌گه‌ر ئیمکانی مه‌راه‌تی گه‌وره‌ترم هه‌بی) باوه‌کو دوا‌یه منی به‌ته‌واوی له نیعمه‌تی عه‌قل بی به‌ش کرد، وای ئیراده کردبوو که له‌و سه‌عاته‌دا زۆر عاقل بم؛ له‌به‌ر ئه‌وه بی ئه‌وه‌ی به‌م‌و‌ی له گه‌وره‌ترین دۆژمنی خۆم تۆله‌ی بستینمه‌وه، که له‌و سه‌عاته‌دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌س ناگای له که‌س نه‌بوو، بۆ من کار‌یکی ئاسان بوو، ده‌فکر که‌وتم که ئه‌م تۆله‌یه له خۆم بکه‌مه‌وه و سه‌زایه‌کی که ده‌با له‌وان وه‌ربگیریته‌وه به‌خۆمی په‌وا ببینم، سه‌زایه‌کی بیگومان سه‌خت‌تر له‌وه‌ی که ده‌و ساته‌دا ئه‌وانم کوشتبا، چون سه‌زایه‌ک که به‌چرکه‌ساتیک گیانت لی ده‌ستینتی، کۆتایی به‌عه‌زاب دینتی، ده‌ حالیکدا، سه‌زایه‌کی به‌رده‌وام ده‌گه‌ل ئه‌شکه‌نجه‌ی بی پایان، بی ئه‌وه‌ی گیانی ئاده‌میزاد بستینتی، دایم ده‌تکوژی و زیندووت ده‌کاته‌وه.

«سه‌ره‌نجام من له‌و ماله‌ ده‌ریاز بووم و چوومه مالی ئه‌و پیاوه که ئیستره‌که‌م له‌و‌ی دانا‌بو. و. ده‌سته‌جی ئه‌رم کرد ئیسترم بۆ زین بکه‌ن ویی ئه‌وه‌ی مالا‌وایی له‌و پیاوه بکه‌م له‌ شار وه‌ده‌رکه‌وتم و وه‌ک «لووت»ی پی‌غه‌م‌به‌ر نه‌مو‌یرا ئاو‌رده‌مه‌وه و چاو‌یک له‌شار بکه‌مه‌وه. کاتیک تاکی ته‌نیا له ناوه‌راستی سه‌حرا خۆم ده‌تاریکی‌دا غه‌رق کرد و هه‌ستم کرد که بی‌ده‌نگی بیابان پیم ده‌لی تا ده‌ست به‌گریان بکه‌م بی ئه‌وه‌ی بترسیم که گو‌ییان له

دەنگم دەبى يا دەمناسن. بەندى زبەنم پساند و ئەوى لەعەت و نەفرىنە حەوالەى دۆن دىجىتالى
 فىرەنان و لووسىندم كرد، وەك ئەوى بەمجۆرە بەمەوى تۆلەى ئەتەك و ئەو سووكايەتییەى كە
 پىم كرابوو بەمەوه! بەتايبەتى زۆرتەر لە بێتوھەفایى و جەفایى لووسىند دەمنالاند و نىو و
 نىتەكەى وەك، دووڤوو، درۆزن، بەتەماع، خەسىس و بەتايبەت مالىپەرستم لى ھەلەدا، چون
 دەولەمەندى رەقىبى من بوو كە چاوى ئەوى دەرپەراندبوو، وادارى كردبوو تا كەسێك كە
 تەقدىر زۆرتەر لەمن دەگەل ئەو سەخاوەتى نواندوو و مالى زۆرتى پى داوھ بەسەر مندا
 ھەلبژىرى، پاشان دە گەرماگە (*). پى ئەم رىق و كىن و ئاھ و نالىنەدا پاساوم بۆ گوناھى ئەو
 دىناوھ و دەمگوت «جىگەى سەرسورمان نىبە ئەگەر كىژىكى جوان كە لە تەنبايدا و لە
 مالىكى دەولەمەند لە لای دايك و باپك گەورە بوو و ھەمىشە دەژىر فەرمانى ئەواندا بوو
 بەرى بەپىاوتكى ئاوا خۆش ھەيكەل و جوان چاك و دەولەمەند، وىستبىتى فەرمانى ئەوان
 بەجى بىنى؟ ئايا ئەو ئەگەر ئەو مېردەى نەوىستبا بەو مانايە نەبوو كە يا شىتە يا دللى داوھ
 بەكەسێكى تر؟ و ئايا بەمجۆرە ئابرووى خۆى نەدەبرد؟» پاشان دووبارە دەگەر پاموھ سەر
 ھەست و ئىسحاسى ئەو لى خۆم و دەمگوت: «بۆ لووسىند نەىگوت كە من مېردى ئەوم؟ و
 ئەگەر گوتباى ھەموو دەياندىت كە ئەو ھەلبژاردنىكى خەراپى نەكردووھ كە نەتوانى خۆى
 پتوھەرابنى؟ چون پىش ئەوى دۆن فىرەنان بەكەوتتە نىو ئەم ھەرىمە، ئەگەر دايك و باوكى
 ئەو وىستەكانى خۆيان بەتەرازووى عەقل ھەلسەنگاندا، نەياندەتوانى مېردىكى باشتەر
 لەمن بۆ كچەكەيان بدۆزنەوھ. ئايا لووسىند نەيدەتوانى پىش ئەوى ھەنگاوى دەو رىگا پىر
 مەترسىيە بنى و پىش ئەوى رازى بى، بللى كە دەپىشدا قەولى بەمن داوھ؟ چون ئەودەم من
 ئامادە بووم ھەر كارىكى ئەو دللى ئەنجامى بەدم.» سەرەنجام خۆم رازى كرد كە
 كەمايەسى ئەوین و عەقل و زۆر بوونى ھەستى زىدەخوازى و مەىلى پلەوپايە و جەلال و
 شكۆ بووھتە ھوى ئەوھ كە بەلپىنەكانى خۆى، ئەوانەى كە ماوھەكى زۆر بوو منى پى
 فریوھدا، دەژىر پى بنى. ھاورپى ئەم شۆر و ھەيەجان و ئەم دەگەل خۆ ئاخواتنە باقىي ئەو
 شەوھ ھەر بە رىدا رۆشىتم و دەلای بەرەبەياندا خۆم لە زاركى ئەم دۆل و دەرەبەدا دىتەوھ.
 ناچار ھاتم دەو كىتوھپارەبە و سى رۆژى تەواو بى ئەوى بزەنم بۆ كوئى دەچم، ھەر رۆشىتم.
 سەرەنجام گەشىتمە مېرگ و چىمەنىك كە ئىستا شوپنەكەى بەدروستى پى نازەنم و لە
 شوانەكانم پرسى ئەستەمترىن و چىرتىن شوپنى ئەم كىوانە كوئىيە. ئەوان ھەر ئەو
 شوپنەيان پى نىشان دام و منىش بى راوستان ڤوو بەو شوپنە وەرى كەوتم. لى ىر باووم
 عومرى خۆم دەویدا بگەيەنمە سەر. كاتىك گەشىتمە ئەم خەلۆھتگا خۆفناكە، ئىستەرەكەم لە

برسان و له شهکهههتیان سهقهت بوو یا وهک بۆ خۆم فکری لێ دهکهمهوه بۆ ئهوهی له هه لگرتن و بێرهوبه ویدا بردنی باریکی ناقولا و بیهووده ی وهک من رزگاری بێ، له پێ کهوت. من پیاده مامهوه، له بهر ماندوو بوون و برسیهتی و نه بوونی پێداویستیهکانی ژیان تاقهت لێ برابوو. بێ ئهوهی بیهووی یا ببزوم که که سێک بۆ یارمهتیکردنی خۆم بدۆزمهوه پاش ئهوی ماوهیهک - که نازانم چهنده بوو - هه ر بهو حاله له سه ر عه رزی راکشایه ووم هه ستم. به لام ئیدی هه ستم به برسیهتی نه ده کرد و له ده ور به ری خۆم چهنده بز ن له وه ر پێنیکم دیت، هه ر ئهوانه ی که بێ شک پێداویستیهکانی منیان دا بین کرد بوو. ئهوان بۆیان گێرامه وه که منیان چۆن دیوه ته وه و من چۆن قسه ی ها ته ره ان پاته ره ان و بێ سه ر و بنم بۆ گێراونه وه که شیتتی منی به لایانه وه ده ر خسته وه. مه خابن! من خۆم له وه ده مه به دا وه زۆرتری کات، هه ستم به وه کرد وه که عه قلیکی دروست و حیسابیم نییه. به لکو به پێچه وانه ئه وه نده فکرم شیتا وه و زه یمن تیک چوو که هه زار جوړ دیوانه بازی ئه نجام ده دم. کراسی به رم دا ده دریم، به ده نگی بلند ده گه ل ئاسمان و زه وی قسان ده که م. ئه ستیره ی نه حسی خۆم نه فرین ده که م. ناوی یاره خو شه ویسته که م په یتا په یتا ده لیمه وه و مه به ستیشم له وه هه موو کارانه ئه وه یه ته مه نی خۆم ده بێ ئوقره یی و گریان و ماتمه دا ته وا و که م. کاتیک دیمه وه سه رخۆ ئه وه نده شه که ت و ماندوو م که به زه حمه ت له سه ر پێی خۆم راده وستم. مزلی من بۆشایی نیو کۆکه ی داری چپوه مۆیه که بۆ دا پۆشین ی له شی بێ ئه نوای من زۆر باشه. شوان و بز ن له وه ر پێنان که بیره دا تێ ده په رن زگیان پێم ده سووتی و خۆراکم پێ ده دن. به مجۆره که خۆراک لێره وه لوی له سه ر پێگای من که ده زانن پێدا دیم و ده چم به جی دێلن. چون، ته نانه ت ده سه ره له دانی شیتتی و دیوانه بازیه کانی شه مدا حاجه ته مندییه کانم وه گۆدین(*) و غه ریزه به دا ی خۆراکدا و بۆ دا مرکاندن ی ناگری برسیه تی بۆ ئیره و ئه و پێم ده نێرێ. جاروباریش ئه و جوړه که شوانه کان ده کاتی سلامه تی و ئه هوه نیی مندا پێم ده لێن، من له سه ر پێگا کان هێرش یان بۆ ده که م و ئه و ئازووقه ی که ئه وان له گوندرای ده یه یننه کۆخته کانیان، هه ر چهنده به خو شی له پێش منی دا ده نێن، به زۆر و شه ر ده یه هه ستینم. به لێ جا، به مجۆره یه که من باقیی عومری نه گبه تباری خۆم راده بو پێم تا مه گه ر خودا وه ند به لوتف و که ره می خۆی ژیانم کۆتایی پێ بێنی. یا لانی که م بیره گه و زا کیره م لێ بست پێنیه ته وه تا په یمان شکینی لووسیند و ته وه یین و ده ستر پێژیی دۆن فێر نان له بیره خۆم به رمه وه. ئه گه ر خودا وه ند بێ ئه وه ی بمکوژی ئه و که ره مه ی ده ر حه ق من بکر دایه، من بیگۆمان فکر و هۆشی خۆم ده گه رانه وه سه رباری ساغی و سلامه تی و ده نا

بیجگه لهوهی دوعا بکهه که رۆچی من ئاویتهی رهحمهتی خۆی بکا، قسهیهکم نییه چون دیجتالی دهخۆمدا نه ئهو ئازایهتییه ههست پی دهکهم و نه ئهو هیزه که لهشم لهبهندی ئهم چلهکیشییه بزگار بکهه. ئهوه بوو ئهی بهپیزان سهبردهی تالی من! ئیستا بهمن بلین ئایا دهتوانم ئهو بهسهه هاته، بهغهم و پهژارهیهکی کهمترهوه لهوهی که نیشانم داوه، بۆ کهسیک بگێرمهوه؟ بهتایبهتی تکاتان لی دهکهم بۆ درمانی دردهکانی من له بهیانی ههه نهسیحهتیک که عهقل بهئیهوه هوکم دهکا و متمانهی چارهسهری دها بهمن ماندوو مهبن، ههه چهند نهسیحهتهکانی ئیهوه بۆ من له شهربهتیک که تهیبیا*) بۆ نهخۆشی خۆی دیاری دهکا، ئهوهی نهخۆشیک که درمان ناخوا، سوودی زۆرتر نابێ. من بی بوونی لووسیند چاک بوونهوه ناوی و ئیستا که ئهو پهسندی ئهوه بووه که ملکی یهکی تر بی، له حالیکدا ملکی من بوو و دهبی بشبی، منیش چون نهتوانیوه ملکی بهختهوهری بم، پهسندی دلَم ئهوهیه که ملکی بهدبهختی بم. ئهو وای ویستوووه که بهوهلانی من مههگی من، مسۆگهه بکا. با وایی! منیش دهمهوی بهمردنی خۆم ئهو بهئاواتی خۆی بگهیهنم. دواين چارهی تهواوی بیچارهکان دوهوادیه که بههیچ شتیک دلدانهوهیان ناگرێ و ئهوهش خۆی باشتترین چارهی درده کانیانه، بهلام لهمهه و پاش دهلین که تهنیا من له دلدانهوه (تسلا) بی بهش بووم و ئهوه بهپهچهوانه، بۆ من دهبیته هۆی قورسترین ههسرهت و بهئیش و ئازارترین مهینهتی و کلۆلی، چون وای تیدهگهه که ههسرهت و دردهکانی من تا پاش مردنیشم ههه دریزهیان دهبی.»

لیردها کاردینیۆ گێرانهوهی سههگوزیشتهی دوور و دریزی ههمناک و عاشقانهی خۆی کۆتایی پی هینا و چون کهشیش خۆی ئاماده کرده بوو که چهند وشهیهک بۆ دلدانهوه و ئارام کردنهوهی ئهو بلی، له ناکاو دهنگیک که گهیشه گوپی ههموویان پیشی بهقسهکردنی ئهو گرت. دهنگیک که ئاوری ده پیاوی بهردهدا و شتانیکی دهگوت که دهبهشی داهاتوودا باس دهکرێ، چون سهید حامیدی کوری ئهنجهل میژوونوسی زانا و دلسۆز ئهو بهشهی داستانی خۆی لیردها کۆتایی پی هیناوه.

لهمر ږووداویکی خوښ و تازه که له سیرامورنا بهسهر

کهشیش و دهلاک هات

سی جاران هر خوژگم بهو سهردهمه‌ی که پال‌هوانی بی باک دږن کیشوٲتی مانس هاته سهر گوره‌پانی ژین! بهراستی چون ئه‌و به‌نیاز پاکی و خیرخوآزییبه‌وه لی برا ئاینی نیوه گیان و نیوه خاموشی پال‌هوانانی سهرگره‌دان زیندوو کاته‌وه. ئه‌وه‌تا ئیستا ئیمه له‌و دنیا دل مردووه‌دا که موحتاجی شادی و سهرگه‌مییه، نه‌ته‌نیا له شیرینی و خویشی داستانه بنه‌رته‌تییه‌که، به‌لکو له‌ه‌کایات و ورده و نه‌زله‌کانیش که بږ زوران له باری‌ه‌ز و خویشییه‌وه له داستانه سهره‌کییه‌که نامینٲته‌وه، له باری ئافراندن و جوانی و راستیسه‌وه دیسان شٲیکی له ئه‌سلی داستانه‌که که‌متر نییه، ه‌ز و خویشی وهرده‌گرین. (۲۰۰)

به‌لی جا داستان وٲژ له درٲژه‌ی هه‌ودای ٲٲکه‌و ٲٲچراو و هه‌لٲساوی داستانی خویدا ئاوا ده‌گٲٲٲته‌وه که ده‌و کاته‌دا که جه‌نابی کهشیش خوٲی ئاماده ده‌کرد تا کاردینیٲ دل‌داری بداته‌وه، ده‌نگٲک به‌گوٲی هه‌مووان که‌یشٲ که ئاوری ده‌دروونی گشتیان به‌ردا و نه‌به‌یشٲ کهشیش قسان بکا. ده‌نگه‌که ده‌یگوت: «ئا‌ه خودایه! بلٲی سهره‌نجام شوٲٲٲیکم ده‌ست که‌وتبی که گلکوٲی فه‌راموش کراوی له‌شی من بی؟ له‌شٲک که به‌ٲٲچه‌وانه‌ی مه‌یلی خوٲم باری قورسی ئه‌وم به‌کوله‌وه‌یه؟ به‌لی، مومکینه به‌و مه‌رجه که له‌ته‌ریکی و ته‌نیاییه‌ک که به‌روال‌ه‌ت ده‌و کی‌وانه‌دا هه‌یه بی به‌ش نه‌بم. مه‌خابن! چه‌نده هاوده‌می و هاوده‌نگی ده‌گه‌ل ئه‌م ره‌ومز و ئه‌م پنجه‌درک(*) و دالانه، که ئیزم ده‌دن باسی رږژه‌ریشی خوٲم به‌ئا‌ه و ناله به‌گوٲی گه‌ردوون بگه‌یه‌نم، له‌هاوده‌می خه‌لکی ئه‌م جیه‌انه خوشتره! چون، ده‌پانتایی جیهان دا که‌سیک شک نابه‌ی که بتوانی ږٲنویٲنییه‌ک ده‌پریشان حالیدا و دل‌دانه‌وه‌یه‌ک له‌غهم و که‌سهردا و ده‌رمانٲکت ده‌مه‌ینه‌تی و کلولیدا له‌و چاوه‌روان بی! ئه‌م

۲۰۰- هه‌رچه‌ند سیروانٲٲس له‌به‌رگی یه‌که‌مدا با په‌سنی حیکا‌یه‌ت و ورده نه‌زله‌کانی کٲٲبی دږن کیشوٲت ره‌وا، له‌به‌رگی دووه‌مدا خوٲی له‌زبان خوٲندکارٲکه‌وه به‌ناوی سامسون کاراسکوٲ، ږه‌خنه له‌و ورده نه‌زیلانه ده‌گرٲ. هه‌رچی بی له‌به‌رگی دووه‌مدا ورده نه‌زله و حیکا‌یه‌تی له‌و چه‌شنه که ٲٲوه‌ندیان به‌داستانه سهره‌کییه‌که‌وه نییه، که‌مترن. (لووی ویارږو)

قسە پەژارە ھېنەرانە بەگوپى كەشىش و ھەموو ئەو كەسانەى كە دەگەلى بوون گەيشىش و دېجىتال چون زانىيان كە ئەو دەنگە زۆر لە نزيكەو دەى ھەموو وپكرا ھەستان كە بزائن كتيە وا لەو جيهانە بەگلە و گازندەيە. ھىشتا بيست ھەنگاويك نەپۆيشتبوون كە لە پشت پەوھەزىك لاويكى جھيليان لە بن دارەبەنيك بەدانىشتوويى چاوپى كەوت و لە سەرەتاوھ نەيانتوانى روخسارى ببين، چون لاو سەرى دەبەر خۆى نابوو، لە جۆگە ئاويكدا كە بەبەر دەميذا تى دەپەرى خەريكى شوشتىنى لاق و لەتەرى خۆى بوو. ياران وھا بەبىدەنگى چووبوونە بەرەوھە كە لاو دەنگى ھەنگاوەكانى ئەوانى گوئى لى نەبوو؛ لە لايەكى ترەوھ، ئەويش بيجگە لە شوشتنى قاچ و قولى خۆى كە دەتگوت دوو پارچە بەردى سىپى بلوورينز كە دەگەل بەردەكانى ترى ناو چۆمەلەكە تيكەل بووبوون، ئاگاي لە شتىكى تر نەبوو. ئەو رەنگە سىپيە و ئەو ھەموو جوانييە بووبووە جىي سەرسورمانى ئەوان چون بەپرواي ئەوان، ئەم لاق و لەتەرە، بەپىچەوانەى ئەوھى لە جلوبەرگ و پوالتەييەوھە گومان دەكرا، بۆ ئەوھە ئافەريدە نەكرابوو كە بەدواى جووت و گادا و بەنيو سەندەگل و بەرد و داردا پروا، ئەوان كە زانىيان لاو خشپەى پىي ئەوانى نەبيستووە، كەشىش ئىشارەى بەدوو كەسەكەى تر كرد كە لەپشت گاشە بەردەكان خۆيان مات بگەن، ھەر سىكيان لە پشت بەردەكان ماتەيان(*) ھەلگرت و بەسەرنجىكى زۆرەوھە لاوھەكان خستە ژىر چاوەديرى. لاو بالاپۆشىكى دوو توپى دەبەردا بوو كە شالپىكى سىپى لەسەر بەستبوو. پاتۆلىكى گوشادى لە ماھوتى قاوھىي دە پيدا بوو و شەوكلاويكى پياوانەشى ھەر لەو پارچەيە لەسەر نابوو. دەلینگى پاتۆلەكەى تا نىوھى بەلەكى، كە دەتگوت لە مەرمەرى سىپى داتاشراوھ، ھەلدا بووھوھ. كاتىك لاو لە شوشتنى بەلەك و قاچ و قولەكانى تەواوو بوو، بۆ وشك كەردنەوھى ئەوان دەسەرەيەكى لە ژىر شەوكلاوى خۆى ھىنا دەرەوھە كاتىك شەوكلاوھەكەى لەسەرخۆى لابرەد چاوى روانەران بەروخسارىكى وھا جوان و بى وپنە كەوت كە كاردىنيۆ بەسرتە بەكەشىشى گوت: «چون ئەم بوونەورە لووسيند نىيە، كەوابوو لە رەگەزى بەشەرى نىيە!» كاتىك سەرى خۆى بۆ ئەم لا و ئەولا تەكان دا، كەزىيە و پرچ و پەرچەمىكى وھاى پەخش و پەريشان كرد كە پرچەكانى خۆرەتاويش بەغىلييان پى دەبەرد! ئەوجار سى يارى زيت و زاناي نىمە تى گەيشتن كە ئەوھى ئەوان تا نىستا بەلاويكى دىھاتىي تى گەيشتبوون، ژنيكى جوان و ناسكۆلە بوو كە نە تەنيا چاوەكانى دوو دۆستەكەى دۆن كيشۆت، بەلكو چاوانى كاردىنيۆش پيش ناسينى لووسيند، ژنيكيان بەو جوانييە نەديتبوو. پرچە دىژەكانى بەسەر شان و پىليدا پەخش و پەريشان ھاتبوونە خوار و ھەموو پەيكەرى ئەو نازدارەيان

داپۆشیبوو، به‌جۆرێک که تهنیا لاق و له‌ته‌ری به‌ده‌روه بوو. ئەو نازداره بۆ شانه‌کردنی پرچه‌کانی شانه‌یه‌که‌ی بیجگه له په‌نجه‌کانی ده‌کار نه‌هیتنا، ئەگه‌ر لاقه‌کانی وه‌ک دوو به‌ردی سپی بلوورین بوون ده‌سته‌کانی ده‌لابه‌لای بسک و که‌زییه‌کانیدا ده‌تگوت کلوی به‌فرن. چون ئەو هه‌موو جوانییه‌ سه‌رسوڕماوی و ئافه‌رینی هه‌رسیک روانه‌ری دووقات زۆر کردبوو، هینانییه‌ سه‌ر ئەو واز(*) که بزانی ئەو ژنه‌ کی‌یه و سه‌ره‌نجام به‌مجۆره له‌ هه‌شارگه‌ هاتنه‌ دهر و خۆیان نیشان دا، به‌لام له‌ دهنگی جوولانه‌وه‌ی ئەوان له‌ کاتی هه‌ستان دا، کچی نازدار سه‌ری وه‌رگێټرا به‌ده‌سته‌کانی پرچی په‌خشانی له‌سه‌ر رووی خۆی لادا و چاوی ده‌و شویننه‌ بری که دهنگه‌که‌ی لێ هه‌ستابوو. ده‌گه‌ل چاوی پیکه‌وتنی ئەو سێ پیاوه‌ له‌په‌ر له‌ جیگای خۆی راست بووه‌وه و بێ ئه‌وه‌ی مه‌جالی که‌وش ده‌پێ کردنه‌وه و کۆ کردنه‌وه‌ی مووه‌کانی هه‌بێ بوخچه‌یه‌کی چکۆله‌ی له‌ قه‌راغ ئاوه‌که‌ هه‌لگرت و ده‌خۆی نووسا(*) و هه‌لات. به‌لام هه‌شتا چوار هه‌نگاو نه‌رۆیشتبوو چون پێ و په‌له‌ ناسکه‌کانی به‌رگه‌ری ئەو تیزه‌ به‌رد و به‌رده‌لانه‌ی نه‌گرت به‌ عه‌رزیدا که‌وت. به‌دیتنی ئەو دیمه‌نه‌ هه‌ر سێک هه‌قال به‌هه‌لاتن خۆیان که‌یانه‌ سه‌ری و یه‌که‌م جار که‌شیش وه‌ دهنگ هات و گوتی: «خاتوون راوه‌سته! تۆ هه‌ر که‌س که‌ هه‌ی ئیمه‌ نییه‌تیکمان بیجگه له‌ خزمه‌ت به‌ئێوه نییه‌. که‌وابوو بیه‌ووده‌ فکری هه‌لاتن له‌ سه‌رت نه‌دا، چون لاق و له‌ته‌ره‌ ناسکه‌کانت ئیزنی ئەم کاره‌ت پێ ناده‌ن و ئیمه‌ش رازی به‌و کاره‌ نین.» کچۆله‌ی ناسکۆله‌ که‌ په‌ریشان و شه‌رمه‌سار له‌وێ که‌وتبوو جوابیکی ئەو قسانه‌ی نه‌داوه. هه‌قالان نزیکتر بوونه‌وه و که‌شیش ده‌ستی گرت و درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا: «ئهی خاتوون، ئەو پارزه‌ی که‌ جلوه‌رگه‌که‌ت له‌ ئیمه‌ی ده‌شارده‌وه، پرچه‌کانت بۆ ئیمه‌ی درکاندا! و ئەوه‌ خۆی نیشانه‌یه‌کی ئاشکرایه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ ژنیک به‌جوانی تۆ له‌ خۆرای و بێ ده‌لیل خۆی ده‌به‌رگیکی ئەوتۆدا که‌ هه‌رگیز لێی ناکاڵیته‌وه، نه‌شاردووه‌ته‌وه و له‌ خۆرا رووی ده‌و چۆلگه‌ و به‌ره‌هووته‌ نه‌کردووه. ئیمه‌ پیمان خۆشه‌ که‌ تۆمان لێرده‌ا دیتووه‌ته‌وه و ئەگه‌ر نه‌توانین ده‌رمانیک بۆ ده‌رده‌کانی تۆ بدۆزینه‌وه لانی که‌م ده‌توانین نه‌سیحه‌تیک یا پینۆنییه‌که‌ت بکه‌ین. ده‌راستیدا هه‌چ ده‌ردیک، تا ئەو کاته‌ی ده‌رده‌دار زیندوو، به‌و ئەندازه‌یه‌ ناگا که‌ ئەو نه‌یه‌وێ ته‌نانه‌ت نه‌سیحه‌تیک که‌ به‌نییه‌تی خه‌یر پێشکه‌ش ده‌کری، گوێ نه‌داتی. که‌وابوو ئهی خاتوونی ئازیز، یا ئاغای خۆشه‌وێشت، یا هه‌رچی که‌ ده‌ته‌وێ ببی، له‌م ترس و هه‌تره‌ش چوونه‌ که‌ به‌دیتنی ئیمه‌ بۆ تۆ هاتووه‌ته‌ پێش وه‌ره‌ دهر و داستانی خۆشبه‌ختی یا به‌دبه‌ختی خۆت بۆ ئیمه‌ بگێره‌وه و خاتره‌میش به‌ که‌ به‌بوونی ئیمه‌ یا هه‌ریه‌که‌ له‌ ئیمه‌

هاوودەردانئىكت دەست دەكەوئى كە بەبەشدار بوون دە غەم و پەژارە و بەدبەختىيەكانى تۆدلا دىجىتالى
كىشئانى ئەو بارى ئازارە لەسەر شانت سووك دەكەن.

لەو ماوەیەدا كە كەشیش بەمجۆرە قەسەى دەكرد، ئەو جوانەى كە جلوبەرگى خۆى
گۆرپىبوو، مات و كر و بیدەنگ وەك ئەوەى ئەفسوون كرابى لەسەر جىئى خۆى جووئى
نەدەكرد و بى ئەوەى لىو ببزىوئى نۆبەنۆبە چاوى لەسەر و گۆیلاكى ئەوان دەكرد و دەو
حالەدا وەدیھاتىيەكى لاو دەچوو كە لە ناكاو شتى سەیر و سەمەرەیان پى نیشان دابى.
سەرەنجام چون كەشیش ماوەیەك لەسەر ئەو قەسە پر لە بەزەبى و دلسۆزىيانە رویشت
كچەكە ناخىكى قوولى ھەلكىشا و قفللى بیدەنگى لەسەر لىوھەكانى ھەلگرت و گوتى:
«ئىستا كە تەنباى دەتريكى و خەلۆتەى ئەو كۆسارانەدا نەیتوانى من لەبەر چاوان
بشارىتەو و پرچەكانم پاش بلاو بوونە ئىزنى درۆ كردن بەزبانم نادەن، بىھودەبە لە خۆم» (*)
بگۆرم و بىجگە لەوەى كە ھەم خۆم بەشتىكى تر بناسىنم. كەوابوو ئەى بەرپزان، جارئ با
بلىم لەوەى كە ئامادەن خزمەتەك بەمن بكەن سپاستان دەكەم و روچم و بەزەبى ئىو
وادارم دەكا جواى پرسیارەكانتان بەدەمەو. راستىتان دەوئى داستانى بەدبەختىى من، بەو
جۆرەى كە دەمەوئى بوئانى بگىرمەو، ھەر بەو ئەندازەى كە غەمناكتان دەكا، دەترسم
توورەشتان بكا. چون ئىو نە دەرمانئىكتان بو ئەو دەردە پى دابىن دەكرئ، و نە
دلدانەوہەك بو كەمكردنەوہى مەرارەت و بەدبەختىى من لەدنبادا ھەبە، بەلام بەو
حالەشەو، ئىستا كە تى گەيشتن من ژنم و منتان بەتاكى تەنبا بەو سەروسەكوتەو لىرەدا
بەرچا و كەوتوو و ئەو ھۆكارانە ھەركام بەتەنباى دەتوانن شەرەف و ئابرووى من دەزەبى
ئىو دەا عەبىدار بكا، بو ئەوہى شەرەفەتى من دەزەبى ئىو دەا عەبىدار نەبى ئامادەم ئەوہى
كە ئارەزووم بوو بىشارمەو، بەئىوہى بلىم.» «ئەم وتارە كورته بەزبانىكى وھا شىرىن و
بى ھەلەنگووتنى زبان و بەشىوہەكى وھا رەوان لە لاىەن ئەم كچە نازەننەوہ بو ئەو سى
ھەفالى پىشكەش كرا كە سەرسورماوى ئەوان لە ناسكىى خەيال و گفەت و لفتى جوانى
كەمتر لە جوانىيەكەى ئەو نەبوو. ھەر سىك ئامادەبى خۆيان بو خزمەت كردن دووپات
كردەو و دووبارە تكايان لى كرد كە بەئىنى خۆى بەرپتە سەر. پاشان كىزى نازدار پاش
ئەوہى كەوشەكانى دەپى كەردەو و پرچە پەرىشانەكانى خرى كەردەو، لەسەر تاقەبەردىك كە
سى بىسەرە كە لە دەورى كۆ بووبوونەو دانىشت و، پاش ئەوہى گوشارى بو خۆى ھىنا كە
پىش بەداتكانى چەند دلۆپ فرمىسك بگرئ، بەدەنگىكى بەرز و لەسەر خۆ بەمجۆرە دەستى
پى كرد:

«هر له پاریزگای ئەندلۆسەدا که جیرانی ئیمه‌یه، شارێکی چکۆله هه‌یه که یه‌کیک له دووکه‌کان نیشانی ره‌سه‌نایه‌تی خۆی له ناوی ئەو شاره‌ وه‌رگرتوو و هه‌ر ئەم ناو نیشانه‌ش ئەوی گه‌یاندوووته ریزی ئەو که‌سانه که پێیان ده‌لێن «گه‌وره گه‌وره‌کانی ئەسپانیا» (٢٠١) ئەم جه‌نابی دووکه دوو کوپی هه‌یه: کۆره گه‌وره‌که‌ی که میراتگری مل‌ک و سامانی ئەوه به‌روا‌هت ئەخلاق و ئاکاری باشی باوکیشی به‌میرات بردوو! و به‌لام کۆره چووکه‌تره‌که‌ی بێجگه له‌وه‌ی ده‌ فی‌لبازی و مه‌کر و فریودا میراتگری «گانلین» (٢٠٢) و ده‌خه‌یانه‌تا میراتگری «ویلیدۆ» (٢٠٣) یه‌ نازام له‌ باوکی خۆی چبی به‌میرات پێ گه‌یشتوو. دایک و بابی من که له‌ باری عه‌سل و نه‌سه‌به‌وه فه‌قیرن ره‌عیه‌تی ئەو ئاغایه‌ن، به‌لام ئەو دایک و بابم ئەوه‌نده له‌ باری مالی دنیاوه ده‌وله‌مه‌ندن که ئەگه‌ر به‌بارستای سه‌روه‌ته‌که‌یان له‌ به‌ره‌که‌ته‌کانی سروشت و ته‌بیات (*) نه‌سیبیان هه‌بوویه، ئیتر له‌ دنیا دا ئاره‌زوویه‌کیان نه‌ده‌ما و منیش له‌وه نه‌ده‌ترسام که بکه‌ومه ئەو باره خراپه‌ی که ئیستا تێی دام. چون وای بو‌ ده‌چم که ته‌واوی به‌دبه‌ختیه‌یه‌کانی من له‌وه‌را سه‌رچاوه‌ی گرتبێ که ئەوان ده‌ بنه‌ماله‌یه‌کی سه‌روودا له‌ دایک نه‌بوون. راسته که عه‌سل و نه‌سه‌بیان زۆریش له‌ خواره‌وه نییه که شه‌رمی لێ بکه‌ن، به‌لام ئەوه‌نده‌ش له‌ سه‌روه‌ه نییه که من بتوانم بلێم به‌دبه‌ختیه‌یه‌کانم هه‌موویان له‌و په‌ستی و ژێروو بوونی بنه‌چه‌که‌مانه‌وه سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتوو. به‌هه‌رحال ئەوان وه‌رزێرن و له‌ په‌که‌زێکی پاک و پالاوته‌ن و تۆره‌مه‌یان ده‌گه‌ل په‌که‌زی پيس و خراپه‌کار تیکه‌ل نه‌بووه و وه‌ک ده‌لێن له‌ کۆنه‌مه‌سیحیه‌یه‌کانی سه‌رده‌می کۆن و به‌راستی ئەوه‌نده کۆن و قه‌دیم که مال و سامان و ژبانی خۆش و پازاوه‌یان که‌م که‌م بو‌ته هۆی ئەوه که نیشانی «نه‌جیب زاده» و ته‌نانه‌ت «ئه‌رباب» به‌ده‌ست بیتن. به‌و حاله‌شه‌وه گه‌وره‌ترین دارایی و به‌رزترین ره‌سه‌نایه‌تییه‌ک که مومکین بوو هۆی شانازیی ئەوان بێ ئەوه بوو که کچیکێ وه‌ک منیان هه‌یه. و چون منالیکێ تریان نییه بێجگه له‌ من که ببێته میراتگریان و هه‌میشه منیان له‌ قوولایی دل‌وه خۆش ویستوو، من یه‌کیک له‌و کچانه بووم که کوته‌جه‌رگه‌ی (*) دایک و بابیانن. من ئاوینه‌یه‌ک بووم که ئەوان خۆیان ده‌مندا ته‌ماشای

- ٢٠١- وێده‌چێ ئەو دووکه «دووک دۆسونا» Le duc dósuna بی. رۆدریگز مارین Rodriguez Marin ده‌لی که کوری چکۆله‌ی دووک دۆسونا یانی «پیدرو‌زیرۆن» وه‌ک «دۆن فیرنان» قاره‌مانی کتیبی سیروان‌تیس، کچیکێ جوانی له‌ خسته بردبوو. (مۆریس باردۆن)
- ٢٠٢- گانلین ناوی خه‌یانه‌تکارێکی به‌ناوبانگه.
- ٢٠٣- ویلیدۆ Vellido قاره‌مانی ئەفسانه‌یه‌یی هه‌ماسه‌ی رۆلان، که نیویانگی به‌خه‌یانه‌ت رۆیشتوو.

وابوو له‌وانه‌یه ئاسه‌واری شی‌تی و ئاگاله‌ خۆ‌نه‌ماوی دیسان رووی تی‌ کاته‌وه و ده‌ست بوه‌شینی (*). به‌لام کاردینیۆ ته‌نیا ئاره‌قه‌ی ده‌ردا و له‌رزى و له‌جیی خۆی چرتە‌ی نه‌کرد و زه‌ق زه‌ق ده‌ کیژه‌ جوانه‌ وه‌رزیره‌که‌ پاما و پپی وابوو که‌ ده‌یناسی. کیژۆله‌ بی‌ ئه‌وه‌ی سه‌رنجیک بداته‌ له‌رزین و حاله‌تی نیوه‌ شه‌پله‌ی کاردینیۆ داستانی خۆی به‌م چه‌شنه‌ درێژه‌ پپی دا:

«هه‌رکه‌ چاوی دۆن فیترنان منی ئه‌نگاوت، وه‌ک بۆ خۆی پاشان ده‌یگوت، ئاگری ئه‌وینییکی وه‌ها به‌گه‌ر و تین که‌وته‌ دل‌ی که‌ نه‌یتوانی بیشاریته‌وه‌. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ زووتر بگه‌مه‌ کۆتایی داستانی رۆژه‌ره‌شیه‌یکانی خۆم ده‌مه‌وۆی باسی ئه‌و کرده‌وه‌ و کارانه‌ی که‌ دۆن فیترنان بۆ نواندن‌ی ئه‌وینی خۆی کردی بۆ ئیوه‌ نه‌که‌م. ئه‌و ته‌واوی خزمه‌تکارانی مائی ئیمه‌ی به‌به‌رتیل و پپشکه‌شی فریو دا‌بوو. هه‌زار جوۆر دیاری و سه‌وقاتی بۆ دایک و باوکم ده‌هینا، ده‌وکۆلانه‌یدا که‌ منی لی‌ بووم، هه‌موو رۆژی جیژن و به‌زم و شادی بوو، ساز و ئاوازی شه‌وانه‌ نه‌یده‌هیشته‌ که‌س خه‌و له‌ چاوی بکه‌وێ. نامه‌گه‌لیکی بی‌ ئه‌ژمار که‌ نازانم چۆن به‌ده‌ستم ده‌گه‌هیشته‌ن سه‌رتاپا بابه‌تی عاشقانه‌ و باسی دل‌داری بوون و به‌لین‌ی و سویندی وه‌فاداری زوربه‌ی رسته‌کانی پیک دینا. له‌سه‌ر ئه‌وه‌شرا ته‌واوی ئه‌و کارانه‌ نه‌ ته‌نیا منی پام نه‌ده‌کرده‌، به‌لکو سه‌سه‌ختی و که‌له‌شه‌قیی منی زۆرتر ده‌کرد، ده‌تگوت دوژمنی قه‌سته‌سه‌ری (*). من و ته‌لاشه‌کانی بۆ رامکردنی من بۆ ره‌واندن‌ی منه‌. ئه‌لبه‌ته‌ نه‌ک بلپی من ئه‌و به‌که‌س دانه‌نیم یا ده‌ربهرینی خۆشه‌ویستی ئه‌و به‌سووکایه‌تی بزانم، به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ که‌وتومه‌ته‌ به‌ر په‌سندی لاویکی ئاوا گه‌وره‌ و ماقوول‌ ده‌ناخی خۆمدا هه‌ستم به‌خۆشحالی، که‌ نازانم له‌ کوپوه‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌گرت، ده‌کرد و له‌ پپی هه‌لاگوتنی ناو نامه‌کانی هه‌یج بێزار نه‌بووم، چون‌ به‌بروای من، بیستنی تاریف و په‌سندانی (*). خۆ بیستن بۆ گۆچگه‌ی ئیمه‌ی ژن هه‌ر چه‌نده‌ش ناشیرین و دزیو بین، هه‌میشه‌ خۆش و دل‌بزینه‌. به‌لام شتیکی که‌ منی له‌ خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان ده‌گی‌راوه‌ هۆگریه‌که‌ بوو که‌ به‌پاراستنی شه‌رمی خۆم هه‌بوو، له‌ لایه‌کیش رینوین‌ی و نسحه‌ته‌کانی دایک و باوکم هه‌موو کات ده‌گویمدا ده‌زرینگانه‌وه‌، چون‌ ئه‌وان زۆر به‌ئاسانی ده‌مه‌به‌ستی دۆن فیترنان گه‌هیشته‌بوون و ئه‌و لاوه‌ش خۆی بۆ شارده‌وه‌ی ویستی نه‌ینیی خۆی له‌ جه‌ماوه‌ر زحمه‌تیکی به‌خۆی نه‌ده‌دا. دایک و باوکم به‌منیان ده‌گوت که‌ شه‌رافه‌ت و حورمه‌تی ئه‌وان ته‌نیا به‌عیسمه‌ت و چه‌یا و شه‌رافه‌تی منه‌وه‌ به‌ستراوته‌وه‌ و، ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ من چاو له‌ جیاوازی و مه‌ودای چینه‌یه‌تی نیوان خۆم و دۆن فیترنان بکه‌م تا تی‌ بگه‌م که‌ مه‌به‌ستی ئه‌و، هه‌ر چه‌ند خۆی

پىچەوانەنى ئەو دەلى، زۆرتىر بۆ دامىركاندىنى ھەۋەس و خواستى دلى خۆيەتى و دەفكرى دىجىتال مندا نىيە. ئەۋەشيان دەگوت ئەگەر من ئىرادە بگەم و كۆسپ بخەمە سەر رىگىنى ئەۋىنى درۆزنانەنى ئەۋ و كارىكى وا بگەم كە دەست لە من ھەلگىرى، ئامادەن دەستبەجى بەھەر كەسىك كە خۆم بمەۋى نە تەنيا لە شارى خۆم، بەلكو لە شارەكانى دەۋرۋەرىش، بەشوو بەدن. چون لە سەرۋەت و سامانى زۆرى ئەۋان و لە خاۋىنى و جوانى نىۋىبانگى من چاۋەروانى ھەر سەرگەۋىتىك دەكرا. ئەم بەلنىيانە و بىروراي ئەۋان منى دە خۆراگرى و پشتگۆى خستنى قسەكانى ئەۋ لاۋەدا پتەۋ كىردبوو كە ھەرگىز نەمويست تەنەنەت و شەپەكە كە دەلاقەى ھىۋايەك، ھەر چەند لە دەۋرىشەۋە، بۆ گەشىتن بەئارەزوۋەكانى خۆى بەپروۋى دۆن فېرناندا بگاتەۋە، بەسەر زارمدا بىنم. ئەم خۆراگرى و گۆى پى نەدانە و بەھىند نەگرتنە زۆرتىر لە پىشتىر ئاگرى ھەۋا و ھەۋەسى چەپەلى دۆن فېرنانى بەتەن كىرد. گوتم ھەۋا ھەۋەسى چەپەل، ئەۋە باشتىن ناۋىكە كە دەتوانم بىدەم بەۋ ئەۋىنەنى كە ئەۋ بۆ منى نىشان دەدا. چون ئەگەر دۆن فېرنان ئەۋ پىاۋە بايە كە دەبوو بوۋىۋايە، ئەۋە نە دەھاتە پىش كە ئىستا من باسى ئەۋ بۆ ئىۋە بگەم. سەرەنجام دۆن فېرنان ھەۋالى پى گەشىت كە دايك و باۋكەم خەرىكەن بەشوم بەدن، تا ھىۋاي بوۋنە خاۋەنى من لە دلى ئەۋ بەرنە دەر، يا لانى كەم نىگابانىيەكى زۆرتىر بۆ پاراستن و ئاگادارى لەمن ۋەكار بخەن. ئەم ھەۋالە يا ئەۋ گومانە ئەۋ لاۋەى وادار كىرد كە ئەۋ كارە بكا كە ئىستا بۆتان دەگىرمەۋە.

«شەۋىك بەتەنبايى لە ژورەكەى خۆمدا بووم و بىجگە لە ژنىكى خزمەتكار، كەسم دەگەل نەبوو، لە ترسى ئەۋەش مەبادا بەھۆى كەمتەرخەمىيەۋە، شەرافەتى من بگەۋىتە مەترسىيەۋە، تەۋاۋى دەرگاكانمان موحكەم داخستبوو. لە ناكاو بى ئەۋەى بزانم چۆن بوو، واى لى ھات، ئەۋ كەبىرە، بەۋ ھەموۋ ئىحتىيات و تىبىنىيەۋە كە كىردبوومان، لەۋ بىدەنگى و تەنبايى ژورەكەمدا لەبەر چاۋم شىن بوۋەۋە! ئەم دىمەنە ۋەھاي سەر لى شىۋاندىم كە نەچاۋم ھىچى دەدىن و نە زىبانىشم دەگەرا، تا ئەۋ جىگەى كە نەمتوانى تەنەنەت ھاۋارىك بگەم و كەسىك بۆ يارمەتى بانگ بگەم. و فكر دەكەم كە دەرفەتى ھاۋار كىردنىشى پى نەدام، چون ھىشتا ۋەژورور(*) نەكەۋتبوو كە ھاتە تەنىشتەم و منى كە لەبەر پەرىشانى ھىزى بەرھەلستەم نەبوو، دەباۋەشى خۆى گرت و ئەۋەندى قسەى ھەلخەلەتەن و دلخۆش كەرى بەگۆتىمدا خۆپىند كە نازانم درۆ چون دەتوانى ئاۋا ۋەستايانە و زىرەكانە فرىۋ برازىننىتەۋە و بەشكلى راستى بىخاتە بەرچاۋ. لە لايەكى تىرىشەۋە ئەۋ غەيانە كارىكى كىرد كە كە فرمىسكەكانى بەقسەكانى و نالەكانى بەنىيەتە پىسەكەى ئىعتبار و گرىنگى بەخشى. من،

کچۆله‌یه‌کی فه‌قیروکه ده‌نیو که سوکاره‌کاندا ته‌نیا بووم و بۆ ئەم چه‌شنه تووش بووتانه
 ئەزموونی‌کم نه‌بوو، نازانم چۆن بوو که ورده‌ورده باوه‌ریم به‌و قسانه کرد، به‌لام ئەم بۆچوونه
 ئەوه‌نده به‌هێز نه‌بوو که ده‌به‌رامبه‌ر ناله و گریانێ ئه‌ودا هه‌ستی‌کی ئه‌ولاترم له هیندی‌ک دل
 پێ سووتان، په‌یدا کردبێ. به‌لێ ئه‌وجار که هیندی‌ک له په‌شیوی و سه‌راسیمه‌یی (*) وه‌خۆ
 هاتمه‌وه به‌غیره‌تی‌که‌وه که پێم وانه‌بوو ده‌مندا مابێ پێم گوت: «ئه‌رباب، من ئه‌گه‌ر ئەم جۆره
 که ئیستا ده‌چه‌نگ تۆدا ئەسیرم ده‌چه‌نگالی شیری ژياندا ئەسیر بووایه‌م و بۆ رزگاری
 خۆم له‌و گرفتاری یه‌ پتویست بوایه که به‌زینانی شه‌رافه‌ت و عیقه‌تی خۆم کاری‌کم کردبایه‌ یا
 قسه‌یه‌ک بکه‌م. هه‌مان ئەندازه بۆ من نامومکین بوو که به‌رگری له‌ پێش‌هاتی ئیستا،
 که‌وابوو ئه‌گه‌ر تۆ له‌شی من ده‌نیوان باسکه‌کانندا هه‌ل‌ده‌گوشی من رۆچی خۆم ده‌نیوان
 نییه‌ته‌ پاکه‌کانی خۆمدا پاراستوه، نییه‌تگه‌لی‌ک که ده‌گه‌ل مه‌به‌سته‌کانی تۆدا جیا‌وازیان
 هه‌یه و ئه‌گه‌ر تۆ به‌توێ بۆ دامرکاندنێ هه‌وه‌سه‌کانت زۆری و مله‌ووری ده‌کار بێنی ئەوه‌دم
 تێ ده‌گه‌ی که من راستم گوتوه‌. من په‌عیه‌تی تۆم، به‌لام که‌نیزت نیم. په‌سه‌نایه‌تی
 بنه‌ماله‌یی تۆ ئه‌ومافه‌ نادا به‌تۆ که سووکایه‌تی به‌ناره‌سه‌ن بوونی ئیمه‌ بکه‌ی و ده‌ست‌ریژی
 به‌من بکه‌ی و من به‌قه‌ده‌ر تۆ نه‌جیب زاده‌ی ئەعیان، بۆ که‌سایه‌تی دێهاتی و پێگه‌ی
 کۆمه‌لایه‌تی خۆم ریز داده‌نیم. ده‌سه‌لاتی تۆ ناتوانی کاری‌ک ده‌گه‌ل من بکا، هه‌روه‌هاش
 سه‌روه‌ت و سامانی تۆ کار له‌من نا‌کا. قسه‌کانت ناتوانن من فریو بدن و فرمی‌سک و
 هه‌ناسه‌کانیشت نه‌رمم نا‌کا، به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌وجوودی که‌سی‌کدا که دایک و باوکم بیان‌ه‌وێ
 ب‌مدن به‌ئوه‌ یه‌کی‌ک له‌و سیفه‌تانه‌ی که ئیستا باس‌م کردن ده‌ویدا ببینم، ئیراده‌ی من
 ده‌به‌رانبه‌ر ئیراده‌ی ئه‌ودا کړنۆش ده‌کا. و بۆ هه‌میشه‌ ده‌بیته‌ فه‌رمانبه‌ری ئه‌و، به‌جۆری‌ک
 ئه‌گه‌ر شه‌رافه‌تی من عه‌یبدار نه‌بێ من، هه‌ر چه‌ند به‌ناخۆشیش، ئه‌وه‌ی که به‌زۆر ئیستا
 ده‌ته‌وێ له‌ چه‌نگ منی ده‌ربینی به‌مه‌یل و زه‌زانه‌ندی به‌تۆی پێش‌کesh ده‌که‌م. مه‌به‌ستم
 ئەوه‌یه‌ تا که‌سی‌ک نه‌بیته‌ می‌ردی شه‌رعی و یاسایی من، مه‌حاله‌ ئاوێ ویدانیک له‌منه‌وه
 ب‌بینی. نه‌جیب زاده‌ی ناپیاو گوتی: «ئهی دووروته‌ی» جوان (ناوی ئه‌و به‌ده‌خته که ئەم
 داستانه بۆ ئیوه ده‌گێرینه‌وه دووروته‌یه) ئیستا که ته‌نیا به‌و رێگایه‌دا ده‌توانم تو‌رازی
 بکه‌م هه‌ر ئیستا ده‌ستی هاوسه‌ری بۆ لای تۆ درێژ ده‌که‌م و سویند ده‌خۆم که ب‌مه‌ می‌ردی
 تۆ و بۆ شاهیدیش و بۆ شاهیدی ئه‌و سوینده‌ی خۆم یه‌که‌م خودا که هیچ شتی‌ک له‌و
 ناشارد‌ریته‌وه و دووم ئه‌و وینه‌ مباره‌که‌ی حه‌زه‌تی مریه‌م، دایکی خواوه‌ند، که ئه‌وه‌تا
 له‌به‌ر چاومانه‌ به‌شاهید ده‌گرم.»

دهو چرکه ساته‌دا که کاردینیۆ له زبان کچه‌که‌وه بیستی که ناوی «دوو رووته» به دیستان دیجینائی تووشی ئه‌و حاله‌تی له‌رزین و له‌سه‌ر خۆ چوونه بوو و سه‌ره‌نجام زۆرتر باوه‌ری به‌و گومانه کرد که به‌که‌مجار له‌مه‌ر شوناسی ئه‌و کیژه به‌زه‌ینیدا تّی په‌رپوو. به‌لام چون نه‌یده‌ویست هه‌ودای داستانی‌ک بپسینی که ده‌یزانی چۆن کۆتایی پّی دّی، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی گوت: سه‌یره خانم! ناوی توّ دوو رووته‌یه؟ من به‌سه‌ره‌اتی که‌سیکی تریشم هه‌ر به‌م ناوه بیستووه که به‌قه‌در توّ به‌دبه‌ختی و نه‌هامه‌تی دیتووه. به‌لام ئیوه داستانه‌که‌تان درێژه پّی بدن: کاتی ئه‌وه‌ش دّی که من شتی‌ک به‌تۆ بلّیم که که‌متر له‌وه نه‌بیته هۆی سه‌رسوپماوی و نارعه‌تی ئیوه. «به‌بیستنی ئه‌و قسانه‌ی کاردینیۆ، دوو رووته چاویکی لی کرد و ده‌سه‌رو وه‌زعی فه‌قیرانه‌یه‌وه پام. پاشان تکای لی کرد ئه‌گه‌ر شتی‌ک له‌مه‌ر ئه‌و ده‌زانّی، بّی راوه‌ستان بیلّی. کیژۆله هه‌روه‌ها گوتی: «ته‌نیا شتیکی که ته‌قدیر بۆ منی هیشتووه‌ته‌وه غیره‌تی‌که که ده‌به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو موسیبه‌ت و دهرد و په‌ژاره‌یه‌دا توانای خۆراگری و راوه‌ستانم پّی ده‌دا و خاترجه‌م که ئیتر به‌لاو رۆژه‌ره‌شییه‌ک نه‌ماوه که له‌وه‌ی هه‌م به‌دبه‌خترم بکا. کاردینیۆ گوتی: «خاتوون ئه‌گه‌ر خاترجه‌م بوایه‌م که ئه‌وه‌ی بیرى لی ده‌که‌مه‌وه هه‌له‌ نییه، هه‌ر ئیستا ده‌گوتنی ئه‌و شته‌یدا که فکرم بۆی ده‌چّی هیچ دهرنگم نه‌ده‌کرد. به‌لام گوتنی ئه‌وانه هیشتا کاتی نه‌هاتووه و زانینی ئه‌وان بۆ توّ هیچ سوودیکی نییه. دوو رووته گوتی: هه‌ر چۆنیکت پّی خۆشه‌ با وابّی. که‌وابوو من ده‌گه‌رپّیمه‌وه سه‌ر داستانی خۆم:

«دۆن فیترنان وینه‌ی حه‌ززه‌تی مریه‌می هه‌لگرت و وه‌ک شاهیدی زه‌ماوه‌ندی ئیمه‌ له‌ به‌ر ده‌می هه‌ر دوو کمانی دانا و جاریکی تریش به‌سویندانه‌وه ره‌ش و شین بووه‌وه که می‌ردی منه. به‌و حاله‌ش پّیش ئه‌وه‌ی سویند خواردنێ ته‌واو بّی، پّیم گوت که ئاگای له‌ خۆی بّی و بزانی چ ده‌کا و تووره‌یی جه‌نابی دووک – که ناچار کاتیک بزانی ئه‌و ده‌گه‌ل کچه ره‌عیه‌تیکی خۆی زه‌ماوه‌ندی کردووه ئاور ده‌گرئ – ده‌به‌رچاو بگرئ و نه‌هیلّی جوانیی من چاوی کویر بکا. چون جوانیی من ناتوانی ده‌لیلیکی به‌هیز بّی بۆ ئه‌وتوانه‌ی که ده‌یکا، وه ئه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی من ئه‌وی هیناوته سه‌ر ئه‌و باره که به‌بۆچوونی خۆی لوتفیک ده‌گه‌ل من بکا، باشته‌ر لی بگه‌رّ تا چاره‌نووسی من له‌سه‌ر بنه‌مای عه‌سل و نه‌سه‌بی خۆم دیاری بکری، چون ئه‌و جوژه زه‌ماوه‌ندانه هه‌رگیز به‌هیچ کوئی ناگه‌ن و به‌خته‌وه‌ری سه‌ره‌تایی ئه‌م کارانه زۆر ناخایه‌نی. من ته‌واوی ئه‌و ده‌لیلانه‌م پّی گوت و هه‌زار شیرو ریویم بۆ هیناوه، به‌لام ئه‌و قسانه دۆن فیترنانی له‌ ئه‌نجامدانی پیلانه گلاوه‌که‌ی په‌ژیوان نه‌کرده‌وه. من ده‌مه‌ودای تّیپه‌ر بوونی ئه‌و چرکه ساته‌دا وتاریکم به‌خۆم پّیشکه‌ش کرد و له‌ دلّی خۆمدا

به‌خۆم گوت: «نه، نه! من یه‌که‌م که‌س نا‌بم که له ئاکامی شووکردن، له چینیکی په‌ست و خواروورا ده‌گاته پله و پایه‌یه‌کی به‌رز و سه‌روو. و دۆن فیترنانش یه‌که‌م که‌س نییه که به‌خاتری جوانی و جه‌مال و به له خشته بردنی هه‌وا و هه‌وه‌س، هه‌وسه‌ریکی نامناسب و نا‌به‌رامبه‌ر ده‌گه‌ل شان و شکوۆی چینایه‌تی خۆی هینای. ئیستا که من نه‌خواریاری ئالوگۆرپێدانی نه‌زمی جیهانم و نه ده‌شمه‌وێ دابونه‌ریتی نوێ دابخه‌م، ئه‌گه‌ر ئه‌و شانازییه‌ی که ته‌قدیر به‌نسیبم ده‌کا ببقۆزمه‌وه، حه‌ق به‌من ده‌بێ. چون ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ییه‌ی که نیشانی ده‌دا تا کاتیک به‌رده‌وام بێ که به‌ئاره‌زووی دلی خۆی ده‌گه‌ل من بکا، دیسانیش له‌به‌ر ده‌رگای خودای مه‌زن من وه‌ک ژنی ئه‌و چاوی ده‌که‌ریم. به‌پێچه‌وانه، ئه‌گه‌ر به‌م‌ه‌وێ به‌نیشان دانی نه‌فرت و توو‌ره‌یی، تروێ که‌م و له خۆمی دوور بخه‌مه‌وه من له‌و دا باروود‌خیک ده‌بینم که ئه‌رکه ئه‌خلاقیه‌کانی خۆی فه‌رامۆش بکا و به‌زۆر کاری خۆی بکا، وه ئه‌وده‌م من نه ته‌نیا ئابرووم ده‌چێ، به‌ئکو ده‌به‌رانبه‌ر که‌سانیکیشدا که نازانن من چنده له گونا‌ه به‌دوورم عوزر و بیانوویه‌کم نابێ. به‌راستی کام ده‌لیل و به‌لگه ئه‌و توانایه‌یان هه‌یه به‌دایک و با‌بم و به‌خه‌لکی تر به‌سه‌لمێن که نه‌جیب زاده بێ ئیزنی من هاتووته ژووره‌که‌م؟ «من ته‌واوی ئه‌م په‌رسیار و وه‌لامانه‌م ده‌میشک‌مدا هینا و برد، به‌لام شتیکی که به‌تایبه‌تی بوو به‌هۆی له‌خشته چوون و هه‌ل‌خیسکانم و بێ ئه‌وه‌ی بۆ خۆم بزانه‌م نابوودی کردم، به‌لێنی و سویند خواردن و فرمیسک هه‌لوهراندن و ئاخ و ئۆخ و هه‌واری دۆن فیترنان و به‌شاهید گرتنی شاهیدانیک بوو که ئه‌و هینایه ئازاوه، بێجگه له‌وانه‌ش جوان چاکی و هه‌یکه‌ل و قیافه‌ی ئه‌و بوو که به‌پشتیوانیی ئه‌و هه‌موو دلداری نیشاندانه راستینه، ده‌یتوانی هه‌ر دلێکی په‌وه‌ک و نه‌عاملاوی وه‌ک دلی منیش، نه‌رم بکا. من کچه خزمه‌تکاره‌که‌ی خۆم قاو کرد تا ئه‌ویش وێرای شاهیدانی ئاسمانی، شاهیدیکی خاکی و زه‌وینی بێ. دۆن فیترنان عه‌هد و په‌یمانی خۆی نوێ کرده‌وه و پێی له‌سه‌ر داگرت و پیاگ(*) خاسانیک تری به‌شاهیدی بانگ کرد و هه‌زار نه‌فرینی له‌ خۆی کرد ئه‌گه‌ر وه‌عه‌دی خۆی نه‌باته‌ سه‌ر، دیسان چاوی پر بوون له فرمیسک و ده‌می به‌ئاخێ ئاگرین، ئاوری تێ به‌ربوو. منی که نه‌متوانیبوو تاوێک له باوه‌شی بێمه‌ ده‌ر، توندتر ده‌ ئامیز گرت؛ سه‌ره‌نجام کاتیک کچه خزمه‌تکاره‌که‌م دووباره له ژووره‌که‌م رۆیشته ده‌ر من ئیدی کچ نه‌بووم.

«ئهو شه‌وه‌ی که منی تیدا، تیدا چووم، وه‌ک ئه‌من فکری لێ ده‌که‌مه‌وه، به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌یلی دۆن فیترنان هه‌ر رۆژ نه‌ده‌بووه‌وه؛ گوتم به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌یلی ئه‌و، چون جنیایه‌تکار

کاتیک ههوهسی چهپه‌ل و نگریمی خۆی دامرکاند، ئیدی ههوهسیکی به تهوژمتر لهوهی دیجیټالی نییه که هه‌رچی زووتره له شوینی جینایهت درباز بێ، یا لانی کهم ئهوه فکر و بۆچوونی من بوو. چون دهمدیت پاش ئهوهی دۆن فیئرانان کهیفی خۆی دهگه‌ل من کرد، هه‌ر په‌له‌ی بوو که بپوا. به‌لێ ئهوه خزمه‌تکاره‌ی ئهوهی بۆ ژووری من پینوینی کردبوو، پیش تاو هه‌لات بۆ دهرهوهی مال پینگای نیشان دا. لاو کاتیک مالاوایی کرد، جارێکی تریش، به‌لام به‌شۆر و سوژیکی کهمتر له کاتی هاتنی، دووپاتی کردهوه که به‌وه‌فا و به‌لینی یه‌کانی پشت ئه‌ستور بم و سوینده‌کانی باوه‌ر بکه‌م، وه بۆ ئهوهی قورساییی یه‌کی زۆرتری دابی به‌قسه‌کانی ئالقه‌یه‌کی گران بایی له قامکی خۆی دهره‌ینا و ده‌دهستی منی کرد. سه‌ره‌نجام منی به‌جی هیشت و من به‌حاله‌تیک که نه‌مه‌دزانی شادم یا غه‌مگین، له‌وێ مامه‌وه. شتیکی که ده‌توانم بلیم ئه‌وه‌یه که من سه‌راسیمه و ده‌فکرده‌م بووم و له‌و پروداوه ئاگام له‌ خۆم بپا بوو، هیچ له‌و خزمه‌تکاره‌م که دۆن فیئرانانی ته‌ووری تایبه‌تی مندا شارده‌بووه‌ یا باشته‌ر بلیم خه‌یانه‌تی پێ کردبووم، تووره‌ نه‌بووم، چون نه‌مه‌دزانی ئه‌وه‌ی به‌سه‌رم هاتوه‌ باشه‌ یا خراپ. من له‌ کاتی رویشتنی دۆن فیئراناندا، پیم گوتبوو که دیسان ده‌توانی به‌نه‌یینی شه‌وانی تریش بینه‌ ژووره‌که‌م. چون تا کاتیک که خۆی به‌باشی ده‌زانی که خه‌به‌ری ژن ومی‌ردایه‌تی خۆمان بلاوکاته‌وه‌ من ملکی ئه‌و بووم. به‌لام ئه‌و ته‌نیا شه‌وی دوا‌یی گه‌راوه‌ و ئیدی چاوم پێی نه‌که‌ته‌وه‌ و من باوه‌کو ماوه‌ی مانگیک بپه‌یوه‌ به‌دوا‌یدا گه‌رام و نه‌له‌ کۆلان دۆزیمه‌وه‌ له‌ کلیسا، هه‌ر چه‌ند ده‌مزانی که ئه‌و له‌ شار نه‌رویشتوه‌ و زۆرتری کاتی خۆی به‌راو و شکار که هۆگریه‌کی زۆری پتوه‌ هه‌بوو راده‌بوارد. مه‌خابن! هه‌ر من ده‌زانم ئه‌و روژانه‌ چه‌ند به‌سه‌ختی به‌سه‌ر مندا تی ده‌په‌رین و ئه‌و سه‌عاتانه‌ چه‌ند به‌دژواری و به‌تالی راده‌بردن! من ده‌زانم که چۆن ورده‌ ورده‌ نیسه‌بت به‌وه‌فای ئه‌و به‌دگومان ده‌بووم و ته‌نانه‌ت هیچ باوه‌ریکم پێی نه‌ما! و هه‌ر من ده‌زانم که کچه‌ خزمه‌تکاره‌که‌م چه‌نده‌ لومه‌ و سه‌ره‌نیه‌شت کرد و چه‌ند جوین و سه‌رکۆنه‌ی لی بیستم! و قسه‌ی ئاخ‌ر من ده‌زانم که چ زه‌حمه‌تیکم کیشا تا پیش به‌گریانی خۆم بگرم و چۆن خۆم نیشان بده‌م که دایک و باوکم به‌غم و په‌ژاره‌ی من نه‌زانن و خۆشم مه‌جیوو‌ر نه‌بم ده‌دیدار کردنیاندا درۆ بکه‌م. به‌لام ئه‌م بارودۆخه‌ ناجۆره‌ زۆری نه‌خایاند و ئه‌و چرکه‌ ساته‌ گه‌یشته‌ که کاسه‌ی سه‌برم لیو‌ریژ بوو و هه‌ر جووره‌ خۆراگری و ملاحه‌زه‌یه‌کم ده‌ژیر پێ نا و سه‌ره‌نجام رق وقینی خۆم ئاشکرا کرد. ئه‌م پروداوه‌ کاتیک رووی دا که هه‌والی زه‌ماوه‌ندی دۆن فیئرانان ده‌یه‌کیک له‌ شاره‌کانی ئه‌م ده‌قه‌رده‌دا، ده‌گه‌ل کچیکی زۆر جوان، له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌ن، به‌لام نه‌ زۆر

ده‌وله‌مهنده که تهنیا به‌پشتیوانیی جیازه‌که‌ی هیوای زهماوه‌ندیکی بالای هه‌بێ، ده‌مائی کۆڵێ نه‌ی دیجیتالی
ئێمه‌دا بلاو بووه‌وه. ده‌یانگوت ناوی ئه‌و کچه‌ لووسینده و هه‌روه‌ها رووداوی سه‌یر و
سه‌مه‌ره‌یان باس ده‌کرد که له‌ کاتی ئه‌و زهماوه‌نده‌دا و ده‌رپوره‌سه‌می ماره‌کردندا رووی
داوه.»

کاردینیۆ کاتیک ناوی لووسیندی بیست، شانی ویک هینانه‌وه و خۆی گرژ کرد و لیوی
خوی گه‌زت و جۆگه‌ی ئه‌سیرینی له‌ چاوه‌کانی هه‌ل‌پژاند و بیده‌نگ و کر و مات، کۆلی دلی
هه‌ل‌پشت و کاریکی تری نه‌کرد. دووروته‌ به‌خاتری ئه‌م پیشه‌هاته، قسه‌ی خۆی هه‌ل‌نه‌بری و
دریژه‌ی به‌داستانی خۆی دا.

«ئهم هه‌واڵه‌ خه‌مبارینه زۆر زوو به‌من گه‌یشت، به‌لام دلم به‌جیبی ئه‌وه بپیته سه‌هۆل، بوو
به‌گرکانی ئاگر. وه‌ها توورپه و رق له‌ دل بووم که چی وای نه‌مابوو سه‌رده‌ کووچه و کۆلانان
بنیم و به‌هاوار و ده‌نگی بلند، خه‌یانه‌تییکی شه‌رمه‌زار که ده‌رحه‌ق به‌من کرابوو، به‌گۆیی
خه‌لکی بگه‌یه‌نم، به‌لام ئه‌و رق و قینه‌ی من به‌هۆی فکریکه‌وه که به‌ زه‌ینمدا هات و له
سبه‌ینه‌ی ئه‌و رۆژوه‌ ده‌کارم هینا، هیور بووه‌وه. جلوبه‌رگی یه‌کیک له‌ نۆکه‌ره‌کانی باوکم
که وه‌رزپه‌رکان پێیان ده‌لین زاگال zagal و له‌ به‌سه‌رهاتی پر له‌ نه‌هامه‌تی من له‌ زبان
خۆمه‌وه ئاگادار بووبوووه، ده‌به‌ر خۆم کرد و تکام لی کرد، ده‌گه‌لم پیته ئه‌و شاره‌ی که پیم
وابوو دوژمنه‌که‌م له‌وییه. ئه‌و زاگاله‌ پاش ئه‌وه منی له‌به‌ر ئه‌و جه‌سه‌اره‌ته لۆمه‌ کرد و عه‌یب و
ئیرادی ئه‌و ته‌مایه‌ی منی پێ گوتم، چون دینی له‌سه‌ر ته‌مای خۆم راوه‌ستاوم، قه‌ولی پێ
دام تا ئه‌وسه‌ری دنیايش ده‌گه‌لم بێ. زوو ده‌ستیکم جلوبه‌رگی ژنانه و هیندییک پوولی نه‌غد
و جه‌واهیرات بۆ رۆژی ته‌نگانه ده‌ کیسه‌یه‌کی که‌تانی به‌ست و بێ ئه‌وه‌ی خزمه‌تکاری
غه‌یانی خۆم، پێ بزانی ده‌بیده‌نگیی شه‌ودا به‌هه‌زاران فکری تیکه‌ل پیکه‌ل و په‌ریشه‌نه‌وه،
هاورپێ ده‌گه‌ل زاگال له‌ مال وه‌ده‌رکه‌وتین. رینگای ئه‌و شارهم پیاده‌ گرت به‌ر، به‌لام به‌تاسه‌ی
گه‌یشتن با‌لم لی روا بوو، تا ئه‌گه‌ر نه‌شتوانم کاریک که تازه کرابوو و نه‌ده‌کرا هه‌ل‌وه‌شیتته‌وه
و پێشی پێ بگرم لانی که‌م له‌ دۆن فی‌رنان بپرسم به‌کام روو ئه‌و کاره‌ی کردوه؟ پاش دوو
رۆژ و دانیک گه‌یشتمه‌ شاره‌که و سو‌راغی ما‌له‌ بابی لووسیندم گرت. یه‌که‌م ریتبوری که
ئهم پرسیارهم لی کرد، زۆرتر له‌وه‌ی که ده‌مویست زانیاری پێ دام. یانی مالی ئه‌وانی پێ
نیشان دام و ته‌واوی رووداوی شه‌وی زهماوه‌نده‌که‌شی بۆ گێژامه‌وه و گوتی ئه‌و داستانه
ئه‌وه‌نده‌ ده‌شاریدا بلاو بووه‌ته‌وه که بووه‌ته‌ ویردی زبان و نو‌قلی مه‌جلیسی هه‌ر گه‌ده‌ (*) و
گوده‌یه‌کیشه. هه‌روه‌ها گوتی، شه‌وی زهماوه‌ندی دۆن فی‌رنان ده‌گه‌ل لووسیند، کچه‌که هه‌ر

که وشه‌ی «به‌لّی» به‌سه‌ر زاریدا دئی و دۆن فیئرنان وه‌ک شووی خۆی قبول ده‌کا، له‌هۆش دجینتالی ده‌چی و به‌عه‌رزیدا ده‌که‌وئی و کاتیک دۆن فیئرنان ویستبووی گریانی کراسه‌که‌ی بکاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وای بداتی نامه‌یه‌ک به‌خه‌تی لووسیند ده‌بینیته‌وه که تیدا نووسرابوو، چون من هاوسه‌ری کاردینییۆم، ناتوانم ببه‌ه‌ ژنی دۆن فیئرنان. (کاردینیۆ وه‌ک ریباره‌که ده‌یگوت کورپی بنه‌ماله‌یه‌کی نه‌جیبی ئه‌و شاره‌یه) و ئه‌گه‌ر وشه‌ی «به‌لّی» به‌سه‌ر زبانیدا هاتوه تهنیا له‌ به‌ر دلّی دایک و بابی بووه. کورتی ببری مه‌وه له‌ ناوه‌رۆکی نامه‌که‌وه ده‌رکه‌وتوه که لووسیند له‌ کۆتایی ریۆ ره‌سمی زهماوه‌ندکه‌دا قه‌ستی خۆکوژیی بووه و ئیشاره‌شی به‌و ده‌لیلانه کردوه که ده‌بنه‌ هۆی ئه‌و خۆکوژییه. ده‌لّین بۆ ئه‌و کاره‌ش ده‌شنه‌یه‌کی ده‌ژیر جلوه‌یه‌گی بووکینیی خۆیدا شارده‌بووه. دۆن فیئرنان کاتیک ئه‌وه‌ی دیت وا تّی گه‌یشت که لووسیند گالته و سووکایه‌تی پّی کردوه و پّیش ئه‌وه‌ی بووک وه‌هۆش بیته‌وه شالای بۆ برد و ویستی هه‌ر به‌و ده‌شنه‌یه ئه‌نجن ئه‌نجنی (*). کا و ئه‌گه‌ر دایک و بابی لووسیند و ئاماده بووانی ئه‌و کۆره پّیشیان پّی نه‌گرتبا، ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد. هه‌روه‌ها ده‌لّین لووسیند تا شه‌وی دواپی وه‌هۆش نه‌هاته‌وه. دۆن فیئرنان زۆر زوو له‌ مه‌جلیسی ماره‌ کردن ده‌رباز ده‌بّی. لووسیند پاش وه‌هۆش هاتنه‌وه بۆ دایک و بابی گپراوه که چۆن ژنی هه‌مان کاردینییۆیه که من ئیستا باس م کرد. هه‌روه‌ها به‌پّی ده‌نگۆیه‌ک که به‌هه‌موو جیه‌که‌دا بلّاو بووبوه‌وه تّی گه‌یشتم که کاردینییۆ له‌و به‌ریوه چوونی ماره‌یی و زهماوه‌نده‌اله‌وئی بووه، چون دیتبووی که به‌پّیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی خۆی فکری لّی ده‌کرده‌وه، نامزده‌که‌ی مّیردی کردوه، به‌دلّ شکاوی و ناھومّیدی له‌ شاری ده‌رکه‌وتوه و نامه‌یه‌کیشی له‌مه‌ر ئه‌و سووکایه‌تییه‌ی لووسیند پّی کردوه نووسیه‌وه و ده‌و نامه‌یه‌دا رای گه‌یاندوه که هیچکه‌س دووباره‌ رووی ئه‌و نابینیته‌وه. ته‌واوی ئه‌م باس و خواسه له‌ شاریدا بلّاو بووبوه‌وه و باس هه‌ر باسی ئه‌و مه‌سه‌له بوو. به‌لام ئه‌و ده‌نگۆیه کاتیک زۆر به‌هیزتر بوو که خه‌لک زانیان لووسیند له‌ مالی باوکی و ته‌نانه‌ت له‌ شاریش رۆیشتوه و که‌س نازانی رووی ده‌کوئی کردوه. چون ته‌واوی شاریان گه‌را بوو و دایک و باوکه چاره‌ره‌شه‌که‌شی چون نه‌یانده‌زانی بۆ دۆزینه‌وه‌ی کچه‌که‌یان چ خاکیک به‌سه‌ر خۆیاندا بکه‌ن وه‌ک شیتانیان لّی هاتبوو. ئه‌و هه‌والانه برووسکه‌ی هومّیدیکیان خسته‌وه دلّی من و من له‌وه‌ی که دۆن فیئرنانم نه‌دۆزیبووه‌وه خۆم خۆشه‌ختر له‌و کاته ده‌زانی که ئه‌و ژنی هینابایه و زهماوه‌ندی کردبا. له‌ راستیدا وای تّی گه‌یشتم که به‌ده‌ختیی من ده‌ردیکی بّی دهرمان نییه و به‌خۆم ته‌لقین ده‌کرد که ره‌نگه‌ خودای ته‌باره‌ک و ته‌عالا ئه‌و کۆسپه‌ چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی بۆ ئه‌وه خسته‌وته سه‌ر ریّی زهماوه‌ندی دووه‌می

ئەو تا بیخاته‌وه یادی عه‌هد و په‌یمانیک که بۆ زهما‌وه‌ندی یه‌که‌م به‌ستبووی و هۆشیارێ هۆشیارێ کاته‌وه که تاکێکی مه‌سیحیییه و ده‌بێ زۆرت‌ر له کاروباری دنیا ده‌فکری نه‌جاتی پۆچی خۆیدا بێ. من هه‌مووی ئەو فکرانه‌م ده‌میشکی خۆمدا لێک ده‌داوه و بێ ئەوه‌ی بابه‌تیکم بو دلدانه‌وه‌ی خۆم هه‌بێ. خۆم هێور ده‌کرده‌وه و خه‌ونی هیوا‌ی دووره ده‌ستم ده‌بینی تا ئەو ژیا‌نه‌ی که ئێستا لێی بیزارم بپاریزم.

«له‌و کاتانه‌دا که من ئاواره و سه‌رگه‌ردان به‌شاریدا ده‌گه‌رام و چون دۆن فێرنا‌نم نه‌دیده‌وه، نه‌مه‌زانی چ بکه‌م. بیستم که جارچی‌یان ده‌ کووچه و کۆلانا‌ن دا جار ده‌کیشن و به‌که‌سانیک که من، له‌و حاله‌و له‌و په‌نگه، بدۆزنه‌وه خه‌لاتیکه‌ی گه‌وره و مزگینیه‌کی باش وه‌عه‌ده ده‌دن. هه‌روه‌ها بیستم که ده‌نگۆ بلا‌و بووه‌ته‌وه که نۆکه‌په‌که‌ی هاو‌رپم منی له‌ مالمی با‌بم رفاندوو. ئەو زه‌بهره تازیه‌یه تا قوولایی پۆحم کاری تێ کردم و من به‌دلێکی شکا‌وه‌وه دیتم که ناوی باشی من تا چ راده‌یه‌ک پیس و پۆخل بووه، چون ته‌نیا تۆمه‌تی هه‌لاتنیا‌ن بۆ به‌دنیو کردم به‌ته‌وا‌و نه‌زانیوه و تۆمه‌تی ها‌وده‌ستی و تیکه‌لا‌وی ده‌گه‌ل که‌سیکی ئا‌وا دزیو و نانه‌جیبیا‌ن دا‌وه‌ته پالم که ده‌ عومری خۆمدا بیزم نه‌هاتبوو چا‌وی لێ بکه‌م. من ده‌گه‌ل بیستنی ئەو هه‌والانه‌ ده‌گه‌ل نۆکه‌ره‌که‌م که ورده‌ورده ده‌وه‌فاداری خۆیدا سستی و که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی نیشا‌ن ده‌دا، له‌ شار چوونیه‌یه ده‌ر. هه‌ر ئەو شه‌وه له‌ ترسی ئەوه‌ی مه‌با‌دا ئێمه‌ بدۆزنه‌وه خۆمان گه‌یا‌نده قوولترین شوینی خه‌لوه‌ی ئەم کۆسا‌رانه، به‌لام هه‌ر وه‌ک ده‌لێن «هه‌رساته و غه‌میک دێته‌ سلا‌وم»^(٢٠٤) و کۆتایی هه‌ر به‌لایه‌ک ده‌سپێکی به‌لایه‌کی تره، عه‌ینی ئەو شته‌ به‌سه‌ر منیش هات، چون نۆکه‌ری نیاز پاکی من که تا ئەوه‌م وه‌فادار و با‌وه‌رپێکرا‌و بوو، کاتیک خۆی ده‌گه‌ل ژنیکه‌ی وه‌ک من به‌ته‌نیا، چا‌و پێ که‌وت، زۆرت‌ر به‌فریوی دلێ ره‌شی خۆی، نه‌ک به‌هۆی جوانی و له‌باری من، وه‌سه‌سه‌ی که‌لک وه‌رگرتن له‌و ته‌نیا‌یییه‌ی تیدا وه‌جوولێ که‌وت. له‌ ئاکامدا بێ ئەوه‌ی حورمه‌تی من رابگرێ و له‌ خودا بترسی، ده‌ستی کرد به‌قسه‌ی بێ شه‌رمانه و کاتیک دیتی من به‌چ گرژی و نه‌فره‌تیکه‌وه پێش‌نیا‌ره‌کانی ئەو رهد ده‌که‌مه‌وه، ده‌پێشدا که له‌به‌رم ده‌پارا‌وه ئەوجار خه‌ریک بوو به‌زۆر

٢٠٤- وه‌ک خوالێخۆشبوو مه‌مه‌دی قازی نووسیه‌وه‌تی له‌ ده‌قی سه‌ره‌که‌یدا، سێروانتی‌س نووسیه‌وه‌تی «هه‌ر به‌ده‌ختیه‌یه‌ک یه‌کێ تر بانگ ده‌کا» و قازی ئەم نیوه شیعه‌ری حافزی شیرازی له‌ جێگه‌ داناهه «هر دم آید غمی از نو به مبارک‌بادم» که به‌راستی جوانترین وه‌رگێزانه بۆ رسته‌که‌ی سێروانتی‌س و منیش به‌م شیوه‌ی کردم به‌کوردی و ئەو نیوه شیعه‌رم بۆ هه‌لبه‌ستوو. (وه‌رگێر)

دهستدریژیم پی بکا. بهلام خودای عادل و فریارهس(*) که کهمتر له یارمهتیدانی بهندهی دیجبتالی خاوین و بی سووچ و تاوان دریغی دهکا، وهها بهوهخت یارمهتیی دام که من باوهکو هیزی بهئهندهزم بۆ پاراستنی خۆم نهبوو، ئەوم له ههلدیریکهوه خسته خوارهوه و مردوو یا زیندوو له وئ بهجیم هیشت. پاشان بهههشتاویک که لهمن چاوهروان نهدهکرا، خۆم گهیانده نیوپارهی(*) ئەم کیوهپارهیه. ئیدی هیچ ئامانجیکم نهما، بذجگه لهوهی که خۆم لیرهدا له چاوی دایک و باب، یا کهسانیک که بیانهوئ دهستدریژیم پی بکهن، هشار بدهم. ئیستا نازانم لهو پرووداوه چهند مانگ تی پهریوه. نزیک ئەو کاتهی باسم کرد تووشی شوانیک هاتم که منی بۆ خزمهتی شوانی وهرگرت و دهگه ل خۆی بردمییه کۆختهیهکی کۆیستانی. من لهو کاتهوه خزمهتی شوانهم کرد و ههموو رۆژیکم دسهحرادا تیپهردهبوو، تا بتوانم پرچهکانم که ئەوهتا بهپچهوانهیی مهیلی خۆم رازی منیان لهقاوداوه، بشارمهوه. بهلام تهواوی ئەم زیرهکی و ئاگاداری له خو کردنه، بی فایده مایهوه. ئەرباب تیم گهیشت که من پیاو نیم و تووشی ههمان وهسوهسه بوو که کهوتبووه دلئ نۆکهرهکهم و چون تهقدیر ههمیشه ئەوتۆ نییه که دهگه ل ههر مهترسییهک ریگه چارهیهکیش لهبهردهم مروّف دابنی، من لهو نزیکانه ههلدیریکم نهديت تا ئەربابهکشم بهدوای نۆکهرهکهمدا بنیرم. لهبهر ئەوه وام بهباش زانی که بۆی دهرباز بم و جاریکی تریش له دلئ ئەم کیوه ئەسته م و چرانهدا خۆم بشارمهوه تا ئەوهی دهگه لئ بهرهنگار بم و شهری دهگه ل بکه م، کورتهی کهلام، دیسان هاتمهوه نیو ئەم میشه و رژد ههلهموتانه تا بی هیچ کهند و کۆسپیک بتوانم فرمیسک و ئاهی خۆم پیشکەش بهبارهگای خودا بکه م و لهبهری بپاریمهوه که روحمیک بهههژاری و نامرادیی من بکا و بهکه رهم و رحمهتی خۆی ئەم رۆژه رهشییه م کۆتایی پی یینی یا تهمنی من دهو چۆلگه یه دا تهواو بکا و بیرهوهریی بی ئەنویهکی که ئاوا مهعسوومانه کهوتوهته بهر هیرشی شهراوت و ناپاکی، ههر له م سه ر زمینه دا ژیر خاک بکا»

له‌مه‌رِ ئه‌و فیلّه‌ جوانه‌ی له پالّه‌وانی عاشقی ئیمه‌یان کرد تا له‌و چله‌کیشییه‌ دژاره‌ی ده‌یکرد، رزگار بی

«ئه‌وه‌یه ئه‌ی به‌پیزان، داستانی راستینی به‌سه‌ره‌اتی تالی من! ئیستا تۆ فکر و داوهری بکه‌ن ئه‌و ئاه و نالینه‌ی من که ده‌گه‌ل قسه‌کانم له سینگم ده‌هاتنه‌ دهر و ئه‌و ئه‌س‌رینه‌انه‌ی که بینیتان له چاومدا ده‌پژان بۆ ئه‌و ته‌وژم و هه‌ل‌پژانه‌ ده‌لیلی به‌ئه‌ندازه‌یان هه‌بووه‌ یا نا؟ ئیوه به‌ ده‌به‌رچاو گرتنی چۆنییه‌تی نامرادییه‌کانی من به‌و ئاکامه‌ ده‌گه‌ن که هیچ دلدانه‌وه‌یه‌که سوودی نابێ چون ده‌رمانی ده‌رده‌کانی من کاری کردنی (*). نییه. من له ئیوه ته‌نیا یه‌که شتم ده‌وێ که به‌ئاسانی ده‌توانن قبوولی بکه‌ن. ته‌نیا به‌من بلێن له کوێ ده‌توانم ته‌مه‌نی خۆم تیپه‌ر بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر ده‌م ده‌بواری ئه‌م مه‌ترسییه‌دا بم که له‌به‌ر ترس و نیگه‌رانی گیانم له ده‌ست بده‌م. چون له‌وه‌ ده‌ترسم ئه‌وانه‌ی به‌دوامه‌وه‌ن سه‌ره‌نجام لیره‌ بمدۆزنه‌وه‌. من چاک ده‌زانم که خۆشه‌ویستی زۆری دایک و باوکم مزگینیم پێ ده‌دا که ئه‌وان به‌ئامیژی ئاواله‌ دووباره‌ وه‌رم ده‌گره‌وه‌. به‌لام من ته‌نیا هه‌ر به‌و خه‌یااله‌ که ده‌خزمت ئه‌واندا به‌شکلێکی جیاواز له‌وه‌ی چاوه‌روانی بوون، ئاشکرا ده‌بم، هه‌ست به‌وه‌ها شه‌ره‌مه‌زاریه‌که ده‌که‌م که ئه‌گه‌ر بۆ هه‌میشه‌ له‌به‌ر چاویان ون بم، باشتره‌ له‌وه‌ی که ده‌پوخساری ئه‌واندا بخوینمه‌وه‌، ئه‌و سه‌فا و عیسه‌مه‌ته‌ی که له‌ کچی خۆیان ده‌ویست، چی تر له‌ پوخساری مندا نابینن.»

کیژۆله‌ پاش ته‌واو بوونی ئه‌و قسانه‌ خامۆش بوو و ئه‌و ره‌نگه‌ سووره‌ی ئه‌و ده‌م له‌سه‌ر گۆناکانی نیشت، خه‌جاله‌تی و په‌شیمانییه‌کی که گیانی لیورپێژ کردبوو به‌روونی ئاشکرا ده‌کرد. ئه‌وانه‌ش که گوئییان دابوو ده‌ستانه‌ی به‌دبه‌ختیه‌کانی ئه‌و په‌ژاره‌ و سه‌رسوپماوییه‌کی که له‌و پروداوانه‌ سه‌ری هه‌لدا بوو، ده‌ قوولایی رۆچی خۆیاندا، هه‌ست پێ ده‌کرد. که‌شیش ده‌یویست ده‌ست بکا به‌نسحه‌ت و رینوینی کردن به‌لام کاردینیۆ پێشی پێ گرت و ده‌نگی هه‌لینا که: «چۆن خاتوون! تۆ هه‌مان دووروته‌ی جوانی کچی تاقانه‌ی «کولناردۆی» ده‌وله‌مه‌ندی؟ دووروته‌ کاتیک ناوی باوکی خۆی بیست و رواله‌تی فه‌قیرانه‌ی وێژه‌ره‌که‌ی دیت، کر و مات مایه‌وه‌، چون ده‌ پێشدا گوتمان که کاردینیۆ چۆن جلو به‌رگیکی

دهبەردا بوو. كیژۆله گوتی: «هه‌فأل تۆ كیتی كه وا ناوی باوکی من ده‌زانی؟ ئەگەر بیریگه‌ی دجینتالی من ساغ و سلامت بی من تا ئیستا له داستانی خۆمدا ته‌نانه‌ت یه‌ك جاریش ناوی باوكم نه‌هیناوه. كار دینیۆ گوتی: من هه‌مان ئەو به‌دبه‌خته‌م كه لووسیند گوتوو یه‌تی هاوسه‌ری منه، من هه‌مان كار دینیۆی بیچاره‌م كه جینایه‌ته‌كانی ئەو پیاوه‌ی تۆی خستوو ته‌ ئەم حال و رۆژه، منیشی هه‌ر وه‌ك ده‌بینی خستوو ته‌ ئەو بارودۆخه‌ كه رپووت و ره‌جال ماومه‌وه و له‌هه‌موو دل‌دانه‌وه و ئارامیه‌ك بی به‌شم و خراپتر له‌ هه‌مووی، له‌ نیعمه‌تی عه‌قلیش به‌ش برابوم، چون جاروبار نه‌بی كه به‌ویستی خودا عه‌قلم دیته‌وه ناو سه‌رم. ئیدی می‌شکم کار ناکا. به‌لێ ئە‌ی دووروته‌، ئە‌وه منم كه بوومه‌ته قوربانیه‌ی جینایه‌ته‌كانی دۆن فی‌رنان، ئە‌وه منم كه پراوه‌ستام تا لووسیند ئە‌وی وه‌ك می‌ردی خۆی قبوول کرد و ئە‌و وشه شوومه‌ی «به‌لێ» به‌سه‌ر زبانی دا هاته‌ دهر. به‌لام من ئە‌وه‌نده‌م پیاوه‌تی و ئازایه‌تی نه‌بوو تا بزانه‌م بی هۆشیی لووسیند و دیترا نه‌وه‌ی نامه‌ی ناو سینه‌ی ده‌گاته‌ کوێ، چون رۆحی من ئە‌وه‌نده‌ی توانا نه‌بوو كه ئە‌و هه‌موو به‌دبه‌خته‌یه‌ ده‌یه‌ك ئاندا (*) هه‌لگرێ. کاتیک کاسه‌ی سه‌برم لی‌ورێژ بوو له‌ ماله‌که‌یان ده‌رپه‌ریم و کاغه‌زیکم دا به‌می‌زبانی خۆم و تکام لی کرد كه بیگه‌یه‌نیته‌ ده‌ست لووسیند و خۆم هاته‌م ئە‌م بیابانه‌ تا ژبانی خۆم كه له‌و ده‌مه‌وه وه‌ك دوژمنیه‌کی خۆینی لپی بی‌زارم، بگه‌یه‌نمه‌ کۆتایی. به‌لام خودا نه‌یویست كه رۆحم لی بستینی و ته‌نیا به‌وه‌رگرتنه‌وه‌ی عه‌قل، لیم رازی بوو. ره‌نگه‌ منی بۆ ئە‌وه راگرتی كه ئە‌ورۆ سه‌عه‌اده‌تی دیداری تۆم به‌نسیب بکا. چون ئە‌و جوۆری خۆم تی ده‌گه‌م ئە‌گه‌ر هه‌موو ئە‌و بابه‌تانه‌ی تۆ گوتت راست بن، ره‌نگه‌ خودا بۆ من و تۆ دوا‌رۆژیکی خۆشتری بۆ کۆتایی به‌دبه‌خته‌یه‌کانمان دیاری کردبی كه ئی‌مه ئیستا لپی بی خه‌به‌رین. ئە‌گه‌ر راست بی كه لووسیند، هه‌ر وه‌ك خۆی به‌ده‌نگی بل‌ند رای گه‌یاندوه، ناتوانی شوو به‌دۆن فی‌رنان بکا، به‌و ده‌لیله‌ی كه هی منه و دۆن فی‌رنان ناتوانی ده‌گه‌ل ئە‌و زه‌ماوه‌ند بکا، چون هی تۆیه‌، كه‌وابوو هیشتا من و تۆ ده‌توانین هیوادار بین كه خودای مه‌زن ئە‌وه‌ی كه مولکی ئی‌مه‌یه‌ بماندا ته‌وه، چون ئە‌م دووانه، ملکیکن كه هیشتاش هه‌ر ماون و زایه (*) نه‌کراوان یا دیوانه نه‌بون. ئیستا كه ئە‌و ده‌لاقه‌ی هومی‌ده بۆ ئی‌مه ماوه و خه‌یالیکی شیتانه و له‌ خۆرای نییه، من له ئیوه ئە‌ی خاتوونی به‌رپز تکا ده‌که‌م به‌و نییه‌ته‌ خیره‌وه كه هه‌تانه، ته‌مایه‌کی تازه بگرن كه من خۆیشم خه‌ریکم هه‌ر وا بکه‌م، ئە‌ویش ئە‌وه‌یه كه هومی‌د به‌دوا‌رۆژیکی باشتر ده‌دلی خوتدا په‌روه‌رده بکه‌ی. منیش به‌شه‌ره‌فی پیاوه‌تی و ئازاده‌یی سویند ده‌خۆم تا ده‌ستت ده‌ناو ده‌ستی دۆن فی‌رنان نه‌نیم به‌جیت نه‌هیل‌م. من ئە‌گه‌ر نه‌متوانی به‌ریگه‌ی

پاویژ و مه‌نتیق واداری بکه‌م که مافی تو ده‌بهر چاو بگری، له خه‌سه‌له‌تی نه‌جیب زاده‌یی خۆم که‌لک وهرده‌گرم و به‌تۆله‌ی تاوانیک که ده‌به‌رامبه‌ر تو دا کردوووه‌تی بو دۆئیل (*) چون بانگه‌یشتی ده‌که‌م، بی ئه‌وه‌ی سووکایه‌تییه‌کی که به‌خۆمی کردوو ده‌بهر چاو بگرم. چون من تۆله‌ی خۆم به‌خودای عه‌رز و عاسمانان ده‌سپێرم و له‌سه‌ر زه‌وی ته‌نیا بو ئه‌ستانده‌وه‌ی تۆله‌ی تو به‌گژیدا ده‌چم.»

قسه‌کانی کاردینیۆ، بوو به‌وه‌ی سه‌رسۆرماوی و هه‌یه‌جانی دوورووته و چون نه‌یده‌زانی به‌پاداشی پێشکه‌ش کردنی ئه‌و هه‌موو فیداکارییه‌ چۆنی سپاسگوزاری بکا، ویستی خۆی به‌سه‌ر پێی دادا و ماچیان بکا، به‌لام کاردینیۆ ئیزنی نه‌دا ئه‌و کاره بکا. که‌شیشی دڵۆقان به‌جێی هه‌ر دووکیان هه‌ودای قسه‌ کردنی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و نه‌خشه‌ی (*) عاقلانه‌ی کاردینیۆی په‌سند کرد و به‌نسحه‌ت و هاندان و تکا کردن ئه‌وانی رازی کرد که ده‌گه‌لی بچه‌ گونده‌که‌ی ئه‌و، شتومه‌ک و پیداویستی خۆیان دابین بکه‌ن و بو دیتنه‌وه‌ی دۆن فێرمان پلانیک دارپێژن و دوورووته به‌نه‌وه‌ مالی باوکی و کورتی بپه‌ینه‌وه، ئه‌و کارانه‌ی پێویسته نه‌جمی بدن. کاردینیۆ و دوورووته به‌ده‌رپه‌رینی ئه‌مه‌گناسی و سپاسی زۆر پێشنیاری ئه‌ویان قبوول کرد. ده‌لاکیش که تا ئیستا بیده‌نگ بوو و هه‌موو گیانی گۆچکه‌ بوو، هه‌لی دایه و به‌هه‌مان رووخۆشییه‌وه ئاماده‌یی خۆی بو هه‌ر نه‌وعه‌ خزه‌تیک که له توانیدا بی راکه‌یاند و به‌که‌لک وهرگرتن له‌و ده‌رفه‌ته‌ هۆی هاتنی خۆی و که‌شیشی بو ئه‌و شوینه‌ به‌کورتی باس کرد و هیندیکی باسی شیتیه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که‌ی دۆن کیشۆت کرد و روونی کرده‌وه که مه‌یته‌ره‌که‌یان به‌دوا دا ناردوو و ئیستا چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ون. ئه‌وجار کاردینیۆ وه‌بیر ده‌مه‌قاله‌ی (*) خۆی ده‌گه‌ل دۆن کیشۆت که‌وته‌وه به‌جۆریک که ده‌تگوت ده‌خه‌ونیدا دیتوووه‌تی و رووداوه‌که‌ی بو یاران گێراپه‌وه. به‌لام نه‌یتوانی هۆی ئه‌و شه‌ره‌ وه‌بیر بپه‌نیه‌وه. هه‌ر ده‌و ده‌مه‌دا هاوار و هه‌رایه‌ک به‌گۆی گه‌یشت. که‌شیش و ده‌لاک ده‌سته‌بجی ده‌نگی سانکو پانزایان ناسیه‌وه که چون ئه‌وانی له‌و شوینه‌ به‌جێ هیشتبوون نه‌دیتبووه‌وه، سه‌راسیمه و په‌ریشان به‌ده‌نگی بلند گاسی (*) ده‌کردن. هه‌موو به‌هه‌شتا و چوونه پێشوازیی سانکو و به‌هه‌یه‌جان و نیگه‌رانیه‌وه هه‌والی دۆن کیشۆتیان پرسی. سانکو بوی گێرانه‌وه که چۆن ئه‌ربابی به‌نیوه‌رووتی به‌توی کراسیکه‌وه، کز و لاواز، وشک هه‌لاتوو، زه‌رد هه‌لگه‌راو له برسان و به‌نیوه‌گیانی دۆزیوه‌ته‌وه و به‌و حاله‌شه‌وه له دووری گراوییه‌که‌ی دۆلسینه هه‌ناسه‌ی گه‌رمی ئاوری ده‌پیاوی به‌رده‌دا، پاشان قسه‌که‌ی درپژه پی دا و گوتی: «من پیم گوت که خاتوون دۆلسینه ئه‌مری کردوووه زوو ئه‌و شوینه به‌جی بیلی و

بگهرېتهوه تۆبۆرۆ، ئەو جېگه‌ی كه گراوییه‌كه‌ی له‌وێ چاوه‌روانیه‌تی. به‌لام ئەو جوابی داوه‌ی ديجینالی تا به‌هونه‌ر نوینی خۆی لایقی ئەو لوتف و ئاور ویدانه‌ی ئەو نه‌بی، ناچیته‌ حزووری ئەو خاتوونه‌ پایه‌به‌ره‌هه‌. به‌لام به‌راستی ئەگه‌ر ئەم وه‌زعه‌ هیندیك درېژه‌ی هه‌بی ئه‌ربابی من ده‌كه‌وێته‌ به‌ر ئەو مه‌ترسییه‌ گه‌وره‌یه‌ كه‌ نه‌ بگاته‌ پله‌ و پایه‌ی ئیمپراتوری و نه‌ ته‌نانه‌ت لانی كه‌م بیه‌تته‌ ئۆسقوف، ئیستاش ئە‌ی به‌رپێزان ئیوه‌ و خوداتان بلێن چ بکه‌ین كه‌ ئەو ماخولیايه‌ له‌و دۆزه‌خه‌ بئینه‌ ده‌ر؟ كه‌شیش گوتی له‌مه‌ر ئەو بابه‌ته‌وه‌ نیه‌گه‌ران مه‌به‌ چون هه‌ر چه‌ند دۆن كیشۆت رازیش نه‌بی ئەوان ده‌زانن چۆنی له‌م چله‌كیشییه‌ پزگار بکه‌ن. و پاش ئەو قسانه‌ ئەو پلانه‌ی خۆی و ده‌لاك بۆ پزگاریی دۆن كیشۆت دایانریشتبوو، بۆ كاردينیۆ و دوروته‌یان باس كرد. ئەو‌ده‌م دوروته‌ به‌ره‌زانه‌ندی خۆی ئاماده‌ كرد ده‌وری «كیژۆله‌ی سته‌م لیکراو» و عۆده‌ی خۆی بگه‌رێ و گوتی ئەو باشت‌ر له‌ ده‌لاك ده‌زانێ ده‌وری کیژۆله‌ كایه‌ بكا، چون جلو به‌رگی ژنانه‌شی به‌لاوه‌ هه‌یه‌ و به‌مجۆره‌ ده‌توانی ده‌نه‌خشی سروشتی خۆیدا هاوکارییان بكا، متمانه‌شی پێ دان كه‌ ئەو ده‌وره‌ به‌و جۆره‌ كه‌ پلانه‌كه‌ی ئەوان ده‌به‌ه‌وێ، كایه‌ بكا، چون ئەو كتیبه‌ی پالئه‌وانی زۆر خویندوه‌ته‌وه‌ و ده‌زانی کیژۆلانی سته‌م لیکراو چۆنیان داوای یارمه‌تی له‌ پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان ده‌كرد. كه‌شیش گوتی: به‌هه‌ به‌هه‌! كه‌وابوو ده‌بی هه‌رچی زووتر ده‌ست به‌كار بێن! به‌راستی به‌خت رووی تیکردووین، چون ئیمه‌ بێ ئەوه‌ بیرمان له‌ ئیوه‌ی به‌رپێز كرده‌بێته‌وه‌، ئەوه‌تا هه‌ر ئەو به‌خته‌ به‌ده‌ستی ئیمه‌ ده‌رگای هومیدیک به‌رووی ئیوه‌دا ده‌كاته‌وه‌ و ئیوه‌ش وه‌ك یارمه‌تیده‌ر و هاوده‌ست ده‌نیریتته‌ سه‌ر رێگای ئیمه‌.»

دوروته‌ ده‌ستبه‌جێ له‌ بوخچه‌كه‌ی داوینتیکی هه‌ریری ناسك و به‌قیمه‌ت و عابایه‌کی ره‌نگ سه‌وزی هینا ده‌ر. پاشان له‌ قوتووی جه‌واهیراتی خۆی گه‌ردن به‌ندیکی مرواری و چه‌ند پارچه‌ جواهیری تری ده‌ركیشا و به‌چاوترووكانیك خۆی به‌شكلی خاتونیتیکی جوان و شكۆمه‌ند و به‌له‌نجه‌ و لار رازنده‌وه‌ و گوتی كه‌ ته‌واوی ئەو زیڕ و زه‌نبه‌ر و جلو به‌رگانه‌ی له‌ مائی باوكی‌را هیناوه‌ تا كاتی پێویست كه‌ لکیان لێ وه‌رگه‌رێ، به‌لام تا ئیستا به‌كاری نه‌هاتبوون. حازران هه‌موویان مه‌فتوونی(*) ئەو هه‌موو جوانییه‌ سه‌رسوهری هینه‌ره‌ و خوینی شیرینی و ره‌زاسووكییه‌ بوون و دۆن فیرنانیان به‌بی عه‌قل و نه‌زان له‌ قه‌له‌م دا كه‌ ئەو خه‌له‌(*) و خه‌رمانه‌ی(*) به‌جێ هیشتووه‌؟ به‌لام ئەوه‌ی زۆرت‌ر له‌ هه‌مووان به‌چاوی مشتەری و ئافه‌رین و سه‌رسوهرماوییه‌وه‌ چاوی له‌سه‌ر هه‌لنه‌ ده‌گرت سانكۆپانزا بوو. ئەو به‌عومری خۆی ئافه‌ریده‌یه‌کی ئەوا جوانی نه‌دیتبوو، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ كه‌شیشی پرسى ئەو خانمه‌

جوانه کیتییه و دوه کیتوانه‌دا به‌دوای چیدا ویله. که‌شیش جوابی داوه: «هاورچی سانکو، ئەو خاتوونه جوانه به‌پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی له‌ پ‌واله‌تیرا دیاره، میراتگری راسته‌وخۆ و جینشینی ئەسلی ئیمپراتوری «میکۆمیکۆنه» Micomicon. ئەو هاتووته ئەم کیتوانه و سۆراغی ئەربابی توژی گرتووه بۆ ئەوه‌ی تکایه‌کی لێ بکا. ئەویش لابردنی زۆلیمکه که له‌ لایهن دیویکی ناپیاومه‌وه له‌و کراوه. ئەو شازاده خانمه‌ ته‌نیا به‌خاتری نیویانگیکی که ئەربابی تو دسه‌رانسه‌ری کورده‌ی ئەرزدا هه‌یه‌تی، له‌ گینه‌وه، به‌پای پیاده‌ گه‌یوه‌ته ئیره. سانکو له‌ خۆشییان هاواری کرد: به‌ه به‌ه چ لیگه‌رانیکی خوش، چ دۆزینه‌وه‌یه‌کی خوش! به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر به‌خت یار بێ و ئەرباب بتوانی تۆله‌ی ئەم دستدریزی و ئەو سته‌مه‌ به‌کوشتنی ئەو دیوه‌ شه‌رووره‌ که به‌پرزتان باستان کرد بستینیته‌وه و، من خاترجه‌مم که ئەرباب ئەگه‌ر ده‌گه‌ل ئەو دیوه‌ رووبه‌روو بیته‌وه ده‌یکوژی، به‌و شه‌رته‌ تاپۆ نه‌بێ. چون ئەربابی من ده‌به‌رانبه‌ر تاپۆکاندا بێ دسه‌لاته. به‌لام جه‌نابی که‌شیش من ده‌گه‌ل زۆر شتان دهمه‌وێ تکایه‌کتان لێ بکه‌م: بۆ ئەوه‌ی نه‌کا ئەربابی من هه‌وه‌سی بوونه ئۆسقۆف له‌ که‌له‌ی بدا - چون ئەوه‌ ته‌نیا شتیکه که من زراوم لێی تۆقیوه - باشته‌ جه‌نابی به‌پرزت ئەو نسحه‌ت بکه‌ی که بێ پ‌اوه‌ستان ده‌گه‌ل ئەم شازاده خانمه‌ زهماوند بکا. چون ئەگه‌ر وا بکا ئیدی ناتوانی ببیته‌ کلیسایی و ناچاره‌ عینوانی ئیمپراتوری به‌ناسانی قبوول بکا، ئەوه‌ش ئەوپه‌ری ئاره‌زووی منه. ده‌ق و دۆغری پیتان بلێم که من له‌سه‌ر ئەو مه‌به‌سته زۆرم فکر کردووته‌وه و له‌سه‌ر ئەو پ‌روایه‌م که به‌ده‌به‌رچاوگرتنی هه‌موو لایه‌نه‌کان. بوونه ئۆسقۆفی ئەربابه‌که‌م به‌هیچ کلۆجیک به‌سوودی من نییه، چون من خۆم ژن و منداله‌ هه‌یه، به‌کاری کلیسا نایه‌م، و له‌وه‌ش تێ په‌رین، ئەگه‌ر به‌ه‌وێ وه‌دوای خه‌یالی خاوبکه‌وم و به‌هه‌یوای کۆ کردنه‌وه‌ی داها‌تی که‌شیش نشینیک بم و به‌و ژن و منداله‌وه که من هه‌مه‌ به‌هیچ جیه‌که ناگه‌م. که‌وابوو ئە‌ی جه‌نابی به‌پرز، چاره‌ی کار ته‌نیا له‌وه‌دایه که ئەربابی من زۆر زوو ده‌گه‌ل ئەم شازاده خانمه، که من ناوی به‌پرسی نازانم به‌زبان به‌یان که‌م، چون نازانم ناوی چییه، زهماونه‌ند بکا. که‌شیش گو‌تی ناوی به‌پرسی شادۆت «میکۆمیکۆنا»یه و چون ناوی ولاته‌که‌ی «میکۆمیکۆن»ه، ناچار ده‌بێ ئەویش به‌م ناوه‌ ناو بیری. سانکو گو‌تی: راست ده‌فه‌رمووی، من زۆر که‌سان ده‌زانم که ناوی بنه‌ماله‌یی و ناوی ئەربابی خۆیان له‌ زید و نیشتمانی خۆیان وه‌رگرتووه. بۆ نموونه‌ خۆیان ناو ناوه: «پیدروئوالکالا» یا «ژوان دۆئۆیدا» یا «ده‌یه‌گۆدۆولا دۆلید». له‌ گینه‌ش دیاره ئەوه‌ په‌سمه که شازنه‌کان ناوی ولاته‌که‌یان له‌ خۆ بنین. که‌شیش گو‌تی: په‌نگه‌ وابی، و به‌لام له‌مه‌ر زهماوندی ئەرباب،

ئەوھەندى بتوانم و زبائىم بەجوانى كارىكا، ھەولى خۆم دەدەم،» بەھەمان ئەندازە كە سىيانكۆ دېھقانچىلىق دەپ قەولە شادمان بوو، كەشيش سەد ئەوھەندە لە سادەبىي و ساويلكەبىي ئەو سەرى سورما بوو. بەتايبەتە دەيدىت كە شىتتايەكەي ئەرباب وھەا چووتە ناو مېشكى ئەو، بېچارەبەش كە بەراستى باوھەرى كر دووھ ئەو رۆژىك لە رۆژان دەبىتە ئىمپراتور.

دە لابلەي ئەم گوتن و بىستەندە دووروتە سواری ئىستىرى كەشيش بووبو و دەلاك ريشى كلەكەگى بەچەناگەيەوھە لئاسىبوو. ئەوجار بەسانكۆيان گوت بۆ شوئىنى دۆن كيشۆت رېنوئىنيان بكا. بەلام تىيان راخورى كە بەھىچ كلۆچىك ئاشنايەتتى خۆي دەگەل كەشيش و دەلاك باس نەكا. چون گەششتى ئەربابەكەي بەپلە و پايەي ئىمپراتورى پىوھەندى بەو مەسەلەيەوھە ھەيە. كەشيش و كاردينىق ئەياندەويست دەگەل ئەوان برون. كاردينىق لەوھە دەرئەسا دۆن كيشۆت وھبىر شەرى و ھەراي خۆي دەگەل ئەو بگەوتتەوھە، كەشيش لەبەر ئەوھى بوونى لەوئى سوويدىكى تىدا نەبوو، لەبەر ئەوھە دۆستانيان وھپىش دا و خۆيان پىدە و بى پەلەكرەن وھە داويان كەوتن. كەشيش واى بۆچووبو كە شىوھى ئەنجامى پلانەكەي بەدووروتە فېر بكا بەلام دووروتە پىي گوتتو كە لەم بارەوھە نىگەران نەبى و بزائى كە كارەكە دروست بەھەمان شىوھە كە دە نەقل وھەزىلە و كىتەبە پالەوانىيەكاندا ھاتوھە جىبەجى دەكرى.

پاش برىنى سى چارەگە فەرسەخ دووروتە و ھاورىكەي دۆن كيشۆتيان دەنيو رۆد و ھەلەمووتىكدا دىتەوھە كە جلوبەرگى دەبەر كر دبوو بەلام ھىشتا چەكەكانى لە خۆي نەدابو. دووروتە ھەر كە چاوى پىي كەوت و لە سانكۆي پرسى كە دۆن كيشۆت ئەوھە، دەئەسپەكەي راخورى و پىش تاشى رىش درىژىش بە دايدا توندى كر. كاتىك لە دۆن كيشۆت نىك بوونەوھە، مەيتەر خۆي لە ئىستر فرى دا خوار و دووروتەي دەباوھش گرت تا دابەزى و كىژۆلەي جوان رۆشستە لاي دۆن كيشۆت و لە خزمەتيدا كەوتە سەر ئەژنۆ. دۆن كيشۆت تىي رۆھات كە لە ھەرزى ھەلستىنەتەوھە سەر پى، دووروتە رازى نەبوو و گوتى: «ئەي پالەوانى ئازا و بەھەيبەت، تا كاتىك ئەو بەرپىزە بەلوتف و گەورەبى جوامىرانەي خۆي، حاجەتى من پىك نەھىنى من لەو ھەرزە ھەلئاستمەوھە. حاجەتتىك كە جىبەجى كر دىنەكەي دەبىتە ھۆي شەرەف و شانازىي ئەو سەرورە و ھەم بەقازانجى كىژىكە كە تا ئىستا خۆرەتاو لە ھىچ مەزلووم و ستەم لىكراوئىكى كلۆلتر لە وى نەداوھ. بەراستى ئەگەر ھىزى باسكى لەشكان نەھاتووي ئىوھە دەگەل ناوبانگى ھەتاهەتايى تۆ يەك بگرتتەوھە، ئەركى ئىوھە كە دەستى يارمەتى بۆ لاي رۆژەرشىكى كە لە ولاتى زۆر دوورەوھە بەداي

ناوبانگی تۆدا هاتوو و دهرمانی دهردهکانی خۆی له تۆ داوا دهکا، درێژ بکه‌ن. دۆن کیشۆت گوتی ئە‌ی خاتوونی جوان و به‌رێژ تا له عهرزی هه‌لنه‌ستیه‌وه يه‌ک وشه‌ جواب ناده‌مه‌وه و گوێ به‌هه‌یچ قسه‌يه‌کت ناده‌م. کێژى د‌ل شكاو گوتى: وه‌ منيش ئە‌ى حه‌زره‌تى پ‌ال‌ه‌وان تا حاجه‌تى من جيبه‌جی نه‌که‌ى له‌و عه‌رزه‌ هه‌لناستم. دۆن کيشۆت گوتى: من خواهىشتى تۆ قبوول ده‌که‌م و حاجه‌ته‌که‌شت پێک دینم، به‌و مه‌رجه‌ى د‌ژى مه‌سه‌له‌هه‌ت يا شان و شکوى پاشا و نيشتيمانى من و ئە‌و که‌سه‌ى که ه‌اچهرى د‌ل و ن‌ازادى منى به‌ده‌سته، نه‌بى. کێژى هه‌ناسه‌ سارد گوتى: «ئە‌ى ناغ‌اى د‌لۆفانم، ئە‌و کاره‌ نه‌ د‌ژى مه‌سه‌له‌هه‌تى ئە‌وانه‌يه‌ که ناوت بردن نه‌ خه‌ساريک به‌حورمه‌ت و گه‌وره‌يى ئە‌وان ده‌گه‌يه‌نى.»

ده‌و ساته‌دا که دووروته ده‌يوست قسه‌کانى درێژه پى‌ بدا، سانکۆ خۆى له‌ ئه‌ربابه‌که‌ى نزیک کرده‌وه و به‌گوێيدا چرپاند: «ئ‌ه‌رباب به‌برواى من حه‌زره‌تى به‌رپ‌يزتان باش ده‌توانن داخوازیى ئە‌و خاتوونه‌ قبوول ب‌فه‌رموون، چون بۆ جه‌نابت زۆر ئاسانه‌ که د‌يوێكى زه‌به‌لاح و که‌ودن ب‌کوژن. ئە‌وه‌شتان عه‌رز که‌م، ئە‌م خاتوونه‌ که ئە‌و خه‌زمه‌ته‌ چووه‌کى له ئ‌يوه‌ ده‌وى، شادۆتى پ‌ايه‌به‌رز «میکۆمیکۆنا» مه‌له‌که‌ى و‌لاتى «میکۆمیکۆن»ى حه‌به‌شه‌يه. دۆن کيشۆت گوتى: «هه‌ر که‌س بى‌ من ئە‌رکدارم ئە‌وه‌ى ويژدانم پ‌يم ده‌لئى و ده‌گه‌ل ياساى شوغ‌ل و کارى من د‌ژايه‌تیی نه‌بى، ئە‌نجامى بده‌م.» پاشان رووى ده‌ ک‌يزۆ‌ل‌ه‌ کرد و گوتى: «تۆ ئە‌ى سه‌رتۆپى جوانه‌کانى دنيا، له‌ عه‌رزى هه‌سته و بزانه‌ که هه‌ر کارێکت به‌من هه‌بى، و عۆده‌ى ده‌گرم.»... ک‌يز ه‌اوارى کرد که: چ باش! که‌وايو خواهىشتى که له ئ‌يوه‌م هه‌يه، ئە‌وه‌يه که ئ‌يوه‌ى پ‌ايه‌به‌رز ه‌اورپى من، بۆ هه‌رجيگايه‌ک که ده‌مه‌وى ده‌گه‌لم ب‌ين و به‌ل‌ينى بدن تا تۆ‌له‌ى من له‌ غه‌يانىکى که به‌پ‌يچه‌وانه‌ى شه‌رع و ياسا و‌لاتى منى داگير کردووه وهرنه‌گرنه‌وه، ده‌ هه‌یچ رووداوێکدا دهرگير نه‌بن و ده‌ هه‌یچ شه‌ر و ک‌يشه‌يه‌کدا ن‌يو ب‌ژى نه‌که‌ن. دۆن کيشۆت گوتى: دووپاتى ده‌که‌مه‌وه که خواهىشتى تۆ قبوول کراوه. که‌وايو ئە‌ى خاتوون تۆ ده‌توانى هه‌ر له ئ‌يست‌او هه‌موو غه‌م و که‌سه‌ريک له د‌لت دهرباو‌يزى و ه‌يوای له ده‌ست چووى خۆت ن‌ازايانه‌ ب‌گه‌ر‌ينته‌وه ناو د‌لت. به‌يارمه‌تیی خواوه‌ند و به‌کۆمه‌گى باسکى من تۆ به‌و زوانه‌ ده‌گه‌ر‌ييه‌وه و‌لاتى خۆت و به‌پ‌يچه‌وانه‌ى ويستى هه‌موو ئە‌و به‌دئاکارانه‌ى له‌م باره‌وه قسه‌يه‌کیان هه‌يه له‌سه‌ر ته‌ختى و‌لاتانى گه‌وره‌ى باب و باپيرانت دات ده‌نیش‌ينمه‌وه. که‌وايو با هه‌رچى زووتره‌ ده‌ست به‌کار ب‌ين، چون وه‌ک گوتويانه: «وفى التاخير افات.» ئە‌وجار ک‌يزى حاجه‌تمه‌ند واى نواند که ده‌يه‌وى ده‌ستى دۆن کيشۆت ماچ بکا به‌لام ئە‌و که هه‌ميشه‌ و ده‌هه‌موو حالێکدا پ‌ال‌ه‌وانىکى ئاداب زان و ژن دۆست بوو، هه‌یچ

بەو كارە رازی نەبوو، بەپێچەوانە بڵندی كرد و زۆر بەرێژەوه ماچی كرد، پاشان ئەمیزی دجیٲاتی کرد سانكۆ تەنگەى رۆسىنانت بكیشى و جلوبەرگی شەرى دەبەر ئەویش بكا. مەیتەر، چەكى دۆن كیشۆتى كە وەك نیشانی سەرکەوتن بەلقى داربەرپروویەكەوه هەلۆاسرابوو، هینا خوارەوه و پاش ئەوهى بارگینی زین كرد بەچاوترووكانیكیش جلوبەرگی دەبەر ئەربابی خۆى كرد. دۆن كیشۆت كاتىك خۆى سەرتاپا بەچەكداری چاوی كەوت هاواری لى هەستا كە: «ئىستا با برۆین بەیارمەتیی خودا بەدادى ئەو شانزادە خانمە پایەبەرزە بگەین.» دەلاك كە هیشتا لەسەر چۆك بوو، بەزەحمەت خۆى راگرتبوو كە پێكەنین بەسەرىدا زال نەبى و لە قاقا نەدا و ریشەكە لە چەناگەى نەبیتەوه. چون بەداكەوتنى ریش، هەموو ریس دەبوونەوه خورى. ئەو كە دیتی پالەوان بەلینى داوه، هەستا سەر پى و دەستی شانزادە خانمى گرت و بەیارمەتیی پالەوان سواری ئىستریان كردهوه. پالەوانیش زۆر چوست و چالاكانە خۆى هاویشتە سەر پشتى رۆسىنانت و دەلاك سواری و لاغى خۆى بووهوه بەلام سانكۆى بێچارە بە پىادەیی مایەوه و ئەوێش داغ و حەسرەتى دللى تازه كردهوه و دبسان لە دەست چوونى كەرە نازەنینەكەى وەبیر هاتەوه. بەو حالەشەوه سانكۆ لەسەرەخۆ بوو، چون ئەربابەكەى كەوتبووه سەر رێگای دروستى گەشتن بەتەختى پاشایی^(٢٠٥) و شك دەودا نەبوو كە دەگەل ئەو شانزادە خانمەش زەماوەندى دەكرد و لانى كەم دەبوو بەپاشای ولاتى ميكۆميكۆن. تەنیا شتىك سانكۆى غەمگین دەكرد، ئەویش ئەوهى كە پى و ابوو هەموو خەلكى ولاتى ميكۆميكۆن رەش پىستن و لە ئاكامدا هەموو رەعیەتەكانى ئەویش ناچار رەش و نالەبار دەبن. بەلام دەستەوجى چارەبەك بۆ ئەم كارە بەزەینى گەشت و بەخۆى گوت «كۆرە جا چ عەیبىكى هەیه كە رەعیەتەكانى من هەمووى زەنگى بن؟ مەگەر من بێجگە لەوهى ئەوان بەستەبەندى بكەم و بیانەمە ئەسپانیا و بەقىمەتێكى باش بیانفرۆشم چ كاریكى تر دەمەوئى بكەم؟ من لەو پوولە دەتوانم عینوان یا پلەوپایەبەك بۆ خۆم بكرم كە ژيانى من ئەوەندەى ماوه بەئاسوودەبى و خۆشگوزەرانى تىپەر بى. بەلئى هەر ئەمەیه و چیتەر. تۆ فكر دەكەبەوه كە پیاو چاوى دەقووچینى و بەریدا دەروا و ئەوەندەى هۆش و

٢٠٥- خوالىخۆشبوو محەمەدى قازى بۆى گىرامەوه كە دە وەرگىرانی دۆن كیشۆتدا داوودزەنگای پادشایەتیی پەهلەوى ئىزنى ئەوەیان پى نەدا وشەى «پاشا» یا «شاهەنشا» دەكار بئى و ناچار لە ناوى «ئىمپراتور» كەلكى وەرگرتوو. من لێردا ئەوهم بىر كەوتەوه و تا ئێرە لە وەرگىرانەكەمدا هەر ناوى ئىمپراتورم دەكار هیناوه و لەوه بەدوا زۆرتەر لە ناوى «پاشا» كەلك وەرەدەگرم. (وەرگىر)

به‌هره نییه که له هه‌مووشته که‌لک وهربگری و سی‌هه‌زار یا ده‌هه‌زار ره‌عیه‌ته‌ت ده
چاوترووکانیکدا بفرۆشی؟ ئاخ! سوبحانه لالا! به‌و خودایه ره‌عیه‌ته‌کانم چ ورد بن و چ
درشت من باش ده‌توانم له عۆده‌یان بيمه‌ دهر و ئه‌گهر به ره‌شی دلی شه‌یتانیش بن ئه‌وان
ده‌گیرفانمدا سپی یا زهره‌ بکه‌م. (٢٠٦) وهرن وهرن تا لیتان حالی که‌م من بی‌ عه‌قلم یا ئیوه
سانکۆ ته‌ژی له‌م خه‌یال پلاوانه، وه‌ها شاد و خه‌رامان به‌رێگادا، دهرۆیشته که زه‌حمه‌تی
پیاده بوونی له‌بیر چوو‌بووه‌وه.

کاردینیۆ و که‌شیش له‌ پشت پنجه‌ دپوه‌که‌نه‌وه ته‌واوی ئه‌و دیمه‌نه سه‌یره‌یان چا و لی
کردبوو ئیستا نه‌یانده‌زانی به‌ چ فی‌لیک ده‌گه‌ل کاروان که‌ون. به‌لام که‌شیش که‌ هه‌میشه
چاره‌ساز بوو، بۆ رزگاری له‌ سه‌رگه‌ردانی چاره‌یه‌کی دۆزیه‌وه: به‌مه‌قه‌ستیکی چکۆله که
پیی بوو، ریشی کاردینیۆی به‌ لیزانییه‌کی زۆره‌وه هه‌لپاچی، پاشان عابایه‌کی قاوه‌یی رهنگ
که‌ ده‌به‌ره خۆیدا بوو، به‌شانی ئه‌وی دادا و یه‌خه ره‌شه‌که‌ی خۆشی دا به‌ئو، بی‌جگه له
شالواریکی کورت و کراسیک شتیکی ده‌به‌ر خۆیدا نه‌هیشته. کاردینیۆ به‌م ئالۆگۆره‌ وای
به‌سه‌ر هات که ئه‌گهر خۆی ده‌ ئاوینه‌دا دیتبا خۆی نه‌ده‌ناسییه‌وه. پاش ته‌واوکردنی ئه‌و
کاره و باوه‌کو ئه‌وانی تر له‌و ماوه‌یه‌دا که ئه‌مانه خه‌ریکی گۆرینی جلو به‌رگ بوون، هیندیک
که‌وتبوونه به‌ره‌وه، ئه‌م دوو دۆسته توانییان ده‌پیش ئه‌واندا بگه‌نه سه‌ر شارێ چون ئه‌و
درک و دال و چیلکه و چاله نه‌یانده‌هیشته سواره‌کان توند به‌ رێگادا برۆن. ئه‌م دوو که‌سه
هه‌ر که‌ گه‌یشته‌نه ده‌شتایی له‌ بناری کێوئێ راوه‌ستان. که‌شیش ده‌گه‌ل چاوی به‌ دۆن
کیشۆت و هاو‌رپییانی که‌ ده‌هاتنه به‌ره‌وه، که‌وت زه‌ق زه‌ق چاوی ده‌پاله‌وان بری و به‌ئه‌داو
ئه‌تواری خۆی وای ده‌نواند که‌ ده‌یه‌وی بیناسیته‌وه. ئه‌وجار پاش ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی تی‌ راما
به‌نامیزی ئاوه‌لا به‌هه‌شتا و بۆ لای پاله‌وان چوو و ئه‌وه‌ندی ده‌توانیدا بوو به‌ده‌نگی بلند
هاواری کرد. «خۆش هاتی ئه‌ی پاله‌وانی وه‌دیها‌توو، ئه‌ی تاقانه‌ی هه‌موو عاشقانی دنیا،
ئه‌ی قه‌لای مه‌حه‌که‌م و ئه‌ی پشت و په‌نای زۆر لیکراوان و ئه‌ی خاته‌می (*). پاله‌وانانی
سه‌رگه‌ردانی جیهان!» و له‌ کاتی گوته‌ی ئه‌و قسانه‌دا خۆی به‌ئه‌ژنۆی چه‌پی دۆن کیشۆته‌وه
هه‌ل‌واسی‌بوو! پاله‌وان ژێ (*). که‌ له‌ کردار و قسه‌کانی ئه‌و پیاوه سه‌ری سو‌رما بوو،
به‌سه‌رنجه‌وه تیی روانی و سه‌ره‌نجام ناسییه‌وه. دۆن کیشۆت که‌ له‌ چا و پیکه‌وتنی که‌شیش
له‌م شوینه‌دا زۆر تووشی سه‌ر سو‌رمان بوو، ده‌سته‌به‌جی ویستی دابه‌ژێ، به‌لام که‌شیش

پاڙي نه ده بڻبو. ٽه وچار دؤن كيشوٽ هاواري كرد كه: «ٽهي جه نابي كه شيش، و اباشيتره ديجيتالي
 ٽيزن بفرمويي له ٽه سڀه كه م دابه زم، چون قهت نابي من سوار بم و جه نابت پياده.
 كه شيش گوتي: من به هيچ شيوه ٽه ووم پي قبول ناكري. وا باشه هزره تي پالوان ههروا
 سوار بي، چون ٽهوه سواره كانن كه ده چنه پيشوازيي رووداي گه وره و سه ر
 سو رهيند ترين نازايه تي كه چاخي ٽيمه به خويوه وه ده بيني له خويان نيشان دهن و به لام
 بو من كه كه شيشيكي بي قابيله تم (*) ٽه وند به سه كه ٽه گه ر ئيجازه بفرمويي سواري
 پاش ته ركي (*) يه كيك لهو ئيستر سوارانه بم كه ده زمهت به پريزان دان. چون
 ده و حاله ته شدا واي دادهنيم كه سواري ٽه سبي «پيگان» (٢٠٧) بووم يا سواري ٽهو گوره كه ره م
 كه عه رهي ناودار «مه زره ق» (٢٠٨) ده رهنداند (*) و ئيس تاش ده غاري گه وره ي
 تاريكستان (*) (٢٠٩) له نزيك شاري گه وره ي «كه ميلوٽو» ده ته ليسمدايه. دؤن كيشوٽ گوتي:
 جه نابي كه شيش به پراستي من به ووم نه زانيبو، به لام يه قينم هه يه كه شازاده خانم له به ر
 خاتري من، به مه يته ري خوي ٽه مر ده كا كه ئيس تري خوي بدا به جه نابت و ٽه گه ر
 ئيس تره كه ش بكري دوويشته (*) سواري بدا، مه يته ره كه شي له پاش ته ركي خوت سوار بكه.
 شازاده خانم گوتي: به لي منيش هه ر وام پي باشه، به لام ده زانم پيويست ناك ٽه مري پي
 بكه م. چون ٽه و ٽه وند به ٽه ده به و به دابونه ريتي ده رباري ئاشنايه كه هه رگيز قبول ناك
 ٽه و سوار بي و پياويكي ئايني و روخاني هه لته كه هه لته كه (*) به پيدان بروا.»

ده لاک گوتي: «هه لبت، شتي وا هه ر نابي!» وه ده سته جي دابه زي و ئيس تري دا
 به كه شيش كه بي ته عاروف قبولي كرد. عه يبي كار له وه دا بوو كه ٽه م ئيس تره مالي
 به كري داني ياني تا راده يه كه نه عاملاو و ديزه (*) بوو. كاتيڪ ده لاک ويستي سواري پاش
 ته ركي بي، كه فه لي ده حه وا كرد و جووته يه كي (*) وه شانده كه ٽه گه ر وه زك يا سه ري وه سته

٢٠٧ - Pegase ٽه سيكي بالدار بووه كه به پي ٽه فسانه ي خواونداني يوناني ٽه سبي پيرسه
 پالوان به ناويانگ بووه. پيگان جيلوه گاي ئيلهامي شاعيران سواري پشتي خوي ده كرتا تا
 بيگيه نيته چي اي هيلكه ن. (مه مه د قازي)

٢٠٨ - Musaraqe پالوان ٽه فسانه يه كي كتيگه لي پالوان ي.

٢٠٩ - Zulema «زولمات - تاريكستان» نوي كيويكه له باشووري روژئاوي ئالكالا و هه نارس
 زيدي سيروانتيس و له سه ر ٽه و كيوه ئاسه وار و كه لاهه گه ليكيان ديوه ته وه كه گومان ده كه ن
 پاشماوه ي شاري كومپلوٽو Compluto بي. سيروانتيس ويستويه تي به م جوړه ياديكيش له
 زيدي خوي بكا. (لوويي وياردو)

نیکۆلا کهوتبایه، نانی زیندوووانی نەدەخوارد، بەو حالەشەوه ئەو جووتە هاویشتنە دەلاکی وەها بلّند کرد که بە عەرزیدا کهوت و ئاگای له ڕدینی برا که لەواتر کهوتە سەر عەرزى. کاتیک پیتی زانی، ڕیش نەماوه چارهى نەما، ئەوەندە نەبى بەهەر دووک دەستی دەموچاوی خۆی بشاریتەوه و هاواری لى بلّند بى که ئیستر هەر دووک شەویلاکەى تیک هاڤیوه (*). کاتیک چاوی دۆن کیشۆت بەو گۆلمه (* خورییه کهوت که نەگۆشتیکی پتۆه هەلکەندراوه و نە خۆینیکی پتۆهیه و لەو لاوه کهوتووتە سەر زهوى، هاواری لى بەرز بووهوه: «سوحانەللا! چ موعجیزهیهکی گەوره! ئەو ئیستره ڕهوهکه وەهای ڕیشی مەیتەر له چەناگەى هەلکەندوووه که دەلیی ڕیش دەگەل پتست هەلکەندراوه!» کهشیش چون پیتی زانی که لەوانهیه فیل و تەلکەى لى ئاشکرا بى، بەپەله ڕدینی له عەرزى هەلگرتەوه و بردى بۆ لای وەستا نیکۆلا که هیشتا لەسەر خاک کهوتبوو و ئیستاش هەر دەینه ڕاند و دەینالاند. پاشان سەرى هاویشتنە سەر زگی خۆی و ڕیشەکهى پتۆه نووساندەوه و بەواتەى خۆی دوعایهکی که تاییبەتى ڕدین چەسپاندنەوهیه بەسەریدا خویند. بەراستی هەر ئەو کاتەى له کارى چەسپاندنەوهى ڕدین تەواو بوو دوور کهوتەوه و مەیتەر وەک نەبای (* دیبى و نە باران، ساغ و سلامەت و ڕدیندار هاتەوه نۆو عالەمهکه. دۆن کیشۆت لەو دەرمان و چاک کردنەوهیه له بەر سەرسورمان سەرى لەوانه بوو بتهقى و لەکهشیشى ویست دەگەل دەرڤهتیک پەیدا بوو ئەو دوعایهى ڤیر بکا، چون لەوانهیه تاییبەتمەندى زۆرتى له تەنیا چەسپاندنەوهى ڕیش هەبى. دیار بوو، له کاتى هەلکەندرانى ڕیشدا دەبووایه گۆشتى چەناکەش بریندار بى و ئەگەر قەرار بى که ئەم دوعایه لهیهک کاتدا هەمووان چاک بکاتەوه دەبى بۆ گۆشتیش وەک خودى ڕیشەکه سوودى هەبى. کهشیش ئەم بۆچوونەى بەدروست زانی و بەلینى دا له یهکهم دەرڤهتدا دوعاکەى پى ڤیر بکا.

پاشان قەرار داندا کهشیش دەپیشدا سواری ئیستر بى، پاش مەودایهک ئەوجار نۆبەى سواری بەمەیتەر و کاردینیۆ تا کاروان بگاتە کاروانسەرایهک که دەیانگوت له دوو ڤەرسەخى ئەو شوینەیه. بەمچۆره سى نەڤەر، یانى، دۆن کیشۆت و کهشیش و شازادە خانم بەسواری و دەلاک و کاردینیۆ و مەیتەر بە پیدیان وەرئى کهوتن و هەنگى پالەوان بەکیژۆلەى گوت: «ئىستا ئەى خاتوونى پایه‌بەرز، بۆ هەر جیدیەک دلت دەخوازئى ئیمە ڕینۆینی بکه!»، بەلام پيش ئەوهى خاتوون جواب بداتەوه، کهشیش هەلى دایه و گوتى: «هەزرتى خاتوون ئیمە بۆ کام ولات ڕیبهرى دەڤەرمۆئى؟ ئایا ئیمە دەبەنه ولاتى میکۆمیکۆن؟ بەگومانى من یا هەر ئەوهیه که من دەلیم یا بەئیمانم سویند دەخۆم که من

هیچ شتیک دهربارهی ولاتان نازانم.» دووروته که زیت و زانا بوو، تی گه‌یشت که ده‌بی‌یچ دج دجینانی
 وه‌لامیک بداته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه گوتی: «به‌لی جه‌نابی ئاغا، ته‌واو دروسته و من ئیوه بۆ لای
 ئه‌و ولاته ده‌بم. که‌شیش گوتی ئه‌گه‌ر وابی ده‌بی به‌ناوه‌راستی گوندی مندا برۆین. له‌ویوه
 چه‌زره‌تی خاتوون ریگیای قهرتاجنه ده‌گرنه به‌ر و هر له‌وی به‌ئهمانی خودا سواری که‌شتی
 ده‌بن. ئه‌گه‌ر بای سازگار هه‌لکاتی و دهریا ئارام بی و تۆفان سه‌ر هه‌لنه‌دا له‌ ماوه‌یه‌کی
 که‌متر له‌ نۆسالاندا ده‌گه‌نه به‌رانبه‌ر دهریاچه‌ی گه‌وره‌ی «میئونا» Meona، ئه‌لبه‌ته مه‌به‌ستم
 دهریاچه‌کانی «پالووس میئوتید» Palus Meotides بوو که تازه له‌ویوه تا ولاتی چه‌زره‌تی
 خاتوون، ریگیای سه‌د رۆژی ته‌واوه. کیژ گوتی: «به‌بروای من چه‌زره‌تی به‌ریزان به‌هه‌له
 چوون. چون هیشتا دوو سال نییه که من له‌وی هاتومه دهر، بی ئه‌وه‌ی هه‌وا ساتیک خۆش
 و ئارام بوو بی و به‌وحاله‌شوه به‌ئاره‌زووی خۆم که دیداری پاله‌وانی ناوداری مانس، دۆن
 کیشۆت بی، که‌یشتووم، پاله‌وانیک که ده‌گه‌ل هاتنم بۆ ئه‌سپانیا زایه‌له‌ی دهنگی نیو
 به‌ده‌روه‌یی ئه‌وم به‌گۆی گه‌یشت. ئه‌لبه‌ته باسی ده‌لاوره‌یه‌کانی ئه‌و چه‌زره‌ته‌یه که منی
 هینایه سه‌ر ئه‌و رایه که به‌ دوایدا بگه‌ریم و خۆم به‌جوامیری ئه‌و بسپی‌رم و دادی خۆم له
 باسکه پۆلایینه‌کانی ئه‌و بو. دۆن کیشۆت دهنگی به‌رز کرده‌وه که: «ده‌ست هه‌لگره
 خاتوون! ده‌ست له ستایشی (*) من هه‌لگره! من دوزمنی هه‌موو چه‌شنه چاپلوسییه‌کم و
 گریمان ئیوه ئه‌و نییه‌ته‌شتان نه‌بی. گوێچکه دوور له گونا‌هه‌کانی من به‌و قسانه تووره
 ده‌بن. ئه‌وه‌ی که من ده‌توانم به‌عه‌رزی خاتوونی بگه‌یه‌نم ئه‌وه‌یه که من چ ئازا بم، چ نه‌بم و
 ئه‌وه‌ی هه‌مه چ ئازایه‌تی بی و چ نه‌بی، تا دوا‌ین هه‌ناسه‌ی ژیانم دهریگه‌ی تۆدا تێپه‌ر ده‌که‌م
 و بۆ هه‌موو خزمه‌تیک سه‌رم دهری‌دا‌یه. وه ئیستا من ئه‌و قسانه بۆ وه‌ختیکی تر ده‌هیلمه‌وه
 و له جه‌نابی که‌شیش ده‌پرسم که چ شتیک وای کرده‌وه تا ئه‌وا تاک و ته‌نیا، بی خزمه‌تکار
 و به‌و جل به‌رگه سووکه‌وه که من وه‌حشه‌تم لێی هه‌یه، بیته ئه‌و شوینه؟ که‌شیش گوتی: من
 به‌کورتی وه‌لامی ئه‌م پرسیاره ده‌ده‌مه‌وه و به‌ئاگاداریی چه‌زره‌تی دۆن کیشۆت ده‌گه‌یه‌نم که
 من و وه‌ستا نیکۆلا، ره‌فیک و ده‌لاکی خۆمان پیکه‌وه ده‌چووینه «سیویل» تا پوولیک که
 یه‌کیک له‌ خزمان هه‌واله‌ی کرده‌وه، و ئه‌و خزمه‌ش رۆیشتۆته هیندوستان، و سوول (*)
 بکه‌ین؛ ئه‌و پوولش یه‌کجار زۆره و ده‌گاته شیست هه‌زار پیاسته‌ر و چون دۆینی به‌و
 شوینه چۆل و بی دهنگانه‌دا تیده‌په‌رین. چوار ریگر له نه‌کاو رزانه سه‌رمان و دارونه‌داریان
 بردین. تا ئه‌و جیه‌ی که ته‌نانه‌ت ردینی ده‌لاکیشیان برد و ئه‌و بیچاره‌یه ناچار بووه ردینی
 ده‌سکرد دابنی. وه به‌لام ئه‌م لاوه (ده‌ست بۆ لای کاردینیۆ راده‌دی‌ری) که ده‌گه‌ل ئیمه‌یه هه‌ر

هیچیان دهبەردا نەهێشت، سەیریش ئەویە لەم دەفەرە دەنگۆیە کە ئەو پێگراوەی ئێمەیان پوووت کردوووە هەمان سزاکێشە کانن کە مەحکووم بەکاری دژوار بوون و پۆژیک پیاویکی بەجەرگ و ئازا نزیک هەر ئەو شوێنە، دژی کەلاتنەر و نیگابانان ئازادی کردوون و بەندی دەست و لاقی کردوونەووە. ئەو کابرایە بێگومان دێوانە بوو، یا رەنگە خۆشی وەک ئەوانەیی ئازادی کردوون، پێگر و جەرەدە بوو بۆ؛ هەر چۆنیک دابنیتی لە وێژدان و دل و دەروون بۆ بەش بوو، چون و یستووێه گورگ دەنیو مەر و پێوی دەکولانەیی مریشکاندا و میش و مەگەس بەسەر شانەیی هەنگویندا بەر هەلدا بکا، و یستووێه عەدالەت و حەق دەژێر پێ بێ و لە پاشای ولاتی خۆی کە وەلینعمەتی قەهری ئەوە یاغی بۆ و فەرمانە بەحەقەکانی ئەو لەناویەری. و یستووێهەتی تا ئەو باسکانەیی کە کەشتییەکان دە دەریا دا وەرێ دەخەن بپێتتەو و داوودەزگای دیوان خانەیی سێنت هێرمانداد کە سالانیککی ژۆر بوو وەک ئاشی بۆ ئاو لە کار کەوتبوو، وەگەر خاتەو، بەکورتی و یستووێهەتی هونەرێک لە خۆی نیشان بدا کە بەئەنجامدانی ئەو کارە، رۆچی خۆی لە دەست داو، بۆ ئەوێ بەلەش و ئەندامی ئەو قازانجیککی گەیاندا بۆ.

سانکۆ باسی سزاکێشەکان و مەحکووم بەکارە سەخت و دژوارەکانی بۆ کەشیش و دەلاک گێرا بوووە کە ئەریاب بەو هەموو شانازییەو لەو کارەساتە رزگاری هاتیوو و لەبەر ئەوەش وا بەئاب و تاب^(*) و بەوردی دەگێراوێ تا بزانی دۆن کیشۆت بەبیستی ئەو داستانە چ دەکا و چ دەلی. دۆن کیشۆت بەو قسانە هەلدەتەزییەو و رەنگی دەگۆرا و نەیدەوێرا بلی کە رزگار کەری ئەو مەرۆقە شەریفانە خۆی بوو. کەشیش لەسەری رۆیشت^(*) و گوتی: «ئێستا بزانه کێ سەرەپیی بەئیمە گرتوو و گەیاندووینە ئەم حال و رۆژە! خودای بەخشندە بەکەرەمی خۆی ئەو کەسە بیەخشی کە نەیهیشت ئەو پیاوخراپانە ببەن و بەسزای خۆیانیان بگەیهنن.»

له‌مه‌ر شیرینکاریی دووروته‌ی نازدار و هیندیک بابته‌ی

سه‌رخ‌راکیشی‌تر

که‌شیش هیشتا قسه‌ی پئی مابوو که سانکۆ پئی گوت: «راستی جه‌نابی که‌شیش، گهلۆ ده‌زانی کئی ئەم کاره جوانه‌ی کردووه؟ نه‌ریابی من، به‌و حاله‌وه‌ش من ده‌پیشدا هۆشدارم(*)» پئی دا که ناگای له کار و ره‌فتاری خۆی بئی و پیم گوت که نازاد کردنی ئەوانه تاوانیکی گه‌وره‌یه. چون هه‌موویان به‌سزای ئەوه‌ی زۆر خراپ و خه‌ته‌رناکن بۆ کاری سه‌خت و دژوار ده‌نێرنه سه‌ر که‌شتیه‌کانی ده‌ولت. دۆن کیشۆت به‌سه‌ر سانکۆیدا گوراندا: «ئهی بئی عه‌قل، مه‌گه‌ر پالاه‌وانانی سه‌رگه‌ردان ده‌بئی له‌وه بکۆلنه‌وه که دیل و به‌ندییه به‌ده‌خته‌کان و زۆرنیکراوانیکی له‌سه‌ر رینگاکان به‌و حاله‌وه که پیاو ئاوری بۆیان تئی به‌رده‌بئی: ره‌پیتچه‌کیان ده‌دن، له‌به‌ر ئەوه‌یه که گوناهاکارن یا له‌به‌ر ئەوه‌یه که کارامه و لئی هاتوون؟ پالاه‌وانان تنیا ئەو ئەرکه‌یان له‌سه‌ره چاو له حال و باری کلۆلی و دیلیی ئەوان بکه‌ن، نه ئەوه‌ی که گویا کاری خراپیان کردووه. من چاوم به‌زنجیر و رستیک(*) پیاوی دیل و به‌سته‌زمان که‌وت که غه‌مگین و داماو بوون و ئەوه‌ی که شوغل و پیشه‌ی پالاه‌وانانه حوکمی به‌من کرد، به‌ئه‌نجامم که‌یاند و گویشم نه‌دا ئەوه‌ی چ ده‌بئی و چ نابئی. هه‌ر که‌س له‌و باره‌وه گله‌یی و ره‌خنه‌ی هه‌یه، بئجگه له جه‌نابی که‌شیش که هه‌م شوغله‌که‌ی پیرۆزه و هه‌م خۆی پیزی هه‌یه، من پئی حالی ده‌که‌م که هه‌چ ناگادارییه‌کی له کاروباری پالاه‌وانی نییه و وه‌ک زۆنیکری حه‌رامزای په‌ست و ناپیاو درۆ ده‌کا و به‌نیزه و شمشیر، پیاده یا سواره، هه‌ر چۆنیکری دلخوازی خۆیه‌تی ئەوه‌ی تئی ده‌گه‌یه‌نم.» دۆن کیشۆت ده‌گه‌ل ده‌برینی ئەو قسانه‌دا، خۆی له‌سه‌ر رکیف ره‌پ کرد و کلاوه‌که‌ی تا سه‌ر چاوی هینا خوار، چون له گه‌نه‌که‌ی که به‌کلاوخوودی مامبیرنی ده‌زانی به‌قه‌لپووزی زینه‌وه هه‌لواسیبوو تا ئەو قوپاوی و تیکشکاوویانه‌ی ده‌شه‌ری سزادراوه‌کان به‌کاری دژواردا، کلاوخووده‌که‌ی له که‌لک خستبوو چاک بکاته‌وه.

دووروته که کچیکی زۆر به‌نه‌زاکه‌ت و زیت و وربا بوو و له ئەخلاق‌ی شیتانه‌ی دۆن کیشۆت ناگاداری وه‌ده‌ست هینابوو و ده‌یزانی بئجگه له سانکۆ پانزا هه‌موویان

پشقه‌نی (*) پێ ده‌که‌ن و سه‌ری ده‌خه‌نه سه‌ر، نه‌یویست له‌وانی تر بمێنێته‌وه و کاتیکی ته‌وی کۆنێخانیی دهبێتانی
ئاوا به‌تووره‌یی و ده‌ره‌له‌بووی دیت پێی گوت: «ئه‌ی جه‌نابی پاله‌وان، وا باشه، به‌پێرتان
ئه‌و به‌لێنیه‌ی به‌ منتان داوه که ده‌هیچ رووداویکدا، هه‌ر چه‌ند کورت و که‌میش بێ، خۆتان
ده‌رگیر نه‌که‌ن، فه‌رامۆش نه‌فه‌رمووی، که‌وابوو دلێ پر له‌ تووره‌یی خۆتان هی‌تور
بفه‌رموونه‌وه! چون به‌یه‌قین ئه‌گه‌ر جه‌نابی که‌شیش بیزانیبا که مه‌حکوومان به‌کاری
دژواره‌یی بو ئازادیی خۆیان قه‌رزباری باسکه به‌هێزه‌کانی به‌پێرتان، سێ جار قامکی
له‌سه‌ر لێوی خۆی داده‌نا و ته‌نانه‌ت سێ جار زبانی خۆی ده‌گه‌ست و قسه‌یه‌کی نه‌ده‌کرد که
ببێته هۆی ناره‌حه‌تی خاتری به‌پێرتان. که‌شیش هاواری لێ به‌رزبووه‌وه: «ئاخ! به‌ئیمانم
سویند ده‌خۆم که ئه‌وه ته‌واو دروسته و بزانی من ته‌نانه‌ت سمیلێ خۆشم هه‌لده‌که‌نده‌وه.
دۆن کیشۆت جوابی داوه: که‌وابوو ئه‌ی خاتوون، من خامۆش ده‌بم و ئاگری تووره‌یی به‌جێ
خۆم که ده‌گیاندا بلێسه‌ی هه‌ستاوه داده‌مرکینم و هی‌تور ده‌بمه‌وه و هی‌چ نالیم تا قه‌ولێکی
که به‌ئێوه‌م داوه، ببه‌مه سه‌ر. به‌لام ده‌به‌رانبه‌ر ئه‌م نیازپاکییه‌دا، له به‌پێرتان خواهیشت
ده‌که‌م ئه‌گه‌ر ناره‌حه‌ت نابێ، به‌من بلێ که مه‌سه‌له‌ی داماوی و مه‌راه‌تی ئێوه چیه‌ و
ئه‌وانه‌ی ده‌بێ من تۆله‌یان لی بستینمه‌وه کێن و چه‌ند که‌سن؟ دووروته گوتی: ئه‌گه‌ر باسی
به‌ده‌بختی و داد و ناله‌م ئازارتان نادا، ئیتاعه‌ی ئه‌مرت ده‌که‌م. دۆن کیشۆت گوتی: نه‌خێر،
به‌هی‌چ کلۆجیک! دووروته گوتی: که‌وابوو له جه‌نابی به‌پێرتان تکا ده‌که‌م به‌سه‌رنجه‌وه گوێ
بده‌نه ئه‌وه‌ی عه‌رزتان ده‌که‌م.»

هێشتا دووروته قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که کاردینیۆ و ده‌لاک به‌شۆر و شه‌وقه‌وه له
ته‌نیه‌تی دانیشتن تا بزانی ئه‌و چ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌ک رێک ده‌خا و بو دۆن کیشۆتی
ده‌گێرته‌وه. سانکۆش که وه‌ک ئه‌ربه‌به‌که‌ی له‌مه‌ر شازاده خانم هه‌لخه‌له‌تابوو (*) هاته لایان،
به‌لام دووروته پاش ئه‌وه‌ی جێگه‌ی خۆی له‌سه‌ر خانی زین مه‌حکه‌م کرد و پاش ئه‌وه‌ی
چه‌ند جارێک کۆخی وه‌ک وێژه‌رێک خۆی ئاماده کرد، به‌زبانێکی شیرین و شیوا (*)
ده‌ستی به‌قسان کرد:

«به‌پێزان، پێش هه‌ر شتیکی ده‌بێ به‌ئاگاداریی ئێوه بگه‌یه‌نم که ناوی من...» لێرده‌ا
دووروته ئه‌و ناوه‌ی له‌بیر چوو بووه‌وه که که‌شیش بو‌ی دیاری کردبوو ناچار چه‌ند ساتیک
دوودل مایه‌وه، به‌لام که‌شیش زوو پێی زانی هۆی ئه‌و دوودلییه چیه‌ و ده‌فریای هات و
گوتی: «سه‌یر نییه ئه‌گه‌ر خاتوون ده‌باسکردنی رۆژه‌ره‌شییه‌کانیدا ده‌ست و پێی لێ ون بێ،
ئه‌وه خۆی کار تیکردنی به‌ده‌بختیه‌ی که جاروبار عه‌قل و هۆش و بیر قوربانییه‌کانی له‌بیر

دەباتەتو، ھەر وەك ئىستا بۆ ئەو خاتوونە بەرپىزە ھاتووتە پىش و دەلىلى لەبىرى چووتەتو دەيىناتى
 كە ناوى شازادە خانم «مىكۆمىكۆنا» مىراتگرى ياساىي ولاتى «مىكۆمىكۆن»ە. ئىستا بەو
 پروون كىردنەو كورتە بەرپىزتان دەتوانن ئەوۋى دەيانووست بۆ ئىمەى بگىرنەو. كىژ گوتى:
 فەرمايشتى بەرپىزتان لە جىيى خۆى دايە، بەلام وا بزانم لەمەو دوا پىداويستىم بەروون
 كىردنەو و بىر ھىنانەو نەبىي و من خۆم داستانى بەسەرھاتى خۆم، تەواو دەگىرپمەو.
 ئەو ھەش بەسەرھاتەكەم:

«باوكم سولتان تىناكرۆلۆى Tinacriolesge فەرزانە دەسىحر و جادودا زۆر زانا بوو. ئەو
 بەيارمەتتى زانستى خۆى تى گەيشت كە دايكم مەلەكە «گزارامىلا» xaramila دەپىش ئەودا
 بەرەو ئەولا كۆچبار دەبى و خۆشى پاش ماوھىەكى كەم دىيائى بى بەقا بەجى دىلى و جل
 وپەلاسى خۆى دەگويزىتەو دىيائى باقى و من دەبمە ھەتتىوى دايك و بابان. بەو حالەشەو
 دەيگوت لەم بابەتە زۆر نىگەران نىيە و ترسى تەنيا لەمەوھىە كە بەزانستى يەقىن (علم
 اليقين) دەزانى دىيۆكى ترسىنەر، و زراوتوقىن بەناوى «پانتافىلاندى چاوزەق-panta fi
 lando dele sobrevur (چون پروون بۆتەو كە ئەو ھەر چەند ھەر دووك چاوى ساغ و
 سلامەتن ھەمىشە وەك خىل چاوان دەگىرپى و دەروانى و ئەم كارەش لەبەر سەگىەتى دەكا
 تا خەلكى بترسىننى) بەلى، خەرىك بووم عەرزتان بكەم كە باوكم دەيفەرموو دىيۆك بەناوى
 «پانتافىلاندى چاوزەق» فەرمانرواى دورگەيەكى گەورە كە لە نزيك ولاتى خۆمانە، ھەركە
 بزانى من ھەتتىو كەوتوو مەتەو، بەلەشكرىكى زۆرەو ھىرش دەكاتە مەملەكەتى من و
 سەرانسەرى ولاتەكەم بست بەبست داگىر دەكا و تەنانەت كوپرە دىيەكىش كە بتوانم لىي
 دانىشتم بۆ من ناھىلىتەو؛ بەلام دەيگوت من دەتوانم لەو بەدبەختىيە و لە تىدا چوون
 رزگار بىم، بەو مەرجهى ئامادە بىم زەماوەندى دەگەل بكەم. لە لايەكىشەو بەوكم دەبىزانى من
 ھىچ كاتىك ئەو كارە ناكەم و ئامادە نابم بىمە خىزانى ئەو سەحەت گرانە، باشىشىم تى
 گەيشتبوو، چون من ھەرگىز دەعالەمى خەيالىشدا، نەمويستوو دەگەل ئەو يا ھىچ دىيۆكى
 تر، ھەر چەند بەھەبەت و گەورە، زەماوەند بكەم. ھەروەھا باوكم وەسىەتى بۆ كردم كە
 پاش مەرگى ئەو، ئەگەر پانتا فىلاندى ھىرشى ھىنا بەھىچ كلۆچىك لە بەرانبەرىدا دەست
 نەكەمەو و بەرەنگارى نەبىم، چون بەتەواوى تىدا دەچم و نامىنم، بەلكو بو نەجاتى خۆم و
 رەعيەتە وەفادارەكانم وا باشە لى گەرىم ولاتەكەم داگىر بكا، چون بەرھەلىستكارى
 دەبەرانبەر، ھىزى شەيتانىي ئەو ئەھرىمەندە، لە دەست من نايە، پاشان فەرمووى كە من
 دەبى چەند كەس لە ھاورىيان و خزمانى خۆم ھەلگرم و بچمە ولاتى ئەسپانيا، چون لەوى

دەرمانی هه‌موو دهرده‌کانم له لای پال‌هوانی‌کی سهرگه‌ردان که ناوی به‌دنیا دا بلاو بووه‌ته‌وه، گه‌ر ده‌که‌وئ و نه‌گه‌ر باشم له‌بیر مابئی ناوی ئەم پال‌هوانه «دۆن فریگوت» یا «دۆن ژیگوت»... لێره‌دا سانکۆ قسه‌ی دوورپووته‌ی بری و گوتی: خانم، شک ده‌وه‌دا نییه‌ که گوتووێه دۆن کیشۆت یا به‌واتیه‌کی تر پال‌هوانی خه‌مگین روخسار. دوورپووته‌ گوتی: به‌لئ به‌لئ، هه‌ر ئه‌وه‌یه و باوکم گوتی که ئەم پال‌هوانه هه‌یکه‌لێکی ره‌شید و روخساریکی چرچ و کز و لاوازی هه‌یه و ده‌بئ له لای راستی ژیر شانی چه‌پی خالیکی پانی قاوه‌یی ره‌نگی هه‌بئ که چه‌ند تاله‌مووی زه‌رد ره‌نگی وه‌ک مووی به‌رازی لئ رواوه. دۆن کیشۆت هه‌رکه ئه‌وه‌ی بیست گوتی: کورم سانکۆ وه‌ر یارمه‌تیم بده جلوبه‌رگم دابکه‌نم، چون دهمه‌وئ بزانه‌م من ئه‌و پال‌هوانه‌م که سولتان گوتووێه‌تی یا نا. دوورپووته‌ گوتی: بۆچی هه‌زره‌حه‌تی پال‌هوان ده‌یه‌وئ جلوبه‌رگ دابکه‌نئ؟ دۆن کیشۆت گوتی، دهمه‌وئ بزانه‌م ئه‌و خاله‌ی بابت گوتووێه‌تی هه‌مه‌ یا نیمه. سانکۆ گوتی: پتویست ناکا جه‌نابی به‌پزێتان بۆ ئەم بابته‌هه‌ روت ببنه‌وه. من ده‌زانم که به‌پزێتان له ناوه‌راستی مۆره‌ی پشتی خوتاندا ئه‌و خاله‌تان هه‌یه و ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی هیز و توانای پیاوه. دوورپووته‌ گوتی: هه‌ر ئه‌وه به‌سه. ده‌نیو دۆستاندا ئه‌و هه‌موو ورد بوونه‌وه لازم ناکا؛ هه‌ر ئه‌وه‌نده خاله‌که هه‌بئ؛ چ له‌سه‌ر شان یا له سه‌رمۆزه‌ی پشت یا هه‌ر شوپنێکیتر، فه‌رق ناکا. به‌هه‌رحال ئه‌ندامه‌کانی له‌شی مرۆف هه‌مووی له‌یه‌ک گۆشته. بئ هیچ گومانیک باوکی دۆفانی من چاکی لئ حالی بووه و منیش دروست هاتومه‌ سه‌راغی سینپۆر دۆن کیشۆت یانی که‌سیک که باوکم ناوی دینا. چونکه نیشانه‌کانی روخساری ئه‌و ده‌گه‌ل ناوبانگی که‌وره‌ی که ئه‌و پال‌هوانه نه‌ ته‌نیا ده‌ئه‌سه‌پایادا به‌لکو له سه‌رانسه‌ری مانشدا هه‌یه‌تی، یه‌ک ده‌گرنه‌وه. به‌راستی من هیشتا له «ئووسانا» له که‌شتی پیاوه نه‌بووبووم ئه‌وه‌نده‌م باسی ئازایه‌تی ئه‌و به‌پزێه بیست که دلم شایه‌دی دا ئه‌مه هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که من لێ ده‌گه‌رپیم. دۆن کیشۆت گوتی: به‌لام چون خاتوونی به‌پزێ له «ئووسانا» له که‌شتی پیاوه بوون له کاتیک دا ئه‌وئ به‌نده‌ر نییه‌؟»

به‌رله‌وه‌ی دوورپووته، وه‌لام بداته‌وه که‌شیش هه‌وای قسه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت و گوتی: بێگومان خاتوونی به‌رپز و یستی بلئ له مالاکا له که‌شتی پیاوه بووه و یه‌که‌م شوپن که ناوبانگی به‌پزێتانی لئ به‌گۆئ گه‌یشت «ئووسانا» بوو. دوورپووته‌ گوتی: به‌لئ مه‌به‌ستم هه‌ر ئه‌وه بوو. که‌شیش گوتی: که‌وابوو بابته‌که به‌ته‌واوی روون بووه‌وه و هه‌زره‌تی خاتوون ده‌توانن داستانی خۆیان درپزه‌ پئ بدن. دوورپووته‌ گوتی داستانی من ته‌واو بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌بئ که بلیم زیاره‌تی هه‌زره‌تی دۆن کیشۆت بۆ من به‌ره‌که‌ت و رووداویکی گه‌وره‌یه

و ھەر له ئیستاوه خۆم بهشاژنی تهواوی مهملهكهتی خۆم دهزانم، چون پالەوان بەلێنی پێی دێجینالی داوم بۆ ھەر شوینیک بمهوی دەگەڵ خۆمی بەرم، دیاره ئەو حەزەرتە بیجگە له بەگژ داھاتی «پانتافیلانڈۆی چاوزەق»، بۆ هیچ شوینیک نابەم. دەمەوی ئەو ناپاکە بنیریتە دەرەک و مەلک و ولاتە داگیرکراوەکەم بۆ بستینیتەوہ. تهواوی ئەم رووداوانە دەبی بەجۆریک که «تیناکریۆی» زانا یانی باوکی دلۆفانی من پیش بینی کردوہ، موو بەموو ئەنجام بدری. ئەوہش بلێم که باوکم بەپینوسی یۆنانی یا کەلدانی (چون من ناتوانم خەتەکەیی بخوینمەوہ) وەسیەتی کردوہ، ئەگەر پالەوانی ناو پیشبینییەکەیی توانی سەری ئەو دیوہ ببری، دەتوانی دەگەڵ من زەماوەند بکا. من دەبی بۆ ئەم لاو ئەولا کردن ببمە ھاوسەری شەری و قانونیی ئەو پالەوانە و خۆم و ولاتەکەم بخەمە ژێر دەسلاتی ئەو. لەو ساتەدا دۆن کیشۆت بەسانکۆی گوت: باشە، ھاوری سانکۆ؛ چۆنی تۆ دەگەیی؟ نابینی که چیمان بەسەردا تێپەر دەبی؟ پیم نەگوتبووی؟ ئەوہتا دەبینی ھەم مەملەکەت بۆ پاشایی و ھەم شاژن بۆ زەماوەند خودا بەنسیبی کرد؟ سانکۆ ھاواری کرد: «بەو ریشەت قەسەم حەرامزادەییە ھەر کەس پاش برینی سەری ئەو» پانە فیلەخیلە» (٢١٠) دەگەڵ شازادە خانمێکی ئاوا زەماوەند نەکا. رەنگە پیت وای ئەو شاژنە لەبار و نازەنین نییە! سەیرە! مەگەر ئەو کێچانەیی دەجیوبانی مندا تەراتین دەکەن، ھەموو وێک ناچن؟» و دەگەڵ ئەو قسانەدا دوو جار ھەلبەزییەوہ و لە خۆشحالی جووتەیی ھەلاویشت و دەقوونی خۆی ھەلدا، پاشان ھەوساری ئیستری دووروتەیی بەدەستەو گرت و رای وەستاند و دەبەرامبەر شازادەدا کەوتە سەر چۆک و بەپارێنەوہ تکای لی کرد ئیجازە بەدا دەستەکانی مەلەکەیی خۆی ماچ بکا.

کام یەک لەو جەماعەتە دەیتوانی بەدیتنی شیتیی ئەرباب و ساویلکەیی مەیتەرەکەیی پیش بەپیکەنینی خۆی بگری؟ دووروتە دەستی بۆ لای سانکۆ راداشت و بەلێنی دا که پاش ئەوہی بەلوتف و کەرەمی خوداوەند، ولاتی خۆی دەست کەوتەوہ، پلەوپایەییەکی گەورە لە ولاتی خۆیدا بەدا بەسانکۆ، سانکۆ بەرستە و دەستەواژەیی سەیرسەیر دەستی کرد، بەسپاس کردن که دیسان جەماعەت، قرتەقەتی پیکەنینان بەرز بووہوہ. دووروتە درێژەیی بەقسەکانی دا و گوتی: «ئەوہ بوو ئەمی حەزرتی پالەوان داستانی بەسەرھاتی من، ئیستا ئیدی عەرزیکم نییە، بیجگە لەوہی که بلێم له تهواوی ئەو دەست (*) ویتوہند انەیی دەگەڵم بوون تەنیا ئەو مەیتەرە پدیندارەم بۆ ماوەتەوہ و باقییەکەییان دە تۆفانیککی گەورەدا که

٢١٠- سانکۆ لەبەر نەخویندەواری ناوی «پانتافیلانڈە» بەھەلە بیژ دەکا.

له‌بهندردا هه‌ستا، خنکان، من و ئەو له‌سه‌ر ته‌خته‌شکاویک ماینه‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی موعجیزه^(*) ئاسا گه‌یشتینه‌ی لێواری ده‌ریا. چون هه‌ر وه‌ک زانیتان، گه‌ریانی ژیا‌نی من هه‌مووی هه‌ر موعجیزه‌ و پا‌ز و نه‌پنیه‌ی، ئیستا ئە‌گه‌ر با‌س و با‌به‌تی زیادیم عه‌رز کردی، یا هیندیک رووداوم به‌ته‌واوی و به‌دروستی نه‌گه‌را‌بێته‌وه، ده‌بێ سه‌رنج ده‌نه‌ فرما‌یشتی جه‌نابی که‌شیش له‌ سه‌ره‌تای قسه‌کاندا که فرمووی مه‌را‌ه‌ت و مه‌ینه‌تی زۆر بیروه‌وشی مرۆف ده‌شیوینی. دۆن کیشو‌ت گوتی ئە‌ی شادو‌تی پایه‌به‌رز و گران قه‌در، زه‌حمه‌ت و مه‌را‌ه‌تیک که ده‌بێ من بۆ خه‌مه‌ت به‌ئێ‌وه‌ی خو‌شه‌ویست بیکیشم هه‌ر چه‌نده‌ش قورس و فراوان بێ دیسانیش بیروه‌وشم ناشیوی و تیک ناچێ. که‌وا‌بوو من جا‌ریکی تریش ده‌تێمه‌وه که له‌سه‌ر وه‌عد و به‌ئێ‌نی خو‌م راوه‌ستاوم و سو‌پند ده‌خۆم که تا ئە‌و سه‌ری دنیایش بێ ده‌خه‌مه‌تتا دیم تا ده‌گه‌ل دو‌ژمنی شه‌رخوا‌ز و خو‌ین خو‌ری تۆ رووبه‌روو ده‌بمه‌وه. هیوادارم به‌یارمه‌تی خوداوه‌ند و به‌هێزی شان و با‌سکی خو‌م سه‌ری ئە‌و ئه‌هریمه‌نه‌ به‌تیغه‌ی تیژی ئە‌و... هه‌ر چه‌ند ناتوانم بلێم ئە‌م شم‌شیره‌ تیزه، چون شم‌شیری من «ژینیس دۆپاسامۆن» بر‌دوویه‌تی. دۆن کیشو‌ت ئە‌و وشانه‌ی دوا‌یی زۆر به‌بێ‌ده‌نگی له‌ ژیر لێ‌ودا ده‌گوت، پاشان درێژ‌ی پێ دا: «پاش ئە‌وه‌ی من سه‌ری ئە‌و مه‌لعوونه‌م بری و ئێ‌وه‌م ده‌هێمنی و ناشتی و شادیدا له‌ و‌لاتی خو‌ت دامه‌زرانده‌وه، ئازاد و په‌ها ده‌توانی هه‌رچی د‌لت ده‌یه‌وی ده‌گه‌ل خو‌تی بکه‌ی. چون تا زه‌مانیک که فکری من مه‌شغو‌ل و ئیراده‌ی من ئە‌سیر و شعوری من په‌یره‌وی... ببو‌وره‌ له‌وه زیاتر ناتوانم شتیک بلێم و ده‌خه‌یا‌لیشدا ناتوانم ده‌گه‌ل هه‌چ که‌س، ته‌نانه‌ت ده‌گه‌ل سیمورغیش زه‌ماوه‌ند بکه‌م.»

سانکۆ به‌و قسه‌نه‌ی دوا‌یی ئە‌ر‌بابی خو‌ی و نکو‌لی کردنی ئە‌و له‌ زه‌ماوه‌ند، وه‌ها هه‌لته‌زیه‌وه که به‌د‌ل‌یکی پر له‌ قینه‌وه ده‌نگی به‌رز کرده‌وه: «ئە‌ی جه‌نابی دۆن کیشو‌ت، سو‌پند به‌خودا و قه‌سه‌م به‌شه‌یتان که حا‌لی حازر عه‌قل و شعوری ته‌واوت نییه. چون ده‌بێ تۆ له‌ زه‌ماوه‌ند ده‌گه‌ل شازاده خانم‌یکی ئا‌وا دا، دو‌د‌لی له‌ خو‌ت نیشان ده‌ی؟ پێت وایه به‌خت و یه‌غبا‌ل له‌ هه‌موو سه‌حرا و بیابانیکدا هه‌ل‌یکی ئا‌وا بۆ تو ده‌ره‌خسینێ؟ مه‌گه‌ر خاتوون دۆلسینه‌ له‌و شازاده خانمه‌ جوانتره؟ نه‌ به‌و خودایه نیوه‌ی نیوه‌ی ئە‌ویش جوان نییه! ته‌نانه‌ت ده‌توانم بلێم دۆلسینه‌ ر‌یی ناکه‌وی که‌وشی ئە‌و خانمه‌ش جووت بکا! ئە‌گه‌ر جه‌نابت خه‌ریکی ئە‌وه‌ی له‌ ئا‌وی که‌ره‌ بگری^(۲۱۱). ئە‌دی من به‌ملی شکاوم که‌نگی ده‌گه‌مه

۲۱۱- له‌ ئا‌و که‌ره‌ گرتن. «از آب کره گرفتن» له‌ فارسییه‌وه کرا به‌کوردی. مه‌به‌ست کاری بێ‌ه‌وده‌یه

که به‌هه‌چ به‌ره‌م و ئامانجیک ناگا. (وه‌رگێ‌ر)

ئەو كۆنت نشينەي(*) كە عومرىكە بە دوايدا سەرگەردانم؟ وەرە بەشقى ھەموو شەيتانەكانى دىيىتالى
 دۇنيا لەسەرى مەرۆ و ھەرچى زووترە ئەو شازادە خانمە لە خۆت ماره بکە و ئەو
 مەملەكەتەي كە ھەگ گەنجى باھاوردگ(*) دەكەۆيتە دەست تۆ بخە ژير دەسەلاتى خۆت.
 كاتىك بوويە پاشا من بکە حاکم يا «ماركى»؛ (والسلام) و بەگۆرى بابى ئەوانى تىرشەوہ!
 دۆن كيشۆت كە ئەم تەوھينە كفراوييانەي لەمەر دۆلسينە بيست، خۆي پى رانەگيرا،
 نيزەكەي بەرز كردهوہ و بى ئەوہى قسەيەك بەسانكۆ بلى، يا ھۆشداريكي پى بدا دوو
 زەبرى وەھا مەحكەمى لە نيو قەدى دا كە دەمەوروو بە عەرزىدا كەوت و ئەگەر دوورووتە
 دەپالەوان رانەخوړپيا كە دەست رابگرئ، بى شك دۆن كيشۆت ھەرلەوئ دەيكوشت.
 پالەوان پاش چەند چركەساتىك بەمەيتەرى گوت: «بەدبەختى ھىچ و پوچ، فكر دەكەي
 ھەميشە دەتوانى دەخالەت دەكارى مندا بکەي و كارى ئيمە ئەوہ بى كە تۆ ھەمووكات ھەر
 تاوان بکەي و منيش كارم ھەر ئەوہ بى لئيت ببوورم و چيت پى نەئيم؟ خيەر! خيەر. ئەي
 پەستى ھەرامزادەي بەدزات، ماكەي خراپە و دزى و درۆزنى! چۆن دەتوانى قسەي ناھەز
 بەدۆلسينەي من بلى، مەگەر تۆ ئەي دەم فلچى بى شەرم و قسەتەرن(*) نازانى ئەگەر
 دۆلسينە ھىز و توانا بەباسكم نەگەيەنئ من تەنانەت تواناي كوشتنى ميروولەيەكيشم
 نەدەبوو؟ بلى بزنام ئەي گالتهچيى زبان دريژ كە قسەت دەلئى ژەھرى ماره و بەسەد پووت
 شەكرەوہ(*) ناخوړئ، ئايا بيجگە لە دۆلسينە كە باسكى من ھەك ئامرازىك دەدەستى ئەو
 دا يە بۆ نواندنى ئازايەتى، پئيت وايە كى ئەم ولاتەي فەتەح كردهوہ و سەرى ئەو ديۆەي بريوہ،
 تۆي بەپەلەي «ماركى» گەياندووہ؟ (چون من تەواو ئەو كارانە بەئەنجام دراو دەزانم) ھەر
 ئەوہ، دە وجودى مندا كە شەر دەكا و سەر دەكەوئ و ئەوہش ھەرمم دەوجودى ئەودا كە
 نەفەس دەكيشم و دەژيم و من بوون و ژيانى خۆم بەجۆرىك دەزانم كە لە وجودى ئەورا
 جارى دەبئ. ئەي ديھاتىي ناكەس بەچەي بى تەربىيەت، تۆ عەجەب ئەمەك نەناس و
 سپلەيەكى! تۆ لە نيو خاك و خۆل ھەلدەگرنەوہ و دەتەنە تەشقى ئاسمان و گەورەت دەكەن
 و دەبەرامبەر ئەو ميھربانى و دلۆقانىيەدا ھەرچى بەسەر زارتدا دئ ديلىي؟»

سانكۆ ئەوہەندەي سەدەمە پى نەگەيشتبوو كە ھەموو قسەكانى ئەربابى نەبيستبئ. زۆر
 بەپەلە راست بووہوہ خۆي لە پشت ئىستىرى دوورووتە شاردوہ و لەويړا وەلامى ئەربابى
 داوہ: «ھۆ ئەرباب، بفرەموو بزنام، ئەگەر ھەزرتى جەنابت بەراستى نەتەوئ دەگەل ئەو
 شازادە خانمە گەورەيە زەماوہند بکەي ئاشكرايە كە مەك و مال و دارايى ئەو ناييتە ھى
 بەريژتان و كاتىك نەبييە خاوەنى ئەو مەك و مالە، چە چاكەيەكت دەگەل من پى دەكرئ؟»

دهردی من لیتره‌دایه! جه‌نابت باوهر به‌قسه‌ی من بکه و بۆ جار‌یکیش بئی ده‌گه‌ل ئه‌و شانزئه‌ی که خودا له عاسمانه‌وه بۆ ئیمه‌ی ناردووه، زهماوند بکه، پاشان ده‌توانی بچیته سۆزای خاتوون دۆلسینه، چون به‌پیتی قاعیده ده‌بی له دنیا‌دا پاشایانیک بووین که بیجگه له زنی خۆیان، یه‌ک یا دوو گراویی تر شیان بووی. له‌مه‌ر جوانیی ئه‌م دووانه، به‌نده‌ی خۆت فرزولی نا‌کا و ئه‌گه‌ر راستت پئی بلیم، من هه‌ر دووکیانم پئی باشه، هه‌رچه‌ند تا ئیستا خاتوون دۆلسینه‌شم نه‌دیوه. دۆن کیشۆت به‌سه‌ریدا‌گوراند که: چون؟ تۆی غه‌یانی گه‌وج هه‌رگیز ئه‌وت نه‌دیوه؟ مه‌گه‌ر تۆ هه‌ر ئیستا له لای ئه‌ورا په‌یغامت بۆ نه‌هینام؟ سانکۆ گوتی: «مه‌به‌ستی عه‌رزم ئه‌وه‌یه من ئه‌وم به‌دلی خۆم نه‌دیتووه و به‌چاوی مشت‌ه‌ری چاوم لی نه‌کردووه تا یه‌ک یه‌ک تایبه‌تمه‌ندی یه‌کانی به‌وردی ده‌به‌ر چاوبگرم. به‌لام له‌سه‌ر یه‌ک به‌باشم هاته به‌رچاوب. دۆن کیشۆت گوتی: ئه‌وجار ده‌تبه‌خشم و تۆش له‌و ئیش و نازاره که‌مه‌ی پیت گه‌یشت له‌من ببووهره. ده‌ست بزاونته‌کانی یه‌که‌می پیاو به‌ده‌ست خۆی نییه. سانکۆ گوتی: به‌لی ده‌زانم، به‌لام ده‌مندا یه‌که‌م بزاف هه‌میشه ئه‌وه‌یه که مه‌یلکی زۆرم بۆ قسه‌کردن هه‌یه و ناتوانم ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر زارمدا دئی نه‌یلیم. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ به‌و حاله‌شه‌وه ناگات له زبانت بئی. چون په‌ندیکه قه‌دیم که ده‌لی. «جاریکت گوت، چم نه‌گوت، دوو جارت گوت چم نه‌گوت، ئه‌گه‌ر پیاوی ئه‌وجار بیلئ.» ئیدی له‌وه زۆرتتر هیچی ترت پئی نالیم.

سانکۆ گوتی: زۆر باشه خودا له‌و سه‌ره‌وه چاوی لیمانه، ده‌غه‌لبازییه‌کان ده‌بینئ و له نیتوانماندا داوهری ده‌کا. که له‌من و له تۆ کیته‌ه‌مان زۆرتتر کاری خراب ده‌که‌ین. من که قسه‌کانم باش نییه یا تۆ که کاره‌کانت له قسه‌کانی من باشتر نین؟ دووروته خۆی ده قسه‌کانیان هه‌لقوتاند و گوتی: ئیدی به‌سه! یاللا سانکۆ هه‌لی ده‌ستی ئه‌ربابی خۆت ماچ بکه و مه‌عه‌زه‌نتی لی بخوازه! له‌مه‌و پاشیش وریای تاریف، یا وه‌درۆخسته‌وه‌کانت به. به‌تاییه‌ت هیچ کات به‌خراپه باسی ئه‌و خاتوون «تۆبۆزۆیه» که من ناینامس، به‌لام قه‌ره‌واشی ئه‌وم، مه‌که. پشتیش به‌خودا به‌سته و بزانه که ئه‌و، تۆ له خاوه‌ن بوونی ملکیک که بتوانئ وه‌ک شازاده‌کان تییدا بژی بئی به‌ش نا‌کا.»

سانکۆ به‌کرنۆش و به‌حالی سه‌رداخستوو، بۆ لای ئه‌رباب چوو و داوای لیبۆردنی لی کرد و ئیزنی ده‌ست ماچ کردنی خواست و ئه‌ویش به‌فیس و ئیفاده‌وه ده‌ستی بۆ لای ئه‌و برده پیش. کاتیک مه‌یت‌ه‌ر ده‌ستی دۆن کیشۆتی ماچ کرد، ئه‌رباب هه‌لالی کرد فه‌رمانی پئی دا به دوایدا بروا تا هیندیک له کاروان دوور بکه‌نه‌وه، چون ده‌یه‌وی چهند پرسیاریکی لی بکا و له‌مه‌ر هیندیک باب‌ه‌تی زۆر گرینگ قسان بکه‌ن. سانکۆ ئیتاعه‌ی ئه‌م‌ری کرد و کاتیک هه‌ر

دووكيان له وانی تر كه و تنه به رهوه، دۆن كيشۆت پى گوت: «له وكاته وه كه گه راوبته وه من دىبىتالى هه ل و دهره تم گير نه كه و تنه وه كه به وردى له مه ر ئه و كارهى پىم ئه سپاردبووى و جوابى كى كه بۆت هىناومه وه پرسىار بكم. ئىستا كه به خت ئه و هه له رى مه خساندوو له راگه ياندنى هه ر هه وائىكى خو ش كه دلى منى پى ده گه شىته وه درىغى مه كه. سانكو جوابى داوه: جه نابى ئىوه هه ر پرسىارىكى دلت ده يه وى بىفه رموو، منىش هه رچى كه به و دوو گوئى يه م بىستوو مه، به زبان ده رىده ده مه وه، به لام له به رىرتان تكا ده كه م له مه و دوا هىنده ش رق ئه ستوو ره به. دۆن كيشۆت گوتى: سانكو ئه و قسه چىبه ده يكه؟ سانكو گوتى بۆيه ئه م قسه ده كه م كوته كىكى كه ئىستا وىم كه وت زۆر تر له سه ر ده مه قاله يه ك بوو كه دۆننى شه وى شه يتان له نىو من و تۆدا هه لى نايساند، نه ك له به ر ئه و قسانه يى كه من له سه ر خاتوون دۆلسينه عه رزم كردى، چون به هه ر حال من خاتوون دۆلسينه م له و چاوانه يى خو م خو شتر ده وى و وه ك شتىكى پىرو ز حورمه تى ده گرم، هه ر چه ند به كه لكى ئه وه ش نه يا كه وه ك شتىكى پىرو ز بكه وىته وارى په رستن، به لكو ته نيا له به ر ئه وه كه هى به رىرتانه و خو شتان ده وى. دۆن كيشۆت گوتى: سانكو تو گيانى خو ت ئه و قسانه ده ست پى مه كه وه، چون پى قه لس ده بم و دلم دىشى. من هه ر ئىستا تو م به خشى و تو باش ده زانى ئه گه ر له سه رى برۆى دووباره وىت ده كه وى.

قسه ي ئه م دووه گه يشت بووه ئىره كه له سه ر ئه و رىگايه ي پىدا ده رۆيشتن كه ر سوارى كيان چا و پى كه وت كه ده هاته به ره وه و كاتىك نزىك بووه وه پىيان وابوو قه ره چىبه، به لام سانكو پانزا كه نه يده توانى كه رىك بىنى و گيانى ده گه ل چاوى به دواى كه ردا له شه قه ي بالان نه دا، كاتىك به سه ر نه وه له كه رسوار ورد بووه «ژىنىس دۆپاسامۆن» ناسىيه وه و زانى كه ره كه ش هه مان كه رى خو يه تى. له راستىدا ئه و كه ره ي كه سامۆن سوارى بوو بوو هه مان كه رى سانكو بوو. پاسامۆن بو ئه وه ي نه ناسرى و كه ركه به ئاسانى بفرۆشى، به رگى قه ره چىيانى ده به ر كردبوو كه زاراوه ي ئه وانىشى باش ده زانى و زۆر زبانى ترىشى وه ك زبانى داىكى ده زانى. سانكو ئه وى دىت و ناسىي و به ده نگى بلند بانگى كرد كه: «هوى ژىنزىلى رىگر! ماله كم بده وه و گيانم خه لاس كه. له ته ختى خه وى من وه ره خو ار و رو حى ره وان و خو شىيى گيانم و مايه ي سه ره رزىيى من بده وه به من! هه لى ئه ي دزى هه رامزاده ي ناپىاو، برۆ له به ر چاوم ون به و ئه و ماله ي مافى تو ي پىوه نىيه، بىده وه به خاوه نى!» ئه زقه زا نه ئه و هه موو قسه يه ي ده وىست و نه ئه و گشته جنىوه ش، چون «ژىنىس» به بىستنى يه كه م قسه له كه ره كه خو ي فرى دا و به هه شتا وىكى كه وه ته ره خته نى بارگىن ده چوو ده چاوترووكانىكدا له كاروان دوور كه وته وه. سانكو به هه لانتن خو ي گه يانده

که‌ری خوئی و ئەو بەستەزبانە‌ی دە‌ئامیز گرت و گوتی: «باشە، هاودە‌مه‌که‌م، ئە‌ی گە‌زە‌ خۆ‌شە‌و‌یستە‌که‌ی که‌ نووری چاوی منی و کوته‌ جەرگە‌ی منی، حا‌لت چۆ‌نه‌ و چت بە‌سەر هاتوو‌ه؟» و دە‌گە‌ڵ ئە‌و قسانە‌ش پە‌یتا پە‌یتا ماچی دە‌کرد و دە‌ستی بە‌سەر و گوێ‌یدا دینا و دە‌یلاواندە‌وه‌. راست وە‌ک ئە‌وه‌ی دە‌گە‌ڵ مرۆ‌قیکی خاوە‌ن هە‌ست و شعور قسان بکا. کەر بێ‌دە‌نگ و خامۆ‌ش راوە‌ستابوو، بئ ئە‌وه‌ی بتوائی وشە‌یه‌ک جوا‌بی سانکۆ‌ بداتە‌وه‌، بۆ‌ ماچ و مووچ و لاواندە‌وه‌کانی راوە‌ستابوو. کاروانییه‌کان گە‌یشتن و هەر کام بە‌بۆ‌نه‌ی دۆ‌زرانە‌وه‌ی کە‌ری سانکۆ‌ پیرۆ‌زباییان لێ‌ دە‌کرد، لە‌وانە‌ش دۆ‌ن کیشۆ‌ت که‌ پاش پیرۆ‌زبایی، پتی گوت بە‌خاتری ئە‌م پتیشها‌ته‌ هە‌واله‌ی سئ سەر جاشە‌که‌ره‌که‌ی داویە‌تی، بە‌تال ناکاتە‌وه‌. سانکۆ‌ش لە‌بەر ئە‌و سە‌خی بوونه‌ی سپاسی لێ‌ کرد.

لە‌و ماوه‌یه‌دا که‌ پالە‌وان و مه‌یتەر بە‌جوئی، خە‌ریکی وتووێ‌ژ بوون که‌شیش له‌ سیاسە‌ت و تیگە‌‌پشتوو‌یی دوورووته‌، هە‌م دە‌هە‌لبە‌ستنی داستانی خویدا و بە‌کورتی گێ‌رانه‌وه‌ی بە‌سەر‌ها‌ته‌که‌ی و هە‌م بۆ‌ ئە‌م وێ‌چوونه‌ی که‌ توانی‌بووی دە‌گە‌ڵ ناوەرۆ‌کی کتێ‌به‌ پالە‌وانییه‌کاندا بیدا بە‌داستانە‌ مه‌سلە‌ه‌تییه‌که‌ی خوئی، ئافە‌رینی پی گوت و دوورووته‌ ده‌ وه‌لامدا جوا‌بی دا‌بووه‌وه‌ که‌ زۆ‌رتری وه‌ختی خوئی بە‌خوێ‌ندنە‌وه‌ی کتێ‌بی پالە‌وانان را‌بواردوو‌ه، بە‌لام چون پارێ‌زگار و هەریمە‌کانی قە‌راغ دە‌ریای باش نه‌ناسیوه‌، بە‌هە‌له‌ گوتوو‌یه‌ له‌ بە‌ندە‌ری «ئوسانا» له‌ که‌شتی دا‌به‌زیوه‌. که‌شیش دووباره‌ گوتی: «من زوو زانیم و ئە‌وه‌ی دە‌با بلی‌م گوت‌م و هە‌له‌ی تۆ‌م راست کردە‌وه‌. بە‌لام پتتان سە‌یر نییه‌ که‌ ئە‌م نه‌جیب زاده‌ بە‌دە‌خته‌ به‌چ ئاسانی ته‌واوی ئە‌م داستانه‌ هە‌لبە‌سته‌ و نادرستانه‌ و ئە‌م درۆ‌ زه‌لامانه‌ ته‌نیا له‌ بە‌ر ئە‌وه‌ی بە‌سە‌بک و شپۆ‌ه‌ی ها‌ته‌ران پاته‌رانی کتێ‌به‌پالە‌وانییه‌کانی ئە‌ون، راست و ره‌وان باوهر ده‌کا؟ کاردینیۆ گوتی: بە‌لێ، بە‌راستی هەر وایه‌. ئە‌م چه‌شنه‌ شیتییە‌ ئە‌وه‌نده‌ سە‌یره و ئە‌وه‌نده‌ بئ وێ‌نه‌یه‌ که‌ ئە‌گەر بیانە‌وئ بە‌درۆ‌ش و بۆ‌ سەرگە‌رم کردنی خە‌لک ئاوا، خو له‌ شیتی بدن ناتوانن. پیم وا نییه‌ که‌سیک بدۆ‌زنه‌وه‌ که‌ ئە‌و هە‌موو به‌هره‌ و توانای خە‌یال و دیوانه‌بازی یانه‌ی هە‌بی؟ که‌شیش گوتی: سە‌یرتر له‌وه‌ش، شتیکی تره‌، ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ که‌ له‌ دەر‌وه‌ی ئە‌و تره‌ها‌ته‌ی که‌ ئە‌م نه‌جیب زاده‌ دلۆ‌قانه‌ به‌پیی حا‌له‌تی مال‌خولیایی خوئی ده‌ی‌لی هەر ئە‌وه‌نده‌ با‌سیکی تر هە‌لایسین، دیسان ئە‌و پیاوه‌ زۆ‌ر به‌ ریکوپیکی قسه‌ی له‌سەر ده‌کا و له‌سەر هەر بابە‌تیکی زه‌ینیکی روون و عاقلانه‌ له‌ خوئی نیشان دە‌دا. به‌جۆ‌ریک که‌ ئە‌گەر خالی هە‌ستیاری ئە‌و، که‌ هە‌مان بابە‌ته‌ پالە‌وانییه‌کانن، دە‌ستی بۆ‌ نه‌بن، هیچ کە‌س نابێ‌ که‌ به‌پیاویکی فامیده‌ و خاوە‌ن عە‌ق‌لی تۆ‌که‌می نه‌زانی».

لهمهړ وٲووٲژى شىرىنى دؤن كىشؤٲ دهگهٲ سانكؤٲانزا و رووداوهكانى تر

لهو ماوهىهدا كه ئهوانه گهرمى وٲووٲژ بوون، دؤن كىشؤٲ قسهكانى خؤى دهگهٲ سانكؤ درٲژه پى دهدا و پٲى گوت: هاوړى سانكؤ، وهره با دهمهقاله و شهړهكانمان لهبىر بهرىنهوه و پٲكهوه ئاشتى بكهين! ئىستا بى ئهوهى رق و ٲووړهپىبهكه له من ددهلى خؤٲدا رابگرى، پٲم بللى له كوئى و كهنگى چاوت بهدؤلسينه كهوت؟ ئهو خهريكى چ كارٲك بوو و ٲؤ چىٲ پى گوت؟ ئهو چىى وهلام داوه و بهخوٲندنهوهى نامهكهٲم چ حالٲكى پهيدا كرد؟ كى نامهكهى منى بؤ ٲو نووسىبهوه؟ بهكورتى ههر چى لهٲم رووداوه بؤ پرسىار كردن و زانين دهبى، پٲم بللى، بى ئهوهى درؤيهكه بكهى، يا لهبهر دلخؤشى من شتىكى لى زياد بكهى، ههروهها بى ئهوهى شتىك بقرٲىنى. سانكؤ گوتى: ئهرياب ئهگهر قهرار بى راسٲىٲ پى بلٲم، هىچ كهس نامهى بؤ من روونووسى نهكردهوه، چوٲن من له راسٲىدا ئهؤم نهبردبوو. دؤن كىشؤٲ گوتى: راسٲ دهلىٲى چوٲن دوو روژ پاش روٲىشٲنى ٲؤ نامهكهٲم ددهفتهرچه باغهلىبهكهدا دىٲهوه و زؤر پى ٲىك چووم، چوٲن نهمدهزانى ئهو كاتهى ٲؤ پى دهزانى كه نامهكهٲ پى نىبه چ دهكهى، و ههردهٲم پٲم وابوو دهگهٲل زانىٲ نامهكهٲ جى هٲىشٲووه، بؤى دهگهٲرىبهوه. سانكؤ گوتى: ئهگهر ئهوكاتى نامهكهٲ بؤ خوٲىندمهوه لهبهرم نهكردبايه، ئهو كارهم ههر دهكرد. بهلام من ئهوهى لهبهرم كردبوو واژهبهواژه بوٲهكٲك له خزمهٲكارانى كلىسا خوٲىندهوه و ئهوىش هممووى لهسهر كاغهز نووسىبهوه، وهها نامهپهكى لى كهوتهوه كه كابرا دهىگوت دهٲهواوى موددهى(*) ژيانىدا باوهكو جهوازى بهخاك ئهسپاردنى زؤر دىوه ههرگىز نامهپهكى بهو جوانىبه نهخوٲىندووتهوه. دؤن كىشؤٲ پرسى: باشه سانكؤ ٲؤ ئىستاش ئهو نامهپهٲ ههر لهبهره؟ سانكؤ گوتى: خٲىر ئهرياب چوٲن ههركه دهقهكهٲم بهخزمهٲكارى كلىسا گوت چوٲن دىٲم كه لهبىر مانهوهى دهقى ئهٲم نامهپه بهدردى من ناخوا، وردهورد لهبىر خؤم بردهوه و ئهگهر شتىكٲم دهزهينىدا مابى ههمان سهرهٲاى نامهكهپه كه «خاتوونى بالآٲهغار» بووبووره «خاتوونى والاتهبار» بوو و له كوٲاىى نامهكهشدا نووسىبووت «بهندهى تهواوى ماوهى ژيانى ٲؤ، پآلهوانى خهمگىن روخسار» و له نىوان ئهٲم دوو بهشدها ههرچهندى ٲٲهوى بابٲٲ و قسهوباسم ٲى ئاخنى بوو.

دۆن کیشۆت گوتی: من له هیچ کام له‌و شتانه‌ی گوتت ناره‌حه‌ت نیم. باشه! دژی‌زه به‌حیکایه‌تی خۆت بده! کاتیک به‌خزمه‌تی ئه‌و مه‌له‌که‌ی جوانی و جه‌ماله‌ گه‌یشتی چیی ده‌کرد؟ بیگومان خه‌ریکی پتوه‌کردنی گه‌ردن به‌ندیکی مرواری بوو یا بۆ ئه‌م پالئه‌وانه‌ی دیلی خۆی، به‌تال و هه‌ودای زێڕین نیشانه‌یه‌کی عاشقانه‌ی گۆل دۆزی ده‌کرد. سانکۆ گوتی: من ئه‌وم له کاتیکدا خه‌ریکی به‌باکردنی (*) دوو کیله (*) گه‌نم له‌ سه‌ساری ته‌ویله بوو، چاوی پتۆ که‌وت. دۆن کیشۆت گوتی: تۆ ده‌توانی خاترجه‌م بۆ که‌ ده‌نکه‌ گه‌نمه‌کان له‌ ده‌ستی ئه‌ودا ده‌بوونه‌ ده‌نکه‌ مرواری. به‌لام ئایا به‌سه‌رنجه‌وه‌ روانیت که‌ ئه‌و گه‌نمه‌ له‌ گه‌نمه‌ قاوه‌یی ره‌نگه‌ دانه‌ درشته‌کان بوون. سانکۆ گوتی: له‌ نه‌وعی چێودانی (*) ره‌نگ زه‌ردی خراپ بوون. دۆن کیشۆت گوتی به‌و حاله‌شه‌وه‌ متمانه‌ت ده‌ده‌مۆ هه‌ر ئه‌و چێودانه‌ش ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌بای کردبۆ، نانیککی گه‌لاگه‌ لای وه‌ک به‌رگی گۆلی لۆ دروست ده‌بۆ! به‌لام با له‌و قسانه‌ بگه‌ڕێین، گه‌لۆ، کاتیک نامه‌که‌ی منت دا ده‌ستی، ماچی کرد و له‌سه‌ر سه‌ری دانا یا نا؟ ئایا رێژ و حورمه‌تیککی که‌ شایانی ئه‌و نامه‌یه‌ بۆ له‌ خۆی نیشان دا؟ به‌کورتی پێم بلۆ چیی کرد؟ سانکۆ گوتی: له‌و کاته‌دا که‌ نامه‌که‌م دا به‌ده‌ستی به‌ته‌واوی خه‌ریکی کاری خۆی بوو و هێندیککی گه‌نم ده‌بیژینگه‌که‌یدا بوو به‌بای ده‌کرد. هه‌مان کات پتی گوتم: «رۆله، نامه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌و ته‌لیسه‌ی له‌وتیه‌ دابنۆ. باوه‌ر ناکه‌م تا ته‌واوی ئه‌و گه‌نمانه‌ خاوین نه‌که‌مه‌وه‌، بتوانم ببخوینمه‌وه‌.» دۆن کیشۆت هاواری کرد که‌ ئاخ: ئه‌ی ژنی خۆراگر؟ به‌لام سانکۆ بیگومان مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ نامه‌که‌ به‌خه‌یالی راحه‌ت و ده‌ ئارامیدا بخوینتیه‌وه‌ و له‌ هه‌موو ناوه‌رۆک و باب‌ه‌ته‌کانی تام و چێژ وه‌ر بگرۆ. باشه‌ ده‌ی بگێره‌وه‌! له‌ حالیکدا ئه‌و کاری خۆی ده‌کرد، پیکه‌وه‌ قسه‌تان له‌چی کرد؟ له‌مه‌ر من چ پرسیاریککی لۆ کردی و تو چت جواب داوه‌؟ زوو ته‌واوی که‌ و هه‌رچی گوتی پێم بلۆ. سانکۆ گوتی: ئه‌و چیی له‌ من نه‌پرسی، به‌لام من بۆم گێراوه‌ که‌ تۆ ده‌رێگه‌ی خزمه‌ت به‌ودا خه‌ریکی چله‌کێشی ده‌که‌ی و له‌ که‌مه‌ر تا گه‌ردن خۆت ڕووت کردووه‌ته‌وه‌ و عه‌ینه‌هوو وه‌حشی له‌ نیوکیو و په‌وه‌زانداندا شرت و گم بووی. چۆن له‌سه‌ر گاشه‌به‌ردان ده‌خه‌وی و ده‌ خاک و خۆل ده‌گه‌وزی و له‌سه‌ر سه‌فره‌ نان ناخۆی و ریشته‌ شانه‌ ناکه‌ی و دايم به‌نالۆ و گه‌ریانه‌وه‌ له‌عه‌نه‌ت و نه‌فرین بۆ به‌ختی ره‌شت ده‌نێری. دۆن کیشۆت گوتی: نه‌ده‌با بلۆی بۆ به‌ختی ره‌شی خۆی نه‌فرین ده‌نێرۆ، ئه‌و قسه‌یه‌ت باش نه‌بوو، چون به‌په‌نچه‌وانه‌ من له‌ ته‌واوی ڕۆژانی ته‌مه‌نمدا به‌ختی خۆم پیرۆز کردووه‌ و له‌مه‌و پاشیش ده‌یکه‌م، چون منی به‌لایقی ئه‌وینی خاتوونیککی وه‌ک دۆلسینه‌ دوتۆبۆزۆ کردووه‌. سانکۆ گوتی: به‌لۆ به‌راستی خانمیککی وه‌ها زه‌لامه‌ که‌ سی

قولانچ*) وەسەرمەن كەوتوو. دۆن كيشۆت گوتى: لە كوێرا دەزانی سانكۆ؟ مەگەر تۆ بالات ديجىتالى
 www.rabari.org

بەبالای ئەو گرتوو؟ سانكۆ گوتى: ئەودەمى ئەندازەم گرت كە لى نىزىك بوومەو تا بارە
 گەنمىكى دەگەل باویمە سەرپىشتى گویدرێژىك. دەو كارەدا، ئەوەندەى لى نىزىك بووم كە
 بتوانم بزەنم سەرولمىك لە من بەرزترە. دۆن كيشۆت گوتى: مەگەر نە وایە كە ئەو یەك
 مىلیۆنى لایەنى باشى واتابى و ئەخلاقى هەیه؟ بەلام سانكۆ لێردا لانى كەم شتىك هەیه
 كە ئیشاللا حاشای لى ناكەى: ئەو كاتەى كە تەواو لى نىزىك بووبووئەو گەلو، هەستت
 بەبۆنىكى خۆش نەكرد، بۆنى گول و ریحانە، یا نازانم چ بۆنى خۆشى تر و لەو بۆنە
 خۆشەو هەستت نەكرد لە دووكانى عەترفرۆشێكى عومدە داى؟ سانكۆ گوتى: شتىكى كە
 دەتوانم عەرزت بكەم ئەو هەیه كە من لە تەنیشت ئەو هەستم بەبۆنىكى ناخۆش كرد، ئەویش
 بى شك لەوېرا بوو كە ئەو بەهۆى كار و كوێرەوهرى زەنگول زەنگوئى ئارەقەى دەرشت. دۆن
 كيشۆت گوتى: وا نىیە، بىگومان مېشكى تۆ لەبەر زوكام*) و سەرما بوون عەیب و ئىرادى
 بوو، یا بۆنەكە هى لەشى خۆت بوو، دەنا بەحەمدى خودا من خۆم باش دەزانم كە ئەو
 گولەگولآو دەنۆ ئەو هەموو درك و دالەدا، ئەو سوپسەنەیه ئەم عەمبەرە نایابە، چ بۆنىكى
 هەیه. سانكۆ گوتى: بەدوور نىیە هەر وایى، چونكە من ئەغلب ئەو بۆنەى لە خاتوون
 دۆلسینەو هەلدەستا لە بەدەنى خۆشم هەلدەستى. بەهەر حال جىگەى سەر سورمان نىیە،
 چون هەر دووكمان هەر سەگىكین! دۆن كيشۆت گوتى: ئىستە پىم بلئى پاش ئەو
 گەنمەكانى پاك كردهو و نارديە ئاشى، كاتىك نامەكەى خویندەو هە جىي كرد؟ سانكۆ
 گوتى: بەلئى، لەمەر نامەكەت، دەبى عەرزت بكەم، تەنانەت لىكيشى*) نەكردەو، چون
 دەبىگوت كە سەوادى خویندن و نووسىنى نىیە؛ پاشان نامەى دىر بەدرد كرد و بىانووشى ئەو
 بوو كە نایەوئى كەس نامەكەى وەخوینئى تا خەلكى گوند دەسروترى نەگەن و دەبىگوت ئەو
 من بەزبان دەربارەى شەیدابى و ئەوین و چلەكیشىبەكانت بەخاترى ئەو، بۆم گىراوتەو،
 بەسە و نامەى پى ناوئى. لە كۆتاییدا فەرمووى ئەو دەستى ئیو هەماچ دەكا و دەبەوئى لەجىي
 نامە چاوى بەخۆت بكەوئى، لەبەر ئەو هەم خواھىشت دەكا و هەم فەرمان دەدا كە هەرچى
 زووتر ئەو رژد و هەلەمووت و درك و دالە بەجى بىلئى و دەست لەو خۆ گەوج كردنە، هەلگى
 و ئەگەر كارى پىوېست تەرت نىیە، رانەوئەستى و بەرە و تۆبۆزۆ رى دابگرى، چون لە دووربى
 تۆ گىانى گەيوەتە سەر لىوان. كاتىك گوتم لەقەبى تۆ پالەوانى خەمگىن روخسارە، لە قاقای
 پىكەنىنى دا! پاشان لىم پرسى ئایا كابرأى بىسكایى چووئەتە خزمەتى یا خىر، جوابى
 دامەو بەلئى، هاتوو و زۆریش پىاوئىكى جەفەنگى و خۆش مەشرفە بوو. هەر ئەو

پرسیارم له‌مه‌ر سزادراوه‌کان به‌کاری دژوار لی، کرد گوتی تا ئیستا هیچ کامیان نه‌هاتوون. دۆن کیشۆت گوتی: تا ئیره هه‌مووشت ته‌واو له‌جیی خویه‌تی و جیگه‌ی په‌زنامه‌ندییه. ئیستا بلێ بزانه‌م کاتیک له‌ خزمه‌تی مه‌ره‌خس بووی بۆ قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی زه‌حمه‌تی گه‌یاندنی نامه‌ی عاشقه سه‌وداسه‌ره‌که‌ی چ جه‌واهیترکی گران بایی پێ به‌خشیت؟ چون ئه‌وه دابێکی دیرینی نیوان پالنه‌وانانی سه‌رگه‌ردان و گراوییه‌کانه: که ئه‌و مه‌یتر یا که‌نیزانه‌ی هه‌لگری نامه یا په‌یامێکن، خه‌لات ده‌که‌ن و گه‌وه‌هه‌ریکی به‌قیمه‌تیان پێ مه‌رحمه‌ت ده‌که‌ن. سانکۆ گوتی په‌نگه‌ و ابی و من ئه‌وه‌م پێ په‌سمیکی زۆر باشه، به‌لام بێگومان هه‌ر ده‌زمانی قه‌دیما باو بووه. ئه‌مپۆ له‌ کوتیک نان و هیندیک په‌نیر تێ ناپه‌رێ، هه‌روه‌ک خاتوو دۆلسینه که له‌ کاتی مالاواییدا له‌سه‌ر دیواری ته‌ویله‌وه له‌ته نائیک و بروکه په‌نیریکی دا به‌ده‌ستم، نیشان به‌و نیشانه‌ی که په‌نیره‌که‌ی مه‌ر بوو. دۆن کیشۆت گوتی: ئه‌و له‌ پاده‌به‌ده‌ر سه‌خی ته‌بیات و ئازاده‌یه و ئه‌گه‌ر هیچ جه‌واهییری نه‌دابی، به‌تۆ له‌به‌ر ئه‌وه بووه له‌و ساته‌دا هیچ جه‌واهیترکی له‌به‌ر ده‌ستیدا نه‌بووه. به‌لام ئه‌نعامی تۆ هه‌ر ده‌گا، قه‌رز کۆن ده‌بی به‌لام ناسوتی. من چاوم پێی ده‌که‌وت و هه‌موو کار جێبه‌جی ده‌بن. به‌لام سانکۆ هیچ ده‌زانی من له‌به‌رچی سه‌رم سوپماوه؟ پیم وایه تۆ ئه‌و سه‌فه‌ره‌ت له‌ ریگی هه‌واوه ئه‌نجام داوه، چون رویشتنی تۆ به‌نیو ئه‌م به‌رده‌لان و شاخ و کێوانه‌دا، تا «تۆبۆزۆ» و گه‌رانه‌وه‌ت له‌وێرا بۆ ئیره، هه‌مووی سی پۆژێ کیشاوه، له‌ حالیکدا لیره و تا ئه‌وت، هیچ هه‌رنه‌بی سی فه‌رسه‌خ ده‌بی. من له‌وه‌را وای بۆ ده‌چم که ئه‌و هه‌کیمه‌ سیحربازه‌ی که ئاگاداری کاروباری من و دۆستی منه – چون به‌هه‌ر قیমে‌تیک بێ ده‌بی که‌سیکی ئاوام هه‌بی ده‌نا وه‌ک پالنه‌وانیکی دروست و حیسابی، چاوم لی ناکه‌ن – به‌لی، ده‌مه‌ویست ئه‌وه بلیم که هه‌کیمی سیحرکار بێ ئه‌وه‌ی تۆ خۆت پێ بزانی ده‌ برینی ئه‌م ریگه‌ دووره‌دا یارمه‌تی داوی. ده‌راستیدا، هه‌ن له‌و سیحرکارانه که پالنه‌وانیکی سه‌رگه‌ردان ده‌ شیرن خه‌ودا هه‌لده‌گرن و پالنه‌وان بێ ئه‌وه‌ی خۆی بزانی سه‌به‌ی ئه‌و شه‌وه هه‌زار فه‌رسه‌خ دوورتر له‌و شوینه‌ی لێی خه‌وتیوو، خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه. ئه‌گه‌ر وا نه‌بووایه، هه‌رگیز پالنه‌وانانی سه‌رگه‌ردان نه‌یانده‌توانی له‌ کاتی مه‌ترسیدا بگه‌نه‌ فریای په‌کتری. زۆر بووه که بۆ نمونه په‌کیک له‌وان له‌ چیاکانی ئه‌رمه‌نستاندا تووشی بووه به‌تووشی دیوێکی خوین هه‌لقورین*) یا درنده‌یه‌کی بێ په‌زاوه*) و له‌و کاته‌دا که گه‌رمی به‌رنگاری بووه و گیانی ده‌مه‌ترسی که‌وتوو له‌ نا‌کاو بێ ئه‌وه‌ی به‌میشکیدا تێ په‌ریبی، ده‌بینی په‌کیک له‌ دۆسته‌کانی که چه‌ند سه‌عات پێشتر له‌ ئینگلستان بووه، به‌سواری په‌له‌هه‌وریک یا گه‌ردوونه‌یه‌کی ئاگرین له‌ریوه

دې و به‌هاواری دهگا و له مردن پزگاری دهکا و کاتیک شهو دادې خۆی له‌سه‌ر سفزه‌ی دېجىتال مالى خۆی ده‌بىنځته‌وه و ده‌ست ده‌کا به‌خواردن، له کاتیکدا مه‌ودای نېوان نهم دوو شوپنه دروست دوو يا سې هه‌زار فه‌رسه‌خه. ئەوه هه‌مووی له به‌ره‌که‌تى زانيارى و ناگايى ئەو هه‌کيم و زانا سىحرکارانه‌يه که چاوه‌پىرى له‌و پال‌هوانانه ده‌کهن. که‌وابوو هاوړې سانکۆ، من هېچ ئيرادېک له‌وه‌دا نابىنم که تۆ به‌راستى لىروهه ده‌وماوه که‌مه‌دا چووبىته تۆبۆرۆ و گه‌پاىته‌وه، چون هه‌ر وهک گوتم په‌نگه‌يه‌کېک له‌ دۆستانى هه‌کيمى من تۆى به‌حه‌ودا بردبى.

سانکۆ گوتى ئەوه په‌نگه‌ هه‌ر وابى، چون رۆسىنانت به‌له‌ز و هه‌شتاوېکى وا ده‌رپۆشت که ده‌تگوت که‌رى قه‌ره‌چىيانه و نۆشادريان ده‌قوونى کردوه! دۆن كيشۆت پرسى: چىت گوت؟ نۆشادر؟ به‌لئى به‌راستى ئەو قه‌ره‌چىيانه له‌ جسناى شه‌يتانن، جوړه مروڤيکى که تا به‌توئى رېگا ده‌رۆن و دىترانىش بى ئەوه‌ى ماندوو بن به‌وداى خۆياندا ده‌کيشن، به‌لام با جارى واز له‌و قسانه بىنن! بلئى بزائم له‌مه‌ر ئەو فه‌رمانه‌ى دۆلسينه‌ى نازهنىنم فه‌رموويه‌تى ده‌بى هه‌رچى زووتره بگه‌مه خزمه‌تى ده‌بى چ بکه‌ين؟ من خۆم پىم وایه ده‌بى ئىتاعه‌ى ئەمرى ئەو بگه‌م، به‌لام ئەوه‌م ناتوانم قه‌ولېکى به‌شازاده خانمى هاوسه‌فه‌رمان داوه به‌رمه سه‌ر، له‌ حالیکدا ياساکانى پال‌هوانى مرزهمم(*) ده‌کا که بردنه‌سه‌رى به‌لئىنى و په‌يمان بخه‌مه پيش ئاره‌زووى نه‌فسانى خۆم. له‌ لایه‌که‌وه مه‌يل و تاسه‌ى دیدارى يار بۆ ئەو لام راده‌کيشى، به‌لایه‌کى تره‌وه پابه‌ند بوون به‌به‌لئىنى و شانازىيه‌کى که په‌نگه‌ له‌و رووداوه به‌نسىبم بى بانگه‌يشتى نهم لایه‌م ده‌کهن و وه‌خۆم(*) ده‌خن. به‌لام ئەوه‌ى پىم وایه ده‌یکه‌م ئەوه‌ بى: به‌په‌له‌ وه‌رې ده‌که‌وم و ده‌چمه ئەو شوپنه‌ى ديوه‌که‌ى لىيه، هه‌ر که گه‌يشتمه جى سه‌رى ديوه‌ ده‌بىم و شازاده خانم له‌سه‌ر جى ورپى خۆى داده‌نئيمه‌وه؛ پاش ته‌واو بوونى نهم کاره گرینگه ده‌گه‌رئيمه‌وه و به‌هه‌شتاو ده‌چم بۆ چاوپيکه‌وتنى ئەو ئەستىره به‌دره‌وشه‌ى که هۆش و هه‌واسى من رووناک ده‌کا. ئەوجار بۆ وه دره‌نگ که‌وتنى خۆم، ده‌ليلى واى بۆ دىنمه‌وه که ئەو نه‌ته‌نيا تورپه‌ نابى، به‌لکو چون ده‌بىنى ئەو دره‌نگ چوونه‌م سه‌ره‌نجام بووته هۆى شانازىى ئەو، ئافه‌رىنم پى ده‌لئى و خو‌شحال ده‌بى. چون من هه‌رچى که ده‌ده‌وره‌ى ژيانى خۆمدا به‌زۆرى ئەسه‌له‌ه وه‌ده‌ستم هیناوه و له‌ داها‌تووشدا وه‌ده‌ستى دىنم، له‌ لوتف و سايه‌ى نى‌وچاوانى ئەوى ده‌زانم و له‌وه‌رايه که من ملکى ئەوم. سانکۆ گوتى: يا هه‌زرتى مريه‌م! خواهه‌لناگرئى جه‌نابت عه‌جه‌ب بى مېشکى! يانى جه‌نابى ئەرباب، فه‌رموو بزائم جه‌نابت خه‌يالت هه‌يه ئەو هه‌موو رېگايه‌ ته‌نيا بۆ سه‌يران و

هه‌واخۆری بپیوی؟ ئایا هه‌لی زهماوند ده‌گه‌ل شازاده خانم که جیازه‌که‌ی ولانتکه به‌پانتابی بیست هه‌زار فه‌سه‌خ له ده‌ست ده‌ده‌ی؟ ولانتیکی ده‌وله‌مهند که وه‌ک ده‌لین پر له نیعمه‌ت و سه‌روه‌ت و سامان و له دوو ولاتی پۆرتوگال و کاستیل گه‌وره‌تره؟ ئه‌ی ئه‌رباب، بو‌خاتری خودا چیدی قسان مه‌که و له خه‌جاله‌تی ئه‌و قسانه‌ی کردووشته، سوور هه‌لگه‌ری و شه‌رم بکه و نه‌سیحه‌تی من ده‌گوئ بگره و له یه‌که‌م کویره دیدا که ده‌یگه‌ینی و که‌شیشیکمان چاو پی کهوت ئه‌و شازاده خانمه له خۆت ماره بکه. ئه‌گه‌ر که‌شیشیش ده‌ست نه‌که‌وئ ئه‌وه‌تا که‌شیشی خۆمان ده‌توانئ ئه‌و کاره به‌باشترین شیوه ئه‌نجام بدا. ئه‌وجار ئه‌وه‌ش بزانه که من گه‌یشته‌ومه ته‌مه‌نیک که بتوانم خه‌لکی نسحه‌ت بکه‌م. ئه‌و نه‌سیحه‌ته‌شم بۆ تۆ ئه‌ونده پر به‌پێسته وه‌ک ده‌سته‌وانه‌یه^(*) بۆ ده‌ست. چون به‌ر له‌هه‌موو حالیکدا چۆله‌که‌ی ناوه‌ده‌ست له بولبولی هه‌لفریو باشته‌ره. و هه‌رکس له باش چاوپۆشی ده‌کا و خراپ هه‌لدبه‌ژیری نابئ له‌و خراپه‌ی که پێی ده‌گا دلئ بیئ. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ تۆش ئاگا‌ت له قسه‌کانی خۆت ببئ. چون ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له نه‌سیحه‌تی تۆ ئه‌وه‌یه که من زهماوند بکه‌م تا پاش کوشتنی دیوه‌که بيمه پاشا و بتوانم ئاسانتر ده‌ستی که‌رم به‌پرووی تۆدا بکه‌مه‌وه و ئه‌و به‌لین و قه‌ولانه‌ی پیم داوی جیبه‌جییان بکه‌م بزانه که من به‌بئ زهماوندیش ده‌توانم ویسته‌کانی تۆ دابین بکه‌م. من پێش ئه‌وه‌ی بچمه شه‌ری دیوی مه‌لعوون، په‌یمان ده‌به‌ستم ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر دوژمندا زال بووم، چ به‌هۆی ده‌گه‌ل شازاده خانم زهماوند بکه‌م و چ نه‌مه‌وئ، ده‌بئ به‌شیک له‌م ولانه‌ی رزگاری ده‌که‌م، بدن به‌من تا بتوانم به‌مه‌یلی خۆم به‌هه‌ر که‌سیکی که ده‌مه‌وئ بیبه‌خشم و کاتیک به‌شی منیان دیاری کرد، ئه‌گه‌ر نه‌یدم به‌تۆ ده‌یدم به‌کی؟ سانکۆ گوتی: ئه‌وجار مه‌سه‌له‌که روون بووه‌وه، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ت عه‌رز ده‌که‌م، جه‌نابت باش ئاگادار به، ئه‌و به‌شه‌ی هه‌لی ده‌بژیری له قه‌راغ ده‌ریابئ، تا ئه‌گه‌ر مه‌یلم نه‌یکیشا له‌وئ نیشه‌جئ بم، بتوانم ره‌عیه‌ته زه‌نگیه‌کانم سواری که‌شتی که‌م و بیانفرۆشم، که‌ه‌ابوو جارئ ده‌روه‌ستی خاتوون دۆلسینه‌مه‌به، به‌لکو هه‌رچی زووتر برۆ ئه‌و دیوه بکوژه تا ئه‌و کاره که به‌ئیمانم سویند ده‌خۆم ته‌ژی له شانازی و سه‌ره‌به‌ری و قازانجی زۆره، به‌باشی راپه‌رینن. دۆن کیشۆت گوتی سانکۆ من وا تئ ده‌گه‌م تۆ باشی لی حالی بووی و من گوئ ده‌ده‌مه نه‌سیحه‌تی تۆ و هاوری بوون ده‌گه‌ل شازاده خانم، ده‌خمه به‌رچوونه خزمه‌تی خاتوون دۆلسینه؛ به‌لام ئه‌وه پیت ده‌لیم که باسی ئه‌م قه‌ول و قه‌رارانه نابئ له لای هیچ که‌س بدرکینئ. چون له جیگایه‌ک که خاتوون دۆلسینه تا ئه‌و راده‌یه سه‌نگین و گران و خۆراگره که نایه‌وئ هیچ که‌س له نه‌ئینییه‌کانی

ئاگادار بى، زۆر خراپ دەبى ئەگەر رازونھېنى ئەو لە زبان منەوہ يا كەسېكى تروہ بلاؤ ديجيتالى بېتەوہ. سانكۆگوتى: ئەدى ئەگەر وايە، جەنابت بۆچى ھەر كەس كە دە مەيدانى شەردا دەبەزىنى دەينىرىيە خزمەت خاتوون دۆلسىنە؟ مەگەر ئەوہ بەو مانايە نىيە كە تۆ ئەوت خۆش دەوى و عاشقى ئەوى؟ لە حايتىكدا كە جەنابت ئەوكەسانە بەزۆر دەنپىرى كە لە خزمەت خاتوون دۆلسىنەدا بگەونە سەر چۆك و كرنۆش بگەن و بيارپنەوہ و عەرزى بگەن كە لە لايەن تۆوہ چوونەتە خزمەتى، چۆن رازى ئەوينى ئىوہ دەژىر پەردەدا دەمىننەتەوہ؟ دۆن كيشۆت ھاوارى كرد: واى سانكۆ تۆ چەندە ساويلكە و تىنەگەيشتووى! مەگەر نابىنى تەواوى ئەم كارانە ئاكامەكەى بەسەربەرزى و شانازىي ئەو كۆتايى پى دى؟ كەوايوو بزانە دەپتو پەسمى پالەوانايى ئىمەدا، بۆ خاتوونىكى جوان شانازىيەكى گەورەيە كە چەندىن پالەوانى سەرگەردان دە خزمەتيدا بن، بى ئەوہى فكر و زىكرى ئەو پالەوانانە لە سنوورى خزمەت بەو خاتوونە تى پەرى و ئەم عەرزى خزمەتە تەنيا بەخاترى و جوودى نازەنىنى خودى خاتوون بى و پالەوانەكانىش دەبەرانبەر خزمەتى خوياندا ويستىكيان نەبى، ئەوہ نەبى كە ئەو خاتوونە ئەوان بەپلەوپايەي پالەوانى بگەيەنى. سانكۆ گوتى: كەوايوو ئەوہى لە مەوعىزەكاندا بېستوومە كە ئىمە دەبى خواوندگارى خۆمان عيسا مەسىحمان تەنيا لەبەر خاترى خۆى خۆش بوى، نە بەھىواي بەھەشت يا لە ترسى دۆزەخ، دروست ئەم جۆرە ئەوينەيە، ھەر چەند من بۆ خۆم ئەو ھەزەرەتەم بەھەر ھۆيەكەوہ بى، خۆش دەوى و ئامادەي خزمەتيم. دۆن كيشۆت دەنگى لى بەرز بووہوہ: ئەى لەعنەتى خودات لى بى گولەي دىھاتى! راستى كە جاروبار قسەي وا نەستەق(*) دەكەي ھەرسەرم سۆر دەمىنى! دەلىي لە زانكۆي سالامانك دەرسەت خويندووہ. سانكۆ گوتى: ئەى بەدبەخت خۆم، خۆ من سەوادى نووسىن و خويندنىشم نىيە!»

لەو كاتەدا وەستا نىكۆلا گاسى كردن كە ھىندىك راولەستەن، چوون ھاوسەفەران دەيانەويست لەسەر كانىيەك كە لەسەر لىواری جادە بوو، ئا و بخۆنەوہ. دۆن كيشۆت راولەستا و سانكۆش كە لەو ھەموو درۆ و دەلەسەي كە كەردبووى ماندو بووبوو، زۆرىش دەترسا كە ئەرباب لىيى حالى بى كە درۆيان دەكا، لەو گاس كەردەي وەستا نىكۆلا زۆر خۆشحال بوو، چوون ھەر چەند دەيزانى دۆلسىنە ژنە دىھاتىيەكى تۆبۆزۆيە كە دەومىرى خۆيدا چاوى پى نەكەوتبوو. لەو دەرفەتەدا كاردىنيۆ ئەو جلوبەرگەي كە يەكەم جار ياران دەبەر دووروتەيان دا دىتبوو، دەبەر خۆى كرد و ھەر چەند ئەو جلوبەرگە بايەخىكى ئەوتۆي نەبوو بەلام بەدەقات لەو جلە شىرودرانەي كە داى دەكەند باش تر بوو. ھەموو

لهسهر کانی دابهزین و لهو بره نازووقهیهی کهشیش له کاروانسهرای وهرگرتبوو برسیتهی زۆری خۆیان کهمیک دامرکاندوه.

له کاتیکدا ههموو خهریکی خواردنی ئەو ئیوارهخوانه^(*) بوون پیاویکی لاو بهو ریتگیهه دا تێ دهپهڕی. لاوهکه راوهستا و دهوکهسهانه راما که له دهوری کانییهکه بوون، پاشان له نهکاو بهههلاتن خۆی گهیانده دۆن کیشۆت و لاقهکانی دهنامیز گرت وهۆل هۆل دهستی کرد بهگریان و گوتی: ناخ ئەهی ئهرابایی دلۆفان مهگهگرتۆ من ناناسییهوه؟ جوان تیم فکهره. من ههمان «ئاندره»ی بیچارهم که منت لهو داربهرووهی پێوهی بهسترابوومهوه نازاد کرد. بهبیستنی ئەو قسهیه دۆن کیشۆت ئەوی ناسی و دهستی گرت، و له ههمان حالدا زۆر بهویقارهوه رووی دهجهماعهت کرد و گوتی: «بۆ ئەوهی بهرپێزان بهئاشکرا ببین که بوونی پالئهوانانی سههرگردان له دنیا دا بۆ مهبهستی رادانی زولم و ستهم لهسهر مهزلوومان تا چ رادهیهک گرینگه، بزائن و ئاگادار بن که من چهند رۆژ پێش ئیستا بهقهراغ میشهیهکدا تێ دهپهڕیم که گویم له دهنگی هاواریک بوو. که وا وئ دهچوو له زولم لیکراویکی بئێ نهواوه بوو. من بهحوکمی ئهركی سههر شانم بهههلاتن، بهپهیر ئەو هاوارهوه چووم و ئەو لاوهی که ئیستا بهرانبهرتان راوهستاوه، دیتم له داربهروویهک شهتهک دراوه. من ویستا له دیتنی ئەم لاوه خووشحالم چونکا ئەو شاهیدیکی زیندووه که ناهیلێ تاوانی درۆ کردن له من بدهن. بهآی، دههگوت که ئەم لاوه لهسهر تا نیوقهده بهرووتی بهداریکی بهرووهوه بهسترابووهوه و پیاویکی وهحشی که پاشان تێ گهیشتم ئهرابییهتی بهقایشی تهنگه^(۲۱۲) ماین شهقارشهقاری دهکرد و لێی ههدا، که چاویم بهو دیمهنه کهوت له کابرای دپهاتیم برسی بۆ ئاوا بئێ بهزهیبیانه دهو کوره بهربووه^(*). کابرای نامهرد دهجوابدا گوتی، چون نوکهریهتی و بۆیهش ئاوا بهتوندی لێی ههدا، چون کوئاییهکی کردووه، کوئایی کردنهکشی زۆرتر وه فیل کردن دهچێ تا تهمهبلێ و تهوهزلهی. ئەو لاوه ده جواب دا گوتی: «خیر قوربان ئەو تهنیا له بهر ئەوه تازیانهم لێ ههدا چونکه داوای حهقهدهستی خۆم کردووه.» ئهرابهکههی دهیهویست زۆر شیر و رۆی بینیتهوه که من زۆر بئێ مهیل نهبووم گوئی لێ بگرم، بهلام نهدهویست قبوولی کهم. سههرهنجام کابرام وادار کرد که ئەو کوره چارهپهشه له دارهکه بکاتهوه و سویندم دا که ئەم لاوه دهگهڵ خۆی بباتهوه مال و حهقهدهستهکهی و بههرهکهشی تا دیناری ئاخیر بداتهوه. جا، ئاندره، کوریم گهلو، ههرجی گوتم وایه یا نییه؟ ئیستا بئێ ئەوهی دهست و پیت لێ ون بئێ و له هیچ واریکدا ههله بکهی بهو ناغایانه بلێ که مهسهلهکه

۲۱۲- قایشی تهنگه ماین نهبوو، بهلکو کهمهربهندی قایش بوو. (مۆریس باردوون).

چۆن بوو تا بزائن كه بوونى پالەوانانى سەرگەردان لەسەر پىگا و بانەكان، ھەروەكە من ديجيتال
گوتم، بەقازانجە يا نا. لاو گوتى تەواوى ئەوانەى كه جەنابت فەرمووى، بى كەم و زياد
راستن، تەنيا ئەوەندە نەبى كه كۆتايى ڤووداوەكه بەجۆزىكى تر كه وتەوه. دۆن كيشۆت
ھاواری لى بەرز بووهوه كه: چۆن وا دەبى، مەگەر كابر قەرزەكهى نەدایهوه؟ لاو گوتى نە
تەنيا نەيدامهوه، بەلكو دەگەل بەرپۆت لە مېشەكه وەدرەكەوتى و ئيمە تەنيا ماينەوه دووبارە
گرتمى و لە ھەمان دارى بەستمەوه و دووبارە ھەر بەو قايشى تەنگەكه تيم بەر بووهوه و
ئەوھندى لى دام كه ھەموو بەدەنم وەك شەھيدانى «سپن بارتيلمى» شەقارشەقار بووبوو. و
دەگەل ھەر زەبرىكيش كه داى دەوشاند قسەى قۆڤ و ناحەزى بەجەنابت دەگوت، قسەى
پىكەنەن كه ئەگەر ئيشى كه لەكەكانم ئەمانى لى نەپرېبام، منيش لە قوولايى دلەوه
بەقسەكانى پى دەكەنيم. بەكورتى منى وەھا لە كەلك و كەرەم خست كه ناچار بووم چەند
ڤۆڤ لە نەخۆشخانە بوى بكەوم تا چاك بيمەوه، تاوانى تەواوى ئەم بەدبەختيانە لە
ئەستۆى حەزرتى جەنابتانە، چون ئەگەر جەنابت بەرپى خۆتا ڤوشتباى و نەھاتبايە
شويڤىك كه كەس بەدوايدا نەناردبووى و دەكارى خەلكيدا دەخالەت نەكردبايە، ئەربابەكەم
بەو دە دوازه زەبرە تازيانەى ھەوئى، وازى لى دىنام و دەستى لى ھەلدەگرتم و
حەقەكەشمى بەتەواوى پى دەدام. بەلام حەزرتى بەرپۆتاتان ھاتن و لە خۆڤا ئەو ھەموو
جنيوھەتان پى داو و ئابرووت پىوھ نەھيشت، واى لى ھات كه كابر شىت بوو. چون
نەشيتوانى تۆلەت لى بكاتەوه، ناچار تووڤهپى خۆى بەسەرمندا خالى كرد و منى وەھا شل
و كوت كرد كه تازە رەنگە نەتوانم بيمەوه ئەو پياوه كه ھەوئى بووم. دۆن كيشۆت گوتى:
ئيرادى كار لەوھدا بوو كه من زوو لەوئى دەرکەوتم و ئەوەندە ڤانەوھستام تا قەرزەكەت
وسوول بكەى. من دەبووايە بەپى ئەزموونى دوورودرېژى ژيان، بمرانپايە كه پياوى ناپياو
ھەرگيز لەسەر پەيمان ڤانەوھستى، مەگەر ئەوھى پەيمان و بەلین بەقازانجى خۆى ببينى.
بەلام، ئاندرە؛ بىگومان چاكت لەبیرە كه من سویندم خوارد ئەگەر ئەو قەرزى تۆ نەداتەوه
بگەرپیمەوه و دەزارى ھەژدیهاشدا بى، دەرى بېنمەوه. ئاندرە گوتى، راستە، بەلام ئەم
سویندەى تۆ دەردى منى دەرمان نەكرد. دۆن كيشۆت گوتى: «ڤاوەستە، دەبينى كه
دەرمانى دەكا يا نا!» و دەگەل ئەو قسەى سانكو پانزای قاو كرد و ئەمرى پى كرد
دەستبەجى ڤوسینانت زین بكا. ڤوسینانت دەو ماوھيەدا كه موسافيران خەرىكى نان
خواردن بوون دەلەوھرا. پاشان دووروتە ويستى بزانی دۆن كيشۆت چ دەكا، ئەویش
جوابى داوه كه دەچپتە سوڤراغى ئەو پياوه پەست و بى كەلكە و بەسزای ئەو كارە

ناحه‌زانه‌ی ده‌گه‌یه‌نێ و حه‌قی ئاندره‌ی تا دیناری ئاخر له‌ گه‌رووی ده‌رده‌کێشێ. به‌لام ده‌ووروته ئاگای کرده‌وه که به‌پێی به‌لێن و په‌یمان تا کاری ئه‌و جێبه‌جێ نه‌کا ناتوانی خۆی ده‌هیچ رووداوێکی تر هه‌لقوتیێ و چون ئه‌و خۆی له‌ هه‌موو که‌س باشتر ئاگاداری ئه‌م بابه‌ته‌یه، ناچار ده‌بێ ئه‌م تووره‌یی وقینه به‌ جێیه‌ی خۆی تا گه‌رانه‌وه له‌ ولاتی ئه‌و قووت داته‌وه و دیزه به‌ده‌رخۆنه‌ی(*) کا. دۆن کیشۆت گوتی: بۆت له‌ملم(*) ده‌دم. که‌وابوو ئه‌ی خاتون، هه‌ر وه‌ک ده‌فه‌رمووی، ئاندره ده‌بێ تا ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌بر بکا. به‌لام سویند ده‌خۆم و به‌لێنی شه‌ره‌ف ده‌دم که تا تۆله‌ی ئه‌م لاوه وه‌رنه‌گره‌مه‌وه و قه‌رزێ بۆ نه‌ستینه‌وه هه‌دا نه‌دم. ئاندره گوتی: من کارم به‌م به‌لێن و سویندانه نییه و حالێ حازر ده‌مه‌وئ شتیکی په‌یدا که‌م بمباته «سیویل» و ئه‌وه‌م بێ له‌ هه‌موو تۆله‌ی دنیا پێ گرینگتره. ئه‌گه‌ر شتیکتان پێ هه‌یه، بمه‌نێ بیخۆم یا ده‌ باغه‌لمی بنیم. خودا بتانپاریزێ و هه‌موو پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردانی دنیا پێش ده‌کاری خۆیاندا سه‌رکه‌وتوو کا. وه‌ک ده‌کاری مندا سه‌رکه‌وتوو بوون!»

سانکۆ له‌ خۆرجینی خۆی کوته‌نانیک و بره‌ په‌نیریکی ده‌ره‌ینا و دای به‌لاوه‌که وگوتی: «بگره‌ کاکه ئاندره، له‌و قه‌راره به‌شیک له‌ نامرادیی تۆ به‌منیش ده‌گا. ئاندره پرسی: تۆچ به‌شیکت پیده‌گا؟ سانکۆ گوتی، مه‌به‌ستم هه‌ر ئه‌م نان و په‌نیره‌یه که ده‌یده‌م به‌تۆ و خودا ده‌زانێ که من خۆم که‌نگی هه‌ر به‌وشته موحتاج ده‌بم. چون تۆ ده‌بێ بزانی که ئیمه مه‌یه‌ته‌رانی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان، هه‌میشه ده‌ژیر گوشاری برسیه‌تی و بیچاره‌یی و زۆر شتی تر داین که به‌زبان ناگوترین» ئاندره نان و په‌نیری وه‌رگرت و کاتیکی دیتی که‌س هه‌چی تری ناداتی پستی ده‌ جه‌ماعه‌ت کرد و دوولاقی بوو دووی دیشی قه‌رز کرد و تیی ته‌قاند، به‌و حاله‌شه‌وه ئاویری داوه و به‌دۆن کیشۆتی گوت: «ئه‌ی جه‌نابی پالئه‌وانی سه‌رگه‌ردان! بۆخاتری خودا ئه‌گه‌ر جارێکی تر تووشی من بووی، ئه‌گه‌ر دیتت ئه‌نجن ئه‌نجنیشم ده‌که‌ن، هه‌وه‌سی یاریده‌دانی منت نه‌که‌وێته سه‌ر و لیم گه‌رێ چم لێ ده‌که‌ن با بکه‌ن، چون هه‌ر به‌لایه‌کی به‌سه‌رم بێن، له‌وه خراپتر نابێ که پاش یارمه‌تی جه‌نابت به‌سه‌رم دێن. خوداوه‌ند هه‌موو پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردانی دنیا به‌له‌عنه‌ت کا و توخم و تۆرمه‌تان نه‌هێلی!» دۆن کیشۆت راسته‌وه بوو که حه‌قی ئه‌و بێ شه‌رمه ده‌ ده‌ستی بنی، به‌لام ئاندره وه‌های تێ قووچاند که که‌س نه‌یویست وه‌دوای که‌وێ. پالئه‌وانی ئیمه به‌و داستانه‌ی ئاندره شه‌رمه‌نده و نارحه‌ت له‌وێ به‌جێ ما و ئه‌وانی تریش زۆریان گوشار بۆ خۆ هینا که‌پێش به‌قولته‌قولته‌ی پیکه‌نین بگرن تا مه‌بادا پالئه‌وان بره‌نجی و دلی بێشی.

لهمهر بهسرهاتی هاوریانی دۆن کیشۆت له کاروانسهرادا

پاش ئەو ئیوارمخوانه شاهانهیه، سوارهکان دووباره ئەسپ و ئیستریان زین کردهوه و بـی ئەوهی رووداویکی بۆ باسکردن بشـی، بـیتـه پـیش، کاروان سـبهـی ئەو رۆژه گهـیشهـ ئهـو کاروانسهـرایهـی که سانکۆ لـیـی دهـترسا . سانکۆ زۆری پـیـ خۆش بوو، پـیـی دهـویـ نهـنی بهـلام نهـیتوانی لهـو پـیشـهاته ناخۆشه خۆی بپاریزی.

کاروانسهـرادار و خـیزانی و کـچهـکهـی و ماری تۆرن تا دبـتیان که ئەوه دۆن کیشۆته دهگهـلـ سانکۆ لهـولایهـرا دین، چـوونه پـیشـوازی و زۆر بهـخۆشـحالـیهـوه وهـریانگرتن . پـالـهـوانی ئیمه بهـویقار و پـیزی زۆروه دهگهـلیان پروبهـپروو بوو و پـیـی گوتن که جـیـوبان و تهـختـی خهـویکی باسـتر له جـاری پـیشـووی بۆ ئاماده بکهن. ژنی کاروانسهـرادار گوتی ئەگهـر پـوولـی زۆرتر بدا تهـخته خهـویکی شاهانهـی دهـبی و چـون دۆن کیشۆت قهـولی دا، تهـختـی خهـویکی باسـتریان له هـهـمان عهـنبار که دهـپـیشـدا بهـجـیگهـی وهـتاغ پـیـیان دابوو بۆیان دانا و پـالـهـوان که لهـشی له فـکری ماندووـتر بوو، رۆیشـت و لـیـی نووست.

ههـر که دۆن کیشۆت دهـرگای وهـتاغی قهـپات کرد، ژنی کاروانسهـرادار له دهـلاک نزیک بووهوه و پـری بهـدهم و چـاوی داگرت و بهـهـر دووک دهـستان رـدینـی گرت و گوتی: تا کهنگی دهـتهـوی لهکلکه گای من ریش دروست بکهـی؟ یـالـلا زوو بـمـدهـوه! لهـو دهـمهـوه ئەم کلکهـگایه لیره رۆیشـتـووه، ئەم شانـه پـیسهـی مـیردهـکهـم لـیره و لهـوی کهوتوووه که بهـراستی پـیاو شهـرم دهـیگرئ. مهـبهـستم ئەوهیه که ئیمه شانـه کهـمان بهـم کلکهـگایهـوه ههـلـدهـواسی. بهـلام ههـرچهـندهـی ژنی کاروانسهـرادار دهـیکـیشـا دهـلاک نهـیدهـهـیشـت که رـدینـی ههـلـکهـندرئ. سهـرهـنـجام کهـشیش پـیـی گوت که باسـتره کلکهـگا بداتهـوه، بهـخاوهـنهـکهـی چـون ئیدـی پـیـویست ناکا، ئەو دهـوره جوانه بگـیـری و لهـمهـودوا دهـتوانـی بـیتـهـوه سهـر شـکـل و قـیافهـی ئاسایی خۆی، وه لهـسهـری رۆیشـت و گوتی: «بهـدۆن کیشۆت بـلـی پاش ئەوهی حوکمـدراوهـکان بهـکاری دژوار پرووتیان کردووی، ههـلاتووی و گهـیشـتـوویه ئەم کاروانسهـرایه . و ئەگهـر له مهـیتهـری شازاده خانمی پرسی، پـیـی دهـلـتین که شازاده خانم ئەوی دهـپـیشـ خۆیدا نارـدووتهـوه تا مزگینیی هاتنهـوهی شازنی خۆیان دهگهـلـ رزگار کهرهکهـی بهـتهـواوی خهـلکی ولـات رابگهـیهـنی.» بهـیـستنی ئەم قسهـیه، دهـلاک بهـرهـزامهـندی

کلکه‌گای داوه به‌ژنی کاروانسه‌رادار و باقیی ئەو شتانه‌ش که بۆ رزگار کردنی دۆن کیشۆت به‌ئەمانەت وەریان گرتبوو دایاننەوه به‌خاوه‌نی.

تەواوی دانیشتووانی کاروانسەرا لە جوانیی دووروتە و تەنانەت لە قیافەیی و پچوووی کاردینیۆی شوان سەریان سوورمابوو. کەشیش فەرمانی دا کە بەهەر شتیکی لە کاروانسەرا دەست دەکەوێ شامیکیان بۆ ساز بکەن و کاروانسەرادار بەهێوای ئەوێ ئەوانە پوولیکی باشیان دەدەن دەستبەجێ خواردنیکی زۆر خۆشی بۆ ئامادە کردن. لەو کاتەدا دۆن کیشۆت هێشتا لە خەودا بوو و یاران لەسەر ئەو برۆایە بوون کە وەخەبەری نەهێن چون دەیانزانی لەو کاتەدا نووستن بۆ ئەو لە خواردن باشترە. کاتیک خەریکی خواردنی میوه‌ی پاش شام بوون، لە لای کاروانسەرادار و ژنەکەیی و کچەکەیی و ماری تۆپن لە دێوانیی و شیتبازییه‌کانی دۆن کیشۆتی بیچارە و لەوێ کە ئەویان لە چ باروودۆختکدا دیووتەوه، قسە هاتە گۆڕی. ژنی کاروانسەراداریش باسی ئەو رووداوی گێراوه کە دەگەڵ قەتارچییه‌ هەرزەکارەکە بەسەر دۆن کیشۆت هاتیوو و چون دیتی کە سانکۆ لە ژوورەکەدا نییه‌ داستانی سەمای سەرلیقه‌ی بۆ گێرانەوه کە هەموو کاروانییه‌کان زۆری پێ پیکه‌نین و چون کەشیش، بەدەرفەتی زانی، روونی کردەوه کە خۆیندەوه‌ی زۆری کتیبی پالەوانی میشکی دۆن کیشۆتی شیواندوو. کاروانسەرادار گوتی: «من نازانم چۆن شتی وا مومکینه‌، چون من لە دنیا دا شتیکی باشترم لە کتیبی پالەوانی بۆ خۆیندەوه‌ پێ شک نایە. من لێره‌ دوو سێ بەرگم لەو کتیبانە هەیه‌ کە نەتەنیا من بەلکو زۆر کەسی تریش لێره‌ پێی شاگەشگە دەبن. لە وەرزی دروینەدا جەماعەتیکی زۆر پالەوسەپان(*) بۆ بەشداری کردن دە بەرنامە‌کانی رۆژانی جیژندا لەم کاروانسەرایه‌ کۆ دەبنەوه و لە نێو ئەواندا، هەمیشە یه‌کیک هەیه‌ کە سەوادێ خۆیندەوه‌ی هەبێ، ئەو کەسە یه‌کیک لەو کتیبانە بەدەسته‌وه‌ دەگرێ و ئیمه‌ هەموو، سی نەفەر یا زۆتر، لە دەوری کۆ دەبینەوه‌ و گویی بۆ رادەگرین و دەچین دەبیر و خەیاڵانەوه‌ و عەرش و قورش دەگەرێین. لانی کەم من لەمەر خۆمه‌وه‌ دەتوانم عەرزتان بکەم، کاتیک باسی زینگه‌ زینگی ویک کەوتنی شمشیره‌کان کە پالەوانانی بەهەییەت بەهەموو رق و قینه‌وه‌ دایان دەهێننه‌ یه‌کتەری دێته‌ گۆڕی، هەوه‌سیکی بەته‌وژم یه‌خەم دەگرێ کە لاسایی ئەوان بکەمه‌وه‌ و دلم دەیه‌وێ شه‌و و روژ گویی بۆ ئەم بەسەرھاتانە رادێرم. ژنی کاروانسەرادار لەسەر قسەیی میترده‌کەیی گوتی: منیش هەر وام. چون لەو کاتانەدا تۆ هێندە شیت و شه‌یدای داستانەکان دەبی کە لەبیرت دەچیتەوه‌، دەگەڵ من بەشەر بیی و لە خۆرا بەربینگم پێ بگری.

مارى تۆرپنىش گوتى: ئاخ كه چ دروستت گوت! بهو خودايه منيش زۆرم پى خوشه گوتى ديبينالى
 بدهمه ئەو داستانانه. خودا هەلناگرى خوشن، بهتايهتەى كه دهگاته ئەو جىيانە كه خاتوون
 له بن سىبەرى دار نارنجان پالەوانى خۆى بەداوڤل دە ئامپز دهگرى و هەر لهو كاتهشدا
 نهديمهكەى، كه خۆى له ئاورى بهغىلى بردن و ههوهسدا دەسووتى، خەرىكى كيشك
 كيشانه. بهبرواى من ئەم نەقل و نەزىلانە له هەنگوين شيرينترن.

كەشيش رووى دە كچى كاروانسەرادار كرد و گوتى: ئەدى بەرپزتان ئەى كچى جوان لەم
 بارهوه دەلئى چى؟ كىژ گوتى: بەگيانى خۆم ئاغا، من نازانم چيت عەرز بكەم! ئەوهنده هەيه
 كه منيش وهك ئەوانى تر گوتى رادهگرم و هەر چەند هىچيشى لى حالى نایم، بەلام
 راستىيەكەى منيش بهبىستنى ئەو شتانه خوشحال دەبم. بەلام حەز وەرگرتنى من لەم
 داستانانه، وهك باوكم، له زرينگ و هۆرى شمشيران نييه، بەلكو لهو ئاه و نالانەيه كه
 پالەوانان له دوورى دلبەرەكانيان وەرپى دەخەن و بەراستى زۆرجار لهغەم و پەژارەى
 ئەواندا بەشدار دەبم و دەست دەكەم بەگريان، دووروتە له كىژى پرسى: كەوابوو
 مادموازىل(*) ئەگەر ئەو پالەوانانه له دوورى تۆ گريابان، بىگومان نەتەدههشت زۆر ئاه و
 نالە بكەن.

كچى كاروانسەرادار گوتى: لەمەر خۆمهوه ناتوانم بىژم چىم دەكرد، بەلام دەزانم دەنيو
 ئەو خاتوونانەدا هيندىكيان ئەوهنده دلرەق بوون كه پالەوانانى دالداريان ناوى بەبر و
 پلینگ و ئەو جۆره شتە خراپانەيان لى ناون. ئاه يا حەزەرتى مەسىح! ئەو جۆره ژنانە چ
 جانەوهرانىكى بى دل و دەروون و بى ويژدانن كه بۆ ئەوهى بەسىلەى چاو لوتفك دەگەل
 پياويكى شەرافەتمەند بكەن، رازى دەبن ئەو بىچارە بمرى يا شىت بى؟ من نازانم ئەو
 هەموو نازوئەدايهى بۆ چىيه؟ ئەگەر ئەوان ئەم كايە و كارانە لەسەر بنەماى عەقل و شعور
 ئەنجام دەدەن، ئەدى بۆ دەگەل ئەو پياوانە، كه ئارەزووى گەيشتن بەئەوانيان هەيه،
 زەماوئەند ناكەن؟ ژنى كاروانسەرادار دەنگى لى هەلئنا: بىدەنگ بە كچەتو! خەلك وا تى
 دەگەن كه تۆ لەم بارهوه شتىك دەزانى، له حالئكدا بۆ كچىك بەتەمەنى تۆدا باش نييه ئەو
 شتانه بزائى و ئەوهندهى لەسەر برىوا. كىژ گوتى: چون ئاغا پرسىارى كرد دەبووايه
 جوابىكى بدهمهوه. كەشيش بەكاروانسەرادارى گوت: ئىستا ئاغا ئەو كتیبانە بى زەحمەت
 بىنە، دەموئى چاويكيان لى بكەم. كاروانسەرادار گوتى: ئەى بەچاوان! ئەوجار رۆيشتە
 وەتاغى خۆى و سندوقچەيهكى كۆنى هینا كه قفلى لى درابوو. سندوقچەكەى كردهوه و
 سى كتیبى ئەستوورى دەرھىنا. كەشيش كتیبەكانى لى وەرگرت و كه لىكى كردهوه دىتى

که يه‌که‌ميان کتیبی «دۆن ژیرۆن ژیلۆی تراسی» (۲۱۳) و ئەوی دی داستانی «فلیکس ماریس دیرکانی» و سییه‌می سەر به‌وورده‌ی ناخودای گه‌وره «گۆنزالۆ کۆردووايی» (۲۱۴) که پاشکۆ که‌شى داستانی ژيان و به‌سه‌رهاتی «دیه‌گۆگارسيا دوپارديس» (۲۱۵) بوو. که‌شيش پاش خویندنه‌وه‌ی عینوانی دوو کتیبی یه‌که‌م، رووی ده وه‌ستای ده‌لاک کرد و گو‌تی: هه‌فال، به‌راستی ئیستا جیگه‌ی که‌بیانوو خوشکه‌زای دۆستی ئیمه خالییه! ده‌لاک گو‌تی: نه، وا نییه. چون منیش ده‌توانم ئەم کتیبانه به‌ر مه‌سه‌ساری ته‌ویله یا بی ئەوه‌ی هینده‌ش دوو برۆم هه‌ر لیتره ده‌ئاورگه‌ياندا بسووتینم! کاروانسه‌رادار هاواری لی به‌رز بووه‌وه: چۆن، جه‌نابت ده‌تانه‌وئ کتیبه‌کانم بسووتین! که‌شيش جوابی داوه: ته‌نیا ئەم دوو به‌رگه‌يان یانی ئەم دوو کتیبه‌ی «دۆن ژیرۆن ژیلۆ» و «فلیکس ماریس دیرکانی»، کاروانسه‌رادار گو‌تی: یانی چی؟ مه‌گه‌ر کتیبه‌کانی من له کتیبه‌خراپ و پۆ و ن که‌ره‌کانن و خه‌لک له دین وه‌رده‌گه‌یرن که ده‌تانه‌وی بیانسووتین؟ ده‌لاک گو‌تی: هاوړی، ئەم کتیبانه زۆر باش نین کاروانسه‌رادار گو‌تی: هه‌رچۆنیکه‌ی حیسابی ده‌که‌ن! ئەمن چووزانم؟ به‌لام ئەگه‌ر هه‌ر ده‌بی یه‌کیان بسووتین لانی که‌م به‌سه‌رهاتی ئەو «ناخودا گه‌وره» و ئەو «دیه‌گۆگارسيا» یه‌ بسووتین. چون من حازرم ژن و منداله‌که‌م بسووتین، به‌لام نایه‌لم ئەو دوو کتیبه‌م لی بسووتین. که‌شيش گو‌تی: براده‌ر، ئەو دوو کتیبه‌ پرن له نه‌قل و نه‌زیله و درۆی ناچۆر و دژی راستین و هه‌موو بابه‌ته‌کانی پرپووچ و ئەحمه‌قانه‌ن. به‌لام کتیبه‌که‌ی تر به‌سه‌رهاتیکی راسته له کار و بزافی «گۆنزالۆ کوردووايی»، ئەو پیاوه به‌لیهاتوویی و کاره گه‌وره به‌رچاوه‌کانی له سه‌رانسه‌ری دنیا‌دا ناسراوه و نازناوی «ناخودای گه‌وره» ی پێ دراوه. ئەوجار «دیه‌گۆ گارسيا دوپارديس» یه‌کیکه له پاله‌وانانی قه‌دیم و ره‌سه‌نی خه‌لکی «تروکسیلو» Troxillo سەر به‌«ئه‌سترامادۆر» که ئەوه‌نده پر زۆر بوو، به‌قامکی ده‌ست

۲۱۳ – don Girongilio de Thrace له نووسینی برناردۆ دۆ فارگاس Bernardo de vargas چاپی سیویل ۱۵۴۵. (مۆریس باردۆن)

۲۱۴ – Félix - Marsde Hyrcanie وه‌ک گوتمان ئەم کتیبه له کتیبخانه‌ی دۆن کیشۆتدا هه‌بوو.

۲۱۵ – la vie de Diégo Gar- cia da Parédés له ناوی نووسه‌ر سالی ۱۵۵۹ له چاپ درا. گوانزالۆ کۆردووايی زۆر به‌ناویانگه و به‌لام «دیه‌گۆ گارسيا دۆ پارده‌س» گۆنگه‌لخوازێکی دزی زه‌به‌رده‌ست بوو که جاروبار سه‌ربازی پاپ بوو، جاری وا بوو رێگری ده‌ریایی و جاروباریش ناخودای ئیسپانیۆلی «سه‌ده‌ی شارده‌م». (مۆریس باردۆن)

ته‌واوی رۆحانییه‌کانی پّی خاوسی زنجیره‌ی کارمیس بم، ئەگەر بتوانم پّیچه‌وانه‌ی ئەو
 بۆوچوونه دەمیشکی ئەم کابرایه باخنم^(۲۱۶). دیسان که‌شیش وه‌قسه هاته‌وه و گوتی:
 به‌لام برام بزانه که له دنیا‌دا هەرگیز که‌سانیک به‌ناوی فلیکس مارس دیرکانی و ژیرۆن
 ژیلیۆ دۆتراس و باقیی پالە‌وانانی هاوچه‌رخ‌ی ئەوان که ده‌و کتیبه پالە‌وانانییانه‌دا ناویان
 هاتووه، له‌سه‌ر ئەرزى واقیع بوونیان نه‌بووه. ته‌واوی ئەم کتیبانه درۆ و ئەفسانه‌یه و
 هه‌موویان به‌ره‌می می‌شکی پزبوی که‌سانیکن که مه‌به‌ستیان ته‌نیا کات رابواردن بووه و
 هیچی تر! هه‌روه‌ک پالە و سه‌پانه‌کانی ئیوه کاتی خۆیانی پّی تّی ده‌په‌ریتن. و من به‌راستی
 سویندت بۆ ده‌خۆم که هەرگیز پالە‌وانیکى له‌م چه‌شنه له دنیا‌دا نه‌بوون و هونه‌ر ئۆینی و
 کاری ئاوا سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یان نه‌کردووه. کاروانسه‌رادار گوتی: برۆ‌بابه! پّیت وایه من
 مندالم و ده‌هیچ ناگه‌م! و گه‌زه‌ گه‌زه‌ی^(*) نازانم؟ نه‌چی پّیت وایه‌ ده‌توانی که‌رم بکه‌ی!
 چون ئەوه‌نده‌ش که‌ر نیم. خۆتان زه‌حمه‌ت مه‌ده‌ن که پّیم سه‌لمین هه‌رچی ده‌وکتیبانه دایه
 درۆ و ده‌له‌سه‌ن، چون ته‌واوی ئەوانه به‌ئیزن و په‌سند کردنی ئەندامانی به‌پزى شوراى
 پاشایی به‌چاپ گه‌یشتوون. ئەوانیش له‌وانه‌ نین که له‌خۆرا ئیزن بدن ئەو هه‌موو درۆ و
 سیحر و جادووه‌ بلاو بّیته‌وه. که‌شیش گوتی: به‌لام، هاوړی من گوتم هه‌مووی ئەم بابه‌تانه
 بۆ رابواردنی کاتی بیکاریی ئی‌مه‌ ده‌نووسن و هه‌روه‌ک ده‌ کۆماریکى ریکوپی‌کدا کایه‌ی
 شه‌تره‌نج و بیلیارد و گۆبازی بۆ سه‌رگه‌رمیی ئەو که‌سانه‌ی نایانه‌وئى یا ناتوانن کار بکه‌ن
 دابین ده‌که‌ن، هه‌روه‌هاش ئیزن ده‌ده‌ن ئەو جوړه کتیبانه چاپ بکړین و بفرۆشړین؛ چون
 وای لّی حالین که هەرگیز مرۆفی و ساویلکه و تّی نه‌گه‌یشتوو په‌یدا نابن که برّوا به‌و
 پرّوووچوچه بکه‌ن. من ئەگه‌ر ئەم‌رۆ کاتم هه‌بووایه و گوئگرانتیکم له‌ ده‌وربه‌ر بووایه له‌مه‌ر
 ئەم کتیبه پالە‌وانییانه زۆر شتم روون ده‌کرده‌وه که زۆر به‌قازانچ ته‌واو ده‌بوو. هیوادارم
 رۆژیک بّی که من بتوانم ده‌گه‌ل که‌سانیک که بتوانن نه‌زمیک به‌و کاره بدن ئال و گۆړی
 بیرورا بکه‌م و پّیکه‌وه کاریک بکه‌ین. جارّی جه‌نابی کاروانسه‌رادار، باوه‌ر به‌و قسانه‌م بکه
 و کتیبه‌کانیش هه‌لگه‌روه و له‌مه‌ر راست و درۆ بوونیان هیندیک زۆرتر فکر بکه‌وه. خودا
 عاقیبه‌تت وه‌خیر گێړی! خودا بکا که تۆش به‌ده‌ردی میوانه‌که‌ت دۆن کیشۆت گرفتار نه‌بى!
 کاروانسه‌رادار گوتی: ئەى بابه! نه ئیدی! من ئەوه‌نده‌ش دێوانه نیم که خۆم بکه‌مه پالە‌وانی

۲۱۶- رۆحانییه پّی خاوسه‌کانی کارمیس «les Carmes déchaussés» له سه‌ده‌ی حه‌وته‌می زاینیدا
 له فه‌له‌ستین سه‌ریان هه‌لدا و بېر و برّواى پرّوووچى سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یان هه‌بوو. (مه‌مه‌د

سەرگەردان و باش دەزانم که هه لومەر ج و بارودۆخی ئیستا دهگه‌ل ئەو زەمانی که ده‌لێن دېريانا پالەوانانی ناودار له هه‌موو شوپنێکی دنیا دا ده‌گه‌ران په‌کسان نییه .»

سانکۆ که ده‌گه‌ریانی به‌شی ئاخری ئەم وتۆژهدا له‌وێ بوو. کاتی که بیستی که دابونه‌ریتی پالەوانانی سەرگه‌ردان زۆر له‌ میژه‌ کۆتایی پی هاتوو و هه‌رچی ده‌کتیبه‌ پالەوانییه‌کاندا نووسراوه هه‌مووی درۆ و پروپووجه، زۆر ده‌فکره‌وه چوو و ماوه‌یه‌که به‌واق و پرمای مایه‌وه: له‌به‌ر هه‌ندی له‌ دای خۆیدا ئاواي گوت، که تا کۆتایی ئەو سه‌فه‌ری ئیستا ده‌گه‌ل ئەرباب ده‌میته‌وه به‌زانێ ئاخریه‌که‌ی چۆن ده‌بی و ئەگه‌ر دیتی به‌و جۆره‌ی ئەو ده‌یه‌وێ به‌ره‌مه‌یی لێ نه‌که‌وته‌وه، به‌گه‌ر پته‌وه لای ژن و مندا له‌که‌ی و ده‌گه‌ل ئەوان خه‌ریکی کار و کویره‌وه‌ریی پۆژانه‌ی خۆیان بن.

له‌و کاتدا کاروانسه‌رادار سنووقچه‌ی کتێبه‌کانی لاده‌برد، که‌شیش پێی گوت: «بی زه‌حمه‌ت پاره‌سته‌ با بزانه‌م ئەم لاپه‌رانه‌ که به‌و خه‌ته‌ خو‌شه‌ نووسراون چین. کاروانسه‌رادار کاغه‌زه‌کانی له‌ سنووقچه‌ ده‌رێنا و دایه‌ ده‌ست که‌شیش که‌ بیانخوینته‌وه. که‌شیش ته‌ماشای کرد ئەوه‌ ده‌فته‌رچه‌یه‌کی هه‌شت لاپه‌ره‌یییه‌ که به‌خه‌تیکی درشت له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م نووسرا بوو: داستانی کۆن پشکنی (*) بی ته‌دبیر (٢١٧). ئەو پاش ئەوه‌ی سی چوار دێری یه‌که‌می خوینده‌وه، به‌ده‌نگی بلن‌د گوتی: له‌ راستیدا عینوانی ئەم داستانه‌ که‌ لکه‌له‌ی ده‌که‌لله‌م خستوو که‌ تا ئاخ‌ر بیخوینمه‌وه. کاروانسه‌رادار گوتی: زۆر کاریکی باش ده‌که‌ی، چون‌ لازمه‌ بزانی چه‌ند که‌س له‌ موسافیره‌کانم که‌ ئە و داستانه‌یان خوینده‌وه‌ته‌وه‌ زۆر زۆریان پی خو‌ش بووه‌ و داویان لێ کردووم هه‌موو لاپه‌ره‌کان بده‌م به‌وان. به‌لام من به‌و نییه‌ته‌ که‌ ده‌فته‌رچه‌که‌ و سنووقچه‌ و کتێبه‌کان بده‌مه‌وه‌ به‌خاوه‌نی که‌ لێره‌ی لێ به‌جی ماوه‌، هه‌رگیز م‌لم نه‌داوه‌ بیانده‌م به‌که‌س. به‌دوور نییه‌ خاوه‌نه‌که‌ی پۆژیک له‌ پۆژان به‌گه‌ر پته‌وه‌ ئیره‌ و له‌و حاله‌تیشدا هه‌رچه‌ند ده‌زانم له‌ ده‌ستدانی ئەم کتێبانه‌ جیگه‌ی که‌ سه‌ره‌، به‌لام هه‌ر ده‌یانده‌مه‌وه‌ به‌خاوه‌نه‌که‌ی، چون‌ با کاروانسه‌ر‌داریش بم، به‌هه‌رحال مرۆفیکی مه‌سحیم. که‌شیش گوتی: حه‌ق به‌تۆیه‌ هاو‌رێ، به‌لام ئەگه‌ر هاتو من ئەو داستانه‌م به‌د‌ل بوو، ئیجازه‌ ده‌فه‌رمووی له‌ پ‌ووی بن‌ووسمه‌وه‌؟ کاروانسه‌ردار گوتی: ئەلبه‌ته‌، زۆریشم پی خو‌ش ده‌بی!»

ده‌گه‌ل ئەم قسانه‌دا، کاردینیۆ داستانه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتبوو، وه‌ چون‌ ده‌ستی کرد

به‌خویندنه‌وهی چهنډ رېسته‌یه‌ک، ئه‌ویش بوو به‌هاودهنگی که‌شیش و تکای لی کرد به‌دهنگی
بلند بیخویندنه‌وه تا ناماده بووان هم‌وو گوئیان لی بی. که‌شیش جوابی داوه: «ئه‌گهر کات
به‌سه‌ر بردن ده‌خه‌ودا باشتر له کتیب خویندنه‌وه نه‌بایه، به‌مه‌یله‌وه بۆم ده‌خویندنه‌وه.
دووروته گوتی: بۆ من گوئی راگرتن له هه‌ر داستانی‌ک بۆ ماوه‌ی یه‌ک دوو سه‌عاتان
حه‌سانه‌وه‌یه‌کی خوښه، چون فکری من ئه‌وه‌نده راحه‌ت نییه که بتوانم ئاسووده بخه‌وم.
که‌شیش گوتی: ئه‌گهر وابی من ناماده‌م، ئه‌گهر به‌خاتری رازی کردنی هه‌ستی کون
پشکنیی خوښم بووبی. ئه‌و داستانه ده‌خوینمه‌وه، رهنگه‌ بابه‌تی به‌که‌لک و سه‌رنج‌راکتیشی
تیدا هه‌بی،» وه‌ستا نیکۆلا و سانکۆ و ئه‌وانی تریش ویکرا له‌به‌ر که‌شیش پارانه‌وه که ئه‌و
کاره بکا. ئه‌وجار که که‌شیش زانیی ئه‌م کاره هه‌مووان خوښحال ده‌کا و زه‌حمه‌ته‌که‌ی
به‌خه‌سار ناچي، به‌دهنگی بلند گوتی: زۆر باشه، که‌وابوو هه‌مووتان سه‌رنج بده‌ن: داستان
به‌مجۆره ده‌ست پی ده‌کا:

گېرانهوهی داستانی کون پیشکنی بی ته‌دیر

له فلۆرانس شاری ده‌وله‌مهند و به‌ناوبانگی ئیتالیا، له پاریزگایه‌ک که تۆسکان ناوه‌که‌یه‌تی، دوو گه‌وره‌زا(*) له بنه‌ماله‌یه‌کی ناودار ده‌ژیان. که یه‌کیان «ئانسلیم» Anslime و ئه‌وی تر «لۆتیر» Lothaire ی ناوبوو. ئه‌وه‌نده پیکه‌وه نیوانیان خۆش بوو که هه‌موو دۆستان و ناشنایان ناوی «یاری غار»یان لّی نا بوون. هه‌ر دووک جحیلّ و عه‌زه‌ب و هه‌ر دووک هاوته‌مهن و هاوسه‌لیقه بوون و هه‌ر ئه‌وه‌ش وای کردبوو که له‌هه‌ر دوو‌لاره‌وه‌هۆگری و خۆشه‌ویستی، خۆی نیشان بدا. راسته که ئانسلیم زۆرتر ئه‌هلی خۆش رابواردن و لۆتیر ئه‌هلی راو و شکار بوو، به‌لام له هه‌ر دهرقه‌تیکدا ئانسلیم خواز و دلخوازی خۆی بۆ به‌جّ هینانی ویسته‌کانی لۆتیر وه‌لا دهنه‌ا و لۆتیرش هه‌ر به‌م چه‌شنه، ده‌ستی له هه‌وه‌سه‌کانی خۆی هه‌لده‌گرت تا ته‌سلیمی ویسته‌کانی ئانسلیم بّی. به‌م شیوه ده نیوان ویسته‌کانی ئه‌واندا ئه‌وه‌نده ریککه‌وتن و هاوئاهاه‌نگی به‌رقرار بوو که سه‌عاتیکێ میزانیش ئه‌وه‌نده ریکه‌وتن و هاوئاهاه‌نگ نییه.

ئانسلیم شیت و شه‌یدای کچیکێ نه‌جیب و جوان له هاوشارییه‌کانی خۆی بوو که دایک و بابیکێ زۆر به‌رپیزی هه‌بوو. کچه‌که خۆیشی ئه‌وه‌نده ریزدار و سه‌نگین و گران بوو که ئانسلیم لّی برا، به‌رازی بوونی هه‌قالّی خۆی لۆتیر، که بّی ئیزنی ئه‌و قامکی ده ئاو نه‌ده‌نا، خوازبینی لّی بکا. ئه‌م کاره زۆر زوو که‌وته واری جبه‌جبه‌ کردن و ئه‌و که‌سه‌ی که رۆیشه‌ته خوازبینی، لۆتیر بوو؛ لۆتیر کاره‌کانی زۆر جوان به‌رپوه برد و ئانسلیم پاش ماوه‌یه‌کی که‌م، به‌مرادی دلّی خۆی گه‌یشته، و «کامی» Cammille ژێ له‌وه‌ی که ئانسلیم شوویه‌تی، ئه‌وه‌نده خۆشحال بوو که دایم و دهره‌م(*) شوکری خودای به‌جّ دینا و سپاسی لۆتیری ده‌کرد که ئه‌وی گه‌یاندووه‌ته ئه‌م به‌خته‌وه‌رییه گه‌وره‌یه.

له رۆژانی سه‌ره‌تادا (رۆژانی یه‌که‌می زه‌ماوه‌ند هه‌میشه رۆشن و دره‌وشاوه و پر له خۆشی و شادین) لۆتیر وه‌ک جاران هاتوچۆی مالّی دۆسته‌که‌ی خۆی ده‌کرد تا به‌بارستای توانای خۆی له جیژن و شادمانی ئه‌ودا به‌شدار بّی و مباره‌ک بادی لّی بکا، به‌لام کاتیک ره‌سم و به‌زمی زه‌ماوه‌ند، کۆتایی پّی هات و چیدی مباره‌ک بادی و دیدار و چاو پیکه‌وتن پّیویست نه‌بوو، لۆتیر ورده‌ورده به‌حیسابیکێ فکری هاتوچۆی خۆی بۆ مالّی دۆسته‌که‌ی

کهم کردهوه. چون، به‌رای ئەو - هەر وهک بیروبوچوونی هه‌موو پیاویکی عاقل ده‌بی هەر ئەوه بی - دیدار له دۆستی به ژن و مأل نابێ به‌شێوهی دیدار له دۆستی سه‌لت و په‌به‌ن بی. چون هەر چه‌ند سه‌فا و یه‌ک ره‌نگیی دۆستایه‌تی جێگایه‌ک بو گومانی خراب و دل پیسی ناهێلێته‌وه و ناشبێ بێلێته‌وه، له‌سه‌ر ئەوه‌شه‌را ئابرووی پیاوی ژندار ئەوه‌نده زوو په‌له‌ی تی ده‌که‌وێ که مومکینه له لایه‌ن ته‌نانه‌ت برایان و به‌په‌له‌یه‌کی بالاتره‌وه له لایه‌ن دۆستانه‌وه زامدار ببێ.

ئانسلیم زوو به‌ساردوسرپی هه‌فالی خۆی زانی و زۆر به‌توندی گله‌یی لی کرد و پتی گوت ئەگه‌ر بیزانیا به‌هه‌ر ژن هه‌یان مومکینه له‌سه‌ر پتی دیداری هەر پۆژه‌ی ئەوان ده‌بێته‌ کۆسپێک، هه‌رگیز ئەم زه‌ماوه‌نده‌ی نه‌ده‌کرد و ئەگه‌ر ئەو خۆشه‌ویسته‌یه‌ دوو لایه‌نه‌ی زه‌مانی سه‌لتی و بی ژنی بو یه‌کتریان هه‌بوو، ئەوانی شیای نازناوی «باری غار» کردوه، هه‌چ پتویست نا‌کا به‌ده‌به‌ر چاو گرتنی هه‌ندێ بابه‌تی له‌ خۆرای نازناویکی ئاوا سه‌یر و جوان و ئازیز له‌ ناو بچێ، که‌وابوو، ئەگه‌ر ده‌کاره‌ینانی واژه‌ی «تکا» له‌ نێوان ئەواندا پتویسته‌یه‌کی هه‌بوو، له‌ وی تکا ده‌کرد که دووباره وه‌ک جارێن بپه‌ته‌وه‌ خاوه‌ن مالی ئەو و هه‌روه‌ک جارێن بی ته‌عاروف و تیبینی هاتوچۆی ئەوێ بکا. متمانه‌شی پی دا که «کامی» ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ویست و ئیراده‌ی ئەودا نییه و چون ده‌زانی که ده‌پشدا پتوه‌ندی نێوان ئەوان چه‌نده پته‌و بووه، ئیستا له‌و ساردی و سرپی و خۆ پاراستنه‌وه زۆر ناره‌حه‌ته و سه‌ری سوپماوه. ده‌به‌رانه‌ر ئەو هه‌موو ده‌لیل و شێرو پتوییه‌دا که ئانسلیم هه‌ینا به‌هه‌و تا لۆتیر قانیه‌ بکا که په‌وشتی جارێن بگرێته‌وه به‌ر، لۆتیر وه‌ها به‌زانایی و تیکه‌بیشه‌تویی جوابی داوه که ئانسلیم رازی بوو و له‌ نییه‌ته‌ پاکه‌کانی هه‌والی خۆی زۆر خۆشحال بوو. قه‌راریان دانا که لۆتیر هه‌وتوو دوو پۆژ و پۆژی جێژنانیش بچێته‌ مالی ئانسلیم، به‌لام هه‌رچه‌ند لۆتیر ئەم به‌لێنیه‌ی دابوو له‌ دلی خۆیدا فکری ده‌کرده‌وه که ده‌و پتونده‌ی و هاتوچۆیه‌دا بچێکه له‌وه‌ی بو پاراستنی شه‌رافه‌تی دۆسته‌که‌ی پتویسته، کاریک نه‌کا، چون بو ئابرووی دۆسته‌که‌ی بایه‌خیکی زۆرتری له‌ ریز و حورمه‌تی خۆی داده‌نا. لۆتیر ده‌یگۆت و چ باشیشی ده‌گوت، که مێردیک که خوداوه‌ند ژنیکێ جوانی به‌نسیب کردوه، ده‌بی هه‌م ده‌ دیاریکردنی دۆستانیکدا که هاتوچۆی مالی ده‌که‌ن و هه‌م هه‌لبژاردنی ژنانی ئاشنا که هاتوچۆی خه‌زانی ده‌که‌ن زۆر وریا بی. چون کار و پیلان و فیل و ته‌له‌که‌ی نیو ئەم میوانی و قه‌ره‌باغیه‌ی له‌ سه‌یرانگا و زیاره‌تگا و شوینی ترده‌ هه‌یه (که هه‌میشه‌ ناگرێ له‌ ژنان دره‌غ بکری) پتیشی پی ناگیرێ. ئەو کارانه زۆر به‌ئاسانی له‌ مالی خه‌زمان و باوه‌ر پی

كراوان، ئەنجام دەدرېن. ھەروەھا دەيگوت كە مېردەكان ھەركام پېويستيان بەدۆستتېك دېجىتالى

www.rabari.org

ھەيە تا ئەوان لە ھەلەنگوتن و ھىندى كارى نادروست بگيرنەو، چون زۆر ھەلەكەوى كە مېردىك بەخاترى خۆشەويستى، ھىندىك ھەلە و لاړى بوونى ژنەكەى وەبەر چاوانايە يا لەبەر ئەوھى ژنەكەى دلئى نەھىشى، پىي نالى وابكە يا وامەكە، يا ئەو كارە لە تۆ ناوھىشتەو و خۆى لى بارىزە، بەلام نسحەت و پىنوونى دۆستىكى لەم چەشنە بەسانايى پەنگە ئەو عەيبەى مېردەكە لە ناوبەرى. بەلام دۆستىكى ئاوا دلسۆز و فېداكار و شەرىف كە لۆتير دلئى دەبى ھەتەى لە كۆى دەست دەكەوى؟ من كە لىم سوورە نازانم. تەنيا لۆتير دەيتوانى ئەو دۆستە بى. ئەو لۆتيرەى بەھەموو ھىز و توانايەو پاریزەرى شەرفى دۆستى خۆى بوو، لۆتيرىك كە بەبىانوى جۆراوجۆر ھەموكات تى دەكۆشا مەوداى ديدارەكانى درېژتر كاتەو و كەمتر بچىتە مالى ئانسلىم تا چاوى ھەرزەكارانى بى كاروبار و زبانه بى ھەوسار و بەرھەللاكان، لە ھاتوچۆى لاوئى دەولەمەند و نەجىب زادە و خاوەنى ھەموو سىفەتىكى باش و پياوانە نەكەونە بەر گومان و نەلین بۆچى دەچىتە مالى ژنىكى تەرز و لەبارى وەك «كامى». چون ھەر چەند بەنامووسى «كامى» خۆى، دەيتوانى پيش بەھەر چەشنە درۆ و دەلەسەيەك بگرى. لۆتير نەبەدەوھىست نىويانگى باشى ئەو ژنە و ئابرووى مېردەكەى دەمەترسى كەوى و ساپەى گومانى لەسەر بنىشى. لە ئاكامدا لۆتير زۆرتى ئەو رۆژانەى كە دەبووايە بچىتە مالى دۆستەكەى، بەشتى تروھى تى دەپەراند و كارگەلئىكى ئەنجام دەدا كە خۆى دەيگوت زۆر پېويست و لازم بوون، ھەر بەو دەلەلەش گلەيى كردن و عوزر و بەھانە ھىنانەو بووبووھە كارى ئەم دوو دۆستە.

رۆژىكيان كە ھەر دووك بۆگەران و پياسە كردن چووبوونە مېرگىكى قەراخ شار، ئانسلىم دۆستەكەى خۆى بردە گۆشەيەك و پىي گوت:

«ھەفالى لۆتير، ئايا ھىچ بىرت لى نەكردووھتەوھە كە من دە بەرانبەر لوتف و پەحمەتى خودا دا كەمنى دە بنەمالەيەكى گەورەدا ھىناوھتە سەر دنيا و ئەو ھەموو نىعمەت و بەرەكەتەى بەسەردا باراندووم و لەوانەش زۆرتى دۆستىكى وەك تۆ و يارىكى وەك «كامى» بى پى بەخشىوم - يانى دوو بەختەوھەرى كە ئەوھندەى شانيان ھەلەگري قەدریان نەزانم، بەلام تا ئەو جىي پىم بگرى درىغى ناكەم - من زۆر ناسپاسانە و ناشوكرانە جواپ داوھتەوھە؟ باشە ئىستا بەو ھەموو بەرەكەت و سەرەتيايانە كە خۆشحالئى ئادەمىزاد لەوانەوھە سەرچاوە دەگرى و خۆشحالئىيەكانن كە خۆشبەختى دەدەن بەمرۆف، من گوزەران و ژيانى كەسئىك ھەيە كە غەمگىنتر و داموتر و ناھومئىدتر لەو دەتەواوى دنياىدا كىر

ناکه‌وئ. نازانم چه‌ند رۆژئیکه هه‌وه‌سئیک ده‌درووندا سه‌ری هه‌لداوه که خه‌ریکه ده‌مخوآ و له‌ ناوم ده‌با. هه‌وه‌سئیک وه‌ها سه‌یر و سه‌ر سه‌ره‌ئینه‌ر و دوور له‌ دابونه‌ریت که من سه‌رم له‌ خۆم سه‌رپوماوه و خۆم سه‌رکۆنه و مه‌حکوم ده‌که‌م و ده‌گه‌ل ده‌روونی خۆم شه‌ر ده‌که‌م و دلم ده‌یه‌وئ که ئەم هه‌وه‌سه‌ بخنکینم و ته‌نانه‌ت له‌ فک‌ره‌کانی خۆشمیان بشارمه‌وه. به‌لام چون چی تر ناتوانم ئەم نه‌ئینییه‌ له‌ دلدا رابگرم لانی که‌م ده‌مه‌وئ ده‌گه‌ل توئ هاورپی خۆشه‌ویستم که رازداری منی باسی بکه‌م، به‌و هیوایه‌ که له‌ سایه‌ی چاوه‌دیربی تو‌دا چاک بیه‌وه و له‌ نیگه‌رانی و دل‌ه‌راوکیی سه‌رچاوه‌گرتوو له‌وه‌وه‌سه‌ هه‌رچی زووتر رزگاریم بئ شادی و خۆشی بگه‌رئته‌وه نئو ئامیزی ژیانم.»

لۆتیر که نه‌یده‌زانی ئەم سه‌ره‌تا دوورودرئژه ده‌کیشیتته‌ کوئ، به‌واق و پ‌ماوییه‌وه گوئی بو قسه‌کانی ئانسلیم راکرتبوو و باوه‌کو ده‌زه‌ینی خۆیدا تئ ده‌کو‌شا تا به‌لکو بزانی ئەو هه‌وه‌سه‌ی دۆسته‌که‌ی چیه‌، به‌لام نه‌یده‌پئیکا و نه‌یده‌زانی چ شتیکه‌ وا دۆسته‌که‌ی هه‌ژاندوو. سه‌ره‌نجام بو رزگاری له‌و حاله‌ته‌ی نیگه‌رانی و چاوه‌روانییه‌، پئی گۆت که پئویست ناکا هئنده‌ به‌رهمز و کنیایه‌ قسه‌ بکا و ده‌ق و دۆغری بلئ چیی له‌ دلدایه‌. ئانسلیم جوابی داوه «حق به‌تۆیه‌ هه‌فال لۆتیر، وه‌ ئیسته‌ به‌پالپشتی ئەو بروایه‌ی به‌تۆم هه‌یه‌، ده‌مه‌وئ پئت بلیم ئەو هه‌وه‌سه‌ی ده‌مندا سه‌ری هه‌لداوه‌ چیه‌. ئەویش ئەوه‌یه‌ ده‌مه‌وئ بزانی گه‌لۆ هه‌وسه‌ری من «کامی» ئەوه‌نده‌ی من پئم وایه‌ و بروام پئی هه‌یه‌، ئەوه‌نده‌ داوین پاک و به‌ناموسه‌ یا خیر، وه‌ به‌ده‌ست خستنی متمانه‌ له‌و راستییه‌، مه‌گه‌ر به‌مه‌که‌ی ئەزموون که پاکیی ئەوم بو ئاشکرا بکا، ده‌نا مه‌یسه‌ر نابئ. هه‌ر وه‌ک ئاگر که خالیس بوونی زێر نیشان ده‌دا. له‌ راستیدا ئەی هاورپی، من با پئت بلیم ژن تا یه‌کیک خۆشه‌ویستی بو‌دهرنه‌برئ، ناگرئ بلئی به‌ناموسه‌ یا نییه‌. ته‌نیا ژنیک داوین پاک و به‌عیفه‌ت و ناموسه‌ که ده‌به‌رانبه‌ر وه‌عد و به‌لئینی و دیاری و فرمیسک و ئاه و ناله‌ی عاشقیکی پئداگر، که‌سئ سه‌ره‌ی(*) له‌سه‌ر هه‌لناگرئ، سه‌ردا نه‌نوئینی و خۆی به‌ده‌سته‌وه نه‌دا. ئەگه‌ر هه‌چ پیاویک نه‌یه‌وی ژنیک له‌ خسته‌(*) به‌ری و فریوی بدا، به‌ناموسی و بئ ناموسی ژن مه‌لوم ناکا. ئایا ژنیک که ده‌رفه‌تی ده‌رکه‌وتن له‌ ماله‌وه‌ی پئ نادری، ژنیک که ئەخلاق‌ی مئرده‌که‌ی ده‌ناسئ و ده‌زانی که هه‌مان جاری یه‌که‌م ئەگه‌ر خه‌تایه‌کی پئوه ببینی رۆحی لئ ده‌ستئینی، ئەگه‌ر وه‌ها ژنیک به‌پاکی و ترسه‌نۆکی بمئینیته‌وه جیگه‌ی سه‌رسورمانه‌؟ که‌واپوو من نامه‌وئ ژنیک له‌ ترسان یا له‌به‌ر بئ ده‌ره‌تانی و هه‌لنه‌که‌وتنی هه‌ل پاکداوین ماوه‌ته‌وه، ده‌گه‌ل ژنیک‌ی که هه‌زار جاری پئ گوتراوه و متمانه‌ی ئەوینداری

پى دراوه و كهوتوونهته شوپىنى، بهلام بهساغ و سلامهتى و بهتاجى شانازى له ئەزموونى ديجينالى وەسو سه و فريو هاتووهته دەرئى، وەك يەك چا و لى كەم. كورتى بېرمەوه بهو دەليلاىنى كه گوتم، بهزۆر دەليلى تريشهوه كه دەتوانم ليرە باسيان بكەم، دەمهوئى خيزانم «كامى» لهو گرفتاريانە تى پەرئى و بكهويته ناو تەندوورەى ئەزموونى پياويك كه لايق و هاوشانى ئەو بى و لى بوەشيتەوه داواى لوتف و ئاوپر ویدانى ئەو بكا. ئىستا ئەگەر ئەو جوهرى من دەمهوئى، ئەو لەم شەپەدا بەلقى نەخلى سەرکهوتنەوه هاتەدەر، ئەودەم من بەختەوهرىي خۆم بى هاوتا دەزانم و دەتوانم بىژم كه بوשאى ئەمەلم پىر بووهته وه و له دابەش كردنى ئەزەليدا ژنيكى سەنگين و گران و خۆراگرم وەبەر كهوتووه كه سولهيمانى حەكيم لەمەر ئەو گوتوويهتى: «كوا قيسمەت و نسيبى ئاوا و دەست هەموو كەس دەكهوئى؟» بەلام ئەگەر واها تە كه مەسەله بەپيچەوانە كهوتەوه، تى گەيشتن لەوه كه من له بوچوونى خۆمدا بەهەله نەچووبوم، هەلگرتنى بارى غەم و ناھومئيدىيەك كه بەحەق مومكينه له ئەزموونىكى ئاوا پىر مەترسيدا تووشم بى، ئاسان دەكاتەوه. ئەوجار، چون هيج كام لهو قسانەى كه رەنگە تۆ دەولانانى ئەم رايە هەوسناكەدا بەمنى دەلئى، نەتوانن من له ئەنجامدانى بگيرنەوه، دەمهوئى ئەى رەفيقى خۆشەويست لۆتير، ئامادەى ئەنجامى دەورىك بى كه دەبى كاخى خۆشحالئى من دروست بكا. من دەرفەتى پيويست بۆ دەست بەكار بوون بەتۆ دەدەم و هەر شتيكى كه بۆ فريودانى ژنيكى شەرافەتمەند و پاكداوئىن و قانيع پيويست بى، بۆ تۆى دابىن دەكەم. شتيكى كه منى هيناهوتە سەر ئەم بارە تا كاريكى ئاوا گەورە بەتۆ بسپيرم، نە كەسيكى تر، ئەوهيه كه ئەگەر «كامى» ببەزئى و تۆ بەسەريدا زال ببى، كارى ئەم سەرکهوتنە ناگاتە پلەكانى دوايى خۆى و تەنيا مومكين بوونى رووداويك بۆ ئيمە مسۆگەر دەكا. بەمجۆرە مەسەلهى دەستدريژى بەئابرووى من له پلەى قەست تى ناپەرئى و رازى نەنگ و شەرمەزارىيى من دە بیدەنگىي تۆدا نوقم دەبى و من دەزانم ئەم بیدەنگىيە تا ئەو جىيەى پيوەندىيى بەمنەوه هەيه، هەر وەك بیدەنگىي مەرگ هەتاھەتايى دەبى، كەوابوو ئەگەر تۆ دەتەوئى من له ژيانئىكى وا بەھرە وەرگرم كه بكرى ناوى ژيانى لەسەر دابنىيى، دەبى بى راوستان ئەم بەرەنگارييە عاشقانەيه دەست پى بكەى، ئەويش نە بەشەرم و كەم روويى و حەياوه، بەلكو بەپیداگرى و پىروويى و ماندوو نەبوونەوه كه دآخوازى منە و له تۆى چاوهروان دەكەم.

بەلى جا، ئەوه بوو ئەو قسانەى كه ئانسليم، دەگەل لۆتيرى هينانە گۆرئى و ئەمەيان وەھا بەسەرنج و واق و پىماوييەوه گوئى بۆ شل كرەبوو كه تا كۆتايى قەسەكانى دەمى نەكرەوه.

لۆتير كاتىك دىتى ھەفئالەكەى بىدەنگە، زەق زەق تىي پاما، دەتگۆت دەشتىكى ھەرگىز سەرھەنجام پاش نەبىنراو يا نەناسراو دەفكرى و لە دىتنى ئەو شتە وەختە زەندەقى بچى. سەرھەنجام پاش بىدەنگىيەكى درىژخايەن، پىي گوت: «من پىم وابى ئەوھى دەيلىي بىجگە لە گائتە شتىكى تر نىيە. بەيەقىن ئەگەر پىم وابايە بەراستى دەتەوى ئەو كارە بكەم، نەمدەھىشت قسەكانت تا ئاخىر درىژە پى بەدى و لە نىوھىدا قسەكانتم پىت دەبرى. من واى بۆ دەجم يا تۆ ھىچ من ناناسى يا من تۆ ھىچ ناناسم. بەلام من باش دەزانم تۆ ئانسلىم و تۆش باش دەزانى من لۆتيرم. تەنيا لە بەختى بەد، پىم وايە تۆ ئانسلىمى جاران نىت و تۆش وى دەچى پىت و ابى من لۆتيرەكەى جاران نىم، چون نە ئەو قسانەى بەمنت گوت لە ئانسلىمى ھەفئالى پىشوووى من دەكالىتەوھە و نە ئەو داوا كارىيەى لە منى دەكەى لە لۆتيرىكى دەكرى كە دەيناسى. لە راستىدا ھەر وەك يەككىك لە شاعىران گوتوويەتى، دۆستانى باش دەبى دۆستى خويان لە محەكى ئەزموون بەدن، بەلام مەبەستى شاعىر لەم قسەيە ئەوھى كە نابى لە دۆستان چاوەروانى كارىكت ھەبى كە دژى فەرمانى خوداوندە؛ لە جىگايەك كە كافرىك ئەو بۆچوونەى ھەبى، بەشىوھىيەكى ھەراوتر بۆچوونى كەسىكى مەسىحى، كە دەزانى خۆشەويستى خودايى بۆ خۆشەويستى بەشەرى نابى لە دەست بەد، دەبى ھەر ئەو ھەبى. وە ئەگەر ھەفئالىك كار بگەيەنئىتە ئەو شوپنە كە ئەركەكانى خۆى دەبەرانبەر خودادا، لەبەر خاترى دۆستىك فەرماوش بكا، دەبى بۆ ئەم كارە دەلىلى قورس و تۆكمەى ھەبى و تەنيا كاتىك دەبى ئەو بەكە گيان و مال و نامووسى دۆستەكەى دەمەترسى كەوتبى. ئىستا ئەى ئانسلىم بەمن بلى كە لە نامووس يا گيانى تۆ كامىان دەمەترسىدايە تا من خواھىشتى تۆ جىبەجى بكەم و بۆ ئەو كارە قىزەون و چەپەلە مل بەدەم؟ ديارە ھىچ كامىان بەپىچەوانە لەوھىرا كە من تىي دەگەم، تۆ لەمن داوا دەكەى كە شەرەف و ژيانت لى بستىنم و لە ھەمانكاندا شەرەف و ژيانى خۆشمى لەسەر بەخت بكەم. چون ئاشكرايە ئەگەر من شەرەفى تۆ نەپارىزم و تىي رۆبىم گيانى تۆشم ئەستاندووه، چۆن ئىنسانى بى ئابروو دەگەل مردوو چ جىاوازيەكى نىيە و ئەگەر ئەو جۆرەى تۆ دەخووزى من بىمە ھۆى بەدبەختى تۆ. خۆيشم بى ئابروو دەبم و دەبمە مردوويەك كە بەرئالەت دە بزوى و دىت و دەچى. گوئى بگرە ھەفئال ئانسلىم، سەبىر بگرە و تا كاتىك من ھەرچى لەمەر ھەوھسى مالىخوليايى تۆ بەمىشكەمدا دى، پىم نەگوتووى، قسەم پى مەبرە. لە پاشان ھەرچى بەتەوى تۆ بەمنى بلىي و من جوابت بەدەمەوھە، كاتمان ھەيە. ئانسلىم گوتى: بەچاوان! ھەرچى دەتەوى بىلى! ئەوجار لۆتير لە درىژەى قسەكانىدا گوتى: «ئاخ ئەى ئانسلىم، وا تى دەگەم

فكرى تۆ ئىستا وەك فكرى موسولمانانە كە نە بەئايەتەكان و فەرمانەكانى كىتیبى پېزۆن دېجىتالى (ئىنجىل) دەتوانى ئەوان مرزەم بکەى كە دینەكەيان بەتالە و نە بەھینانەوہى دەلىلى عەقلى يا پالپشتى حوكم و فەرمانى دینی: بۆ ئەوان، دەبى شاهی و نمونەى ھەست پىكراو و بەرچا و كە نەكرى حاشای لى بکەى و دەلىلى رىزى حاشاھەنەگرت، بەدەستەوہ بى، وەكو ئەوہ: ھەركات لە دووبەشى بەقەدەر يەك دووپى وەك يەك، ھەلبەگرى، باقىمەندەى ئەو دووبەشەش بەقەدەر يەك دەبن.» و؛ چون تەنانەت ئەو ئەسلە مسۆگەرەش تەنبا بەقسەحالى نابن دەبى ئەوہیان بەكردەوہ نیشان بەدى و بەدەست لىيان حالى بکەى؛ وە بەو حالەشەوہ، ديسان ھىچ كەس ناتوانى ئەوان وادار بكا دینی پىرۆزى ئىمە قبول بکەن و من ئىستا مەجبورم بۆ تىگەيانندى تۆ ھەر ئەو رىبازە بگرم، چون ئەو ھەوہسەى دەلى تۆدا سەرى ھەلداوہ ئەوہندە لە جادەى عەقل و شعور بەدوورە كە من ھەرچەندى بمەوى تۆ لە ساویلکەى خۆت ئاگادار بکەمەوہ ھىچ فايدەى نابى. بۆيە دەلىم ساویلکەى كە لە حالى حازردا، نامەوى بىجگە لەوہ، ناویكى ترى لەسەر دابنىم و تەنانەت دلم دەخوازى تۆ بەجى بىلم تا تۆم بەو شىتییەوہ كە رووى تىكردووى تەمى بکەم. بەلام ئەو پىوہندى و دۆستايەتییەى ھەمانە ئىزنم نادا لەواری تۆدا ھىندەش بى بەزەبم، بەپىچەوانە من مەجبور دەكا تۆ لەو مەترسییەى لەسەر تە رىگار بکەم و تۆ ئەى ئانسلىم، بۆ ئەوہى ئەم مەترسییە بەرونى ببینی، جوابم بەدەوہ كە: مەگەر بەمنت نەگوت كە دەبى بەژنىك كە لە تەنبايدايە پىشنيارى دلدارى بکەم؟ بە ژنىكى نەجیب دەستدریژى بکەم؟ بە ژنىكى كە خوازەلۆك (*) نىيە، ديارى و سەوقات بەدەم؟ بەژنىكى ئاگا لەخۆ و بەتیبینی عەرزى ئىرادەت و خزمەت بکەم؟ بەلى تۆ تەواوى ئەوانەت بەمن گوت، زۆر باشە، ئەگەر تۆ ژنىكى وات ھەيە كە تەنبايە، نەجیبە، تیبینە، پاكداوینە، چاوى لە دەستى كەس نىيە، ئەدى لە چى دەگەرپى؟ ئەگەر پىت وايە ئەو لەو ئەزموونە پىسە و لەو ھەموو دەستدریژییەى كە من دەبى بەھەریمى نامووسى ئەوى بکەم، سەربلىند دىتە دەرى، ئەودەم چ ناو يا عىنوانىكى بەررتر لەوہى كە ئىستا ھەيتى بەو دەدەى؟ ئايا ئەودەم لە ئىستا باشتر دەبى؟ يا تۆ باش لەو حالى نى، يا خۆشت نازانى چت دەوى: لە حالەتى يەكەمدا بۆچى دەتەوى ئەو بەتاقى كەيەوہ؟ باشتر ئەوہيە دەگەل ئەو وەك ژنىكى خراب رەفتار بکەى؛ بەلام ئەگەر پىت وايە ژنىكى بروا پىكراو و باشە ئەزموون كەردنى شتىكى راست و دروست دوور لە عەقل و تیبینیيە. چون پاش ئەزموون، ئەو ھەمان قەدر و قوتبى دەبى، كەوابوو يەقىن، ئەزموون كەردنى شتانىك كە زيانى زۆرتر لە قازانجە، كارى پياوى بى عەقل و نەفامە، بەتايبەتى كاتىك كە زۆر يا

مه‌ج‌بوور بوونیک له ئارادا نه‌بێ و به‌تایه‌تی کاتیک بزانی که ئەو کاره شیتییه‌کی ئاشکرایه. کاری دژوار یا بو‌خودا، یا بو دنیا یا له یه‌ک کاتدا بو هەر دووک لایه‌ن ئەنجام ده‌درێ. ئەوهی که بو خودا ده‌کرێ ئەوانه‌ن که پیاگ خاسان ده‌یکه‌ن و ئەوانه ویستووایه‌ به‌له‌شی به‌شه‌رییه‌وه گیانی مه‌له‌کووتییان هه‌بێ؛ ئەوهی بو دنیا ده‌یکه‌ن، هه‌مان شته که که‌سانی دنیادار ده‌یکه‌ن. هه‌مان ئەوانه‌ی که چوار قورنه‌ی عه‌الم ده‌گه‌رێن و ده‌ریا و وشکانی ده‌ژێر پێ دهنین بو ئەوهی سه‌روه‌ت و مال و سه‌سه‌ریه‌ک بنین و سه‌ره‌نجام ئەوهی له یه‌ک کاتدا هه‌م بو خودا و هه‌م بو دنیا ده‌یکه‌ن، کاری ئەو سه‌ریاره دلێرانه‌یه که کاتیک که‌لینکی گه‌وره ده‌بورج و دیواری دوژمندا ده‌بین - ئەو که‌لین و که‌له‌به‌رانه‌ی بو نمونه به‌گولله‌تۆپ دروست بکه‌ن - هه‌ر ترس و هه‌راسیکی ده‌خوایندا هه‌ستی پێ ده‌که‌ن هه‌لی ده‌پێژن و تووپی هه‌له‌ده‌ن و بێ ئەوهی فکری لێ بکه‌نه‌وه یا مه‌ترسییه‌کی گه‌وره که هه‌ره‌شه له بوونیان ده‌کا ده‌به‌رچاو بگرن، بو ئەوه لایقی ئەوه بن که ئەرکی خوایان به‌رانبه‌ر به دینی خوایان و گه‌لی خوایان و شای خوایان ئەنجام بدن، ئازایانه ده‌چن ده‌گۆره‌پانی شه‌ر و پیکدادان که ره‌نگه هه‌زاریان لێ بکوژرێ. ئەوانه‌ن ئەو کارانه‌ی که ده‌گه‌ل هه‌موو مه‌ترسی و ناخۆشی و زه‌حمه‌تگه‌لیکی که هه‌یانه، مرۆفی شه‌رافه‌تمه‌ند ئەنجامی ده‌دا. به‌لام ئەو کاره‌ی که به‌رێزت ده‌ته‌وێ ئەنجامی ده‌ی، نه له لای خودا بایه‌خیکی هه‌یه، نه مال و سه‌ره‌وه‌تت بو په‌یدا ده‌کا و نه له نێو خه‌لکدا شانازی و ناوبه‌ده‌ره‌وییت بو مسو‌گه‌ر ده‌کا. چون ئەگه‌ر به‌مرادی خو‌ت سه‌ره‌که‌وتنیش وه‌ده‌ست بێنی نه شانازیت زیاد ده‌کا نه مال و سامانت و نه‌رێز و حورمه‌تت و ئەگه‌ر ئاکامی ئەم ئەزمونه به‌پێچه‌وانه ده‌رچێ، تووشی په‌زاره و خه‌مناکیه‌ک ده‌بێ که پشتت ده‌شکینێ و خو‌ی له‌به‌ر راناگری. به‌وه‌ش که خه‌لک به‌و پاره نازانێ فایده‌یه‌کی بو توو نابێ، چون هه‌ر ئەوه‌نده خو‌ت بزانی چ باسه، جه‌رگت له‌ت له‌ت و هه‌ناوت خرا ده‌بێ. بو روون کردنه‌وه‌ی زۆرتر ده‌مه‌وێ کۆپه‌یه‌ک له شیعری شاعیری به‌ناوبانگ لویجی تانسیلۆت^(٢١٨) بو بخوینمه‌وه که له کو‌تایی به‌شی یه‌که‌می هونراوه‌ی «ئه‌سه‌رینه‌کانی سین پی یه‌ر» دا گووتویه‌تی و ئەم شیعرا‌نه‌ش به‌مجۆره‌ن:

٢١٨ - Luigi Tansilo له شاعیرانی ناپل ده‌سه‌ده‌ی شانزده‌می زاینده‌ی. ئەم شاعیره له سه‌ره‌تادا شیعریکی له ژێر سه‌رده‌یری «ترئ چن» دا نووسی که ده‌گه‌ل عیقه‌ت و عیسه‌مه‌تی گشتی و ده‌گه‌ل بنه‌ماکانی دین دژایه‌تی هه‌بوو که پاپ ته‌کفیر و له‌عنه‌تی کرد و به‌تۆله‌ی ئەو شیعره ئه‌وجار شیعری «ئه‌سه‌رینه‌کانی پیه‌ر» ی هونده‌وه که بوو به‌هۆی رزگاربوونی له کوشتن. ئەم شیعره پاشان له لایه‌ن «مالریت» شاعیری فه‌ره‌نسی وه‌رگێرانیکێ ئازادی لێ با‌و کرایه‌وه. (مۆریس باردۆن)

»ئەو

ئەو كاتەى رۆژە دەبېتەو، پەژارە و كەسەر ھاوپرې دەگەل
 شەرمەزارى دەپۆلى «پى يەر»دا پەرە دەستېن؛ و،
 باوھكو كەس ئاگادار نىيە، ئەو لەوھى كە دەزانى تاوانى كىرەو
 لە بوونى خۆى شەرم دەكا؛ چون لە دلى پاكدا تەنيا
 روانىنى خەلك نىيە كە شەرمەزارى ھەلەستېنى، بەلكو
 ھەر چەند بېجگە لە ئاسمان و زەوى كەس پىي نەزانىبى، ئەو دەگەل
 گوناھىكى كىر، لە خۆى شەرمەندە دەبى.»

«كەوابوو گرېمان عەيب و عارى تۆ دەژىر پەردەشدا بىنېتەو، لە دەرد و سزاكېشان
 رىزگارېت نايە؛ بەپېچەوانەو، ھەمووكات دەبى بگرى. نە بەفرمىسكىك كە لەچا و
 ھەلدەپرژى، بەلكو بەخوئىنك كە لە دل ھەلدەقولى، ھەر وەك ئەو ھەكىمە خوئى باوھرى كە
 بەپىي رىوايەتى شاعىرى ئىمە، وىستى جامى جادووى بەتاقى كاتەو كە «رېنۆى» (۲۱۹)
 وريا و بەئەزمون بەتېفكرىن و عەقلىكى پر لە تېبىنىيەو خۆى لى پاراستبوو؛ ھەر چەند
 ئەم نەزىلەيە خەيال پلاوئىكى شاعىرانەيە، زۆر نوكتەى ئەخلاقيى تىدا ھەيە كە جىي
 خۆيەتى ھەمووان تىيان بگەن و پەندىان لى وەر بگرن، بەلام ئەوھى من دەموئى بەتۆى بىژم
 ئەو تەلە گەورەيەى كە خەرىكى وەسەرى پەرى، بۆ تۆ روون دەكاتەو، تۆ ئەى ئانسلىم بلئ
 بزەنم ئەگەر لوتفى خودا يا ئاورلېدانەوھى تەقدىر تۆى كىردبا خاوەنى باشتىن و گران
 بايىترىن ئەلماسى دنيا، ئەلماسىك كە ھەموو جەواھىرتاشانى دنيا بەدېتنى، شىت و
 شەيدا بووبان و ھەموو يەكەنگ گوتبايان كە ترووسكە و جوانى و نايابى ئەو ئەلماسە

۲۱۹- چىرۆكى ھەكىمى خوئى باوھر و جامى جادووى، ئىشارە بەروداوتكە كە ئارىۆىست
 شاعىرى بەناوبانگى ئىتالىيى دە تەرەنەكانى چل و دووم و چل و سىيەمى كىبى ھۆنراوھى
 خۆى بەناوى «رۆلانى توورە»دا ھىناوئەتى. وەك دە پىشداش گوتمان سىروانتىس داستانى
 كون پشكنى بى تەدبىرى لەو وەرگرتووه. لەو دوو تەرەنەدا ھىكايەت كراوھ كە ئەو مىردانەى لە
 ژنى خۆيان بەشك بوون لەو جامە جادوويىيە ئاويان دەخواردووه و دە رازى ژنى خۆيان
 دەگەيشتن. رېنۆ Renaud كە شەوى پىش، لە خواردنەوھى ئاو لەو جامە سەرپىچى كىردبوو
 بەيانى تى گەيشت كە ھەكىمىك بەناوى ئانسلىم، كە ئەز قەزا دەگەل قارەمانى كىبى
 سىروانتىس ھاوئىو، لەو جامەى خواردووتەو و لە بەختى بەد ئەوھى نەدەبا بىبىنى
 دىتوويەتى. (مۆرىس باردۆن)

بئىنى. نابى بىلى لىته و قور و چلپاوى ديارى و پيشكەش و دلدارى درۆزنانە لەسەر رىڭگاي دجىنتالى ئەو دابندرى. چون شايەد، لەوانەيە دەو ژنەدا ئەو توانا و هيزە سروسشتيە نەبى كه تەواوى ئەو كۆسپ و تەگەرانه لەسەر رى هەلبگرى. دەبى ناسافى و كەندو كلۆكانى سەر رىڭگاي بۆ هەموار و ساف بکەى و لە پيش چاوى ئەو بىجگە لە پاكى و تەقوا و بىجگە لەو جوانيەى كه دە ناوى پاك و باشدا هەيە هېچ شتيك نەهئلى بى. زنى پاك و پارسا(*)، وەك ئاوينەى خاوين و بلوورين وايە كه ئەگەر كەمترين هەناسەى پى بگا بلغ(*) دەيگرى و تيرە دەبى. دەبى دەگەل زنى پاريزكار، وەك ئاسەوارى پيرۆز رەفتار بکەى. يانى بىپەرستى، بەلام دەستى لى نەدەى؛ دەبى وەك باغىكى خەملاو بەگولى سوور و هەزار جۆر گولى تر، ئىجازە نەدەى هېچ كەس پى دەو باغە بنى. هەر ئەوئەندە بەسە رىبواران لە دوورەو لە كەلئىنى پەرژين و نەردەو لە ديمەن و عەتر و بۆنى ئەو باغە حەز وەرېگرن. لە كۆتايى قسەكانەدا، دەمەوى چەند شىعەرىك كە ئىستا وەبىرم كەوتنەو، ئەوانم لە نومايشى شانۆگەريەكى كوميدى تازە دا بىستوو، بۆ تۆ بخوینمەو، ئەو شىعەرانه دەگەل باسەكەى ئىمە يەك دەگرەو. پيرە پياويكى بەئەزمون بەپياويك كە كچىكى جوانى هەيە، نسەت دەكا كە ئەو كچە لە تەنيايدا رابگرى و زۆر بەسەرئەو نەگاي لە كار و ئاكارى بى و بۆ نمونە پى دەلى:

«ژن وەك شووشە زوو دەشكى، بەلام نابى بەتاقى بکەيەو كە بزانى

دەشكى يا ناشكى: چون هەر رووداويك رەنگە روودا؛

وہ چون شكانەكەى دوور لە چاوەروانى نىيە، شىتتيەكى

تەواو كە كەسيك مەترسىي شكانى شتيك قبوول بكا كە

لەت و كوتەكانى تازە جۆش ناخواتەو.

ئەو پىروايەكى گشتيە و لەسەر پايەى عەقل و مەنتيق

دامەزراوہ چون ئەگەر لە دنيادا وەكانى «دانائە» (٢٠) زۆرن

بارانى زيړينيش زۆرە.»

٢٠- Danaé كچى ئاكرىزيووس پاشاي ئاركووس و داىكى پىرسەى قارەمانى يۆنانى بوو كە لە

ژوپيتىر خوداي خودايان وەزگى كەوتبوو. دەلئىن باوكى دانا ئەويى دە بورجىكى مەفرەقدا

زىندانى كردبوو كە دەستى هېچ پياويكى پى نەگا، بەلام ژوپيتىر هاتە سەر شكلى بارانىكى

زيړين و بەقەلشتى بورجەكەدا خۆى گەياندە دانائە. (محەمەد قازى) ئەم شىعەرانش رەنگە

هى سىروانتيس خۆى بن. (مۆريس باردۆن)

تا ئیستا ئەی ھاوڕۆی ئانسلیم هەر چی گوتم له باره‌ی تۆدا بوو، ئیستا وا باشه له‌و شتانه‌ی که پێوه‌ندیان به‌خۆمه‌وه هه‌یه، هیندیک قسه‌ت بۆ بکه‌م. له‌و باره‌شه‌وه عوزرخواری ده‌که‌م که قسه‌کانم زۆری درێژه په‌یدا کرد چون ئه‌و غاره پر پێچ و خواره‌که و پێچه‌که‌ی تۆ خۆت تێ ھاویشتوو و ده‌ته‌وێ من له‌وێ دهرت هینمه‌وه، ئەم فره‌وێژییه‌ی پێ ده‌وێ. تۆ من به‌دۆستی خۆت ده‌زانی و به‌و حاله‌شه‌وه ده‌ته‌وێ ئابرووم به‌ری، ئەوه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی دۆستایه‌تی تۆیه، به‌لام بابه‌ته‌که به‌وه‌ی کۆتایی پێ نایه. چون تۆ ده‌ته‌وێ من ئابرووی تۆش به‌رم. چ شتی‌ک له‌وه‌ی ئاشکرا‌تره که تۆ ده‌ته‌وێ ئابرووی من به‌به‌ی؟ چون هەر که من داوای دلداری له‌ کامی بکه‌م، ئەو جوژه‌ی که تۆ له‌ منت ده‌وێ، به‌یه‌قین به‌پیاویکی په‌ست و بێ شه‌ره‌فم داده‌نی. چون ئەو کاره له‌ منی‌کی که دۆستی ئیوم زۆر به‌دوره. وه له‌وه‌شدا که ده‌ته‌وێ من ئابرووی تۆ به‌رم، دیسان شکیک نییه. چون وه‌ختیک «کامی» ببینی که من ده‌مه‌وێ، دلداریم ده‌گه‌ڵ بکا، ده‌بی وا فکر بکاته‌وه که من له‌ودا خائیکی کز شک ده‌به‌م و هەر ئەوه‌ش منی هان داوه تا نییه‌تی شه‌یتانی خۆمی بۆ ئاشکرا بکه‌م! وه ئەگه‌ر ئەو لهم ریگه‌وه خۆی به‌بی ئابروو بزانی، ئەم بێ ئابرووییه‌ی ئەو داوینی تۆش پیس ده‌کا، چون ئەو ملکی تۆیه. لێروه ئەم باوه‌ره گشتییه له‌مه‌ر میدردی ژنی زیناکار سه‌ری هه‌لداوه که ده‌لێن: هەر ئەندازه‌ش میدرد له‌ فه‌سادێ ژنی خۆی بێ خه‌به‌ر بێ و بۆ له‌ ده‌ستدانی ئەو، خۆی ده‌رفه‌ت و بیانووی نه‌دا‌بێته ده‌ستی، دیسانیش خه‌لک ناویکی په‌ست و ته‌وه‌یناوی له‌سه‌ر ئەو داده‌نێن و که‌سانیک که له‌ ره‌فتاری ناپه‌سندی ژنه‌که‌ی ئاگادارن، به‌چاوی سووکایه‌تی چاوی لێ ده‌که‌ن نه‌که به‌چاوی دل پێ سووتان، هەر چه‌ند ده‌شزانن تاوانی ئەو نییه و هەرچی هه‌یه له‌ هه‌وه‌سه‌بازی ژنه‌که‌یه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرێ. به‌لام من ده‌مه‌وێ به‌تۆ بلێم که بۆچی میدردی ژنی نانه‌جیب به‌ه‌ق بێ ئابرووه. هەر چه‌ند که خۆی له‌ فه‌سادێ ژنه‌که‌ی بێ خه‌به‌ر بێ و هه‌یچ شێوه تاوانیک له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه نه‌بی و هه‌یچ ده‌رفه‌تیکی بۆ ئالووده بوونی ژنه‌که‌ی نه‌ره‌خساند بێ. تکایه له‌ گوێدان به‌قسه‌کانم ماندوو مه‌به. چون هەرچی ده‌یلیم هه‌مووی هەر به‌قازانجی تۆ ته‌واو ده‌بی. کاتی‌ک خوداوه‌ند باوکی یه‌که‌می ئی‌مه‌ی له‌ به‌هه‌شتدا دروست کرد، به‌پێی رپوایه‌تی کتیبی بیروژ، خه‌ویکی قورسی به‌سه‌ردا هینا و له‌و کاته‌دا که ئاده‌م له‌ خه‌ودا بوو له‌ که‌له‌که‌ی چه‌پی دهنده‌یه‌کی ده‌رکیشا و لهم دهنده‌یه‌ دایکه‌ سه‌وا‌ی دروست کرد. هەر که ئاده‌م له‌ خه‌و راپه‌ی و سه‌وا‌ی چاوی پێ که‌وت ھاواری به‌رز کرده‌وه که: ئەوه گوشتیکه له‌ گوشتی من و ئیسقانی‌که له‌ ئیسفانه‌کانی خۆم!» و خودا به‌وی گوت: ئاده‌می هەر بۆ ئەو ژنه‌ دایک و بابی خۆی به‌جی دیلی و پیکه‌وه

دەبنە دوو لەش لە گوشتیکدا» هەر دەوان رۆژانیشدا بوو کە گریدانى ئاسمانىيى ژن و دجیبتالی
مىردایەتى هاتە ئاراوه. گریدانىک کە رىشتەى پێوەندییەکانى ئەوەندە مەحکەمە کە تەنیا
مردن دەتوانى بیسپىنى. وهه‌هايه قودرەت و تايبەتمەندیى ئەم گریدانى مۆجزە مانەندە، کە
لە ئەسەر ئەودا دوو تاكى جیاواز لە یەكتر دەبنە لەشىكى یەكگرتوو لە گوشتىكى یەكسان،
ئەم ئەسڵە دەخانووادە باشەكاندا، کە دوو هاوسەر بەدارا بوونى دوو رۆح، ئێرادەییەکیان
زۆرتر نییە، زۆرتر راستە. لەوێوە بەو ئاکامە دەگەین کە چون ژن و مىرد هەر دووک لە یەك
گوشتن پەلەى شەرم و عەیب و عار ئەگەر لە داوینى ژن بنیشى یا عەیب و ئێرادىک هەبى و
لە حورمەتى ئەو کەم بکاتەوه، ئەو بابەتە مىردەكەش دەگریتەوه و عەیب دارى دەکا. هەر
چەند وهك گوتم با مىرد هیچ هەل و دەرفەتیکیشى بۆ ئەم بارودۆخە پێک نەهینابى. چون
هەر وهك دەردى لاق یا دەردى هەر ئەندامىكى تر لە بەدەنى ئادەمى لەبەر ئەوهى هەموو
ئەندامەکان لەیەك گوشتن دەتەواوى بەدەندا هەست پى دەکری و هەر وهك سەرى مرۆف،
ئیش و ئازارى گوپزىنگى با هەست پى دەکا، هەر چەند دەخالەتیکیشى تێدا نەبوو بى،
هەر ئاواش مىرد دە بى ئابروویى ژنى خۆیدا بەشدارە، چون هەر دووکیان یەك بوون،
یەك شتن. ئەوجار چون تەواوى شەرافەت و بى شەرافەتى لە دنیادا لە گوشت و خوین
سەرچاوەدەگرن و بى ئابروویى ژنى نانەجیب ژى لەم چەشنەیه، حەق ئەوهیه کە بەشپێک لەو
بىتە بەشى مىردەكەى، جا با خۆیشى لەو شتە بى خەبەر بى و حەق ئەوهیه کە ئەویش
خۆى بەبى ئابروو بىتە ئەژمار. کەواو بو ئەى ئانسلیم، چاوى بینین بکەوه و بڕوانە ئەو
مەترسییە کە بەتیکدانى ئارامى و هیمنایەتیی ژيانى هاو سەرەكەت بۆ خۆتى وهخۆ
دەخەى! بڕوانە کە بۆ چ کونپشکنییهكى بیهووده و دوور لە تیبینییهک دەتەوی هەوهسه
نووستووہەکانى دە دلى پاک و بى ژەنگ و ژارى ئەودا هەلستینى! وریا بە ئەوهى خۆى بۆ
دەمەترسى دەخەى، زۆر چکۆلەیه و ئەوهى رەنگە لە دەستى بەدى گەلێک مەزنە، کە من
ئیدی شتىكى ترى لەسەر باس ناکەم. چون بۆ پێدا هەلدانى ئەو، واژەم پى نەماوه. بەلام
ئەگەر تەواوى ئەوانەى گوتم بۆ دەست بەردار بوونى تۆ لەو تەما ناپەسندە بەس نییە،
دەتوانى بەدواى ئامرازىكى تردا بچى تا ئابرووی خوتى پى لەناوبەرى، چون من نامەوى
ئەم ئامرازە بم. جا با دۆستایەتیی تۆش، کە لە دەست چوونى ئەو بۆ من گەورەترین
خەسارە، لە دەست بەدم.»

لۆتیری پاکداوین و دوورئەندیش، پاش ئەوهى بەم جوۆرە قسەى کرد، بێدەنگ بوو و
ئانسلیم وەها پەرىشان و سەرلێشىواو بوو کە تا ماوهیهک نەیتوانى قسەیهک بکا.

سه‌ره‌نجام که وه‌خۆ هاته‌وه‌ گوئی: هه‌قال لۆتیر دیتت من به‌ج سه‌ره‌نجی‌که‌وه‌ تا ناخری گویم بۆ تۆ راگرت! له‌و ده‌لیل و په‌ند و نه‌قل و شاهیدانه‌دا بۆت باس کردم تۆ گه‌یشتم که خودای مه‌زن چ فکریکی دروست و ئەنگی‌توه‌ی داوه‌ به‌تۆ و ئەوه‌شم بۆ پروون بووه‌وه‌ که له‌ دۆستایه‌تیدا گه‌یشتووێه‌ چ په‌یه‌کی بالا و هه‌روه‌ها دان به‌وه‌دا دینم و قانیع بووم که ئەگه‌ر وه‌دوای ئەو فکره‌ وه‌سه‌سه‌یه‌م بکه‌وم له‌خیر وه‌رگه‌راوم و پرووم ده‌ شه‌ر کردووه‌. به‌و حاله‌شه‌وه‌ تۆ ده‌بی وه‌ک نه‌خۆشیک چاو له‌ من بکه‌ی که جاروبار ژنان له‌ مه‌گیرانی کردندا تووشی ده‌بن و ده‌یانه‌وی خۆل و گیج و په‌ژی و شتانیکی له‌م چه‌شنه‌ بخۆن که چاو لیکردنیان قیز و بیژ ده‌بروینێ، چ ده‌گا به‌خوارنیان. که‌وابوو بۆ چاره‌سه‌ری من ده‌بی فیئل و ته‌له‌که‌یه‌که‌ ده‌کار بکری و ئەوه‌ش خۆی کاریکی دژوار نییه‌. تۆ ته‌نیا ده‌بی، به‌مودارا، یا لاری که‌و(*) مه‌په‌ریژه‌، به‌«کامی» پێشنیاری دلداری بکه‌ی و ئەو یش وه‌سه‌سه‌ ژۆر کاری لێ ناکا که له‌ هه‌مان سه‌ره‌نه‌ی کاردا کۆشکی عیسمه‌ت و چه‌یای برووخێ. من ته‌نیا به‌وه‌نده ئەزمونه‌ پارزی ده‌بم و تۆش مه‌رجی دۆستایه‌تیت وا به‌جی هێناوه‌ که نه‌ ته‌نیا بوونی منت بۆ من هێناوه‌ته‌وه‌، به‌لکو قانیع ده‌که‌ی که هه‌رگیز نامووسی خۆم له‌ ده‌ست نه‌ده‌م. تۆ ته‌نیا به‌یه‌که‌ ده‌لیل مه‌جبوری ته‌سلیمی ئیراده‌ی من بی، ئەویش ئەوه‌یه‌ که چون من لێ بروام ئەو ئەزمونه‌ ئەنجام هه‌ر بده‌م، تۆ پارزی نابێ که من ئەم فکره‌ شیتانه‌ی خۆم ده‌گه‌ل که‌سیکی تر باس بکه‌م. چون به‌و کاره‌ ئابرووی خۆم، که تۆ ده‌ته‌وی نه‌یه‌لێ بته‌کی، له‌ ده‌ست دده‌م. له‌مه‌ر ئەوه‌شه‌وه‌ که ده‌لیی ئابرووی تۆ له‌ لای «کامی» ده‌چێ، ژۆر گرینگ نییه‌، چون تۆ ده‌توانی پاشان که ده‌وره‌ی خۆراگریه‌که‌ی ته‌واو بوو، پێی بلێی که ئەمه‌ پلان و به‌رنامه‌یه‌کی ساخته‌یی بووه‌ و راستیه‌که‌ی پێ بلێی و دووباره‌ پێژ و حورمه‌تی پێشی وه‌ده‌ست بخه‌یته‌وه‌، که‌وابوو ئیستا که تۆ مایه‌یه‌کی ژۆر دانانی و به‌هه‌مان مایه‌ که‌مه‌که‌وه‌ په‌نگه‌ دنیایه‌که‌ شادی و به‌خته‌وه‌ری به‌نسیبی من بکه‌ی، خواهیشتی من هه‌ر چه‌ند بریکیش که‌ند و کۆسپی له‌سه‌ر پێ هه‌بی، رهد مه‌که‌وه‌ و هه‌ر وه‌ک گوتم ده‌گه‌ل ده‌ست به‌کار بوونی من مه‌سه‌له‌که‌ به‌سه‌ودی خۆم کۆتایی پێ دینم.»

لۆتیر که دیتی نه‌خیر ئانسلیم عه‌زمی جه‌زمه‌ و له‌ که‌ری شه‌یتان نایه‌ته‌ خواری و له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ی لێ ده‌کا ئەگه‌ر به‌قه‌سه‌ی نه‌کا ئەو کاره‌ ناپه‌سنده‌ چه‌واله‌ی که‌سیکی تر ده‌کا. بۆ خۆ پاراستن له‌ ئاکامی خراپتر لێ برا که دلی هه‌قاله‌که‌ی نه‌شکینێ و ئەوه‌ی ده‌یه‌وی ئەنجامی بدا. به‌و ئەزمه‌وه‌ که گه‌ریانی کاره‌که‌ به‌شیوه‌یه‌که‌ راپه‌رینێ که رۆحی «کامی» نه‌شیوینێ و مه‌به‌ستی ئانسلیمیش جیبه‌جی بکا. ته‌کای له‌ دۆسته‌که‌ی کرد له‌م

با به ته وه دهگه ل كه سى تر قسان نهكا. چون نهو خوى نامادهيه له كاتى مناسبا دست پي ديبتائى بكا.

ئانسليم هه قالى خوى به گهرمى ده ناميز گرت و نه وهندهى سپاس لى كرد كه ده تگوت كارىكى سهير و سه مه رى بۆ نه نجام داوه و گه وره ترين لوتفى دهگه ل كردوه، پاشان هه ر دووك قه رايان دانا كه پوژى دوايى ده ست به كار بن. ئانسليم قه ولى دا كه وهخت و مه وداى پيوست بۆ لوتير دابين بكا و زيړ و جه واهير اتيش هه رچهندى بۆ فريودانى خاتوون پيوست بى بوى ناماده بكا؛ به وى گوت كه شه وانه له پيش مالى هاوسه ره كه ي ناوازي دلدارى بخوينى و شيعرى عاشقانه ي بۆ بنيرى و پيشنيارى پى كرد نه گه رخوى نازانى شيعر هه ليه ستى نهو نامادهيه له جيگه ي نهو شيعران دابنى. لوتير هه موو نهو مه رجانه ي قبول كرد، به لام نيه تىكى ته واو دژواز دهگه ل نه وى ئانسليم ده ويدا شكى ده برد. به لى پاش نهو قه ول و قه رارانه هه ر دووكيان هاتنه و مالى ئانسليم و، ديتيان كه «كامى» له درهنگ هاتنه وى ئانسليم نيگه رانه. چون ميترده كه ي نهو پوژه زور درهنگ گه رابوو هه مال.

لوتير گه راوه مالى خوى و ئانسليم له مالى خوى مايه وه، به لام نهو يه كه يان خوشحال بوو و نه وى تر به فكر و خه يالى ناخوشه وه ده رويشت و نه يد زانى چ بكا كه له و راسپارده بى شه رمانه يه سه ر بلند بيته ده ر. به لام شه وه كه داهات فكريك به زه ينيدا رابرد كه بى نه وى ئيه انه و سووكايه تيه كه ي به «كامى» كرد بى، ئانسليم فريو بدا. سبه ينه ي نهو شه وه بۆ خواردنى نه هار رويشته مالى دوسته كه ي و ژنى ئانسليم وهك جاران به خاترى دوستانه ي مى ترده كه ي زور به گهرمى وه رى گرت. پاش خواردنى نه هار سفره يان كو كردوه و ئانسليم داواى له هاوړى كه ي كرد چون بۆ راپه راندنى كارىك ناچاره يهك دوو سه عات بپرواته ده ره وه، نهو له ماله وه له لاي «كامى» بمينيت ه وه و چاوه روانى گه رانه وى نهو بى. «كامى» ويستى پيش به رويشتنى ميترده كه ي بگرئ و لوتير پيشنيارى كرد دهگه لى وه دركه وي، به لام ئانسليم به گوپى هيجكاميانى نه كرد، به لكو به پيچه وانه پي چه قاند كه لوتير حه تمن له مال دابنيشى تا دهگه رپته وه، چون ده يه وي مه سه له يه كه ي گرينگى دهگه ل باس بكا. هه روه ها به خيزانيشى راسپارد تا دپته وه لوتير به ته نيا به جى نه هيلى، سه ره نجام وه ها وه ستايانه بۆ پيوستى رويشتنه ده ره وى خوى پاساوى هيناوه كه كه س نه يد ه توانى باوه ر بكا نه م كار ه ساخته يى و درويه.

ئانسليم وه دركه وت و لوتير و كامى دووبه دوو له پشت ميز به جى مان، چون هه موو

خیزان و دەست و پێوهند چوو بوون نەهار بخۆن. ئێستا لۆتیر پای نابوو هەیدانێکی دەورە کێشراو کە لەوێدا هاورتیەکی دەیویست لە حاڵی دەرگیری دەگەڵ هەریفدا بێبینی. ئێستا هەریف لە بەرانبەری دانیشتبوو کە دەیتوانی بەچەکی جوانییەکی لەشکرێک پالەوانی چەکدار تێک بشکێنی! ئێستا داوهری بکەن لۆتیر حەقی بوو بترسی یا نه؟ لۆتیر تەنیا کاریکی کە کردی ئەو بوو ئانیشکی خستە سەر باسکی کورسییەکی، پاشان دەم و چاوی خستە سەر لە پی دەستی و بەعوزرخوازییەو بە کامی گوت تا ئانسلیم دیتەو، دەیهوئێ کەمێک بەهەستتەو. کامی لە جوابدا گوتی لەسەر دۆشەگ و ناز بالنج باشتەر دەتوانی بەهەستتەو تا لەسەر سەندەلی و تەعاروفی کرد کە بچیتە ژووری ئەو؛ بەلام لۆتیر بەهیچ کلۆجیک ئەم تەعاروفی قبوڵ نەکرد و تا هاتنەوێ ئانسلیم لەسەر کورسییەکی خەوت. کاتیک ئانسلیم لە گەڕانەو، کامی لە وەتاغی خۆی و لۆتیری دەخەودا دیت و بەو خەیاڵە کە ئەو نەدرەنگ هاتوو تەو کە مەجالی تەواوی بۆ قسەکردن و تەنانەت خەویش بەهەر دووکان داو، بەبێ سەبری تەواو دانیشت تا لۆتیر لە خەو هەستی و دەگەلی لە مالهەو دەرکەوئێ و چی پووی داو، بۆی بگێریتەو. لۆتیر لە خەو هەستا و هەر دووکیان لە مال دەرکەوتن. ئەو دەم ئانسلیم پرسیاری کرد و لۆتیر وەلام ی دایەو کە بەمناسبی نەزانیو پۆژی ئەو هەموو شیتکی دەگەڵ باس بکا و بێجگە لەو کاریکی نەکردوو کە بەشاخ و بالی هەلبلی و تاریری جوانییەکی بکا و پێی بلێ کە دەشاریدا نیو بانگی جەمال و کەمالی رۆیشتوو. پاشان لە درێژە قسەکانیدا گوتی: «بەرای من ئەو دەسپێکیکی باش بوو بۆ ئەوێ و دەور دەتمانی ئەو و دەست بێنم و نامادە بکەم کە بەمەیل و ئارەزوومەندییەو گوتی بداتە قسەکانم. من هەمان ئەو فیل و حیلەیم بەکار هینا کە شەیتان بۆ فریودانی پۆحیکی زیت و وریا و ازواری دەکاری هینا، چون شەیتان کە خۆی ماکی تاریکییە بەشکلی فریشتە ی رووناک، دیتە دەر و خۆی لە پشت روالەتیکێ رازاو دەشاریتەو! و ئەگەر فیلبازییەکی ئاشکرا نەبێ، سەرەنجام سەر دەکەوئێ و خۆی بەبەرەمبەرەکی دەناسینێ.» ئەو قسانە بوو بەهۆی خۆشحالیی ئانسلیم و قەولی بەلۆتیر دا هەموو پۆژیک هەل و دەر فەتی گەفتوگۆی دەگەڵ خیزانی بۆ پێک بێنی. وە گریمان خۆیشی لە مال دەر نەکەوئێ جوړیک خۆی سەرگەرم دەکا کە ژنەکی بەو شانۆگەرییە نەزانی.

رۆژەکان بەمۆرە رابردن بێ ئەوێ تەنانەت لۆتیر یەک قسە دەگەڵ کامی کردبێ. بەو حالەشەو هەموو جارێک متمانی دەدا بە ئانسلیم کە بەدرکاندن و روونیەکی زۆرترەو

دهگه‌ل کامی قسان دهکا. به لآم هیشتا وشه‌یه‌کی له کامی نه‌بیستبوو، بۆنی هومییدی لئی بئین دجینتالی و رووی خوۆشی لئی نه‌دیتوو، به‌پنجه‌وانه کامی هه‌ره‌شه‌ی لئی کردوو هه‌گه‌ر ده‌ست له‌و قسه‌ نا‌ه‌زانه هه‌لنه‌گرئ، هه‌موو شیتک به‌میرده‌که‌ی ده‌لئ. ئانسلیم گوتی کاره‌کان به‌مرادی ئه‌و ده‌چنه به‌روه، چون تا ئیره کامی خوۆراگری نیشان داوه، ئیستا با بزانین ده‌برامبه‌ر کرده‌وه‌کاندا چۆن راده‌وستئ. من سه‌به‌ینی دوو هه‌زار ئه‌شره‌فیی زبیرت ده‌ده‌مئ که وه‌ک دیارییه‌ک پینشکه‌شی بکه‌ی و دوو هه‌زار ئه‌شره‌فیی تریش بۆ کرینی زبیر و زه‌بیور، که ره‌نگه‌ توعمه‌یه‌کی باش بئ بۆ فریودانی ئه‌و، چون ته‌واوی ژنان؛ به‌تابیه‌تی ئه‌گه‌ر جوان بن، به‌هه‌موو پاکداوینیه‌که‌وه مه‌یلیان له‌ خوۆ پاراندنه‌وه و خوۆ نواندن هه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌برامبه‌ر ئه‌م وه‌سووسه‌ تازه‌شه‌دا خوۆی بۆ راگیرا، من پارزی ده‌بم و چی تر زه‌حمه‌ت نادم.» لۆتیر گوتی چون کاره‌که‌ی ده‌ست پئ کردوو، تازه تا کوۆتایی پئ هینان ده‌ست به‌ردار نابئ. هه‌رچه‌ند سووریش بزانی که له‌و به‌ره‌نگارییه‌دا شه‌که‌ت و ماندوو شکست ده‌خواو سه‌رناکه‌وئ.

سه‌به‌ی ئه‌و رۆژه لۆتیر چوار هه‌زار ئه‌شره‌فیی وه‌رگرت و ده‌گه‌ل ئه‌ودا چوار هه‌زار جوۆر غایله و فکر و خه‌یالی بۆهات، چون نه‌یده‌زانی چه‌ که‌له‌کینک لئ بدا، تا دیسانیش سه‌ری هاورییه‌که‌ی به‌درۆیان گه‌رم بکا. به‌و حاله‌شه‌وه لئ برا که پئی بلئ «کامی» دیسانیش هه‌ر خوۆراگره و گوپی به‌و شتانه نابزوی و له‌سه‌ر رۆژیک ئانسلیم، که به‌ره‌سمی جاران لۆتیری قه‌زا و قه‌ده‌ر پلانیککی تری به‌ده‌سته‌وه بوو. رۆژیک ئانسلیم، که به‌ره‌سمی جاران لۆتیری ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی ته‌نیا به‌جئ هیشتبوو، له‌ وه‌تاغی ته‌نیشته ئه‌و ژوره که ئه‌وانه‌ی لئ بوون خوۆی هه‌شار دا و له‌ کونی هاچه‌ری قفلی ده‌رگا‌که‌وه چاوی برییه ژوره‌که بزانی چ راده‌برئ. نیو سه‌عات رابرد و لۆتیر ته‌نیا یه‌ک که‌لیمه‌ی قسه‌ نه‌کرد و دیار بوو ئه‌گه‌ر سالیکیش، یا قه‌رنیکیش ده‌گه‌لی بمینیتته‌وه، قسه‌یه‌ک ناکا. ئه‌وجار تئ گه‌یشته که هه‌رچی هاورییه‌که‌ی له‌مه‌ر کامی پئی گوتوو به‌جگه له‌ فریودان و درۆ شتیکی تر نه‌بوو. بۆ خاتره‌جهم بوون له‌ وه‌تاغ هاته‌ ده‌رو لۆتیری برده‌ گوشه‌یه‌ک و لئی پرسی چ هه‌واڵیککی تازه‌ی پئ هه‌یه و «کامی» هیچ رووی خوۆشی نیشان داوه یا خبیر. لۆتیر جوابی داوه که له‌مه‌ زیاتر ئاماده‌ نییه‌ یه‌ک هه‌نگاوی تر هه‌لبگرئ، چون کامی ره‌فتاریکی وه‌ها ناخوۆشی ده‌گه‌ل کردوو و وه‌های لووت(*) لئ هه‌لقه‌چاندوووه که ده‌خۆی رانا‌بینئ له‌مه‌و دوا قسه‌یه‌کی ده‌گه‌ل بکا. ئانسلیم به‌سه‌ریدا قیژاند «ئاخ لۆتیر، لۆتیر! وای که چ باش وه‌فا به‌عه‌هد و په‌یمان ده‌که‌ی و چ باش جوابی ئه‌و متمانه‌ی که پیم کردی ده‌ده‌ینته‌وه! من هه‌ر ئیستا له‌ کونی

هاچەری قفلی دەرگاوه چاوم پیتەوه بوو، تۆ یەک وشەت بە کامی نەگوت. لێرەوه وا ئێتی لێرەوه و ناگەلێتی دەگەین کە تۆ ئیستا لەسەرەتای کار و گوتنی یەکەم واژە واوتر نەچووی، ئەگەر ئەوهایە - کە هیچ شکم دەویدا نییە - بۆچی فریوم دەدەوی و بۆچی دەتەوێ ئەو ریگا و نامرازانەیی من بۆ رازی کردنی هەوەسی خۆم و دەستە بخەم، لە دەستە دەربینی؟»

ئانسلیم لەو زۆرتر هیچی نەگوت، بەلام هەر ئەو چەند وشەییە بەس بوو بۆ ئەوێ لۆتیر شەرمەزار و نارەحەت بکا. ئەو کاتیگ ئاشکرا بوونی درۆی خۆی وەک خەساریک بۆ کەسایەتی خۆی هینا ئەژمار، سویندی خوارد کە لەمەودوا دەر وەستە کە ئەو ئەرکە بۆ پەرزمانەندی دۆستی خۆی، بەتەواوی بەرپۆه بەرێ و ئیدی درۆی دەگەل نەکا و پیتی گوت: «ئەوجار ئەگەر لە کەمیندا دانیشتی خاترجەم دەبی کە فریوت نادەم. بەلام هەر زەحمەتییکی لەم ریگەدا بەخۆتی دەوی بێ فایدهیه. چون زەحمەتییکی کە من بۆ پەرزمانەندی تۆ بەخۆمی دەدەم، زۆر زوو شک و گومانی تۆ دەرپۆنیتەوه.» ئانسلیم برۆی بەو قسانە کرد و بۆ ئەوێ لە هەموو باریکەوه دەرەتی بداتی و مەیدانی بۆ خالی بکا لێ برا هەشت رۆژان لە مال نەبی و ئەو ماوەیه برۆاتە مالی یەکیگە لە دۆستان لە یەکیگە لە هاونەهەوارەکانی ئەم دەرەهە و لە وی رازی بویری. تەنانەت کاریکی کرد کە ئەو دۆستە بەرەسمی بانگهێشتنی بکا تا عوزریکی پەسندی لە لای «کامی» ۆ رۆشیتنەکەیی هەبێ.

ئاخ ئەو بەدبەخت ئانسلیم! ئەو بێ ئیحتیات! ناگالەخۆپراو. ئاخ تۆ چ دەکەیی؟ ئەو چ خەیاڵییکی خاوه کە پێوهی سەخڵەتی؟ وە هۆش وەرەوه! تۆ وا خەریکی بەهەموار کردنی بەستینی بێ ئابروویی دژی خۆت رادەپەری! ژنی تۆ «کامی» داوین پاک و تۆ میردی ئەوی و خاوهنی ئەو گولستانەیی، هیچ کەس ملۆزمی تۆ نییە و خەیاڵی ژنەکەت لە دیواری مالهەکی واوتر ناچێ. تۆ لەسەر ئەو زەمینە ئاسمانی ئەوی، ئامانجی ئەمەلهکانی ئەوی، تەواوەری شادییهکانی ئەوی. تۆ پێوهری ئیرادە و ئاکاری ئەوی و لەسەر تەوهری تۆ ئیرادەیی خۆی دەکار دینی، ئیرادەیهک کە لە هەموو شتدا دەگەل ئیرادەیی تۆ و خواوەندی گەوره میزان دەکرێ... باش! ئەگەر کانگای جەمال و کەمالی ئەو تەژی لەهەموو گەنج و خەزینەیهکە و تۆ، خوازیاری ئەوانەیی و ئەویش بێ هەموو زەحمەت و کێشەیهک پێشکەشی تۆی دەکا، تۆ بۆچی بەهیاوی گەنجی تازە و نادیار و نەناسراودا دەگەرپێی و خۆت تووشی ئەو مەترسییه دەکەیی کە ئەو کان و مەعدەنەت بەسەردا برووخێ؟ چون پایە و بناغەیی ئەم کانگایەش لەسەر سروشتی پووخەک(*) و سستی خۆی راولەستاوه. وریا بەهەر کەس بەدوای مەحال دا بگەرێ، لە مەجال و مومکین بێ بەش دەبی و حەقی خۆیهتی بێ بەش بێ.

هەر وهک شاعیریک (۲۲۱) ئەم بابەتەى بەخەیاڵکی ناسکتر هۆندوووتەوه و بەبەیانکی دیبیتانی
جوانتر دەری بریوه:

«من له مردن ژیان، له نهخۆشی لهش ساغی، له زیندان ئازادی، له دیل و بهندی ریگی
ههلاتن و له خائین شهرافهت داوا دهکهم.

»بهلام چاره نووس که هه رگیز هیوایهکی باشم پێی نییه، به هاو دهستی چهرخی چه پگه
وایان داناوه که چون من خوازیری مهحالم، دهستم به مومکین ژى رانهگا.»

سبهی ئەو رۆژه، ئانسلیم پاش ئەوهی بهخیزانی گوت که لۆتیر دهنه بوونی ئەودا
به کارهکانی رادهگا و هه موو رۆژیک دهگه ل ئەو نههار دهخوا پاش ئەوهی ئەسپاردی که
دهگه ل لۆتیر وهک خۆی رهفتار بکا، به رهو هاوینه ههوار کهوته پێی. کامی له وهر که ژنیکی
شهریف و وریا بوو لهو قسانه ی میرده که ی په ژاره دای گرت و تکای لی کرد که چاوی
بکاته وه و ئەوهی بزانی که دهنه بوونی ئەودا باش نییه که سیکی تر له سه ر جیی ئەو له پشت
میزی خواردن دابنیشی و ئەگه ر ئەم شیوه رهفتاره له وهرایه که متمانه ی به ژنه که ی خۆی
نییه و له وه دهرسی نه توانی کاروباره کان راپه رپینی، ئەو یهک جاره ی با ئەزموون بکا و تی
بگا که ئەو ژنه توانای راپه راندنی کاری گرینگ تریشی هه یه. ئانسلیم جوابی داوه که
ئهمجۆره ی پێ خۆشه و باشتره ئەویش قسه ی لی نهکا و گوێ بداته فه رمانی میردی خۆی
و به ناچار و به نابه دلی «کامی» به لپینی دا به پێچه وانه ی مه یلی خۆی ئەوها بکا.

ئانسلیم رۆیشت، له سبه ی ئەو رۆژه لۆتیر له و ماییدا جیگیر بووه وه و له لایه ن
کامیه وه به رپێز و حورمه ته وه به شیوه یه کی ئابروومه ندانه پێشوازیی لی کرا. به لام خاتوون
کاریکی وای کرد که هه یچ کات دهگه ل لۆتیر ته نیا نه که ونه لای یهک. چون هه موو کات دهگه ل
چه ند که س له خزمه تکارهکانی به تایبهت نه دیمه یه کی جحیل به ناوی «لینۆنلا» Leonella
دههات و دهچوو که زۆری خۆش دهو یست، چون ئەم دووه هه ر له مندا لیه وه پێکه وه گه وه
بوو بوون و کامی پاش میرد کردن دهگه ل خۆی هینا بووی. له سی رۆژی یه که مدا لۆتیر هه یچ
قسه یه کی به کامی نه گوت، هه ر چه ند له کاتی لابرندی سفره دا خزمه تکاره کان دهرۆیشتن تا
به ئەمری خانم زووتر نانی خۆیان بخۆن؛ دهیتوانی قسه ی خۆی بکا. ته نانه ت لینۆنلاش که
ئهمری پێ کرابوو زووتر نه هاری خۆی بخوا بۆ ئەوه ی هه میشه دهگه ل خاتوونی ماله وه بی،
به لام چون سه رگه رمی هیندی ک کاری تر بوو که دلی دهیه ویست، زۆر واده بوو گوێ نه ده دا

۲۲۱- ئەم شاعیره بی ناوه به بریوای دوکتۆر باردۆن سپروان تیسی بۆ خۆیه تی. (مه مه د قازی)

قسه و فەرمانی خاتوون و ون دهبوو. به پێچهوانه زۆر جار خاتوونی دهگه‌ڵ میوان به‌ته‌ئنا به‌جی ده‌ه‌شت، ده‌تگوت خاتوون خۆی ئەمری پێ کرده‌وه ئاوا بکا، به‌لام نه‌جیبی و سه‌نگینی کامی و شیوه‌ی ر‌ه‌فتاری و حاله‌تی ر‌وخسار و ر‌واله‌تی وه‌ها بوو که هه‌میشه زبانی لۆتیری ده‌به‌ست، به‌و حاله‌شه‌وه هه‌ر ئه‌و سه‌ره‌تییه که به‌لێدانی مۆری بێده‌نگی له زاری لۆتیر ده‌بووایه به‌قازانجی هه‌ر دووکیان بێت، به‌زانیان کۆتایی هات. چون هه‌ر چه‌ند زبانی لۆتیر به‌سترا‌بوو، به‌لام خه‌یاله‌کانی مه‌یدانیکی هه‌راویان بۆ جه‌وله کردن و ده‌ده‌ست هێنا، به‌و مانایه که لۆتیر ده‌یتوانی ته‌واوی جیلوه‌ی جوانی له کامیدا که نه‌ ته‌نیا کاری له دایکی گوشتی ده‌کرد، به‌لکو په‌یکه‌ره‌یه‌کی به‌ر‌دینیشی ده‌خسته ژێر کاریگری خۆی، چاوی لێ بکا، لۆتیر له‌و کاتانه‌دا که ده‌یتوانی ده‌گه‌ڵ کامی قسه بکا، چاوی ده‌بریه ر‌وخساری و ده‌یدیت که ئه‌و ژنه چه‌ند شایانی خۆش ویسته. ئەم فک‌ره ر‌ده‌ورده‌ وای کرد که لۆتیر وه‌فاداری خۆی به‌رامبه‌ر به‌دۆسته‌که‌ی ده‌ژێر پێ بنی. سه‌د جار هاته سه‌ر ئه‌و رایه که له‌و شاره‌ ب‌روا و هه‌لته‌ شوپنیک‌کی وا دوور که هه‌تاهه‌تایه چاوی به‌ئانسلیم نه‌که‌وتیه‌وه و ر‌وخساری کامی نه‌بینی. به‌لام گیرۆده‌ی ئه‌و حه‌زه بووبوو که له‌ دیتنی کامی ده‌یبرد. ده‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆی به‌شه‌ر ده‌هات و خۆی ر‌یک ده‌گوشی تا بتوانی حه‌زی چاوی پێکه‌وتنی کامی ده‌خۆیدا بکوژی. له‌ کاتی ته‌نیایدا خۆی سه‌رکۆنه ده‌کرد که هاو‌پێه‌کی ده‌غه‌لباز و ته‌نانه‌ت مه‌سیحیه‌کی ب‌روا سست و ناته‌واوه. پاشان ر‌ستی خه‌یال و ئەندیشه‌کانی وای ده‌کرد که خۆی ده‌گه‌ڵ ئانسلیم هه‌لسه‌نگینی و کۆتایی هه‌مووی ئەم به‌راوردکاری و هه‌لسه‌نگاندانه ده‌گه‌یشه‌ ئێره که به‌خۆی ده‌گوت شی‌تی و متمانه‌ی کوپ‌ر کوپ‌رانه‌ی دۆسته‌که‌ی زۆتر شایانی لۆمه و سه‌ره‌نیشه‌ تا بێ وه‌فاییه‌که‌ی خۆی و، ئەگه‌ر عوزری تاوانه‌کانی له‌به‌ر دهم باره‌گای خوداوه‌ند هه‌ر ئه‌وه بێ که له‌ لای به‌نده‌گانی خودا ده‌یه‌ت‌ناوه، هه‌یچ پێویست ناکا، بۆ گونا‌های خۆی له‌ سزادان بترسی.

کورت‌ه‌ی که‌لام، جوانی و جه‌مال و بایه‌خ‌داری کامی به‌هاوده‌ستی ئه‌و ده‌رفه‌تانه‌ی مێرده بێ ئیحتیاته‌که‌ی بۆ لۆتیری ر‌ه‌خساندبوو، سه‌ره‌نجام به‌سه‌ر شه‌رافه‌تی ئه‌ودا زال بوو. سێ رۆژ پاش ر‌ویشته‌نی ئانسلیم که لۆتیر بێ وچان خه‌ریکی خۆراگری و به‌ره‌نگاری له به‌رامبه‌ر هه‌وه‌سه‌کانی خویدا بوو، چون چاوی به‌هه‌یج شتیک بێجگه له‌و شته‌ی که هه‌وه‌سه‌کانی بۆ لای ئه‌ویان پال د‌نا، نه‌ده‌که‌وت. سه‌ره‌نجام ر‌ازی ئه‌و هه‌وه‌سه‌ی بۆ «کامی» ده‌رخست و به‌وه‌ها شو‌رش‌پکی ده‌روونی و پێداگرییه و خۆشه‌ویستی خۆی بۆ ئه‌و ده‌رب‌ری که کامی مات و واق و پ‌رماو زبانی به‌سترا و بێجگه له‌وه‌ی له‌ شوینی خۆی هه‌ست‌ی و پ‌رواته

ژووری خوئی و یهك كه لیمه جواب نه داته وه، هیچ کار دانه وه یه کی له خوئی وه نیشان نه ده. ديجيتال به لام ئەم ساردی و بی مبالاتییه، هومیدیك كه هاوكات دهگهڵ ئەوین سهر هه لدهدا له ناخی لۆتیری نه برده دهره وه، به پێچه وانه هومیدی پتهوتر كرد و سوورتر بوو له سهر ئه وهی به سهر كامیدا زال بی و، به لام کامی کاتیک ئەو کاره ی له لۆتیر چا و پێ كهوت وای لی هات كه نهیده زانی چ بکا، سه ره نجام چون وای به زهیندا هات كه نابێ جار یکی تر چاوی به و هاوری نامه رده ی می رده كه ی بکه و پته وه و دهر فته ی وتوژیکی دووباره ی بداتی، لی برا ههر ئەو شه وه یه کیک له پیا وه کانی خوئی به یاددا شتیکی به م ناوهرۆکه وه بۆ لای ئانسلیم بنیری:

لهمەر درٲژە پیدانی داستانی کون پشکنی بی ته دبیر

«هه موو ده لٲین وای به حالی له شکرى بی سه ردار و مالى بی خاوهن و من ده لٲیم سه گ به حالی ژنی به میرد که بی عوزرٲکی گرینگ له شووی خوٲی دور که وتبٲته وه! من له دووری تو وهها په رٲشانم و له کٲشانى بارى دووری تو وهها دامام که نه گهر هه رچى زووتر نه گه رٲٲته وه ناچارم، بگه رٲمه وه مالى باوکم و مالى تو بی سه ره رست به جٲ به لٲم، چون نه وه که سه ی تو بو ناگادارى له منت داناوه، جا، با شایانى نه م ناوهش بی، نه وه جوړه ی که من ده بینم زووتر له وهی به فکرى مه سه له ته تو بی، ده فکرى هه واو و هه وه سه ی خوٲی دایه. تو پیاوٲکی به هوٲشى و من له وه زیاتر شتٲک نالٲیم و ته نانه ت جوانیش نییه له وه زووتر شتٲک بلٲیم.»

ئانس لٲیم به وه رگرتنى نه م نامه یه، تٲ گه یشته که سه ره نجام لوٲٲیر ده ست به کار بووه و ده رده که وهٲ کامیش په فته رٲکی به دلخوازى می رده که ی ده گه ل نه وه کردووه. خو شحال له م هه واه، به زبان وه لامى بو ژنه که ی نارده وه که به هیچ جوړ مال به جٲ نه هیلٲى، چون خوٲی به زووترین کات ده گه رٲته وه. کامى له م وه لامه ی می رده که ی واقى ورما و زووتر توووشى نیگه رانى و ده ست پاچه یى بوو، چون نه ده یوٲٲرا له مالى خوٲی بمٲٲٲته وه و نه بگه رٲته وه مالى بابى. نه گهر لٲره ما باوه نامووسى ده مه ترسیدا بوو و نه گهر رٲٲشتبا له نه مری می رده که ی سه ره پٲچى ده کرد. سه ره نجام له م دوو دلٲیه دا رٲگه خرا په که ی هه لٲٲژارد و له مالدا مایه وه و بٲجگه له وهش لٲ برا خوٲی له لوٲٲیر بشارٲته وه تا بیانوى قسه هه لٲه ستن نه داته ده ست خزمه تکار و ده ست وٲٲوه ندان. ته نانه ت په شیمان بووه وه له وهی که نامه ی بو می رده که ی نووسیه و له وه ده ترسا که می رده که ی وا تٲ گه یشته بی لوٲٲیر جلفى و بی به ندوباریه کی پٲوه دٲٲٲى که ئٲزنى به خوٲى داوه، لانى رٲٲز و حورمه ت وه لابنٲى. به لام ته نیا به بٲده نگى ده به رام بهر هه وهس و خوازبى لوٲٲیردا رابوه ستٲى و چٲتر له م با به ته به می رده که ی نه لٲى تا تووشى هه را وکٲشه ی ده گه ل لوٲٲیر نه کا. ته نانه ت بٲرى له وه ده کردووه نه گهر می رده که ی باسى نووسینى نامه که ی لٲ بٲرسٲى، شتٲک بدوٲٲٲته وه که نه بوختانه له سه ر لوٲٲیر وه لابه رٲى. کامى به وه په فته ره وه که نه جابه ت و شه ره ف زووتر له عه قل و تٲٲٲٲى، بنه ما که ی پٲک دٲنا، له سه به ی نه وه رٲژده دا رووى له لوٲٲیر گرژ نه کرد و لوٲٲٲٲى

لاويش ودها هېرشه‌كانى خۆى پهره پى دا كه ورده‌ورده پايه‌ى خۆراگرى كامى وه‌له‌رزىن دېجىتال دېجىتال دېجىتال
 خست و ئەو نازداره به‌عيسمهت و حه‌ياى خۆيه‌وه زۆرتىر ئاگادارى چاوه‌كانى خۆى بوو تا
 له خۆشه‌ويستى و دلدارىيه‌كى كه قسه و گريان و لالانه‌وه و پارانه‌وه‌ى لۆتير له دلى ئەودا،
 چه‌كه‌ره‌ى(*) پى كردبوو، نيشانه‌يه‌ك به‌دهسته‌وه نه‌دا. ئەم ئالوگۆرى حال و ربه‌فتاره‌ى كامى
 له چاوى لۆتير شاراوه نه‌بوو. به‌مجۆره ئاگرى تاسه و هه‌وه‌سى ئەو لاوه‌ش سات به‌سات
 زۆرتىر بلّيسه‌ى به‌رز ده‌بووه‌ه. ئاخىرى لى برا كه به‌كه‌لك وهرگرتن له نه‌بوونى ئانسليم
 ته‌وژمى گه‌مارۆى ئەو قه‌لا ده‌گيران نه‌هاتوه زۆرتىر بكا؛ به‌و نيه‌ته به‌پيدا هه‌ل‌دان و تاريخى
 جوانى كامى له لايه‌نى خالى كزى ئەو يانى له خۆخوازيه‌ى(*) ئەوه‌وه هېرشى خۆى ده‌ست
 پى كرد. چون هېچ چه‌كك كاراىر له زبانيكى لووس و چاپلووس ناتوانى قه‌لاى ناز و
 ئيفاده‌ى ژنيكى جوان تيك بروخيني. له راستيدا لۆتير ودها به‌كارامه‌يى و ليه‌هاتووبى
 چياى پاكداوينى كامى ته‌قاندوه و داووده‌زگايه‌كى شه‌پى ودها به‌هيزى ده‌كار هينا كه
 ئەگه‌ر كامى سه‌راپاى له مه‌فره‌ق و پۆلاش دارژابا، به‌رگه‌ى نه‌ده‌گرت. لۆتير به‌پارانه‌وه و
 تكا و ره‌جا، به‌گريان و فرميسك هه‌لوهراندن، به‌زبان لووسى و پى هه‌لاگوتن، ئەوه‌ندى
 شو‌روسۆز و ئەوين نيشان دا كه سه‌ره‌نجام ديوارى حه‌يا و عيسمه‌تى كامى دارپوخاند و
 ده‌ستى به‌و شته راگه‌يشت كه ده‌خه‌ونيش دا پى وانه‌بوو پى ده‌گا. به‌لى كامى خۆى
 به‌دهسته‌وه دا، كامى شكستى خوارد و نوشستى هينا. به‌لام كوا سه‌يره كه واى لى هات؟
 مه‌گه‌ر دۆستايه‌تى لۆتير توانى خۆراگرى؟ ئەوه نمونه‌يه‌كى زيندوه كه پيمان ده‌لى
 ته‌نيا ريگه‌ى زال بوون به‌سه‌ر ئەويندا هه‌لاتن له ئەوينه و هېچ كه‌س نابى ته‌ن به‌ته‌ن به‌گژ
 دوژمنىكى ئاوا به‌هيزدا بچى، چون بۆ خۆراگرى ده‌به‌رانبه‌ر مملاندى مروّفانى ئەويندا
 ته‌نيا هيزىكى خودايى ده‌توانى راوه‌ستى.

ته‌نيا لىئۆنلا بوو كه له گوناھى خاتونى خۆى ئاگادار بووه‌وه، چون ئەو دوو ياره
 زۆرداره يانى ئەو دوو عاشقه تازه‌كاره نه‌يانتوانى گوناھى خويان له‌و بشارنه‌وه. لۆتير له‌و
 پلانه‌ى كه ئانسليم داى رشتبوو هېچ شتىكى به‌كامى نه‌گوت و ئاشكرائى نه‌كرد كه
 به‌ستينى ئەو عيشقه مي‌رده‌كه‌ى بۆ ئەو ئاماده كردوه. له ترسى ئەوه‌ى مه‌بادا چيتر
 بايه‌خىك بۆ ئەوينى ئەو دانه‌نى و وا تى بگا كه لۆتير به‌هه‌لكه‌وت و هه‌له‌په‌رستانه و بى
 زه‌ميه‌نى فكري و سووزى ده‌روونى خۆى به‌ئوينداری ئەو ناساندوه. پاش چه‌ند رۆژ
 ئانسليم هاته‌وه مال، به‌لام هېچ كه‌موكورپيه‌كى هه‌ست پى نه‌كرد. ئەوجار بى راوه‌ستان
 رويشته مالى لۆتير و ئەوى له مالى خويدا چاوپى كه‌وت. دوو هاوړى يه‌كتريان ماچ كرد و

ئانسلیم له‌مه‌ر هه‌وآل گه‌لێک که مه‌رگ و ژيانی پێوه به‌سترا بووه‌وه زۆر پرسیارێ له هه‌وآله‌که‌ی کرد. لۆتێر جوابی داوه: «ئهی هاوڕێ هه‌وآلێکی که بۆ تۆم هیه‌یه، ئەمه‌یه که تۆ ژنیکت هیه‌یه به‌حەق سەر مه‌شق و شانازی ته‌واوی ژناتی شه‌رافه‌تمه‌ندی جیهانه. ئەو قسانه‌ی که به‌گوێمدا خوێند هه‌مووی بایه‌ک بوون و ئەو تکایانه‌ی لێم کرد هه‌مووی چوونه‌وه پاش و په‌د کرانه‌وه. ئەو دیاری و پێشکه‌شه‌کانی منی به‌هیچ کلۆجێک وهرنه‌گرت و به‌گریان و ئەسرینه‌کانم پێکه‌نینی ده‌هات. کورته‌ی که‌لام با پێت بلێم که کامی ئاخیرین کلۆژهی جوانیه‌یه و هه‌روه‌ها مه‌عه‌به‌دیکه^(*) که ناموس ده‌ویدا میحرابێکی هیه‌یه و ئیمان و ئەده‌ب و پاکداوێنی و ته‌واوی ئەو خه‌سله‌ته‌ پیرۆزانه‌ی که ژناتی چاک هیه‌انه، له‌ودا ده‌ ئه‌وپه‌ری خۆی دایه. که‌وابوو ئهی هاوڕێ ئەوه‌تا پووڵ و جه‌واهیراتی خۆت که له‌و سووچه‌م داناوه، هه‌لگره‌وه، چون به‌کار نه‌هاتن و داوێنی کامی به‌گفت و به‌لێن و دیاری و پێشکیشی ئالوده‌ ناکرێ. برۆ هاوڕی ئانسلیم، برۆ ئاسووده به‌و ده‌فکری تا‌قی کردنه‌وه‌ی تر دا مه‌به. ئیستا که له‌ ده‌ریای دلپێسی و شک و گومان، که ئەغله‌ب ژنان بۆ پیاوان پێکی دین. وه‌ها تێ په‌ریوی که به‌ری پێت ته‌ر نه‌بووه، چیدی له‌ ئوقیانووسه‌ تۆفانی یه‌ تازه‌کاندا سواری که‌شتی مه‌به! چی تر توکمه‌یی و مه‌حکه‌می ئەو که‌شتیه‌ی که خوداوه‌ند بۆ سه‌فه‌ری ئەم جیهانه‌ به‌نسبێ کردووی تا‌قی مه‌که‌وه؛ به‌پێچه‌وانه‌ خاترت ئاسووده‌ بێ که‌ گه‌شتوو یه‌ لیواری نه‌جات. له‌سه‌ر له‌نگه‌ری برۆ و متمانه‌ راوه‌سته‌ و تا رۆژێک که ژیانته‌ لێ ده‌ستینه‌وه له‌سه‌ر جێی خۆت بمێنه‌وه.»

ئانسلیم به‌و قسانه‌ی لۆتێر خۆش‌حاله‌ بوو، وه‌ک ئەوه‌ی سروشی^(*) غه‌یبی قسه‌ی ده‌گه‌ل کردبێ، هه‌موو قسه‌کانی قبوول کرد. به‌و حاله‌شه‌وه له‌ ره‌فیقی خوی تکا کرد که به‌یه‌کجاری ده‌ست له‌و کاره‌ی خۆی هه‌لنه‌گرێ و جاروبار سووکه‌ ئەزمونێک هه‌ر بکا. به‌لام وه‌ک جاران پێداگری نه‌کا. پاشان گوتی: «من نه‌یا ده‌مه‌وێ چهنده‌ شیعریک له‌ په‌سنی ئەودا، به‌لام به‌ناوی خوازواری «کلۆریس» Chlo'ris بنووسی. من پێی ده‌لێم که تۆ عاشقی خاتوونێک بووی و ئەم ناوه‌ خۆت بۆت داناوه تا ئەوه‌ی بتوانی بێ ئەوه‌ی به‌ناویانگ و حورمه‌تی ئەو خه‌سارێک بگه‌یه‌نی جوانیه‌که‌ی بکه‌یه‌ نه‌قلی هه‌موو مه‌جلیس و کۆرپێک و ناویانگی له‌ عاله‌مدا بۆ دروست بکه‌ی و ئەگه‌ر ناته‌وێ ئەو زه‌حمه‌ته‌ به‌خۆت به‌دی من ئاماده‌م به‌جێی تۆ ئەو شیعرا نه‌ بنووسم. لۆتێر گوتی: ئەو زه‌حمه‌ته‌ی پێ ناوی چون خودایانی چیژ و هونه‌ر ئەوه‌نده‌شم ده‌گه‌ل دوژمن نین که سالی یه‌ک دووجار سه‌رێکم لێ هه‌لنه‌هێن. تۆ له‌مه‌ر ئەوه‌ینی درۆزانه‌ی من هه‌رچی پێت خۆشه‌ به‌کامی بێژه و له‌مه‌ر شیعری گوتینه‌شه‌وه ئەگه‌ر نه‌توانم شتیکی شایان بلێم لانی که‌م ئەوه‌ی له‌ ده‌ستم بێ ده‌یکه‌م.

كاتىك دۆستى بى تەببىر و دۆستى غەيان ئەو قەرارەيان دانا، ئانسلىم كە گەپراوھ مائى دىجىتالى
 خۆى ئەو پرسىيارەى كە ژنەكەى، وەدرەنگ كەوتنەكەى بەلاوھ سەبىر بوو، ھىنايە سەر زبانا،
 يانى ھۆى نامە نووسىنى لى پرسىيار كىرد. كامى وەلامى داوھ، واى بۆچووھ كە لۆتتير وەك
 جاران كە مەيرد لە مائى بوو، بەرپىز و حورمەتەوھ چاوى لى ناكە بەلام پاشان ئەو
 بەدگومانىيەى نەماوھ و تى گەيوھ كە بەھەلە چووھ، چون لۆتتير لەوھى كە پىكەوھ بن خۆى
 پاراستووھ و خۆى شاردووھتەوھ. ئانسلىم بەژنەكەى گوت كە ئەو خەيالە بى جىيە لە دلى
 خۆى دەر بكا، چون دەزانى كە لۆتتير دلى داوھ بەكىژىكى نەجىب و بنەمالە لە كچەكانى
 شار و بەناوى كلۆرىس، دەشىعركانىدا يادى لى دەكا و پىي ھەلا دەلى و، گریمان دلشسى
 بەھىچ ئەوېنىك نەداپى، سەفا و يەكرەنگى ئەو مەجالىك بۆ ترسان ناھىلەتەوھ. ئەگەر
 كامى دەپىشدا لە زبانى لۆتتيرى نەبىستبايە كە عاشق بوونى بەژنىكى كلۆرىس ناو درۆى
 مەسلەھەتتییە و ئەوھى بۆ ئەوھ بەئانسلىم كوتووھ كە بتوانى بەخەياللى ئاسوودە بەو ھەلبلى
 و مەتھى بكا بىگومان ئەو ژنى دل دۆراو دە كورەى بەكلپەى ھەسوودىدا دەسووتا؛ بەلام
 چون پىشان ئاگای لە ھەموو شتىك بوو، ئەو نەپنىيەى بى ھىچ نىگەرانىيەك گوتى داھە.

سبەى ئەو پۆژە كاتىك كە ھەرسىكىان پاش خواردىنى ميوھ، لە پشت مېزى خواردىن
 دانىشتبوون، ئانسلىم نكای لە لۆتتير كىرد، چەند دېرېك لەو شىعرانەى دەتەعريفى
 كلۆرىسى گراوىي خۆيدا گوتوونى بخوینتەوھ، وەبىرى ھەمووانىشى ھىناوھ، چون كامى
 ئەو ژنە ناناسى ئەو دەتوانى ھەرچى دەلى دەيەوئ لەمەر ئەو كچەوھ بىلى. لۆتتير دەجوابدا
 گوتى: «گریمان كامى بىناسى دىسانىش ھىچ ناشارمەوھ؛ چون كاتىك عاشقىك دەپەسنى
 جەمالى دلبەردا شىعرىك دەلى و جەفای ئەو لۆمە دەكا، زىانىك بەجوانى و ناوبانگى ئەو
 ناگەيەنى. بەھەرھال ھەر چى بى، ئەوھىيە ئەو غەزەلەى كە من دۆينى لەمەر بى وەفایى
 كلۆرىس گوتوومە:

غەزەل

«لە خامۆشىي شەوگاراندا و لەو كاتەدا كە خەوى شىرىن بەسەر ھەموو
 خاك نشىناندا زال دەبى، من حىسابى كەم و بى بايەخى دەرد و پەژارەى
 خۆم دەبەمە بەر بارەگای خودا و دەرگای كلۆرىس؛
 وە لەو كاوھدا(*) كە خۆر كەم كەم لە دەروازە گولرەنگەكانى پۆژەلاتەوھ
 بەئاھ و نالەى بېرېرە وە سەر دەردىنى من نالە و سكالاکانى پىشوووم دەست
 پى دەكەمەوھ:

وه لهو ساتانهدا که خۆر لهسەر تهختی ئهستیره نیشانی خۆیهوه پرستیگی
 راستیی خۆی داوێته سهه زهوی. کلپهیی گریانی من بهر زرتەر دهکاتهوه و
 زایه لهی نالهی من دووقات زۆرتەر دهبی.

«شهوه دادیتهوه و من سهه ده نیه مهوه داوینی ئاه و ناله کانم؛ به لام لهم
 مههرهکه و ههرا و فیغانه دا گوئی فهلهک وهک هه میشه که ره و دلی کلۆریس
 هه ره وهک جاران بی ههست وخوسته.»

کامی ئه وه غه زه لهی بی خۆش بوو، ئانسلیم له ویش زۆرتەر، ئافه رینی بی گوت و گراوی
 شاعیری به دل رهق ناو برد که جوابیکی له باری به وه ده رده دلانهی نه داوه ته وه. کامی گوئی:
 «به وه قه راره هه رچی شاعیرانی عاشق بیلین راسته. لۆتیر گوئی: هه رچی ئه مانه ده یلین نه
 به وه عینانه یه که شاعیرن، به لکو چون عاشقن، که وا بوو نه ته نیا راسته به لکو به بارستای
 پدوستیش نییه. ئانسلیم گوئی: له وه دا هه یچ گومانیک نییه.» وه گویا مه به سستی له وه
 پداگریه له یکنه وهی فکری لۆتیر بۆ کامی بوو که زۆرتەر له وهی پابه ندی شانۆگری
 میرده که ی بی فکری له خۆشه و یستی توندی خۆی بۆ لۆتیر ده کرده وه. کامی که ده یزانی
 شیعه ره پرسۆز و جوانه کانی ئه وینداره که ی ده گه ل خودی خۆی ده دووی و کلۆریسی
 واقیعی ش هه ر بۆخۆیه تی، له لۆتیری نکا کرد که ئه گه ر شیعه ریکی تریش ده زانی با
 بیخوینیته وه. لۆتیر گوئی: «به لئی غه زه لکی تریشم له به ره که پیم وایه ناگاته غه زه لی به که م.
 به هه رحال داوه ری به ئیوه یه.»

غه زه ل

«من باش ده زانم که ده بی بمرم و ئه گه ر گوئی نه ده یته قسه کانم، مردنم
 ئه وه نده نزیکه که به یه قین ده زانم ده به ر پیتدا ده مرم، به لام له په رستنی تۆ
 ئه ی جوانی بی وه فا، په شیمان نابمه وه.»

«من ده توانم خۆم ده قوربانی فه رامۆشیدا ببینم و ژیان و مراد و شانازی
 مالا واییم بکه ن، تا له وه ده مه دا هه موو عاله م ببین که روخساری جوانی تۆ
 له سهه دلّم نه خش کراوه.»

«ئهم نه خشه نیشانیکی پیرۆزه که من ده یپاریزم تا ده قهیرانیکی ترسناکدا
 که وه فای من به ئه و، هه ره شه م لی ده کا. ئاگادارم بی، وه فایه ک که ته نانه ت
 له جه فای تۆوه هه لده ستی.»

«وای به حالی ئه وهی که ده شه و یکی تاریکدا له سهه ره ریایه کی نه ناسراوی پر

مهترسی كهشتی لی خۆرپۆ! ده‌ریایه‌ك كه له سه‌ره‌وه‌ی ئەستیره‌یه‌ك نه‌پۆی. و دیجیٹالی

لیواریکی نه‌جات نه‌بیندری.»

ئانسلیم ئەم غەزەلەشی وه‌ك غەزەلی پێشنتر په‌سند كرد و به‌مجۆره ئالقه‌یه‌کی له‌و ئالقه زنجیرانه‌ی ده‌ ملی شه‌رافه‌تی خۆی كرده‌بوو، زیاتر كرد. له‌ راستیدا هەر چه‌ند لۆتیر هاورپۆی خۆی بۆ ئابرووتر ده‌كرد، ئانسلیم پێی ده‌گوت كه زۆرتر شه‌رافه‌تی زیادی كرده‌وه و كامیش له‌ هەر په‌له‌یه‌كدا كه به‌ره‌و قوولایی فه‌ساد و تیدا چون‌و ده‌رۆیشه‌ خواره‌وه‌، و له‌به‌ر چاوی می‌رده‌كه‌ی به‌په‌له‌كانی شه‌ره‌ف و خۆش ناویدا سه‌رده‌كه‌وت.

رۆژێك كه‌ كامی ده‌گه‌ڵ نه‌دیمه‌ی خۆی لیئۆنلا ته‌نیا كه‌وتبوونه‌وه پێی گوت: «هاورپۆم لیئۆنلا من شه‌رمه‌زارم له‌وه‌ی كه‌ قه‌دری خۆم ئه‌و جۆره‌ی ده‌بووایه‌ نه‌زانی، چون‌كه ئیراده‌ی خۆم ئه‌وه‌نده زوو ته‌سلیمی ئیراده‌ی لۆتیر كرد كه ته‌نانه‌ت نه‌مه‌یشت ده‌و رێگایه‌دا كات و زه‌مانێك ده‌كار بكا. من له‌وه‌ ده‌ترسم كه‌ ئه‌و، سووكه‌سه‌رییه‌ له‌ رۆی لادانه‌كه‌م، بۆ سه‌رنجدان به‌وه‌ی كه‌ ده‌به‌رامبه‌ر تاسه‌ی بۆ قه‌راری ئه‌ودا توانای خۆراگریم نه‌بوو، مه‌حكوم بكا. لیئۆنلا گوتی: «خاتوونه‌ خۆشه‌ویسته‌ كه‌م هه‌رگیز له‌م باره‌وه‌ نیگه‌ران مه‌به‌! دیارییه‌ك كه‌ ده‌زاتی خۆیدا به‌نرخ و گران بایی بۆ، ته‌نیا به‌خاتری ئه‌وه‌ی كه‌ زوو به‌خشاوه‌ له‌ قیمه‌ت ناكه‌وێ، ته‌نانه‌ت په‌ندێك هه‌یه‌ كه‌ «ده‌لێ، هه‌ر كه‌س زوو به‌خشی دوو قات ده‌به‌خشی» كامی گوتی به‌لێ به‌لام په‌ندێکی تریش هه‌یه‌ ده‌لێ: «هه‌رچی بۆ زه‌حمه‌ت وه‌ده‌ست بۆ، بۆ قیمه‌ت ده‌بۆ.» لیئۆنلا گوتی: ئەم په‌نده‌ تۆ ناگریته‌وه، چون‌ وه‌ك بیستوومه‌ دل‌داری جاری وایه‌ ده‌فرۆی و جاری وایه‌ به‌پۆی ر‌ه‌و*) ده‌روا. ده‌گه‌ڵ یه‌كێ هه‌لدێ و به‌دوای یه‌كیدا به‌ر‌ه‌كیش ر‌ه‌كیش ده‌روا، یه‌كێ سارد ده‌كاته‌وه‌ و یه‌كێ ئاور تۆ به‌رده‌دا، له‌ چه‌پ ده‌ كوژێ و له‌ راست بریندار ده‌كا؛ جاری واشه‌ كانگای هه‌وه‌سه‌كانی خۆی هه‌ل‌ده‌ كوژێ و ده‌گاته‌ بنه‌بانی كانگاكه‌. به‌یانی قه‌لایه‌ك گه‌مارۆ ده‌دات و ئیوارێ ده‌ستی به‌سه‌ر داده‌گرێ، چون‌ هه‌چ هه‌یزێك ده‌به‌رانبه‌ر ئه‌و دا توانای خۆراگری نییه‌. ئیستا كه‌وایه‌ بۆ ده‌بۆ بترسی! لۆتیریش ده‌بۆ ده‌گه‌ڵ خۆی ئه‌و جۆره‌ قسانه‌ی كرده‌بۆ. چون‌ ئه‌وین، نه‌بوونی ئه‌ربابی كرده‌ ئامرازی نوشستی تۆ. له‌ مه‌ودای ئه‌و نه‌بوونه‌دا ئه‌وین ده‌بووایه‌ ئه‌و كاره‌ی كه‌ لێ برا بوو، ئه‌نجامی بدا، وه‌ك ده‌لێن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستاوده‌ست بكا به‌كوژتایی بگه‌یه‌نی. تا مۆله‌تی گه‌رانه‌وه‌ به‌ئانسلیم نه‌دا كه‌ به‌بوونی خۆی كاری ئه‌و به‌ناته‌واوی به‌هێلته‌وه‌؛ چون‌ ئه‌وین بۆ ر‌اپه‌راندنی ویسته‌كانی خۆی، هاوكار و هاوده‌ستیکی باشتر له‌ ده‌رفه‌ت و مۆله‌تی نییه‌. دل‌داری، به‌باشترین شیوه‌ له‌ ده‌رفه‌ته‌كان، به‌تایبه‌تی له‌ده‌سپێكدا، كه‌لك وه‌رده‌گرێ. من

ته‌واوی ئەم شتانه زۆر باش ده‌زانم، ئەویش زۆرتر له‌ رووی تاقیکردنەوه‌کانی خۆم، ئە‌ له‌ شتانه‌ی که بیستوومن. وه‌ک پۆژیک بۆت ده‌گێرمه‌وه، چون منیش له‌ گۆشتم و خوینی لاوه‌تی ده‌ر‌ه‌گه‌کانمدا ده‌خولیته‌وه. له‌ وه‌ش تۆ په‌پۆی، تۆکه‌ی زوو خۆت به‌ده‌سته‌وه داوه؟ تۆ تا به‌ته‌واوی رۆح و په‌وانی لۆتیرت ده‌نیگا‌کانیدا، ده‌ ئاه و ناله‌کانیدا، ده‌ دیاری و سه‌وقات و قسه‌کانیدا نه‌خوینده‌وه، ده‌ستت بۆ لای درێژ نه‌کرد و تا لێی حاڵی نه‌بووی که شایانی خۆش ویستنه‌ رووی خۆشت نیشان نه‌دا. ئیستا که‌وايه مه‌هیله‌ که‌ ئه‌و ده‌غه‌غه و ئەم ئەندیشه‌ به‌روا‌له‌ت به‌مه‌سه‌له‌ه‌تانه زه‌ینت بشیوین و خاترجه‌م به‌ ئه‌وه‌ندی تۆ قه‌دری لۆتیر ده‌زانی ئەویش ئە‌وه‌ند قه‌دری تۆی له‌ لایه. تۆ کۆشه‌ پیکه‌وه شاد و به‌خته‌وه‌ر بزین و خۆش بن. له‌ وه‌ش ده‌بۆ شوکرانه‌بژیر بۆ ئە‌وه‌ی که تۆی خستوه‌ته ناو که‌مه‌ندی خۆی شایسته‌ی ئەم سه‌رکه‌وته‌یه. ده‌راستیدا لۆتیر نه‌ ته‌نیا چوار «سین»^(۲۲۲)ی ئە‌وین که‌ هه‌موو ئە‌وینداران ده‌بۆ هه‌یانبۆ هه‌یه‌تی، به‌لکو هه‌موو پیته‌کانی ئە‌لف بێتکه‌ی ئە‌وینی هه‌یه. ئیستا گۆی بگره‌ تا بزانی من چۆن هه‌موویم له‌به‌ره. ئەم ئە‌لف و بێیه ئە‌و جووره که من ده‌یزانم و تێی ده‌گه‌م به‌مجۆره‌یه.

ئازاده

به‌رازنده(*) _____ پاکدل

جوان - چالاک - خیرخواز

دلسۆز

ره‌شید _____ پیرزۆر

پاشان چوار «سین»

عاقڵ _____ ده‌وله‌مه‌ند

بۆ ده‌عیه - دلۆفان - گیرا

لایق - میهره‌بان - نه‌جیب

وه‌فادار _____ هۆشمه‌ند

۲۲۲- مه‌به‌ست له‌ چوار «س» ئە‌وینێکی چوار خه‌سه‌له‌تییه ده‌ رینووسی لاتینیدا به‌پیتی «S» ده‌ست پۆ ده‌که‌ن. ئە‌وانیش بریتین له‌: Sobio «زانا» و Solo «یه‌گانه» Solicito «بۆ قه‌رار» Secreto «پازپۆش». (دوکتۆر باردۆن). ده‌ زبانی فارسی و فه‌ره‌نسیدا ناتوانین ئە‌و چوار خه‌سه‌له‌ته‌ وا وه‌رگێڕین که‌ به‌پیتی «س» ده‌ست پۆ بکه‌ن. (مه‌مه‌د قاززی) منیش زۆرم بیر لۆ کرده‌وه به‌کوردی ئە‌و کارم بۆ نه‌کرا. (وه‌رگێز)

وه سه ره نجام بۆ ته و او كر دنى به خته وهرى تۆ «يه كدل»

كامى به ئەلف بېتەكى نەدیمەى خۆى (كه له م وشانەدا كۆى كردبوونەوه) زۆر پى كەنى و زانى كە ئەو زۆرتر لەوهى له پوآله تىدا دەبىندى دە كاروبارى ئەوين و ئەویندارىدا وهستایه. نەدیمە دانى پىداهینا كه دهگەل لاویك له نهجیب زادهكانى شاردا كهین و بهینىكى هیه. كامى له وهه و آله پەشوكا و ترسا كه مهبادا ئەو كاره رېگایهك به رهو ئابروو چوونى ئەو بكاتوه، له بهر ئەوه لىئۆنلای خسته ژیر پرسىار و لىكۆلینه وه تا بزانی كه ئەم كهینوبهینه له وتووێژىكى ئەویندارانه تى په رپوه یا نا. نەدیمە په ردهى شهرم و حەيای دراند و به بى شهرمىیهكى ته و او جوابى داوه كه ئەو له قسه كردنى رووت حەزىك وهرناگرى، ده راستىدا ئەوه ئەسلىكى مسۆگه ره كه خەتای خاتوونان شهرم و حەيا به خزمه تكارانه وه ناهىلى و ئەوان كاتىك به چاوى خۆيان ببىن كه خاتوون لاقىكى ده لهنگى له وه ناترسن كه به دوو لاق به ننگىن یا ته نانه ت كه سىك له رازيان ئاگادار بىته وه. كامى چارهیهكى نه بوو مهگه ره وهى له لىئۆنلا تكا بكا كه باسى ئەو له لای فاسقه كهى (*) نهكا و خۆيشى كارىكى وا نهكا كه ئانسلىم و لۆتیر له پىوهندى و نىوانى ئەو و كابرارى تر خه به ردار ببنه وه. لىئۆنلا به لىنىدا به لام جۆرىك به په یمانى خۆى وهفای ده كرد كه كامى له ترس و نىگه رانى خۆیدا له وهى كه ئەو كچه ببىته هۆى ئابروو چوون هه لته زىبه وه. لىئۆنلای تاوانبارى بى شهرم كاتىك له خسته چوونى خاتوونى خۆى دىت، كارى بى شهرمى گه یانده ئەو جىگایه كه فاسقى خۆى به ئاشكرا دىنا مآله وه و خاترجه م بوو، ئەگه ر خاتوونه كه شى ببىنى ناوێرى رازى ئەو له قاو دبا. به لى خانم ئەگه ر پى (*) خوار دانا، ئەو چه شنه دوا هاتانهى (*) ده بى و له وهش خراپترى ده بى. ناچارن ببنه كه نىزى كه نىزى خۆيان و كاره ناحهز و ناله بارهكانى ئەوان دهشارنه وه. كامى ش هه ر واى به سه ه هات؛ چون زۆر جارن باوه كوو دهىزانى لىئۆنلا دهگەل فاسقه كهى دهیه كىك له ژورهكان خزاون، نه ته نیا نهیده وه پرا لى تووره بى، به لكو بۆ هاتنه ژوره وى كه له گای نەدیمه كهى، ئاسانكارى شى ده كرد و هه ستهى راده گرت نهكا مێرده كهى سۆزهى بكا.

به وه هه موو ئاگادارى به شه وه، نهى توانى ئەم ئەركى كىشك كىشانه به باشى ئەنجام دبا و رۆژىك لۆتیر له تارىك و روونى به یانیدا فاسقى لىئۆنلای چاوپى كهوت كه له مآل دهر دهكهوت و چون نهیده زانى ئەو پیاوه كى به ده پىشدا پى و ابوو تا پۆیه كه! به لام كه دىتى تا پۆ دهر وا و خۆى ده بالۆشى كه وه پىچاوه و زۆر به تىبىنىیه وه خه رىكه خۆى دهر باز بكا، زۆر زوو ئەو فكره مندالانه یه وه لانا و وىستى كارىك بكا كه ئەگه ر كامى به وهخت نه گه شتبايه

و ر‌ه‌ف‌ع(*) و رجووعی نه‌کردبایه، له‌وانه بوو هه‌موو خه‌لکی نه‌و ماله سه‌ریان تیدا بجی. لوتیر شکی کرد که نه‌وهی به‌و به‌یانیه زووه به‌چاوی خوئی دیتوویه‌تی له مائی ئانسلیم وده‌رکه‌وت، به‌خاتری لیئونلا نه‌هاتووه، هر نه‌شیده‌زانی لیئونلایه‌ک له‌و دنیا‌یه‌دا هه‌یه! نه‌و تنیا وای خه‌یال کرد که کامی هه‌روه‌ک به‌ناسانی ته‌سلیمی خوئی بووه بیگومان بو که‌سیکی تریش هه‌ر وایه، چون نه‌وه‌ش یه‌ک‌یک له به‌ر هه‌مه‌کانی زنی زیناکاره که ته‌نانه‌ت له‌به‌ر چاوی پیاویک که زن نامووسی خوئی به‌و ته‌سلیم کردووه هه‌ر به‌و ئاسانی‌یه‌ش ته‌سلیمی یه‌کی تری ده‌کا و، هه‌موو شک و گوما‌نیک له‌م باره‌وه ده‌ دلیدا ده‌بی به‌یه‌قین. به‌لی جا واهاته به‌رچا و ده‌و ساته‌دا لوتیر عه‌قل و شعوری خوئی له‌ دست دا و هه‌موو چاره‌سه‌ریه‌کی عاقلانه و تی‌بینانه له‌ میتشکی دهر چون، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ر وا سه‌رسه‌ری و بی فکر کردنه‌وه به‌بی سه‌بری و هه‌یه‌جان‌ه‌وه و به‌چاویکی که ئیره‌یی(*) کویری کردبوو له‌ حالیکدا خوینی ده‌خوارده‌وه و له‌ ناخیدا توله‌ نه‌ستانده‌وه له‌ کامی، که ته‌وه‌نینکی به‌و نه‌کردبوو، وه‌ک ناگری دوزخ بلتسه‌ی ده‌کیشا. پیش نه‌وهی ئانسلیم له‌خه‌ وه‌سته‌ی، به‌هه‌شتاوان ر‌ویشته لای و گوتی: «ئانسلیم بزانه که من چه‌نای چه‌ن ر‌وژه ده‌گه‌ل نه‌فسی خویم به‌شه‌ر دیم و به‌ته‌واوی هی‌زمه‌وه خویم خستووه‌ته ژیر گوشار تا مه‌گه‌ر بابه‌تیک که شارده‌نوهی له‌مه زورتر نه‌مومکینه و نه‌ دروست، له‌ لای تو بدرکینم. بزانه که قه‌لای عیسمه‌ت و پاکداوینیی کامی فه‌ت‌ح کراوه و ئیستا ناماده‌ی ته‌سلیمه تا هه‌رچی من به‌موئی ده‌گه‌لی بکه‌م. من نه‌گه‌ر تا ئیستا له‌ درکاندنی نه‌م راستیه شوومه له‌ لای تو درنه‌نگم کردووه بو نه‌وه بووه که ده‌مویست بزانه نایا ته‌سلیم بوونی کامی به‌هوی گونا‌ه‌تیک هه‌وه‌سبازانه‌وه‌یه یا تنیا به‌رواله‌ت و به‌نه‌نقه‌س وای نواندووه تا من تا‌قی بکاته‌وه تا بزانی هیرشی دلداریه‌که‌ی من که به‌نیزنی تو ده‌ستم پی کردبوو به‌راستیه یا نا. و نه‌وجار وام بیر لی ده‌کرده‌وه که نه‌گه‌ر نه‌و خاتوونه به‌راستی وابووایه که ده‌بوو بی و نه‌و جو‌زه‌ی هه‌ر دووکمان پیمان وابوو، ده‌بووایه مه‌سه‌له‌ی خو نریک کرده‌وه و به‌دوا چوونه‌کانی منی بو تو گپ‌ر‌اباوه؛ به‌لام چون ئیستا ده‌بینم که نه‌و له‌ درکاندنی نه‌و راز‌ه‌دا دره‌نگی کردووه ناچار ده‌بی نه‌و قه‌وله‌ی به‌منی داوه به‌راستی بزانه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که یه‌که‌مجار کاتیک تو دووباره له‌و ماله نه‌مینی له‌ وه‌تا‌گی ر‌ووت بوونه‌وه من وه‌ریگری (له‌ راستیدا هه‌ر له‌م ژوورده‌ا بوو که کامی و لوتیر چاویان پیک ده‌که‌وت)، به‌و حاله‌شه‌وه نامه‌وی تو دهره‌لی و بی په‌روا توله‌ له‌م بی وه‌فایه بستینیه‌وه؛ چون گونا‌هی نه‌و هیشتا له‌ ویستیکه‌وه نه‌ که‌یوه‌ته کرده‌وه و له‌وانه‌شه‌(*) نه‌م ویسته له‌ ئیستاوه تا کاتی بی‌ته کرده‌وه ئالوگری

بەسەردا بىي و پەشىمانى جىگەي بگريتهوه، كه وابوو چون تو تا ئىستا له نسحهتهكانى من، دىيىتالى بىجگه لهيهك جار، مووبه موو پيرهويت كردوو، گويش بده ئەم رينوينيهي كه ئىستا دهتگه، تا بى ئەوهي تووشى خهتايهكي چاوهروان نهكراو بىي، شك و گومانته له دلدا نه مئىي و بتوانى به زانباريي تهواوه دهست بهكار بى: وا بنوينه كه دهتهوي وهك زور جارن هاتووته پيش. دوو سى رۆژيگ له مال نه بى و كاريكي وابكه لهم ماوهيهدا له ههمان وهتاغي رپوت بوونه وهدا، له پشت پهرده و موبل و شتى وادا ماته ههلبگري. ئەودهم، ههر وهك من دهبينم توش بهدوو چاوي خوت دهبيني كه مه بهستى كامى چييه. ئەگەر ويستى ئەو ئەنجامى گوناھيگ بوو، كه زورتر جىگه ي ترسه و هيوام به پىچه وانه كه ي نيه، ئەوجار بى ههرا و ههلا، به عهقل و خوړاگرييه وه دهتوانى تۆلهي تهوهي نىكي بهتوي دهكا لهو وهر بگريتهوه.»

ئانسليمي بىچاره له بيستنى رازى لوتير واقى ورم، وهك كه سيكي دارماوى داكهوتووى لى هات. له راستيدا ئەو ههواله كاتيگ پىگه يشت كه ئەو هيچ چاوهروانى شتى واى نه دهكرد، چون ئەو به ئيمان وه كامى به سهركهوتوو دهزانى و تهنانهت كه كه خهريك بوو تامى شيريني ئەم سهركهوتنه ي ههست پى دهكرد. ماوهيهك سه ر شوړانه چاوي دهعهرزى برى و بى جووله و بزوتنه وه له سه ر جى خوى وستى لى نه هات. ئاخري دهنگى ههلبىر كه: «لوتير تو به مجوره كه من چاوهروانيم دهكرد، ئەركى دۆستايه تىي خوت راپه راند. من هه مو كات له رينوينيه كانى تو پيرهويم كردوو و ئىستاش هه رچى پيت باشه بيكه؛ بهتايه تى ئەو جوره كه ئەم رووداوه سه ير و چاوهروان نهكراوه، پيداويستى پى هيه، رازى ئەو دهلتدا رابگره.»، لوتير ئەو قهولەي پى دا و هه ر دهگه ل لهوي دور كهوته وه لهو قسانه ي كه كردبووى بهته واوى پەشىمان بووه وه، چون تى گه يشت كه چ كاريكي كه رانه و ئەحمه قانه ي كردوو و دهيتوانى بى ئەوه ي به ريگايه كي ئاوا زالمانه و بى شه رمانه دا برواته ناو مه سه له كه، خوى له كامى تۆله بكا ته وه. نه فرينى بۆ كه م خوى دهنارد و لهو په له و ئەجه له يه ي كردبووى، خوى لۆمه دهكرد و له بهر پەشىمانى به ئەژنوى خوى داده دا و نه يده زانى چۆن بكا كه ئەو كاره قه ره بوو بكا ته وه و پيش به ناكامه كانى بگرى. سه ره نجام لى برا كه رووداوه كه به كامى بلئ و چون بۆ ديتنى ئەو له خه لوه تدا ماوه و ده رفه تى زورى هه بوو، به په له رويشت تا چاوي پى بكه وي. كامى دهگه ل چاوي به لوتير كه وت، پى گوت: «هاورئ لوتير بزانه كه غه ميگ له ناخى دهرووندا هيلانه ي كردوو كه دهزانم تا چه ندرۆزى تر دلّم ده ته قينته وه. بى شه رمى لى ئونلا گه يوته ئەو جىيه كه هه موو شه ويگ

لاوه فاسقه‌که‌ی دینیتته ماله‌وه و تا کاربوهی به‌یان به‌لایخویه‌وه رای ده‌گری. ئیستا خۆت داوهری بکه که ئابرووی من چۆن که‌وتووته بهر بواری مه‌ترسی و که‌سیکی که به‌ری به‌یانی ده‌یبینی له ماله‌ ده‌چیتته‌وه، چ به‌ستینتیکی مناسب و له‌بار بۆ تاوانبار کردنی من پیک دینی! به‌لام شتیکی که زۆرم ئازار دهدا ئه‌وه‌یه که من نه ده‌توانم ئه‌و که‌چه‌تیوه وه‌ده‌رنیم، نه ده‌شتوانم ده‌گه‌لی به‌شه‌ر بێم، چون ئه‌و مه‌حرهمی رازی تیکه‌لاوی نامه‌شرووی من و تویه. هه‌ر به‌م هۆیه‌شه‌وه زبانه‌ به‌ستراوه و ناتوانم له‌و کاره‌ی ئه‌و له قاوده‌م چون ده‌ترسم هه‌مووشت بلّی و کاره‌ساتیک بقه‌ومی.» سه‌ره‌تا لۆتیر پیی وابوو که ئه‌م قسانه‌ شانۆگه‌رییه‌کی فیلبازانه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی کامی ئه‌و قانیه‌ بکا که ئه‌و پیاوه‌ی له کاتی ده‌رکه‌وتن له ماله‌وه دیتبووی بۆ لئۆنلا هاتووته ماله‌ نه‌بۆ ئه‌و، به‌لام که دیتی کامی ده‌گری و زۆر غه‌مناکه و له وی داوا ده‌کا له‌و گرفتارییه‌ رزگاری بکا، زانیی که راست ده‌لی و، هه‌ر ئه‌وه‌ش بوو به‌هۆی خه‌جاله‌تی و په‌شیمانیی زۆرتری خۆی. به‌و حاله‌شه‌وه به‌کامیی گوت که چی تر غه‌م نه‌خوا و گوتی که رینگایه‌ک بۆ چاره‌کردنی بۆ شه‌رمیه‌کانی لئۆنلا ده‌دۆزیتته‌وه. پاشان ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی که به‌هۆی هه‌یه‌جانی سه‌ره‌چاوگرتوو له تووره‌یی و هه‌سوودی بۆ ئانسلیمی گتیرابوووه و ئه‌و پیلانه‌ی که پیکه‌وه چینیبوویان که ئانسلیم له ژووری رووت بوونه‌وه‌دا خۆی هه‌شاریدا تا به‌چاوی خۆی ببینی که پاداشی ئه‌وین و هۆگریه‌که‌ی به‌چ زولم و خه‌یانه‌تیک ده‌ده‌نه‌وه، بۆ کامیی گتیرایه‌وه و له‌و کاره‌ سه‌رسه‌ری و شیتانه‌ی داوای لیبوردنی کرد؛ پاشان بۆ قه‌ره‌به‌بوکردنه‌وه‌ی ئه‌م هه‌له‌یه رینگا چاره‌ی خواست و پرسه‌ی که چۆن ده‌کرێ له‌و زۆنگ و زه‌له‌ که له بی فکریی به‌د ئاکامی ئه‌ورا تیی که‌وتوون بینه‌ ده‌ر و رزگاریان بی. کامی له‌و ئیقرار و دان پیدانانه زنده‌قی چوو و به‌سه‌رکۆنه‌ کردنیکی نه‌رم و له‌سه‌ره‌ خۆ زۆری به‌سه‌رداهات (*). به‌لام چون زه‌ینی ژنان ده‌کاری خیره‌ شه‌ردا له پیاوان زۆرتره و له حالیکدا ئه‌گه‌ر بیانه‌وی پوخته‌ فکر بکه‌نه‌وه، ئه‌م زیتی زه‌ینه‌یان نییه، کامی ده‌سته‌بجی رینگا چاره‌یه‌کی بۆ ئه‌و خه‌تا و هه‌له‌ به‌رواله‌ت له‌قه‌ره‌بو نه‌هاتوو ده‌ته‌وه و به‌لۆتیری گوت که کاریکی وا بکا ئانسلیم له کاتی خۆیدا له‌و شوینه‌ی بۆی داندراوه، خۆی هه‌شار بدا، چون خۆی هیواداره هه‌ر له‌م ئه‌زمونه‌ ئاکامیک وهریگری که له‌مه‌و پاش هه‌ر دووکیان ئاسانتر و بی ترستر له پیک گه‌یشتن و پیکه‌وه بوون به‌رخوردار بن. باوه‌کوو کامی هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی پیلانی خۆی به‌لۆتیر نه‌گوت، ئه‌مری پی کرد کاتیک ئانسلیم له هه‌شارگه‌ی خۆیدا ماتهی هه‌لگرت و هه‌رکه لئۆنلا ئه‌وی بانگ کرد و هیئای ده‌سته‌بجی بیت و سه‌رنج بدا که به‌هه‌ر پرسیاریکی لپی ده‌کرێ، جۆریک

جواب بداتهوه، وهك بلیتی نازانی كه ئانسلیم لهوئ خۆی شار دووهتهوه. لۆتیر هه رچی پیتی دییبتالی داگرت، كه كامی باقیی پلانهكهی بۆ باس بكا، تا ئهو بتوانی بهوریایی و ئاگاییهوه كار بكا، فایدهی نهبوو و كامی دووباره دووپاتی كردهوه كه كاری ئهو تههنا ئهوهنده بی، پرسیارهكان جواب بداتهوه. كامی له بهر ئهوه نهیدهویست لهوه زۆرتر لۆتیر له پلانی خۆی ئاگادار بکاتهوه، چون دهترسا له ئه نجام دانی ئهو فكره تازهیانه سه رپیچی بكا و فكر لهشتی تر بکاتهوه كه هینده به قازانج نه بی.

لۆتیر رویشت و سبهی ئهو رۆژه ئانسلیم به بیانوی ئه وهی ده چپته مالی دۆسته كهی وه ری كهوت، به لام زۆری نه خایاند هاتهوه تا خۆی هه شار بدا، كاریك كه زۆر به ئاسانی ئه نجام درا، چونكه كامی و لیتۆنلا به لیتهاتوویی زۆره روه، ده پیتشدا رپیان بۆ خو ش كردهبوو. به لئى به مجۆره ئانسلیم له هه شار گه دا مات بوو، تا به چاوی خۆی هه لدره لدر بوونی جه رگ و دل و رپخۆلهی شه رافه تی خۆی ته ماشا بكا و بی ری ده كردهوه كه هه ر ئیستا گه و ره ترین سامانی خۆی، یانی كامی خو شه ویستی خۆی له ده ست ده دا. كامی و لیتۆنلا هه ر كه زانیان ئانسلیم له جپی خۆی ماتهی هه لگرتوه، هه ر دوو كیان هاتنه ژووری رووت بوونه وه و ده گه ل وه ژوور كه و تن خاتوون ئاخیکى هه لگیتشا و به دهنگی بلن د گوتی: «مه خابن ئه ی دۆستی من لیتۆنلا، ئایا باشتر نییه پیتش ئه وهی به موئ پلانی خو ده كار بپنم كه نامه وئى به توئى بلیم چیه - چون ده ترسم نه هیلئى ئه وه كاره بگه م - شم شیرى ئانسلیم كه من له تو م ویستوه هه لبگری و له و دل ئه ناپا كه ی منی رۆ بگه ی كه ده سین گمدا ته په ی دئ؟ به لام نه! چون ئینساف نییه من به تو له ی تاوانی یه كى تر بكوژریم. من ده پیتشدا ده بی بزانه كه چاوه حیزه كانی لۆتیر ده مندنا چیان دیوه كه غیره تی ئه وهی پئ داوه شه رم و هیا فرئ بدا و هه وه سی شه رم هینه ری خۆی كه بۆ شه رافه تی من و دۆستایه تی خۆی بۆ ئانسلیم سه رشۆری پتیه، ئاشكرا بكا؟ ئاخ لیتۆنلا، ئه م په نجه ره بگه وه ئیشاره بده به لۆتیر! بیگومان ئه وه هه ر ئیستا له كو لان را وه ستاوه و هیواداره به مه به ستی چه په لئى خۆی بگا؛ به لام من ده پیتشدا مه نزووری خو م كه بی روه مانه، به لام شه رافه تمه ندانه یه ئه نجام ده دم. لیتۆنلا ی پیتۆل كه ده رسی خۆی باش له بهر بوو له جوابدا گوتی: ئاخ، ئه ی خاتوونه خو شه ویسته كه م، تو چ كاریك ته شم شیر هیه. ده ته وئى خو ت بكوژی یا لۆتیر؟ به لام بزانه كه به ره مه ی هه ركام له و دوو كارانه بۆ شه رافه تی تو زیانی هیه. باشتره، ئه م ئیهانه ته نه دیته بگری و نه یه لئى حالى حازر ئه وه پیاوه ناجسنه بیته ژوور و ئیمه به ته نیا لیره ببینی، ئاگات له وه به ی، ئیمه هه ر دووك ژنین و بی توانا و ئه ویش پیاوه و بی په روا و من له وه

ده‌ترسم کاتیک بېته ژورور شه‌هوت کوږی کردبې و کارټک ده‌گه‌لدا بکا که له کوشن خراپتر بې. له‌عنت له متمانه‌ی بې جیې جه‌نابی ئانسلیم که بوو به‌هوی ئه‌وه، ئه‌و پیاوه بې شه‌رمه ریې بو ئه‌م ماله بکریته‌وه! به‌لام خانم ئه‌گه‌ر تو ئیرادته له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه بیکوژی، جه‌نازه‌که‌ی چ لې ده‌که‌ی؟ کامی گوتی، چوڼ چی لې ده‌که‌ین. هر ئه‌لیره‌ی داده‌نین تا ئانسلیم بېته‌وه و بن گلی بکا، چوڼ به‌جییه که ئه‌و زهمه‌تی به‌خاک ئه‌سپاردنی بې ئابرووی خوی به‌راباردن بزانی. که‌وابوو هرچی زووتر با ئه‌و خائینه بانگ بکه‌ین، بېته ژورور، چوڼ هرچی من تو‌له‌ی خوّم له‌و ته‌وهینه وده‌رنگ بخه‌م، به‌بروای خوّم ته‌وهینیکه که به‌وه‌فای خوّم به‌رانبه‌ر به‌میرده‌که‌م کردومه.»

ئانسلیم ته‌واوی ئه‌م وتویژه‌ی گوږ لې بوو و هر قسه‌یه‌ک که له زاری کامی ده‌هاته دهر فکر و بیره‌کانی ئه‌وی ده‌شویاند؛ به‌لام کاتیک بیستی که ژنه‌که‌ی له‌سه‌ر کوشتنی لوټیر سووره، ویستی له‌ه‌شارکه‌ی خوی بېته دهر و پیش به‌و کاره‌ی ئه‌و بگرې، به‌لام هه‌وه‌سی ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌و کاره شه‌رافه‌تمه‌ند و دلیرانه چوڼ کوټایی پی دې و ئاماده بوونی بو ئه‌وه‌ی له کاتی خویدا خوی ئاشکرا ده‌کا تا له هر کاره‌ساتیک به‌رگری بکا، ئه‌وی له‌سه‌ر جیې خوی دانیشاندوه. له‌و ساته‌دا وا هاته به‌رچاو که کامی تووشی بوورانه‌وه و له‌سه‌رخو چوون هاتوو، چوڼ نه‌دیمه‌که‌ی ئه‌وی له‌سه‌ر ته‌ختی خه‌ویک که له‌وی بوو دريژ کرد و له قولپه‌ی گریانی دا و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت: «واي له منی سه‌ر به‌ه‌شي! مه‌گه‌ر چاره‌نووسی من ئه‌وه بوو که مه‌رگی ئه‌م باغچه‌ی به‌گول و ریحانه‌ی حیا و عیسمه‌تی، ئه‌و نمونه‌ی به‌نامووسترین ژنانی ئه‌م دنیا‌یه له ئامیزی خو‌دا ببینم؟ ئه‌ی له خوّم سه‌رگه‌ردان و چاره‌ره‌شي!... و هر به‌و ئاهه‌نگه شیوه‌نی خوی دريژه پی دا تا نیشان بدا خویشی به‌وه‌فاترین و دلسۆزترین نه‌دیمه‌ی جیهانه و خاتوونه‌که‌شی «پینلوی» (۲۲۳) دوومه. کامی زور زوو له‌و حاله‌تی دل خو له بوونه‌وه هاته دهر و به‌ده‌نگی بلند گوتی: «ئهی لېنؤنلا، ئه‌دی بو ناچی بې شه‌ره‌فترین دوستی یه‌ک هاوړیې راستین، که هیشتا روژ تیشکی خوی

۲۲۳- پینلوی pénelope ژنی یه‌که‌مین قاره‌مانی یونانی و دایکی تیلماک «قاره‌مانی به‌ناوبانگی شاکاری ه‌تا ه‌تایی فیلتین». ئه‌و ژنه ئاوینه‌ی بالانوینی وه‌فاداری و پاکداوینی بووه. ده‌گترنه‌وه ده به‌رامبه‌ر پیداگری و بې شه‌رمی دلدارانکی زور که دلیان پی دؤراندبوو، ده‌ستی کرد به‌چینی پارچه‌یه‌ک و به‌لینی دا هر کات له‌و کاره بووه‌وه نارزه‌ووی یه‌کتکیان به‌راورد بکا. پینلوی هه‌موو شه‌ویک ئه‌وه‌ی به‌روژ ده‌یچی هه‌لی ده‌وه‌شاندوه و دووباره سبه‌ینی ده‌یچنیوه‌وه تا ئه‌وه‌ی پاش بیست سال میرده‌که‌ی گه‌راوه و ره‌گه‌لی که‌وته‌وه.

ناویشتووته سهر یه کیکی لهو به شه ره فتر و تاریکی و شهو له وییان باشتەر، ده ئامین دیلتانی نهگرتوو، بانگ بکهی بیه ئیره؟ هه لئ، به په له هه لئ تا دهرنگ کردنی تو ئاگری توو پیهیم خاموش نهکا و تو له کردنه وهم لئ نه بیته جنیو و به گژداهاتن و له عنهت و نه فرین لئ کردن. لیئوئولا گوتی: «زۆر باشه، ئه ی خاتوونی من. ئیستا بانگی ده کهم به لام ده پێشدا ئه و شمشیرهت بده به من تا مه بادا له نه بوونی مندا کاریک بکهی که دۆستان و خو شه ویستانانی خۆت بۆ ماوهی ته مه نیان بگریه نی. کامی گوتی: «مه ترسه هاو پێ لیئوئولا، من ههر چه ندیش له بهر چاوی تو ساده دل و بی تیبینی بم که تو له ی شه رافه تی خو م به م شیوه یه وه ربگر مه وه ناگه مه «لوو کریس» (۲۲۴) که ده لئین بی ئه وه ی خه تایه ک له و رووی دابی و بی ئه وه ی ده پێشدا سه به ب (* کاری به ده به ختی خۆی بکوژی خۆی کوشت. من ئه گه ر ده بی بمرم، کاتیک ده مرم که له و که سه ی منی گه یانده ئیره تو له ی خو م ئه ستان دیته وه.»

لیئوئولا پێش ئه وه ی بروتا ده ره وه و لو تیر بانگ بکا، دیسان درهنگی کرد، به لام سه ره نجام وه درکه وت و کامی وه ک ئه وه ی له بهر خو یه وه قسان بکا گوتی: «خودا وه ندا له من ببووری! ئایا به جی ئه وه ی مه یان بدهم به لو تیر که من ژنیکی جلف و سووکه سه ر تی بگا، باشتەر ئه وه نه بوو که وه ک جارانی پێشو، لانی کهم تا رۆژیک که له هه له ی خۆی دیته در، له خو م دوور کرد باوه و ترو م (* کردبا؟ به لئ، بیگومان باشتەر ده بوو؛ به لام ئه گه ر بیلم ئه و غه یانه داوین پیسه به و بیرو بۆچوونه چه په له یه وه، به مفته و هه روا سووک و ئاسان بۆی ده رباز بی و کیچیکی (* لئ میوان نه بی، ئایا تو له ی من وه رده گیریته وه و شه رافه تی میترده کهم قه ره بوو ده کریته وه؟ خیر! خیر! ئه و ده بی تاوانی ئه و رووداری و جه ساره تی هه وه سه کانی به خوینی خۆی بداته وه تا دنیا ئه گه ر پێویست بوو بزانی که کامی نه ته نیا ده وه فاداریی خۆیدا بۆ میترده که ی قورس و قایم بووه، به لکو له و که سه ش که جه ساره تی ته وه یینی به و بوو، تو له ی ئه ستان دووه ته وه. سه ره رای ئه وانه ش ئایا باشتەر نه بوو که ته واوی ئه و بابه تانه م به ئانسلیم گوتبا یه؛ به لام من ده نامه یه کدا که بۆم نارده هاوینه هه وار هه موو شیتکم بۆ روون کرد بووه وه و وای تی ده گه م ئه گه ر ئه و ههر ئه وده م فکرکی بۆ ئه و به لایه

۲۲۴- لوو کریس Lucrece خاتوونی رۆمی که له لایه ن یه کیک له کورانی «تارکه ن» پاشای رۆم به زۆر ده ستر پێژی به نامووسی کرا و ئه و ژنه به ناهومیدی و شیواوی خۆی کوشت و ئه م رووداوه په ژاره یینه ره شو ریشکی له ولاتی رۆمدا لئ که وته وه و بوو به وه ی سه قامگیر بوونی کۆمار «۱۰ هی پێش زاین». ناوی لوو کریس بۆ ژنانی خو په سندن و پاکداوین و به نامووسیش ده کار ده کری. (محمه د قازی)

کردباوه، وای لئ نهده‌هات، ئەو‌هش به‌هۆی دلپاکی و متمانه‌یه‌که‌وه بوو که به‌و دۆسته‌بی نابرووه‌ی خۆی هه‌یبوو و نه‌یتوانی باوه‌ر بکا که ده‌لئی یاری ناپیاویدا هیچ فکریک که دژی شه‌رافه‌تی ئەو بئ چه‌که‌ره بکا. من خۆیشم تا ماوه‌یه‌کی زۆر پاشان نه‌متوانی شتیکی وا باوه‌ر بکه‌م، وه ئەگه‌ر پرپروویی ئەو به‌پیشک‌ه‌ش کردنی دیاری و سه‌وقاتی گران بایی و قه‌ول و به‌لئینی بی ئەژمار و گریان و لالانه‌وه‌ی زۆر نه‌گه‌ییا بارستای ته‌قینه‌وه، هه‌رگیز باوه‌رم نه‌ده‌کرد. به‌لام ئیستا ئەو فکرا‌نه‌ فایده‌یان چیه‌؟ ئایا لئبرانیکی ته‌واو نیازی به‌و هه‌موو موتالا وباس کردنه هه‌یه؟ دیاره نه، باشه ئیتر! ده‌بی ده‌ستی خه‌یانه‌ت له‌م ماله‌ قول‌ه بکریته‌وه! ده‌بی من تۆله بکه‌مه‌وه! بلئ با غه‌یان بیته ژوو‌ر تا بمرئ؟ پاشان هه‌رچی ده‌بی بلا ببئ! من پاک که‌وته‌م ده‌ست که‌سیک که خودا‌وه‌ند ئەوی وه‌ک می‌رد بۆ من دیاری کردبوو. ده‌بی به‌پاکیش له‌ ده‌ستی بچه‌م ده‌ر، جا با ئەو کاره‌ش به‌خوینی پاکی من و خوینی پیسی دۆستیک که که‌س وه‌ک ئەو له دنیا‌دا ناوی دۆستی گلاو نه‌کردوو، ته‌واو بئ.» له‌و کاته‌دا که کامی به‌مجۆره ده‌گه‌ل خۆی ده‌دا؛ به‌شمشیری رووت و به‌هه‌نگاوی وا به‌هه‌شتاو و به‌توو‌ری و غه‌زه‌بیککی وا ده‌هات و ده‌چوو ده‌تگوت عه‌قلی خۆی له‌ ده‌ست داوه و له‌ ژنیکی شه‌ریف و زه‌ریفه‌وه بووته سه‌لتیه‌یه‌کی نا‌هومی‌د و ده‌هری.

ئانسلیم له‌ په‌نا په‌رده‌وه ئەم به‌زمه‌ی ده‌دیت و ده‌بیست، سه‌رسورماو بوو، وای بۆ ده‌چوو ئەوه‌ی بیستوو‌یه‌تی و دیتوو‌یه‌تی بۆ لا‌بردنی شک و گومان‌ی له‌وه‌ش گه‌وره‌تر به‌سه؛ به‌و ده‌لیله ئاره‌زووی ده‌کرد که هاتنی لۆتیر بۆ ئەو ژوو‌ره ئەنجام نه‌درئ تا رووداویکی تال روو نه‌دا. له‌و ساته وه‌خته‌دا که ده‌بیوست له‌ حه‌شارگه بیته ده‌روه تا ژنه‌که‌ی ده‌باوه‌ش بگرئ و پپی بلئ که له‌مه‌ر ئەو به‌هه‌له‌ چوو، گه‌رانه‌وه‌ی لئئۆنلا که ده‌ستی لۆتیری له‌ ده‌ستا بوو، په‌شیمان‌ی کرده‌وه و پیش ئەو کاره‌ی پئ گرت. کامی که چاوی به‌لۆتیر که‌وت، به‌نووک‌ی شمشیر هیلکی درێژی له‌سه‌ر عه‌رز‌ی وه‌تاغه که له‌به‌ر ده‌می خۆی کیشا و به‌مجۆره ده‌گه‌لی هاته وتویژ: «ئای لۆتیر به‌وه‌ی که پیت ده‌لیم باش گوئ بد و لئی ورد به‌وه! ئەگه‌ر بوئیری له‌م هیل‌ه واوه‌تر بیی یا ته‌نانه‌ت لئی نزیک بیته‌وه ئەو شمشیره ده‌سه‌ر دلئ خۆم رۆ ده‌که‌م. وه پیش ئەوه‌ی قسه‌یه‌کت له‌ زاری بیته‌م ده‌ر، گوئ بگره ده‌مه‌وئ چه‌ند قسه‌یه‌کت ده‌گه‌ل بکه‌م. ده‌مه‌وئ وستته لئ نه‌یا و گوئ بده‌یته من! پاشان هه‌رچی دل‌ت ویستی ئیجازته هه‌یه بیلئ! پیش هه‌ر شتیک ده‌مه‌وئ پیم بلئ تۆ ئانسلیمی می‌ردی من ده‌ناسی یا خیر و بیروبروات ده‌راره‌ی ئەو چیه. پاشان ده‌مه‌وئ بزانه منیش ده‌ناسی یا نا. که‌وابوو بئ ئەوه‌ی ده‌سپاچه بی و بپه‌شوکی و له‌لامی ئەم دوو پرسیاره‌م ده‌ پیشدا

بدهوه. چون پېم وايه ئەوهى لېتم پرسى مه ته لۆكه نيهه كه بهتوهى فكرى لى بكه يه وه و هه لى و هه لى بىنى.» لۆتير ئەوهنده ساويلكه نه بوو كه له هه مان ساته وهختى يه كه مدا كه كامى پىي گوتبوو، ئانسليم له و ژورهدا بشاريته وه له مه كر و حيله ي ئەو حالى نه بوو بى. له بهر ئەوهى خوى ناماده هاته بهرچاو تا به ويسته كانى ئەو و هه به وه ستايى و به دروستى وه لام، بداته وه كه ته نيا ئەو و كامى ده يان تىوانى درۆكه يان وهك مسۆگه رترين راستى جيهان بخه نه بهرچاو. ئىستا بىوانن لۆتير به چ شيوه يه كه جوابى دايه وه: «من ئەى كامى جىوان و مه له نگ. گومانم نه ده كر بۆ ئەم جوړه پرسى ارانه من بانگه يشتى خزمه ت خۆت بكه ي. ئەگه ر به و مه به سته بانگت كر دووم كه پاداشى به لىن دراوى بلآيسه ي ئەوينى من دووباره و هپاش بخه ي، ئەم كاره له دووريشه وه هه ر ده كر، چون هه وه سى به خته وه رىي گه يشتن به تۆ ئۆقره ي لى هه لگرتووم و ئازارم ده دا. به تايه تى كه هومىدى گه يشتن به م ئاره زوووم نزيكتره. به لام بۆ ئەوهى نه فه رمووى له وه لامدانه وى پرسى اره كانى تۆ، ترسم هه يه له جوابدا ده لىم كه: به لى من مىرده كه ت له مندالايه وه باش ده ناسم و له و سه ر ده مه وه پىكه وه دۆست بووين؛ به لام نامه وى شتىكى تر له مه ر ئەو بلآيم. چون تۆ خۆت ئاگادارى هه موو شتىكى. تاشاهيديم له سه ر ته وه ينىك نه دابى كه به ئەوم كر دووه؛ هه ر ئەو ئەوينه ي كه قابىلى قبوولترين عوزى گه و ره ترين گونا هه، تۆ باش ده ناسم و به ئاره زوى دل گه يشتم ده گه ل تۆ به هه مان ئەندازه كه بۆ مىرده كه ت بايه خداره له لاي منيش گرنگه. ئەگه ر وا نه بووايه كوا مومكين ده بوو به خاترى جىوانى و خوين شيرىنييه كى كه متر له وهى تۆ هه ته، ئەركى دۆستايه تىي خۆم ده ژىر پى بنىم و ياساى پىروژى دۆستى كه ئەمرۆ ده مندا كه وتوو هه به ر په لامارى دوژمنىكى بى به زه، به ناوى ئەوين، ده به ر چاو نه گرم؟ كامى گوتى: «ئەگه ر تۆ، ئەى دوژمنى جىنايه تكارى هه رچى شايانى خۆشه ويستىيه، دان به و نوكته دا دىنى. ئەدى به چ غيره تىكه وه هاتوو يه لاي كه سىك كه باش ده زانى ئاوينه ي كه سىكى تره، ئەو كه سه ي ده بى تۆ چاوى لى بكه ي و بزانى چ ته وه ينىكى زالمانه ت پى كر دووه؟ به لام مه خابن...! من چه نده به ده به ختم! من تازه تى ده گم كه چ شتىك تۆى هينا وه ته ئەم بواره كه رىز و حورمه تى خويشت له ده ست بده ي. ئەو شته ده بى بى مبالا تىي له ئەندازه به ده رى من بى كه نامه وى ناوى بى نه زا كه تى به سه ردا بىرم چون له قسه ي جلف و بى به ند و باره وه سه رچاوه ي نه گرتوو، به لكو به ره مى هيندىك نه ترسى و پرودامالا وىيه كه كا تىك ژنان لايان وايه نابى له كه سىك بترسن له خويانه وه نيشانى ده دن. ئەگه ر وانىيه، ئەى غه يان، بلآى بزىم كه ي وابوو كه من يه كه كه لىمه م جوابى لالانه وه و پارانه وهى تۆ دا بىته وه و

یا کارێکم کردبێ که ترووسکه‌ی هیوایه‌ک له دلێ تۆدا چه‌خماغه‌(*) لێ بدا و ئەو خه‌یاڵه‌ ده‌تۆ دا ببزوینێ که ده‌توانی به‌هه‌وه‌سی شه‌رماویی خۆت بگه‌ی؟ که‌ی وابوو که ورته‌ورته عاشقانه‌کانی تۆم به‌توندی رهد نه‌کردبیته‌وه و به‌تووهریبیه‌وه تروم نه‌کردبێ؟ که‌ی وابوو که یه‌ک له هه‌زار وه‌عه‌ه‌کانت باوه‌ر بکه‌م یا دیارییه‌ فریوینه‌ره‌کانت وه‌ر بگرم؟ به‌لام چون ناتوانم باوه‌ر بکه‌م که پیاوان تا پالپه‌شتی هیوایه‌کیان نه‌بێ ماوه‌یه‌کی دوورودریژ به‌پیداگرییه‌وه به‌دوای دل‌داریی که‌سێک دا ناچن، ناچار ده‌بێ گوناھی بێ حه‌یایی تۆ بخه‌مه ئەستۆی خۆم. بێگومان به‌ر هه‌ل‌دایی یه‌کی بێ مه‌به‌ست بووه‌ته هۆی ئەوه که تۆ ئەو ماوه‌ دوورودریژه، به‌دوای له‌خه‌شته‌ بردنی منه‌وه بی. که‌واوو من ئیستا ده‌مه‌وئێ خۆم موجازات بکه‌م و ئەو سزاییه‌ که ده‌بێ تۆ بیکیشی له‌سه‌رخۆمی داده‌نێم و خۆم سزا ده‌دم، به‌لام بۆ ئەوه‌ی تۆ ببینی که من کاتیک ده‌گه‌ل خۆم ئاوا بێ به‌زهم، ناتوانم ده‌گه‌ل تۆش هه‌ر وا نه‌بم، ویستم تۆ بێنمه ئیره‌ تا شاهیدی فیداکاریی گه‌وره‌ی من بی که بۆ پاراستنی شه‌رافه‌تی مێرده‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م ده‌یکه‌م، ئەو مێرده‌ی که تۆ به‌هه‌موو تواناته‌وه سووکایه‌تیت پێ کردوو و منیش سووکایه‌تیم پێ کردوو، چون زه‌حمه‌تی ئەوه‌م نه‌داوه به‌خۆم تا له‌و ده‌رفه‌تانه‌ خۆم ده‌ربازکه‌م که ده‌میشکی ریزیوی تۆدا فکر و غایه‌له‌ی جنیایه‌تکارانه‌ دروست بکا. دووپاتی ده‌که‌مه‌وه ئەوه‌ی که زۆرت له‌هه‌موو شت نازارم ددا، ئەم گومانه‌یه که نه‌کا غه‌فله‌تیک له‌ لایه‌ن منه‌وه، بووبیته هۆی ئەوه که ئەم خه‌یاڵاته پیس و چه‌په‌لانه له‌ که‌لله‌ت به‌دن. من ده‌بێ سزای ئەم غه‌فله‌ته بۆ خۆم بیکیشم. چون ئەگه‌ر جه‌للادیکم بۆ ئەم کاره بانگ کردبایه له‌وانه بوو هه‌وایی گوناهاکاریم زۆرت ب‌لاو بیته‌وه. به‌لام من نامه‌وئێ به‌ته‌نیا بمرم؛ ده‌مه‌وئێ که‌سیکیش که مه‌رگی ئەو به‌شی کۆتایی کتیبی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌م پیک دینی. ده‌گه‌ل خۆم به‌رم، چون هه‌وایی ئەو کاره بگاته هه‌ر شوپینیک به‌هه‌مووان ده‌سه‌لمینێ که عه‌دالته‌ هه‌میشه به‌سه‌ر جنیايه‌تدا زال ده‌بێ.

کامی پاش کۆتاییه‌تێنان به‌م قه‌سانه، به‌چالاکێ و هێزیکێ دوور له‌ چاوه‌روانی، به‌شمشیری رووت هێرشی کرده سه‌ر لۆتیر و به‌روالته‌ وه‌ها لێبراوانه ده‌یویست شمشیر ده‌سینگی ئەودا نوقم بکا که لۆتیر وه‌شک که‌وت که ئایا ئەو هێرشه به‌راسته‌یه یا ساخته‌یی و ناچار بۆ ئەوه‌ی زه‌به‌ره‌کانی که کامی ده‌یوه‌شاند وپێ نه‌که‌وئێ، ناچار بوو له‌ هێزی باسکی خۆی که‌لک وه‌ر بگرێ. کامی نه‌خشی سه‌رسوهرینه‌ری خۆی وا کایه ده‌کرد که بۆ ئەوه‌ی زۆرت ره‌نگی راستیی پێوه دیار بێ، ویستی شمشیره‌که به‌خوینێ خۆشی ره‌نگین بکا. ئەوه بوو چون دیتی به‌راستی ناتوانی ده‌ستی به‌لۆتیر بکا. یا وای نیشان دا که ناتوانی، ده‌نگی به‌رز کرده‌وه که: «ئیستا که چاره‌نوس نایه‌وئێ من ئاره‌زووی دروستی

خۆم بەراورد بکەم، نایبته کۆسپى سەر رېگام که لانی کەم نیوهی ویستی خۆم جییهجی دېجىتال دېجىتال دېجىتال
 بکەم!» و لەو کاتەدا که دەیویست شمشیر لە دەستی لۆتیر، که لێی ئەستاندبوو، دەر
 کیشیتهوه. نووکی شمشیرهکەى وەرسووړاند و حەوالەى بەشیک لە بەدەنى خۆى کرد که
 شمشیر نەیدەتوانى زۆرى لى بچیتە خوار. یانى نووکی شمشیری لە سەرەوهى مەمکی
 چەپى دەشانی خۆى چەقاند؛ پاشان خۆى وەک کەسێک که لە هۆش چووێ بەعەرزى دادا.
 لۆتیر و لێئۆنلا لە دیتنى ئەم رووداوه، هەم ترسان و هەم سەریان سوړما و چون کامیان
 لەسەر عەرزى و شەلالى خوین دیت، نەیان دەزانى چۆنى لیک بەدەنەوه. لۆتیر که ناگای لەخۆ
 نەمابوو، هەلات تا شمشیر لە دەست کامى بێنیتە دەر. بەلام که دیتی برینەکەى کەمە
 نیکەرانى لە دلای دەرکەوت و جارێکى تریش بەلپهاتوووی و عەقل و وریایى کامى ئافەرىنى
 گوت. لەو لاشەوه لۆتیر بۆ ئەوهى دەورى خۆى پاش گێرا بى، دەستى کرد بەگریان و
 شیوهن و نالە لەسەر تەرمى کامى، وەک ئەوه که بەراستى مردبى و دەستى کرد بەنەفرین و
 تووک و دوعا لە خۆى و لەو کەسەى لە سەرەتاو بوو بەسەبەکارى ئەم کارەساتە. لۆتیر
 چون دەیزانى که دۆستەکەى گوێى لە قەسەکانییهتى، قەسەى واى دەگوت که پیاو زۆرتر لە
 کامى دلای بۆ ئەو دەسووتا. هەر چەند لاشى وابووایه که کامى مردووه. لێئۆنلا که تەرمى
 خاتوونى خۆى دەئامیز گرتبوو، هەلى گرت و لەسەر تەختەکەى راکیشا و تکای لە لۆتیر
 کرد، بجى کەسێک بێنى که مەحرەمانە برین پێچییەکەى بۆ بکا. هەر وهەا لە لۆتیری
 دەپرسى ئەگەر پێش ساریژ بوونەوهى برین ئەرباب بگەریتەوه دەبى چ جوابێکى بدريتەوه.
 لۆتیر گوتى چون ئیستا فکرى باش کار ناکا و نازانى چ بلای با بۆ خۆى هەر چۆنیکى پێى
 باشە جوابى ئەربابى بداتەوه. تەنیا ئەوهەندەى گوت که لێئۆنلا هەر چۆنیک هەیه، پێش
 بەخوین لى هاتنى برینەکە بگرى و بەلام خۆى روو دەکاتە شوینیک که هیچ کەس چاوى
 پێى نەکەویتەوه. پاشان لۆتیر لە حالیکدا غەم و پەژارەى هەلەدەرپشت بەهەشتاو لە مال
 وەدەرکەوت. ئەو هەر که خۆى بەتەنیا دیتەوه زانى که کەس نایبىنى ئەوهەندە لە کارزانى
 کامى و دەورگێرانى بى وینەى لێئۆنلا عەجایب مابوو که دە دوازده جار دەهەواد خاچى
 رەسم کرد و ئەوهى دینا بەر چاوه که ئانسلیم چەندە دەبى ئاسووده خاتر بووبى لەوهى که
 ژنیکى هەیه لەهەر باریکەوه بۆى بجى، جیگرهوهى «پوورچیايه»^(٢٢٥) و لە ناگرى ئەم

٢٢٥- پۆرچیا Porcia كچى كاتۆن و ژنى «ماركووسبرووتوس» سەردارى رۆمى بوو که پاش
 ئەوهى زانى مێردەکەى دەشەرى «فیلیپ»دا کوژراوه، ئەوهەندەى رەژى گەشاوه خوارد تا مرد.
 (مۆرىس باردۆن)

تاسه‌یه‌دا ده‌سووتا که هرچی زووتر کامی ببینیته‌وه تا بۆ راستیه‌ک که ئاوا زیره‌کاته شاردراره‌ته‌وه و درۆیه‌ک که به‌شپوهیه‌کی ئاوا که کهس بیرى بۆی نه‌ده‌چوو پارزینراوه‌ته‌وه، پیکه‌وه جیژنیک به‌ریا کهن.

ده‌و ئانه‌دا لیتۆنلا خه‌ریکی راوه‌ستاندنێ ئه‌و بپرووکه خویته‌ بوو که له برینی خاتونه‌که‌ی ده‌هات، خویته‌کی ئه‌وه‌نده کهم که ته‌نیا به‌عاسته‌م(*) و دو‌وبه‌لا ریا و فیلبازیی ئه‌و ژنه مه‌کرباز و حیه‌له‌گه‌ره‌ی رهنگ ده‌کرد. پاش ئه‌وه‌ی برینه‌که‌ی به‌هیندیک شه‌راب شو‌رده‌وه، تا ئه‌و جیگه‌ی ده‌یتوانی به‌جوانی به‌ستی و له‌و ماوه‌یه‌دا که برینه‌که‌ی ده‌به‌سته‌وه قسه‌گه‌لیکی دوویات کرده‌وه که بێ ئه‌وه‌ی نیاز به‌قسه‌ی تر بێ، بۆ قانیه‌ کردنی ئانسلیم به‌س بوو که کامی به‌پاکترین ژن و ئاوینه‌ی عیسمه‌ت و ته‌قوا برانی. بیدجگه له‌وانه قسه‌کانی کامی بوون که خۆی به‌بێ غه‌ره‌تی تاوانبار ده‌کرد، چون ده‌وساته‌دا که له‌ هه‌موو کاتیک پتویستتر بووه ئه‌وه‌نده‌ی ئازایه‌تی نه‌بووه که به‌ژانی خۆی کۆتایی بێنی. له‌ هه‌مان کاتدا له‌ نه‌دیمه‌ی خۆی ده‌پرسی که ئایا ده‌بێ هه‌موو رووداوه‌که بۆ می‌رده خۆشه‌ویسته‌که‌ی بگه‌یترته‌وه یا نا. به‌لام لیتۆنلا نسحه‌تی کرد که له‌و خه‌یاله به‌تاله‌ بگه‌رێ، چون ئه‌وی ده‌و بن به‌سته داوی که ده‌بێ تۆله له‌ لۆتیر بکاته‌وه و ئه‌وه‌ش به‌و مانایه‌یه که گیانی خۆی ده‌مه‌ترسی بخا و پتی گوت ژنی باش نه‌ ته‌نیا نابێ شه‌ر و هه‌را بۆ می‌ردی خۆی دروست بکا، به‌لکو تا ده‌توانی ده‌بێ پیش به‌شتی وا پر له‌ مه‌ترسی بگرێ و می‌ردی خۆی بپارێزی. کامی گوتی ئه‌م بۆچوونه‌ی زۆر به‌لاوه په‌سنده و هه‌ر واش ده‌کا به‌لام به‌هه‌رحال لازمه‌ عوززیک بۆ برینی سینگی که رهنگه له‌ چاوی ئانسلیم شاراوه‌نه‌بێ. بدۆزیته‌وه. لیتۆنلا گوتی که له‌ درۆ کردن بیزاره جا با به‌مه‌سله‌ه‌تیش بێ. کامی گوتی: «مه‌گه‌ر من خۆم ده‌توانم درۆ بکه‌م؟ من ئه‌گه‌ر گیانیشمی له‌سه‌ر دابنیم درۆیه‌کم بۆ ساز نابێ یا ناتوانم به‌درۆ قسه‌یه‌ک به‌راست دابنیم. به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌توانین ریکایه‌ک بۆ رزگار بوون له‌م گرفتارییه‌ بدۆزینه‌وه باشته‌ر هه‌رچی هه‌یه بۆی بگه‌یینه‌وه باشته‌ر له‌وه‌ی ده‌ درۆ و ده‌له‌سه‌دا ده‌گیر که‌وین. لیتۆنلا گوتی: «خانم ئه‌و هه‌موو غه‌مه‌ی پێ ناوی! من له‌ ئیستاوه تا به‌یانی له‌مه‌ر جوایه‌کی مناسب و باش فکر ده‌که‌مه‌وه. له‌وانه‌شه چون برینه‌که له‌ جیگایه‌کی دایه که نابیندری بتوانین بیشارینه‌وه و نه‌هیلین که‌س پتی بزانی و ئیشاللا خودا به‌که‌ره‌می خۆی له‌و نییه‌ته خیره‌دا که هه‌مانه سه‌رکه‌وتوومان ده‌کا! ئیستا ئه‌ی خاتونه‌که‌م ئارام بگره و به‌خۆتدا وهره‌وه، خۆت ریکوینیک که‌وه تا ئه‌ربابی من تۆ له‌و حاله‌دا نه‌بینی. باقیی کاره‌کان به‌من و به‌لوتفی خودای مه‌زن بسپیره چون هه‌ر ئه‌وه که هه‌میشه پالپه‌شتی نییه‌تی خیره!»

ئانسلىم (۲۲۶) ۋەك بەچاكي دەتوانىن مەزەندەي بکەين بەسەرنجىكى زۆرەوہ گویى دایووہ دىجىتال ئەم قسانە و شانۆي تراژىدىي مەرگى شەرافەتى خۆي تەماشاشا کردبوو، نومایشىتىک (*) که قارەمانەکانى دەورى خۆيان ۋەها دروست و سروشتى کايە کردبوو که دەنگوت بەراستى ھەر ئەوانەن که دەنوینن. ئەو بەبى قەرارى چاوەروانى داھاتنى شەوېوو تا دەرفەتتىكى دەست کەوئى لە ھەشارگە بېتە دەر و بچیتە دىننى دۆستى پایەبەرزى خۆي لۆتير و پىکەوہ لە دۆزینەوہي گەوھەرىكى که ئانسلىم دە تاقىکردنەوہي شەرافەتى ژنەکەيدا دىتبووېوہ، پىرۆزبایى بەيەکتەر بلین. دوو دەورگىرى شانۆ، ئەم دەرفەتەيان بۆ ۋەدەرکەوتنى ئانسلىم لە ھەشارگە پەخساند و ئەويش بەکەلک ۋەرگرتن لەو کەلینە بەھەشتاۋ خۆي گەياندە مالى لۆتير. ئانسلىم لۆتيرى لە مالى خۆيدا دیتەوہ و باس کردنى ئەوہي که چەند ھەزار جارى ماچ کرد و چەندەي باسى خۆشبەختىي خۆي کرد. چەند تارىفى کامىي کرد و چەندى پى ھەلاگوت و چى وچى ئەو جۆرەي لازمە بەھىچ کەس ناکرئ و ناگۆتري. لۆتير بى ئەوہي بتوانى کەمترين نیشانەي شادى لەسەر پوخسارى خۆي ئاشکرا بکا، گویى بۆ قسەکانى راداشت، چون وىژدانى دەيزانى که ھاوپرېتەکەي دە چ بەھەلە چوونىکدايە و لۆمەي دەکرد که بۆچى شەرافەتى دۆستى خۆي برىندار کردوہ، ئانسلىم دەيدىت کہ ھاوپرېتەکەي جوابى خۆشحالېيەکانى ئەو بەخۆشحالې نادانەوہ، بەلام سەرساردىي ھەوالەکەي دەبردوہ سەر ئەوہ کہ کامى بەبرىنېكى قوللەوہ بەجى ھېشتووہ و بوووتە ھۆي ئازار و رەنج کيشانى ئەو، لەبەر ئەوہ دەگەل قسە کردنىكى زۆر بەلۆتيرى گوت کہ ھىچ نىگەرانى کامى نەبى و ئەوہ بزانى کہ برىنەکەي شىتىكى وا نىيە، چون ئەو دەگەل نەدىمەکەي دەيانەوئ ئەو برىنە لەو بشارنەوہ. پاشان دريژەي بەقسەکانىدا و گوتى: «ھاوپرې، کەوابوو تۆ لەم بابەتەوہ ھىچ خۆت نارەحت مەکە. تۆ تەنيا کارىک کہ دەبى بىکەي ئەوہيە لە شادىي مندا بەشدارى بکەي، چون لە ساھي خۆ تېھەلقوتاندن و لېھاتووېي تۆيە کہ من خۆم لە ترۆپكى ئەو بەختەوھرىيەدا دەبينم کہ ئارەزووم دەکرد. من دەمەوئ لەمەودا تەواوى ۋەختى بىکارىي خۆم بەگوتنى شىعەر لە پەسنى کامىدا تىپەر کہم تا نىويانگىكى جىھانى و ئەبەدى لە بىرگەي سەدەکان و چاخ و سەردەمەکاندا بەو بىبەخشم.» لۆتير ئەو بەرنامەي ھاوپرېي خۆي زۆر پى باش بوو و بەلېنى دا بەبەشى خۆي دە ھەلچىنى دىوارى بلندى کۆشكى نىويەدەرەوھي شانازى ژنەکەيدا يارمەتییى دا.

۲۲۶- «ۆدرىگزمارن» رەخنەگرى ئەسپانىيى، بى دەمارى و خوڤرىگەرىي ئانسلىم بەئىراد دەگرئ و دەلئ چۆنە لە ھىچ کام لەو چرکە ساتە پر لە ھەيەجانانەدا خۆي نىشان نادا و دەخالەت ناکا. (مۆرىس باردۆن)

پاش ئەو ڕووداوه ئانسلیم بوو بەمێردیک که دەو دنیا یەدا که سێک ئاوا بەو شیرینکارییە فریو نەدرابوو. خۆی دەستی که سێکی دەگرت و دەبیردە مائی خۆی که گومانی دەکرد ئەسبابی شانازیی ئەوه له حالیکدا هۆی بی ئابروویی بوو و کامی ئەو که سەهی بەنیوچاوان گرژی بەلام دلێکی شاگەشگەهی هەیه جانی شادییەوه وەر دەگرت. ئەم دەغەلبازییە ماوێهەک بەردەوام بوو، بەلام سەرەنجام پاش چەند مانگ زەمانە دەورێکی تری گیرا. خەیانتيک که تا ئەودەمه شاردرابوو هوه ئاشکرا بوو، و ئانسلیم گیانی خۆی له سەر ئەم کون پشکنییە بی جێیهی خۆی بهخت کرد.

لهمبر شهري ماٿوڀرانگهري دؤن کيشوٽ دهگهٿ مهشکهکاني

شهرابي سوور و دريژهي داستاني کون پشکني بي تهديبر

له خويندنهوهي داستاني کون پشکني بي تهديبر، زؤرتر له چند لاپهريه نهمابوو که له نهکاو لهو عهمبارهي که دؤن کيشوٽي تيدا خهوتبوو، سانکو پانزا سهراسيمه(*) درهپهري و پر بهگهرووي هاواري کرد و گوٽي: «ئاي بهريزان، فريا کهون! نهربابي من درگيري شهريٽي ترسناک بووه که من تا ئيستا شهري هترهش بهري ناوام بهچاوي خوٽ نهديتووه! سوپحانهٿلا، سوپحانهٿلا! بهو خودايه نهربابي من تهنيا بهيهک زهبري شمشير سهري ديوهکهي دوٽمني شادوٽي «ميکوٽميکونا»ي له عاستي شانيبهوه پهراوندووه، وهک له تووريدا بي وايه. کهشيش دهستي له خويندنهوهي داستان ههگرت و گوٽي: «ئوه دهٿي چي برا؟ مهگه خهرفاوي؟ چؤن شتي وا دهبي، ئاخري ئه ديوه دوو هزار مايل ليٽه دووره!» دهو دهمهدها دهنگيکي زراوتوٽيٽين له شوٽيني خهوي دؤن کيشوٽ بلند بووهوه و بهدواي ئهودا دهنگي دؤن کيشوٽ بهگوٽي گهيشت که نهعهتهي لي دها و دهگوت: «راوهسته ئهي ناپياو! راوهسته ئهي ريگر! ئهي جهردهي نامهردا! چاکم دهگير کهوتووي! ئهوه قهمههي(*) تو، هيچ کاريکي دهگهٿ من پي ناکري.» پاش ئهوه قسانه زرينگهي شمشير که وهداروديوار دهکوت، بهگوٽي گهيشت. سانکو پانزا ديسان هاواري کرد: «بهريزان وهختي ئهوه نييه دهست لهسهر دهست دابنين و له پشت دهرگاوه گوٽي رابگرن. زوو بچنه ژووړ و ئهوه شهريکهرانه ليک جوٽي بکهنهوه. يا يارمهٽيي نهربابي من بدن، ههر چند تازه نيازتيک بهيارمهٽي نييه؛ چون ئهوه ديوه دهبي ئيستا مردبي و خهريکه لهبهر دهرگاي خوداي مهزن حيسابي لي دهکيشن و بهکاروباري ژياني نگرسي و چهپهٿي رادهگن، چون من بهچاوي خوٽ ديم خوٽين بهسهر عهريزدا دههات و کهلهي ديوهکesh لهولاتر کهوتبوو؛ بهلام چ کهلهيهک بهکهلامهٿلا بهقهدهر مهشکهيهکي شهراب دهبوو! کاروانسهرادار هاواري لي بلند بوو «ئهي قورم وهسهر! ئهمن بکوژن، ئهگه درؤم کردبي! ئهوه دؤن کيشوٽ يا دؤن قوزهٿورته بي ونهبي بهشمشير بهکيک له مهشکه شهرابه سوورهکاني کون کردووه! و بيگومان ئهوه خوينههي ئهوه لاپرهسهنه دهٿي، شهراپهکههي منه که دهريٽه خوار.» پاش ئهوه قسانه خوٽي ده عهمبار راکرد و ئهواني تريش بهدوايدا چوون و دؤن کيشوٽيان دهسهرتريه وهزعي خوٽيدا

چاو پئی که‌وت: ئەو تهنیا کراسیکی ده‌به‌ردا بوو که ده‌گه‌یشته نیوهی پانی و له پشته‌وه‌شترانی لاقه شه‌ش قامک قول‌تر بوو. قاچ و قولی لاواز و ئیسقانی بوو، له‌به‌ر مووی زۆر ده‌تگوت لاقه بزنان، شه‌وکلاویکی سووری چلکن و چه‌وری له‌سه‌ر بوو که ده‌تگوت به‌عومری خوئی ناوی وی نه‌که‌وتوو. باسکی چه‌پی هه‌مان لیفه‌ی تی هالاندبوو که سانکۆ تهنیا خوئی ده‌یزانی بو هینده‌ی رق لییه‌تی و شمشیریکی پروتی ده‌ده‌ستی راستیدا بوو که به‌ده‌وری خویدا هه‌لی ده‌سووراند و راست و چه‌پ ده‌یوه‌شاند، هاوکات قسه‌شی ده‌کرد، وه‌ک بلایی به‌راستی ده‌گه‌ل دیویک که دوژمنی (*) باب‌ه‌کوشته‌یه‌تی شه‌ر ده‌کا. باشییه‌که‌ی ده‌ودا بوو که چاوی دۆن کیشۆت به‌سترابوو، چون ئیستا ده‌خه‌ودا بوو، ده‌خه‌ویشدا به‌گژ دیودا چوو بوو. ئەوه‌نده‌ی فکر له‌و رووداوه‌ی قه‌رار بوو به‌ره‌وپیری بچی کردبووه‌وه و وه‌های کار له‌میشکی کردبوو که ده‌خه‌ونیدا ده‌یدیت که‌یوه‌ته ولاتی «میکۆمیکۆن» و به‌ره‌نگاری دوژمن بووه‌ته‌وه. له‌به‌ر ئەوه به‌و خه‌یاله که وه‌رگه‌راوه‌ته دیو، ئەوه‌نده‌ی شمشیر له‌مه‌شکه شه‌رابه‌کان دابوو که ته‌واوی زووره‌که پر بوو بوو له شه‌راب.

کاتیک کاروانسه‌رادار چاوی به‌وه‌موو زهره‌ر و زیانه که‌وت، وه‌ها ده‌ره‌له‌بوو که به‌مست و شه‌ق و پێله‌قه ده‌گیانی دۆن کیشۆت به‌ربوو و ئەگه‌ر کاردینۆ و که‌شیش پاله‌وانیان له بن ده‌ستی نه‌هینابا ده‌ر، رووداوی شه‌ر ده‌گه‌ل دیوی کۆتایی پئی دینا. به‌و حاله‌شه‌وه، به‌و هه‌موو مست و پێله‌قه و شه‌پ شه‌پینه، پاله‌وانی بێچاره بیدار نه‌ده‌بووه‌وه، ناچار ده‌لاک گۆزه‌یه‌کی پر له ناوی سارد له چالۆ هه‌لکیشا و هه‌مووی به‌سه‌ریدا کرد. ئەو‌ده‌م دۆن کیشۆت وه‌خه‌به‌ر هات، به‌لام ئیستاش نه‌یده‌زانی له چ حالیکدا به‌ دووروته که دیتی لیباسی دۆن کیشۆت زۆر کورت و ناجۆره، نه‌یویست بچیته ناو زووره‌که تا ده‌شه‌ری پاله‌وان و پارێزه‌ری خوئی ده‌گه‌ل دوژمن حزووری هه‌بی. به‌لام سانکۆ به‌گاگۆله (*) چوار گۆشه‌ی زووره‌که‌ی به‌دوای که‌له‌ی دیو دا ده‌گه‌را و چون نه‌یدۆزییه‌وه گوتی: «من زۆر چاک ده‌مزانی له‌م ماله له‌عنه‌تی یه‌دا هه‌مووشت جادوو کراوه. جاری پێشوو هه‌ر له‌م شوینه که ئیستا راوه‌ستاوم، هه‌زار زلله و مست و شه‌په‌لاغم وی که‌وت، بئی ئەوه‌ی که‌سێک ببینم یا بزانی کتیه وه‌رگه‌راوه‌تی. ئیستاش ئەو که‌له له‌عنه‌تییه‌ غه‌یب بووه له حالیکدا من به‌م دوو چاوه‌ی خۆم دیتم که سه‌ره‌که برا بوو خوینیش له به‌ده‌نی بئی سه‌ر فیچقه‌ی (*) ده‌کرد.» کاروانسه‌رادار هاواری کرد که: «ئهی دوژمنی خودا و پاکانی خودا، باسی کام خوین و کام فیچقه ده‌که‌ی؟ ئەهی بۆره پیاوی خویری، مه‌گه‌ر کویری، نابینی ئەو خوینه‌ی تۆ باسی ده‌که‌ی هه‌ر ئەو شه‌رابه‌سووره‌ی منه که به‌هه‌لدرینی مه‌شکه‌کانم پزاهه و ده‌و زووره‌دا

شەپۆلان لى دەدا؟ خودا بكا رۆحى ئەو مەلعوونەش كە ئەم مەشكانەى كون كون كر دووه، دىيەتالى دە قوولايى دۆزەخدا بىينمەوه! سانكۆ گوتى: «من لهو قسانە حالى نابع، تەنيا ئەوه دەزانم ئەگەر سەرى ئەو ديوە نەدۆزمەوه، ئەو كۆنت نشينەى كە دەبى پىم بگا، وهك خوى دە ئاودا دەتۆيتەوه.» وەعد و بەلئىنيەكانى دۆن كيشۆت ئەوهندەى مېشكى سانكۆ تىك دابوو كە حالى ئەو لە بيداريدا خراپتر لە حالى ئەربابەكەى دەخەودا بوو.

كاروانسەرادار كاتىك بى مبالايتى مەيتەرى دە قەبال ئەو هەموو زەرەر و زيانەدا كە بەدەستى ئەربابەكەى پىي گەيشتبوو، چاوپى كەوت خەنجەرت(*) لى دابا خويى نە دەهات و سوپىندى دەخوارد كە ئەمجار وهك جارى پيشوو كە ئەرباب و مەيتەر بى ئەوهى پووليك بدن و حيساب بكەن، لئيان دابوو رۆيشتبوون، نابى و ئەوجار ئىدى سەرەتى(*) پالەوانى ئەوان بەكارىيان نايە و ئەوان لە دانى سەرجهمى خەرج و موخارىجى هەر دووك جارەن مەعاف ناكە، تەنانەت حەقدەستى دوورين و پىنەكردنى پىستە بزەكانيشيان لى وەرەگري. كەشيش دەستى دۆن كيشۆتى گرتبوو و پالەوان كە پىي وابوو مەسەلەى كوشتنى ديوەكەى تەواو كر دووه و ئىستا لە خزمەت سازادەخانم ميكۆميكۆنا راوہستاوہ، لە بەرامبەر كەشيشدا كەوتە سەر ئەژنۆ و گوتى: «لەو رووہو ئەى خاتوونى جوان و بى وينە، دەتوانن دەئەمن و ئەماندا ژيان بەسەر بەرن و لە هيرش و خراپەى ئەو دوژمنە ناپاكە هيج ترسيكتان نەبى و هەر وەها لە مړۆكەوہ قەرارى من و ئەو قەولەى كە پىم دابوون كۆتايى پى دى. چون بەيارمەتتى خودا و بەخاترى لوتف و ئاور و ويدانى ئەو كەسەى كە من بەبۆنەى ئەوهو زىندوووم و نەفەس دەكيشم، قەولى خۆم گەياندووہتە سەر. سانكۆ هەر كە ئەم قسانەى بىست، دەنگى بەرز كر دووه كە: «نەمگوت؟ ها! پىتان وابوو من مەستم؟ ئىستا بۆ خۆتان چاوپى كەن! مەگەر ئەربابى من ديوەى سلاز نەكر دووهتەوه؟ شوكرى خودا كە زەيستان زاو دووك نشينى من لە داىك بوو!» كى دەيتوانى بەم هاتەران پاتەرانەى ئەرباب و مەيتەر لەبەر پىكەنين خوى بۆ رابگيرى. هەموو قاقا پى دەكەنين و كاروانسەرادار نەبى كە خەنجەرت لى دابا خويى لى نەدەهات. سەرەنجام كەشيش و كاردينىو و دەلاك بەهەزار زەحمەت دۆن كيشۆتيان بردووه سەر نوپىن و بانەكەى و خەوانديانەوہ و ئەويش وهك كەسپكى زۆر ماندووى شەكەت و لە پى كەوتوو زۆر زوو خەوى لى كەوتەوه. ياران لە دۆن كيشۆت بوونەوه تا بخەوى و هاتەوہ بەر دەر كى دەر وازەى كاروانسەرادار تا سانكۆ پانزا كە نەيتوانىبوو سەرەبر اوەكەى ديوى مەلعوون بدۆزىتەوه، بلاوئىننەوه. بەلام بۆ ئەهوەن كردهوهى كاروانسەرادار كە لە عەزاي مەشكە شەرابەكانيدا ماتەم داى گرتبوو،

زه‌حمه‌تیکى زۆرتريان کيتشا. ژنى کاروانسه‌راداريش به‌سه‌رى خۆيدا دهدا و زيرپه‌ى لى پلندا بوو که: «نفرين له‌و سه‌عاته‌ى که ئەم پالەوانه سه‌رگه‌ردانه مه‌لعوونه پېى دهماللى من نا و ئەو هه‌موو زه‌ره‌ره‌ى لى داي‌ن! جارى پيشوو به‌ملى شكاوى هاته ئيره، به‌بىانوى ئه‌وه‌ى پالەوانى سه‌رگه‌ردانه نه‌ پوو‌لى ته‌خت و خۆراكى خۆى و مه‌يته‌رى و نه‌ حيسابى كا و جۆ و ته‌ويله‌ى ولاغه‌كانيان دا. (خوداوه‌ند، ئەو و هه‌موو گۆنگه‌ل خوازانى دنيا كه ليره‌و له‌وى به‌ره‌للا بوون له‌وه‌ى كه هه‌ن گرفتارتر بكا!) و ده‌يگوت ئەركى دانى هه‌چ حيساب و كيتابىكى نيه‌، چون ياساكانى پالەوانانى سه‌رگه‌ردان و ايان نووسيوه. ئەوجار چاو له‌و جانه‌وه‌ره به‌زىاد نه‌بووه بکه كه كلکه‌گای منى هه‌لگرت و پاش ئەوه‌ى نيوه‌ى مووه‌كانى وه‌راندووه، بۆى هه‌ناومه‌وه و تازه به‌که‌لكى ئەو كاره نايه كه مي‌رده‌که‌م ده‌يه‌ويست. ئاغاش بۆ ئەوه‌ى شيرين كارييه‌كانى ته‌واو بكا شه‌رپه‌به‌كانم لى ده‌ريژى و مه‌شكه‌كانم ده‌درئ. خودا بكا خوينى خۆيشى ئاوا بريژن! به‌لام سويندم به‌ئيسقانه‌كانى باوكم و سويندم به‌پۆخى دايه‌گه‌وره‌م، ئەگه‌ر ئەمجاره حيسابى خۆى تا دينارى ئاخ‌ر نه‌دا، نايه‌لم له‌جيتى خۆى ببزوى! ئەگه‌ر وا نه‌بوو ئيدى من كچى بابى خۆم نيم و ناوى خۆم ده‌گۆرم!» مارى تۆپن قه‌ره‌واشى مالئ، هه‌روه‌ها زۆرى شيره‌شير كرد و قسه‌كانى خانمى خۆى دووپات ده‌كرده‌وه! ته‌نيا كچى كاروانسه‌رادار بوو كه چيى نه‌ده‌گوت و جارجاره بزهيه‌كى ده‌هاتئ. سه‌ره‌نجام كه‌شيش ئەو تۆفانه‌ى دامركانده‌وه و قه‌ولى دا كه زه‌ره‌ر و زيانى كه‌وتوو له‌ مه‌شكى هه‌لدا‌وى شه‌رابى رژاو قه‌ره‌بوو بكا‌ته‌وه و هه‌روه‌ها زيانى كلکه‌گا كه‌ژنى كاروانسه‌رادار هه‌ينده‌ى بۆ ده‌زيقاند، بداته‌وه.

دوو‌رووته‌ش سانكۆ پانزاي لاوانده‌وه و پيى گوت، چون به‌پروالته وئ ده‌چئ كه ئەربابه‌كه‌ى سه‌رى ديوه‌كه‌ى په‌راند بئ، به‌لئنى دهدا هه‌ر كه له ولاتى خۆى دامه‌زرايه‌وه، باشتري‌ن كۆنت نشيني ئەو ده‌قه‌ره‌ى پئ به‌خشئ. ئەم به‌لئنييه سانكۆى هه‌ناوه سه‌رخۆ و ئەو له‌ شانزاده خانمى تكا كرد به‌يه‌قين باوه‌ر بكا كه سه‌رى براوى ديوى به‌چاوى خۆى ديتوو، نيشان به‌و نيشانه‌ى كه ديوه‌كه‌ى ردينتيكي پيوه بووه كه گه‌يوه‌ته سه‌ر كه‌مه‌رى و ئەگه‌ر سه‌ره‌كه نه‌دۆزراوه‌ته‌وه هۆيه‌كه‌ى ئەمه‌يه كه له‌م كاروانسه‌رايه‌دا هه‌موو كاريك به‌هه‌يزى سيحر و جادوو ئەنجام ده‌درئ. هه‌ر وه‌ك جارى پيشوو كه كاتيك له‌م كاروانسه‌رايه‌دا ئاكنجى(*) بووه، ئەم راستييه‌ى به‌له‌شى خۆى تاقي كردوو‌ته‌وه. دوو‌رووته گوتى هه‌چ شكى ده‌راستى قسه‌كانى ئەودا نيه‌، كه‌وا‌بوو غه‌م و په‌زاره به‌دلى رئ نه‌دا، چون هه‌مووشتيك به‌دلخوازي ئەو جيبه‌جئ ده‌بئ.

کاتیک ئەهوهنی بهرقه رار بووهوه و ئاو به ئاوریدا (*) کرا و هه موو خو شحال بوونهوه، دیبتانی کەشیش ویستی چەند لاپه ریهک که له داستانەکه مابوو بیخوینیتەوه، ئەزقەزا کار دینیۆ و دووروتەش خواهیشتیان لێ کرد، ئەو کاره بکا، له بهر ئەوه کەشیش له بهر خو شحالیی ئەوان و هەزیکێ که خۆی له خویندنهوهی داستانەکهی دهبرد، درێژە ی به خویندنهوه دا:

ئەوهی به رهه می رووداوه که بوو ئەوه بوو که چون ئانسلیم له وه به دوا له پاکداوینیی ژنه که ی متمانه ی پهیدا کرد، رۆژگاری به به خته وهری و خو ششی راده بوارد. کامی هه وهک جار ان رووی گرژی به لۆتیر نیشان دهدا تا میرده که ی ههست و سو ی دەر وونی ئەو به رام بهر به و لاه ههست پێ نهکا و به پێچه وانە ی لێ حالی بی و لۆتیر بۆ ئەوه ی زۆر تر ئانسلیم فریو بدا، تکای له هه والە که ی کرد، ئەگه به مه سلّه حه تی بزانی چی تر هاتوچۆی مالی ئەو نهکا، چون به ئاشکرا دهیدیت که کامی له دیتنی ئەو خو شحال نییه، به لام ئانسلیم که هه روا دهه له دا بوو به هه یچ جو ر ئاماده ی قبوولی ئەم خواهیشته نه بوو و به مجۆره به هه زار جو ر ده بووه هۆی بی ئابرووی خۆی، له حالیکدا خۆی به هۆکاری به خته وهری خۆی ده زانی. هاوکات لیتۆنلاش رۆژ له رۆژ زیاتر، سه ره مست له وه هه زو خو شییە ی که دلاری و خو شه ویستی دلداره که ی به ی ده گه یاند، زۆر به بی په روایی و به بی ئاگاداری له خۆی درێژە ی به دلاری خۆی دهدا، سه ره نجام شه ویک ئانسلیم له وه تاغی لیتۆنلاه ههستی به خشپه ی پیهک کرد و کاتیک ویستی برواته ناو ژووره که تا بزانی کێ له وینیه، پێی زانی که له پشته وه را دهر که که یان راگرتووه و ناهیلن بکریته وه. ئانسلیم که له م پێش پێ گرتنه دهر هه لبوو بوو، به زۆری دهر گاکه ی کرده وه و دروست وهختیک وه ژوور کهوت که پیاویک خه ریک بوو له په نجه ره وه خۆی فری داته خواره وه. ئانسلیم رای کرد که بیگرێ یا لانی که م بیناسی، به لام لیتۆنلا سه ر ریی لێ گرت و ئامیزی پیدا کرد و گوئی: «له سه رخۆ به ئه رباب، هه را و هه نگامه ساز مه که و وه دوا ی ئەو پیاوه ی که دیتت مه که وه!» ئەو زۆر له من نیزیکه. ئەوهنده نیزیک که ده توانم بلیم میرده مه. ئانسلیم ئەم درۆ دهغه لبا زانه ی باوه ر نه کرد و به پێچه وانه خه نجه ری هه لکیشا و له سه ر لیتۆنلای راگرت و پێی گوت ئەگه ر راستی پێ نه لێ جیبه جی ده یکوژی. لیتۆنلا ترسی رێ نیشته و بی ئەوه ی بزانی ده لێ چی دهنگی هه لبرێ که: «سا ه، ئه رباب مه کوژه! من شتی زۆر گرینک ترم له لایه که پیتی بیژم. شتی وا که هه رگیز به فکرت دا رانه برده وه.

ئانسلیم گوئی زوو بیلێ دهنه هه ر ئیستا گیانت لێ ده ستینم.

لیتۆنلا گوئی: «من ئیستا ئەوهنده په شوکاوم که هه یچم پێ ناگوتری، به لام تا به یانی

مۆلەتم بەدە، ئەودەم شتی وات پێ دەلێم سەرت سەور بێتێ. ئەوجار خاترجەم بە، ئەو پیاووی بەپەنجەرەدا خۆی دەریاز کرد، لاویکی ئەو شارەیه که دەیهوێ بمخوایێ. « ھەر ئەو چەند کەلیمە توورپەیی ئانسلیمی دامرکاند و مۆلەتی لیتۆنلای دا سبەینێ قسە ی بۆ بکا، چون ھیچ پێی وا نەبوو که دژی کامی که چی تر دە شەرافەتی ئەودا گومانی نەمابوو، ھیچ شتیک بیستی. ئانسلیم له وهتاغ هاته دەر و دەرگای لەسەر لیتۆنلا قفل کرد و گوتی تا ئەو قسانە ی گووتووێ لێی نەبیستی، ئازادی ناکا. پاشان بەپەله رۆیشتە لای کامی و ئەووی دیتبووی و بیستبووی بۆی گێراوه، ھەروەھا گوتی نەدیمە قەولی داوه، ھیندێ قسە ی زۆر گرینگی بۆ باس بکا. باس کردنی ئەو که کامی له زەبرە گرچوو پەرە چاوەروان نەکراوه، تیک چوو یا نا، شتیکی زیادییە. کامی دەگەڵ بیستنی ئەو قسە، بەو بۆچوونە که نەدیمە که ی ھەرچی لەمەر خیانەتی ئەو دەیزانی بە ئانسلیمی دەلی – بۆچوونێکی که دور له چاوەروانی نەبوو – ئەوئەندە ترسا، که دە خۆیدا تەنانت ئەوئەندە ی ورە نەبوو، سەبر بکا تا ئەو گومانە وەرپاست بگەرێ؛ ناچار ھەر ئەو شەو ھەر که سۆزە ی ئەووی کرد که ئانسلیم خەوی لێ کەوتوو، بە قیمەتترین جەواھیراتەکانی خۆی کۆ کردووه و ھیندیکیشی پوول ھەلگرت، پاشان بێ ئەووی کەسیک له رۆیشتنی ناگادار بێ لەمال وەدەرکەوت و یەکرپاست رۆیشتە مالی لۆتیر. ھەر که گەیشتە ئەوێ رۆداو ھەکی بۆ لۆتیر گێراوه و لێی ویست ئەو له جیگایەکی ئەمین دابنێ، یا ھەر دووکیان خۆیان دەریاز بکەن، بۆ ئەووی نەکەونە بەر پەلاماری رق و توورپەیی ئانسلیم. نیگەرانییەکی وەھا قورس لۆتیری داگرت که نەیدەزانی بلێ چی و لەو ھوش خراپتر نەیدەزانی دەبێ چ بکا. ئاخری بە کامی گوت، باشترە ئەو بەریتە دەریک که خوشکە که ی پێی رادەگەیشت، کامی قبوولی کرد و لۆتیر بەپەلە یەکی زۆر ھوہ که له کاتە نالەبارەدا پتویست بوو، ھاو دەستی خۆی بردە دەیر و بەوێی ئەسپارد و خۆشی بێ ئەووی بەکەس بلێ له شار وەدەرکەوت و رۆیشت.

ھەر که رۆژ بوو ھوہ ئانسلیم بێ ئەووی سەرنج بدا که ژنە که ی له لای نییە، بەتاسە ی بیستنی بابەتگەلێک که قەرار بوو له زبانی لیتۆنلای بیستی له جیبی خۆی ھەستا و بەھەشتا و خۆی گەیانە ئەو ژوورە ی که لیتۆنلای تیدا راگیر کردبوو. دەرگاری کردووه و رۆیشتە ژوور، بەلام نەدیمە ی نەدیتەو، ئەوجار له مەلافانە ی که بەپەنجەرەو گری درابوون تی گەیشت که نەدیمە ھەلاتوو. بەدلیکی تەماوییەو گەرایەو لای کامی تا داستانی سەرنەکەوتنی خۆی بۆ بگێریتەوہ که چی ئەوی نہ له نیو جیویاندا دیت و نہ له ھیچ شویتێکی مالەکەیدا. واق ورمای و سەرلێشیواو لەسەر جیبی خۆی رەق ھەلاتبوو!

بىچارە ھەر چى لە دەست وپتوھەندى مالىيى پىرسى كەس نەيزانى ھەوالىكى ژنەكەى بداتى، دىجىتال ھەروا كە بەدوای كامىدا ژوور بەژوور دەگەرا، لە نەكاو پىي زانى كە دەرگای سەندووچەكانى كراوھتەو و بەشى زۆرى جەواھىراتەكەى ديار نىيە. ئەوجار راستىيەكى شوومى بۆ روون بووھو، و ئىدى گوناھى بەدبەختىي خۆى نەخستە سەر مى لىئۆنلا. دەستبەجى بى ئەوھى جلو بەرگەكانى بەتەواوى دەبەر بكا، غەمگىن و مات و مەلوول بەپەلە پۆيشتە مالى لۆتتير كە دەردى خۆى پى بلى، بەلام كە ئەوئىشى نەدیتەوھ و لە نۆكەرەكانى بىست كە لۆتتير ھەر ئەو شەوھ بەھەموو پوول و پارە و نەغدىنەيەكەوھ كە ھەيىو پۆيشتوھ، ئانسلىم وای بەسەرھات كە پىي و ابوو شىت بووھ. بۆ تەكمىلى دىوانەيەكەى كاتىك گەيشتەوھ مالى ھىچ كام لە نۆكەر و كلفەت و دەست وپتوھەندەكانى نەمابوون. مالى بىدەنگ و خالى لە گيانلەبەر بوو. لەو ساتەدا ھىچ نەيزانى دەبى فكر لە چى بكاتەوھ. چ بلى و چ بكا. كەم كەم سەرى دەگىژوھ دەھات. حال و پۆژى خۆى دىناوھ بەرچاو و دەدیت لەيەك چرەساتدا بى ژن و مالى و كلفەت و نۆكەر ماوھتەوھ و خودا و سەروشت پىويان لى وەرگىپراوھ و لە ھەمووش خراپتر بى ئابروو بووھ، چون نەمانى خۆى بەئاشكرا دەھەلاتنى كامىدا دەدیت. سەرەنجام پاش ماوھبەك سەرگەردانى لى برا بگەپتەوھ مالى دۆستى ھاويەنە ھەوارەكەى كە بۆ چىنىنى داو و تۆرى چارەرەشىي خۆى ماوھبەك لەوئى خۆى مات دابوو. دەرگەكانى گالەدا و سوار بوو. وەرپى كەوت لە حالىكدا بەزەحمەت ھەناسەى بۆ دەكىشرا. بەلام ھىشتا نىوھى رى نەپۆيشتبوو كە غەم و پەژارە و فكر و ئەندىش بەسەرىدا زال بوون و ناچار دابەزى و ئەسپەكەى لە دارىك بەستەوھ، خۆشى لە بن دارەكە وەعەرزى كەوت، لە حالىكدا بۆچرووك لە ھەناسەكانىيەوھ دەھات تا كاتى پۆژاوا لەوئى ماپەوھ. لەو كاتەدا سوارىك كە لە شارەوھ دەھات بەوئىدا تى پەرى و ئانسلىم پاش سلاو و بەخىرھاتن، ھەوالى شارى لى پىرسى. رىبوار گوتى: «ھەوالىك كە زۆر لە مېژە كەس شتى وا سەيرى نەبىستوھ. لەھەموو جىيەك قاوھ كە لۆتتير دۆستى ئانسلىمى دەولەمەندى شار، كە مالى لە نزىك «سپىن ژان» شەوى رابردوو كامىي ژنى دۆستى خۆى ھەلگرتوھ و ھەلاتوھ و ئانسلىمىش ونە و ديار نىيە. ئەم ھەوالە يەككە لە كلفەتەكانى كامى بلاوى كردوھتەوھ كە حاكمى شار دوپنئى شەوئى لە كاتىكدا كە لە پەنجەرەوھ خەرىكى ھەلاتن بوو، گرتوويەتى. من بەدروستى نازانم رووداوھەكە چۆناوچۆن بووھ، بەلام دەزانم كە ھەموو خەلكى شار لەو رووداوھ سەريان سۆرماوھ، چونكا ھەموو دەزانن كە ئانسلىم و لۆتتير دۆستى گيانى بوون و كەس چاوەروانى كارىكى وا نەبوو. بەتايىبەتى كە ئەم دۆستايەتيە ئەوھندە پتەو بوو كە

ئەو دووانە بەناوی «یاری غار» نۆبوانگیان ڕۆیشتبوو. ئانسلیم پرسى: ئایا تۆ دەزانى لۆتیر و کامى به‌چى ڕیگایه‌کدا ڕۆیشتوون؟ کابرای فلۆرانسی گوتى: نه‌خیر من هیچ ئاگادارییه‌کم له‌م بابەته‌وه‌ نییه، هەر چه‌ند حاكمى شار زۆر به‌توندى له‌ حەولى ئەوه‌دایه شوینیان هه‌لگرئ و بیاندۆزیته‌وه. ئانسلیم گوتى: باشه‌ قوربان. خودات ده‌گه‌ڵ بئ، ریبواریش گوتى: «مالاوا، خودا بتپاریزئ!» و ده‌نگى ئەسپى دا و دوور كه‌وته‌وه.

ئانسلیمى چاره‌ره‌ش به‌بیسنتى ئەو قسانه‌ نه‌ تهنیا عه‌قڵ و هۆشى ده‌سه‌ریدا نه‌ما، به‌لكو چى وای نه‌مابوو حەياتى لئ بېرئ. به‌زه‌حمه‌ت هه‌ستا و هەر چۆنیک بوو خۆى گه‌يانده‌ مالى دۆسته‌كه‌ى كه‌ هه‌شتا نه‌یده‌زانى چ خه‌به‌ره‌ و چ به‌دبه‌ختیه‌كه‌ له‌ دۆسته‌كه‌ى رووى داوه. كاتیک ئانسلیمى ئاوا بزركاو و ترساو، به‌له‌رزه‌له‌رزوه‌وه‌ دیت، پئى وابوو كه‌ نه‌خۆشیه‌كى ترسناكى گرتوه‌وه. ئانسلیم تكای لئ كرد، جئ وبانىكى بو‌ پان كه‌نه‌وه‌ و كاغه‌ز و قه‌له‌م‌میکشى بو‌ نووسین بده‌ئى. به‌په‌له‌ هه‌موو شتیکیان بو‌ ئاماده‌ كرد و پاشان به‌ته‌نیا له‌ ژووړیكدا به‌جیان هه‌شت و ته‌نانه‌ت به‌ئهمرى ئەو ده‌رگاشیان له‌سه‌ر داخست. ئانسلیم كه‌ خۆى ته‌نیا دیته‌وه‌ بېرى ئەو به‌دبه‌ختییانه، ئەوى خسته‌ حالیکى وا ناخۆش و ناله‌بار و غه‌م و په‌ژاره‌ وه‌های گوشار بو‌ هینا كه‌ هه‌ستى كرد ورده‌ورده‌ گیان له‌ له‌شى دیته‌ ده‌ر و خه‌ریكه‌ ده‌مرئ. كاتیک وېستى چه‌ند دپړیک له‌مه‌ر هۆى مه‌رگى خۆى به‌جئ بئلى و قه‌له‌مى به‌ده‌سته‌وه‌ گرت كه‌ شتیک بنووسئ و ئەوه‌ى ده‌لدیاده‌ بیخاته‌ سه‌ر كاغه‌ز، نه‌فه‌سى ته‌نگ بوو و ده‌ژیر زه‌برى ده‌رد و ژان و په‌ژاره‌دا دلى تۆقى و دنیای بئ وه‌فای به‌جئ هه‌شت.

سبه‌ى ئەو ڕۆژه‌ كاتیک دیتیان ده‌نگ وه‌خته‌ و ئانسلیم هه‌ست و خوستى نییه‌ و كه‌س بانگ ناکا، خاوه‌ن مال خۆى گه‌يانده‌ ژووړه‌كه‌ى بو‌ ئەوه‌ بزانی نه‌خۆشیه‌كه‌ى هەر به‌رده‌وامه‌ یا خیر. كاتیک وه‌ژووړ كه‌وت، چاوى پئ كه‌وت كه‌ بئ بزوتنه‌وه‌ له‌وئ كه‌وتوه‌، نیوه‌ى به‌ده‌نى له‌سه‌ر جئ وبانه‌كه‌یه‌تى و نیوه‌ى له‌سه‌ر میتزى نووسینه‌كه‌یه‌تى. كاغه‌زێك له‌به‌ر ده‌مى كراوته‌وه‌ و ئەو قه‌له‌م‌ه‌ى كه‌ داواى كردبوو هەر به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ بوو. خاوه‌ن مال لئى نزیک بووه‌وه‌ و به‌نیو، بانگی كرد و سه‌ره‌نجام تئ گه‌یشت كه‌ مردووه‌. گئژ و وړ و ناھومئد، بانگی نۆكه‌رانى كرد كه‌ بئین و ببینن چ قه‌وماوه، ئەوجار كاغه‌زێكى كه‌ لئى سوور بوو به‌خه‌تى ئانسلیم خۆیه‌تى، خوئنده‌وه‌ كه‌ تئى دا نووسرابوو: «هه‌وه‌سپكى ئه‌حمه‌قانه‌ و بئ شه‌رمانه‌ ژيانى منى كۆتایى پئ هینا. ئەگه‌ر هه‌والئ مه‌رگى من به‌كامى بگا، با بزانی من ئەوم به‌خشیوه‌. ئەو مه‌جبووړ نه‌بوو موعجیزه‌ له‌ خۆى نیشان بدا و منیش نه‌ده‌بووايه

چاوه‌پروانى موعجيزه له و بكهم، كه وابوو من خۆم هۆكاري بى ئابروويى خۆم بووم و دروست ديجيتالى نيه كه...» ئانسليم له وه زۆرتري بۆ نه نووسرابوو، ديار بوو پيش ئه وهى بتوانى پرسته كهى تهواو بكا ژيانى كۆتايى پى هاتبوو. سبهى ئه و رۆژه دۆسته كهى ئانسليم هه والى مه رگى ئه وى بۆ دايك و بابى برد كه ئه وانيش له رووداوه كه ئاگادار بووبوونه وه. ئه وان ئه و دهيره شيان ده ناسى كه كامى په ناي بۆ بردبوو. كاميش له وانه بوو، به هۆى غه يب بوونى فاسقه كهى، نه به هۆى مردنى مي رده كهى، سه فه رى ئه و دنيا بگره تته به ر، ده لىن هه ر چه ند كامى بووبوو به يه ژن، به لآم نه يده ويست له ده ير بته ده ر و نه زره مه زه به ييه كانيشى به جى نه ده هينا، تا ئه وهى پاش چه نديك به گو يى كه هيشته وه كه لۆتير ده شه ريكدا كه ميسيو لۆتريك (٢٢٧) ده گه ل سه ردارى كه وه ره «گۆنزالۆ كۆردۆيى» له ولآتى ناپل كروويه تى كوژراوه. كامى به بيستنى ئه م هه واله بوو به پراهيبه و هينديك دواتر ده نيو گريان و فرميسكدا كۆچى دوايى كرد. ئه وه بوو كۆتايى غه مناك و دلته زيىنى داستانيك كه سه ره تايه كى شيتانه ي بوو.

كه شيش گوتى: به پراى من ئه م داستانه خراپ نيه، به لآم ناتوانم بلّيم كه به پراستى پرووى داوه. ئه گه ر داستانيكى ساخته بى، نووسه ر چاكي دارشتوو، چون ناتوانين باوه ر بكه ين له دنيا مي رديكى ئاوا كه ر و بى عه قل په يدا بى كه وه ك ئانسليم تا قى كرده وه يه كى ئاوا له سه ر ژنى خۆى بكا. ديسان ئه گه ر گريمان ئه م پرووداوه له نيوان فاسقتي ك و گراوييه ك دابايه شتيك بوو، به لآم له نيو ژن و مي رداندا به دووره شتى وا پروودا. به لآم شي وه ي گيرانه وه ي داستانه كه م پى جوانه .

٢٢٧- ليره دا هه له يه كى مي ژوويى له ئارادايه؛ ئه ويش ئه وه يه كه سه ردارى كه وه ره گوانزالۆ كۆردوايى Ganzalve de Cordoue له سالى ١٥٠٧ دا ئيتالياي به جى هيشت و سالى ١٥١٥ له شارى غه رناته كۆچى دوايى كرد. له حالئيكدا «ميسيو لۆتريك» سالى ١٥٢٧ فه رمانده يي هيزى فه رانسه وى له ناپلدا به عۆده گرت. (مۆريس باردۆن)

لەمەر چەند رووداویکی سەیری تر لە کاروانسەرادا

لەو کاتەدا کاروانسەرادار کە لەبەر دەرکی کاروانسەرا راوەستابوو، هاواری کرد: ئەلحەمدولیللا! ئەو شوکری خودا دەستەبەک میوان دین! ئەگەر لیترە بمیننەو، ئیمە شتێکمان دەست دەکەوێ. کاردینیۆ پرسی: موسافیرەکان چ جور کەسانن؟ کاروانسەرادار گوتی: چوار سوارن کە سواری ئەسپی گەورە و بەخۆوە (*) بوون و بەنیزە و مەتال چەکدارن و هەر چواریشیان نیقابیان بەرۆخسارەوویە. لە نیو ئەم سوارانەدا خانمێک بەجلوبەرگی سپییەو دەبیندرێ کە لەسەر زینتکی باش و بەرهەت دانیشتوو کە ئەویش نیقابی بەستوو. دوو نۆکەری پیاویش بەدایانەوین. کەشیش پرسی: زۆر نزیکن؟ کاروانسەرادار گوتی: ئەوێندە نزیکن کە هەر ئیستا دەگەنە بەر دەرگا. «کاتیک دووروتە ئەو قەسەییە بیست دەستبەجێ روخساری خۆی بەلەچکەبەک داپۆشی و کاردینیۆش بەهەرەمە رویشتە ئەم ژورەری کە دۆن کیشۆتی لی خەوتبوو. ئەو دوو هیشتا لەو کارە بەتیبینیانە تەواو نەبووبوون کە کاروانی موسافیران لە کاروانسەرا دابەزین. ئەو چوار سوارە کە سەر و وەزعیکی رازاو و شکۆمەندیان هەبوو، کاتیک دابەزین، چونە لای خاتوونی سپی پۆش و بەرێزەو دایان بەزاند و بەکێک لەوان خاتوونی دەباوێش گرت و لەسەر کورسییەک لە بەردەمی ئەو ژورەری کاردینیۆ، خۆی تێدا حەشاردا بوو، دای نا. لە تەواوی ئەم ماوەدا نە ئەو چوار سوارە و نە خاتوون نیقابیان لەسەر روخساری خۆیان لادابوو نە یەک وشەبەک لە زاری هاتبوو دەر. تەنیا، خاتوون کاتیک لەسەر کورسی دایان نا ناهێکی قوولی کێشا و وەک نەخۆشێکی بەرەومەرگ و بێ حال، هەر دووک باسکی بەو لاوای بەدەنیدا بەربوونەو. نۆکەرە پیاوەکان ئەسپەکانیان بردە تەویە. کەشیش بەدیتنی ئەم وەزە کێچی (*) دەکەوێ کەوت کە بزانی ئەوانە کە ورتەیان لی نایە، چ کەسن و بۆچی بەنەناسراوی سەفەر دەکەن. بۆ ئەم مەبەستە خۆی گەیانە نۆکەرە پیاوەکان و لەیەکیان پرساری کرد. نۆکەر گوتی: «ببورو بەرێز، من رەنگە نەتوانم پیت بلێم ئەم سوارانە کێن: تەنیا دەتوانم عەرزت بکەم کە بەبروای من ئەوانە کەسانێکی ناسراو و بەتاوانگن، بەتایبەتی ئەو پیاوێ کە خاتوونی دە نامێز گرت و لەبەر ئەوێش ئاوات عەرز دەکەم، چون سی کەسەکی تر زۆری رێز بۆ دادەنێن و بەئەمری ئەو هەلەستن و دادەنیشن و بێ

ئەمرى ئەو ھىچ كارىك ناكەن. كەشيش پرسى: ئەدى ئەو خاتونە كىيە؟ نۆكەر گوتى: ئەم دەپىتالى بارەشەو ھىچ نازانم، چون دەتەواوى مەوداى ئەو رىگا دوورودرېژدا تەنەت گۆشەيەكم لە پوخسارى ئەو نەدیتوو ۋ ئەگەر لەمەر ئاخ كىشانەكەى دەپرسى دەبى بلىم ئاخى چى! چەند جار گۆيم لى بوو كە ئاخ كىشانەكەى دەگەل نالە ۋ زىكە تىكەل دەبوون ۋ دەتگوت ئىستا نا ئىستا گىانى دەردە چى، بەلام پىت سەير نەبى كە من ۋ ھاوالەكەم لەو ھە زۆرت شتىك نازانين، چون ھەمووى دوو پۆژ پتر نىيە كە رەگەل ئەو سوارانە كەوتووین. ئەوانە لە رىگا دا تووشى ئىمە بوون ۋ خواھىشتيان كرد تا ئەندلۆس دەگەلىان بچين ۋ قەوليشيان داو، مزەيەكى باشمان بەدى. كەشيش پرسى: ئىو ھىچ گوتتان لى بوو ئەوانە بەناو يەكترى بانگ بەن! نۆكەر گوتى: نەخىر ھىچ شتىكمان نەبىستوو، چون ئەوانە ئەوندە بى دەنگن، دەلىي نەزريان كر دوو قسەيان لە دەم نەيەتە دەر. پىاو بىجگە لە نالە ۋ گريانى ئەو خانمە ھىچ نابىسى. ئەویش ئاھ ۋ نالەيەك كە جەرگت دەكاتە كەباب ۋ ئىمە واى تى دەگەين كە ئەم خاتونە بەزۆرەملى ۋ بەپىچەوانەى ويستی خۆى بۆ شوپىنكى ناديار رادەكىشن. ئەو ھى لە جلوبەرگى رەشى خاتون دەتوانين مەزەندەى بكەين، ئەو ھى كە ئەو لە زومرەى ژنانى دەير بى يا لەوانە بى بەزوويەكى زوو ببىتە راھىبە ۋ ئەو ھى زۆرت وى دەچى، وە رەنگە ھۆى غەم ۋ پەژارەكەى ئەو بى كە مەيلى دەبرنشىنى نەبى. كەشيش گوتى: بەلى ئەوانە ھەمووى وى دەچى واين. ۋ، كاتىك لە تەويلە ھاتە دەروە، رۆيشتە لای دووروتە. لەو لاو دووروتە ھەر كە گوتى لە ئاھ ۋ نالىنى خاتونى نىقابدار بوو بەپىتى سروشتى ژنانەى خۆى كە دلسۆزىيە بەرانبەر بەھاوجسنى خۆى، لى نىك بوو ۋ پرسى: «بىورە خاتون، بەرېرتان بۆ ھىندە نارمەتن، چىتانە، كوېتان دىشى؟ ئەگەر دەردەكەت لەوانەيە كە ژنان بەپىتى عادەت ۋ ئەزمون دەتوانن چارەسەرى بكەن، بەھەموو توانامەو دەخزمەتت دام.» خاتونى رەنجەرۆ(*) لە بەرامبەر ئەم قسانەدا بىدەنگ بوو، تەنەت ورتەيەكىشى لى نەھات. سەرەنجام سواری نىقابدار كە ئەوانى تر دەژىر فەرمانىدا بوون ھاتە لای خاتون ۋ بەدووروتەى گوت: «خانم بىھوودە وەختى خۆت بۆ دەبرىنى ئامادە بەخزمەت بوون لای ئەو خانمە زايە مەكە، چونكە عادەتى ئەو ھى دەبەرانبەر خزمەتلىكى كە پىتى دەكەن، بەقەت سەرى دەزىيەك ئەمەگناسى نىيە. كەوابوو ئەگەر ناتەوئى رۆيەك لە زبانى ئەو بىسى، لەو ھە زۆرت خۆت بۆ وەرگرتنەو ھى جوايىك عەزاب مەدە. خاتونى نىقابدار گوتى، نەخىر وانىيە، من تا ئىستا ھەرگىز درۆم نەكر دوو! بەپىچەوانە چون ھەمىشە راستگو ۋ دروستكار ۋ دوزمنى درۆ ۋ دەغەلبازى بووم، رۆژم بەو

رۆژه گه‌یشتوووه و ئەگەر ده‌بێ بۆ چه‌سپاندنی قسه‌ی خۆم، شاهیدیک بنا‌سی‌نم، ده‌مه‌وی ئەم شاهیده تۆ خۆت بی، چون عیشقی بێ شيله و پيله‌ی من به‌راستییه، که تۆی ئاوا درۆزن و ده‌غەڵ کردوو،»

کار‌دینیۆ ئەو قسانه‌ی به‌ته‌واوی گوێ لێ بوو، چون ئەو ئەوه‌نده له‌ وێژه‌ره‌که‌ نزیک بوو که له‌ مابه‌ینه‌ی ئەواندا ته‌نیا ده‌رگای ژووری نووستنی دۆن کیشۆت بوو؛ ئەوه‌ بوو که له‌ نه‌کاو هاواریکی دل‌ه‌ژینی کیشا و گو‌تی: «ناخ! خودای مه‌زن! چ ده‌بیس‌م؟ ئەم ده‌نگه‌ هی کتیه‌ که هینده‌ به‌گو‌یم ئاشنایه‌؟» خاتوون به‌بیستنی ئەم ده‌نگه‌ به‌سه‌رسورماوییه‌کی زۆره‌وه ئاو‌ری دا پشته‌وه و چون که‌سی نه‌دیت له‌ جێی خۆی هه‌ستا تا بچیته‌ ناو ژووره‌که‌، به‌لام سوار که به‌سیله‌ی چاو ئاگاداری ره‌فتاری ئەو بوو، پێشی پێ گرت و نه‌یه‌یشت یه‌ک هه‌نگاو هه‌ڵب‌نێت‌ه‌وه، خاتوون له‌و شو‌ژ و هه‌یه‌جان‌ه‌دا نیقابی له‌سه‌ر رووی خۆی لادا و جوانی و جه‌مالیکی بێ وینه و روخساریکی فریشته ئاسا. به‌لام ره‌نگ په‌ریو، که‌وته‌ دهر. چاوه‌کانی بێ وچان ده‌گه‌راند و چه‌یران و سه‌رگه‌ردان بوون. نیگا‌کانی ئەوه‌نده مه‌خشووش و نیگه‌ران بوون که ده‌تگوت نیگای دێوانه‌یه‌کن و ئیشاره‌ شیتانه‌کانی باوه‌کو که‌س له‌ نه‌ه‌ینییه‌کانی حاالی نه‌بوو، هه‌ستی به‌زه‌یی له‌ دل‌ی دووروته و باقیی ئەو که‌سانه‌دا که بۆی به‌په‌رۆش بوون، بزوان. سوار شان‌ه‌کانی ئەوی به‌هه‌ر دوو ده‌ست مه‌حک‌م گرت‌بوو و له‌و کیشمه‌کیش‌ه‌دا نیقاب له‌سه‌ر رووی لادرا و هه‌رچی ویستی نه‌ه‌یلێ لا بدری، به‌لام بۆی جیه‌جێ نه‌بوو. ئەوجار دووروته که خاتوونی ده‌نامیزی خۆیدا راگرت‌بوو، سه‌ری هه‌لب‌ری و دیتی ئەو پیاوه‌ که شانی خاتوونی مه‌حک‌م گرتوو، دۆن فێرنانی می‌ردی خۆیه‌تی. هه‌ر که دووروته ناسییه‌وه، ئاخیکی درێژ و سووتینه‌ر و ده‌ردناکی کیشا و به‌ره‌و‌پشت به‌لادا هات. وه‌ها بوو ئەگه‌ر ده‌لاک زوو به‌فریای نه‌گه‌بیا‌یه و به‌دوو ده‌ستان نه‌یگرت‌باوه، سه‌ری وه‌عه‌زی ده‌که‌وت. که‌شیش به‌په‌له‌ هات و نیقابی له‌سه‌ر رووی دووروته لادا، تا ئاوی به‌سه‌روچاوی دا بکا. دۆن فێرنانیش (چون خودی دۆن فێرنان بوو که خانمی نیقاب‌داری مه‌حک‌م گرت‌بوو) ئەوی ناسییه‌وه و به‌و دیمه‌نه‌ نیوه‌ گیان بوو! به‌و حااله‌شه‌وه ده‌ست به‌رداری خاتوون نه‌بوو و لووسیندی هه‌روا راگرت‌بوو. (خاتوونی نیقاب‌دار لووسیند بوو که ده‌یویست خۆی له‌ ده‌ستی راپسکینی*)، لووسیند له‌و کاته‌دا که کار‌دینیۆ ئەوی ناسی‌بووه‌وه کار‌دینیۆی به‌ده‌نگ‌را ناسییه‌وه. کار‌دینیۆش که هاواری دووروته‌ی بیست، چون پێی وابوو ده‌نگی ناڵه‌ی لووسینده‌ سه‌راسیمه‌ ده‌رپه‌ری و یه‌که‌م شتی که چاوی پێکه‌وت دۆن فێرنان بوو که هیشتا لووسیندی هه‌ر ده‌ نام‌یزدا بوو. دۆن فێرنانیش ده‌ست‌به‌جێ کار‌دینیۆی ناسییه‌وه و هه‌ر

چوار كهسيان وهك لالان له بهر سهر سهرسورماوی نهپاندهزانی چپیان بهسهر هاتوووه، دجینتالی دهموو بیدهنگ تیکهوه رامابوون: دووروته چاوی له دۆن فیئرانان دهکرد و دۆن فیئرانان چاوی ده کاردینیۆ بریوو. کاردینیۆ و لووسیندیش دهپهکتیری رامابوون. یهکهه کهس که مۆری بیدهنگی شکاند، لووسیند بوو و پووی له دۆن فیئرانان کرد و گوتی: «ئهی جهنابی دۆن فیئرانان، سویندت ددهم بهو کهسهی که بوونی خۆت بهو قهرزداری، ئهگهر بیجگه له ههوهس دهلیلکت بۆ دست بهسهر کردنی من نییه، دهستم لای ههلگره تا بگه پیمهوه داوینی داریک که من پچهکی (*) ئوم، بچمهوه لای کهسیک که زۆم و زۆر و ههپهشه و بهلئینییهکانت نهپانتوانی من لهو جیا بکهنهوه. بروانه خوداوهند له چ ریگهیهکهوه که ئیمه ههموومان لینی بی خهبهرین، منی گه پاندهوه لای میردی راستی خۆم! تۆ بهههزار ئهزموون و تاقیکردنهوهی پر له کویرهوهی تیگههیشتی که تهنیا مهرگ دهتوانی یادی ئهو له بیرگهی من بسرپتهوه. زۆر باشه! ئیستا هیوادارم خودا بکا ئهو خهون و خهیا له ئالۆزانته عهشقتان بکاته نهفرته و لوتفتان بکاته رق وقین! ئیستا رۆحم لای بستینه و بزانه ئهگهر ئاخیرین ساتی ژیانم له بهر چاوی میردی خۆشهویستمد تۆ پهرینم مهرگی خۆم به بهختهوهی دهزانم. رهنهگه میردهکهه من تا ئاخیرین ههناسهی ژیانم وهفاداریی خۆم بۆ ئهو پاراستوو.»

لهو کاتهدا دووروته که وههۆش هاتبوووه، قسهکانی لووسیندی گوئی لای بوو و لهو قسانهرا زانیی که ئهو ژنه کتیه و کاتیک دیتی دۆن فیئرانان ئهو بهرنادا و جوابی لالانهوه و پارانهوهکانی ناداتهوه، ههستایه سهر پۆ له بهر پیتی ههلههله تینه رهکهی کهوته سهر ئهژنۆ و دهستی کرد بهگریان و ههلوهراندنی فرمیسک بهچاوه جوانهکانیدا و بهناههنگیک تیکهل دهگهله بۆغز و ههنیسکانهوه گوتی: «ناخ ئهی مهولای من، ئهگهر پرشنگی ئهو رۆژی که تۆ دهنیو باسکهکانی خۆتدا زیندانیت کردوه، نووری بینایی تۆ لهناو نابا دهتوانی تۆ بگهی که ئهم بی ئهنوایهی له بهر پیت کهوتوو و تا تۆ ئیراده نهکهی ههروا بی ئهناو دهمیئتهوه، ههمان دووروتهی دلشکاوی خۆته، ئهو کچه وهرزیره فهقیرهی که تۆ بههۆی لوتف و رحمهت یا بۆ دامرکاندن ههوهسی خۆت، ویستبووت ئهوهندهی بهرز کهیهوه که بتوانی بهفهخرهوه بلای که هی تویه، منم. من ههمان کیژه لاوهکهه که دهچوار دیواری پاکیبی عیسمهتی خۆمدا دهژیام و ژیانیکی ئارام و پر له بهختهوهیم ههبوو، تا رۆژیک که له بهر پیداکری و خۆ تیههلقوتانندن و سوۆز و قسهی عاشقانهی تۆ، دهراگام بهسهر بی شهرمیی خۆ دۆراندندا کردهوه و هاچهری ئازادیی خۆم بهتۆ ئهسپارد. من دیارییهک بووم که تۆ

قه‌درت نه‌زانیم، چونکه منت‌گه‌یاندە ئه‌و پڕۆزه‌که ئه‌وه‌تا خۆم له شوینتیکێ ئاوادا ده‌بینمه‌وه. به‌لام پێش‌ه‌ر شتیک نه‌چی پیت وایی که من به‌هاندانی بی ئابروویی خۆم هاتومه، ئه‌و شوینه! خیر من له‌به‌ر ده‌رد و په‌ژاره‌ی زۆری خۆم و هه‌سه‌رته‌ی ئه‌وه‌ی که له‌بیر تۆ چوممه‌وه، پیم دیره‌ ناوه. تۆ خۆت ویستت که من ملکی تۆ بم و ئه‌م ویستنه‌ وه‌ها بوو که ئیستا به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌ر هه‌وه‌سیک که ده‌سه‌رتدایه ئیدی مومکین نییه، بتوانی هی من نه‌بی. ئاخ! ئه‌ی مه‌ولای من! وریا به‌که خۆشه‌ویستی بی، پایانی من بۆ تۆ، به‌ته‌واوی ده‌توانی جوانی و په‌سه‌نایه‌تییه‌ک که به‌خاتری ئه‌وان ته‌رکت کردووم، قه‌ره‌بوو بکاته‌وه. تۆ ناتوانی ملکی لوسیندی نازهنین بی. چون تۆ هی منی و ئه‌ویش ناتوانی هی تۆ بی چون ملکی کاردینیۆیه. که‌وابوو باش سه‌رنج ده‌: دل ئه‌سپاردنت به‌که‌سیک که تۆ ده‌په‌رستی، ئاسانتره له دل رفاندن له که‌سیک که رقی له‌تۆیه و نه‌فره‌تت لی ده‌کا. تۆ هه‌رشت هه‌ینا سه‌ر قه‌لای عیسه‌مه‌تی من و سه‌نگه‌ری نامووسی منت فه‌تح کرد، ئه‌سل و نه‌سه‌بی من بۆ تۆ مه‌علووم بوو و تۆ خۆت ده‌زانی که من به‌چ مه‌رچیک خۆم ته‌سلیمی ویسته‌کانی تۆ کرد. که‌وابوو ئیتر رێگه‌ی هه‌لاتنت نه‌ماوه و به‌هیچ جوړیک ناتوانی بیژی هه‌له‌ت کردوه یا مه‌غموون بووی. ئه‌گه‌ر وایه که من ده‌لیم و ئه‌گه‌ر تۆ وه‌ک نه‌جیب زاده‌ی، ئیمانیشت به‌دینی مه‌سیح هه‌یه، بۆچی به‌هه‌زار فیل و ته‌له‌که به‌دوای ئه‌وه‌دای وه‌ک له‌سه‌رتاوه خۆش به‌خت کردم له‌و ئاخرییه‌دا نه‌یکه‌ی؟ تۆ ئه‌گه‌ر ناته‌وی وه‌ک ئیستا هه‌م هاوسه‌ری شه‌رعی و راستینی تۆ بم. لانی که‌م به‌که‌نیزی خۆت وه‌رم بگه‌ر. بۆ من هه‌ر ئه‌وه‌نده که ده‌به‌ر ده‌ستی تۆدا بم، به‌سه‌ که خۆم به‌خته‌وه‌ر بزنام. مه‌هیله‌ که شه‌رافه‌تی من، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که به‌جیم دێلی، به‌تۆمه‌تی ناره‌وا ژیر پی بکری. خودا لیت هه‌لناگری، مه‌هیله‌ سالانی پیری، دایک و باوکم ده‌گه‌ل غه‌م و هه‌ناسه‌ ساردی تێپه‌ر بی؛ چون ئه‌و خزمه‌تانه‌ی ئه‌وان هه‌موو کات وه‌ک په‌عیه‌تی نه‌جیب و خزمه‌تکار به‌دایک بابی تۆیان کردوه، پاداشه‌که‌ی ئه‌مه‌ نییه. ئه‌گه‌ر پیت وایه به‌تیکه‌ل بوونی خۆینی تۆ ده‌گه‌ل خۆینی من، په‌گه‌زت په‌ست ده‌بی، بزانه که له دنیا که‌م هه‌ن ئه‌و خانه‌دانه په‌سه‌نانه که هه‌ر له‌م رێگه‌وه به‌گه‌وره‌بی نه‌گه‌یشتن. هه‌روه‌ها عه‌سل و نه‌سه‌بی ژنان نییه که بوویته هۆی گه‌وره‌بی بنه‌ماله‌ به‌ناوبانگه‌کان. له لایه‌کی تریشه‌وه، ئه‌وه بزانه که په‌سه‌نایه‌تی به‌راستی به‌فه‌زیله‌ت ده‌ست ده‌که‌وی و ئه‌گه‌ر تۆ ماف و شه‌ره‌فی من ده ژیر پیت بنی، فه‌زیله‌تی خۆت له ده‌ست ده‌ده‌ی و من له تۆ په‌سه‌نتر و نه‌جیبت‌ر ده‌بم. له کۆتایی قسه‌کاندا ئه‌ی مه‌ولای من، ئاخیرین قسه‌م ده‌گه‌ل تۆ ئه‌وه‌یه که من به‌ته‌وی، و نه‌ته‌وی ملکی تۆم: زامنی من قه‌ولی

شەرفىڭكە كە ئەگەر ئىستانىش بەھەدى كە دەمندا بەكەمى دەزانى شانازى بەخۆت دەكەي، دېجىتال ھەرگىز بەدرۆ دەرنەچى؛ بەلگەي من ئىمزا يەكە كە بەمنت داوھ و شاھىدى من خودايە كە تۆ ئۆت كرده شاھىدى قەول و قەرارى خۆت و ئەگەر ئەم سى شتەشم نەبووايە دېسان دەلىلكم ھەيە كە لە دەستى نادەم ئەويش ويژدانى خۆتە كە لە خۆشيبە پر گوناھەكانتدا و لە كاتى بېدەنگىدا ھاوار دەكا و لەو مافەي كە من بەسەر تۆمەوھە ھەيە، بەرگرى دەكا و شىرىنترىن ساتەكانى رابواردنى تۆ تال دەكا.»

دوررووتەي دەردمەند، ئەم قىسانەي بەدەنگىكى ئەوئەندە غەمناكەوھە بەيان دەكرد و ئەوئەندەي فرمىسك رژاند كە تەواوى حازرانى مەجلىس و تەننەت ئەو سوارانەي كە ھاوپىي دۆن فېرنان ھاىبوون، غەم داى گرتن و فرمىسك دەچاوانيان گەرا. دۆن فېرنان بى ئەوھى يەك كەلىمە جەواب بەداتەوھ، تا ئاخىر گويى بۇ قىسەكانى دوررووتە رەگرت تا ئەو جىيەي قىسەكانى دوررووتە كۆتاييان پى ھاى و دەنگى دەنيو گريان و نالە و ئاخ كىشاندا كپ بوو، ئاھ و نالەيەك كە دەبووايە دلى دۆن فېرنان لە مەفرەق دروست كرابى تا كارى تى نەكا. لووسىندىش كە لە پەژارەي دوررووتە و جوانى وجەمال و عەقل و زانايى ئەو واقى وپما بوو، چاوى دەو بربىبوو. بەدل پىي خۆش بوو لىي نىك بىتەوھە و بەچەند واژەيەك دلىداری بەداتەوھ، بەلام باسكەكانى دۆن فېرنان ھەر وەك پىشتەر ئەوى گرتبوو. دۆن فېرنان كە بى ئەندازە شەرمەندە و پەشۇكاو بووبوو، پاش ئەوھى ماوھەيەك لە بېدەنگىدا چاوى دەروخسارى دوررووتە برى، سەرەنجام ئامپىزى كردهوھ و لووسىندى بەردا و پرو بەدووروتە دەنگى ھەلبىرى كە: «ئاخ، ئەي دوررووتەي نازەنن، تۆ سەرەنجام سەرکەوتى! بەلى سەرکەوتى! بەچ، غىرەتتەك دەتوانم دەبەرانبەر ئەو ھەموو قىسە حىسابىيانەدا كە كۆت كردوونەوھ، خۆم رابگرم؟»

لووسىند كە ھىشتا ئەو جۆرەي پىويستە نەھاىتەبووھە سەرخۆ، ھەر كە لە دەست دۆن فېرنان رىزگارى ھاى، دووبارە بووراوھ و بەعەرزىدا كەوت، بەلام كاردىنيۆ كە لە پشت سەرى دۆن فېرنان راوھىستابوو، تا رەھقىيەكەي نەيناسىتەوھ بەيەكجارى ھەر جۆرە ترس و ھەراسىكى وەلا نا و بۇ رووھەپروو بوونەوھ دەگەل ھەر رووداويك ئامادە بوو و بەئەزىمى رەگرتنى لووسىند، لىي نىك بووھە و دەو كاتەدا كە ئەوى دەئامپىز گرتبوو گوتى: «ئەي خاتوونى جوان و بەوھفا و شەرىف، ئەگەر ئىرادەي خوداى مەزن لەسەر ئەوھ بى، كە تۆ دووبارە ئارامى و ھىمنى بەخۆتەوھ، بىنى بزانه كە لە ھىچ جىگايەكى باشتر و بەمتمانەتر لەو باوھشەي كە بۆت كراوھتەوھ دەستت ناكەوئى. ئامپىزىك كە لەمەو بەرىش يانى دەو

هەوئەلەوھە ھەمووشتیان بەچاۋ دیتبوو ھاتنە بەرھوھ. سانکۆ پانزای میھرەبانیش لەو نۆوھەل دیتبائی ئەمادە بوو، ئەو جەماعەتە ھەک ئالقە دەوری دۆن فیترانانیا گرت و تکایان لێ کرد کە بەزەیبی بەفرمیسکەکانی دووروتەدا بێ و ئەگەر ئەویش ھەک ئەوان قسەکانی دووروتە پێ راستە نەھیلێ ئارەزووی بەحەقی ئەو بەبادا بچێ. کەشیش ھەلێ دایە: «حەزەتی ئەرباب ئەم نوکتە دەبەر چاوبگرە کە کۆ بوونەوھێ تۆ و یارانێ تۆ، ھەک لە روالەتی رووداوھەکانرا دیارە، بەسوتفە نییە بەلکو بەئیرادە و ویستی خودا بوو، چون، بەیەقین ھیچ ھەک لە ئێوھە دەیبینی بەفریدا رانەبردوھ. ئەوھش دەبەر چاۋ بگرە کە تەنیا مەرگ دەتوانێ لووسیند و کاردینێۆ لێک جودا بکاتەوھ. ئەگەر بەنوکی شمشیریش لێکیان ھەلپرن چون پیکەوھ دەمرن مەرگ بۆ ئەوان شیرینە. جا ئەوجار، شەرتی عەقل ئەوھە کە ئادەمیزاد لە کاتی خۆیدا کە چارەبەھێ تر نەبێ، بەسەر نەفسی خۆیدا زال بێ و پیاوھتی لە خۆی نیشان بەدا. کەوا بوو بەدلیکی شادەوھ ئیجازە بەدە، ئەم ژن و مێردە لەو بەختەوھرییە کە خودا بەنسبیبی کردوون حەز وەرگرن، لەوھش تێپەڕین چاۋ لە جوانی و جەمالی دووروتە بکە و ئینسافت بێ چەندی وا جوان و نازدار لەو دنیا پان و بەرینەدا دەبینی؟ بێجگە لەو ھەموو جوانییەش خاکی بەری پاتە و تۆی لە ژوووی خەیاڵەوھ خۆش دەوێ؛ ئەوجار ئەوھش دەبەر چاۋ بگرە ئەگەر دەلێی پیاوھتی و نەجابەتت ھەبە و دینی مەسیحیت ھەبە ناچاری بەقەولی خۆت وەفا بکە. تەنیا بەمجۆرە دەتوانی توورەیبی خۆی گەورە دابمرکینی و خەلکی رووناک بین خۆشحال بکە، ئەو خەلکە کە باش دەزانن جوانی و جەمال ئەگەر دەگەل فەزێلەت و کەمال ھاوری بن ژن دەباتە تریکی رەسەنایەتی و لە پلەویایەیی ئەو کەسە کە ئەو دەباتە ریزی خۆی، شتیک کەم ناکاتەوھ، ھەروھە دەزانن کە تەسلیم بوون بەدەسەلاتی نەفس، ئەگەر بۆ دامرکاندەوھ نەفس دەگەل گوناھ کردن نەبێ، لە ھەر لۆمە و لەقەمیک دەئەماندایە.» ئەوانی تریش ھەر یەکە دەلیلیکی بۆ چەسپاندنی فەرمایشی کەشیش دەھیناوە و ئەوھندەیان گوت و گوتەوھ کە دلی سروشت پاکی دۆن فیتران کە بەھەر حال خۆینێکی رەسەنایەتی و پاکی تیدا بوو ھێمن بوووە و دەبەرانبەر حەقیقەت و راستیدا، بەزی و خۆی بۆ رانەگیرا. وە بۆ ئەوھ نیشان بەدا کە تەسلیم بوو و ملی بۆ حەق راکیشاوە داھاتەوھ. دووروتە ی دە باوھش گرت و گوتی: «ھەستە خاتون، ھەستە! لەمن ناکالیتەوھ بێم کەسێک کە لە دلمدا جیگر بوو بەسەر پیمدا بکەوێ؛ وە ئەگەر تا ئیستا ئەوھ بەزارمدا دێ بەکرەوھ نەمکردووە، رەنگە بەئەمری تەبەتە خودا بێ کە ویستووھە من بەچاوی خۆم ببینم کە تۆ دەئەوینی خۆتدا بۆمن چەندە

وه‌فادارى؛ تا منيش بتوانم شايسته‌يى قه‌در و حورمه‌تى تو بزانم. من له تو ته‌نيا شنتگم ده‌وى ئه‌ويش ئه‌ويه ئه‌گه‌ر تا ئيستا تو به‌جى هيشتووه و له‌بيرم كردوى لومه‌م نه‌كه‌ى چون هه‌ر ئه‌و هيزه كه له سه‌ره‌تا منى ره‌پيچه‌ك دا تا تو بكه‌مه ملكى خوّم له دواييدا هه‌ر ئه‌و هيزه منى هينا سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ تا سه‌ول بده‌م ملكى تو نه‌بم. ئه‌گه‌ر شكته له قسه‌كاندا هه‌يه سه‌ر وه‌رسوورينه و چاوى لووسيند كه ئيستا شادمانيان تى گه‌راوه ببينه تا عوزرى گوناھى من ده‌واندا بخوينيته‌وه. ئيستا كه لووسيند به‌ئاره‌زووى خوى گه‌يشتووه و منيش ئه‌وه‌ى كه مالى خوّم بوو وه‌ده‌ستم كه‌وتوته‌وه، ئيجازه دده‌م كه ئه‌و سالانتيكى دووردرىژ ده‌گه‌ل كاردينيوى خوى ئارام و شادمان بژين و منيش له‌به‌ر دهرگارى خوداى مه‌زن ده‌كه‌ومه سه‌ر ئه‌ژنو و له‌به‌رى ده‌پاريمه‌وه منيش و دووروته‌ى خوشه‌ويستم عومريكى دريژمان بداتى و پيكه‌وه به‌خته‌وه‌رى خومان ده‌ناميز بگرين.» ده‌گه‌ل ئه‌و قسانه دووروته‌ى به‌توندى ده‌ناميزى خويدا گوشى و روومه‌تى خوى وه‌ها به‌شور و شه‌وقه‌وه به‌روومه‌تى ئه‌وه‌وه چه‌سپاند كه به‌زه‌حمه‌تيكى زور تواني پيش به‌فرميسكى خوى بگرى و نه‌هيلي گريانيش ئه‌وين و په‌شيمانى ئه‌و نيشان بدن. لووسيند و كاردينيوش نه‌يانتوانى پيش به‌گريانى خويان بگرن و ناماده بووانى كوربه‌كه‌ش وه‌ها له خووشى و شادى ئه‌م رووداوه‌دا ده‌ستيان به‌گريان كرد، ده‌تگوت به‌لاى گه‌وره نازل بووه و هه‌مووانى ده‌مه‌ترسى خستووه. سانكووش هۆل هۆل كه‌وته گريان به‌لام پاشان ئيقارارى كرد كه گريانكه‌ى بو ئه‌وه بووه كه دووروته دژى بوچوونى ئه‌و شاژنى ميكوميكونا نه‌بووه كه ئه‌و له‌ميژ بوو چاوه‌روانى ئه‌و هه‌موو خه‌لات و چاوه‌ديرييه‌ى لى هه‌بووه.

گريانى حازران و سه‌رسورماوى و ئافه‌رينى ئه‌وان ديسان تا ماوه‌يه‌ك دريژه‌ى بوو. ئاخري لووسيند و كاردينيو به‌هه‌ره‌مه خويان به‌سه‌ر كه‌وشى دۆن فيرنان دادا و به‌به‌يانتيكى وه‌ها به‌زه‌بزوين(*) له لوتف و گه‌وره‌يى ئه‌و سپاسيان كرد كه دۆن فيرنان نه‌يده‌زانى ده‌جوابى ئه‌واندا چ بلئ. سه‌ره‌نجام ئه‌وانيشى به‌رز كرده‌وه و زور به‌ئه‌ده‌ب و نه‌زاكه‌ت ماچى كردن، پاشان تكاى له دووروته كرد كه پيى بلئ چۆن پيگاي كه‌وته ئه‌و شوينه‌ى كه هينده له زىدى خوى دووره. دووروته ئه‌وه‌ى ده‌پيشدا بو كاردينيوى گيرابووه‌وه به‌به‌يانتيكى كورت و كاريگه‌ر بو ئه‌وه‌ى دوويات كرده‌وه. ئه‌و كيژه وه‌رزير(*) زايه جوان وشوخ و شه‌نگه به‌وه‌ها لوتفيك داستانى به‌دبه‌ختيه‌كانى خوى گيراوه كه دۆن فيرنان و سوارانى هاوپيى له بيستنى زور حه‌زيان وه‌رگرت و پييان خوش بوو ئه‌و داستانه هه‌روا دريژه‌ى هه‌بووايه. هه‌ر كه دووروته له گيرانه‌وه‌ى داستانى خوى ته‌واو بوو، دۆن

فیرنان بهنۆیهی خۆی رووداویکی که پاش دۆزرانهوهی نامه‌ی نیوسینگی لووسیندا له دیجیتالی شاریدا بهسه‌ری هاتبوو گێراپه‌وه. له‌و نامه‌را بۆی روون بووبوهوه که لووسیند هاوسه‌ری کاردینیۆیه و له‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوئی: «من ویستم لووسیند بکوژم و ئەگەر دایک و بابی ریگیان پێ نه‌گرتبام ئەو کارم ده‌کرد. له‌و ساته‌دا سه‌رلێشیا و، تووره له‌ ماله‌که‌یان هاتمه‌ دهر و بریارم دا تۆله‌یه‌کی به‌کاره‌ساتی لێ بکه‌مه‌وه. رۆژی دوا‌یی بیستم لووسیند ماله‌ باوانی به‌جێ هێشتوووه و که‌س نازانی رووی ده‌کوێ کردوووه. سه‌ره‌نجام خه‌به‌ریان دامی که په‌نای بردوووته ده‌یریکی. به‌و بریاره که ئەگەر نه‌توانی ده‌گه‌ڵ کاردینیۆ بژی، باقی ته‌مه‌نی له‌و ده‌یردا تێپه‌ر کا. من کاتیکی ئاگاداری ئەم مه‌به‌سته بوومه‌وه ئەم سی نه‌جیب زاده‌یه‌م په‌گه‌ڵ خۆم خست و چوممه‌ ئەو ده‌یری که په‌نای بۆ بردبوو. داخواری چاو پیکه‌وتنی لووسیند نه‌کرد چون ده‌ترسام خه‌به‌ری هاتنی من ببیته‌ هۆی ئەوه زۆرتر ئاگاداری له‌ خۆی بکا، به‌لام ئەوه‌نده‌م سه‌بر کرد تا رۆژیکی ده‌رگای وه‌تاگی چاوه‌روانی ده‌یریان کرده‌وه؛ ئەو‌ده‌م دوو که‌س له‌ هاو‌پیکانم له‌به‌ر ده‌رگای ده‌یر به‌کیشچی دانا و خۆم ده‌گه‌ڵ به‌کی تر چووینه ژوور و به‌دوای لووسیندا گه‌راین، ئەومان له‌ تالاری ده‌یره‌که چاو پێ که‌وت که ده‌گه‌ڵ ژنیکی راهیبه‌ قسه‌ی ده‌کرد، بێ ئەوه‌ی مه‌جالی پێ بده‌ین داوای یارمه‌تی له‌ که‌سیک بکا، رفاندمان و هینامانه به‌که‌م گوندیک که ئەسه‌بابی سه‌فه‌رمان له‌وێ بۆ ئاماده‌ کردبوو. چون ده‌یره‌که ده‌نیو کێوپاره کویتستانییه‌کاندا بوو هیچ ئاوه‌دانیشی به‌ده‌وره نه‌بوو ئەم کاره زۆر به‌ئاسانی ئەنجام درا. کاتیکی لووسیند خۆی ده‌ژیر ده‌سه‌لاتی مندا دیت سه‌ره‌تا بێ هۆش که‌وت و له‌و کاته‌وه که وه‌هۆش هاتوووته‌وه بێ ئەوه‌ی به‌که قسه‌مان ده‌گه‌ڵ بکا فرمیسکی هه‌لوه‌راندوووه و ئاخ‌ی هه‌لکێشاوه. له‌و خامۆشی و گریان و فیغانه‌دا بوو که گه‌یشتنه ئەم کاروانسه‌رایه و من ئیستا پیم وایه گه‌یشتووینه به‌هه‌شت. به‌هه‌شتیک که له‌ودا هه‌موو نامرادییه‌کانی ئەم دنیا به‌کو‌تاییان پێ دئی و فه‌رامۆش ده‌کرین.»

دریژمی داستانی شازاده خانمی ناوداری، میکۆمیکۆنا و چه‌ند

رووداوی شیرینی تر

سانکۆ ته‌واوی ئەو قسانە‌ی بە‌دڵیکی غە‌مگینە‌وه‌ گوئی دە‌دایە چون لە‌و ساتە‌وه‌ که شازاده خانمی پە‌ری رۆ‌خساری میکۆمیکۆ‌نای لئی بوویو بە‌دووروتە و «پانتافیلانە»ی دیوی لئی بوویو بە‌دۆن فی‌رنان ته‌واوی هۆ‌میدە‌کانی بۆ وە‌دە‌ستە‌پینان ی مآل و سامان و پلە‌وپایە، وە‌ک دوو‌کە‌لێک بە‌دە‌م باوہ لە‌ دە‌ست چوو‌بون. ئە‌و هە‌موو رووداوہ‌ش لە‌ کاتیکدا بوو کہ ئە‌ربابە‌کە‌ی، بئی غە‌م و بئی خە‌یال خە‌وی لئی کە‌وتبوو و نە‌یدە‌زانی زە‌مانی چ پاشاپە‌کە‌! (*) دووروتە هەر پێ‌ی وابوو خە‌ون دە‌بینی و ئە‌و سە‌عادە‌تە‌ خە‌ون و خە‌یالە‌، کاردینیۆ و لووسیندیش لە‌و لاوہ هەر دە‌حآل و هە‌واپە‌کی ئە‌وتۆ‌دا بوون. بە‌لام دۆن فی‌رنان شوکری خودای بە‌جی دینا کہ لوتفی خۆ‌ی بە‌سە‌ردا باراندووہ و لە‌ زە‌لکاو ی بئی ئابروویی و مە‌ترسی گە‌ورە‌ی سەر لێ‌شیدوای رزگاری کردووہ. سە‌رتان نە‌یە‌شینم ته‌واوی ئە‌و خە‌لکە‌ی لە‌ کاروانسە‌را بوون لە‌وہی کہ ئە‌و هە‌موو رووداوہ ئالۆز و تیکە‌وہ پێ‌چراوہ لە‌ یە‌ک ئاندا کراونە‌تە‌وہ و بە‌خۆ‌شی کۆ‌تاییان پئی هاتووہ، خۆ‌شحآلی خۆیان دە‌ربیری. کە‌شیش وە‌ک حە‌کیمیکی فە‌رزانە‌ گری کۆ‌یرە‌کانی ئە‌و هە‌ودا هالۆزانە‌ی دە‌کردووہ و بە‌هەر کام لە‌وانە‌ی لە‌و خۆ‌شبە‌ختییە‌ هە‌راوہ بە‌شیکیان وە‌بەر دە‌کە‌وت پیرۆزبایی دە‌گوت. بە‌لام ئە‌وہی لە‌ گشتیان زۆ‌رتەر پێ‌دە‌کە‌نی ژنی کاروانسە‌رادار بوو، چون کە‌شیش و کاردینیۆ قە‌ولیان پئی دا‌بوو کہ ته‌واوی زەرەر و زیانی وی کە‌وتوو لە‌ لایەن دۆن کیشۆ‌تە‌وہ قە‌رە‌بوو بکە‌نە‌وہ. وە‌ک گوترا تە‌نیا سانکۆ پانزا بوو کہ غە‌می دە‌خوارد! تە‌نیا ئە‌و بوو کہ سە‌ری هە‌موو کێوانی لئی ویک هاتبوو (*)؛ لە‌بەر ئە‌وہ بە‌لێ‌و‌لیچی هە‌لقراوہ و رۆ‌یشتە وە‌تاغی ئە‌ربابە‌کە‌ی کہ تازە لە‌ خە‌و هە‌ستابوو و پێ‌ی گوت: «ئە‌وجار جە‌نابی غە‌مگین رۆ‌خسار تا دلت دە‌یە‌وی دە‌توانی بخە‌وی؛ بئی ئە‌وہی لازم بە‌زە‌حمە‌تی ئێ‌وہ بئی کہ دیو بکوژن یا مە‌ملە‌کە‌تی شازادە خانم بستیننە‌وہ، چون ته‌واوی ئە‌و کارانە‌ کران و ئاو بە‌ئواری دا کرا.» دۆن کیشۆ‌ت گوتی: من ئە‌و قسانە‌ بە‌ته‌واوی باوہر دە‌کە‌م چون پرمە‌ترسیترین و چە‌پرە‌کترین (*) شە‌رم دە‌گە‌ل ئە‌و دیوہ کرد کہ تازە باوہر ناکە‌م تووشی شە‌ری ئاوا سە‌یر و سە‌مەرە بێ‌مە‌وہ. بە‌یە‌ک زە‌بری

ده‌میشکیکی شی‌واودا جیی خۆی بکاته‌وه. که‌شیش له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی چون ئەم ئالوگۆره‌ خوش ئاکامه‌ی شانزاده خانم کوۆسپیکه‌ بۆ ده‌کار هینانی پلانه‌که‌یان له‌مه‌و دوا بۆ ئەوه‌ی دۆن کیشۆت به‌رنه‌وه مال و مه‌وته‌نی خۆی، ده‌بێ پلانیکی تر دارپێژن. کاردینیۆ پیشنیاری کرد که شانۆی پیشوو با درێژه پێ بدن، چون له‌مه‌و دوا لئوسیند ده‌توانی به‌باشی ده‌وری دووروته‌ بگێڕی. به‌لام دۆن فیئران گوتی: «خێر! خێر! نابێ ئەوه بکه‌ن! من ده‌مه‌وی دووروته‌ ده‌وری خۆی هه‌ر وا درێژه پێ بدا و ته‌نه‌نات ئەگه‌ر ئاواپی ئەم نه‌جیب زاده‌یه زۆر دوور نییه، منیش پیم خۆشه‌ که ده‌نه‌جاتدانی ئەودا خزمه‌تیک بکه‌م. که‌شیش گوتی لیره‌وه تا گونده‌که‌ی ئەو دوو رۆژ رێگا پتر نییه. دۆن فیئران گوتی: «ئەگه‌ر له‌وه‌ش دوورتر بووایه من ئەم زه‌حمه‌ته‌م به‌خاتری ئەو کاره‌ خێره‌ به‌مه‌یله‌وه‌ قبوول ده‌کرد.»

له‌و کاته‌دا دۆن کیشۆت سه‌رتاپا چه‌کدار له‌ ده‌رگا هاته‌ ژوور، له‌ حالیکدا کلاو‌خوودی «مامبێرن»ی باوه‌کو له‌ چه‌ند جێوه‌ قوپا بوو له‌سه‌ر نابوو، مه‌تاله‌که‌شی به‌شانیه‌وه‌ هه‌لواسیبوووه‌ و نێزه‌ دارینه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. ده‌رکه‌وتنی ئەم هه‌یوولا سه‌یره‌ دۆن فیئران و هاو‌پێکانی واق و پرم‌او کرد. هه‌موو به‌سه‌یری چاویان له‌و رۆخساره‌ درێژ و ته‌ق و په‌قه‌ په‌نگ زه‌رده‌ و ئەو چه‌که‌ کۆن و شکاوه‌ و ئەو قیافه‌ وشک و به‌ویقاره‌ ده‌کرد و بێده‌نگ و کړوکپ چاوه‌روان بوون تا بزانه‌ن چییان پێ ده‌لی. دۆن کیشۆت رووی له‌ دووروته‌ کرد و به‌ئاه‌نگیکی تۆکمه‌ و به‌ده‌نگیکی سه‌بر ئاواپی پێ گوت:

«ئە‌ی خاتوونی پایه‌به‌رز و جوان! من ئیستا له‌ مه‌یته‌ری خۆم، که‌ لیره‌ حازره‌، بیستم که‌ هه‌زه‌تی خاتوون به‌ته‌واوی له‌ناو چووه‌ و وجودی نازهنینی رێگه‌ی نه‌مان و فه‌وتانی پێواوه، چون له‌و مه‌له‌که‌ خاتوونه‌ شکۆمه‌نده‌وه‌ بوویته‌ کێژیکێ ئاسایی. ئەگه‌ر ئەم ئالوگۆره‌ له‌ تۆدا به‌ئهم‌ری باوکتان، خاوه‌ن شکۆ نه‌جاشی و له‌ ترسی ئەوه‌یه‌ که‌ مه‌بادا من یارمه‌تییه‌کی شایسته‌ به‌ئێوه‌ نه‌که‌م، ده‌بێ به‌عه‌رزتان بگه‌یه‌نم که‌ ئەو زۆر ناخاییه‌ و زانیاریه‌کانی له‌مه‌ر داستانه‌ پاله‌وانیه‌کان زۆر زۆر که‌مه‌؛ چون ئەگه‌ر ئەو داستانه‌ی وه‌ک من خویندوومنه‌ته‌وه‌ و دیسانیش ده‌یانخوینمه‌وه‌، ببخویندبانه‌وه‌، دیسان پێیاندا چووباوه‌، له‌ هه‌ر دێرێکدا ده‌یدیت که‌ چۆن پاله‌وانانی بی ئیو و نیشانتی له‌من کاری زۆر گه‌وره‌تر له‌وه‌یان به‌باشی ئەنجام داوه‌، له‌ راستیدا کوشتنی دیوکی خویزی هه‌ر چه‌نده‌ش بی حه‌یابێ کاریکی گرینگ نییه‌ و چه‌ند سه‌عات زۆرتر نییه‌ که‌ من ده‌گه‌لی رووبه‌روو بوومه‌وه‌ و... ئیدی نامه‌وی چی تری باس بکه‌م تا نه‌لێن که‌ درۆ ده‌که‌م. به‌لام زه‌مانه‌ په‌رده‌ی هه‌موو پارێک ده‌درینی و بی ئەوه‌ی ئیمه‌ خۆمان ده‌فکری ئەودا بین، به‌جێگه‌ی من راستیه‌کان

لهقاو دەدا . كاروانسەرادار گوتى: تۆ خۆت دەگەل دوو مەشكەى شەراب پووبەر وو بووى ئەنە دىجىتال دەگەل دىو... بەلام دۆن فەيران ئەمەرى پى کرد که بىدەنگ بى و چىتر قسەکانى پالەوان هەلنە برى. دۆن كيشۆت دووبارە گوتى: بەهەر حال ئەى خاتوونى بى بەش لە میراتى باوک، ئەگەر بەراستى بەو دەليلەيه که باوکت ئەم ئالوگۆرەى لە تۆدا پىک هیناوه، تۆ نابى بەهېچ کلۆچىک باوهر بەقسەى ئەو بکەى، چون لە جیهاندا هېچ پووداویکی گەرە نىيە که شمشىرى غولامى خۆت دەرگای ئەو بۆ خۆى نەکاتەوه. شمشىرىک که سەرى دوژمن بخاتە بەر پىت دەتوانى تاجى شاهىشت لەسەر نىت.»

دۆن كيشۆت لەوه زیاتر چىى نەگوت و چاوهروانى جواى شازادە خانم مايه وه. دوور ووتە که لە برىارى دۆن فەيران تا گەياندەنەوى دۆن كيشۆت بۆ گوندەكەى خۆى خەبەردار بوو، بەزەينى ئامادە و وىقارى تەواو گوتى: «ئەى پالەوانى غەمگین پۆخسارى ئازا و دلیر، هەر کەس بەتۆى گوتووہ که ئالوگۆرپىک دەمندا پىک هاتووہ درۆى عەرز کردووى، چون من دوینى هەرچى بووم ئەمپروش هەر ئەووم. ئەلبەتە راستە که پووداوەگەلپىکی سەعادەت هینەر که بەختەوهى دلخوازی خۆمیان پى داوم کەم تا کورتىک ئالوگۆرپان تىدا پىک هیناوم، بەلام من دىسانىش هەر ئەووم که دەپىشدا بووم و دىسان دەو فکەرە دام که لە زۆرى باسکانى بەهیزى تۆ یارمەتى بخوازم، کەوابوو ئەى حەزرتى پالەوان، تکایە لە باوکىک که منى هیناوتە سەر دنیا بەخراپە باس مەکە و لەمەودوا وەک جارەن بەکەلەپىاویکی تىبىن و بەتەدبىرى بزانه، چون هەر ئەو بوو که بەهیزى زانست و ئاگایى خۆى پىکایەکی ئاوا گونجواى بۆ چارەسەرى بەدبەختیەکانم وەپىش نام (*). چون من بەراستى لەسەر ئەم برىاوەم که ئەگەر شانازى دىدارى حەزرتى بەرپىزانم گىر نەهاتبايە هەرگىز بەو سەعادەتەى که هەمە نەدەگەيشتم. من لە قسەکانى خۆمدا ئەوئەندە راستم که ئامادەم هەموو ئامادە بووانى ئىرە بەشاهىد بگرم. کەوابوو تەنیا کارپک کەماوہ ئەوہيه سبەى بەیانى وەرپى کەوین. چون ئەمپرو ئىدى ناگەيهینە هېچ کوپ؟ و، سەرکەوتن لەم کارە گەرەيهەدا بەئىرادەى خوداوەند و ئازایەتپى دلئى نەجىبى تۆ دەسپىرم.»

دوور ووتەى مېهرەبان ئىتر هېچى نەگوت و دۆن كيشۆت بەرپۆخسارىکی سوور هەلگەراوى توورە، پووى دەسانکۆ کرد و گوتى: «ئىستا ئەى هەتپوہ پىسە، هاتووومە سەر ئەم باوهرە که لە تەواوى خاکی ئەسپانىادا خودا دوو دەغەلئى وەک توپى دروست نەکردووہ. باشە، ئەى دزى پەستى بەرھەلدا، مەگەر تۆ هەر ئىستا بەمنت نەگوت که شادۆت بووتە کچىکی ئاسایى بەناوى دوور ووتە و کەللەى ئەو دپوہى بەزەبرى شمشىرى پەراندووومە

هه‌مان په‌تیاره‌ بووه‌ که تووی دهرفرتاندوووه^(*)، هه‌زاران تپه‌هاتی تر که منی تووشی نیگه‌رانیه‌کی وه‌ها کرد که به‌عومری خۆم تووشی نه‌هاتووم. قه‌سته‌م به‌خودا (له‌ حالیکدا دانی به‌تووه‌یه‌ی لیک دها چاوی ده‌ عاسمان بریوو) نازانم کۆ پێشم پێ ده‌گرێ له‌وه‌ی که وه‌هات دهن گۆی بسریوینم و وه‌هات ته‌مێ که‌م که بیره‌وه‌ری ئه‌و کاره‌م له‌بیر و می‌شکی هه‌موو ئه‌و مه‌یته‌ره‌ درۆژنانه‌دا که له‌مه‌و پاش دهنه‌ خزمه‌تکاری پالنه‌وانانی سه‌رگه‌ردان، وه‌ک نه‌خشی سه‌ره‌به‌رد (نقش فی الحجر) هه‌تاهه‌تایه‌ وه‌مینێ. سانکۆ گوتی: باشتر وایه‌ ئه‌ربابی خو‌شه‌ویستم هیندیک هینور ببنه‌وه‌، چون ره‌نگه‌ من له‌مه‌ر شازاده خانم می‌کۆمیکۆنا تووشی هه‌له‌ بووبم. به‌لام له‌مه‌ر که‌له‌ی دیو یا سه‌ری مه‌شکه هه‌لدراوه‌کان و له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که گۆم ئه‌وه‌ی پیت وایه‌ خوینه‌، شه‌رابی سوور بووه‌، به‌زاتی ئه‌قده‌سی ئیلاهی به‌هه‌له‌دا نه‌چووم. چون مه‌شکه پسته‌بزنه‌کان ئه‌وه له‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ی تۆ هه‌ر ماون و ژووره‌که‌ش پره‌ له‌ شه‌راب. ئه‌گه‌ر باوه‌رت به‌عهرزی من نییه‌ تا چه‌ند ساتیک راوه‌سته‌ با هه‌مووش روون بپته‌وه‌، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ کاتیک کاروانسه‌راداری به‌پیز بۆ وه‌رگرته‌ی زهره‌ر و زیان له‌ جه‌نابت هاته‌ ئیره‌، ده‌بیینی. له‌وه‌ش تێ په‌رێ من له‌ ناخی دل‌وه‌ خو‌شحال ده‌بم که شازن هه‌ر چوینک بوو هه‌روا مایته‌وه‌. چون، مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ که منیش له‌م نه‌مه‌ده‌کلایکم گیر ده‌که‌وێ؟ دۆن کیشۆت گوتی: زۆر باشه‌ سانکۆ ئیستا ته‌نیا پیت ده‌لێم که تێ نه‌گه‌یشتووێ. حه‌لام که و با له‌م باره‌وه هه‌چ نه‌لێن. دۆن فیرنان ده‌نگی هه‌لپری که: دروسته‌! که‌وابوو له‌م قسانه‌ ده‌گه‌رێن، ئه‌وجار چون شازاده خانم مه‌یلی له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ تا سه‌بی وه‌رێ نه‌که‌وین. چون ئه‌ورۆ ئیدی دره‌نگ بووه‌، ده‌بی گۆی بده‌ینه‌ فه‌رمانی ئه‌و. ئیمه‌ ده‌توانین ئه‌مشه‌ومان به‌قه‌سه‌ی خو‌ش رابوێرین تا رۆژ بپته‌وه‌، ئه‌وده‌م هه‌موو ده‌خزمه‌ت حه‌زته‌ی دۆن کیشۆتدا سوار ده‌بین تا به‌چاوی خو‌مان دلاوه‌ری بێ وینه‌ی جه‌نابیان ده‌و رووداوه‌ گه‌وره‌دا که به‌مه‌یل و خوازی خو‌یان وه‌ستۆیان گرتوو، ببینین. دۆن کیشۆت گوتی: ئه‌وه منم که ده‌بی ده‌خزمه‌ت ئیوه‌دا بێم و خزمه‌تی ئیوه‌ بکه‌م. من له‌و لوتفه‌ی که ده‌رحه‌ق به‌من کردووتانه هه‌ست به‌شادی ده‌که‌م و له‌ نیاز پاکیتان به‌رامبه‌ر به‌خۆم شوکرانه‌بژێرم و، تێ ده‌کۆشم که به‌قیمه‌تی گیانیشم بێ، ئه‌وه‌ی ده‌ توانام دایه‌، پاداشی ئه‌م نیاز پاکیه‌ زۆتر له‌وه‌ی که پتویسته‌ بده‌مه‌وه‌.»

دۆن کیشۆت و دۆن فیرنان هه‌ر وا خه‌ریکی ئالوگۆری ته‌عاروفات و عه‌رزی پێشکه‌ش کردنی خزمه‌ت و هاوکاری دوو لایه‌نه‌ به‌یه‌کتری بوون که له‌ نه‌کاو موسافیریک له‌ کاروانسه‌را وه‌ ژوور که‌وت و هه‌موویان بیده‌نگ بوون. له‌ جلوه‌به‌رگیرا دیار بوو مه‌سیحیه‌ و

تازە لە ولاتی عەرەبەبەرەکان گەراووتەو. قوڵە کەواپەکی قەدەکی (*) شینی دەگەل دیجینانی داوینیکی زۆر کورت و قوڵ کورتی بی یەخەیی دەبەردابوو. شالوارەکەشی ھەر لە قەدەکی شین و شەوکلەوہەکەشی دیسان لەو قوماشە بوو. چەکمەییەکی کورتی رەنگ زەردی دەپیدا و شمشیریکی عەرەبی بەحەمایەلێکی چەرمییەوہ کہ بەسەر سینگیدا کشابوو ھەلۆاسیبوو. بەدوای ئەودا ژنیکی کەرسوار وە ژوور کەوت کہ جلوبەرگی ژنە عەرەبانێ لەبەردابوو. نیقابێکی لە رووی خۆی دابوو بەچارشپۆیکیش سەری خۆی داپۆشیبوو. لە ژێر چادردا کلاویکی زیترکفتی لەسەر و کراسیکی درێژی دەبەردا بوو کہ لە سەرشانەوہ تا سەر گوێزینی پێی دادەپۆشی. پیاوہکە ھەیکەلێکی بەقەوہت و کەلەگەت و پیکوپیک ھەبوو، واش دەھاتە بەرچاوە کہ تەمەنی ھیندیک لە چل سال تێپەر بوو بی. روخساریکی رەشتالە و سمیلێکی درێژ و پشیکی کۆرپە و جوانی ھەبوو. لەسەر و پۆتەپراکیرا دیار بوو کہ ئەگەر جلوبەرگیکی باشتری دەبەردابوایە، ھەموو وەک پیاویکی ماقوول و شکۆداریان چاوی لێ دەکرد. کاتیک ھاتە ژوور داوای وەتاغیکی بەتەنیای کرد، بەلام کہ بیستی کاروانسەرادار تەنانتە یەک تاقە ژووری بەتالیشی نییە زۆر نارەحەت بوو؛ بەو حالەشەوہ لە ژنەکەیی کہ بە لیباسیرا عەرەب بوو نزیک بوووەوہ و ئامیزی پێی دا کرد و دای بەزاندا. زۆری پێی نەچوو کہ لووسیند و دوورووتە و ژنی کاروانسەرادار و کچەکەیی و ماری تۆرن خزمەتکاری کاروانسەرادار کہ تا ئیستا جلوبەرگی عەرەبییان نەدیتبوو و زۆریان پێی جوان بوو لە دەوری ژنە عەرەب کۆ بوونەوہ و، دوورووتە کہ ھەموو دەم کچیکی دلسۆز و میھرەبان بوو کاتیک دیتی ژنە عەرەبەکەش وەک ئەو پیاوہی دەگەلی بوو لە نەبوونی وەتاغ نارەحەت بوو، زۆر بەرووی خوشەوہ گوتی: «ئەگەر لەم کاروانسەرایە بەئەندازەیی پێویست حەسانەوہتان نابێ، نارەحەت مەبن، چون تاییەتەندیی کاروانسەرا ھەر ئەوہیە کہ مرۆف تێیدا ئاسوودە نەبێ، بەو حالەشەوہ ئەگەر مەیلتان لێ بی دەگەل ئیمە (ئیشارە بەخۆی و لووسیند) بیەھاورژوور، رەنگە لە تەواوی مەودای سەفەرکەتاندا ئاوا خوشتان بۆ نەگوزەرابی. ژنە عەرەب کہ ھیشتا ھەر نیقابی لەسەر رووی بوو ھێچ ولامیکی نەداوہ، بەلام لەسەر ئەو چوار پایەیی کہ دانیشتبوو ھەستتا و ھەر دووک دەستی لەسەر سینگی دانا و سەری دانەواند و بەرەسمی سپاس کہمەری خوار کردوہ. بیدەنگییەکەیی ئاشکرای کرد کہ ژنیکی عەرەبەو زبانی مەسیحیان نازانی. لەو کاتەدا دیل (٢٢٨) کہ تا ئیستا سەرگەمی کاری

٢٢٨- لێردا سێروانتیسی ئەم پیاوہ عەرەبە بەبی روونکردنەوہ بەدیل ناو دەبا و ھۆی ئەو کارە لە بەشەکانی دواپیدا ئاشکرا دەبی.

تر بوو گه‌راوه و که دیتی هه‌موو ژنه‌کان له دهوری ژنه‌که‌ی کۆ بوونه‌وه و هه‌رچی ئێمی به‌پرسن و قسه‌ی ده‌گه‌ڵ ده‌که‌ن ناتوانی هه‌یچ جواب بداته‌وه گوتی: «خانمه‌کان، ئەم کچه به‌زحمه‌ت له زبانی ئێمه‌ حالی ده‌بی و بی‌جگه‌ له زبانی دایکی خۆی هه‌یچ زبانی‌ک نازانی. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ نه‌یتوانیوه به‌و شتانه‌ی لیتان پرسییوه، وه‌لام بداته‌وه. لوسیند گوتی: ئێمه‌ بی‌جگه‌ له‌وه‌ شتی‌که‌مان له‌ وی نه‌ویستوووه که‌ شه‌و له‌ لای ئێمه‌ بمینیته‌وه و ببیته‌ هاوژوری ئێمه‌. ئەلبه‌ته‌ تا ئەو جێیه‌ی که‌ له‌ جی‌گایه‌کی وه‌ک ئێرده‌ا بگۆنجی و به‌ده‌به‌ر چاو گرتنی هه‌موو ریز و حورمه‌تی‌ک که‌ بۆ که‌سی‌کی غه‌ریب پێویسته‌ به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر ژنیش بی، په‌زیرایی لی ده‌که‌ین. «دیل» گوتی: خاتوونی به‌ریز من له‌ لایه‌ن ئەو و خۆمه‌وه‌ ده‌ستی به‌ریزتان ماچ ده‌که‌م و قه‌دری ئەو چاوه‌دی‌ریه‌تان له‌ بارودۆخی‌کی ئاوادا باش ده‌زانم. ئاو‌رویدانی‌کی ئەوها و له‌ لایه‌ن که‌سانی‌کی ریزداری وه‌ک ئێوه‌ بابه‌تی‌کی چکۆله‌ نییه‌.»

دوو‌روته‌ هه‌لی دایه‌ و گوتی: به‌ریز زحمه‌ت نه‌بی بفرموو ئەم خاتوونه‌ مه‌سیحیه‌ یا موسولمان؟ ئێمه‌ له‌ رووی لی‌باس و قسه‌ نه‌کردنی را‌ وای تیده‌گه‌ین که‌ ئەو شتی‌که‌ که‌ ئێمه‌ نه‌مانده‌ویست ئەوه‌ بی. دیل گوتی: جلوبه‌رگه‌که‌ی ئیسلامیه‌ و خۆشی به‌رواله‌ت موسولمانه‌، به‌لام به‌دڵ مه‌سیحیه‌ چون زۆری پێ خۆشه‌ ببیته‌ مه‌سیحی. لوسیند پرسى: که‌وابوو هه‌شتا غوسلی ته‌عمیدی (* نه‌گرتوووه‌؟ «دیل» گوتی: خیر هه‌شتا نه‌یگرتوووه‌ چون له‌و پۆژوه‌ له‌ ئەلجه‌زایی‌ری زیدی ئەو هاتووینه‌ته‌ ده‌روه‌ تا ئیستا ده‌رفه‌تی ئەو کاره‌مان بۆ نه‌ره‌خساوه‌، تا ئیستا مه‌ترسی مردنی ئانی بۆ نه‌هاتوووته‌ پیش که‌ مه‌جبوو‌ر بین پیش ئەوه‌ی رپۆره‌سمی دایکی بیرۆزی ئێمه‌، کلیسا فیر بووبی ئەو غوسلی ته‌عمید ده‌ین. به‌لام به‌ویستی خودا هه‌ر به‌و زوانه‌ به‌ رپۆره‌سمیک که‌ شایسته‌ی که‌سایه‌تی به‌رزی نه‌وبی. – که‌سایه‌تی‌یه‌ک که‌ له‌ رووی جلوبه‌رگی من و ئەورا نا‌کرێ بیناسی – غوسلی ته‌عمید وه‌رده‌گرێ.»

ئەم قسانه‌ کێچی خسته‌ که‌ولی هه‌مووان تا له‌ شناسی ئەو عه‌ره‌به‌و دیل پیرسن و ئا‌گابنه‌وه‌، به‌لام چون دیتیان که‌ پیکه‌ینانی ئەسبابی هه‌سانه‌وه‌یان پێویستتره‌ له‌وه‌ی له‌ به‌سه‌ره‌اتیان پیرسن، هه‌یچ که‌سه‌ نه‌یوی‌زا له‌م باره‌وه‌ پرسیار بکا. دوو‌روته‌ ده‌ستی ژنه‌ عه‌ره‌بی غه‌ریبی گرت و له‌ ته‌نه‌یشت خۆی دانیشاند و تکای لی کرد نيقاب له‌سه‌ر رۆخساری خۆی لابدا. ژنه‌ چاوی له‌ «دیل» کرد، وه‌ک بیه‌وی پیرسی که‌ ئەمانه‌ ده‌لێن چی وچیان ده‌وی و ئەو ده‌بی چ بکا. «دیل» به‌زبانی عه‌ره‌بی پێی گوت که‌ ده‌لێن نيقابه‌که‌ی لابدا و که‌وايه‌ باشتره‌ به‌قسه‌یان بکا. ژن ده‌ستبه‌جی نيقابی لا‌برد رۆخساری‌کی وه‌ها

جوانی خسته دهر كه لووسيند پتي وابوو ئهو له دورووته و دورووته ش پتي وابوو ئهوان له ديجيتالي لووسيند جوانتره و ئهوانه ي له وپش بوون له ملي خوينا كنه كه نه گهر ژنيك ده جهمال و جوانيدا ده گه ل ئهوان بهرانبهر بيتهوه، ئهم ژنه عهره بهيه، تهنا نه ته هينديكيان ئهويان له زور بارانهوه لهوان پي جوانتر بوو و، چون جواني هه موو كات ئهو فايده يه ي هه به كه بيروپاي دژ بهيهك ريك ده خاتهوه و خو شه ويستي و هو گري ده خولقي ني هه موو بو خزمهت بهو عهره به لوعبه ته (*) ملي خو يان شكاند. دۆن فيرنان له «ديل» ي پرسى كه ناوى ئهم خاتوونه چييه و ئه وپش جوابي داوه «لهيلي زوبه يده»، به لام ژنه عهره ب كه گو يي له ناوى خو ي بوو، زانيي كه كابراي مه سيحي چي پرسيوه، و به شي و هيهك كه لوتف و بي زاري ده ده نكي دا رهنگي ده داوه دهنگي هه لي نا كه: نه! نه! زوبه يده نه! ماريا! ماريا! و مه به ستي ئهو بوو كه بل ي ناوى ماريه نه زوبه يده. ئهم قسانه و له حني كاري گهري ژنه عهره ب، چه ند دل و پ فرم ي سكي شو قي له چاوي گو ي گران، به تايه تي ژنه كان كه ده زاتي خو ياندا دلناسكتر و هه ستيار ترن، داوه راند. لووسيند زور له ناخي دل و هه ما چي كرد و گو تي: «به لي، ماري، ماري!» ژنه عهره بيش گو تي: «نه عه م، نه عه م. ماريا زوبه يده ماكو!» ياني «به لي به لي، ناوى من ماريابه، زوبه يده نييه.

ورده ورده شهو داده هات و كاروانسه رادار به ئه مري هاو پي ياني دۆن فيرنان ته واوي تي كووشان و سه لي قه ي خو ي ده كار هينابوو تا شام يك ساز بكا، شا نه يخوارد بي. كاتي ك وهختي شام خواردن هات هه موويان له ده وري سفره يه كي دريژ و باريك، كه بو سفره خانه گه وره كان ي ساز ده كن، دانيشتن، چون له و كاروانسه رايه دا مي زي چوار گوش يا خري گير نه ده كه وت. پاشان له دۆن كيشوتيان تكا كرد كه بچي ته لاي سه رووي سفره كه دانيشي، كه چي ئهو بي هووده خهريك بوو له قبول كردي ئهم شانازييه خو ي بدزي ته وه و تكاي كرد كه شانزاده خانم مي كو مي كو نا له ته نيشتي دابني شي، له خواره و ي دورووته لووسيند و زوبه يده دانيشتن و له بهرانبهر ئه وانيشدا دۆن فيرنان و كاردين يو جي گير بوون. له خوارووي ئهم دوانه شه وه «ديل» و باقيي ناغيان دانيشتن و پاشان كه شيش و ده لاک له لاي خاتوونه كان جي خويان كرده وه. شام به شادي و به نيشتي اي زوره وه خورا و شادي و خو شي كاتي ك گه يشته ئه وپه ري خو ي كه دۆن كيشوت ده ستي له خواردن كي شا وه و به هانداني هه مان فكر كه چه نديك له مه و بهر بو بز ن له وه رينه كان قسه يان كرده بوو، خو ي ناماده ي قسه كردن كرد و ئاواي گوت:

«ئهي بهر يزان، له راستيدا ده بي بز انن كه ئه وانه ي دينه ناو باز نه ي پاله واناني

سه‌رگه‌ردان و ئەم شوغله‌ ره‌چاو ده‌گه‌ن شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره و بئ وینه ده‌بین؛ دهنای نه‌من بئین، کام بوونه‌وه‌ری زیندوو ئەم‌پۆ له‌ جیهاندا هه‌یه که له‌م سه‌عاته‌دا له‌ ده‌رگای ئەم قه‌لایه‌ بئته‌ ژوور و ئیمه‌ ناوا له‌ پشت ئەم میزه‌ به‌دانیشتوویی ببینی و بتوانی تئ بگا و مه‌زنه‌ده‌ بگا که ئیمه‌ چین و کئین؟ کئ هه‌یه به‌یه‌ک روانین بزانی که ئەم خاتوونه‌ی له‌ لای ده‌ستی من دانیشتبوو شازنی خاوه‌ن شکۆیه که ئیمه‌ شانازی ئاشنایه‌تی ئەومان هه‌یه و منیش هه‌مان پاله‌وانی خه‌مگین رۆخسارم که ناوبانگم له‌ زاری خودای ناوبانگ و شووره‌ته‌وه‌ ده‌گاته‌ دوورترین که‌ناره‌کانی ئەم دنیا؛ ئیستا ئیدی جئگه‌ی هئچ شک و گومانیک نییه که ئەم شوغلی پاله‌وانییه له‌ ته‌واوی ئەو شوغله‌ و کارانه‌ی که به‌شه‌ر دای هئیناون سه‌رت‌ر و به‌پیزه‌تره‌ و به‌هه‌مان ئەندازه‌ که پر مه‌ترسی و سامناکه‌، ده‌بی ئەوه‌نده‌ش ریزی بۆ دابندرئ. که‌سانیک که ده‌لئین سه‌واد له‌ چه‌ک چاکتره‌، هه‌رچی زووتره‌ له‌ به‌ر چاوی من لایچن و، من به‌ئه‌وان. هه‌ر که‌س که بن، ده‌لئیم که خو‌شیان نازانن چ ده‌لئین. (٢٢٩) له‌ راستیدا ده‌لیلکی که ئەم که‌سانه‌ بۆ سه‌لماندنی قسه‌ی خو‌یان ده‌یه‌پننه‌وه‌ و هه‌رگیز لئنی لا نادن ئەوه‌یه که کاری فکری له‌ کاری به‌ده‌نی باشته‌ و له‌ کاریکدا که به‌زۆری چه‌ک ئەنجام ده‌درئ ته‌نیا به‌ده‌ن ده‌خه‌له‌؛ وه‌ک ئەوه‌ی ئەم شوغله‌ له‌ ریزی کاری باره‌به‌ری و حه‌مالتییه و ته‌نیا شانی پان و ملی ئەستووری پئویسته‌ یا ئەوه‌ی که شوغلی پاله‌وانی که شوغلی ئیمه‌یه و ئیمه‌ ناوی شوغلی چه‌کداری مان لئ ناوه‌، ناچئته‌ ریزی فه‌ن و هونه‌ری عه‌سکه‌ری که پئداوئستی به‌هۆش و عه‌قلی زۆر هه‌یه؛ یا وه‌ک ئەوه‌ی ئەو پیاوه‌ نه‌به‌زه‌ی که فه‌رمانده‌یی له‌شکرکی له‌ مه‌یدانی شه‌رپدا، به‌ئه‌ستۆوه‌یه، یا ئەو سه‌رده‌ری به‌رگری له‌ قه‌لایه‌ک ده‌کا، ده‌یه‌ک ئاندا فکر و هۆش و له‌ش و ئەندامی خو‌ی ده‌کار ناکا. مه‌گه‌ر به‌هئیزی له‌ش و باسک له‌ پیلان و پلانی دوژمن حالی ده‌بن و له‌ نه‌خشه‌ و فئیل و حه‌له‌ی شه‌ری ئەوان تئ ده‌گه‌ن و ئەو مه‌ترسیانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی وه‌حشه‌ت و خو‌ دوژاندن و ته‌واوی ئەو شتانه‌ی که هئیزی شان و باهۆ له‌واندا کارناکا، پئش بینی ناکه‌ن؟ ئیستا که روون بووه‌وه که چه‌کیش وه‌ک زانست پئداوئستی به‌هاوکاری فکری هه‌یه، بزانی فکری پیاوی زانست زۆرت‌ر کار ده‌کا یا فکری پیاوی شه‌رکه‌ر. تیگه‌ه‌شتن له‌و بابته‌ به‌سه‌رنجدان به‌به‌ره‌م و ئامانجیک که ئەم دوو فکره‌ هه‌یانه‌، به‌ئاسانی ده‌ست ده‌دا، چون مه‌به‌ستیک زۆرت‌ر

٢٢٩- دۆن کیشۆت لئرده‌ا به‌پچه‌وانه‌ی بۆچوونی وئژاوه‌ر «خطیب» ناو‌داری رۆمی بروای خو‌ی ده‌رده‌برئ. سئسروئن ده‌یکوت: «Cedant arma togae» یانی چه‌ک ده‌بی ده‌به‌رانبه‌ر یاسا و مه‌نتیقا سه‌ر دانه‌وئنی. (مؤریس باردۆن)

جېگه‌ي رېز گرتنه كه ئامانجىكى شەرىفتىرى ھەبى. ئاكام و ئامانجى زانست (لەھجائى) دېجىتال دۇنيادا، من باسى زانستە ئىلاھىيەكان (۲۳۰) ناكەم كه ئامانجى ئەوان رېنۆينى و گەياندى رۆحەكان بەبەھەشتە، چون ھېچ ئامانجىك تواناي بەرانبەرىي دەگەل ئەو ئامانجە كه ھېچ كات كۆتايى پى نايە، نىيە، من تەنيا باسى زانستە مەرقاننىيەكان (۲۳۱) دەكەم) گوتەم ئاكام و ئامانجى زانست ئەو ھەبەھەشتە كه عەدالەتى تا كه كەسى زال بكا و بەھەر كەس ھەر شتېكى كه ھەبەھەشتە بىداتەو ھەبەھەشتەكان دەكار بىنى و خەلكىش وادار بكا، ئەم ياسايانە دەبەر چاۋ بگرن. ئەم ئامانجە، ديارە گەورە و بەرزە و شايانى ستايشە (*) بەلام نە بەبارستاي ئامانجىك كه چەك ھەبەھەشتە. چون ئامانج و ئاكامى چەك و ئەسلەھە دابىنكردى ئاشتىيە و ئاشتىش گەورەترىن نىعمەتتەكە كه مەرقەھەكان دەتوانن لە ماۋەي ژياندا ئارەزوۋى بگەن، ھەر ھەك يەكەمىن ھەۋالە خۆشەكان كه دران بەدنيا ھەر ئەو ھەۋالانە بوون كه فرىشتەكان شەۋىك ھەبەھەشتەكان كه خۆرى بەختەو ھەرى ئىمە ھەلەت و دەو شەۋەدا دەھەموو ئاسماناندا بەئەھەنگ دەيانچرىكاند: «سلاۋ لە پەرۋەردگارى گەورە دە ئاسمانە بەرزەكاندا و ئارامى و ئاشتى بۆ مەرقەھەكانى سەر زەۋى زۆر و زەۋەند بى.» ھەروەھا گەورەترىن سلاۋىك كه گەورەترىن مامۆستاي ئاسمان و زەۋى بەشاگردان و ھەوارىيەكانى (*) خۆي ئامۆژگارىي كرد، ئەو ھەبەھەشتە: «ئارامش و ئاشتى بەسەر ئەم مەلەدا بېرئ!» ھەروەھا زۆر جاران پىي دەگوتن: من ھېمنايەتى خۆم بەئىۋە دەدەم. من ئاشتىي خۆم بۆ ئىۋە بە جى دىلم؛ ھەموكات سولج و ئاشتى دەگەلتان يار و ھاورى بى!»، ئەو ھەبەھەشتە گەۋەرىكى گران بايى بوو كه دەستىكى ئاۋا بەھەرزەن بەئىمەي بىد و بۆ ئىمەي بەجى بەئىلى. گەۋەرىكى كه بى ئەو نەلەزەۋىدا بەختەو ھەرىيەك سەر دەگرى و نە لە ئاسماندا. بەلى جا ئەو ئاشتىيە ئامانجى سەرەكىي شەرى و شەرىش بىجگە لە ئەسلەھە شتېك نىيە. ئىستا كه ئەم راستىيە روون بوۋەھە يانى زانيمان ھەر شەرىك ئاكامەكەي ئاشتىيە ھەر بەو دەلېلەش لە ئاكام و ئامانجى زانست لەسەرتەرە. ئەۋجار با بگەرىيەنە ھەبەھەشتە بىدەھەشتە پىاۋى زانا و رەنج و زەھمەتى بەدەھەشتە پىاۋى چەك ھەلگر و بزەنن كاميان دژوارترە.»

دۆن كيشۆت وتارى خۆي بەشېۋەھەكى ۋەھا تازە و بى وىنە و بەراۋىژىكى ۋەھا شىرىن و رەۋان بەبەھەشتە گە ھەموو بىسەرەكانى ھەبەھەشتە سەر ئەو باۋەرە كه لەمەو دوا كەس

۲۳۰- مەبەست لە زانستە ئىلاھىيەكان تىئۆلۆژى يا ھىكمەتى ئىلاھىيە. (مۆرىس باردۆن)

۲۳۱- مەبەست لە زانستە مەرقاننىيەكان زانستى حقووق و ياساكانە. (مۆرىس باردۆن)

بەشىتى نەزانى. بەپىچەوانە چون زوربەى ئەوان لە تۆرەمە و بنەچەكەى نەجیب زادەگان بەشىتى نەزانى. بوون و بەپىتى ئەو رەسەنایەتییە ئەهلى چەك و شەرى و بەرەنگارى بوون، بەمەیل و شۆر و شەوقىكى زۆرەو گویيان بۆ قسەكانى هەلخستبوو، دۆن كیشۆت ئاوا لەسەر قسەكانى خۆى رۆیشت. «من دەپیتشدا باسى زەحمەت و رەنجى بەدەننى خۆیندكارانى زانست دەكەم: یەكەمین و دژوارترین زەحمەت و مەینەتى خۆیندكارانى زانست دەستتەنگى و نەدارییە و، مەبەست نە ئەویە كە هەموو خۆیندكارىك فەقیرە، بەلكو مەبەست نیشاندانى خراپترین نیشانەكانى بارى گشتیى ئەوانە. كاتىك دەلیم كە خۆیندكار تووشى فەقیری و نەدارى دى، وا دەزانم دەبەیانى رۆژگار رەشییى ژيانى ئەودا، ئەوهى دەبۆ بگوتروى گوتوومه. چون كەسێك كە دەست تەنگە لەو دنیاىە دا هیچ شتێكى باشى نییە. خۆیندكار جارى وایە لە تەنیا یەك لایەننى ئەم رۆژە رەشییە نارەحەتە وەك برسێتەى یا روت و قووتى و رەجالى، جارى واشە بەگشتى تەواوى ئەم سى رۆژە رەشییانە روى تى دەكا. بەلام بەو حالەشەو فەقیری خۆیندكار ناگاتە ئەو رادەیه كە بەیه كجاری لەبرسان بمرى و هیچ شتێكى بۆ دامركاندەوهى برسێتەى دەست نەكەوئ، جا با ئەوشتەى لە كاتى خۆیدا پى نەگا یا ئەو شتەى دەیخوا بەرماوى سفردەى دەولەمەندان بى، و ئەو بەلاترین پلەى نەدارى و فەقیری خۆیندكارانە كە بەقەولى خۆیان پى دەلین «سوالى شۆربا» (٢٣٢). لە لایەكى تروە خۆیندكاران لە وەرزى سەرمادا جارى وایە لە ناورگی مەدبەقەكان یا لە مەنقەلییهكى كە لە وەتاغى كەسانىكى تردایە كەلك وەردەگرن و ئەگەر نەشتوانن خۆیان بەتەواوى گەرم بکەنەو لەانى كەم دەتوانن دەست و پى خۆیان لە سى بوون رزگار بکەن و، شەوانەش هەر چۆنێك بى هەموویان لە شوینێك و دەژیر میچێكدا دەخەون. نامەوئ بەوردى باسى هەموو شتێکیان بکەم. بۆ نمونە لەبى كەوشى و پىخواسى و بى كراسى و شى و درى و كۆنى جلوبەرگیان قسە ناکەم و باسى ئەوێش هەر ناکەم كە كاتىك خۆیان و بەختى خۆیان، بەسەر میوانى و بەزمێك دا بکەون، چلۆن لە خۆشییان وەختە سفردە و قاب

٢٣٢- سوالى شۆربا «aller à la soupe» زاراویەكە و لەوێرا دەردەكەوئ كە نەدارى و دەستەنگى خۆیندكاران لە سەردەمى سىرواننیتسدا بەج دەرهجەیهك بووه و ناچار بوون وەك سوالكەران كاسەیهك بەدەستەو بگرن و لە سەعاتى تايبەتدا لەبەر دەرکی کلیسایەك كە خیراتى داوه بەفەقیران چاوه‌روانى وەرگرتنى كەوچێك شۆربا بن. (مۆریس باردۆن) فەقیكانى ولاتى ئیمەش تا چەند سالیك لەمەوبەر كە لە مزگەوتى شار و گوندەكاندا دەیانخویند هەر بەم جۆرە دەژيان و راتبەیان كۆ دەكردهوه و بۆ وەرگرتنى خۆراك لە درگای مالانیا دەدا. (وەرگێر)

و كه وچكه كهش قووت بدن! به هر حال خويندكارانی زانست بهم ريگه دژوار و ئهسته مه دل ديجيتالی
 به لهقه لهق، به كهوتن و ههستانه وه، دهچنه پيش تا دهگه نه ئه وپله و بارستايه ی كه دهيانه وئ
 و هر دهگه ل بهمه خسوود گهيشتن؛ هر وهك بۆ خۆمان ديومانه، پاش تپهر كردنی ئه م
 دژواری و تالی و سویریانه، وهك ئه وه شابالی بهخت و یه غبالیان لی روابی، خویان له سه ر
 كورسی و جیگایه کی ده بیننه وه كه له سه ر ئه وپوه دنیا به رپوه ده بن و برسیه تی بۆ ئه وان
 ده بیته تیری و هه لله رزین و سه رما لیان ده بیته شنه ی بلاوینی فینك و پروتی و شرۆلی
 ده بیته جلوه رگی شاهانه و سفره ی هه سیریان ده بیته سفره ی كه تانی هولهندی و به ده رك
 و په نجه ره و ده لاقه ی مالیانه وه په رده ی هه ریری ده میشقی هه لده واسرئ و ئه له ق حه قی
 خۆشیانه به و پاداش و به خته وه ریبه بگه ن و ئه وانه لایقی زانست و فه زیله ت و ته قوای
 ئه وانه . به لام ئه گه ر كاری ئه م چینه ده گه ل كاری پیاوی شه ر و چه ك هه لگر ده ته رازوو بنین
 و پیکه وه بیان هه لسه نگیزن، روون ده بیته وه كه لینگه ته رازووی ئه وان چه نده سووكه و من
 هر ئیستا قسه ی خۆم به سبووت (*) ده گه یه نم.

دریژه‌ی وتاری سهرسور هینه‌ری دؤن کیشؤت له‌مهر شمشیر و قه‌لم

دؤن کیشؤت پشوو یه‌کی دا و گوتی: «چون ئیمه باسه‌که‌مان له‌سهر خویندکارانی زانست له ده‌سته‌نگیه‌وه ده‌ست پی‌ کردوه، ئیستا با بزانی نایا سهر باز ده‌وله‌مه‌ندتره له خویندکار، ئه‌ودم تی ده‌گه‌ین که له سهر باز فه‌قیرتر له و دنیا یه‌دا هیچ که‌ست گیر ناکه‌وئ. ده‌راستیدا ژیا نی سهر باز هه‌میشه به‌ستراوته‌وه به‌ونده مواجیبه‌ی که دره‌نگ به‌ده‌ستی ده‌گا یا هر ناگا، وه یا به‌ستراوته‌وه به‌و ده‌سکه‌وته‌ی که به‌قیمه‌تی گیان و مه‌ترسیی سهر دانان ده‌ستی ده‌که‌وئ. جاری وایه ده‌سته‌نگیه‌که‌ی ده‌گاته ئه‌و راده‌یه که قوله بالته‌یه‌کی کؤن هه‌م به‌لیباسی سهر بازی و هه‌م به‌کراس بؤ ئه‌و دیته ئه‌ژمار، سهر بازیکی له‌م چه‌شنه له چله‌ی زستاندا و له ده‌شت و سه‌حرای سه‌هؤل به‌ستوودا، بی‌جگه له هه‌لم و هالاوی ده‌می چی تری هه‌یه؟ هه‌لم و هالاویکی که له زگی خالی دیته دهر، به‌پپی قانونی سروشت ناچار سارد و سپه. ئیستا شه‌و داهاتوه تا سهر بازی گؤرین ماندویتیی رۆژانه‌ی له کؤل بیتوه و له جی و بانیکدا که بؤی پان کراوته‌وه به‌سه‌ینته‌وه. به‌بروای من خه‌تای خویه‌تی که ئه‌م جیوبانه ئه‌ونده پان و گوشاد نییه که جی جسته‌ی ئه‌و ببیته‌وه. چون ئه‌و ده‌توانی چه‌ند پی‌ (*) به‌ریناییه‌ک که بؤ حه‌سانه‌وه‌ی خوی نیازی پی‌ هه‌یه له‌سهر عه‌رز ئه‌ندازه بگری، تا بتوانی بی ئه‌وه‌ی له هه‌لدرا نی لیفه بترسی، به‌که‌یفی خوی ده‌جیوبانه‌که‌یدا جینگل بدا و نه‌حه‌جمی. ئه‌وجار رۆژ و سه‌عاتیک ده‌گاتی که ئه‌و ده‌بی دهرجه و پله‌ی شوغلی خوی وه‌ربگری، یانی به‌کورتی بلیم رۆژی شه‌ر دادی. ده‌و رۆژده‌دا بؤ تیمار کردنی برینیک که ره‌نگه له تیه‌پینی گولله له لاجانگه‌کانیدا پیک هاتبی یا به‌له‌ک یا باسکی هه‌لته‌کاندوه، له جیگه‌ی پارچه‌ی برین پیچی که ده‌بی پزیشک له‌سهر برینه‌که‌ی دابنی، کؤنه په‌رویه‌کی له برینه‌که‌ی ده‌هالین. ئه‌گه‌ر وه‌ها رهودا ویکیش روونه‌دا و خودای بارینه‌عالا به‌که‌ره‌می خوی به‌زیندوویی به‌هیلته‌وه و هه‌موو ئه‌ندامه‌کانیشی ساغ و سلامه‌ت بن رۆز وا ده‌بی که دیسان به‌هه‌مان سه‌گ مه‌رگی پی‌شوو دریژه به‌ژیا نی خوی بدا و چاوه‌روان بی شه‌ر و هه‌رای تر روو بدن و ئه‌و له هه‌موواندا سه‌رکه‌وئ تا به‌نه‌وایه‌ک (*) بگا و، ئه‌وانه مۆجیزاتیکن که هه‌میشه روو نادن. من له به‌ریزان ده‌پرسم نایا هیچ سهرنجتان به‌م خاله داوه که ژماری که‌سانیک که له شه‌ردا خه‌لات و پاداش وه‌رده‌گرن، چه‌نده که‌متره له‌وانه‌ی

که دوو شهرا نه دا تیدا ده چن؟ بیگومان ده جوابی مندا ده فهرموون که ئەم دوو دهسته به ابوق دجینالی هه لسه نگاندن نابن، چون ژماری کوژراوان له شه رهکاندا به کهس ده حساب نایه و ژماری ئەوانه ی که ناکوژرین و پاداش وهرده گرن ژماره به کی سی رقه می پتر پیک ناهیتنی، به لام له لای ئەربابی قه لیم مه سه له که ته و او پچه وانه ی ئەمه یه، چون ئەم تا قمه هه می شه ده توانن نانی خۆیان، نالیم به سه ره دهستی کراسه کانیان، (۳۳۳) به لکو به داوینتی که واکانیان وهرده ست بخهن، که و ابو هه رچهند زحمه ت و مه راره تی سه رباز زۆتره پاداشه که ی که لیک که متره، رهنگه ده جوابی ئەم لیکدانه وه یه دا بلین که دانی مواجیبی باش به دوو هه زار نه فهر ئەه لی قه لیم ئاسانتره له دانی جیره و مواجیب به سی هه زار سه رباز، چون پاداش دان به تا قمی یه که م به دا هاتی ئەو شوغل و پله و پایه ی پیمان ده سپیرن و بیجگه له وان ناتوانن به که سی تر ی بسپیرن قه ره بوو ده کریته وه، له حالیکدا پاداش دان به سه ربازان ته نیا به خه رچی ئەو ئەمیره ی ئەوانی بو خزمه ت به خۆی ده کار هینا وه مه یسه ر ده بی و، ئەوه ش نامومکینه و هه ر ئەو نامومکین بوونه ده لیلیکی که و ره یه که من هه مه. به هه رحال له م با سه تپه رین، چون وهک غاریکی پرپیچ و خواره که و خپچه که یه که لی درچوونی زحمه ته، وه بگه رپینه وه سه ر مه سه له ی «سه ره تی ئەسه له حه به سه ر سه وادا» (یا شم شیر به سه ر قه لیم دا). فتوا دان له م ده مه قاله یه دا به سترا وه ته وه به پیدا چوونه وه ی ئەو ده لیلانه که لایه نگرانی هه ر لایه ک بو چه سپاندنی بیرو بوچوونی خۆیان ده به یینه وه. لایه نگرانی قه لیم ده لاین که بی بوونی زانست و سه واد، ئەسه له حه به قای نابی، چون شه ریش یاسای تایه ت به خۆی هه یه که خۆی ده بی پیره وی لی بکا و هه موو یاسا کانیش سه ره نجام له ژیر ده سه لاتی ئەربابی زانست و قه لیم دان. لایه نگرانی شم شیر ده جوابدا ده لاین که بی شم شیر یاسا کان ناتوانن بوونیان هه بی. چون به هیزی چه که که کو ماره کان له خۆیان به رگری ده که ن و ولاته کان سه ره به خۆی خۆیان ده پارێزن و شاره کان کیشکی خۆیان ده کیشن و ریگا و بان ئەمین ده بن و دریا کان له دز و ریگرانی دریا پاک ده کرینه وه. به کورتی، بی پالپشتیی چه ک کو ماره کان و ولاته کان و سه له نه ته کان و شاره کان ریگا کان و ریگا دریا ییه کان هه می شه و دايم تووشی کیشه و هه را و پشیوی نائه مینی و سه ره نجام شه ر و پیکدا دان ده بن

۲۳۳- سه ره دهستی قۆله کراسی کو مەلی ده بیران و قازیه کان له قه دیمدا جو ریک بوو که ریشوه و به رتیلیان تیدا دهشارده وه، له وێوه دوو زاراهه ده زبانی فه ره نسیدا سه ری هه لدا وه. یه کیان avoir la monche large ریشوه خواردن و ئەوی تر bonne manche یانی به رتیل. ژیان به داوینتی که واش یانی وهرگرتنی مواجیبی هه می شه یی و به رده وام. (مۆریس باردۆن)

و تا کاتیک شه‌ر هه‌یه و زۆلم و زۆر و ده‌ستدریژی درێژه‌ی هه‌یه ئالۆزی و تیک به‌ربوون و له‌ ناو بردنیش هه‌رده‌مینی. له‌سه‌ر به‌نهای راسته‌قینه‌یه‌کی گشتی هه‌ر چه‌ند قیমে‌تی شتیک له‌سه‌رتر بێ قه‌در و حورمه‌تی‌شی زۆرتر ده‌بی، ئیستا با بزانی‌ن شه‌ره‌زایی زۆر له‌ زانستدا به‌چ قیمه‌تیک وه‌ده‌ست ده‌که‌وی؟ به‌قیمه‌تی شه‌ونخوونی و بێ خه‌وی و ماندوو بوون و برسیه‌تی و پووتی و سه‌رئێشه و زگ ئێشه و زۆر ناره‌حه‌تی تری له‌م چه‌شنه که من پێشتر هیندیکم باس کردن، به‌لام که‌سیک بیه‌وی به‌همان پێژه بیه‌ته سه‌ربازیکێ لیها‌توو، ده‌بی هه‌ر ئه‌و دژواری و ناره‌حه‌تیانه‌ی خویندکارانی زانست وه ئه‌ستۆ بگرێ، به‌لام په‌نج و زهممه‌ته‌که‌ی به‌چه‌ند قات گه‌وره‌تر و قورستره، چون له هه‌ر هه‌نگاوێکدا ده‌گه‌ل مه‌ترسیی مه‌رگ پووبه‌پوو ده‌بیه‌وه. ناخر له‌ کوێ ترسی خویندکار له‌ برسیه‌تی و ده‌سته‌نگی، ده‌گاته‌ دله‌خوره‌ و ترسی سه‌ربازیک که له‌ شوینیکدا گه‌مارۆ دروا‌ه و له‌ گو‌شه‌ی سه‌نگه‌ریکدا بوکیشک پاره‌ستاوه و به‌گوێی خۆی گوێی له‌ خرته‌خرتی هه‌لکه‌ندنی په‌هه‌ندیکه که دوژمن بو‌ لای سه‌نگه‌ره‌که‌ی ئه‌و لێی ده‌دا، به‌لام ئه‌و نه‌توانی له‌ جیگه‌ی خۆی ببزوی و له‌و مه‌ترسییه‌ی که له‌ نزیک خۆی هه‌ستی پێ ده‌کا ده‌رباز بێ؟ ئه‌و ته‌نیا ده‌توانی فه‌رمانده‌که‌ی خۆی خه‌به‌ر بکا و دا‌وای لێ بکا بو‌ به‌رگری له‌و مه‌ترسییه‌ی کاریک بکا و پێش به‌و په‌هه‌ند لیدانه‌ بگرێ. یا هه‌ر له‌جێی خۆی بمینیته‌وه تا ته‌قینه‌وه‌یه‌ک بالی لێ برۆینی و ده‌حه‌وای کا و له‌و بلنده‌وه به‌هه‌رزیدا بدا. ئه‌گه‌ر دیسانیش ئێوه ئه‌م مه‌ترسییه‌تان به‌لاوه هه‌یج نییه، ئیستا با بزانی‌ن له‌ دوو که‌شتیی شه‌رکه‌ردا که له‌ نیوه‌راستی ئوقیانوسی بێ که‌ناردا له‌ ته‌نیشته‌یه‌ک له‌نگه‌ریان به‌ردا‌وته‌وه و مه‌ودای نیوانیان ته‌نیا ته‌خته‌یه‌ک به‌پانانی دوو بست بێ که سه‌رباز ده‌بی به‌سه‌ریدا تی په‌رێ، حال و بارودۆخ چۆن ده‌بی. سه‌رباز با‌وه‌کوو به‌ژماری لووله‌ی شمخال^(*) و زاراکی تۆپ و چه‌کی تری دوژمن که ده‌ که‌شتی دا دایانمه‌ زان‌دوو، ده‌گه‌ل عه‌یزرائیل و مه‌ترسییه‌کانی مه‌رگ پووبه‌پوو ده‌بیه‌وه و مه‌ودای ده‌گه‌ل ئه‌وانه له‌ درێژایی نێزه‌یه‌ک زۆرتر نییه و با وه‌کوو ده‌زانێ ئه‌گه‌ر هه‌نگاوی به‌هه‌له‌ با‌ویژی به‌ره‌و قوولاتی ولاتی نیپتۆن^(۲۳۴) نومق ده‌بی، به‌و حاله‌شه‌وه بێ ترس و هه‌راس و به‌هه‌ستی شانازیه‌وه خۆی ده‌کاته ئامانجی ئه‌و هه‌موو تۆپ و تفه‌نگانه و تیده‌کو‌شێ تا له‌و باریکه‌ رێگایه‌وه خۆی ده‌که‌شتی دوژمن با‌وی. شتیکێ که زۆرتر جیگه‌ی ئافه‌رین پێ گۆتته ئه‌وه‌یه

۲۳۴- نیپتۆن Neptune کۆری ئه‌ستیره‌ی زو‌حل و برای «موشته‌ری»یه که له‌ ئه‌فسانه‌ی خودایانی یۆناندا خودای ده‌ریاکانه و له‌ قوولایی ئوقیانوسه‌کاندا کاخ و کۆشکی خۆی هه‌یه.

کالیسکه‌ی ئه‌م خودایه ئه‌سپانی ئاوی ده‌یکیشن. (محهمه‌د قازی)

كە سەرباز كاتىك كەوتە جىڭايەك كە تا رۆژى قىيامەت ھەلئاستىتەتەو، دەستبەجى دىيىتالې سەربازىكى تر جىي دەگرىتەو، ۋەگەر ئەم يەكەش كەوتە ناو دەريا كە، ۋەك خەزىيا زارى بۆ ھەللووشىنى كىردوۋەتەو، يەكى تر جىڭەي دەگرىتەو. ۋە ھىشتا ئەوانە بەتەواۋى نەمردوون كە يەكى تر ئامادەي مەرگ دەبى. ئەۋەيە ۋرە ۋ ئازايەتتەيەك كە دە تەواۋى شەرەكاندا ھىچ شتىك دەگەلى بەرانبەر نايەتەو. ئەي خۆزگەم بەبەختەۋەرىي خەلكى ئەو سەردەمە كە لە ئاگرى رىق وقىنى زراوتۇقىنى كەرەسە ۋ ئامرازى تۇپخانە خەبەريان نەبوو. ئەو ئامرازە ۋ كەرەسانەي كە من، داھىنەرەكان ۋ ساز كەرەكانيان بەمەلەعوون دەزانم ۋ يەقىنم ھەيە دەسەقەرەي ھەرە خوارەۋەي دۆزەخدا ھەقدەستى ئەو داھىنانەي خۇيان ۋەردەگرنەو. ھەر ئەم داھىنانەيە كە دەبىتە ھۆي ئەۋە دەستىكى جىنايەتكار ژيانى ئازاترىن ۋ بە جەرگىترىن پالەۋان كۆتايى پى بىنى بى ئەۋەي بزانى لە كوئى ۋ چلۆن، لە نەكاۋ گوللە كوئىرەيەك كە لەۋانەيە پىاۋىكى خۇپرىلكە ھاۋىشتىبىتى لەپىتە دى ۋ دلىكى ئازادە ۋ پاك سىروشت لە كاتىكدا كە گەيوەتە ترۆپكى ھەيەجان ۋ خرۇشان لە كار دەخا! ۋە بەمجۆرە ھەۋەي ھزر ۋبىرى مروقتىك دەپسى ۋ تۆمارى ژيانىك تىكەۋە دەپچىرى كە مافى خۆي بوو سالانىكى دوورودرىژ لەسەر ئەم دىنايە بژى ۋ بمىنى. لەبەر ئەۋە كاتىك فىكر لەم داۋودەزگا لەعنەتتە دەكەمەۋە ھەۋەس دەكەم كە بلىم لە ناخى دەروونەۋە، غەمبارم لەۋەي كە لەم عەسىر ۋ زەمانە نەفەرت كراۋەدا، كە لەبەر بەدبەختى دەبى تىپىدا بژىم، شوغلى پالەۋانانى سەرگەردانم رەچاۋ كىردوۋە. ھەر چەند ئەۋە مسۆگەرە كە من لە ھىچ مەترسى ۋ پىشھاتىك ناتىسم، بەۋ حالەشەۋە لەۋە نارەحەتم كە بۆ دەبى ئەۋەندوۋكە بارووت ۋ كىزموۋلەيەك مس، دەرفەتى نىۋ دەركىردن بەزۆرى شان ۋ باھۆ ۋ تىژىي شمشىر لە ھەموو شوپىنىكى جەھان لە من ۋەرىگىتەو. بەلام لى بگەرى با رۆژگار ھەرچى دەيەۋى بىكا! من ئەگەر بەۋەي بگەمە ئەۋ جىڭايە كە مەبەستەم رىز ۋ حورمەتم گەلىك زۆرتەر دەبى. چون من دەگەل دژواریي زۆر زۆرتەر لەۋەي كە پالەۋانانى سەرگەردانى رابىردوۋ تەۋشى ھاتىبوون رەۋرەۋو بوومەتەۋە.

تەۋاۋى ئەم وتارە دوورودرىژە لە لايەن دۆن كيشۆتەۋە كاتىك پىشكەش كرا كە ئەۋانى تر سەرگەرمى خواردىنى شام بوون ۋ ئەۋ لەبىرى چوۋبوۋەۋە كە پارويەك دەزارى خۆي بىنى؛ ھەر چەند سانكۆ پانزا چەند جار، ۋەبىرى ھىنا بوۋەۋە كە جارى ۋ باشترە شامەكەي بخوا ۋ، دوايە ھەر چەندى بىھوئ كات بۆ ۋعەز ۋ قسە ۋ گوتار ھەيە. ۋە بەلام ئەۋانەي گويىان دابوۋە قسەكانى، كاتىك دىتيان كە پىاۋىك بەۋ زانايىيە قسە دەكا ۋ لە عەقلىكى

ساغ و به‌جۆ وری به‌هرمه‌نده و ته‌نیا له‌ ڕێگه‌ی پال‌هوانه‌تی شوومی خۆیدا عه‌قلی خۆی له‌ ده‌ست ده‌دا، هه‌موو دل‌یان پێی سووتا و به‌زه‌یان پێیدا هات، که‌شیش پێی گوت که‌ له‌ ته‌واوی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌دا که‌ له‌سه‌ر سه‌ره‌تی شمشیر به‌سه‌ر قه‌له‌مدا گوتوووه‌تی حه‌ق به‌ئه‌وه و ئه‌ویش خۆی باوه‌کو ئه‌هلی زانست و قه‌لمه‌ه و گه‌یوه‌ته‌ ده‌ره‌جه‌ی ئیجتیهاد قسه‌کانی ئه‌وی به‌ته‌واوی پێ دروسته‌.

پاش خواردنی شام سه‌فره‌یان کۆ کرده‌وه و هاوکات ده‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌ ژنی کاروانسه‌رادار و که‌چه‌کی و ماری تۆرن عه‌مباری جێ خه‌وی دۆن کیشۆتیا‌ن به‌پێی بریار ئاماده‌ ده‌کرد که‌ خاتوونه‌کان له‌ویدا دانیشن و به‌سه‌ینه‌وه، دۆن فی‌رنا‌ن له‌ «دیل»ی داوا کرد که‌ سه‌رگوریشه‌ی خۆی بگێرێته‌وه و، پێی گوت که‌ به‌سه‌ره‌اتی ژیا‌نی ئه‌و به‌شایه‌دی هاو‌پێ جوان و نازداره‌کی به‌پێی قاعیده‌ ده‌بێ زۆر سه‌رنجراکێش بێ. «دیل» جوابی داوه که‌ ئه‌مری ئه‌وان له‌سه‌ر چاو داده‌نی، به‌لام له‌وه ده‌ترسی که‌ ئه‌م به‌سه‌ره‌اته وه‌ک ئه‌وان چاوه‌روانی ده‌که‌ن، هێنده‌ش به‌تام و خۆی نه‌بێ! به‌و حاله‌شه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ی ئه‌وانی له‌ عه‌رزى نه‌دابی، ئاماده‌ی گێرانه‌وه‌یه، که‌شیش و باقیی خه‌لکه‌که‌ سه‌پاسیان کرد و دیسان تکای خۆیان دووپات کرده‌وه. ئه‌وجار «دیل» که‌ دیتی هه‌موو به‌ئیشه‌تیاه ئاماده‌ی بیستن گوتی: «بۆ که‌سانیک که‌ ده‌توانن ئه‌مر بکه‌ن، پێویستی به‌تکا و خواهیشت نییه. که‌وابوو با به‌رێزان هۆشیا‌ن به‌لای منه‌وه بێ و گویم بۆ را‌بگرن. ئێوه سه‌ربرده‌یه‌کی راستی ده‌بیسن که‌ په‌نگه‌ هیچ ئه‌فسانه‌یه‌کی ده‌ستکردی خه‌یال پێی نه‌گا.» به‌بیستنی ئه‌م قسه‌یه ته‌واوی ئه‌وانه‌ی له‌وێ بوون جێی خۆیان له‌سه‌ر سه‌نده‌لییه‌کانیا‌ن خۆش کرد و ئه‌وجار مرته‌قیان (*) لێ برا و بێده‌نگ بوون. دیل کاتیک دیتی هه‌موو بێده‌نگ چاوه‌روانی ئه‌ون، به‌راوێژیکێ خۆش و سه‌رنجراکێش ئا‌وا‌ی ده‌ست پێ کرد.

ئەو جیگەیی که «دیل» بەسەرھات و رووداوەکانی خۆی دەگێرێتەو

بنەچەکی بنەمالەیی من لە یەکیەک لە شارە دێیەکانی ئاتەگی (*) چیاکانی لیئۆندا ژیاون و ئەوەندەیی سروشت دەگەلیان سازگار بوو، بەخت و یەغبال ناسازگار بوو. بەو حالەشەووە لەو ھەریمە بی پیت و بەرەکەتەدا، باوکم بەدەولەمەند و دارا ناوی رویشتبوو و، بەراستی ئەگەر ئەو ھێندە دەست بلآو نەبووبایە و مائی خۆی بەفیرۆ نەدابایە و دەفکری راگرتن و کۆ کردنەوێی مآل و ساماندا بووایە، دەولەمەند دەبوو. ئەو باوکەیی من ئەو خووێ دەست بلآوی و زۆر خەرچ کردنەیی لە زەمانی سەربازییەووە یانی لە سەردەمی لاوەتییەووە دەگەل بوو، چون خزمەتی سەربازی مەکتەبێکە که مرۆفی چرووک بەخشنە دەکا و پیاوی بەخشنەدەست بلآو، و ئەگەر سەربازیکت چاوی پی کەوت که خەسیس و دەست قووچاوی بی، شتیکی سەیر و دەگمەنە. باوکم لە سنووری سەخی بوون و بەخشنەدەست بوونی تی پەراوندبوو و گەیشتبوووە سنووری بەبادان و بەخت کردنی مآل و سامانی خۆی. ئەو ھەش بۆ پیاوی بە ژن و مآل که مندالیشی ھەبی و دەبی لە پاش ئەو ناو و مآل و سامانەکەیی راڤگرن، زۆر بەزەرەرە. باوکم سی عەولادی بوو که ھەر سیک کور بوون و ھەرسیکیان گەییوونە تەمەنیک که بیئە ناو کۆمەلگا، باوکم که دیتی بەقەولی خۆی ناتوانی دەست لە ئاکار و کاری خۆی بکیشیتەو، بریاری دا که ھۆکاری سەرەکیی ئەم تەخشان پەخشانە لەناوبەری و خۆی لە مآل و سەرۆتی دنیایی که بی ئەو ئەسکەندرەیش ھەر خەسیس دەنوی، بی بەش بکا. بەلی جا روژیک لە روژان ئیمە ھەر سیکمانی لە خۆی خری کردووە و دەستی کرد بەوتاریک که من ئیستا بۆ ئیووی دەگێرمەو، «کورە خوشەویستەکانم، بۆ ئەووی بزانی که من خیر و خوشیی ئیووم دەوێ ئەوئەندە بەسە که بلیم ئیو مندالی من! لە لایەکی ترەو بۆ ئەووی باوہر بکەن که من خوشبەختیی ئیووم دەوێ، ئەوئەندە بەسە که بزانی که من ناتوانم ئەو مآل و سامانەیی که هی ئیوویە رای بگرم. باشە! ئیستا بۆ ئەووی خاترجەم بن که من وەک باوکیک ئیووم خوش دەوێ و ناتوانم خوازیری نابوودی و ھەرشکەستی (*) ئیو بە دەموئی کاریک دەر ھەق بەئیو بەکەم که زۆر لەمێژە دە فکریدام و خۆم بۆ ئامادە کردووە. ئیستا ئیو ھەرسیکتان گەیشتوونە تەمەنیک که دەتوانن بیئە نیو کۆمەلگا، یا لانی کەم شوغلیک رەچاوکەن که بۆ داھاتووتان، که دەبنە پیاوی تەواو،

ئىعتىبار و ئابرووتان بۆ پىك بىنى، ئەو فكرەى من كىرەومەتەو ئەوئەهە كە هەرچى دارايى مالى ەمە، بىكەمە چوار بەش. ەرىك و بەشىك ەلەدەگرىن. سى بەش بۆ ئىو و بەشىك بۆ من. تا بتوانم ئەوئەندە تەمەنەى ماومە پى بەرى بچم. تەنیا ئارەزووى من ئەوئەهە كە ەركام لە ئىو كاتىك بەشى خۆى وەرگرت، بەهەكىك لەو كارانەو كە پىتان دەلىم خرىك بن. لە ئەسپانىاي ئىمەدا پەندىكى قەدىمى ەهە كە ەم ەكىمانەهە و ەم دەگەل راستىدا دەگونجى. ەموو پەندەكان ەر ئاوان. چون ەموويان وتەگەلىكى كورتن كە لە ئەزمونىكى دورودرېژ داتكاون. بەهەر حال ئەو پەندە دەلى: «يا كلىسا، يا دەريا، يا دەريا» ئەوئەش بەو ماناىهە ەر كەس دەهەوئ دەولەمەند، بى يا دەبى بىتتە كەشىش، يا بۆ بازىرگانى برواتە سەفەرى دەريا، يا بىتتە خزمەتكارى پاشايان. چون ديسان وەك دەلىن «ورەكەخۆرى دەركاى سولتان باشتەر لە خەلاتى خان» كەوابوو بەبۆچوونى من، يەكتان بىنە ئەهلى زانست، يەكتان رىگەى بازىرگانى بگرىتتە بەر، سىيەمىش بىتتە ئەندامى سوپاى سولتان، چون خزمەتى پاشا لە كاخى شاھىدا كارىكى زۆر دژوارە و، ئەگەر شەر پىاو ناگەهەنئە مالى و سامان، بەلام نىوى دەباتە نىو نىوان. من لە ئىستاو تە ەشت رۆژى تر بەشى ەركامتان نەغد، بى كەم وەكەسرى، وەك دوايە لە حىساب كردندا، خۆتان دەبىين، دەدەمە دەست خۆتان. ئىستا پىم بلن ئايا حازرن لە رىنوئىنى و راي من لەمەر پىشنارىك كە بەئىوھم كىرەو، پىرەوى بكەن؟»

ئەوجار چون من كورى گەرە بووم، باوكم ئەمەرى پى كردم جواب بەدەمەو. من دەپىشدا ەرزەم كرد كە خۆى بۆ ئىمە فقەر نەكا و دەست لە مالى و دارايى خۆى ەلنەگرى و ەر چۆنىكى دلخوازى خۆبەتى خەرجى بكا. «پاش ئەو ەبىرم ەتتاو كە ئىمە ەرسىكمان گەنجىن و دەرفەتى مالى كۆ كردنەوئەمان ەهە، ەرزەم كرد كە من لە بەرئىو بەردنى ئەمەرى ئەودا ئامادەم، شوغلى سپايىگەرى رەچا و كەم تا بتوانم بەخوا و بەپاشا خزمەت بكەم. براى دووم پىشنارى كرد كە كارى بازىرگانى بكا و بۆ بازىرگانى بچتتە ەندوستان. برا چووكەكەم كە لام وايە لە ەموومان عاقلتر بوو گوتى كە دەهەوئ بىتتە كەشىش يا لانى كەم بۆ تەواكردنى خۆپەندەكەى برواتە زانكۆى سالامانك. كاتىك قەرارومەدارى خۆمان دەگەل باوكمان دانا و ەر كەسە كارى خۆى ديارى كرد، باوكم بەلوتف و خۆشەوئىستىيەكى زۆرەو، ماچى كردين و، ئەوئە بەلئىنى پىدا بوو، لەو ماوئەيدا كە خۆى گوتبووى جى بەجىى كرد و بەشى ەرىكەمان كە سى ەزار دۇكا بوو(ئىستا ەبىرم ماو) نەغد پى داي. چون يەكىك لە مامەكانم بۆ ئەوئە ئەم ملىكە لە دەست نەچى لە

باوكمى كرىيهوه و پوولهكەشى نەغد دا بەباوكم. ئىمه هەرسىكمان مالاواييمان لە باوكى دىجيتائى دۆن كيشۆت، ئىزنى مەرەخسىمان خواست و لە هەمان پۆژدا، من چون دىتم ئەگەر باوكم بەو برە پارە كەمەوه لە زەمانى پىرىدا بەجى بىلم دەبىتە ناپىاوى، بەزۆر دووهەزار لەو سى هەزار دۆكايەم پى داوه و باقىيەكەم كە بۆ دابىن كىردنى پىداويستىيەكانى سەربازى لازم بوو لە لای خۆم راگرت. دوو براكانىشم چاويان لە من كىرد و هەر كام هەزار دۆكايان بۆ بابم رەد كىردەوه. بەمچۆرە بىجگە لە بەشە ملىكى خۆى كە باوكم بۆ بەرىچوون راى گرتىوو، چوار هەزار دۆكاش پوولى نەغدى بۆ ماوه. سەرەنجام ئىمه لە باوكمان و مام كە ئىستا باس كىرد، مالاواييمان كىرد و زۆر بەسەرىهەكدا كىرايىن؛ بەتايبەت قەوليان لى ئەستاندىن لە هەر دەرەتتەكدا ئەوان لە باروودخى خۆمان چ باش و چ خراب، ئاگادار بەكىنەوه. ئىمه بەلىنىمان دا كە هەر وا دەكەين و هەر كە ئەوان بۆ خواحافىزى ماچيان كىردىن و بۆمان پارانەوه، يەككە ئە ئىمه پىگای سالامانكى گرتەبەر، ئەوى تر رووى دە سىويل كىرد و من بەرەو ئالىكانت Alicante وەرئى كەوتم، چون بىستبووم كە كەشتىيەكى بارى، هى كۆمارى «ژىن» لەوئى نەنگەرى گرتوووه تا خورى بارىكا و بەرپىتەوه ئىتاليا. ئەو سال بىست و دوو سالە كە من لە مالى باوان و دەدرەكەوتووم و هەر چەند لەو ماوه درىژەدا، زۆرم نامە نووسىوه تا ئىستا لە باوكم و لە براكانم جواپىكم پى نەگەيشتوووه.

ئىستا رووداويكى كە لەو ماوهيەدا بەسەرم هاتوو، بۆتائى دەگىرمەوه. من لە بەندەرى ئالىكانت سوارى كەشتى بووم و لە كۆتائى سەفەرىكى خۆشدا گەيشتمە «ژىن»، لەوئىو چوومه ميلان و سازوبەرگ و رەختى سەربازىم بۆ خۆم كىرى و بىستم برۆم ناوى خۆم بۆ فەوجەكانى (*) «پىهەمۆن» Piemont بنووسم، بەلام لەو دەمەدا كە بۆ لای ئەسكەندىرە وەرئى كەوتبووم بىستم كە دووكى گەورەى «ئالب» Albe رۆيشتوووته «فلاندر»، دەسبەجى رىگای خۆم گۆرى و بەرەو فلاندر چووم و بەدواى دووك كەوتم. من لە زۆر شەراندا دەخزمەتيدا بووم و مەرگى سەرورەنئىكى گەورەى وەك «كۆنت دۆهۆرن» contes de Horn و «كۆنت دگمون» cd. Egmon بەچاوى خۆم دىت. تا ئاخىريەكەى بووم بەپەرچەمدارى سەردارىكى بەناويانگ كە خەلكى گوادالاكسارا Guadalaxare بوو و پىيان دەگوت «دىهەگۆدۆئوربىنا» (۲۳۰). چەندىك پاش ئەوهى چوومه فلاندر هەوالى هاوپەيمانىنى پاپەى

۲۳ - Diégo de urbina فەرماندەى فەوجىك بوو كە سىروانتىس لە كاتى شەرى لىانندا لەو فەوجەدا خزمەتى دەكرد. (مۆرىس باردۆن)

پێنجهم كه يادی به‌خێرې، ده‌گه‌ل كۆماری وینیز و ولاتی ئەسپانیا دژی دوژمنی هاوبه‌شی
 دنیای مه‌سیحی یانی سولتانی عوسمانی، كه به‌كه‌شتی و هێزی ده‌ریایی خۆی دو‌رگه‌ی
 به‌ناوبانگی قیبرسی له كۆماری وینیز داگیركردبوو و، ئەوه خۆی خه‌سارێکی شووم و
 خه‌مبارده‌هاته ئەژمار، له شاریدا بلاو بووه‌وه. هه‌موو یه‌قینیان هه‌بوو كه فه‌رمانده‌ی
 هاوبه‌شی هێزه‌كانی ئەم په‌یمان، شازاده‌ی نه‌جیب و دلپاك «دۆن ژوانی ئوتريش» برای
 دایك و باوكی پاشای گه‌ره‌ی ئیمه، فلیپی دووم ده‌بێ، هه‌روه‌ها هه‌والی ته‌داره‌کی ته‌واو
 بۆ شه‌رێکی گه‌وره كه له پێشدا بوو، بلاو بووه‌وه. هه‌موو ئەم هه‌والانه شۆروشه‌وقیتی
 وایان ده‌مندا پێك هێنا تا ده شه‌رێکی ده‌ریایی گه‌وره‌دا كه به‌و زوانه هه‌ل‌دایسا به‌شدار
 بكه‌م، به‌و هیوايه كه له یه‌كه‌مین ده‌ره‌فته‌دا ده‌ره‌جی سه‌روانیم پێ ده‌دن، هه‌مووشتم وه‌لانا،
 چوومه ئیتالیا. به‌لێ ئەو كارهم كرد. له به‌ختی گه‌ش، كاتیک گه‌یشتمه ئەوێ كه پایه‌به‌رز
 دۆن ژوانی ئوتريش. كه له به‌نده‌ری «ژین» پیاده بووبوو، رویشته ناپل تا ده‌گه‌ل هێزی
 ده‌ریایی وینیز، یه‌ك بگرنه‌وه. ئەو وێكکه‌وتنه‌وه دوايه له ته‌نگه‌ی «مسین» دا به‌ئەنجام
 گه‌یشتم. به‌لێ، چ بلیم؟ كه من بووبوومه فه‌رمانده‌ی فه‌وجی پیاده نیزام و بۆ ئەو پله و
 پایه‌به‌رزه زۆرتر قه‌رزباری به‌ختی خۆم بووم تا لیته‌اتوویی زاتی. له پۆژی گه‌وره و پر له
 بیره‌وه‌ری شه‌ری ده‌ریایی لیپانت^(٢٣٦) Lépante دا به‌شدار بووم. به‌لام له‌و رۆژه‌دا كه بۆ
 دنیای مه‌سیحی ئەوه‌نده مباره‌ك بوو - چون ته‌واوی گه‌لانی دنیا له‌و هه‌له‌یه‌دا بوون كه
 توركان له ده‌ریادا كه‌سیان ده‌ره‌قه‌ت نایه - له‌و رۆژه‌دا كه غروور و به‌خۆ نازینی ده‌وله‌تی
 عوسمانی تیک شكا. له نێوان هه‌موو ئەوكه‌سانه‌ی كه ده‌و شه‌ره‌دا ناخر خێر بوون (چون
 مه‌سیحیانی شه‌هید به‌خته‌وه‌تر بوون له‌وانه‌ی كه زیندوو مانه‌وه و سه‌رکه‌وتوو بوون) ته‌نیا
 من ئەو به‌خته‌وه‌ریه‌م به‌نسێب نه‌بوو. چون به‌جی ئەوه‌ی وه‌ك سه‌رده‌می رۆمیان، تاجی
 شانازی هێزی ده‌ریایی له‌سه‌رخۆم ببینم، له شه‌ری ئەو رۆژه گه‌وره‌یه‌دا كۆت و زنجیرم
 له‌سه‌ر لاقه‌كانم و ده‌سته‌بندی ئاسنین به‌ده‌سته كانمه‌وه چاوی پێ كه‌وت. ئیستا عه‌رزتان
 ده‌كه‌م كه بۆچی تووشی ئەم به‌سه‌ره‌هاته تاله‌هاتم. چون «ئووشعه‌لی»^(٢٣٧) پاشای ئەله‌ج‌زایر
 كه دزیکی ده‌ریای بێ وینه و نه‌ترس و بێباك بوو له نه‌كاو هێرشی برده سه‌ر كه‌شتی

٢٣٦- شه‌ری ده‌ریایی لیپانت Lépante له نێوان دنیای مه‌سیحی و ده‌وله‌تی عوسمانیدا له
 شوینتیک هه‌ر به‌و ناوه‌ رووی دا كه ترکه‌كان زۆر به‌سه‌ختی شكان «١٥٧١».

٢٣٧- به‌بروای دوکتۆر باردۆن ئووشعه‌لی له دوو به‌شی ئەلووش و عه‌لی پێك هاتوووه و ئەلووش
 به‌مانای موسوڵمان و له دین وه‌رگه‌راوه.

شهریکه‌ری کاپیتانی مالت و بیجگه له سی کهس له شێوالیه‌کان که زۆر سهخت بزیندان دیجبتانی بوون، ته‌واوی چه‌کدار و شهرکه‌ره‌که‌کانی که شتییه‌که‌یان کوشت. که شتی شهری ژان «ناندری دۆریا» (۲۳۸) هاته یارمه‌تی که شتی مالت. من له گه‌ل فه‌وجی خۆم له‌و که شتییه‌دا بووم و، چون کاریکم کرد که ده‌بوویه بکری، یانی بازدم دا سه‌ر پردی که شتی دوژمن، له ناکاو که شتییه‌که به‌ئهمی هه‌لاتن له که شتی هێرشکه‌ر دوور که‌وته‌وه و سه‌ربازه‌کانم نه‌یان‌توانی به‌دوامدا بێن. من له نیو سه‌ربازانی دوژمندا به‌تاکی ته‌نیا مامه‌وه و نه‌متوانی ده‌ به‌رانبه‌ر ژماری زۆری ئه‌واندا زۆر خۆم پابگرم. ئاخری له کایتکه‌دا به‌ده‌نم هه‌مووی برین بوو، گرتیانم. ئه‌وه‌ش له‌ ده‌گه‌ل هاوریکانی بۆی ده‌رباز بوو، منیش وه‌ک دیل که‌وته‌م ده‌ست ئه‌و پیاوه، به‌م شێوه‌یه‌ له نیو ئه‌و هه‌موو خۆشحالانه‌دا ته‌نیا من غه‌مگین و بیکه‌س مامه‌وه. له نیوان ئه‌و هه‌موو ئه‌سیره‌ له به‌ند خه‌لسیوه (*) ته‌نیا من به‌دیلی مامه‌وه، چون له‌و رۆژهدا پازده هه‌زار که‌س ئه‌سیری مه‌سیحی که له که شتی تورکاندا سه‌ولیان لێ دهدا ئازادیی خۆیان ده‌ست که‌وته‌وه. منیان به‌یه‌خسیری برده قوسته‌نته‌نییه و سه‌ولتان سه‌لیمی عوسمانی خاوه‌ن و ریفینه‌ری منی به‌پاداشی ئه‌وه‌ی ئه‌رکی خۆی له شه‌ردا پاپه‌راندوووه و ئالای ولاتی مالتی به‌غه‌نیمه‌ت گرتوووه، به‌له‌قه‌بی «کاپیتان پاشا» و به‌فه‌رمانده‌یی هێزی ده‌ریایی خۆی هه‌لێژارد. سالی دوا‌یی یانی سالی ۱۵۷۲ منیان برده «ناوارین» Navarin و له که شتی شهریکه‌ری «سی‌فانوس» دا تووشی کاری زۆره‌می بووم. له‌وێ من بینه‌ری له ده‌ست چوونی ده‌رفه‌تیکێ له بار بووم که که‌وته‌ ده‌ست مه‌سیحیان که ده‌یان‌توانی ته‌واوی که‌شتی و که‌ره‌سه‌ی شه‌ریی تورکان له خودی به‌نده‌ردا بگرن و ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا‌بگرن. رووداوه‌که به‌مجۆره‌ بوو مه‌له‌وانانی کۆمادورگه‌ی (*) «لوانتین» Leslevantins و یه‌نی چه‌رییه‌کانی تورک که له‌و کاته‌دا ده‌که‌شتیه‌کاندا بوون و پێیان وابوو هه‌ر ده‌زارکی به‌نده‌ردا که‌وتوو‌نه‌ته به‌ر په‌لامار، بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی ده‌ست پێکرانی شه‌ر بن، ئه‌وه‌نده ترسابوون که لیباس و نه‌عه‌لین (*) و شتومه‌کی خۆیان هه‌لگرت و هه‌لاتن تا بگه‌نه و شکانی و ده‌رباز بن. به‌لام قه‌زا و قه‌ده‌ر ده‌وریکێ تری گێرا و هێزی ده‌ریایی ئیمه‌ هیچی نه‌کرد، ئه‌وه‌ش هۆیه‌که‌ی خویری بوون یا خۆ دزینه‌وه‌ی فه‌رمانده‌ی گشتی ناوه‌گانی (*) ئیمه‌ نه‌بوو، به‌ئکو به‌هۆی تاوان و گونا‌هانی کۆمه‌لگای مه‌سیحی و خواستی خوداوه‌ند بوو که ده‌یه‌وێ ئیمه‌ هه‌میشه‌ جه‌للادی‌کمان له‌سه‌ر بێ بۆ ئه‌وه‌ی ته‌میمان بکا.

له راستیدا ئه‌وه‌ش له‌ په‌نای برده «مۆدۆن» Modon که دو‌رگه‌یه‌که له نزیک «ناوارین»

۲۳۸ - Jean - Aadré Doeia، ئه‌میر به‌حرێک بوو خه‌لکی «ژین» که ده‌ خزمه‌ت ده‌وله‌تی ئه‌سپانیادا بوو.

به‌نده‌ری قه‌وی کرد و ئاسووده لێی دانیشته تا دۆن ژوان فه‌رمانه‌ی ئیمه له‌و ناوچه‌یه دوور که‌وته‌وه. هه‌ر له‌و شه‌ره‌ ده‌ریاییه‌دا بوو که که‌شته‌یی شه‌رکه‌ری نوسره‌ته Laprise به‌فه‌رمانه‌یی کورپی پدین سوور (باربرۆس)، ریتگری ده‌ریایی به‌ناوبانگ، که‌وته ده‌سته مه‌سیحیان. که‌شته‌یی نوسره‌ته (سه‌رکه‌وته‌ن) به‌ده‌سته یه‌کێک له‌ که‌شته‌یه شه‌رکه‌ره‌کانی ناپل به‌ناوی «دیله‌ گورک» داگیر کرا که فه‌رمانه‌که‌ی «برووسکه‌ی شه‌ر» ئه‌و «باوکی سه‌ربازان» ئه‌و ناخودا مباره‌ک که‌ده‌مه، هه‌رگیز نه‌به‌زیوه. «دۆن ئالوارۆدۆبازان» به‌له‌قه‌بی «مارکی دۆسانتا‌کرووز» (٢٣٩) بوو؛ وه‌هه‌یفه که من داستانی داگیر کردنی که‌شته‌یی نوسره‌ته بۆ ئیوه نه‌گێرمه‌وه. کورپی «پدین سوور» ئه‌وه‌نده بی‌به‌زه و دل‌ره‌ق بوو و ده‌گه‌ل ئه‌سیرانی که‌شته‌ی خۆی ئه‌وه‌نده خراب ده‌جولاوه که ئه‌وان هه‌ر که دیتیان که‌شته‌یی «دیله‌ گورک» لیتیان نزیک ده‌بیته‌وه، هه‌موو پێکه‌وه ده‌ستیان له سه‌ول لێدان کێشاوه‌و و هرووژمیان کرده سه‌ر ناخودای خۆیان که له به‌شی پشته‌وه‌ی که‌شته‌یه‌رمانی پێ ددان. هه‌موو تیی هالان و به‌لیدان و کوتان وه‌پیش خۆیان دا و به‌نیو کورسی و که‌ناپه و نیمکه‌تاندا هینایان و ئه‌وه‌نده‌یان نازاردا که پێش ئه‌وه‌ی بگاته ده‌که‌لی که‌شته‌یی گیانی دا به‌مالیکی دۆزه‌خ، ئه‌وه‌ش پاداشی ئه‌و هه‌موو بێ‌ره‌حمی و ره‌فتاره نامرۆقانییه بوو که ده‌گه‌ل ئه‌و دیلانه‌ی کردبوو.

ئیمه گه‌رینه‌وه قوسته‌نه‌نییه و سالی دوایی، ده سالی ١٥٧٣ دا هه‌وال گه‌یشت که پایه‌به‌رز، دۆن ژوانی ئوتریش به‌هیرشیک شاری تۆنسی گرتوه و داویه‌ته ده‌سته مه‌لا هه‌مید و به‌مجۆره هیوای ده‌سته خسته‌نه‌وه‌ی ته‌خت و تاجی له مه‌لا هه‌مید (٢٤٠).

٢٣٩- Le miequis de santa Gruz دۆن ئالوا دۆ بازان یا مارکی دۆسانتا کرووز هه‌ر ئه‌ویه که سپروانتیس نووسه‌ری دۆن کیشۆت و براکه‌ی رۆدریگو کاتیک له «دیلی» گه‌رانده‌وه و له زیندان پزگاربوون له به‌شی ژێر فه‌رمانی ئه‌ودا خزمه‌تی سه‌ربازیان ده‌کرد و له گرتنی دۆرگه‌ی تیرجیرا Terceira دا که ئه‌سپانیا له پرته‌قالیه‌کانی ده‌ستانده‌وه به‌شدارییان کرد. (مۆریس باردۆن)

٢٤٠- مه‌لا هه‌مید Muley Hamida و مه‌لا هه‌مید Muley Hamet هه‌ردووکیان کورپی مه‌لا هه‌سه‌ن Muley Hascen پاشای تۆنسی بوون. مه‌لا هه‌مید ته‌خت و تاجی باوکی به‌زۆر به‌ده‌سته‌وه گرت و مه‌لا هه‌مید په‌نای برده‌ دورگه‌ی سیسیل. له سالی ١٥٧٣ دا دۆن ژوانی ئوتریش ئه‌و داگیرکه‌ره‌ی له ته‌خت هینا خوار و ده‌گه‌ل خۆی بریدییه‌وه ناپل و زۆری پێ نه‌چوو له‌وه‌ی کۆچی دوایی کرد. (مۆریس باردۆن)

زەمانە لەوێ زالمتر و خۆپن خۆرتری بەخۆیە نەدیو، بریو. ئەم شکستە سەختە بایە دجیٲیٲالی (*). شێواند و زۆری پێوێ توورە بوون، بەو حالەشەوێ بەتەگبیروریا کە لە تاییەتەندییەکانی بنەمالەئەوێ لە وێنیزییەکان کە زۆرتەر لەو خوازباری ئاشتی بوون تکای ئاشتی و سازانی کرد. سالی دوايي، لە ۱۵۷۴دا سۆلتانی عوسمانی هێرشی برده سەر لاگوئەت Goulette ئەو دژەئی کە دۆن ژوان لە نزیک تونیس دروستی کردبوو و هیشتا تەواو نەبووبوو. لە تەواوی ئەو ماویەدا کە شەر دە ئارادا بوو، من دە کەشتیی دۆژمندا سەولم لێ دەدا و هیچ هیوايەکم بۆ ئازادی، تەنانەت بەدانی فیدیەش (*). نەبوو. چون بریارم دا بوو لەو گرفتاری و بەدبەختییە شتیک بۆ باوکم نەنووسم. سەرەنجام شاری گوئەت و دژەکە کەوتنە دەست دۆژمن. ژماری شەرکەرانی بەشدار بوو لەو هەنگامەیدا وەک دەیانگوت ۶۵۰۰۰ سەربازی بەکرێگیاروی تورک و ۴۰۰/۰۰۰ بەرپەر و عەرەب بوون کە لە شوپنە جۆرباجۆرەکانی ئەفریقاوێ داوهرووکا (*). بوون. ئەو هەزارەزێلەیی (*). ئازوووقە و چەکوچۆلی زۆریان پێ بوو، زۆریشیان تالانچی و جەرەد و پێگر دەگەڵ بوو کە ئەگەر هەر یەکەو مستیکیان خۆل بەسەر شار و دژەکە دا کردبا هەر دووک شوپن لە خاکدا ون دەبوون. دەپیشدا خودی گوئەت کە پێیان وابوو، دەگیران نایە گیرا، ئەوێش لەبەر ئەو نەبوو کە پادەگانی شار دەستی نەکردبێتەو، یا هەرچی دەیتوانی و دەبووایە بیکا نەیکردبێ. بەلکو بەو هۆیەوێ بوو کە دەیانگوت چون لەو بیابانە رەلمینەدا (*). لە نیو گەزی دەگەنە ئاو، نەیانتوانی سەنگەر هەلکەن؛ لە حالیکدا تاقي کردنەوێ نیشانیدا کە سەنگەر و مەتەرێز و شوپنی قایم دروست کردن لەو شوپنەدا زۆر ئاسانە. چون تورکەکان ئەو کارەیان کرد و لە قوولایی دوو «ئۆن» (۲۴۱) یشدا نەگەشتنە ئاو. بەمجۆرە تورکەکان بەهەلچینی کیسەئێ پر لە رەلم و خیز دیواریکێ وها بلندیان دروست کرد کە وەسەر دیوارەکانی قەلا کەوتن، لە پشت ئەو کیسانەوێ دەستیان کرد بەتیر هاویشتن و کەس نەیدەوێرا خۆی نیشان بدا و دەفکری بەرگری دابی. برۆای گشتی لەسەر ئەوێ بوو کە شەرکەرەکان نەدەبووایە خۆیان دەنیو شاری گوئەتدا زیندانی بکەن. بەلکو دەبووایە لە کەنار دەریا لەسەر زوویی ساف و هەموار، لە کاتی پیادە بوون لەکەشتیدا چاوەروانی دۆژمن بن. ئەوانەئێ ئەم قسانە دەکەن لە دوورەوێ دانیشتبوون و لەبەر خۆیانەوێ شتیک دەلێن و هیچ ئەزمونیکیان لەم بارەوێ نییە داوهری دەکەن. لە حالیکدا ژماری پارێزەرانی شار لە حەوت هەزار کەس تی نەدەپەری. کەوابوو ئەو ژمارە کەمە با زۆریش ئازا و نەبەرد بووبن، چون دەیانتوانی

۲۴۱- ئۆن aune، یەکانەئێ درێژایی قەدییم کە بەرانبەر بووێ دەگەڵ ۱/۸۸ گەز. (مۆریس باردۆن)

دەبەرامبەر ئەو ھەزارە زىلەى دوژمندا لە سەحرا و زەمىنى ئاوالەدا دەوام بێن؟ **خۆن** دەتوانى قەلایەك بپاریزی که له هیچ لاوه هیواى یارمەتییهكى نەبى و کەوتبیتە گەمارۆى دوژمناىكى خویىن خۆر که لەسەر خاکی خۆیان شەڕ دەکن؟ بەلام بەبرۆای من و زۆر کەسى تریش، ئەم شکستە، نیشانەیهک له لوتف و کەرەمى خودای مەزن بەئەسپانیا بوو که ئیرادەى فەرموو ئەم سوورەکوانى (*) فەساده، ئەم کرمەجەوندەیه (*)، ئەم ئەسفەنجە (*) ھەرگیز تیر نەبووه، که ئەو ھەموو پوولى مەملەکەتەى بۆ لای خۆى رادەکێشا و تەنیا فایدەیهكى که بووى، ئەو ھەبوو که بیرهوهرى گیرانى خۆى بەدەست ئیمپراتورى لەشکان نەھاتوو، شارلەکنى مەزن بەزیندووویى رابگرى، بەیەكجاری وێران بى، چون بۆ ھەتا ھەتایی کردنى ئەم بیرهوهرییه، لازم نەبوو که مستیک بەرد و دار وەبیر ھێنەرەوھى ئەو بى.

قەلاش لە دەست چوو، بەلام لەوێدا لانى کەم بەرگری توند بوو، تورکەکان ناچار بوون ھەنگاو بەھەنگاو بپۆنە بەرەو ھەتا دەستی بەسەردا بگرن. ئەو سەربازانەى که بەرگریان لەوێ دەکرد وھا ئازایانە شەریان دەکرد که دوژمن لە بیست و دوو جار ھێرشى گشتیدا بیست و پێنج ھەزار کەسیان لى کوژرا، لە سێسەد پارێزەریک که زیندوو مابوونەو ھێچ کام بەساغ و سلامەتى وەدەست دوژمن نەکەوتن و ئەو ھۆى نیشانەیهكى ئاشکرا و بەرچاوه بۆ ئازایەتى لەرادەبەدەر و بەرگرییهكى پیاوانە که ئەوان بۆ راگرتنى ئەم شوپانانە لە خۆیان نیشاندا. پاش ئەو قەلایەكى چووکی تریش تەسلیم بوو، ئەویش بورجیک بوو که لە ناوھراستى دورگەى «ئىستاگنو» Estagno دروست کرابوو و فەرماندەکەشى «دۆن ژوان زانوکرا» Don Juan Zanoquera نەجیب زادەى والانسى بوو که ئەفسەریکی نەترس و لیھاتوو بوو. تورکان «دۆن پیدروپوتیرتوکارەرۆ» Doni Pedro Puértocarrero ... فەرماندەى شارى گۆلتیان بەدیل گرت و بردیان. ئەم پیاو ھەزارە ئازایە ئەوھندى دە توانیدا بوو بۆ بەدەستەوھەندانى شارەکە کردى. ئەو لەوھى که سەرھەجام شارى دا بەدەستەوھ، ئەوھندە غەمگین و پەریشان بوو، که دەریگای بەرھە قوستەنتەنییەدا دیقی کرد و مرد. لەو شەرھدا ھەرۆھا «گابریۆ سىرویلۆن» (٢٤٢) فەرماندەى دژیان بەدیل گرت که خودا ھەلناگرى تا بلیى ئازا و نەترس بوو. لەم دوو شوپنەدا زۆر کەلەپیاوى بى وینە لە دەست چوون؛ لەوانە

٢٤٢- گابریۆسىرویلۆن Gabrio Cervellon ئەندازىارى پاھ بەرز و فەرماندەى تۆپخانەى ئىسپانىیایى که لە گیرانى شارى گۆلتدا گیرا؛ پاشان دە گۆزینەوھى دیلەکاندا ئازاد کرا و لە ھەریمى فلاندر دەستى کرد بەدروستکردنى دژ و قەلا و سەنگەر و مەتەرپیز و سالى ١٥٨٠ لە میلان مرد. (مۆرىس باردۆن)

یهکیان پاگانادۆریا Pagano Doria شیوالیهی سین ژان که له جوامیره دهریا دلّهکانی «ئاندری» رۆژگار بوو و گوزهشتیکی سهخییانه که ئهوه بهقازانجی برای ناواری خۆی ژان «ئاندری» دۆریا» (۲۴) کردی، خۆی ئهوه قسهیه دهسهلینی. شتیکی که غهمی مه‌رگی ئهوی زۆتر کرد ئهوه بوو که چند نه‌فه‌ر عه‌ره‌ب، به‌ناپایوی کوشتیان؛ رووداوه‌که به‌مجۆزه بوو کاتیک پاگانادۆریا تیگه‌یشت که قه‌لا بێ که‌ره‌سه و چه‌کوچۆل و یارمه‌تی ده‌گیری، خۆی به‌چند عه‌ره‌ب ئه‌سپارد که قه‌ولیان پێ دا به‌جلوبه‌رگی عه‌ره‌بییه‌وه بیبه‌نه ته‌بره‌قه Tabraca له‌وه‌فه‌ره که هی خه‌لکی ژین بوو و ناوه‌ندی راوی مه‌رجانه. ئه‌وه عه‌ره‌بانه سه‌ریان بری و بۆ فه‌رمانده‌ی ناوه‌گانی تورکیان برد؛ به‌لام ئه‌وه وه‌ک په‌ندی کاستیلی ئیمه‌ ده‌لی «هه‌ر چه‌نده‌ش خه‌یانه‌ت په‌سند بێ. خائین هه‌ر نه‌فه‌رت کراوه»، په‌فتاری ده‌گه‌ل کردن یانی، ده‌ستووری دا به‌سزای ئه‌وه‌ی ئه‌وه دیله‌یان به‌زیندوویی بۆ نه‌هیتناوه له‌ سیداره‌یان بدن.

له‌ نیو ئه‌وه مه‌سیحیانه‌ی که له‌ قه‌لادا به‌ده‌ست تورکان به‌دیل گیران، پیاویک بوو به‌ناوی «دۆن پیدرو دوناگیلار» Don Pedro de Aguilar که خه‌لکی یه‌کیک له‌ ناوچه‌کانی هه‌رمی ئه‌ندلۆس و په‌رچه‌مداری قه‌لا بوو. ئه‌وه پیاوه سه‌ربازیک بوو زۆر ئازا و به‌هۆش و له‌ شیعر و شاعیریشدا فه‌ننان بوو. من ئه‌وه له‌ خۆمه‌وه نا ئیم چون چاره‌نووس هیتایه‌ ناو ئه‌وه که شتییه که منی تیدا بووم. ئه‌ویش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه نیمکه‌ته دانیشته که من له‌سه‌ری دانیشته‌بووم و سه‌ولم لێ دها و هه‌ر دوو کمان غولامی مه‌ولایه‌ک بووین؛ پیش ئه‌وه‌ی له‌ به‌نده‌ر وه‌ده‌رکه‌وین، دوو پارچه‌ شیعی جانی هه‌لبه‌ست. یه‌کیان ماته‌منامه‌یه‌ک بوو بۆ گیرانی شاری گۆلت و ئه‌وی تریشی بۆ گیرانی «دژ» که گوتبوو؛ من به‌راستی پیم خۆشه‌ بوونی بخوینمه‌وه. چون هه‌ر دوو پارچه‌م له‌به‌ره و پیم وایه به‌بیستیان زۆتر شاد ده‌بن نه‌ک غه‌مگین.

له‌وه کاته‌دا «دیل» ناوی «دۆن پیدرو دوناگیلار» بێ برد، دۆن فیتران ئاوریکی له‌ سی هاوریکه‌ی داوه و هه‌ر سیک بزه‌یان هاتی. وه کاتیک دیل ویستی پارچه‌ شیعه‌رکه‌ وه‌خوینی، یه‌کیک له‌وان گوتی: پیش ئه‌وه‌ی به‌ریتان شیعه‌رکه‌مان بۆ بخوینیته‌وه به‌رموو که ئه‌وه «دۆن پیدرو ناگیلاره» چی به‌سه‌ره‌ات. دیل گوتی: من هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌زانم که پاش دوو سال

۲۴۳- پاگانادۆریا یا شیوالیهی سین ژان کاتیک رۆیشته ناو فه‌وجی مالت له‌ ده‌وله‌ت و مال و سامانی زۆر و زه‌وه‌ندی خۆی به‌قازانجی برای خۆی Jean André Doeia ده‌ستی هه‌لگرت. (مۆریس باردۆن)

مانه وه له قوسته نته نیه ره ژژیک به لیباسی ئارنۆتیا ن (٢٤٤) خۆی گۆری و دهگه ن
جاسووسێکی یۆنانی ده رباز بوو. ئیدی نازانم توانی بگاته وه ولاتی خۆی و ئازادی یا نا؛
به لام وا تی دهگه م سه رکه وتبی چون سالیک له م رووداوه تی نه په ریبوو که جاریکی تریش
ئه و جاسووسه یۆنانیه م له قوسته نته نیه دینه وه. به لام نه متوانی له مه ر سه فه ره که بیان
شتیکی لی پیرسم. نه جیب زاده گوتی: من ده توانم هه والی ئه و سه فه ره ت پی بدهم، چون
ئه و دۆن پیدرویه برای منه و ئیستا زه ق و زیندوو، ساغ و سلامت مال و سامانیکی زۆری
وه سه ر یه ک ناوه، ژنی هیناوه و باوکی سی مندالانه. دیل گوتی سپاس بو خودا که ئه و
هه موو ره حمه ته ی به سه ر داباراندوو؛ چون به رای من له دنیا دا هیچ خو شیه یه ک له
وه ده سه ته یان هوه ی ئازادی له ده ست چوو بالاتر نییه. نه جیب زاده گوتی: بیجگه له وه من
ئه و شیعرانه ش که برا که م گوتویه تی له بهر ده زانم. دیل گوتی: که وابوو زه حمه تی
خویندنه وه بیان ده خمه ئه ستۆی به ریزتان، که بیگومان له من چاکتریان ده خوینیته وه.
نه جیب زاده گوتی: به سه ر چاوا! فه رموون ئه وه شیعه ره که:

دریژهی داستانن دیل

پهخشانه شیعر

«ئهی رۆحه پیرۆزهکان که بهکردهوی باشی خۆتان له بهندی رکهی پزهلۆکی لهش رزگار بوون و له نزمایی خاکهوه بهرهو بهرزایی گهردوون سهرکهوتن؛

«ئیه که له ناگری رق و غیرهتدا پیاوانه دهبسووتان و توانا و هیزی لهشی خۆتان وهگهر خست، ئیه که بهخوینی خۆتان و خوینی دیتران شهپۆلی دهريا و رهلمی سهحراتان رهنگین کرد؛ ئهوکاته نازیهتی له باسکهکانتاندا نهما که دهواندا گیانیک نهمابوو، وه دهوکاتهدا که گیان لهو باسکانه دهرده چوو، ههر چند تیک شکا بوون بهلام ههر سهرکهوتوو بوون. وه ئیه دهو تیشکانه ههژینهردها و له نیوان دیوار و ئاسندا ناوبانگی جیهانی و شانازی ههتاههتایی تان وهدهست هینا.»

ئهسیر گوتی، ئهوهعهدل ئهوشتهیه که من دهیزانم. نهجیب زاده گوتی: وه بهلام ئهوپارچهیهی که بۆ «قهلا» گوتویهتی، ئهگهر باشم لهبیرمابی ئهوهیه:

پهخشانه شیعر

«له ژیر ئهم خاکه نهزۆک و تیکرژاوه و له نیو ئهم قهلا تیکرروخواهدا رۆحی پاکی سیههزار سهرباز، له حالیکدا ئهبهدی و زیندوو بوون بۆ بهرزه ههواریکی تر کۆچیان کرد:

«ئهوان له پیتشدا زۆری باسکانی خویان، بهفیرۆدا تا سهرهنجام لهبهر ماندویتی و ژماری کهم گیانیاان بهنوکی تیژی شمشیر نهسپارد.

«ئهوه تا ئهوکاکی که ساتبهسات، ههزاران یادگاری جهرگ ههلقرچینی سهدهکانی رابردوومان دهگهله زهمانی ئیستا وهبیر دینیتهوه.

«بهلام له سینهی وشکی ئهم خاکهوه ههرگیز رۆحیکی پاکتر له رۆحی ئهم شههیدانه بهرهو ئاسمان نهرویشتوووه وههرگیز جهسنهیهکی دلاور تر له جهستهی ئهوان لهویدا ئارامی نهگرتوووه.

بیسهران ئهوشیعرانهیان پی خۆش بوو، دیلش پاش دهربرینی خۆشحالی لهوهی که

ه‌وآلی خوۆشی له‌مه‌ر ه‌اورپیی پیتشووی خوۆی پی دراوه ه‌و‌دای داستانی خوۆی گرت‌ه‌وه ده‌ست و درپژه‌ی پیتدا و گوتی:

«پاش ته‌سلیم بوونی شاری گوۆلت و گیرانی قه‌لا، تورکان فه‌رمانیان دا که ته‌نیا گوۆلت ده‌گه‌ل زه‌وی یه‌کسان بکه‌ن. چون له بورج و بارووی قه‌لا شتیک به‌پتوه نه‌مابوو تا ویرانی بکه‌ن و، بۆ ئه‌وه‌ی زووتر ئه‌م کاره کوۆتایی پی بیئن شارپان له سی لاوه به‌تۆپخانه کوتا. به‌لام له هیچ شوینیک نه‌یان‌توانی دیواره کۆن و قه‌دیمییه‌کان که به‌چاوپرا (*) هینده تۆکمه و قایم نه‌بوون، تیک رووخین، له کاتیکدا ئه‌و به‌شانه‌ی که به‌تازه‌یی به‌ده‌ست «لوفراتین» (٢٤٥) دروست کرابوون به‌هاسانی ویران کران. سه‌ره‌نجام که‌شتی و پاپۆری هینزی ده‌ریایی سه‌رکه‌وتووی عوسمانی گه‌رانه‌وه قوسته‌هنته‌نییه و زۆری نه‌کیشا که مه‌ولای من ئووشعه‌لی له‌و شارهدا کوۆچار بوو. به‌مه‌ولای منیان ده‌گوت «ئووشعه‌لی فارتاکس» و ئه‌و ناوه به‌تورکی مانای «که‌چه‌لی نۆ موسولمان» ددا. چون ئه‌و به‌راستی که‌چه‌ل بوو، ئه‌وه‌ش په‌سمیکی تورکانه که مرۆفه‌کان به‌عیب و شکل و قیافه و جوانی و شتی وا نیتو ده‌به‌ن. له نیتو تورکاندا زۆرت له چوار ناوی خانه‌واده‌یی بوونی نییه که ئه‌ویش به‌خانه‌دانی پاشایانی عوسمانییه‌وه ده‌لکیندریته‌وه. باقی خه‌لکه‌که‌ش هه‌ر وه‌ک گوتم له رووی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی جه‌سته‌یی یا سیفه‌تی باشی ئه‌خلافی و روۆی ناو زه‌د ده‌کرین. ئه‌م که‌چه‌له که ده‌زهمانی لاوه‌تیدا، غولام بوو. چارده سالی ته‌واو له ناو که‌شتییه‌کانی سولتاندا سه‌ولێ لی دا بوو. کاتیک ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه سیوچار سالی له حه‌یفی ئه‌وه‌ی تورکیک زله‌یه‌کی لی دابوو، بریاریدا بپیته موسولمان هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی خوۆی له‌و تورکه‌ی که لپی دابوو بستینیته‌وه و دینی باب و باپیرانی وه‌پشت گوۆی خست. ئه‌و پیاوه ئه‌وه‌نده لایق و لپه‌هاتوو بوو که بی ئه‌وه‌ی وه‌ک زۆریه‌ی نزیکانی ده‌وربه‌ری سولتان له ریگه‌ی کاری خوێپییانه و ناپیاوانه بگاته پله‌وپایه‌ک، بوو به‌پاشای ئه‌لجزیره و پاشان کرا به‌فه‌رمانده‌ی ناوه‌گانی شه‌ری ده‌ریایی و ئه‌م عینوانه‌ی دوایی سبیه‌مین، پله‌ی به‌رزه که له ئیمپراتوری عوسمانیدا هه‌یه. ئه‌و له ئه‌ساسدا خه‌لکی «کالابر» (٢٤٦) و ده‌زاتی خوۆیدا، پیاویکی خیرخواز بوو و ده‌گه‌ل

٢٤٥- لوفراتین Lefratin به‌مانای که‌شیش و کوۆلکه مه‌لا ده‌کار هاتوو و ئه‌وه‌بیش له‌قه‌بی ئه‌ندازیاریکی نیزامی بووه به‌ناوی ژاکومپالرو Jacamo Palearo یا «پالرو» که خزمه‌تی به‌ئیمپراتور شارلکه‌ن و فلیپی دووم پاشای ئه‌سپانیا کردوو. (مۆریس باردۆن)

٢٤٦- Calabre به‌شی باشووری شپوه دورگه‌ی ئیتالیا له نووکی چه‌کمه‌دا که به‌هۆی ته‌نگه‌ی «مسین» له سیسیل جیا بووه‌ته‌وه. (مه‌مه‌ه قازی)

ئەسیرەکانی که ژماریان گەیشته سێ هەزار پەفتاریکی زۆر مەرفانیی هەبوو. پاش مەزگی دییبتانی ئووشەلی؛ بەپیتی فەرمانیک که دەووسیه‌تنامەیی خۆیدا دابوو، هەموو ئەسیرەکانی له نیوان کەسانیکدا که لەسەر دەستی ئو بووبوونە موسوڵمان و سولتانی عوسمانی (که ئویش میراتگری تەواوی مردووہکانە و وەک میراتگری کابرای مردوو له میراتی ئوودا بەشی هەییە) دابەش بکەن. من وەبەر ئوموسوڵمانیک که وتم، خەلکی وینیز بوو. ئووشەلی له کەشتیەکی مەسیحییان که دەویدا خزمەتکاری کەشتی بوو، بەدیلی گرتبوو. کەم کەم ئوئەندەیی خۆش و بستبوو که کردبوویە عزیزترین دەستوپۆئەندی خۆی، ئەم ئو موسوڵمانە که پێیان دەگوت حەسەناغا له سەگی خراپتر بوو، کەس عیسائی هیندە دپ و زالمی نەدیتوو. حەسەناغا وردەوردە مال و سامانیکی زۆری کو کردوو و گەیشته پلەیی سەلتەنەتی ئەلجەزیرە. من دەگەل ئو چوومە ئەلجەزیرە و لەوہی که زۆر له ئەسپانیا نزیک بووبوو و زۆر کەیفم ساز بوو. شادییە کەم لەمەپ ئو هەبوو که باسی حال و روژی تال و ناخۆشی خۆم بو کە سیک بنووسم، بەلکو دەمەویست بزائم لیرەوو دەرڤەتی هەلاتنم له قوستنەنتەنییە زۆرتەرە یا نا، چون من له قوستنەنتەنییەوو زۆر جار، ویستم دەرپاز بم، بەلام بۆم جۆر نەدەهات. له ئەلجەزیرەدا کە وتمە سەر ئو فکرە که بۆ گەیشتن بەئامانجی خۆم فیلیکی تر بکەم، چون هیوایی دەست خستنەوہی ئازادی له دەست چووم، هەرگیز له دل دەرنا کردبوو، چون لەو خەیاڵەدا که پوختەم دەکرد یا دەکارم دینا، سەر نەدەکە وتم دەستبەجی، هیواییەکی تازەم وەسەر دەنا که هەر چەند کزیش بووایە، هیزی دلمی رادەگرت.

بەم شیوہیە روژگاری خۆم له زیندانیکدا رادەبوارد که تورکان پتی دەلین «مەحبەس» و تەواوی زیندانییە مەسیحییەکان لەویدا رادەگرن: فەرق ناکا چ ئەوانەیی زیندانی پاشان و چ ئەوانەیی هی خەلکی ئاسایی بن و هەروەها ئو دیلانەیی که بە «المخزن»^(٢٤٧) ناوہزد کران و ئەسیری شارەوانیشیان پی دەلین، چون ئەوانە دەخزمەت ئەنجامدانی کاروباری شاردن کەلکیان لی وەرەگیری. ئازاد بوونی ئو تاقمەیی دوایی زۆر دژوارە، چون ملکی تەواوی خەلکی شارن و گریمان بیانەوی فییدیەش بدن روون نییە دەگەل کئی دەبی موعامەلە بکەن. وەک گوتمان زۆریک له کەسانی ئاسایی، زیندانیی خۆیان دەبەنە ئەم «مەحبەس»انە، بەتایبەتی ئەگەر قسەیی کرینەوہیان له ئارادابی، چون لەووی ئەسیرەکان تا

٢٤٧ - Almacen بەزبانی ئەسپانیایی هەمان Magacin لە فەرەنسی و «المخزن»ی عەرەبییە.

کاتی خو کرینه‌وه. زۆر به‌باشی راده‌گرن و ئاگادارییان لێ ده‌که‌ن، ئەم حوکمه له‌سهر ئەسیرانی سووتانی‌ش که بیانه‌وی ئازادیی خۆیان بکړینه‌وه، ده‌کار ده‌کړی. ئەم دیلانه ناچنه سهر کاری سه‌خت و دژوار، مه‌گه‌ر ئەوهی فیدیه‌که‌یان دره‌نگ بگا، له‌و حاله‌ته‌دا بۆ ئەوهی دیله‌کان نامه بنی‌رن و که‌سوکاری خۆیان ده‌گوشار بنی‌رن که زووتر پاره‌ی فیدیه بنی‌رن، ده‌یابنه‌نه سهر کاری زۆره‌ملی و دژوار و ئەغله‌ب بۆ کوو کردنه‌وهی داروبار بۆ سووتاندن وه‌کیو و ده‌شتیان ده‌خه‌ن. که کارێکی زۆر به‌زه‌حمه‌ته. به‌لی جا، من یه‌کیک له‌و ئەسیرانه بووم که ده‌بووایه بمکړنه‌وه، چون کاتیک زانییان که من سهر لقی فوجیک بووم، هه‌رچی گوتم و هاوارم کرد که من بیکه‌سوکارم و له‌ مالی دنیا شتیک شک نابهم. گوئیان پێ نه‌دام و ناریدیانه پیزی نه‌جیب زاده‌کان که ده‌بووایه فیدیه بده‌م. زنجیریکیان ده‌ ملی کردم که زۆرتره‌کایه‌تی کرینه‌وهی ده‌کرد نه‌ک غولامی و من له‌و مه‌حبه‌سه‌دا ده‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک نه‌جیب زاده و پیاوی ماقوول که هه‌موو له‌وانه بوون ده‌با بکړینه‌وه، رۆژگارم تیه‌ر ده‌کرد. هه‌ر چه‌ند برسیه‌تی و رووتی جاروبار هه‌موومانێ زۆر ئازار ده‌دا، هیچ شتیک نه‌وه‌ندی زه‌جر و ئازار نه‌ده‌داین که به‌چاوی خۆمان ده‌ماندیت که ئه‌ربابی من چی به‌سه‌ر ئەو مه‌سیحیه به‌سته‌زمانانه دیناو رۆژ نه‌بوو، یه‌کیان لێ له‌سیداره نه‌دا؛ هه‌ر رۆژ به‌فه‌رمانی ئەو داریان ده‌قوونی یه‌کیک راده‌کرد و گوئییه‌کیان ده‌بړی، ئەویش به‌بیانوی زۆر هیچ و پوچ و له‌ خۆرای، تا ئەو جیگه‌ی که خودی تورکه‌کان له‌ ده‌ستی وه‌زله‌ هاتبوون و ده‌یانگوت که ئەو ناپیاوه خۆین خۆره‌ خووی به‌مرۆف کوشتن گرتوو و تینووی ئەم کاره‌یه. ته‌نیا ئەسیریک توانی به‌سلامه‌تی له‌ ده‌ستی ده‌رباز بێ، ئەویش سه‌ربازیک بوو به‌ناوی «فلانسوودیرا» (٢٤٨)، ئەو سه‌ربازه چه‌ند کارێکی سه‌یری کرد که تا دنیا دنیایه له‌بیر خه‌لکی ئەسپانیا ناچنه‌وه، ئەو کارانه‌شی هه‌موو بۆ وه‌ده‌سته‌هێنان هوه‌ی ئازادی کرد؛ به‌و حاله‌شه‌وه سه‌ه‌ناغا هه‌رگیز دارکاری ئەوی نه‌کرد و به‌که‌سیشی نه‌گوت که لێی بدن و ته‌نانه‌ت جنی‌ویکیشی پێ نه‌دا. له‌ کاتیکدا هه‌ر کات ئەم دیله هه‌لده‌هات، هه‌موو له‌وه ده‌ترساین داری ده‌قوونی بکوژن و خۆشی زۆر جار له‌وه ده‌ترسا. ئەگه‌ر وه‌خت ئیجازه‌ی دا‌با چه‌ند کارێکی ئەو سه‌ربازهم بۆ ده‌گێرانه‌وه و گومانم له‌وه‌دا نییه که به‌سه‌ره‌اتی ئەو له

٢٤٨- ئەم فلان ساقدراییه Un tel de savedra هه‌مان میگل دۆ سێروانتیس Miguel de Servants نووسه‌ری کتیبی دۆن کیشۆته و ئەو دیله‌ی که داستانی خۆی ده‌گێرته‌وه کاپیتان رۆبیرز دۆ فیدما Le Capitaine Ruy Pérez de Viedma و دۆستی زه‌مانی دیلی ئەو نووسه‌ره گه‌وره‌یه. (مۆریس باردۆن)

روداو ده‌كانی ژيانی من سه‌ير و سه‌مه‌ره‌ترن، به‌لام ده‌گه‌پریمه‌وه سه‌ر داستانی خۆم.

په‌نجه‌ره‌كانی مائی یه‌كێك له‌ گه‌وره‌پیاوانی عه‌ره‌ب كه‌ زۆریش ده‌وله‌مه‌ند بوو، ده‌يروانییه سه‌ر سه‌ساری زیندانه‌كه‌ی ئیمه، ئهم په‌نجه‌رانه له‌ راستیدا ده‌لاقه‌ی خه‌ر بوون كه‌ به‌پیتی دابونه‌ریتی ئه‌و شوینه له‌ دیواره‌كانیان ده‌كرد و به‌و حاله‌شه‌وه ئه‌و ده‌لاقانه‌یان به‌پارچه و په‌رده‌ی ئه‌ستوور داده‌پۆشی. رۆژێك من ده‌گه‌ڵ سێ كه‌س له‌ هاوونجیره‌كانم له‌سه‌ر هه‌یوانی به‌ندیخانه‌ راوه‌ستا بووین و هه‌رسێكمان بۆ تێپه‌ر كردنی كات به‌زنجیری پامانه‌وه هه‌لبه‌زدا به‌زمان ده‌كرد؛ ته‌نیا ئیمه سێكه‌س له‌وئ مابووینه‌وه و ته‌واوی مه‌سیحیه‌كانی تریان بۆ بێگار ره‌پێچه‌ك دابوو. من به‌هه‌لكه‌وت سه‌رم هه‌لبه‌ری و دیتم له‌ یه‌كێك له‌و ده‌لاقه‌ داپۆشراوانه‌وه عه‌سایه‌کی قامیش هاته ده‌روه‌وه كه‌ پرسیسه‌یه‌کی چكۆله‌ی به‌ئاخریه‌كه‌یه‌وه هه‌لاوه‌سرابوو. عه‌ساكه‌ بۆ سه‌روخوار ته‌كان ده‌درا. وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌سێك ئیشاره‌ی به‌ئیمه‌ هه‌دا كه‌ بچین و هه‌لی بگرینه‌وه. ئیمه‌ به‌سه‌رنجه‌وه چاومان پێوه‌ بوو، یه‌كێك له‌ ئیمه‌ رۆیشه‌ بن عه‌ساكه‌ تا بزانی چ ده‌كهن و ئایا عه‌ساكه‌ به‌رده‌نه‌وه یا خێر، به‌لام هه‌ر كه‌ هه‌واله‌كه‌م گه‌یشه‌ پای دیواره‌كه‌، عه‌ساكه‌یان هه‌لكێشاوه و بۆ راست و چه‌پ هه‌تیاان و به‌ردیان، دروست وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌ئیشاره‌ی سه‌ر جوابی «نه» به‌نه‌وه. هاوڕێ مه‌سیحیه‌كه‌ هاته‌وه لامان و دیسان وه‌ك جاری یه‌كه‌م عه‌ساكه‌یان دا هه‌یشه‌ خواره‌وه. یه‌كێکی دێكه‌ له‌ هاوڕێكانمان رۆیشه‌ به‌روه‌وه و ئه‌ویش وه‌ك هاوڕێكه‌ی تیرمان به‌نامرادی گه‌راوه، یه‌کی تریشمان نارد هه‌یچ، هه‌روا هاته‌وه. ئه‌وجار من ویستم به‌ختی خۆم به‌تاقی بكه‌مه‌وه، هه‌یشه‌ نه‌گه‌یبوو مه‌ ئاستی عه‌ساكه‌ كه‌ هاویشه‌تیانه‌ خواره‌وه و دروست له‌ به‌ر پێم له‌سه‌ر عه‌رزى «مه‌حبه‌س» كه‌وته به‌ر ده‌مم. ده‌سته‌بجێ پرسیكه‌م له‌ عه‌ساكه‌ كرده‌وه. ده‌سه‌ره‌یه‌کی گه‌رداوه كه‌ ده‌سكه‌ی «سینایی» یانی سه‌كه‌ی زێری كه‌م عه‌یاری تیدا بوو كه‌ ده‌نیو عه‌ره‌به‌كانی مه‌راكه‌شیدا ده‌كار ده‌كړی و هه‌ر یه‌كه‌ی ده‌ «رئال» پوولی ئیمه‌ی قیمه‌ته. پتی ناوی بلیم من له‌ وه‌ده‌سته‌هینانی ئهم پووله‌ چه‌نده‌ خووشحال بووم، چونكه‌ شادمانیه‌كه‌م له‌ وه‌ده‌سته‌هینانی ئهم گه‌نجه‌ كه‌ با هه‌نا بووی به‌قه‌ده‌ر سه‌رسوڤمانه‌كه‌م بوو. فكرم له‌وه ده‌كرده‌وه كه‌ ئهم گه‌نجه‌ چاوه‌روان نه‌كراوه له‌ كوێ به‌ئیمه‌ یا باشته‌ر بلیم به‌من گه‌یشه‌تووه. دیار بوو ئه‌و ره‌حه‌مه‌ته‌ هه‌ر تابه‌ته‌ی من بوو، چون ئه‌وانی تریش چوو بوون به‌لام، تا من نه‌چووم به‌ریان نه‌داوه. من نه‌غدینه‌ی به‌قیمه‌تی خۆم هه‌لگرت و عه‌سا قامیشه‌كه‌م شكاند و هاتمه‌وه سه‌ر هه‌یوان تا دووباره‌ ده‌ په‌نجه‌ره‌كه‌وه رامینم. دیتم ده‌سته‌تێکی زۆر سه‌پی په‌نجه‌ره‌كه‌ی كرده‌وه و به‌سته‌ییه‌وه. له‌م روداو هه‌را تێ گه‌یشه‌تین یا لانی كه‌م پێمان وابوو كه‌

ئەم سەده‌قه‌یه‌مان له لایەن یه‌كێك له ژنه‌كانی ئەو ماله‌ پێ‌ گه‌ش‌تووه و به‌ش‌ئۆه‌ی
عه‌ره‌به‌ه‌كانی مه‌راكی‌شی سه‌رمان خوار كرده‌وه و ده‌ستمان له‌سه‌ر سین‌گمان دانا و
كرنۆش‌مان كرد. كه‌مێك دوا‌ی ئەوه له هه‌مان ده‌لاقه‌وه خاچ‌ئێکیان نیشان داین كه له
قامیش دروست كرابوو و ده‌سته‌به‌جی كێش‌ایانه‌وه داوه. ئەم ئیشاره‌یه ئی‌مه‌ی هێنا سه‌ر
ئەم باوه‌ره‌ كه ده‌بی له‌و ماله‌دا ژنی‌کی مه‌سیحی‌ی كه‌نیز بی و ئەوه كه ئەو چاكه‌یه‌ی ده‌رحق
به‌ئیمه‌ كرده‌وه، به‌لام سپی‌یه‌تی ده‌ست و بازنه‌ی ده‌ستی ئەو بۆ‌چوونه‌ی به‌تال كرده‌وه.
ئەوجار مه‌زنده‌مان كرد كه ئەوه ده‌بی ژنی‌کی مه‌سیحی‌ی نۆ موسولمان بی كه مه‌ولاكه‌ی
ده‌یه‌وی بیكاته هاوسه‌ری خۆی و موسولمانه‌كان زۆریان ئەو كار هه‌ پێ‌ خو‌شه، چون ئەم
جۆره ژنانه‌یان به‌لاوه له ژنی خۆیان پێ‌ باش‌تره. به‌لێ جا، ته‌واوی گومان و بۆ‌چوونه‌كانمان
له راستی به‌دوور بوو. له‌مه‌ودوا كارو پیشه‌مان ئەوه بوو چاوه‌ ده‌لاقه‌ یا ئەو جه‌مسه‌ره
بكه‌ین كه له‌وتوه ئەسته‌یره‌ی عه‌سای قامیش رووی ده‌ئیمه‌ كرده‌بوو. به‌لام پازده رۆژی
ته‌واوی پێ‌ چوو و ئیمه نه ئەو ده‌سته‌مان دینه‌وه و نه هه‌چ ئیشاره‌یه‌کیان پێ‌ كردین. هه‌ر
چه‌ند ئیمه ته‌واوی كۆش‌شی خۆمان كرد تا بزانی له‌و ماله‌دا كێ داده‌نیشی و ئایا
كه‌نیزێکی مه‌سیحی له‌وی هه‌یه یا نا، به‌لام له هه‌ر كه‌سمان ده‌پرسی بێ‌جگه له‌وه
جواب‌ئێكمان نه‌بیست كه ئێره مالی حاجی مراده كه رۆژێك فه‌رمانده‌ی قه‌لا‌ی با‌تا Bata
بووه. و ئەم پله‌یه له‌م ولاته قه‌در و قوتبی زۆری بۆ داده‌نێن. (٢٤٩) به‌لام له كاتێكا كه هه‌چ
پیمان وانه‌بوو تازه له‌و ده‌لاقه‌وه سه‌كه‌ی زێرینی «سینایی» مان به‌سه‌ردا بڕژی دیتمان
عه‌ساكه دیسان هاته‌وه ده‌ر و ئەمجار پریسه‌كه‌یه‌کی گه‌وره‌ی پتوه‌هه‌لاوسرابوو. ئەزقه‌زا
ئەوی رۆژی‌ش مه‌حه‌به‌س كه‌سی لێ نه‌بوو. ئیمه دووباره خۆمان تا‌قی كرده‌وه و ئەمجاره‌ش تا
من نه‌چووم عه‌سا نه‌هاته خوار، له پریسه‌كه‌دا چل ئەش‌ره‌قی زێر و نووسراوه‌یه‌كم
به‌زبانی عه‌ره‌بی چاوه‌ پێ‌ كه‌وت كه له ژیری‌وه خاچ‌ئێکی گه‌وره ره‌سم كرابوو. من خاچم ماچ
كرد و ئەش‌ره‌قیه‌كانم هه‌لگرت، گه‌راینه‌وه سه‌ر هه‌یوان و هه‌موومان كرنۆش‌مان برد،
ئەوجاریش هه‌مان ده‌سته سپی‌یه‌كه هاته ده‌ر، پاشان من به‌ئیشاره تێم گه‌یاند كه
نووسراوه‌كه ده‌خوێنمه‌وه و په‌نجه‌ره قه‌پات كرا. هه‌موومان سه‌رسورماو و شادمان له‌سه‌ر

٢٤٩- پ. هائیدو Le p. Haedo میژوونوسی ئەسپانیایی له کتێبی خۆیدا به‌ناوی «باسی
پاشا‌کانی ئەلجه‌زیره» و له کتێبی‌کی تردا به‌ناوی «خه‌ریته هه‌لگرتن» زۆر جار باسی نۆ
موسولمانێک له ره‌گه‌زی ئیسلام و به‌ناوی حاجی مراد Agi - Moeato ده‌کا و به‌یه‌كێك له
دانیش‌توانی گه‌وره و ده‌وله‌مندی ئەلجه‌زیره‌ی ده‌ناسینی. (لووی و یاردۆ)

جېي خۆمان وشك هەلاتبويون و دەمانەويست بزائين چ نووسراوه، بەلام عەرەبىيەتەن دېھقانى دەزانى و دۆزىنەوهى كەسيكىش كە بتوانى ئەم نامەمان بۆ بخويىتەوه زۆر ئەستەم بوو. سەرەنجام ناچار بووم ئەم نەيىنيە دەگەل يەككە لە نۆ موسولمانەكانى خەلكى موورسى (٢٥٠) كە دەگەلم زۆر دۆست بوو، باس بكەم. هاوكات كاريكى وام كردبوو كە ناچارى دەرگد راز و نەيىنيەكانم بشارىتەوه. لە راستيدا مەسيحيانى نۆموسولمان كە لە پاش ئازاد بوون دەيانەويى بگەيىنەوه ولاتانى مەسيحى نشين بەپىي عادت شايەدينامەيەك لە ئەسيرانى ناسراو و خاوەن كەسايەتى وەرەگرن و دەگەل خۆيان دەيبەن كە لەو شايەدى نامەيەدا بەرستە و دەستەواژە و بەيانىكى كە بۆيان مومكين بى، شايەدى دەدەن كە ئەم نۆموسولمانە پياويكى باشە و خزمەتى بەمەسيحيان كردوو و دەيهويى لە دەرفەتەتكدا لە دەست موسولمانان خۆى دەرياز بكا؛ كەسانىك هەن كە بەنيەتى پاك دەيانەويى ئەم شايەدى نامانە و دەست بخەن؛ هينديكىش هەن فيلباز و ساختەچين

و ئەم كارە بۆ فيل و فريو دەكەن. ئەم تاقمە بەمەبەستى دزى و پىگري دەگەريىنەوه ولاتانى مەسيحى و ئەگەر كەشتىيان غەرق بى يا بگيرين دەستبەجى ئەم شايەدينامە دەردين و دەلين بەپىي نووسراوهى ئەم بەلگەيە بريار وابوو بگەيىنەوه سەر ريبازى دىنى مەسيح و هەر بەو مەبەستەش رەگەل ئەو توركانە كەوتون كە بۆ دزى هاتوون. بەم شتووە خۆيان لە سزا دان دەدزىنەوه و دەگەل كليسا ئاشتى دەكەن و رىك دەكەونەوه؛ پاشان كە بەمەبەستى خۆيان گەيشتن دەگەريىنەوه نىو بەرەرهكان تا پيشە و ئاكارى پيشوو بگرنەوه بەر. دەستەيەكى تر، لەو شايەدى نامەيە بەدروستى كەلك وەرەگرن و بەنيەتى پاكەوه وەدواى دەستەيىنانى دەكەون و لە ولاتە مەسيحىيەكان دەمىننەوه. يەككە لەو نۆموسولمانانە هەر ئەو كەسە بوو كە ئىستا ناويم برد. ئەو پياوه لە هەموو هاوپىكانى ئىمە شايەدى نامەى وەرگرتبوو، هەموومان تا ئەو جىگايەى دەلوا، بەچاكى باسمان كردبوو. ئەگەر ئەو نامانە و دەست عەرەبەكان كەوتبا بەزىندووبى دەئاوريان داويشت. من زانيم كە ئەم دۆستە خويىندن و نووسىنى عەرەبى زۆر باش دەزانى و زۆر جوانيش قسەى پى دەكرد. بەو حالەشەوه، پيش ئەوهى رازى خۆمى بۆ ئاشكرا بكەم، تكام لى كرد ئەو نووسراوهيەم بۆ وەخويىنى كە من لە قەلشتى ديوارى زىندانەكەمدا دۆزىومەتەوه. نامەكەى كردهوه و ماوهيەك تىوهى راما. پاشان لە ژىر لىودا وازەكانى حىنجه كرد. من لىم پرسى

٢٥٠ - Murcia شارىكە لە باشورى ئەسپانيا كە ئاوريشم و نارنج و پرتەقال و لىمۆى بەناوبانگە.

(محەمەد قازى)

شتیگی لای حالی ده‌بی یا نه و ئەو گوتی: «به‌لای، باش، ئەگەر دته‌وئێ واژه به‌واژه بوئی وەرگێرم، قه‌لهم و ده‌واتیکم پێ بده، چون به‌مجۆره‌ بۆ من ئاسانتره.» ئیمه‌ هه‌رچی زووتر ئەوه‌ی ده‌یویست بۆمان ئاماده‌ کرد و ئەویش ورده‌ورده‌ نامه‌که‌ی وەرگێرایه‌وه. پاش ئەوه‌ی ته‌واو بوو گوتی: «هه‌رچی من لێره‌ به‌ئه‌سپانیایی نووسیومه‌ بێ زیادوکه‌م وەرگێراوی بابه‌تیکه‌ که‌ ده‌و نامه‌یه‌دا به‌عه‌ره‌بی نووسراوه. ته‌نانه‌ت واژه‌یه‌کیش زیادوکه‌م نییه. ته‌نیا ده‌بی ئەوه‌ بزانی له‌ هه‌ر جێیه‌ک نووسرابێ له‌یلی مریه‌م، مه‌به‌ست خاتوونی گه‌وره‌ی ئیمه‌ حه‌زره‌تی مریه‌مه.» ئەوجار ئیمه‌ نامه‌که‌مان خوینده‌وه که‌ ده‌قه‌که‌ی ئەوه‌ بوو:

«کاتیک منال بووم باوکم که‌نیزتیگی له‌ ماله‌وه‌ بوو که‌ نوێژ و دوعای مه‌سیحییانی به‌زبانی خۆم فێر کردم و له‌مه‌ر له‌یلی مریه‌م زۆر شتی پێ گوتم. ئەو که‌نیزه‌ مه‌سیحیه‌ مرد و من یه‌قینم هه‌یه، نه‌چووته‌ دۆزه‌خ و په‌گه‌ل خودا که‌وتوووه. چون له‌و پۆژه‌وه‌ دوو جار هاتوووته‌ خه‌وم و هه‌ر دووک جارانی پێی گوتم بچمه‌ ولاتی مه‌سیحییان تا له‌یلی مریه‌م به‌چاوی خۆم ببینم و له‌یلی مریه‌م منی زۆر خۆش ده‌وێ. ئیستا نازانم چۆن ده‌بی بچمه‌ ئەوێ. من له‌ پشت ئەم په‌نجه‌ره‌وه‌ زۆرم مه‌سیحی چاوی پێ که‌وتوووه، به‌لام هه‌چ کامیانم وه‌ک تۆ به‌ئازا و جوامیر نه‌هاتوووته‌ به‌رچاوی. من جوان و جحیل و نه‌غدینه‌یه‌کی زۆریشم هه‌یه، ده‌گه‌ل خۆم بیهێنم. ئیستا بزانه‌ ده‌توانی کارێک بکه‌ی پێکه‌وه‌ له‌م ولاته‌ برۆین یا نا. له‌وێ ئەگه‌ر ویستت ده‌توانی مێردی من بی، ئەگه‌ر نه‌شتویست له‌یلی مریه‌م به‌مێردم دها. ئەم نامه‌ من خۆم بۆم نووسیوی. بزانه‌ ده‌یده‌ی به‌کێ بوێ بخوینێته‌وه. زۆرت ئاگا له‌ خۆت بێ. ئەوه‌ش بلێم مه‌یده‌ به‌عه‌ره‌بان چون هه‌موویان فیل‌باز و ناراستن. من زۆر نیگه‌رانی ئەم بابه‌ته‌م و نابێ تۆ ئەم نه‌پێنیه‌ ده‌گه‌ل که‌س باس بکه‌ی، چون ئەگه‌ر باوکم پێ بزانی ده‌مخاته‌ چالاوێکه‌وه‌ و سه‌نگسارم ده‌کا. من به‌نێک به‌ئاخه‌ری قامیشه‌که‌وه‌ هه‌لداوه‌سم و تۆ جوابه‌که‌ی خۆتی پێوه‌به‌سته‌وه‌ و، ئەگه‌ر که‌ست ده‌ست نه‌که‌وته‌وه‌ که‌ بوێ وەرگێرێته‌ سه‌ر عه‌ره‌بی، ده‌توانی به‌ئێشاره‌ حالیم بکه‌ی. به‌یارمه‌تیی له‌یلی مریه‌م لێت حالی ده‌بم. هیوادارم له‌یلی مریه‌م و ئەللا ئاگا‌دارت بن و ئەم خاچه‌ی، که‌ من به‌پێنویی که‌نیزی خوالێخۆشبوو ماچی ده‌که‌م، له‌ به‌لا و موسیبه‌تان بتبارێزێ!»

ئیستا ئە‌ی به‌پێزان حه‌ق ئەوه‌ نه‌بوو که‌ ئەم نووسراوه‌یه‌ هه‌م خۆشحالمان کا و هه‌م واق ورم‌او؟ ئەوه‌ند خۆشحال بووبووین که‌ نۆموسولمان تیمان گه‌یشت و زانی که‌ ئەو نامه‌یه‌ بۆ یه‌کیک له‌ ئیمه‌ نووسراوه. نۆموسولمان سویندی داین که‌ ئەگه‌ر ئەوه‌ی ئەو بوێ چوووه‌ راسته‌ متمانه‌ی پێ بکه‌ین و چۆنیه‌تیی حال و بارودۆخه‌که‌ی ده‌گه‌ل باس بکه‌ین،

پاش‌گه‌یشتن به‌ولاتی مه‌سیحییان ده‌توانم توّ ماره بکه‌م، من وه‌ک مه‌سیحییه‌ک قه‌ولی شه‌ره‌ف ده‌ده‌م که ئەم کاره بکه‌م، وه توّ خوّت ده‌زانی که مه‌سیحییه‌کان زۆرت‌ر له موسوّل‌مانه‌کان له‌سه‌ر قه‌ول و قه‌رار ده‌وه‌ستن. هیوادارم خودا و مریه‌می دایکی ده‌په‌نای خوّت بگرن!

کاتیک ئەم نامه نووسرا و سه‌ری به‌سترا دوو رۆژ راوه‌ستام تا زیندان به‌شیوه‌ی جارن کەسی لیّ نه‌ما، پاشان ده‌سبه‌جی هاتمه سه‌ر هه‌یوان تا بزانه عه‌سای قامیش دیته ده‌روه یا نه. هه‌ر چه‌ند نه‌متوانی که‌س له پشت په‌نجه‌ره‌که‌وه ببینم کاغه‌زه‌که‌م نیشان دا و به‌مجۆره تیم گه‌یاندن که به‌نێک به‌قامیشه‌که‌وه هه‌لاوه‌سن و دای هیلن. غافل له‌وه‌ی که ئەوان له میژ بوو ئەو کاره‌یان کردبوو. من نامه‌که‌م له به‌نه‌که به‌ست و زۆری نه‌کیشا که ئەستیره‌ی ئیمه جاریکی تریش به‌ده‌سه‌رۆکه‌ی سپییه‌وه هه‌لات. ده‌سه‌ره‌که‌یان به‌رداوه، ده‌سبه‌جی هه‌لاتم و هه‌لم گرت‌ه‌وه و چه‌ندین جوّ پوول و سه‌کی زی‌روزی‌وی تیدا‌بوو که زۆرت‌ر له په‌نجا ئەشه‌ره‌فی ده‌هینا. شادی و هه‌یه‌جانمان په‌نجا قات له جارن زۆرت‌ر بوو. هیوای رزگاری له دل‌ماندا گه‌شه‌ی کردبوو. هه‌ر ئەو شه‌وه نو‌موسوّل‌مان هاته‌وه لامان و پپی گو‌تین که روونی کردووه‌ته‌وه له‌و مال‌دا - هه‌روه‌ک ده‌بێشدا پیا‌نگوتبووین - عه‌ره‌بێک به‌ناوی حاجی مراد ده‌ژی که زۆر ده‌وله‌مه‌نده و کچی‌کی تاقانه و دو‌ردانه‌ی (*) هه‌یه که میراتگری هه‌موو مال و سامانی مامه حاجیه و له شاریدا به‌جوانت‌ترین ژنی ته‌واوی ولاتی به‌ره‌بر ناویانگی رویشتووه و ده‌لێن زۆریک له شازاده‌کان و پاشایان خوازیندییان لیّ کردووه، به‌لام ئەو جوابی هه‌یچکامیانی نه‌داوه‌ته‌وه. ئەوجار ئەو خانمه چه‌نای چه‌ند سال کهنه‌زیکی بووه که له‌و ئاخیریانه‌دا مردووه. ته‌واوی ئەم زانیاریانه ده‌گه‌ل ئەوه‌ی له نامه‌که‌دا نووسرا‌بوو به‌کتری ده‌گرت‌ه‌وه، ئیمه ده‌گه‌ل ئەم لاوه نو‌موسوّل‌مانه راویژمان کرد که چۆن ده‌کرێ ئەو که چه‌ هه‌لگرن و هه‌موو بیکه‌وه بچینه‌وه ولاتی مه‌سیحیه‌کان. ده‌بێشدا قه‌رار وابوو چاوه‌روانی هه‌والیکی تازه له لای زویه‌یده وه‌بین. (ناوی ئەو که ئیستا ده‌به‌وی ببیته مریه‌م زویه‌یده بوو) چون تی گه‌یشتین که ته‌نیا ئەو ده‌توانی و که‌سی تر که ریگایه‌ک بو جیه‌بجێکردنی ئەم کاره دژواره بدۆزیت‌ه‌وه. پاشان که ئەم بریاره‌مان دا نو‌موسوّل‌مان قه‌ولی دا و گو‌تی یا سه‌ری له‌سه‌ر ئەو کاره داده‌نی یا ئازادی ئیمه ده‌داته‌وه پیمان.

چوار رۆژی ته‌واو مه‌حبه‌س پر له چه‌ماعه‌ت بوو، هه‌ر ئەوه‌ش نه‌یه‌یشت عه‌سای قامیش خو‌ی نیشان دا. پاش تیپه‌پینی ئەو ماوه‌یه، سه‌ره‌نجام له خه‌لوته‌ی زینداندان سه‌ری عه‌سا ده‌رکه‌وت و پریسکه‌یه‌کی وه‌ها گه‌وره‌ی پیوه‌ بوو که دیار بوو هه‌والی زۆر خو‌شی پی هه‌یه.

قامیش له بهرانبهرد مندا سهری نهوی کرد و من له دهسما له کهدا نامه کهک و سهده شرفی دیبتالی پوولی درستم دیته وه، نۆ موسولمان له وی حازر بوو نامه کهمان له وهتاغی خۆماندا پیتدا بۆی خویندینه وه که ئه وه بابه ته که به تی:

«مهولای من، نازانم ده بی چ بکهین که پیکه وه بچینه ئه سپانیا، وه هه رچه ندی له بهر له یلی مریه م پارامه وه که ریکه یه کم پی نیشان بدا جوابی نه دامه وه. کاریک که ده توانن بیکه نه وه یه که من به وه ده لاقه دا پارهی کی زۆرتان بۆ بنیرم و ئیوه خۆتان بکر نه وه ویه کی که له دۆسته کانتان برواته وه ولاتی مه سیحیه کان و لۆتکه بکر پی و بیتته وه له دوا ی ئه وان ی تر، من له باغی باوکمدا که له نزی که دروازی «ئه غنام» و له سه ر لیوا ری ده ریایه داده نیشم و ته واری وه رزی هاوین ده گه ل باوکم و خزمه تکاره کانم له وی دهمینینه وه. ئیوه ده توانن به شه وه به ئاسانی له ویوه من ده گه ل خۆتان به رن و بمگه یه نه لۆتکه که. ئه وه شت له بیر نه چی تۆ ده بی میردی من بی ئه گینا (*) له ده رگای حه زره تی مریه م ده پار پی مه وه سزات بدا. ئه گه ر متمانته به که س نییه، هه رچی زووتر خۆت برو ئه لۆتکه یه بکره و بگه ریوه. چون تۆ پیاویکی نه جیب زاده ی و دینی مه سیحیت هه یه و یه قینم هه یه زووتر له هه موو که س ده گه ریته وه. هه روه ها چی که و ریوشوینی من باش پی بزانه، کاتیک ببینم له هه یوان پیاسه ده که ی تی ده گم که که س له «مه حبه س» نییه و پوولیکی زۆرت بۆ به رده ده مه وه. خودا وه ند، ئه ی مه ولای من، ئاگاداری تۆ بی!»

ئه وه بوو ناوه رۆکی نامه ی دووم و کاتیک هه موو له بابه ته که ی تی گه یشتین هه ر کام زووتر له وی تر ئاماده بوو خۆی بکر پیته وه تا وه دوا ی ئه و کاره بکه وی و به لینی دها بروا و هه رچی زووتر بگه ریته وه. منیش خۆم وه ک ئه وان ی تر داوته له ب بووم، به لام نۆ موسولمان ده گه ل ئه و پی شنیارانه درایه تی کرد و گو تی تا کاتیک هه موو یاران پیکه وه ئازد نه بن، نابی که س به ته نیا ئازادی خۆی بکر پیته وه چون ئه زموون و تاقیکاری پی سیه لماندوو ه که کابرای ئه سیر پاش وه ده سه ته یانی ئازادی، چه نده به لینی خۆی که له ده ورا نی زیندانی بووندا داویه تی، ده خاته پشت گۆی و ده یگوت زۆر جار ها تووته پیش که مه سیحی ده له مه ندی ئه سیر هه ر به م شیویه ئازادی یه کی که له یاران ی خۆی کر پیوته وه و نار دوویه ته «والانس» یا «مایورک» Mayorque که لۆتکه یه که به کر پی بگر پی و بگه ریته وه لای ئه وان ی پارهی ئازادی یه که یان بۆ داوه، به لام که س چاوی پی نه که و تووته وه. چون به خته وه ری و ده سه ته یان وه ی ئازادی و ترس له وه ی که دووباره له ده ستی بده نه وه بی ری هه موو قه ول و قه راریکی له بیر گه ی ئه وان سپیوته وه و، بۆ سه لماندنی قسه که ی خۆی، رووداویکی که

هیندیک پیشتر به‌سه‌ر چند نه‌جیب زاده‌ی مه‌سیحی هاتبوو، بۆ ئیمه‌ی گێژاوه. پروداویکی سه‌یر و سه‌مه‌ره که به‌سه‌ر که‌م که‌س هاتوو. له کۆتاییدا گوتی که چاره ئه‌وه‌یه پوول بده‌ین و مه‌سیحیه‌ک بکړینه‌وه، ئه‌ویش به‌ناوی ئه‌وه‌ی که ده‌یه‌وئ له‌مه‌و پاش بازرگانی بکا و بۆ ئالووێر بچیته «تیتوان» Tetouan و باقیی شاره‌کانی قه‌راغ ده‌ریا. له خودی ئه‌لجه‌زیره‌دا لۆتکه‌یه‌ک بکړئ؛ پاش ئه‌وه‌ی بوو به‌خاوه‌نی لۆتکه زۆر ئاسان ده‌توانی بی و ئیمه‌ش سوار بکا. پاشان گوتی ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنه عه‌ره‌به وه‌ک وه‌ده‌ی داوه ئه‌وه‌نده پوول بدا که هه‌موو بتوانن ئازادی خۆ بکړنه‌وه، هه‌ر که ئازاد بوون ئیتر هه‌یچ له‌وه ئاسانتر نییه که ته‌نانه‌ت به‌رۆژی پرووناک سواری لۆتکه ببن و لی دهن برۆن. گرفتیک که هه‌یه ئه‌وه‌یه که عه‌ره‌به‌کان به‌هه‌یچ مه‌سیحیه‌کی نۆ موسولمان ئیجازه ناده‌ن که لۆتکه بۆ خۆیان بکړن یا به‌کړئ بگرن. به‌لکو ته‌نیا ده‌توانن ببنه خاوه‌نی که‌شتی رێگری ده‌ریایی. چون له‌وه ده‌ترسن به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر کریار ئه‌سپانیایی بی. لۆتکه بۆ هه‌لاتن بکړئ و هه‌یچتر. به‌لام من ئه‌م گرفته ئاوا هه‌لده‌گرم که عه‌ره‌بیک سهرسنوور ده‌گه‌ل خۆم ده‌که‌مه شه‌ریک و پیکه‌وه کاری بازرگانی ده‌که‌ین و له ژیر ناوی ئه‌ودا ورده‌ورده ده‌بمه خاوه‌نی لۆتکه و ئیتر کار ته‌واوه.»

هه‌ر چند به‌پروای من و یاران باشتر ئه‌وه بوو که بنیڕین له مایورکه‌وه لۆتکه‌یه‌کمان بۆ بین. و ژنی عه‌ره‌بیش وای گوتبوو، به‌لام نه‌مانتوانی ده‌گه‌ل پێشنیاری نۆموسولمان دژایه‌تی بکه‌ین، چون ده‌ترساین ئه‌گه‌ر به‌گوێی نه‌که‌ین رازی ئیمه بلاو کاته‌وه. و گیانی ئیمه و زوبه‌یده، که ئاماده بووین بۆ پاراستنی ئه‌و گیانی خۆمان بده‌ین، بخاته مه‌ترسییه‌وه. له به‌ر ئه‌وه بریارمان دا چاره‌نووسی خۆمان بده‌ینه ده‌ست خودا و ئه‌و نۆموسولمانه. له هه‌مان کاتدا وه‌لامی زوبه‌یده‌مان داوه که به‌پێی قسه و رینوینیی ئه‌و ده‌بزوینه‌وه، چون بیروپرای ئه‌و ئه‌وه‌نده دروسته که ده‌لێی حه‌زهرتی له‌یلی مریم رینوینیی کردوو، ته‌نیا ئه‌وه، که ده‌توانی ئه‌نجام دانی ئه‌م پلانه وه‌دوا بخات یا زۆر زوو وه‌گه‌ری بخا، له کۆتایی نامه‌که‌شدا به‌لێنی زهماونه‌دم ده‌گه‌ل ئه‌و دووپات کرده‌وه، رۆژی دوایی که زیندان چۆل بوو، زوبه‌یده چند جار به‌عه‌سا و پریسکه نزیک به‌دوو هه‌زار ئه‌شه‌ره‌فی بۆ هاویشتینه خواره‌وه. زوبه‌یده ده‌ نامه‌یه‌کدا نووسیوی که رۆژی هه‌ینی داهااتوو ده‌چیته باغی باوکی، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی پروا پوولی تریشمان ده‌دات، و ئه‌وه‌شی گوتبوو ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده پوول به‌ش ناکا هه‌رچه‌ندی بمانه‌وئ بۆمان به‌رده‌داته‌وه، چون باوکی ئه‌وه‌نده‌ی پوول هه‌یه که به‌و کاره نازانی و بیجگه له‌وه‌ش هاچه‌ری هه‌موو شته‌کانی مال له ده‌ست ئه‌ودایه. بی ماتل بوون پینجسه‌ت ئه‌شه‌ره‌فیمان دا به‌نۆموسولمان که لۆتکه بکړئ و من

بههشت سهد ئهشرفی نازادیی خوّم کرپیهوه. من پوولهکهه دا دهست تاجرکی والانسئی دیجیئالی که ئهوه بوو دهگهّل گهیشتنی یهکهه کهشتی له والانس، جهزیه یا پوولی نازاد کردنم بدا. هۆیهکهی ئهوه بوو ئهگهر ئهوه پوولهی دهسبهجی دابایه پاشا فکری دهکردهوه که ئهوه پووله زۆر لهمیژه گهیشتوووه و ئهوه بۆ ئهوهی قازانجی لّی بکا، باسی نهکردوووه، له ئاخریدا، مهولاکهه ئهوهنده دهغهّل بوو که نهمویرا پئی بلّیم پوولهکه نهغه بدا و رزگارمان بی.

شهوی جومعهیهک که قهرار بوو زووبهیدهی نازدار و جوان پرواته باغی هاوینی، ههزار ئهشرفیی تریشی پئی داین و داوای له من کردبوو دهگهّل نازاد کرام، بچم لهو باغه بیدۆزمهوه و ههر چونیک ههیه چاوکی پیم بکهوئ. من بهچهند واژه وهلامم داوه، که ئهوه کاره بکهه و ئهویش ههتا دهتوانی بهو دوعایانهی که له کهنیزی مهسیحی خوئی فیری بووه، ئیمه بهلهیلی مریهه بسپییری. پاش تهواو بوونی ئهوه کاره بهرنامهی نازاد کردنی سی هاوریی تریشمان دارشت تا بتوانن بهسانایی له زیندان دهر کهون. مهبادا کاتیک ببین من نازادیی خوّم کرپیهتهوه و ئهوان نه، له کاتیکدا پوولّیش بۆ ئهوه کاره بهدهستهوه بوو، شهیتان بچی ده کلّیشهیانهوه و کاریک بکهه که زوبهیدهی تیدا پیاوخراپ ببی. ههر چهند نهجیب و رهسهه بوون و ترسی من بیهوده. بهلام نهمدهویست پلانهکهه مووی دهبرهوه (*) بچی و دهرفتهکهه بهفیرۆ پروا؛ ئهوه بوو که بۆ نازاد کردنی ئهوانیش ههر ئهوهه کرد که بو خوّم کردبوو. پوولهکهه دایه دهست تاجرکی والانسئی تا بهمتمانهوه کارهکان جیبهجی بکا، بهلام رازی خوّمان بهونهگوت چون لهوانه بوو، بکهوینه مهترسییهوه.

ئەو جیئەیی کە دیل لەسەر داستانی خۆی دەروا

هیشتا پازدە رۆژ نەرۆیشتبوو کە نۆموسوڵمانی ئیئمە، لۆتکەییەکی چاکی کړی کە جیئەیی سی کەسی تیدا دەبوو. ئەو بۆ ئەوێ شک و گومانی هیچ کەس نەرۆوژینن و کەس دەخۆی نەگەییەن، بریاری دا بچیتە هەریمی «سەرچیل» Sargel کە لە بیست فەرسەخی ئەلجەزیرە، لەسەر ڕیگای «ئوران» Oran هەلکەوتوو و بازرگانی هەنجیری وشک لەوێ زۆر برەوی هەییە، و بەراستی توانی ئەو بریارەیی خۆی بەریتە سەر. ئەو دەگەڵ عەرەبێکی سنوورنشین کە دەپیشدا باسی بۆ کردبووین، دوو سی جار ڕۆیشتە ئەو سەفەرە گەراو. لە ولاتی بەرەبەر، عەرەبی سنوورنشین یا «سغوری = تغوری» Tagarin بەو عەرەبانە دەلین کە دانیشتووی غەرناتەن. ئەم عەرەبانەیی باسمان کردن لە هەریمی «فاس» Fez هەرودها بەئەلشەس Elches ناو دەبرین، و پاشای ئەلجەزیرە سەربازانی خۆی لە نێو ئەوانە هەلدەبژێری. هەر جارەیی کە لۆتکەیی نۆموسوڵمان دەهاتەو لە لەنگەرگایەک ڕادەووستا کە بەئەندازەیی دوو قاتی تیر هاوێژی شەمخالیک لەو باغەیی کە زوبەیدە لێی دادەنیشت دور بوو. لەوێ بۆ مەسلەحەت نوێژی فێری ئەو عەرەبەلاوانە دەکرد کە لە کەشتییەکەیی ئەودا سەولیان لێ دەدا و جاروبار ئەدا و ئەتواری تری دەر دینا کە پێی وابوو بۆ ئەنجام دانی پلانەکەیی پێویستە؛ بۆ نموونە دەرویشتە باغی زوبەیدە و داوای میوهی دەکرد و باوکی کچەش بۆ ئەوێ بیناسی میوهی پێ دەدا. ئەو وەک لە پاشان بۆی گێرامەو زۆری پێ خۆش بوو دەگەڵ زوبەیدە قسان بکا و پێی بلێ کە من ناروومه ئەو بگەییەتە ولاتی مەسیحییان و دەبێ سەبری هەبێ و متمانەیی پێ بکا. بەلام هەرگیز نەیتوانی چاوی پێی بکەوێ، چون ژنانی عەرەب بەئەمری میترد یا باوک نەبێ ڕوخساری خۆیان بەعەرەبان یا بەتورکان نیشان نادەن. بەلام ڕوو دەدەن بەئەسیرانی مەسیحی و قسەشیان دەگەڵ دەکەن و ڕەنگە لەو کارەدا زۆرتر لەوێ عەقل حوکم دەکا، زێدەرۆیی (*) دەکەن. من بەش بەحالی خۆم ئەگەر نۆموسوڵمان بیتوانیبا قسە دەگەڵ زوبەیدە بکا، پێ تیک دەچوم، چون ئەو کاتی دەیدیت کە چارەنووسی دراووتە دەست نۆموسوڵمانیک و بیگومان زۆر دەترسا. بەلام چون ویستی خۆدای مەزن لەسەر شتیکی تر ڕاوستابوو، کەلەکی نۆموسوڵمان سەری نەگرت و ئەو کاتیک دەیدیت کە بێ قەرەو هەرا، ئەمن و ئەمان، لە نیوان سەرچیل و

ئەلجەزىرەدا دېت و دەچى و ھەركات لە ھەر شوپىنك دلخوازى بى، لەنگەر دەگىزى، و دېجىتال ھاوبەشەكەى، يانى عەرەبەسنوور نشىبەنەكە، دەسەلاتى بەسەرىدا ناشكى و ئەوجار ئازادىيى منىش كىردا وەتەو و بىجگە لە دۆزىنەوہى چەند كەسىك بۆ سەول لىدان كارىك نەماو، بكرى، بەمنى گوت كە بىجگە لە نەجىب زادەكان كە ئازادىيەكەيان كىردا بوو، چەند كەسى ترىش بەمەىلى خۆم ھەلبىزىرم و بو رۆژى ھەنىيى داھاتوو، كە ئەو برىارى دابوو وەرپى كەوئى، ئامادە بىن. لە ئاكامدا من دەگەل دوازە ئەسپانىيى كە ھەموو سەولىان باش لى دەدا ولەوانە بوون كە دەپانتوانى لە شار وەدەرەون، قسەم كرد. لەو كاتىدا دۆزىنەوہى تاقمىكى لەم چەشنە ئاسان نەبوو، چون بىست كەشتىي گەورە بۆ رىگرى لە دەريادا وەرپى كەوتبوون و ھەرچى ئەسىر بوو بۆ سەول لىدان دەگەل خۆيان بردبوو. ئەم ژمارەيەشم كە دەست كەوت ھۆيەكەى ئەو بوو كە مەولاكەيان لە تەواوى درىزايى ئەم وەرزەدا بۆ رىگرى نەچووبوو؛ چونكا خەرىكى تەواوكردى كەشتىيەك بوو كە ھىشتا لە ھەوزى كارگادا بوو. من ھەر ئەو ھەندەم بەو كەسانە گوت كە رۆژى ھەنىي يەك يەك لە كارگاہ دەرەكەون و بەرەو باغى حاجى مراد بچن و تا من دەگەمى، لەوئى راوہستن. من بەتاك تاكيانم راگەياند و تەكەزم (*) كرد كە ئەگەر لەوئى مەسىحىيى ترىان چاوپى كەوت تەنيا ئەو ھەندەيان پى بلين كە من گوتوومە لەوئى چاوپەروان بن. پاش ئەو كارە تەنيا كارىك مابوو كە دەبووايە، من خۆم ئەنجامى بدەم، ئەويش ئەو بوو كە زوبەيدە لە بارودۆخەكە خەبەر بكەم تا گوئى قولاغ (*) بى و ئەگەر ئىمە پىش قەرار رزايىنە ناو باغەكەى و ئەومان رفاند، بەو بۆچوونە كە كاتى گەرانەوہى لۆتكەى مەسىحىيان ھىشتا نەھاتوو، ترس داى نەگىزى، لەبەر ئەو برىارم دا خۆم بچمە باغ و بزەنم دەتوانم چاوم پىي بكەوئى يا خىر، ئىوارەى پىش رۆژى رۆيشتن، بەبىيانووى چىنىي سەوزى ھاتمە نىو باغ و يەكەم كەسى چاوم پى كەوت باوكى بوو. حاجى بەزبانىك قسەى دەگەل كردم كە لە تەواوى قەرەاغ بەھرەكانى ولاتى بەرەبەر و تەنانەت لە قوستەنەنەنيەش دەنيو ئەسىرانى مەسىحى و عەرەبەكاندا برەوى ھەيە. زبانيك كە نە عەرەبىيە، نە كاستىلى و نە ھى چەتەوہيەك. بەلكو پىكھاتەيە كە لەھەموو زبەنەكان و ئىمە بەيارمەتەي ئەو زبەنە دەمانتوانى زۆر باش مەبەستى خۆمان دەربرىن. بەلئى جا مام حاجى بەو زبەنە لىي پرسىم كىم و چ دەكەم و بۆچى ھاتوو تە ئەو باغە. من لە جوابدا گوتم كە غولامى «ئارنۆت مامى» Arnaute Mami (چون دەمزانى ئەو پىاوە يەككە لە دۆستانى زۆر نزيكى حاجىيە) و ھاتووم ھىندىك سەوزى بۆ سالاد بەرم و پاشان لىي پرسىم كە ئايا يەككە لەو غولامانەم كە كراومەتەوہ و

نهربابی من بۆ فیدیه داوای چه‌نده ده‌کا. له کاتی ئەم وتووێژەدا زوبه‌یده‌ی جوان له تالار هاته‌ دهر و زۆر له‌میژ بوو، منی نه‌دیتبوو، چون هه‌روه‌ک ده‌پیشدا باسم کرد ژنانی عه‌ره‌ب ڕوو له ئەسیرانی مه‌سیحی ناگرن و خۆ له دیتنیان ناپاریزن، بۆ هیچ ترس و په‌روایه‌ک هاته‌ لامان: باوکیشی به‌په‌چه‌وانه‌ی ئەوه‌ی من فکرم ده‌کرده‌وه، بانگی کرد که بیه‌ته‌ نزیکتر. ئیستا بۆم ناگێردریته‌وه پیتان بلێم که زوبه‌یده‌ی خۆشه‌ویستم، به‌چه‌نده‌ ناز و غمزه‌ و جوانیی بۆ وینه‌ و چه‌نده‌ رازاوه‌ هاته‌ به‌رچاوم. ته‌نیا ده‌لێم که به‌گه‌ردنی جوان و گوێچه‌ کورته‌کانی و ئالقه‌ ئالقه‌ی په‌رچه‌کانیی‌وه، زۆرتر له مووی سه‌ری، مرواری هه‌لواسرابوو، به‌به‌له‌کییه‌وه که به‌رپه‌سمی ژنانی عه‌ره‌ب ڕووت بوو، دوو خرخالی زێری خالیس که ئەلماسیان تی گیرابوو، ده‌بیندران و ئەو خرخالانه‌ وه‌ک پاشان باوکی زوبه‌یده‌ پیتی گوتم، ده‌ه‌زار دووبلون (٢٥١) قیমে‌تیان بوو، بازنه‌کانیشی هه‌روا به‌قیمه‌ت بوون. مروارییه‌کانی زۆر گرانبایی و جوان بوون و له ژمار نه‌ده‌هاتن، چون به‌شی زۆری زێر و زه‌نبه‌ری ژنانی عه‌ره‌ب له مرواری پیک دۆ و هه‌ر به‌و ده‌لیل‌ه‌ش لای عه‌ره‌به‌کان زۆرتر له هه‌موو گه‌لانی دنیا مرواری ده‌ست ده‌که‌وێ. ده‌یانگوت باوکی زوبه‌یده‌ مرواری زۆری هه‌یه‌ و مروارییه‌کانی ئەو له ئەلجه‌زایر وینه‌یان گیر ناکه‌وێ؛ هه‌روه‌ها ده‌گوترا که ئەو له خه‌زینه‌که‌ی خۆیدا زۆرتر له دووسه‌ت هه‌زار ئەشهره‌فی زێری ئەسپانیایی هه‌یه‌ و ئەو کچه‌ی که ئەم‌ڕۆ ئیختیاری منی هه‌یه، ئەو ڕۆژه ئیختیاری ئەو هه‌موو مالۆسامانه‌ی هه‌بوو. له باقیمانده‌ی سفره‌ی جوانی و جه‌مال که ماندوویتی و کویره‌وه‌ری په‌یتا په‌یتا، بۆ زوبه‌یده‌ی هێشتووته‌وه‌ ده‌توانین تی بگه‌یه‌ن که ئەو له‌و سه‌رده‌می نازداری و له نیو ئەو هه‌موو زێر و سه‌روه‌ته‌دا، تا چ راده‌یه‌ک جوان بووه. هه‌موو ده‌زانن که جوانی و ته‌رپوتازی زۆری نه‌ی ژنان، سه‌رده‌می که به‌ریژه‌ی گیر وگرفت و بارو‌دۆخی ژیان زۆر و که‌م ده‌کا و سه‌روشتییه‌ که ئەم جوانییه‌ به‌هۆی کار تیکردنه‌کانی گیان هه‌له‌ده‌چی و داده‌گه‌رێ؛ هه‌ر چه‌ند زۆرتر سیس ده‌بی و داده‌ته‌پێ. به‌هه‌رحال زوبه‌یده‌ بۆ ئەندازه‌ جوان هاته‌ به‌رچاوم، یا لانی که‌م ده‌بی بلێم من به‌دریژایی ته‌مه‌ن، جوانیکی ئاوام نه‌دیتبوو. ئەو جوانی و ته‌رزی و له بارییه‌، ده‌گه‌ل ئەو هه‌موو چاکه‌ی که ده‌گه‌ل منی کردبوو، هه‌ستی ئەمه‌گناسیی منی خرۆشاند و ئەوی له‌به‌ر چاوم وه‌ک فریشته‌ی رهمه‌ت که بۆ به‌خته‌وه‌ری و رزگاری من له ئاسمانه‌وه‌ هاتووته‌ خوار، نیشان دا. کاتیک زوبه‌یده‌ هاته‌ به‌روه‌ باوکی به‌زبانی خۆیان پیتی گوت که ئەو پیاوه‌ نۆکه‌ری «ئارنووت مامییه» و بۆ سه‌وزه‌ی سالاد هاتوو. زوبه‌یده

وهقسه هات و بهو زبانه چىشتى مجپورهى كه باس م كرد و لى پرسىم ئايا من نهجىبى زادهيهكى مهسىحىم و چۆنه تا ئىستا ئازادىي خۆم نهكړيوهتهوه، من پىم گوت كه ئازادىي خۆم، چهند رۆژيکه كړيوهتهوه و له رووى ئه و فيديهيهى كه ساحه بهكه م ده بهرانبهر مندا وهى گرتووه، دهتوانى تى بگا كه ئه و چهندى من بهلاوه خۆشهويست بووه، چون مهولوى من داواى هزار و پىنج سهت «سۆلتانى» (۲۰۲) كردهوه و داويشمانهتى. زوبهيهده گوتى: «بهراستى ئهگهر تو هى باوكى من بووايهى من كارىكى وام دهكرد ده بهرانبهر دوو هيئدى ئه و بارستايهدا ئازادت نهكا. چون ئىوهى مهسىحى ئهوى دهيلين درۆيه و بو فرىودانى عهريهان وادهنوئين كه فهقيرن. من گوتم: پهنگه وابهى، خانم بهلام من دهگه ل ئه و قسهى ئىوه نيم. چون راستم بهئهربابى خۆم گوتووه و دهگه ل ههر كهسىكى تريس له م دنيايهدا سهروكارم هه بى راستى پى دهلئيم. زوبهيهده پرسى؛ ئهى تو كهى دهروى؟ گوتم: پىم وايه سبهى دهروم. كه شتويهكى فهرنهسى له بهندهردا لهنگهري بهرداوهتهوه كه سبهينى بايهبانهكانى دهكيشى و پىم وايه بهو كه شتويه دهروم. زوبهيهده گوتى: ئايا باشتر نييه كه سهبر بگري تا كه شتى ئهسپانيايى بگهنى و تو دهگه ل ئهوان بروى. نهك دهگه ل فهرنهسيهكان كه دوستى ئىوه نين؟ من له جوابدا گوتم: خير چون ئهگهر خه بهريكى چيگهى متمان له دهستدا بووايه كه كه شتويهكى ئهسپانيايى له ريديايه، لهوانه بوو چاوهروان بم، بهلام باشتر وايه سبهى بروم. چون تاسه و ئارهزوى گه رانهوهم بو نيشتمان و نيو ئازيزانم ئهوهند تونده كه ئيزنم نادهن، چاوهروانى دهرفه تيكى تر، ههر چهند باش و بهم زوانه ش بى، بمينمهوه. زوبهيهده گوتى: بيگومان تو له ولاتى خوت ژنت ههيه و بهشقى* ديدارى ئه و وا زوو دهتهوى ليتره بروى؟ من گوتم: خير من ژنم نييه. بهلام قهولم داوه دهگه ل گه شتمهوه ولاتى خۆم ژن بىنم. زوبهيهده پرسى ئه و ژنهى دهتهوى بيخوازي جوانه؟ من گوتم ئهوهنده جوانه كه ئهگهر بههوى بهو جوهرى شانى هه لدهگرى باسى بكم و راستيهكهى به تو بلئيم ناچارم بلئيم كه ئه و زور وه تو دهچى.» باوكى زوبهيهده بهو قسهيه قاقا پى كهنى و بهمنى گوت: «ئهى خاچ په رست، سويند بهئلا ئهگهر نامزدهكته وهك كچى من كه جوانترين ژنى ئه و ولاتهيه جوان بى، دياره زور جوانه. ئهگهر تو له جوانيى كچى مندا شك و گومان ههيه، باشى تى فكره تا بزانى من راستم پى گوتوى.» دهو گوتويژانهدا كه بهزبانى حه رامزاده و باوى ولاتى بهر بهر بهريوه دهچوو، حاجى مراد

۲۰۲- سولتانى پولى زيرى ئىسپانيايى بهرانبهر بهچار تا پىنج پىژوتا. (موريس باردون)

دیلماجی (*) ئیمه بوو. چون ئه‌و به‌سه‌ر ئه‌و زبانه‌دا باشت‌ر له هه‌موومان زال بوو. نه‌لام زوبه‌یده، هه‌ر چه‌ند له‌و زبانه تۆ ده‌گه‌یشت زۆرت‌ر به‌ئیشاره و ئیما قسه‌ی ده‌کرد نه‌ک به‌زبان.

له کاتیکدا که وتووێژی ئیمه به‌و شکل‌ه درێژه‌ی بوو، له ناکاو عه‌ره‌بێکی مه‌غریبی (مه‌راکیشی) به‌هه‌ناسه‌پرکێ گه‌یشتی و هاواری کرد که چوار که‌س له‌سه‌ربازانی تورک له دیواری باغه‌وه خۆیان هاویشتووته ناوباغ و خه‌ریکن میوه‌ی داره‌کان به‌کال و نه‌کوئوی لێوه‌ده‌که‌ن. به‌بیستنی ئه‌م خه‌به‌ره پیره پیاو له ترسان وه‌له‌رزین که‌وت و زوبه‌یده‌ش ترسی ڕئ نیشته، چون عه‌ره‌به‌که‌ن ترسیکی زۆر و سروشتییان له تورکان هیه‌هه، به‌تایبه‌تی له سه‌ربازه‌کانیان، چون ئه‌و سه‌ربازانه ئه‌وه‌نده بی شه‌رم و ئه‌وه‌نده‌یان ئه‌و عه‌ره‌بانه، که ره‌عیه‌تی ئه‌وان، ترساندوو که هه‌موویان زهنده‌قیان چوو و وه‌ک به‌رده له ئه‌رباب ده‌ترسن. حاجی مراد ده‌ستبه‌جێ ڕووی ده‌ زوبه‌یده کرد و گوتی: «کچه‌که‌م، تۆ زۆر زوو ڕه‌وه‌ ژووری مال و ده‌رگاش قه‌پاته که تا من بچم ده‌گه‌ل ئه‌و سه‌گانه قسه بکه‌م. وه تۆش ئه‌ی خاچ په‌رست. هه‌ر چه‌ندی ده‌ته‌وئ سه‌وزی بچنه‌وه و هیوادارم ئه‌للا به‌خیر و خۆشی و به‌سلامه‌ت بته‌گه‌یه‌نێته‌وه و لاتێ خۆت!» من کړنۆشم کرد و ئه‌و چوو یۆ لای تورکه‌کان و منی ده‌گه‌ل زوبه‌یده که ده‌پیشدا وای نیشان دا که به‌ئهمری باوکی ده‌چیته‌وه ناوما، ته‌نیا به‌جێ هیشته؛ به‌لام هه‌رکه باوکی له پشت داره‌کان ون بوو زوبه‌یده گه‌راوه لای من و له کاکاتیکدا چاوی پر بوون له فرمیسک گوتی: «اتمجی یا نصرانی، اتمجی؟ یانی ئه‌ی مه‌سیحی ده‌رۆی؟» من گوتم: «به‌لێ خاتون، به‌لام پیت وانه‌بێ بی تۆ ده‌رۆم. هه‌ینی داها‌توو چاوه‌روان به‌و له دیتنی ئیمه نه‌په‌شۆکیی. ئیمه ده‌ته‌بینه و لاتێ مه‌سیحیان.» من ئه‌و چه‌ند وشه‌یه‌م زۆر به‌په‌له پێ گوت و وام پێ گوت که لیم تۆ گه‌یشت. ئه‌وه‌جار ده‌ستی هاویشته سه‌ر ئه‌ستۆم و به‌هه‌نگاوی له‌رزۆک به‌ره و عیما‌ره‌ت وه ڕیکه‌وتین. به‌حوکمی ته‌قدیر، عه‌دل له هه‌مان کاتیکدا که ده‌ست له گه‌ردن پیکه‌وه ده‌رۆیشتن، باوکی زوبه‌یده که تورکه‌کانی ده‌ر کردبوو گه‌راوه و ئیمه‌ی له‌و حاله‌ته‌دا چاو پێ که‌وت و ئیمه‌ش زانیمان که له‌و حاله‌ته‌دا دیتوومانی. «ئهم ڕووداوه ئه‌گه‌ر ئیراده‌ی خوداوه‌ندی له‌سه‌ر نه‌بووايه له‌وانه بوو سه‌روما‌مان تیدا به‌ری. به‌لام زوبه‌یده که کارزان و تییین بوو، ده‌ستی له ئه‌ستۆم به‌رنه‌دا، به‌په‌چه‌وانه زۆرت‌ر پیمه‌وه نووسا و سه‌ری له‌سه‌ر سینگم دانا و ئه‌ژنۆکانی هیندک فیزاند (*) و خۆی له بیه‌هۆشییه‌کی ته‌واو دا. منیش به‌ش به‌حالی خۆم وام نیشان دا که ناچار ئه‌وم راگرتوو له‌وه‌ره‌زیدا نه‌که‌وئ. باوکی به‌په‌له خۆی گه‌یاند له‌و ئیمه و چون

كچهكهى خۆى بهم حالهوه چاوپى كهوت، پرسى كه چى بهسه هاتووه؛ بهلام چون دىبتالى جوايىكى پى نهراوه، هاوارى لى بهرز بووه كه: «بىگومان له ترسى نهو سهگانه كه هاتبوونه ناو باغ له هۆش چوو». نهوهدم سهرى كچهكهى لهسه سينهى من لابرد و لهسه سينهى خۆى دانا و زويهده ههناسهيهكى كيشا و چاوى پر له فرمىسكى كردهوه و گوتى: «امجى يا نصرانى، امجى»، يانى برۆ مهسىحى، برۆ باوكى له جوايدا گوتى: «بوچى بروا كچهكه. نهو چ خراپهيهكى دهگهال تو كردهوه. توركهكانيش رۆيشتن كهوابوو ئىستا له هيچ مهترسه و غهمى هيچت نهى، چون ههر وهك پيم گوتى توركهكان رۆيشتن و گهپرانهوه شوينى خۆيان. من بهباوكى زويهدهم گوت: نهراباب ههر وهك خۆت مهزندهت كردهوه، توركهكان بوونهته هۆى ترسانى، بهلام ئىستا كه نهو دهيهوى برۆم باستره برۆم و نهبمه هۆى نارعهتتى نهو؛ من بهئىزنى ئيوه هركات پيوستى، بۆ بردنى سهوزى ديمهوه، چون نهرابابى من پى وايه له هيچ شوينىك سهوزهواتى (*). سالادى ئاوا باش وهدهست ناكهوى. حاجى مراد گوتى: ههر كات دلت ويستى وهره ئيره. كچى من نهو قسهى بۆ نهوه نهگوت كه له دىنتى تو و مهسىحى تر نارعهت دهى، وه نهوهى كه بهتۆى گوت «برۆ» مهبهستى نهو بووه كه توركهكان برۆن، يا ويستويه بلئى: «ئىستا دهتوانى بچى سهوزى بچنى» بهبىستنى نهو قسهيه من دهستبجى له ههر دووكيان ئىزنم خواست و زويهدهش كه دهگهال ههر ههنگاوئىك دهتگوت گيانى دهكيشن، دهگهال باوكى رۆيشتن و دوور كهوتنهوه. من بهبىانووى گهران بهدواى سهوزيدا ههموو كهلتن و قوژبنى باغهكهم سهنگ و شووژن دا (*). تا بزانم بهكويدا دهكرى بهئاسانى وهژوور كهوين و پلانهكهى داهااتومان بخهينه گهر. پاش نهو كار ههراوه و گوزارشتى كارم دا بهنؤموسولمان و دؤستهكانى ترم و بهچاوهروانى خۆشى و ههزىكى كه خوداى مهزن ده وجودى زويهدهى دلئستهين و جواندا بۆى داناووم ههناسهم ههلكيشا.

سهرهنجام كات تى پهپرى و رۆژى وهعهدهراو گهيشت. ئيمه ههموومان مووبهموو بهپى قهرارى كه پاش رايژكارى زۆر دامان نابوو، جوولايهوه و سهركهوتنمان وهدهست هينا. رۆژى ههينى دواى، پاش قسه كردنى من دهگهال زويهده له باغدا، نؤموسولمان، لاي ئيواره، بهلؤتكهى خۆيهوه هات و بهرانبهر نهو مهنزلهى كه كچى حاجى مراد چاوهروان مان بوو، لهنگهري گرت. دهپيشدا نهو مهسىحىيانهى كه دهبووايه نيمكهتى سهول ليدان بگرن خهبرىان پى درابوو و له چهند شوينىك خۆيان هشار دابوو. ههموويان شاد و خووشحال چاوهروانى من بوون و زۆر بهپهله بوون كه هيرش بئنه سهر لؤتكهيهك كه لهبهر چاويان

بوو؛ چون ئەوان ئاگیان له قه‌ول و قه‌راری نیوان من و نۆموسولمان نه‌بوو و پێیان وانبوو که ده‌بێ ئازادی خۆیان به‌زۆرئ باسک و کوشتنی ئەو عه‌ره‌بانه‌ی که ده‌ لۆتکه‌که‌دان و ده‌ده‌ست بێن. که‌وابوو هه‌ر ده‌گه‌ل سه‌ر و که‌له‌ی من و هاو‌پێکانم و ده‌درکه‌وت، ئەوانه‌ی که که‌مینیان کردبوو به‌هه‌لاتن به‌ره‌ولامان هاتن. له‌و سه‌عاته‌دا تازه‌ ده‌روازه‌کانی شاریان داخستبوو و له‌سه‌رانسه‌ری ئەو بیابانه‌دا گیان ده‌به‌ریک دیار نه‌بوو. کاتیک هه‌موو کۆبووینه‌وه‌ ده‌پێشدا دوو دڵ بووین که سه‌ر هتا، بچین زوبه‌یده هه‌لگرین یا ئەو عه‌ره‌بانه‌ی که سه‌ولیان لێ ده‌دا ده‌ست به‌سه‌ستین. له‌ کاتیکدا هێشتا نه‌مانده‌زانی ده‌بێ چ بکه‌ین نۆموسولمانی ئیمه‌ گه‌یشته‌ لامان و پرسى بۆ چى کات به‌فێرۆ ده‌ده‌ین و درێژه‌ی پێ دا که ئێستا وه‌ختی عه‌مه‌له، چون زوربه‌ی عه‌ره‌به‌سه‌ول لێده‌ره‌کان خه‌وتوون، و ده‌فکری ئەوه‌دا نین ئاگیان له‌ خۆیان بێ. ئیمه‌ هۆی دوودلێی خۆمان پێ گوت و ئەویش جوابی داوه‌ که پێویستتر له‌ هه‌موو شتیک ئەوه‌یه‌ ده‌پێشدا لۆتکه‌ ده‌ستی به‌سه‌ردا بگیری و ئەوه‌ش کارتیک ئاسانه‌ و هه‌چ مه‌ترسیی تێدا نییه‌. پاشان ده‌توانین بچینه‌ سه‌ورای زوبه‌یده و بیریفتین. بریاری ئه‌ومان به‌یه‌که‌نگی قبوول کرد و ئیمه‌ به‌رینوینی ئەو گه‌یشتینه‌ لۆتکه‌. ئەو یه‌که‌م که‌س بوو که خۆی گه‌یانه‌ ناو لۆتکه‌ و شمشیرێ هه‌لکێشا و به‌زبانی عه‌ره‌بی گوراندی که: «هه‌ر که‌س ببزوی ده‌کوژرێ!» له‌و کاته‌دا نزیک به‌ته‌واوی مه‌سیحیه‌یه‌کان به‌دوای ئەوا خۆیان گه‌یانه‌ ناو لۆتکه‌که‌وه‌. عه‌ره‌به‌کان که زۆر به‌جه‌رگ و ئازا نه‌بوون، کاتیک فه‌رمانی ناخودای خۆیان بیست، ترسان و بێ ئەوه‌ی هه‌چ کامیان ده‌ست بۆ ئەو بروکه‌ چه‌که‌ی پێیان بوو، به‌رن خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌دا و ته‌ناف پێچ کران، ئەو کاره‌مان زۆر زوو ئەنجام دا و هه‌ره‌شه‌مان له‌ عه‌ره‌به‌کان کرد، هه‌ر ده‌نگیان لێ بێ، ده‌یانکوژین. پاش گرتنی لۆتکه‌، نیویک له‌ یارانی ئیمه‌ بوونه‌ کێشک له‌سه‌ر عه‌ره‌به‌کان و من و ئەوانیتر به‌رینوینی هه‌مان نۆ موسولمان گه‌راینه‌وه‌ بۆ باغی حاجی مراد. به‌خته‌وه‌رانه‌ ده‌رگای باغمان وا به‌سانایی کرده‌وه‌، ده‌تگوت هه‌ر دانه‌خراوه‌. بێده‌نگ و هه‌ست و خوست، بێ ئەوه‌ی که‌س له‌ باغه‌وان و ده‌ستوپێوه‌ندان وه‌خه‌به‌ر بێن، خۆمان گه‌یانه‌، به‌رده‌م عیماره‌تی حاجی. زوبه‌یده له‌ ته‌نیشته‌ په‌نجه‌ره‌یه‌ک چاوه‌روانمان بوو که هه‌ستی کرد که‌ستیک له‌باغدا یه‌ سه‌برتیکى پرسى که ئایا ئیمه‌ مه‌سیحین! من جوابم داوه‌ خۆمانین و کاتی ئەوه‌یه‌ ئەو بێته‌ خواره‌وه‌. هه‌ر که‌ منی ناسییه‌وه‌ بێ راوه‌ستان و به‌په‌له‌ هاته‌ خوار و ده‌رگای کرده‌وه‌. ما‌له‌بابم! خه‌له‌وخه‌رمانیک وه‌ک مانگی شه‌وی چارده‌ به‌و جلوه‌رگه‌ جوان و له‌ قیমে‌ته‌ نه‌هاتوه‌ و ده‌رکه‌وت که زبانه‌م ده‌ره‌قه‌ته‌ باسی جوانیه‌که‌ی نایه‌. من ده‌گه‌ل

چاوم پىي كەوت دەستىم گرت و ماچم كرد. نۆموسولمان و ئەوانى تىرىش بەچا و لىكەرىيى
من بە دەستىدا نووسان، وەك ئەوھى خاتوون مەولامان بى و ئىمە ھەموومان ئەومان
بەگەورە و رىزگارى بەخشى خۆمان دەزانى. نۆموسولمان بەعەرەبى لىي پىسى كە ئايا
باوكى لە ناو باغدايە؟ ئەو جوابى داوھ كە لە باغدايە و خەوتووه. نۆموسولمان گوتى:
«كەوابوو دەبى خەبەرى كەينەوھە و دەگەل خۆمان ببەين و ھەرچى شتى قىمەتى ئەم
باغەشە كۆى بەينەوھە.» زوبەيدە گوتى: «خىر ھىچ كەس بۆى نىيە دەست لە ھىچ شتىكى
باوكم بەدا. لەشتى قىمەتەش بىجگە لەوھى من ھىناومە ھىچ شتىك لەو باغەدا نەماوھ و
ھەرئەوھش كە ھىناويەتى بۆ ئەوھى ھەمووتان دەلەمەند بكا بەش دەكا. ئىوھ تەنيا سەبر
بگرن تا لىتان حالى دەبى!» پاش ئەو قسانە رۆيشتەوھ نىو عمارت و بەئىمەى گوت زۆر زوو
دەگە پىتەوھە، راشى ئەسپارد كە بىدەنگ بىن و دەنگ و ھەرا ساز نەكەين. من لە
نۆموسولمانم ويست، پىم بلى كە دەگەل زوبەيدە چىيان دەنىودا رابرد و پاش ئەوھى زانىم
چ گوتراوھ پىم گوت كە ھەرچى زوبەيدە دەلى دەبى ھەموو وا بگەن و تەكەزم كەردوھە كە بى
مەيلى ئەو نابى ھىچ كارىك بكرى. لەو كاتەدا زوبەيدە ھاتەوھ و سەندووقىكى پىر لە
ئەشرەفىي زىر ھىنابوو كە بەنەقەنەق(*) ھەلى گرتبوو، لە بەختى بەد باوكى زوبەيدە ھەر
لەوكاتەدا لەخەو ھەل دەستى و دەنگە دەنگى نىو باغ دەبىسى. كە ئەو دەنگ و ھەرايەى
بىست ھاتە لاي پەنجەرەو تى گەشىت تەواوى ئەو كەسانەى مائەكەيان گەمارۆ داوھ
مەسىحىن، دەستبەجى دەستى كرد بەھاوار ھاوار: «ئاي بگەن، مەسىحىي كافر!
مەسىحىي كافر! ئاي دز! ئاي دز!» ئەم ھەرا ھەرايە تووشى دەردەسەرىكى زراوتۆقىنى
دەكردىن. بەلام نۆ موسولمان كاتىك زانى دەگىژاوى مەترسى دەكەوين دەگەل چەند
كەسىك رۆيشتە ناو عىمارەت و پىش ئەوھى دەست و پىوھەند و نۆكەر و غولام وەخەبەر بىن
و پى بزەنن، حاجى مرادى بەدەست بەستراوى ھىنا خواروھە. لە حالىكدا پارچەيەكيان لە
دەم و لووتى بەستبوو ھەرشەيان لى دەكرد، ئەگەر دەنگى لىوھە بى دەيكوزن. زوبەيدە نىوھ
بى ھۆش دەباوھشى مندا بوو. كاتىك چاوى بەباوكى كەوت بەرچاوى خۆى گرت كە باوكى
نەبىنى و ئەويش واق و پىما و، سەرلىشىووا لەسەر جىي خۆى رەق ھەلاتبوو، نەيدەزانى كە
چۆن كچەكەى بەمەيل و ئارەزووى خۆى رەگەل ئىمە كەوتووه. بەھەر حال چۆن لە كاتى
ئاوادا پى لە ھەموو نەندامىك زۆرتەر بەكار دەھات، بەپەلە بەرەو لۆتكە گەراينەوھە و لەوى
كەسانىك كەمابوونەوھە، چاوەروانى ئىمە بوون و زۆر نىگەران بوون كە مەبادا بەلايەكمان
بەسەرھاتبى.

ه‌شتا دووسه‌عات له شه‌و تێ نه‌په‌رپه‌بوو که هه‌موومان له‌نیو لۆتکه‌دا بووین. به‌ئدی دهرست و ده‌سماڵیان له زاری باوکی زوبه‌یده کرده‌وه، به‌لام نۆموسولمان دیسان دووپاتی کرده‌وه ئه‌گه‌ر ورته‌یه‌کی لێ بێ کاری ته‌واوه. حاجی مراد که کچی خۆی له لۆتکه‌دا دیت هۆل هۆل ده‌ستی کرد به‌گریان. به‌تایبه‌تی کاتیک دیتی که من ئه‌وم به‌توندی ده‌باوه‌ش گرتوو و کچه‌کەشی بێ ئه‌وه‌ی سکاڵایه‌ک بکا یا به‌رگری له خۆی بکا یا بیه‌وی دهرباز بێ، ده‌باوه‌شما ئارامی گرتوو. به‌و حاله‌شه‌وه، حاجی مراد له ترسی ئه‌وه نه‌کا نۆموسولمان هه‌ر شه‌کانی به‌راستی بێ، هه‌ر وا بێده‌نگ بوو. له‌وکاته‌دا که ده‌مانویست سه‌وله‌کان ده‌ناو باویژین، زوبه‌یده که باوکی و عه‌ره‌به‌کانی به‌ده‌ست به‌سراوی و به‌دیلی چاوی که‌وت له نۆموسولمانی داوا کرد که تکا له من بکا که عه‌ره‌به‌کان و باوکی ئازاد بکه‌ین ئه‌گینا خۆی ده‌خاته ناو ده‌ریا و نایه‌وی ببینی باوکی خۆشه‌ویستی که ئه‌و هه‌مووه ئه‌وی خۆش ویستوو به‌خاتری ئه‌و به‌دیل بگیری. نۆموسولمان قسه‌کانی ئه‌وی بۆ وه‌رگیرامه‌وه سه‌ر ئه‌سپانیایی و من گوتم که ئاماده‌م ئه‌م‌ری ئه‌و به‌جێ بێنم. به‌لام نۆموسولمان به‌وه رازی نه‌بوو و په‌خنه‌ی له من گرت و گوتی: «ئه‌گه‌ر ئه‌وان لێره ئازاد بکه‌ین داوای یارمه‌تی له خه‌لک ده‌که‌ن و شار ده‌خه‌رۆشین و لۆتکه و پاپوری توندرومان (*) وهدوا ده‌خه‌ن و له هه‌موو لاره‌ گه‌مارۆمان ده‌ده‌ن و ئیمه ناتوانین دهرباز بێن. ته‌نیا ریگه چاره ئه‌وه‌یه کاتیک گه‌یشتی‌نه یه‌که‌م ولاتی مه‌سیحی ئازادیان بکه‌ین.» ئیمه هه‌موو ته‌سلیمی ئه‌م پێشنیاره بووین و زوبه‌یده‌ش کاتیک بۆمان روون کرده‌وه جارێ ناچارین خواهیشتی ئه‌و ره‌د که‌ینه‌وه، ده‌نگی نه‌کرد و به‌رواله‌ت رازی بوو:

ده‌ستبه‌جێ سه‌ول کێشه‌به‌هێزه‌کانی ئیمه، ده‌ بێده‌نگیه‌کی ته‌واودا، به‌لام به‌شۆر و خه‌زیکه‌ گه‌وره‌وه سه‌وله‌کانیان به‌ده‌سته‌وه گرت و پاش ئه‌وه‌ی هه‌موو له ناخی ده‌روونه‌وه خۆمان به‌خوا ئه‌سپارد به‌ره‌و دورگه‌کانی بالیئار Baléares وه‌رێ که‌وتین. ئه‌و دورگانه‌ نزیکترین هه‌ریمیکی مه‌سیحی نشین بوو که ده‌مانتوانی خۆمانی پێ بگه‌یه‌نین، به‌لام چون بای رۆژه‌لات زۆر توند و ده‌ریاش هێندیک تۆفانی بوو، نه‌مانتوانی بۆ لای «مایرۆک» بجینه به‌ره‌وه و ناچار بووین به‌دریژایی لیواری «ئۆران» دا برۆین و زۆریش نیگه‌ران بووین که نه‌کا له شارۆچکه‌ی «سه‌رجه‌ل» که له‌سه‌ر رێمان بوو و نزیکه‌ی شه‌ست مایله‌ ئه‌لجه‌زیره‌ دوور بوو، بمانبێن. هه‌روه‌ها له‌وه‌ش نیگه‌ران بووین که له‌م ده‌قه‌ره‌ تووشی یه‌کیک له‌و که‌شتیانه‌ بین که له «ئیتۆن» هه‌و قوماش و مالی بازارگانی بۆ ئه‌لجه‌زیره‌ ده‌بن. هه‌ر چند ئیمه هه‌موومان متمانه‌مان به‌یه‌که‌تر هه‌بوو و خۆشمان وه‌به‌رز بووین و هیوادار

بووین ئەگەر تووشی كەشتییەکی ئاوا هاتین، ئەگەر كەرەسە و ئامرازی شەری ریتگرانی دیتانی www.rabari.org دەریایی پێ نەبێ، دەستی بەسەردا بگرین و ئاسوودە سەفەری خۆمانی پێ بکەین. لەو كاتەدا كە بەمچۆرە بەسەر دەریادا تێپەر دەبووین زوبەیدە لە تەنیشتم دانیشتبوو و سەری دەنیو دەستەکانی مندا شارادبوووه تا چاوی بەروخساری باوکی نەكەوێ، گویم لێ بوو سەبرۆكە سەبرۆكە هاواری لەیلی مریەمی دەکرد و لەبەری دەپاراوه كە یارمەتی ئیمە دا.

نزیكە سی مایلیك رۆیشتبووین كە كازیوێ بەیان ئەنگووت، بەلام تا لیواری وشکی زۆرتر لەسێ تیرهاوێژی شمخال دور نەبووین. كەسێش لە وشكانی دیار نەبوو كە بمانینێ. بەلام هەر چۆنیک بوو بەزۆرئ سەول ئیدان خۆمان گەیانده نیوهراستی دەریا كە هیندك ئارام بووبوووه و كاتیک بارستای دوو فەرسەخ لە لیوار دور كەوتینەوه دەستور درا بەنۆرە سەول لێ بدن تا بتوانین نانیک بخوین. بەلام سەولكیشەكان گوتیان با دەپیشدا ئەوانەیی بێكارن، نان بخۆن و ئەوان دەستیان لەكار نەكیشاوه. بەقسەیی ئەوانمان كرد و لەوكاتەدا بایەكی توند لە تەنیشتمانەوه هەلێ كرد و ناچار بایەبانەكانمان كردهوه و سەولەكانمان لەوێ دانا و سەری پاپۆرەكەمان بەرهو «ئۆران» وەرسووړاند، چون تەنیا چونە پیش بەرهو ئەوێ مومكین بوو. ئەو كارە زۆر زوو ئەنجام درا و ئیمە بەیارمەتی بایەبانەكان بەمەودای هەشت مایل لەسەعاتدا دەرویشتین و تەنیا ترسمان لەوه بوو كە تووشی ریتگرانی دەریایی بین. خواردنمان دا بەعەرەبەسەولكیشەكان و نۆموسولمان دەیلاواندەوه و پێی دەگوتن كە خوێان بەئەسیر نەزانن و لە یەكەم دەرفەتدا ئازادیان دەكەن. ئەو هەموو ئەو قسانەیی بەباوکی زوبەیدەش گوت، بەلام پیرەمێرد جوابی داوه: «من لە ئەدەب و جوامیری ئێوه ئەو مەسیحییەكان لەوانەیه چاوەروانییەکی ترم هەبێ، بەلام هەرگیز هیندەم بەساویلە مەزانن كە بپروا بكەم ئازادیی من بدەنەوه بەمن. بەتایبەتی كە دەزانن من كیم و دەبەرانبەر فیدیەیی ئازاد كردندا چەند دەتوانن پارەم لێ بستین. ئیستا ئەگەر دەتوانەوێ بۆ ئازادیی من قیمەتیک دابنێن هەر لێرە ئەوهی دلتان دەخواری بۆ ئازاد كردنی من و ئەو كچە بێ ئەنوايه كە گیانی شیرین و جگەرگۆشەیی من، بیلین تا بنانەمێ.» پاش ئەو قسانە دەستی كرد بەگریانیک كە هەموومان دلمان بۆی سووتا و زوبەیدەشی وا لێ كرد كە رووی تێ بکا. زوبەیدە كاتیک باوکی بەو حالەتەوه دیت لەسەر ئەژنۆی من هەستا و رۆیشت تا باوکی دە ئامیز بگرێ، پاشان هەر دووكیان روومەتیا بەروومەتی یەكەوه نا و دایان لە كێپەیی گریان كە بوو بەهۆی ئەوه ئیمەش دەگەلیان لەبەر خۆمانەوه بگرین.» بەلام كاتیک حاجی مراد كچەكەیی بەجلوبەرگی رازاوهی جێژن و میوانی

چا و پئی کهوت به‌زبانی خوئی لئی پرسى: «کچه‌که‌م ئه‌و، چ وه‌زعیکه؟ دوینئی کاتی ئیوارى پيش ئه‌وه‌ی تووشی ئه‌م موسیبه‌ته نگرىس و ترسینه‌ره بىن، تو جلوبه‌رگىکى ساده و ساکارت له‌به‌ردابوو، ئیستاش ئه‌وه ده‌بىنم بئى ئه‌وه‌ی تو دهره‌تی لىباس گوړپىنت بووبئ و بئى ئه‌وه‌ی من هه‌وايکى خووش له‌مه‌ر میوانى و جیژن به‌تو بده‌م، جلوبه‌رگى جوان و به‌قىمه‌تت ده‌به‌ردایه و خووت به‌جوانترین و گرانبايیتترین زير و زیوه‌ریک که من له ده‌وله‌مه‌ندترین ده‌ورانى ژيانمدا توانیم به‌دیاری بته‌مه‌ی، رازاندووه‌ته‌وه. زوو جوابم بده‌وه، چون من له‌و کاره سه‌رم سوورماوه و زووتر له‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌رم هاتووه له‌به‌رى نارمه‌تم.»

ته‌واوی قسه‌کانى حاجى مراد له لایه‌ن نو‌موسولمانه‌وه بو ئیمه وه‌رده‌گىرداروه و زوبه‌یده که‌لیمه‌یه‌کى جواب نه‌ده‌داوه؛ به‌لام حاجى مراد ده‌گه‌ل چاوى به‌سندووقچه که‌وت که جواهراتى خوئی تیدا هه‌لده‌گرت و پى و ابوو له مالى نىوشارى له ئه‌لجه‌زیره جى هیشتوووه و نه‌هاتووته عىماره‌تى نىو باغى، زووتر واقى ورمه‌ و له کچه‌که‌ی پرسى، ئه‌م سندووقچه چون که‌وتووته ده‌ست ئیمه‌ی مه‌سىحى و جى تیدا به. ئه‌وجار نو‌موسولمان هه‌لى دایه و پيش ئه‌وه‌ی زوبه‌یده وه‌لامىک بداته‌وه گوئى: «حه‌زه‌تى ئاغا، تکایه خووت به‌و پرسىارانه له زوبه‌یده ماندوو مه‌که؛ من ئیستا جوابى ته‌واوی ئه‌و پرسىارانه‌ت ده‌ده‌مه‌وه، بزانه و ئاگادار به‌که ئه‌و بووته مه‌سىحى و هه‌ر ئه‌ویش زنجیرى ده‌ست به‌سه‌رى ئیمه‌ی پساندوووه و ئیمه‌ی له زىندان رزگار کردوووه. ئه‌و به‌دلخوازى خوئی هاتووته ئیره و من وای تئى ده‌گه‌م ئه‌وه‌نده له‌و کاره رازىیه وه‌ک ئه‌وه‌ی له زولماترا هاتبیته نىو رووناکى، له مه‌رگه‌وه بو ژيان یا له دۆزه‌خه‌وه هاتبیته به‌هه‌شت. پىرى عه‌ره‌ب هاوارى لئى بلند بوو: «کچه‌که‌م، ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌سىحییه ده‌لئى راسته؟ زوبه‌یده گوئى: به‌لئى راسته. پیره مێرد گوئى: «چوون؟ تو بوویه مه‌سىحى؟ و ئه‌وه توئى که باوکى خووت داووته ده‌ست دوزمان؟ زوبه‌یده گوئى: به‌لئى. من مه‌سىحیم، به‌لام من تو‌م نه‌خستووته ئه‌م حالوورژه‌وه، چون من هه‌رگىز نه‌مویستوووه تو‌به‌جئ به‌یلم یا خراپه‌ت ده‌گه‌ل بکه‌م. به‌لکو ته‌نیا ده‌مه‌وى کارىکى حه‌ق دهره‌ق به‌خووم بکه‌م. پیره‌مێرد پرسى: باش، کچى من، چ کارىکى خىرت دهره‌ق به‌خووت کردوووه؟ کچ گوئى: له‌م باره‌وه له له‌یلی مره‌بم پرسىار بکه: ئه‌و باشتتر له من جوابت ده‌داته‌وه.»

هه‌رکه پیره عه‌ره‌ب ئه‌وه‌ی بیست وه‌ک به‌رق و با به‌سه‌ر خوئی ده‌هه‌ریا هاویشته و ئه‌گه‌ر جلوبه‌رگى عه‌ره‌بى له‌سه‌ر شه‌پولانى رانه‌گرتبا بيشک ده‌خنکا. به‌هاوارى زوبه‌یده هه‌موومان گه‌شیتینه‌ هاوارى و داوینى که‌واکه‌یمان گرت و به‌نیوه‌گىانى هینامانه دهر. ئه‌م

پووداوه وها بوو، بههۆی نارمحهتی و پهژاره که زوبهیده وهک ئەوهی باوکی مردبێ، خۆی دیبتالی بهسهر کیشا و دهستی کرد بهگریان. ئیمه پیره مێردمان سهروبێن راگرت و ئاوێکی زۆری له گهرووی هاته دهر و پاش دووسهعات وههۆش هاتهوه. له ماوهی ئەم پووداوهدا، چون بایهکه سوورا بوو ئیمه ناچار بووین له لیوار نزیک بینهوه. بهزۆری سهول لیدان نهمانهتشت لۆتکه وهلیوار بکهوئ و فری بدریته سهه وشکی. بهلام بهخت یار بوو. گهیشتینه لهنگه گایهکی چووکه. لهوئ خاک هیندیك له دهريادا چوهته پیش و ئەو ههلهکهوتهی پیک هیناوه و عهربهکان بهو شوینه دهلین: لووته (*) قهحبهی رۆمی (٢٠٣) Cava Rhumia که بهزبانی ئیمه یانی ژنی داوینپیسسی مهسیحی. له نیو عهربهاندا ریوایهتیک هیه دهلی ئەو قهحبه بهناویانگهی بوو بههۆی تیک پووخانی ئەسپانیا، لهوئ نێژراوه. عهربهکان مهگه ناچار بن ئەگینا لهوئ لهنگه ناگرن و تازه لهو کاتانهشدا ئەوئ هه بهشوم و بهدوم (*) دهزانن. بهلام بۆ ئیمه لهنگه رگای قهحبهی رۆمی نه تهنیا شوم نهبوو بهلکو بهپێچهوانه چون دهريا زۆر تۆفانی بوو، بهندهری نهجات و بهخته وهریمان بوو. ئیمه چهند که سیکمان لهسهه وشکی بهکیشکچی دانا و خۆشمان بێ ئەوهی سهول له دهستان بیتهوه لهو تووشه و ئازوخههی نۆموسولمان هینا بووی خواردمان، پاشان لهبهه خودا و چه زهتی مریهه پاراپینهوه سهفه رهکهمان که سه رهتایهکی خۆشی هه بوو، به پایانیکی خۆش کۆتایی پێ بێنن.

هه موو ئاماده بوون تا ته سلیمی پارانه وهی زوبهیده بن و باوکی و باقیی عهربهکان لهسهه لیواری دهريا ئازاد بکهن، چون دلی نهههه و ناسکی ئەو کیژه بهرگهی ئەوهی نه دهگرت ببینی باوکی وهک پیاو کوژیک دهست و پێی به سترایی و هاوشاریه کانیشی بهدیل گیرابن. ئیمه قهولمان پێ دا کاتی وهریکه وتن ئەو کاره ئەنجام بهدین، چون ئازاد کردنیان لهو بیابانه چۆل و هۆله دا بۆ ئیمه ههچ مهترسییهکی لێ نه دهکهوتهوه. دوعای ئیمه بۆ ده رگای خودا بێ ئاکام نه بوو، چونکه بایهکه دیسان سووراندی و دهريا ئارامی گرت و ئەوه بوو بههۆی شادی و دلخۆشی ئیمه و به قریوه قریو (*) سهفه رهمان درێژه پێ دا. کاتیک دهرفه تمان پێ له بار بوو، دهست و پێی عهربه کانمان کردهوه و یهک یهک له وشکانی پیادهمان کردن. بهلام کاتیک باوکی زوبهیده مان، که به ته واوی هاتبووه وه سه رهخۆ، پیاده

٢٥٣- قهحبه، ناویکه که دراهته پال فلۆرین Florinae کچی کۆنت ژۆلین، دۆن رۆدریک پاشای ئیسپانیای هه لفریواند و کامی دلی لێ وهرگرت و ژۆلین بهتۆلهی ئەو کاره نار هوايه عهربهکانی بۆ ئەسپانیا رینۆینی کرد. (مۆریس باردۆن)

ده‌کرد گوتی: ئە‌ی مه‌سیحییەکان، بۆ پێتان وایه ئە‌و زەعیفه (*). ناجسنه له ئازاد کردنی‌مان خوشحال دەبی؟ ئیوه برۆا ده‌کەن که دلی به‌من دەسووتی؟ ئە‌به‌دا وا نییه! ئە‌و ته‌نیا ده‌یه‌وئ له‌وکاتانه‌دا که هه‌وه‌سه گلاوه‌کانی خۆی دابمرکێنی، له‌و دهره‌ و په‌نجه تاقه‌ت پرووکێنه‌ی که بوونی من بۆی پێک دینی، رزگاری بی. ئە‌گەر ئە‌و هاتووته سه‌ر دینی ئیوه، نه‌چن پێتان وابی که برۆای به‌باشتر بوونی دینی ئیوه هه‌یه، خێر، به‌ئکو ته‌نیا له‌به‌ر ئە‌وه‌یه که ده‌زانئ ژنان له‌ ولاتی ئیوه ئاسانتر ده‌توانن بی عیسمه‌تی بکه‌ن، پاشان له‌ حالیکدا من به‌یارمه‌تی مه‌سیحییەکانی تر هه‌ر دووک باسکه‌مان گرتبوو تا نه‌کا کاریکی خراب ئە‌نجام بدات، رووی ده‌زوبه‌یده کرد و گوتی: «ئە‌ی سه‌لیته‌ی بی شه‌رم و سووک و بی که‌ئک، ئە‌ی هه‌رامزاده، ده‌چی بۆ کوئ و چۆن کوئیرکوئیرانه خۆت داوه‌ته ده‌ست ئە‌و سه‌گه مه‌لعوونانه که دوژمنی ئیمه‌ن؟ تف له‌و سه‌عاته‌ی که نوتفه‌ی تو‌م گوراند و له‌عنه‌ت له‌و هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ی بۆ گه‌وره کردنت کێشام!» من که دیتم پیره پیاو نایه‌وئ لئی ببریته‌وه (*). به‌به‌له له‌سه‌ر وشکی پیاده‌م کرد، وه ئە‌و له‌وتیوه به‌ده‌نگی به‌رز له‌ خودا و پێغه‌مبه‌ر، ده‌پاراوه که له‌ ده‌ریادا غه‌رق بین ویه‌که‌مان ده‌ر نه‌چین. ورده‌ورده، دوور که‌وتینه‌وه و ده‌ماندیت هه‌ر ده‌ست و بالی را‌ده‌وه‌شێنی، به‌لام نه‌مانده‌بیست چ ده‌لی. بیچاره مووی سه‌ر و پ‌دینی هه‌ل‌ده‌قه‌نده‌وه و خۆی به‌عه‌رزیدا هه‌دا و جارێکیان وه‌ها توند و بلند هاواری کرد که گوئمان لی بوو ده‌یگوت: «وه‌گه‌رئ کچه نازه‌نینه‌که‌م! وه‌گه‌رئ! من هه‌موو تاوانه‌کانه‌ت ده‌به‌خشم. هه‌رچی پوول و زیری بردووته بیانده‌یه و بگه‌رئوه تا باوکی دلشکاوی خۆت بلاوئینییه‌وه، ئە‌گەر جیم بیلی منیش له‌و لیوا‌ره ده‌م‌رم، زوبه‌یده ته‌واوی ئە‌و قسانه‌ی ده‌بیست و وه‌ک هه‌وری به‌هاری ده‌گریا و ده‌یباراند. ئە‌و هه‌رچی فکری کرده‌وه، جوابیکی مناسبه‌تری له‌و چه‌ند وشه‌یه‌وه نه‌دیده‌وه که گوتی: باوکه، خودا بکا که له‌یلی مریه‌م که منی کرده مه‌سیحی، تو‌ش له‌و غه‌مه‌ رزگار بکا! خودای به‌شاهید ده‌گرم، من نه‌مه‌توانی پیش به‌خۆم بگرم و ئە‌و مه‌سیحییانه هه‌رچی کردوویانه، من پیم کردوون. گیانم به‌سترا بووه‌وه، به‌و بریاره که به‌لای منه‌وه پیرۆز و به‌لای تو‌وه باوکی خۆشه‌ویستم کفر بوو. نه‌مه‌توانی نه‌یکه‌م و ئە‌و مه‌سیحییانه به‌رئ که‌مه‌وه ولاتی خوین.

زوبه‌یده ئە‌و قسانه‌ی ده‌کرد، به‌لام باوکی نه‌یده‌بیست، چون له‌به‌رچاومان ون بووبوو. له‌ کاتیکدا من زوبه‌یده‌م دلخۆشی ده‌داوه، یاران دیسان ده‌ست به‌کار بوونه‌وه و بایه‌کی وه‌ها خۆش و سازگاری ده‌هات و وه‌ها به‌توندی ده‌رۆشیتین که به‌قیانمان هه‌بوو بۆ به‌یانی پیش تاوه‌لات ده‌گه‌ینه لیوا‌ره‌کانی ئە‌سپانیا. به‌لام، چونکه به‌ده‌که‌من یا به‌واتایه‌کی تر خێر و

خۆشى تهاو، هه‌رگیز روو ده‌بنیاده‌م ناکا، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌ر و تالیی به‌دواوه‌ بێ، به‌ختی دییبتانی به‌د یا ره‌نگه‌ ئه‌و ناله‌ و نه‌فرینانه‌ی پیره‌ پیاو کردی و کچه‌که‌ی به‌له‌عنه‌ت کرد (چون ده‌بی له‌ نه‌فرینی باوک بترسی) ئه‌و خۆشی و که‌یف‌خۆشییی له‌ تال کردین. زۆرتر له‌ سێ سه‌عات له‌ شه‌و رابردبوو و ئیمه‌ له‌ ناوه‌راستی ده‌ریادا به‌بایه‌بانی هه‌لکراو و سه‌وڵی به‌قولاپ به‌ستراو، به‌ره‌وپیش ده‌چووین. چون با‌ی سازگار ئیمه‌ی له‌ سه‌وڵ لێدان بێ نیاز کردبوو. که‌ له‌ ناکاو له‌ به‌ر رووناکایی مانگه‌شه‌و، چاومان به‌که‌شتییی که‌ خه‌وت که‌ بایه‌وانه‌کانی به‌ویایه‌ که‌ ده‌هات لار بوویونه‌وه، له‌ به‌ران به‌رمان تێ ده‌په‌ری. که‌شتی ئه‌وه‌نده‌ نیزیک بوو که‌ ئیمه‌ ناچار بووین بۆ ئه‌وه‌ی ویک نه‌که‌وین زۆر به‌په‌له‌ ریتی خۆمان بگۆڕین و ئه‌ویش هه‌روا لای دا تا وه‌ ئیمه‌ نه‌که‌وێ و رێگامان بۆ بکاته‌وه. له‌و کاته‌دا له‌ عه‌رشه‌ی که‌شتییی که‌وه، به‌ده‌نگی بل‌ند لێیان پرسین که‌ کێین، له‌ کۆیوه‌ هاتووین و بۆ کۆی ده‌چین! به‌لام چون ئه‌م پرسیارانه‌مان به‌زبانی فه‌ره‌نسی لێ کرابوو، نۆموسولمان گوتی «که‌س هه‌یج نه‌لی چون له‌وانه‌یه‌ ئه‌وانه‌ رێگری ده‌ریایی بن که‌ ده‌ هه‌یج نافکرن و له‌ هه‌یج خۆش نابن» به‌ئهم‌ری نۆموسولمان وستهمان لێ نه‌هات و که‌میک دوور که‌وتینه‌وه و که‌شتی که‌وته‌ پشت سه‌رمان، به‌لام له‌ ناکاو دوو گولله‌ توپ بۆ لای ئیمه‌ هاوێژرا که‌ بێشک یه‌ک به‌دوا‌ی یه‌کدا هاوێژرابوون. چون یه‌که‌می ده‌که‌لی (*) لۆتکه‌که‌مانی تیک شکاند و ده‌که‌ل و بایه‌بانه‌که‌ی خسته‌ ناو ده‌ریا و دووهمیش وه‌ به‌ده‌نه‌ی لۆتکه‌ که‌وت و بێ ئه‌وه‌ی که‌سمان بریندار بێ، لۆتکه‌ی کوناویدو کرد. ئیمه‌ که‌ هه‌ستمان کرد هه‌ر ئیستا هه‌موومان غه‌رق ده‌بین، به‌ده‌نگی بل‌ند هاوارمان کرد که‌ نه‌جاتمان بدن و له‌ به‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌که‌شتیدا بوون پارینه‌وه، ئه‌گه‌ر نایانه‌وێ غه‌رق بین ده‌فریامان بێن. ئه‌وجار فه‌رانسه‌وییه‌کان که‌شتیان راگرت و لۆتکه‌ی نه‌جاتیان خسته‌ سه‌ر ئاو و دوازه‌ که‌س له‌وان که‌ تفه‌نگی شمخالیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو له‌ حایکدا فتیله‌ی شمخاله‌کانیان هه‌لایساندبوو، له‌ لۆتکه‌ی ئیمه‌ نیزیک بوونه‌وه، ئه‌وان کاتیک دیتیان که‌ ژماری ئیمه‌ زۆر که‌مه‌ و به‌راستی خه‌ریکه‌، غه‌رق ده‌بین، ئیمه‌یان سواری لۆتکه‌ی خۆیان کرد و گوتیان که‌ ئه‌م په‌نده‌یان بۆیه‌ به‌سه‌ر هه‌یناوین، چون به‌هه‌ندمان نه‌گرتوون و جوابی پرسیاره‌کانیانمان نه‌داوه‌ته‌وه. نۆموسولمانی ئیمه‌ بێ ئه‌وه‌ی که‌س پێ بزانی سندوقچه‌ی جه‌واهه‌راته‌کانی هه‌لگرت هاویشه‌ ناو ده‌ریا. سه‌ره‌نجام هه‌موو یارانێ ئیمه‌ چوونه‌ ناو که‌شتی فه‌ره‌نسی و ئه‌وان ده‌پیشدا هه‌رچی ده‌یانه‌ویست بیزانین پرسیاریان کرد و لیمان تێ گه‌یشتن و پاشان وه‌ک به‌خوینی سه‌رمان تینوو بن تیمان به‌ر بوون و رووتیان کردین و ته‌نانه‌ت خه‌رخالی پای زوبه‌یده‌شیان ده‌ره‌ینا. به‌لام من تالانی ئه‌و

شتانهم به‌په‌چوانه‌ی زوبه‌یده پی‌ گرینگ نه‌بوو، له‌وه دهرسام دهندریژی تر بکه‌ن و ناش
رفاندی جلویه‌رگ و جه‌واهی‌رته‌که‌ی گه‌وه‌ری نامووسی که به‌لایه‌وه له‌ه‌موو شتی‌ئو
دنیایه‌ گرینگتر بوو، لی‌ بستین و به‌لام به‌خته‌وه‌رانه‌ئو جوړه‌که‌سانه‌ه‌واو و هه‌وه‌سیان
له‌بازنه‌ی داگیر کردن و به‌تالان بردنی مائی دنیا، ناچیته‌ دهره‌وه. ته‌ماع و نارهنووی تالان
و دزین و داگیر کردن له‌واندا به‌هیچ شتیک تیر نابی و دانا‌که‌وی. هه‌روه‌که له‌مه‌ر خومان
ئه‌وه‌یان کرد و ئه‌گه‌ر لیباسه‌ شرودره‌کانی دهوری دیلیمان به‌که‌لک هاتبا، ئه‌ویشیان
له‌به‌ر داده‌مالین.

هیندیک له‌وان رایان له‌سه‌ر ئه‌وه بوو که هه‌موومان ده‌بایه‌بانیکه‌وه بیچن و بمانخه‌نه ناو
دهریا، چون ئه‌زمی ئه‌وه‌یان بوو به‌په‌رچه‌می «بره‌تۆن» له‌ هیندیک له‌ بنده‌ره‌کانی
ئه‌سپانیادا بازارگانی بکه‌ن و گوتیان ئه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌زیندوویی ده‌گه‌ل خو‌یان به‌رن، ناشکرا
ده‌بی که دز و ریگرن و به‌و تاوانه‌ سزا دهرین، به‌لام ناخودای که‌شتی که زوبه‌یده‌ی
خو‌شه‌ویستی رووت کردبوو، گوتی به‌وه‌نده ده‌سکه‌وته‌ی ده‌ستی که‌وتوه، رازیه‌ و نایه‌وی
له‌هیچ بنده‌ره‌یکی ئه‌سپانیاییدا له‌نگه‌ر بگری، به‌لکو ده‌یه‌وی به‌توندی له‌ته‌نگه‌ی جه‌به‌ل
تاریق تی‌په‌ری و بگه‌ریته‌وه به‌نده‌ری لاروشیل La Rochelle که له‌ویوه هاتبوو. له‌ئا‌کامدا
بریاریان دا که لۆتکه‌ی نه‌جاتی خو‌یان بدن به‌ئیمه‌ و هه‌رچی پی‌ویست بی‌بو برینی
ئه‌وه‌نده ریگایه‌ی که ده‌پیشماندا مابوو، بمانده‌نی، سبه‌ی ئه‌و رۆژه هه‌ر که لی‌واره‌کانی
ئه‌سپانیا له‌ دوور وه‌ده‌رکه‌وتن، قه‌ولی خو‌یان برده‌سه‌ر. دیتنی لی‌واره‌کانی خاکی وه‌ته‌ن
ئه‌وه‌نده بو‌ئیمه‌ شادیبه‌خش و شیرین بوو که هه‌موو به‌دبه‌ختی و رۆژه‌ره‌شی خومان له‌بیر
کرد و به‌خته‌وه‌ری ده‌ست خسته‌وه‌ی ئازادی له‌ ده‌ست چوو، ئه‌وه‌نده گه‌وره‌یه که ده‌تگوت
ئه‌وه‌لایانه به‌سه‌ر که‌سانیکی تر هاتوون.

به‌لی‌جا، نزیک نیوه‌رۆ بوو که دزه‌کان ئیمه‌یان ده‌لۆتکه‌دا جی‌کرده‌وه و دوو به‌رمیل (*)
ئاوی شیرین و چند نانیکی بیسکویتیان دا پیمان. ناخودای که‌شتی که نازانم چ شتیک
کاری تی‌کردبوو له‌کاتی سوار بوونی زوبه‌یده بو‌نیو لۆتکه، چل ئه‌شهره‌فی زیری پی‌دا و
به‌هیچ کلۆجیک ئیزنی به‌سه‌ربازانی خو‌ی نه‌دا که ئه‌و جلویه‌رگه‌ی ئیستا ده‌به‌ریداپه‌لی
بستین. هه‌موومان چووینه ناو لۆتکه و له‌و پیاوه‌تییه‌ی که ده‌گه‌لیان کردبووین، سیاسمان
کرد و هه‌ستی ئه‌مه‌گناسیمان زۆتر له‌رق و قین نیشان دا. ئه‌وان به‌په‌له ده‌خو‌یان نووسان
و رو‌یشتن و ئیمه‌ش به‌هه‌موو توانامانه‌وه بی‌ئوه‌ی چاو له‌هیچ قوتب نه‌مایه‌ک (*) بکه‌ین
چاومان ده‌خاکی نیشتمان بری و ده‌ستمان کرد به‌سه‌ول کیشان. کاتی ئی‌واره

بهريزه يهكي باش له ليوار نزيك بووبويينه وه و به پروالته و ابوو كه دهتوانين پيش نه وه، يشهو ديجيتالي درهنگ بي، بگينه وشكاني و دابه زين. به لام مانگ له ژير هه و راندا ون و هه وا زور تاريك بوو و چون نه مانده زاني گه يشتويينه چ مه لبه نديك، به مهر جي عه قلمان نه زاني كه دابه زين. به لام هينديك له دوستان لايان و ابوو هه ر چهنه ليواره كان به رده لان و ره وه ز و كهنه و له نه دور له ناوایي بن، ديسان پياده بوون باشته ره و بو چه سپاندي بروای خويان دهيانگوت كه تهنيا بهم شيويه دهتوانين له مه ترسي دزاني دهريايي «تيتوان» كه له سه ره تاي شه ودا له ليواره كاني ولا تي به ربه ره وه، ده كه ونه ري و كازيوه ي به ياني دهگه نه ره خه كاني (*) ئه سپانيا و پاش نه وه ي دهسكه و تيكيان ده ست كه وت، بو چه سانه وه دهگه ري نه وه ماله كاني خويان، ده نه ماندا بين. سه ره نجام پاش راويژكار ييه كي زور، هاتينه سه ر نه م رايه كه ورده ورده له وشكاني نزيك ببينه وه و نه گه ر ده ربا نارام بي له هه ر شوينديك كه توانيمان دابه زينه سه ر وشكاني. هه ر نه و كار ه مان كرد و هيشتا شه و له نيوه تي نه په ريبوو كه گه يشته پای كيوتيكي به رز. له به ر كيوه كه گورايييه كي ته سك و باريك بو پياده بوون هه بوو. لو تكه كه مان كي شا سه ر ره لم و خيزي قه راغ ده ربا و كاتي ك به په له خو مان هاويشته سه ر وشكي، كه وتينه سه ر نه ژنو و خاكي وه ته نمان ما چ كرد. پاشان له كاتيكا چاومان پر له فرميسي شادي بوو، شوكري خودامان به جي هينا كه ده وسه فه ردا هاتبووه يارمه تيمان. نه و جار نه و نازووقه ي پيمان بوو دامان به زانده و لو تكه كه شمان راكي شا و هينامانه سه ر وشكاني و خو شمان مه ودايه ك به داوي تي كيوه كه دا هه لگه رايين و له ده ربا دوور كه وتينه وه. چون باوه كو گه يشت بووينه شوينديكي نه مين، ئي ستاش نه مانده تواني هه يه جاني دلي خو مان دامركنين و به يه قين باوه ر بكه ين نه و شوينه ي لي دابه زيويين ولا تي مه سيحييانه. روژ دره نگر له وه ي ئيمه پيمان و ابوو ده ركه وت و هه موومان له كيوه كه سه ركه وتين تا به لكو له ويوه چاومان به ناوه دانيه ك، تاو ل و كوخته ي شو انان و شتيكي له م چه شنه بكه وي. به لام هه رچي روانيمان نه ناوه داني، نه ره شماليك نه ته نانه ت كو پره رييه ك و نه زيرووحيك، هيج شتيكمان نه ديت. به و حاله شه وه بريارمان دا به ره و قوولا بي ولا ت وه ري كه وين تا سه ره نجام تووشي كه سيك بين كه پيمان بل ي له كو يين. شتيكي كه من زوري پيوه نار هه ت بووم، نه وه بوو كه ده مديت زويه يده به سه ر نه و به ر دو دار و دركو داله دا به پييان ده روا. من ده پيشدا هينديك له كو ل خو م كرد، به لام نه و نه وه نده به مان دوو بووني من نار هه ت بوو كه پي و ابوو باشته ر پياده بروا، نه وه بوو كه ئيدي نه هاته وه سه ر پشتم و ده ستي له ده ستي نام و زور له سه ر خو به خو شحالييه وه

ههنگاوبههنگاو دهگهلم دهات. هیتستا چارهگه فرسهختک نهړویشتبووین که دهنگی زنگولهیهکمان گوئی لئ بوو. بهبیستنی ئه و دنگه که رای دهگه یاند میگه له مهړیک له م دهقهره دایه، بهسهرنجوه وروانیمان دهور و بهری خویمان تا بزاین کهسی لئ هیهه یا نا. له نهکاو چاومان بهشوانتکی جحیل کهوت که له پای دارتکی چتوپه مو دانیشتبوو و وردهورده خهریکی تاشینی لقه دارتکی کورت بوو و خوئی بهوه سهرگرم کردبوو. ئیمه هه رای شوانه مان کرد و ئویش دهگه ل بیستنی دهنگی ئیمه له جچی خوئی راسته وه بوو. بهلام وا دیار بوو یه که مجار چاوی بهزوبه دیده و نوموسولمان که وتبوو، ئه وهش وای تی گه یاندبوو که ته وای عه ره به کانی ولاتی بهر بهر هیرشیان هیناوه و رژوانه ته ناو ولاتی ئه سپانیا، هر بویه دهخوئی نووسا و دهستی کرد بهه لاتی و هاواری دهکرد: ئای خه لکینه، چ ولات نه ما؛ عه ره ب! عه ره ب! رژاونه ناو خاکی ئیمه! دست دهنه چهک! عه ره بتان گه یشته سه ر! ئیمه له بیستنی ئه و هه را و ههنگامه یه زور نارحمت بووین و نه مانده زانی چ بکهین، بهلام چون دیتمان هه را و هورای شوانه هه موو مه لبه نده که دهه رووژتینی و هه ر بینا سواره کانی سنور پاریز گه یشته نه سه رمان، بی راهوستان جلوه رگی تورکیمان له به دهنی نوموسولمان دارنی و کوئه نیم ته نه یه کی بی قولمان دایه که هی یه کیک له هاوړتیا و یادگاری دهوړه ئه سیری و دیلی بوو، پاشان نیوی خودا و ره سوولانمان هینا و به و پندا که شوان رویشتبوو وهړی که وتین و هه ر ئه لعان(*) نا ئه لعان چاوه پروان بووین، سوارانی سنوروانی لیواری دهریا، به سه رماندا برژین، ئه زقه زا هه ر واش بوو، هیتستا دوو سه عاتی پی نه چوو بوو له کاتی دهر چون له درکه لآن و گه یشته دهشت، له ناکاو په نجا سوارتکمان چاوی پی کهوت که به ته رختنه بۆ لامان دهاتن. کاتیک چاومان به سواره کان کهوت له جچی خویمان راهوستانین. کاتیک چاویان پیمان کهوت و به جچی عه ره بان تا قمیتک مه سیحیی شرودر ولتقه و ماویان دیت، واق وړماو راهوستان و یه کیان پرسه نه کا شوانه چاوی به ئیوه که وتبی و ئه و هه راوبه زمه ی ساز کردبی که خه لک چهک هه لگرن؟» من جوابم داوه که به لئ و کاتیک ویستم به سه رهاتی خویمان بگنریمه وه و بوی روون که مه و چ که سین و له کوپوه هاووین، یه کیک له مه سیحیه کانی هاوړتی ئیمه ئه و سواره ی ناسیه وه که پرساری له من دهکرد و نه یه هیت قسه یه کی ترم له زاری بیته دهر و هاواری کرد که «شوکرانه و سپاس بۆ خودای میری مه زن که ئیمه ی گه یانده شوینی رزگار بوون! چون ئه گه ر به هه له نه چوویم ئیستا ئیمه پیمان ناو هته سه ر خاکی پاکی هه ریمی «ویلاز مالاگا» Velez - Malaga ئه و ئه گه ر سالانی دووردریژی دیلی و دست به سه ری،

بیرگه‌ی نه‌شیواندبم که نه‌توانم تۆش وه‌بیر بئیمه‌وه ده‌زانم، به‌پزتان که پرسیار له‌ئیمه‌ دیته‌ی ده‌که‌ن، ده‌بی خالی من «پیدرۆدۆبۆستامانت» Pedro de Bustamante بن.» هیشتا ئه‌سیری مه‌سیحی قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو که سوار دابه‌زی و ئه‌و لاهوی ده‌باوه‌ش گرت و گوتی: «ئای خوشکه‌زا خۆشه‌ویسته‌که‌م. منیش تۆم ناسییه‌وه. تۆ هه‌ر ئه‌وه‌ی که من و خوشکم یانی دایکی تۆ و ته‌واوی خزمه‌کانت که هیشتا ماون هه‌موو بۆ مه‌رگی تۆ گریاوین. خودای گه‌وره‌ به‌که‌رهمی خۆی هه‌مووی عه‌مردرێژ کردووین تا به‌دیداری دووباره‌ی تۆ شاد بینه‌وه. ئیمه‌ بیستبوومان که تۆ له‌هه‌زه‌زیره‌ ده‌ست به‌سه‌رکراوی و ئیستا له‌ رووی جلوه‌رگ و سه‌روپۆته‌راکی خۆت و دۆسته‌کانت را تۆ ده‌گه‌م که ئیوه‌ به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ و موجزه‌ پزگارتان هاتووه. ئه‌سیری لاهو گوتی: ئه‌وه‌ ته‌واو راسته‌ و خوا یار بی، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌مان ده‌بی که سه‌ربرده‌ی خۆمتان بۆ وه‌گێرم.»

کاتیک سواره‌کان زانیان ئیمه‌ ئه‌سیری مه‌سیحین، هه‌موو دابه‌زین و ئه‌سپه‌کانیان به‌ئیمه‌ ته‌عاروف کرد تا بمانگه‌یه‌ننه‌ شاری «ویلیزمالاگا» که فرسه‌خ و نیویکی ما‌بوو بیگه‌ینی. هیندیک له‌ سواره‌کانیش که شوینی به‌جۆ مانی لۆتکه‌مان پێ گوتبوون، گه‌رانه‌وه‌ لیواری ده‌ریا تا لۆتکه‌ که به‌ئینه‌وه‌ بۆ شار. سواره‌کانی تر هه‌رکام ئیمه‌یان له‌ پاش ته‌رکی خۆیان سوار کرد و زوبه‌یده‌ش سواری ئه‌سپی خالی هاو‌پتییه‌که‌مان بوو. ته‌واوی خه‌لکی شاری که خه‌به‌ری هاتنه‌وه‌ی ئیمه‌یان له‌ زبان پێش قه‌ه‌ولیکه‌وه‌ (*) بیستبوو، بۆ پیشوازیی ئیمه‌ له‌شار وه‌ده‌ره‌که‌وتن. ئه‌و خه‌لکه‌ نه‌ به‌دیتنی مه‌سیحی له‌به‌ند خه‌لسیو تووشی سه‌رسوپماوی ده‌بن و نه‌ له‌ دیتنی عه‌ره‌بی ئه‌سیر، چون له‌ ته‌واوی ئه‌و هه‌ریمه‌ی سه‌ر ده‌ریا خه‌لک عاده‌تیا‌ن به‌دیتنی هه‌ر دووک لا گرتووه. به‌لام هه‌موو له‌ جوانیی زوبه‌یده‌ که ئه‌و پۆژه وه‌ک گۆل پشکووتبوو سه‌ر سامیا‌ن گرتبوو. چون ماندووتیی ریتگا و به‌دوا‌یدا خۆشحالی له‌وه‌ی که بی ترس و دل‌خوره‌ خۆی له‌ ولاتیکی مه‌سیحیدا ده‌دیته‌وه‌، وه‌های شکۆفا کردبوو که ئه‌گه‌ر نه‌لین خۆشه‌ویستی کویری کردبووم، به‌راشکاو‌ی ده‌مگوت که له‌ سه‌رانسه‌ری دنیا‌دا جوانیکی له‌و چه‌شنه‌ خودا ئافه‌ریده‌ی نه‌کردووه. هه‌موومان چووینه‌ کلیسا تا شوکری خودای به‌جۆ بێنین و زوبه‌یده‌ کاتیک گه‌یشته‌ میحراب هاواری کرد که ئه‌وانه‌ هه‌موویان وه‌ له‌یلی مریه‌م ده‌چن. ئیمه‌ پیمان گوت که ئه‌وانه‌ هه‌مووی ره‌سم و وینه‌ی له‌یلی مریه‌من و نۆموسولمان ئه‌وه‌ندی ده‌یتوانی بۆی لیک ده‌داوه‌ که مانا و ناوهرۆکی وینه‌کانی تۆ بگه‌ینه‌ی. زوبه‌یده‌ که رۆحیکی هه‌ستیار و پاک و خاوینی هه‌یه‌ ته‌واوی ئه‌و بابه‌تانه‌ی ده‌بیست، زۆر زوو فی‌ری بوو. له‌ویوه‌ ئیمه‌یان هیناوه‌ شاری و به‌سه‌ر ما‌لاند

دابه‌شيان كړدين، به‌لام‌ئو لاهه مه‌سيحييه كه خه‌لكي نئيره بوو، من و زوبه‌يدهی برده‌وهی و مائی بابی خوئی و ئه‌وانيش كه ده‌وله‌مهند و به‌ئيروو بوون، به‌ه‌مان خو‌شه‌ويستی و رووخو‌شيه‌وه كه له كورپی خوئیان په‌زيرايبيان ده‌كرد، قه‌در و حورمه‌تی نئيمه‌شيان ده‌گرت.

نئيمه‌شه‌ش روژ له شاری «ويليز» ماینه‌وه و له‌و ماوه‌يه‌دا نوموسولمان شایه‌دی نامه‌يه‌کی بؤ خوی دروست كرد و رویشته شاری غه‌رناته تا به‌يارمه‌تی «ليژنه‌ی پيروزی پرواپشكنين»، جاريکی تر بگه‌رپته‌وه باوه‌شی پيروزی كليسا. مه‌سيحييه‌كاني تر به‌سه‌ربه‌ستی هر يه‌كه به‌ره‌و شوپننك چوون. من و زوبه‌يده به‌ته‌نيا ماینه‌وه و بي‌جگه له‌و چل‌ئهره‌فييه كه ناخودای فهرنسی به‌پياوه‌تی دابوويه‌وه به‌زوبه‌يده، عيشايه(*) خودامان شك نه‌ده‌برد. من له‌و پووله‌ئو ئه‌وسپه‌م بؤ زوبه‌يده كړی و تا ئیستا وه‌ك باوك و مه‌يته‌ر، نه‌ك وه‌ك مي‌رد خزمه‌تم پئ كرووه و ئیستا ده‌ببه‌مه‌وه ولاتی خو‌م، تا بزنام باوكم ماوه يا به‌خت به‌يه‌كپك له براكانم زورتر له من رووی خو‌شی نيشان داوه، هر چه‌ند خوی مه‌زن به‌وهی كه زوبه‌يدهی داوه به‌من، وه‌های به‌خته‌وه‌ر كرووم كه هيچ كه‌س هر ئه‌ندازه‌ش به‌خته‌وه‌ر بئ، ناگا به‌من، سه‌بر و پشوو و دريژی زوبه‌يده له ده‌سته‌نگی و نه‌داريدا و شه‌وق و شوژيکی كه بؤ دینی مه‌سيح هه‌يه‌تی، ئه‌وه‌نده گه‌وره و جيگه‌ی سپاس و ناهه‌رينه كه به‌راستی من سه‌رم تييدا سوپماوه و ده‌مه‌وي تا ناخري ته‌مه‌نم، خو‌م وه‌قفي خزمه‌تی ئه‌و بگه‌م. به‌و حاله‌شه‌وه، به‌خته‌وه‌رييه‌کی من له‌و فكره‌وه هه‌ستی پئ ده‌كه‌م كه من ملكی زوبه‌يدهم و ئه‌ويش ملكی منه، به‌هيري شي فكريکی تر شيواوه، ئه‌ويش ئه‌ويه نازانم ئايا له زي‌دو شاری خو‌م كه لاهه‌يه‌كم ده‌ست ده‌كه‌وي كه زوبه‌يدهی تي‌دا ني‌شته‌جي بگه‌م و ئايا ده‌ستی ته‌قدیر و قه‌زا و به‌لاي ئاسمان ئه‌وه‌ندی به‌زه‌یی به‌عومر و مال و سامانی باوكم و براكانم كرووه كه كه‌سيكيان مابئ لانی كه‌م من بناسئ؟ به‌ئئ جا، به‌ريزان ئه‌وه بوو به‌سه‌ره‌های من، جا ئه‌گه‌ر سه‌رم ني‌شان‌دن يا پيتان خو‌ش بوو، ئیدی ئه‌وه به‌سراوه‌ته‌وه به‌فكري روونایي ئپوه كه داوه‌ری بگه‌ن. من خو‌م ده‌مه‌ويست زور به‌كورتی بوټان بگيرمه‌وه. له ترسی ئه‌وهی مه‌بادا ماندوتان بگه‌م له باس كړدن زور بابه‌تان خو‌م پاراست و زور ورده نه‌قل و به‌سه‌ره‌های ترم له رووداوه‌كان هه‌لپه‌رتاوت(*)

له‌مه‌ر رووداوی تر که دیسان له کاروانسه‌را هاته پِیش و زۆر شتی تریش که شیاوی زانینه

دیل پاش ئەو قسانه‌ی دوایی، بیده‌نگ مایه‌وه، دۆن فێرنان پێی گوت: «به‌راستی جه‌ناب سه‌روان (*)، شیوه‌ی گێرانه‌وه‌ی داستانه‌که‌ت ئەوه‌نده سه‌رنج‌راکیش بوو که شتیکی له خودی داستانه‌که‌ت که‌متر نه‌بوو. له‌و داستانه‌دا هه‌موو شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره و سه‌رسوهره‌ینه‌ر و پره‌ له رووداوی وا که بیسه‌ر بۆ لای خۆی ده‌با و کروییده‌نگی ده‌کا و ئیمه‌ له گویدان ئەوه‌نده‌مان هه‌ز وه‌رگرت که ئەگه‌ر تاسه‌به‌ی دانیشته‌بان و بۆ جاری دووه‌میش گێرا‌باته‌وه، دیسانیش بۆ ئیمه‌ هه‌ر به‌تام و خۆش ده‌بوو.» پاش دۆن فێرنان، کاردینییۆ و باقیی میوانه‌کانیش به‌وه‌ها میه‌ره‌بانی و خۆشه‌ویسته‌یه‌که‌وه ئیراده‌ت و برایه‌تی و ئاماده‌یی خۆیان بۆ خه‌زمه‌ت پیکردنی ئەو، ده‌ربیری که سه‌روانی ئەسه‌یر دلی پر بوو له هیوا و هومید و بی ئەنده‌زه خۆشحال بوو. دۆن فێرنان وێرای ته‌عاروفاتی ئاسایی پێی گوت، ئەگه‌ر ئاماده‌ بی و ره‌گه‌ڵ ئەو که‌وی، کاریکی وا ده‌کا که براکه‌ی «مارکی» بیته‌ زه‌باوکی زوبه‌یده و هه‌روه‌ها به‌لینی پی دا که به‌حورمه‌ت و پێز و دابینکردنی هه‌موو پیداویسته‌یه‌ک که شایانی که‌سایه‌تی ئەو بی، ده‌ینیریته‌وه زی‌د و هه‌ریمی خۆی. دیل به‌نه‌زاکه‌ت و ئەده‌به‌وه سپاسی کرد، به‌لام نه‌یویست هه‌چکام له ته‌عاروفاتی جوامیرانه‌ی ئەو قبوول بکا.

له‌و کاته‌دا رۆژ له ناوا بووندا بوو. شه‌وه‌ که داها‌ت که‌ژاوه‌یه‌ک که چه‌ند سواریکی به‌ده‌وره‌یه‌وه بوو له ده‌رکی کاروانسه‌را راوه‌ستا و سواره‌کان داوا‌ی وه‌تاغیان کرد که بمیننه‌وه. ژنی کاروانسه‌ردار جوابی داوه که تاقه‌ بستیک جیگا نییه‌.

یه‌کیک له سواره‌کان که له ئەسه‌په‌که‌ی دابه‌زیبوو گوتی: «چۆن شتی وا ده‌بی! هه‌ر چۆنیک بی، ده‌بی جیگایه‌ک بۆ به‌رپێز، جه‌نابی دیوانه‌گی (٢٥٤) که له ناو که‌ژاوه‌دایه دابین بکری.» ژنی کاروانسه‌ردار به‌بیستنی ئەم ناوه‌ ده‌ست و پێی لی ون بوو و گوتی: «به‌رپێز، راستت

٢٥٤- «دیوان به‌گی» وه‌رگێراوی واژه‌ی oauditeur که مه‌به‌ست کاربه‌ده‌ستانی دیوان و دادگا یا ئەوانه‌ی که مالیات دیاری ده‌که‌ن و کۆی ده‌که‌نه‌وه. (حه‌مه‌د قازی)

دهوی نيمه نوین و بانمان نییه، ئەگەر به‌پرز دیوانبه‌گی خۆی پتخه‌ف و نوینی پتیه، پتلاوی سه‌راچاوم! من و مێرده‌که‌م به‌شانازییه‌وه ژووری خۆمانی بۆ ته‌رخان ده‌که‌ین. سوار که مه‌یتهری دیوانبه‌گی بوو گوتی: «زۆر باشه»، پاش ئەو قسانه‌ پیاویک له که‌ژاوه دابه‌زی که له جلویه‌رگیرا ئاشکرا بوو چ که‌سه و پله‌وپایه‌ی چیه‌ه. که‌وا‌ی دریز و ئاته‌گی جوان و قۆله‌که‌وا‌ی به‌قه‌لشت، هاواریان ده‌کرد که ئەو، هه‌ر وه‌ک نۆکه‌ره‌که‌ی گوتبووی دیوانبه‌گیه‌ه. ده‌ست له ده‌ستی دیوانبه‌گیدا کچیک دابه‌زی شازده سالان. لیباسی سه‌فه‌ری ده‌به‌ردابوو. ئەوه‌نده جوان و نازهنین وه‌ک خۆری ئاسمان که هه‌موو ئەوانه‌ی له‌وئ بوون له‌و جوانییه سه‌ریان سو‌رمابوو و ئەگه‌ر لووسیند و دوورروته و زوبه‌یده له‌وئ نه‌بان، ده‌یانگوت له‌و جوانتر له دنیا‌دا گیر ناکه‌وئ. دۆن کیشۆت له کاتی وه‌ژوور که‌وتنی دیوانبه‌گیدا، له‌وئ حازر بوو، کاتیک دیتی ئەو پیاوه به‌شان و شکۆیه ده‌گه‌ل کچه جوانه‌که وه‌ژوور که‌وتن، گوتی: «به‌پرزتان ده‌توانن به‌خه‌یالی ئاسوده بینه نیو قه‌لا و به‌سه‌ینه‌وه. ئیره قه‌لایه‌کی چوو‌ک و فه‌قیرانه‌یه، به‌لام له‌و دنیا‌یه‌دا هیچ زه‌حمه‌ت و کویره‌وه‌رییه‌ک نییه که ده‌به‌رانبه‌ر زانست و چه‌ک (یانی شمشیر و قه‌لم) دا سه‌ردانه‌نه‌وئنی. به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر زانست و چه‌ک هاو‌ریی جوانی بن و به‌ریوه به‌ره‌که‌یان جه‌مال و جوانی بێ، هه‌ر وه‌ک زانستی جه‌نابی به‌پرزتان ئیستا ئەو کیژه شوخ و جوانه به‌ریوه‌به‌ری ده‌کا که ده به‌رامبه‌ریدا نه‌ته‌نیا قه‌لاکان، ده‌بێ ده‌رگای خۆیان ئاواله‌ بکه‌ن، به‌لکو ره‌وه‌زه به‌ره‌دکان ده‌بێ له‌به‌ر یه‌ک بکشینه‌وه و چیاکان پان ببه‌وه تا ریگا بۆ ئەو نازداره بکه‌نه‌وه. دیسان ده‌لیم که به‌پرزتان پێ بینه‌ ناو ئەم به‌هه‌شته، چون لیره‌دا، ئەستیره و مانگی وا ده‌بین که لێیان ده‌وه‌شپته‌وه ده‌خزمه‌ت ئەو خۆره به‌دره‌وش و نوورانییه‌دا بن که ده‌ست له ده‌ستی به‌پرزتاندا دیته به‌روه‌ه. هه‌روه‌ها له‌و به‌هه‌شته‌دا، پله و باه‌خه‌ی چه‌کی پیاوانی مه‌یدانتان بۆ روون ده‌بیته‌وه و جوانی و جه‌مال ده‌ئاخرین پله و ترۆپکی خۆیدا ده‌بین»

دیوانبه‌گی له بیستنی ئەم قسانه مات و بێده‌نگ، چاوی به‌سه‌رتاپای دۆن کیشۆتدا گیرا و به‌دیتنی ئەم سه‌روسه‌کوته و ئەو جلویه‌رگ و حاله‌ته هینده‌ی تر واقعی و پرمایه‌ی به‌دیتنی لووسیند و دوورروته و زوبه‌یده‌ش که به‌بیستنی هاتنی میوانانی تازه و جوانی و جه‌مالی ئەو کچه هاتبوونه ده‌روه‌ه، هینده‌ی تریش سه‌ری (*) لێ ئەستوور بوو. دۆن فیرنان و که‌شیش و کاردینۆ به‌زبانیکێ زۆر ئاسایی به‌خیره‌هاتنی دیوانبه‌گییان کرد و عه‌ززی خزمه‌تیان پێ راگه‌یاندا. ئەو کاتیک هاته ژووری کاروانسه‌را له‌وه‌ی که چاوی پێ که‌وت دیسان تووشی سه‌رسو‌رماوی بوو. ئەوجار موسافیره ته‌رز و له‌بار و جوانه‌کانی

كاروانسەرا بەخێر هاتنی كچه جوانهكهيان كرد. سەرەنجام دیوانبەگی تى گەيشتەكە ديجيتالى www.rabari.org ميانانى ئەم كاروانسەرايە هەموو پياوى خاوەن كەسايەتى و ماقوولن. بەلام سەر و گويلاكي دۆن كيشۆت گيژى كرديبوو. كاتيک هەموو ميانەكان مەرجى ئەدەبىيان بۆ يەكترى بەجى هينا و سلۆ و چاك و خۆشيان كرد و پاش ئەوەى وەزعی كاروانسەرايان ليك داوه، لەسەر بپياری پيشوو جەختيان كردهوه، يانی وادانرا كە خاتونەكان هەموويان لەو عەمباردا كە زۆر جار باسمان كردهوه، جى بكنهوه و پياوهكان وەك ئەوەى كيشكچى ئەوان بن لە دەرەوه بمنيئنهوه. دیوانبەگی بەمەيل و پەزنامەنديههوه ئەوەى قبول كرد كە كچهكەى (چون ئەو دل بەرە پەعنايه لە راستيدا كچى بوو) شەو دەگەل ئەو خاتونانە بحاويتهوه و كچهكەش ئەوەى زۆر پى خۆش بوو. خاتونەكان بەجىوبان و نوينه فهقيرانهكەى كاروانسەرا و نيوهى ئەو جىوبانەى دیوانبەگی دەگەل خۆى هينابووى بارودۆخىكى خۆشيان بۆ خەوتنى خۆيان پيک هينا.

و بەلام ديل بەهەمان يەكەم نيگا كە چاوى لە دیوانبەگی كرديبوو، دلى بەهەيهجانى پەمزايويهه شايەدى دابوو كە ئەو پياوه دەبى براى بى. هەر لەبەر ئەو رويشته لای يەكێك لە مەيتەرەكان و لى پرسی، ناوى ئەم كاربەدەستە دیوانيه چيه و خەلكى كام هەريمه. مەيتەر جوابى داوه كە ئەربابەكەى پايبەرز «ژوان پيريزدۆويهما» Juan Perez de viedma ناوه، وەك لە ديترانى بيستوو، خەلكى يەكێك لە شارە ديهەكانى چياى «ليئۆنه» ئەو قسانە و ئەوەى ديل بەچاوى خۆى ديتبووى، ئەوى لەسەر بۆچوونى خۆى پيداگرتر كرد، كە جەنابى دیوانبەگی هەمان براكەيهتى كە بەرەچاو كردنى نسحەتى باوكى، وەدواى خويندن كەوتوو و كارى دیوانيهى كردهوتە پيشەى خۆى. ئەسیر كە لەو تێكەهەنگوتنە حالى گۆراو و شادمان بوو، دۆن فيرنان و كەشيش و كاردينيۆى بانگ كرده گۆشەيهك تا باسى ئەو رووداويان دەگەل بكا و متمانهى پى دان كە جەنابى دیوانبەگی هەمان براكەى خۆيهتى. مەيتەرى دیوانبەگی ئەم نوكتەشى بەئەسیر گوتبوو كە ئەربابەكەى دەرپاوتە ميكرزيكوۆ لەو پیتەختە دەبیتە حيسابدارى تەواوى ولاتانى هيندى نوێ. سەرەنجام ديل لەو هوش تى گەيشتبوو كە ئەو كچه عەولادى دیوانبەگيه و دايكى لە كاتى لە دايكبوونى ئەو كچهدا لەسەر منداڵ چوو و سەرەوت و سامانێكى زۆرى بۆ ميتردهكەى و جيازی كچهكەى بەجى هيشتوو. ئەسیر لەمەر ئەوەى چۆن خۆى بەبراكەى بناسينى دەگەل ئەو بەريزانە مەشورەتى كرد و پرسی ئايا باشتەر وانیه، پيش خۆناساندن دیوانبەگی تاقى بكنهوه بزنان لەبەر فهقيرى و شپرو درى، براكەى لە خۆى دور دەخاتەوه يا بەباوهشى ئاواله

پيشوازي لى ده‌کا . که شيش گوتى : زحمه‌تى ئەم تاقىکارىيه به‌من بسپيرن! له‌سه‌ر
ئەوه‌شرا جه‌ناب سه‌روان ، له‌وه‌دا شک نىيه که براکه‌تان به‌ئامپزىكى ئاوه‌لا تو وه‌رده‌گرئى ،
چون که سايه‌تى و تىگه‌يشتوو يىيه‌كى که ده‌هه‌ستان و دانىشتندا نىشانى ده‌دا ، به‌ه‌يچ
کلۆجىک رىوايه‌ت له‌وه‌ ناکا که پىاوئىكى بى شه‌رم و حه‌ق نه‌ناس بى و نه‌زانى که ده‌ستى
ته‌قدىر چ به‌لاو چه‌رمه‌سه‌رىيه‌ک که بو بنىاده‌مى ناهىتته پيش . سه‌روان گوتى : به‌و
حاله‌شه‌وه پيم خوشه نه له ناکاو ، به‌لگو ورده‌ورده خوئى پى بناستيم . که شيش گوتى :
دووپاتى ده‌که‌مه‌وه که من ئەو کاره به‌جوژىک ئەنجام ده‌دم که هه‌موومان رازى بين .»

له‌و قسانه‌دا سه‌فره‌ى شاميان چىنبوو . هه‌موو ميوانه‌کان له‌سه‌ر مپزى شام دانىشتن ،
بىجگه له ديل و خاتوونه‌کان که له ژوورى خوئان شاميان کرد . له نيوه‌ى شام خواردندا
که شيش هه‌وداى قسانى به‌ده‌سته‌وه گرت و گوتى :

«به‌رپز ديوانبگى ، من له قوسته‌نته‌نیه له‌و چه‌ند ساله‌دا که ئەسیرى تورکان بووم
هاورپيه‌کم بووکه ناوه‌که‌ى وه‌ک ناوى به‌رپزتان بوو ، ئەو هاورپيه‌يه‌کى که له ره‌شىدترين
سه‌ربازان و يه‌کى که باشترين ئەفسه‌رانى سپاى ئەسپانىيى بوو ، به‌لام ئەوه‌نده‌ى که
نه‌ترس و ئازا بوو ، ئەوه‌نده‌ش به‌ده‌خت و چاره‌ره‌ش بوو . ديوانبه‌گى پرسى : جه‌نابى
که شيش ناوى ئەو ئەفسه‌ره چ بوو؟ که شيش گوتى : ناوى ر پپرزىدو ويه‌دا Rur Perez de
viedma خه‌لکى يه‌کى که له شاره‌دييه‌کانى کيو پاره‌کانى «لئىئون» بوو . ئەو باسى ئەو
پووداوانه‌ى کرد که به‌سه‌ر خوئى و براکانى و باوکى هاتبوو . پووداويک که ئەگه‌ر پىاوئىكى
پاستگوئى وه‌ک ئەو به‌ئيمان بوئى نه‌گىرپابامه‌وه ، ده‌مگوت ئەوه له وه‌نقل و نه‌زىلانه‌يه که
پيرىژنان له زستاناندا له پاى ئاگردان ده‌يگىزنه‌وه . ئەو هاورپيه‌ بوئى گىرامه‌وه که باوکى
مال و سامانى خوئى له نيو سى کورپى خوئىدا به‌ش کردوووه و رپنوئىنى و نسحه‌تى باشترى
له کورته قسه‌کانى کاتون «caton» پى گوتوون . ئەوه‌ى که ده‌توانم به‌عرزى ئيوه‌ى بگه‌يه‌نم
ئوه‌يه که ئەو نه‌جيب زاده‌يه له ماوه‌ى چه‌ند سالدا به‌پالپه‌شتى لئه‌هاتوويى و ئازايه‌تى و
کارزانى خوئى گه‌يشته پله‌ى سه‌روانى له پىاده نيزامدا و شتىکى نه‌مابوو بىتته
سه‌ره‌نگ ، به‌لام له‌وان رۆژاندا چاره‌ره‌شى رووى تى کرد و چون دروست له‌و کاتانه‌دا که
چاوه‌روانى گه‌يشتن به‌به‌ره‌مى ره‌نج و زحمه‌ته‌کانى خوئى بوو ، تووشى سه‌ده‌مه و
خه‌سارى گه‌وره هات . کورته‌ى که لام ، هاورپى من له‌و رۆژه ميژووويى و پرشانازىيه‌ى شه‌رى
به‌ناوبانگى لپانته که زوربه‌ى مه‌سحىيه‌کان تىدا ئازادى خوئان ده‌ست که‌وته‌وه ، ئەو له
نيعه‌تى ئازادى بيه‌ش کرا . من ئازادى خوئى له شارى «گۆلت»دا له ده‌ست دا و پاش ئەوه

له رووداوگه‌لی جورباجوژدا بووینه هه‌فأل و هاوړی. له ویتوه ئه‌ویان برده ئه‌لجه‌زیره و له‌و دیبتانی شارهدا وهک ده‌زانم رووداوکی وها سهریر و سه‌مه‌ره‌ی بۆهاته پێش که له‌ عالهدا شتی و او رووی نه‌داوه.» که‌شیش هه‌روا که درێژهی به‌گێرانه‌وه‌ی رووداوهمان دهدا، رووداوی زوبه‌یده و سه‌روانیشی به‌کورتی گێراوه. دیوانبه‌گی وها به‌سه‌رنجه‌وه‌ گویی دابووه که‌شیش که به‌عومری خۆی ئاوا گویی بۆ هه‌یچ که‌س هه‌لنه‌خستبوو. که‌شیش داستانه‌که‌ی تا ئه‌و جیگه‌یه گێراوه که ریگه‌ره‌فه‌رنسییه‌کان به‌سه‌ریاندا دهدن و لۆتکه‌ی مه‌سیحیه‌کان تالان ده‌کن و له‌و جییه‌ راوه‌ستا که هاوړیکه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌و کچه‌ جوانه‌ عه‌ربه ده‌که‌ونه شه‌رزیه‌ی و به‌ده‌ختی و ئیستا نازانی چییان به‌سه‌ره‌اتووه و ئایا توانیویانه هه‌ر به‌و لۆتکه‌یه‌ بگه‌نه‌ لیواکه‌کانی ئه‌سپانیا یا دز و جه‌رده‌ی فه‌ره‌نسی به‌دیلی ده‌گه‌ل خۆیان په‌پێچه‌کیان داون.

ئه‌فسه‌ری دیل که له‌ سووچیک دوور له‌وانی تر دانیشتبوو به‌سه‌رنجه‌وه‌ گویی بۆ که‌شیش هه‌لخستبووه له‌ هه‌مان کاتدا چاوی له‌سه‌ر بړاکه‌ی هه‌لنه‌ده‌گرت. دیوانبه‌گی کاتیک دیتی که‌شیش داستانی خۆی کۆتایی پێ هه‌یناوه ئاخیکی ساردی هه‌لکیشا و به‌چاوی به‌گریانه‌وه‌ گوتی: «ئاخ ئه‌ی پایه‌به‌رز، بریا بتزانیابیه ئه‌و داستانه‌ی گێراته‌وه به‌سه‌ره‌اتی چ که‌سه‌یکه‌ و چۆن له‌سه‌ر هه‌ستیارترین شوینی دلێ من کاری کردووه که به‌و هه‌موو خۆراگرییه‌وه، وه‌ک ده‌بینی، فرمی‌سکم له‌ چاوان هه‌لده‌په‌ژێ، ئه‌و ئه‌فسه‌ره‌ ئازایه هه‌مان برا گه‌وره‌ی منه که چون رۆحیکه‌ی به‌هه‌تر و وه‌یه‌کی به‌هه‌ترتی له‌من و بړا چکۆله‌که‌م هه‌بوو، شوغلی پڕشانازی سپایگه‌ری په‌چاو کرد، یانی یه‌که‌یک له‌و سێ شوغله‌نه‌ی که باوکم رای ئه‌سپاردبوو. وه‌ هاوړیتی تۆ ده‌گه‌ل به‌سه‌ره‌اتی خۆی بۆی گێرا بووینه‌وه و به‌په‌رتان پیتان وایه‌ قسه‌ی په‌رێژان بووه. من ریگه‌ی خویندن و زانستم گرت به‌ر و به‌لوتف و که‌ره‌می خودا ئه‌وه‌تا گه‌یشتومه ئه‌م په‌لوه‌پایه‌ که ده‌بینی. برا چکۆله‌که‌شمان ئیستا له‌ په‌روو ده‌ژی و ئه‌وه‌نده‌ی پوول و پاره وه‌سه‌ر یه‌ک ناوه که زۆر پتیر له‌وه‌ی باوکم پیتی دابوو بۆی نارووه‌ته‌وه و باوکمی وها هه‌ساندووته‌وه که ده‌توانی وه‌ک جارێان شه‌ش و بیس پێیدا بده‌ (*). و خه‌رج بکا و ده‌ست ئاوه‌لا بێ.

هه‌ر له‌ سایه‌ی ئه‌م برا چکۆله‌مه‌وه، منیش توانیومه به‌خویندن درێژه‌ بده‌م و ئاسانه‌تر به‌و په‌له‌ و مه‌قامه‌ بگه‌م. باوکم هه‌شتا ماوه، به‌لام له‌سویتی کۆره‌ گه‌وره‌که‌ی و زانیی ئه‌وه‌ی بزانی چیی به‌سه‌ر هاتووه، رۆحی گه‌یوه‌ته‌ سه‌ر لیوی و له‌ هه‌موو نوێژ و تاعه‌تیکدا له‌به‌ر خودا ده‌په‌رێته‌وه تا چاوی به‌کوره‌که‌ی نه‌که‌ویتته‌وه، عومری لی نه‌ستینی و نه‌یه‌باته‌وه لای خۆی. شتیکی که ئه‌سه‌بابی سه‌رسورمانی ئیهمیه‌، ئه‌وه‌یه که ئه‌و برا گه‌وره‌یه‌ی من به‌و

هه‌موو عه‌قل و وشياربیه‌وه، بۆ ده‌بی تا ئیستا ده‌وه‌موو گرفتاری و کویره‌وه‌ری و خوشتی و ناخوشتی‌یانهدا جارێک ده‌فکری ئەوه‌دا نه‌بووبی خانه‌واده‌ی خوێ له‌ حال و بارودۆخی ژیا‌نی خوێ ئاگادار بکاته‌وه. بێگومان ئەگەر باوکم یا یه‌کتیک له‌ ئەندامانی بنه‌ماله‌که‌مان له‌ حا‌لی ئەو خه‌به‌ری بووا‌یه، برای ئی‌مه نیازیکی به‌مو‌عجیزه‌ی عه‌سای قامیش نه‌ده‌بوو تا بتوا‌نی ئازادیی خوێ بکړیته‌وه. ئیستا له‌وه‌دا تۆ ماوم که‌ دزه‌کانی فه‌رانسه‌وی ئازادیان کردووه یا بۆ شار‌دنه‌وه‌ی دزی و ڕیگری خۆیان کوش‌توویانه. ئەم باب‌ته‌ ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ که‌ سه‌فه‌ره‌که‌م که‌ ده‌پێشدا زۆر به‌خوشتی بۆی ئاماده‌ بووم، لیم بیته‌ ژه‌هری مار و به‌دنیا‌یه‌ک غه‌م و په‌ژاره‌وه‌ بچمه‌ ئەو سه‌فه‌ره‌. ئاه‌ ئه‌ی برای خو‌شه‌و‌یستم! کێیه‌ ئیستا بتوا‌نی به‌من بلێ تۆ له‌ کویتی تابێمه‌ سو‌راغت و تۆ له‌ مه‌راره‌ت و مه‌ینه‌تی ڕزگار بکه‌م. جا با خو‌شم جیت بگره‌وه‌. ئاه‌! کێ هه‌یه‌ که‌ مزگینێ بۆ باوکی پیرمان به‌ړی که‌ تۆ، جا با ده‌ تاریکترین چا‌لی زیندانیشدا بی، هیش‌تا هه‌ر زیندووی، چون مال و سامانی باوکم و برا چکۆله‌که‌م و دارایی و ده‌سرۆیشتوویی خو‌شم ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ تۆ ڕزگار بکا و بته‌یینه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌؟ وه‌ تۆ ئە‌ی زوبه‌یده‌ی جوان و سه‌خی سروشت. کاش بم‌توانیبا‌یه‌ ده‌ دابو‌ره‌سمی زیندوو کردنه‌وه‌ی ڕۆحی تۆ و زهما‌وه‌ندی تۆ و براکه‌مدا که‌ بێگومان هه‌موومان به‌خته‌وه‌ر ده‌کا، حازر بم!

به‌لێ، دیوانه‌گی به‌و عیبارات و قسانه‌ هه‌ستی ده‌روونی خوێ ده‌رده‌بری و له‌ قسه‌کانیدا ئەوه‌نده‌ی سو‌ز و خو‌شه‌و‌یستی نیشان دا که‌ ئەوانه‌ی گو‌ییان لێ بوو، هه‌موویان به‌زه‌بییان پێیدا ده‌هات و ده‌غهم و په‌ژاره‌ی ئەودا به‌شدار بوون. که‌شیش کاتیک دیتی که‌ نه‌خشه‌که‌ی گرتوویه‌تی و مه‌به‌ستی سه‌روانی ئەسیر پێک هاتووه، نه‌یده‌ویست چی تر ئەوان له‌ غه‌م و په‌ژاره‌دا رابگری، له‌به‌ر ئەو له‌سه‌ر سه‌فه‌ره‌که‌ هه‌ستا و ڕۆیشته‌ ئەو ژووره‌ که‌ زوبه‌یده‌ له‌وێ بوو. ده‌ستی زوبه‌یده‌ی گرت و ده‌گه‌ل لووسیند و دوورووته و کچی دیوانه‌گی هینانی بۆ ئەو ژووره‌ی که‌ دیوانه‌گی و میوانانی تری لێ دانیش‌تبوون. سه‌روان هیش‌تا چاوه‌ڕوان بوو بزانی که‌شیش چ ده‌کا. که‌شیش ده‌ستی ئەویشی گرت و ده‌گه‌ل زوبه‌یده‌، یه‌ک له‌ولا و یه‌ک له‌ملا هاته‌ به‌ره‌وه‌ و گو‌تی: «جه‌نابی دیوانه‌گی، فرمیسکی چاوه‌کانت پاک که‌وه‌! خودای مه‌زن حاجه‌تی تۆی به‌که‌ره‌می خوێ جیبه‌جی کرد! فه‌رمو ئەوه‌ برای خو‌شه‌و‌یست و ئەوه‌ش بووکه‌ خو‌شه‌و‌یسته‌که‌ی تۆ، ده‌خزمت دان! ئەو پیاوه‌ هه‌مان سه‌روان «ویه‌دما» یه‌ و ئەو خاتوونه‌ش هه‌مان کچه‌ عه‌ره‌به‌ که‌ برای تۆ ئەو هه‌مووه‌ به‌چاکی باسی ده‌کرد و ئەو هه‌موو چاکه‌یه‌ی لێ دیوه‌. وه‌ک ده‌بینی دزانی ده‌ریایی ئەوانیان خستووته‌ ئەم حال و ڕۆژه‌

و تۆ دەبى دۆفانى و دلتاوايى خۆت بهوان بنوئى. «سەروان بەپەلە خۆى گەيانده براكەي» و دىجىتال
 ويستی ده ئامىزى بگرى، بەلام ديوانبەگى بەدەست پراى گرت و ماوهيهك مات و واق ورموا
 تىي هەلروانى و هەرکه ناسييهوه، وهها تەنگى ده ئامىز گرت و وهها بەبانگ وسەلا
 بەسەريهكدا گريان که زۆر بهى حازران نه يانتوانى پىش بەگريانى خۆيان بگرن. لەمەر ئەو
 قسانەى که ئەو دوو برايه گوتيان و هەست و سۆزىک که بەيهکترين نيشان دا، باوهر
 ناکەم کەس بتوانى بيخاته بەرچاو، تا چ دەگا بەوهى بينووسى. ئەو دوو برايه جاروبار
 هيندىکيان قسە بۆ يەکتر دەگىراوه، ئەوجار هيندىک پى دەکەنين، ديسان وهک هەورى
 بەهار دەيانباراند. ژير دەبوونهوه و بيرهوهريى کۆنيان دەگىراوه و خۆشەويستى
 لەرادەبەدەريان نيشان دەدا. ديوانبەگى زوبەيدەى ماچ دەکرده و مالّ وسامانى خۆى
 پىشکەشى دەکرد و ئەمرى بەکچەکەى دەکرد، زوبەيدە ماچ بکا، پاش ئەوه کىژى لەبارى
 مەسيحى و لوعبەتى عەرەب بەشادى و سۆز و شۆرەوه دەباوەشى يەکدا دەتوانەوه و
 دەبوونه يەک و نەمامى خۆشى و شادمانيان دەچاوى حازرانى مەجلىسدا دەپرواند. لە
 لايەکەوه دۆن كيشۆت بەسەرنج و بىدەنگى تەواو چاوى لەم پرووداوه سەير و سەمەرانه بوو
 و هەمووى دەبردهوه سەر خەون و خەيالى پالەوانى خۆى، لە لايەکى تروه دەيانگوت و اباشە
 سەروان و زوبەيدە دەگەلّ براکەيان بگەريئەوه سيويل و باوکی خۆيان لە ئازادى کورەکەى
 ئاگادار بکەنەوه تا بەلکو بەپەلە رى کەوى و لە بەزم و دابونەريئى تەعميد و زەماوهندى
 زوبەيدەدا بەشدارى بکا. بۆ ديوانبەگى بەهيچ کلۆچىک نەدەگونجا سەفەرەکەى وەدواخوا يا
 رىي خۆى بگورى، چون خەبەرى پى گەيشتبوو که کەشتى تامانگىکى تر لە سيويلەوه
 بەرهو ئەسپانياى تازه وەرئى دەکەوى و لە دەست دانى ئەو دەرفەتە زيانىکى قەرەبوو
 نەکراوى بۆ ئەو دەبى.

کورتهى کەلام، تەواوى حازرانى مەجلىس لە پرووداوى خۆش ئاکامى «دیل» لە شاديدا
 نغرو بوون و چون دووبەش لە درىژايى شەو تىپەربووبوو، هەموو برىاريان دا هيندىک
 بحەسيئەوه و بخەون، چون تا رۆژ هيندەى بەبەرەوه نەمابوو.

دۆن كيشۆت داوتەلەب بوو که لە قەلا ئاگادارى بکا و كيشكى بى تا نەکا دىوئىكى
 بەدکردار يا پىگريكى نيه تپيس، بەتەماى ئەو گەورانەى جەمالّ و جوانى که ئەو شەوه لە
 قەلادا بوون، دەستوبردىک بکەن و شادى و خۆشىي هەمووان بشىوئین. ئەوانەى باش لە
 دۆن كيشۆت تى دەگەيشتن لەم پيشنياره پيشوازی وسپاسيان کرد و ديوانبەگيان لە
 ئەخلاق و ئاکارى ئەو ئاگادار کردەوه، که ئەو ئاگادارىيه بوو بەهۆى پىکەنينى زۆرى ئەو.

ته‌نیا سانکۆ پانزا له‌و شه‌وبیدارییه‌ وه‌ره‌ز بووبوو. ته‌نیا ئەو بوو که جیگای له‌هه‌مۆوان ته‌ختتر بوو و ئەو شه‌وه‌ له‌سه‌ر جلوجۆری (* گۆیدرێژه‌که‌ی بۆی خه‌وت، وه‌ ئەو کاره‌ وه‌ک له‌ دواییدا بۆمان پوون ده‌بیته‌وه‌، له‌وانه‌بوو زۆر گرانی بۆ ته‌واو بی. کاتیک خاتوونه‌کان گه‌رانه‌وه‌ ژووری خۆیان و پیاوه‌کان هه‌رکام تا ئەو جییه‌ی بۆیان جیبه‌جی کرا، هه‌ر یه‌که‌ی له‌ سووچیک خزان، دۆن کیشۆت له‌ کاروانسه‌را هاته‌ دهره‌وه‌ تا به‌کیشک راوه‌ستی و وه‌ک به‌لینی دابوو، ئاگای له‌ قه‌لا بی.

به‌لی جا، له‌و کاته‌دا که‌ کارزیوه‌ی به‌یان ده‌نگووت، له‌ ناکاو خاتوونان ده‌نگیکێ ئەوه‌نده‌ دلبزینیان گۆی لێ بوو که‌ هه‌موو راوه‌ستان و به‌سه‌رنجه‌وه‌ گۆیان هه‌لخست. به‌تایبه‌تی دوورروته‌ که‌ له‌ هه‌مۆوان زووتر وه‌خه‌به‌ر هاتبوو له‌ کاتیکدا دۆناکلارا دۆ ویه‌دما dona clara de vidma کچی دیوانه‌گی له‌ ته‌نیشته‌ ئەو خه‌وی لێ که‌وتبوو. هه‌یج کام له‌ خاتوونان نه‌یده‌توانی مه‌زنده‌ بکا کێیه‌ و به‌و جوانیه‌ تێی چریکاندوه‌؛ ته‌نیا ده‌نگ بوو هه‌یج سازیک ده‌گه‌لی هاوڕێ نه‌بوو. پێیان وابوو ده‌نگه‌ که‌ جاروبار له‌ هه‌وشه‌وه‌ دێ و جاروباریش له‌ ته‌ویله‌. له‌ حالیکدا که‌ خاتوونه‌کان واقیان و پرما بوو و به‌سه‌رنجیشه‌وه‌ گۆیان دابوویه‌، کاردینیۆ هاته‌ به‌ر ده‌رگا و پێی گوتن: «ئه‌گه‌ر خاتوونان نه‌خه‌وتوون گۆی بده‌نی تا ده‌نگی کورپێژگه‌یه‌کی قه‌تارچی ببیسن و بزائن چه‌نده‌ خۆشی ده‌لی و ده‌نگی چه‌نده‌ خۆشه‌! دوورروته‌ گۆی: «به‌رپێژ ئیمه‌ش گۆیمان لێیه‌ و گۆیمان بۆ راگرتوه‌.» و کاردینیۆ له‌وێ دوور که‌وته‌وه‌. ئەو جار دوورروته‌ که‌ زۆر به‌وردی گۆی دابوویه‌، بیستی که‌ ئەم دووبه‌یتیانه‌ به‌ده‌نگ ده‌لین:

داستان دلٲزویٲی کورٲژگهٲی (*) قهٲارچی

دهگٲل باقیی ٲووداوه سهیرهکان که له کاروانسهٲرادا ٲوویان دا

«من مهٲلوانی ئهٲوینی بیٲ برانهٲوم و بیٲ هیٲوای گهٲشتن بهٲلیٲوارٲیک لهٲسهٲر
ئوقیانووسٲکی قوولی بیٲ لیٲوار، سهٲول لیٲ ددهٲم.

«بهٲدوای ئهٲستیرهٲهٲکدا عهٲدالم که لهٲ دوورهٲهٲ دیارهٲ و تیٲی دهٲروانم
وهٲ لهٲ ههٲموو ئهٲو ئهٲستیرهٲانهٲی کهٲ ٲالینور^(۲۰۰) دیتبونی دهٲرهٲشواهٲتر و
گهٲشترهٲ. نازانم ئهٲو ئهٲستیرهٲهٲمباتهٲ چ ههٲریمٲیک، ههٲر بٲیهٲ بیٲ ئهٲوهٲی
بزانم سهٲول لیٲدهٲ دم و ٲوٲم، کهٲ بهٲهٲموو خهٲمیکهٲوهٲ، خهٲمیکهٲ بیٲجگهٲ لهٲ
گهٲشتن بهٲو نیٲهٲ، لهٲ تهٲماشای ئهٲودا تٲاوهٲتهٲوهٲ.

«تیٲینیٲی موزاحیم و حهٲیا و عیقهٲتی لهٲرادهٲبهٲدر، ههٲورن، کهٲ لهٲو کاتهٲدا کهٲ
زٲرتٲر لهٲ ههٲمیشهٲ دهٲمهٲویٲ بیٲینم، لهٲبهٲرچاومی ون دهٲکن.

«ئاخ ئهٲی ئهٲستیرهٲهٲی «گهٲش»^(۲۰۶) و بهٲورشهٲ، کهٲ ٲوٲم بهٲدواتهٲوهٲ وهٲک مؤم،
دهٲتٲهٲتهٲوهٲ. ئهٲو ساتهٲ کهٲ تٲ لهٲبهٲر چاوم ون دهٲبی، چرکهٲساتی کارهٲساتی
مهٲرگمهٲ»

گٲرانی و ئاوازی گٲرانیبیٲژ گهٲشٲبوهٲ ئیرهٲ کهٲ دوورهٲتهٲ فکری کردهٲوهٲ، حهٲیفهٲ «کلارا»
لهٲ بیٲستنی ئهٲو دهٲنگهٲ بیٲ بهٲش بیٲ. لهٲبهٲر ئهٲوهٲ هٲندیکهٲ بٲ ئهٲم لا و ئهٲو لا جوولاندهٲوهٲ و
خهٲبهٲری کردهٲوهٲ و گوٲی: «بمبوورهٲ ئهٲی کیژی جوان کهٲ لهٲوخهٲوهٲ خٲشهٲ وهٲخهٲبهٲرم هٲنای،
ئهٲمهٲویٲ تٲش لهٲ بیٲستنی ئهٲو دهٲنگهٲ دلنهٲوازهٲ بلاٲینهٲهٲ کهٲ دهٲ عومری خٲتدا ئاوازی هٲندهٲ
خٲشت نهٲبیستوههٲهٲز وهرگری». کلارا کهٲ خهٲوالوو بوو دهٲستی بهٲچاوی خٲیدا کیٲشا و
چون لهٲ قسهٲکانی دوورهٲتهٲ تٲ نهٲگهٲشٲبوو تکای لیٲ کرد دوٲٲاتیان کاتهٲوهٲ. دوورهٲتهٲ

---

۲۰۵ - Plainure لٲتکهٲوانی «ئهٲنهٲ» بوو. بٲ زانیاری ٲروانهٲ کٲیبی «ئهٲنهٲید» شاکاری ویرژیل، بهٲشی
یهٲکهٲم و سیٲهٲم.

۲۰۶ - «گهٲش» وهرگیردراوی Clara ئیسٲانیاییهٲهٲهٲ دیارهٲ دانهری ئهٲم شیعهٲرهٲ عاشقی کلارای
کچی دیوان بهٲگی بووهٲ و ئهٲم شیعهٲرهٲی بٲ ئهٲو گوٲتوههٲ.

قسه‌کانی دوپات کرده‌وه و کلارا گوئی بۆ ئاوازه که هه‌لخست. به‌لام هه‌شتا دووینانی دهبینانی دپری زۆرتر له شیعره‌که نه‌بیستبوو که له ناکاوا هه‌موو گیانی وه‌لرزین که‌وت و ده‌تگوت نۆبه‌تی و له‌رزی لی هاتوو. هه‌نگی ده‌ستی ده‌ملی دووروته کرد و گوئی: «ناخ ئه‌ی خاتوونی شیرینتر له رۆح و گیانم، تۆ بۆچ منت له‌خه‌وه‌هستاند؟ بالاترین چاکه‌ی به‌خت ده‌گه‌ل من ئه‌وه‌بوو که له‌و کاته‌دا چاو و گوئی من به‌سترا‌بی تا نه‌توانم ئه‌و سترانی‌بی‌ژه چاره‌په‌شه‌ببینم و گویم له‌دنگی بی. دووروته گوئی: ئه‌ی بابا نیمکه (*) کیزۆله! ئه‌و قسه‌یه‌چیه‌ تۆ ده‌یکه‌ی؟ تۆ فکری لی بکه‌وه که گۆران‌بی‌ژه‌که، وه‌ک ده‌لین: کوریتی قه‌تارچییه. کلارا گوئی: ئه‌و فه‌رمان‌په‌وای زۆر زه‌وی و زار و گیان و دلانه‌ و ئه‌گه‌ر خۆی توورم هه‌لنه‌دا گیانی منیش تا هه‌تاهه‌تایه‌ملکی ئه‌وه‌ و نابیته‌هی که‌سی تر.» دووروته له‌و قسه‌ عاشقانه‌یه‌ی که‌چه‌ جوانه‌ واقی ورما، به‌تایبه‌تی که‌ده‌دیت ئه‌و قسانه‌ له‌ بارستای ته‌مه‌ن و مندایی ئه‌و ناکا‌ئیته‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ گوئی: «تۆ قسه‌ی وا ده‌که‌ی که‌ من بۆم ناچیته‌وه‌ سه‌ر یه‌ک. تکایه‌ پوونتر بلێ بزانه‌ مه‌به‌ستت له‌ زه‌وی و زار و گیان و دلان چیه‌ و له‌مه‌ر ئه‌و کورپی‌ژگه‌ گۆران‌بی‌ژه‌ که‌ ده‌نگه‌که‌ی ئاوا شیواندووتی چ ده‌زانی؟ به‌لام نا، جارێ که‌می‌ک راهه‌سته‌ با ئه‌و ده‌نگ و ئاوازه‌ دل‌رفینم له‌ کیس نه‌چی. دیاره‌ ده‌یه‌وی ئاواز و شیعریتی تازه‌ ده‌ست پی بکا. کچی دیوانه‌گی گوئی: چۆنی تۆ پیت خۆشه‌ با وابی» وه‌ خۆی هه‌ر دووک ده‌ستی له‌سه‌ر گوئی‌ه‌کانی دانا بۆ ئه‌وه‌ی هیچ نه‌بیسێ. دووروته دیسان به‌لایه‌وه‌ سه‌یر بوو و کاتیک به‌وردی گوئی دایه، بیستی که‌ کورپی‌ژگه‌ ده‌لی:

«ئه‌ی هیوای شیرینی من که‌ به‌سه‌ر گرفت و دژواریاندا سه‌ر ده‌که‌وی و ریگایه‌ک که‌ خۆت له‌ پیش پی خۆت ده‌یکه‌یه‌وه‌ به‌سه‌ر و خۆراگریه‌وه‌ ده‌بپیوی ئامان ئامان، کاتیک دیت ده‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاوێکدا رووربه‌رووی مه‌رگ ده‌بیته‌وه‌ له‌پی مه‌که‌وه‌.

«ئه‌وه، نه‌خه‌لکی ما‌که‌سه‌ستن (*) که‌ کیژی ئاره‌زوو له‌ باوه‌ش ده‌گرن و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ وه‌ده‌ست دین؛ وه‌ ئه‌وانه‌ی که‌ به‌رانبه‌ر به‌ته‌قدیر راده‌وه‌ستن و داده‌مین و هه‌موو هه‌ست و ئاگایی ده‌ده‌نه‌ ده‌ست ته‌مه‌لی و هه‌سانه‌وه‌ هه‌رگیز ناگه‌نه‌ به‌خته‌وه‌ری.

«ئه‌وه‌ین ئه‌گه‌ر شانازییه‌کانی به‌گران ده‌فرۆشی، کاریتی زۆر عاقلانه‌ و عادلانه‌یه‌، چون هیچ گه‌وه‌ریک له‌وه‌ به‌قیمه‌تتر نییه‌ که‌ که‌سیک هه‌وای نه‌وسی سه‌رکیش لغاو بکا؛ ئه‌وه‌ راستیه‌کی حاشا هه‌لنه‌گره‌ که‌ هه‌ر

شٲٲك كه م بهاتر بى، كه م قه درتره .

«دهست بهردار نه بوون له ئه ويندا جارى وايه ده گاته مه حال و كارى نه كردهو، بهو هوييه وه كه دهست بهردار نه بوونى من هه موو كات دژوارترين دژواريه كان شوين هه لده گرى و بهو حاله شه وه هه رگيز هيواي هه لفرين له زه وييه وه بو ئاسمان له دهست ناده م.»

ليتره دا دهنگى ئاواز كپ بوو، ديسان كلارا كه وته وه ئاه و نالين و ئه وه هه موو نارمه ته تيه، ئاگرى ئيشتياى دووروته ي خو ش كرد كه بزاني هو كاري ئه م ئاوازه دلرفين و ئه م ئاه و نالينه چيه؛ ئه وه بوو كه دووباره له كلاراي پرسى، مه به ستي له و قسانه چ بوو. ئه و جار كلارا له ترسى ئه وه ي لووسيند گوپى لى بى دووروته ي به توندى به خو يه وه گوشى و ده مى به گوپيه وه نا و به سرته گوئى:

«خاتوونى نازدارم، ئه و لاوه ي كه ئاواز ده لى، كو پرى يه كيك له نه جيب زاده كانى ولاتى ئارگو ن و خاوه نى دوو مو لكى كه و ره يه. مالى ئه وان له مادريد رووبه رووى مالى باوكم بوو، هه ر چه ند باوكم به زستان په نجه ره كانى مالى به په رده ي پارچه يى و به هاوین به كر كړه ي دارين داده پو شى، بهو حاله شه وه نازانم چون واهات كه ئه و لاوه، كه ئه وده م خو يندكار بوو، منى له كليسا بوو يا له شو ينيكى تر چاو پى كه وت. سه ره نجام عاشقم بوو و ئه و ئه وينه ي به ئيشاره و ئيماي پشت په نجه ره و به گريان و نالين تى گه ياندم. واى لى كردم كه پروا بكم خو شى ده وي م و جار و باره ش هه ر دووك ده ستي تيك ده به زاندا تا به م جو ره ليم حالى كا كه ئاماده يه، زه ماوه ند م ده گه ل بكا. منيش ئه وم خو ش ويست و بهو زه ماوه نده ش رازى بووم، به لام چون ته نيا و بى دايك بووم، نه مده زانى رازى دللى خو م به كى بل يم، ناچار لى گه رام ئه و دريژه به ئيشاره كانى خو ي بدات، بى ئه وه ي من جواب يكي دروستى بده مه وه. ته نيا جار و بار كه باوكم و باوكى ئه و له مال نه ده بوون، من په رده يا كر كړه ي په نجه ره م هي نديك هه لده داوه و قه د و بالاي خو م پى نيشان دها و ئه و بهو كار ه ي من ئه وه ونده خو ش حال ده بوو كه چى واى نه ما بوو شيت بى. له و كه ي نو به ي نه دا فه رمان يك بو باوكم ده رچوو كه برواته شو ينيك بو كاري ميرى (*) و كو ره كه ش له وه خه به رى ده ست كه وت، به لام له زبان منه وه نا، چون من نه متوانى ئه وه ي پى رابگه يه نم. پيم وايه كو پرى چاره ره ش له خه مان نه خو ش كه وت و ئه و روژه كه وه ري كه وتين نه متوانى به ئيشاره مالاوايى ده گه ل بكم؛ به لام پاش دوو روژ ريگا برين، له كاتى وه ژوور كه وتن له قاوه خانه ي گونديك كه روژه رييه ك ليروه وه دووره، ئه وم ده ليباسى كو ريژگه يه كى قه تارچيدا له بهر ده ركى ئه م

قاوه‌خانه‌یه دیته‌وه که وه‌ها خۆی گۆرپیوو که ئەگەر په‌سیمی ئەوم له‌سه‌ر رۆح و گتایم نه‌کیشاباوه هه‌رگیز نه‌ده‌کرا، بیناسمه‌وه. من ئەوم ناسییه‌وه و وێرایی سه‌رسورمان زۆریش خۆش‌حال بووم، ئەو هه‌موو جارێک که له شوینتیکی وه‌ک قاوه‌خانه و کاروانسه‌را داده‌به‌زین، به‌دزی باوکه‌م تیه‌وم راده‌مینی و هه‌رگیز نایه‌لی باوکه‌م به‌باشی چاوی پێی بکه‌وێ. چون من ده‌زانم ئەو کتیبه و ده‌زانم ئەو ریگا دووره به‌پیاوه وه دواى من ده‌که‌وێ و به‌خۆشی و عیشقی من ئەو هه‌موو زه‌حمه‌ته به‌خۆی دده‌ا، له تاوانی ده‌مرم و هه‌میشه چاوم به‌دواوه‌یه‌تی. من نازانم مه‌به‌سته‌ی له‌م ریپتیوانه چیه‌یه. چون توانیوه‌یه‌تی له مالى باوکی ده‌رباز بێ. باوکیک که وه‌ک شیطان خۆشی ده‌وێ و ئەو ته‌نیا میراتگریه‌تی. له لایه‌کی تریشه‌وه زۆر جوان و له‌به‌ر دلانه و ئەگەر به‌ریزتان چاویکتان پێی بکه‌وێ خۆتان ده‌زانن. ئەوه‌ش ده‌توانم بلێم که ته‌واوی ئەو شیعرانه که به‌ده‌نگ ده‌یانلێ، هه‌مووی له‌که‌له‌ی خۆی ده‌رده‌کیشی. چون بیستومه شاعیریکی گه‌وره‌یه و ده‌رسی زانست ده‌خوینی و بیجگه له‌وه‌ش هه‌ر جاره‌ی که ده‌بینم و ده‌نگی ده‌بیسیم له‌ ترسی ئەوه‌ی مه‌بادا باوکه‌م بیناسی و رازی دلێ ئیمه‌ی لێ ئاشکرا بێ، له‌سه‌رمه‌وه تا به‌ری پێم ده‌ست ده‌که‌م به‌له‌رزین. من له ژياندا یه‌ک قسه‌م ده‌گه‌ل نه‌کردوه و به‌و حاله‌شه‌وه ئەوه‌نده‌م خۆش ده‌وێ که ده‌لیم ژيان بێ ئەو له من حه‌رام بێ. ئەوه بوو ئەوه‌ی له‌مه‌ر ئەم ده‌نگه خۆشه، ئەى خاتوونى عه‌زیز، ده‌توانم پیت بلێم و له‌و قسانه‌وه ده‌توانی تێ بگه‌ی که ئەو هه‌تیویکی قه‌تارچی نییه و خاوه‌نی ملک و زه‌وی و زار و دلێ منه.

دوو‌رووته له‌ حالێکدا به‌ماچان روومه‌ته‌کانی کلارای تالان ده‌کرد، پێی گوت: «به‌سه‌ دۆنا کلارا، به‌سه‌! راوه‌سته با رۆژ بێته‌وه، چون من هیوادارم به‌یارمه‌تی خودا، کاری تو وه‌ها جیه‌جی بکه‌م که ئاکامیکی باشی لێ بکه‌وێته‌وه. دۆنا کلارا گوتی: مه‌خابن ئەى خاتوونى می‌هه‌ربان! له‌ جیگایه‌کدا که باوکی ئەو ئەوه‌نده ماقوول و ده‌وله‌مه‌ند و نیو به‌ده‌ره‌وه‌یه که من نه‌ ته‌نیا لایقی هاوسه‌ری به‌لکو کله‌فه‌تی ئەویشم نییه، چون ده‌توانم هیوام به‌ئاکامیکی ئاوا بێ؟ وه به‌لام ئەگه‌ر من به‌دزیی باوکه‌م بیمه‌ هاوسه‌ری ئەو کوره، حاشا! خوا نه‌کا! چون من بێ ئیزنی باوکه‌م له‌ به‌رانبه‌ر هه‌موو سامانی دنیا دا ئەوه ناکه‌م! من ته‌نیا ده‌مه‌وێ ئەو کوره ده‌ست به‌ردارم بێ و بگه‌رێته‌وه مالى خۆی؛ به‌لکو ئەوه خودایه، به‌نه‌دیتنی ئەو لاره و ریگایه‌کی دوور که له‌ پێشماندايه، بتوانم هیندیک له‌بیر خۆمی به‌رمه‌وه. هه‌ر چه‌ند ده‌زانم ده‌ردی من به‌وه‌ش ده‌رمان ناکرێ. له‌وه‌ش تێ په‌رین نازانم شه‌یتان چون قامی ده‌کاری ئیمه‌ وه‌رداوه و باوه‌کو من کچیکی که‌م ته‌من و ئەویش کوریکی می‌رمنداڵه‌یه، ئەو

ئەوينە بەكۆيدا كەتۈۋەتە دلى من، چون بەراستى من پىم وايە ھاۋتەمەنن و من ھىشتىن دىجىتالى
 نەبوموتە شازدە سال يا بەقسەى باۋكم لە رۆژى جىژنى «سین ميشيل» دا شازدە سالەم
 تەۋا دەبى. «دورۋوتە لەۋ قسە منالانەيەى كلارا پىكەنن گرتبۋوى و پى گوت: «كچە
 جوانە، و اباشترە ئەۋەندە كاتە كەمەى لەشەۋ ماۋەتەۋە، بخەۋىن! خوا شەۋمان بۆ دەكاتەۋە
 رۆژ و ئىمەش كەلكى لى ۋەردەگرين، دەنا من خاۋەنى دەست و زبانی خۆم نىم.»

خاتونان پاش ئەۋ قسانە خەۋتن و بىدەنگىيەكى قورس كەۋتە سەر كاروانسەرا. بىجگە
 لە كچى ژنى كاروانسەرادار و ماری تۆرنى خزمەتكار كەس بىدار نەبۋو، ئەۋانىش كە لە
 داستانى شىتتى دۆن كيشۆت زۆر باش ئاگادار بۋون و دەيانزانى كە پالەۋان خۆى
 دەچەكاندا رەش ھەلگىپراۋە و بەسۋارى لە دەۋرۋبەرى قەلادا كىشك دەدا، پىكەۋە
 نەخشەيەكيان كىشا كە ھىندىكى گالته پى بەن، يا لانى كەم بەگۋى ھەلخستن بۆ قسە
 سەير و سەمەرەكانى كات تىپەر كەن.

بەلى جا، باشە بزائىن كە لە سەرانسەرى ئەۋ كاروانسەرايەدا، تاقە پەنجەرەيەك نەبۋو
 كە پروانىتە ئەۋ سەحرا و بىبابانە. تەنبا لە ەمباردا دەلاقەيەك بەرەۋ بىبابان كرابۋوۋە كە
 كايان پىدا دەمەمبار دەگرد. ئەۋ، بەناۋ كىژانە ھاتنە پشت ھەمان دەلاقە و چاۋيان بەدۆن
 كيشۆت كەۋت كە بەسۋارى ئەسپەكەى، بى جوۋلانەۋە خۆى ھاۋىشتۋوتە سەر دەسكى
 نىزەكەى و جاروبار ئاخىكى ۋەھا سوۋتېنەر و داغ ھەلدەكىشى كە دەلى و ختە گيانى
 دەگەل ھەر ھەناسەيەك لە قەفەسەى سىنەى بىتە دەر؛ ھەرۋەھا گۋىيان لى بوو كە ئەۋ
 بەدەنگىكى شىرىن و عاشقانە دەلى: «ئاخ ئەى خاتۋونى من دۆلسىنە دۆتۆبۆزۆ، ئەى
 تروپكى ھەرچى جەمال و جوانى، ئەى جىلوەگای ھەرچى زانابى، ئەى تروپكى ئاۋەز و
 ەقل، ئەى مەعدەنى رۆح سوۋكى و خۋىن شىرىنى، ئەى گەنجىنەى شەرەف و تەقۋا و
 بەكورتى ئەى ماك و شىرەى ھەرچى دەۋ جىھانەدا پەسند و باش و شەرىفە، لەۋ سەعاتەدا
 وجوۋدى نازەننن خەرىكى چ كارىكە، ئايا ھىچ يادىك لەم پالەۋانە ئەسپىرەى خۆت دەكەى
 كە تەنبا بۆ خزمەت بەتۆ خۆى دەۋ ھەموو مەترسىيە ھاۋىشتۋوتە؟ ئاخ ئەى ئەستىرەى «سى
 رۆخسار» كە رەنگە ئىستا لەبەر ئىرەى پى بردن چاۋت دەۋ برىبى، من لە حالى ئەۋ
 باخەبەر كەۋە، جا چ ئىستا لە ھەيوانىكى قەسرى بەشكۆى خۆيدا خەرىكى پىاسە كردن
 بى، يا پالى ۋە كۆلەكەيەكى شانشىنى كۆشك دابى و لەۋ فكرەدا بى چۆن ئەۋ توفانەى كە
 لە دلى مندا بەخاترى ئەۋىنى ئەۋ ھەستاۋە، بى ئەۋەى مەترسىيەكى بۆ عىسمەت و ئابروۋى
 ئەۋ ھەبى، دامركىنيتەۋە. ۋە تۆ ئەى خۆر كە بىشك بەھەرپەمە ئەسپەكانت زىن دەكەى تا

به‌ياني زوو هه‌ستى و به‌ته‌ماي ديداري ياري من وه‌پي بکه‌وى، له‌تۆ ده‌گه‌ل ريز و حورمه‌ندا
تکا ده‌که‌م که به‌ديداري گه‌يشتي سلاوى منى پيشکه‌ش بکه. به‌لام ئامان و سه‌د ئامان له
کاتى سلاو کردندا، کولمه‌ى رانه‌مووسى، دهن من به‌تۆ زۆرت ئيره‌يى ده‌به‌م که تۆ به‌و
دل‌به‌ره سووکه‌سه‌ره ئەمه‌گ نه‌ناسه بردت، ئەو دل‌به‌ره‌ى که تۆى ئەو گشته به‌ده‌شتى پان و
به‌رينى «تسالى» Thessalie دا يا به‌سه‌ر ليواره‌کانى رووبارى «پينه‌دا» Pener هيناو برد و
ئاره‌قه‌ى پي رشتى، چون باش وه‌بیرم نايه‌ته‌وه که تۆ له‌و ده‌مه‌دا به‌و هه‌موو عه‌شق و ئەوين
و ئيره‌بييه‌وه به‌ره‌وکوي سهرى خۆت هه‌لگرت.»

دۆن کيشۆت گوتاره جه‌رگ برژينه‌که‌ى خۆى گه‌ياندبووه ئيره که کچى ژنى
کاروانسه‌رادار دوو سى جار له ژير ليوبييه‌وه بانگى کرد و ئاوى پي گوت: «ياري
ميهره‌بان، تکايه که‌رم که و هينديک وهره پيشتر!» دۆن کيشۆت به‌ديتنى ئەو نيشارانه و
به‌بيستنى ئەو واژانه سهرى وه‌رگيتر او له ژير تريفه‌ى مانگه‌شه‌ودا که ئەو شه‌وه له تروپكى
رووناکيدا بوو و له پشت ده‌لاقه‌يه‌که‌وه که ئەو به‌په‌نجه‌ره‌ى مه‌زه‌نده ده‌کرد و ته‌نانه‌ت
ميله‌کانيشى به‌زير ده‌زانى - چون له‌و کاروانسه‌رايه‌که به‌بۆچوونى ئەو کاخىکى گه‌وره
وبه‌شکو بوو هه‌ر ئەوه چاوه‌روان ده‌کرا - ديتى که بانگى ده‌که‌نه پشت په‌نجه‌ره. پاشان
هه‌ر له‌و کاته‌دا پاله‌وان ده‌ميشكى شيواوى خۆيدا وای دانا که کيژى نازدار يانى کچى
خاتوونى ئەو کاخه، گرفتارى عه‌شقى ئەو بووه و ئەوه هاتوو که ئەوينى خۆى ده‌گه‌ل باس
بکا. به‌و خه‌يال‌وه بۆ ئەوه‌ى به‌بى ئەده‌ب و ئەمه‌گ نه‌ناس نه‌ناسرئ، جله‌وى رۆسينانتى
بادا و به‌ره‌و ده‌لاقه رۆيشته پيش. ده‌گه‌ل چاوى به‌و دوو کچه جوانه کهوت گوتى: «ئەى
خاتوونى نازدار دلم به‌حالت ده‌سووتئ که بۆچى چاوى دلداريت بريوته جيگايه‌ک که
ناتوانى جوايىکى باش ئەو جوهره‌ى که شايانى جوانى و جه‌مالى ئيوه بئ وه‌ر بگرييه‌وه.
به‌لام ئيوه نابئ تاوانى ئەم بئ مراديبه‌ى خۆتان بخه‌نه سه‌ر مى ئەم پاله‌وانه سه‌رگه‌ردانه
بئ ئەنوايه که ناتوانئ چه‌کى خۆى و ئەوينى خۆى بي‌جگه له‌و خاتوونه‌ى که له‌يه‌که‌م
ديداردا بووته شاژنى بئ ره‌قيب و تاقانه‌ى دل و گيانى ئەو به‌که‌سيىکى تر پيشکه‌ش بکا.
که‌وابوو ئەى کيژى ميهره‌بان ليم ببوره و بئ ئەوه زۆرت ئەوين و خۆشه‌ويستى خۆت
به‌رانبه‌ر به‌من دهر ببرى بگه‌رپوه عيماره‌تى خۆت و ئەگه‌ر ئەو خۆشه‌ويستيه‌ى بۆ من
که‌وتووته دلت بۆ خزمه‌تيکى ديکه بي‌جگه له ئەوين بئ، بيفه‌رموو. من به‌گيانى ئەو دوژمنه
بئ ره‌زايه‌ى(*) که ئيستا بۆى ده‌گريم سوپند ده‌خۆم که ئەگه‌ر ته‌نانه‌ت تالپک له‌ پرچه‌کانى

«میدۆز» (۲۰۷) تان لیم بوی که هه‌مووی ماری ژه‌راوین، یا له‌منتان بوی که پرشینگی و دجینالی تیشکه‌کانی رۆژ بخه‌مه ناو شووشه‌یه‌که‌وه، بی‌راوه‌ستان ئهمری ئیوه به‌جی دینم. ماری تۆرن گوتی: «خیر، قوربان، خاتوونی من هیچ کام له‌وانه‌ی پتویست نییه». دۆن كيشۆت گوتی: باشه ئه‌ی نه‌دیمه‌ی به‌پیزی رازداری خاتوون، ئه‌دی خاتوونی تۆ چیی ده‌وی؟» ماری تۆرن گوتی: خاتوونی من ته‌نیا یه‌کیک له‌ده‌سته جوانه‌کانی ئیوه‌ی ده‌وی تاکو تاسه و سۆزی بی‌پایانی خۆی پی‌دامرکینی. ئه‌و تاسه‌یه‌ی که ئه‌وی ده‌گه‌ل مه‌ترسیی ئابروو چوون کیشاوه‌ته پشت ئه‌م په‌نجه‌ره‌یه. چون ئه‌گه‌ر باوکی به‌و کاره بزانی وه‌های له‌توپه‌ت ده‌کا که کوتی گه‌وره‌ی گوچکه‌ی بی! دۆن كيشۆت گوتی: دل‌م ده‌یه‌ویست شتیکی ئاوا ببینم، به‌لام ئامان، با ئه‌و کاره نه‌کا و ئه‌ندامی زه‌ریفی کچی خۆی ئازار نه‌دا، ده‌نا دوا رۆژیکی وه‌ها تالی ده‌بی که هیچ باوکیک له‌و جیهانه‌دا نه‌یدیتی. «ماری تۆرن به‌لای خۆیه‌وه فکری کرده‌وه که دۆن كيشۆت بی هیچ گومانیک ده‌ستی خۆی وه‌ک لییان ویستبوو درێژ ده‌کا. له‌به‌ر ئه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته چ بکا فکریکی کرده‌وه و له‌ پشت ده‌لاقه‌که‌دا واوه چوو. رۆیشته ته‌ویله و هه‌وساری که‌ری سانکۆی هه‌لگرت؛ پاشان به‌په‌له به‌پلیکانه‌کاندا هاته‌وه، هه‌مباری سه‌روو، دروست له‌و کاته‌دا دۆن كيشۆت هه‌ر دووک لافی خۆی له‌سه‌ر پشتی رۆسینانت دانابوو، راست راوه‌ستابوو تا بتوانی ده‌ستی خۆی بگه‌یه‌نیته عاستی ئه‌و ده‌لاقه‌یه یا په‌نجه‌ره‌ی میله‌داری کاخ که له‌پشتیه‌وه، کیژی دلشکاو راوه‌ستابوو. له‌ حالیکدا ده‌ستی خۆی بۆ خاتوونی ئه‌و به‌ری په‌نجه‌ره ده‌برده پیش گوتی: «بیگه‌ر خاتوون، بیگه‌ر! ئه‌وه‌ش ده‌ستی من که جه‌للادی پیاوخراپانه. ده‌لیم فه‌رموو بگه‌ر ئه‌و ده‌سته‌ی که هه‌رگیز ده‌ستی هیچ ژنیکی، ته‌نانه‌ت ده‌ستی دل‌به‌ری خۆشه‌ویستم که گیان و له‌شمی ده‌ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی ناوه، ویی نه‌که‌وتوووه. من ئه‌و ده‌سته بۆ ئه‌وه نانیرمه لای تۆ که ماچی بکه‌ی، به‌لکو ده‌مه‌وی چاو له‌ ده‌ماری هه‌ستاو و ره‌گی ئه‌ستوو و ماسوولکه تیکه‌وه پیچراوه‌کانی بکه‌ی و له‌ویوه تی بگه‌ی که زۆری ئه‌و باسکه‌ی ئه‌و ده‌سته‌ی لی رواوه مه‌زنده بکه‌ی. ماری تۆرن له‌ حالیکدا گری قوڵفه‌یه‌کی له‌ هه‌وساری که‌ری سانکۆ ده‌دا گوتی: «با بزانی! و ئه‌وجار هه‌وساره‌که‌ی له‌ ده‌ستی دۆن كيشۆت به‌ست و پاشان له‌پشت ده‌لاقه دوور که‌وته‌وه و سه‌ری تری هه‌وساری له‌ ئالقه‌ی ده‌رگا که گری دا.

۲۰۷ - Méduse یه‌کیک له‌ په‌رییه پرچ زێینه‌کان بوو که خودای عه‌قل لای تووره بوو پرچه‌کانی پی کرده تاو و سه‌ره‌نجام به‌ده‌ست «پێرسه» قاره‌مانی یۆنان کوژرا. (محهمه‌د قازی)

دۆن کیشۆت گوشاری تهنافی له‌سه‌ر ده‌ستی خۆی هه‌ست پێ کرد و گوتی: «واي ئێه ده‌گه‌م چه‌زه‌رتي خاتوون به‌جێی ئه‌وه‌ی ده‌ستی من بلاوینیته‌وه‌ خه‌ریکه‌ دای ده‌رووشینێ. تکه‌یه‌ ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌سته‌ ئاوا بێ رۆحمی مه‌که‌، چون گوناھی بێ مه‌یلیی من به‌به‌رپێرتان به‌ئه‌ستۆی ده‌ستم نییه‌ و بێجگه‌ له‌وه‌ش ره‌وا نییه‌ که‌ ئێوه‌ تۆله‌ی ئه‌و هه‌موو رقه‌تان له‌ ئه‌ندامێکی چووکه‌ی له‌شی من بکه‌نه‌وه‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئاگادرا بن که‌ هه‌ر که‌س خۆشه‌ویستی بنوینێ ئاوا به‌رقه‌وه‌ تۆله‌ ناستییته‌وه‌.» به‌لام که‌س له‌ پشت ده‌ربججه‌که‌ نه‌بوو تا گوێی له‌و قسه‌نه‌ی دۆن کیشۆت بێ، چون ماری تۆرن کاتیک ده‌ستی پاله‌وانی به‌سه‌ت ده‌گه‌ل کچی ژنی کاروانسه‌رادار، له‌ حالیکه‌دا خه‌ریک بوون له‌به‌ر پیکه‌نین بچکریڤن، له‌وێ رۆیشتن و هه‌هایان پاله‌وان ده‌داو خستبوو که‌ بۆی نه‌کرا خۆی رزگار بکا. که‌وابوو وه‌ک گوتمان، دۆن کیشۆت له‌سه‌ر پشتی رۆسینانت راست راوه‌ستاوو و ده‌ستی به‌ده‌لاقه‌دا چوووبوو ژوور و له‌ جومگه‌وه‌ به‌ته‌ناف له‌ ئالقه‌ی ده‌رگا به‌سه‌ترا بووه‌وه‌ و زۆر ده‌ترسا که‌ مه‌بادا بارگین بۆ ئه‌م لاو ئه‌و لا برواو و ئه‌وه‌ به‌باسکیه‌وه‌ له‌ هه‌وادا به‌هه‌لاوسرای بمیڤیته‌وه‌. هه‌روه‌ها خۆی‌شی نه‌یده‌وێرا له‌جێی خۆی بجزوێ، هه‌ر چه‌ند ئه‌هه‌ونی و له‌سه‌ره‌خۆیی رۆسینانت مزگینێ ده‌دایه‌ که‌ هه‌یوان تا سه‌د سالی تریش له‌ جێی خۆی نابزوێ!

ئاخه‌ری کاتیک دۆن کیشۆت ده‌ستی خۆی به‌به‌سه‌تراوی دیت و زانیی که‌ خاتوونه‌کان رۆیشتوون که‌وته‌ ئه‌م خه‌یاله‌ که‌ ئه‌م گشته‌، وه‌ک جاری پێشوو که‌ عه‌ره‌به‌قه‌تارچییه‌ جادووگه‌ره‌که‌ لێدانیکێ زۆرێ لێ دابوو به‌هۆی سیح‌ر و جادووگه‌ری به‌سه‌ری هاتوو. ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ لۆمه‌ی بێ فکری و بێ تێببینی خۆی ده‌کرد و له‌عه‌ته‌ی بۆ خۆی ده‌نارد که‌ بۆچی پاش ئه‌وه‌ی جاری یه‌که‌م له‌ ئه‌زمونه‌کانی ئه‌م کۆشکه‌ زۆر خراپ ده‌رچوو، دیسان گه‌راوه‌ته‌و ئێره‌ و خۆی ده‌مه‌ترسی هاویشتوو: له‌ حالیکه‌دا له‌ نیو پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان وا ره‌سه‌مه‌ کاتیک له‌ رووداویکدا خۆیان تاقی کرده‌وه‌ و له‌ عۆده‌ نه‌هاتنه‌ ده‌ر، ئه‌وه‌ خۆی نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ قورعه‌ی فال به‌ناوی ئه‌وان لێ نه‌دراوه‌، به‌لکو بۆ پاله‌وانیکێ تر به‌ویستی ته‌قدیر، داندراوه‌؛ له‌مه‌و دوا ئیتر به‌هیچ کلۆجیک ئیزنیان پێ نادری که‌ دیسان و بۆ جاری دووم خۆیان تاقی بکه‌نه‌وه‌. به‌هه‌رحال دۆن کیشۆت باسکی خۆی راده‌کێشا تا بتوانی ده‌ستی بکاته‌وه‌. به‌لام گرێ پووچکه‌یه‌کی وای لێ درابوو که‌ ته‌واوی ته‌لاش و چه‌ول و ده‌وله‌کانی بێ سوود بوون. دۆن کیشۆت له‌ ترسی ئه‌وه‌ی رۆسینانت له‌ ژیر پێی واوه‌ بچێ، زۆر به‌ئه‌سپایی و به‌ئیحتیات ده‌ستی خۆی راده‌کێشا، به‌لام له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو

ئىشتىيايه كه بۆ دانىشتن لەسەر مالى زىن ھەببوو، دەبووايه ھەروا بەپىيوە بمىنئىتەوہ يا دجینتالی دەستى خۆى لە بنەوہرا ھەلکەنى. لەو کاتەدا بوو كه ئارەزووى شمشىرى «ئامادىسى گۆلى» کرد كه ھىچ سىحر و جادووێكە کارى لى نەدەکرد: لەو کاتەدا كه نەفرىنى بۆ بەختى رەشى خۆى دەنارد، خەسارێكى كه دەنەبوونى ئەودا وەدنیا دەکەوت، بەھەموو لایەنەکانىیەوہ بەراورد کرد؛ چون بەراستى پىي وابوو كه جادوو کراوہ، لەو کاتەدا بوو كه زۆرتر لە ھەمیشە كەوتە يادى دلەبرى نازەننى دۆلسىنە دۆتۆيۆزۆ و مەيتەرى مېتەرەبانى خۆى سانکۆ پانزای بەدەنگى بلند بانگ دەکرد كه لەو ساتو کاتەدا لەسەر كورتانى كەرەكەى وەھای خەوى لى كەوتبوو كه بەدەنگى دەھۆل و زۆرناش وەخەبەر نەدەھات. لەو کاتەدا بوو كه «ئەلكيف» ALquife و «لیرگاندىي» Liryane ى حەكىمى بۆ يارمەتى بانگ کرد و لە «ئورگاند» ى uryonde دۆستى خۆشەويستى خۆى تكا دەکرد كه بەھاوارى بگا و پزگارى بگا. سەرەنجام رۆژ بووہوہ و دۆن كيشۆتى شەرەمەندە و ناھومىد، لە حالىكدا غافلگیر کرد كه وەك گا دە بىيۆراند و ھىوايەكى نەبوو بەوہى كه ھەلاتنى رۆژ دەردى ئەو دەرمان بگا. ئەو دەردەى كه بەپراى ئەو جادووگەرى بوو و فكري دەکردوہوہ كه ئەبەدى دەبى. شتىكى كه بەتايبەت، ئەوى بەو فكرەوہ بەستبووہوہ ئەوہ بوو كه دەيدىت رۆسىنانتىش لە جىي خۆى نابزوى، بەو ھۆيەوہ واى بۆ دەچوو كه خۆى و ئەسپەكەى بىي خواردن و بىي ئاو و خۆراك ھەر بەو حالە دەمىنئىنەوہ تا زەمانىك كار تىكردنى ئەو ئەستىرە نەحسە رابرىي يا جادووگەرىكى زانتر تەلىسم و ئەفسونى ئەو بەتال بگا.

بەلام ئەو لەو گومانەدا بەھەلە چووبوو، چون لە راستىدا رۆژ تازە دەھات ھەللى كه چوار سوار گەيشتنە بەر دەرگای كاروانسەرا و ھەر چوارىيان سەرۆبەرىكى رىكوپىكيان ھەبوو، تەفەنگى سەرپىریشيان بەقەلپووزى زىنەكانىانەوہ ھەلئواسىبوو. سوارەكان دەرگای كاروانسەرايان كه ھىشتا نەكرابووہوہ بەتوندى كوتا، بەلام دۆن كيشۆت كه لەو حالەتەشدا ھەر خۆى بەپاريزەر و كىشچكى قەللا دەزانى كاتىك ئەوانى دىت بەدەنگى بلیند و بەسووكايەتى پىكردنىكەوہ گوتى: «ئەى پالەوانان، يا مەيتەران يا ھەر چىيەكى كه ھەن، ئىوہ بىھوودە دەروازەكانى ئەو قەلایە دەكوتن، چون ئاشكرايە كه لەم كات و ساتەدا ھەموو دانىشتووانى قەللا دەخەو دان. بىجگە لەوہش رەسم وانىيە تا رۆژ تىشكى خۆى نەخستووتە سەر تەواوہتى پانتايى زەوى، دەرگای برج و قەلایەك بۆ كەسىك بكرىتەوہ. ئىوہ ھىندىك دوور كەونەوہ و سەبر بگرن تا رۆژ دەبىتەوہ، ئەو دەم چاوى لى دەكەين بزانیان دەرگا كەردنەوہ بەرووى ئىوہدا بەمەسلەحەتە يا نا. يەكىك لە سوارەكان گوتى: ئىرە كوئى

قه‌لایا کاخ و قه‌سره که ئەو هه‌موو پرتگا وشوینەمان وه‌بەر دهنیتی؟ ئەگەر خاوه‌نی موسافیر خانە تۆی بلّی دەرگامان بو بکه‌نه‌وه! ئیمه موسافیرین و بیجگه له کا و جۆ و تفاق بۆ ئەسپه‌کانمان شتیکی ترمان ناوی، تا بتوانین درێژه به‌رۆیشتن بدهین. چون زۆر به‌په‌له‌ین. دۆن کیشۆت گوتی: ئەی پالەوان ئایا به‌رای ئیوه من وه موسافیره‌خانه‌چی ده‌چم؟ سوار کار گوتی: من نازانم تۆ قیافه و سه‌رو شکلت وه‌چی یا وه‌کی ده‌چی، به‌لام له‌وه‌را که به‌کاروانسه‌را ده‌لیی قه‌لا، دیاره که بۆ خوۆشت نازانی چ ده‌لیی. دۆن کیشۆت گوتی ئیره قه‌لایه و له‌ باشرین قه‌لاکانی ئەم ولاته‌شه و هه‌ر ئیستا له‌ نیو ئەم قه‌لایه‌دا که‌سیکی وه‌ها به‌پرز هه‌یه که عه‌سای پاشایی له‌ ده‌ست و تاجی سه‌لته‌تی له‌سه‌ردایه. موسافیر جوابی داوه: باشتر بوو بلّی، عه‌سای شاه‌ی له‌سه‌ر و تاجی سه‌لته‌تی به‌ده‌سته‌وه‌یه، بیگومان ئەگەر بمانه‌وئ قسه‌که‌ت ده‌کۆلکه (*) بکه‌ین مه‌به‌ستت ئەوه‌یه که لیره ده‌سته‌یه‌ک کایه‌که‌ری ته‌ماشای خانە‌ی لی هه‌یه که له‌م چه‌شنه‌ عه‌سا و تابخانه‌یان پێ هه‌یه که تۆ ده‌لیی؛ چون له‌ کاروانسه‌رایه‌کی فه‌قیرانه‌ی وه‌ک ئیره و له‌ شوینتیک که بیده‌نگیه‌کی ئەوتۆ به‌سه‌ریدا زال؛ باوه‌ر ناکه‌م که‌سانیک به‌تانجی پاشایه‌تی و عه‌سای سه‌لته‌تییه‌وه‌ بمیننه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی: «ئیه‌وه له‌ کاروباری ئەو دنیا‌یه زۆرتان سه‌ر دهرناچی، چون له‌ رووداوه‌کانی دنیا‌ی پالەوانانی سه‌رگه‌ردان بی‌خه‌به‌رن.» به‌لام هاوسه‌فه‌رانی ئەو پیاوه‌ی که ده‌گه‌ل دۆن کیشۆت خه‌ریکی ده‌مه‌قاله‌ بوون، هه‌وسه‌له‌و تاقه‌تیان نه‌ما و ویکرا وه‌رگه‌رانه‌ دەرگای موسافیرخانه و کوتایان به‌جۆریک که کاروانسه‌رادار و ته‌واوی دانیشتیوانی کاروانسه‌را وه‌خه‌به‌ر هاتن و کاروانسه‌رادار له‌جیتی خۆی هه‌ستا تا بپرسێ کتیه که دەرگا ده‌کوێ.

ئەزقه‌زا له‌م ساته‌دا یه‌کیک له‌ ئەسپه‌کانی ئەم چوار سواره بۆ لای رۆسینانت چوو و بۆنی به‌و حه‌یوانه داماووه‌ کرد که له‌ جیبی خۆی راوه‌ستابوو و گوێی شور کرد بووه‌وه و خاوه‌نه‌ کز و لاوازه و درێژه‌که‌ی له‌سه‌ر پشتی خۆی راگرتبوو؛ وه‌ چون، هه‌رچی بی، رۆسینانت، باوه‌کو وئ ده‌چوو که له‌ چێو دروست کراوه له‌ گۆشت بوو، نه‌یویست وه‌داو بکه‌وئ و ئەویش بۆنی به‌ئەسپه‌که‌ی تره‌وه‌ کرد. به‌لام ده‌گه‌ل ئەوه‌ی ته‌کانی خوارد هه‌ر دووک پای دۆن کیشۆت له‌سه‌ر زین هه‌لخلیسکا و ئەگه‌ر ته‌نافه‌که‌ی ده‌ستی نه‌بووا‌یه‌ زرم وه‌ عه‌رزێ ده‌که‌وت.

داخزانی ئەو له‌ پشت ئەسپه‌که‌وه ده‌گه‌ل دهرد و نازاریکی وه‌ها تیکه‌ل بوو که پیتی وابوو یا جومگه‌ی ده‌برنه‌وه یا باسکی له‌ شه‌پیلکی شانی ده‌که‌نه‌وه. له‌ راستیدا پتیه‌کانی ئەوه‌نده له‌ زه‌وی نزیک بووبوونه‌وه که ده‌یتوانی سه‌ری په‌نجه‌کانی پای بگه‌یه‌نیتته‌ ئەو گیایانه‌ی له‌

وئ شين بووبوننه وه. وه ئهوه بهزيانى ئهوه بوو، چون كه م بوونى ئهوه مهودايه تازهوى ئهوى ديچيتال
هان دهدا كه بههه موو هيزه وه بهدنى خوئ بكيشى و خوئ عهزاب و ئازار بدا، بهلكو
بتوانى پاي بگهينته زهوى. بهمجوره ئهق بيچارانهى كه بوئ شكهنجهدان بهتئناف (٢٥٨)
هه لداوه سرين، بههيواي ئهوهى دهتوانن بهتلاش و تهقالا پاي خوئان بگهيننه زهوى؛
بيهووده بهدنى خوئان دهكيشن و ئازارى لهشى خوئان زورتتر دهكن.

٢٥٨- ئهشكهنجه بهتئناف Poulic بهم جووره بوو كه مهحكوممه كهيان له جومگهى دهسته وه
بهتئناف هه لدهواسى و پاي نزيك بهزهوى بوون و وهزنه يهكى سهد ليوريشيان بهپتیه كانييه وه
هه لدهواسى. (مؤريس باردۆن)

دریژمی روودا و گله‌لی سه‌پیر و سه‌مه‌ره‌ی کاروانسه‌را

سه‌ره‌نجام به‌هۆی نه‌عه‌رته گۆی پچ‌رینه‌کانی دۆن کیشۆته‌وه کاروانسه‌رادار به‌ه‌پ‌مه‌ ده‌رگای کاروانسه‌رای کرده‌دوه و به‌ترس و له‌رزوه‌وه‌ده‌پ‌ری تا بزانی کیتییه‌ ئه‌و هاوارانه‌ ده‌کا. ماری تۆرن که به‌هۆی ئه‌م ه‌را و هاوارانه‌وه‌ ئه‌ویش له‌ خه‌و پ‌اپه‌ریبوو، چون ده‌سه‌به‌جی زانیی مه‌سه‌له‌ چیه‌ رۆیشته‌ عمباری سه‌روه‌ه‌ وی ئه‌وه‌ی که‌سیک چاوی لی بی، ه‌ه‌وساری له‌ ئالفه‌ی ده‌رگا کرده‌وه. پ‌اله‌وان له‌به‌ر دم کاروانسه‌رادار و موسافیران به‌عه‌رزیدا که‌وت و ئه‌وان ه‌موو ده‌وریان دا و لییان پرس‌ی که‌ هۆی ئه‌م داد و ه‌واره‌ چیه‌. دۆن کیشۆت بی ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکا و جوابیک بداته‌وه، ته‌نافی له‌ جومگه‌ی ده‌ستی کرده‌وه و له‌ عه‌رزی پ‌استه‌وه‌ بوو، سواری رۆسینانت بوو، مه‌تالی به‌شانیه‌وه‌ ه‌ه‌ئواسی و نیژه‌که‌ی به‌حاله‌تی ه‌یرشبه‌رانه‌ پ‌اگرت و بۆ مه‌یدان گرتن ه‌یندیک به‌ره‌و دواوه‌ کشاوه. له‌ویژا به‌ویژغه‌ هاته‌ به‌روه‌ه‌ و له‌و حاله‌ته‌دا گوتی: «ه‌ر که‌س بلای که‌ من به‌حق جادوو کرابووم به‌و مه‌رجه‌ شادۆت میکۆمیکۆنا نیجازه‌ بفرموون قسه‌که‌ی به‌درۆ ده‌خه‌مه‌وه‌ و ئه‌و که‌سه‌ بۆ شه‌ری ته‌نبه‌ته‌ن بانگه‌پ‌یشت ده‌که‌م.» ئه‌وانه‌ی تازه‌ هاتبوون له‌و قسانه‌ واقیکیان برده‌وه، به‌لام کاروانسه‌رادار به‌ناساندنی دۆن کیشۆت به‌ه‌راوی، ئه‌وانی له‌ سه‌رسوپ‌ماوی دهر ه‌ینا و بیری خستنه‌وه‌ که‌ گۆی نه‌ده‌نه‌ قسه‌کانی چون ئه‌و عه‌ق‌لی په‌ریشانه‌ و زۆر ته‌واو (*) نییه‌.

سواره‌کان له‌ کاروانسه‌راداریان پرس‌ی که‌ ئایا لاویکی پ‌ازده‌ شازده‌ ساله‌، ده‌ جلوه‌یه‌رگی قه‌تارچیاندا که‌ قه‌د و قه‌واره‌یه‌کی ئه‌وها و سه‌ر و پۆته‌راکیکی له‌و حاله‌ی له‌و په‌نگه‌ی ه‌یه‌، نه‌هاته‌تۆته‌ ئه‌م کاروانسه‌رایه‌. کاروانسه‌رادار له‌ جوابدا گوتی که‌ موسافیر ئه‌وه‌نده‌ زۆره‌ که‌ ئه‌و سه‌رنجی نه‌داوته‌ سه‌ر و شک‌لی ئه‌وان و لاویکی له‌م چه‌شنه‌ی نه‌دیوه‌، به‌لام یه‌کیک له‌ سواره‌کان ده‌گه‌ل چاوی به‌که‌ژاوه‌ی دیوانبه‌گی که‌وت هاواری کرد: شکی تیدا نییه‌ ئه‌وه‌ی ئیمه‌ لئی ده‌گه‌رپ‌دین لێره‌یه‌، چون ئه‌وه‌ ه‌مان که‌ژاوه‌یه‌ که‌ لاوی ئیمه‌ به‌دوایدا هاتووه‌. وا باشه‌ یه‌کیک له‌ ئیمه‌ له‌به‌ر ده‌رگا بمیندیته‌وه‌ و ئه‌وانی تر برۆن له‌ ناو کاروانسه‌را به‌دوایدا بگه‌رپ‌ین. ه‌روه‌ها یه‌کیشمان به‌ده‌وری کاروانسه‌را بسوورپ‌تته‌وه‌، نه‌ وه‌ک لاوه‌که‌مان به‌سه‌ر دیواریکدا خۆی دهرپ‌از بکا.»

يەككەك لە سوارەكان گوتى: «دەبى ھەر وا بەكەين» و لە كاتىكدا دوو كەسيان بۆ گەيران دىجىتال
چوونە ناو كاروانسەرا يەك لەبەر دەرگا راوہستا و ئەوى تر بە دەورى كاروانسەرادا
دەستى كرد بەخولانەوہ. كاروانسەرادار تەواوى ئەو رووداوى خستبوو ژىر چاودەپىرى
خۆى و ھەر چەند باوہرى كردبوو كە ئەوانە بەدواى لاوتىكدا دەگەرپىن بەلام نەيدەزانى
مەبەستيان لەو كارانە چىيە.

لەو كاتەدا وردە وردە رۆژ دەبووہوہ و لە داھاتنى رۆژ و لەو ھەراھەرايەى كە دۆن
كيشۆت وەرپى خستبوو تەواوى دانىشتوانى كاروانسەرا وەخەبەر ھاتبوون؛ بەتايبەتى
«دۆناكلارا» و دووروتە، كە يەكيان لەبەر ھەيەجانى دەروونى خۆى و ئەوہى كە
ئەويندارەكەى ھىندەى لى نزيكە و ئەوى تر لە ئىشتىياى چاودەپىرەوتنى ئەو لاوہ
نەيانتوانىبوو لە تەواوى ئەو شەوہدا چاودەسەر يەك دابننن. دۆن كيشۆت چون دىتى كەس
ئاورى وى نادا و تەنانتەت جوابى «كى پياوہ بىتە پىشى» (*) كەى نادەنەوہ لە توورپىيى و
نەفرەتدا خەرىك بوو دەخنكا، وە بەيەقىن ئەگەر رىگايەكى دۆزىباوہ كە ياسا و رىسايى
پالەوانەتى بخاتە پشتگووى و قەولپىكى كە بەشازادە خانم مىكۆمىكۆناى دابوو كە تا كارى
ئەو جىبەجى نەكا، نابى خۆى دە ھىچ رووداوىك وەرېدا، ھىرشى دەبردە سەر ھەموويان و
بىانويستبا و نەيانويستبا وە قەسەى دىنان. بەلام چون بەلايەوہ ناپەسند بوو كە پىش
گەياندەنەوہى شازادە خانم مىكۆمىكۆنا بەتەختى سەلتەنەت، خۆى دە رووداوىكى تازە
وەرېدا، ناچار بىدەنگەى لى كرد و لە چاودەروانىيى ئەوہدا كە بزانى كارەكانى موسافىران
بەكووى دەگا دەستى لەسەر دەستى دانا.

يەككەك لە سوارەكان، ئەو لاوہى كە بەدوايدا دەگەرا دۆزىيەوہ كە لە تەنىشت
كورپىزگەيەكى قەتارچى خەوى لى كەوتبوو و ھىچ ئاگايى لەوہ نەبوو كە بەدوايدا دەگەرپىن و
فكرى نەدەكردەوہ كە دەيدۆزەنەوہ. كابرا باسكى راوہشانەد و گوتى: «ئاه ئەى «سىنىيۆردۆن
لوويى» seynore don Luis ئەو جلوبەرگەى دەبەرتدايە سەير دەگەل كەسايەتتى تۆ دىتەوہ
و ئەو جىبەبانەى تىدا خەوتوووى سەير دەگەل ئەو نازو قەدر و رىزەى داىكت بۆى دادەناى
يەكتر دەگرنەوہ!» لاو چاودەكانى خۆى ھەلگۆفى و كاتىك بەوردى لە كابرا خورد (*) بووہوہ،
زوو ناسىيەوہ كە ئەوہ يەككەك لە نۆكەرەكانى باوكيەتى. ئەم چاودەپىرەوتنە ئەوہندەى سەر
لى شتواند كە تا چەند ساتىك نەيتوانى وەلام بەداتەوہ. نۆكەر درىزەى بەقەسەى خۆى دا
«سىنىيۆر دۆن لوويى، ئەگەر ناتەوى باوكى بەرپىزت لە دوورپى تو دىق بكا و كوچبار بى،
تكايە خۆت بەدەستەوہ بەدوہ و دەگەلمان كەوہ بچىنەوہ مالى خۆتان، چون ئەوہندە

په‌ریشان و نارححه‌ته که هەر دم دهبی چاوه‌روانی وها پروداویک بین. دۆن لوویی پرستی به‌لام پیم بلی بزائم باوکم له کوئی زانیوه من بهم ریگیه‌دا هاتووم و ئەم جلویه‌رگه‌م پۆشیوه؟ نۆکه‌ر گوتی: یه‌کیک له خویندکاران که تۆ باسی پلانه‌که‌ی خۆت بۆ کردبوو، کاتیک دهبینی باوکت ئەوه‌نده په‌ریشانه زگی پتی دهبسووتی و قسه‌کانی بۆ گێرا بووه‌وه. باوکت بی راوه‌ستان چوار که‌س له نۆکه‌رانی خۆی به‌دوای تۆدا نارد و ئیستا هەر چوارمان ده‌ خزمه‌ت تۆدا ئاماده‌ین و له‌وه‌ی ئەو کاره‌ باشه ئەنجام دهبه‌ین و جه‌نابت دهبه‌ینه‌وه خزمه‌ت که‌سێک که ئەوه‌ندی خۆش ده‌ویی، ئەوه‌نده خۆشحالین که باسی نا‌کری. دۆن لوویی گوتی: وا ده‌که‌م که خۆم دهبه‌وی یا وا دهبی که خودا دهبه‌وی. نۆکه‌ر گوتی: بی‌جگه له‌وه‌ی رازی بی ده‌گه‌لمان بگه‌ریته‌وه دل‌خوازی ئیوه ده‌توانی چی بی؟ یا خودا شتیکی تر ئیراده ده‌فرموئی؟ بی‌جگه له‌وه هەر کاریکی تر نامو‌مکینه؟»

کوره‌ قه‌تارچی که دۆن لوویی له‌ ته‌نیشتی خه‌وتبوو ته‌واوی ئەم وتووێژه‌ی گویی لی بوو و له‌ جیی خۆی هه‌ستا و رۆیشه‌ لای دۆن فی‌رنان و کاردینیۆ و ئەوانی تر که تازه‌ خۆیان کۆک کرد بووه‌وه و ته‌واوی قسه‌کانی بۆ گێرا‌نه‌وه. کورپژگه‌ پتی گوتن که ئەو پیاوه‌ لاهه‌که‌ی به‌له‌قه‌بی «دۆن» بانگ ده‌کرد و پتی چه‌قاند (*). بوو که ده‌گه‌لیان بگه‌ریته‌وه و کوره‌که‌ش نه‌یده‌ویست ئەو کاره‌ بکا. هه‌موو ئەوانه‌ی له‌وی بوون به‌یستنی ئەو هه‌واله‌ و ئاگاداری له‌ ده‌نگ خۆشی و هونه‌رمه‌ندی کوره‌که‌ عه‌لاقه‌یان په‌یدا کرد که به‌وردی بزائن کتیه‌ و چ که‌سه و ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر بزائن زۆری لی ده‌که‌ن لایه‌نگری لی بکه‌ن و له‌سه‌ری بکه‌نه‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌موویان به‌ره‌و ئەو شوینه‌ که لاهه‌گه‌ل نۆکه‌ری خۆی خه‌ریکی ده‌مه‌قاله‌ و گوت و بیژ بوون وه‌رچی که‌وتن.

له‌و کاته‌دا دووروته له‌ ژووری خۆی هاته‌ دهر و دۆناکلاراش به‌حالیکی په‌ریشانه‌وه به‌دوویه‌وه بوو. دووروته کاردینیۆی کیتشا سووچیک و داستانی ئه‌وینداری ده‌نگخۆشی لاهه‌ و دۆنا کلاری به‌کورتی بۆ گێراوه. کاردینیۆش له‌ نۆره‌ی خۆیدا هاتنی نۆکه‌ره‌کانی ئەو لاهه‌ی به‌دووروته خه‌به‌ردا و به‌ده‌نگیکی وها بلیندیشی پتگوت که دۆنا کلاراش گویی لی بوو، هه‌ر ئەوه‌، کیژی وها هه‌ژاند که ئەگه‌ر دووروته نه‌یگرته‌با به‌عه‌رزیدا ده‌که‌وت. کاردینیۆ به‌دووروته‌ی گوت باشتر ئەوه‌یه‌ کلارا به‌ریته‌وه ژووری خۆی و گوتی خۆی کاره‌کان به‌باشترین شیوه‌ جبه‌جی ده‌کا و ئەو دوو خاتوونه‌ گه‌رانه‌وه شوینی خۆیان.

له‌ هه‌مان کاتدا چوار سواره‌کان هاتبوونه‌ ژووری کاروانسه‌را و ده‌وری لایان گرته‌بوو و داوایان لی ده‌کرد هه‌رچی زوتره‌ ده‌گه‌لیان وه‌رچی که‌وی و بۆ سوکنا‌یی دلی باوکی

بگه پيٽهوه مالى خۆى، لاو جوابى داوه تا ئه وکاره‌ى که گیان و دل و ئابرووى ئه‌وى پيٽهوه بهسراوه ته‌وه جيټه جيټ نه‌کا، به‌هيچ کلۆجیک ناتوانى ده‌گه لیان ریک بکه‌وى، ئه‌وجار نۆکه ره‌کان زۆرتر پيٽيان چه‌قاند و گوتيان که بى ئه‌و ناچنه‌وه و ئه‌گه‌ر هه‌ر ره‌گه لیان نه‌که‌وى ناچارن به‌زوريش بى هه‌ر بيټه‌نه‌وه. دۆن لويى گوتى: مه‌حاله، ئيوه ته‌نیا ده‌توانن جه‌نازه‌ى من به‌رنه‌وه، چون به‌هه‌ر جور بتانه‌وى بيمه‌نه‌وه، به‌هه‌ر حال به‌زيندوويى نامبه‌نه‌وه.» له‌و کاته‌دا دۆن فيرنان و کاردينیۆ و ديوانبه‌گى و دۆن كيشۆت که چى تر كيشكيشانى ده‌ورى قه‌لاى به‌پيويست نه‌ده‌زانى، هه‌موويان به‌زه‌نا زه‌ناى دۆن لويى و نۆکه ره‌کانى داوه‌رووکابوون. کاردينیۆ که پيشه‌كى له‌ زبان كوپه قه‌تارچيه‌که‌وه له‌ مه‌سه‌له ئاگادار بووبوه‌وه رووى ده‌ نۆکه‌ران كرد و گوتى که به‌چ ده‌ليل ده‌يانه‌وى دۆن لويى به‌زۆر به‌رنه‌وه. يه‌كێك له‌ نۆکه ره‌کانى گوتى: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ژيانى باوكى ئه‌م نه‌جيب زاده‌يه له‌ دوورى ئه‌م كوپه ده‌گه‌ل مه‌ترسىي مه‌رگ رووبه‌روو بووه‌ته‌وه، بده‌ينه‌وه به‌خۆى.» دۆن لويى گوتى: بى سووده، ئه‌گه‌ر من گوزارشتيک له‌ كارى خۆم بده‌م. من ئازادم و ئه‌گه‌ر خۆم بمه‌وى ده‌رۆم و ئه‌گه‌ر نه‌مه‌وى هيچ كام له‌ ئيوه ناتوانن به‌زۆر بمه‌ن. پياوه‌که جوابى داوه: عه‌قل پيٽ ده‌لى که ده‌بى بگه پيٽه‌وه و ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ليله بۆ رازى كردنى به‌ريزتان به‌س نه‌بى، بۆ ئيمه به‌سه و ناچارين ئه‌و کاره‌ى بۆ نه‌جامدانى هاتووينه ئيره، بيكه‌ين، چون وه‌ك ئه‌ركيک بۆ ئيمه ديارى كراوه، ليره‌دا ديوانبه‌گى كه‌وته نيوانى (*) و گوتى: واباشه ده‌پيشدا بزائين ماكى مه‌تلّه چيه‌! به‌لام كابرأ كه ديوانبه‌گى ناسيه‌وه و زانى هه‌مان هاوساكه‌ى ئه‌ربايه‌تى ده‌سه‌بجى له‌ جوابدا گوتى: «مه‌گه‌ر ئه‌ى جه‌نابى ديوانبه‌گى، به‌ريزتان ئه‌م نه‌جيب زاده‌يه ناناين؟ ئه‌و كورپى جيرانى ئيويه‌يه که ده‌و جلويه‌رگه‌دا که هيچ له‌ پله‌ويايه و ئه‌سل و نه‌سه‌بى ئه‌و ناكاليتيه‌وه له‌ مالى باوكى ده‌رباز بووه!» ئه‌وجار ديوانبه‌گى زۆر به‌وردى ده‌سه‌ر و سيمای كورپه‌ى هه‌لروانى و كاتيک ناسيه‌وه ده‌باوه‌شى گرت و گوتى: سينيۆر دۆ لويى ئه‌م منداļ بازاريه‌يه چيه‌يه و چ هۆكارىكى گرینگ واى لى كردووى ئه‌م جلويه‌رگه که هيچ شايسته‌ى شان و شكۆى ئيوه نييه و به‌م سه‌ر و وه‌زعه‌وه بکه‌ويته رپى؟» لاو هه‌ستى كرد که فرميسك ده‌چاوى ده‌گه‌رپى و نه‌پتوانى به‌يه‌ك واژه‌ش جوابى ديوانبه‌گى بداته‌وه. ئه‌مه‌شيان رووى ده‌ نۆکه‌ران كرد و ئه‌مرى كرد ئارام بگرن تا خۆى ئه‌م كاره جيټه‌جى بکا: پاشان ده‌ستى دۆن لويى گرت و كيشايه لايه‌ك تا بزائى له‌به‌ر چى ماله باوكى خۆى جيټ هيشتووه.

له‌و کاته‌دا که ديوانبه‌گى ئه‌م پرسياوه و چه‌ند پرسياى تری له‌و ده‌کرد، ده‌نگى هاوار و

هاواریکی زۆر له ده‌رکی کاروانسه‌راوه به‌رز بووه‌وه. پوون بووه‌وه که دوو کهس له میوانانی کاروانسه‌را که ئەو شه‌وه له‌وێ مابوونه‌وه کاتی‌ک ده‌بینن هه‌موو ئەوانی تر سه‌ر قالن ویستبوویان بیده‌نگیکی خۆیان بدنه‌وه و پوولی کاروانسه‌ردار نه‌دن. به‌لام کاروانسه‌رادار که ده‌کاری خۆیدا زۆر وریاتر له‌وانه بوو که فیلی لی بکری، پیشی پی گرتبوون و ده‌گه‌ل جنیودان و بی فه‌زیه‌تی داوای پوولی لی کردبوون و ئەوه‌نده‌ی جنیو پی دابوون که ئەوانیش لی وده‌نگ هاتبوون و به‌مست و زله تیبهر بووبوون و کاروانسه‌رادار ناچار داوای یارمه‌تی کرد. ژنی کاروانسه‌رادار و کچه‌که‌ی کهسیان له دۆن کیشۆت بیکارتر سه‌واغ نه‌کرد. کچه‌که په‌نای بۆ برد و گوتی: جه‌نابی پال‌هوان بۆ خاتری ئەو خودایه‌ی که گه‌ره‌یی به‌تۆ به‌خشیوه به‌هاواری باوکم بگه که دوو پیای شه‌روور ئەوه ده‌یکوتن، ده‌لیی له ته‌لیسی کا دده‌ن!» دۆن کیشۆت به‌کاوه خو، بی ئەوه‌ی شلووی بی زۆر له‌سه‌ره‌خۆ جوابی داوه: «ئهی کیژی نازدار له حاللی حازردا ناتوانم جوابی داخواریه‌که‌ت بده‌مه‌وه. چون تا ئەو کاره‌ی به‌یه‌کی‌کم قه‌ول داوه به‌ئه‌نجامی نه‌گه‌یه‌نم، ناتوانم خۆم ده‌هیچ رووداوێک وه‌ربده‌م. به‌لام خزمه‌تیکی که بۆ تۆ له ده‌ستم دێ ئەوه‌یه که ده‌ستبه‌جێ به‌هه‌لاتن خۆت بگه‌یه‌نیه‌ باوکت و پیی بلێی تا ده‌توانی له‌و به‌ره‌نگاریه‌دا خۆراگر و نه‌به‌ز بی و به‌هه‌موو هیزیه‌ی و حه‌ول بدا به‌سه‌ریدا زال نه‌بن؛ تا من له‌و ماوه‌یه‌دا بچمه خزمه‌ت شازاده، می‌کۆمیکۆنا و ئیزنی لی وه‌ربگرم له‌م هه‌نگامه‌یه‌دا یاریه‌ی باوکت بده‌م؛ ئەگه‌ر ئەو ئیزنم بدا، خاترجه‌م به‌ من خۆم ده‌زانم چۆن باوکت بزگار بکه‌م. ماری تۆین که له‌وێ حازر بوو گوتی: وای به‌حاللی منی تاوانبار! بی‌گومان تا تۆ بچی ئەم ئیجازیه‌ وه‌ربگری، ئەربابی من ته‌شریف ده‌باته ئەو دنیا. دۆن کیشۆت گوتی: «باشه خانم! تۆ کاریک بکه که من ئەو ئیجازیه‌ وه‌ربگرم، ئەوده‌م که وه‌رم گرت ئیتر ئەوه گرینگ نییه که ئەو له‌و دنیا بی، چون من به‌کوژیایی چاوی ئەم دنیا، جا با قسه‌یه‌کیشی هه‌بی، له‌و دنیا را ده‌یه‌نمه‌وه یا لانی که‌م تۆله‌ی له‌و که‌سانه ده‌که‌مه‌وه که ئەویان نارووه‌ته ئەو دنیا و کاریک ده‌که‌م که ئیوه رازی بن.» وه دۆن کیشۆت بی ئەوه‌ی قسه‌یه‌کی تر بکا یه‌کراست رویشته ژووری دووروته و له‌ به‌رپیدا که‌وته سه‌ر ئەژنۆ. به‌ده‌سته واژه و قسه‌ی تاییه‌ت به‌پال‌هوانانی سه‌رگه‌ردان، تکای کرد که ئەگه‌ر شازاده خانم ئیزنی له‌سه‌ر بی، ئەو بگاته هاواری قه‌لاپاریزی ئەو قه‌لایه که تووشی موسیبه‌تیکی گه‌وره بووه. شازاده خانم له قوولایی دل‌ه‌وه ئیجازه‌ی پی دا و ئەوجار دۆن کیشۆت هه‌لی کیشا شمشیر و مه‌تالی به‌شانیه‌وه هه‌لواسی و به‌ره‌و ده‌رگای کاروانسه‌را ده‌خۆی نووسا که هیشتا له‌ وێ ئەو دوو پیاهه‌ نامه‌رده خه‌ریکی لێدان

و تېهه لَدانى كاروانسه رادار بوون. به لَام دهگه ل گه پشته ئه وئ له نهكاو راوهستا، باوهكو ديجيتالى
ژنى كاروانسه رادار و ماری تۆرن لۆمه يان كرد كه له چى راوهستاوه و له جى خوى بۆچى
وشك هه لاتووه، بى جوولّه و بزوتنه وه له سه ر جى خوى راوهستا. دۆن كيشۆت جوابى
داوه «ده پرسن بۆچى وشك هه لاتووم؟ چون ئيزنم پى نه دراوه شمشير له رووى بۆره پياوان
بكيشم. كه وابوو برۆن مه يته رى من سانكو بانگ بكن، چون ئه م تۆله و به رهنگاريه ئيشى
ئه وه.»

وهها بوو ئه و رووداوانه ي له به ر ده رگاي كاروانسه رادار رووى ددها، له وئ سيلاوى مست
و مسته كو له و شهق و زله و چۆماغ به سه ر كاروانسه رادارى چاره ره شدا ده بارى و ماری
تۆرن و ژنى كاروانسه رادار و كچه كه ي له بيلايه نى و لاسارى دۆن كيشۆت و له وه ي
ئه رباب و مي رد و باوكى ئه وان چاره گه سه عاتيك له خراپترين حالدا مايه وه زۆر توورپه و
ده هرى بوون. به لَام با ئيمه ئه و له و حالدا به جى بيلين و تيه پر بين، چون بيگومان كه سيك
هه ر ده بى، بگاته هاوارى، دهن چاوى ئه و كه سه با كو پر بى كه ده گه ل به يتر له خوى
به رهنكاو ده بى، وهها كه سيك باشته ر ئازار بكيشى و چاوى ده ربى و فزه ي(*) لى نه يا.
ئيسا په نجا هه نكاويك ده كشي نه وه داوه با بزنانين كاتيك ديوانه گى دۆن لويوى واوه برد
و لى پرسى بۆچى ده و جلو به رگه شرودرهدا و به پتى پياده ئه و سه فه ره ي كردوه ئه و چى
جواب داوه. كورى جحيل وهك سه د كئوى غه مى له دلئى بار بى، ده ستى ديوانه گى به قه و
له ده ستى خؤيدا ريك گوشى و سيلاوى ئه سرينى له چاوان هه لريشت و ئاواى جواب داوه:

«من بيجگه له وه ناتوانم شتيك به ئيوه ي به ريز عه رز بكم كه له و رۆژه وه خودا وه ند
مقه ده رى فه رموو ببينه جيرانى ئيوه و چاوم به جه مالى «دؤناكلارا» بكه وئ كه كچى ئيوه و
خاتوونى دلئى منه، من ئه و كيژه بكمه خاوه نى ئيراده و ئيختيارى خۆم و ئه گه ر ئيراده ي
به ريزتان كه باوكى راسته قينه ي منى و ئيختيارى سه رومالى منت هه يه، كو سپيك نه خه يته
سه ر ريمان هه ر له ئيستاوه ئه و ده بيته هاوسه ر و خيزانى من. من ماله بابى خۆم له به ر
خاترى ئه و به جى هيشتوو و به خاترى ئه و ئه و به رگه م پؤشيوه، تا وهك تيريك كه به ره و
نيشانه ده روا، يا وهك كه شتيوانيك كه شوينى ئه ستيره ي قوتبى ده گرى، بو هه ر شوينيك
ئه و ده چى منيش بجم. دؤناكلارا خوى، له ئه وينى من، بيجگه له و فرميسكانه ي كه له
دوره وه بۆم داباراندوو و ئه ويان له حالئى من به ئاگا هيناوه، شتيكى تر نازانى. تو ئه ي
مه ولای من له سامان و ده ولت و ره سه نايه تى باوك و دايكم ئاگادارى و ده زانى كه من
ته نيا ميراتگرى ئه و خانه دانه م. ئيسا ئه گه ر ئه م سه ره تيبانه (*) به راي ئيوه به شى ئه وه

ده‌کهن تا به‌به‌خته‌وه‌ری من پ‌ازی بن، هەر له ئیستاوه من به‌کۆری خۆت دابنێ و به‌نۆگه‌ری خۆتانم قبوول بکه‌ن. وه ئه‌گه‌ر باوکم له پ‌وانگه‌ی تایبه‌تی خۆیه‌وه به‌وه به‌خته‌وه‌رییه که من بۆ خۆم و ده‌سه‌ت هه‌یناوه پ‌ازی و خۆشحال نه‌بێ باکم نییه، چون زه‌من به‌هه‌مان نه‌ندازه که ده‌توانی شته‌کانی ئه‌م جیهانه بگۆڕی، ده‌شتوانی ئیراده و خوازی پیاوانیش ئالوگۆر پێ بدا.

پاش ئه‌و قسانه ل‌او ک‌روک‌پ، بێده‌نگ بوو، دیوانه‌گی مات و واق و پ‌ماو له‌وێ پ‌اوه‌ستا‌بوو. چون سه‌رسو‌رمانی له‌وه‌ی که ئه‌و ل‌اوه پ‌ازی دل‌ی خۆی به‌م ش‌ی‌وه‌یه جوان و کاریگه‌رانه به‌یان کرد، که م‌تر له‌و حه‌یرانی و واق و پ‌مانه نه‌بوو که له‌سه‌ر بابه‌تیکی ئاوا گرینگ و کو‌تو‌پ‌ر ب‌ی چ پ‌ریاریک بدا. ته‌نیا جوابیکی که توانی بیداته‌وه ئه‌وه بوو که دۆن لووی جاری ئارام بگ‌ری و کاریکی وا بکا که نۆکه‌ره‌کانی ئه‌م‌رۆ هەر چۆنیکه هه‌یه، مۆله‌تی بدن تا ئه‌و بتوانی له ده‌رفه‌تدا له‌مه‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر هەر کام چ پ‌ریاریک بدا، فکر بکاته‌وه.

دۆن لوویی به‌زۆری به‌ده‌ستی دیوانه‌گیدا نووسا و ته‌نانه‌ت ده‌سته‌کانی به‌فرم‌ی‌سکی چاوی خۆی ته‌ر کرد. هەر ئه‌وه‌ش خۆی به‌س بوو که نه ته‌نیا دل‌ی ئه‌و پیاوی یاسایه، به‌ئ‌کو دل‌ی هەر سماته (*) به‌ردیک نه‌رم بکا، به‌تایبه‌تی دیوانه‌گی که پیاویکی تی گه‌یشته‌وو بوو، له هه‌مان نیگای یه‌که‌مدا بۆی ده‌ر که‌وت‌بوو که ئه‌م پ‌یکه‌گه‌یشته‌نه چه‌نده به‌قازانجی کچه‌که‌یه‌تی. به‌و حاله‌شه‌وه، وای پ‌ی باش بوو ئه‌گه‌ر بۆی بلوێ، ئه‌م کاره به‌په‌زنامه‌ندی باوکی دۆن لوویی ئه‌نجام بدری که ده‌یگوت کوره‌که‌ی ده‌کاته پیاویکی گه‌وره و خاوه‌ن عینوان.

له‌و که‌ین و به‌ینه‌دا میوانانی شه‌رف‌رۆش پاش ئه‌وه له ژێر کاریگه‌ری قسه‌ی نه‌رم و دل‌خۆشکه‌رانه‌ی دۆن کیشو‌تدا، نه به‌هۆی هه‌په‌شه و گوره‌شه‌ی ئه‌و، ئاماده بووبوون حیسابی کاروانسه‌رادار بدن، ده‌گه‌ل ئه‌و ئاشتیان کردبوو، له لایه‌کیشه‌وه نۆکه‌رانی دۆن لوویی زۆر به‌بێسه‌بریه‌وه چاوه‌روانی به‌ره‌می و نوو‌یژی ئه‌ربابی خۆیان ده‌گه‌ل دیوانه‌گی بوون که له نه‌کاو شه‌یتان، که هه‌رگیز ناخه‌وێ و غافل نابێ، پ‌یگای ئه‌و ده‌لاکه‌ی که دۆن کیشو‌ت له‌گه‌نی پ‌یش تاشینی به‌ناوی کلاوی مام‌ب‌یرن له‌سه‌ری پ‌فاندبوو و سانکۆش جلو‌جۆری که‌ره‌که‌ی ل‌ی ئه‌ستاندبوو، خسته ناو ئه‌م کاروانسه‌رایه، ئه‌و ده‌لاکه‌ کاتیک که‌ره‌که‌ی خۆی دا‌کرده ته‌ویله چاوی به‌سانکۆ که‌وت که وا خه‌ریک بوو جیگایه‌کی د‌پاوی له پ‌الانی که‌ره‌که‌ی پ‌ینه ده‌کرد. ئه‌و له جی‌وه پ‌الانه‌که‌ی خۆی ناسیه‌وه و پیاوانه ده‌ستی ده تینتینۆکه‌ی (*) سانکۆ نا و گو‌تی: «ئاها! ئه‌ی دزی حه‌رامزاده! چاکم ده‌گیر که‌وتی! زوو،

زۆر زوو لهگهانی ریش تاشی و پالانهکهی لیت دزیبووم بدهوه!» سانکۆ که بهنهکاو گهرووی دیبتانی بهدهست دهلاکهوه ریک گوشرابوو و گوپی لهو جنیو و قسه ناحهزانه بوو که پتی دهگوترا، بهدهستیک کورتانهکهی مهحکم گرت و بهدهستهکهی تری مستیکی وهها مهحکهمی لهبهر دهمی دهلاک راکیشا که خوین له شهویلکهکانییوه فیچقهی کرد، بهلام بهو حالهشهوه دهلاک یهخهی سانکۆی بهرنهنا و کورتانهکهشی مهحکم بۆ لای خۆی دهکیشا و کردییه ههرا و هاواریک که تهواوی دانیشتووای کاروانسهرا بهههپههه لاتن برانن چ قهوماوه. دهلاک هاواری دهکرد که «ئای جهماعهت، بهناوی پاشا و بهناوی عهدهالته! چون من دهمهوی مالی خۆم وهربگرمهوه ئهم دزه ریگره دهیهوی بمکوژی.» سانکۆ له جوابداگوتی: «تۆ درۆ دهکهی من دز و ریگر نیم و ئهوانهش دهسکهوتیکن که ئهرابایی من دۆن کیشۆت له شهردا بهدهستی هیناون.»

دۆن کیشۆت که بهههشتاو خۆی گهیاندبوویه و له شهپهکهدا حازر بووبوو، لهوهی که دهیدیت مهیتهرهکهی بهچ توانایهکهوه بهرگری له خۆی دهکا و هپرش دهبا زۆر خوشحال بوو. لهمهو دوا، پالنهوان مهیتهری خۆی وهک مهیتهریکی نهترس و بهوره چاو لی کرد و له بنهبانی دایدا هاته سهه ئهوپروایه که له یهکهم دهرفتهدا بیگهیهنیتته پلهویایهی پالنهوانی. چون تاجی پالنهوانی بهلایقی سههری ئهوه دهرانی. دهلاک وپرای قسه کردنی زۆر گهیشته ئیره که: «ههر وهک گیانی من هی خودای مهزنه، ئهم پالانهش هی منه و وای دهناسم وهک ئهولادی خۆم بی. وه ئهوهش که رهکهی من که له تهویلهدا بهستراوهتهوه و دهرانم بهدرۆم ناخاتهوه. ئهگه پ بروام پی ناکهن فهرموون کورتانهکهی بهپشتی تاقی بکهنهوه، ئهگه بۆی نهبوو، من پیاو نهیم و بی شههرف بم. بیجگه لهوه ههر ئهوه پۆژه که ئهمانه کورتانی که رهکه میان دزی. لهگه نیتیکی سههریش تاشی زۆر تازهشیان لی رفاندم، که تا ئهوهدهمه دهکارم نهکردبوو و بۆ من یهک ئهشهرهفی تهاوی ههگرتبوو.» لیرهدا دۆن کیشۆت خۆی پی رانهگیرا، خۆی هاویشته نیوان ئهوه دوو شهپهکهره و لیتی جودا کردنهوه، پاشان کورتانی که رهکهی، بۆ ئهوهی ههموو بیبین، لهسهه عهرز دانا تا کاتیک بهراستی روون بیتهوه هی کیتی؛ ئهوجار بهدهنگی بلند گوتی: «ئیستا ئامادهبووانی بهریز، روون و ئاشکرا، تی دهگهن که ئهوه مهیتهره نهفامه بهههلهدا چوه، چون ئهوهی که کلاوخوودی مامبیرنه و من له شهردا وهدهستم هیناوه و حهقی خۆمه که خاوهنی بم، بهلهگهنی ریش تاشی نیو دهبا. وه بهلام کورتانی کهر پیوهندی بهمنهوه نییه و من تهنیا شتیکی که لهم بارهوه دهنانم بیژم ئهوهیه که سانکۆی مهیتهری من له کۆتایی شهه و پیکدادانهکهدا

ئیزنی لئ وەرگرتم که زین و لغاوی ئەسپی ئەم ترسه‌نۆکه هه‌لگرتی و له‌سه‌ر ئەسپی خۆی دابنێ. من ئیزنم پێ دا و ئەو زین و لغاوه‌که‌ی هه‌لگرت. وه به‌لام چۆنه که زینی ئەسب بووته کورتانی که‌ر من بێجگه له وه‌دلیله باوه که هه‌یه، ناتوانم پاساوێکی تر بێنمه‌وه، ئەویش ئەوه‌یه که ئەمجۆره ئالوگۆرانه له رووداوه پالئه‌وانییه‌کاندا زۆر دیته پێش. بۆ سه‌لماندن و ته‌که‌ز کردنی ئەوه‌ی ده‌یلیم، تۆ سانکۆ، کورپه‌که‌م، زوو برۆ ئەو کلاوخووده‌ی که ئەو کابرا لاپره‌سه‌نه (*) پێی ده‌لی له‌گه‌نی ریش تاشی، بێنه بۆ ئیره. سانکۆ گوتی: ئەرباب، مه‌عازله‌للا! ئەگه‌ر ئیمه بۆ سه‌لماندنی قسه‌کانمان بێجگه له و شتانه‌ی تۆ ده‌یفه‌رمووی ده‌لیلیکی ترمان نه‌بی تیدا ده‌چین. که‌وابوو به‌هه‌مان ئەندازه که پالانی ئەم کابرایه زینه، له‌گه‌نی ریش تاشیش کلاوخوودی مامبیره‌نه. دۆن کیشۆت گوتی: چیت پێ ده‌لیم ئەوه بکه! به‌لکو هه‌موو رووداوێک له‌م قه‌لایه‌دا له‌سه‌ر سیحر و جادوو نه‌بی.» سانکۆ رۆیشت و له‌گه‌نه‌که‌ی هینا و دۆن کیشۆت هه‌ر که له‌گه‌نی له‌ ده‌ست سانکۆ وەرگرت هاواری کرد که: «ئاغایان، هیندیک چاو له‌و شته بکه‌ن! ئاخ‌ر ئەو خوپرییه به‌چ روویه‌ک ده‌لی ئەمه له‌گه‌نی ریتن تاشینه و کلاوخوود نییه؟ قه‌سته‌م به‌ئایینی پالئه‌وانی که کاری منه، من ئەو کلاوخوودم هه‌ر وه‌ک چۆن ده‌بیین له‌وم وەرگرتوو و نه‌شتیکم لئ که‌م کردوو نه‌شتیک زیاد. سانکۆ گوتی: له‌و فه‌رمایشته‌دا جیگه‌ی هه‌یچ گۆمانیک نییه، چون له‌و رۆژه‌وه که ئەربابی من ئەوه‌ی ده‌ست که‌وتوو له‌ شه‌رێکدا نه‌بی که‌لکی لئ وەرنه‌گرتوو. ئەویش کاتیک بوو که ئەو به‌ندییه به‌دبه‌ختانه‌ی ئازاد کرد. وه به‌بروای من ئەگه‌ر ئەو له‌گه‌نه نه‌بووایه ئەربابی من خراپی به‌سه‌ر ده‌هات، چون به‌رد وه‌ک باران ده‌باری.»

ئو جیگهی که سهره نجام ته پومژی سهر پالان و کلاو خود

دهر مویتوهه و باقیی رووداوه کان

ده لاک هاواری لی بلیند بوو که: «به پیزان رای ئیوه له سهر قسه کانی ئەم نه جیب زادانه که پینان چه قاندوووه و له گه نی ردین تاشی به کلاو خود ناو دهبه، چیه؟ دۆن کیشۆت گوتی: ههر کهس پیچه وانهی ئه وه بلئی ئەگه ر پالوان بی، پیی حالی ده کهم و ئەگه ر مهیته ریشه هه زار جار رووی رهش ده کهم، چونکه درۆزنه.» ده لاکی خویمان وهستا نیکولا، که له وه به زمه دا ناماده بوو، چون زۆر باش ناگای له ئەخلاق و ئاکاری دۆن کیشۆت بوو، ویستی باری دیوانهیی و شیتیه کهی بزیوئی و بابه تیک بۆ شوخی و سه رگرمیی حازران پیک بیئی، له بهر ئه وه رووی ده ده لاکه کهی تر کرد و گوتی: «ئاغای ده لاک یا ههر کهس که هه ی، بزانه که من هاوکاری ئیووم و ماوهی بیست ساله ده کاری خویدا به سه رکه وتوویی کار ده کهم و توانیومه بروانامه وه رگرم و هه موو نامراز و که ره سه ی سه رتاشی وریش تاشی زۆر چاک دهناسم، ئەوهش بزانه که له زهمانی لاوه تیمدا سه رباز بووم و کلاو خود و هه موو سازوبه رگی سپاییگه ری که سه ربازان ده به ری ده کهن و هه موو ئەو چه کوچۆله ی ده کاری دین، زۆر باش دهناسم. که وابوو، تا کاتیک پیچه وانهی ئەوه بیان سوور نه کردوه ته وه – چون من هه میسه ته سلیمی را و بۆچوونی ئەوانه م که له خویم باشتر تی ده گه ن – ئیستا ده لیم ئەم شته که له پیش چاوی ئیمه یه و له ده ست ئەم ئاغایه دایه، نه ته نیا له گه نی ریش تاشی نییه، به لکو ههر ویسی ناچی. ههر وهک رهش وه سپی و راستی وه درۆ ناچی. هه روه ها ئەوهش ده لیم ههر چه ند ئەو شته کلاو خود، به لأم کلاو خود پیک ته واو عه یاریش نییه. دۆن کیشۆت گوتی: دیاره نییه، چون نیویکی که ده بیته چه ند بهنده کهی ده گه ل نییه. که شیش که ده مه به سته وهستا نیکولا گه شت بوو گوتی: قسه که ت ته واو دروسته و ده جیی خویدا یه.» وه بۆچوونی ئەوان ده سته به جی له لایه ن کار دینیۆ و دۆن فیئران و باقیی هه فالان ته که ز کرا. دیوانه گییش ئەگه ر گرفتاری مه سه له ی دۆن لوویی نه بووایه به شداریی ئەم گالته جار به ی ده کرد. به لأم ئەو مه سه له گرینگانه ی که زهینی ئەوی ده تنگه ژه نابوو، نه یده هیش ت ناوپیک له شوخییانه بداته وه. له وه ساته دا ئەو ده لاکه ی گالته ی پی ده کرا هاواری کرد: «یا هه زه ته مریه م! چۆن شتی وا ده بی! ئەو هه موو خه لکه شه ریفه له گه ن به کلاو خود تی

بگهن! به‌خودا ئەو قسه ده‌بیتته هۆی سه‌رسورمانی زانسگه‌یه‌ک به‌و هه‌موو زانست و زانیارییه‌وه که هه‌یانه، له‌و قه‌راره‌ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ن ببه‌تته کلاو‌خوود کورتانیش ده‌بیتته زین. دۆن کیشۆت گوتی: ئەو کورتانه به‌رای من هه‌ر کورتانه، به‌لام من ده‌پیشدا پیم گوتی کارم به‌و یه‌که نییه. که‌شیش گوتی: پالان بوون یا زین بوونی ئەو شته به‌سراوته‌وه به‌بوچوونی جه‌نابی دۆن کیشۆت، چون له‌ کاروبار و مه‌سه‌له‌کانی پتوه‌نیدار به‌کاروباری پالانه‌وانیدا به‌نده و هه‌موو ئەم به‌رێزانه له‌ به‌رانبه‌ر جه‌نابی به‌رێزتاندا هه‌یچی لی تۆ ناگه‌ین. دۆن کیشۆت گوتی: به‌رێزان، به‌و خودایه‌ی که ئیمه‌ی ئافه‌ریده کردووه له‌و دوو جارهدا که من له‌م قه‌لایه‌دا ماومه‌ته‌وه، رووداوی وا سه‌یر و سه‌مه‌رم به‌سه‌ر هاتووه که ئیدی زات ناکه‌م جوابی ئەو پرسیارانه بده‌مه‌وه که له‌مه‌ر شت و شتومه‌کی ئەو قه‌لایه له‌من ده‌کرێ؛ چون فکر ده‌که‌م هه‌ر شتیکی لێردها روودهدا له‌سه‌ر یاسا و ریتسای سیحر و جادوو راوه‌ستاوه. یه‌که‌م جار له‌ چاوپیکه‌وتنی په‌تیاپه‌تیا‌ی عه‌ره‌بێکی جادوویاز لێره وه ئامان هاتم و سانکۆش له‌ ده‌ست هاوری‌کانی ئەو عه‌ره‌به سه‌د به‌لای به‌سه‌ر هات. پاش ئەوه، هه‌ر دوینی شه‌و منیان به‌باسکیکه‌وه هه‌لاوه‌سی بی ئەوه‌ی بزائم له‌به‌رچی و چلۆن تووشی ئەو مسیبه‌ته هاتبووم. که‌وابوو ئەگه‌ر ئیستا خۆم له‌ بابه‌تگه‌لیکی وادا هه‌لقوتیم و رای خۆم دره‌بیرم. ده‌بیتته داوه‌رییه‌کی به‌هه‌رمه‌ و به‌په‌له. له‌مه‌ر ئەو قسه سه‌یرانه که له‌گه‌نی ریشتراشی له‌ جیتی کلاو‌خوود دابنێن من ده‌پیشدا جوابم داوه‌ته‌وه. به‌لام له‌مه‌ر ئەوه‌ی ئەو ده‌عبایه (*) زینه یا کۆپان ناوێرم به‌تیرادیوی شتیک بلیم و داوه‌ری له‌مه‌ر ئەو بابه‌ته ده‌مه‌ ده‌ست راو بوچوونی به‌رێزان. ره‌نگه ئیوه به‌رێزان چون وه‌ک من نه‌گه‌یشتوونه پایه‌ی پالانه‌وانی و سه‌روکارتان ده‌گه‌ل سیحر و جادووی ئەم قه‌لایه نه‌بووی، خاوه‌نی را و بوچوونی ئازاد و سه‌ر به‌خۆن و باشتر له‌من ده‌توانن له‌سه‌ر چیه‌تی و چۆنییه‌تی شته‌کانی ئەم قه‌لایه رای خۆیان دره‌بیرن.»

دۆن فێرنان له‌ جوابی ئەم فه‌رمایشته‌دا گوتی: «له‌وه‌دا شک نییه که هه‌زه‌تی دۆن کیشۆت وه‌ک فریشه‌یه‌کی غه‌یبی قسه‌ی کرد و له‌سه‌ر ئیمه‌یه که ئەم موشکیله‌یه چاره‌سه‌ر بکه‌ین، وه بۆ ئەوه‌ی ئەم کاره به‌دروستی ئەنجام بدری من ئیستا له‌ ته‌واوی ئەم نا‌غایانه ده‌نگی نه‌ینی وهرده‌گرم و پاشان ئاکامی ئەم ده‌نگ وهرگرتنه له‌ گوزراشتیکی ته‌واودا به‌عه‌رزى هه‌مووتان را‌ده‌گه‌یه‌نم.» بۆ ئەو که‌سانه‌ی که دۆن کیشۆتیا‌ن ده‌ناسی ئەم کاره پیکه‌نینیه‌ ده‌بوو به‌مایه‌ی سه‌رگه‌رمی و پیکه‌نین و بۆ ئەوانه‌ش که نا‌گایان له‌ حال و ئەحوالی پالانه‌وان نه‌بوو وه‌ک کارێکی ته‌واو سه‌کرانه (*) وابوو. به‌تایبه‌تی بۆ چوار

نۆكهرهكه‌ی دۆن لوویی و خودی دۆن لوویی و سۆ كه‌سی تری كه تازه گه‌یشتبوونه‌چی و دجینتالی
 به‌روا‌هت له كه‌مانداره‌كانی دیوانخانه‌ی سینت هیرمانداد بوون و هه‌مووی ئه‌وانه ئه‌و كاری
 ده‌نگ وهرگرته‌نیان پێ ئه‌حمه‌قانه‌ترین كاری دنیا بوو. به‌لام ئه‌وه‌ی كه له هه‌مووان
 په‌ریشانت‌ر بوو ده‌لاكی خاوه‌ن له‌گه‌ن بوو كه له‌به‌ر چاوی خۆی له‌گه‌نه‌كه‌ی بووبوو
 به‌كلاو‌خوودی مامبێرن و ئه‌و جوۆره‌ی كه خۆی فكري لێ ده‌كرده‌وه هه‌ر ئیستا كورتانه‌كه‌ش
 ئالوگۆرێ به‌سه‌ردا ده‌هات و ده‌بوو به‌زین و سه‌رزین و نه‌رمه‌ زین و قایش و قرووشی زین!
 ته‌واوی ته‌ماشایه‌یه‌كانی تر. له‌وه‌ی كه ده‌یانیدیت دۆن فێرنان ده‌رویشته‌ لای یه‌ك یه‌كی
 حازران و به‌ئه‌سپایی شتیکی پێ ده‌گوتن و له‌وانی ده‌ویست كه له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی كه ئه‌و شته
 گرانباییه‌ی زینه یا كورتان ده‌نگی خۆیان ده‌ربێرن، له‌ قوولایی دلایانه‌وه پێ ده‌كه‌نین. پاش
 ئه‌وه‌ی دۆن فێرنان ده‌نگی ته‌واوی ئه‌وانه‌ی كه ده‌گه‌ل دۆن كیشۆت ئاشنا بوون كۆ كرده‌وه و
 به‌ده‌نگی بل‌ند رای كه‌یان: «برای به‌رپێز، راستت ده‌وێ، من له‌و هه‌موو ده‌نگ وهرگرته
 ماندوو بووم، چون له‌ هه‌ر كه‌س ده‌پرسم ئه‌وه چیه‌ی جواب ده‌داته‌وه: هه‌ر كه‌س به‌و شته
 بلێ كورتان له‌ كه‌ر كه‌رت‌ره و شیته و فری به‌دنیاوه نییه، چون ئه‌وه زینه و زینی ئه‌سپێکی
 خۆش به‌ز و ره‌سه‌نیشه. كه‌وا‌بوو له‌سه‌رخۆیه چون به‌پێچه‌وانه‌ی مه‌یلی ئیوه و كه‌ری ئیوه،
 ئه‌م شته زینه و پالان نییه و تۆ نه‌توانی قسه‌ی خۆت به‌ریته سه‌ر، ده‌لاك هاواری لێ
 هه‌ستا: خودا من له نیعمه‌تی به‌هه‌شت بێ به‌ری بكا، ئه‌گه‌ر ئیوه به‌رپێزان به‌هه‌له‌ نه‌چووین
 و هه‌ر وه‌ك رۆحی من له لای خودا ئه‌و جوۆره‌ی كه هه‌یه دیاری ده‌كا، ئه‌م شته‌ش له‌به‌ر
 چاوی من كۆپانه و زین نییه. به‌لام ئیستا كه زۆر ده‌یباته‌وه و قسه‌ی زۆردار به‌یاسا
 حسیبه، با وا بێ و من ئیدی هیچ نالێم. به‌و حاله‌شه‌وه من مه‌ست نیم و ئه‌گه‌ر رۆژووی
 خۆم به‌گوناهانی خۆم به‌تال نه‌كرد بێ، ته‌واوی ئه‌مرۆ به‌رۆژوو بووم و ئیستاش هه‌ر
 به‌رۆژووم» قسه ساویلکه‌کانی ده‌لاك كه‌متر له قسه‌کانی دۆن كیشۆت پێکه‌نینی نه‌بوو. كه
 له‌و كاته‌دا گوتی: «لێرده‌ا باشت‌ترین كار ئه‌وه‌یه كه هه‌ر كه‌س مالی خۆی وهرگیرته‌وه و
 كه‌سمان له كه‌س و ته‌واو!» پاشان یه‌كێك له‌چوار نۆكهره‌كانی دۆن لوویی هاته پیش و
 گوتی: «ئه‌گه‌ر به‌رپێزان ئه‌و به‌زمه‌یان بۆ گالته و شوخی ساز نه‌كردبێ، من ناتوانم قبوول
 بکه‌م كه ئا‌غایانیکي به‌دیمه‌ن یا به‌راستی وه‌ك ئیوه عاقل و ته‌واو كه لێره‌كو بوونه‌ته‌وه،
 به‌تیرادێوی بلێن كه نه‌ ئه‌مه پالانی كه‌ره و نه ئه‌وه له‌گه‌نی ریش تاشی. به‌لام چون ده‌بینم
 كه ئیوه شتیکی وا ده‌لێن و له‌سه‌ر قسه‌ی خوشتان را‌ده‌وه‌ستن، ناچار به‌لای خۆمه‌وه وای
 بۆ ده‌چم له‌و جه‌خت‌كرده‌وه‌ی ئیوه‌دا كه هینده به‌پێچه‌وانه‌ی عه‌قل و ته‌نانه‌ت به‌پێچه‌وانه‌ی

ئه‌زمونیشه، ده‌بی رازیک و نه‌پینییه که هه‌بی؛ چون سویند ده‌خۆم (سویندیکی زۆر خه‌ستی خوارد) ته‌واوی ئه‌و ئاده‌میزادانه‌ی ئه‌و سه‌عاته له‌سه‌ر دنیا ده‌ژین هه‌رگیز ناتوانن ئیقراریکی ئاوا له‌من وه‌ربرگن که ئه‌مه‌یان کورتان و ئه‌وی تریشیان له‌گه‌نی ریشتاشی نییه. که‌شیش خۆی هاویشته نیوانی و گوتی: «ره‌نگه ئه‌و کۆپانی ئیستر بی، نۆکه‌ر گوتی: قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه نییه به‌لکو ده‌مانه‌وئ بزاین ئه‌مه پالانه یا پالان نییه.

ده‌و شه‌په ده‌ندووکه‌یه‌دا یه‌کیک له‌و که‌واندارانه‌ی تازه گه‌یشتبونه کاروانسه‌را کاتیک ئه‌و قسه‌انه‌ی دواپی گوئی لی بوو نه‌یتوانی پیش به‌تووپی خۆی بگری و ده‌نگی به‌رز کرده‌وه که: «ئه‌وه پالانی که‌ره، وه‌ک باوکی من باوکی منه، هه‌ر که‌س پچه‌هوانه‌ی ئه‌مه بلای دیاره مه‌سته و ئاگای له‌ خۆی نییه. دۆن کیشۆت وه‌لامی داوه: «تۆ خۆت وه‌ک دزیکی په‌ست و نانه‌جیب درۆ ده‌که‌ی!» وه‌ ده‌سه‌جی نێزه‌که‌ی که هه‌میشه به‌ده‌سته‌یه‌وه بوو به‌رز کرده‌وه و هه‌ها به‌قه‌و(*) به‌ره و که‌له‌ی که‌واندار دای وه‌شاند که ئه‌گه‌ر کابرا سه‌ری خۆی نه‌دزیباوه به‌و زه‌بره ده‌که‌وته عه‌رز هه‌لنه‌ ده‌ستاوه. نێزه وه‌ عه‌رز که‌وت و تیک شکا و که‌وانداران که ئه‌و په‌فتاره‌یان ده‌گه‌ل هاو‌پیتی خۆیان چاو پی که‌وت، یه‌که‌ده‌نگ هاواری خه‌لکه‌که‌یان کرد تا به‌لایه‌نگری له «سینت هیرمانداد» بینه مه‌یدان. کاروانسه‌رادار که یه‌کیک له‌ لایه‌نگرانی ئه‌و دیوان خانه‌یه بوو، رۆیشته ده‌ست بداته شمشیر و تیلا، که هاته‌وه چوو ده‌ریزی یارانی خۆیه‌وه. نۆکه‌رانی دۆن لویی ده‌وری ئه‌ربابی خۆیان گرت، تا مه‌بادا به‌که‌لک وه‌رگرتن له‌م پشی‌وییه هه‌ی دی(*) لی بکا و خۆی ده‌رباز کا. ده‌لاکیش ده‌گه‌ل دیتی کاروانسه‌را شپاوه و که‌س ئاگای له‌که‌س نییه، بۆ لای کورتانه‌که‌ی رۆیشته که سانکۆ ده‌ست به‌رداری نه‌بوو. دۆن کیشۆت هه‌لی کیشا شمشیر و هیرشی کرده سه‌ر که‌وانداران. دۆن لویی ده‌نۆکه‌ران راخو‌ری که ده‌ست له‌و هه‌لبگرن و وه‌ک دۆن فی‌رنان و کاردینیۆ که گه‌یشتبونه فریای دۆن کیشۆت ئه‌وانیش یارمه‌تی بدن؛ که‌شیش ئه‌وه‌نده‌ی پشوی یارمه‌تی دها به‌ده‌نگی بلند مه‌وعیزه‌ی ده‌کرد. ژنی کاروانسه‌رادار ده‌یقیزاند و که‌که‌ی رۆحی پی نه‌مابوو، ماری تۆرن ده‌گریا، دووروته واقی و‌رما بوو، لوسیند زور ده‌ترسا و کلارا له‌ هۆش چوو‌بوو. ده‌لاک ده‌ سانکۆی هه‌لده‌دا و ئه‌ویش ده‌لاکی ده‌کوتا؛ دۆن لویی، که یه‌کیک له‌ نۆکه‌ره‌کانی باسکی گرتبوو تا بۆی ده‌رنه‌چی، مستیکی وه‌های لی دا که دم و لووتی پر کرد له‌ خوی‌ن، دیوانه‌یگی‌ش هاته فریای دۆن لویی. دۆن فی‌رنان که‌وانداریکی به‌ عه‌رزیدا‌دا بوو و ده‌ گیانی به‌ریوو‌بوو؛ کاروانسه‌رادار دیسان هاواری یارمه‌تیدانی «سینت هیرمانداد» به‌رز کرده‌وه؛ چیت بۆ بگێرمه‌وه، له‌و کاروانسه‌رایه‌دا بیجگه له‌ هه‌را

و هاوار و جنيودان و زرينگه زرينگي شمشير و تهپه تهپي شفق و شريقه ي زلله و تهقه ته قني ديجيتالي

www.rabari.org

دار و چۆماغان دهنگي هيچي ترت گوئ لي نه ده بوو. له نيو ئهم ههنگامه يدا له پير، فكريک به زهيني دۆنكيشۆتدا تي ده په پي: پالوان پتي وا ده بي که له ناكاو راگويزي ئۆردووگاي (*). «ئاگرامان» (۲۵۹) کراوه و به نه عره ته يه کي وهک بۆلژني ههور که کاروانسه راي ده له زانده وه، هاواري کرد: «ئه گهر ده تانه وي زيندوو بميننه وه ده سته به جي هممو ده ست پراگرن. هممو چهک دابنين و ئارام بگرن و گوئ بدنه قسه کاني من!» و به پراستي هممو به بيستي ئهم نه عره ته يه ده ستيان پراگرت و دۆن کيشۆت دريژه ي به قسه کاني دا: «به پيزان، مه گهر من به ئيوهم نه گوت ئهم قه لايه ته ليسم کراوه و له شكريکي شه يتانيي تيدا نيسته جييه؟ بۆ سه لماندني ئهم مه به سته ده موي ئيوه به چاوي خۆتان بيين که چۆن دوو به ره کي و نيوان ناخۆشي ئوردووي «ئاگرامان» که وتووه ته نيوان ئيمه. باش پروانن له لايهک شه ر له سه ر شمشيره و له لايهک له سه ر ئه سپ، ليره به خاتري کلاوخوود (۲۶۰) و له ولا له سه ر ه لۆي سپي، وه هممو مان تيک به ربويين بي ئه وه ي بزاني چمان ده وي. ئيوه ئه ي جه نابي ديوانه گي و ئيوه ئه ي حه زه تي که شيش، بي زه حمه ت وهر نه ئيره، يه کتان بيه سولتان ئاگرامان و ئه وي تريستان ده وري سولتان «سوربين» sorbin بگيرئ، ئيمه پيک بيينه وه و ئاشتيمان پي بکه نه وه، چون قه سه م به ناوي خواي گه وره بۆ که سانيکي به ريزي وهک ئيمه که ليره کو بوينه وه زۆر ناحه زه که به و ده ليل و بيانوه سست و بي بنه ره تانه يه کتري بکوژين»

که وانداران که شتيک له وتاري دۆن کيشۆت حالي نه ده بوون و ده يانديت که ياراني ئه وان له لايه ن دۆن فيرنان و کاردينيو، و هاورپيانيان زۆرچاكيان وي که وتوووه و خوري شو ر کراون، ده ست به ردار نه بوون و زهوت (*) نه ده بوون. ده لاکي قور وه سه ريش، چون له و شه ردا له گه نيان لي شکانديو و کوپانيشيان و نجرونج کرديو، هه داي نه ده دا. سانکو هه ر وهک خزمه تکار يکي باش به بيستي يه که م فرماني ئه ربا به که ي ده ستي هه لگرت؛ چوار

۲۵۹- ئيشاره يه به داستاني سولتان ئاگرامان له کتبي رۆلاني تووردا، نه غمه ي بيست و حه وته م. (مؤريس باردۆن)

۲۶۰- ديسان ئيشاره به هه مان بابته. ليره دا مه به ست له شمشير هه مان شمشيري دۆراندال Durandal و مه به ست له ئه سپ ئه سپي به ناوبانگي فرونتين Frontin و مه به ست له هه لۆي سپي مه تايکه که نه خشي هه لۆي سپي له سه ر په سم کرابوو و مه به ست له کلاوخووديش کلاوخوودي مامپيرنه. (مؤريس باردۆن)

نۆکه‌ره‌که‌ی دۆن لوویی هه‌روه‌ها زه‌وت بوون، چون ده‌یاندیت که ده‌و هه‌را و هه‌نگامه‌یه‌دا قازانجیکیان پێ ناگا. ته‌نیا کاروانسه‌رادار بوو که پیتی چه‌قاندبوو ده‌بێ ئەم کابرا دێوانه‌یه که نیوان نیوان (*) لێره‌قوت ده‌بیته‌وه و کاروانسه‌را ده‌کاته چیتۆی (*) خمی و داری له‌سه‌ر به‌ردی ناھێلی، ته‌مێ بکری. سه‌ره‌نجام شه‌ر و هه‌را دامرکایه‌وه. به‌لام له‌میشکی شله‌قاوی دۆن کیشوئدا کورتان هه‌ر زین و له‌گه‌ن هه‌ر وه‌ک کلاوخوودی مامبیرن و کاروانسه‌را هه‌ر به‌قه‌لا مایه‌وه.

ئاخری، کاتیک به‌نیوژی کردن و نسحه‌تی هه‌کیمانه‌ی دیوانه‌گی و که‌شیش ئارامی و ئەه‌وه‌نی سه‌قامگیر بووه‌وه و ئاشتی هه‌موو که‌سی گرته‌وه، نۆکه‌رانی دۆن لوویی ها‌تنه‌وه سه‌ر قسه و باسی خۆیان تا بێ وه‌دره‌نگی که‌وتن، ئەو نه‌جیب زاده‌یه ده‌گه‌ل خۆیان به‌رنه‌وه مائی باوکی و له‌ کاتیکدا دۆن لوویی له‌سه‌ر ئەو بابته‌ ده‌گه‌لیان ده‌مه‌قاله‌ی ده‌کرد، دیوانه‌گی ده‌پیشدا باسی ئەو نه‌پینیه‌ی دۆن لوویی ده‌گه‌لی هینابووه‌ گۆری، بۆ دۆن فیرنان و که‌شیش و کاردینیی ئاشکرا کرد، پاشان راو بۆچوونی ئەوانی ویست که له‌و بواره‌ گرینگه‌دا چ بریاریک بدا. سه‌ره‌نجام قه‌رار دانرا دۆن فیرنان خۆی به‌سواره‌کان بناسینی و به‌وان بلێ که چون له‌ نییه‌تی دۆن لوویرا به‌ئاسانی ده‌کرێ بگه‌ینه ئەو ئاکامه که ئاماده‌یه له‌تله‌تی که‌ن، به‌لام نه‌گه‌ریته‌وه مائی باوکی، ئەو (دۆن فیرنان) پیتی خۆشه‌ ئەو لاه‌ ده‌گه‌ل خۆی به‌ریته‌وه ئەنده‌لووس که له‌وێ برا گه‌وره‌که‌ی «مارکی» زۆر به‌ریتز و حورمه‌ته‌وه په‌زیرایی لێ ده‌کا. کاتیک ئەو چوار نۆکه‌ره زانیان دۆن فیرنان چ که‌سه و چه‌نده به‌عه‌سل و نه‌سه‌به‌وه له‌ بریاری دۆن لوویش خه‌به‌ردار بوونه‌وه، وایان دانا سێ که‌سیان بگه‌رینه‌وه لای باوکی دۆن لوویی و گه‌ریانی رووداوه‌کانی بۆ باس بکه‌ن و چواره‌می له‌ خزمه‌ت دۆن لوویی بمینیته‌وه و تا کاتیک ئەو سێ که‌سه نه‌گه‌رینه‌وه و ئەمرو فه‌رمانی باوکی نه‌هیننه‌وه، چاوی لێ غافل نه‌کا.

به‌م شتیوه‌یه ئەو هه‌موو ئالوزی و پشیتویی کاروانسه‌رایه به‌هۆی هیتز و قودره‌تی «ئاگرامان» و عه‌قل و ته‌دبیری «سولتان سوورین» کۆتایی پێ هات، به‌لام شه‌یتان، ئەو دوژمنی یه‌کیه‌تی و ئاشتییه، کاتیک دیتی پیلانه‌که‌ی نه‌یگرت و شه‌رمه‌زار و خه‌جالت بار له‌ کار ها‌تووته دهر و له‌ پیکه‌له‌په‌رژاندنی ئەو جه‌ماعه‌ته‌ی له‌و ئەشکۆنه‌دا بوون به‌ئاکامیک نه‌گه‌یشتووه، بریاری دا که دیسان به‌ختی خۆی به‌تاقی بکاته‌وه و پشیتوی و هه‌را و بگریکی تازه وه‌رێ بخا.

به‌لێ، جا به‌و جوژه‌ بوو که که‌وانداره‌کان مه‌یدانیان چۆل کردبوو، چون له‌ شوناس و

عينوان و پله و پايه يى ئۇو كه سانەى شەريان دەگەل كىر دېوون ئاگادار بوو بوونەو و چون تى دېڭىتالې گەپ شىت بوون كه به هەرحال و پيان دەكهوئى، خو پيان لەو هەرا و بگره هيتا بووه دەرى، به لام يەكك لەوان، هەر ئۇوهى دۆن فېرنا دەژىر پىتې خوئى نابوو و زۆرى تى هەلدا بوو، لە ناكاو و هېبرى هاتەو كه و پىراى ئۇو حوكمانەى بۆ گرتنى تاوانباران دەگەل خوئى هيتاويه تى، فەرمانىكيش بەناوى دۆن كيشۆتە كه ديوانخانەى «سېنت هېرمانداد» دەرى كىر دووه و بەتاوانى بەر هەلدا كىر دى سزادراوان بەكارى دژوار، حوكمى گرتن و دەزگىر كىر دى بۆ دەرچوو، و هەر لەو مەسەلەيه بوو كه سانكۆ بەهەق زۆر دەترسا. كاتىك ئەم فكرە بەزەينى كه واندادا تى پەرى، لى برا بزانى ئايا ئۇو نيشانە و پىنوئىنيانەى دە فەرمانە كه دان دەگەل نيشانە و سەرو شكلى دۆن كيشۆت دەخوئىنئەتەو يا نا، لەبەر ئۇوه تۆمارىكى لە كىرفانى دەر هېنا و ئۇو حوكمەى دەيوست دۆزىيەو. وە چون نەيدەزانى باش بىخوئىنئەتەو بەنەقەنەق و حىنجه كىر دى وشەكان بەزەحمەت واژەبە واژە دەخوئىنئەدووه و لە هەر واژەبە كدا، چاوى لە دۆن كيشۆت دەكرد و نيشانە باسكراوەكانى نىو حوكمەكهى دەگەل نيشان و عەلامەتى سەر پۆخسارى پالەوان پىك دەگرتن. ئاخىرى تى گەپ شت كه كەسى نىو حوكمەكه، بىگومان هەر ئەم تاكەيه و كاتىك متمانەى بەبۆچوونى خوئى پەيدا كىر، تۆمارەكهى پىچاوه، فەرمانى بەدەستى چەپەو گرت و بەدەستى راست يەخەى دۆن كيشۆت گرت، و هەا توندى گرت كه پالەوان چى واى نەما بوو، بخنكى؛ لەو حالەتەدا بەدەنگى بىلند دەيگوت: «خەلكىنە هەلپن يارمەتى سېنت هېرمانداد بەدن! و بۆ ئۇوهى هەموو بزائن ئۇوچار من بەراستى يارمەتيم دەوئى، وەرن ئۇو حوكمە كه دەودا ئۇمىرى قۆلبەست كىر دى ئەم دزە و پىگرە نووسراوە بخوئىنئەو!» كه شيش فەرمانەكهى وەرگرت و دىتى كه بەتەواوى دروستە و كه ماندان راستى گوتوو و نيشانەكانى نىو حوكمەكه دەگەل نيشانەكانى دۆن كيشۆت موويان دە بەرەو نەچى. ئەمەيان كاتىك ئۇو رەفتارە ناپەسندەى لەو گوندىيە بى ئۇدەبە، چاوى پى كەوت، و هەا توورە بوو كه ئىسقانهكانى بەدەنى وەقرچە قرچ كەوتن و بەهەر دووك دەستان و هەا گەرووى كه واندارى گوشى كه ئەگەر هاوړىكانى نەگەپ شتبانى تا چاوى سېى نەببا دۆن كيشۆت بەرى نەدەدا.»

كاروانسەر ادار كه نەركدار بوو يارمەتى هاوكارانى خوئى بدا، بەهەر مە خوئى گەياندە لای ئۇوان. ژنى كاروانسەر ادار كه دىتى مېردەكهى ديسان تووشى شەر هاتوو، قىژە قىژى خوئى دەست پى كىر دووه و مارى تۆپن و كچەكەشى بەدەنگىيەو هاتن و لە عەرز و عاسمان داواى يارمەتییان دەكرد. سانكۆ دەگەل چاوى بەو رووداوه كەوت هاواری كىر كه:

«سوبحانه‌للا! به‌و خودایه هرچی ئه‌ربابی من له‌مه‌ر سیحر و جادووی ئه‌م کاروانسته‌را» به‌قورگی‌راوه ده‌یلئی راسته. چون ده‌ست نادا، تاقه سه‌عاتیک لئیردها به‌ناشتی و ئارامی ده‌سه‌رکه‌ی! (*)» دۆن فی‌زنان که‌واندار و دۆن کیشۆتی لیک جیا کرده‌وه و له کاتیکدا هر دووکیان پتیا خۆش بوو، ده‌ست و نینۆکیان له یه‌خه و گه‌رووی یه‌کتر هیتا ده‌ری. به‌و حاله‌شه‌وه که‌وانداران رازی نه‌بوون ده‌ست له نیچیره‌که‌یان هه‌لبگرن و حوکمیان کردبوو ده‌بی به‌ده‌سته‌سراوی تا‌وانباریان بده‌نه ده‌ست، چون خزمه‌ت به‌پاشا و به‌دیوانخانه‌ی سینت هتیرمانداد که «داخوازی یارمه‌تی به‌ناوی ئه‌وانه‌وه ده‌کرئ» ئه‌و ئه‌رکه ده‌خاته به‌رده‌م هه‌مووان که ئه‌م ریگره و ئه‌م تیکده‌ری ئه‌منیه‌ت و ئارامی شارپیه‌کان و کوپره‌ری‌یه‌کان بگرن و ده‌ست و پتی ببه‌ستن. دۆن کیشۆت زۆر بی مبالاتانه، وه‌ک می‌شیکئی (*) لئی میوان نه‌بی، به‌و قسانه‌ پئی ده‌که‌نی و له حالیکدا که‌سایه‌تی و ده‌عیه و ئیفاده‌ی خۆی پاراستبوو له جوابی ئه‌واندا ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی گوت: «ئه‌ی دزانی په‌ست و بی‌باه‌یخ و نه‌زان، ئه‌گه‌ر پیاون وهرنه به‌ره‌وه! ئازاد کردنی که‌سانیک که‌ کوټ و زنجیرکراون و به‌ر هه‌لدانی زیندانیان و گرتنی ده‌ستی له پئی که‌وتوان و یارمه‌تیدانی بی ئه‌نویان و سا‌رپژ کردنی ده‌رد و زامی داماوان ده‌قامووسی ئیوه‌دا دزی و ریگریه‌ه؟ ئاخ ئه‌ی ناره‌سه‌نه‌کان، ئه‌ی خیلئی بی کیفایه‌ته‌کان، هیوادارم به‌و هه‌موو که‌ریه‌تی و نه‌فامیه‌ته‌نه‌وه خوداوه‌ند گه‌وره‌ییه‌ک که‌ ده‌ شوغلی پاله‌وانانی سه‌رگه‌رداندا هه‌یه، به‌ئیه‌وش بدا و ئیه‌وه له‌و گونا‌ه‌ی که‌ به‌ژیر پئی کردنی ریز و حورمه‌تی که‌سان، وه‌ به‌لکو باشتره‌ بلیم، به‌که‌م گرتنی سایه‌ی هه‌ر پاله‌وانیکی سه‌رگه‌ردان تووشی ده‌بن، ئاگادار بکاته‌وه! وهرنه پدیشی ئه‌ی جه‌ماعه‌تی دز و ریگر که‌ به‌ناوی که‌ماندارانی دیوانخانه، رچی به‌ری‌بواران ده‌گرن. وهرن به‌من بلین چ بی عه‌قلیک حوکمی گرتنی پاله‌وانیکی وه‌ک منی ئیمزا کردوه؟ کتیه نه‌زانئی که‌ پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان له ده‌ره‌وه‌ی قانون ویاسای سزاداندا ده‌ژین و بۆ ئه‌وان یاسایه‌ک بیجگه له شمشیر و رتبان و رپسایه‌ک بیجگه له ئازایه‌تی و ئیراده‌ی خۆیان ده‌ ئارادا نییه؟ دیسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، ئه‌وه کام تینه‌گه‌یشتووه که نه‌زانئی، هیچ ئه‌شرافیک، هیچ ماقوول و نه‌جیب زاده‌یه‌ک به‌هه‌موو سه‌ره‌تیه‌که‌نیه‌وه، به‌بارستای یاساکانی پاله‌وانی که‌ به‌هۆی ئه‌وانه‌وه که‌سیک گه‌یشته‌بیته‌ پله‌ی پاله‌وانی و کاری پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردانی ره‌چاو کردبئی، له‌به‌رامبه‌ر یاسادا سه‌ربه‌خۆ و ئازاد نییه؟ کام پاله‌وانی سه‌رگه‌ردانه که‌ به‌عومری خۆی مالیات و بیگاری و ده‌یه‌ک و مه‌خارجی گومرگی و زنجیر بۆ زیندانیان و لۆتکه بۆ په‌رینه‌وه له چۆم و ئاوانی دابی؟ کام به‌رگدروو تا ئیستا

حه قده ستي جلو بهرگ دووريني له پالءوانان ويستووه؟ كام قه لاپاريزه كه خه رچ و ديجيتال
 موخاريجي بو مانه وي شه و له پالءوانان داوا كردي؟ كام كيژي جوانه كه عاشقي پالءوان
 نه بو وي و گوهه ري جواني و جه مالى خو ي ده ژير ده سه لاتي ئه و نه نابي؟ وه سه ره نجام كام
 پالءواني سه رگه رذانتان ديوه يا ئيستا ده بيبن يا له داهاتودا ده بيندري كه ئه وه نده ي هيژ
 و نازيه تبي نه بي تا به تاقى ته نيا چوارسه د زه بري كوته ك له چوارسه د كه واندار بوه شيئي
 كه ويرا بيتيان ده به ران به ريدا رابوه ستن؟

لهمەر ږووداوی سه‌پیری که‌واندارانی سینت هی‌رمانداد و دل‌رہ‌قیی لہ‌رادہ بہدہ‌مری دؤن کیشۆت پالہ‌وانی ئیمہ

لہو کاتہ‌دا کہ دؤن کیشۆت وتاری خوئی بہ‌یان دہ‌کرد کہ‌شیش خہ‌ریک بوو بہ‌کہ‌وانداران حالی بکا کہ می‌شکی پالہ‌وان وەک لہ رہ‌فتار و کرداریدا دہ‌ردہ‌کہ‌وئی عہ‌یب و ئیرادی ہہ‌یہ، کہ‌و‌ابوو پئویست ناکا لہ‌سہ‌ری ږوون و موشکیلہ‌کہ گہ‌ورہ‌تر بکہ‌نہ‌وہ؛ چون گریمان بی‌شیرگن و بی‌ہن، دہ‌سبہ‌جی دہ‌بی لہ‌بہر شیتی و ناتہ‌واوی بہ‌ری بدہن. بہ‌لام ئہو پیاوہی ہہ‌لگری فہ‌رمانہ‌کہ بوو، گوتی کہ داوہری لہ‌سہر دپوانہ بوونی دؤن کیشۆت بہو نییہ و ئہو تہ‌نیا ئہ‌وہندہی لہ‌سہرہ فہ‌رمان و ئہ‌مری سہ‌رۆک و کاربہ‌دہ‌ستانی لہ خوئی گہ‌ورہ‌تر بہ‌ئہ‌نجام بگہ‌یہ‌نی، وہ دپوانہ، گریمان جاریک قولبہ‌ستیش بکری، سیسہ‌د جاریتر دہ‌کری ئازادی بگہ‌ی. کہ‌شیش گوتی: «بہ‌لام ئہ‌مجارہ نابی بیگرن چون باری رہ‌وانییہ‌کہ‌ی زۆر لہ‌بار نییہ کہ مل بدا قولبہ‌ستی بکهن.» سہ‌رہ‌نجام کہ‌شیش توانبی ئہ‌وہندہ بہ‌ریکوپیدی دہ‌گہ‌ل کہ‌وانداران بدوئی و رازیبان بکا و دؤن کیشۆتیش ئہ‌وہندہی ہاتہ‌ران پاتہ‌ران ہہ‌لرشت کہ بہ‌راستی ئہ‌گہر کہ‌واندارہ‌کان بہ‌شیتی ئہ‌ویان نہ‌زانیب، دہ‌ردہ‌کہ‌وت کہ خویان لہو شیت و ماخولیاترن؛ ناچار ږیریاریان دا کہ زہوت بن و تہ‌نانت لہ نیوان سانکۆ پانزا و دہ‌لاکیشدا نیوږیبیان کرد و لیکیان جیا کردنہ‌وہ. سہ‌رہ‌نجام کہ‌وانداران بہ‌ناوی ئہ‌ندامی دیوانی دادگہ‌ری، ہہ‌راکہ‌یان بہ‌شیوہیہ‌کی ئارام و بی چہ‌قہ و ہہ‌را، حہل کرد کہ ہہر دووک لا ئہ‌گہر بہ‌تہ‌واویش رازی نہ‌بوون، لانی کہم تا رادہ‌یہ‌ک خو‌ش‌حال بوون چون قہ‌رار درا تہ‌نیا کوپانہ‌کان بگورنہ‌وہ و کاریان بہ‌ہوسار و تہ‌نگہ و پالو نہ‌بی. بۆ مہ‌سہ‌لہ‌ی کلآوخوودیش کہ‌شیش بہ‌نہ‌ینی و بی ئہ‌وہی دؤن کیشۆت پی بزانی، ہہ‌شت رینالی پوول بابہ‌تی لہ‌گہ‌نہ‌کہ دا بہ‌دہ‌لاک و رہ‌سیدیکی بۆ وەرگرتنی پوولہ‌کہ بہ‌رہ‌سمی باو بۆ کہ‌شیش نووسی کہ تپیدا ہاتبوو. «ئہو لہ‌گہ‌نہ‌م بہ‌جہ‌نابی کہ‌شیش فروشت و تا ئیق‌راری(*) عالہ‌می مافی ہیچ ئیدعاہیہ‌کم نییہ. سہ‌وداکہ بہ‌رہ‌زامہ‌ندیی ہہر دووک لا ئہ‌نجام درا. خیری لی ببین، ئامین!» پاش حہ‌لکردنی ئہم دوو کیشہ‌یہ کہ لہ‌پر مہ‌ترسیترین و گرینگترین کیشہ‌کانی کاروانسہ‌را بوون، کاریک نہ‌ما جگہ لہ‌وہی سی کہس لہ سوارانی دؤن لوویی رازی بکهن، بگہ‌رینہ‌وہ مالی ئہ‌ربابی خویان و یہ‌کیان دہ‌خزمہ‌تیدا وہمینی و بۆ

هەر جیبهک دهگه‌ل دۆن فیرنان بچی ده‌خزمه‌تیدا بی. به‌لام ته‌قدیر که له تووره‌یی خۆی کهم دجینتالی کرد بووه‌وه و به‌خت که ورده‌ورده رووی خۆشی نیشان دهدا، هاتنه یارمه‌تی ئه‌وینداران و پال‌هوانان و به‌ستی نی جیبه‌جیکردنی کاره‌کانیان خۆش کرد. سواره‌کانی دۆن لوویی ملیان بو و یست و خوازی ئه‌ربابی خۆیان پاکیشا و ئه‌م رووداوه ئه‌وه‌نده‌ی دۆن کلارا خۆش‌حال کرد که ئه‌گه‌ر مندا لیکیش تپی فکریا ده‌یزانی چ باسه. زوبه‌یده بی ئه‌وه‌ی له‌و رووداوانه که به‌به‌ر چاوپیه‌وه ئه‌نجام دهدرا، شتیکی لی حالی بووی به‌حیسابی ئه‌وه‌ی له گنجی نیوچاوان و حاله‌تی روخساریاندا ده‌یدیت، خۆش‌حال یا غه‌مگین ده‌بوو. به‌تایبه‌تی له‌واری سه‌روانی ئه‌سپانیایی که زوبه‌یده چاوی له‌سه‌ر هه‌لنه‌ده‌گرت و گیانی به‌ئه‌وینی ئه‌وه‌وه به‌سترا بووه‌وه. وه به‌لام کاروانسه‌رادار که دیتبووی ده‌لاک له‌م هه‌رایه‌دا به‌نه‌وایه‌ک (*) گه‌یشتووه و پاره‌یه‌کی وه‌رگرتووه، هه‌له‌سوونی (*) هیناوه و داوای قه‌رز و قۆله‌ی حیسابی دۆن کیشۆت و زهره و زیانی مه‌شکه دپاوه‌کانی شه‌راب و شه‌راهه‌پژاوه‌که‌ی کرد و سویندی خوارد و سی ته‌لاقه‌ی فری دا ئه‌گه‌ر حیسابی ئه‌ویش تا دیناری ئاخ‌ر نه‌دن. ناهیلی نه‌ رو‌سینانت، نه‌ که‌ری سانکۆ له‌ ده‌رکی کاروانسه‌را بچنه‌ ده‌روه. ئه‌م هه‌رایه‌ش به‌نیو بژی کردنی که‌شیش جیبه‌جی بوو، هه‌ر چ‌ه‌ند دیوانه‌گی به‌مه‌یلی خۆی ئاماده‌ بوو، قه‌رزه‌کانی بداته‌وه به‌لام دۆن فیرنان نه‌یه‌یشت و هه‌مووی له‌ باغه‌لی خۆی پی دا. سه‌ره‌نجام ئاشتی و ئارامی وه‌ها سه‌قامگیر بووه‌وه که ئیدی بارودۆخی کاروانسه‌را هیچ ویچوونیک و هه‌را و کیشه‌ی ئۆردو‌وگای «ئاگرامان» که دۆن کیشۆت گوتبووی نه‌بوو، به‌لکو ئاشتی و هیمنایه‌تی گشتی زه‌مانی «ئۆکتاویه‌ن» (۳۶۱) ی وه‌بیر ده‌هینا‌یه‌وه، و هه‌موو حازران له‌سه‌ر ئه‌م بروایه‌ بوون که ئه‌م سو‌لج و ئاشتی و ئارامیه‌ هه‌مووی له‌ سایه‌ی زبان پاراویی که‌شیش و سه‌خی بوون و پیاوه‌تی بی وینه‌ی دۆن فیرنان وه‌ده‌ست هاتووه.

کاتیک دۆن کیشۆت له‌ هه‌موو کیشه و هه‌رای خۆی و قه‌ه‌وشه‌ره‌ ده‌ندووکه‌ی مه‌یته‌ره‌که‌ی پرزگاری هات، وای بوچوو که وه‌ختی هاتووه، درێژه به‌سه‌فه‌ره‌که‌ی بدا و هه‌را و کیشه‌یه‌کی که پی ئه‌سپ‌دراوه، کو‌تایی پی بینی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ رویشته خزمه‌ت دووروته و له‌سه‌ر چۆک کرنۆشی کرد، به‌لام دووروته‌ گوتی تا پال‌هوان هه‌لنه‌ستیه‌ سه‌ر پی ئیزنی پی نادا

۲۶۱- Octavien یا ئۆکتاوی، نه‌وه‌ی برای قه‌یس‌ه‌ر «ژوول سیزار» «۶۳ پيش زاین و ۱۴ پاش زاین» ئیمپراتوری رۆم بوو و ده‌ره‌ی ئه‌و له‌ دره‌وشاوه‌ترین ده‌وره‌کانی شارستانییه‌تی رۆم بوو. ئۆکتاوی به‌ Auguste ییش به‌ناوبانگه و ده‌لین که له‌ عه‌سری ئه‌ودا گورگ و مه‌ر پیکه‌وه ئاویان ده‌خواردووه. (مه‌مه‌د قازی)

یه‌ک قسه‌ی له زاری بیته دهر؛ ناچار پال‌هوان له جیی خۆی راست بووه‌وه و گوتی: «ئه‌ی شازنی ره‌عنا، په‌ندیکی مه‌شه‌وره که ده‌لی «ته‌رده‌ستی»^(*) دایکی به‌خته‌وه‌ریبه و ئە‌زمون له زۆر واری^(*) به‌مه‌ترسیدا نیشانی داوه که پێشده‌ستی ده‌بیته هۆی سه‌رکه‌وتن له کیشه و هه‌رادا؛ به‌لام ئە‌م راستییه له هیچ جیگایه‌کدا به‌قه‌ده‌ر واری شه‌ر و پێکداداندا دروست نییه. چون له شه‌ردا ده‌ست پێش خستن و چالاکیی به‌ته‌وژم و به‌په‌له‌ پێش ئە‌وه‌ی دوژمن خۆی ناماده بکا و ده‌ست و پپی^(*) خۆی خړکاته‌وه و مه‌جالی به‌رگری په‌یدا بکا، ده‌بیته هۆی زالبوون و سه‌رکه‌وتن، به‌هه‌رحال ئە‌ی خاتوونی گه‌وره و به‌جه‌وه‌هر، مه‌به‌ستم له ته‌واوی ئە‌و شتانه‌ی عه‌رزم کردی ئە‌وه‌یه که له‌وه زۆتر مانه‌وه‌مان له‌م قه‌لایه‌دا هیچ فایده‌یه‌کی نییه و له‌وانه‌شه ئە‌وه‌نده زیانه‌ینه‌ر بی که رۆژیک له رۆژان ببیته مایه‌ی په‌شیمانی. چون ئیمه له کوئی بزانی که دوژمنی ئیوه یانی ئە‌و دیوه مه‌لعوونه به‌یارمه‌تی جاسووسانی کارامه‌ی خۆی بۆی دهرنه‌که‌وتبی که من بۆ کوشتنی ئە‌و که‌وتوومه ری و نه‌یتوانیبی به‌که‌لک وهرگرتن له‌وه دهرفته‌ی ئیمه پپی ده‌دین، سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریزی لی قایم کردبی و قه‌لای مه‌حکم و توکمه‌ی دروست کرد بی. قه‌لای وا که ده‌به‌رانبه‌ریدا زۆری شان و پبلی من کاریکی له ده‌ست نه‌یا؛ که‌وابو ئە‌ی شازاده خانم با ببزوین تا هه‌ر وه‌ک گوتم، پلانه‌که‌ی ئە‌و به‌ته‌رده‌ستی خۆمان پووچه‌ل بکه‌ینه‌وه و هه‌رچی زووتره بجینه پێشوازی ئە‌م رووداوه، چون رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی من ده‌گه‌ل دوژمنی جه‌نابتان هه‌مان و پیکهاتن و ئە‌نجامدرانی کاره‌کان به‌و جوژه‌ی مه‌به‌ستی به‌پێزتان هه‌مان.»

دۆن کیشۆت پاش گوتنی ئە‌م قسانه بیده‌نگ بوو و به‌ویقار و ریزه‌وه چاوه‌روانی جوابی ئە‌و شازاده خانمه جوانه مایه‌وه. ئە‌مه‌یان حاله‌تی شازاده خانمیکی که ده‌گه‌ل شیوه‌ی خه‌یال و بۆچوونی دۆن کیشۆت سازگار بوو، به‌خۆیه‌گرت و به‌مجۆره جوابی داوه: «ئه‌ی جه‌نابی پال‌هوان، له هۆگری و په‌له‌یه‌کی که بۆ چاره‌سه‌ر کردنی دهردی من نیشانی ده‌دی سپاسم هه‌یه. شیوه‌ی ره‌فتاری ئیوه به‌شیوه‌ی پال‌هوانانه که پشتیوانی له هه‌تیوان و ده‌ستگرتنی داماوان به‌ئه‌رکی خۆیان ده‌زانن. خودا بکا ئاره‌زووی هاوبه‌شی ئیمه هه‌ر دووکمان وه‌دی بی تا جه‌نابت باوه‌ر بفه‌رمووی و ته‌س‌دیق بکه‌ی که له دنیا‌دا ژنانی ئە‌مه‌گناس بوونیان هه‌یه. وه به‌لام له‌واری وه‌ری که‌وتنی من ده‌فه‌رمووی با هه‌ر ئیستا وه‌ری که‌وین، چون من ئیراده‌یه‌کی له ژووری ئیراده‌ی ئە‌و هه‌زه‌ه‌تم نییه. من ده‌ژیر ده‌سه‌لاتی ئیوه‌دام تا هه‌رچی دل‌خوازی ئیوه‌یه، ئە‌وه بکه‌م. که‌سیک که به‌رگری له خۆی و ئە‌ستاندنه‌وه‌ی ماف و حقووقی پاشایه‌تی خۆی داوه‌ته ده‌ستی ئیوه ناتوانی له ئە‌مر و

فەرمان و تەدبىر و بۆچۈۈنى ئىۋە سەرپىچى بكا. دۆن كيشۆت گوتى: «دەستى خۇدا! دېجىتالى ئاگاڧارى ئىمە بى! ئىستا كە شازادە خانمىكى ئاۋا گەرەۋار(*) لە بەرامبەر مندا ئاۋا خۇ بەكەم دادەننى من نامەۋى لە ئەنجامدانى ئەم ئەركەدا، كە دەبى لەسەر خاك ھەلگىرم و لەسەر تەختى دابنېم. ۋەدرەنگ بەكەم. ۋەرن با بەپەلە ۋەرىكەۋىن چۈن مەيل و ئىشتىيائى من و دوورى پىگا دەمن دەسەرۋىن كە ھەرەمە بەكەم.، ۋە پەندىكى كۆن ھەپە دەللى: «ۋفى التاخىر افات» (دەرەنگ كىردن بەلاى پىۋەپە. ۋە چۈن خۇداۋەند ھىچ بوۋنەۋەرىكى ئافەرىدە نەكردوۋە و دۆزەخىش بوۋنەۋەرىكى ۋەدرەنەناۋە كە من لىيان بىترسم. تۆ ئەى سانكۆ بىرۆ پۆسىنانت و سوارەبەرى(*) شازادەخانم زىن و كەرى خۆت ئامادە بكە؛ ھەرۋەھا لە خاۋەن قەلا و باقىي بەپىزان مالاۋايى بكەين و ھەر چى زووترە لىرە ۋەدرەكەۋىن!»

سانكۆ كە لە تەۋاۋى گەرىيانى ئەم وتوئىژەدا ئامادە بوۋ، سەرى خۆى بۆ لاى چەپ و راست تەكان دا و گوتى: ا ناخ، ئەرباب، ئەگەر پى توۋرە نابى، ەرزت دەكەم كە ۋەك پەندىكى كۆن دەللى: لە دۆزەخدا مارى ۋا ھەپە كە مرۆف لە ترسى ئەۋان پەنا دەباتە بەر ھەژدىھا!». دۆن كيشۆت قسەكەى پى بىرى و گوتى: «دېھاتى بى ەقلى مارى چى و جەھەننەمى چى! لە تەۋاۋى ئەۋ دىنبايەدا كى ھەپە بگاگە ناۋ و ناۋبانگى من. سانكۆ گوتى: ئەرباب ئەگەر قەرار بى تۆ توۋرە بى من بىدەنگ دەبم و لە گوتنى راستەقىنەكان كە ھەر مەپتەرىكى بەئەمەگ دەبى بەئەربابى خۆى بللى، خۇم دەپارىزم. دۆن كيشۆت گوتى: ھەرچى دەتەۋى بىللى، بەۋ مەرەجى قسەكانت بەمەبەستى ترساندنى من نەبى. تۆ ئەگەر دەترسىنى ھەركارىكى كە شايستەى كەسكى ۋەك خۆتە بىكە، بەلام من كە نەترسم ئەۋ جۆرەى كە خۇم لىم دەۋەشىتەۋە، رەفتار دەكەم. سانكۆ گوتى سۆپىندم بەۋ گوناھانەى من لە جزوورى خۇدادا كىردوۋمە، قسە لەسەر ئەۋە نىپە. بەلكو راستىيەكەى ئەۋەپە كە ئەم خاتوۋنە كە خۆى بەشاژنى ۋلاتى گەرەۋەى مىكۆمىكۆنا ناساندوۋە، شاژن نىپە، ھەر ۋەك دايكە بەستەزمانەكەى منىش نەبوۋ، چۈن ئەگەر ئەم ئەۋە بى كە دەللى، تا سەرمان ۋەردەسوۋرپىنن لە ھەر سوۋچ و قوژبىنك دەگەل ئەم ۋەۋدا راز و نىازى نەدەكرد.» بەۋ قسەپەى سانكۆ، دوۋروۋتە تەۋاۋ سوۋر ھەلگەرا، چۈن ئەم قسەپە راست بوۋ و مېردەكەى ئەۋ، دۆن فېرنان، زۆر جار لە پەنا و پەسىۋاندا بەلىۋەكانى خۆى لە بابەت قىمەتى ئەۋىن و ھۆگرىي خۆى پىشەكى شتىكى ئەستاندبوۋ. سانكۆ ئەۋ خانمەى غافلگىر كىردبوۋ و بەبۆچۈۈنى ئەۋ تايبەتمەندى و رەفتارىكى ئاۋا لە ژنىكى داۋىن پىس دەكالىتەۋە نە لە شاژنى ۋلاتىكى گەرە. دوۋروۋتە لە جۋابى سانكۆدا. ھىچى بۆ نەگوترا و لى گەرا سانكۆ

هه‌رچی ده‌یه‌وی بیلی و ئه‌ویش ئاواى به‌قسه‌کانی خۆی درێژهدا: «ئه‌رباب، من ئه‌و بائه‌ته‌یه‌ی ده‌یه‌وه‌ی ده‌که‌م که له‌ دواییه‌کانی کاردا یانی ئه‌و پوژه‌ که ئی‌مه‌ ئه‌و هه‌موو سه‌فه‌ره‌ دژواره‌ بکه‌ین و شه‌وان و پوژانگی پر له‌ مه‌ینه‌تیمان رابوارد، ئه‌گه‌ر قه‌رار بی، ئه‌و پیاوه‌ مل ئه‌ستوره‌ که ئیستا له‌م کاروانسه‌رایه‌دا ده‌گه‌ل خانم خه‌ریکی رابواردنه‌ له‌و لارا بی و به‌ره‌می زه‌حمه‌ت و کوپه‌ره‌وه‌ریه‌یه‌کانی ئی‌مه‌ وه‌ک میوه‌ی گه‌یشتوو بچنی، چ لازم ده‌کا من بو زین کردنی پۆسینانت و کوپانکردنی که‌ری خۆم ولغاو کردنی سواره‌ به‌ری ئه‌و خانمه‌ هێنده‌ په‌له‌ بکه‌م؟ به‌برواى من باشتره‌ زه‌وت بین و هه‌رک‌سه‌ وه‌داوى ئی‌شی خۆی که‌وی و بچین شامه‌که‌مان بخۆین.» سوپه‌خانه‌للا، کاتیک دۆن کیشۆت قسه‌ بیه‌شه‌رمانه‌که‌ی مه‌یته‌ری خۆی گوئی لی بوو، چه‌نده‌ تووره‌ بوو! تووره‌یی و رق و قینی وه‌ها بوو که بلێسه‌ی ناگر له‌ چاوانی ده‌رده‌په‌ری و له‌و حاله‌دا به‌ناه‌ه‌نگیکی گوئی پچرین و به‌زبانگی که له‌به‌ر غه‌زه‌ب، وه‌ ته‌ته‌ په‌ته‌ که‌وتبوو، هاواری کرد که: «ئهی ناپیاوی دیهاتی! ئهی وه‌حشیی بی ته‌ریه‌ت! ئهی بی حه‌یای بی ئابروو، ئهی رووداما لای بی شه‌رم! ئهی بوختانکار، ئهی کافر! تۆ به‌چ غیره‌تیک ئه‌و قسانه‌ له‌ لای من و ئه‌و خاتوونه‌ به‌عینوانانه‌ (*) ده‌که‌ی؟ چۆن ده‌ویزی ئه‌م خه‌یالاته‌ پیس و چه‌په‌لانه‌ به‌می‌شکی بی شه‌عووری خۆدا تیپه‌ر که‌ی؟ برۆ له‌به‌ر چاوم مه‌می‌نه‌، ئهی حه‌یوانی وه‌حشی، ئهی درۆزنی قسه‌ قۆر، ئهی بوختانکه‌ری فیلباز. ئهی شه‌یتانی ره‌جم کراو، ئهی بلاو که‌ره‌وه‌ی درۆ، ئهی دوژمنی پیز و حورمه‌تی خانه‌دانی پاشایان، برۆ له‌به‌ر چاوم ون به‌و ئیدی نه‌تبینمه‌وه‌، ده‌نا تووشی غه‌زه‌بی من ده‌بی!» ئه‌وه‌ی گوت و برۆی تیک کیشا و نیوچاوانی گرژ کرد و بای ده‌ گوپه‌کانی خۆی کرد و چاوی خۆی مۆر کرده‌وه‌ و لاقی راستی خۆی ده‌ عه‌ززی گوتا و ئه‌وانه‌ش هه‌مووی نیشانه‌ی تووره‌یه‌یه‌ک بوو که له‌ ناخه‌وه‌ ده‌روونی ده‌خوارد، سانکۆ له‌و قسانه‌ و له‌ جووله‌ جوول و ئه‌دا و ئه‌تواره‌ی دۆن کیشۆت له‌سه‌ر جیی خۆی وشک هه‌لات و له‌ ترسان وه‌ها ده‌له‌رزی که ئاره‌زووی ده‌کرد که هه‌ر له‌و ترووکه‌یه‌دا (*) زه‌وی زار بکاته‌وه‌وه‌ و قووتی بدا. ئه‌و بی‌جگه‌ له‌وه‌ی زوو رووی خۆی وه‌رگیتی و له‌ ئه‌رباب دوور که‌ویته‌وه‌، هیچی له‌ ده‌ست نه‌هات. به‌لام دووروته‌ی خۆراگر و له‌سه‌ره‌خۆ که ئیستا باش له‌ ئه‌خلاق دۆن کیشۆت حالی بووبوو بو ئه‌وه‌ی تووره‌یی پاله‌وان بنیشینیته‌وه‌، ده‌سه‌به‌جی خۆی خسته‌ نیوانی و گوتی: «ئهی حه‌زه‌رتی پاله‌وانی خه‌مگین روخسار، له‌ قسه‌ی خۆراییی و بی شه‌رمانه‌ی مه‌یته‌ری مه‌هره‌بانی خۆت دلگیر مه‌به‌. له‌وانه‌یه‌ سانکۆ له‌خۆوه‌ ئه‌م قسانه‌ی نه‌کردبی و ناتوانین ویژدانی مه‌سیحایی ئه‌و تاوانبار بکه‌ین، به‌وه‌ی که خواى نه‌خواسته‌ دژی که‌سیک شایه‌دی

بەدرۆى داوھ. كەوابوو بى ئەوھى لەم بابەتەدا ھىچ شك و گومانىك بخرىنە دلمانەوھ: دەبىي دىجىتالى
يەقىن بكەين كە چون بەفەرمايشتى ھەزرەتى پالەوان ھەمووشت لەم قەلایەدا لەسەر رەوتى
سىحر و جادوو روودەدا، بەدوورى نازانم كە سانكۆ ئەوھى بەپىچەوانەى ھەيا و عىسمەت
و ھەپال منى دەدا لە ھەمان رىگەى شەيتانىيەوھ و ھەبەر چاوى كەوتووھ. دۆن كيشۆت ھاواری
كرد: سویند بەخودای قادری مەعال كە ھەزرەتى خاتوون دروست لە ماكى مەتلەب ھالى
بوون! بەللى، بىشك خەياللىكى شەيتانى لەسەرى سانكۆى تاوانباردا سەرى ھەلداوھ تا
شتىكى پى نیشان بدا كە ئەو شتە تەنبا بەيارمەتیی سىحر و جادوو دەبىندرى. من ئاگام
لە پاكى و بىگوناهىي ئەو بەدبەختە ھەيە و دەزانم شایەدى دژ بەراستى دژى ھىچ كەس
نادا. دۆن فېرنان گوتى: بەللى راستى ھەر ئەوھى و بىجگە لەوھش ناتوانى ببى. لەمەو دوا
ئەى ھەزرەتى دۆن كيشۆت، دەبى بەرپىزتان لە گوناھى ببوورن و پىش ئەوھى خەيالەتە
شەيتانىيەكان فەكرى بشىوینن، ئەوى بەرنەوھ ژىر سايەى خۆتان.» كاتىك دۆن كيشۆت
گوتى كە لە تاوانەكانى سانكۆ پانزا دەگوزەرى، كەشیش و ھەداوى سانكۆ پانزا كەوت و
ھىنايەوھ. مەيتەر بەخۆبەكەمزانىنى زۆرەوھ لە بەرانبەر ئەربابدا كەوتە سەر ئەژنۆ و وىستى
دەستى ماچ بكا. دۆن كيشۆت دەستى بۆ راداشت و ئىزنى پى دا ماچى بكا و پاشان
دوعاى بۆ كرد و گوتى: «ئىستا كورەكەم سانكۆ، ئاخىرى تى گەيشتى كە ئەوھى من زۆر
جاران بەتۆم دەگوت، لەمەر ئەوھى كە ھەرچى لەم قەلایەدا روودەدا لەسەر رىشوىنى
سىحر و جادووھ، تا چ ئەندازە راست و دروست بوو. سانكۆ گوتى: بەندە بى ھىچ شك و
گومانىك ئەم نوكتەيە قىبول دەكەم، بىجگە لە رووداوھەكى سەرلئفە، كە بەشپۆھەكى تەواو
ئاسايى رووى دا. دۆن كيشۆت گوتى: ئەویش باوهر مەكە، چون ئەگەر وابووايە من ھەر لە
جىوھ تۆلەى تۆم دەستاندەوھ و ئىستاش حازرم تۆلەت بكەمەوھ. بەلام نە ئەو رۆژە و نە
ئەمرۆ من كەسم نەدیوھ و نابىنم تۆلەى لى بكەمەوھ» حازران ھەموویان وىستیان تا لەو
رووداوھ ئاگادار بكرىنەوھ و كاروانسەرادار داستانى سەفەرە ھەوايىيەكانى سانكۆى
مووبەموو بۆ گىزانەوھ. داستانىك كە ھەموو پىي لە خۆ بوو بوونەوھ (*). بەلام سانكۆ خۆى
ئەگەر ئەرباب جەختى نەكردباوھ كە ئەو رووداوىش ھەر كارى سىحر و جادوو بووھ، دللى
دیشا و پىي ناخۆش دەبوو. بەو ھالەشەوھ ساویلکەيى سانكۆ ھەرگىز نەگەيشتە ئەو
سنوورە كە لە راست بوونى رووداوىكى راستەقىنەى دور لە شك و گوماندا، شك بكا و
قىبول نەكا كە بەدەستى كەسانىكى راستەقىنەى دروست كراو لە گوشت و ئىسقان و
پىست، بەراستى لەسەر لئفە سەماى پى كراوھ، نە بەدەست تاپۆ و جانەوھرى خەيالى،

وهك نهربابه‌كه‌ی گومانی ده‌كرد. به‌لئی جا، دوو رۆژ بوو كه هه‌موو ئەندامانی ئەو كۆپه‌ی ناسراوه له كاروانسه‌رادا نیشه‌تجی بوون و چون هه‌موویان وه‌خته‌كه‌یان بۆ رۆیشه‌تێ باش بوو، ویستیان رینگا چاره‌یه‌ك بدۆزنه‌وه كه بێ ئەوه‌ی دۆن فیرنان و دووروته زه‌حمه‌تی رۆیشه‌تێ و هاوریی ده‌گه‌ل دۆن كیشه‌وت تا ده‌گاته‌وه گونده‌كه‌ی خۆی وه‌به‌ر خۆیان بنین و كایه‌ی نه‌جاتی شاژنی میكۆمیکۆنا درێژه په‌یدا بكا، كه‌شیش و ده‌لاك بتوانن ئەو جوژه‌ی خۆیان ده‌یانویست بیه‌نه‌وه گوندی خۆی و خه‌ریکی مالیجه و ده‌رمان كردنی ئەو بن. سه‌ره‌نجام یه‌كه‌ده‌نگ بریاریان دا ده‌گه‌ل خاوه‌ن عاره‌به‌یه‌ك كه به‌گایه‌كه‌وه به‌سترا بووه‌وه رێك كه‌ون و به‌و شیوه‌ كه له خواره‌وه باسی ده‌كه‌ین بیگه‌یه‌ننه‌وه گوند: ده‌پیشه‌دا دیویکی وه‌ك قه‌فه‌سیان له ته‌رك (*) و شوولی (*) داران دروست كرد، به‌ئەندازه‌یه‌ك كه دۆن كیشه‌وت بتوانی به‌ناسانی ده‌ویدا جیگه‌ی ببیته‌وه؛ پاشان ده‌سته‌به‌جی به‌ئەمری كه‌شیش، دۆن فیرنان و هاوریكانی و نو‌كه‌رانی دۆن لوویی و كه‌وانداران و كاروانسه‌رادار هه‌موو سه‌ر و گوێلاکی خۆیان دا‌پێچا و هه‌ر كام به‌شیوه‌یه‌ك خۆیان گۆزی تا له‌وه‌ لایه‌دا به‌بۆچوونی دۆن كیشه‌وت وا بینه‌ به‌رچاو كه ئەمانه‌ كه‌سانێکی ترن. پاش ئەو كار هه‌موویان ده‌بیده‌نگیه‌کی قورسا چوونه ئەو ژوره‌ی كه دۆن كیشه‌وت تیدا خه‌وتبوو و له‌كویره‌وه‌ری مه‌ینه‌تی رۆژگار هه‌سابووه‌وه. هه‌موویان له‌ پالەوانی به‌سته‌زمان كه ئارام خه‌وی لی كه‌وتبوو، نزیك بوونه‌وه و هه‌موو وێگرا تێی به‌ر بوون و ده‌ست و پایان وه‌ها مه‌حكهم به‌ست كه كاتێك له‌ خه‌و راپه‌ری نه‌یتوانی ته‌كانێك به‌خۆی بدا و نه‌ بیجگه‌ له‌سه‌رسورمان و واق برده‌وه‌ كارێکی تری له‌ ده‌ست هات. ده‌سته‌به‌جی كه‌وته‌وه سه‌ر خه‌یالاتی شیتانه‌ی خۆی و به‌پراست بوونی ئەوان باوه‌ری هینا، یانی یه‌قینی كرد كه ئەم كه‌سانه‌ هه‌موو تا‌پۆ و جندۆكه‌ و شه‌یاتینێن كه له‌وه‌ لایه‌دا جیگرن و بیگومان خه‌ویشی ته‌لیسم كراوه، چون نه‌ هیزی جوولانه‌ی پێ مابوو نه‌ توانای به‌رگری كردن له‌ خۆی، ته‌نیا به‌م شیوه‌یه‌ بوو كه كه‌شیش دا‌هینه‌ری ئەم پلانه‌ فیلبازانه‌یه؛ فكري ده‌كرده‌وه كه به‌ناكام ده‌گا.

له‌ ته‌واوی حازران ته‌نیا سانكۆ پانزا بوو كه قیافه و سه‌ر و گوێلاکی نه‌گۆرا بووه‌، وه‌ هۆش و هه‌ست و ناگایی خۆی له‌ ده‌ست نه‌دا‌بوو، وه‌ هه‌ر چه‌ند شتیکی نه‌مابوو ئەه‌ویش وه‌ك نهربابه‌كه‌ی میشکی بشیوی، به‌و حاله‌شه‌وه ئەوانه‌ی كه خۆیان دا‌پێچا بوو و خۆیان گۆریبوو، تا ئەندازه‌یه‌ك ناسینییه‌وه؛ به‌لام نه‌یوی‌را وست‌ه‌ی بكا. به‌و هیوایه‌ كه بزانی ئەو هێرش و ئەو ده‌ست و پێ به‌سته‌نی ئەریاب به‌كوێ ده‌گا و ئەریابیش به‌چاوه‌روانی ناكامی ئەم بێ مه‌هریه‌ نه‌یویست هه‌یج بلێ. سه‌ره‌نجام قه‌فه‌سیان برده‌ ته‌نیشته‌ جیوبانی دۆن

به‌س.» سرووشی (*) غه‌ییبی، جاروبار دهنگی به‌رز دهبوووه و جاروبار به‌زیروبه‌متیکی په‌زاره‌ینه‌روهه کز دهبوو، که کاریگه‌رییه‌کی زوری له‌سه‌ر رۆح و هه‌ست و نه‌ستی مرۆف دادنا و ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی که ده‌یانزانی ئه‌وه شانۆگه‌رییه‌کی ساخته‌یی و به‌قه‌ستییه، له‌وانه بوو ئه‌وه‌ی ده‌بیسن باوه‌ر بکه‌ن.

دۆن کیشۆت به‌بیستنی سرووشی غه‌ییبی، غه‌م و دهردی له‌ دلدا نهما، چون مه‌به‌ست و ماناکه‌ی خال به‌خال و دال به‌دالی (*) لئ حالی دهبوو و تئ گه‌یشت که مزگینیی زهماوه‌ندی پیروزی ده‌گه‌ل دۆلسینه دۆتۆبۆزۆی پئ دهن و له‌ مندالانی مباره‌کی ئه‌و، بی‌چوووه شیرانیک، که مندالی ئه‌ون، دینه سه‌ر دنیا و ده‌بنه هۆی شانازی هه‌تا هه‌تایی ولاتی مانش. پال‌هوان به‌متمانه‌یه‌کی ته‌واوه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی شادیی هه‌لکیشا و هاواری کرد: «ئهی سرووش بیژی غه‌ییبی، ئهی ئه‌وه‌ی که نازانم چ که‌سی، ئهی مزگینیدهری مباره‌ک نه‌فه‌س که ئه‌و هه‌موو وه‌عه‌ده پئ له‌ به‌خته‌وه‌رییه‌ت به‌من دا، له‌به‌رت ده‌پارتمه‌وه له‌ لایه‌ن منه‌وه له‌ سیحرکاری زانا، که ئه‌مری پئ کراوه کاروباری من به‌جوانی به‌رپۆه به‌رئ، تکا بکه تا رۆژیک که ئه‌م وه‌عه‌د و به‌لینه شادی هینه بی وینه و هیوا په‌روه‌رینانه به‌کرده‌وه، ئه‌نجام نه‌دراون، نه‌هیلئ له‌و قه‌فه‌سه‌دا که ئه‌وه تا منی تیدا ده‌به‌ند کراوه، له‌ ناو بچم. من به‌و چاره‌ننوسه‌ رازیم و مه‌ینه‌تی و مه‌راره‌تی نیو ئه‌م رکه‌یه (*) به‌رحمه‌تی خوداوه‌ندی ده‌زانم و ئه‌و زنجیرانه‌ی ده‌ست و پتیا به‌ستوم به‌مایه‌ی دلنیا‌یی و ئه‌هوه‌ن بوونه‌وه‌ی دهر و مه‌ینه‌ته‌کانم داده‌نیم و ئه‌م جیوانه چپوینه (*) که منیان له‌سه‌ر فری داوه، له‌به‌ر چاوم نه‌ ته‌نیا به‌سه‌ختی و ناله‌باری مه‌یدانی به‌ره‌ره‌کانی نییه، به‌لکو شیرینتر و مباره‌کتره له‌ په‌ردووی بووک و زاوا. وه‌ به‌لام له‌مه‌ر دلنیا‌یی و ئارامیه‌ک که له‌ هاوارییه‌ی مه‌یته‌ری خۆم سانکۆپانزا ده‌بئ وه‌ده‌ستی بێنم. من به‌دلپاکی و راستگویی ئه‌و زۆر له‌وه پتر بروام هه‌یه که بترسم ئه‌و ده‌ خۆشه‌بختی یا به‌ده‌بختیدا جیم به‌یلئ، چون ئه‌گه‌ر له‌به‌ختی ره‌شی خۆم یا له‌ نیوچاوانی نامباره‌کی ئه‌و، نه‌توانم ئه‌و دورگه‌ی وه‌عه‌دم پئ داوه یا شتیکی به‌رانبه‌ر به‌وه بده‌م به‌و، لانی که‌م مواجیبی ئه‌و له‌ ناوناچئ، چون له‌ وه‌سیه‌تیکدا که پدشه‌کی کردوومه، به‌ننوسین جه‌ختم له‌سه‌ر ئه‌وه کردووه که ده‌بئ به‌شیک، نه‌ به‌رانبه‌ر به‌و هه‌موو زحمه‌ته‌ی راستگۆیانه بۆ منی کیشاوه، به‌لکو مناسب ده‌گه‌ل داها‌تی فه‌قیرانه‌ی من، بدن به‌و.» سانکۆ به‌بیستنی ئه‌و قسانه کرنۆشیکی ته‌واوی بۆ ئه‌ربابی خۆی کرد و هه‌ر دووک ده‌ستی ماچ کرد، چون ماچ کردنی ده‌ستیکی ئه‌و به‌و هۆیه که هه‌ر دووک ده‌ستی لیک شه‌ته‌کدرابوون، مومکین نه‌بوو. پاش ئه‌وه تا پۆکان قه‌فه‌سیان به‌شانان هه‌لگرت و له‌سه‌ر عاره‌به‌ی به‌سراوه به‌گا، دایان نا.

له‌مه‌ر شیوه‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی جادووکردنی دۆن كيشۆت و باقی‌ی رووداوه‌ گرینگه‌كان

كاتیك دۆن كيشۆت به‌مجۆره‌ خۆی به‌دیلی چاوی پێ كه‌وت و دیتی كه‌ قه‌فه‌سه‌كه‌یان له‌سه‌ر عاره‌به‌ بار كرد، ئاواي گوت: «من داستانی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردانم گه‌لیك خویندووته‌وه‌. داستان و به‌سه‌رهاتی زۆر راست و زۆر گرینگ، به‌لام هه‌رگیز نه‌دیئومه‌، نه‌ بیستومه‌ و نه‌ خویندووشمه‌ته‌وه‌ كه‌ پالئه‌وانانی ته‌لیسمکراو و به‌و شیوه‌یه‌ به‌پیی ناژه‌لی وا ته‌مه‌ل و سسته‌ك (*) به‌نه‌ جیگایه‌ك. له‌ راستیدا هه‌میشه‌ رهم و داب ئه‌وه‌ بوو كه‌ پالئه‌وانان به‌حه‌وادا و به‌ته‌وژم و سورعه‌تیکی سه‌رسامه‌یته‌ن، ده‌هه‌وری ره‌ش پێچراو یا به‌سواریی گه‌ردوونه‌ی ئاگرین یا ئه‌سپی بالدار راگوێز بکه‌ن. به‌لام خودایه‌ من كه‌ ئیستا خۆم له‌سه‌ر عاره‌به‌ی به‌ستراو به‌گاوه‌ ده‌بینم زۆر شه‌رم ده‌که‌م. به‌لام ره‌نگه‌ رپۆره‌سمی سیحرو ته‌لیسم و جادویی زه‌مانی ئیمه‌ وه‌ك قه‌دیم نه‌مابێ و ئالوگۆری به‌سه‌ردا هاتبێ. هه‌روه‌ها ره‌نگه‌ چون من ته‌نیا پالئه‌وانیکی تازه‌ ده‌رکه‌وتوو له‌و دنیا‌یه‌دا بم كه‌ پێش‌ه‌ی له‌بیرکراوی پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردانم زیندوو کردووته‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ و زۆر وئ ده‌چێ كه‌ له‌م ئاخریاندا چه‌شنی تری سیحر و جادوو یا شیوه‌ی تر بۆ راگوێزتنی پالئه‌وانانی ته‌لیسم کراو داهێنرابێ. سانکۆ، کوره‌که‌م، تۆ چ ده‌لێی؟ سانکۆ له‌وه‌لامدا گوتی: من نازانم چیت عه‌رز که‌م، چون من به‌ئەندازه‌ی هه‌زهرتی به‌رێزتان کتیبی پالئه‌وانیم نه‌خویندووته‌وه‌. له‌سه‌ر ئه‌وه‌شرا ئه‌وه‌ی ده‌توانم به‌تیرادیوی بیلیم و سویندیشی له‌سه‌ر بخۆم ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌م تاپۆیان‌ه‌ی له‌ ده‌روبه‌ری ئیمه‌ دین و ده‌چن، کاتۆلیکی ته‌واو عه‌یار نین. دۆن كيشۆت هاواری لێ بلیند بوو كه‌: کاتۆلیک! په‌نا بۆ خودا! شه‌یاتینی و جندۆکه‌ی كه‌ به‌و شکلانه‌ هاتوونه‌ته‌ به‌رچاوا تا ئه‌و کارانه‌ بکه‌ن و من بگه‌یه‌ننه‌ ئه‌م حال و پۆژه‌ له‌ کوێ کاتۆلیکن! تۆ ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وێ تێ بگه‌ی كه‌ قسه‌که‌ی من چه‌نده‌ راسته‌ ده‌سته‌کوته‌یان بکه‌ و ده‌ست له‌ له‌شیان بده‌ تا بزانی كه‌ ئه‌وانه‌ شتیکن وه‌ك با و ته‌نیا به‌رواله‌ت بوونیان هه‌یه‌. سانکۆ گوتی: سوپحانه‌للا ئه‌رباب! چ ده‌فه‌رمووی! من ده‌پێشدا ده‌ستم لێ داو، بۆ نمونه‌ ئه‌و شه‌یتانه‌یان كه‌ هێنده‌ بزۆزه‌ (*) و دیت و ده‌چێ، روخساریکی هه‌یه‌ له‌ گۆلی سوور ته‌رونازه‌تر كه‌ ده‌گه‌ل شه‌یتانی تر هه‌یچ وپچوونێکی نییه‌، چون وه‌ك بیستومه‌ هه‌موو

شه‌یاتینییه‌کان بۆنی به‌ردی گۆگردیان لى دى و زۆر جۆر بۆنی ناخۆشیتريش که پیاو له لایان ناژى، به‌لام ئەم یه‌که له دووره‌وه له نیو فرسه‌خى، تۆمارتۆمار بۆنی میشک و عه‌نبه‌رى ده‌روا، «مه‌به‌ستى سانکۆ له‌و شه‌یتانه دۆن فیتران بوو که له‌سه‌ر بنه‌مای ئەعیانى و ئەشرافیى خۆى ده‌با ئەو بۆنه‌ی لێوه بى که ئەو ده‌یگوت. دۆن کیشۆت گوتى: «هاورپى سانکۆ، له‌م بابه‌ته‌وه هه‌یچ سه‌رت سوو نه‌مینى و بزانه که شه‌یاتینی له زۆر شت باش سه‌ریان ده‌رده‌چى و هه‌ر چه‌ند عه‌تر و شتى بۆن خۆش زۆر ده‌گه‌ل خۆیان هه‌لده‌گرن به‌لام خۆیان به‌سروشتى هه‌یچ بۆنیکیان نییه، چون ئەوان رۆحى ره‌هان و رۆحیش بۆنی نییه، وه گریمان بۆنیان هه‌بى بۆنی ناخۆش ده‌دن، ده‌لیلی ئەم مه‌سه‌له‌یه روه‌نه، چون بۆ هه‌ر شوینیک بچن دۆزه‌خیش ده‌گه‌ل خۆیان ده‌بن و هه‌یچ ده‌رمان و چاره‌سه‌ریه‌کیان بۆ ئەم عه‌زابه‌ده‌ردناکه‌ى خۆیان شک نابهن؛ له لایه‌کى تره‌وه چون بۆنی خۆش مروّف سه‌رخۆش و دل خۆش ده‌کا و شه‌یاتینی هه‌یچ کات خۆشیی مروّفى ناوى له‌به‌ر ئەوه هه‌رگیز مومکین نییه که له‌وان بۆنی خۆش بگاته به‌ر لووتى که‌سه‌یک. به‌لام ئەو شه‌یتانه‌ى که تۆ ده‌لیی بۆنی خۆشى میشک و عه‌نبه‌رى لى هاتوو، یا تۆ به‌هه‌له‌ چووى یا ئەو ده‌یه‌وى تۆ فریو بدا که نه‌زانى ئەو شه‌یاتینه.»

به‌لێ جا، له نێوان ئەریاب و مه‌یه‌رده ئەم وتووێژه له‌گه‌ریاندا بوو، به‌لام دۆن فیتران و کاردینىۆ له‌ ترسى ئەوه‌ى نه‌کا ئاخى سانکۆ، که له‌نزیکه‌وه به‌ده‌نى بۆن ده‌کردن، فیل و ته‌له‌که‌یه‌یان لى ئاشکرا بکا، بریاریان دا په‌له‌ى بکه‌ن و زوو برۆن؛ له‌به‌ر ئەوه کاروانسه‌راداریان بانگ هه‌يشته گۆشه‌یه‌ک و ئەمریان پى کرد که رۆسینانت و که‌رى سانکۆ زین بکا، کاروانسه‌رادار به‌په‌له ئەم فه‌رمانه‌ى جیبه‌جى کرد له هه‌مان کاتدا که‌شیش ده‌گه‌ل که‌واندارانى سپنت هه‌رماندا خه‌ریکی سه‌ودا و موعامه‌له بوو تا رازییان بکا ده‌به‌رانبه‌ر پارهبه‌کدا تا ئەو گونده‌ى که قه‌رار بوو بچن، هاورپى بن. کاردینىۆ به‌لایه‌کى قه‌لپووزى زینى رۆسینانتدا مه‌تالى دۆن کیشۆت و به‌لایه‌که‌ى تردا له‌گه‌نه شکاوه‌که‌ى هه‌لئاسى، پاشان به‌ئىشاره ده سانکۆى گه‌یاند سواری که‌ره‌که‌ى خۆى بى و لغاوى ئەسپه‌که‌ش به‌ده‌سته‌وه بگرى. پاش ئەم کارانه، دوو که‌سى له که‌وانداران به‌شمخاله‌وه له‌و لا و ئەو لای عاره‌به‌که دامه‌زراند؛ به‌لام پيش ئەوه‌ى عاره‌به وه‌رى که‌وى، ژنى کاروانسه‌رادار ده‌گه‌ل که‌که‌ى و ماری تۆرن له کاروانسه‌را وه‌ده‌رکه‌وتن تا ده‌گه‌ل دۆن کیشۆت مالاوایی بکه‌ن و هه‌رسێکیان خۆیان کز و غه‌مگین نیشان ده‌دا تا وابنۆین که بۆ حالى زارى ئەو ده‌گرین. دۆن کیشۆت پى گوتن: «خاتوونانى به‌رپز، سه‌روه‌رانى من،

مهگرين! تهواوى ئەم گرفتارى و به لا و چهرمه سه رانه، دهوکاره دا که من رهچاوم کردوووه، ديجينائى

www.rabari.org

دینه پيشى؛ وه ئەگەر ئەو به لا يانهم به سهر نه هاتبا، هه رگيز خۆم نيو نه دهنه پالەوانى سه رگه ردان که ناوبانگى به دنيا دا بلاوو بووه ته وه. به راستى که بۆ پالەوانانى بى ناو و نيشان هه رگيز ئەو شتانه روو نادهن و له دنيا دا که سيک نيه که يادىک له وان بکا. ئەمه چاره نووسى پالەوانانىک که زۆرتر نيو بانگيان رويشتوووه و گه وره يى و ئازايه تى و جواميرى ئەوان ئيره يى (*) زۆرىک له سازاده گان و پالەوانانى ده روون پيس و دهغه لبا ز که به ناپياوى جوامير و ئازاده و پياوچاکان له ناو ده بن، و رووژاندوووه. به و حاله شه وه زانايى و گه وره يى ئەوه نده توانايه که به ته نيائى به سهر ئەو هه موو سيحر و جادوو گه ريه دا که زه رده شت (٢٦٣) داى هينا وه زال ده بى و سه ر بليند له و مه يدانه ديته ده رى و هه ر وه ک پوژ که نوورى خۆى به سه ر ئاسمان و زهويدا بلاو ده کاته وه، پانتايى زهوى به نوورى خۆى رووناک ده کاته وه. ئيوه ئەى خاتوونه ميه ره بانه کانى من، ئەگه ر من له بهر فه راموشى و بى مبالائى خۆم بى ئە ده بيه کم کردى ليم، ببورن، چون من هيج کات له ئە نه قه س و به عه مدى تا ئيستا سووکايه تى و ته وه ينم به که س نه کردوووه. بۆ من له ده رگای خودا بپارينه وه تا له و زيندانه که به ده ستى سيحرکارىکى ده روون چه په ل تى که وتووم، رزگارم بکا. ئەگه ر پوژىک له م قه فه سه رزگاريم بى، هه رگيز ناهي لم ئەو هه موو لوتف و ئاو و ويدانه ي ئيوه که له م قه لا په دا ده گه ل من کردووتانه له بيرم بچيته وه و به زايه بچى و هه ر چۆنىک بى، قه ره بووى زهحمه ت و ماندوو بوونه کانتان ده که مه وه.»

هاوکات که ئەم شانۆگه ريه له نيو ان خاتوونه کان و دۆن كيشۆتدا به ريوه ده چوو، که شيش و ده لاک له دۆن فيرنان و هاوړپيانى و سه روانى ئە سپانيانى و ديوانه گى براى سه روان و له هه موو خانم و خاتوونه کان که ئيستا زۆر خو شحال بوون، به تايه تى له دووروته و لووسيند مالواو ايبيان کرد. هه موويه کتريان ماچ کرد و به لئنيان دا که بۆ يه کترى نامه بنووسن و له حالى يه کتر به خه به ر بن. دۆن فيرنان ناو و نيشانى خۆى دا به که شيش تا له ئاکامى ده رمان و ماليجه ي دۆن كيشۆت به نامه ئاگادارى بکاته وه و جه ختى له سه ر ئەوه کرد که هيج شتيک و هيج هه وائىک بۆ ئەو له وه خو شتر نابى که له حالى پالەوان خه به رى هه بى. دۆن فيرنانيش به لئنى دا که نامه ي بۆ بنيرى و ئەو بابه تانه ي

٢٦٣- زه رده شت دا هينه رى سيحر و جادوو نيه و ئەم بړوايه يه کيک له بۆچوونه هه له کانى سه رچاوه گرتوو له نه زانى ئە وروپاى سه رده مى سيروانتيسه که کارى له سه ر ئە ويش کردوووه. (مه مه د قازى)

که په‌نگه‌ئو پیتی خویش بی لیتیان ناگادار بی، بۆی بنووسی. جا له‌مه‌ر زهماوندی خوئی، یا غوسلی ته‌عمیدی زوبه‌یده یا مه‌سه‌له‌ی دۆن لوویی و یا گه‌رانه‌وه‌ی لووسیند بۆ مائی باوان و ئه‌م تهرزه شتانه بی یا هر شتیکی تر. که‌شیش به‌آینی دا هرچی لیتیان ویستوه، موو به‌موو ئه‌نجامی بدا. هه‌موو جاریکی تریش یه‌کتریان ماچ کرد و خویشه‌ویستی و ئاماده‌یی بۆ هر خزمه‌ت و کاریکیان بۆ یه‌کتري دهربری.

کاروانسه‌رادار له که‌شیش نیزیک بووه و ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره کاغه‌زه‌ی که داستانی «کونیشکنی بی ته‌دبیری» تیدا بوو پیشکه‌شی کرد و گوئی: «چون تا ئیستا خاوه‌نی ئه‌م کاغه‌زانه سه‌ری هه‌لنه‌داوه‌ته‌وه، به‌پزتان ده‌توانن هه‌مووی ده‌گه‌ل خۆتان به‌رن؛ چون من سه‌وادم نییه و به‌کاری من نایه‌ن.» که‌شیش زۆری سپاس کرد و کاتیک کاغه‌زه‌کانی کرده‌وه ئه‌م عینوانه‌ی له‌سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مدا خوینده‌وه: داستانی «رینکوۆت و کۆرتادیلۆ»^(۲۶۴) و تی گه‌یشته که ئه‌مه‌ش ده‌بی خوئی داستانیکی تر بی و چون داستانی کونیشکنی بی‌ته‌دبیری په‌سند کردبوو، مه‌زنده‌ی کرد که ئه‌وه‌ش نابی له وی تر که‌متر بی. له‌وانه بوو که ئه‌وه‌ش کاری هر هه‌مان نووسه‌ر بی. به‌لی جا، که‌شیش کاغه‌زه‌کانی له لای خوئی راگرت تا له دهرفه‌تا بیخوینتته‌وه.

که‌شیش و ده‌لاک که نیقابیان له دم و چاوی خوئیان دابوو تا دۆن کیشۆت نه‌توانی زوو بیانناسیتته‌وه، سوار بوون و به‌دوای عاره‌به‌دا وه‌رچی که‌وتن و کاروان به‌م شیوه‌یه ملی رینگای گرت و رۆیشته: له پیشه‌وه عاره‌به‌بوو که عاره‌به‌وان لپی ده‌خوری؛ له‌م به‌ر و ئه‌وه‌به‌ری عاره‌به‌کش هر وه‌ک گوتمان دوو که‌واندار به‌شمخاله‌وه دهرۆیشتن؛ سانکو سواری که‌ر، لغاوی رۆسینانته‌ی ده‌کیشا و به‌دوای عاره‌به‌دا دهرۆیشته له دوی هه‌مووان که‌شیش و ده‌لاک، نیقاب له‌سه‌ر روخسار به‌سواری دوو ئیستری زه‌لام و به‌هیز به‌ویقار و سنگینییه‌کی زۆره‌وه ورده‌ورده ده‌هاتن. بۆیه‌ش وا سه‌برۆکه سه‌برۆکه دهرۆیشتن چون ئه‌و گایانه‌ی عاره‌به‌که‌یان ده‌کیشا نه‌یانده‌توانی له‌وه توندتر برۆن. دۆن کیشۆت خوئی به‌قه‌زاو و قه‌ده‌ر ئه‌سپارد بوو، به‌ده‌ست و لاقی به‌ستراو له نیو قه‌فه‌س دانیشتبوو، پالی وه‌ میله‌ دارینه‌کانی قه‌فه‌س دابوو، وه‌ها ده‌ دهریای فکر و خه‌یالدا نغرۆ بووبوو که پیت وانه‌بوو ئاده‌میزادیکه له گوشت و پیت و ئیسقان به‌لکو په‌یکه‌ریکه له به‌ردی مه‌رپه‌ر.

۲۶۴- Nouvelle de Rincinte et Cortadillo به‌شیکه له سه‌رجه‌می «داستانه نموونه‌کان» یا Nou- velle Exemplaires به‌ره‌می کاری سیروانته‌یس خویتی که سالی ۱۶۱۳ بلاو بووه‌وه. (مۆریس

(باردۆن)

كاتىك كاروان ئاوا بەھىمنى و سەبرۆكە دوو فەرسەخىك بەرپىگادا رۆيشت گەيشتە دۆل دىجىتالى
 و دەرىكە كە بەپرۋاي عاربهوان بۆ حەسانەوۋە و لەو ھەراندى گايەكان مناسب بوو. ئەو ھى
 بەكەشىش گوت، بەلام دەلاک وای پى باش بوو، ھىندىكى تىرش بچنە بەرەوۋ؛ چون لەوئ
 دەرىھەكى لى يە كە ئاوى زۆرتەرە و لەو ھەرى خۆشترە و ھەواكەشى فىنكترە. ياران گۆتپان
 بۆ رىنۆنى دەلاک شل کرد و ديسان كاروان و ھەرى كەوتەو ھە. لەو ساتەدا كەشىش سەرى
 و ھەرسووراند و چاوى بەشەش ھەوت سوار كەوت كە لەپشت سەرى ئەو دەھاتن و زۆر
 بۆشناغ و چوست و چالاك بوون. سوارەكان زوو گەيشتنە كاروان، چون ئەوان بەپى
 گايەكانى عارەبە نەدەپۆيشتن، بەلكو ئىستىرى بەكەيف و چابوكى خەلىفەيان دەبندا بوو،
 پەلەشيان دەکرد ھەرچى زووتر خۆيان بگەينەنە كاروانسەرايەك كە لە مەوداى كەمتر لە
 فەرسەخىك لە دوورەو ھە ديار بوو تا بەئاسوودەيى لەوئ سەر خەوئىكى بۆ بشكىن و
 بەسەينەو ھە.

بەلى جا، چالاكەكان گەيشتنە تەمبەلەكان و كاتىك گەيشتنە لاي يەك، زۆر بەئەدەبەو ھە
 سلاويان کرد؛ بەلام يەكەك لەو سوارانە كە دوايە ئاشكرا بوو خەلىفە يا كاهىنى شارى
 «تۆلد» ھە ئەربابى ھاورپىيانى خۆيەتى، زۆر بەوردى چاويكى بەعارەبەو گايەكان و
 كەوانداران و سانكۆ و رۆسینان و كەشىش و بەتايەتى دۆن كيشۆتدا گىرا و خوي پى
 رانەگىرا و پرسى ماناى ئەم كارە چىيە و بۆچى ئەو پياو ھە بارە نالەبارەدا دەگەل خۆيان
 دەبەن، بەلام بەدەيتنى نىشانەى كەواندارەكان لە لاي خوي وای بۆچووبو كە ئەو دەبى
 جەردە و رىگرىكى زۆر زالم و بى رەزايى كە سزادانى پىوھندى بەدامودەزگاي سىنت
 ھىرماندەو ھەيە. يەكەك لە كەواندارەكان كە ئەم پرسىارەى ئاراستە كرابو لە جوابدا
 گوتى: «ئاغا دەپرسى بۆچى ئەم پياو ھەم شىوھە دەبەن؟ باشترە ئەو خوي بەجەنابت
 بلى، چون ئىمە شتىك لەم بارەو نازانين» دۆن كيشۆت كە ئەم سووال و جوابەى بىست
 گوتى: «ئاي ئىو بەرپزان ھىچ زانىرەيەكتان دەتەرىقەتى پالەوانىدا ھەيە؟ ئەگەر شتىك لەم
 بەستىنەدا دەزانن من شەرحى نامرادىيەكانم بەئىو دەلئىم، دەنا بىھوودەيە كە خۆم
 بەگىرانەو ھى ئەم بەسەرھاتانەو ماندوو بگەم» لەم كاتەدا كەشىش و دەلاک كە دىتبوويان
 لە نىوان موسافىرەكان و دۆن كيشۆتدا قسەوياس دەستى پى كر دوو ھەلاتنە بەرەو ھە
 ولام يەك بەدەنەو كە پلان و تەلەكەيان ئاشكرا نەبى. خەلىفە لە جوابى دۆن كيشۆتدا
 دەيگوت: «برادەر، بەراستى من لە وارى كىتەپەپالەوانانىيەكاندا، ھىندىك زۆرتەر دەزانم
 لەو ھى كە ئاشنايىم دەگەل سىپارە (*) و رىساكانى مەنتىق و ھىكەتى دوكتۆر

«ویلاپوندو» (۲۶۵) هه‌یه . که‌وابوو ئه‌گهر هه‌چ مه‌رجی ترت نییه ده‌توانی هه‌رچی دلت ده‌یه‌وی
به‌منی بلتی. « دۆن کیشۆت گوتی: «سپاس بۆ خودا که وایه؛ که‌وابوو ئه‌ی جه‌نابی پالّه‌وان،
بزانه و ئاگادار به که من به‌کاریگه‌ری سیحر و ته‌لیسمی جادوو‌بازان و سیحرکارانی
شه‌روور له‌و قه‌فه‌سه‌دا ته‌لیسم کراوم. چون فه‌زیله‌ت و گه‌وره‌یی ئه‌وه‌نده‌ی که له ژێر بوغز و
رقی پیاوخراپاندایه ئه‌وه‌نده له ژێر خۆشه‌ویستی پیاوچا‌کاندا نییه. من پالّه‌وانی
سه‌رگه‌ردانم ئه‌ویش نه‌که له‌و پالّه‌وانانه که خواوه‌ندی ناویانگ و ناو هه‌رگیز یادیان نا‌کا و
ناویان نا‌کاته هه‌تاه‌تایی، به‌لکو له‌وانه‌م که هه‌رچه‌ند ده‌گه‌ل دژایه‌تی خودی ئێه‌ری و
ته‌واوی موغه‌کانی پارسی و به‌ره‌مه‌نانی (* هیندی و چله‌کیشانی هه‌به‌شی رووبه‌رووم (۲۶۶)
ناویان ده‌بی به‌ده‌ست خودای ناویه‌ده‌ره‌وه‌یی له عیباده‌نگه‌ی هه‌تاه‌تاییدا هه‌لکه‌ندری و
له‌سه‌ر به‌رده‌نوووس بنوو‌سری تا بۆ سه‌ده‌کان و سه‌رده‌مه‌کانی داها‌توو نمونه و سه‌رمه‌شق
بی و پالّه‌وانانی سه‌رگه‌ردانی داها‌توو بۆ گه‌یشتن به‌تروپکی شانازی و ناویانگی
سپاییگه‌ری رێوشوینی ئه‌وان ره‌چاو بکه‌ن. له‌و جیگه‌یه‌دا که‌شیش ها‌ته نیو قسان و گوتی:
جه‌نابی دۆن کیشۆت به‌ته‌واوی راستی فرموو، یانی له‌سه‌ر ئه‌م عاره‌به‌یه ته‌لیسم کراوه،
ئویش نه له‌به‌ر خه‌تا یا گونا‌ه و تاوانی خو‌ی، به‌لکو به‌هو‌ی ئه‌و خه‌تا‌کاره می‌شک
رزیوانه‌وه‌یه که زانایی و گه‌وره‌یی ئازار ده‌دن و ئازایه‌تی به‌دوژمن ده‌زانن. کورته‌ی که‌لام،
ئه‌گه‌ر ئێوه تا ئیستا ناوتان نه‌بیستوو، پالّه‌وانی خه‌مگین روخسار بۆ خو‌یه‌تی. پالّه‌وانیک
که تاریفی ئازایه‌تی می‌رانه‌که‌ی و هونه‌ر نوینییه گه‌وره‌کانی له‌سه‌ر له‌وحه‌ی (* برۆنزی*)
که فه‌نا نابی و له‌سه‌ر به‌رده‌نوووسی مه‌ر مه‌ری که هه‌میشه ده‌می‌نیته‌وه هه‌لکه‌ندری و
ئێه‌ری و شه‌یتان ناتوانن بۆ شارده‌نه‌ویان کاریک بکه‌ن.»

کاتی‌که خه‌لیفه، و تازیکی به‌م ره‌وانییه له پیاویک که ده قه‌فه‌سه‌دا ئه‌سیر و له پیاویک که
نازاد بوو، بیست، نیزیک بوو له‌به‌ر سه‌رسورمان له‌سه‌ر سینگی خو‌ی خاچ ره‌سم بکا و
نه‌یده‌توانی مه‌زنده بکا چ رووداویکی بۆ ها‌تووته پێش، وه هه‌موو هاو‌پێکانی ئه‌ویش هه‌ر
وه‌که ئه‌و واقیان و پرما بوو. له‌و کاته‌دا سانکو پانزا که بۆ بیستنی گوت و بیژه‌کانیان
ها‌تبوو به‌روه و به‌مه‌به‌ستی قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م گا‌لته‌جارییه له‌سه‌ر قسه‌ی که‌شیش

۲۶۵- گاسپار کاردیلو دۆ ویلاپاندو Villalpando له نیو ئه‌نجومه‌نی رۆحانییه زاناکاندا له
«ترانت» به‌ناوبانگ بوو. ئه‌و زانایه له به‌ستی‌نی فه‌لسه‌فه و مه‌نتیقی قه‌دیما کتیبی‌کی زۆر

به‌نرخ‌ه‌یه به‌ناوی Sumas de las sumulas «۱۵۵۷». (لووی ویا‌ردۆ)

۲۶۶- دۆن کیشۆت ده‌با چله‌کیشه‌کانی به‌هیندی دانا‌با. (مۆریس بار‌دۆن)

رۆيشت: «به پروای من جه نابی ناغا، ئەمن قسهی خۆم دهكهم، چ كه سێك پێی خوش بێی و ديبینانی

www.rabari.org

چ پێی ناخۆش بێ، مهسه له ئەوهيه كه ته ليسم بوونی ئەربابی من وهك ته ليسم بوونی دايكم دهچێ، يانی هۆش و حهواسی له سههر جێی خۆيه تي، وهك هه موو كه سێكي تر دهخوا و دهخواتوه و دهست به ئاو دهگهيه نێ (*). ههر وهك دۆينی پيش ئەوهی ده قه فه سی باويزن، دهيكرد، ئیستا كه وهز و بارو دۆخه كهی ئەوهايه، چۆن به منی دهسه لێن كه ته ليسم كراوه؟ من له زۆر كه سانم بيستوو، ئەوانه ی ته ليسم دهكرين ناتوانن بخۆن و بخهون و بخهتن و باخيون، به لām ئەربابی من، ئەگه ر ده می نه به ستن به قه ده ر سی وهكيل قسان دهكا. پاشان سانكو پرووی قسهی دهكه شيش كرد و گوته: «ناخ ئەي جه نابی كه شيش، ئەي به ريز باوکی رۆحانی، ئایا خه یال دهكه ی من ناتناسم؟ وا تێ دهگه ی من ئەم ياریيه تازه یی سیحر و جادووی ئیوه په ی پێ نابه م و نازانم كه چۆن كو تایی پێ دین؟ كه وابوو باش بزانه كه هه رچه ندی پرووی خۆت باش دا پۆشی من ده تناسمه وه و هه ر چه ند شانۆگه ريه كه ت باش به رپوه بر دبی و خۆت له من شار ديبته وه من باش تێ دهگه م. ناخری، ئەوهی بزانه له هه ر جێهك ئیره یی حاكم بێ، چا كه و گه وره یی ناتوانن بزین و له شوپنیک كه خه سیس له سه ر كار بێ، جوامیری ده بی خۆی بشاری ته وه. ئەگه ر شه ی تان نه چووبا ده كلیشه ی (*). جه نابه ته وه! و جه نابه ت خۆت ده كارو یاری ئیمه وه رنه دا بایه، له م سه عاته دا ئەربابی من دهگه ل شازاده میكۆمیکۆنا زه ماوه نده ی دهكرد و من لانی كه م ده بوومه كو نت، چون هه م له جوامیری و پیاوه تیی ئەربابه كه م و هه م به پێی ئەو خزمه تانه ی من پیم كردوو، چاوه روانییه کی له وه كه متر نه دهكرا. به لām ئیستا ده بینم ئەو په نده ی له گوندی ئیمه له سه ر زارانه چهنده راسته كه ده لی: «چه رخی به خت و یه غبال توندتر له چه رخی ئاشی دهگه رپێ» وه «ئەوانه ی كه دۆینێ ده خاراودارا و ئەتله سدا دهنووستن، ئەم رۆ له سه ر خاكو خۆل فری دراون». ئەوهی كه هه جمینی لی هه لگرتووم، یادی ژن و مناله كه مه، چون له كاتیکدا ده یان توانی و ده بووایه هیوادار بن كه كاتیک باوکیان له ده رگای ماله وه دپته ژوور حاكمی دورگه یه ك یا جیگری پاشایه ك له ولاتیک دایه و كه چی ئیستا ده یبین باوکیان هه ر مه یته ره قوربه سه ره كه ی جارانه. باوه ر به رموو جه نابی كه شیش، ئەوهی گوتم ته نیا به و مه به سته بوو كه به باوکی روه حانی حالی بكه م، ئەم ره فتاره ناچه زانه ی دهگه ل ئەربابی منی دهكهن له رۆژبازاری قیامه تدا ده بی جواب بده نه وه خودای مه زن ئەوهی ئیوه ده یكهن، ده یبینی و له قیامه تدا سه گبه حه سارتان (*) پێ دهكا! و ته واوی ئەو چا كه و یارمه تییانه ی ئەربابی من دۆن كیشۆت له ماوه ی زیندانی بووندا ده ی توانی دهگه ل داماوانی بكا، هه مووی تاوانه كه ی له سه ر تو دهنووسی.»

له‌و نیوه‌دا ده‌لاک هاته نیو قسه‌کان و گوتی: ئەئی بابە! ئەوهی چاوی لێ‌که‌ن! چۆن سانکۆ، تۆش له‌ داروده‌سته‌ی ئەربابه‌که‌تی؟ په‌نا بۆ خودا! دیاره تۆش ده‌ته‌وی بچیته ناو قه‌فەس و ببیته هاوده‌می ئەربابه‌که‌ت و تۆش وه‌ک ئەو ته‌لیسم بکری، چون خوری پالەوانیی ئەو ئەتۆشی گرتوه‌ته‌وه. به‌دبه‌ختانه تۆ به‌م قه‌ول و به‌لێنانه ئاوس بوویت و ته‌ماعی دورپه‌گه‌یه‌کت ده‌که‌له‌ی پووکت ئاخنیه‌وه که پیش زاین ده‌بی به‌ر باویژی! سانکۆ گوتی: من له‌ که‌سیک ئاوس نه‌بووم و که‌سیکیش نیم که ته‌نانه‌ت بێ‌لم له‌ پاشاش ئاوس بم؛ وه‌ باوه‌کو فه‌قیرم کۆنه‌مه‌سیحیم و هیچ شتی‌ک به‌هیچ گیان ده‌به‌ریک قه‌رزدار نیم. وه‌ ئەگه‌ر ته‌مام ده‌ دورپه‌گه‌یه‌ک کردوو، زۆر که‌سی تر ه‌ن که ته‌ما ده‌شتی گه‌وره‌تر ده‌که‌ن. ه‌ر که‌سه و کوری کرده‌وه‌کانی خۆیه‌تی. وه‌ چون منیش مرۆفم و ده‌توانم بگه‌مه‌ پله و پایه‌ی پاپی، دیاره ده‌شتوانم به‌تیرا دیوی بشبمه‌ خاوه‌نی دورپه‌گه‌یه‌ک، به‌تایبه‌تی ئیستا، که ئەربابی من ده‌توانی ئەوه‌نده دورپه‌گه‌ وه‌ده‌ست بێنی که نه‌زانی بیدا به‌کی. تۆ جه‌نابی ده‌لاک ناگات له‌ ده‌می خۆت بێ! قسه‌ ته‌نیا له‌سه‌ر تاشینی ریش نییه، به‌لکو ه‌زار نوکته‌ی(*) له‌ موو باریکتر لێ‌رده‌دا ه‌یه که ده‌بی سه‌رنجیان بدریت. من ئەوقسانه‌ بۆیه ده‌که‌م که ئیمه‌ ه‌ه‌موومان یه‌کتی باش ده‌ناسین و من له‌وانه نیم که کلاو بچیته سه‌رم(*)، وه‌ به‌لام له‌مه‌ر ته‌لیسم بوونی ئەربابه‌که‌م. خودا خۆی ده‌زانی مه‌سه‌له‌که‌ چۆنه و باشتر ئەوه‌یه چی تر پووشکه ده‌گه‌و وه‌رنه‌ده‌ین، چون زۆرتر بۆگه‌نیو به‌رز ده‌بیته‌وه.»

ده‌لاک نه‌یویست له‌وه زۆرتر جوابی سانکۆ بداته‌وه، له‌وه ده‌ترسا ئەو زۆرتری له‌سه‌ر بریواو به‌ره‌ له‌سه‌ر هه‌تیوان هه‌لداته‌وه(*) رازی که‌شیش و خۆی له‌قاو بدا و پلانه‌که‌ بیان پووجه‌ل بێته‌وه. که‌شیش که ه‌ر ئەو ترسه‌ی هه‌بوو له‌ خه‌لیفه‌ی تکا کردبوو، هێندیک توندتر بریوا و پیش که‌وی تا ئەو، رازی پیاوه زیندانییه‌که‌ی ناو قه‌فەسی ده‌گه‌ل زۆر شتی تر بێ بلی که ده‌بیته‌ مایه‌ی سه‌رگه‌رمی. خه‌لیفه ده‌گه‌ل هاورییه‌کانی هێندیک چوونه پیشتر و به‌وردی گویی بۆ که‌شیش هه‌لخست که له‌مه‌ر خوو و خده و عاده‌ت و شیتیه‌کانی دۆن کیشۆت قسه‌ی ده‌کرد. که‌شیش به‌کورتی له‌ ریشه و بنه‌ما و هۆی شیتیی پالەوان دوا و ته‌واوی ئەو رووداوانه‌ی که به‌سه‌ری هاتبوو تا رووداوی ده‌ قه‌فەس هاویشتن و هه‌روه‌ها مه‌به‌ست له‌ بردنی زۆره‌ملی بۆ گونده‌که‌ی بۆ دیتنه‌وه‌ی رێگایه‌ک بۆ چاک کردنه‌وه و ده‌رمانی شیتیه‌کانی بۆ باس کرد.

سه‌رسورماوی خه‌لیفه و نۆکه‌ره‌کانی به‌بیستنی سه‌ربه‌وورده‌ی عاجباتی دۆن کیشۆت، دوو قات زیادتی کرد و خه‌لیفه کاتیک له‌ بیستنی ئەم داستانه‌ خه‌لاسی هات، گوتی:

«بەراستی جەنابی کەشیش ئەم کتێبە پالەوانییانە لەم ولاتە بوونەتە بەلا. باوەکو وەختی بیکاریم زۆرە و کیشی فریودەرانی داستانەکان یە کجار بەهیزە، سەرەتای تەواوی ئەو کتێبانە ی تا ئیستا دەرچوون و چاپ کراوان خۆیندوومەتەو، لەسەر ئەوەشرا هیشتا نەمتوانیوە یەکیان تا ئاخر بخوینمەو؛ چون بەبروای من هەموویان کەمتاکورت هەر یەک شتن. ئەمەیان لەو هیان باشتەر نییە و یەکەمینیان هیچ سەرەتییەکی بەسەر ئاخرییەکیاندا نییە و بەپێچەوانەش. وە هەر وەها بەبروای من ئەم جۆرە نووسراوانە بەشیکن لە ئەفسانە کۆنەکانی «میلزین» (٢٦٧) یانی بەشیکن لەو نەقل و نەزلیە سەیر و سەمەرانی کە بۆ سەرگەرم کردن و خافلانندی خەلک نووسراون، نەبۆ ئەوێ شتیک فیری کەسێک بکن؛ بەپێچەوانە ی ئەفسانە ئەخلاقییەکان کە هەم دەبێ سەرگەرم کەر و سەرنجراکیش بن و هەم شتیک فیری خۆیندکار بکن. ئیستا ئەگەر ئامانجی سەرەکی ئەم جۆرە کتێبانە سەرگەرم کردنی جەماوەر بوو، بەراستی نازانم بەو هەموو بابەتە شیتانە و پرۆپوچانە، چۆن لەو کاردا سەر دەکەون؟ خۆشحالی و حەزێکی کە رۆح هەستی پێ دەکا، دەبێ لە جوانی و رێکوپێکیە ک سەرچاوە بگرێ کە دە شتەکاندا هەیه و چاوە دەبینی یا خەیاڵ دە زەیندا رەسمی دەکا: وە هەر شتێکی کە ناحەزی و ناهاوائاهەنگی دە خۆیدا کۆ کردبیتەو ناتوانی حەز و شادی بەئیمە. باشە، ئیستا فەرموو پێم بلی بزانم کاتیک ئە ئەفسانە یا داستانێکی پالەوانیدا کورپکی شازدە سالانە بەزەبری یەک شمشیر دێوێکی زەبەلاحی بەقەدەر لا دیواریک وەک خەیری تەر دوو لەت دەکا و لە تەپلی سەریەو تا بەری پێی دای دەقەلپشی، ئەو چ خۆشییەکی تێدا هەیه و چ پێوەندییە ک و رێژەیه ک لە نێو سەرجمی ئەو درۆ زەلامە دەگەڵ برۆکەکانی (*) داستان هەیه؟ هەر وەها کاتیک دەیانەوێ گۆرەپانیکی شەر و پیکدادان بۆ ئیمە باس بکن و دەلێن کە دە لەشکری دوزمندا میلیۆنیک پیاوی شەری کۆ بووونەو، فکر دەکە ی چ شتیک روو دەدا؟ هەر ئەوێ بەسە کە نووسەر، بلی قارەمانی داستان دوزمنی ئەوان بوو، لەو حالەتدا بمانەوێ و نەمانەوێ دەبێ قبول بکەین کە ئەو قارەمانە بەهیزی نازایەتی و زۆری شانوپیلی بەسەر ئەو لەشکرەدا سەر دەکەوێ. هەر وەها لەواریکدا کە شان یا ئیمپراتریسیک (*) کە میراتگری تاج و تەختە زۆر بەئاسانی دەکەوێتە نێو ئامیزی پالەوانێکی سەرگەردانی کەسنەناس، پیاو دەبێ بلی چی؟ یا بیجگە

---

٢٦٧ - Fabies Milésiennes پێوەندی بەشاری میله Milet له ناوچه كۆنەکانی ئاسیای گچکەو هەیه کە زیدی گەلیک لە فەیلەسووف و زانایانی یۆنانی بوو و ناوەندی فەلسەفە ی ئەیووبی دیتە ئەژمار. (محەمەد قازی)

له می‌شکی عه‌وام و وه‌حشی چ که‌سټیک له‌و نووسراوه‌یه‌ه‌ه‌ز وهرده‌گری که‌ قه‌لایه‌کی ته‌ژی له‌ پال‌ه‌وانانی سه‌رگه‌ردان وه‌ک که‌شتی به‌سه‌ر ئاوی ده‌ریادا وه‌ مه‌له ده‌که‌وئ و به‌یارمه‌تی بای سازگار ده‌رواته پټشه‌وه، شه‌و که‌ داهات به‌ره‌و لټواره‌کانی لومباردی Lombardie وه‌رئ ده‌که‌وئ، بۆ به‌یانی ده‌گاته‌ خاکی که‌شیش ژان هیندی (۲۶۸) یا ده‌گاته ولاتانیکی تر که‌ نه‌ به‌تله‌میوس (۲۶۹) هه‌رگیز ناوی هیناون و نه‌ مارکو‌پولوش (۲۷۰)، چاوی پټیان که‌وتوو‌ه؛ ئە‌گه‌ر ده‌ جوابی مندا بلټن ئە‌وانه‌ی که‌ ئە‌م جۆره‌ کتیبانه‌ دهنوسن خویان ده‌زانن که‌ درۆ ده‌که‌ن و خه‌یال ده‌هۆننه‌وه‌ و به‌و ده‌لیله‌ مه‌جبور نین که‌ به‌وردی برواننه‌ ورده‌کاریه‌کانی راسته‌قینه‌، من ده‌ وه‌لامیاندا ده‌لټم که‌ درۆ هه‌ر چه‌ندی بتوانی له‌ درۆ دوور بکه‌وټه‌وه‌ و که‌متر شکلی درۆی هه‌بئ، باشتره‌ و هه‌ر چه‌ندی له‌ واقع یا ئیمکان نزیکتر بئ، زۆرتر په‌سندی ته‌بیات و چټری ئیمه‌ ده‌بئ. ئە‌فسانه‌کان ده‌بئ به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان ده‌گه‌ل فکر و ده‌رک و بۆچوونی خوینهر هاوئا‌ه‌ه‌نگیان هه‌بئ و به‌شیوه‌یه‌ک بنووسرین که‌ مه‌حال و نامومکین، باوه‌رپټیکراو خۆ بنوینن و شته‌ عه‌جایب و سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کان هه‌له‌په‌رتیون (*) و فکری خوینهر به‌هه‌لواسراوی رابگرن، یانی تووشی سه‌رسورماویی بکه‌ن و به‌هه‌یه‌جانی بټن و رای کټشن و له‌یه‌ک کاتدا واق ورمای و خۆشحالیی پئ بدن. به‌لئ، هیچ کام له‌و خالانه‌ مومکین نییه‌ دهنوسراوه‌ی که‌سټیکدا ره‌نگ بداته‌وه‌، که‌ له‌ واقع یا شوین هه‌لگری له‌ سه‌روشت، که‌ جوانی و که‌مالی هه‌ر نووسراوه‌یه‌ک به‌وانه‌وه‌ به‌سته‌راوته‌وه‌. رووگه‌ردانه‌. من هه‌رگیز کتیبیکی پال‌ه‌وانیم نه‌دیوه‌ که‌ به‌سه‌رجه‌می برووکه‌کانی خۆی ئە‌فسانه‌یه‌کی یه‌که‌دست و ته‌واویان دروست کردبئ. به‌جۆرئیک که‌ سه‌ره‌تاکانی ده‌گه‌ل ناوه‌راسته‌کانی یا

۲۶۸- که‌شیش ژان هیندی که‌سایه‌تییه‌کی ئە‌فسانه‌یی بووه‌ (مه‌مه‌د قازی)

۲۶۹- به‌تله‌میوس Ptolémee جوگرافیزان و ئە‌ستیره‌ناس و ریازیزانی به‌ناوبانگی یۆنانی که‌ون بوو که‌ ده‌ سه‌ده‌ی دووه‌می زاینیدا له‌ میسری ژوروو هاته‌ سه‌ر دنیا و زۆر نووسراوه‌ی له‌سه‌ر جوگرافی و هه‌نده‌سه‌ و ئە‌ستیره‌ناسی هه‌یه‌. به‌بروای به‌تله‌میوس گۆی زه‌وی له‌ ناوه‌ندی عاله‌مدا هه‌لکه‌وتوووه‌ و ئە‌ستیره‌کی جئ گرتوووه‌ و نابزوئ. له‌ سه‌ده‌کانی ناویندا ئاسه‌واره‌که‌ی زۆر موعتبه‌ر بوون.

۲۷۰- Marco - Polo گه‌ریده‌ی ئیتالیا‌یی «۱۲۵۴ - ۱۲۲۳» له‌ ڕینگه‌ی ئیترانه‌وه‌ و به‌که‌ویری لووت و ئە‌ففانستان و ته‌به‌ت و مه‌غولستاندا رۆشسته‌ چین و به‌ڕینگه‌ی دورگه‌کانی سوّماترا‌دا گه‌راوه‌ ئە‌وروپا. سه‌فه‌رنامه‌که‌ی له‌ باری جوگرافییه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرینگه‌. سه‌فه‌رنامه‌که‌ی به‌قه‌له‌می ئوستاتی دۆ پټز Eustach de Pize له‌ زینداندان نووسراوه‌ (مه‌مه‌د قازی)

كوٽاييه كانى دهگه ل سهره تا و ناوه راسته كانى پتوهندى و سازگار ييه كى ته واويان هه بئى، دجینتالی به پتچه وانه دانه رانى ئەم كتيبانه نووسراوه كانى خويان له كوتوله ت و بروو كهى جوئ جوئ پىك دین، وهك بلئى ويستوو يانه بوونه وه رىكى خه يالى و ئافه ريديه كى نه به گه (*) و ناسروشتى پىك بئین نه پىكهاته يه كى رىكوپىك. بىجگه له وهش ئەوان له ئىنشا و داهیناندا شپوهيه كى قورس و زبر و ساف و لووس نه كراو دهكار دهكهن، ئازايه تيهيه كانى قاره مانى خويان به جو رىكى باوه ر پئ نه كراو باس دهكهن، رووداوه كانى ئەوینداریى ده به نه سهر بارى بئ عيسمه تى، دابونه ريه تيه كان به شكلى بئ نه زاكته تى ده خه نه بهر باس، شه ريه كان دريژ ده كه نه وه و قورسى دهكهن و هه زار درؤ و ده له سهى تيه كه لاؤ دهكهن. ده وتوو يژه كاندا بئ عه قل و خه رفاون، له باسى سه فه ره كاندا قسه ده په پین (*) و هاته ران پاته ران ده بئژن و كورتى بېرمه وه، نووسراوه يه ك وهدى دین كه سه ليقه و فكر و هونه ر و داهینانى هۆشمه ندانه ی تیدا نيه. وه به ده بهر چاو گرتنى سه رجه مى ئەم لايه نانه، جىگای خو يه تى كه وهك ماكى به مه ترسى و نه فامى كلکيان بگرى و له دنياى مه سيحييه ت توورپان هه لبديه ده ره وه.»

كه شيشى خو مان كه زور به سه رنج وه گو يى دابووه قسه كانى، خه ليفه ی به پياو يتى فاميده و عاقل تئ گه يشت و زانىى كه هه ر چى ده يلى هه ق ده لئ، له بهر ئەوه ده جوابدا گو تى كه چون ئەو يش هه ر له سه ر ئەم بر وايه يه و وهك ئەو نه فره تى له داستانه پاله وان ييه كان هه يه، ته واوى كتيب و داستانه پاله وان ييه كانى دۆن كيشۆتى كردو وه ته خو راکى ئاگر و سووتاندوونى. پاشان، باسى ئەوه ی كرد كه چۆن كتيب ه كانى يه ك يه ك چاو پيدا گي ر او وه له ناوه رۆكىانى كو ليوه ته وه و ده ئاورى هاويشتوون و چۆن هينديكىانى مه عاف كردو وه و وه لای ناون و ئەو باس و نه قله بووبوو به هۆى خو شحالى له راده به ده رى خه ليفه، خه ليفه دووباره هه وداى قسه كردنى به ده سته وه گرت و گو تى: وهك ده لئین: «هه موو عه يبه كانيت گوت هونه ره كانيشى بلئ»، به و هه موو عه يب و ئيراده وه كه كتيب ه قاره مان ييه كان هه يانه، لايه نىكى چا كيشيان هه يه، ئەو يش ئەمه يه به فكر و چيژى ساغ مه يدان دده ن تر ايتنيك بكا و خو ي نيشان بدا و ئەوه ندى بيه وئ له به ريه ك بكشيتته وه و په ره بستينى و له م باره دا گو تى: «به راستى ئەم باب ته مه يدان يكى هه راو، دريژ و به رفره وان له به رانبه ر چاوى نووسه ردا ده كاته وه تا ئەو بتوانئ ئەسپى قه لئم بئ هيج كه ند و كو سپي كى سه ر ريگا بخاته تهره خته ن و لينگدان و ئەو جو ريه دلخوازيه تى كه شت ييه كان غه رق بكا و توفان و لافاوان هه ستينى و له شكر و سپاكان تيك به ردا و باسى ئەو مه يدانانه بكا كه شه ر

وکوشتن و خوینی تیدا به‌رتویه، تا بتوانی به‌جوانی سهردارتیکی که خاوه‌ن سیقه‌تی

گه‌وره‌یی و نازایه‌تییه هه‌لبلی و په‌سنی بدا و لیتها‌توویی ئەو، ته‌دبیر و تیگه‌یشتوویی ئەو، ده‌پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی فی‌ل و پلانه‌کانی دوژمندا ستایش بکا و پالەوان وهک ویتا‌وه‌ریکی بی وینه‌نیشان بدا که ده‌توانی به‌وتاره‌کانی خو‌ی سهر‌بازه‌کان بو‌ئه‌نجام دانی کاریک بهه‌ژینی تا دوژمنیک به‌زینی و نه‌یاریک به‌ه‌زینی. له‌مه‌شوه‌رت و راپوژ کردندا پوخته و تیپین و ده‌ئه‌نجامدانی کاردا چوست و چالاک و له‌چاوه‌روانیدا به‌سه‌بر و له‌هیرش بردندا بی‌باکه. نووسه‌ر جاروبار ده‌چپته‌سه‌ر باسی رووداویکی دل‌ه‌ژین و جاروباریش ده‌په‌رژینه‌سه‌ر رووداویکی شیرین و دل‌بزوین، له‌جییه‌ک خاتوونیکی خاوه‌ن شکۆ ده‌خاته به‌رچاو که جوان و ئابروو پاریز و به‌هۆشه و له‌جییه‌کی تر نه‌جیب زاده‌یه‌کی مه‌سیحی که هه‌موو سیفه‌تیکی جوامیری و نازایه‌تی تیدا کۆ بووه‌ته‌وه؛ له‌واوه‌ باسی پیاویک ده‌کا که وه‌حشی و به‌لاف و گه‌زافه و له‌لایه‌کی تره‌وه‌ شازاده‌یه‌ک که به‌ئه‌ده‌ب و میهره‌بان و نازایه‌ هه‌روه‌ها وه‌فاداری نوکه‌رانی ئەمه‌گناس ستایش ده‌کا و به‌سه‌خاوت و دل‌فانینی ئەربابی جوامیردا هه‌لده‌لی. نووسه‌ر خو‌ی ده‌توانی، جاریک به‌ئه‌ستیره‌ناس و جاریک به‌جوگرافیزان نیشان بدا، له‌شوینیک بیته‌مؤسیقار وله‌واوه‌ بیته‌رامیاریکی گه‌رناس. وه‌ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر دل‌ی به‌ه‌وی ده‌توانی، له‌کاتی پئویستدا، رۆحه‌کان حازر بکا؛ ده‌توانی فی‌لبازیه‌کانی «ئولیس» و «ده‌رویشی ئەنه» (٢٧١) و زۆری «ئاشیل» و نامرادییه‌کانی «هیکتور» (٢٧٢) و خه‌یانه‌ته‌کانی «سینون» (٢٧٣) و دۆستی «ئوریال» (٢٧٤) و جوامیری ئەسه‌ک‌نده‌ر و نازایه‌تی قه‌یسه‌ر و لیبووردوویی «تراژان» (٢٧٥) و ئەمه‌گناسی «زۆپیر» (٢٧٦)

- ٢٧١- Enée شازاده‌ی ترۆوا، کوری زوه‌ره و ئانشیز که به‌ته‌قوا و ده‌رویشی به‌ناوبانگ بووه و ویرژیل ده‌کتیبی گه‌وره‌ی خو‌ی «ئه‌نه‌ئید» دا ناوی ئەوی ئەبه‌دی کردووه.
- ٢٧٢- Hector یه‌کیک له‌نازاترین سهر‌دارانی ترۆوا که کوری گه‌وره‌ی په‌ریام و میردی ئاندرۆماک بوو و له‌شه‌ری ترۆوادا به‌ده‌ست ئاشیل پالەوانی یونانی کوژرا.
- ٢٧٣- Sinon قاره‌مانی کتیبی ئەنه‌ئید به‌حیله و خه‌یانه‌ت به‌ناوبانگه، ئەو به‌دروستکردنی ئەسپیکی دارین خه‌لکی ترۆوا فریو دا.
- ٢٧٤- Euryale خوشکی «میدوز» و «سیتنۆ» که هه‌ر که‌سیک گیاندارانی ئەفسانه‌یی بوون و هه‌ر که‌سیک به‌تایبه‌تی «میدوز» چاویان له‌هه‌ر که‌س کردبا ده‌بوو به‌به‌رد.
- ٢٧٥- Trajan ئیمپراتۆری رۆم که له‌٩٨ تا ١١٧ی زاینی له‌سه‌ر ته‌خت بوو. ئەم خوونکاره ولاتی رۆمی په‌ره‌ پی دا و بارودۆخی ئەوی سهر و سامان پی دا، به‌لام ده‌که‌ل مه‌سیحیان گرژ بوو. ئەو له‌میزووی رۆمدا به‌عه‌د‌آلت و دادپه‌روه‌ری ناوی رۆیشتووه.

و تەدبیری «كاتۆن» و سەرەنجام تەواوی ئاکامی باش و ئەو کردەوانەیی دەبنە ھۆی کەمائی دیکتاتی پالەوانیک باس بکا. جا چ ئەو ھەموو ئاکار و کردارانە دە کەسێکدا کۆ بکاتەوہ یا لە نیو چەند کەساندا دا بەشی بکا. ئیستا ئەگەر نووسراوہیەک بە شێوازیکی رەوان و یەکدەست و سەرنجراکیش بێ و لە دانانی ئەودا داھینانیککی ھونەر مەندانە دەکار کرابێ کە تا ئەو جێیە دەگونجی ساختەیی بوون لە راستەقینە نزیک بکریتەوہ، ئەوا دەتوانین بڵین کە نووسەر پارچە پەشمینەیی خۆی لە تانوپۆی رەنگاورەنگ و بەقیمەت تەنیوہ و کارەکەیی دەگەڵ تەواو بوو لە روانگەیی جوانی و تەواو تەییوہ ئەو ھەندە دەوہ لە مەندە کە دەگاتە ئامانجی کۆتایی نووسراوہیەکی باش، یانی ھەم فیکارانەییە ھەم سەرگەرمکەرە و سەرنجراکیش. دەراستیدا مەیدانی بەرفەرەوانی ئەم جۆرە کتیبانە بە نووسەر ئیجازە دەدا کە بە پیتی بارودۆخ جار ببیتە ھەماسە بیژ و جار ببیتە غەزەل (*) چر، زەمانیک باسی دیمەنی غەمەھینەر و گاویک (*) رووداوی شادی ئافەرین بکا؛ وە کورتی بفرینەوہ؛ تەواوی جوانییەکانی زانستی بە لاغە و مەعانی و بەیان و شیعەر دە ئاسەواری خۆیدا کۆ بکاتەوہ، چون ھەماسە بۆی ھەییە ھەم بە پەخشان بنوسری، ھەم بە ھۆنراوہ.

---

٢٧٦ - Zopire پارێزگاری ئێرانی کە وەفاداری و فیداکاری ئەو لە رێگەیی داریووشدا بەناوبانگە. دەلێن ئەم پارێزگارە «ساتراپ» لە شەڕیکدا کە داریووشی گەرە گەمارۆی دابوو کە پۆ و لووت و گویی خۆی بری و رۆیشتە ناو ئوردووی دوژمن و گوتی شای ئێران ئەم بە لایەیی بەسەر ھیناوە. دوژمنان پەنایان دا و متمانەیان پێ کرد و کردیانە دەروازەبانی دوو دەروازە. زوپیر دەروازەیی بۆ سپای ئێران کردووە و داریووش لەم شەڕەدا سەرکەوت «٥١٩ پیتش زاین». (محەمەد قازی)

ٲهو جیٲگایه‌ی که خه‌لیفه وتاری خوی له‌سه‌ر کتیبه پال‌هوانییه‌کان

دریژه پیده‌دا و زور بابه‌تی تر

که‌شیش ده جوابدا گوتی: «جه‌نابی خه‌لیفه، به‌ته‌واوی هه‌ق به‌ئیویه و هه‌ر ئه‌وه خوی خالیٲکه که ئه‌و که‌سه‌انه‌ی تا ئیستا بی قوول بوونه‌وه و بیر لیکنده‌وه و بی ده‌به‌ر چاو گرتنی یاسا و ریپاز و شیوازی نووسین ده‌ستیان داوه‌ته نووسینی ئه‌م چه‌شنه کتیبانه، زورتر ده‌خاته به‌ر سه‌رکونه و لومه‌کردن و له‌حالیٲکدا ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌پی‌ی یاسا و ریپاسی تایبته بیانوو‌سیبایه له‌په‌خشاندا وه‌ک دوو شازاده‌ی شیعی ریٲان و ریٲم (۲۷۷) ده‌بوون و ناویانگیان ئه‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ری دنیا‌ی داده‌گرت. خه‌لیفه گوتی: من جاریکیان هاته سه‌رم، نووسینی کتیبیٲکی پال‌هوانی ده‌ست پی بکه‌م و له‌و کاره‌دا هه‌موو ئه‌و خال و یاسا و ریٲکارانه که ئیستا باسم کردن ده‌کار بی‌نم. وه‌ته‌نانه‌ت چت لی بشارمه‌وه، سه‌د لاپه‌ره‌یه‌کیشم نووسی و بو ئه‌وه‌ی یه‌قین بکه‌م که وه‌ک خوم پی‌م باشه، خه‌لکی تریش پی‌یان باشه، ئه‌و به‌شه‌م دا به‌و که‌سه‌انه‌ی که ئه‌م جوهره کتیبانه‌یان پی خوشه و له‌هه‌مان کاتدا فامیده و به‌هوژشن و هه‌روه‌ها به‌که‌سانیکی تر که نه‌زانن و ته‌نیا له‌هه‌یه‌جان و نه‌قل و نه‌زیله‌ی هاته‌ران پاته‌ران هه‌ز وه‌رده‌گرن، نووسراوه‌که‌م له‌ لاپه‌ن هه‌ر دووک تا‌قمه‌وه پی‌شوازیی لی‌کرا، به‌و حاله‌شه‌وه من دریژه‌م به‌کاری خوم نه‌دا، چون له‌پله‌ی یه‌که‌مدا پی‌م وابوو ئه‌م کاره ده‌گه‌ل شوغلی من یه‌کتر ناگرنه‌وه، له‌پله‌ی دووه‌میشدا، چون ژماره‌ی خه‌لکی ساویلکه زور له‌خه‌لکی فامیده و رووناکبیر پتره و هه‌ر چه‌ند په‌سنکراوی چه‌ند عاقلیٲک بوون، باشتره له‌وه‌ی ئاپوره‌یه‌کی گه‌وره‌ی نه‌زان پی‌ت پی بکه‌نن، من نامه‌وی له‌بیرروای هه‌وه‌سه‌بازانه‌ی جه‌ماوره‌یٲکی بی شه‌رم، پی‌ره‌وی بکه‌م که خویندنه‌وه‌ی ئه‌م کتیبانه‌یان کردووه‌ته پیشه‌ی خو‌یان، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌یه‌کجاری قه‌له‌می پی دانام و له‌نووسینی ئه‌و کتیبه‌پاشگه‌زی کردمه‌وه، مشتومریٲک بوو که من له‌مه‌ر شانۆ نامه‌کۆمیدییه‌کان که ده‌یانه‌پینه سه‌ر سه‌کۆ ده‌گه‌ل خوم کرد و له‌م باره‌دا به‌خوم گوت:

ئیستا که ئه‌م شانۆنامه کۆمیدیانه‌ی بوونه باو، چ ئه‌وانه‌ی که داهینه‌رانه‌ن و چ ئه‌وانه‌ی

له مېژوو وەرگیراون، زۆرتریان قۆریاتیکی (*) بیسەر و بن و بهو حاله شهوه ئاپۆرهی خه لک ديجینائی
 به بیستنیان که یفخۆش دهن و زۆریان پی باشه، له حالیکدا هیچ باش نین، ئیستا که
 نووسهرانی ئەم شانۆنامانه و کایه رانیکی (*) که ئەو نووسراوانه کایه دهکهن، ده لێن
 شانۆنامه ده بی ئاوا بی، چون زۆرینهی خه لک په سندی دهکهن و شانۆنامه گه لیک که دهواندا
 یاسا و فه نه کانی نووسین ده کار هینراون، ته نیا به کاری ژمارهیه کی زۆر کهم له پیاوی زانا
 و فه ره نگدۆست دین و باقیی خه لک هیچیان لی تی ناگهن و له بایه خ و قیমে تیان بی
 خه بهرن، و دایینکردنی ژیان به په سندی ئەژماریکی زۆر له خه لکی ئاسایی باشته، له وهی
 له لای چه ند که سی خاوه ن رای تیگه یشتوو ناو ده ربکه ی. ئەگه ره به خاتری پاراستنی بنه ما
 و یاساکانی فه ن خۆم زه حمه ت بده م و دووده ی فتیله بخۆم، هه ر ئەو به لایه به سه ر کتیه که م
 دی و من به واته ی مه عرووف وه ک کامپیلۆی (۲۷۸) جلدرووم به سه ر دی که خۆی پوولی پارچه
 و قوماش و ده رزی و ده زوی دها و جلوه برگی بۆ خه لک ده دروو.

من هیندی جار تی کۆشام به نووسهرانی ئەم شانۆنامانه حالێ بکه م که له بیروپروای
 خۆیاندا لاری بوون و ئەگه ره به جیگه ی شانۆنامه ی ها ته ران پا ته ران و بی سه ره وه به ره،
 شانۆنامه یه ک له پووی یاسا و بنه ما دروسته کان بنووسن ته ماشاچی زۆرتی بۆ لای خۆیان
 راده کیشن و نیویانگی زۆرتی ده رده کهن، به لام ئەوان ئەوهنده سه رتغن (*) و وه ها
 به بۆچوونه کانی خۆیان وه نووساون که هیچ به لگه و ده لیلیک ئەوان له و کوپره رتیه لارییه ی
 تی که وتوون ناگی ریتیه وه. له بیرمه پۆژیک به یه کیک له و که لله ره قانه م گوت: «له بیرتان
 چووه ته وه که چه ند سال پیش ئیستا هه ر له م ئەسپانیایه دا سی شانۆنامه ی تراژیدی
 هۆنراوه، کاری یه کیک له شاعیرانی ناوداری ولاتیان نومایش کرد و هه رسیک وه ها بوون
 که سه رنج و ئافه رینی ته ماشاچییه کانی له عه وامه وه بگه را هه لکه وه وتووه کانی لی که وته وه و
 سوودیکی که به ته نیا له م سی شانۆنامه یه وه ده ست کایه که ره کانی که وت، به چه ند قات
 زۆرتی بوو له وه ی که له سی شانۆنامه ی باشی دوایی ده ستیان که وت؟ ئەو نووسه ره ی باس م
 کرد له جوابدا گوتی: به لی، بیگومان! ره نگه مه به سستی به ریزتان شانۆنامه کانی «ئیزابیل»
 و «فیلیس» و «ئه لیکساندرا» (۲۷۹) بی. من گوتم: به لی راست خۆیه تی، مه به ستم هه ر

۲۷۸- کامپیلۆ Campillo جلدروو بوو، وه ک مه لا نه سه ره دین سوالی ده کرد و سه ده قه ی دها.
 (مه مه د قازی)

۲۷۹- ئەمانه هه ر که سیکی کاری لوپیریۆ لیبۆناردۆی Lupercio Leonardo خه لکی «ئارژان»

بهجلوبه‌رگی ژیره‌وه نیشان دهدا و له سه‌حنه‌ی دووه‌دا هه‌مان منال به ریش و په‌شم و دجیناتی به‌شکلی پیاویکی ته‌واو عه‌یار دووباره ده‌یه‌یننه‌وه سه‌ر سه‌حنه؟^(٢٨١) چ که‌ریه‌تیک بالاتر له‌وه‌ی پیره‌ پیاویک به‌شکلی پال‌ه‌وانیکی ئازا و جحیلکی چوارشانه‌ی خوش هه‌یکه‌لیش به‌شکلی پیاویکی ترسه‌نۆک و پدش خزمه‌تیک وه‌ک وێژاوهریکی گه‌وره و نۆکه‌ریکی گالته‌چی، ده‌وری موسته‌شاری پێ دهری و پاشایه‌ک به‌شکلی حه‌مبال و شازنیک وه‌ک قه‌ره‌واشیکی (*). قاب و که‌وچک شو‌ر نیشان ده‌دهن؟ وه به‌لام چ بلیم له‌مه‌ر ئه‌و زه‌مانه‌ی که ده‌بی رووداوه‌کانی باه‌تی شانۆگه‌رییه‌ که‌ی تیدا روو بدن؟ مه‌گه‌ر من شانۆنامه‌ی وام نه‌دیوه که په‌رده‌ی یه‌که‌می له ئوروپا ده‌ست پێ ده‌کا، په‌رده‌ی دووه‌م له ئاسیا درێژه پێ دهری و په‌رده‌ی سێیه‌م له ئەفریقا کۆتایی پێ دێ؟ وه بیگومان ئەگه‌ر په‌رده‌یه‌کی چواره‌میشی هه‌بووایه له ئەمریکا ته‌واو ده‌بوو، به‌جۆریک که رووداوه‌کانی شانۆنامه‌که چوار قورنهی عالی می ده‌گه‌رته‌وه.

ئەگه‌ر لاسایی کردنه‌وه‌ی میژوو به‌شیک له‌به‌شه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانی کۆمیدی بێ^(٢٨٢) چۆن ده‌گونجی ته‌نانه‌ت بێ مایه‌ترین می‌شکه‌کان قبوول بکه‌ن که له رووداویکدا که ده‌زمانی «پێپه‌ن»^(٢٨٢) یا شارلیتمانی دا رووی داوه، بیده‌نه پال قاره‌مانی شانۆنامه که وه‌ک ئیمپراتور هه‌راکلیوس^(٢٨٤) خاچی پیرۆز بباته ئوورشه‌لیم و وه‌ک گۆده‌یفرویدوبۆلیۆن^(٢٨٥) مه‌رقه‌دی مباره‌کی هه‌زه‌تی عیسا له ده‌ست وه‌حشییه‌کانی سارانز^(٢٨٦) رزگار بکا؟ له

٢٨١- لێره‌دا سێروانتیس به‌یه‌ک یا چه‌ند شانۆنامه له ئاسه‌واری «لۆپ دۆویگا» به‌تایبه‌تی شانۆنامه‌یه‌ک به‌ناوی Urson y Valentin ته‌شه‌ر و تانه‌ لێ دهدا. (مۆریس باردۆن)
٢٨٢- Pépin کوری شارل مارتیل و باوکی شارلمانی ئیمپراتۆری فه‌رانسه که سالی ٧٥١ پاش زالیوون به‌سه‌ر قه‌بیله‌کانی ساکسون و باوار و ئالاماندا بوو به‌پاشای فه‌رانسه و زنجیره‌ بنه‌ماله‌ی کارولتیژین بوو. «وه‌فات ٧٦٨»

٢٨٣- شارلیتمانی Charlemagne کوری پێپه‌ن و ئیمپراتۆری ئەوروپایی رۆژئاوا که له سالی ٧٦٨ ده‌گه‌ل براکه‌ی کارلمانی پێکه‌وه پاشاییان کرد و له سالی ٧٧١ به‌داوه که براکه‌ی مرد ته‌نیا به‌سه‌ر نیوه‌ی ئەوروپادا فه‌رمانه‌وایی کرد و له زۆر شه‌راندای سه‌رکه‌وت. ئەم پاشایه له شانازییه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی فه‌رنه‌سه‌یه و هاوکات بووه ده‌گه‌ل هاروونه ره‌شید.

٢٨٤- هه‌راکلیۆس Héraclius ئیمپراتۆری رۆمی شه‌رقی له ٦١٠ تا ٦٤١ی زاینی که ده‌ زمانی خوسره‌ی په‌رویزدا ده‌گه‌ل ئێران شه‌ری کرد و سه‌رکه‌وت، به‌لام عه‌ره‌ب شکستیان پێ دا.
٢٨٥- گۆده‌یفروۆن دۆ بۆلیۆن دووکی لۆزینی خواروو «١١٠٠ - ١٠٦١» که ده‌ شه‌ره‌کانی خاچه‌رستاندا زۆر ئازایه‌تی نواند و یوو به‌پادشا.

حالیگدا له بنۆ ئه و كهسانه دا مه وای زه مانیه كهی دورودریژ ههیه. ئه گهر به پچه وانه، بابتهی كۆمیدی شتیکی داهینه رانه و خه یالی بی، چۆن ده توانین بۆ ئه و بابته راسته قینه هیه كهی میژووی ده به رچا و بگراین و چۆن ده توانین ئه و پروودا وانه كه ده زه مه نی جۆرا و جۆردا به سه ر كه سانیهی جۆر باجۆر هاتوون، تیه كه لا و بكه یین؟ وه تازه ئه م پروودا وه راسته ییانه ش وا پیه كه وه متور به نه كرین كه راست و واقیهی ده ر بكه ون و له هه ر نوكتیه كیشیانه دا هه له ی زۆر گه وه به ر چا و بكه یی؟ خراپتر له وه ش، ئه وهیه هیندیك نه زان هه ن كه ده لێن ته نیا ئه م چه شنه نووسراویه به كه له كه وه ته وا و داخوازی شتیکی بیججه له وه هه وه سیكه وهك مه گیرانیی ژنی زگ پر. وه به لام وای به و كاته ی بگه ینه كۆمیدیه مه زه به ییه كان! په نا بۆ خودا! چه موعجیزه گه لیهی درۆیین و چه كارو كرده ویه كهی كفرای كه ده یده نه پال كه سانی تر! ته نانه ت له كۆمیدیه مرۆفانییه كاندا؛ زات ده كه ن له خۆیا نه وه موعجیزه دروست بكه ن، بی ئه وه ی ده لیل و بیانوویه كیان بیججه له وه هه بی كه ده لێن: «لێرهدا ده بی موعجیزه یا كاریکی سه یر و دور له چا وه پروانی ئه نجام بدری تا خه لکی عه وام تووشی سه رسو رمان بن و به هه ر مه بۆ دیتنی شانۆ دا وه روو كین.» ته واوی ئه م كارانه هه مووی پچه وانه ی راستین و به زیا نی میژوو، ته نانه ت ده شبیه ته هۆی ریسوایی نووسه رانی ئه سپانیایی؛ چون نووسه رانی بیانی كه بنه ما و یاسای كۆمیدی به ته واوی ده به ر چا و ده گرن، كاتیه كه ئه م نووسراوه قۆر و بن درا وانه ی (*) ئیمه ده بین، هه موومان به وه حشی ده زانن. ئه م بیانووه هه رگیز گوئی ئه وان نابزیوئی كه بیژین گرینگترین مه به سته ده و له ته سه قامگرتووه كان له ئیجاره دان به نیشاندانی ئه م جۆره كۆمیدیه یانه سه ره گرم كردنی خه لك به رابواردنیکی سه لامه ت و پاراستنی ئه وان له خو و خده ی رزه یلانه هیه كه ئه غله ب به هۆی بیه كاری سه ره له ده دا؛ وه چون ئه م ئامانجه به هه ر شانۆنامه هیه كه چه باش چه خراپ، دیته دی كه وا بوو چه لازم ده كا بۆ نووسینه ی شانۆنامه یاسا دا بندری و نووسه ران كایه ران مه جبوور بكه ن، به پیه ی یاسا بنووسن و كایه بكه ن، چون هه ر شانۆنامه هیه كه ئه و مه به سته وه دی دینی. من ده جوابدا ده لیم كه بیگۆمان ئه م مه به سته به كۆمیدیه ی باش، باشته ر وه دی دئ، تا به و كۆمیدیه هیه چه و پووچانه ی ئه مرۆ. چون كاتیه كه ته ماشا گه ر چووبیه ته ته ماشای كۆمیدیه هیه كه له سه ر بنه مای فه ن دارژا وه له خاله شوخی و

٢٨٦- سارازن Saracin یا Sarrasin له واژهی «سهحرانشین» گیراوه و مه به سته ئه و عه ره ب و به ره ره خوینخۆرانه ی سه حراكانی ولاتانی عه ره بنشینیه سه ده كانی ناوین بووه كه مه سیحیه یه كان به كافر و بی به زه و بی ئیمانیا ن ده زانین.

گالتەيييهكانى سەرگەرم دەبى، له بابەته قورسەكانى شت فير دەبى، له رووداوه ستەيزى و ديجيتالى سەمەرەكانى واق ورماس دەبى، له زباني ساغ و رهوانى ئەو زباني خۆى له هەلە دادەبەيتۆى، له فيل و تەلەكەكانى چاو و گوپى پتر دەكرينهوه، له سەر مەشقەكانى پەند وەرەدەگرۆى. بەرەزىلەت رقى هەلەدەستى و بەفەزىلەت دل دەبەستى. تەواوى ئەم هەستىارىيانە دەبى كۆمىدىي باش دە رۆحى تەماشاشاگەردا هەر چەند گوندييهكى نەفاميش بى، بورووزۆينى. هەر وهها مومكين نييه شانۆنامەيهك بەو هەموو لايەنە باشانەيهوه زۆرتر لەو كۆمىدييه خراپ و بى ناوەرۆكانە كه ئەمروۆ دینه سەر شانۆ، بەتەماشاشاچى حەز و خۆشى نەگەيهنى و پارزى و خۆشحالى نەكا، تاوانى ئەم كۆمىدييه بى ناوەرۆك و بى تامانە، بەستۆى شاعيران نييه كه ئەو شتانە دەنووسن. چون زوربهى ئەوان زۆر چاك دەزانن، دەبى چ بكن. بەلام چون شانۆنامە بەشكى كالا و كووتالى بازرگانى دەرھاتوو و شاعيران دەلین و هەقىش دەلین ئەگەر بەكەيفى خەلك و سەليقهى رۆژ نەنووسن و كارەكەيان بەپىي راسپاردە ئەنجام نەدەن ئەربابى تىئاتر كارەكەيان لى ناكړي؛ بەم جۆرە شاعير ناچارە بۆ ئەوهى كايەر لىي دەوي مل دابنويى، چون ئەوه كه دەبى پوولى شانۆنامەكه بەو بدا. ئەگەر بۆ سەلماندى ئەم راستييه، دەليل پىويسته وەرن ئەو شانۆنامە زۆر و زەوهندانە ببينن كه هەلكەوتەيهكى بەختەوهرى ئەم و لاتە بەشيعر نووسيونى. ئاسەوارىكى پر له نوكتە و مانا و ناوەرۆك و فكر و خۆشى. بەشيعرى جوان و خەيالى ناسك و وتوويزى تىكەل بەلەتيفى بەتام و خوي و كەلامى كورت و تۆكمە كه دنياى بەناويانگى خۆى پر كردوه، باشە (٢٨٧)!

تازە هەر ئەم شاعيره چون لەبەرامبەر ويستى ئەربابى تىئاتردا دادەنويى، هەموو بەرھەمەكانى ناگەنە ئەو پلەيهى كه دەبى هەيانبى. نووسەرانىكى تر هەن بەرھەمەكانى خويان وەها سەرسەرى و بى فكر ليكردەنەوه دەنووسن كه كايەران پاش ئەوهى ئەو بابەتانەيان كايە كرد، دەبى دەر باز بن نە وەك سزا بدرين. زۆر كەس ناچار بوون ولاتى خويان بەجى بيلن، تا ئىستا ئەم رووداوه چەناى چەن جار بەهوى تەوهين بەئەميرىك يا بى حورمەتى بەبنەمالەى ئەشرافىك، دوويات بوووتەوه. ئەگەر له دەربارى پاشادا كەسپك بووايه، رووناكبين و كارزان و رازدار و كرابا مەعمور كه نە تەنيا هەموو ئەو شانۆنامانى له پايتەخت دینه سەر سەكو، بەلكو ئەوانەى كه له باقىي شوپنەكانى ئەسپانياس نيشان دەدرين، پيش نيشاندان بيديتنايه، تەواوى ئەم ئيراد و عەيبانە و زۆر عەيبى تریش كه من

پێدەنگەیی لێ دەکەم، لە ناو دەچوون. دەبێ هێچکام لە کاربەدەستان لە هەر شوێنێک هەن ئیزن نەدەن، هێچ شانۆنامەیهێک بەبێ پەسەند کردن و مۆر و ئیمزای ئەم بەر پرسە لە هەرێمی دەسەلاتی ئەودا نۆمایشت بدرێ. بەمجۆرە خاوەنەکانی شانۆ ئەم شانۆنامەیان دەناردە دەربار و لە پاشان دەیاننوانی بەمتەمانە و خاترجەمی بیبەنە سەر سەکۆی نمایشت. ئەوانەش کە ئەم شانۆنامە رێکۆپێک دەکەن لە ترسی پشکنین و پێداچوونەوەی وردی کارەکانیان، ناچار بەوردبینی و زەحمەت و موتالایەکی زۆرترەوه کاری خۆیانیان ئەنجام دەدا. بەکورتی، بەمجۆرە شانۆنامەیی زۆر بەنرخ و جوان دەنوسران، لە ئاکامدا هەم خەڵک سەرگەرم دەبوو و هەم نووسەران شانازییان بەنسیب دەبوو و هەم لە ئەسپانیادا سوودیکی زۆر بۆ کایەران و دەست دەهات و کایەرانیش لە تەمیی بوون و سزادان پزگار دەبوون. بێجگە لەو هەش ئەگەر ئەو کەسە یا کەسێکی تریان بەر پرس کردبا تا کتیبەپالەوانییەکان کە لەمەو دوا بلأو دەبنەوه، پێدا بچێتەوه، بێگۆمان لەو بەستینەشدا ئاسەوارێک دەخولقان کە سەرچەمی جیلووەکانی جوانی، کە ئەو بەرپێزە دەفەرموون، تێیدا خۆیان دەنواند؛ ئەم ئاسەواره بەگەنجینهیهکی ناسک و بایەخدار لە رهوان بێژێ و جوانبێژێ زبانی ئێمەیان دەولەمەند دەکرد و بەکورتی، کاریگەرییهکی ئەوتۆیان دەبوو کە کۆنە کتیبەکان دەژێر نوور و درهوشی شاکاره نۆبیهکاندا بکەونه قوولایی تاریکانی فەرامۆشی و بەمجۆرە شتانیک بلأو دەبوونەوه کە ببنە هۆی سەرگەرمیی بیکاران و تەنانەت پرکارتێن کەسانیش حەزیان لەو بەرهەمانە وەرەگرت؛ چون کەوانی هێز و توانای ئادەمیزاد ناتوانی هەمیشە کێشراوی بێ و بێ تاقەقی و کزبی مرقف پێداویستی بەوه هەیه کە لە پابواردن و سەرگەرمیی بەجێ هێزی تازە وەربرگێ.

خەلیفە و کەشیش قەسەکانیان گەیاندبووه ئێره کە وەستای دەلاک بەهەلاتن خۆی گەیانده لایان و بەکەشیشی گوت: «جەنابی کەشیش ئێره هەمان شوێنەکە عەزەم کردن بۆ پشوو دان و حەسانەوه جێگایهکی باشه و لەوه ریشی زۆر خۆشه و گایهکان دەتوانن بەباشی تێیدا بلەوه رێن.

کەشیش گوتی: «منیش هەر وای بۆ دەچم.» وە کاتیک بۆچوونی خۆی بەخەلیفە گوت، زۆرێ پێ خۆش بوو، چون بەراستی جوانی و سەفای ئەو دەرە و دۆلە سەرنجی راکێشابوو؛ جا بۆ ئەوهی لەو دیمەنە دلکێشە (*،) حەز وەربرگێ و زۆرتر لە هونەرنوێنیهکانی دۆن کیشۆت خەبەردار بێ و زۆرتیش لە قەسە و زانیاری کەشیش کە وردەورده هۆگری بووبوو، کەلک وەربرگێ دەستووریدا بەچەند کەسێک لە نۆکەران کە

هەرچی زووتر بچنه ئەو کاروانسەرایه که زۆر لهوێ دوور نهبوو، وه بۆ نههاری تهواوی دیجینانی کاروان هەرچی دەست کهوت بیهینن؛ چون لێ برابوو هەر لهوێ پشوو بدا و بھەستتەوه. یهکیک له نۆکهەران جوابی داوه که ئیستری هەلگری باری نازووکه و تیشووی رینگا که ئیستا دەبێ گەشتبێتە ئەو کاروانسەرایه، ئەوهندهی خۆراک و نان و پێخۆر و نازووکه بار کراوه، که نیازێک بهکړینی هیچ شتیک نییه. مهگەر جۆ و ئالیک (*) بۆ ئیسترهکان. خەلیفه گوتی: «که وایه ههموو باربههکان بهرنه کاروانسەرا و ئیستری هەلگری باری نازووکه بێننه ئێره.»

هاوکات دهگهڵ ئەم فەرمانه، سانکۆ که دیتی دهتوانی دوور له چاوی دهلاک و کهشیش که له هەر دووکیان بهد گومان بوو، دهگهڵ ئەریابی خۆی قسان بکا، سهبرێکی خۆی گهیانده قهفەسی ئەریاب و پیتی گوت: «ئەریاب بۆ ئەوهی باریکی قورسم لهسهەر ویزدانی خۆم هەلگرتبێ دهمهوێ ئەو کهینوبهینهی لهمهڕ تهلیسم کرانی ئیوه ده ئارادایه بهعهززی ئیوه بگهیهنم. دهپیشدا با عهزرت بکهم، هۆو (*) دووکهسه نیقابداره، کهشیشه که و دهلاکهکهی گوندهکهی خۆمانن و من وای تێ دهگهه که ئەوان، تهنیا لهبهر ئیرهیی بردن، بۆ بردنهوهی جهنابتان بۆ گوند پلانیان داریشتووه. چون چاوی دیتنی شاکاره پالەوانانییهکانی ئیوهیان نییه و نایانهوێ قبوول کهن که لهوان لهسهترتی. ئەگەر ئەوانهی گوتم قبوول بکهی، ئەوهم بۆت روون دهبیتتەوه که جهنابت دهو قهفەسهدا تهلیسم نهکراوی، بهلکو بهرپزتیان وهک مرۆفیتی که نهفام بهکهز زانیوه.

بۆ سهلاماندنی عهززی خۆم دهمهوێ پرسیارێکت لێ بکهم. ئەگەر جهنابت جوابێکت دامهوه که من دهبهر چاوم گرتوووه، ئەوه ده ماکی مهتلهب دهگهیت و دهزانی که تهلیسم نهکراوی، بهلکو کهللهت خراب بووه. دۆن کیشۆت گوتی: باشه کورم، هەرچی دهتهوێ لێم بپرسه، من نامادهم جوابت بدهمهوه. وه بهلام ئەوهی که دهلێی ئەو کهسانهی بهدههرویهری ئیمههده ههلههسوورپین ئاشنا و کهشیش و دهلاکی هاوشاریی خۆمانن، زۆر وێ دهچی که تۆ وات هاتبیتتە بهرچاو، وه بهلام ئەوهی که هۆو دووانه بهراستی، خۆیان بن، تۆ بههیچ جۆر شتی وا باوهر مهکه. ئەوهی دهبێ تۆ برۆای پێ بکهی و تپیی بگهی ئەوهیه که ئەگەر ئەم دوو کهسه وهک تۆ دهلێی وه کهشیش و دهلاکی خۆمان دهچن، بێشک ئەوانهی که منیان تهلیسم کردوووه، ئەم شکل و قیافهیان بهخۆوه گرتوووه. ده راستیدا بۆ جادووگهەران ئاسانه خۆیان بههەر شکلیک دهرپینن و ئەوان ئەوهتا بهئهنقهس هاتوونهته سهەر شکلی دۆستانی ئیمه تا تۆ پیت و ابی خۆیانن و وهها بکهویتتە غار و ئەشکهوتی شک و گومانهوه که سههری کهلافی

«تێزه‌ش» (٢٨٨) نه‌توانی بته‌یه‌نیتته‌ دهره‌وه. بێجگه له‌وه‌ش ئه‌وان بۆ ئه‌وه هاتوونه‌ته سه‌ر ئه‌و شکل و بێچمه تا من نه‌زانم به‌دهست کۆ ده‌ داو که‌وتووم و کۆ ئه‌م زه‌بره‌ی لێ وه‌شاندووم؛ چون به‌کورتی بێژم ئه‌گه‌ر له‌ لایه‌ک، به‌من بلێن که هاورپێانی ئێمه هه‌مان که‌شیش و ده‌لاکی و لاتێ خۆمان و له‌ لایه‌کی تره‌وه، من خۆم ده‌ قه‌ه‌سه‌دا ده‌بینم و ده‌زانم که هه‌یج هه‌یزیکێ مرۆفانی، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رووی تیگه‌هه‌شتنی ئێمه‌وه بێ، ئه‌و توانایه‌ی نییه ئه‌م ده‌ قه‌ه‌سه باوێژێ، له‌و حاله‌ته‌دا ده‌توانم چ بلێم بێجگه له‌وه‌ی بلێم یا پێم وابێ که ئه‌و شێوه‌یه‌ی میان پێ جادووگیر کردووه له‌ دهره‌وه‌ی ته‌واوی ئه‌و شێوه‌گه‌له‌یه که تا ئێستا ده‌ کتێبه‌کاندا له‌مه‌ر پاله‌وانانی ته‌لیسمکراو خۆیندووومه‌ته‌وه. که‌وابوو تۆ ده‌توانی له‌م لایه‌نه‌وه خاتره‌جم بێ و ئه‌و فه‌که‌ری که پێت وایه هه‌ر ئه‌و دووانه‌ن له‌ مێشکت وهده‌ر به‌خه‌ی. چون هه‌ر وه‌ک من تورک نیم ئه‌وانیش ئه‌و که‌سه‌نه‌ نین که تۆ ده‌لێی. وه‌ به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی پرسیارانم لێ بکه‌ی، فه‌رموو من ئاماده‌م تا سه‌به‌ی به‌یانێ، جوابت بده‌مه‌وه. سانکۆ به‌هاوارێکی بلێند گوته‌ی: ئه‌رباب، به‌ناوی پیرۆزی سه‌زه‌ته‌ی مریه‌م سویندنت دده‌م، ئایا مومکینه مێشکی سه‌زه‌ته‌ی به‌رپێرتان ئه‌وه‌نده وشک بووبێ و که‌لله‌ت ئه‌وه‌نده به‌تال و عه‌تال بێ که نه‌توانی تێ بکه‌ی ئه‌وه‌ی عه‌رزت ده‌که‌م راستیه‌کی پوون و رووت و ئاشکرایه و له‌و ده‌سته‌به‌سه‌رییه‌ی که به‌سه‌رتیاندا سه‌پاندوووه ده‌ستی فیل و ته‌له‌که زۆتر له‌ سیحر و جادوو ده‌کاردایه؟ ئێستا که وای لێ هات من ناچارم هه‌رچۆنیک هه‌یه، پیت به‌سه‌لمێنم که تۆ ته‌لیسم نه‌کراوی. ئێستا بلێ بزانه‌م... خودا بکا له‌و چه‌رمه‌سه‌رییه‌ی رزگار بیت و له‌ حالیکدا که هه‌یج چاوه‌روان نیت، بکه‌ویته باوه‌شی خاتوون دۆلسینه!

دۆن کیشۆت بۆلاندی که: له‌ دوعایان بکه‌رێ، پرسیاره‌کانت بکه! سانکۆ گوته‌ی: زۆر باشه پرسیاران ده‌که‌م: شتیکی که دهمه‌وی بیزانه‌م ئه‌وه‌یه که سه‌زه‌ته‌ی جه‌نابت وه‌ختیک، بێ یه‌ک واژه پاشوپیشت یا که‌موزۆر، دروست ئه‌و جوهره‌ی که له‌ زبانی ئه‌هلی شمشیر، یانی که‌سانیکێ وه‌ک خۆت که شوغلی پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردانیان ره‌چاو کردووه، چاوه‌روانی ده‌کرێ، به‌من به‌رموون که... دۆن کیشۆت گوته‌ی: دووباره‌ دووباتی ده‌که‌مه‌وه که من له‌ هه‌یج وارێکدا درۆ ناکه‌م؛ به‌لام ئاخ‌ر تۆ قسه‌که‌ت بکه و پرسیاره‌که‌ت پیرسه، چون به‌راستی

٢٨٨- تیزه «Thésée» بێگومان مه‌به‌ست له‌ که‌لافی «تیزه» که‌لافی «ئاریان» کچی مینووسه که سه‌ریکی دا به‌دهست «تیزه»ی پاله‌وانی یۆنانی تا پاش کوشتنی جانه‌وه‌ریکی ترسناک به‌ناوی مینووتوور له‌ غاره‌که‌دا بتوانی بپته‌ دهره‌وه. هه‌ودا یا که‌لافی «ئاریان» زاراویه‌که به‌مانای رێگه‌چاره یا رێگه‌ی ده‌ربازبوون یا چرای رێگه ده‌ کار ده‌کرێ. (مه‌مه‌د قازی)

سانكۆ تۆ به و هه موو سه ره تا و بنه تا و خواره كه و پچه كه ی قسه كانه مان دووم ده كه ی، دیجیتالی
 سانكۆ گوتی: من به راستگویی و ده قود و غری بوونی ئه ربابی خۆم ئیمانم هه یه و له لایه کی
 تره وه چون ئه م با به ته ده گه ل به سه ره اتی ئیمه پێوه ندیی هه یه، جه ساره ت ده كه م و ده پرسم:
 ئایا له و كاته وه چه زه ته جانه بتیان ده و قه فسه هه اویش تووه هه چ وا بووه پێداو یستی
 گچكه یا پێداو یستی گه و ره په یدا بکه ی؟ دۆن كیشۆت گوتی، سانكۆ من نازانم مه به ست له
 پێداو یستی گچكه یا گه و ره چیه؛ ئه گه ر ده ته و ئی جوابت بده مه وه پرسیاره كه ت روونتر بکه
 با بزانه ده ئی چی. سانكۆ گوتی: ئایا مومكینه به ریزتان پێداو یستی گچكه و گه و ره
 نه زانی چیه، ئه ویش له كاتێكدا به كه م شتی كه فیری منالانی قوتابخانه ی ده كه ن ئه وانه ن؟
 زۆر باشه كه و ابوو بزانه مه به ست ئه و هیه: ئایا تا ئیستا هه وه ست كردووه كارێك بکه ی كه
 كه سی تر ناتوانی له جیات خۆت بیکه؟ دۆن كیشۆت گوتی: ها! ها! ئیستا تیگه ی شتم
 سانكۆ. به ئی زۆر جار ئه م هه وه سه م كردووه و ئیستاش بۆ خاتری خوا ئه گه ر ده ته و ئی چی
 خۆم پیس نه كه م له و مسیبه ته رزگارم بکه!

لەمەر و تووپیژی شیرینی سانکۆ دەگەڵ ئەربابەکەى سینیۆر دۆن کیشۆت

سانکۆ هاواری کرد که: ناخ ئەرباب، هەر لێردا دەگیر کهوتی! من هەر ئەوهم دەویست. هەر ئەوهم دەویست بهقیمەتی گیانیشم بۆ بیزانم. باشە ئەرباب، بلێ بزاتم، ئایا جەنابت ئەوہی حاشا لێ دەکەى که له ولاتی خۆمان کاتیک کهسیک خولقی تەنگ دەبێ، ئەغلب لەبارەیدا دەلێن: نازانم فلان کەس چیی بەسەر هاتووہ؟ نە دەخوا، نە دەخواتەوہ، نە دەخەوێ، وە هەرچی لێی دەپرسن بەجۆریکی تر جواب دەداتەوہ! دەلێی، جادووگیر کراوہ؟ لێرەوہ ئەوہمان بۆ درەدەکەوێ که تەنیا کەسانیک که: ناخۆن، ناخۆنەوہ، ناخەون و نیازکیان بەئەنجامدانی کارە سروشتییەکان، که من ئیشارەم پێ کرد، نییە بەراستی جادووگیر کراون، نە ئەوانەى وەک جەنابت که هەوہسى قەزای (*). حاجەت دەکەن و ئاویان بدەیە دەستی، دەیخۆنەوہ و ئەگەر خواردنیان دەست کەوێ دەیخۆن و هەرچی لێیان بپرسی جواب دەدەنەوہ. دۆن کیشۆت گوتی: راست دەکەى سانکۆ، بەلام تەپیشدا پێم گوتی که جادوو کردن شیوہی جۆراچۆری هەیه و لەوانەیه دەگەڵ رەوتی زەمەن شیوازەکەى گۆرابێ و هیچ بەدوور نییە که ئەمپۆ تەلیسم کراوہکان بتوانن هەموو ئەو کارانەى من دەیانکەم یا دەمەوێ لەمەودا بیانکەم، ئەنجامی بدن؛ هەر چەند لەمەوپێش نەیاندەکرد، کەوابوو لە بەرانبەر دابونەریتیک که دەگەڵ تێپەڕینی زەمەن دەگۆڕین، ناتوانین دەمەتەقە و ئاگام گیرێ بکەین. من خۆم بەیەقین دەزانم که جادوو کراوم و هەر ئەوہش بەسە بۆ ئەوہی وێژدانم ئاسوودە بێ؛ چون متمانەت پێ دەدەم ئەگەر برووکە گومانیک دە تەلیسم بوونی خۆمدا هەبووایە و بزانیبايە که بەخۆپرای دەو قەفەسەیان ئاخنوم و عەتال و بەتال لێرە دانیشتووم و خەلکیکی بێ ئەنواش پێداویستییان بەهێزی شان و باھۆی من هەیه و لێی بێبەش ماونەوہ، وێژدانم سەخت ئازاری دەدیت. سانکۆ گوتی: بەو گشتەوہ، دووبارە دووپاتی دەکەمەوہ که حەزەرەتی بەرپێژتان بۆ متمانە و رەزامەندی زۆرتری خۆتان باشتەر ئەوہیە حەول بەدی لەو زیندانە بێیتە درەوہ. من بەش بەحالی خۆم ئەوہندی پێم بکری و لە دەستم بێ، یارمەتیت دەدەم و تەنانەت بۆ رێگار بوونتان تێ دەکوشم. پاشان بەرپێژتان دیسان سواری سوارە بەرى رەسەنى خۆتان رۆسینانت ببنەوہ، چون ئەوہتا بێ تۆ ئەوہندە

كز و داماره هر دهلئى تهليسم كراوه. ئهوهدهم ئيمه ديسان بهدواى رهوداوهكاندا دهچين و دڤينائى ئهگهر گهردوونى گهردان بهكهيفى ئيمه ههلهسهوورا درگاي قهفەس ئاوالهيه و مهجالى تىخزانوهوى ئهم زيندانهمان هر دهبى. ئهوجار ئهگهر بهريزتازان ئهوهنده بهدهخت و ئهم ئهوهنده كهرو نهفام بووم كه نهتوانين ئهوهوى من دهلئيم ئهنجامى بهدين، من وهك مهيتهرىكى قهر ناس و ئهمهگناس بهلئىنى دهدهم دهگهه تۆ بيمه نيۆ قهفەس و خۆم زيندانى بكهه. دۆن كيشۆت گوتى: باشه، من قبوولئى دهكهم و هر ليره دهستى هاوكارى و يهكيهتيت بۆ دريژ دهكهم، تۆ هر چركهساتيك درهفتهتكي باشت وهدهست هينا بۆ ئهوهوى له قهفەس بيمه در من موو بهموو له ئهمر و فهرمى تۆ پيرهوى دهكهم. بهلام سانكو پاشان لیت مهعلوم دهبى كه تۆ ده ناسينى بهدهختى مندا چهنده بههله چووى»

ئهم وتويژه، پالهوانى سهرگهردان و مهيتهرى فزوولى ئهوى گهيانده جيگايهك كه كهشيش و خهليفه و دهلاك دهپيشدا گهيشتبوونه ئهوى و چاوهروانيان بوون. عارهبهوان گايهكانى له عارهبه كردهوه و بهرهلالاي نيۆ ئهوى چيمه و ميترگهوى كردن كه سهفا و ههواى سازگار و جوانى ديمهكهى نه تهنيا تهليسم كراوانىكى وهك دۆن كيشۆت بهلكو سهگه(*) و وريايهكى وهك سانكووشى بۆ لاي خووى رادهكيشا تا لهوه موو جوانى و سهفا و سازگاريه ههز و بههره وهربگرن. سانكو له كهشيشى تكا كرد كه دۆن كيشۆت بۆ چهند ساتيك له قهفەس بيتته درهوه، ئهگينا ناو قهفەسهكه ئهوى جوژه كه شايانى نهجيبي و رهسهنايهتى پالهوانانه بهخاوينى ناميتتهوه. كهشيش له باسهكه حالى بوو و بهسانكووى گوت ئهگهر لهوه نهترسابا كه ئهربابهكهى دهگهه هاتندهر له قهفەس ديسان ههمان شيتتياهكهى گول بكا و بوى درباز بى و برواته شوپنيك كه بهكەس نهبيندريتتهوه، له ناخى دلوه دهگهه داخوازيهكهى ئهودا دهبوو. سانكو گوتى: من زامن كه ئهوى درباز نهبى خهليفه گوتى: منيش دهبمه زامن و ههموو دواهايتيك(*) وهعوده دهگرم. بهتايهتى ئهگهر ئهوى، ئهوى بهلئىنيه پالهوانيه بدا كه بى ئيزنى ئيمه ليره دوور نهكهويتتهوه. دۆن كيشۆت كه تهواوى ئهم قسانهى بيستبوو هاوارى كرد كه: بهلئى، من بهلئىن دهدهم. بيچگه لهوهش كهسيك كه وهك من تهليسم كرابى ئيزن ندرئى ههركى ويستى دهگهه خووى بيكا، چون ئهوى جادووكههوى ئهوى تهليسم كردهوه دهتوانى كاريكى وا بكا كه تا سى سهدهى تهواو له جى خووى چرتهى نهكا؛ وه ئهگهر تهليسم كراو قهستى ههلاتنى ههبى سيحركار بهتوندى فرينى بالنده دهگيريتتهوه سهه جيگاي خووى. ئيستا كهوايه نازادم بكن، وه ئهوه بهسوودى ههمووانه، چون ئهگهر نازادم نهكهن بهئيوه رادهگهيهنم يا لهمن دوور كهونهوه يا

من ناچار ده‌بم لووتی ئیوه به‌بۆگه‌نێکی ناخۆش ئازار بدهم. «باوه‌کو هەر دووک جمگه‌ی دۆن کیشۆت پێکه‌وه به‌سترا‌بوونه‌وه خه‌لیفه واداری کرد تۆقه‌ی ده‌گه‌ل بکا. پاشان به‌ممانه‌ی قه‌ولێک که له‌ناو قه‌فه‌سدا دابووی، ده‌رگای قه‌فه‌سیان بۆ کرده‌وه و ئەم کاره‌ بوو به‌هۆی خۆش‌حالیی زۆری ئه‌و.

دۆن کیشۆت که له‌ قه‌فه‌س هاته‌ ده‌ر، ده‌پێشدا خۆی له‌بهر یه‌ک کیشاوه و ده‌ستی به‌شان وپیل و هه‌موو ئەندامه‌کانی خۆی دا‌کیشا و پاشان له‌ رۆ‌سیانات نزیک بووه‌وه و به‌له‌پی ده‌ست دوو شه‌پلا‌غه‌ی نه‌رمی له‌ که‌فه‌لی دا و به‌لا‌واندنه‌وه پێی گوت: ئە‌ی گۆلی سه‌ر سه‌وه‌ته، ئە‌ی ئا‌وێنه‌ی هه‌موو ئە‌سپانی خۆش به‌ز، من هه‌مووکات به‌خودا‌وه‌ند ودا‌یکی نوورانی و مباره‌کی ئە‌و هیوام به‌ستوو‌وه که ئێمه‌ به‌و زوانه‌ وه‌ک جاری جار‌ان بکه‌وینه‌وه لای یه‌ک، یانی تۆ هه‌لگری مه‌ولای خۆت بی و من سواری پشتت بيمه‌وه و ئە‌و پیشه‌یه که خوا‌وه‌ند منی بۆ ئە‌و ئافراندوو‌وه پێکه‌وه ده‌ست پێ بکه‌ینه‌وه.» دۆن کیشۆت پاش ئە‌و قسانه‌ ده‌گه‌ل سانکۆ دوور که‌وته‌وه و خۆی سووک(*) کرد و که‌راوه و ئە‌مجار زۆتر خواهان بوو پالنه‌که‌ی سانکۆ بخاته‌ گه‌ر.

خه‌لیفه تێی هه‌ل‌پروانی و له‌ چه‌شنی شینتییه‌که‌ی ئە‌و زۆر واقی وپما بوو، به‌تاییه‌تی ئە‌وه‌ی به‌لا‌وه سه‌یر بوو که ئە‌و نه‌جیب زاده چاره‌ره‌شه له‌ قسه‌ کردن و جوا‌بدانه‌وه‌دا هۆش و عه‌قلانییه‌تی له‌ خۆی نیشان ده‌دا و هه‌ر وه‌ک گوتمان بێ‌جگه‌ له‌ باب‌ت و بۆنه‌ی پالنه‌وانیدا هه‌وساری نه‌ده‌پساند. خه‌لیفه که به‌زه‌یی بزوو‌تبوو، کاتێک هه‌موو له‌سه‌ر چیمه‌ن ده‌ چاوه‌روانی ئازوو‌قه‌دا رۆ‌نیشتبوون، رووی ده‌ پالنه‌وان کرد و گوتی: «جه‌نابی گه‌وره‌زا، ئایا مومکینه‌ کاری بێ‌ تام و بێ‌ به‌هره‌ی خویندنه‌وه‌ی کتێبه‌ پالنه‌وانیه‌کان کاریگه‌رییه‌کی وای له‌سه‌ر به‌رێزتان بوو بێ‌ که به‌یه‌کجاری عه‌قلی خۆتان له‌ ده‌ست بدن و کارت‌ان بگاته‌ ئە‌و جێ‌گایه که خۆت به‌ته‌لیسمکرا‌و بزانی یا خه‌یالی وای بخره‌یه‌ می‌شکی خۆته‌وه که ده‌گه‌ل پراسته‌قینه‌ مه‌ودای عه‌رز و عاسمانیان هه‌یه؟ چۆن ده‌بێ‌ عه‌قلێکی وای هه‌بێ‌ که باوه‌ر بکا له‌ دنیا‌دا ئە‌و هه‌مووه «ئامادیس» و ئە‌و گشته‌ پالنه‌وانه‌ نا‌ودارانه‌ بوون؟ یا باوه‌ر بکا ئە‌و هه‌موو «ئیمپراتوری ته‌رابووزان» و «فلیکس مارسی دیرکانی» و ئە‌سپ و مه‌یتەر و کیژی سه‌رگه‌ردان و ئە‌و گشته‌ مار و ئە‌ژده‌ها و غوول و عفريت ویدی و روودا‌وی سه‌ره‌گێژه‌هێن و چه‌شنی جۆرا‌وجۆری سیحر و ته‌لیسم و ئە‌و هه‌موو شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوونه‌ هه‌تره‌شبه‌ره و جل‌وبه‌رگ و زێر و زه‌نبه‌ر و شادۆت و شاراده‌ی عاشق و مه‌یته‌ری به‌له‌ی کۆنتی گه‌یشتوو و ده‌لقه‌کانی گالته‌باز و ئە‌و گشته‌ نامه‌ عاشقانه‌یه و دل‌به‌ری و دل‌پێنی و ژنانی شه‌ر که‌ر و

نازا و كورتى بېرمه‌وه ئۇو ھەموو شتە سەير و عاجباتيانە كە دە كتېبەپالەوانىيەكاندا ھاتوون راست بن؟ من لەمەر خۆم دەتوانم بلّيم كە كاتىك ئۇو كتېبانە دەخوئىنمەو، تا ئۇو كاتەى وەبېرم نەھاتووئەتەو كە ئۇوانە ھەمووى درۆ و دەلەسەى تەواو، يا بەرھەمى مالىخولياى فكريى نووسەرە، ئىقرار دەكەم كە لە خوئندەوھيان ھىندىك ھەز وەر دەگرم، بەلام ھەر كە فكرم لى كرددەو كە چىن باشترىنيان بەديواريدا دەدەم يا ئەگەر ئاورىك لە نزيك ھەبى، دەيانخەمە نىو ئاگر. بەلى، ئەم كتېبانە سزاواری ئەم سزايەن. چون ھەموويان جەعلى و درۆزنانە و لە ياساى مسۆگەرى سروشت بەدوورن؛ ھەموو شايانى ئۇو سزايەن چون داھىنەر و دامەزىنەرى رېتوھەسمى غەلەت و شىوھى تازە باوى ژيانن و بەكۆمەلەى عەوام ئۇو دەرفەتە دەدەن كە تەواوى ئۇو خەيال پلاوانەى دە كتېبەكاندا ھەن باوھى بگەن و بەراستيان دەزانن.

ئۇوانە تەنانەت كارى بى شەرمى و روودارىيان گەياندوووتە جىگايەك كە فكر و زەينى نەجيب زادەيەكى وەك ھەزرتى جەنابتان دە شىوئىنى و ئىوھيان خستوووتە ئۇو ھال و رۆژە كە ناچار بوون دە قەفەسېكدا زىندانىتان بگەن و وەك پلّىنگ و شىر كە دە قەفەسىيان دەكەن و بۆ گوزەرانى رۆژانە لەم گوندە بۆ ئۇو گوندى دەبەن بەعارەبەى كەل و گا دەتبەن. ئامان و سەد ئامان جەنابى دۆن كيشۆت بەزەيىتان بەخۆتاندا بى و بگەرپۆھ ئامىزى عەقل و تىگەشتوووى.

تى بکۆشە تا لە نىعمەتتىكى كە خواوھند بەئىوھى داوھ كەلک وەر بگىرى كە بەقازانجى ويژدان و ناوى بەرپىزى بەرپىزتان بى و بەو ھالەشەوھ ئەگەر ديسان مەيلت كىشای كتېبەپالەوانىيەكان وەخوئىنى، لانى كەم داستانى «قازىيەكان» دە كتېبى پېرۆزدا بخوئىنەو، چون دەو داستانەدا راستەقىنەى گەورە و بەشكۆى تىدایە كە ھەم درەوشاوھن و ھەم راست و دروست. «لۆزىتانى» (٢٨٩) پىشەوايەكى وەك «وېرىياتىس» (٢٩٠) و پۆم پىياوئىكى وەك قەيسەر و كارتاژ سەردارىكى وەك «ئانىبال» (٢٩١) و پۆنان دلاوهرىكى وەك ئەسكەندەر و

٢٨٩- لۆزىتانى Lusitanie بەشېك لە ئىسپانىياى قەدىم دە ژىر دەسەلاتى رۆمدا كە پورتەقالى ئەمرۆ بەشېك لەو بووھ.

٢٩٠- وىرىياتىس Viriatés پىشەواى نەتەوھىبى خەلكى لۆزىتانى كە دژى پۆم راپەرى و سالى ١٤٠ى پىش زاین بەدەست رۆمىيەكان كوژرا.

٢٩١- ئانىبال Annibal سەردارى رەشىدى كارتاژ (٢٤٧ - ١٨٣ پ. زاین) چەند جار سەردارى رۆمى شكاند و سەرەنجام لە ئەفرىقادا شكستى خوارد. (محەمەد قازى)

كاستيل يه‌كىكى وهك «كۆنت فيرنان گۆنزاليز» (۲۹۲) و والانس پالەوانىكى وهك «سيد» (۲۹۳) و ئاندلۇس ئازايەكى وهك «گۆنزالۇكوردۇوايى» (۲۹۴) و ئەسترامادۆر سەروكىكى وهك «ديه‌گۆگارسيدۇپاريديس» (۲۹۵) و گزهره‌س يه‌كىكى وهك «گارسى پريزدۆ وارگاس» (۲۹۶) و تۆلد يه‌كى وهك «گارسيلازۆ» (۲۹۷) و سيويليكى وهك «دۆنمانۆئيلدۆلتيۆن» ى هه‌بووه.

داستانى ئازايەتى و بويرىي ئەم پالەوانانە بۆ سەرگه‌رم بوون و نۆكتە لى فير بوون و هه‌ز وهرگرتن و واق ورماسو كردنى گه‌وره‌ترين نايغە و هه‌لكه‌وته‌گه‌لىكى كه‌ ئەوانه ده‌خويئنه‌وه به‌سه. به‌هه‌رحال ئەى جه‌نابى سينيۆر دۆن كيشۆتى پاكدل، ئەوانەن ئەو كتيبانەى كه‌ خويئنده‌وه‌يان لايقى فام و مه‌عريفه‌ت و زانايى نه‌جيب زاده‌يه‌كى گه‌وره‌زاي وهك ئيوه‌يه، خويئنده‌وه‌ى ئەم سەرچاوه‌گه‌له‌ ده‌زانستى تاريخدا ده‌تانكاتە زانايه‌كى پسپۆر و ئەوينى پاكى و فه‌زبيلته‌ ده‌ ئيوه‌دا ده‌ورووژيني و سيفه‌تى په‌سند و باش ده‌ ئيوه‌دا گه‌شه پى دەدا و ئازايه‌تتبه‌كى بى جه‌ساره‌تى بيجى و ته‌دبير و ترسيكى بى كزى و زراوتوقيوى دەدا به‌ئيوه و ئەم گشته‌ شته‌ چاكانه‌ ده‌بيلته‌ هوى ره‌زامه‌نديى خواوه‌ند و مايه‌ى شانازيى و لاتى «مانش» كه‌ ده‌زانم ريشه‌ و بنه‌چه‌كى ئيوه‌ له‌ئيوه‌ هاتووه.

دۆن كيشۆت به‌سەرنجيكى سەيره‌وه‌ گوئى بۆ قسه‌كانى خه‌ليفه‌ هه‌لخستبوو. پاش ئەوه زانىي چى تر ئەو، قسه‌ ناكا، ماوه‌يه‌ك تيوه‌ى راماس و له‌ جوابدا گوئى: «ئەى جه‌نابى

۲۹۲- فيرنان گۆنزاليز Fernan Gonzales يه‌كه‌م كۆنتى و لاتى كاستيل سه‌ده‌ى ده‌يه‌م. (مۆريس باردۆن)

۲۹۳- سيد Cid پالەوانى نه‌ته‌وه‌يىي ئيسپانيا له‌ سه‌ده‌ى يازده‌مدا كه‌ دژى عه‌ره‌بان راپه‌رپوه‌ و به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ى بووه‌ته‌ ناوه‌رۆكى زۆر ئاسه‌وارى ئەده‌بى.

۲۹۴- گۆنزاليز دۆ كۆردۇوايى Gonzales de Cordous سه‌ردارى گه‌ره‌ى كۆردۇوا كه‌ له‌ سالى ۱۵۱۵ وه‌فاتی كردووه.

۲۹۵- ديه‌گۆ گارسيا دۆك پاراديس Diego Garcia de Parédés سه‌رداريك كه‌ ده‌ زمانى شارلمانيدا ده‌ژيا و له‌به‌ر ئازايه‌تى له‌قه‌بى «سامسون ئيسترامادۆر» يان پى دابوو. (مۆريس باردۆن)

۲۹۶- گارسى پريز دۆ فارگاس Garcí - Prez de Vargas دلاوه‌رئيكى ئازا كه‌ سالى ۱۲۴۸ ده‌ گرتنى سيويلدا ناوبانگى ده‌ركرد. (لوويى وياردۆ)

۲۹۷- گارسيلازۆ پالەوانئيك كه‌ ده‌ گه‌ماردوانى غه‌رناته‌ به‌ده‌ست پاشايانى مه‌سيحى به‌شدار بوو «۱۴۹۱». وه‌ پاش ئەو له‌ شه‌رئيكى ته‌ن به‌ته‌ندا پالەوانئيكى عه‌ره‌بى كوشت؛ چون ئەو عه‌ره‌به‌ بۆ سووكايه‌تى پيكردن ناوى «مه‌ريه‌مى عه‌زرا» ى له‌سه‌ر كلكى ئەسپه‌كه‌ى هه‌لكه‌ندبوو، ئەو پالەوانه‌ ناوه‌كه‌ى له‌سه‌ر مه‌تالى خۆى هه‌لكه‌نده‌ كرد. (مۆريس باردۆن)

نهجییزاد، ئەگەر بهههله نهچوویم مهبهست لهم وتارهی که جهنابت ناراستهی منت کورده دیبیتالی ئەوه بوو که تیم بگهیهنی پالەوانانی سەرگهردان هەرگیز لهم جیهانهدا بوونیان نهبووه و تهواری کتیبه پالەوانیهکان هه مووی له درۆ و دهلهسهو چاو و پراو قسهی (*) مفته پیک هاتوون و بۆ بارودۆخی کۆمه لگا و ولات زیانبهخش و ری و نکهرن و به کورتی من خراپم کردووه، ئەو کتیبانهم خویندووه تهوه خراپتر ئەوهیه که پراوشم پێ کردوون و خراپتریش له هه مووی ئەوهیه که به لاسایی کردنهوهی ئەوان شوغلی پالەوانانی سەرگهردانم کردووه ته پیشه ی خۆم، چون جهنابت لهوه حاشا دهکهی که پالەوانیکی وهک ئامادیس ی گۆل و یۆنان و ئەو هه موو پالەوانانی تر لهو سهر دنیا یه هه بوو بن. خه لیفه گوتی: به لئی مهبهستی من بێ زیاد و کهم ههر ئەوانه بوون که فهرمووتان. دۆن کیشۆت درێژه ی به قسه کانی خۆی دا و گوتی: ههروهها جهنابی ناغا فهرمووتان که ئەم کتیبانه زیانکی پۆزیان به من گه یاندووه، چون مێشکی منیان شیواندووه و له ژیر کار تێ کردنی خراپی ئەواندا منیان خستووه ته ناو قه فهس، وه فهرمووتان باشتر ئەوهیه دهست لهو کتیبانه هه لېگرم و شتی تر بخوینمه وه که بۆ فیربوونی نوکته و بابته ی باشتر زۆرتر به که لکم دین. خه لیفه گوتی: به لئی مهبهستم ههر ئەوه بوو. دۆن کیشۆت جوابی داوه: زۆر باشه، به لام من بهش به حالی خۆم ده بینم که ئەوه ی دیوانه یه و ته لیس م کراوه، راست هه زه ته ی جهنابت بۆ خۆتی، چون نه ترسای له وه ی دژی شتیک که ئەم گشته له لایهن چیژ و سه لیه قه ی خه لکی ئەم جیهانه خۆشه ویسته و هه موو تا ئەم ئەندازه یه بر وایان پێ هه یه، قسه ی کفر وای و سووک بکه ی، شتیک ی که ههر کهس زاتی حاشا لیکردن و رهت کردنه وه یانی هه بی، ده بی هه مان سزای پێ بدری که جهنابت ده یده ی بهو کتیبانه که خویندنه وه یان ماندووتان ده کا و حال تان ده شیوینتی. به راستی که سیک بلی ئامادیس ی گۆل و ئەو پالەوانانه ی ناو و کار و ئا کار یان کتیبه کانی سیخناخ (*) کردووه له دنیا دا بوونیان نه بووه، وهک ئەوه وایه بلی رۆژ نوور و پروناکی نابه خشی و سه هۆل سارد نییه و گۆی زهوی ئیمه ی له کۆلی خۆی نه کردووه. چ که سیک مومکینه لهم دنیا یه دا بتوانی به که سیک ی حالی بکا که داستانی شانزاده خانمی «فلوریب» Fliripe ده گه ل «گیدۆ بۆر گۆنی» Guy de Borgognc راست نییه یا پرودای فیه رابراس له سه ر پردی «مانتیبیل» mantible که ده زه مانی شارلمانیدا پروی داوه، به پێچه وانه ی راستیه؟ من به خودا سویند ده خۆم که ههر وهک ئیستا رۆژی پروونه ئەم داستانه ش هه موویان راستن. ئەگەر ئەوانه درۆ بن، بیکومان داستانی هیکتور و ئاشیل و شه ری تر پوا و سه رگوزه شتی دوا زده سواره ی فهرهنسی و نه زیله ی ئارتووس، شای ئینگلستانیش که ده

حالی حازردا به‌دگۆر (٢٩٨) کراوه و ئیستاش به‌شکلی قه‌له‌ره‌شه‌یه و نۆکه‌ره‌کانی سه‌عات به‌سه‌عات چاوه‌روان بگه‌ریته‌وه هه‌مووی درۆیه. ئایا که‌س زات ده‌کا بیژئی داستانی «کاریبۆمه‌زکینۆ» (٢٩٩) و چیرۆکی گیرانی «سین گریال» (٣٠٠) و پروداوی ئه‌وین بازیه‌کانی تریستان و شازن ئیزۆت و داستانی ئه‌وینی «لانسیلۆت» ده‌گه‌ل شازن «ژینه‌ویۆ» (٣٠١) درۆیه؟ له‌ حالیکدا ئیستاش که‌سانیک ماون که نه‌دیمه‌ی ئه‌و مه‌له‌که‌یه، یانی «کۆنتانیۆن» یان له‌بیره که بریتانیای گه‌وره ئیستاش مه‌یگه‌یریک ئاواى به‌خۆیه‌وه نه‌دیوه‌ته‌وه. ئه‌م باب‌ه‌ته ئه‌وه‌نده راسته که من له‌بیرمه یه‌کیک که نه‌نکه گه‌وره‌کانم کاتیک نه‌دیمه‌یه‌کی به‌جلوبه‌رگی رازاوه‌وه ده‌دیت، ده‌یگوت «که‌چه‌کم، ئه‌م خاتونه چه‌نده وه نه‌دیمه کۆنتانیۆن ده‌چۆ» وه له‌وه‌را ده‌گه‌ینه ئه‌م ئاکامه که نه‌نکه گه‌وره‌م ده‌بۆ خودی «کۆنتانیۆن» ناسیبۆ یا لانی که‌م وینه‌یه‌کی ئه‌وی دیتوه. کتیه که حاشا له راسته‌قینه‌ی زه‌ق و ئاشکرای داستانی «پیه‌ر» و «ماگالۆن» (٣٠٢) ی جوان و نازدار بکا؟ چون، ئه‌مرۆش و ئیستاش له‌مووزه‌ی چه‌ک و سیلاحی پاشایانی ئیمه‌دا، ئه‌و ده‌سکه‌دارینه که «پیه‌ر» پاله‌وانی پرۆوانسی، به‌هه‌لسوورانندی ئه‌و داره ئه‌سه‌په‌ دارینه‌ی خۆی وه‌گه‌ر ده‌خست و له‌ هه‌وادا هه‌له‌دفه‌ری، ده‌بیندرۆ، ده‌سکیکه له‌ ماله‌بندی (*) عاره‌به گه‌وره‌تره. له‌ ته‌نه‌یشت ئه‌و ده‌سکه‌ دارینه‌یه، زینوبه‌رگی بابیکا ئه‌سپی سید داندراوه و له‌ که‌لی «رۆنسۆ» شه‌یپووری رۆلان که‌وتوه که درۆیاییه‌که‌ی به‌قه‌ده‌ر ئالووداریکی (*) گه‌وره‌یه. لیره‌وه ده‌توانین پرونی بکه‌ینه‌وه که دوازه سواره‌ی فه‌ره‌نسی هه‌بوون و له‌ دنیا‌دا پاله‌وانیکێ وه‌ک سید و

٢٩٨- دۆن مانۆئیل دۆلیۆن don Manuel de Léon پاله‌وانی قه‌رنی پازده‌م، ده‌لێن جاریکیان گراوییه‌که‌ی ده‌ستکه‌شی خۆی هاویشه‌ نێو ره‌وه‌یه‌ک شیر و پاله‌وان ده‌سته‌وانه‌که‌ی له‌ نێو شیران هه‌لگه‌رته‌وه و بۆ گراوییه‌که‌ی هیناوه و دایه‌وه ده‌ستی.

٢٩٩- Guaribo Mezquino داستانیکی پاله‌وانی به‌زبانی ئیتالی له‌ سه‌ده‌ی سێزده‌دا نووسراوه و پاشان وه‌رگه‌ێرداوه‌ته سه‌ر ئه‌سپانیایی. «١٥٤٨»

٣٠٠- Saint - Grial جام یا ده‌ورییه‌که‌ ژۆزف داریماتی Josef d Aemathie خۆینی عیساى تیدا دۆزیوه‌ته‌وه. ئه‌م جامه که‌وته ده‌ست سوڵتان ئارتووس و دلاوه‌رانی میزی خپ.

٣٠١- لانسلوت و تریستان هه‌ردووک له‌ دلاوه‌رانی میزی خپ بوون که داستانی ئه‌وان ده‌پێشدا به‌زبانی لاتین و پاشان به‌زبانی فه‌ره‌نسی نووسرا و شاعیریکێ مه‌سیحی هه‌ردووکیانی به‌هۆنه‌ بلاو کرده‌وه. (مۆریس باردۆن)

٣٠٢- داستانی پیه‌ر و ماگالۆن و باقیی داستانه‌کانی تر که پاش ئه‌وان باس کراوه له‌ کتێبی پاله‌وانیدا هاتوون که باسکردنیان لیره‌دا ناگونجۆ.

دلواهرىكى وهك «پيهر» هه بون كه به دواى كاره سات و رووداواندا رۆيشتون. ئەگەر پالە دەبى، دەبى بۆلەين كه دلواهرى پورته قالى به ناوى «ژواندومۆرلۆ» Jande morlo ش پالەوانى سەرگەردان نەبووه و نەچووه ته شارى بۆرگۆنى و له شارى

«راس» دهگەل سينيۆرى نيويه دهرهوى «شارنى» به ناوى مووساپيه Moise Pierce و پاشان له شارى «بال» دهگەل «مووساھارى دۆرامستان» Moise - Henry Ramestan به شهري نەھاتوو و دوو جار ان لەمەيدانى بەرپهركانيدا بەسەر بۆندى نەھاتوو ته دەر. وه هەر وهها دەبى حاشا لەو شهري و هەرايانە بکەين كه دلواهرانى ئەسپانيايياني «پيدروباربا» Pedro Barba و «گۆتیه رکیکزادا» Gutiere quixada (که بنهچهکەى من دهگه پیتوهه سەر ئەو) له شارى «بۆرگۆنى» کردیان و کورپانى «کۆنت دو سن پال» Count de saint pal يان تیک شکاند. هەر وهها دەبى بۆلەين كه دۆن فيرناندۆ دوگه وارا دواى رووداوه پالەوانییهکاندا رۆيشتوو ته ئەلمانیا و له وى دهگەل «ميسير ژۆرژ» پالەوانى بنه مالهى دووکی ئوتريش شهري نەکردوه؛ و سەر نهجام دەبى بۆلەين كه داستانى نيزه بازى «سویرۆدۆکوينۆن» suero de quinones له سەر رېگای پردى «نۆر بېگۆ» orbigo و پیکهه لپرژانى «مووزەن لوویس دۆفالسيس» Mosen - Luis de falces پالەوانى کاستیلی و هه موو ئەو ههنر نوینيانهى كه پالەوانانى تر لیرو له وى له ژوورى ولات و له دهرهوه کردوو یان هه مووی درۆیه و بۆ سەرگهرمى و رابواردن نووسراون، له حالىکدا ئەوهنده راست و دروستن كه هەر كهس بۆلەين وا نییه دووباره دووپاتى دهکمه وه، كه فام ناکا و تى ناگا و عهقل و تىگه یشتنى نییه. خهليفه به بیستنى وتارى سهرير و سه مه رهى دۆن كيشۆت كه تیکه لۆپک بوو له راست و درۆ و له بهر فره وانی ناگایى و زانیاریى ئەو له سەر بابه ته پالەوانییهکان زۆر واقى و رماو له جوابى ئەودا گوتى: «جه نایى دۆن كيشۆت من ناتوانم حاشا بکهم كه له وتووێژى بهریتزانداندا به تايبه تى لهو به شهدا كه باسى پالەوانانى سەرگهردانى ئەسپانيا دهکەى هیچ شتىكى راست و واقیعی نییه. من ئیستاش ددان بهو خاله دا دینم كه شاسواران یا دوازده سوارهى فره رهنسى هه بون، به لام هەرگیز ناتوانم باوهر بکهم كه ته وایى ئەو شتانهى ئۆسقوفى مەزنى تورپەن له کتیبى خۆیدا له مەر ئەوان گوتوو یه تى راسته. ئەوهى كه بنه مای راستى ههیه ئەوهیه كه ئەم پالەوانانه له لایەن پاشای فره رهنسه وه له نیو پیاو نازاکانى گهل هه لۆبژێردان و له قه بى «پیر» Pairs ی پى دان. چون هه موویان له بارى نازایه تى و جوامپى و چاکیی وه به یهک ئەندازه باش بوون، یا ئەگه ریش نەبوون خه لک ئاره زووى ده کرد كه بن. ئەمه عینوانى كى عه سه كه رى بوو وهك ئەوانه ی كه ئەمه رۆش هەن. وهك

عینوانگه‌لی «سێن ژاک» و «کالاترافا» Calatrava و ئەوانه‌ی که ئەندامی ئەو رێکخراوه‌یه‌ن «شێوالیه سێن له زومره‌ی پالەوانانی ره‌سه‌ن و ره‌گه‌زپاک دینه ئەژمار. وه‌ک ئەمڕۆ ده‌لێن «شێوالیه سێن ژاک» یا «شوالیه ئالکانتارا»، ئەو‌ده‌م ده‌یانگوت شێوالیه یا دوازه‌ده سواره‌ی فه‌ره‌نسی، چون دوازه‌ده سواریان بۆ ئەو رێکخراوه‌ عه‌سکه‌رییه‌ هه‌لده‌بژارد که هه‌موویان وه‌ک یه‌ک ئازا و لیها‌توو بوون. له‌وه‌یدا که پالەوانانیک به‌ناوی «سید» یا «برنارد دیلکارییۆ» هه‌بوون هیچ گومانیک نییه، به‌لام ئەوه‌ی که ئەو هه‌موو هونه‌ره‌یان نواند بۆ باب‌ه‌تیکی تره. له‌مه‌ر ده‌سکه دارینه‌که‌ی «کۆنت په‌ر» که جه‌نابت با‌ست کرد و له‌ مووزه‌ی سه‌له‌ته‌نه‌تیدا له‌ لای زینوبه‌رگی «بابیگا» داندراوه، من خۆم ددان به‌گونا‌هی خۆمدا دینم؛ من ئەوه‌نده گێژ و حۆل و ئەوه‌نده کورته‌بینم که باوه‌ کوو زینی بابیگام به‌ئا‌شکرا دیتوو، نه‌مه‌توانیوه ئەو ده‌سکه‌به‌و هه‌موو زه‌لامییه‌وه که جه‌نابت ئیشاره‌ت پێ کرد، ببینم. دۆن کیشۆت جوابی داوه: ئەو ده‌سکه‌ش بۆ هیچ شک و گومانیک ئەوه له‌وتیه، نیشان به‌و نیشانه‌ی ده‌ به‌رگیکی چه‌رمی گیراوه بۆ ئەوه‌ی خراپ نه‌بۆ. خه‌لیفه‌ گوتی: مومکینه به‌لام قه‌سه‌م به‌و پله‌ویایه‌ پیرۆزانه که من له‌ پله‌ی رۆحانییه‌تدا وه‌ده‌ستم هه‌ناوه، وه‌بیرم نایه شتیکی ئاوام دیتبۆ وه‌ گریمان گرم که شتیکی ئەوها له‌وێ هه‌بۆ نایا مه‌جبوورم ته‌واوی داستانی ئامادیه‌ی گۆل و ئەو هه‌موو پالەوانه سه‌رگه‌ردانه و ئەو هه‌موو نه‌قل و نه‌زیله‌ی که لێیان ده‌گێرنه‌وه باوه‌ر بکه‌م؟ وه‌ نایا ئەوه ده‌بێته ده‌لیل که پیاو ماقوولێکی نه‌جیب و شه‌ریفی وه‌ک به‌رێزتان، به‌و هه‌موو عه‌قل و فامه‌وه، ئەو هه‌موو شێت‌بازییانه‌ی ده‌و کتێبانه‌دا هاتوون باوه‌ر بکه‌ی؟

لەمەر دەمەتەقەى ھۆشمەندانەى دۆن كيشۆت و خەليفە و

ھيئەتدېك رووداوى تر

دۆن كيشۆت گوتى: چ فەرمايشېك! چۆن! ئەو كىتەبەنەى كە بەئىزنى پاشايان و پەسندى روانەران(*) و پشكەنەران بەچاپ گەيشتوون و كۆمەلگا بەگشتى وەرى گرتوون و ھەموو كەس لە گەورە و چووكە و فەقىر و دەولەمەند و عامە و عەوام و باش و خراپ و بەكورتى ھەر جۆرە مەروۇفېك لە ھەر چىن و توئىژېك بەھەر شوغل و كارېكەوہ كە ھەيانە دەيخوئىننەوہ و ئافەرىنى دەكەن، ھەمووى درۆى رووتن؟ وە ئەوہ لە حالېكداپە كە ھەموويان مۆرى راست بوونيان لى دراوہ و رۆژ لە رۆژ زياتر داىك و باوك و بنەمالە و شار و زىد و نىشتيمان و تەمەن و حال و ئەحوالى ئەم پالەوانانە دەناسرېن و راز و نەيئىي ژيانيان ئاشكرا دەبى. كەوابوو باشتر وايە بەرېرتان بىدەنگ بن و چى تر كفر و قسەى ناشيرين بەسەر زبانتاندا نەيا و قسەى من باور بكەن. چون من لەم بەستىنەدا باشترين نسەت كە لە پياويكى زانا دەوہشپتەوہ بەتۆ دەكەم، وە ئەگەر بەقسەى منتان باوہر نىيە خۆتان ئەو كىتەبەنە وەخوئىن تا بزانت چەندە خۆش و بەتامن. باشە، ئىستا فەرموو بزانت؛ ئايا ھىچ خۆشپىيەك لەوہ بالاترە كە لەبەرچاوى تۆ دەرياچەك جيوہ قولتە قولتە بكوئى و دەنيويدا ھەزاران مار و تيسماح و چروچانەوہرى تر بېن و بچن و لە ناكاو لە بنەبانى ئەو دەرياچەوہ و لە نىو ئەو ھەموو جانەوہرە زراو تۆقېنانەدا دەنگىكى دلەھژېن و جەرگ سووتېن بىيسى كە دەلى: «تۆ ئەى پالەوان كە خەرىكى تەماشاش كەردنى ئەم دەرياچە ترسناكەى، ھەركەس كە ھەى ئەگەر خوازيارى ئەو گەنجە شاراوہيەى كە ئەم دەرياچە دەقوولايى ئاوہ ليخناو و رەشەكانى خۆيدا شاردوويەتەوہ، ئازايەتتى دلى بى باكى خۆت بخە روو و خۆت دەنيو ئەم ئاوہ ئاگرينە باويژە! ئەگەر ئەوا نەكەى ھەرگيز شايسەتى ئەوہ نابى كە عەجايب و شتە سەرسوھيەنەرەكانى ناو ھەوت قەسەرى ھەوت پەرىي دەريايى كە دەژير ئەم ئاوہ تاريكانەدا ھەلگەوتوون، تەماشاش بكەى.» پالەوان ھىشتا بەتەواوى ئەم قسە ترسېنەرەنەى نەبىستووہ كە بى ئەوہى لە لاي خۆى حيسابى مەترسى بكا يا تەنانەت جلوبەرگى شەر دابنى، خۆى بەخودا و بەگراويى خۆى دەسپېرئى و بەكەللە خۆى ھەلدەيرتتە ناو ئەم دەرياچە كوئيوہ؛ وە ئەو دەم بى ئەوہى بزانتى چ روود دەدا لە ناكاو خۆى دە نىو باغيكى

به‌پریحانه و گۆل خه‌ملیودا ده‌بینه‌تته‌وه که به‌هه‌شتی خوداش تایی ناکا. له‌وێ پالێوان هه‌ستت

ده‌کا که هه‌وا له هه‌موو شوینتیک سازگارتر و له‌تیفتره و خۆره‌تا و نوور و جیلویه‌یه‌کی تازه‌ی هه‌یه. می‌شه و دارستانیکی ئارام ده‌ به‌رانبه‌ر پالێواندا وه‌ده‌ر ده‌که‌وێ. داروبار و ده‌وه‌نی ئه‌م دارستانه ئه‌وه‌نده چڕوپڕ و تیارون که هه‌ر ترووسکه‌یان دێ و چاوه‌ له‌ دیتنیان تیر نابێ. شنه‌بایه‌ک له‌قه‌کان ده‌خاته سه‌ما و شاعیر گوته‌نی: «به‌چه‌پله‌پێزانی گه‌لا، نه‌مام هه‌له‌ده‌ستت بۆ سه‌ما» گوێ به‌بیه‌ستنی هه‌زاران زیل و به‌می نه‌غمه و سیره و جریوه‌ی هه‌زاران مه‌لی عاشق که شاد و سه‌رخۆش به‌دوای یه‌کدا لق به‌لق ده‌فرین. که‌یفخۆش ده‌بێ. له‌ لایه‌ک چۆماوی زولال وه‌ک چاوی قرژال به‌ئاویکی ساردی که‌لله ته‌زینه‌وه به‌سه‌ر ته‌خته‌به‌رد و خیز و ورکه‌به‌ردی سه‌پیدا دێته خوار ده‌لێی زێری قالی کراوه و مرواریی درشتی رۆژه‌لاتی به‌سه‌ردا بلاو کراوته‌وه. له‌ لایه‌کی تر سه‌رچاوه و کانیاویکی دلگیش ده‌بینی که به‌به‌ردی یه‌شمی هه‌زار ره‌نگ ده‌وری هه‌لچندراوه و به‌مه‌ر مه‌ری سه‌یفه‌ل کراوی ریکۆپیک ده‌وره دراوه. برۆ ئه‌و لاتر کانیاویکی تره وه‌ک کانیاوی دێهاتی خۆمان سه‌روشتی و ده‌ور به‌ر می‌رگ و چیمه‌ن، پڕ له‌ سه‌ده‌ف و شه‌یتانوکه و بووکه‌جنیدی (*) هه‌زار ره‌نگ. ده‌ستی مروفی نه‌گه‌یشه‌توتی و ناریکۆپیک و له‌ هه‌مان کاتدا ریکۆپیکتر و جوانتر له هه‌موو شتیکی، ده‌نیو پیکهاته‌ی ئه‌و هه‌موو دیمه‌نه جوانه سه‌روشتیه‌دا له ناکاو تا پۆی قه‌سه‌ریکی، قه‌سه‌ریکی به‌جه‌لال و شکۆ، چاوان ده‌نگیوێ. دیواره‌کانی تۆیژیکی ئه‌ستووری زێر و کۆنگره‌کانی (*) له ئه‌لماس و ده‌روازه‌کانی له یاقووتی زه‌عه‌فرانییه و میعه‌مارییه‌که‌ی ئه‌وه‌نده سه‌رسوره‌ینه‌ر و سه‌یر و تازه‌یه که هه‌ر چه‌ند که‌ره‌سه‌که‌ی له ئه‌لماس و زێر و جه‌واهیر و زه‌رووت و یاقووت به‌ده‌ر شتیکی تر نییه، به‌لام سه‌بک و شیواز و وینه‌ی کۆشکه‌که له‌وانه له‌سه‌رتره. وه‌ پاش دیتنی ئه‌و هه‌موو جوانیه‌ی چ چاوه‌پروانییه‌ک له‌وه خۆشتر که ده‌بینی ده‌سته‌یه‌ک کچانی مانگ پوخساری ته‌رز و له‌بار خه‌رامان خه‌رامان به‌له‌نجی کۆتر و نازی قووی گه‌ردن سپی له‌ ده‌رگای کۆشک دینه ده‌رو و زێر و زه‌نبه‌ر و جه‌واهیراتیان جوژی که ئه‌گه‌ر به‌هه‌وێ به‌شپوه‌ی داستان بیژان باسیان بکه‌م ئه‌م نه‌قله‌ تا رۆژی قیامه‌تیش ناگاته کۆتایی خۆی، ده‌سه‌جی یه‌کیک له‌و خانموڵه نه‌رموونۆل و به‌نازانه که له‌سه‌رووی هه‌موویانه، دێته به‌ره‌وه ده‌ستی پالێوانی بی‌باک، که وێراوی خۆی باوێته نیو ده‌ریاچه‌ی به‌کوول و جۆش، ده‌گرێ و بی‌ئوه‌ی شتیکی بلێ ده‌گه‌ل خۆی ده‌بیاته نیو ئه‌م قه‌لایه یا قه‌سه‌ره و پاش ئه‌وه‌ی پووتی کرده‌وه و بزگوری ده‌به‌ردا نه‌ه‌یشت، به‌ئاویکی خۆشکراوی نیوه گه‌رم سه‌رتا پای ده‌شوا و به‌رۆنی بۆن خۆش هه‌موو گیانی داده‌مالی و

کراسیکی حەبەری دەبەر دەکا که بۆنی عەتر و عەبیری رۆژە رێیەک دەروا. پاشان دیبیتانی کێژولەیهکی تر دئی و بالاپۆشیکی بڵند دەخاتە سەرشانی که وەک دە داستانهکاندا دەگێرنەوه قیمەتی شار و بازاریکە. ئەوجار چ لەوه خۆشتر، وەک حەکا یەتخوان دەلی پاش ئەو کارە سەرەتاییانە، کچەکان پالەوان دەبەنە تالاریکی گەورەیی تر که تێیدا میتیزیکی رەنگا ورەنگ ئەوهەندە جوان رازینراو هتەوه که پالەوان سەری سوو دەمیتنی؛ ئاویک بە دەست پالەوان دادەکەن که بۆنی عەتر و عەمبەری لی دی. کورسییەک بە پالەوان نیشان دەدەن که یەکپارچە لە عاج دروست کراوه و تەواوی ئەو کچانە لە بێدەنگیدا خەریکی خزمەتن و ئەوهەندە تەعام و خۆراکی جووراجۆر دینن که پالەوان نازانی دەست بۆ کامیان درێژ بکا! کاتیکی خەریکی خواردنە زایەلەیی دلبزوتینی مۆسیقا دەگاتە گوئی بی ئەوهی بزانی دەنگبێژ کتیە و دەنگ لە کوپۆه دی! وه سەرەنجام کاتیکی خواردن تەواو دەبی و سفرە خری دەکریتەوه و پالەوان بەئیشتیا پالی لی داووتەوه و ددان دەئاژنیتەوه، لە ناکاو دەرگایەک دەکریتەوه و کچیک وەرژوور دەکەوی که لە جوانی و نازوگەمزهدا ئەوانی تر توژی ناشکینن. کێژ لە تەنیش پالەوان دادەنیشی و ناو و نیشانی قەسری پی دەلی و باسی ئەوه دەکا که خۆی چۆن لێردە دەتەلیسم که وتوو؛ پاشان هەزار نەزێلە و نەقلی تر بۆ پالەوان دەگێریتەوه یەک لەیەک سەیرتر، که پالەوان واق و پرماو گویتیان دەدات و ئەوانەش که ئەو نەزێلانە دەخویننەوه حەزی لی وەر دەگرن. من نامەوی لەوه زۆرتر درێژەیی پی بەدم، بەلام هەر لەو ئەندووکی (* گوتم، بۆمان دەردەکەوی که تەنیا بەکردنەوهی چەند لاپەرەیک لەهەر کتیبیکی پالەوانی بیگومان حەزیک زۆر و سەرسورمانیکی زۆر ویی ئەندازە لە خوینەر میوان دەبن. حەزەتی بەریتان بەقسەکانم برۆا بفرموون و وەک گوتم ئەو کتیبانە بخوینەوه، دەبینی که چۆن ژەنگاری پەژارەیک که رەنگە لەسەر دلت نیشتی، دەستریتەوه و چۆن ئەو کەسەری دلی مەلوول کردووی لەناو دەبا، وه بەلام با هیندیک باسی خۆم بکەم. دەتوانم بلیم لەوکاتەوه بوومەتە پالەوانی سەرگەردان ئازاتر و سەخیتەر و دلۆقانتەر و بی باکتر و خۆراگرتیشم و بەند و زیندان و کوپرەوهری و مەینەت و برسیتەتی و سیحر و جادوو نامبەزینن. وه هەرچەند ماوهیەکە خۆم بەتەلیسم کراو دەبینم، بەلام وا فکر دەکەمەوه ئەگەر خودا یار بی و فەلەک بەکاوی من بگەری و بەختم نەغمەیی ناسازگار و دژایەتی دەگەلم دەست پی نەکا، بتوانم بەم زوانە لە ماوهیەکی کەمدا بیمە سولتانی ولاتیکی و ئەو دەم پیاووتی و دەست ئاوالەیی خۆم نیشان بەدم. چون پیاوی دەست بەتال هەر چەندەش بیەوی ناتوانی پیاووتی خۆی نیشان بەدا. ئارەزووش ئەگەر بەکردەوه جیبەجی نەکری هیچ نییە و

وهک ئيمانتيک وايه که عه مېلى پي ناکړي. له بهر نه وويه که دلم دهيو وي له يه کهم دهر قه ندا بهامه ئيمپراتور تا دلم بيتوانيبايه له ريگه ي چاکه کردن دهگه د دوستان، به تاييه تي دهگه ل سانکو پانزاي بي نه نو که باشتيرين مروفي دنيا خو يه تي، نه و جوړه ي دهيو وي خو ي نيشان بدا. به لي من دهمويست کو نت نشينتيک بدم به و که چند روژيکه قه ولم پي داوه به لام له وه دترسيم لايق نه بي و نه تواني ولاتي خو ي به ريوه به ري.»

سانکو گو يي له و قسانه ي کو تايي بو و دسبه جي هلي دايه «جه نايي دن کيشوت، ئيوه هه ول بدن هه رچي زووتر نه و کو نت نشينه ي به لينتتان به من داوه و من له چاوه روانييدا ومخته برشم هه لي (*). به من ته حويل دن. من قه ولت پي بدم، زور باش و ليها تووانه. ئيداره ي بکه م و کاروباري هه لسوورينم؛ نه گه ر كيفايه ت و عورزه ي نه و کاره شم نه بوو چ قه يدي دهکا، چون بيستوومه که سانتيک هه ن که ملک و زهوي و زاري نه شراف و ملکاره کان به ئيجاره دهگرن و سال به سال پوول و پارهيه که له بابته ئيجاره وه ددهن به و خاوه ن ملکانه و نه رباب، خو ي دهست له رهش و سپي نادا و داده نيشي پاره ي خو ي خه رج دهکا و کاري به هيچ نييه. منيش هه ر وا ده که م، ياني له جياتي نه وه ي ميتشکي خو م ماندوو بکه م، خو م له زحمه ت مه عاف ده که م و وهک دوو کيکي به ريز و گه وره له داهاتي ملکي خو م به ري دهچم و خو شي راده بويزم و گو ي ناده مه نه وه ي خه لک ده لين چي. خه ليفه گو تي: برا که م سانکو، نه وه ي گو ت به رانبه ر به که لک وه رگرتن له داهاتي ملک دروسته، به لام له بابته به ريوه بر دني کاروباري ملک و وه گه ر خستني عه دالته که له نه رکه کاني تاييه ت به نه ربابه نيازپاکي و هه ستي داد په روهر ي زه روهر ي و پيوستن. چون نه گه ر نه و سيفه ته باشانه نه بنه بنه ماي کاري نه رباب، نامراز و نامانچ هه ر دووک ناکامي پيچه وانه يان ده بي، هه ر به و ده ليله يه که خوا وه ند زووتر يارمه تبي نياز پاکيي پياوي ساده دل ددا، به لام لوتف و رحمه تي خو يان له پياوي کارزاني نييه ت چه پهل دريغي دهکا. سانکو گو تي: من به و فه لسه فه و مه لسه فانه حالي نابم و نه وه ي دهيزانم نه وويه که دهمه وي نه و کو نت نشينه به لين دراوه، دهگه ل کو تاقه تي هه لسووران دنيم وه دست هي نا، به ساحيب (*). بکه م؛ چون هه رچي بي، منيش هه مان گيانم هه يه که ديتران هه يانه و خاوه ني هه مان له شم که يه کي تر هه يه تي و هه ر به و کارامه يييه که سولتانيک ولاتي خو ي هه لده سووريني، منيش کاروباري ملک و مه لبه ندي خو م به ريوه ده بدم و ده بمه سولتانيک مه گه ر خودا بزاني! کاتيک بوومه سولتان هه رچي دلم بيه وي ده يکه م و کاتيک تو انيم هه رچي دلم ويستي بي که م، به سه ليقه و خوازي خو م ده جو وليمه وه و مروقيش نه گه ر

سروشتی هرچی ژنه که توش لاسای ئەوان دهکهیهوه، بگهړیوه دۆستهکه م، بگهړیوه! ئەگەر له هۆل و ناو میگل خۆشت بۆ ناگوزهری، لانی که م لهویندا زۆرتر له ئەماندای؛ چون تۆ که پدشهنگی میگهلی و دهبی بۆ بزنهکان رینوین بی و ریگیان پئی نیشان بدهی، ئاوا بی ئامانچ روو ده دهشت و سهحرا دهکهی، بزنهکانی تر دهبی چیان بهسه ر بی؟»

ئەوانه ی که گوئیان له قسهکانی بزلهوهرین بوو، زۆر خۆشحال بوون، لهوانه خهلیفه کوتی: «هاورپی، تۆ گیانی خۆت هیندیک لهسه رهخۆ بهو بۆ گهیرانهوهی ئەم بزنه بۆ ناو میگل هینده بهپهله مبه، ئیستا که ئەو بزنه وهک تۆ دهلیتی مییه، هه ر چهندی خۆت ماندوو بکهی و بتهوئی پینشی پی بگری ئەو هه ر ناچاره بهدوای غه ریزه ی خۆیدا بروا. فه رموو ئەو پارووه بخۆو ئەو ئاوهشی بهسه رداکه با هیندیک رق و توورهیی تۆ بهسه ر بچی و بزنهکەش کهمیک بهسه ردهوه.» ئەوهی گوت و بهنووکە کێرد کوتیکی گۆشت که رویشکی سارد بۆ راداشت. بزلهوهرین گۆشتهکه ی وهرگرت و ئاویکی بهسه ردا خواردهوه و هاتهوه سه رخۆ، پاشان کوتی: «به راستی من نامهوئی ئیوه به ریزان له به ر ئەو قسه ناحه زانه که من بهو بزنه م گوت، هیچ ناره حهت بن و به پیاویکی که ر و نه فامم لی حالی بن، چون به راستی ده قسه کاندا ره مزیکی شاراو هه یه. من پیاویکی تووره و تۆسنم، به لام واش نیم که نه زانم ده گه ل چه یوان و ئینسان چۆن هه لسوکه وت بکه م. که شیش کوتی: من به راستی بروا به قسه کانت ده که م، چون به تاقیم کردووه ته وه که داوینی میشه و دارستان شاعیر په روهرده ده که ن و کۆخته ی شوانه کانی شوینی فیلسوفانه. بزلهوهرین کوتی: یا لانی که م په ناگه ی که سانیک که به تیکۆشان و حه ولدانی خۆیان بوونه ته زانا، هه ر چند له وانه یه پیتان وابی من پیاویکی فزوولم، ده مهوئی ئەگه ر به قسه کانم وهره ز نابن و ئاماده بن چه ند ساتیک گوئی بۆ من رابگرن، داستانیکی راسته قینه تان بۆ بگه رمه وه که ده لیلیک بی بۆ فه رمایشته کانی جه نابی ئاغا (ئیشاره به که شیش) و ئەوهی خۆم عه رزتان ده که م.»

دۆن کیشۆت ده سه به جی جوابی داوه: «چون له شپوهی قسه کانتدا وا ده رده که وئی که له داستانی تۆدا شوینه واریک له رووداوی پالهوانی هه بی، من به ش به حالی خۆم، ئەهی برای خۆشه ویست، له ناخی دلوه گویت بۆ راده گرم و به یه قین ده زانم ئەو به ریزانه ش هه ر وا ده که ن، چون ئەوانه پیاوانیکی زانا و به هۆش و گۆشن و زۆر خوازیری بابه تی سه رنجراکیش و نوکته ی تازه و داهینه رانه ن که بیسه ر تووشی سه رسورمان بکا، وه من شکم ده وه دانییه که داستانی توش هه ر وا ده بی. که وابوو، ئەهی دۆستی من، داستانه که ت ده ست پی بکه و ئیمه سه رتا پامان گوئیه. سانکۆ کوتی: من تیدا نیم! من بهو قاپه (*)»

چىشتەو دەچمە قەراغ ئەو چۆمە و پىم وايە ھەر ئەو قاپە بۆ سى رۆژانم بەش دەکا چۆن
 لە ئەربابى خۆم جەنابى دۆن كيشۆتم بىستوووە كە مەيتەرى پالەوانى سەرگەردان لەھەر
 چىگايەك دەست بەدا، دەبى ئەوئەندە بخوا كە لەبەر زگى بگەوى (*) و نەتوانى ھەلستە سەر
 پى، چون لەوانەيە خولى رۆژگار، رىگەى بخاتە ناو جەنگەلىكى چروپرو بى شوپىن و رىگا
 كە تا شەش رۆژان نەتوانى لىي بىتەووە دەر، وە بەبروای من ئەگەر ئەو بىچارەيە بەزگى تىر
 يا بەخورجىنى پىرەو پىگا نەبرى، وەك زۆر جار رووى داو، لەوانەيە بىتە جەستەيەكى
 وشك ھەلاتووى لە برسان مردوو. دۆن كيشۆت گوتى: سانكۆ تۆ ھەمىشە و ھەرتەم (*)
 لايەنگرى شتى ھەست پىكراو و زىندووى. كەوابوو ھەر شوپىنكىت پى خۆشە برۆ و ھەر
 چەندى دەتەوئى بخۆ. گەدەى من لە تەعام پىرە و كەمايەسى و كەسرىم نىيە. بىجگە لەوہى
 بەرۆحى خۆشم خۆراك بەم، ئەويش بەگويدان بەداستانى ئەو جوامىرە داين دەبى.
 خەلىفە ھەلى داىە: ئىمەش ئامادەين رۆحى خۆمان بلەوہرپىن. «وہ دەسبەجى لە
 بزىلەوہرپىنى تكا كرد كە نەقلى خۆى دەست پى بكا. بزىلەوہرپىن بەبەرى دەستى خۆى دوو
 شەپەلاغەى نەرمى لە كەلەكەى بزىلەكە دا و پىي گوت: «ئەى بزىلە خۆشخەت و خالەكەم، لە
 تەنىشت من بخەو! ھىشتا بۆ ئەوہى بگەرىيەوہ بۆ سەرىگىر (*) زووە» دەتگوت ئەو
 بەستەزبانە لە خاوەنەكەى حالى دەبى، چون ھەر واى گوت و بزىلە تەنىشتى راکشا و
 چاوى دە بزىلەوہرپىن برى وەك ئەوہى پىي بللى كە بەوردى گۆى بۆ قسەكانى رادەگرى؛
 ئەوجار بزىلەوہرپىن داستانى خۆى بەم جۆرە دەست پى كرد:

ئەو داستانە‌ی بزنی لەوە‌ڕین بۆ خەلیفە و ھاوڕێکانی گێراپەو

لە سێ فەرسەخیی ئەم دەریە، گوندێکە کە بەهەموو چووکیی خۆیەو لە ئاوەدانترین دێهاتی ئەم مەڵبەندە، لەوێ وەرزیتریک دادەنیشت کە زۆرزۆر بە‌ڕیز بوو، تا ئەو ئەندازە کە ئەگەر چی عینوانی «بە‌ڕیز» بەدوولەمەندانەو نانووسی، بە‌لام ئەم یەکە بەتایبەتی، لەبەر جوامیری و پیاوچاکیی زۆری، ئەک لەبەر دوولەمەندیەکە، بە‌راستی ڕیزی لێ دەگیرا. بە‌لام مایە‌ی خۆش‌بەختییەکە‌ی بەقەولی خۆی کچیک بوو کە دەجوانیدا گە‌یشتبوو و ئاخر پلە و لە هۆش و وشیاریدا ھاوتای نەبوو. ئەو‌هەندە جوان و ڕەزاسووک و عاقل و زانا بوو کە تەواوی ئەو کەسانە‌ی دەیان‌دیت سەریان سوڕ دەما لەو‌ه‌ی کە ئەو هەموو جوانی و کەمال و جەمالە دەوکیژەدا کۆ بوو‌تەو. ئەو‌ه‌ش بلێم ئەو هەر لە سەر‌ه‌تای منالییەو جوان و لەبەر دڵن بوو، ڕۆژ لە دوا‌ی ڕۆژ جوان‌تر دەبوو تا وای لێ هات لە تەمەنی شانزە ساڵیدا بوو بە‌ئایەتی جوانی و جەمال. نیوبانگی جوانییەکە‌ی وردە‌ورده دێهاتی دە‌وروبەری گرتەو و لەوێو گە‌یشتە شار و شارۆچکەکان. ئەو نیوبانگە تەنانەت گە‌یشتە کۆشکی پاشایانیش و بە‌گۆپی هەموو جۆرە کەسانیک گە‌یشت و ئەوجار دەستە‌دەستە دەهاتن بۆ ئەو چاویکیان بەو نازدارە بێ‌وینە‌یە بکەوێ. باوکی بەتەواوی هێز و تواناوە ئاگاداری لێ دەکرد و کچەکە خۆی‌شی ئاگاداری لە خۆی دەکرد، چونکە هیچ قفل و قەرازە و گۆلە و کلۆمیک نییە کە بتوانی بەقە‌دەر، عەقڵی خۆی ئاگای لە کچیکێ کە تازە دەگاتێ بێ. سەر‌ووت و سامانی باوک و جوانیی ئەو کچە وای کرد کە لاوانی گوندەکە‌ی خۆیان و دە‌وروبە‌ریش خوازینیی لێ بکەن؛ بە‌لام باوک کە ئەو گە‌وهەرە لە قی‌مەت نەهاتو‌ه‌ی بەدەستە‌و بوو، سەر‌ه‌گێژە‌ی گرتبوو نە‌یدەزانی ب‌ریار بدا بە‌کام موش‌تەری. منیش یە‌کیک لەو خوازینیکەرانه بووم و لە راستیدا بۆ سەر‌کە‌وتنی خۆم هەر ئەو‌ه‌ندەم هومێد هەبوو کە باوکی دە‌یناسیم. یانی دە‌یزانی خە‌لکی گوندەکە‌ی خۆیانم و خۆینی پاک‌ی مەسیحی دەر‌ه‌گەکانمدا دیت و دەچێ و لە هەر‌ه‌تی لاو‌ه‌تیدام و مال و سامانی دنیاشم هە‌یە و لە عەقل و تیگە‌یشتن و فام و شعوریش بێبە‌ش نیم.

لاوکی تر لە هەمان گوند هەر دەوماپانەدا هاتە خوازینیی و هەر ئەم پێش‌هاتە باوکی کچە‌ی تووشی د‌ردۆنگی کرد و کچی نەدامی، چون دە‌یزانی هەر دوو‌کمان یانی من و

خوازینیکه‌ری تازه ده‌یه‌ک پیزداین. بۆ ئه‌وه‌ی له‌و دردۆنگیه‌یه‌ بێته‌ ده‌ر لێ برا باسیه‌که‌ ده‌جینتایی ده‌گه‌ل خودی لێئاندر Leandra (ناوی ئه‌و په‌ری په‌یکه‌ره‌ که‌ منی خسته‌ ئه‌م حال و رۆژه‌ ئه‌وه‌یه‌) بێنێته‌ گۆرێ و فکری کرده‌وه‌ چون ئیمه‌ هه‌ر دووکمان وه‌ک یه‌کین، مافی هه‌لبژاردن بدا به‌کیژه‌ نازداره‌که‌ی خۆی. ئه‌وه‌ش کارێکی زۆر باشه‌ و هه‌موو باوکیک که‌ بیه‌وی بۆ ئه‌ولادی خۆی زه‌ماوه‌ند بکا، ده‌بێ ئه‌وه‌ ده‌به‌ر چاوه‌ بگرێ. ئه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ باوک ئیزن بدا ئه‌ولاده‌که‌ی ده‌گه‌ل هه‌ر گه‌ده‌ و گوده‌یه‌ک که‌ دلی ویستی زه‌ماوه‌ند بکا، نا، به‌لکو ده‌بێ له‌نیۆچهند که‌سی باش و ناسراودا مافی هه‌لبژاردن بدا به‌ئولادی خۆی. من نازانم لێئاندرای کچی هه‌لبژارد، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم باوکی به‌بیانوی ئه‌وه‌ی که‌ کچه‌که‌ی هێشتا زۆر منداله‌ و به‌قه‌سه‌ی تری له‌م چه‌شنه‌، که‌ نه‌ ئیمه‌ی ناھومێد ده‌کرد و نه‌ قه‌ولی به‌مێردانی کچه‌که‌شی پێ ده‌داین، ده‌به‌یتاین و ده‌بیردین. ره‌قیبه‌که‌م ناوی «ئانسلیم» بوو، منیش ناوم «ئۆژینۆ»ی Eugenio، وه‌ من ئه‌م ناوانه‌م بۆ ئه‌وه‌ پێ گوتن تا ئیوه‌ ناو و نیشانی قاره‌مانانی ئه‌م تراژیدییه‌، که‌ ئیستا به‌کۆتایی نه‌گه‌یشتوووه‌ و سه‌ره‌نجامیکی خۆیناوی و زۆر خه‌فته‌باری بۆ چاوه‌روانی ده‌که‌م، بزائن.

له‌وان رۆژاندا لاویک هاته‌ گوندی ئیمه‌ که‌ ناوی «ئینسیین دۆ لا رۆکا» Vincent de La Roce وکۆرێ وهرزیزیکێ فه‌قییری خه‌لکی لای خۆمان بوو که‌ خزمه‌تی سه‌ربازی تێ په‌راندبوو و له‌ ئیتالیا و ولاتانی تر پاش به‌شداری له‌ چهند شه‌رێکدا گه‌رابوووه‌ مالی باوکی. ئه‌و کاتانه‌ی که‌ دوازه‌ سالیک زۆتر له‌ ته‌مه‌نی تێ نه‌په‌ریبوو، سه‌روانیک ده‌گه‌ل ده‌سته‌ی خۆی رێگای ده‌که‌ویته‌ گوندی ئه‌و کۆر و ده‌گه‌ل خۆی بردبووی و ئیستا پاش دوازه‌ سال ده‌گه‌راوه‌ و جلوه‌رگی عه‌سکه‌ریی ده‌به‌ردا بوو و سه‌رتاپای به‌نیشان و زیوه‌ر و زنجیری جوان و په‌نگاوه‌رنگ پا‌زا بووه‌. ئه‌و لاهه‌ هه‌ر رۆژ خۆی به‌جۆرێک ده‌رازانده‌وه‌ و خرینگه‌ و پرینگه‌ی تازه‌ی وه‌خۆی ده‌خست که‌ هه‌مووی وه‌زن سووک و که‌م قیমে‌ت بوون. خه‌لکی گوند به‌گه‌شتی زۆر سه‌گ و حه‌رامزاده‌ن و ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیا‌ن هه‌بێ ده‌فیل و ته‌له‌که‌ و ئازارداندا ده‌ستی شه‌یتان له‌ پشته‌وه‌ ده‌به‌ستن. به‌سه‌رنجه‌وه‌، له‌ بنه‌وه‌ به‌وردی له‌سه‌ر وه‌زعی ئه‌و لاهه‌ ده‌فکرین و حیسابی ئه‌و زنجیر و حه‌مایه‌ل و خرینگه‌ و پرینگه‌ی وه‌خۆی ده‌خست، پایان گرت و بۆیان روون بووه‌ که‌ ئه‌م لاهه‌ له‌سه‌ر یه‌ک سی ده‌ستی پتر لیباس و گۆره‌وی و گۆره‌وی به‌ندی په‌نگاره‌نگ نییه‌. به‌لام له‌ تیکه‌ل کردنی به‌شه‌ جو‌راو جو‌ره‌کانی جلوه‌رگ و پیکه‌اته‌ی په‌نگه‌کاندا ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌لیقه‌ بوو که‌ ئه‌گه‌ر حیسابی جلوه‌رگه‌کانیان نه‌بووایه‌ سوێندیان ده‌خوارد که‌ زیاتر له‌ ده‌ دست جلوه‌رگ و بیست جو‌ر

نیشان و زیوهری هیه. پیتان وانه‌بې من ده باس کردنی جلوپه‌رگه‌کانیدا زوړی پیوه (*). دهنیم. به‌لام چون له‌م داستانه‌دا ئەم جلوپه‌رگانه دهوری خوځان هیه، له‌بهر ئەوه باسیان ده‌کهم. به‌لی جا، ئەو لاهه پوژانه له‌سهر به‌ردی دانیش‌شتنی بن‌سره‌به‌ریک له‌مه‌یدانی گونده‌ک‌ده‌دا د‌اده‌نیش‌ت و به‌گی‌پ‌رانه‌وه‌ی باسی نازایه‌تی و نه‌ترسی و ئەو شه‌پ‌رانه‌ی که کردوویه‌تی، زاری هه‌موومانی ده‌کرده‌ته‌له‌ی (*). ته‌قیو. ئیدی له‌سهرانسهری کوره‌ی ع‌رزیدا ولایتیک نه‌ما نه‌چووبې و شه‌ری تیدا نه‌کردبې، وه به‌م‌جوره‌ی که ده‌یگوت زوړتر له‌وه‌ی ع‌ره‌بی کوش‌ت‌بوو که ده‌مه‌راکیش و تونیس‌دا ده‌ژین و زوړتر له‌وه‌ی شه‌ری تن به‌تن کردبوو که «گانتی لونا» Gantey Lana و «دیه‌گو گارسیا دوپاراداس و هه‌زاران پال‌ه‌وانی تر که خو‌ی ناوی ده‌بردن، کردبوویان، وه‌سهر ئەوه بوو که بی‌ئوه‌ی دل‌پ‌یک خوین له‌لوتی بی‌یا جی‌گایه‌کی به‌ناستهم دارووشابې له‌ته‌واوی ئەم شه‌پ‌رانه‌دا به‌سهرکه‌وتوویی هات‌بووه‌ ده‌ری. به‌و حاله‌شه‌وه جی‌گای برینی له‌سهر له‌شی خو‌ی پی‌نیشان ده‌داین و ده‌یگوت، ئەوه جی‌گای گولله‌ی شم‌خاله‌ که له‌شه‌رکه‌کاندا به‌ری که‌وتووه. به‌لام ئیمه هیچ شوینی برینیکمان له‌سهر پی‌ست یا به‌ده‌نی نه‌ده‌دیت. ئەوجار ئەوه‌نده‌ش بی‌شهرم بوو که هه‌موو که‌سی، له‌خزم و ناشنای خو‌ی و ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ش که نه‌یانده‌ناسین، به‌له‌فزی «تو» ده‌یدواندن؛ هه‌روه‌ها ده‌یگوت که باوکیک بی‌جگه له‌باسکی خو‌ی و ع‌سل و نه‌سه‌بیک بی‌جگه له‌کار و ناکاری خو‌ی نانسې و وه‌ک پی‌اوکی ع‌سکه‌ری ته‌نانه‌ت قه‌رزاری شاش نییه (۳۰۲). ئەو هه‌موو بی‌شهرمییه که‌م بوو، ئەوه‌شی لی‌زیاد ده‌کرد که له‌مؤسیقاشدا شاره‌زایه و له‌رووی «نوت» سې‌تار لی‌ده‌دا و وه‌ک هیندیکان ده‌یانگوت سې‌تاره‌که وه‌زبان دینې. به‌لام سه‌ره‌تی و فه‌زیه‌ته‌کانی به‌وانه‌کو‌تایی پی‌نه‌ده‌هات، چون بی‌جگه له‌وانه‌ئاغا شاعیریش بوو و بو‌هه‌ر رووداوکی منالانه که له‌دیدا رووی ده‌دا یه‌ک و دووی لی‌نه‌ده‌کرد و قه‌سیده‌یه‌کی فرسه‌خ و نیوی بو‌ده‌ه‌ونده‌وه. به‌لی جا، سه‌ره‌نجام ئەو سه‌ره‌بازه که باس‌م کرد، ئەو «وینسین د‌ولاروکا» یه، ئەو پی‌اوه نازایه، ئەم چاو له‌وه‌پ‌ینه، ئەو مؤسیقاره، ئەم شاعیره، له‌پشتی یه‌کیک له‌په‌نجه‌ره‌کانی مالی لیتان‌دراوه که ده‌پروانییه سه‌ر مه‌یدانی دې، زوړ جارن که‌وته به‌ر چاوی ئەو کی‌ژه. ورده‌ورده‌تریه و بریقه بریقی جلوپه‌رگی سه‌ره‌زایی لاهه‌که هه‌لی ده‌فریوینې و شت‌عه‌ره‌کانی سه‌رنجی راده‌کیشن و باوه‌ر

۳۰۲- سیروانتیس ده‌وجودی ئەم پال‌ه‌وان په‌مؤیه‌دا، په‌ندیکې باوی ئەو سه‌رده‌مه به‌گالته‌ده‌گری؛ ئەویش ئەوه‌یه: «نه‌جیب زاده بی‌جگه له‌خودا له‌که‌س ژیرووتر نییه و دیاره که واپوو هیچ باکی له‌پاشاش نییه». (مؤریس باردون)

بهو داستان و چيروكانه‌ی له‌مه‌ر ئازايه‌تیی خۆيه‌وه ده‌يگي‌پرانه‌وه، ده‌كا. سه‌ره‌نجام چو‌ن دييئائي بيگومان شه‌يتان وای ويستبوو، پيش ئه‌وه‌ی سه‌ربازي لاي پي بزاني، كيژ عاشقي ئه‌و بووبوو. وه چو‌ن له‌واري ئه‌وين و ئه‌وينداريدا ئاسانترين ريگا ئه‌ويه‌يه دل‌به‌ر عاشقي دلدار بي. ليئاندر و وينسين زور به‌ئاساني بوونه هاوري و ئاشنا. پيش ئه‌وه‌ی هيچكام له خوازيبنيكه‌ران كه ده‌ژمار نه‌ده‌هاتن وه‌خو بينه‌وه. كچه كاره‌كه‌ی كوئايي پي هينا و ماله باواني به‌جي هيشت (كيژ دايكي نه‌مابوو) و له گوند هه‌لاتن. به‌مجوره ئه‌و سه‌ربازه كه‌س نه‌ناسه له‌م رووداوه‌دا سه‌ركه‌وتووتر له‌ ته‌واوي ئه‌و رووداوانه‌ی كه ده‌يگوت به‌سه‌ري هاتوه، هاته ده‌ري.

ئه‌م رووداوه ته‌واوي خه‌لكي گوند و ئه‌و كه‌سانه‌ی خه‌به‌ريان پيگه‌هيشت، هه‌مووي تووشي سه‌رسورماوي كرد. من له تاوان كرپومات بووم و ئانسليم حالي شيوا و باوك په‌ژاره داي گرت و خزم و كه‌سي كچه‌كه هه‌ست و نه‌ستيان زامدار بوو و ديواني دادگه‌ري خو‌ي راپسكاند و كه‌وانداران به‌ده‌شت و سه‌حرا وه‌ربوون. ريگا و بانيان هه‌موو خسته ژير چاوه‌ديري و ميشه و مه‌زرا و لي‌ره‌وارنه‌ما نه‌پيشكن تا سه‌ره‌نجام پاش سي رۆژ، ليئاندر اي هه‌وه‌سبازيان به‌تويي كراسي‌كه‌وه به‌رووتي ديته‌وه كه‌ پوول و جه‌واهيري‌تيكي كه‌ له مالي باوكي ده‌گه‌ل خو‌ي هينا بووي لييان ر‌فاندبوو. كچيان هينا‌يه‌وه لاي باوكي رۆژه‌ره‌شي و باسي ئه‌و موسيبه‌ته‌ی به‌سه‌ري هاتبوو لييان پرسى. ئه‌و بي ئه‌وه‌ی گوشاري بو بين ئيقراري كرد كه «وينسين دۆ لاكارۆ» فريوي داوه و سويندي بو خواردووه كه ده‌بيته مي‌ردى و هه‌لي گرتبوو و به‌ليني پي دابوو كه ده‌يباته خو‌شترين و جوانترين شاري دنيا كه «ناپل» بي، وه ئه‌وده‌م ئه‌و، كه كچيكي ساويلكه و بي فكر و ته‌دبير بووه، قسه‌كاني ئه‌و سه‌ربازه‌ی بروا پي كردووه و فريوي خواردووه و پاش ئه‌وي هينديك له نه‌غدينه‌ی باوكي ده‌دزي هه‌ر ئه‌و شه‌وه ره‌گه‌ل سه‌رباز ده‌كه‌وي. ئه‌وجار سه‌رباز ده‌يباته چرترين و ئه‌سته‌مترين به‌شي چيا و ده‌ئشه‌كه‌وتيكدا زينداني ده‌كا و بي ئه‌وه‌ی ده‌ستدريزي به‌نامووسي بكا، هه‌رچي پاره و زيي و جه‌واهيري پي ده‌بي، ده‌ينه‌ستيني و ده‌رباز ده‌بي و ئه‌و بابه‌ته سه‌رسورماوي هه‌موواني دووقات زورتر كرد.

ئه‌ي به‌ريزان بيگومان، قبوول كردني خو‌راگري و هه‌س دانه‌وه‌ی (*) نه‌وسي زالم له لايه‌ن ئه‌و لاهوه ئاسان نه‌بوو به‌لام كچه ته‌كه‌زي كرد و ئه‌وه‌نده‌ی سويندي خه‌ست و غه‌ليز خوارد كه هيچ ده‌ستدريزيه‌ك بو عيسمه‌تي نه‌كراوه كه بو هير كردنه‌وه‌ی دلي ته‌م گرتووي باوكي به‌س بوو و پيره‌مي‌رد بو له ده‌ستداني مال و زيي و پوول هيچ ناره‌حه‌ت نه‌بوو، چو‌ن

ئو گوهره گرانبايييهی که له دست چوو، تازه وهگر ناکه وپته وه، بۆ کيزه کهی ما بووه. لهو پوژوهه که لئاندرایان هیناوه، باوکی له بهر چاوی خه لکی شارده وه و له دهیرتکا له شاریک ته رکی دنیا ی پي کرد. بهو هیوايه که مرووری زه مان ئه و سووکايه تیه له بیر خه لک بهرپته وه و که می کاته وه. لاوه تی و که م ته منی بوو به به هانه ی گونا ه و تاوانی لئاندرایا لانی که م له بهر چاوی که سانیک که سوودیکیان له باشی و خراپی ئه ودا نه بوو وایک ددراوه. به لام ئه وانه ی ناگایان له هوش و زیره کی و تیگه یشتوو یی ئه و بوو، گونا ه ی ئه و یان به هیچ کلوجیک نه دایه پال نه زانی و نه فامی به لکو وای بوچوون که هه مووی له سووکه سه ری و مه یلی غه ریزی ژنانه وه که زورتر له هیلکی دژ به فام و شعور و عقی ساغدا ده روا ته پيش، سه رچاوه ی گرتوه .

کاتیک لئاندرایا له دهیره که دا بوو به ته ره که دنیا، ئانسلیم کوپر بوو یا لانی که م هیچ نه ده دیت که له ودا شادییه که بوروو ژینی. دنیا له بهر چاوی منیش هه ر ته م و مز و تاریکان بوو، ئیدی پروناکییه که نه ما تا له دوری لئاندرادا ترووسکه ی هیوايه که بخاته ده روونم. هه ر چه ندی سه برمان که متر ده بووه غه م و که سه رمان زورتر ده بوو. ئیمه له عنه تی خودامان بۆ زروقه و بروقه ی ئه و سه ربازه دنه ارد و بی فکری و خافل بوونی باوکی لئاندرامان نه فرین ده کرد. سه ره نجام من و ئانسلیم بریارمان دا گونده که به جی یلین و په نا بۆ ئه م دو ل و ده ره یه بینین. ئه و لیره دا خه ریکی له وه راندی رانیکی گه و ره ی خویه تی و منیش هه ر وه ک ئه و په وه یه کی گه و ره که هه مووی مالی خو مه ده وه پرینم. هه ر دو وکمان له نیو ئه م داروده وه نه دا به مجوره روژگار ده به یه سه ر و جارویار یادی دلداریمان دپته وه بیر و کای کون (*) به با ده که یین. جار جار به لئاندرایا هه لده لپین و گورانی و ئاواز ده خوینین و که ره ت که ره ت هه ناسه ده کیشین و فرمیسکان هه لده وه ریین و گازه نده ی خو مان به گو یی ئاسمانی بی هه ست و سو ز داده دین.

زوریکي تریش له ئه ویندارانی لئاندرایا چاویان له ئیمه کردوه، هاتونه ته نیو ئه م چیا ئه سته مه، تا خو یان به و کاره ی که ئیمه ده یکه یین مه شغوول بکه ن. ژماری ئه و ئه ویندارانه ئه وه نده زوره که ئه م مه لبه نده هه مووی بووه ته له وه رگه و هه وار و هه وشه مه ر و ده لپی ئیرووکانه هه ر له ئه زله وه «مه قه ری شو انان» (٣٠٤) بووه و هیچ بن به رد و شکیر و شوینیک

٣٠٤ - La Pastorale Arcaie ئارکاری شوینیک له یونانی ناوه ندی بوو که عیلیکی مه ردار تیادا ژیاون و مه کو ی شو انه ویله کان بوو. شاعیره کان ئه و شوینه یان به پیرۆز زانیوه. (مه مه د قازی)

نييه كه ناوى لىئاندرای لى نهبيستري. يه كىك له عنه تى دهكا و بهه وه سباز و جلفى ناو دىجىتال دهبا، ئەوى دى دەللى دەستەمۆ و پام بووه و ههزار جنىوى پى دەدا، هى واش ههيه دەللى ههچ گوناھىكى نهبووه و فريوى خواردوو و يهك لۆمەى دهكا و هينديكيان باسى جوانييه كهى دهكهن و سه رتان نهيه شينم باس باسى لىئاندرايه و ناوى له سه ر زبانا ناكه وى و هه مووشيان دهيه رستن. كارى شىتتى ئەو عالمه گه يشتوو ته جيگايهك كه له خووه دهگرين، تووره دهبن و باسى هه سوودى و بيوه فاييى ئەو كچه دهكهن بى ئەوهى ته نانه ت جارىك چاويان پىك كه وتبى، هه ريه كهى له خووه شتىك دەللى و هه چيشى وانويه و رووى نه داوه. له سه رانسهرى ئەو كىو پارهيه دا غارىك، كه ندا لىك، بندارىك نييه كه شوانىكى لى دانىشتبى و داستانى ئەوينى خوى به بانه گوتبى. هه ر دنكىك كه له م چيايه دا دهبيستري ناوى لىئاندرايه كه دهنگ ده دا ته وه: كىوه كان ناوى «لىئاندر» دوپات دهكه نه وه، جو باره كان زه مزه مەى ناوى لىئاندرايان له سه ر لىوانه و لىئاندر سهرى له هه موومان شىواندوو و هه موومان بى ئومىد، ئومىده وارين و بى ئەوهى بزاني له چى دهترسين، روچمان پى نه ماوه و دهترسين. له نيو ئەو هه موو لاه ئەوينداردا ته نيا ئانسليم له هه مووان زۆرتر و له هه مان كاتدا له هه مووان كه متر عه قل له خوى نيشان ده دا. ئەو باوه كو ئەو هه موو هۆكار و سه به بهى بۆ ناله وشكايه ت كردن هه يه، بىجگه له دردهى دوورى له هه چيتر شكايه تى نييه و به زايه لهى دهنگى دل بلاوينى ويۆلۆنى خوى كه زۆر باشى لى ده دا و به شىعري زۆر ناسك كه نيشانهى ناسكخه يالى و چىژى زۆر هه ستيا ريه تى ده نالى و لى ده دا و دەللى، من به برواى خوّم ريگايه كى باشتر و ريكترم گرتوو ته به ر، ئەو يش ئەوه يه به دهنگى بليند سووكه سه رى و نه فامى و خه تاكارى و سست په يمانى و بى به لىنى و بى سه ليقيه يى و تى نه گه يشتوويى ژنان به تايه تى له هه لىژاردنى عاشقدا نه فرين دهكهم و ئەوى جنىوى ئەو عالمه ميه به حه والهيان دهكهم، ئەوه بوو ده لىلى ئەو قسانه يى كه له كاتى گه يشت به خزمه تى ئيوه ي به رىزدا به و بزنه م دهگوت. ئەو بزنه، هه ر چه ند باشترين بزنى ميگه له كه مه؛ به لام چون مييه له به ر چاوم كه وتوو.

ئەوه بوو ئەو داستانهى قه ولم دابوو بۆتانى بگيرمه وه، ئەگه ر زۆر ريش دووردرىژ بوو له جياتيان ئامادم بۆ هه ر خزمه تىكى له دهستم دى ده خزمه تاندا بم. حه وشه ي ره وه كه م لىروه دوور نييه؛ له وى شير و په نىرى تازە و هه موو جوړه ميوه يه كه م هه يه كه له ززه تى ديتنيان له تامى شيرنيان كه متر نييه.

لهمبر ٺو شهره‌ی که دؤن کیشۆت ده‌گه‌ل بزنله‌وه‌رینی کرد و لهمبر
روودای سه‌یر و سه‌مه‌ری کفن پۆشانی نویژگه‌ (*) که پال‌هوان
به‌زه‌حمه‌تی زۆر و به‌شان‌ازییه‌وه‌ کۆتایی پی هیئا

داستانی بزن له‌وه‌رین خۆشییه‌کی زۆری ده‌بیسه‌راندا پیک هیئا، به‌تایبه‌تی خه‌لیفه له‌همموان زۆرت‌ر که‌یفی ساز بوو. ٺو به‌سه‌رنجی زۆره‌وه‌ گوپی دابووه‌ شیوه‌ی گپ‌رانه‌وه‌ و گفتولفتی داستان گپ‌ره‌وه‌که و لپی مه‌لوم بوو که ٺوه‌ نه‌ ته‌نیا بزن له‌وه‌رینیکی دپهاتی و عامی نییه، به‌لکو به‌مه‌زننده‌ ده‌بی پیاویکی په‌روه‌ده‌ کراری زانا و رازوه‌ و ده‌رباری بی، هر له‌به‌ر ٺوه‌ دنکی به‌رز کرده‌وه‌ و گوتی که که‌شیش راستی ده‌کرد که جه‌نگه‌ل و کپو و لپاله‌کانیش پیاوی زانا و تیگه‌یشتوو له‌ داوینی خۆباندای په‌روه‌ده‌ ده‌کن. هممو ٺوه‌وانه‌ی له‌وی بوون ئافه‌رینیان به‌ «ئۆژینۆگوت»، به‌لام ٺوه‌ی له‌ همموان زۆرت‌ر جوامیری نیشان دا و ئاماده‌یی خۆی بۆ خزمه‌ت کردن راگه‌باند دؤن کیشۆت بوو که گوتی: «برای بزن له‌وه‌رین، به‌یه‌قین بزانه‌ گه‌ر ده‌ بارودۆخیکدا بووایه‌م که بمتوانیایه‌ ده‌کاره‌ساتیکدا به‌شداری بکه‌م، بی راه‌ه‌ستان ده‌ست به‌کار ده‌بووم و کاریکی گه‌وره‌م بۆ تۆ ٺه‌نجام ده‌دا، یانی ده‌چومه‌ ده‌یر و لیئاندرای نازهنینی تۆم (که بی‌شک به‌پپچه‌وانه‌ی مه‌یلی خۆی له‌ وی راگیرکراوه‌) له‌وی دپنا ده‌ر، پاشان ده‌مدا ده‌ست تۆ تا به‌پپی یاسای پاله‌وانی و بی ٺوه‌ی زولمی لی بکه‌ی، پیکه‌وه‌ ریگه‌ی ژیان هه‌لبژیرن، به‌لام من هیوادارم که به‌لوتف و مه‌رحمه‌تی خواوه‌ندگاری ئیمه‌ عیسا مه‌سیح هه‌رتم وانه‌بی که هیزی سیحر و جادوی چه‌په‌ل و نگرپس به‌سه‌ر هیز و توانای جادووه‌گه‌ری پاکدا زال بی. وه‌من بۆ ٺو کات به‌لینی ده‌دم به‌پپی ٺو شوغله‌ی که هه‌مه، ٺه‌ویش یارمه‌تیدانی نیازمه‌ندان و بی که‌سانه، به‌هاوارت بگه‌م و ٺوه‌ی له‌ ده‌ستم بی بۆت بکه‌م.»

بزن له‌وه‌رین خیره‌خیره‌ ده‌دؤن کیشۆت فکری و چون ٺوی ده‌بارودۆخیک پی‌ریشان و شپ‌زه‌دا و به‌قیافه‌یه‌کی به‌زه‌بزیچاوی کپوت، به‌سه‌رسورماوی رپوی ده‌ ده‌لاک کرد و گوتی: «جه‌نابی ئاغا، ٺو پیاوه‌ به‌وه‌ سه‌روپۆته‌راکه سه‌یره‌وه‌وه‌ به‌وه‌ قسه‌ زه‌لام و سه‌یره‌انه‌وه‌ کییه‌؟ ده‌لاک گوتی: بیجگه‌ له‌ پاله‌وانی ناودار دؤن کیشۆتی مانش که پپش به‌زولم و بیدادی

دهگرى و پشتيوانى كيژان و مايهى ترس و دلءراوكيى غولان و ديوان و سهركهوتووى ديجىتال شهران و سهروهى ههمو پالءوانانه دهنوانى چ كهسيكى تر بى؟ بزن لهوهپين گوتى: ئه قسانه زۆرتر وهك ئه واژه و دهسته وازانه دهچن كه ده كتيبپالءوانويهكاندا ههن و گۆيا پالءوانانى سهركگردانىش ههر ئه و كارانهيان كردووه كه تۆ دهيديه پال ئه و پياوه. بهوهشدا من پيم وايه بهريزتان ئيشتياى جفهنگ ليدانتان ههستاوه يا ئه و پياوه ميشكى شلءقاوه. دۆن كيشۆت هاوارى لى بليند بوو، ئه وه دهلىى چى كهلهه پوووك؟ تۆ كهريكى لهوه دهشته و ئه وى عهقل و شعور بى نيته! تۆى كهلهت شلءقاوه و ميشكى تيدا نهماوه، دهنه كهلههى من لهزگى ئه و پهبتيارهى (*) تۆى دهرفرتاندووه پرتزه! «ئه وهى گوت و دهستى دا ئه و كوليپره نانهى له بهر دهستى بوو، واي بهدم و چاوى بزن لهوهپيندا كوتا كه لووتى وهك پنهى (*) نانكهران پان بووه! بزن لهوهپين كه ئه هلى گالتنه و داناندن نهبوو كاتيك ديتى كه بهراستى ئه و رهنفاره ناحهزهى دهگه ل كراوه، دههرى (*) بوو، بى ئه وهى حورمهتى سفره رابگرى يا ريز و حورمهتى ئه و كهسانه بگرى له دهورى سفرهكه بوون، خۆى بهدۆن كيشۆتدا دا و گهرووى بهههر دووك دهستان ريك گوشى. وه بيگومان ئه گهر سانكو پانزا نهگهيشتبايه و ههر دووك شانى ئۆزىنى نهگرتبايه و بهپشتهوه دا ئاوهژووى نهكردباوه، دۆن كيشۆتى دهخنكاند و حهياتى رهشى لى دهبرى! له وههنگامهيدا دهورى و ليوانى ئا و خواردنهوه و ههرچى لهسهر سفره بو وروخاش بوون. دۆن كيشۆت دهگه ل كو دهستى شوانه لهگهرووى بووه خۆى هاويشته سه زگى، شوانكه دهژير زهبرى مست و پيلاقهى سانكو دا ههمو گيانى رهش و شين بوووهوه. دهستى گيرا كيرديك لهسهر سفره ههلبگرى و تۆلهى خۆى بكاتهوه و كارهساتيكي خويناوى بقهومينى؛ بهلام خهليفه و كهشيش پيشيان پى گرت و نهيا نهپشت ئه و كاره بكا. بهلام دهلاك كاريكى كرد كه بزن لهوهپين بهنۆرهى خۆى دۆن كيشۆت بگهوزينيتته سه ر پشت و بهمست و پى لهقه تى بهرى و شل وكوتى بكا و دم و لووتى پر بكا له خوين. خهليفه و كهشيش لهبهر پيكهنين دهستيان بهزگيانهوه گرتبوو، كهواندارهكانيش له خوشيبان ههلهدهپرين. ههمو پيكهوه دهتگوت شه ره سهگ دهكهن و دوو قهپهگوليان تيك بهرداوه و سهيرى دهكهن و دهنكى سهگان

۳۰۵- هه رچهند «رۆدرىگزمان» شيكارى بهناوبانگ بيهووده دهيوئى له سيروانتيس داكوكى بكا و ئه م رستهيه دهباتهوه سه ر ئه وه كه ئه و نووسه ره گهروهيه ويستووويه عادهت و رهسمى زالمانه و دوور له بهزهى زهمانى خۆى باس بكا، بهلام بههرحال نووسينى شتى وا نهدهبووايه بهسه ر زبان و قهلهمى ئه ودا بى. (مؤريس باردۆن)

ده‌دن (۳۰۰)! ته‌نیا سانکۆپانزا زۆر سه‌خت تووره‌ بوو، چون نه‌یده‌توانی خۆی له ده‌شت
یه‌کیک له پیاوه‌کانی خه‌لیفه راپسکینیی و له‌سه‌ر ئه‌ربابه‌که‌ی بکاته‌وه.

سه‌ره‌نجام له‌و ساتانه‌دا که هه‌موویان، بی‌جگه له دوو پاله‌وانی ده‌گژی‌هه‌ک راجوو، پئی
ده‌که‌نین و که‌ه‌یفیان ده‌کرد له‌نه‌کاو ده‌نگی شه‌پوو‌ریکی وه‌ها به‌سۆز و دلسووتین به‌گوئی
که‌ه‌یشت که هه‌موو پووی خۆیان به‌ره‌و ئه‌و لایه‌ی که ده‌نگه‌که‌ی لێوه ده‌هات وه‌رسوو‌راند؛
به‌لام ئه‌وه‌ی که له هه‌مووان پتر به‌و ده‌نگه هه‌راسانی پووی تی کرد، دۆن کیشۆت بوو که
هه‌ر چه‌ند هه‌یشتا ده‌بن بزنی له‌وه‌رپیندا بوو ئه‌وه‌نده‌شی وئ که‌وتبوو که هه‌موو گیانی تیک
شکابوو، ده‌سه‌به‌جیی به‌حه‌ریفی خۆی گوت: «کاکای شه‌یتان، چون تۆ هه‌یج شکم ده‌وه‌دا نییه
که خودی شه‌یتانی، چون ده‌ره‌قه‌تت نه‌هاتم و زۆرت له‌من زیاتره. کاکای شه‌یتان تکا ده‌که‌م
با سه‌عاتیک پشوو به‌دین وشه‌ر رابگرین چون به‌رای من ده‌نگی غه‌ماویی ئه‌م شه‌پوو‌ره‌ بوو
کاره‌ساتیکی گه‌وره بانگه‌هه‌یشتم ده‌کا.» بزنی له‌وه‌رپین که له لیدان و لیدران ماندوو بوو
ده‌سه‌به‌جیی ده‌ستی هه‌لگرت و دۆن کیشۆت هه‌ر که هه‌ستایه‌وه سه‌ر پئی، چاوی ده‌و شوینه
بری که ده‌نگی شه‌پوو‌ری لێوه هاتبوو، چاوی به‌جه‌ماعه‌تییکی گه‌وره له «تۆبه‌کاران» (۳۰۶)
به‌جلوبه‌رگی سه‌پی و درێژه‌وه، که‌وت که له‌سه‌ر به‌ره ژێری ته‌ه‌پۆلکێک ده‌هاتنه خواره‌وه. بۆ
پوون کردنه‌وه ده‌بئ بلێین که ده‌و ساله‌دا هه‌وره‌کانی عاسمان نبعمه‌تی باران و خوناوکه و
شه‌ونمیان به‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌باراندبوو و له هه‌موو دیهاتی ئه‌و مه‌لپه‌نده خه‌لک ده‌سته‌ده‌سته
به‌خویندنه‌وه‌ی ویرد و دوعا و پارانه‌وه ده‌چوونه نوێژگه‌کان تا له خودا بخوازن که ده‌ستی
که‌ره‌م و ده‌رگای گه‌نجینه‌ی بارانی ره‌حمه‌تی خۆی به‌سه‌ر ئه‌واندا بکاته‌وه. ئه‌و پڕۆزه‌ش
دانیشتوانی یه‌کیک له گونده‌کانی جیران ده‌سته‌جه‌معی ده‌هاتنه ده‌یریکی پیرۆز که له‌سه‌ر
یه‌کیک له گرده‌کانی ده‌ورو به‌ری ئه‌و دۆله هه‌لکه‌وتبوو.

دۆن کیشۆت کاتیک جلوبه‌رگی سه‌یری نوێژگه‌رانی نوێژگه‌ی چاوی پئی که‌وت وه‌بیری
هاته‌وه که ده‌بئ هه‌زارویه‌ک جار وینه‌ی ئه‌وه‌ی دیتبئ وای بۆچوو که ده‌گه‌ل پووداوێک
تیک ئالقاون و پووبه‌پوو بوونه‌وه ده‌گه‌ل ئه‌و، به‌و ده‌لیله که پاله‌وانتکی سه‌رگه‌ردانه ئه‌رکی
تایبه‌تی خۆیه‌تی. شتیکی که پاله‌وانی زۆرتتر بۆ ئه‌نجامی ئه‌م ئه‌رکه هان دا ئه‌وه بوو که
پئی وابوو ئه‌و په‌یکه‌ره پیرۆزه‌ی پارچه‌یه‌کی ره‌شیان تیوه پێچا بوو و ده‌پیش ده‌سته‌دا

۳۰۶- وه‌رئ که‌وتنی ده‌سته‌ی تۆبه‌کاران له زه‌مانی پاشایه‌تی شارلئی سییه‌م، پاشای ئیسپانیا
(۱۷۱۶ - ۱۷۸۸) له ناو چوو. (مۆریس باردۆن)

دهیانبرد، خاتوونیکى پایه‌رز و گه‌وره‌یه و ئەو رێگره بى شه‌رمانه به‌زۆر ده‌گه‌ل خۆیان دییبتائی ده‌یه‌ن. کاتیک ئەو فک‌ره ده‌میشکى دۆن کیشۆتدا هه‌وینى گرت، وه‌ک برووسکه له جیى خۆى ده‌رپه‌رى و به‌هه‌شتا و خۆى گه‌یانه رۆسینانت که له‌وێ خه‌ریکی له‌وه‌ر بوو، لغاو و مه‌تالی له قه‌لپووزى زین کرده‌وه و به‌چاو‌ترووکانیک ئەسپى لغاو کرد؛ پاشان شمشیری خۆى له سانکۆ داوا کرد و خۆى هاویشته سه‌ر زین و مه‌تالی به‌شانیه‌وه هه‌لواسى و به‌دهنگى بلیند پرووى ده‌وعاله‌مه‌ى ده‌وربه‌ر، که سه‌ریان سوپما بوو، کرد و گوئى: «هه‌ر ئیستا ئەى خێلى ئازایان، به‌چاوى خۆتان ده‌یبین که بوونى پال‌هوانى سه‌رگه‌ردان له دنیا‌دا چه‌نده گرینگه! گوتم هه‌ر ئیستا به‌ئازاد کردنى ئەو خاتوونه کردار باشه که به‌دیل ده‌یبه‌ن تى ده‌گه‌ن که قه‌درى پال‌هوانانى سه‌رگه‌ردان پێویسته یا نه!»

وه پاش گوئى ئەم قسانه، چون مامزه‌ى ده‌پیدا نه‌بوو، هه‌ر دووک چۆکى خۆى له‌سه‌ر که‌له‌که‌ى رۆسینانت رێک گوئى و سواره‌به‌رى به‌حاله‌تى یورغه (چون ده سه‌رانسه‌رى ئەم داستانه راسته‌دا نابینن که رۆسینانت جاریک چوار ناله رۆشستبى) به‌ره‌و نوێژکه‌ره‌کان برد. که‌شیش و خه‌لیفه و ده‌لاک زۆریان ته‌قالا کرد، نه‌هیلن بپوا، به‌لام سوودیکى نه‌بوو. پال‌هوان ته‌نانه‌ت گوپى نه‌دا داد و هاوارى سانکۆ پانزا که په‌یتاپه‌یتا هاوارى ده‌کرد: «بۆ کوئ ده‌جى ئەى سینیۆر دۆن کیشۆت؟ کام شه‌یتان دیسان چوو ده‌کلیشه‌ته‌وه که به‌فریوى ئەو له دژى دینى پیرۆزى کاتۆلیک شو‌رش ده‌که‌ى؟ وای سه‌گ به‌حالی من! ئەرباب، ئاگاداربه و بزانه که ئەوانه ده‌سته‌ى نوێژکه‌رانى نوێژگه‌ن و ئەو وینه‌یه‌ش که له‌سه‌ر که‌ژاوه‌یان داناوه و ده‌گه‌ل خۆیان ده‌یبه‌ن، وینه‌ى پیرۆزى کچه لاقه نه‌کراوه‌که‌ى (*). ئاسمانى، مریه‌مى عه‌زرایه. ئەرباب، ئاگات له ره‌فتارى خۆت بى، چون ئەمجار به‌راستى ده‌توانم بلیم که تۆ هه‌چ له رووداو حالى نى» به‌لام سانکۆ خۆى له خۆرايى ماندوو ده‌کرد، چون ئەرباب سه‌وداى به‌ره‌نگارى ده‌گه‌ل تاپۆ سپیه‌یه‌کان و ئازاد کردنى خاتوونى ئازیه‌تبارى وه‌ها ده‌که‌له‌ى خۆى ئاخنى بوو که یه‌ک واژه‌ى گوئى لى نه‌بوو. وه ئەگه‌ر گوئى لى بايه حازر نه‌بوو له‌و رێگایه‌ى گرتبوویه به‌ر، به‌فه‌رمانى پاشاش بگه‌ریته دواوه. به‌مجۆره گه‌یشته ده‌سته‌ى نوێژکه‌ران، سواره‌به‌رى خۆى که زۆرى پى خۆش بوو که‌میک به‌سه‌سته‌وه، راگرت و به‌هه‌مان ده‌نگى وشک و له‌رزۆکه‌وه هاوارى کرد: «ئەى ئەو که‌سه‌نه‌ى که‌ره‌نگه له‌به‌ر خراپه‌کارى نینقابتان له روخسارى خۆتان دابى، به‌فه‌رمانى من راوه‌ستن و گوئى بگرن بزانتان چیتان پى ده‌لیم!»

یه‌که‌م که‌سانیک که راوه‌ستان، ئەوانه بوون که که‌ژاوه‌ى په‌یکه‌ره‌که‌یان پى بوو. یه‌کێک

له‌و چوار که‌شیشه‌ی که ویرد و دوعایان ده‌خویند که چاوی به‌هه‌یکه‌ل و قه‌د و قه‌وارده‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی دۆن کیشۆت و رۆسینان‌تی ره‌قوته‌ق و لاواز که‌وت له‌ جوابدا گو‌تی: «کاک‌ی برا، ئە‌گەر فه‌رمایشی‌کت هه‌یه‌ زوو ده‌ریب‌ره، چون شانی ئە‌و براده‌رانه له‌ ژیر قورساییی ئە‌م که‌ژاوه‌یه‌دا داخ‌زیوه و ناتوانین زۆر له‌سه‌ر قسان راوه‌ستین، مه‌گەر ئە‌وه‌ی له‌ دوو وشه‌ زۆرتر نه‌بێ. دۆن کیشۆت گو‌تی: من قسه‌ی خۆم ده‌که‌مه‌ یه‌ک وشه‌. ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئە‌م خاتوونه‌ میه‌ره‌بانه، که‌ فرمی‌سکی چاوی و پوخساری غه‌مناکی شایه‌دی ده‌ده‌ن که‌ ئیوه‌ به‌زۆر ده‌یبه‌ن و یه‌قین ته‌وه‌ینیکی زۆریش‌تان پێ کردووه، ئازاد بکه‌ن. من که‌ به‌خاتری لابردنی سته‌م و زۆر هاتوومه‌ته‌ سه‌ر دنیا، هه‌رگیز ناتوانم ئی‌جازه‌ بده‌م یه‌ک هه‌نگاو هه‌لب‌گرن، مه‌گەر ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌و خاتوونه‌ که‌ زۆر خوازیاری ئازادییه‌، ئازاد بکه‌ن.» ته‌واوی ئە‌وانه‌ی ئە‌و قسه‌یان بیست، وایان زانی دۆن کیشۆت دیوانه‌یه‌کی له‌ زیندان هه‌لاتووه و به‌ده‌نگی بلیند و قاقا لیدان ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین. به‌لام ئە‌م پیکه‌نینه‌ ناگری تووریه‌ی دۆن کیشۆتی تیزتر کرد و ده‌ستی بۆ شمشیر برد و یه‌کسه‌ر هیرشی برده‌ سه‌ر که‌ژاوه‌ی هه‌لگری وینه‌ی گه‌وره‌ی مریه‌م. یه‌ک‌یک له‌وان که‌ که‌ژاوه‌که‌ی ده‌کیشا باری خۆی دا به‌ئوانی تر و به‌ره‌نگاری دۆن کیشۆت بوو. شه‌نه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو که‌ له‌ کاتی پشوو‌دندا بۆ راگر‌تنی که‌ژاوه‌که‌ به‌کاریان دینا. دۆن کیشۆت به‌شمشیری خوی زه‌بریکی وای داوه‌شانه‌دسته‌کانی کابرا، که‌ شه‌نه‌ له‌ ده‌ستیدا بوو به‌دوو له‌ت، به‌لام که‌ژاوه‌کیش به‌و له‌ته‌ی که‌ ده‌ ده‌ستیدا مابوو زه‌بریکی وه‌های له‌ نیوشانی دۆن کیشۆت دا که‌ نه‌جیب زاده‌ی چاره‌په‌ش به‌حالیکی خراپ به‌عه‌رزیدا که‌وت.

سانکۆ پانزا که‌ به‌پشویی سواره‌وه‌ به‌دوای ئە‌ریابی خۆیدا به‌هه‌لاتن هاتبوو، کاتی‌ک دیتی که‌ ئە‌ریاب به‌عه‌رزێ داکه‌وتووه، بانگی کابرای کرد که‌ چیت‌ر چۆماغی خۆی به‌رز نه‌کاته‌وه، چون ئە‌م بێ ئە‌نوايه‌ پالئه‌وانیکی ته‌لیسم کراوه‌ و تا ئیستا و ده‌عومری خۆیدا ئازاری به‌میرووله‌ش نه‌گه‌یشتووه. به‌لام ئە‌وه‌ی پێش به‌کوته‌ک وه‌شاندنی کابرا گرت، داد و هاواری سانکۆ پانزا نه‌بوو، به‌لکو ئە‌و خۆی کاتی‌ک دیتی که‌ دۆن کیشۆت له‌وێ که‌وتووه و ده‌ست و لاقی ناجوولیته‌وه، ده‌ستی راگرت. وه‌ به‌و گومانه‌وه‌ که‌ کوشتوویه‌تی داوینێ شاقه‌لی به‌لادا کرد و تیی قووچاند و وه‌ک ئاسکی ترساو له‌و ده‌شته‌دا پیتی پیه‌ ناو و ده‌ریاز بوو. له‌و کاته‌دا ته‌واوی ئە‌وانه‌ی له‌ کاروانه‌که‌دا بوون، به‌هه‌لاتن خویان گه‌یانه‌ سه‌ر که‌لاکی دۆن کیشۆت، به‌لام ده‌سته‌ی نوۆژکه‌ران که‌ هاتنی ئە‌وانیان چاوی پێ که‌وت و له‌ پشت سه‌ری ئە‌وانه‌وه‌ که‌وانداره‌کانیان دیت له‌ ترسی ئە‌وه‌ی مه‌بادا رووداویکی دلته‌زین روو

بدا كۆ بوونەوۈ و بەشكىلى چوارگوش دەورى كەژاۋەرى وپنەى ھەزەرەتى مریەمیان گەرت، دېجىتال دەريابىدا ھەموویان كۆلۈپان لەسەر خۆیان ھەلگەرت و لە ھالئىكدا ھىندىك قولداریان بەدەستەوۈ بوو ئەوانى تىرىش بەھەرچى ۋەگىرىيان كەوتبوو خۆیان ئامادە كىردبوو تا لە خۆیان بەرگىرى بكنە و تەنەت ئەگەر دەخۆیان پابىین، ھىرش بەرنە سەر ئەوانەى كە لەو لاړا ھاتبوون، چونكە سانكۆ تەنیا كاریكى كە كىردى ئەوۈ بوو خۆى خستە سەر جەستەى ئەرباب و بەو خەيالەوۈ كە مردوۈ دەستى كىرد بەشىوۈن و پېھە لاگوتن و ھاوار و فىغان، بەشىوۈھەك كە سەر بەقورپى ۋەپىكەنن دینا. یەككە لە ھاوکارانى كەشىش كە دەگەل دەستەى نوپژكەرەن بوو كەشىشى ناسییهوۈ و ھەر ئەو ئاشناىیە ترس و ھەراسى لە ھەر دووك لایەن پەواندەوۈ. كەشىش سەرەتا لە دوو كەلىمەدا چىرۆكى شىتپى دۆن كىشۆتى بۆ كەشىشى ئاشنا كىراۋە و دەسبەجى ھەموو نوپژكەرەكان خۆیان گەیانە بن سەرى تا بزەنن ئەو نەجیب زادە بى ئەنواپە مردوۈە یا ماوۈ، ۋە گوپیان لى بوو كە سانكۆ بەچاۋى بەفرمىسكەوۈ ئاۋای بەئەربابى خۆى دەگوت:

«ئاخ ئەى لە سەرۋى ھەموو پالەوانان، ئەى كە بەچاۋى خۆت دىتت كە زەبرى چۆماغىك ھەوداى ئەو سالانەى كە بەو جوانىيە تىت پەراندبوو، پساندى! ئەى ماپەى شانازى پەگەز و تۆرەمەى پالەوانان، ئەى ئابروۋى ۋلاتى مانش و تەنەت تەۋاۋى دنیا، ئەى كە بى تۆ دنیا پىر دەبىتەوۈ لە پىاوخراپ و دز و درۆزن و ئىدى ھىچ كەس لە سزادانى جنایەت و پىاۋ كوژى خۆى ناترسى! ئەى جوامپىرى ھەلگەوتەى دەرىا دل، كە ئەسكەندەر و دارات بەھىند نەدەگەرت، چون دەبەرانبەر ھەشت مانگ خزمەت، نە زۆرتەر، كە بەتۆم كىرد تۆ باشترىن دورگەت دا بەمن كە شەپۆلەكانى ھىچكام لە دەرىاكانى دنیا دەنامپىزى خۆیان نەگرتوۈە! ئەى عاجز و ژىر دەستى ھەرچى دوژمن و نەپار و ئەى دوژمن و نەپارى ھەرچى عاجز و ژىر دەستە، ئەى بەھەشتاۋان بەرەو پوداۋان پوشتتوۈ، ئەى ئەۋەى كە ھەزاران تەۋھىنت پى كراۋە، ئەى دلدارى بى دلبەر، ئەى لاساىكەرەۋەى پىاۋچاكان، ئەى بەلای گىيانى لاساران، ئەى خۆپەگەۋرەترزان لە ھەموو سالاران، ئەى دوژمنى نگرىسان و دىسان ئەى پالەۋانى سەرگەردان، ئەى بىكەستىن ئىنسان، كى ھەپە دەگەلت بىتە سەر قەبران؟!»

دۆن كىشۆت بەبىستنى نالە و شىۋەنى سانكۆ چاۋى كىردەوۈ و پەكەم قەسەى كە بەسەر زبانى داھات ئەمە بوو: «ئەى دلبەرى دلبەرانى جىھان دۆلسىنە، لە دوۋرى تۆ نازنەنپەكەم، كەى ئەوۈ ژىنە. ئاخ ئەى ھاۋرى سانكۆ، يارمەتىم بدە تا ئەۋجارىش سۋارى گەردوۋنەى جادوو بىمەۋە. من چون شانم شكاۋە لە بارودۆخىكدا نىم كە بتوانم لەسەر زىن

دابنیشم و خۆم رابگرم. سانکۆ گوتی ئه‌ربابی خۆشه‌ویستم هه‌رچی بفرمووی به‌همووی خیرخواری توانامه‌وه ده‌خزمه‌تت دام، به‌لام وهره تا ده‌گه‌ل ئه‌و خۆشه‌ویستانه که هه‌مووی خیرخواری تۆن بگه‌رێینه‌وه گونده‌که‌ی خۆمان، له‌وێ خۆمان ئاماده ده‌که‌ینه‌وه تا بۆ جاری سێیه‌م بۆی وهده‌رکه‌وینه‌وه، وهده‌رکه‌وتنه‌وه‌یه‌ک که سوود و ناوبه‌ده‌ره‌وه‌ییی زۆرتری بۆ ئیمه‌ تیدا ده‌بی. دۆن کیشۆت گوتی: ئافه‌رین، ئه‌و قسه‌ت ده‌بی به‌ئاوی زێر بنووسرێ؛ ئه‌لحه‌ق کاری عاقلانه ئه‌وه‌یه لێ بگه‌رێین که ئه‌ستیره‌ی به‌ختمان له‌و بورجه نه‌حس و شوومه بێته ده‌ری.»

خه‌لیفه و که‌شیش و ده‌لاکیش قسه‌ی دۆن کیشۆتیا‌ن راست کرده‌وه و گوتیا‌ن ئه‌گه‌ر پاله‌وان ئه‌وه‌ی ده‌یفه‌رموئ ئه‌نجامی بدا، زۆر باش ده‌بی. کاتیک هه‌موو هیندیک به‌ساویلکه‌یی سانکۆ پێ که‌نین، دۆن کیشۆتیا‌ن وه‌ک خۆی برده‌وه نیو قه‌فه‌سی سه‌ر عاره‌به. ده‌سته‌ی نوێژکه‌ران دووباره ریکوپی‌ک بوونه‌وه و به‌ری خۆیا‌ندا به‌ره‌و ده‌یر رۆیشتن. بزنی له‌وه‌رپێن مالاوایی له‌ هه‌مووان کرد و که‌وانداره‌کان نه‌یا‌نویست له‌وه زۆتر ده‌گه‌لیان برۆن و که‌شیش ئه‌و مزه‌یه‌ی (*) که بۆی دانا‌بون، پێی دان. خه‌لیفه خواهیشتی له‌ که‌شیش کرد که له‌ حال و بارودۆخی سلامه‌تی دۆن کیشۆت به‌مان و مردن ناگاداری بکاته‌وه و پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و قه‌وله‌ی وهرگرت له‌ که‌شیش ئیجازه‌ی وهرگرت ئه‌ویش به‌ری خۆیدا بروا. سه‌ره‌نجام ده‌سته بوو به‌چه‌ند قۆل و هه‌ر که‌سه رپێ خۆی داگرت و که‌شیش و ده‌لاک و سانکۆ پانزا و هه‌روه‌ها رۆسینان‌تی نه‌جیب، که ده‌ به‌لا و موسیبه‌تاندا وه‌ک ئه‌ربابی خۆی به‌سه‌بر و خۆراگر بوو، ته‌نیا مانه‌وه. عاره‌به‌وان گایه‌کانی به‌عاره‌به‌که‌وه به‌سته‌وه و بیا‌قه‌یه‌کی وینجه بۆ دۆن کیشۆت پان کرده‌وه و جیی بۆ خۆش کرد و له‌سه‌ره خۆ و بیده‌نگ کاروان که‌وته‌وه ری.

پاش شه‌ش رۆژ گه‌یشته‌وه گوندی دۆن کیشۆت. دروست نیوه‌رپۆی یه‌ک شه‌مه‌یه‌ک بوو، ته‌واوی خه‌لکی گوند له‌ ده‌وره‌به‌ری مه‌یدانیک که عاره‌به‌که‌ی هه‌لگری دۆن کیشۆت به‌ویدا تپه‌ر ده‌بوو کۆبوو‌بوونه‌وه. هه‌موو هه‌رووژمیا‌ن کرد بزانی عاره‌به چیی تیدا‌یه و کاتیک هاوشاری یا هاوگوندیی خۆیا‌ن ناسیبه‌وه پتیا‌ن سه‌یر بوو. کورپکی مندا‌ل کاره به‌هه‌لاتن به‌ره‌و ما‌لی دۆن کیشۆت وه‌رپێ که‌وت تا مزگینیی هاتنه‌وه‌ی ئه‌و به‌که‌یبا‌نوو و خۆشکه‌زاکه‌ی بدا. کورپکه‌ خه‌به‌ری پێی دان که ئه‌رباب و خالی ئه‌و دووانه به‌نه‌خۆشی و کزی و له‌حالی‌کدا له‌ عاره‌به‌یه‌کدا له‌سه‌ر هیندیک وینجه راکشاهه‌ گه‌راوه‌ته‌وه گوند. بریا له‌وێ با‌ی و گویت لێ با! ئاخ، چه‌نده دل‌هه‌ژین بوو ئه‌و هاوار و قیژه‌ی که ئه‌و دوو ژنه ده‌یا‌ن کرد و ئه‌و شه‌په‌لا‌غانه‌ی له‌ دم و چاوی خۆیا‌ن راده‌کیشا و ئه‌و سه‌ر و پرچه‌ی که ده‌یا‌نرینیبه‌وه و ئه‌و

لهعنەت و نهفرينهى بۆ ئەو كتيپهپالەوانيانەيان حەوالە دەكرد! وه ئەم واوهپلايه كاتيك دۆن ديجيتالى
www.rabari.org
كيشۆت دەهاته ژوورى مالهوه دوو هيندهى لى هات.

بهبيستنى گهړانهوهى دۆن كيشۆت، ژنى سانكۆ بهپهله هاته دەر، چون دهيزانى
ميردهكهى بهمهپتيرى رگهه ل پالهوان كهوتوو تا خزمهتى پى بكا. ئەو هەر دهگه ل چاوى
بهسانكۆ كهوت، ئەوه ل پرسيارى كه لىي كرد ئەوه بوو كه: حالى كه رهكه مان چۆنه! سانكۆ
جوابى داوه كه له سايهى رحمهتى خداوه حالى كه ره له حالى خاوهنهكهى باشتهر. ژن
بهخوشحالييهوه دهنكى بهرز كردهوه كه «شوكر بۆ خدا كه دەر حهق بهمن ئەو رحمهتهى
ناردوو! ئىستا ئەى هاوهم بللى بزنام كه تۆ بهشوغلى مهپتيرى چيت وهسرهيك ناوه و چ
سهروهت و سامانيكت دهست كهوتوو؟ كام كراسى بهقيمهتى «ساوايى» ت بهسهوقات بۆ
هينام؟ چ جوره كهوشيكى جوانت بۆ مندا له كان هيناهه؟ سانكۆ گوتى: ژن، من لهو
شتانهم نههيناهه، بهلام شتى باشتهر و سهنگينترم هيناهه. ژن جوابى داوه: خوشحالت
كردم، دۆستى خوشهويست، كهوابوو ههچى زووتر ئەو شته باشتهر و سهنگينترانهم پى
نیشان بده، من دهمهويى ئەو شتانه بينم تا دللى بى قهرارى من كه له دووربى تۆ دوو ماوه
دوورودرژدها بهغهمان هه لچزا بوو، دووباره شاد بيتهوه. سانكۆ گوتى: ژنهتپوه، من
هه موويانت له مالى پى نیشان ددهم، جارى بهوهندهى دلخوشبه، چۆن ئەگه ره خدا ويستى
ئيمه جاريكى تريش بهدواى رووداواندا وه دهركه ويينهوه، دهبينى كه زۆر زوو بهعينوانى
«كۆنتى» و بهدهسه لاتدارى دورگه يهك، ئەويش نه لهو دورگه بى كه لكانه بهلكو دورگه يهك كه
له دنيا داواتاى نه بى، دهگه ريمهوه.

ژن گوتى: ئيشاللاى خوداى لهسه ره بى. چون ئيمه زۆرمان پيداويستى بهو شتانه ههيه.
بهلام تۆ خوا بللى بزنام دورگه بهچى دهلين؟ من كه هيجى لى حالى نيم. سانكۆ گوتى:
حهق بهتويه ژن، كه ره چ دهزانى نوقل و نهبات بهچ دهلين! بهوهخت دهزانى ئەوانه چين و
هه موويان دهبينى و نهانته سهرت لى سور دهميى كه دهبيسى رهعهتهكانت پيت دهلين
«حهزتهى خاتوون»، «ژوانا پانزا» (٣٠٧) (ناوى ژنى سانكۆ ئەوه بوو. ئەوهش له بهر خزميهتى
نه بوو. بهلكو له ولاتى مانش داب وايه كه ژنان ناوى ميردهكانيان لهسه رخويان دادهنين)
گوتى: قسهى سهير دهكهى سانكۆ: رهعهته؟ دورگه؟ ههزتهى خاتوون؟ ئەوانه يانى چى؟

٣٠٧- لهو داستانه دا سيروانتيس چهند ناوى جوراوجۆرى داوه به ژنى سانكۆ پانزا وهك: ژوانا
گۆتيرز، ماري گۆتيرز، ژوانا پانزا، تريزا كاسكارۆ و تيززا پانزا. (مۆريس باردۆن)

سانکۆ گوتی: ژوانا، زۆر په‌له‌ی مه‌که که مانای ئه‌و هه‌موو شتانه یه‌ک جی فیر بیی! ئه‌وه‌نده به‌سه که من راستت پی بلیم. که‌وابوو ئیدی دهمت به‌سته! ته‌نیا دهموئ ئیستا هه‌ر ئه‌وه‌ندت پی بلیم که له دنیا دا هیچ شتیک له‌وه خۆشتر نییه که پیاو مه‌یته‌ری ئابروو مه‌ندی پالئه‌وانیکی سه‌رگردان بی که به‌دوای رووداواندا ده‌گه‌ری. راسته که زوربه‌ی ئه‌و رووداوانه به‌مرادی دل‌ی پیاو ناگه‌ری، چون له‌سه‌د رووداوان که له‌سه‌ر ئه‌و ریویانانه رووده‌دا، نه‌ودونویان به‌پێچه‌وانه‌ی چاوه‌روانین و به‌ناخۆشی ده‌برینه‌وه. من ئه‌و شت‌ه‌م به‌تاقی کردنه‌وه بۆ روون بووه‌ته‌وه چون له‌چهند جاراندا له‌سه‌ر لیفه سه‌مایان پی کردووم و له‌ زۆرانیشدا به‌شه‌ل و کوتی رزگاریم هاتووه. به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه، له‌ چاوه‌روانی رووداواندا به‌کیو و سحرادا گه‌ران و به‌هه‌نگه‌لی چرو چیای ئه‌سته‌مدا تیپه‌رین، سه‌ر ده‌قه‌لایان کیشان و قسه‌ی خۆمان بی له‌ کاروانسه‌رایان میوان بوون بی ئه‌وه‌ی دیناریک بده‌ی، زۆر کاریکی خۆشه‌.

له‌و ساتانه‌دا که سانکۆ پانزا و خیزانی ئه‌و، ژوانا پانزا، سه‌رگه‌رمی ئه‌و قسانه بوون که‌یباوو و خوشکه‌زای دۆن کیشۆت پالئه‌وانیان برده ژووری ماله‌وه. جلوبه‌رگیان له‌به‌ر دامالی و له‌سه‌ر هه‌مان ته‌ختیان پاکیشا که وه‌ک چه‌په‌ر له‌ لقه‌داران ساز کرابوو. دۆن کیشۆت هاجوواج چاوی ده‌ئه‌وان بریبوو و نه‌یده‌توانی حال و روژی خۆی لیک داته‌وه. که‌شیش خوشکه‌زای دۆن کیشۆتی راسپارد که زۆر باش ناگای له‌ خالی خۆی بی و زۆری ته‌که‌ز کرده‌وه که زۆر وریا بی، مه‌بادا پالئه‌وان دیسان له‌ ده‌ستیان ده‌رباز بیته‌وه و ته‌واوی ئه‌و رووداوانه‌ی بۆ گه‌یراهه‌ که بۆ هه‌ینانه‌وه‌ی دۆن کیشۆت به‌سه‌ریان هاتبوو. له‌ هه‌مان کاتدا قه‌ره و هه‌راهه‌کی تر هه‌ستا: ئه‌و دوو ژنه دووباره ده‌ستیان کرد به‌هه‌راهه‌را و داد و هاوار، و له‌عنت و بیزاریی خۆیان بۆ کتیبه‌پالئه‌وانیه‌کان هه‌واله کرده‌وه و له‌ خودا به‌دوعا پارانه‌وه تا نووسه‌ران و ده‌هینه‌رانی ئه‌و هه‌موو درۆ و بی شه‌رمیه‌یانه ده‌نیو قوولایی دۆزه‌خدا بسووتی. سه‌ره‌نجام نیگه‌ران و داماو، ترس هه‌لی گرتن مه‌بادا خال و ئه‌ریابه‌که‌یان پاش بریک چاک بوونه‌وه و خۆ گرتنه‌وه دیسان له‌ ده‌ستیان بچیته‌ ده‌ر، وه ئه‌زقه‌زا ئه‌وه‌ی لپی ده‌ترسان به‌سه‌ریان هات.

به‌لام نووسه‌ری ئه‌م داستانه، به‌هه‌موو تیکۆشانیکه‌وه که ده‌دۆزینه‌وه‌ی مووقه‌ئیشانه‌ی خۆیدا بۆ که‌شفی هونه‌ر نوینییه‌کانی دۆن کیشۆت ده‌زهمانی وه‌ده‌رکه‌وتنی سییه‌می ئه‌ودا کردی، نه‌یتوانی له‌ هیچ شوینیک چکۆله‌ترین شوین پدیه‌ک ته‌نانه‌ت له‌ نووسراوه ره‌سمیه‌کاندا بدۆزیته‌وه. ته‌نیا له‌ ولاتی مانشدا ریوايه‌تیک له‌سه‌ر زاران بوو که هه‌شتا

دهبیرگه‌ی خه‌لکی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌دا مابوو، ئه‌ویش ئه‌وه‌ی که کاتیک دۆن کیشۆت بۆ جباری دجیناتی سێیم له‌ مائی خۆی وه‌ده‌رکه‌وت بۆ ساراگۆس Saragosse سه‌فه‌ری کرد و له‌ جیژنی به‌شکۆی کتێبه‌رکی پالئه‌وانیه‌کی زۆر به‌ناوبانگدا که له‌و شاره‌ به‌رپه‌وه‌ ده‌چوو، به‌شداریه‌ی کرد و له‌و ده‌رفه‌ته‌دا روودای گه‌وره‌ و بێ وینه‌ که شایانی ئازایه‌تی ده‌حیساب نه‌هاتووێ ئه‌و و ئه‌و هه‌موو عه‌قل و تیگه‌یه‌شتنه‌دا بوو که خودا پیتی دابوو، بۆ ئه‌و پالئه‌وانه‌ هاته‌ پێش. له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌وره‌ی ژیا‌نی ئه‌و چۆن به‌سه‌ردا تێ پهری، میژوونووس نه‌یتوانی هیچ شتیک بدۆزێته‌وه‌. وه‌ ئه‌گه‌ر به‌هه‌لکه‌وتی جوان، تووشی چه‌کیمیکی پیر نه‌بووایه‌ که سندوقچه‌یه‌کی قورقوشمی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، وه‌ ده‌یگوت که ئه‌ویان له‌ ژێر پایه‌ی دیواری کلیسایه‌کی قه‌دیمیدا که بۆ تازه‌ کردنه‌وه‌ وێرانیا‌ن کردبوو، دیتووه‌ته‌وه‌، هه‌رگیز له‌و باره‌یه‌دا هیچ شتیکیا‌ن نه‌ده‌زانی. له‌و سندوقچه‌یه‌دا چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کیان له‌ پێست دۆزیبووه‌وه‌ که له‌سه‌ر ئه‌وان به‌شێعری کاستیلی و به‌خه‌تی قه‌دیمی «گۆتیک» نووسرا‌بوو. زۆربه‌ی نووسراوه‌کان باسی هونه‌ر نوێنیه‌کانی پالئه‌وانی ئیهمه‌یان ده‌گێراوه‌ و له‌ جوانی و چه‌مائی دۆلسینه‌ دۆتۆبۆزۆ و شکل و قه‌واره‌ی رۆسیانان و وه‌فاداری و ئه‌مه‌گناسی سانکۆ پانزا ده‌دان. وه‌ گلکۆی خودی دۆن کیشۆتیا‌ن به‌نووسراوه‌کانی سه‌ر کێل و به‌رده‌که‌ی و هیندیك ناسیایێ تر له‌مه‌ر پالئه‌وانیا‌ن به‌ئیچه‌ راده‌گه‌یا‌ند. چه‌ند شێعریک له‌و گشته‌ که لێکدانه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌یا‌ن ده‌ستی داوه‌ هه‌ر ئه‌وانه‌ن که نووسه‌ری راستگۆی ئه‌م داستانه‌ سه‌رسوهرینه‌ره‌، لێرده‌ا باسی کردوو. ئه‌م نووسه‌ره‌ بۆ قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو زه‌حمه‌ته‌ی که بۆ لێکۆلینه‌وه‌ و به‌ده‌سته‌ینانی زانیا‌ری له‌ بایه‌گانی (ئه‌رشیف)ه‌ کۆن و له‌بیرکراوه‌کانی ئه‌یاله‌تی مانش، پێش بلا‌ویونه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ کیشاویه‌تی، له‌ خوینه‌ران هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌وی که بۆ کتێبه‌که‌ی ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ریز و بایه‌خ دابنێن که پیاوی زیت و زانا بۆ کتێبه‌پالئه‌وانیه‌کانی باوی رۆژ دای دهنێن. ئه‌و ته‌نیا به‌وه‌نده‌ پاداشه‌ رازیه‌ و ئه‌وه‌نده‌ش رازیه‌ که دیسان بۆ نووسین و بلا‌و کردنه‌وه‌ی داستانه‌گه‌ لێکتر ده‌ست به‌کار ده‌بێته‌وه‌، که ئه‌گه‌ر له‌ با‌ری راستیه‌وه‌ نه‌گه‌نه‌ ئه‌م داستانه‌، لانی که‌م له‌ لایه‌نی دا‌هینان و شیرینییه‌وه‌ وه‌ک که‌ره‌سه‌یه‌کی وه‌خت رابواردن ده‌گه‌ل ئه‌و به‌رانبه‌ر بینه‌وه‌.

به‌لێ جا، ئاوا بوو یه‌که‌م قسه‌کانی له‌ سه‌رووی لاپه‌ره‌کانی پێستینی نیو سندوقچه‌ قورشمییه‌که‌دا نووسرا‌بوون:

هیندیك له‌ شێعره‌کانی خویندکارانی خویندنگه‌ی ئارگامازیا - Ar-
gamazill شاره‌ دێبه‌ک له‌ ئه‌یاله‌تی مانش، له‌مه‌ر مه‌رگ و ژیا‌نی

پیاده دهژیر پی نا و شهکتهت بوو.

«وه ئهوه تاوانی رۆسینانت بوو. ئاخ که چ ئهستیرهیهک کاریگهری خۆی لهسهه بهخت و نیوچاوانی ئهه خاتوونی مانش و ئهوپالهوانه سههرگردانه ههه دهم سههرکهوتوووه دانا! ئهه له ههه مان جهنگهی لاهوتیدا.

«له کاتی مردندا، جوانیی خۆی له دهست دا، وه پالهوان ههه چهند ناوبانگی لهسهه بهردی مهه پمهه ههه لکه ندرارهه نهیتوانی لهداوی ئهه وین و رق وکینه و فیلباریهکانی ئهه دربار بئ.»

ئهه وهش شیعریی خۆیندکاری زۆر وشیار بهناوی «ههه وهسباز» لهسهه رۆسینانت سوارهبهری دۆن کیشۆتی مانش

پهخشانه شیعر

«لهسهه تهختی شکۆمهندی ئهه لماس ئاژن که مریخ خواوهندی جهنگ قاچه خۆیناوبیهکانی خۆی لهسهه دادهنی پالهوانی هاتهه رانهیژی مانش ئالای خۆی بهبویرهیهکی بی وینهوه ههه لدهکا.

«ئهه وهه رگی شهه و شمشییری پۆلایینی گاشهقه لیش که، بهئهه وهه بری و دهه ری و زک ههه لدهه ری و سهه رهه بری، ههه لداوه سی چ هونهه نوینهیگه لیکه تازه باو! بهه لام هونهه شیوهیهکی نوئ بۆ ئهه پالهوانه تازه بههه وران گهیشتوووه دادینئ.»

«ئهه گهه ولاتی «گۆل» بههه بوونی ئامادیس خۆی دهه نازئ، ئامادیهیهک که ئهه ولاده دلاوهه رکهانی ههه زار جار یونانیان سههرکهوتوو کرد و فهه رشی شانازی ئهه م ولاتهیهان له ههه موو جیگایهک پان کردههه؛

«ئهه مریۆ دهه رباریک که بیلۆن بهسهه ریدا فهه رمانزهه وایی دهکا، تاجی شانازی لهسهه سهه ری دۆن کیشۆت دادهنی و مانشی بههه ردهه ر زۆتر لهه وه بهه بوونی ئهه و شانازی دهکا که یۆنان و گۆل بهه بوونی ئامادیس کردیان

«ههه رگیزه دهستی فهه رامۆشی شانازییهکانی ئهه ناسرپهتهه وه، چون تهه نانهه رۆسینانت دهه شوخ و شهه نگیدا له ئهه سپی وهک بریادۆر Brillador و «بایار» Boyard لهسهه رتهه.»

په‌خشانه‌ شیعەر

«ئەو‌هتا سانکۆپانزا که‌ به‌جه‌سته‌ کز و چکۆله‌یه‌ و به‌عورزه‌ و لی‌هاتوویی
گه‌وره‌یه‌. وای چ موعجیزه‌یه‌کی گه‌وره‌! من سویند ده‌خۆم و شایه‌دی ده‌ده‌م
که‌ ئەو دلپاکترین و بێ‌ فیلترین مه‌یته‌ریک بوو که‌ دنیا به‌خۆیه‌وه‌ دیتی.

چی وای نه‌مابوو بگاته‌ پله‌ی کۆنتی و ئەگه‌ر بێ‌ شه‌رمیه‌کانی ئەم سه‌ده‌یه‌
دزپه‌روه‌ره‌ که‌ ته‌نانه‌ت له‌ که‌ریکیش ناگوزهرین، بۆ مال و پیرانیی ئەو پیلانیان
نه‌گه‌یترابا، بی‌گومان ده‌گه‌یشت به‌پله‌ی کۆنتی.

«ئەم مه‌یته‌ره‌ ئارام و ده‌روون پاکه‌ سواری که‌ریک ده‌بوو (بێ‌ ئەده‌بی نه‌بی)
که‌ به‌دوای رۆسینانت سواره‌ به‌ری نه‌جیب زاده‌ و هه‌نگاو به‌هه‌نگاو ده‌گه‌ل
ئەربابی ده‌رۆیشت.

«ئاخ ئە‌ی هیوا بێ‌ سووده‌کانی ئاده‌می! له‌ کاتیکدا قه‌ولی هه‌سانه‌وه‌ ده‌ده‌ن،
تێ ده‌په‌رن و سه‌ره‌نجام به‌شکلێ سێبه‌ر و دووکه‌ل و خه‌ون و خه‌یال له‌به‌ر
چاوان ون ده‌بن.»

به‌ره‌مه‌ی چێژی «شه‌یتانی نی‌قبادار» خویندکاری خویندنگە‌ی ئارگامازیلای، دیسان له‌سه‌ر
به‌ردی مه‌زار

له‌سه‌ر به‌ردی مه‌زار

«لی‌رده‌ پال‌ه‌وانیک هه‌ساوه‌ته‌وه‌ که‌ زۆر کوته‌ککاری کراوه‌ و سه‌رگه‌ردانیی
کیشاوه‌ و رۆسینانت به‌په‌یگه‌ و کوپه‌ری و لاپیدا بردوویه‌تی
«دوو‌باره‌ له‌ ته‌نیشته‌ ئەو سانکۆپانزای هیچ نه‌زان خه‌وتوووه‌ که‌ شوغلی
مه‌یته‌ری، مه‌یته‌ریکی وه‌ها له‌خۆ بوور دووی نه‌دیت»

به‌ره‌مه‌ی ته‌بعی «ته‌فته‌قی» خویندکاری خویندنگە‌ی ئارگامازیلای له‌سه‌ر به‌ردی قه‌بری
دۆلسینه‌ دۆنۆبۆزۆ

